

109 MSS

210E

109

102

MSS

page 38 • complete
10 X 6

۱۔ پیش پیران
۲۔ گرو نانک صاحب کی ۴۰ جہانگیر باب
۳۔ سامندریک کرنٹ کی تائیس

(1)

۴۔ راجہ جیون وراجہ بکر ماجیت کی کہتا
Samrat Page 40

۵۔ لکھو وکیش کی کہتا

۶۔ مہاراجہ سری رام چندر جی کی

By Ganga Ram

سمت بکر ماجیت وراجہ جیون وراجہ بکر ماجیت

آسن دیوی راتر لکھو وکیش

242

220

240

200

200

੧॥ ਸਤਿਗੁਰੇ ਵਾਚਾ ॥ ਸ੍ਰੀਗਣੇ ਸਾਇਨਮਹਿ ॥
 ਸਤਿਚਿਤ ਆਤਮਾਏਨਮਹਾ ॥ ਅਬਥਿਸਨਪੁਰ
 ਣਲਿਖਯੇਤਾ ॥ ਧ੍ਰਮਰੇਵਾਚਾ ॥ ਧ੍ਰਮਰਮੈ ਤੇ ਕੇ ਕੇਹੈ ॥
 ਕਿਯੇਮੈ ਤੇ ਧਰਿਜੇ ਤੇ ਏਏ ਏਸ ਕਰੇਹੀ ॥ ਅੰਬੁਤਸਮਾਨ
 ਹੈ ॥ ਸੋਮਨਕੇਧਾਤਰਸੇਧੀਓ ॥ ਅਰੁਜੇਨਗਾਇਏਸੇਭਿ
 ਨੀਯੇ ॥ ਤਿਸਕਾਤਿ ਆਗਾਕਰਾ ॥ ਅਰੁਐਸੇਨਹੈਏਜੇਏਕ
 ਕਾਨਕਰਸੁਵਣਕਰੇ ॥ ਅਰੁਦੁਸਰੇਕਾਨਸੇਨਿਕਾਸਦੇ
 ਵੈ ॥ ਇਸਤੇਧ੍ਰਿਜਨਸਿਧਨਹੈਏਗਾ ॥ ਅਕਕਥਾਧ੍ਰਿਯਕੀ
 ਕੇਹੈਹੈਤੁਸੁਵਣਕਰਸੁਭੁਮਨਿਤਗਥਿਕੈ ॥ ਚਿਤਾਨਧਾਦਅ
 ਰੁਧਿ ॥ ਆਬਤਦੇਨਗਾਈਗਾਜੇਕੇਚਕੁਵਰਤੀਜੇਚਿਦੇਅਰੁ
 ਅਸਤਲੇਤਿਨਾਂਕਾਗਜੁਥਾ ॥ ਚਿਤਾਨਧਾਦਕੀਦੇਇਸਤੀ
 ਸ੍ਰੀ ॥ ਏਕਕਾਨਾਂ ਅੰਸਰੂਪਾ ॥ ਦੁਸਰੀਕਾਨਾਂ ਮੁਸੁਨੀਤਕਾ ॥ ਮੁਨੀਤ
 ਤੇਧ੍ਰਿਯਨਾਂਮਾਚਿਪੁਤ੍ਰਚਿਤਧਤੁਪੁਆ ॥ ਅਰੁਧਿਤਾਕੈਧਿਅ
 ਗਾਥਾ ॥ ਏਕਦਿਨਰਾਜਾਸਿੰਘਾਸਨਧਰਥੈਠਾਥਾ ॥ ਧ੍ਰਿਯੁਹ
 ਆਇਕਰਗਜਾਕੀਰੋਦਥਿਕੇਥੈਠਾਥਾ ॥ ਸਰੂਪਜੇਗਜ
 ਕੇਨਿਕਟਥੈਠੀਥੀ ॥ ਜਥਧ੍ਰਿਯੁਹਕੇਗਜਾਕੀਰੋਦਮੈਦੇਥਾ ॥
 ਮਤਸਰਕੀਅਗਨਉਸਕੈਮਨਬਿਕੇਜਲਚਿਠੀ ॥ ਅਰੁ
 ਧ੍ਰਿਯੁਹਕੇਕਾਜੇਗਜਾਕੀਰੋਦਤੇਨਿਕਸਜਾਹਿ ॥ ਨਹੀਤੇ
 ਧ੍ਰਿਯੁਹਤੇਰੇਜਾਹਗੇ ॥ ਅਰੁਜੇਤੇਗੀਏਛਾਰਜਾਕੀਰੋਦ
 ਥੈਠੈਕੀਥੀਤਚਿਮੇਰੇਚਿਦਗਥਿਕੇਆਵਤਾ ॥ ਅਰੁ
 ਐਸੀਏਕਹਾਥਕੀਧ੍ਰਿਯੁਹਕੇਮੁਖਧਰਲਗਾਈ ॥ ਜੇਧ੍ਰਿ

ਹਮਰੁ ਛੋਹੇ ਇਕ ਰਿਹਰਤੀ ਚਿਉ ਰਿਗਿ ਤੁਧ ਜਾ ਸਹੁ ਤੁਹ
 ਨ ਕਰਤਾ ਮਾਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟ ਆਇਆ ਜਬ ਮਾਤਾ ਧੂਹ ਕੀ
 ਅਹਿ ਅਵਸਥਾ ਦੇਖੀ ਤਬ ਧੁਛਾ ਕਿਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇਰੀ ਅਹਿ
 ਅਵਸਥਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰੁਈਐ ਤਬ ਧੂਹ ਬਿਰਥਾ ਸਹਬ
 ਧੂਹਾਟ ਕਰੀ ਤਬ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਕਿਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਸਹੁ ਪਤਾ ਤੁਛ ਕੇਸ
 ਚਕਾਏ ਤੇਰੇ ਜਨਮ ਨੀਚ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਚਿਦਰਬਿ
 ਘੇ ਆਇਆ ਨਹੀ ਤੇ ਉਸ ਕੇ ਚਿਦਰਬਿ ਘੇ ਆਵਤਾ ਅ
 ਥਕੁ ਧਰੀਏ ਕਿ ਆਹਤਾਏ ਪੁਤ੍ਰ ਗਾਜ ਅਸਨ ਅਹੁਛ
 ਤ ਅਹੁ ਅਸੁ ਅਹੁ ਹਸਤੀ ਉਸ ਕੇ ਧੂਪ ਤੇਐ ਜੇ ਧੁਨ ਰੂਪ
 ਹੋਇਆ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਸਨੀ ਹੋ ਅਹੁ ਕੁਛੁ ਮਤ ਕਹਾ ਕਿਸ ਕਾਂ ਰਨ ਤੇ
 ਜੇ ਰਖ ਅਹੁ ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਧਰਮ ਸਹੀ ਰਕੇਐ ਤਾਂ ਤੇ ਸੋ ਕਨਕ
 ਗਾ ਅਹੁ ਭਜਨ ਨਾਂਗਾ ਇਤੁ ਕਾ ਕਹ ਜੇ ਸਹੀ ਰ ਅਹੁ ਅਸਹੀ
 ਰਕੇ ਥੇਧਨ ਅਹੁ ਕਤ ਹੋਗਾ ਤਬ ਧੂਹ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਕੋ ਧਕਾ
 ਤਿ ਆਗੁ ਕੀਤਾ ਅਹੁ ਵਹੀ ਕਰਤਾ ਹੋ ਜਾਂ ਤੇ ਸਹੀ ਰ ਅਹੁ
 ਮਾਂ ਨੇ ਤੇ ਛੁਟੇ ਅਹੁ ਧੂਮਾਰ ਥਕੇ ਧੁਹ ਚ ਅਥ ਚਾਹੰਨਾਰ
 ਜਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਨਿਵਰਤ ਭਈਐ ਏਤਾਂ ਬਚਨ ਕਹ ਕਰ ਪੁ
 ਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਅਹੁ ਬਨ ਬਿਕੇ ਗਾਇਆ ਸੋ ਬਨ ਕੇ
 ਸਾਥਾ ਮਾਂ ਨੇ ਸੁਰਗਾਥਾ ਧੂਮਾਰ ਕਹਾ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਧੂਹ ਬਚਨ ਮਾ
 ਤਾ ਕੇ ਸੇ ਅਤੀਤ ਹੁੰ ਆ ਅਹੁ ਮੈ ਤੁਛ ਬਿਕੇ ਕਛੁ ਵੇਗਾ ਗਨ
 ਹੀ ਦੇਖਤਾ ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਛੁ ਕਉ ਧੂਹ ਕੀ ਨਿਅੰਤੀ ਕਿਸੀ
 ਨੇ ਦੁਖ ਨਹੀ ਦੀਆ ਤਾਂ ਤੇ ਕੇ ਸੇ ਤਿ ਆਗੀ ਹੋਵੇ ਥਹੁ ਤੁ
 ਧੂਮਾਰ ਕਹਾ ਜਬ ਬਨ ਬਿਕੇ ਗਾਇਆ ਤਬ ਏ ਕਠ ਉ
 ਰ ਮੈ ਧੁਹ ਚਾਹੰਨਾਰ ਸਧਤਾ ਤਬ ਏ ਕਠ ਉਤ੍ਰ ਮੈ ਧੁਹ ਚਾਹੰਨਾਰ

ਕਹਾ

੨

ਕਹਿ

ਜਗਸਧਤਿਗਿਧਿਥੁਮਾਂਕੇਦੁਤਬੈਠੇਥੋ। ਧੁਹਉਨਕਉਦੇ
 ਘਕਰਿਭੈਭੈਤਿਕਰਤਭੁਇਆ। ਅਰੁਜੈਮੈਉਤਾਂਨਧਾਦਰਾ
 ਜੇਕਾਦੁਸਰੇਥੋ। ਅਰੁਮੁਥੁਕਦੈਗਗਚਿਪਜਿਆਧੈ। ਨਾਗਾਇ
 ਦੁਭੁਜਨਕਾਮਾਰਗਮੁਥੁਉਦੇਸਕਰਗਾ। ਤਬਰਿਕਹੁਕਹਾਤੁ
 ਤੇਧਾਂਚਥਰਕਕਾਥਾਲਕੁਧੈ। ਦੈਗਗਕਾਕਾਰਨੁਕਿਆਧੈ।
 ਤੁਥੁਕਉਜੇਗਕੇਜੇਗਨਹੀਦੇਖਤੇ। ਜੇਤੁਥੁਨਅਥੀਸਿਸਾਰ
 ਕਾਸੀਤਉਸਨਨਹੀਦੇਕਾ। ਤਬਧੁਹਕਹਾਜੇਮੁਥੁਕਉਉਦੇ
 ਸੁਨਕਰਹੁਗੇਤਉਧੁਏਕਾਤਿਅਗਿਕਰੇਗਾ। ਤਬਰਿ
 ਘਨੇਥੀਚਾਰਕੀਆਜੇਅਚਰਜਨਹੀ। ਜਉਅਧਨੀਧੁਤੀ
 ਤੇਤਚਲੈਨਹੀਤੇਗੇ। ਬਿੰਦਕੇਧਾਵੈ। ਬਹੁਤਰਿਕਹੁਕਹਾਧੁਹ
 ਤੇਗਕਿਆਧੁਜਨਧੈ। ਤਬਧੁਹਕਹਾਚਾਹਤਾਉਐਸੇਧਦਕੇਧ
 ਹੁਚੈਜਹਾਂਐਰਕਈਨਧਹੁਚਿਆਧੈ। ਤਬਮਰੀਚੰਨਕਹਾਧੇ
 ਧੁਤੁਭੁਜਨਗੇ। ਬਿੰਦਕਾਕਰਗਾਜੇਕਾਮਨਾਂਤੇਗੀਧੁਰਨਹੇਇਗੀ
 । ਅਰੁਐਸਾਕੇਨੁਧੈਜੇਆਧਤਿਅਗਿਕਰਿਗਾ। ਸਰਨਿਰੋਥਿ
 ਦਕੀਆਇਆਧੈ। ਇਅਰੁਜੇਕਛੁਚਾਹਨਾਂਕਰੇਅਵਰੁਨਧੁ
 ਧਤਿਰੋਇ। ਤਬਅੰਤੈਕਹਾਧੇਧੁਹਜੇਸਭਤੇਉਧਰਧੈ। ਮ
 ਨਤੇਥਾਮਨਾਂਉਗਾਇਕਰਿਉਸਕਉਤਹਾਂਠੈਰਦੇਧਾਅਰਮ
 ਨਕੇਉਸਸਾਥਿਜੇਜਾਕਛੁਚਾਧੈਗਾਸੇਧਾਵੈਗਾ। ਬਹੁਤ
 ਅੰਗਾਂਗੇਨਕਹਾਵਹੁਜੇਤੇਰੇਮਨਬਿਖੇਵਿਆਧਕਧੈਜਾਣੁ
 ਜੇਥੁਹਿਮਾਂਅਰੁਚੀਟੀਵਿਖੇਵਹੀਧੈ। ਅਰੁਜੇਚਾਹਨਾਂਉਚ
 ਧਦਵੀਕੀਗਾਕਤਾਧੈਤਉਧਾਹੀਵੀਚਾਰਕਰਜੇਸਭਵਹੀ
 ਧੈ। ਬਹੁਤਾਕਿਰਤਕਹਾਜੇਜਗਾਧਰਕਅਤਮਾਂਭੁਜਨਿ
 ਕਰਿਧੁਸੀਨਕਰੇਤਉਧੁਰਨਕਾਂਮਹੇਇ। ਬਹੁਤਧੁਲਹਿਕ

ਜਾਨੇਤੁ ਭੁਕੇਚਾਹਨਾਹੈਇੰਦ੍ਰਕੇਦਰੇਉਚੇਹੋਵੇਤਉਜੇਸਰਨੰ
 ਗਤਿਜਗਦੀਪੈਤਿਸਕਉਚਿਤਕਰਾਥਹੁਜਿਵਸਿਸ੍ਰਕਯਾਜੇ
 ਪੂਰਨਹੋਵਣਾਂਕਾਮਨਲੇਕਧਰਲਕਕਾਧਾਹੀਹੈਜੇਧਰਸੇਸ੍ਰ
 ਸਿਮਗਨਹੋਹਿਪੁਤ੍ਰਆਧੇਕਾਤਿਆਉਕਰਨਾਗਾਇਤੁਸੇਧੀਤ
 ਕਰਾਤਥਪੂਰਕਧਾਉਸਕਉਕਿਉਕਰਿਚਿਤਕਰੇਤਥਕਰਿ
 ਕਰੇਨਕਰਾਜੇਮਨਕੇਪ੍ਰਾਪਤਿਦਿਸਟਕੇਸੇਉਠਾਇਕਿਸਕਾਰ
 ਨੇਤੇਜੇਨੰਗਾਧਿਕਸੇਜਗਿਆਸਾਵਿਕੇਟਾਹੀਕਰਤਵਹੈਅ
 ਰਧੀਛੋਭਗਵਾਨਵਿਕੇਲੀਨਹੋਣਹੈਧਰੇਜਨਟਾਹਿਜੇਮਨਕ
 ਉਦਾਸਨੰਤੇਨਵਿਰਤਿਕਰਕਰਗੋਬਿੰਦਸਾਥਜੇਜ਼ਾਭੁਜਨਅ
 ਰੁਤਪਾਸਿਆਲਾਹੀਹੈਜੇਜਾਨੈਵਹੀਹੈਜਬਤੈਨੇਐਸੀਤਪਾਸਿ
 ਆਕਰੀਤਥਗੋਵਿੰਦਤੁਧਰਧਰਸਿਨਹੋਇਗਾਅਰੁਵਹੁਧ
 ਦੁਜੇਤਿਲੇਕੀਥਿਕੇਦਰਲਿਭੁਹੈਸੇਤੁਭੁਕੇਧੁਸਾਤਹੋਇਗਾ
 ਧੂਹਟਾਹਿਥੁਚਨਸ੍ਰਵਨਕਰਿਕਰਿਅਰੁਮਨਥਿਕੇਇਸਥਿਤਕਰ
 ਕਰਿਉਹੰਤੇਉਠਚਲਾਅਰੁਕਾਹਿਥਿਕਲੇਲੀਨਉਤਾਨਧਾ
 ਦਿਸੇਕਰੀਜੇਧੂਪਸਰਥਤਿਆਗਕਰਿਥਨਕਉਗਾਇਆਹੈ
 ਤਉਗਾਜਾਅਗਿਵਾਨੀਅੰਕੇਆਗਿਆਕਰਤਭੁਇਆਜੇ
 ਥੇਗਾਹੀਧੂਪਕੇਨੀਕਟਜਾਇਕਰਿਕਹੋਜੇਤਿਅਅੰਸਗਾਜਾ
 ਕਾਲੇਹਿਅਰੁਤਿਆਗਕਾਤਿਆਉਕਰਾਧੂਪਸ੍ਰਵਨਕਰੇਨ
 ਇਸਥਾਤਕੇਸੇਅਚਰਜੁਮੋਰਹਾਅਚਰਜਮਾਨਹੁਆਜੇਅ
 ਥਹੀਏਕਚਰਨਭੁਗਵਾਨਕੇਮਾਰਗਾਥਿਕੇਮੈਗਾਕਾਹੈਅਰੁ
 ਤਿਅਅੰਸਗਾਜਾਕਾਦੇਤਹੈਤਾਂਤੇਰਾਜਕਿਆਕਰਨਾਹੈਕੋਵਿ
 ਦਕਾਦਰਸਨਿਕਰੇਗਾਥੁਭੁਗਾਜੇਕਹਅਰਧਗਾਜਦੇਤਾਂ
 ਤਉਭੀਮਾਨਾਥੁਭੁਜਮਨਾਂਕੇਤੀਰਧਰਆਇਕਰਿਦਿਸ
 ਥਿਤਕਰੀਤਪਾਸਿਆਲਾਗਾਕਰੇਨਅਰੁਅਹੀਨਿਸਚਾਕੀ

ਅਜੇ ਸਕਲ ਦਿਸ ਵਿਕੈ ਏਕ ਵਿਨ ^ਸ ਅਤਮ ਸਹੁ ਧੋਯੋ ॥ ਬਹੁ ਝੁਕੁ
 ਹਕੇਤ ਧਕੇ ਚੋ ਧੁਸੀ ਧਿ ਥਵੀ ਦੁਕਤ ਭੁਈ ॥ ਕਿਸ ਕਾਂ ਰਨ ਤੇ ਜੇ ਧੁੰ
 ਹੋ ਬੋਧ ਜਿਸਾ ਗਿਏ ਹਕਾਂ ਵੇਧਾਂ ਵੇਕੇ ਅਕੁ ਠੇ ਪਰਿਧਾ ਗਯਾ ॥ ਤਾਂ
 ਤੇ ਪਯਾਜਿ ਅਰੁ ਅਕਾਸਿ ਅਰਜਲੁ ਅਰਾਨ ਸਹੀ ਕੰਧ ਮਾਂ ਨਹੁ ਏ
 ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਧਿ ਥਵੀ ਰਭਿ ਕਾਰੁ ਧਧਾਰ ਕਰਿ ਨਿਕਟਿ ਇੰਦਰ ਕੇਜ
 ਇਕ ਰਿਬਿਰ ਥਾਧੁੰ ਹਕੇਤ ਧਕੀ ਧੁਗਟ ਕਰੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵਤਿ ਅ
 ਸਿਜੁ ਗਤਿ ਅਚਰਜ ਮਾਂ ਨਹੁ ਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਚਿਤ ਚਰੁ ਕਰਹੁ
 ॥ ਧੁੰ ਹਕੇਤਿ ਧਿ ਥਾਨ ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਐ ॥ ਬਹੁ ਝਗਛੁ ਸੇਕ ਚਿ ਬੁਲਾਇ
 ਕਰਿ ਆਗਿ ਆਕਰੀ ॥ ਜੇ ਇਸ ਬਾਲ ਕੋ ਕੇ ਧਿ ਥਾਨ ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ॥
 ਗਛੁ ਸਇੰਦ੍ਰ ਕੀ ਆਗਿ ਆਪਾਇ ਕਰਿ ਧੁੰ ਹਕੇਤਿ ਨਿਕਟ ਆਏ ॥ ਅਰੁ
 ਚਿਸੀ ਸਮੇ ਬਿਖੇ ਸੁਨੀਤ ਮਾਤਾ ਧੁੰ ਹਕੀ ਭੀ ਥਾਨ ਧਹੁ ਚੀ ॥ ਅਰੁ ਚੁਦ
 ਨਲਾ ਗੀ ਕਰੇਨ ॥ ਅਰੁ ਕੋ ਹੇਤੁ ਤਰਾ ਕਸ ਅੰਨ ਧਹੁ ਚੇਯੋ ॥ ਅਰੁ ਅ
 ਬਹੀਤੁ ਫੁਕੈ ਰੁਕੈ ਰੁਕੈ ਰੁਕੈ ਰੁਕੈ ॥ ਅਧਨੇ ਜੀਵ ਕਵੈ ਗੀ ਕਿਉ ਹੁਆ
 ਯੋ ॥ ਅਰੁ ਮੁਠਕੈ ਕਿਉ ਦੁਕਦੇਤਾ ਯੋ ॥ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਪਦ ਰਖਤੁ ਧੀਧਾ
 ਇਥਾ ਯੋ ਮੈਨੋ ॥ ਮੇਰਾ ਤਿ ਆਗੁ ਮਤ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਧਾਂਚ ਵਰਖ ਕੀ ਅ
 ਵਸ ਕਾ ਵਿਕੈ ਐਸੀ ਕਰਨਿ ਤਧਾ ਸਿ ਆ ਕਿ ਅਜੇ ਗਿਏ ॥ ਅਹਿ ਸਮਾਂ
 ਕੇਲਨੇ ਕਾਯੋ ॥ ਕਸਟ ਕਾਨਹੀ ॥ ਜੇਤੁ ਇਸ ਤਧਾ ਸ ਆ ਕਾਤਿ ਆਰੁ
 ਨਕਰੇ ਗਾ ॥ ਤਾਂ ਜੁ ਮੈ ਧਾਇ ਕਾਤਿ ਆਗੁ ਕਰੇ ਗੀ ॥ ਧਾਸ ਰਮੈ ਤੇ ਕੋਕ
 ਯਾ ॥ ਕਿਏ ਮੈ ਤੇ ਮਾਤਾ ਧੁੰ ਹਕੀ ਅਤ ਦੀਨਤਾ ਧੁਗਟ ਕਰੀ ॥ ਅਰੁ ਧੁੰ
 ਹਕੇਤ ਧੁੰ ਹਕੇਤ ਧੁੰ ਹਕੇਤ ਧੁੰ ਹਕੇਤ ਧੁੰ ਹਕੇਤ ਧੁੰ ਹਕੇਤ ਧੁੰ ਹਕੇਤ ਧੁੰ ਹਕੇਤ
 ਆ ॥ ਬਹੁ ਝਮਾਤਾ ਨੇਕ ਹਾਏ ਕੇ ਜੇ ਗਾ ਕਸ ਤੇ ਰੇਸੀ ਸਧੁ ਰਠ ਏਯੋ
 ॥ ਅਰੁ ਚਾਹੇ ਤੇ ਜੇਤੁ ਫੁਕੈ ਨਾ ਸਕਰੇ ॥ ਏਤਾ ਵਚਨਿ ਕਹਿ ਕਰਿ ਸੁ
 ਨੀਤ ਚਲਤੀ ਰਹੀ ॥ ਅਰੁ ਗਾਥ ਸੇਨੇ ਅਧਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਅਗਾਨਿ ਨਿ

ਕਾਲ ਕਰ ਅਰੁ ਆਇੰ ਪਾਏ ਕਰ ਬਹੁਤ ਭੈ ਦਿਖਾਇਆ॥
ਅਰੁ ਸਰੂਪ ਸਿੰਘ ਕੇ ਅਰਜ ਰਾਏ ਕੀ ਏ॥ ਅਰੁ ਕਹਿ ਤੇ ਥੇ
ਇਸ ਬਾਲ ਕਰ ਪਾਹ ਨਾਨੀ॥ ਜੇਗਾਏ॥ ਪਰੁ ਇਸ ਤੇ ਭੀ
ਧੁੰਭੈ ਸਾਨਹੁ ਆ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੇ ਧੁੰਭ ਅਗਨ ਬਿਖੇਨ ਬਾ
ਅਰੁ ਜਾਨਤਾ ਬਾਜੇ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਏ ਕਥਿ ਸਨਹੀਐ॥ ਉਸ ਤੇ
ਭਿਨ ਕੋਨਹੇ॥ ਜੇ ਉਸ ਤੇ ਭੈ ਕਰ ਉਗਰੁ ਜਰਾਖ ਸਧੂ ਹਕੇ ਨਿ
ਕਟ ਗਏ॥ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤਉ ਧੁੰਭ ਨਹੀ॥ ਭੁਗਵਾਨ ਥੇ ਰਾਏ
ਭੁਗਵਾਨ ਕੋ ਦੇਖ ਕਰ ਕੰਧ ਵਾਨਹੁ ਏ॥ ਅਰੁ ਭੈ ਦਿਖਾਵੇ ਕਾ ਬ
ਲਿਨ ਰਹਾ॥ ਬਹੁ ਜਇੰਦ੍ਰ ਪਾਹਿ ਜਾਇ ਕਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੀ॥
ਬਹੁ ਜਇੰਦ੍ਰ ਦੇਵਤਿ ਜੇ ਜਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਆਇ ਕਰਿ
ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਰਿ ਸਾਧ ਲੇ ਕਰ ਪੀਰ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਬਿਖੇ ਜਗਾ ਬਿਸਨ ਕਾ ਅ
ਸਥਾਨਹੇ ਤਹਾ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਤਤਲਾ ਕੇ ਕਰਨੇ॥ ਕਿਹੇ ਸੰਦੇ
ਵਨ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤਤਪ ਸਿਆਧੁ ਹਕੀ ਬਛਤੀ ਜਾਤੀਹੇ॥
ਹਮ ਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਐਸੀ ਤਪ ਸਿਆ ਕਨ ਨਿਜੇ ਕਰਤਾਹੇ ਕਿ ਆਚਾ
ਹਤਾਹੇ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਹਮਾਰੀ ਸਮਝ ਸਨਹੀ ਆਵਤੀ॥
ਤਤੇ ਉਸ ਕੇ ਤਪ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਬਿਖੇ ਬਾਨ ਕੀ ਨਿਅੰਈ ਥੇ
ਠੀਐ॥ ਯਹਿ ਭਉ ਹਮਾਰਾ ਸਿਟਾਵਾ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕਉ ਧਿਆਨ ਤੇ
ਨਿਕਾਸੇ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਬਿਸਨ ਆਗਿ ਆਕਰੀ॥ ਕਿਹੇ ਦੇਵਤਾ ਤੁਮ ਨਿਪ
ਚਿੰਤਹੇ ਇਕ ਰਿਆਏ ਆਪਨੀ ਠਉ ਜੁ ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਇਸ ਬਿਤਹੇ ਦੇ
॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਮਨ ਬਿਖੇ ਭੈ ਮਤਿ ਕਰਹਾ ਧੁੰਭ ਕੇ ਤਮਾਰੇ ਪਦ ਬਿਖੇ
ਸਾਧ ਕਛੁ ਪਰੇ ਜਨਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਦੇਹੁ ਚਾਹਤਾਹੇ ਸੇ ਐ ਜਾਨਤਾ
ਹੋ ਜਾਤਾਹੇ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਪ੍ਰਗਨ ਕਾ ਮਨ ਕਰਤਾਹੇ॥ ਬਹੁ ਜੇ
ਦੇਵਤਾ ਆਏ ਆਪਨੀ ਠਉ ਜੁ ਬਿਖੇ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਚਤਹੁ ਤੁਜ
ਸਿਖ ਚਕ੍ਰਾ ਦਾ ਪਦ ਮਹਾਂ ਬਹੁ ਬਿਖੇ ਗਰਜ ਅਰੁ ਜੁ ਧੁੰਭ ਕੇ ਨਿਕ

੩
ਟਾਇਹਿਸਕਿਤਹੁਆਅਰੁਕਹਾਕਿਹੇਪੁਤ੍ਰਧੰਨਹੈ। ਤੇਰੀਤਪਸ
ਅਤੇਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੁਆਹੈ। ਕਿਉਚੁਤੇਨੇਦ੍ਰਿਸਮਾਨਤੇਦ੍ਰਿਸਟਉਠ
ਇਕਰਮਨਮੇਰੇਸਾਥਜੇਜ਼ਿਆਜਬਮੈਸੇਕਿਸਨਕਹਾਤਬਧੁੰਦਿ
ਬਚਨਿਸੁਦਕਰਿਨੇਤ੍ਰਕੇਲੇ। ਦੇਖੇਤਉਜਿਸਕਾਧਿਆਨਕਰਤਾਏ
ਸੇਧੁਗਟਨੇਤ੍ਰਕੇਅਗੇਖੜਾਹੈ। ਐਸੀਪ੍ਰਸੰਨਤਾਕੇਪ੍ਰਾਪਤਭ
ਇਆਜੇਮਤਵਾਲਾਸਾਹੇਇਗਾਇਆ। ਬਹੁਤਬੀਚਾਰਲਾਗ
ਕਰਨੇਜਹਉਥੇ। ਤਕਕਛੁਸਾਸਤ੍ਰਪ੍ਰਗਟਪੜਾਨਾਹੀ। ਨਗਾਇ
ਤਕੀਉਸਤਤਕੇਸੇਕਰਉ। ਬਹੁਤਅਧਨਮਨਿਥਿਕੇਮੁਰਖਤਪ
ਰਕਰਿਗੇ। ਬਿੰਦਕੀਸਰਨਪੜਾ। ਅਰੁਕਹਾਜੇਮੈਧੁੰਨਾਹੀ। ਜੇ
ਕਛੁਪੈਸੇਤੁਹੀਯੋ। ਪ੍ਰਸਰਮੇਤ੍ਰਕੇਕੋਹੈ। ਕਿਹੇਥ੍ਰਹਿਮਤੁਯਹੀ
ਉਸਤਤਗੇਬਿੰਦਕੀਯੋ। ਜੇਮੈਨਹੀਗੇਬਿੰਦਯੋ। ਤਬਧੁੰਨਕਹਾ
ਹੇਕਿਸਨਸਭਤੁਹੀਯੋ। ਅਰੁਮੁਠਕੇਚਾਹਨਤੇਰੀਉਸਤਤਕੀ
ਯੋ। ਅਰੁਹੋਬਾਲਕਮੁਰਖਹੇਤੁਮਅਨੁਗ੍ਰਹਕਰਹਾ। ਤਬਕਿਸ
ਨਦੇਵਸਿਖਕੇਆਗਿਅਕਰੀਜੇਤੁਧੁੰਨਕੇਕੇਠਿਥਿਕੇ। ਇਸ
ਕਿਤਹੇਜੇਮੇਰੀਉਸਤਤਕੇਗਾ। ਬਹੁਤਸਿਖਨੇਐਸੇਹੀਕੀ
ਆ। ਤਬਧੁੰਨਦੇਨੇਕਰਿਜੇਤ੍ਰਕੇਉਸਤਤਲਾਗਾਕਰਨੇ।
ਕਿਹੇਜਨਾਹਦਨਪ੍ਰਿਥਵੀਤੇਲੇਕਰਿਧਾਂਚੇ। ਤੁਤਅਰੁਬੀਨੇਗਾ
ਤੁਅਰੁਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਜਿਸਤੇਤੁਤਅਰੁਗਾਟਉਧਜੈਯੋ। ਸਿਭਿਤੁ
ਮਿਧੀਯੋ। ਤੁਮਕਉਮੇਰੀਭੈਭੈਉਭਿਯੋ। ਤੁਮਕੋਸੇਹੋਸੁਧਅ
ਰੁਨਿਰਮਲਿਕਯੋ। ਐਅਰੁਧਯੋ। ਤੁਮਕਉਤੁਮਾਥਿਨਾਕਉ
ਨਜੇਨੈ। ਤੁਮਸਭਨਿਤੇਜਾਨਨਿਹਾਰੇਹੋ। ਅਰੁਸਭਤੇਉਚੇ
ਅਰੁਸਭਕੇਬੀਚਅਕਾਸਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕੋਯੋ। ਧ

ਰਮੇਸਰਤੁਸਕਕਹਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਕੁਸਾਗੀਵਿਸਕਾ
 ਅਧਿਸਟਾਇੰਦੀਚਿਪ੍ਰਗਟਿਅਰੁਗਪਤਕਾਤੁਹੀਹੈ॥ ਅ
 ਧਿਕਚਿਅਧਿਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਆਪਕੇਆਪਛੁਛਤਾਹੈ॥
 ਲਥਾਇਅਰੁਚਚਿਰਾਚਿਕਚਿਤੇਰੇਬਿਖੇਮਾਰਗੁਨਹੀ॥ ਪ
 ਰਮਾਤਮਾਤੁਸੁਕਚਿਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਜਿਸਕੋਜੋਗੀਧਿਆਨਿ
 ਬਿਖੈਚਿਤਵਤੇਹੈ॥ ਸੇਮੈਨੇਪ੍ਰਗਟਿਅਕੇਦੇਖਾਹੈ॥ ਹੇਰੁਗ
 ਵਤਿਯਾਹੀਸਗੀਨੇਤੁਅਰੁਸੁਵਨਅਰਨਾਸਕਾਅਰੁਕੁਰੁਣ
 ਅਰੁਚਰਨਿਜੇਦੇਖੀਤੇਹੈ॥ ਨਿਸੇਪ੍ਰਭੁਤਮਹੀਹੈ॥ ਮੁਸ਼ਿਕੋਨਿ
 ਹਚੇਹੁਆਹੈਜਗਪਤਪ੍ਰਗਟਿਤੁਮਹੀਹੈ॥ ਸੁਰਜਕੇਪ੍ਰਕਾਸਕੇ
 ਨਿਆਈਸਭਿਵਿਖੇਪ੍ਰਕਾਸਕਹੈ॥ ਸੁਥਾਵੇਆਪਕਹੈ॥ ਮੈ
 ਮਰਖੁਤੁਏਕਈਚਿਰਕੇਜਤਾਥਾ॥ ਨਥਾਜਾਨਤਾਜੁਤੁਮਨਿ
 ਵੇਖੇਛੁਪਾਹੁਆਥਾ॥ ਹੇਅਦਵੈਮਾਨੁਕਅਰੁਦੇਵਤਾਤੁਹੀਹੈ॥
 ਅਸਥਾਵਰਜਗਮਰੁਪਤੇਗਾਹੀਹੈ॥ ਤੁਸ਼ਿਕੋਕਿਅਕਹੈ॥
 ਬਰਾਤਅਰੁਸੁਰਾਤਅਰੁਸੁਮਰਾਤਨਾਮੁਤੇਗਾਹੈ॥ ਬਰਾਤਕ
 ਹੀਐਜਿਸਤੇਜਗਤੁਹੈ॥ ਅਰੁਸੁਰਾਤਕਹੀਐਆਪੇਆਪਹੈ॥
 ਅਰੁਸੁਮਰਾਤਅਕਾਸਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਬ੍ਰਹਮਾਤੇਲੋਕ
 ਚਿਬੀਟੀਪਾਰਿਜੀਤਿਸਭਿਤੁਮਹੀਹੈ॥ ਨਾਮਰੁਪਕਾਪਰਕਾਸ
 ਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਸਰੁਤੁਹੀਹੈ॥ ਜਬਿਤੁਹੀਹੈਤੇਤੁਸ਼ਿਕੋਕਿਅਕਹੈ॥
 ਜੇਕਛੁਮੇਗਾਧ੍ਵਜਨਥਾਸੇਸਿਧਹੁਆਜੇਤੁਸ਼ਿਕਚਿਨੇਤੁਹਸਾਥ
 ਦੇਖਆ॥ ਤਬਬਿਸਨਕਹਾਧ੍ਵਾਹਿਤੇਗੀਤਪਸਿਆਪੁਰਨਿ
 ਰੁਈ॥ ਜੇਮੇਗਾਤੁਸ਼ਿਕਚਿਦਰਸਨਿਹੁਆ॥ ਅਬਜੇਤੇਗੀਤਿ
 ਛਾਹੈਇਸਪੁਰਨਕਹੈ॥ ਤਬਧ੍ਵਜਨੇਕਹਾਤੁਸ਼ਿਕੋਕਿਅਕਾ
 ਹੀ॥ ਆਦਿਅੰਤਿਏਕਤੁਹੀਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਮੇਗੀਟਿਛਾਹੈਸੁਹੁ
 ਜਾਨਤਾਹੈ॥ ਪਰਦਸਟਗਾਵਹੋਜੁਤੁਸ਼ਿਕਿਨਾਤੁਸ਼ਿਤੇਮਾ
 ਹੈਹੈ॥ ਤੇਰੇਪ੍ਰਤਾਪਕਹਿਇੰਦ੍ਰਤੇਨਲੋਕਕਾਗਾਜਾਹੈ॥ ਅ
 ਰਮੈਨੇਤੁਸੁਕਚਿਦੇਖਾਹੈ॥ ਮੁਸ਼ਿਕਚਿਇੰਦ੍ਰਸਾਥਿਕਿ

ਆਪਰੇਜੰਗੀ। ਮੁਠਿਕੋ ਮਾਤਿ ਧਿਤਾ ਸੰਜੁਗਾਤ ਅੰਸੀਰਓਰ
 ਦੇਵਹੁ ਜਹਾ ਸਦਾਰਹੋ ਗਿਜੇਨੀ। ਆਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇਤੇ ਗੀਚਾਹ
 ਨਹੈ ਸੇਤੁ ਝੈ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੁਟੀ। ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਬਿਖੈ ਤੁਝੁ ਆਣ
 ਕਾਪੁੜ ਬਾਹਾ ਅਰੁ ਮਾਠਿ ਬਿਨਾ ਅੰਰਕੇਤ ਬਾਜਾਨਤਾ। ਅਰੁ
 ਤਾਧਿਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੈਨੇ ਕੁਲੀਪੁ ਕਾਰ ਕਰੀ ਹੈ। ਸੇ ਅਓਧ ਬਾ
 ਲਕ ਅਰੁ ਜੇ ਬਨਿ ਜਲਿ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਕੀਨਿ ਆਈ ਬੀਤ ਗਏ। ਬਹੁ
 ਰਤੇ ਨੇ ਸਰੀਰ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆ। ਅਰੁ ਚਾਹ ਨਾ ਕੁਰੇ ਕੀ ਤੇਰੇ
 ਮਨਿ ਵਿਖੈ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇਰਾ ਜੇ ਕਰਾਹਿ ਦੇਖੇ ਜਨਮੁ ਲੀਜ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਬੁਝੇ। ਮੇਰੀ ਤਪਸਿ ਆਕਾਭੀ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਵਿਖੈ ਆ। ਚਿ
 ਜ ਕਵਹੁ ਕੀ ਉਮਲ ਕਜਾਹੁ ਆ। ਜੇ ਮੁਠਿਕੇ ਤੈਨੇ ਪਾਇ ਆ।
 ਅਬਿਪ੍ਰਿਥਵੀ ਉਪਰਹੁ ਅਰੁ ਜੇ ਬਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕੇ ਕੁਰੇ
 ਗਿ। ਅਰੁ ਤੁਝਿਕੋ ਅੰਸੀ ਸੁੰਦਰਤਾਈ ਮੈਨੇ ਦਈ ਹੈ ਜੇ ਅੰਸਾ
 ਸੁੰਦਰ ਆਗੇ ਕੇ ਉਨੀ ਪੁਆ। ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨ ਸੁਕਲੇ
 ਹੁਕਚਿ ਅਵਸਥਾ ਗਹੇਗਾ। ਅਗਤਿ ਆਗਾ ਸਰੀਰ ਪਾਗੀ ਚਿ
 ਕਚਿ ਅਵਸਥਾ। ਜਬ ਤੁਝਿ ਸਸਰੀਰ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇਗਾ
 ਤਬ ਅਟਲ ਪਦਵੈ ਤੁਝਿ ਕਚਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਗੀ। ਜਬਿ
 ਲਗਾਇ ਖਵੀ ਅਰੁ ਸਾਸੇ ਤਬ ਲਗਾਹੈਗਾ। ਅਰੁ ਨਗਿਜੇ
 ਗਾ। ਅਰੁ ਅੰਰਜੇ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਇਛੁ ਹੈ ਸੇ ਮਾਂਗਿ। ਜੇ ਤੁਝਿਕੇ ਮੇ
 ਦੇਵੇਗਾ। ਹੋਪੁੜ ਮਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸਾਕਸ ਮਗਨਿ ਕਰਿ। ਜਿਸ ਕਾ ਮਨ
 ਮੇਰੇ ਸਾਕਸ ਮਗਨ ਹੈ ਸੇ ਬਹੁੜ ਸਿਸਾਗਿ ਬਿਖੈ ਨਹੀ ਆਵਤਾ। ਕਿ
 ਉਜੇਵਹੁ ਰੁਪ ਮੇਗਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਤੁਝਿ ਅੰਸੀਰ ਉਜਹੈਗਾ। ਜੇ ਸੁਰ
 ਜ ਅਰੁ ਨਛੁੜ ਤੁਝਿਕੇ ਬੰਦਨ ਕਰੇਗਾ। ਅਰੁ ਤੇਰੀ ਠਉੜ ਸੁ
 ਰਜਤੇ ਆਵਲੇ ਕਚਿ ਜੇ ਬਸਣੇ ਹਾਰੇ ਚਿਰਾਧਿ ਕੇ ਹੈ। ਤਿਨ ਮੇ
 ਉਪਰਿ ਹੋਇਗੀ। ਜਬਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਰੁ ਜਲ ਅਰੁ ਅ
 ਗਨ ਨਾਸਨਾ ਹੋਵੈ ਤਬ ਲਗਿ ਉਸਿਠ ਉਜੀ ਬਿਖੈ ਰਹੈਗਾ। ਧਿ
 ਛੇ ਮੁਠਿਕੇ ਲੀਨ ਹੋਹਿਗਾ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹ ਦਨ ਬਿਸੁਸੇ ਅੰ

ਅਰ

ਸੀਠਉੜਧਾਇਕਰਿਹਉਮੈਕੇਅਹੰਕਾਰਮੈਬੰਧਹੁਆਜੇਮੈਸਭਤੇ
ਉਚਾਹੋ।ਜਬਿਐਸੇਉਸਕੇਮਨਿਬਿਕੇਟ੍ਰਗਾਟਿਹੁਆ।ਤਬਬਹੁ
ਜਬੀਚਾਰਕੀਆਜੇਮੈਧੁੰਹਨੀ।ਭੁਲੀਧ੍ਰਵਾਰਬੀਚਾਰਕਰਿਕੇ
ਬਿਸਨਸੇਧਰਸਿਨਕਰਤਭਇਆਜੇਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨਤੇਕਾਮਨ
ਮੇਰੀਧੁਰਨਭਈ।ਅਰੁਮੇਰੇਮਨਬਿਕੇਟੇਕਸਿਦੇਹੁਯੋ।ਜੇਮੈਜਾਨੇ
ਤੁਮਕੋਨਹੈਅਰਮੈਕਉਨਹੈ।ਅਟਲਪਦਵੀਕੀਕਿੰਧਰਿਦਾਇ
ਆਭਈਯੋ।ਤਬਬਿਸੁਕਹਾਹੇਧੁੰਹਤਉਕੇਟ੍ਰਫੁਟੈਇਨਕੇਦੋਸ
ਕਿਅਧਰੇਜਨਹੈ।ਤੇਨੇਅਟਲਪਦਵੀਮਾਗੀ।ਜੇਦੀਨੀਯੋ।ਤ
ਬਿਧੁੰਹਕਹਾਅਚਰਜੁਹੈਜੇਮੈਹੈਨਹੀਤਾਪਦਵਸਿਕਿਅਧ
ਰੇਜਨਹੈ।ਅਹਿਬਤਉਜੇਤੁਮਕੋਨਹੈ।ਤਬਬਿਸੁਉਤੇਗਿਦ
ਆਜੁਤੇਨੇਐਸਾਧਸਿਨਕੀਆਹੈ।ਸੇਉਤਰਦੇਵਉਤਉਅਰ
ਮੈਅਰੁਪਦਵੀਤੀਨੇਨਾਸਹੇਤੇਯੋ।ਤਬਿਧੁੰਹਿਕਹਾਜੇਕਛੁਹੇ
ਇਸੇਹੋਇਪਰਤਮਿਕਹੋਜਕਉਨਹੈ।ਤਬਬਿਸੁਕਹਾਮੈਆਦੁ
ਐਤੀਯੋ।ਮੁਠਿਬਿਨਾਐਰਕੇਈਨਹੀ।ਤਬਧੁੰਹਿਕਹਾਮੇਰੀਕ
ਛੁਕਾਮਨਾਧੁਰਨਨਿਭਈ।ਅਹੀਭੁਗਮਿਕਰਿਨਿਹਚਾਰੀਆਜੇ
ਬਿਸੁਮੁਠਿਕਉਅਟਲਪਦਵੀਦੀਨੀਯੋ।ਬਿਸੁਕਹਾਹੇਧੁੰਹਿਅ
ਟਲਪਦਵੀਕਾਤਿਆਗਮਤਿਕਰਹੀ।ਕਿਉਜੇਗਿਅੰਨੀਕਉ
ਜੇਸੀਠਉੜਮਿਲੇਹੈਤਾਸੇਧਸਿਨਹੈ।ਬਹੁਜਧੁੰਕਹਾਜਬਸਰ
ਬਤੁਮਹੀਹੋਤਉਗਿਅੰਨੀਅਗਿਅੰਨੀਕਾਹਾਹੈ।ਕਹੋਜੇਮੈਮੁ
ਲਹੀਕਛੁਹੇਅਬਦਾਨਹੀ।ਜਬਹਉਹੀਨਹੀਤਉਬਿਰਥਾ
ਤਧਸਿਆਕਰੀਯੋ।ਅਰੁਬਿਰਥਾਸਟਕੀਆਹੈ।ਤਬਬਿਸੁ
ਕਹਾਜੇਕਰਮਕਾਮਨਾਕੇਨਮਿਤਹੋਤਾਹੈ।ਅਵਿਦਿਆਅ
ਣਪਛਾਨਣੇਅਧੇਨਸਭਧਕੇਸੋਹੋਤਾਹੈ।ਅਰੁਕਰਮਜੇਅਵਿ
ਦਿਆਸੇਹੁਆਹੋਇਉਸਿਕਾਕਿਆਧਾਛਿਤਉਯੋ।ਜਿਸ
ਕਾਮਨਾਕੇਨਮਿਤਤੇਨੇਤਧਸਿਆਕਰੀਥੀਸੇਧੁਰਨਭਈ।

ਕਿਉ ਜੇ ਤੈਨੇ ਆ ਅਚਾਹ ਨ ਕਰੀਐ। ਤਾ ਬਿਧੂ ਹਿਕਾ ਅਚਰ ਜੁ ਹੈ
ਜੁ ਮੈ ਮੁਰਖ ਗਿਆਨ ਨੇ ਤੈ ਸੇ ਅੰਧ ਤੁਝਿ ਨੇ ਮੁਖ ਉਕੁਇ ਬਿਖੇਰ
ਲਾਏ। ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਹੀ ਬਾਤ ਉਮਾ ਸ੍ਰਿ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਕਹਾ ਜੁ ਹੈ ਧੂਹ
ਮੈਂ ਹੀ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਹੋ ਧੂਹ ਮੈਂ ਨੇ ਤੁਸੁ ਕਉ ਕਛੁ ਨਹੀ ਈਆ। ਤੇ
ਨੇ ਜੇ ਕਛੁ ਧਾਇਆ ਹੈ ਸੋ ਅਧਨੀ ਚਾਹਨ ਤੇ ਧਾਇਆ ਹੈ। ਮੈ
ਜਾਤਾ ਹੋਇ ਇਸ ਤੇ ਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕਉ ਤਰੁ ਤੁਸੁ ਕਉ ਸਿਤ ਦੇ ਹਿਰੇ
। ਤਬ ਧੂਹਾ ਤਾ ਤਮ ਕਉ ਨਹੀ ਕਹਤੇ। ਤਬ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਮੈ ਕਿ
ਆ ਕੋ ਹੋ। ਤੇ ਰੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਿਖੇ ਮੈ ਅਰੁ ਤੁਸੁ ਅਰੁ ਕਿਲੋ ਕੀ ਪੈ ਨਹੀ।
ਤਬ ਧੂਹਾ ਕਹਾ ਤਮ ਜਵਾ। ਅਰੁ ਸਿਤ ਮੁਖ ਉਮਿਲਹਿ। ਬਹੁ
ਜਿ ਬਿਸਨ ਅੰਤਰ ਧੀਆਨ ਪੁਆ। ਅਰੁ ਧੂਹ ਬੀ ਚਾਰ ਕਰਨੇ ਲ
ਗਾ। ਜੁ ਮੈ ਕਿ ਆ ਕੋ ਕਹਾ ਜਵਾ ਵਹੁ ਕੋ ਨ ਸੀਠ ਉਰ ਪੈ ਜਹਾ ਸਿ
ਤ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਿਤ ਪੁਕੇ ਕਿ ਆਪ ਰੋਜਨ ਪੈ ਰੇ ਸਾਥ। ਵਹੁ ਅ
ਚਾਹ ਹੈ। ਉਨ ਕਾ ਸੰਗ ਮੁਖ ਉਤ ਉਹੋ ਇਜ ਉ ਆਪ ਭੀ ਅਚ
ਹੋ ਵਹਿ। ਬਹੁ ਜਾਹੀ ਨਿਹ ਚਾਕੀ ਅੰਜਨ ਨਾਗਾਇਣ ਬਿਨ ਅੰ
ਕੋਈ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਸਰਬ ਵਹੀ ਪੈ ਤਉ ਲੋਕ ਪਰ ਲੋਕ ਸੇ ਕਿ
ਧੂ ਜਨੁ ਹੈ। ਮੈਂ ਨੇ ਸਮਝਾ ਹੈ ਜੁ ਸਹੀਰ ਅਨਿਤ ਪੈ ਮੇਰਾ ਇਸ ਸੇ ਕਿ
ਸਨ ਬਿਧੈ। ਅੰਮੇ ਬੀ ਚਾਰ ਤਾ ਬਾਤ ਤੀਨ ਸਿਤ ਭੁਏ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ
ਤੇ ਕੋ ਕਹੈ। ਕਿਹੈ ਮੈ ਤੇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਹੁ ਸਿਤ ਕਉ ਨ ਕਉ ਨ ਕੋ। ਸੇ
ਜਾਨ ਜੇ ਮੈ ਹੀ ਬਾਤ ਬਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕੋ ਸੇ ਜਾਨ ਜੇ ਤੀਨ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕੋ।
ਤੁਤ ਉਏ ਕੋ ਤੀਨ ਕਿਉ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਮੁਖ ਕੋ ਨਿ
ਰਬਿਧਾ ਗਿਆਨ ਤਾ ਹੈ। ਅਬ ਵਾ ਬਿਧੈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੀਨਿ ਰਬ
ਧੈ। ਅਬ ਕਥਾ ਧੂਹ ਕੀ ਕਹਾ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਕਥਾ ਧੂਹ ਕੀ
ਅਹੀ ਪੈ ਜੇ ਤੁਸੁ ਕੋ ਕਹੈ। ਵਿਆਕਰਨਾ ਬਿਖੇ ਧੂਹ ਨਿਹ ਦੇ
ਕਉ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰੇ ਜੇ ਤੇ ਰੇ ਬਿਨ ਅੰ ਰੋ ਕਈ

ਨਹੀਂ ਪਰ ਤੁੰ ਕਰ ਪਈ ਹੈ ਅਧ ਤੇ ਆਪ ਆਪ ਨੇ ਬੀਚ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਜੁ
 ਬ੍ਰਹਿਮੁ ਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਚਾਹੇ ਬੇਦ ਕਹਤੇ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਮਾ ਜੇ ਮੈ ਬ੍ਰਹਿਮੁ ਹੈ।
 ਧ੍ਰਮ ਰਕਹਾ ਤੁੰ ਕੋ ਸੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੁ ਬ੍ਰਹਿਮੁ ਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਬਿਅ
 ਧੀ ਹੈ। ਧ੍ਰਮ ਰਕਹਾ ਜੇ ਵਚਨ ਤੇ ਰਾਹ ਸੇ ਨ ਜੇਹਾ ਹੈ। ਖਾਵਣੇ ਅਰੁ ਸਚੇ
 ਏ ਅਰਕਾ ਮਨ ਕੇ ਘਾਵਣੇ ਬਿਖੈ ਬੰਧ ਹੈ। ਅਰਿ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਸਰ
 ਬ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਇਸੀ ਕਾਰਨਿ ਕ
 ਹਿਤਾ ਹੈ। ਜੁ ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ ਤੀ ਵਿਆਪਕ ਹੈ। ਤੁੰ ਕਿਉ ਕਹਿ
 ਤਾ। ਤਬ ਧਰਾ ਸਰਕਹਾ ਜਬ ਲਗਾ ਜੀ ਵਤਾਨਾ। ਅਰੁ ਮਰਕਰ
 ਨਾ ਜੀਵੈ। ਤਬ ਲਗਿ ਅੰਬੁ ਤਨਿ ਹਚੇ ਕਾਨ ਪੀਵੈ। ਚਾਹੇ ਜੁ ਜੀ
 ਵਤਾ ਭੀ ਹੋ ਅਰੁ ਗਿਆਨਿ ਭੀ ਪਾਵੈ ਸੇ ਨਹੀ ਹੋਨਾ। ਮੈ ਤੇ ਅਗਨਿ
 ਗਿਆਨ ਕੀ ਸੀਸ ਅਰੁ ਚਰਨ ਕਚਿ ਨਹੀ ਦੇਖਤੀ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਤੇ
 ਜਾਣਾ ਹੈ। ਜੁ ਸਗੀਰ ਲਕੜੀ ਕੀ ਪੁਤਲੀ ਕਿਨਿ ਆਈ ਹੈ। ਭਿਯ
 ਗਇਸ ਕੇ ਤੁਚਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਨੀਚੇ ਇਸ ਕੇ ਰੁਧ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਸਤ ਹੈ।
 ਪਰਾਸਰਨੇ ਕਹਾ ਅਥਿਤ ਕਿਤੇ ਨੇ ਰੁਧ ਅਰੁ ਮਾਸ ਤੇ ਰੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ
 ਉਠਾਈ। ਮਨ ਸੇ ਭੁਜਨਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰੁ। ਜੇ ਮਨਿ ਉਜਲਿ ਹੋਇ।
 ਮਾਨਸ ਸਗੀਰ ਬਹੁ ਜਨਹੀ ਆਵਤਾ। ਜੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਜਿਸ
 ਕਉ ਯਹਿ ਚਿੰਤਾ ਮਣਿ ਹਾਥਿ ਆਈ ਹੈ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਸਦਾ ਉਤਪਤਿ
 ਕਰਨੇ ਪੀਨ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ ਕਰਿ ਬਿਖਿ ਜੇ ਕੇ ਸੈ ਮਗਨ ਹੈ। ਜਬ ਜਨਮ
 ਪਾਵਤਾ ਹੈ ਤਚਿ ਸੁੰਦਰ ਇਸਤੀ ਜੇ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਪਾਵੈ ਅ
 ਸੇ ਹੀ ਭੁਜਨਿ ਤੇ ਬੋ ਮੁਖਿ ਰਹਿਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਚਿੰਤਾ ਸੈ ਅਭਿ ਆਸੁ ਕਰ
 ਤਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਅਚਿਰ ਚਿਤ ਵਨੀ ਨਗਾਇਣ ਸੇ ਕਪਟ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਿ
 ਤਾ ਹੈ ਏਤੀ ਅਚਿਧ ਸੈ ਨੇ ਭੁਜਨ ਨਗਾਇਣ ਕਾਰੀ ਆ ਹੈ। ਪਰੁ ਦਰ
 ਸਨਿ ਨਾ ਦੇਖਿਆ। ਹੇ ਮੁਜ਼ਬੀਚਾਰ ਕੇ ਨੇਤ੍ਰ ਹੁਤੇ ਅੰਧਿਕਾ ਬੰਦ ਤੁ
 ਣਿ ਕਉ ਕਿਉ ਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ। ਜੁ ਅਭਿ ਆਸ ਤੇ ਗਉਪ ਜਾ
 ਵਣੁ ਮੁਖਿ ਇਤ੍ਰਿ ਚਿਕੇ ਬਿਖੈ ਹੈ। ਮਾਤਾ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਅਧਨੇ ਕਚਿ ਤੇ
 ਨੇ ਪ੍ਰਤਿਛੁ ਅਗਨਿ ਬਿਖੈ ਜਲਾਇ ਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਉਨਿ ਕੀ ਸਿਗਤਿ

ਪੀਛੇ ਬੀਚਾਰ ਕੀ ਆਜੁ ਭਲੀ ਕੁੰਤ ਸੇ ਸੁਖ ਰੋਗੇ ਗਾਧ ॥
 ਹੁਣੇ ਨੇ ਯਹਿ ਨਾ ਬੀਚਾਰਾ ਜਬ ਦੁਨਾ ਰਹੈ ਤਉ ਸਹੀਰ ਮੇਰਾ ॥
 ਕਬਿਹੁੰ ਗਾਧੇ ਮੈ ਤੇ ਤੇਰੀ ਫੁਲ ਭਰਮ ਮਨਿ ਵਿਖੈ ਪਾ ॥
 ਰਿਆਹੈ ॥ ਜੇ ਧਰੀ ਮਰਿਖੈ ਅਰਬੇ ਦਬੁਤ ਪਜ਼ਾਹਾਧ ॥
 ਰਿਪਾਜਿ ਨਾਤੇ ਗਇਸ ਨਾ ਮਿਤਹੈ ॥ ਜੇ ਲੋਕ ਜਾਨੈ ਕੇ ਮੈ ਤੇ ਪਰ ॥
 ਮਹਿਸਹੈ ॥ ਜੇ ਜਿਸ ਦਿਖੈ ਮਨ ਅਗਜਿਹ ਵਾਕੈ ਮਾਰਗੁ ਨ ॥
 ਹੀਤਿ ਸਕ ॥ ਤੇਰੀ ਆਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁ ਭਗਵਾਨ ਅਰੁ ਬੇਦ ਕਿ ॥
 ਜਾਨੈ ॥ ਅ. ਵਾਸਿ ਤਉ ਸਠ ਚਿਹ ਦਿਸਟ ਲਗਾਈਹੈ ॥ ਜੁ ॥
 ਦੈਤ ਕਚਿ ॥ ਮਾਰਗੁ ਨ ਹੀ ॥ ਭਗਵਾਨ ਕਹਾਹੈ ਜੇ ਮੈ ਸਦਾ ਰੁ ॥
 ਜਨ ਸੰਤ ਕਾ ਕਰਤਾਹੈ ॥ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੇ ਸਹੂਧਾ ਬਿਖੈ ਨਿ ॥
 ਸਚਾਹੈ ਕਹਿਣਾ ਉਸ ਕਾ ਚੁਧਿਹੈ ॥ ਜੇ ਮੈ ਜਨ ਭਰਖ ਅਰੁ ਪੂ ॥
 ਲਾਇ ਅਰਸ ਕਿ ਦੇਵ ਜੁ ਅਪਣੇ ਪਛਾਨਣੇ ਦਿਖੈ ਲਜਾ ਤੇ ਨਿ ॥
 ਲਜ ਰੁਏਹੈ ॥ ਅਰੁ ਫੁਲੇ ਪਹਿਰਵੇ ਤੇ ਨ ਗਨਿਹੈ ਤਿਰੁਏਹੈ ॥
 ਉਨਹੁ ਨੇ ਜੇ ਕੁਛ ਕਾਹੁ ਸੁਜੇ ਗਥਾ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹ ॥
 ਕੀਕਹੈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹ ਕੀਯਹੈ ਜੇ ਨਿਹ ਚਾਕ ॥
 ਹੈ ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਪ੍ਰਹ ਜੇ ਸਾਹੈ ॥ ਉਸ ਨੇ ਲਜਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅੰਗ ॥
 ਜਾਤ ਕੀਏ ਕੀ ਬਾਰਤਿ ਆਗ ਕਰ ਕਹਿਹੈ ॥ ਬਿੰਦੁ ਪ੍ਰਭੁ ॥
 ਆਗ ਤੇਰੀ ਕਿਆ ਸਕਤਿਹੈ ਜੇ ਉਸ ਜੇ ਸਾਹੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹ ॥
 ਮੈ ਉਸ ਜੇ ਸਾਨਹੈ ॥ ਤੁਮ ਕਥਾ ਉਸ ਕੀ ਕਹੈ ॥ ਪਰਾਸ ॥
 ਰਨੇ ਕਹਾ ਜਬ ਉਸ ਜੇ ਸਾਨਹੈ ॥ ਤਉ ਉਸ ਕੇ ਕਰਮ ਸੁ ॥
 ਫੁਲੇ ਸੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨਹੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਜਾਨਾਹੈ ਜੇ ਸ ॥
 ਤਿਹਾਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਸੀ ਸੇਵ ਕਧਰ ਮਾਰ ਬੇ ॥
 ਪਾਵਤਾਹੈ ॥ ਤੁਮ ਸੁਫੁਕੇ ਉਸ ਜੇ ਸਾਕਹੈ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ॥
 ਤੇਰੇ ਕਹਣੇ ਤੇ ਜਾਣਤਾਹੈ ਜੁ ਚਾਹਨਾ ਅਤੀਤਹੈ ਕੀਰਥ ॥
 ਤਾਹੈ ॥ ਪਰ ਅੰਸੀ ਅਤੀਤਹੈ ਜੇ ਏਹਿ ਸਭੀ ਭੇਖ ਸਹੀਰ

ਸੋਧ ਹਰਨਾਹੈ ਸੋਧ ਖਈ ਪਰ ਰਹੇ ਹਿ। ਅਰੁ ਚਿਧ ਵੀਤ
 ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ। ਅਰੁ ਸਰਬ ਕਰਤ ਵਸੇ ਨਿਹ ਕਰਮ
 ਹੋ। ਅਰੁ ਜਬ ਯਹਿ ਧਾਹਰ ਕਾਸਗਾ ਲਿਖਿ ਆਗ ਕਰੈਗਾ
 ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਬਿਥੈ ਤਿਸ ਤਿ ਆਗ ਕਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਬਢੈਗਾ
 ਜੇ ਮੈ ਨ ਯਹਿ ਸਰਬ ਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ। ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁਮੁ
 ਸੁਕ ਚਿ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੁ। ਜੁ ਦੇਵਰਿ
 ਖ ਅਰੁ ਰਾਜ ਰਿਖ ਜਾਣੈ ਜੁ ਮੈ ਤੇ ਪਗ ਸਰਕਾ ਦੇ ਆਹੈ। ਪਗ ਸ
 ਰ ਕਹਾ ਯਹਿ ਜੇ ਸਰੀਰ ਅਤੀਤ ਦੇਖਤਾਹੈ ਤੁ ਨਿਜੇ ਸਾਹਿਬ
 ਮੈ ਤੁ ਫਿਰੇ ਚੇਲਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾਹੈ। ਇਨ ਅਤੀਤ ਦੇ ਤੇ ਤੁ ਧਾਛਿ
 ਜੇ ਕਿਸ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੁਏਹੈ। ਕਹੇ ਕੇ ਜੇ ਕੁਟਿਬ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੁਏਹੈ।
 ਕਹੇ ਤੇ ਜੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਦੇਹ ਕੇ ਮੈ ਰਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਤੀਨ ਹੁਏਹੈ
 ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋਇ ਸੋਈ ਅਤੀਤ ਹੋ। ਤਬ ਪਗ ਸਰਕਾ ਤੀਨ ਹੁਏ
 ਹੁ ਤੇ ਸਰੀਰ ਚਿਤ ਪਤਿਹੈ। ਤੈਨੋ ਕਿਸ ਕਰਿ ਬਿਨਾ ਸਰੀਰ ਦੇ
 ਖਿ ਆਹੈ। ਜੁ ਉਸ ਕਰਿ ਅਤੀਤ ਜਾਨਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜਿਸ ਨੇ
 ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਥੈ ਸਰੀਰ ਅਰਿ ਮਾਨ ਕਰਿ ਜਲਾਇਨ
 ਹੋਵਹੀ ਅਤੀਤ ਹੋ। ਪਗ ਸਰ ਕਹਾ ਵਹੁ ਜੇ ਜਲਾਹੈ ਉਸ ਕੀ ਕਹੁ
 ਗਾ ਖਿ ਪਤੀ ਹੋਇਹੀ ਸੋ ਮਾਫਿ ਕਰਿ ਦੇਖ ਲਵਹਿ। ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਪਰ
 ਤੀਤ ਕਰ ਜੇ ਅਤੀਤ ਕੋਈ ਨਹੀ। ਸਰੂਹੀ ਭੁਜਨ ਰਿਹਾਸ ਤਿ
 ਕਾ ਕਰਤੇਹੈ। ਜੇ ਸਾ ਕਿਸੀ ਕਰਿ ਭੁਜਨਿ ਬਿਸਨ ਕਾਸਨ ਬਿਥੈਹੈ
 ਸੋ ਬਿਸਨ ਭੀ ਰਿਹਾਸ ਤਿਹੈ। ਉਸ ਕਾ ਚੇਲਾ ਕੈਸੇ ਅਤੀਤ ਹੋਇ
 ਗਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਸਨਿ ਆਸੀ ਕਹਿਤਾਹੈ ਮੈ ਸਿਵ ਕੈ ਜਾਨਤਾਹੈ।
 ਤਚਿ ਵਹੁ ਭੀ ਰਿਹਾਸ ਤਿਹੈ ਕੈਸੇ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈਗਾ। ਅਰੁ ਮੈ ਭੀ
 ਰਿਹਾਸ ਤਿਹੈ ਜੁ ਤੁ ਮੇਰਾ ਚੇਲਾ ਹੋਤਾਹੈ ਤੁ ਅਤੀਤ ਨੀ ਹੋਵੈਗਾ।
 ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਜਾਨਾਹੈ ਜੁ ਤੈਨੇ ਆਪ ਕਰਿ ਸਰੂ ਤੇ ਚਿਰਾ
 ਜਾਣਹੈ। ਪਗ ਸਰਕਾ ਐਸੇ ਹੀ ਮਨਿ ਅਹਿ ਕਾਰੀਹੈ। ਮੈ

ਤੇ ਕਹਾ ਅਥਿਯਾਹੀ ਉਧਾਉ ਜੇ ਬਸਤ ਜਲਾਵ ਉ ਅੰਗਨਗ
 ਨਿਹੋਵੇ। ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੇ ਬਹੁਤ ਭੁਲਾਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਐਸੇ ਹੀ ਕ
 ਆ ਅਰੁ ਕਹਾ ਅਥਿਏ ਕ ਕਧੀ ਨ ਹੀ ਕਹੀ ਹੈ। ਪਰਾਸਰ ਕਹ
 ਇਸ ਕ ਚਿਥੀ ਜਲਾਉ। ਮੈ ਤੇ ਉਸ ਕ ਚਿਥੀ ਜਲਾਉ ਆ।
 ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਭੇਖ ਬਾਹਿਰ ਕਾ ਜਲਾਉ ਆ। ਪਰ ਬ
 ਸਤੁਰ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨ ਕਾ ਪਹਿਰਾ ਹੁ ਆਹੈ। ਅੰਗਨ ਵਹੀ ਹੈ
 ਜਾਇਸ ਤੇ ਨਾਨਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤਾ ਤੇ ਦੇਹ ਕ ਚਿ ਅਗਨਿ ਵਿਖੇ
 ਜਲਾਵ ਤੇ ਨਾਨਗਨਿ ਹੋਵੇ। ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਭੁਲੇ
 ਸਮਝੀ ਹੈ। ਦੇਹਿ ਕ ਚਿ ਜਲਾਉ ਜੇ ਨਗਨਿ ਹੋਵੇ। ਮੈ ਤੇ ਉਨਿ
 ਖੜਾ ਹੁ। ਅਰੁ ਲਕੜੀ ਏ ਕਰੀ ਕਰੀ। ਪਰਾਸਰ ਕਹ
 ਲਕੜੀ ਤੇ ਬੋੜੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਤੇ ਗਮੇ ਟਾਹੈ। ਜਲੇ ਗ
 ਨਹੀ। ਰੇ ਮੁਰਖਿ ਜੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨਾਸ ਤੇ ਨਗਨੇ ਹੋਤ ਚਿ ਸਭੀ ਖੜੇ
 ਨਾਸ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਕਿਉ ਨਗਨੇ ਹੋਤੇ। ਜੇ ਤੁ ਝੁਕੇ ਇਛਾ ਨਗਨਿ
 ਹੋਤੇ ਕੀ ਹੈ ਤ ਚਿ ਕਹਾ ਹੁ ਅਰੁ ਤਿ ਆਗਨ ਕਰਗ। ਜਗਾ ਕਹਾ
 ਹੁ ਅਰੁ ਤਿ ਆਗਨ ਹੀ ਤਹਾ ਆਧਿ ਹੀ ਆਧਿ ਹੈ। ਉਨ ਨਗਨੇ
 ਸੇ ਮੈ ਏ ਕਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਹਿ ਦਿਸਟਿ ਮਾਨ ਕ ਚਿ ਤੇ ਨੇ ਅਗਨਿ
 ਬਿਖੇ ਜਲਾਉ ਆ। ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਲੇ ਕਧ ਹਲੇ ਕ ਕੀ ਆਸ
 ਨ ਤੇ ਨਾਸ ਨ ਭਈ ਆ। ਤੇ ਜਲਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਸਿਧ ਭਾਉ ਆ।
 ਨਗਨ ਵਹੀ ਹੈ ਜੇ ਸਰੀਰ ਹੋਤੇ ਲੇ ਕਧ ਹਲੇ ਕ ਕੀ ਤੇ ਛੁਟੈ। ਅ
 ਬ ਕਥਾ ਧੁੰਹ ਕੀ ਸੁਣਾ। ਇਨ ਬਾਤ ਕੇ ਕਹਿਏ ਕਾ ਪਰੋ ਜਨੁ ਮੇਰ
 ਯਹਿ ਹੈ ਜੁ ਅਪਨੇ ਸਰੁਪ ਕ ਚਿ ਜਾਏ। ਕਿਸ ਕਾਗਨ ਤੇ ਜ ਬਯਹਿ
 ਦੇਹਿ ਨਾਸ ਭਾਉ ਆ ਬਹੁ ਜਿਹਾ ਬਿਨ ਹੀ ਆਵਤਾ। ਮਾਨੁ ਖ ਦੇਹ
 ਕ ਚਿ ਦਰਲਿ ਭੁਜਾਨ ਕਰਿ ਭੁਜਨ ਰੇ। ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਗ। ਅਰੁ ਜੇ ਧੁ
 ਛੁ ਭੁਜਨ ਰੇ। ਬਿੰਦ ਕਾ ਕ ਚਿ ਨ ਸਾਹੈ। ਜੇ ਯਹੀ ਹੈ ਜੇ ਰੇ। ਵਿੰਦ ਵਿ
 ਤੇ ਕ ਅੰਗ ਕੇ ਈ ਨਾਹੀ। ਅਰੁ ਜਿ ਸਕੇ ਸਾ ਚੁਪ ਰਤੀ ਤ ਕਰ ਰੇ
 ਵਿੰਦ ਸੇ ਧਰਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਨਾਨ ਅਰੁ ਤਰਧ ਵਿ ਅਰੁ ਖਾਂਡਾ ਨਿਸ
 ਚੇ ਕਰ ਭੁਜਨ ਹੈ। ਜੁ ਸਰਬ ਵਹੀ ਹੈ। ਜੁ ਤੇ ਗਧ ਰੇ ਜਨੁ ਨਗਨ

c

o

o

o

o

ਰੇਵੇਕਾਹੰਤਚੁਸੁਖਮੁ ਅਹਿਕਾਰਕਾਤਿਆਗੁਕਰੁ ਅਰੁਜਾਂਤੁਜਨ
 ਮੈਰੋਨਕੋਈਮੇਰਾਹੋਮਰਣੁ ਅਰੁਜਨਮੁਲੈਣਸੁਛਮੁ ਅਹਿਕਾਰ
 ਤੇਹੋ। ਅਰੁਜੇਪੁਛੈਸੁਖਮੁ ਅਹਿਕਾਰਕਿਆਹੋ। ਤਚਿਜਾਂਤੁਰੋ
 ਵਿੰਦਕਛੁ ਅੰਗਿਭਿੰਨਜਾਂਤਨਾ। ਚਾਹੀਐਜੁਤੀਭਰਮੁ ਅਰੁਪਰੀ
 ਤਸਰੀਰਕੀਤਿਆਗੁਕਰੁਗੋਵਿੰਦਸੇਮਿਲਹਾ। ਮੈਝੇਕਯਾਕਥਾ
 ਪੂਰਕੀਕਯੋ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਯਾਕਥਾਪੂਰਕੀਸੋਤੁਛੁ ਕਿਆਗੁ
 ਹੋ। ਆਪਸਰੀਰਕੇਭਰਮੁਬਿਖੇਬੰਧਹੋ। ਅਰੁਜਤਾਹੈਜੁਕ
 ਥਾਪੂਰਕੀਸੁਣਕਾਰਿਸਾਂਤਹੋਵੇਸੇਨਹੀਹੋਨੇਕੀ। ਤੁਜੇਭਰਮੁ
 ਕਾਤਿਆਗੁਕਰੇਤਚਿਤੁਹੀਪੂਰਹੋਵੈ। ਮੈਝੇਕਯਾਕਥੇਭਰਮੁ
 ਨਿਵਰਤਿਹੋਇਸੇਕਯੋ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਯਾਕਥਾਹੀਉਪਾਵੈਜੁਅ
 ਤੀਤਹੋ। ਤਿਨਿਰਥਾਣਪਦਤੁਛੁਕਥਾਪਤਿਹੋਵੈ। ਤਬਮੈਝੇ
 ਕਯਾਕਿਉਛੀਲਕਾਰਿਤੇਹੋਜੇਕਛੁਕਥੇਸੁਕਰਤਹੋ। ਧ੍ਰਾਸ
 ਰਕਯਾਮੈਅਤੀਤਨਹੀਅਰੁਕਬੀਡੰਡਕਮੰਡਲਨਹੀਲੀਅ
 । ਅਰੁਸੇਨਿਆਸੀਨਾਥੈਰਾਗੀਹੋ। ਮੈਝੇਕਯਾਮੈਕਿਆਕਰਿ
 ਅਰੁਕਯਾਜਾਵੈ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਯਾਕਰਕਛੁਨਹੀਅਰੁਤੀਤਹੋ
 । ਮੈਝੇਕਯਾਤੁਮਕ੍ਰਿਯਾਕਰਿਅਤੀਤਕਰਹਾ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਯਾ
 ਜੇਸੀਸਅਰੁਦਝੀਤੇਹੀਮੁੰਡਤਹੋਤਚਿਬਹੁਝਿਉਪਾਜਿਅ
 ਵੈਗੀ। ਅਰੁਮੰਤ੍ਰਭੀਨਹੀਜਾਨਤਾਜੇਤੁਵੈਸਿਖਾਵੈ। ਨਖਅਰੁ
 ਸਿਖਾਸਦਾਬਛਤੇਹੋ। ਅਰੁਮੈਕਛੁਨਹੀਜਾਣਤਾ। ਮੈਝੇਕਯਾਮੁ
 ਸ਼ਿਕੋਜੇਗਹੈਜੁਪੈਅਰੁਕੇਸਨਕਦਾਵੈਗਾ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਯਾਤੁ
 ਕਿਆਕਰਹਿਅਹਿਆਪਸੇਆਪਪੜਹੋਤਹੋ। ਮੈਝੇਕਯਾਕ
 ਤਹੋ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਯਾਹਾਰਮਤਅਰੁਅਤੀਤਹੋ। ਮੈਝੇਕਯਾਅਚ
 ਰਜੁਹੋ। ਅਤੀਤਹੋਤਹੋਤਚਿਕਰਤੇਨਹੀ। ਅਰੁਕਹਿਤੇਹੋਅ
 ਤੀਤਹੋਤਤੇਕਿਆਕਰੋ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਯਾਜੇਅਤੀਤਹੋਗਾ

ਤਉ ਅਹਿ ਕਾਰ ਤੇ ਰੇ ਮਨ ਬਿਖੈ ਚਿਯ ਜੈ ਗਾਗਾ ਜੁ ਮੈ ਨ ਸੁ ਕਰੁ ਤਿ ਆਗਿ
 ਆਪੈ ॥ ਮੁਝ ਪਰ ਈ ਸਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਗਾ ॥ ਅਰੁ ਧਰਮ ਸਾਂਤ ਹੋਵੇਗਾ ॥
 ਜੇ ਤੁ ਸੁ ਕਰਿ ਚਾਹਨਾਇ ਨਹੁ ਪਦਵੀ ਚਿਕੀ ਪੈ ਜੇ ਜੁਗਤਿ ਬਿਖੈ ਜੇ ਸੁਖ
 ਨਿਸਮਾਨ ਪੈ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਬਚਾ ਕਹੈ ਮੈ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾਇ ਨ ਬਾਤੇ
 ਤੇ ਅਚਾਹੁ ਪਾਯੀ ਚਾਹਿਤ ਹੋ ॥ ਜੁ ਅਧਨ ਸਰੁ ਪੁਕਰਾਵੇ ॥ ਧ੍ਰ
 ਸਰ ਕਰਾਤੀ ॥ ਠਾਗਿ ਆਨ ਕੋ ਬੇਜਨ ਹੀ ਸਕਤਾ ॥ ਧ੍ਰੁ ਪਕੀ ਨਿਅੰ
 ਈ ਪਾਂਚ ਬਰ ॥ ਕਾਹਿ ਹੁ ਜੁ ਪਾਵਨ ਸਰੁ ਪਕਾ ਕਾਮਾ ਨਿਰਮਲ ਹੁ
 ਕਾਹੈ ॥ ਮੈ ਪੰ ॥ ਨਹੀ ਹੋ ਜੁ ਤੁ ਸੁ ਕੋ ਮੁਲਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਮਝਾਵੇ
 ॥ ਧਰੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਹੀ ਪੈ ਜੁ ਤੀ ਹੀ ਪੈ ਨ ਆਹ ਕੋਈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ
 ਚਰਜ ਦੇਹੁ ਜੇ ਬ੍ਰਹਿਮ ਚਾਰੀ ਹੋਵੇ ॥ ਧ੍ਰਾ ਸਰ ਕਰਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕਾ
 ਅਰੁ ਕਰਹੁ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ ਪੈ ॥ ਜੇ ਇਸਨਾਨ ਕਰੇ
 ਹੁਧੀ ਤੀਤੇ ਆਦੇ ਕਾਰਿ ਬਸ ਝੁਹਰੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕਹੇ ਜੁ ਤੁ
 ਲੀਧੁ ਕਾਰ ਜਾਨਤੇ ਹੋ ਜੁ ਬ੍ਰਹਿਮ ਚਾਰੀ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹਤੇ ਪੈ ॥ ਧ੍ਰਾ ਸ
 ਰ ਕਰਾਵਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਚਾਰੀ ਪੈ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਵੇਤ ਕਰੁ
 ਹਮ ਚਰਜ ਨਹੀ ਭਰਮੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪੈ ਤਉ ਤਿਸ ਬਿਖੈ
 ਚਾਗਿ ਕਿਆ ਪੈ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੰਤਰ ਲਾਹੀ ॥ ਧ੍ਰਾ ਬਾਜੇ ਤੁ ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਚ
 ਹੀ ਕਰੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਰੁ ਚਿਯ ਦੇ ਸੁ ਕਰਹੁ ਧ੍ਰਾ ਸਰ ਕਰਾ ਮੈ ਸੁ ਤਾ
 ਕੀ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ ॥ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਹੋ ਕਿਸ ਕੋ ਚਿਯ ਦੇ ਸੁ ਕਰੇ ਮੈ ਤੇ
 ਕਹਾ ਕਥਾ ਹਸਤਾ ਮਲ ਕੀ ਕਹੇ ਜੁ ਕੋ ਸਾਖਾ ॥ ਧ੍ਰਾ ਸਰ ਕਰਾਵਹੀ
 ਹਸਤਾ ਮਲੁ ਪੈ ਜੁ ਆਪ ਹੀ ਅਧਨਾ ਗਾਇਓ ॥ ਮੈ ਰਨ ਹੀ ॥ ਮੈ
 ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੋ ਤੁ ਸੁ ਤੇ ਤਉ ਚਿਯ ਸਿ ਆਪੈ ॥ ਜੇ ਇਸੀ ਛਿਨ ਮੁਝ
 ਰੁਸਮ ਕਰੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ ਧ੍ਰਾ ਸਰ ਕਰਾ ਤੁਏ ਕਰ ਕਿਆ ਪੈ ॥ ਮੈ
 ਨ ਸਾ ਰੇਜ ॥ ਤੁਸਮ ਕੀ ਆਪੈ ॥ ਅਰੁ ਸਕਤ ਗਾਮਤਾ ਹੋ
 ਜੇ ਸਰ ਬਕਰ ਜਲਾਵੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਅਬ ਜਧੁ ਸਿਨ ਪੁਛੇ ਕਾ ਸੇਵ
 ਨਤਾ ਕਰ ਪੁਛੇਗਾ ॥ ਧ੍ਰਾ ਸਰ ਕਰਾ ਕਧ ਟੀ ਚਿਕੀ ਨਿਅੰ ਈ ਪੈ

ਮਤਿ ਕੇ ਗੋ। ਅੰ ਸੋ ਕਰਿ ਜੇ ਜੀਵ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਨੋ। ਕਾਤਿ ਮਾਗ
 3 ਹੋਇ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਏਹ ਕੰਮ ਮੁਸ੍ਰਿ ਸੋ ਜੋ ਸਕੈ ਉਕਰੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕ
 ਹਾਤੁ ਮੁਸ੍ਰਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤੁਸ੍ਰਿ ਸੇਵਿ ਤੇ ਕਰਿ ਨ ਪੈ। ਉਸੇ ਤੇ ਹੋਵੈ। ਮੈ
 ਤੇ ਕਹਾ ਜੇ ਦੇ ਨੋ ਪਾਇ। ਰਮਾਨਗਾ ਕਤੇ ਹੋਤ ਉਕੇ ਸੇ ਤਿ ਆਗੇ।
 ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੁ ਪੈ ਜੀ ਨਹੀ ਤਉ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਤਿ ਆਗੇ। ਪ੍ਰਾਸ
 ਰ ਕਹਾ ਦੇ ਨੋ ਤੇਰੀ ਅਵਿਦਿਆ ਤੇ ਉਪ ਜੈ। ਜਚ। ਨਿਸਰੁ ਪਕੇ
 ਪਛਾਣੇ ਤਉ ਨਾ ਸੋਹਿ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜਉ ਅਪਨੀਆ ਦੇ ਆਤੇ ਉਪ
 ਜੈ। ਤਿਸ੍ਰੇ ਕੇ ਰਿਆ ਪਾਟਾ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅਪਾਟਾ ਜੈ।
 ਪੇਰੀ ਨਿਸਥਿ ਕੇ ਰਜ ਪਉ ਸੋ ਪਿਲ ਚੇ ਅਰਸਰ ਪਨ ਨੇ। ਮੈ ਤੇ ਕਹ
 ਅਵਿਦਿਆ ਕਰਿ ਮੈ ਰਜ ਕੇ ਸਰਪਿ ਜਾਨਿ ਮਾਂ। ਤਿਸ੍ਰੇ ਕੇ ਕੁ
 ਦੁਦਖ ਨ ਪਹੁਚਿ ਆ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅਹੀ ਦੁਖ ਹੋ। ਜੁ ਤੇ ਨੇ ਜਾ
 ਨਾ ਜੁ ਮੁਸ੍ਰੇ ਸਰਪ ਕਾਟਾ। ਅੰ ਸੇ ਹੀ ਪੈ ਆਪ ਅਰੁ ਜੀਵ ਅਰੁ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਕਹਿ ਤਾ ਹੋ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੇ ਰੇ ਕੇ ਹੋ ਤੇ ਜਾਨੀ ਤਾ ਹੋ ਜੇ ਕਹੁ ਤਿਅ
 ਹਾ ਕਰੇ ਅਰੁ ਕਹੁ ਹੋਵੈ। ਜਚ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੁਸ੍ਰਿ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੀ ਆਜੁ
 ਕਹੁ ਉਪਾਦ ਬਤਾਵਹਾ। ਤਬ ਤੁਸ੍ਰਿ ਕਹਾ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੋ। ਅ
 ਬ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਕਹੁ ਕਾਂ ਰਜੁ ਕਹੁ ਹੋਵੈ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅਹੀ ਕ
 ਰਜੁ ਮੈ ਅਰਨ ਤੁ ਅਰਨ ਜੀਵ ਅਰਨ ਬ੍ਰਹਮ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੀਵ ਤ
 ਕੇ ਅਹੀ ਕਾਗ ਬੇਖੇ ਬੇਪੈ ਕੇ ਸੇ ਕੇ ਹੋ ਜੁ ਜੀਵ ਨਹੀ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ
 ਕਹਾ ਜੀਵ ਕਾਰੁ ਪਕਿ ਆਗੇ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੀਵ ਕਾਰੁ ਪਮੈ ਨੇ
 ਹੀ ਦੇਖਾ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੀਵ ਕਾਰੁ ਪਨ ਹੀ ਦੇਖਾ ਤੇ ਉਸ ਕਾ
 ਤੇ ਨੇ ਨਾ ਮੁਕੇ ਸੇ ਗਾਖਾ ਹੋ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਸੁਟਿ ਕਰਿ ਕਹਿ ਤਾ ਹੋ।
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜਿਸੇ ਤੇ ਨੇ ਸੁਣੈ ਉਸੇ ਤੇ ਪਛਾ। ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਉ
 ਸਹੀ ਸੁਟਿ ਕਰਿ ਕਹਾ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਸਰੁ ਸੁਟਿ ਕਰਿ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੋ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਨਹੀ ਜਾਣੇ। ਅਰੁ ਤੁਸ੍ਰੇ ਇਹੁ ਦੇਖੇ

ਕੀਯੋ। ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਸ਼ਿਕ ਚਿਉ ਦਾਸੀਉ
 ਪਜਿਆਏ। ਚਾਹਤਾ ਹੋ ਜੁ ਚਿ ਦਾਸੀ ਹੋਵੇ। ਪਰਾਸਰ ਕ
 ਹਾਜਿ ਨ ਅਰੁ ਤੁਥ ਨ ਪੁ ਵਿਖੈ ਬਹੁਤ ਫਿਰਤੇ ਹੈ। ਤਉ ਰੁ
 ਉਨ ਕੀ ਪੰਕਤ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਗਾ। ਹੋ ਕਪਟੀ ਮਨ ਕਥਿ ਮਾ
 ਏਆ ਅਰੁ ਰਖ ਚਿ ਦਾਸ ਕਰਗਾ। ਪਰ ਲੋਕ ਹੁਨੇ ਜੋ ਇਸ ਤੀ
 ਅਰੁ ਪੁਰਖ। ਰੁਹਾਸਤਿ ਸਮਸ਼੍ਰਾਹੈ ਸੋ ਸੁਠ ਸਮਸ਼੍ਰਾਹੈ।
 ਰਿਹਾਸਤੀ। ਸੀਰ ਕੋ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਜੋ ਕੋਈ ਅਹਿਕਾਰ ਸਗੀਰ
 ਕੇ ਮੋਖੀ ਪਹੈ। ਈ ਰਿਹਾਸਤੀ। ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਵਹੁ ਹੈ ਜੁ ਭਗਵਾ
 ਨ ਬਿਨਾ ਅਦਿ ਹੋ ਕੋ ਨ ਜਾਨੈ। ਹੋ ਮੈਂ ਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਚਾਹਨਾ ਕਾਮਨਾ ਸਿਸ
 ਰ ਕੀ ਆਬਿਖੈ ਪੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਨਹੀ ਰਾਖਤਾ।
 ਅਰੁ ਜੇਨਾ ਮਰੂਪ ਕੇ ਬੀਧਨ ਤੇ ਛੁਟਾ ਹੈ ਉਸ ਕ ਚਿ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹੈ।
 ਜਬ ਤੇ ਦਨਾ ਮਰੂਪ ਰੂਪ ਕਾ ਨਿਵਰਤੁ ਭਾਇਆ। ਤਬ ਜੀਵਨਾ
 ਅਰੁ ਮਰਨਾ ਭਰਮ ਹੋਇ ਜਾਤਾ ਹੈ। ਕਿਉ ਜੁ ਨਾ ਮਰੂਪ ਸੁਪਰਕਾਸਨ ਹੋ
 ਹੈ। ਤੁਥ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਖ ਤੇ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਤਿਸ ਬਿਖੈ ਮਗਨ ਹੋ ਜਯਹ
 ਅਹਿਕਾਰ ਚ ਚਿਹਾਸੀ ਮੈਂ ਰਾਲਤਾ ਹੈ। ਸਿਤਯਹੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤੇ ਹੈ
 ਜੁ ਨਾ ਮਰੂਪ ਤਿਆਗ ਕਰਗਾ ਅਰੁ ਆਦ ਅੰਤ ਨਹਾਇ ਤੁਕ ਦੇਖਾ।
 ਜੁ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅੰਤ ਰਬਾ ਹਰ ਕੀ ਆਹ ਤੇ ਹੀ ਜ
 ਬਨਾ ਮਰੂਪ ਕਾ ਤੇ ਨੇ ਤਿਆਗ ਕੀਆ। ਯਹਿ ਸਕੁ ਹੀ ਕੰਮ ਤੇ ਰਹਿ
 ਜਾਤੀ ਆਹੈ। ਹੋ ਮੈਂ ਤੇ ਰਾਹ ਜਬਾਤ ਤੇ ਪਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਹੋ। ਕਹੁ ਜੁ
 ਨਤਨ ਪਰਾਸਰ ਅਰਨ ਮੈਂ ਤੇ ਏਕ ਨਹਾਇਣ ਹੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੇ
 ਕਹਾਤੁ ਮਐਸਾ ਕਛੁ ਕਹਤੇ ਹੈ ਜਿਸ ਬਿਖੈ ਅਤੀਤ ਅਰੁ ਰਿਹਾਸਤ
 ਦੋਨੋ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਬਹੁ ਜਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਅਤੀਤ ਹੋ। ਪਰਾਸਰ ਕਹਾਨੁ
 ਹੀ ਅਤੀਤ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜੋ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ਅਚਿਰ ਕੋਈ ਨਹੀ। ਜਬ ਤੇ ਨੇ ਐ
 ਸੇ ਜਾਨਾਤ ਬਕੇ ਸੇ ਅਤੀਤ ਅਰੁ ਕਹਾ ਰਿਹਾਸਤਾ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਜਬ
 ਮੈਂ ਮੁਲ ਆਪ ਹੀ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਓ ਕਿ ਆਹੋਵੇ। ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜ
 ਅਤੀਤ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਤਓ ਕਾਲ ਦੁਖ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਸ਼ਿਕ

ਕਾਲਕਾਰੀਭੈਨਰਗਾਜਾਨਾਹੈਜੁਸਰਬਨਗਇਤਹੈ। ਜਬਨਾ
 ਮਰੁਪਮੇਰੇਮਨਤੇਨਾਸਹੂਏਤਓਕਾਲਭੀਨਾਮਰੁਪਹੈਤਤੇਕਹਾ
 ਹੋ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਤੁਭੀਧੂਹੁਆ। ਧੁੰਹਕੀਕਥਾਤੁੰਸਵਨਕਰ
 ॥ ਤਬਮੈੜੇਕਹਾਅਤੀਤਹੋਤਾਹੋ। ਅਧਨਾਭੇਖਮੁਠਕੋਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਦੀਜੀਐ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਅਤੀਤਥਿਖੇਵੇ। ਨਹੀਹੈ। ਜੇਕੋ
 ਈਭੇਖਤੇਅਤੀਤਹੈਵਹੀਅਤੀਤਹੈ। ਮੈੜੇਕਹਾ। ਧਾਧੁੰਹਕੀਕ
 ਹੋ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਤੁਠਿਕੋਨਿਹਚੈਨਈ। ਤੁਠਿਕੋ। ਰੁਸਮਕਰਣ
 ਜੋਗਹੈ। ਮੈੜੇਕਹਾਮੈਤਓਨਹੀਈਸੁਰਹੈ। ਕਿ। ਈਸਰਕੋਜ
 ਲਾਵਤਾਹੈ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਕਿਸਕੀਸਕਤਿਹੈ। ਨ। ਈਸਰਕੋਜ
 ਲਾਵੈ। ਮੈੜੇਕਹਾਤੈਕਥਾਧੁੰਹਕੀਕਹੈ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਧੁੰਹਕੇ
 ਆਸੁਮਵਿਖੈਤੀਨਸੰਤਅਪਤਕਾਮਅਪਤਕਾਮਕਹੀਐ। ਏਜ
 ਅਚਾਹਿਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿਭੁਏ। ਮੈੜੇਕਹਾਅਚਾਹਥੇਤਓਕੋਨਪ੍ਰਜ
 ਨਿਕਰਿਗਜਪੁਤਕੋਨਿਕਟਆਏ। ਧਰਾਸਰਕਹਾਐਸੇਮਤਿਕਪ
 ਸੀਤਹੋਕੋਗਜਪੁਤਸੇਕਛੁਪ੍ਰਜਨਨਥਾ। ਏਸੀਥਾਤਪਰਤੁਸੁ
 ਕੋਏਕਕਥਾਸੁਨਵੇਹੋ। ਜਜ਼ਭਰਥਤਪਸਿਆਇੰਦ੍ਰਕੀਕਰਨੇ
 ਲਾਗਾ। ਜੁਗਾਜਿਦੇਵਤਿਯੋਕਹੈ। ਤਿਸਨਿਮਤਜਥਤੀਨਮਾਸ
 ਤਪਸਿਆਕਰਬੀਤੇਤਬਇੰਦ੍ਰਕਓਦੇਖਕਰਹਸਾ। ਤਬਜਜ਼
 ਭਰਥਇੰਦ੍ਰਕਓਦੇਖਕਰਹਸਾ। ਅਰਪੁਛੁਹੋਇੰਦ੍ਰਤੁੰਕਓਨਹੈ।
 ਅਰਮੁਠਿਪਰਜੁਦਿਅਲਹੁਆਹੈ। ਸੋਕਿਅਦੇਵਗਾ। ਤਬ
 ਇੰਦ੍ਰਕਹਾਮੇਰੇਨਮਿਤਤੇਨੈਅਸੀਕਰਨਿਤਪਸਿਆਕਰੀਹੈ। ਅ
 ਰਜਥਆਏਆਹੋਇਤਬਪੁਛਤਾਹੈਜੁਤੁੰਕਓਨਹੈ। ਜੇਤੇਹੀਇ
 ਛਾਹੋਇਸੁਦੇਵੋ। ਜਜ਼ਭਰਥਕਹਾਤੁਸੁਕਓਅਧਨੀਸਕਤ
 ਦੇਨੀਕੀਹੈ। ਅਥਵਾਕਿਸੀਅਓਰਤੇਦਿਲਾਵਤਾਹੈ। ਇੰਦ੍ਰਕ
 ਹਾਮਸੁਮੈਸਕਤਨਹੀ। ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾਜੀਪਾਸਥਨਤੀਕਰਓ
 ਗਾ। ਜੇਤੇਹੀਇਛੁਹੈਸੋਦੇਵੋ। ਤਬਜਜ਼ਭਰਥਕਹਾਮੇਰਾਤੁਸੁ
 ਸੋਪ੍ਰੋਜਨਨਰਹਾ। ਅਬਥੁਹਮਾਕੀਤਪਿਸਿਆਕਰੇਗਾ। ਬਹੁਜ

ਜੁਮੇਰ ਕੀ ਗਠਾ ਬਿਖੇਜਾਏ ਕਰਬੂਹਮਾ ਕੀ ਤਪਸਿਆ ਲਗਾ ਕਰ
 ਨੇ। ਜਬ ਚਾਹਮਾ ਸਬੀ ਤੇ ਤਬ ਧੂਹਮਾ ਜੀ ਦਰਸਨ ਦੀਆ ਅਰੁ ਕਹਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਪੀਨੀਐ। ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਤੇ ਤੈ ਕਰਨਿ ਤਪਸਿਆ ਕਰੀਐ। ਮੈਂ ਤੁ
 ਭਿ ਪਰਦਿ ਆਲਹੁ ਆਹੁ। ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਕਛੁ ਮਾਰਾ। ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਕ
 ਹਾ ਤੇਰੇ ਨਿਕਟ ਤੈ ਕਰਮੰਤੁ ਲਵਿ ਤੈ ਕਰ ਅਭਿਰਕਛੁ ਦੇਖਤਾ ਨਹੀ। ਕਹਾ
 ਤੇ ਦੇਵੈ ਗਾ। ਬਾਕਹਾ ਜੇ ਚਾਹੈ ਅਰੁ ਮੈ ਕਹੈ ਤੂੰ ਸੇਹੀ ਹੋਇ। ਪਰਦਾ
 ਸਰਬ ਕਾਮਨ। ਬਿਸਨ ਪੈ। ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਕਹਾ ਸੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਜਨ ਨਾਰ
 ਹਾ। ਬਿਸਨ ਪੈ। ਮਾਰੇ ਗਾ। ਬਹੁ ਜਜ਼ੁ ਧੂਹਮਾ ਕਹਾ ਦਰਸਨ ਮੇਰਾ ਨਿ
 ਹਟ ਲੁਨਹੀ। ਕਛੁ ਮਾਰਾ। ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਕਹਾ ਕਹੈ ਜੁ ਬਿਸਨ ਕਰਿ ਦੇਖੈ।
 ਜਬ ਚਿਸ ਕੇ ਦੇਖੈ ਗਾ ਜੇ ਇਛਾ ਹੋਇ ਚੀ ਸੇ ਉਸੀ ਸੇ ਮਾਰੇ ਗਾ। ਤਬ ਧੂਹ
 ਮਾ ਮੰਤ੍ਰ ਉਪ ਦੇਸ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਬਦ੍ਰ ਕਾ ਆਸੁ ਮਵਿਖੈ ਜਾਹੀ।
 ਅਰੁ ਇਸ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿ ਪਾਜਿ ਜੁ ਬਿਸਨ ਕਾ ਦੁਸਨ ਹੋਵੈ। ਬਹੁ ਜਜ਼ੁ ਰਬ
 ਬਦ੍ਰ ਕਾ ਆਸੁ ਮਵਿਖੈ ਗਾਏਆ। ਅਰੁ ਖਟ ਮਾਮ ਤਪਸਿਆ ਕਰੀ। ਤਬ
 ਬਿਸਨ ਚੜ੍ਹ ਜਗਰ ਜਜ਼ੁ ਅਰੁ ਜ ਦਰਸਨ ਦੀਆ। ਅਰੁ ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਕਰਿ
 ਦੇਖ ਕਰਬਹੁ ਤਹੂ ਸਾ। ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਉਠਿ ਕਰਿ ਤੈ ਤੇ ਕਰੀ। ਅਰੁ ਟੁਜਾ
 ਬੇਦੋ ਉਤਿ ਕਰੀ। ਤਬ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਕਛੁ ਮਾਰਾ। ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਕਹਾ ਮਾ
 ਗੇ ਗਾ ਤਬ ਕਹਾ ਤੇ ਦੇਵੈ ਗਾ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਆਪ ਸੇ ਦੇਵੈ ਗਾ। ਅਭਿਰਕਛੁ
 ਨਹੀ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੋ। ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਕਹਾ ਇੰਦ੍ਰ ਅਰੁ ਧੂਹਮਾ ਕਰਿ ਤੇ ਸਕਤ
 ਨਹੀ। ਤੁਝਿ ਕੋ ਕਿਉ ਕਰਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਵਹੁ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਕਾ ਗਿਆ
 ਨ ਨਹੀ ਗਏ। ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤੇ। ਅਰੁ ਮੈ ਜਾਨਤਾ ਹੋ। ਤਾਤੇ
 ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੋ। ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ ਦੇਵੈ ਤਨਹੀ। ਸਾਰੀ ਵਿਸਥਿ ਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ
 ਹੋ। ਤਾਤੇ ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਤੁਝਿ ਸੋ ਕਿਆ ਪ੍ਰਜੇਨ ਪੈ। ਮੈਂ ਨੇ ਭੀ ਅਪਨਾ
 ਸਰੂਪ ਜਾਨਾ ਪੈ। ਜੁ ਮੈਂ ਹੀ ਹੋ। ਜਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ਹੋ ਤਾਹਾ ਤੇ ਜਾਇ। ਬਿਸ
 ਨ ਕਹਾ ਜੁ ਜਾਨਾ ਸਾਰ ਚਿਏ ਤੀ ਤਪਸਿਆ। ਰਕਸਟ ਤੇ ਨੇ ਕਿਉ ਕੀਆ।
 ਤਬ ਜਜ਼ੁ ਰਬ ਕਹਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਤ ਵਕੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਕਰਤਾ ਸਾ। ਪਰਦੇ
 ਖਿਆ ਹੋ ਜੇ ਕਧਰ ਮਾਤ ਮਾਹੋ। ਨਾਕਿ ਸੀ ਕੋ ਕਈ ਦੇਤਾ ਹੋ ਨਾ ਕਈ ਲੇਤਾ
 ਹੋ। ਤਾਤੇ ਮੈਂ ਤੇ ਜਬ ਸੇਤ ਚਿਕਚਾਹ ਨਾਈ ਸੁਰ ਕੀ ਨਹੀ ਤਾਤੇ ਲੁਠਾ ਕਰਤੀ

ਨਲੋਕ ਕਾਹੇ॥ ਤਚਿਗਤੇ ਕੇ ਪਤ੍ਰ ਸੇਕਿਆ ਪਰ ਜਨਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕ
 ਹੇ ਵਹੁ ਸੀਤ ਕਿਉ ਕਰਗਏ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਅਪਤ ਕਾਂਸ ਸੀਤ ਅਪਨੇ
 ਸਰੂਪ ਪਹਿ ਆਏ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਸਰੂਪ ਤਚਿਏ ਕਹੀਹੈ॥ ਏਕਤਾ ਵਿਖੈ ਆ
 ਵਣਾ ਜਾਵਣਾ ਕੈ ਸੇਹਤਾਹੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਏਸ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪਰ ਏਕ ਕਥ
 ਸੁਵਨ ਕਹਾ॥ ਅਹੁ ਨਿਹੈ ਚੇ ਕਰੁ ਜੁ ਆਵਣਾ ਜਾਵਣਾ ਸਰੂਪ ਹੀ ਬਿਖੈ
 ਹੈ॥ ॥ ਕਥਾ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕੀ ਸੁਵਨ ਕਹਾ॥ ਏਸੇ ਬਾਸ ਦੇਵ
 ਤਪਾ ਸਿਆ ਕੇ ਨਮਿਤ ਬਝ ਕਾ ਆਸੁ ਮਵਿਖੈ ਆਇ॥ ਏਕ ਗਥਾ ਵਿ
 ਘੈ ਭੰਡ ਅਰਏ ਕਹਾ ਬਵਿਖੈ ਕਮੰਡਲ ਬਾ॥ ਮੈ ਹਸਾ ਰੂਪ ਛਾ ਕਿਰੂ
 ਪ ਮੇਰੇ ਤੁਝਿ ਸੇਕਿ ਸੀਸੈ ਅਹੁ ਕਿਸੀ ਕਚਿਤੁ ਸੁਝੈ॥ ਏਕ ਗਥਾ ਬ
 ਲੈਣ ਤੇਕਿ ਆਪੋਰ ਜਨਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਤੁਹੈ ਵੈਰੀਹੈ॥ ਮੈ
 ਸਰਬ ਸਿਵ ਦੇਖਤਾਹੈ॥ ਅਰਬ ਯਹਿ ਜੇ ਆਪ ਹੀ ਆਪ ਹੋ॥ ਅਰਤੁ ਕ
 ਹਿਤਾਹੈ ਜਕਛੁ ਕਰਤ ਚਿ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੋਵੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਝਿ ਕਚਿਤੁ ਭੰਡ ਦੇਣਾ
 ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਕਮੰਡਲ ਕਾਹੇ ਕਚਿਲੀ ਆ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਗੋਬਿ
 ਦ ਵਤ ਕਜੇ ਮਨ ਪਰਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਧੋਤਾਹੈ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਕਹਿਤਾਹੈ
 ਸਰਬ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਤਚਿ ਸਿਵ ਕੋ ਧੋਤਾਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਕਰਤਾ ਸਰਬ ਕਰ
 ਮੋ ਕਾ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਜੇ ਐਸਾ ਕਹਾ ਤੇਕਿ ਆਪਟਤਾਹੈ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਕਹ
 ਤੇ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਹਿਗਾ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਨਾ ਕਹੀਸੇ ਆਇ
 ਆਨਾ ਕਹੀ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਨੇ ਦੇਖਾਹੈ ਜੁਤੁ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਵਾ
 ਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਤੇ ਕਵਨਿਹੈ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਸਿਵ ਏਕ ਹੈ
 ਏਕੇ ਦੇਇਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਨੀਹੁ ਆਮੈ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਸਿਵ ਹੈ ਤਚਿ ਆਵ
 ਣਾ ਅਰੁ ਤਪਾ ਸਿਆ ਤੇਕਿ ਆਪੋਰ ਜਨਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਜਨ ਸਿਵ ਹੈ ਤ
 ਚਿ ਆਵਣਾ ਅਰੁ ਤਪਾ ਸਿਆ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਦਵੈ ਤਨ ਹੀ॥ ਯਹਿ ਸ
 ਰੀਰ ਪੰਚਿ ਭੂਤ ਕਾਹੈ॥ ਤਚਿ ਦੇਖੁ ਪੰਚ ਭੂਤ ਕਹਾ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਆ
 ਏ॥ ਜਿਉ ਹੈ ਤਿਉ ਹੀਹੈ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰ ਆਕਰ ਆਵਣਾ ਅਰਜਾ
 ਵਣਾ ਭੀ ਸਰੂਪ ਹੀਹੈ॥ ਅਹੁ ਸੁਣਉ ਨਹੁ ਤੀਨ ਸੀਤ ਹੁ ਮੈ ਏਕ ਮੈ ਬਾ॥ ਦੁਸ
 ਰਾ ਅਭਿਯੁਤ ਦਤਾ ਤੇ॥ ਤੀਸਰਾ ਵਾਸ ਦੇਵਾ॥ ਧ੍ਰੁਵ ਕੇ ਨਿਕਟ ਗਏ॥ ਉਸ ਨੇ ਦੇ
 ਖਾ ਜੁਸ ਤਾ ਆਇਹੈ॥ ਦੇਖ ਕਰ ਆਗੇ ਦਚਿ ਜਕਰਿ ਆਇ ਆ ਅਰਮੇਲਾ ॥

ਮੈਨੇ ਕਹਾਏ ਧੁੰਹਤ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜੁਲਾਹ ਸੀਤ ਪੈ। ਤਰਿ ਮਸੀਤ ਨਹੀ। ਜੁ ਸੀਤ
ਤੇ ਤਉ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਮਾਰਾ ਤੇ। ਧੁੰਹ ਕਹਾਤ ਮਸਾਮ ਹੋਤ ਮਕਰਿ ਸੀਤ ਕਹ
ਤੇ ਹੈ। ਤਬ ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਪੈ ਤਉ ਸੁਧਰਾ ਅਰਮੁਰਖ ਕਹਾ ਹੈ।
ਧੁੰਹ ਕਹਾਤੁ ਕਵਨ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾਤੁ ਹੀ ਹੈ। ਧੁੰਹ ਕਹਾ ਮੈ ਕਵਨ ਹੈ।
ਅਵਧੂਤ ਕਹਾਤੁ ਮੈ ਹੈ। ਬਹੁ ਜੁ ਧੁੰਹ ਕਹਾਤੁ ਕਵਨ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਮੈ ਹੈ
ਹੈ। ਧੁੰਹ ਕਹਾ ਜੁ ਹੈ ਤਉ ਰੁਪ ਤੇਰਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਜੁ ਰੁਪ ਤੇਰ
ਹੈ। ਧੁੰਹ ਕਹਾ ਮੈ ਰੁਪ ਕਿਆ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਜੁ ਰੁਪ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਧੁੰਹ ਕ
ਹਵਨ ਸੁਣ ਕਰ। ਸਚਰਜ ਮਾਨਹੁ ਆ। ਜੁ ਮੈ ਕਿਆ ਕਹੈ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕਉ ਏ ਆ।
ਤਬ ਅਚਿ ਧੂਤੁ ਕਹੈ ਆਤੁ ਸਨੀ ਮਤਿ ਹੈ। ਧੁੰਹ ਕਹਾਤੁ ਪ੍ਰਸਿਨ ਚਲਤਾ ਨ
ਹੀ। ਅਵਧੂਤ ਕਹੈ ਆਇ ਸੀ ਕਾਰਨੇ ਤੇ ਤੈ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਦਾਹੀ ਕੀ।
ਜੁ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਅਟਲ ਹੋਗਾ। ਤੁੰ ਆਪ ਅਰ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਥੀ ਤਉ ਫਿਕ
ਲਾ ਜੇਨਿ ਆਈ। ਹੇ ਮੁਜ਼ ਕਬੀ ਤੈ ਸੁਣਾ ਹੈ ਜੁ ਆਤਮਾ ਸਹੁ ਆਹੈ। ਅ
ਰ ਜੇ ਕਹੈ ਦੇਹਿ ਨਸੀ ਹੈ ਤਉ ਜਾਣੁ ਜੁ ਬਸਤੁ ਪਗਾਣਾ ਉਤਾਰ ਕਰਨਾ ਏ ਆਪ
ਹਿਰੀਤਾ ਹੈ। ਤੈ ਤੈ ਸੇ ਆਤਮਾ ਸਰੀਰ ਕਚਿਤਿ ਆਗ ਕਰ ਕੁ ਅਚਿਰ ਸਰੀਰ
ਏਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕੁ ਏ ਕੀ ਹੀ ਹੈ। ਹੇ ਧੁੰਹ ਮੈ ਨਹੀ ਚਾਹਤਾ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ
ਸਦਾ ਰਹੈ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੇ ਅਥਨਾ ਸੀ ਹੈ। ਉਸ ਵਿਖੇ ਕਵੁ ਕਰ ਤਬ ਨਹੀ
ਜੁ ਉਮਿ ਕਰਤ ਵਿਸੇ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਕੀ ਜੀ ਐ। ਸੇ ਆਪ ਸੇ ਆਪ ਹੈ। ਜਤਿ ਏ
ਸਰਤੁ ਸੁਪਗਾਇ ਆਲਹੁ ਆ ਤਉ ਤੁਸੁ ਨੇ ਕਿਆ ਸਾਗਾ। ਯਹਿ ਅਟਲਿ
ਪਦਵੀ ਮੈ ਸੇ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਏ ਕਨਗਾ ਹਵਿ ਕੀ। ਏ ਕਪਰ ਬਤੁ ਹੋ ਏ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ
ਏ ਕਸਿਖਾ ਵਿਖੇ ਏ ਕੁਮੰਦੁ ਬਨਾਈ ਐ। ਤਉ ਕਿਆ ਵਸੇ ਖਿਤਾ ਤੁਈ।
ਤਉ ਧੁੰਹ ਕਹਾ ਕਹੈ ਸਰੂਪ ਕਚਿ ਕੈ ਸੇ ਪਾਵਰਿ। ਅਚਿ ਧੂਤ ਕਹਾ ਜਚਿ ਨਿਸੇ
ਮਾਰਗ ਤੈ ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ ਉਸੀ ਮਾਰਗਿ ਆਤਮਾ ਕਚਿ ਫੁਫੁ।
ਧੁੰਹ ਕਹਾ ਵਹੁ ਮਾਰਗ ਮੁਸ਼ਕ ਚਿ ਬਤਾਵਹੁ। ਅਵਧੂਤ ਤੁੰ ਸਨੀ ਕਉ ਏ ਆ।
ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਯਹੀ ਮਾਰਗ ਹੈ। ਜੁ ਆਤਮਾ ਵਿਰੇ ਕੈ ਕਉ ਨਹੀ। ਧੁੰਹ ਕਹਾ
ਮਾਰਗ ਕਹੈ ਜਾ ਤੇ ਨਿਸ ਚਾਹੈ। ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਪ੍ਰਥਮ ਸਤਿ ਸਿਰਾ ਸੀਤ
ਹੁਕਾ ਜੇਗਿ ਆਨ ਕਾਗਿ ਆਤਾ ਹੈ। ਦੁਤੀ ਏ ਵਚਨ ਵੇਦ ਸਾਸਤਰ ਕੇ ਸਨਨੇ। ਅ
ਰੁ ਉਨਿ ਪਰੰਤੀਤ ਕਰਨੀ। ਅਰੁ ਬੀਚਾਰ ਕਰਨਾ। ਕਿਹੈ ਸਰੀਰ ਜੇ ਤੈ ਜੇ ਮੇਜ
ਜੇ ਹੈ। ਏਸ ਵਿਖੇ ਚੇਤੈ ਨੇ ਕੈ ਨਹੀ। ਜੇ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਕਾਗਿ ਆਤਾ ਹੈ। ਹੇ
ਧੁੰਹ ਤੁੰ ਕਉ ਨਹੀ। ਜਜ਼ ਹੈ ਅਥਵਾ ਚੇਤੈ ਨਾ। ਧੁੰਹ ਕਹਾ ਜਾਣੀਤਾ ਹੈ ਜੁ ਚੇ

ਤਨਹੀ॥ ਰਜਚੇਤਨਹੀਤਚਿਕਿਆਹੈ॥ ਏਵਕਹਾਸਤਿ
 ਚਿਤਅਨੰਦਹੈ॥ ਧੂਹਕਹਾਮੁਸ਼ਕਚਿਵੈਗਾਗਉਪਦੇਸਕਰਹਾ॥ ਵਸ
 ਦੇਵਕਹਾਤੁਮਨੀਭਾਇਆ॥ ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਯਹੀਬੈਰਯਾਹੈ॥ ਜੁਪ੍ਰੰ
 ਨਹੀ॥ ਜਬਤੁਨਹੀਤਚਿਰੁਮਕਿਆਕਰਤਾਹੈ॥ ਧੂਹਕਹਾਮੈਨਹੀ
 ਤੇਤੁਕੋਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੁਮੈਹੈ॥ ਧੂਹਕਹਾਜੁਤੇਚਿਮੈਕੈਸੇਨਹੀ
 ਹੈ॥ ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਜੁਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਤਬਧੂਹਕਹਾਜੁਤੁਅਦੁਤੀਹੈਤ
 ਚਿਮੈਭੀਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਅਬਕਹਾਅਲਪਦਵੀਕੈਸੇ
 ਹੈ॥ ਤਬਧੂਹਕਹਾਕਹਣਮਾੜਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਕਿਉਗਾਨਾਕਰੀਤੇਨੇ
 ਅਰਹਮਤੀਨਹੀਮੈਜੁਹਮਕਿਆਕਰਨੇਅਏਹੈ॥ ਆਹਮਾਤਚਿਆਪਿ
 ਸਿਉਆਪਹੈ॥ ਤਾਤੇਧੂਹਕਚਿਕਿਆਕਹੈ॥ ਤਬਧੂਹਕਹਾਹੈਪਰਾਸ
 ਰਮੁਸ਼ਕਚਿਇਛਾਮੁਕਤਰੀਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਬਾਸਨਾਕਾਤਿਆਹੁਕਹਾ॥
 ਧੂਹਕਹਾਬਾਸਨਾਭੁਤਕੀਨਿਆਈਹੈ॥ ਮਨਕਚਿਪਕੜਾਹੈ॥ ਮੰਤਰਿਪ
 ਦੇਸਕਰਹਾ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਬੈਗਾਗਕਰਹਾ॥ ਜੁਮੈਨਹੀਹੈ॥ ਜਬਤੁਨਹੀਤਬ
 ਬਾਸਨਾਕਹਾਹੈ॥ ਤਬਧੂਹਕਹਾਜੁਬੈਗਾਗਕਿਆਹੈ॥ ਹੇਮੈਤੇਮੈਨੇ
 ਸਾਬੈਗਾਗਧੂਹਕਚਿਕਹਾਜੇਉਸਕਾਹਚਿਮਤੁਨਰਹਾ॥ ਪਰਤੁਸ਼ਕੇ
 ਨਹੀਕਹਤਾ॥ ਕਿਉਜੇਤੁਮੇਰਾਸਿਖਨਹੀ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਇਸੀਕਾਰਨੇ
 ਨਹੀਕਹਤਾ॥ ਜੁਮੈਨੇਕਦੁਤਪਸਿਆਨਹੀਕਰੀ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਤੁ
 ਬ੍ਰਹਮਨਇਸਨਮਿਤਮਨਮਹਿਦਇਆਆਵਤੀਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਮੁ
 ਸ਼ਕਚਿਬ੍ਰਹਮਨਜਾਨਤੇਹੈ॥ ਤਚਿਤੁਭੀਬ੍ਰਹਮਨਿਹੋਇਗਾ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਕਹਾਇਸੀਕਾਰਨਤੇਕਹਿਤਾਹੈਜੁਤੁਮੇਰਾਸਿਖਨਹੀ॥ ਮੁਸ਼ਕਮਾਨ
 ਤਾਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਬਮੈਤੇਕਹਾਤੁਕਚਿਨਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਤੁਕਿ
 ਆਜਾਨੈ॥ ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੁਤੁਅਵਿਦਿਆਅਹੀਕਾਰਹਚਿਮੈਕੈਬ
 ਧਹੈ॥ ਪਰਕਥਾਧੂਹਕੀਕਵਨਕਹਾਧੂਹਕਹਾਬਾਸਨਾਕੈਸੇਤਿਅ॥
 ਗਕਰੇ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਤਿਆਰਾਬਾਸਨਾਕਾਯਹੀਹੈ॥ ਜੁਏਕਅਦੁਤੀ
 ਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਧੂਹਕਹਾਜੇਗੋਬਿੰਦਹੈਤਚਿਮੈਕਚਿਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੁਪ੍ਰਤਿ
 ਤਕਰਜੇਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਧੂਹਕਹਾਜੇਗੋਬਿੰਦਹੈਤਚਿਮੈਤੁਜਨਤੇਕ
 ਆਪੁਰਜਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਨਭਜਨਕਰਨਤਪਸਿਆਕਰਯਹੀਜ

੨. ਜੁਸਰਬਮੈਯੀ ॥ ਯੁੰਹਸੰਤਅਟਲਪਦਵੀਤੇਮੁਕਤਹੈ॥ ਕਿਸਕਾ
 ਰਨਤੇਜੁਆਪਣੇ ॥ ਜਮਗਨਹੈ॥ ਏਕਸਮੇਮੁਫੁਕੇਸਿਵ ਕਹਾਤੁਫਿਕ
 ਓਰਾਜਤਿਲੋਕੀਕਾ ॥ ਤਾਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੁਲੇਵੇਗਾਤਓਕਿਆਹੋਵੇਗਾ॥
 ਤਥਸਿਵਕਹਾਜੇ॥ ਨਿਥਿਕੇਕੋਓਚਾਹਨਾਹੋਗੀ॥ ਜੁਚਾਹੈਸੇਈਹੋਵੇ
 ਮੈਨੇਕਹਾਜੁਮੈਯੀ॥ ਰਹੇਵੇਗਾਤਓਤੁਮਤੀਨੇਦੇਵਤਾਕਓਮਤਸਹੋਇ
 ਗੀ॥ ਜੁਪਰਾਸ ॥ ਤਮੇਸੁਰਸਿਸਾਰਕਾਰੁਇਆਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਮੁਫਿਕਚਿਰ
 ਜਲੇਣਤੇਕਿਅ ॥ ਰੇਜਨਹੈ॥ ਯੁੰਹਕਹਾਹੇਪਰਾਸਰਅਟਲਪਦਵੀਤੁਮੁ
 ਸਿਸੇਲੇਇ॥ ਮੈ ॥ ਕਹਾਮੁਫੁਕੇਕਿਆਪਰੇਜਨਹੈਜੁਬਧਹੋਵੇ॥ ਯੁੰਹਕਹਾ
 ਕਈਇਸਸੇਫੁਕੇਗਾ॥ ਬਹੁਜੁਅਵਧੁਤਕੇਕਹਾਤੁਲੇ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾ
 ਮੁਫੁਕੇਇਛਾਨਹੀ॥ ਬਹੁਜੁਵਾਮਦੇਵਕਓਕਹਾਤੁਲੇਇ॥ ਵਾਮਦੇਵਕਹਾ
 ਯਹਿਨੀਚਬਧਤੁਮਹੀਹੀਕੇਹੈ॥ ਜਬਏਕਸਿਵਹੀਹੈਚਲਅਗੁਇਸਥਿਤ
 ਦੇਨੇਕੋਰੁਸਮਕਰਸਗੀਰਪਰਮਲੀਹੈ॥ ਯੁੰਹਬਨਵਿਕੈਕਮੁਲਯੋਕੀਨਿ
 ਆਈਬਨਿਵਿਕੈਪੁਕਾਰਤਾਬਾਜੁਯਾਹੈਅਟਲਪਦਵੀਕੋਈਲੇਵੇ॥
 ਪਤ੍ਰਘਾਸਉਸਥਨਕੇਥੇਲੇਕਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਚਲਿਕ
 ਹਾਹੈਜੁਇਸਥਿਤਲੇਵੇ॥ ਯੁੰਹਮੁਰਤਕੀਨਿਆਈਬਿਸੁਧਹੋਇਕਰਿਪੁ
 ਬਦੀਪਰਪੜਾ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਹੋਯੁੰਹਜਨਜੁਹੈਸੇਮੈਨਹੀ॥ ਜਬਤੁਨਹੀਤੇ
 ਅਟਲਪਦਵੀਕਹਾਹੈ॥ ਅਰਤੁਗੋਬਿੰਦਹੀਹੈ॥ ਯੁੰਹਕਹਾਭੁਧਮੰਗਕਿਸ
 ਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੈ॥ ਯੁੰਹਕਹਾਤੁਕਵਨਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤੁ॥ ਬਹੁ
 ਜੁਪੁੰਅਪਨੇਵਿਖੇਲੀਨਹੁਆ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਅਵਧੁਤਯਹਿਬਾਲਕਮੁਆ
 ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਜਿਸਨੇਸੇਰੇਵਚਨਬੁਧਕੇਸੁਵਣਸੇਸੁਣੇਹੇਵਹਜੀਵਤਾ
 ਨਹੀਹੋਗਾ॥ ਵਾਮਦੇਵਕਹਾਤੈਨੇਕਾਮਬੁਰਾਕੀਆਹੈ॥ ਜੋਰਾਜਪੁਤਕੀਮਾ
 ਗਾਹੈ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਰਾਜਪੁਤਕਹਾਹੈਸਿਵਰੁਪਹੈ॥ ਬਹੁਜੁਜੈਸੇਅ
 ਪਨੀਇਛਾਸੇਆਏਥੇਹੀਮਿਤੈਸੇਹੀਗਛੁਤਿਰੁਏ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਹੇਪਰਾਸ
 ਰਮੁਫੁਕਓਇਛਾਮੁਕਤਿਕੀਹੈ॥ ਜੇਬੰਧਨਰੁਮਸਿਸਾਰਕੇਸੇਮੁਕਤਿ
 ਹੋਵੇ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਤੁਫਿਕਓਮੁਕਤਿਹੋਵਣਾਕਰਨਿਹੈ॥ ਕਿਉਜੁ
 ਬੁਧਤੇਹੀਪੁਰਾਨਅਰੁਸਾਸਤਅਰੁਗੁਰਬਿਖੇਨਿਸਚਾਕੀਆਹੈ॥ ਅ
 ਰਪੁਰਾਣਸਾਸਤਬੀਕੁਰਮਹੈਅਰੁਕਾਰਨਬਿਧਕਾਹੈ॥ ਕਿਉਕਰਮੁਕਤਿ
 ਹੋਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਹੋਗੁਰੇਆਗੇਸੁਣਿਨਾਸਾਸਤਕਾਮੈਨੈਤਿਆਗ

ਰੀਆ॥ ਅਰੁਰਾਰੇ ਕੇ ਬਚਨ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇਗਾ॥ ਅਰੁਇਨਇੰਦੀ
 ਕੇ ਬਿਧੇਗਾ॥ ਅਰੁਆਇਧਧਲੇਗਾ॥ ਥਪਾਉਤੇਆਦਰੁਪੈਇੰਦੀ
 ਆਤਿਨੇਕਕਾਟੇਗਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਐਸੇਮਤਿਕਹਾ॥ ਕਿਉਜੁਇਸ
 ਤੇਭੀਮੁਕਤਦੁਰਲੀਭੁਹੈ॥ ਨੇੜਪੁਕਰਦੇਖਅਰੁਸੁਵਟੁਹੁਕਰਿਸੁਇ
 ਅਰਜਿਹਵਾਸੇਬਚਨਕਰੁਜੇਕਛੁਚਾਹੈਸੋਕਹਾ॥ ਭਅੰਤਹਕਰਨਕ
 ਰਕਿਸੀਥਾਤਸੇਬੰਧਨਹੈ॥ ਹੇਮੈਤੇਬੀਚਾਰਕਰ ਮੁਲਦੇਹਕਾਕਵ
 ਨਿਵਸਤਹੈ॥ ਤੁਚਾਹੈਅਰੁਮਾਸਹੈ॥ ਅਰੁਦੁਪੁਰੁ॥ ਹੁਅਸਤਅਰੁ
 ਮਿਖਿਅਰੁਮਜਾਸੋਰੁਰਿਆਹੁਅਹੈ॥ ਨਿਸਚੇਰੋਗਬਿਸਟਾਕੀਹੈ॥
 ਮੈਤੇਕਹਾਤੁਮਸਰੀਰਕੇਵਿਸਟਾਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਕਬੀਸਰੀਰਕਚਿਤੁਮਉ
 ਨੇਆਇਆਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਮੈਨੈਨਹੀਖਾਇਆ॥ ਪਰਤੁਸਦਾਖ
 ਤਾਹੈਜੁਇਸੀਵਿਖੈਬੰਧਹੈ॥ ਵਿਸਟਾਕੇਤੀਨਪਰਕਾਰਹੈ॥ ਮਿਠਾਖਾ
 ਟਾਕਟਕਾ॥ ਤਾਂਤੇਸੁਵਨਕਹਾ॥ ਜੁਸਰਬਾਥਿਖੈਤੇਗਾਪ੍ਰਿਥਮੇਮੀਟੇਹੈ
 ਤੇਹੈ॥ ਬਹੁਜੁਜਬਧਨਨਾਸਅਰਮਿਰਤਕੁਟੀਯੋਕੀਹੋਤੀਹੈ॥ ਤਬ
 ਅਟਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਰਜਬਅਪਣੇਸਰੀਰਕਚਿਦੁਖਕੁਸਟਆਇਬਣੁਤ
 ਹੈ॥ ਤਬਕਟਕਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਬਦੁਪੁਖਟਿਆਈਕਟਕਹੋਇ॥ ਜਾਤੀਹੈ॥
 ਹੇਮੈਤੇਕਿਸਕੋਐਸੀਅਵਸਥਾਬਣੈ॥ ਜੁਪਰਾਲਭੁਪਕਰਦੁਖਸਰੀਰ
 ਕਚਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਅਰੁਵਹਿਆਪਕੋਸਰੀਰਤੇਭਿੰਨਜਾਨਕਰਸੋਕਨਿ
 ਕਰੈ॥ ਤਉਜਾਨਣਾਜੁਗਿਆਨੀਹੈ॥ ਅਰੁਆਨੰਦੀਹੈ॥ ਤਤੁਯਹਿਹੈਜੁ
 ਵਿਸਨਭਿੰਨਨਦੇਖਾ॥ ਅਰਨਸੁਣਾ॥ ਅਰਨਾਕਹਾ॥ ਜੁਏਕਆਤਮਾਅਦੁ
 ਤੀਹੈ॥ ਜੋਯਹਿਭਜਨਅੰਤਹਿਕਰਨਿਬਿਧੈਕਰੈਗਾ॥ ਤਉਆਪਿਭੁਕ
 ਵ੍ਰਤਿਹੋਇਗਾ॥ ਤਸੇਭੁਜਨਕਹਾ॥ ਜੁਦੁਵੇਤਤੇਧਵਿਤਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾ
 ਜੇਕਛੁਕਹੈਸੋਕਥਾਥਿਖੈਕਹੈ॥ ੨॥ ੧॥
 ਕਥਾਵੇਸਵਾਕੀ॥ ਪਰਾਸੁਕਹਾਏਕਸਮੇਯਮਤੀਨਅਤੀਤਬਦ੍ਰਕਾ
 ਆਸੁਮਾਥਿਖੈਇਸਥਿਤੁਏ॥ ਪਰਤੀਨਦੇਖਣੇਮੋਭਿੰਨਭਿੰਨਅਰੁਅੰਤ
 ਰਤੀਨੇਮੈਏਕਾ॥ ਏਕਮੈਕਾਦੁਸਰਾਅਵਪੁਤਤੀਸਰਾਜੜੁਰੁਕਥਾਅ
 ਪਸਬੀਚਖੈਰੇਹਸਤੇਥੈ॥ ਜੇਕਹੈਕਿਉਹਸਤੇਤੇਥੈ॥ ਸੋਕਾਰਣ

ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਕਹਣੇ ਤੇ ਜਾਣਾ ਜੈਸੇ ਕੁਰਾਵਾਨ ਕਹਤੀ ਹੈ।
 ਤੇ ਸੇਹੀ ਕੁਰਮ ਹੈ। ਇਸੀ ਕਰਨ ਤੇ ਬੇਸਵਾਹੁ ਟੀ ਹੈ। ਜੁਦਾ ਮੈ ਤਲੇ ਕਰ
 ਬਚਨ ਕਰਤੀ ਹੈ। ਬੇਸਵਾ ਕਹਾਹੇ ਅਵਧੂਤ ਤੁਕੈ ਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਾਲ ਛੇ
 ਅਰੁ ਬਚਨੇ ਮੇਰੇ ਕਹਾਹੇ। ਬੀਚਾਰ ਕਰਦੇ ਖਤੀ ਹੋਤ ਉਤੁ ਅਵ
 ਧੂਤ ਨਹੀ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਨਿਆਈ ਬਚਨ ਮਤੁ ਕਰੁ ਜੈਸੇ ਕਲ
 ਪ ਦੁਰਥਿ ਧੋਇ ਕਰ ਅਵਧੂਤ ਕਹਾਇਆ ਹੈ। ਬੇਸਵਾ ਕਹਾਹੇ ਅਚਰਜ
 ਹੈ। ਕੇਤੇ ਪੁਰਖ ਮਾਨਸੈ ਕੁਰਾ ਕਰਤੇ ਭਏ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਹੀਰ ਕੋਧੋਇਆ ਮੈ
 ਨੇ। ਪਰਦੇ ਖਿਅਾ ਤੁਕ ਛੁਧੋਇਆ ਨਗਾਇਆ। ਤੇ ਨੇ ਜੁਪਦੁ ਅਹਿਕਾਰ
 ਕਰਕੇ ਧੋਇਆ ਤਾਂ ਤੇ ਕਿਆ ਕੀਆ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾ ਤਾਂ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋਧੇ
 ਸਵਾ ਕਹਾ ਬਤਾਉ ਜੇਨਗਾਇਣ ਕਰਿਣ ਹੈ। ਅਵਧੂਤ ਕਹਾਹੇ ਹਿਰਿਆ
 ਨਿਸੁਗਾਮਿ ਹੈ। ਯਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨ ਕਰਨਗਾਇਣ ਕਰਿ ਜਾਣਾ। ਬੇਸਵਾ ਕ
 ਹਾਇਸ ਬਚਨ ਪਰਕੈ ਸੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ। ਏਕ ਸਮੇ ਜੁਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟੇ
 ਹੋਤਾ ਥਾ। ਅਰੁ ਦੁਸਰਾ ਅਵਤਾ ਥਾ। ਤਉ ਮਨਿ ਦਿਖੈ ਸੰਕਿਆ ਲਿਅ
 ਵਤਾ ਥਾ। ਜੇ ਏਕ ਆਗੇ ਬੈਠਾਹੈ ਕੈਸੇ ਜਾਵੇ। ਤਾਂ ਤੇ ਜ ਬਿਦਿਸਟ ਮਾਨਿ
 ਦਿਖੈ ਦ੍ਰਿਤ ਕਾਸ ਨਿਬੰਧਨ ਹੀ। ਅਰੁ ਜਗਾਏ ਕਤਾ ਕਾਤੀ ਸਨ ਬੰਧਨ ਹੀ
 ਉਸ ਕਰਿ ਕੈਸੇ ਦੇਖੀਏ। ਅਰੁ ਕਰਿਣ ਦੇਖੈ। ਤੁ ਅਵਧੂਤ ਨਹੀ ਹੈ। ਪਰ
 ਸਰਕਹਾਹੇ ਮੈ ਤੇ ਬੇਸਵਾ ਕਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸੁਧਗਈ। ਤਬ ਜਜ਼ੁਰੁ ਰਖ
 ਕਹਾਹੇ ਬੇਸਵਾ ਜੇ ਕਹਤੀ ਹੈ ਸੋ ਸਤਿ ਹੈ। ਐਸੇ ਹੀ ਹੈ। ਜੁਆਤ ਮਾਦਿਖੇ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਾ ਅਰਦਰ ਸਨ ਅਰਦ੍ਰਿਸਟ ਤੀਨੋ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਦੇਖਾ ਤਉ ਆਪ ਕਰਿ ਦੇ
 ਖਾਨ ਅਚਿਰਕੇ। ਬੇਸਵਾ ਕਹਾ ਤੁਭੀ ਜਜ਼ੁਰੁ ਰਖਨ ਹੀ। ਦੇਖਣਾ ਤਿਧਟੀ ਬਿ
 ਨਾਨ ਹੀ ਹੋਤਾ। ਅਰੁ ਬੇਦਤੀ ਕਾਹੀ ਆਹੈ। ਆਤਮ ਬਿਖੇ ਏਕ ਅਰੁ ਦੇਨ ਹੀ। ਤਬ
 ਜਜ਼ੁਰੁ ਰਖ ਕਹਾ ਤਿਧਟੀ ਆਤਮਾ ਸੇ ਭਿੰਨ ਕਹਾਹੈ। ਬੇਸਵਾ ਤੇਰੀ ਬੁਧ ਘਸਣੇ
 ਜੋਗ ਹੈ। ਜੇ ਭਿੰਨ ਅਰੁ ਸੰਜੁਗਤ ਦੇਖਤਾ ਹੈ। ਕਿਉ ਅਕਾਰ ਧਰਮ ਰਾਹੈ। ਰੁਦ
 ਨ ਕਰਾ। ਜਜ਼ੁਰੁ ਰਖ ਤੁੰ ਸਨੀ ਭੁਇਆ। ਅਰੁ ਮੈ ਨੇ ਭੀ ਕਛੁ ਨਿਕਹਾ। ਕਿਸ ਕਾਰ
 ਨ ਤੇ ਜੁਵੇ ਸਵਾਨਗਾਇਣ ਕਰਿ ਅਭੇਦਰੁ ਹਿਥੀ ਤੀ। ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਸੀਂ ਹੋਵਨਾ
 ਭੁਲਾਥਾ। ਅਰੁ ਦੁਹੋ ਦੇਨ ਲਜਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰ ਰੁਦਨ ਲਾਗੇ ਕਰਨੇ। ਤਬ
 ਮੈਨੇ ਕਹਾਏ ਹਿਮਤ ਹਾ ਕਿਉ ਰੁਦਨ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਹਸਣਾ ਅਰੁ ਰੁਣੇ ਏਕ ਹੀ ਹੈ।

ਕਰੁਨਾਨਾ... ਦਿਨਾਨਾਸਤੇਥੋ॥ ਮੈਂ ਤੇ ਨਾਨਿਹਯਰੋਜਨਮੁ... ਯ
 ਹਸਤੇਥੋ॥ ਤਾਤੇਤਮਭੀਮੁਰਧਥੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਾਹਮਾਰੇਹਸਤੇਮੈਂ... ਮੁਕ
 ਸੁਘਜਦੋਨੋਨਥੋ॥ ਐਸੀਅਵਸਥਾਵਿਖੈਏਕਵੇਸਵਾਅਵਤਿਭੁਈ॥
 ਜੋਹਿਮਾਲੇਬਿਖੈਗਲਨੇਚਲੀਥੀ॥ ਤਿਸਠਿਜਕੇਬਸਨੇਥਾ... ਲਿਯੋਕੋਪ
 ਛਤਭੁਈ॥ ਜੋਕੋਈਈਹਾਸਿਤੁਵੀਹੈ॥ ਉਨਕਹਾਨਗਰਤੇਬਾਹਰਕੇਤੇਏ
 ਕਪਰਮਹਿਸਇਸਥਿਤਭੁਈਹੈ॥ ਯਹਿਬਚਨਸੁਣਕਹਪ੍ਰਸੰਨੀਭੁਈ॥
 ਅਹਨਿਕਟਿਹਮਾਰੇਆਈ॥ ਅਹਦੇਖਾਜੁਹਮਹਸਤੇਥੋ॥ ਕਹੁਜਮੈਂਨੇਸ
 ਰਬਕਾਮੋਕਾਤਿਆਗਕਰਿਕਰਿਤੁਮਾਗੀਸਰਨਆਈਹੋ॥ ਮੇਰੀਗਥਿਯ
 ਕਰੋ॥ ਅਹਹਮਹਸਤੇਥੋ॥ ਤਬਬੋਸਵਾਕਹਾਜੁਤਮਹੁਸਰੀਰਪਰਵਿਸਟ
 ਕਰਿਮੁਫੁਕੇਵੇਸਵਾਜਾਨਾਹੈ॥ ਸੋਤਓਮੇਰੀਵਿਸਟਿਵਿਖੈਭਰਮਹੁਆ
 ਹੈ॥ ਮੈਂਨੇਦੇਖਾਹੈਜੁਸੁਪਨਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਅਹਿਕਾਰਸੁਰੁਅਸੁਰੁਇਸਸੀਰਕਾਮ
 ਨਾਤੇਪ੍ਰਗਟਹੋਤਾਹੈ॥ ਸੋਮੈਂਨੇਮਨਕਰਿਏਨਤੇਓਗਾਇਆਹੈ॥ ਜੁਪੁਛੁਮਨਿ
 ਕਿਆਹੈ॥ ਸੋਯਹੀਹੈਜੁਸਿਕਲਪਕੀਆਹੈ॥ ਜੁਮੈਂਵੇਸਵਾਹੋ॥ ਅਹੁਤਮਪੁ
 ਰਖਹੋ॥ ਪਰਮਾਨਵਸਨਹੀਅਵਤਾ॥ ਤਿਸਕਾਉਪਓਕਹੋ॥ ਜਿਸਤੇਬ
 ਸਹੋਇ॥ ਅਹਹਮਹਸਤੇਥੋ॥ ਵੇਸਵਾਕਹਾਹੋਅਵਪੁਤਤੇਗਯਾਹੋ॥ ਕਿ
 ਉਮੇਰੇਸਾਬਬਚਨਨਹੀਕਰਤਾ॥ ਤਬਅਵਪੁਤਕਹਿਅਕਿਆਪੁਛਤੇ
 ਹੈ॥ ਵੇਸਵਾਕਹਾਮੇਰੀਇਛਾਹੈ॥ ਜੁਭਜਨੋਗਾਬਿੰਦਕਾਕਰੋ॥ ਭਜਨਕਾਨ
 ਰੁਪਨਕਰਾ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਤੇਨੇਆਪਹੀਕਹਾਹੈ॥ ਜੋਮੈਂਗੁਰੂਹੋਤੇਗਾ॥
 ਤਾਤੇਮੈਂਕਿਆਉਪਦੇਸਕਰੋ॥ ਮੈਂਤੁਭਿਕੋ॥ ਬੋਸਵਾਕਹਾਮੁਫੁਕੇਏਤੀਸ
 ਕਤਿਹੈ॥ ਜੁਤੁਭਿਕਰਿਸਿਖਅਹੁਆਪਕੇਗੁਰੂਜਾਣਤੀਹੋਵੇ॥ ਅਹੁਜੁ
 ਪੁਛੈਜੁਐਸੇਨਹੀਜਾਣਤੀਤਓਤੇਨੇਕਿਆਕਹਾਜੁਮੈਂਤੇਗਯਾਹੋ॥ ਤ
 ਉਨਿਹਚਾਕਰੁਜੁਏਹਬਾਤਕਹਣਮਾਤ੍ਰਹੀਹੈ॥ ਪਰਮਾਨੁਕਛੁਨਹੀ॥
 ਅਵਪੁਤਕਹਾਜੁਕਹਣਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਤਓਤੇਨੇਕਹਣਾਪ੍ਰਮਾਨਕਿਓਕੀ
 ਆ॥ ਬੋਸਵਾਕਹਾਜੋਸੇਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਕੇਜਲਕਰਿਪ੍ਰਮਾਣਕਰੀਏਅਵ
 ਪੁਤਕਹਾਇਸਥਿਓਭਰਮਹੁਆ॥ ਵੇਸਵਾਕਹਾਭੁਗਵਨਾਵਿਖੈਜੋ
 ਕਹਣਾਹੈਭਰਮਹੈ॥ ਅਹੁਜੋ ਬੀਚਾਰਦੇਖਤੀਹੈ॥ ਤਓਭੁਗਵਾ
 ਨਬਿਨਾਅੰਰਕਛੁਨਹੀ॥ ਭਰਮਕਹਾਹੈਜੋਕਛੁਹੈਸੁਸਰਬਸਿਵਹੀ

ਤਾਤੇਹਸ 'ਏਕਾਤਿਆਗਕਰਣਾ ਅਰੁਦਨਕਰਣ ਜੋਗਾਪੀਐ।
 ਬੇਸਵਾਹਸੀਅਰਬੇਸਵਾਨੇਐਸਾ ਆਤਮਨਿਹਧਣਕੀਆ ਜੋਅਰਿ
 ਆਨੀਕੇਰਿਦੇਧਰਸਿਖਆਤਿਕਾਰਹੋਏ। ਜੋਨਗਇਣਵਿਤੋਕਐਰ
 ਕੁਛਨਹੀ। ਬਹੁਜਬੇਸਵਾਕਹਾਮੁਝ ਮੈਐਸਾਨਿਹਚਾਹੈਜੁਨਮੈਹੋਨਸਿ
 ਸਾਰਹੈ। ਏਕਅਦੁਤੀਆਤਮਾਹੈ। ਕਾਰਨਨਵਿਰਤ ਕਰਨੇਆਪੇਕਾ
 ਅਰਸਿਸਾਰਕਹਾਜਾਵੈ। ਜੋਸੇਜਗਜਮਧਸਾਰਕਰੇਹੋਇ। ਅਰਕਾ
 ਗਜਗਜਤੇਉਰੇਜੁਕਿਸੀਰਚਿਕੋਜੋਵੇ। ਜਬਚਾਰਚਿਰਜਲਹੀ
 ਦੇਖਤਾਹੈ। ਅਰੁਕੋਉਰਚਿਰਨਹੀਪਾਵਤਾ। ਜੁਤਹਾਬਿਸ੍ਰਾਮਕਰੇ।
 ਤਉਬਹੁਜਅਪਨੀਰਚਿਰਆਇਬੋਰਤਾਹੈ। ਤੈਸਹੀਚਿਤਾਹੈ। ਜੁ
 ਬਿਖਿਆਸੇਸਾਰਕੀਆਕੇਨਮਿਤਉਰਤਾਹੈ। ਅਰੁਸਿਸਾਰਨਾਮਰੂਪ
 ਯਹੀਹੈ। ਜਬਨਾਮਰੂਪਮਿਖਿਆਜਾਨਤਬਿਕਹਾਜਾਵੈ। ਤਬਪਰ
 ਸਰਮੈਤੋਕਚਿਕਹਾ ਜੁਤਤਅਰਥਯਹੀਹੈ। ਜੁਏਕਆਤਮਾਹੈ। ਯਹੀ
 ਅਰੁਪਰਾਸਰਪਰਮਗਤਹੈ। ਬਹੁਜਬੇਸਵਾਕਹਾਜਿਤਸਮੇਚਹ
 ਨਾਕੁਰਵਾਨਕੀਉਤਪਤਿਰੁਈ। ਉਸਸਮੇਬੇਸਵਾਪਦਿਨਾਸਕੁਇ
 ਆ। ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੋਗੋਬਿੰਦਵਿਤੋਕ ਜੁਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਆਵਹੀ
 ਮਲਨਤਾਹੈ। ਜੋਮੁਖਹੋਸਈਇਸਬਿਖੈਪ੍ਰੀਤਕਰਤਾ। ਅਰਜੋਬੀਚਾਰ
 ਵਾਨਹੈਸੋਕਬਹੀ। ਇਸਸੇਪ੍ਰੀਤਨਹੀਕਰਤਾ। ਪ੍ਰਾਸਰਤੁੰਭੀਦ੍ਰਿਸਟਸਿ
 ਸਾਰਕੀਕਰਕਹਤਾਹੈ। ਜੁਮੈਪ੍ਰਾਸਰਹੈ। ਪਰਜਾਣਜੁਮਲੀਨਤਾਅਰਕਿ
 ਰਮਅਰਭੁਸਮਵਹੀਹੈ। ਤਬਮੈਨੇਕਾਹਾਬੇਸਵਾਕਹਤੀਹੈ। ਜੁਆਤਮ
 ਏਕਹੀਹੈ। ਤਾਤੇਮਲੀਨਤਾਅਰਕਿਰਮਅਰਭੁਸਮਭੀਤਹੈ। ਮੈਕ
 ਹਾਹੈ। ਤਬਬੇਸਵਾਕਹਾਮੇਰੇਬਿਖੇਪਦਅਪਦਦੋਨੋਨਹੀ। ਤਬਮੈਨੇ
 ਕਹਾਜੁਤੁਭਿਬਿਖੇਨਹੀਤਉਤੁਭਿਬਿਨਾਅਚਿਰਕੋਨਹੈ। ਜੁਚਿਸਥਿ
 ਖੇਹੈ। ਬੇਸਵਾਕਹਾਤੁਭਿਕਚਿਪਦਅਪਦਕੈਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਆਏਹੈ। ਮੈ
 ਨੇਕਹਾਜੈਸੇਤੁਭਿਕਚਿਮਲੀਨਤਾਅਰਕਿਰਮਅਰਭੁਸਮਅਰਭੁਸਮ
 ਦ੍ਰਿਸਟਆਈਹੈ। ਬਹੁਜਬੇਸਵਾਕਹਾਤੁਪਰਮਹੀਸਹੈ। ਮੈਨੇਕਹਾਐ
 ਸੇਮਤਿਕਹਮੇਰੇਬਿਖੇਕਲਪਨਾਨਹੀ। ਯਹਿਕਲਪਨਾਤੇਰੇਬਿਖੇਹੈ।
 ਜੁਆਪਕੇਜਾਨਾਹੈ। ਜਾਹਿਅਰਸਰੀਰਆਪਨੇਕਚਿਜਲਾਇ। ਜੋਪ
 ਰਮਹੀਸਦੇਖਿਆਹੈਤੈਨੇ। ਅਰਆਪਕੇਬੇਸਵਾਜਾਨਾਹੈ। ਜੋਤੁਭੇਕ
 ਨਾਮਅਰੁਪਕਾਹੈ। ਜਬਨਾਮਰੂਪਨਵਿਗਤੁਤੁਹਾਤੁ ਚਿਤ

ਅਹਿਸੁਧਾਥੀਤਚਿਹਿਮਾਲੇਥਿਥੇਸਰੀਰਕਓਜਲਾਵਨੇਕਿਉ
 ਆਈਥੀ। ਜੇਇਸਤੇਤੇਰੇਮਨਿਵੇਖੇਰਥੀ। ਤਓਏਤੀਅਓਧ
 ਕਾਹੇਕਓਇਸਨਾਮਕਓਅਪਨੇਭਿਧਰਾਦਿਜਤਾਕੀਆਤੇਨੋਆਪ
 ਹੀਨਾਮਗਥੀਆਹੈਅਰਆਪਹੀਤਿਸਰੀਦਿਜਤਾਕਹੀ। ਅਰੁਬ
 ਹੁਜਤਰਤੀਹੈ। ਤਾਂਤੇਜਾਹਿਅਰੁਤਿਸਵਿਖੈਜਲਾ। ਬੇਸਵਾਕਹਾ
 ਹਿਮੈਕਛੁਪਰਜਨੁਨਹੀਗਥੀ। ਜਲਣਾਮੇਗਤੇਰੇਵਚਨਸੇ
 ਹੋਇਗਾ। ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੇਬੇਸਵਾਨਾਮਸਨਕੇਨਗਰਤੇਨਿਕਸਾ
 ਹੈ। ਹਿਮਸੇਨਹੀਜਲਤਾ। ਅਥਵਾਹਿਆਨਅਗਨੁਜੇਜਲੈ। ਮੈਨੇ
 ਕਹਾਜੇਮੈਅਤੀਤਨਹੀਜੇਇਹੁਨਾਮਨਵਿਰਤਕਰੇ। ਅਰਸਤਿਚਿ
 ਤਅਨੰਦਕਰੇ। ਕਿਉਚੁਹਿਹਸਤਸੀਸਾਰਕੇਦੁਖਤੇਅਥਵਾਬੀ
 ਚਾਰਤੇਉਦਾਸਹੋਇਕਰਿਅਤੀਤਕੇਨਿਕਟਅਵਤਾਹੈ। ਕਿਮੈਅ
 ਤੀਤਹੋਤਾਹੈ। ਤਬਵਹੁਅਤੀਤਉਸਕਾਨਾਮਅਉਰਗਥਤਾਹੈ। ਸੇ
 ਮੈਐਸਾਨਹੀਹੈ। ਬੇਸਵਾਕਹਾਅਥਵਾਸਤਿਚਿਤਅਨੰਦਨਾਮਕਲ
 ਪਤਿਹੈ। ਮੈਨੇਕਹਾਜੇਵਚਨਮੈਅਵਤਾਹੈ। ਸੇਸਰਬਕਲਪਤਰੁ
 ਮਹੈ। ਪਰਮਾਨਨਹੀ। ਇਸਬਚਨਕੇਸੁਣਕਰਿਵੇਸਵਾਅਚਰਜਮ
 ਨਕੁਈ। ਅਰੁਕਹਾਮੈਆਪਸੇਮੁਕਤਿਹੈ। ਹੇਮੈੜੇਉਹਬੇਸਵਾਕਿ
 ਚਿੰਤਕਾਲਥਿਥੈਇਸਕਰਤਵਕਾਤਿਆਗਕਰਕੇਮੁਲਅਪਨੇਕ
 ਉਪਾਧਤਿਰੁਈ। ਅਲੁਭਿਥਿਥੇਕਛੁਪਰੇਵੇਸਨਹੀਦੇਖਤਾ।
 ਮੇਰੀਯਹੀਇਛਾਹੈਜੁਅਹਿਕਾਰਤੇਗਨਾਸਹੀ। ਮੈੜੇਕਹਾਜੁਮੇਰ
 ਅਹਿਕਾਰਕਹਣੇਸੇਨਵਿਰਤਨਹੀਹੋਤਾ। ਤੁਮਕਾਰਹੇਮੇਰੇਮਨਸੇਹਿ
 ਕਾਰਨਿਵਰਤਕਰੇ। ਜੁਗਰਕੇਅਨੁਗ੍ਰਹਿਸੇਹੀਕਾਰਨਾਸਹੋਤਾਹੈ।
 ਪਰਸਰਕਹਾਕਹੁਅਹਿਕਾਰਤੇਗਨਾਸੁਕਰੇਕਿਅਪਨਾਕਰੇ। ਮੈੜੇ
 ਕਹਾਅਹਿਕਾਰਮੇਗਨਵਿਰਤਕਰੇ। ਪਰਸਰਕਹਾਅਹਿਕਾਰਤੇਰ
 ਹੈ। ਮੈਕੈਸੇਨਵਿਰਤਕਰੇ। ਮੈੜੇਕਹਾਜੁਤੁਅਹਿਕਾਰਮੇਗਨਿਵਰਤ
 ਨਹੀਕਰਸਕਤਾਤਚਿਆਪਕੇਅਚਾਰਜਕੈਸੇਮਾਨਾਹੈ। ਪਰਸ
 ਰਕਹਾਮੇਰੀਕਿਰਪਾਕੀਆਸਾਰਾਖੁਅਰੁਬਚਿਨਮਤਿਕਹਾ। ਅਰੁ
 ਨਿਤਅਨਿਤਮਤਿਪੁਛਹੁ। ਅਰੁਜੇਕਛੁਕਰੇਸੇਸਤਿਜਾਣਾਤਬ
 ਮੈੜੇਕਹਾਜਬਲਗਮੇਰਾਸਿਦੇਹੈਤਬਲਗਤੁਸਨੀਨਹੀਹੋਵੇ

ਅਰੁਜੇਸੁ ਭਿਕਿਦੁਖਦੇਣੇ ਤੇਰਾ ਵਤਾਹੈ॥ ਤਚਿਰਰ
 ਤਾਗੀਨਹੀ॥ ਜਬਮੈ ਤੇਜਹਿ ਬਚਨ ਕਹੀਆ॥ ਤਬਿ ਪਰਾਸਰ
 ਮੈ ਤੇ ਕੇਸੈ ਧਰਿ ਥੈ ਪਕੜ ਕਰਿ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ਸਾਸਨਾ ਕ
 ਗੀ॥ ਤਬਮੈ ਤੇ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾਹੈ ਪਰਾਸਰ ਦੈ ਤਭੀ ਅਪਨੇ ਦੇਹ ਕੇ
 ਰੁਖ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਨਹੀ॥ ਤਾਤੁ ਆਪ ਕੇ ਕੇਸੈ ਸਾਸਨਾ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਮੈ ਤ
 ਚਮੈ ਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤਰੀ ਨਹੀ॥ ਤਤੇ ਆਪ ਕੇ ਮਤਿ ਮਾਗਾ॥ ਤਬ ਪਰਾਸ
 ਰ ਕਹਾਤੁ ਭੈ ਵਿਆਸ ਮਛਾਹੈ॥ ਤੁਛੁ ਕਰਿ ਅਥਹੀ ਰੁਸ ਮਿਕਰਤਾ
 ਹੋ॥ ਤਬਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਹੋ॥ ਮੇਰੀ ਰਖਿ ਆਕਰੋ॥ ਪਰਾਸਰਿ
 ਕਹਾਤੁ ਭਿਕਿਨਿ ਚਾਨਹੀ॥ ਜਿਸ ਕਰਿ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਬਿਖੈ ਨਿਸ
 ਚਾਹੈ॥ ਜੇ ਦੇਹ ਨਾ ਸਹੈ॥ ਤਉ ਭੀ ਨਿਸਚੈ ਕਾਤਿ ਆਗੁ ਨਹੀ ਕਰਤਾ॥
 ਧੀਨਹੈ ਦੁਹਦੈ ਤਪਤੁ ਭਿਖੁ ਹਮਣ ਤੇ ਸਤਿ ਅੰਸੁ ਲਾਹੈ॥ ਜੁਧਿਤ
 ਨੈ ਤਿਸ ਕਰਿ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਾਸਨਾ ਕਰੀ॥ ਪਰੁ ਨਿਹ ਚੇਤਿ ਆਗੁ ਨਹੀ ਕ
 ਆ॥ ਤਬਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਬਿਰਥਾ ਬਾਰੀ ਮੁਢਿ ਪਹਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ॥ ਜੁ
 ਕੇਸੈ ਕੁਝ ਆਹੈ॥ ੧ ॥ ੨॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ॥ ੨॥
 ਤੇਮੈ ਤੇ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਤੁਸੁ ਵਨ ਕਹਾ॥ ਦਿਤ ਕੇਉ
 ਦਰ ਤੇ ਦੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਝੇ॥ ਏਕਹਾਰਿ ਨਾਛੁ ਸਿ ਅਰਦੁ ਸਹਾ ਹਰਨਿ ਕਸ
 ਸਬ ਸਤਿ ਜੁਗ ਕੇ ਵਿਖੇਖੇ॥ ਹਰਿਨ ਕਸ ਕਉ ਤਬ ਕੁਗਵਾਨ ਬੈਰਾ
 ਹਿ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕਰਨਾ ਸਕੀਆ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੀਛੇ ਹਰਿਨ ਕਸ ਬੇਤਿਲੇ
 ਕੀ ਕਾਗਜੁ ਕਰਤਾ ਥਾ॥ ਜੁਇੰਦੁ ਜਸ ਅਗਨ ਜਲ ਚੰਦ੍ਰ ਕੁਬੇਰ ਉ
 ਸ ਕੀ ਆਗਿ ਆਮੈ ਥੇ॥ ਅਰੁ ਰੋਗ ਜਗ ਕਾ ਦੇਵ ਤੇ ਲੇਤੇ ਥੇ॥ ਸੇਵੁ
 ਲੇਤਾਹੈ॥ ਦੇਵ ਤਾਉ ਸਕੇ ਭੈ ਕਰ ਸੂਰਰ ਕੋ ਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ਪ੍ਰਥਵੀ
 ਪਰ ਰਹਿਤੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਹਰਨਿ ਕਸ ਪਜੇ ਸੰਦਰ ਅਪਨਾ ਬਨਾਇ ਆ
 ਥਾ ਸੇ ਕੇਸੇ ਬਾਜਿਲਾਇ ਸਫਟ ਕਰੀ ਅਰੁ ਤੇ ਨੇ ਕੀ ਅਰੁ ਪਾਸ ਅ
 ਅਰੁ ਫੁਲਿ ਅਰੁ ਸਭੀ ਸੂਰਨ ਅਰੁ ਪੰਨਾ ਲਾਲ ਕੇ ਥੇ॥ ਉਸ ਕੇ ਗਿ
 ਹ ਬਿਖੈ ਉਤਪਤਿ ਕੁਝ ਆਪੁ ਹਿਲਾਦ ਨਾ ਮੁਖਤੁ ਆਹੈ॥ ਜ
 ਬ ਅਵਸਥਾ ਬਾਲ ਕਥ ਤੀਤਰੁ ਠੀ॥ ਤਬ ਉਸ ਕੇ ਬਿਦਾ ਆਪ ਜ
 ਨੇ ਕੇ ਨਾਮਿ ਤਹੋਰੇ ਕੇ ਨਿਕਟ ਭੇਜਾ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਹਰਿਨ ਕਸ ਪਮਪੁਪ
 ਨ ਕ੍ਰੇਥਾ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਹੈ ਰਤੇ ਜੇ
 ਕੁਛੁ ਸਿਖ ਆਲੀ ਨੈ ਸੇ ਸੁਣਾਇ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾਹੈ ਧਿਤਾਤੁ

ਉਤ

ਸੁਵਨ ਕਰੋਗੇ। ਅਰਮਨ ਕਰਿਏ ਕੜਕਾਰਿ। ਯਹਿ ਜੋ ਸਭ ਬਜਕ
 ਤਤ੍ਰਿਸਟ ਅਰੁ ਸੁਨਨ ਮਹਿ ਆਵਤਾ ਹੈ। ਸੁਪਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਸ
 ਤਿ ਅਰੁ ਸੁਸਮ ਜਾਨ ਕਰਏ ਕ ਅਦੁਤੀ ਬਿਸਨਹੈ। ਉਸ ਕੋ ਪਛਾਨ
 ਹੈ। ਜੁ ਸਰਬ ਵਹੀ ਹੈ। ਹਰਿ ਨਿਕ ਸੁਪਨ ਯਹ ਬਚਨ ਸੁਨ ਕਰ ਕੋ ਪਵ
 ਨਿਵਾ ਕੋਹੋ ਏਕ ਰਨੇ ਤਰ ਕਤਿ ਕੀਏ। ਅਰੁ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਜੁ ਉਸ
 ਕਾ ਗੁਰੂ ਬਾ। ਉਸ ਕੋ ਕਹਾ। ਕਿਹੋ ਬ੍ਰਹਮਣਾ ਏਸ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰਿ ਕਿਆ
 ਸਿਖ ਆਦੀ ਨੀ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਜੁ ਹਮਾਰੀ ਜਾਤ ਕਾ ਘਾਤੀ ਹੈ। ਤਿਸ
 ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਰਮੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕਹੈ। ਤਿ
 ਸ ਕਉ ਬਿਸਾਰਤਾ ਹੈ। ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਕਹਾ ਹੈ। ਤੇਤਿ ਦੁਕਰੋ ਪਵਾ
 ਨਿਹੋਤਾ ਹੈ ਮਤਿ ਕਰੇਗਾ। ਮੈ ਏਸ ਬਾਲ ਕੋ। ਏਸ ਬਾਤ ਤੇ ਫੋਕੇ
 ਜੁਤੁ ਫਿਰੀ ਕੋ ਜਾਣੈ। ਹਰਿ ਨਿਕ ਸੁਪਨ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੋ ਕਹਾ ਜੋ ਸੁਕੁ
 ਆਗਿਆ ਕਰੇ। ਉਸੀ ਪਰ ਪਰਤੀਤ ਕਹਾ। ਨਹੀ ਤੋਤੇ ਗਨਾਸਰ
 ਏਗਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਕਉ ਨਹੈ ਜੁ ਮੇਰਾ ਘਾਤ ਕਰੇ। ਰ
 ਮੈ ਆਕਰਤਾ। ਸਕਰਤਾ ਏਕ ਆਤਮਾ ਹੀ। ਬਿਸਨਹੈ। ਅਰੁ ਸਾ
 ਰੇ ਜਗਤਿ ਵਿਖੈ ਅਕਾਸ ਕੀ ਨਿਆਈ। ਬਿਆਪ ਕੋ ਉਸ ਕੋ ਕੋਨ ਸ
 ਹੈ ਕਉ ਨ ਦਖਦੇਵੈ। ਤਬ ਹਰਨ ਕ ਸੁਪਨ ਕਹਾ ਹੈ। ਜੀਰਨ ਜੀ ਵਨ ਕੇ
 ਵਹੁ ਕਉ ਨ ਸਾ ਬਿਸਨਹੈ। ਜੋ ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਤਾ ਹੈ।
 ਪਰਮੇਸਰ ਤਿਲੋ ਕੀ ਦਾਸੈ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਰਬ ਮੁਝੁ ਸੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁਏ ਹੈ
 ਮਾਫਿ ਬਿਨਾ ਤੁਫਿਨੇ ਕਿਸ ਕਾ ਨਿਹ ਚਾਕੀ ਆ ਹੈ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਕਹਾ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਬਿਸਨ ਅਗੋਚਰ ਹੈ। ਚਖਤੇ ਅਰੁ ਸੁਵਣ ਕੇ ਸੁਨ
 ਏਤੇ ਜੋਗੀ ਸੁਰ ਉਸ ਕਉ ਪਰਮ ਪਦ ਭੁਗਵਾਨ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਹਰਿ
 ਨ ਕ ਸੁਪਨ ਕਹਾ ਹੈ। ਬਾਲ ਕੁਮੁਤ ਤੇ ਨੇ ਜੁ ਵਿਰੋਕ ਮੇਰੇ ਕਿਸੀ ਅਉ
 ਰ ਪਰ ਨਿਹ ਚਾਕੀ ਆ ਹੈ ਸੋ ਕਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਸੈ ਅਰੁ ਤੇ
 ਹੈ ਜੀਨ ਹੀ। ਮੁਲ ਅਰਸਾਰ ਵਹੀ ਹੈ। ਹਰਨ ਕ ਸੁਪਨ ਕਹਾ ਹੈ। ਸੁਰ
 ਪਿਮੈ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਜੁ ਪਾਏ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਕੋ ਮਲੀਨ ਕੀ ਆ ਹੈ।
 ਸਤਿ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ। ਜੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਾ ਬਿਸਨ ਅਰੁ ਮਹੇ ਸੁਪਨ ਵਣ ਤੇ
 ਉਤਪਤਿ ਹੁਏ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਜੜ੍ਹ ਹੈ ਆਤਮਾ ਚੇਤੀ ਨੀ ਹੈ। ਤੁੰ ਕਹ
 ਤਾ ਜੁ ਭੁਗਵਾਨ ਹੈ। ਭੁਗਵਾਨ ਮਾਇਆ ਕੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ

ਆਪਕਓਤਿਆਗਕਰਮਾਇਆਬਿਖੇਲੀਨਹੁਆ। ਤਫ਼ਕੇਮਾ
 ਰਾਹੀਜੋਗਏ। ਆਗਿਆਕਰੀਜੇਇਸਪਾਧੀਕੋਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟਤੇ
 ਦੂਰਕਰਹੁ। ਅਰੁਗਾਰਕੇਰਿਹਦਿਖੇਲੇਜਾਵਹੁ। ਬਹੁੜਅਧੇਨਸਾ
 ਲਥਿਖੇਲੇਗਏ। ਜਬਕੇਤਕਦਿਨਬੀਤੇਤਬਬਹੁੜਬਲਾਇਆ
 ਅਰੁਪੁਛਾਕਹੁਕਿਆਪੜਾਏ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਹਾਕਿਆਕਹੇਜੇਪ੍ਰ
 ਧਾਨਿਪੁਰਖਿਬਿਸਨਸੁਬਦਿਆਪਕਹੈ। ਅਰੁਪੁਰਨਹੈ। ਅਰਸੁ
 ਬਇੰਦ੍ਰੀਯੋਅਰੁਭੁਤੇਕਾਕਰਨਹੈ। ਤਬਹਰਿਨਕਸਪਕਹਾਹੇਗਾ
 ਸੋਹ੍ਰਧੁਅਚਵਹੁ। ਇਸਬਾਲਕਕਾ। ਅਰੁਘਾਤਕਰਹੁਜੁਚਾਹਨਾਜੀ
 ਵਨੇਕੀਨਹੀਗਾਖਤਾ। ਅਰੁਕਾਲਨੇਇਸਕੋਘੇਗਾਏ। ਅਰੁਅਪਨੇ
 ਰਮਸੇਫਿਗਾਏ। ਇਸਕਾਘਾਤਕਰਨਾਹੀਧਰਮਹੈ। ਹਮਾਰੀਜਾਤ
 ਬਿਖੇਯਾਹਿਅਗਨਿਉਤਪਤਿਹੁਈਹੈ। ਤਬਪਰਾਸਰਕਹਾਹੇਮੈਰੇ
 ਜੇਤਾਤ੍ਰਾਸੁਪਹਿਲਾਦਕਓਹੁਆ। ਜੇਤੁਫ੍ਰਿਕਓਹੋਈਤੇਤਾਤਕਾਲ
 ਹੀਕਹਤਜੁਬ੍ਰਹਮਨਹੀਹੋਮੈ। ਮੈਰੇਕਹਾਓਸਕਓਕਿਆਗੁਣਹੁ।
 ਸਾਸਨਾਦੇਖੀਅਗਨਨਾਮਪਾਇਆ। ਪਰਕਿਉਨਹੋਇਜੁਆਪਕੋ
 ਤਿਆਗਕਰਿਦਸਰੇਕਓਅਪਨੇਉਪਰਇਸਬਿਤਰੀਆ। ਪਰਾਸ
 ਰਕਹਾਹੇਮੈਰੇਦਸਸਹੀਸੁਰਾਜਾਕੀਆਗਿਆਤੇਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਓਸ
 ਜਨਾਲਾਗੇਕਰਨੇ। ਖਨਹੁਦਾਤਿਉਸਕੇਸਰੀਰਕਓਲਗਾਏ। ਤਾਤ
 ਕਾਲਿਹੀਬਿਸੁਧਕੁਏ। ਅਰੁਜਾਨਤਿਉਏਜੁਨਾਪ੍ਰਹਲਾਦਅਰਨਿਸ
 ਰਪਏਕਓਤਿਨਬਿਸਨਹੀਹੈ। ਜਬਵਹੀਹੈਤਾਤੇਕਾਟਨਾਦੇਤਹੁਸਾਰਕੇ
 ਸਰੀਰਕਓਕਿਆਕਰੇ। ਤਬਤਿਨਹੁਹਰਿਨਕਸਪਕਓਕਹਾ। ਜੁਐਰ
 ਕਾਮਹਮਕਓਆਗਿਆਕੋਰੇਸੇਕਰਹਗੇ। ਪਰਪ੍ਰਹਲਾਦਕੇਕਾਮਬਿ
 ਖੇਹਮਸਮਰਬਨਹੀ। ਜਬਚਾਹਤੇਹੈਪ੍ਰਹਲਾਦਕੇਕਾਏ। ਤਬਆ
 ਰਾਮਨਕਾਪਣੇਲਾਗੇਏ। ਅਰੁਜੇਤੁਮਜਾਣੇਯਾਹਿਬਾਲਕਹੈ। ਅਰੁ
 ਤੁਚਾਇਸਕੀਕੋਮਲਹੈ। ਤਓਇਸਕੀਦੇਹੀਪਾਥਰਤੇਵੀਕਰੋਰਹੈ।
 ਬਹੁੜਹਰਨਕਸਪਕਹਾ। ਮਾਤੇਹਸਤਿਗਿਰਸਮਾਨਜਿਨਕੇਦੇਹੀ
 ਸੋਲੇਆਵਹੁ। ਜੇਇਸਕਾਪ੍ਰਹਾਰਕਰਹਾ। ਅਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦਕਓਸੰਰਸ
 ਬਿਪਕੜਕਰਦਾਤਉਸਕੀਛਾਤੀਪਰਦੀਏ। ਅਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਤੇ
 ਅਰੁਗਦਾਹਾਬਿਖੇਲੇਕਰਾ। ਅਰੁਪ੍ਰਹਲਕਹਤਾਧਾ। ਜੁਯਹ

ਆਇਯ ਅਰਗ ਕਸ ਅਰਮੈ ਸੁਬ ਏ ਕ ਬਿਸਨ ਹੈ। ਏਹੇ ਗਾਧੋ ਸੋ ਕੀ ਕੇ
 ਉਨ ਗਨ ਕਰ ਤੇ ਹੈ। ਜੁ ਏ ਐ ਤ ਹੋ ਨ ਹੀ। ਕੇ ਤੀ ਸਾ ਸਨ ਗਾਧੋ ਸੋ ਕਰੀ। ਆ
 ਰ ਪੁ ਹਲਾ ਦਿ ਨਿ ਹ ਚੇ ਤੇ ਨ ਚਲਾ। ਜੈ ਸਾ ਥਾ ਤੈ ਸਾਰ ਗਾ। ਬਹੁ ਜੁ ਹਰਨ ਕ
 ਸਪ ਕਹਾ ਹੇ ਪੁ ਹਲਾ ਦਿ ਨੀ ਚ ਬੁਧਿ ਕੋ ਤਿ ਆ ਗਿ ਅਹੁ ਵੈ ਹੀ ਕੇ ਧੰਧ ਨ ਜ
 ਏ। ਅਬ ਭੀ ਤੇ ਗਾ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ਗਾ ਏ। ਤੁਝਿ ਕ ਚਿ ਨਿ ਰੁਭਿ ਕੋ ਰੋਗਾ
 ਪੁ ਹਲਾ ਦਿ ਕਹਾ ਮੈ ਤ ਚਿ ਮੂਲ ਨ ਹੀ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਵਹੀ ਹੈ। ਤਬ ਹਰਨ ਕ ਸ
 ਪ ਕਹਾ ਜੁ ਸਰ ਬਲੇ ਆਵਹਾ। ਜਬ ਲ ਆਏ ਤਬ ਪੁ ਹਲਾ ਦ ਜੁ ਸਰੀ
 ਰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਥਾ। ਸਰ ਪ ਚਿ ਕ ਚਿ ਭੀ ਬਿਸਨ ਜਾਨ ਤਰੁ ਏ। ਜੈ ਸੇ ਸ
 ਹੀ ਰਮੇ ਰੇ ਬੀ ਚ ਸੁਰ ਜਵਹੁ ਅਬ ਨਾ ਸੀ ਪੁ ਕਾ ਸ ਕਹੇ ਹੈ। ਤੈ ਸੇ ਸਰ ਪ
 ਅਹੁ ਬਿਛੁ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਸਰ ਪ ਵਹੀ ਹੈ। ਜਬ ਸਰ ਪ ਭੁਜਨ ਹੋ ਬਿੰਦ
 ਕਾ ਕਰੇ ਥਾ। ਅਹੁ ਜਾਨ ਤਾ ਥਾ ਹਾ ਥੀ ਕਹਾ ਹੈ। ਗੋ ਬਿੰਦ ਹੀ ਹੈ। ਗਾ ਥੀ ਦਿ
 ਆ ਕਲ ਹੋ ਏ ਕਰ ਭਾ ਗਿ ਗਏ। ਬਹੁ ਜੁ ਹਰਨ ਕ ਸਪ ਕਹਾ ਏ ਸ ਕ ਚਿ ਅ
 ਗਨ ਵੀ ਚ ਜਲਾ ਵਹਾ। ਤਬ ਟੀਧ ਨਿ ਬਹੁ ਤ ਏ ਕਰਾ ਕਰਾ। ਪੁ ਹਲਾ ਦ
 ਕ ਚਿ ਬੀ ਚ ਡਾਲ ਕਰ ਅਗ ਨਿ ਜਲਾ ਏ ਦਈ। ਜਬ ਚਾਰ ਚਿ ਰਤੇ ਅ
 ਗਨ ਪੁ ਬਲ ਜਲ ਤਰੁ ਏ। ਅਹੁ ਪੁ ਹਿਲਾ ਦਿ ਅਗਨ ਕੇ ਕਿਰਮ ਕੀ ਨਿ
 ਆਈ ਬੀ ਚ ਬੈਠਾ ਥਾ। ਅਰ ਕਹੈ ਥਾ ਕਿ ਹੋ ਪਿਤਾ ਯਾ ਹਿ ਅਗਨ ਅਰ ਪ
 ਚਿਨ ਮੁਝੇ ਸੇ ਮਿਤ ਭਾ ਚਿ ਸੋ ਆਏ ਹੈ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਅਗਨ ਅਰ ਪ
 ਚਿਨ ਮੈ ਹੀ ਹੈ। ਜੁ ਟਿਕ ਚਿ ਕੈ ਸੇ ਜਲਾ ਵੈ। ਅਹੁ ਸੂਤ ਸਾ ਅ ਕਹੀ ਹੈ। ਜੋ
 ਭਗਵਾਨ ਅਰ ਜਨ ਕ ਚਿ ਕਹਾ ਹੈ। ਜੁ ਆਤਮੁ ਆਇ ਪੁ ਕਰਿ ਕਾ ਟਿ ਅ
 ਨ ਹੀ ਜਾਤਾ। ਅਰ ਅਗਨ ਸੇ ਨ ਹੀ ਜਲ ਤਾ। ਯਹਿ ਅਗਨ ਅਹੁ
 ਟੀਧ ਨ ਮੁਝ ਕ ਚਿ ਕ ਮਲ ਸਾ ਮਾਨ ਹੈ। ਹਰਨ ਕ ਸਪ ਦੇ ਖਾ ਜੁ ਟੀਧ ਨਿ
 ਸਭਿ ਭੁਸਮ ਹੁ ਆ। ਅਹੁ ਪੁ ਹਿਲਾ ਦ ਜਿ ਚਿ ਕਾ ਤਿ ਚਿ ਰਗਾ। ਤਬ ਸ
 ਡਾ ਅਹੁ ਮਰ ਕਾ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਕੈ ਨ ਨੈ ਨ ਕੀ ਆ। ਜੁ ਏ ਸ
 ਕੇ ਅਗਨ ਤੇ ਨਿਕਾ ਸੇ। ਅਹੁ ਸਾਮ ਦਾ ਮਰੰਡ ਭੇਦ ਕਰਹਾ। ਉਨ ਹੁ ਨੇ ਪ੍ਰਿ
 ਥਮੇ ਸਮ ਕੀ ਆ। ਅਹੁ ਹਰਨ ਕ ਸਪ ਕਹਾ ਏ ਸ ਬਾਲ ਕ ਕੇ ਅਪਰਾਧ
 ਖਿਮਾ ਕਰਹਾ। ਜੁ ਬਾਲ ਕ ਹੁ ਤੇ ਭੁਲਾ। ਅਹੁ ਬਡਿਯੋ ਤੇ ਖਿਮਾ
 ਤੇ ਤੀ ਆਈ ਹੈ। ਅਬ ਹਮ ਏ ਸ ਕ ਚਿ ਐ ਸਾ ਪੁ ਬੋਧ ਕਰਹੇ।

੩

ਜੁਤੇਰੀਸਰਨਵਿਖੈਹੈਗਾਅਰਬਹੁਜੁਰਦਾਨਕਾਨਾਮਜਿਹ
ਚਾਪਰਨਿਲਿਆਵੈ॥ਅਰੁਜਿਹਬਾਲਕੁਜੁਬਹੁਜੁਜਨਾਬਿਸਮਿ
ਕਾਕਰੈ॥ਤਬਅਪਨੇਸੁਆਸਹੁਰੀਅਗਨਸਾਥਾਈਸਕਓਜਲਾਵ
ਹਰੇ॥ਬਹੁਜੁਅਗਨਤੇਨਿਕਾਲਕਰਹੁਰਪਹਿਲੈਗਏ॥ਹੁਰ
ਉਪਦੇਸਲਾਗੇਕਰਨੇ॥ਜੁਰੇਪ੍ਰਹਲਾਦਿਜੁਕਿਛੁਪਿਤਾਆਗਿਜੁ
ਕਰੇਸੋਮਾਨਿ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਹਾਏਗੁਰੁਤੁਫੁਕਓਐਸੀਬੁਧਿਚ
ਹੀਏ॥ਸੁਕੁਕਹਾਧਰਮਅਰਬਕਾਮਮੇਥਯਹੀ॥ਜੇਗੁਰਅਰ
ਪਿਤਾਕੀਆਗਿਆਮੈਰਹੀ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਏਕਹੀਆਤਮਾ
ਗੋਬਿੰਦਯੋ॥ਦੁਸਰਾਕਉਨਹੀ॥ਬਹੁਜੁਸੁਕੁਕਿਸੀਕਾਰਜਕਓਗ
ਇਆ॥ਤਬਪ੍ਰਹਲਾਦਅਪਨੇਸਾਲਕੇਬਾਲਕਕੋਕਹੇਏਰਾਖਸਪੁ
ਰੇਜੇਕਛੁਮੈਕਹਤਾਏਸੇਨਿਹਚੈਕਰੇ॥ਅਰਮੇਰਾਕਾਹਮਾਨੇ॥ਅਰਪ੍ਰ
ਤੀਕੋਰੇਜੁਵਹੀ॥ਹਮਅਰਤੁਮਹੈਨਹੀ॥ਤਬਬਾਲਕੁਕਹਾ॥ਬਾਲਕਅ
ਵਸਥਾਉਪਗਤਜੇਬਨਅਵਸਥਾਅਵੈ॥ਤਬਰੁਜਨਕਰੇਗੇ॥ਇਸਅਵ
ਸਥਾਵਿਖੈਹਮਕੋਕਛੁਮਤਿਕਹਾ॥ਜੁਸਮਾਬਿਸਾਲਖੇਲਣਕਾਏ॥ਪ੍ਰਹ
ਲਾਦਕਹਾਰੇਬਾਲਕਹੁਪ੍ਰਥਮੈਜਨਮਲੈਣਾ॥ਬਹੁਜੁਬਾਲਕਹੋਵਣਾ॥
ਬਹੁਜੁਜੇਬਨਕਾਅਵਣਾ॥ਯਹਿਸਰਬਅਵਸਥਾਮਹਿਦਖਹੈਸੁਖਨਹੀ
ਤਾਤੇਬੀਚਾਰਕੀਵਿਸੁਕਰਦੇਖਹਾ॥ਜੇਜਨਮਲੈਣਾਕਿਆਦਖਹੈ॥
ਬਹੁਜੁਬਾਲਪਨਕਿਆਵਿਆਧਹੈ॥ਬਹੁਜੁਜੇਬਨਕਿਆਹੈ॥ਜਬਜੇਬਨ
ਅਵਸਥਾਅਵੈ॥ਹੈ॥ਤਬਅੰਗਅੰਤਰਬਾਹਰਕੇਪ੍ਰਫੁਲਤਹੋਤੇਹੈ॥ਅਰੁ
ਰਮਾਰਗਸੇਮਨਕਓਖੰਡਖੰਡਕਰਤੇਹੈ॥ਕਾਨਹੁਤੇਜਬਦਨੇਰੁਤੇਦੇਖਣਾ
ਅਰੁਘਾਰਣਸੇਤੀਝੁਘਣਾਸੁਰੀਧਤਾਕਾ॥ਕਿਸੀਸਮੇਜਾਤਨਹੀਪਾਵਤਾ
ਹੈ॥ਜਬਅੰਤਜੇਬਨਕੇਜਨਾਅਵਤੀਹੈ॥ਤਬਨਿਰਾਸਹੋਤਾਹੈ॥ਅਰੁਐਧ
ਬੀਤੀਕਾਪਛਤਾਉਕਹਿਤਾਹੈ॥ਜੁਗਾਇਗਾਇਮੈਨੇਕਛੁਨਹੀਕੀਆ॥ਅਰੁਨਿ
ਬਲਹੈ॥ਕਛੁਹੋਇਨਹੀਅਵਤਾ॥ਬਹੁਜੁਜਰਬੇਉਪਗਤਮ੍ਰਿਤਹੈ॥ਸਿਸਾਰ
ਤੇਪਛਤਾਉਲੈਜਾਤਾਹੈ॥ਜਬਮਾਤਾਕੇਗਰਬੁਵਿਖੈਹੋਤੇਹੈਅਰਜਨਰ
ਅਗਨਕੀਆਚਲਗਤੀਹੈ॥ਤਬਕਹਿਤਾਹੈਯਹਿਕਿਆਦਖਹੈ॥ਜੁਮੈ
ਨੇਆਪਕੋਸਹੀਰਮਾਨਾਹੈ॥ਅਰੁਆਵਾਗਵਨਮੇਪਜਾਹੈ॥ਜੁਅਬਇਸਦੁਖ
ਸੋਛੁਟੈ॥ਤਬਬਹੁਜੁਦੇਹਅਭਮਾਨਨਕਰੇ॥ਅਰੁਗੋਬਿੰਦਤੇਵਿਭੋਕਜਨੇ
ਜਬਉਦਰਤੇਸਮਾਧਾਇਨਿਕਸਿਆ॥ਤਬਕਹਣਲਾਗਾਬਾਲਕਹੈ॥ਜੇਵ
ਹੋਬਿਰਧਹੋਐਸੀਆਰਬਲਾਬੀਤਗਈ॥ਅਪਨਾਪ੍ਰੋਜਨਨਾਧਾਇਆ॥

ਜੇ ਆਦ ਅੰਤ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਸੇ ਆਇ ਆਹੋ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੋ ਵ
 ਰਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਚਿੰਤਾ ਮਣਹਾ ਬਲਾਹੇ ॥ ਅਰੁ ਕੀਚ ਮੈ ਭਾਲ ਦੇਹੀ ॥ ਤੈ ਸੇ
 ਹੀ ਮਾਨ ਸਦੇ ਧਿਆਈ ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਕੀ ਬਡਿ ਆਈ ਨਿਜਾ ਨੀ ॥ ਰਉ ਸਰੀਰ
 ਪਾਵਣੇ ਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੁ ਰਉ ਆ ॥ ਰੂਪ ਅਰੁ ਪਿਆਸ ਅਰੁ ਸੀਤ ਉਸਨ
 ਕਾ ਜਾਨਣਾ ਯਹਿ ਸਰਬ ਰਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤੇ ਜੁ ਮੁਲਾਇ ਸਕਾ ਕੀ
 ਆਹੈ ॥ ਮਾਸ ਅਰੁ ਤੁਚਾ ਅਰੁ ਅਸਤ ਅਰਮ ਜਾ ਅਰੁ ਰੁਪਾ ॥ ਏ ਬਾਲ ਕਹੁ
 ਅਹਿ ਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਿ ਬਿਸਨ ਕੇ ਪਛਾਣੇ ॥ ਜੁ ਅੰਤ ਅਰ
 ਬਾਹਰ ਵਹੀਐ ॥ ਨਪਿਤ ਹੋਨ ਪੁਤਰ ਹੋ ॥ ਨਵਰਨਾ ਨ ਆਸੁ ਮਨਿ ਬਾਲ ਕ
 ਹੋ ॥ ਨਿਜੇ ਬਨਾ ਨ ਜਗਾ ॥ ਯਹਿ ਅਵਸਥਾ ਸਰਬ ਸਰੀਰ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਆਤ
 ਮਾਇ ਨ ਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ ॥ ਸਰੀਰ ਕੇ ਪਿਤਰ ਬੰ
 ਧਿ ਕਰ ਪਰ ਪਰ ਛੁਤ ਨਹੀ ਭਾਸਤਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਇਸ ਫਟਿ ਬਿਖੇ ਅਨੇਕ ਵ
 ਰਨ ਭਾਸਤੇ ਹੋ ॥ ਪਰ ਉਸ ਵਿਖੇ ਵਰਨ ਕਈ ਨਹੀ ॥ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਆਤਾ ਵਿਖੇ ਯ
 ਹਿ ਦਿਸਟ ਮਾਨ ਕਛੁ ਨਹੀ ॥ ਸੁਚਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ ॥ ਯਹਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਰੁਰਮ ਹੋ ॥
 ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੀਐ ॥ ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਮੈ ਪਜਾ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਾ
 ਲ ਕਹੁ ਜੋਗ ਹੋ ॥ ਜੇ ਅਬ ਹੀ ਨਗਾਇਣ ਪਰਾਇਣ ਹੋਵਹਿ ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਚਾਕ
 ਰ ਹੋ ॥ ਜੇ ਆਤਮਾ ਬਿਖੇ ਜੋ ਬਨ ਅਰਾਜਗ ਨਹੀ ॥ ਇਨ੍ਹ ਸਰਬ ਅਵਸਥਾ ਤੇ
 ਨਿ ਆਰਾਸਾ ਛੀਰੁਪ ਹੋ ॥ ਜਬ ਯਹਿ ਨਿਰਚਾ ਦੇਖਹੁਗੇ ॥ ਆਪ ਤੇ ਆਪਿ
 ਬਿਸਨ ਰੁਪ ਹੋਵਹੁਗੇ ॥ ਅਰੁ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ਜੁ ਰੁਰਮ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਮੁਕਤ
 ਹੋ ਕਰਤੀ ਨੇ ਜੁ ਅਚਰ ਜੁ ਹੋ ॥ ਸੁ ਅਧ ਆਤਮ ਅਦਭੂਤ ਕ ਅਧ ਦੇਵ ਕਰਾਇਨ
 ਤੇ ਛੁਟੇਗੇ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਯਹਿ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਸਰੀਰ ਕੀ ਹੋ ॥ ਜਬ ਸ
 ਰੀਰ ਅਰੁ ਮਾਨ ਮਿਟ ਗਾਇਆ ॥ ਤਬ ਸਰਬ ਉਪਾਧਿ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਬੀਚਾਰ ਦੁਐਤ ਕਾ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗ ਕੋਗੇ ॥ ਜੋ ਕੁਛੁ ਦੇਖਹੁ ਅਰਜਾ
 ਨ ਹੋ ਸੇ ਬਿਸਨ ਹੀ ਜਾਣੇ ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਵਹੀਐ ॥ ਦੁਸਰਾ ਕਈ ਨਹੀ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਨਿ
 ਰਚਾ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੰ ਜਾਨਾ ਹੋ ॥ ਉਸ ਕਰਿ ਬਹੁ ਜਸਿ ਸਾਰ ਵਿਖੇ ਆਵਾਗ ਓ
 ਨ ਨਹੀ ॥ ਤਬ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਤਿਸ ਸਮੈ ਬਿਖੇ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਆਵ
 ਵਤਿ ਰਉ ਆ ॥ ਦੇਖੇ ਤਉ ਸਰਬ ਬਾਲ ਕ ਅਧੇਨ ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਯਹੀ ਕਹ
 ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਹੋ ॥ ਯਹਿ ਅਵਸਥਾ ਬਾਲ ਕਹੁ ਕੀ ਦੇਖ ਕਰਾ ॥ ਹਰਿ
 ਨ ਕਸ ਪ ਕੇ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੀ ॥ ਤਬ ਰਾਖਸ ਆਗੇ ਤੇ ਬਿਸੇਖ
 ਕ੍ਰੋਧ ਵਾਨ ਹੁਆ ॥ ਅਰੁ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਸਾਧ ਅਧੇਨ ਸਾਲਾ ਵਿਖੇ ਆਇਆ
 ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਬਾਲ ਕ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਸਰੀਰ ਤੀਨੋ ਕਾਲ ਨਹੀ ॥ ਏਕ ਆਤ

ਮਾਹੀਏ। ਉਸਰਚਿਗਠਿਰਕਰਅਪਨੇਅਸਥਾਨਵਿਖੈਆਵਤਿਕੁਇਆਪਰ
 ਰੀਥੀਚਾਰਕਰਨੇਲਾਗਾ। ਜੁਇਸਥਾਲਕਕਚਿਕਚਿਨਉਪਾਇਕਰਮਾਰੀਏ। ਤ
 ਬਮੈੜੇਕਹਾਪ੍ਰਸਿਨੀਕੀਆ। ਕਿਹੇਪਰਾਸਰਤੁਕਚਿਨਹੈ। ਅਰੁਕਿਆਵਸਤਿ
 ਹੈ। ਜੁਕਰਤਾਹੈਸਰੀਰਕੁਰਮਹੈ। ਤਬਪਰਾਸਰਕਹਾਅਚਰਜਪ੍ਰਸਿਨੀਕੀਅ
 ਤੈਨੇਕਿਸੀਪੰਡਤਤੇਪਛਾ। ਜੁਤਫਿਪਹਿਪ੍ਰਗਟਿਕਰੇ। ਮੈਤੋਪੰਡਤਨਹੀਹੈ।
 ਮੈੜੇਕਹਾਪੰਡਤਨਹੀਤੋਮੁਜ਼ਿਹੋਇਗਾ। ਪਰਾਸਰਕਹਾਮੁਜ਼ੀਨਹੀ। ਮੈੜੇ
 ਕਹਾਤੇਕਚਿਨਹੈ। ਪਰਾਸਰਕਹਾਵਹੁਜੇਕਹਿਤਾਹੈਕਚਿਨਹੈ। ਮੈਵਹੀਹੈ। ਪ
 ਰਾਸਰਕਹਾਤੁਹੀਹੈ। ਮੈੜੇਕਹਾਮੈਤਚਿਮੋਮਕੀਨਿਆਈਪਘਰਿਹਹੀਹੈ।
 ਕਛੁਮੇਰੇਬਚਾਰਮੇਨਹੀਆਵਤਾ। ਨਹੀਜਾਨਤਾਜੁਕਚਿਨਹੈ। ਪਰਬਾਰਤਾਤੁ
 ਮਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਕਹਾ। ਪਰਾਸਰਕਹਾਤਬਹਰਨਕਸਪਹਸੇਈਯੋਕੇਕਹਾ।
 ਜੇਪੁੜਨੇਮੇਰੀਆਗਿਆਭੀਗਕਰੀਹੈ। ਜਬਇਸਕਚਿਭੋਜਨਦੇਵੇਤਬਿ
 ਬਿਅਮਿਲਾਇਕਚਿਦੇਵੈ। ਜੇਤਾਤਕਾਲਹੀਬਿਨਸਿਜਾਇ। ਹਸੇਈਓਨੇਅ
 ਸੇਹੀਕੀਆ। ਜਬਪ੍ਰਹਲਾਦਿਭੋਜਨਕਰਨੇਖੈਗਾ। ਭੁਜਨਗੇਬਿੰਦਕਾਕਰੇਖਾ
 ਜੇਭੋਜਨਬੀਬਿਸਨੀਹੈ। ਅਚਿਰਕਉਨਹੀ। ਵਹੁਅਨੀਤਿਬਿਸਨਕੇਮਨਿਵਿਖੇ
 ਥਾ। ਬਿਅਜੇਖਾਈਬੀਪ੍ਰਵੇਸਕਰਤੁਨਿਰੁਈ। ਏਹਅਵਸਥਾਦੇਖਕਚਿਰ
 ਸੇਈਭੈਮਾਨਹੁਏ। ਹਰਿਨਕਸਪਜੋਗਾ। ਜੁਇਨਹੁਬਿਖਨਿਦੀਆ। ਪਰਾਸਰ
 ਕਹਾਹੈਮੈੜੇਜੁਤਫਿਕਚਿਬਿਖਦੇਵੈ। ਤਉਤੁਤਾਤਕਾਲਹੀਕਹੇਜੁਬਹ
 ਮਨਿਹੀਹੈ। ਧੀਨਿਹੈਵਹੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਜਾਨੇਮਨਅਰਜੀਵਸੇਗੇਬਿੰਦਸਾਬਿ
 ਪ੍ਰੀਤਕਰੀਪ੍ਰਹਲਾਦਹਰਿਨਕਸਪਕਹਾਥਾਮੈਥਾ। ਤੇਰੀਬਧਾਮੈਭੇਦਪਜਾ
 ਥਾ। ਜੁਤੈਨੇਮੈੜੇਅਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਮਝਾਹੈ। ਪਰਾਸਰਕਹਾਜੁਭੀਤੇਰਾ
 ਮਨਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਨਿਆਈਸੁਪਨਹੁਆ। ਤੁਫਿਪਕੰਡੀਕਾਦਰਸਨਿਦੇ
 ਥਾਥਾਪਾਏਹੈ। ਮੈੜੇਕਹਾਸਤਿਅੰਸਇਤੇਪਾਖੀਡੀਬਿਖੇਕਿਅਹੋਇਗਾ
 । ਜੁਸਕਲਵਿਸਅਪਤੇਉਤਪਤਿਕਰੀਹੈ। ਅਰੁਕਹਿਤਾਹੈਜੁਮੈਨਹੀ
 ਹੋ। ਅਰੁਸਰਬਕਰਮਸਰੀਰਕੇਕਰੇਵਹੋ। ਅਰੁਇੰਦ੍ਰਾਉਕੇਭੋਗਦੇਤਾ
 ਹੋ। ਅਰੁਲੇਤਾਹੋ। ਅਰੁਮੇਰੇਅਨੰਦਤੇਅਨੰਦਾਬਿਖੇਹੈ। ਅਰੁਕਹਿਤਾਹੈਜੁ
 ਜੀਵਹੋ। ਅਰੁਏਕਪਾਖੰਡਐਰਬਡਾਹੈ। ਜੁਹੋਆਪਅਰੁਤਤਪਦਅਰੁ
 ਤੁੰਪਦਅਰੁਅਸਪਦਕੇਕਲਪਤਾਹੋ। ਤਾਂਤੇਜਾਨਤਾਹੈਜੁਮੇਰੇਦਰਸਨਤੇ
 ਤੁਫਿਕੇਪਾਧੋਹੋਇ। ਪਰਤੁਲਜਾਮਾਨਨਹੋਇਗਾ। ਜੁਤੁਮੇਗਾਤਿਆਰਾਕਰੇ
 ਗਾ। ਪਰਾਸਰਕਹਾਮੁਹਰਨਕਸਪਸੁਕਾਚਾਰਜਕੇਖੁਲਾਇਕਰਕਹਾ।

ਜੁਥੇਗੀ ਇਸ ਬਾਲ ਕਰਨਾ ਸੁਕਰਹਾ। ਅਰੁ ਫੀਲ ਨਕਰਹਾ। ਤਬ ਸੁਕ੍ਰਪ੍ਰੀ
 ਲਾਟ ਕੇ ਕਯਾ। ਤੇ ਪ੍ਰਤ੍ਰਪ੍ਰਤ੍ਰ ਤੇਗਾ ਤਿਲੇ ਕੀ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟੈ। ਤੁਝ ਕੇ ਅਚਿ
 ਹੇ ਸੇਤੀ ਕਿ ਆਕਾ ਮੇ। ਪਿਤਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਸਹਨ ਲੇ ਕਰ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਤ੍ਰਕ
 ਮਿਤ੍ਰਤਤਿ ਆਗ ਕਰਾਨੀ ਤਉ ਨਾ ਸੋਹਿਗਾ। ਪਰ ਮਹਾਰ ਪਿਤਾ ਹੈ।
 ਜੇਕਰੁ ਆਗਿ ਆਕਰੇ ਭੰਗ ਮਤ੍ਰਕਰਾ। ਪ੍ਰਸਰੇ ਮੇ ਤੇ ਤੁਝੀ ਭੈ ਮਾਨੇ ਹਾਰ
 ਅੰਸੇ ਤੇ ਹੈ। ਸੁਕ੍ਰੇ ਕਸਕਤਿ ਗਯਾ ਬਾ। ਅਰੁ ਮੇ ਸਹਿ ਸੁਸਕਤ ਗਯਾ
 ਤੇ। ਅਰੁ ਸੁਕ੍ਰੇ ਨੇ ਮੁਸ੍ਰੇ ਸਿਖਾ ਲੀ ਆਇ। ਮੇ ਤੇ ਕਯਾ ਅਹਿ ਭੀ ਤੇ ਨੇ ਸੁਕ੍ਰੇ ਕੇ
 ਪਦੇ ਸਕੀ ਆਯਾ। ਜੁਪ੍ਰਹਿਲਾਟ ਕਰਾ ਕਯਾ। ਪ੍ਰਸਰ ਕਯਾ ਅਹਿ ਗਿ ਆਨ
 ਜੁਮੈ ਸੁਕ੍ਰੇ ਕਰਤਾ ਬਾਵੁ ਪਰਤੀਤ ਨ ਬਾਕਰਤਾ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁਥਿ
 ਸਕਾ ਮਨ ਕਾ ਮਨਾ ਬਿਖੇ ਚਤੁਰਥਾ। ਜਬ ਮੇ ਕਹਿਤਾ ਬਾ ਜੁਨਿਰ ਬਾਂਝ
 ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਮਝਾ। ਤਬ ਕਹਿਤਾ ਬਾ ਮੇ ਇਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹ ਨਹੀ ਕਰਤਾ। ਮੁ
 ਫ੍ਰੇ ਕੇ ਵੀ ਵਿਦਿ ਆਸਿਖਾਵੁ। ਜਿਥੇ ਕਿਸੀ ਕੇ ਜੀਲਾਵੇ। ਅਰੁ ਕਿ
 ਸੀ ਕੇ ਕਾਲਵ ਸਕਰੇ। ਤੇ ਮੇ ਤੇ ਤੁਝ ਅੰਸੇ ਗਰੇ ਤੇ ਭੈ ਕਰਾ। ਮੇ ਤੇ ਕਯਾ ਮੇ ਕਿ
 ਚੇ ਭੈ ਕਰੇ। ਤੁਮੇ ਗਰਾ ਹੈ। ਤੁਝ ਬਿਖੇ ਜੀਵਨ ਅਰੁ ਮਾਰਨ ਦੇ ਨੇ
 ਤੇ। ਪ੍ਰਸਰ ਕਯਾ ਨਿ ਆਇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਗਿ ਆਕਰੇ। ਜੁਗਰ ਅਤੀ
 ਤ ਅਰੁ ਗਾਜਾ ਅਰੁ ਸਿੰਘ ਅਰੁ ਸਹਯ ਇਨੇ ਤੇ ਭੈ ਮਾਨ ਨਹੀ ਜੋਗੇ
 ਨ ਜਾਨੀ ਮੇ ਜੁਮੇ ਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਹੈ। ਤੁਮੁ ਫ੍ਰੇ ਕੇ ਕ੍ਰਿ ਆਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਜੁਮੈ ਕੇ
 ਨੇ। ਜੁਕ੍ਰੇ ਤੇ ਤੁਝ ਅਥਾਹੀ ਨਾ ਸੋਹਿ ਜਾਇ। ਮੇ ਤੇ ਕਯਾ ਮੇ ਤੇ ਰਿਸਰਨ
 ਛੇ ਮਾਂ ਕਰੁ ਅਰੁ ਕਥਾ ਪ੍ਰਹਿਲਾਟ ਕੀ ਕਯਾ। ਪ੍ਰਸਰ ਕਯਾ ਤੁਮੇ ਗਪ੍ਰਤ੍ਰ
 ਤੇ। ਰਿਸਤ ਕਰਾ। ਅਰੁ ਸੁਨਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਟ ਸੁਕ੍ਰੇ ਕਰਾ। ਕਿਹੇ ਮਾਂ
 ਨਭਾਵੁ ਗਰਜਾ ਤਿਹ ਮਾਰੀ ਸਗਲ ਸਿਸ੍ਰੇ ਤਨਿ ਚੇ। ਅਰੁ ਤੁਝ ਚਕੇ ਹੈ
 ਅਰੁ ਤਿਲੇ ਕੀ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਕੇ ਸੇ ਪਰਤੀਤ ਕਰੇ। ਅਰੁ ਤੇ
 ਨੇ ਕਯਾ ਪਿਤਾ ਗਰਸ ਮਾਨੇ। ਤੁਝ ਫ੍ਰੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਕਹਿ ਤੇ ਜੁਥਿ ਸਤ
 ਕਥਾਵੇ ਅਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਟ ਕੀ ਪ੍ਰੇ ਜਨੇ। ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਥਾ ਤੇ ਕਰੁ ਨਹੀ
 ਜੇ ਪ੍ਰਤ੍ਰ ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਅਤਿ ਅਤਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਗਾ। ਤੇ ਪਿਤਾ ਪਾ
 ਲਨਾ ਇੰਦ੍ਰਿਓ ਕੀ ਕਰੇਗਾ। ਤੇ ਰੀਖੁ ਪਿਥਿ ਕੇ ਭੇਦ ਪੜਾ ਹੈ। ਜੁ
 ਪਿਤਾ ਕੇ ਗਰਸ ਮਾਨ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਕਹੇ ਦਿਖਾ ਪਿਤਾ ਮਿਤ੍ਰ ਤੇ ਛਰ
 ਇਸ ਕਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਵਚਨ ਤੇ ਗਾਭੀ ਸਤਿ ਹੈ। ਜੁ ਪਿਤਾ ਗਰਸ ਮ

ਨੂੰ ਪਾਧਰਧਿਤਾ ਕਾਧਿਅੰਸਕਰਨਾ ਯੋਗਨੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਜਨਾਂ ਹਨ ਦਿ
 ਤੇ ਕਮਰਿ ਰੋਕੇ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਅਰਤੁ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੁ ਅਨਿਤ ਭੁਗ
 ਵਾਨ ਸੇਤੁ ਸੁਕੇ ਕਿਆ ਪਯੋਗ ਨਹੀ। ਜੇ ਪ੍ਰਮਾਦ ਕਰੇ ਜਾਨਤਾ ਹੈ। ਮੈ
 ਐਸੇ ਨਹੀ ਕਹਤਾ। ਸੁਕਰਤੁ ਸਨੀਹੇ ਕਰ ਬਹੁ ਝਕ ਪਾਂਤੁ ਭੁਜਨ
 ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਤੇ ਕਿਆ ਪਯੋਗ ਨਹੀ ਰਾਖਤਾ ਹੈ। ਅਗਿ ਕਿਆ ਧਾਂ
 ਨਾ ਕਰੇਗਾ ਜੇ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਇ ਸੇ ਤੇਰਾ ਧਿਤਾ ਭੀ ਸਕਤ ਗਾਖਤ
 ਹੈ। ਜੁ ਦੇਵੈ। ਮੇਰੀ ਚੇਤੁ ਆਦੇ ਲੇ ਭੁਜਨ ਕਰਤੇ ਹੈ। ਸੇਭੀ ਚਾਰ
 ਧਿਤਾ ਰਖਾ ਮਿਤੇ ਹੈ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾਤੁ ਸੁਕੇ ਮੇਰੇ ਅੰਤ ਰਿਕਰ
 ਨ ਕੀ ਸੁਧਨੀ। ਇਅਨ ਅਰਭੁ ਜਨ ਤੇ ਅਹਿ ਜੁ ਮੁਲ ਅਧਨੇ ਕੋ ਪਾ
 ਵੈ। ਜਬ ਤਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ਤਬ ਸਰਬ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਾ। ਸਿੰਘਤ
 ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਭੁਜਨ ਤੇ ਪਾਈਤਾ ਹੈ। ਅਰਭੁ ਜਨਿ ਕਿਆ ਹੈ। ਜੁ ਪ੍ਰਹਣ
 ਏ ਕਨਕਾ ਇਛਾ ਹੈ। ਤਬ ਸੁਕ ਕਹਾਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾਤੁ ਸੁਕ ਚਿ
 ਵਹੁ ਜਮਾ ਭੁਲ ਗਇਆ। ਜੁ ਅਗਨ ਬਿਖੇ ਜਲ ਤਾਕਾ। ਅਹੁ ਮੈਂ ਨੇ
 ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਆਕਰੀ। ਅਰੁ ਅਬ ਬਹੁ ਝ ਐਸੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁ
 ਸੁਕੇ ਜਾਨਤਾ ਕਾਨਹੀ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਆਗਿ ਆਕਰਤਾ ਤਿੰਨ ਲਜਾ
 ਤਾ। ਅਬ ਜੇ ਕਹਿਤਾ ਹਨ ਮਾਨੇਗਾ। ਤੇਤੁ ਸੁਕੇ ਤਤ ਕਾਲੀ ਨਾਂਸ
 ਕਰੇਗਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾਨ ਕਈ ਨ ਕਿਸੀ ਕੋ ਜਲਾਇ
 ਨ ਸਕਤਾ ਹੈ। ਨਮਾ ਰਸਕਤਾ ਹੈ। ਰਖਿ ਆ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕਰ
 ਤਾ ਸਚੇ ਜਗਤ ਕਾ ਏਕ ਬਿਸੁ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤਬ ਸੁਕ ਕੋ ਪ
 ਵਾਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਅਗਨਿ ਨਿਕਾਸੀ। ਜੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੇ ਜਲਾ
 ਵੈ। ਜਬ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਦੇਖਾ ਜੁ ਸੁਕੇ ਜਲਾਵਤਾ ਹੈ। ਤਬ ਬੇਨਤੀ ਕ
 ਰੀ ਕਿਹੇ ਅੰਤ ਬਿਸਨੁ ਸੁਕ ਚਿ ਇਸ ਬ੍ਰਹਿਮਣੇ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰਾ
 ਬਹੁ ਝਿਕਰਾ ਮੈਂ ਚਿਲਟੀ ਸਮਝੀ ਹੈ। ਜਬ ਸਕਲ ਇਸਟ ਮਾਨ
 ਬਿਖੇ ਏਕ ਜਗਤ ਗਾਰ ਬਿਸੁ ਗਾਰ ਪੂਰਨ ਹੈ। ਤਬ ਬ੍ਰਹਿਮਣ ਬਿ
 ਕੇਦੁ ਐਤ ਕਹਾ ਹੈ। ਅਹੁ ਜੇ ਬਿਸਨੇ ਤੇ ਚਿ ਕਿਆ ਭੁਤਿ ਹੈ। ਬ
 ਹੁ ਝ ਸੁਕੁ ਸੁਆਸ ਅਗਨਿ ਸਿੰਜਗਾ ਤਿਨਿ ਕਾਲਾ। ਬਹੁ ਝ ਅੰ
 ਤਿ ਰਿਲੇ ਜਾਇਨ ਸਕਾ। ਅਰੁ ਜਾਨਤੁ ਭਇਆ ਜੁ ਅਬ ਜੀਵਨਾ
 ਕਰਨ ਹੈ। ਕਿਸ ਕਾਰਣ ਤੇ ਜੁ ਜੀਵਣਾ ਸੁਆਸ ਸਚਿ ਹੈ। ਸੇਤ

ਤੇਰਾ

ਜਿਸ

ਕਹਾ

ਲੇਨਹੀਜਾਤਾਤਾਤੇਮਨਕਾਰਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਸਰਨਆਇਆਮੁ
ਹੁਬੇਨਹੀਕਰਤਭਇਯਾਅਰੁਕਹਿਤਭਇਆਜੁਮੈਪ੍ਰਹਤਿਥ੍ਰੁ
ਮਹਿਤੁੰਚਹਜੀਹੋਅਹਬਲਾਬਿਧਹੋਹੋਮੈਤੈਜੈਸੇਪਾਰਿਲੇਕੁ
ਧਮੈਕਾਤਬਅਵਸਥਾਉਸਕੀਅੰਤਕਾਲਕੋਧਹੁਚੀਤਬਅਵਸ
ਥਾਅੰਤਕਾਲਕੋਧਹੁਚੀਤਬਉਸਤਤਲਾਗਾਕਰਨੇਅਰੁਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦਦੋਨੋਅਵਸਥਾਵਿਖੇਟੇਕਸਮਾਨਥਾਜੈਸੇਮੈਕੇਬੀਤੁਸੁ
ਕਉਮਾਰਤਾਹੋਅਰੁਕਈਕਹਿਤਾਹੋਤੁਮੇਗਧੁੜੇਹੋਮੈਤੈਕਹ
ਤੈਨੇਆਪਕਉਅਉਰੋਕੀਨਿਅੰਈਜਾਂਨਾਹੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਮੈ
ਅਉਰੋਕੀਨਿਅੰਈਨਹੀਕਹਿਤਾਹੋਜੁਭਜਨਕਰਅਕਵਉਧ
ਨਕਰਗਮੈਤੈਕਹਾਜੁਕਛੁਕਰੇਤਉਕਾਰਜਮੇਰਾਕੈਸਾਹੋਇਆਅਰੁਮੁ
ਲਕੈਕੈਸੇਪਹੁਚੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਤੈਆਪਹੀਮੁਲਹੋਪ੍ਰੋਜਨਸੇਕਿਆ
ਪ੍ਰੋਜਨਰਖਤਾਹੋਪ੍ਰਭੁਕਹਿਤਾਹੋਉਜੁਜਬਲਗਨਗਾਂਇਣਵਿਤੈਕ
ਜੁਭਗੰਮਥੁਪੈਕੈਸੇਮਾਂਨਾਹੋਤਿਅਗਕਰੇਮੁਲਕਾਂਪਦਨਾਂਕਠਨੈ
ਤਬਮੈਤੈਕਹਾਜੁਆਗਿਆਜੁਭਗਤਿਕਿਆਹੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਜੁਭ
ਗਤਿਧਹੀਹੋਜੁਆਪਅਦਵੈਤਹੋਵੈਇਸਕੈਅਉਦਿਭਗਤਿਕਹ
ਤੈਕਹੋਇਸਤੇਭਿੰਨਕਛੁਮਤਕਰਹਾਤਬਮੈਤੈਕਹਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ
ਚਲਿਤਕਹਾਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਪ੍ਰਹਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦਚਲਿਤਹੋਜੁਆਤ
ਮਾਂਬਿਨਾਂਕੈਅਉਰੋਕੀਨਹੀਇਸਬਿਨਾਂਐਰਚਲਿਤਅਰੁ
ਕਹਿਨਹੀਜਾਨਤਾਹੋਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੁਪੰਡਤਨਹੀਮੈਤੈਕਹਾ
ਜੁਪੰਡਤਿਨਹੀਤਉਮੁੜਹੋਇਗਾਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਪੰਡਤਨਹੀਤ
ਉਮੁੜਕਹਾਤੇਹੋਇਮੈਤੈਕਹਾਦੇਜੋਨਹੀਤਉਕਿਆਹੋਪ੍ਰਾ
ਸਰਕਹਾਧਹੀਹੋਤਬਮੈਤੈਕਹਾਆਦਿਅੰਤਿਤੇਰਾਕਛੁਜਾ
ਨੀਤਾਨਾਂਹੀਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਮੇਹੀਆਦਚਾਰੇਥੇਦਅਰੁਥ੍ਰਹਿ
ਮਾਭੀਨਹੀਜਾਂਨਤੇਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੁਸਭਕੀਆਦਹੋਤਾਂ
ਤੇਤਾਂਕਿਆਜਾਣੇਮੈਤੈਕਹਾਅਤੀਤਹੋਤਾਹੋਪ੍ਰਾਸਰਕ
ਹਾਜੁਧਹਿਚਿਤਦਨਾਂਤੈਨੇਕਹੀਹੋਤਉਤੁੰਧੀਨਹੋਕਿਉਜੁ
ਮਨਪਸਰੀਗਬਿਖੇਭੁਜਨਹੋਬਿੰਦਨਾਂਕਰੇਤਉਧਛੁ
ਤਉਰੈਮੈਆਪਧਹੀਚਾਹਤਾਹੋਜੁਸਭਹੀਅਤੀਤ
ਹੋਮੈਤੈਕਹਾਮੁਸੁਕਉਆਸੁਮਥਤਾਇਜੇਤਾਂਮੈਪ੍ਰ

ਵੇਸਕਰੇ। ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਡੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾ ਜਬਲਗਾਬੁ
 ਮਚਰਜਮਰਥਾਨਪਰਸਤਨਹੋਵੈ। ਸੰਨਿਆਸਕੈ ਸੇਲੇਵੈ। ਪਰਮੇਨ
 ਜਾਂਨਾਂਹੋਜੁਪ੍ਰੇਜਨਸੰਨਿਆਸਕਾਧੀਹੈ। ਜੁਸਰਬਕਰਮੇਕਾਤਿਆਗਾ
 ਕਰੇ। ਪਰਮਾਤਮਾਗੁਕਰਮਕਾਕਰਮਾਥਿਨਾਨਹੀਹੋਤਾ। ਪ੍ਰਸਰ
 ਕਹਾਚਿਤਵਨਿਹੁਤੇਨੇਚਿਤਵੀਹੈ। ਜੁਅਤੀਤਹੋਵੈ। ਤਿਸਕਾਤਿਆ
 ਗੁਕਰਮਾਜੁਧੀਕਰਮਕਰਮੇਕਾਨਾਂਸੁਹੈ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾਜੁਇਨਕਾਨਾਂ
 ਸੁਕਰੇ। ਤਉਬਹੁਜਕਿਆਕਰੇ। ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਜੁਤੁਅਤੀਤਹੋਤੈ
 ਜਾਨੈ। ਮੈਂ ਜੇਤੁਮੇਰੀਸਰਨਹੈ। ਅਰੁਜਬਲਗਕਟੇਬਮੈਖਚਤਹੈ
 ਤਬਲਗਤੇਗਮੁਫਕੇਬਿਸੁਸਨਾਯੀ। ਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾਜੁਕਹਿਤਹੈ
 ਅਤੀਤਹੈ। ਅਤੀਤਹੋਵੈਤੈਕਹਤਹੈ। ਜੁਸੰਨਿਆਸੀਹੋ। ਮੇਰੇਨਿਕ
 ਟੇਕਥਿਮਾਅਰੁਏਕਜਗੀਧਵੀਤਹੈ। ਸੋਤੁਚਾਹਿਤਹੈ। ਜੁਇਸਕ
 ਤਿਆਗਕਰੇ। ਤਿਅਵਸਕਰਹਾਅਇਅਹੈ। ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਸਾ
 ਚੁਕਹੁਧਹਿਬੁਧਕਹਾਤੁਪਾਈਹੈਤੈਨਾ। ਜਾਨੀਤਹੈ। ਅਥਹੀਤਿਲੇ
 ਕੀਤੇਉਚੁਜਾਤਾਹੈ। ਹੇਮੈਂ ਤੇ ਜਿਤਸਮੇਗ੍ਰਿਹਸਤਿਮੁਕਤਕੇਨਾਮਿਤ
 ਅਤੀਤਕੇਨਿਕਟਜਾਤਾਹੈ। ਤਬਵਹੁਆਗੇਤੇਕਹਿਤਹੈ। ਅਤੀ
 ਤਹੈ। ਤਬਵਹੁਪੁਛਤਾਹੈ। ਜੁਗ੍ਰਿਹਸਤਕੇਤਿਆਗਿਅਰਤੀਤਕੇ
 ਹੋਵੈ। ਤਬਵਹੁਪੁਛਤਾਹੈ। ਗਾਵਹੁਕਹਿਤਾਹੈ। ਆਪਤੇਆ
 ਪਭਗਵਾਨਦੇਖੈਗਾ। ਵਹੁਤੇਸੇਹੀਕਰਤਾਹੈ। ਪਰਵਹੁਵੀਚਾਰਨ
 ਹੀਕਰਤਾ। ਜੁਅਤੀਤਭੀਹੀਨੈਭੁਗਵਾਨਨਹੀਦੇਖਾ। ਤਉਮੈਕਹਾ
 ਤੇਦੇਖੈਗਾ। ਪਰਜਨਚਿਸਅਤੀਤਕਾਧਹਿਹੈ। ਜੁਧਹਿਅਤੀਤਹੈ
 ਇਗਾ। ਅਰੁਲੇਕਕਹੈਗੇ। ਜੁਅਮਕੇਕਾਸਿਖਹੈ। ਹੇਮੈਂ ਤੇਜੁਤੁਭੀ
 ਚਾਹਤਾਹੈ। ਤਿਐਸਾਅਤੀਤਹੋਗਾ। ਤਬਮੈਂ ਤੇ ਕਹਾਮੈਕੁਛੁਨਹੀ।
 ਕਰਤਾ। ਜੇਗਕਰਤਾਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਯੇਗਤੇਮਨਅਰਦਿਤਅਰਕ
 ਮਨਜਲਜਤੇਹੈ। ਅਰੁਜੇਗਬਿਸਟਜਤੇਗਾਧਿਤਾਮਾਹੈ। ਵਹੁਭੀ
 ਜੇਗਚਿਧਦੇਸਕਰਤਾਹੈ। ਪ੍ਰਸਰਕਹਾਇਸਤੇਕਿਆਭੁਲਾਹੈ।
 ਜੇਗਕਕਜੇਸਰੀਰਤੇਗਾਸਦਾਰਹੈ। ਪਰਏਹੁਸਰੀਰਨਰਕਕਾਮ
 ਦਰਹੈ। ਜੇਧਾਪੀਹੈਨਰਕਚਿਸਕੇਦ੍ਰਾਪਤਿਹੈ। ਤੁਭੀਧਾਪੀਹੈਜਗ
 ਕਰਾ। ਅਰੁਸਦਾਨਰਕਬਿਖੇਰਹਾ। ਹੇਮੈਂ ਤੇਜਬਚਾਹਨਾਂਸਿਟਗ
 ਏ। ਸਰੀਰਹਿਅਤੇਅਰਨਰਹਾਂਤੈਕਿਆ। ਅਰਜੇਚਾਹਨਾਂਸ

ਏਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਦਿਸਹਿਸਾਹੀਵਿਸਸਹੀਰਤੇਰਾਹੈ। ਅ
 ਬਤਕਤੁ ਚਾਹਨਾਜਹੀਰਕੀਨਿਅਈਤਿਆਗਤਾ। ਤਦਹੁਕਰਾ।
 ਤੇਸਹੀਰਨਾਰਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਕਹਾਤੁਧੁਕਥਿਕਹਤਾਹੈ। ਅਤੀਤਕਰਾ।
 ਤੇਕਰਤਾਨਹੀ। ਤੇਕਿਆਕਰਾ। ਪਰਸਰਕਹਾਏਤੇਅਤੀਤਜੁ
 ਤੇਇਨਤੇਕਿਸਕਾਧੀਥਲੇ। ਅਰੁਅਤੀਤਹੈ। ਜਬਅਤੀਤਹੈ
 ਵੈਗਾ। ਤਬਮਨਿਥਿਥੇਅਹੀਕਾਰਸੋਜਲੇਗਾ। ਜਬਜਲੇ
 ਲਾਗਾਤਬਸੁਖਕੈਸੇਧਾਵੈਗਾ। ਜੇਭੁਜਨਹੋਥਿੰਦਕਾਕ
 ਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਕਹਾਤਾਤੇਕਿਆਕਰਾ। ਪਰਸਰਕਹਾਯਹਿਕਰਜੁ
 ਅਤੀਤਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਕਹਾਅਤੀਤਕਾਧਰਮਕਹਾ। ਪਰਸਰਕਹਾ
 ਮੈਂ ਅਥਿਤਕਾਅਤੀਤਨਹੀਹੁਆ। ਤੁਧੁਕਥਿਅਤੀਤਧਰਮਕ
 ਆਕਹੈ। ਅਤੀਤਮੈਂ ਕਹਤੇਹੈ। ਜੁਗਿਹਾਤਿਆਗਕਰਅਤੀਤ
 ਹੋ। ਯਹੀਅਤੀਤਕਾਧਰਮਹੈ। ਅਰੁਮੈਂਨਹੀਮਾਨਤਾ। ਅਤੀਤਵ
 ਹੋ। ਜੁਸੁਖਮਅਰਅਸਲੁ ਤੇਅਤੀਤਭੁਇਆਹੈ। ਮੈਂ ਤੇਕ
 ਹਾਸੁਖਮਅਰਅਸਲੁਕਿਆਹੈ। ਤਬਪਰਸਰਕਹਾਇਸਥੁ
 ਲਯਹਿਹੈ। ਜੁਧਿਤਅਰੁਮਾਤਾਅਰੁਪੁਤ੍ਰਅਰੁਮਿਤ੍ਰਅਰੁਸਤ੍ਰ।
 ਜਬਇਨਕਾਤਿਆਗਕਰਅਤੀਤਹੋਤਾਹੈ। ਤਬਸੁਖਮਮੈਂਥਿਧੋਤ
 ਹੈ। ਕਹਤਾਜੁਮੈਂਧਰਮਤਿਆਗੀਹੈ। ਵਾਰਵਪਦਾਰਥਕਾਤਿ
 ਆਗਕੀਆ। ਮੈਂਨੋਗੋਥਿੰਦਧਰਥਿਧਕਾਰਕੀਆਹੈ। ਅਬਜੇ
 ਕਹੋਕਿਸੀਕਥਿਪੁਤ੍ਰਹੋਇ। ਤਦਿਹੋਤਾਹੈ। ਅਰੁਜੇਕਹੋਤਰਿਮਰ
 ਜਾਇਤਰਿਮਰਜਾਤਾਹੈ। ਮੁਧੁਕਥਿਧਰਮਤਪਸੀਕਹੋਹੈ। ਜਬਸ
 ਹੀਰਕਾਤਿਆਗਕਰੇਗਾ। ਤਬਸੁਰਗਿਥਿਥੇਜਾਵਓਗਾ।
 ਤਤੇਹੋਮੈਂ ਤੇਇਸਕਥਿਚਾਹਿਸਰੁਪਕੀਮਿਟਗਈ। ਅਰੁਇਨਹੁ
 ਸੁਕਾਵਹਾਵੈਥੇਥਿਧਭੁਇਆਹੈ। ਜੇਤੁਧੁਕਥਿਆਸਾਅਤੀਤਹੈ
 ਤੇਕੇਚਾਯਾਹੈ। ਤਦਿਭੁਲੀਥਾਤਾਹੈ। ਕਾਮਨਾਕੇਕਪੁਲਕਕੀਅ
 ਤੁਧੁਕਥਿਧਾਧਿਹੋਤੀਆਹੈ। ਪਰਜਾਨਤਾਹੈਮੈਂਜੁਤੇਨੇਆ

ਰਬਲਾਰਿਖੋਪੁਤ੍ਰੇਮੈਥਤਾਈਹੈ॥ਉਸਕਾਗਤੇਤੇਰੇਮਨਮੈਓ
ਪਜੀਹੈ॥ਜੁਅਤੀਤਹੋਵੇ॥ਪਰਜੇਤੇਰਿਖਪੁਰਦੇਖਤਾਹੈ॥
ਹੀਕਰਮੈਪੜੇਜਲਤੇਹੈ॥ਕੋਈਕਹਤਾਹੈਰਿਅਨੀਹੈ॥ਕੋਈਕਹ
ਤਾਹੈਮੈਤਪਸੀਹੈ॥ਸਭੀਝੁਠੇਹੀਕਾਰਥਿਖੈਬੀਧਹੈ॥ਨਿਰਬਕਾਰ
ਜੁਆਤਮਾਹੈ॥ਤਿਸਤੇਦੁਰਪਰੇਹੈ॥ਤਾਂਤੇਤੁਭੀਅਤੀਤਕਿਉਨਹੀ
ਹੋਤਾ॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਕਿਰਪਾਨਿਧਿਹੈਕਹੁਸਿਸਾਰਤੇਕੈਸੇਛੁਟੇ॥ਪ੍ਰਾ
ਸਕਹਾਰੋਬਿੰਦਕਹੁਸਿਸਾਰਕਹਾਹੈ॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਇਸਕੋਹਿਏਕਾ
ਕਰਤਵਿਕਿਆਹੈ॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਕਰਤਵਯਹੀਹੈਜੁਕਰਨਾਕਛੁਨ
ਹੀ॥ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਤਤਬਪ੍ਰਸਿਨਹੋਹਾ॥ਜਬਕਹੈਕੈਸਰਬਰੋਬਿੰਦਹੈ॥
ਪਰਸਰਕਹਾਮੈ॥ਉਸਕਾਗਤੇਪ੍ਰਸਿਨਨਹੀ॥ਹੋਤਾਹੈ॥ਤਬਤੇਨੇ
ਆਪਕੋਜਾਨਾਅਰੁਰੁਗਵਾਨਕਹਾ॥ਅਰੁਬੈਕੀਠਿਗਾਇਆ॥ਤਤੇ
ਕਿਆਸਿਧੁਗਾਇਆ॥ਪਰਆਪਕੋਨਿਜਾਨਾ॥ਅਰੁਕਹਾਮੈਆਪਅ
ਨੰਤਹੈ॥ਜੈਸੇਜਬਤੇਨੇਜਾਨੈਹੈਜੁਮੈਸਿਤਹੈ॥ਤਾਂਤੇਜੁਸੂਰੁਪਹੈਤ
ਓਸਿਤਅਰੁਅਸਿਤਕਹਾਹੈ॥ਅਬਪ੍ਰਹਲਾਦਿਚਲਿਤਸੁਣਿ॥
ਸੁਕ੍ਰਾਚਾਰਜਜੀਵਪ੍ਰਹਲਾਦਤੇਛੁਰਾਇਕਰਨਿਕਸਗਾਇਆ॥
ਤਬਹਰਨਕਸਪਪੁਤ੍ਰਕਚਿਉਲਾਇਕਰਕਹਾ॥ਤੇਰੇਪਾਕਿਆਸ
ਕਾਤਿਹੈ॥ਜੁਕਿਸੀਉਪਾਇਮਾਰਿਆਨਹੀਜਾਤਾ॥ਯਹਿਮੰਤ੍ਰਕ
ਹਾਤੇਸਿਖਾਹੈ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਿਤਾਕੈਚਰਨਚੁਬਕਰਉਤਰਦੀ
ਆ॥ਜੈਮੈਕੋਈਮੰਤ੍ਰਨਹੀਪੜਾ॥ਜੁਯਹਿਪ੍ਰਤਾਪਹੈਜੁਸੂਬਬ੍ਰਹ
ਮੰਡਿਬਿਖੈਏਕਬਿਸਨਕਓਸਮਝਦੇਖਾਹੈ॥ਅੰਤਮਾਕਚਿਤਿ
ਆਗਕਰਮੈਕੰਨਸਾਮੰਤ੍ਰਪੜਾਹੈ॥ਸਕਲਵਿਸਵਿਖੈਏਕਅਚੁ
ਮਾਕਚਿਜਾਨਕਰਾ॥ਤੰਨਤਾਪਜਾਤੇਸਕਲਸਕਲਜਗਤਤਪ
ਹੈਤਾਂਤੇਛੁਟੇ॥ਕਾਹੇਤੇਜਾਨੇਸਾਰਗ੍ਰਿਹਵੀਆਹੈ॥ਉਸਕਓਅ
ਸਾਰਜੁਹੈਝੁਠਕਿਆਦੁਖਦੇਸਕਤਾਹੈ॥ਹਰਨਕਸਪਯਹਿਬ
ਚਨਿਸੁਨਕਰਅਤਿਅੰਤਰੂਪਵਾਨਹੁਆ॥ਅਰੁਨੇਤ੍ਰਹੁਬਿਖੈਤ
ਸਗੋਤਭੁਇਆ॥ਅਰੁਜਹਾਬੈਠਾਥਾਵਹੁਠਓਰਪ੍ਰੀਤਿ
ਸਓਜੋਜਾਨਓਚੀਥੀ॥ਕਹਾਜੁਪ੍ਰਹਲਾਦਕਓਈਹਾਤੇਨੋਚੇ
ਡਾਲਦੇਵਹੁ॥ਗਾਧਸੇਨੈਐਸੇਹੀਕੀਆ॥ਗਿਜਨੇਕੈਸਮੇਪ੍ਰ
ਹਲਾਦਕੈਮਨਬਿਖੈਯਹਿਬੀਚਾਰਾਮਾਇਆ॥ਜੁਜਨਾਰਦ

ਨਿਬਿਖੈ ਅਓਰ ਕੁਛ ਨਹੀ॥ ਇਸ ਬੀਚਾਰੈ ਸਕ ਓਕੁ ਛੁਸਮ
 ਨਾਗੁ ਇਆ ਬੁਝੁ ਜਗ ਪਸੇ ਦੇਖਾ ਜੁ ਟੀਹਾ ਕੇ ਰਿਜਾ ਵੇਣੈ॥ ਇਸ
 ਕਓ ਕੁਛ ਸਮਰੈ ਰੁਇਆ॥ ਜੁ ਤੇ ਉਸ ਕੇ ਪਰ ਖੁਬੀ ਸਿ
 ਘਰ ਪਰ ਲੈ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਤਹਾ ਤੇ ਭਾਲ ਦੀਆ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ
 ਕੰਪਵਾਨ ਰੁਈ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕਾਰੁ ਗਤ ਮੇਰੇ ਉਪਗਰਿਜਤਾ
 ਪੈ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਚਾਹ ਜੁ ਦੇਨੇ ਗਏ ਵਿਖੇ ਲੇਵੇ॥ ਕੇਸਵ ਬਿਸਨ ਭ
 ਗਵਾਨ ਜੀ ਅਪਣੇ ਹਾਥ ਪਰ ਲੀਆ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਰਾਖਾ
 ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕਓ ਯਹਿ ਮੇਰੀ ਅਮਾਨਤ ਹੈ॥ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ਗਾਖੀਯੋ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਕੇ ਆਗਿ ਆਕਰੀ ਜੁ ਕੁਛ ਮਾਂਗੁ॥
 ਜੇ ਤੇਰੀ ਇਛਾ ਹੋਵੈ ਸੇ ਦੇਵਰਿ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਕਹਾਵਹੁ ਸੇ ਵਕਨਹ
 ਏਗਾ॥ ਜੁ ਅਪਨੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਕੁਛ ਮਾਂਗੇ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਵ
 ਹੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਚਾਹੇ ਜੇ ਪਿਤਾ ਮੇਰੇ ਕਾਨਾ ਸੁਕਰੇ॥
 ਤਓ ਮੁਝ ਕੋ ਲਜ ਆ ਆਵਤੀ ਹੈ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਅਸਥਾਵਰ ਜੇ
 ਗਮ ਸਰਬ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਯਗ ਕਜ ਪਕਹਾ ਹੈ॥ ਓਸ ਠਓਰ ਹਰਨ ਕ
 ਸਪਹੇ ਇਕਰ ਕਹਤਾ ਹੈ ਬਿਸਨ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਟੀਹਾ ਬਿਸਨ
 ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਹੀ ਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਤੁਝ ਕਓ ਨੀ ਕੇ ਪਹਿ
 ਚਾਣਨਾ ਹੈ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਯਹੀ ਮਾਂਗੇ ਹੈ॥ ਜੁ ਤੁਝ ਬਿਨ ਕਿਸੀ ਅ
 ਰੋਕ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੇ ਮੇਰਾ ਤੁਝ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਹੈ॥ ਤਓ ਮੈ
 ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਗਪਤਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਸਰਬ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਤਓ ਤੇਰਾ ਉ
 ਪਕਾਰ ਕਿਸ ਪੈ ਹੈ॥ ਜਬ ਬਿਸਨ ਦੇਖਾ ਜੁ ਕੁਛ ਨਹੀ ਮਾਂਗਤਾ
 ਅਚਾਹ ਹੈ॥ ਤਓ ਆਗਿ ਆਕਰੀ ਜੁ ਨੇੜ ਹੁਕੇ ਮੁਦਰਿ॥ ਤਬ ਪ੍ਰ
 ਹਲ ਕੇ ਨੇੜ ਮੁਦਰ ਰਬਹੁ ਜੁ ਖੇਲ ਦੇਖਤੇ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਪਜਾਹੇ
 ॥ ਅਰੁ ਹਰਨ ਸਪ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਰੁਏ॥ ਅਰੁ ਸੇਰੁ ਗਨਾ ਮੇਰਾ ਪਸ
 ਕਓ ਬੁਲਾਇ ਕਰ ਆਗਿ ਆਕਰੀ॥ ਜੇ ਯਹਿ ਬਾਲ ਕ ਕਿ
 ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਹੀ ਸਰਤਾ॥ ਕਿਸ ਕਾਰੈ ਤੇ ਜੁ ਭਜਨ ਮਾਇ ਕਾਰ
 ਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਇ ਆਕੇ ਪ੍ਰ
 ਭਾਵ ਕਰ ਇਸ ਕੀ ਰਖਿ ਆਹੇ ਤੀ ਹੈ॥ ਚਾਹੀਏ ਜੁ ਇਸ ਕਓ ਮੈ
 ਤੁਹ ਸਾਧੁ ਕਰਨਾ ਸੁਕਰੀਏ॥ ਸੇਰੁ ਗਨੇ ਸਹੀ ਸੁਓ ਪਾਇ ਕੀਏ॥

ਜੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੇ ਜਲੋਵੇ। ਪਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਛੁ ਜਾਨ ਤਨ ਭੁਇਅ ॥ ੧੨ ॥
 ਅਰੁ ਕਹਤਾ ਬਾਜੁ ਮੰਤ੍ਰੀ ਪੁਰਨ ਏਕ ਆਤਮਾ ਬਿਸਨਹੈ। ਤਬ ਮ
 ਧਰੁ ਦਨ ਭਗਵਾਨ ਚਕ੍ਰ ਸੁਦਰਸਨਿ ਕਥਿ ਆਗਿਆ ਕਰੀ। ਜੁ ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦ ਕੀ ਗਥਿ ਆਕਰੇ। ਅਰੁ ਸੇ ਕੁਰਕਾ ਸੀ ਸਕਾਟਾ। ਸੁਦਰਸਨ
 ਚਕ੍ਰ ਤੈ ਸੇ ਹੀ ਕੀਆ। ਹਰਨ ਕਸਪ ਯਾਹਿ ਅਵਸਥਾ ਦੇਖ ਕਰ ਦਿਤ
 ਮੁਰਤ ਕੀ ਨਿਅਈ ਦੇਖ ਕਰ ਬਿਸਮੈ ਭੁਇਆ। ਅਰੁ ਕਹਾਇ ਸਕ
 ਚਿ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਸੇ ਦੁਰ ਕਰਹੁ। ਅਸਰ ਨਿਕੇ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਜੁ ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦਿ ਕਥਿ ਸੁਕਾਇ ਦੇਵਹੁ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਭੁਗਵਾਨ ਕੀ ਸਗਨਿ ਬਿ
 ਖੈ ਬਾ। ਉਸ ਕਥਿ ਕਛੁ ਕਸਟ ਨਿਭੁਇਆ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਹ ਸੇ ਕੁਰਾ
 ਕਰ ਸੁਕਰਾ ਚਾਰ ਜ ਕੋਘ ਰਮੇ ਹੀ ਗਇਆ। ਅਰੁ ਹਰਨ ਕਸਪ ਪੀਛੇ
 ਪੜਾ। ਅਰੁ ਫੇਰ ਲੈ ਆਇਆ। ਅਰੁ ਕੇ ਸੇ ਸੇ ਪਕੜ ਕਰ ਸਾਸਨਾ ਬ
 ਹੁਤ ਕਰੀ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਅਪਨੀ ਪਰ ਤੀਤ ਪਰ ਨਿਹ ਚਲ ਰਹਾ। ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦ ਦਿਤ੍ਰ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਜਾਨ ਬਾ। ਜੁ ਭੁਗਵਾਨ ਵਿਤ੍ਰੇਕ ਅਵਰ ਕ
 ਛੁਨਹੀ। ਤਬ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕੇਹਾ ਬਿਖੇਰਾ ਦਾ ਬੀ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਥਿ
 ਮਾਰੀ। ਜੋਗ ਦਾਸ ਤਿਧੰਤ ਭਈ। ਤਬ ਸੁਕਾ ਚਾਰ ਜ ਕਹਾ। ਹੋ ਹਰਨ
 ਕਸਪ ਏਹੀ ਸਾਸਨਾ ਤੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਥਿ ਕਰੀ। ਪਰ ਉਸ ਕਥਿ ਕਛੁ ਬਿਘਨਾ
 ਭੁਇਆ। ਜੇ ਸੇ ਕਾ ਤੈ ਸਾਰਹਾ। ਇਸਨੇ ਤਤ ਕੇ ਪਾਇਆ। ਅਥ ਇਸ ਕੀ ਸ
 ਸਨਾ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇਗਾ। ਤਬ ਲਗਾਇ ਸਕੇਨਾ ਸਕੂਰਨੇ ਕਾਤਿ ਆਗਨ
 ਕਰੇਗਾ। ਰਾਜਾ ਤਿਲੋਕੀ ਕਾ ਮੈਹੋ। ਮੁਠਿ ਬਿਨਾ ਇਸਨੇ ਕੇ ਸਕਥਿ ਦੇਖਾ
 ਹੈ। ਜੇ ਕਹਤਾ ਹੈ ਬਿਸਨਹੀ ਹੈ। ਜਾ ਕੁਤ ਸੁਪਨਿ ਸਥੇ ਪਤ ਤੀਨੇ ਮੈ ਚਿਤ ਪ
 ਤਿ ਕੀ ਆਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸੁਕੁ ਸੇ ਨਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਤਾ ਤੈ ਮੁਠਿ ਕ
 ਜਾਣਤਾ। ਅਰੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਥਿ ਕਹਾ ਕਿਹੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਅਪਨੇ ਪਰਮ ਕਾਤਿ
 ਆਗ ਕਰਨਾ। ਅਰੁ ਆਰ ਕੇ ਜਾਨਣਾ ਯਾਹਿ ਕਥਿ ਮਾਰਹਾ ਹੈ। ਤੈ ਜੇਗਰ
 ਤੇ ਪੜਾ ਹੈ ਸੇ ਮੁਠਿ ਕੇ ਕਹਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਦੇ ਨੇਹ ਬੰਨੇ ਕਰ ਚਿਤ ਰਈਆ
 ਮੈ ਜੇ ਪੜਾ ਹੋ ਸਕੀ ਉਪ ਦੇ ਸਗਰ ਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੇ ਸਾਗਰਿ ਹੁਣ ਕੀ ਆ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਅਸਾਰ ਬਾਸੇ ਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ। ਜੇ ਤਾ ਕਥਿ ਸਨੇ ਮੁਠਿ ਉ
 ਪ ਦੇ ਸਕੀ ਆਹੈ ਜੁ ਅਰਥ ਪਰਮ ਕਾ ਮੈ ਮੇਧ ਪਰ ਮੇਧ ਕਾ ਹੈ। ਪਰ ਮੈਨੇ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟ ਪਰ ਮਾਰ ਬਪਰ ਕਰੀ ਹੈ। ਜੁ ਜਨਾਰਨ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਅਰੁ

ਜੇਵਹੀਹੈਤਚਿਮ੍ਰਕਚਿਚਾਰਪਦਾਰਥਸੈਕਿਆਪਰੋਜਨਹੈ॥ਤੰ
ਤੇਤੁਰੀਨਿਚਿਚੈਕਹਜਾਨਾ॥ਜੁਮੈਅਰਨਤੁਏਕਬਿਸਨਹੈ॥ਅਵਿਦਿ
ਆਕਾਤਿਆਕਾਗਾਅਰੁਵਿਦਆਵਿਖੋਲੀਨਹੈ॥ਅਰਸਰੀਰ
ਪੰਚਿਤੁਤਕਕੋਮਿਥਿਆਜਾਨਾ॥ਅਰੁਵਹੁਜੁਈਸੁਰਹੈਉਸਕਚਿਨਿ
ਤਚੈਕਰਾ॥ਤਬਪਿਤਾਕਹਿਆਰਾਜਤ੍ਰਿਲੋਕੀਕਾਤੁਫੁਕਚਿਦੇਤਾਹੈ
ਤੰਬੁਜਾਨਈਸਕਕਾਨਾਕਰਾ॥ਅਰਆਪਕੋਨਿਪਛਾਣਾ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦ
ਕਹਾਗਾਜਤੇਅਰਸੁਬਤੇਉਲਿਘਕਰਿਗੋਬਿੰਦਕੋਚਾਹਾਹੈਮੈਨੋ॥ਗਾ
ਜਲੈਕਰਉਸਕਚਿਤਿਆਰੋ॥ਤਚਿਲਜਤਹੋਵੋ॥ਹੋਪਿਤਾਨਿਯਚੈ
ਕਰਜੁਏਸਥਾਵਰਜੇਗਮਥਿਖੋਏਕਬਿਸਨਆਤਮਾਹੈ॥ਜੁਸਮ
ਹੈ॥ਅਰੁਨਿਰਬਾਨਅਰਚੇਤਨਅਨਿਤਹੈ॥ਯਹਸਾਰਾਸੰਸਾਰਉਸ
ਤੇਪ੍ਰਗਟਿਗੁਏਆਹੈ॥ਜਿਸਨੇਐਸਾਜਾਨਾਹੈਸੋਕੁਰਤਰੂਪਹੈ॥
ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤੈਨੇਐਸਾਮੁਫੇਕਬੀਨਹੀਕੀਆ॥ਜੁਮੇਰ
ਮਾਨਪ੍ਰਸੰਨਿਹੋਤਾ॥ਤੁਫੁਬ੍ਰਹਮਣਤੇਵਹਿਗਾਸਥਪਤਪੈਨਹੈ॥ਮੈਤੈਕ
ਹਾਹੋਗੁਰੋਪ੍ਰਹਲਾਦਦਰਸਨਸੋਕਹਤਾਥਾ॥ਪਰਸੁਖਨਥਾਰਾਥ
ਤਾ॥ਕਾਹੇਤੇਜੁਸਿਤਸਰਬਥਿਖੋਸਮਹੈ॥ਤਾਤੇਪਿਤਾਕੋਭਿੰਨਜਾਨਣਾ
ਅਰੁਕਹਣਾਭਗਵਾਨਹੈ॥ਅਰਸਿਤਹੁਕਾਮਾਰਗਨਹੀ॥ਜੋਨਿਰਅਰੁ
ਮਾਨਅਰਸਮਦਰਸੀਹੈ॥ਉਸਕਚਿਪਰਮਸੁਖਹੈ॥ਹੋਗੁਰੋਜੁਮੈਕਹੋ
ਅਦਤੀਹੋਤਚਿਲਜਤਹੋਵੋ॥ਕਿਸਕਾਰਣਤੇਕਹਣਤੇਆਰੋਨਥਾ
ਜੋਅਥਕਹੋ॥ਅਰਜੇਕਹੋਸਕਲਬਿਸਨਰੂਪਸੇਰਾਹੈ॥ਤਚਿਆਤ
ਆਥਿਖੋਬਿਸੁਕਹਾਹੈ॥ਜੋਸੋਕੋਈਜਲਵਿਖੋਤਰੇਗਾਅਰੁਬੁਦਬੁ
ਦਾਮਾਨੈ॥ਪਰਵੀਚਾਰਮਾਨਤਾਹੈਜਇਲਹੀਹੈ॥ਤੁਰੇਗਾਅਰੁਬੁ
ਦਿਬੁਦੇਕਹਾਹੈ॥ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤੈਪਰਮਹੀਸਦਿਸਟਆਵਤਾ
ਹੈ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀਕਥਾਸੁਣਨਕਰਾ॥ਤਬਪ੍ਰਹਲਾਦਪਿਤਾਕਚਿਕੁਰਾ
ਹਾਹੋਪਿਤਾਯਹਿਸਭੀਦੇਵਤਾਅਰੁਮਾਨੁਖਅਰਸਰਪਅਰੁਗਾਖਸਜੇ
ਕੁਛੁਦਿਸਟਮਾਨਹੈ॥ਏਕਆਨੰਦਬਿਸਨਜਾਣਾ॥ਜਬਤੈਨੇਐਸਾਨੀ
ਹਚਾਕੀਆ॥ਤਬਵਹੁਅਚਿੰਤਤੁਫਿਪਰਦਿਆਲਹੋਇਗਾ॥ਹਰ
ਨਕਸਪਯਹਬਚਨਸੁਣਕਰਆਰੋਤੇਰੀਵਸੇਖਕ੍ਰੋਧਵਾਨਭਾਇਅ

ਅਰੁ ਚੋ ਕੀਤੇ ਉਰਕਰ ਐਸੀ ਆਗੇ ਤੇ ਪੁਸਥਾਗੀ ਮਾਨਚੇ ਸਸਾਰ ਕਰਿ ਮ
 ਰਤਾਹੈ ॥ ਹਾਥ ਪੁਰਲਾਦ ਕਾ ਅਪਨੋ ਹਾਥ ਸੇਧ ਕਜ ਕਰਾ ਜੈ ਸੇਰੁ ਦੁ
 ਪਰਲੇ ਕਵਿਖੈ ਚਾਹਨਾਹੇ ਤੀਹੈ ॥ ਜੇ ਸਸਾਰ ਕਾ ਨਾਸ ਕਰੈ ॥ ਤੈ ਸੇ ਪੁਰਲਾ
 ਦ ਕੇ ਚਾਹਨਾ ਕੀ ਨਾਸ ਕਰੈ ॥ ਰਾਹ ਅਰਕੇ ਤਕਹਾ ਜੁ ਪੁਰਲਾਦ ਕੇ ਬਾਧੈ
 ਅਰੁ ਸਮੁੰਦ ਬਿਖੈ ਭਾਲੈ ॥ ਜੁ ਇਸ ਓਪਾਇ ਬਿਨਾ ਨਾਸਹੇ ਤਾਹੈ ॥ ਯਹ
 ਅਭਾਗ ਮਾਇ ਕੇ ਬਿਖੈ ਲੀਨਹੈ ॥ ਮੈਨੇ ਇਸ ਕਰਿ ਨਾਸ ਬਿਖੈ ਛੀਲ ਕਰੀ
 ਹੈ ॥ ਜੁ ਕਈ ਇਸ ਚਾਹਨਾ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ॥ ਪਰੁ ਇਸ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਮਿ
 ਤਨੇ ਘੋਗਾਹੈ ॥ ਆਪੁਰੀ ਪਾਪੀਹੈ ॥ ਅਰੁ ਭੁਜਨ ਭੀ ਪਾਪੀ ਕਾ ਕਰਤਾਹੈ ॥
 ਬਹੁ ਜਗਾ ਖਸੇ ਬੋਗੀ ਸਿਗਲ ਗੁਰੀ ਪੁਰਲਾਦ ਕੇ ਗਲ ਅਰੁ ਭੁਜਾ ਬਿ
 ਖੇ ਬਾਧ ਕਰਾ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਕੀ ਆਗਿ ਆ ਬਿਖੈ ਸਮੁੰਦ ਬਿਖੈ ਭਾਲਾ ॥
 ਪਰਾਸਰ ਕਹਾਹੈ ਮੈ ਤੇ ਜੇ ਕਰਯਾਹਿ ਅਵਸਥਾ ਤੁਝ ਕਰਿ ਹੋਇ ॥ ਤਓ ਕਿਜ
 ਕਹੈ ਅਰਕਿ ਆਕਰੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੇਗੀ ਬਿੰਦ ਭੁਜਨ ਬਿਖੈ ਯਾਹਿ ਦੁਖੈ ॥
 ਤਓ ਮੈ ਨਾਮੁ ਉਸ ਕਾ ਕਈ ਨਿਰਸ ਓਨਾ ਪਰਲਿ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਪਰਾਸਰ
 ਕਹਾਹੈ ਮਰਖ ਜੇ ਚਾਹੈ ਜੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਪਾਵੈ ਗਾਰਸਾ ਬਹੀ ਚਾਹ ਕਾ ਮਨਾ
 ਕੀ ਗਾਥੈ ਤਓ ਕਰਨਹੈ ॥ ਪੁਰਲਾਦ ਕਰਿ ਭੁਗਵਾਨ ਦੇਖ ਦਾਥਾ ॥ ਜੁ ਅ
 ਪਣੇ ਕਹਣੇ ਪਰਨਿਹ ਚਲਾਹੈ ਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਇਸ ਬਾਤ ਪਰਏ ਕ ਇਸ ਤੀਰਿ
 ਖਕੀ ਸੇ ਮੁਝੈ ਪ੍ਰੀਤ ਬੀ ॥ ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਪੁਰਬ ਤੈਨੇ ਆਪਹੀ ਕਹਾਹੈ ॥
 ਸੋਨਰ ਕਮੈ ਜਾਤਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਬ ਕਹਤਾਹੈ ਜੁ ਰਿਖ ਕੀ ਇਸ ਤੀਰੇ ਸੇ
 ਗੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬੀ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੁ ਸਾਚਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਪਗਣੀ ਇਸ ਤੀਰੇ
 ਓੜ ਦੇਖਤਾਹੈ ॥ ਉਸ ਕੀ ਯਹੀ ਬਾਤਹੈ ॥ ਪਰਮੁ ਸੁਕ ਓ ਪਰਦਿ
 ਸੁਖੀ ॥ ਯਹੀ ਬਿਆਸ ਜੁ ਮੁਝੈ ਉਤਪਤਿ ਭਾਇਆਹੈ ॥ ਸੋ ਇਸ ਤੀ
 ਰੇ ਆਹੀ ਹੁਤੀ ਸੈਨ ਬਾ ॥ ਪਰ ਅਪਰ ਤੇਰੀ ਦਿਸੁ ਮੈਹੈ ॥ ਅਹਿ ਕਾਰਸ
 ਗੀਰ ਕਾ ਮੁਝੈ ਵਿਖੈ ਨਹੀ ॥ ਆਪਸੇ ਆਪਹੈ ॥ ਜੇ ਕੋਈ ਜੀਵਹੈ ਉਸ ਕਰਿ
 ਕਾਲ ਤੇ ਭੁੱਖੈ ॥ ਮੈ ਤਓ ਜੀਵਨਹੀਹੈ ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਤੇ ਪਰਮ ਗਾਇ ਕੇ ਚਿਤ
 ਗੁਪਤ ਸਿਧ ਗਤ ਭੁਜ ਸਮਕਰੇ ॥ ਮਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਅਰੁ ਬੁਧ ਭੁਜਮਾ ॥ ਅ
 ਰੁ ਚਿਤ ਵਿਸਨ ਅਰੁ ਦੁਹੰ ਕਾਰਹੈ ॥ ਸੋ ਇਨ ਕਰਿ ਮੈਨੇ ਓਪਤ ਕੀ
 ਆਹੈ ॥ ਮੁਝੈ ਕੇ ਕਿਸੀ ਸੇ ਕਬ ਭੁਓਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਮੁਝੈ ਤੇ ਵਿਸੇਖ

ਜੇ ਪਗਣੀ ਇਸ ਤੀਰੇ ਪਰਦਿ ਸੁਖ ਹੋਵੇ ॥

ਕੋਓਨਹੀ॥ ਜਤੀਕੋਦੇਖਣਕੇਨਮਿਤੰਦਾਜਾਤਾਥਾ॥ ਏਕਾਦਿਨਅ
 ਰਪਰੋਨਵਿਥੈਉਸਕੋਦੇਖਣਕੀਚਾਹਨਾਉਧਜੀ॥ ਅਰੁਆਪਣੇਅ
 ਸਥਾਨਤੇਉਹਿਚਲਾ॥ ਮੇਘਕੀਬੁੰਦਪਜੈਥੀ॥ ਅਰੁਨਿਸਾਮਹਾਕਰ
 ਥੀ॥ ਪਰਪ੍ਰੇਮਮਿਤਕਾਮੇਰੇਸਾਥਾਅਗਾਥਾ॥ ਮਾਰਗਕੇਮਧਿਸਰ
 ਘਮੇਰੇਪਗਸੈਲਿਪਟਾ॥ ਮੈਨੇਜਾਨਾਜੁਮਿਤਨੇਮੁਝੇਘੇਰਾਹੈ॥ ਉ
 ਸਸਰਪਕਓਮੈਨੇਕਹਾਜੁਅੰਸੀਨਿਸਕਾਰੀਬਿਥੈਤੇਰੇਨਮਿਤਚਲਾ
 ਤੇ॥ ਮੁਝੇਅਪਨੇਗਹਿਲੇਚਲਾ॥ ਹੇਮੈਰੇਗਹਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰੀਗਾਰੇ
 ਪਰਲੇਤੀਰਬਪਰਥਾ॥ ਅਰੁਗੀਗਾਸਮੁੰਦਕੀਨਿਆਈਤਰੰਗ
 ਮਾਰੇਥੀ॥ ਅਰੁਪ੍ਰੀਤਮਕੀਪ੍ਰੀਤਵਿਥੈਗੋਧਦਕੀਨਿਆਈਦ੍ਰਿਸ
 ਟਮੇਰੇਮੈਆਈ॥ ਅਰਉਸਸਰਪਕੀਨਵਕਾਕਰਧਾਰਗਾਇਆ॥
 ਜਬਤੀਰਬਪਰਧਹੁਚਾਤਬਦੇਕੈਉਸਤੀਰਬਪਰਤਪਸੀਖੈ
 ਠੇਤਪਕਰਤੇਹੈ॥ ਰਖੀਸੁਰਚਿਧੁਛਿਆਤੁਕਓਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾ
 ਅਮਕੇਰਿਖੀਸੁਰਕੀਇਸਤੀਹੈ॥ ਵਹੁਅਪਨੀਰਚਿੜਤੇਚਿਠੇ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਿਣੇਲਾਗੇਅੰਸੀਅਰਧਨਿਸਾਬਿਥੈਤੁਕਹਾਥੀ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਕਿ
 ਸੀਠਚਿਨਥੀ॥ ਰੇਖਕੀਇਸਤੀਜਨਹੈ॥ ਅਰੁਰਿਖਕੀਇਸਤੀ
 ਕੇਨਿਕਟਗਈਥੀ॥ ਤਬਉਨਹੁਕਹਾਵਹੁਤੈਇਸਤੀਨਹੀ॥ ਕੋਉ
 ਜਾਦੁਕਰਨੈਹਾਗਾਹੈ॥ ਬਹੁਜੁਪਛਾਤੇਗੀਇਛੁਕਹਾਜਾਣੇਕੀਹੈ॥
 ਮੈਨੇਕਹਾਰਿਖਕੀਇਸਤੀਪਾਸਜਾਤੀਹੈ॥ ਬਚਨਮੇਰੰਉਹਿਕਰ
 ਸਤੀਨਿੰਦਉਠੇ॥ ਅਰੁਮੁਝਿਕਓਲਾਤੇਅਰੁਮੁਸਟੇਕਰਕੁਲੀਪ੍ਰ
 ਕਾਰਸਾਸਨਾਕਰੀ॥ ਪਰਮੁਝਕਓਵਹੁਸਾਸਨਾਪਹੁਧਰਕਾਰ
 ਭੇਜਥੀ॥ ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਉਸਸਮੇਮੈਧਰਾਸਰਨਥਾ॥ ਜਬਭੁਲੇਧ
 ਰਕਾਰਉਨਹੁਦੇਖਾਜੁਪਰਾਸਰਬਿਸਸੁਕਾਪੜਹੈ॥ ਕਹਿਨੇਲਾਗੇ
 ਅੰਸੇਪਿਤਾਕੇਅੰਸਾਪੜਕੇਸੇਭਉਆ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਸੇਗਾਪਿਤਾਕੇ
 ਉਨਹੀ॥ ਅਰੁਮੈਕਿਸਕਾਪੜਹੈ॥ ਤਿਨਹੁਯਹੀਜਾਨਾਜੁਪਰਾਸ
 ਰਨਹੀ॥ ਕੋਉਚਲਿੜਹੈਜੁਪ੍ਰਗਟਿਭਉਆਹੈ॥ ਤਬਅਗਨਿਜ
 ਲਾਉਕਰਿਮੁਝਿਕਓਅਗਨਿਬਿਥੈਡਾਲਾ॥ ਸਰੀਰਮੇਗਾਜਲਾ
 ਪਰਮੈਨੇਕਛੁਨਿਜਾਨਾ॥ ਉਸਸਮੇਬਿਥੈਪ੍ਰੀਤਮਆਨਪਹੁਚਾ॥

ਜਬਿਉਸਕਓਮੈਨੇਦੇਖਾਤਬਦਾਹੰਗਨਕੀਮੁਝਮੇਧਵੇਸਕੀਅ
 ਤਬਉਸਤੀਕਹਾਤੇਹੀਕਿਆਅਵਸਥਾਹੈ॥ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਜੁ
 ਮੁਲਤੇਮੈਕੁਛਨਹੀ॥ਜੇਹੈਸੇਤੁਹੀਹੈ॥ਜਬਸਹੀਰਤਿਆਗਕ
 ਰੋਗਾਧਰਤੇਗਤਿਆਗਨਹੀਕਰਤਾ॥ਜਬਉਸਨੇਕਹਾਸਹੀਰ
 ਨਿਹੋਇਗਾ॥ਤਓਮੁਝਕਓਕਿਆਕਰੋਗਾ॥ਤਬਮੈਨੇਕਹਾਤੇਹੈ
 ਮਨਿਬਿਖੈਧਵੇਸਨਕਰੋਗਾ॥ਹੇਮੈਤੇਤੇਨੇਐਸੀਪ੍ਰੀਤਕਹੀਹੈ॥
 ਕਿਨਮੈਤੇਕਹਾਤੁਝਕਓਸੁਬਬਧਦੇਖਤਾਹੈ॥ਪਰਸਰਕਹਾਅਬ
 ਪ੍ਰਯੁਲਾਦਿਕੀਸੁਵਨਕਹਾ॥ਜਬਗਖਸਿਪ੍ਰਯੁਲਾਦਕਓਗਾਬਧਾ
 ਉਬਾਂਧਕਓਸਮੁੰਦਵਿਖੈਡਾਲਾ॥ਤਸਮੁੰਦਕੀਪਵਾਨੁਆ॥
 ਅਰੁਪ੍ਰਯੁਲਾਦਿਕਓਮਧਅਪਣੇਲੈਜਾਇਕਰਅਪਨੇਸੀਸਪਰ
 ਖੋਰਾਖਸਯਹਅਵਸਥਾਦੇਖਕਰਹਰਨਕਸਵਪਹਿਆਇ
 ਕਰਪ੍ਰਗਟਕਰੀ॥ਜੁਵਹੁਭੁਬਤਾਨਹੀ॥ਹਰਨਕਸਵਕਹਾਜੇਉ
 ਸਕੇਸਿਲਾਪ੍ਰਗਟਕਰੇ॥ਜੁਭੁਬਜਾਇ॥ਤਬਸਿਲਾਲੇਕਰ
 ਪ੍ਰਯੁਲਾਦਕੇਲਾਗੇਮਾਰਨੇ॥ਅਰੁਪ੍ਰਯੁਲਾਦਿਸਅਸਤਤਚਿ
 ਤਸੇਉਸਤਤਗੇਬਿੰਦਕੀਕਰੇਬਾ॥ਕਿਹੇਕਮਲਨੈਨਹੋਉਤਪਤ
 ਵਿਸਕੇਕਰਤੇਹੈਬ੍ਰਹਮਰੂਪਤੁਮਕਓਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ਤੇਹੀਬ੍ਰਹ
 ਮਹੋਇਕਰਿਸਿਸਾਰਕੇਉਤਪਤਿਕੀਆਹੈ॥ਅਰੁਵਿਸਨਹੋਇਕ
 ਰਵਯਾਲਨਾਕਰੀਹੈ॥ਅਰੁਰਵਹੋਇਕਰਸਿਘਾਕਰੇਹੈ॥
 ਦੇਵਤਾਅਰਮਾਨਸਅਰੁਪੰਛੀਅਰੁਸਰਪਸਿਧੁਆਰੁਪਿਸਾਰ
 ਅਰੁਗਾਖਸਅਰੁਚਚਿਪਾਇ॥ਅਰਿਪੰਚਤਤਅਰੁਇੰਦ੍ਰੀਅਰ
 ਸਮਸਰਬਤੁਹੀਹੈ॥ਅਰਸਰਬਸੇਸਮਹੈ॥ਹੇਪ੍ਰਮਣੀਸੂਰ
 ਬਾਰਬਾਰਤੁਝਕਓਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ਜਾਨੇਤੁਝਕਓਰਿਆਨਕੇ
 ਨੇਤ੍ਰਹੁਸੇਨਹੀਦੇਖਾ॥ਸੋਪ੍ਰਜਾਅਵਤਾਰੇਕੀਕਰਤਾਹੈ॥ਪਰਮ
 ਰਬਨਹੀਪਾਇਆ॥ਕਾਹੈਤੇਜਸਰਬਵਿਸਪ੍ਰਗਟਹੈ॥ਉਸ
 ਵਿਸਨਕਓਨਮਸਕਾਰਕਰੇਹੈ॥ਜੇਯਹਿਜਗਤਿਜਿਸਤੇਹੈ॥
 ਅਰੁਸਰਬਵਹੀਹੈ॥ਅਰੁਵਹਿਮੈਹੀਹੈ॥ਅਰੁਸਰਬਤੁਇੰਦ੍ਰੀ
 ਤੇਹੈ॥ਅਰਿਗਪਤਿਪ੍ਰਗਟਿਏਕਹੀਪ੍ਰਗਟਨਹੈ॥ਅਰੁਅੰ
 ਮਤੁਹੈ॥ਅਰਸੁਦੇਵਹੈ॥ਆਤਮਾਪਰਮਾਤਮਾਮੁਝਹੀਕੇਕ

ਹਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਨਾਮ ਸੇਰਾ ਹੈ॥ ਕਿਸ ਕਰਨ ਤੇ ਜੁ ਪੁਰ
 ਨਿਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ॥ ਧਰਮ ਸਰ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈ ਤੇ
 ਹਲਾਦਿ ਐਸੀ ਉਸਤਤ ਵਿਸਨ ਕੀ ਕਹੀ॥ ਅਰੁ ਦੁਜਾਣਾ ਦੁ
 ਵਿਸਨ ਆਤਮਾ ਮੈ ਹੈ॥ ਵਿਸਨ ਵਿਖੈ ਮਿਲ ਗਇਆ॥ ਮੈ ਤੇ
 ਕਹਾ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਸਨ ਕੋ ਜਾਨਾ ਦੁਬਿਸਨ ਮੈ ਮਿਲਾ॥ ਅਰੁ ਜਿ
 ਸਨੇ ਨ ਜਾਨਾ ਦੁਹ ਵਿਸਨ ਸੇ ਭਿੰਨ ਹੈ॥ ਧਰਮ ਸਰ ਕਹਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ
 ਮਿਲਣਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਅਪਨੇ ਵਿਖੈ ਜਾਨਣਾ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੇ ਜਾਨਾ
 ਤੇ ਮਿਲਾ॥ ਨਹੀ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੁਆ॥ ਕਿਉ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਸਰਬ ਆ
 ਤਮਾ ਹੈ॥ ਧਰਮ ਸਰ ਕਹਾ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਜੁ ਮੈ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਅਥਵ
 ਕੋਉ ਸੋ ਤਾ ਹੈ॥ ਗਿਆਨ ਸਕਤ ਈਸ਼ਵਰ ਕੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਗਿ
 ਆਨ ਸਕਤ ਜੀਵ ਕੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਦੋਨੋ ਕਹਿਣ ਸਾਧ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਰਿਸ
 ਨ ਅਗਿਆਨਾ॥ ਏਕ ਨਿਜ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਜਬ ਤਤ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਉ
 ਆ॥ ਤਬ ਗਿਆਨ ਅਗਿਆਨ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਨਾ ਸਕੁਏ
 ॥ ਜੈ ਸੇ ਜਬ ਅਗਨ ਲਾਗਤੀ ਹੈ॥ ਤਬਿ ਗਿਲਾ ਸੁਕਾ ਸੇ ਨ ਜ
 ਲਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੀਚਾਰ ਜੀਵ ਈਸਟ ਕੇ ਤੇ ਉਲੇ
 ਪਕਰ ਮੁਲ ਕੋ ਪਹੁੰਚਾ ਬਾ॥ ਸਿਗਲ ਜੇ ਹਾਥ ਅਰਪਾਉ ਅ
 ਅਰੁ ਸਿਗਲ ਉਸ ਕੇ ਗਲ ਖੋਜੇ ਦੁਟ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਗਾਥਾ ਸਿ
 ਲਾ ਮਾਰ ਤੇ ਬੋ॥ ਜਲ ਅਪਨੀ ਸਕਤ ਸੇ ਬਾਹਰ ਭਾਲ ਦੇ ਤਾਬ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਉਸ ਸਮੇਂ ਜੀਧਰ ਵਿਸ਼ੁ ਕਰਤਾ ਬਾ॥ ਆਪ ਹੀ ਕੋ
 ਦੇਖ ਦਾ ਬਾ॥ ਅਰੁ ਕਹਿ ਤਾ ਬਾ ਕਿਹੇ ਧਰਮਾ ਕਥ ਰੂਪ ਤੁਝਿ
 ਕੋ ਨਮ ਸਕਾਰ ਹੈ॥ ਏਹ ਜਗਤਿ ਗੁਪਤਿ ਪ੍ਰਗਟ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਕਿ
 ਸਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਅਚਿਰ ਕੋਉ ਨਹੀ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਕਹੁੰ ਤੁ
 ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੈ ਸੇ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੁਖੁ ਸੇ ਮ
 ਤਿ ਪੁਛਾ॥ ਉਸਤਤ ਤਬ ਹੋਤੀ ਹੈ ਜਬ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ॥ ਮੈ ਦੁ
 ਐ ਤਨਹੀ ਦੇਖਤਾ॥ ਉਸਤਤ ਨਿੰਦਾ ਕੀ ਆਕੋਰੇ॥ ਜੇ ਪ੍ਰ
 ਹਿਲਾਦਿ ਕੀ ਨਿਅਈ ਮੁਖੁ ਕਓ ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਉਪਜੈ॥
 ਤਉ ਕਹਿ ਓਗਾਏ ਕਾ ਅਤਮਿ ਹੈ॥ ਧਰਮ ਸਰ ਕਹਾ ਤੇਰੀ
 ਕਿਆ ਸਕਤਿ ਹੈ॥ ਜੁ ਦੁਖਿ ਬਿਖੈ ਕਹੈ ਏਕ ਆਤਮਾ ਹੈ॥

ਉਸਸਮੇਵਿਖੇਕਲੇਸਹੀਕਾਭੁਜਨਕਰੈ॥ਅਰਅਥਮੈਤੇਰਸ ०
 ਸਕਰੈ॥ਸੰਸਾਰਬਿਖੈਐਸਾਕੋਈਦਿਸਦਨਹੀਆਵਤਾਜੁ
 ਤੁਝਿਤੇਮੁਖਕਉਛੁਰਾਵੈ॥ਹਰਨਕਸਵੰਓਰੁਗਵਨਇਸੀਕ ०
 ਰਨਤੇਮਾਗਹੈ॥ਜੁਨਿੰਦਾਕਰਤਾਥਾ॥ਅਰੁਪ੍ਰਹਲਾਦਕੋਛੁਰ
 ਏਆਹੈ॥ਅਰੁਮੈਜੁਨਿੰਦਾਉਸਤਤਕਿਸੀਕੀਨਹੀਕਰਤਾ॥ਜੁ
 ਤੁਝਿਤੇਛੁਰਾਵੈਗਾ॥ਅਰੁਮੁਖਿਕਉਮਾਰੈਗਾ॥ਤਾਤੇਤੁਝਿ
 ਕਉਅਥਹੀਰਸਸਕਰੈਚੈ॥ਮੈਤੋਕਹਾਜੁਤੁਝਿਕਉਮੈਐਸਾਜਾ
 ਨਤਾਹਉਤਉਤੇਰੀਸਿਗਤਿਨਕਰਤਾ॥ਕਿਸਕਾਰਨਤੇਜੁਕੋਈ
 ਸਿੰਘਤੇਛੁਰਾਚਾਹੈਸੁਕਰਨਿਐ॥ਪਰਹੇਪਰਾਸਰਆਪਹੀ
 ਮਾਰਅਰਆਪਹੀਖਾਹੀ॥ਪਰਾਸਰਕਹਾਮੈਬ੍ਰਹਮਰਾਖਸਤ
 ਨਹੀ॥ਤੁਝਿਕਉਖਾਵੈ॥ਗੋਬਿੰਦਕੋਚਿਤਕਰੈ॥ਅਰੁਕਲਪ
 ਲਛੋਰਾ॥ਕਧਾਪ੍ਰਹਲਾਦਕੀਸ਼ਵਨਕਹਾ॥ਜਬਪ੍ਰਹਲਾਦਿ
 ਐਸੀਉਸਤੋਕਰੀ॥ਤਬਬਿਸਨਿਅਰੁਜੁਆਵਤਿਉਐਆ॥ਜ
 ਬਪ੍ਰਹਲਾਦਦੇਖਾਤਬਉਠਿਖਜਾਹੁਆ॥ਅਰੁਦੋਨੋਹਾਖਜੇਜੁਕਰ
 ਨਮਸਕਾਰਕੀਆ॥ਅਰੁਉਸਤਤਲਾਗੇਕਰੇ॥ਕਿਹੇਮਹਾਦੇਵ
 ਮੁਖਿਪਰਪ੍ਰਸੰਨਹੈ॥ਅਰੁਇਨਦੁਖਤੇਮੁਕਤਕਰੇ॥ਤੇਗਦਰਸ
 ਨਮੁਖਲੋਪਰੀਕਉਅੰਮ੍ਰਤਸਮਾਨਹੈ॥ਜੇਤਾਤੁਮੁਕਉਨੇਤਕਉਦੇ
 ਕੋਹੈ॥ਅਘਾਵਤਾਨਹੀ॥ਬਿਸਨਕਹਾਹੇਪ੍ਰਹਲਾਦਿਮੈਤੁਝਿਪ
 ਰਿਦਿਆਲਹੈਐਆਹੈ॥ਜੇਤੇਰੀਇਛੁਹੈਵੈਸੋਮਾਗਾ॥ਤਬਪ੍ਰਲਾਦ
 ਕਹਾਹੇਜਨਾਰਦਨਜੀਅਚਿਤਾ॥ਏਹਮਾਰੈਹੈਜੇਜਹਾਜਨਮਪ ०
 ਵੇਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਮੇਰੇਤੇਨਜਾਇ॥ਅਰੁਜਿਸਠੈਰਬਿਖੈਰਹੈਤੁਝਿਬਿ
 ਨਾਅਚਿਰਕੰਨਜਾਨੈਜੇਸੇਬਿਖਈਬਿਖਯਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਰਾਖਤੇ
 ਹੈ॥ਤੇਸੇਹੀਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਮੇਰੇਮਨਤੇਨਵਿਰਤਹੈਐ॥ਅਰੁਇਸਤੇਵ
 ਤੋਕਜੇਕੁਛੁਅਚਿਰਚਾਹੈਸੋਭੀਦੇਵਉ॥ਤਬਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਜੁ
 ਪਤਾਮੇਰੇਨੇਅਵਿਦਿਆਕਰੀਹੈਦੁਐਤਾਦ੍ਰਿੜਕੀਆਹੈ॥ਸੋਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕਰਾਖਿਮਾਕਰਾਉਸਨੇਤਉਮੇਰੇਮਾਰਨੇਨਮਿਤਬਹੁਤਉਪਾ
 ਏਕੀਆਹੈ॥ਪਰਯਹਿਕਾਜਪ੍ਰੀਤਤੇਰੇਚਰਨਕਮਲੇਕੀ

ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੇਗੇ। ਅਰੁ ਤੁਝ ਕਠਿ ਜਾਨੇ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ
 ਪ੍ਰਿਤ ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਉਸ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਲੀਨ ਕੀ ਅੰ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਆਜਿ ਮੈ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਰੁਇ ਆਹੈ। ਬਿਸਨ
 ਨ ਕਹਾ ਤੁਮੇਰੀ ਰੁਗਤਿ ਬਿਖੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੈ। ਰੁਇ ਆਹੈ। ਤੁਝਿ ਕੋ ਨਿ
 ਰਬਾਣ ਪਦਿ ਦੀਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਜੁ ਮੇਰੇ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਹੈ। ਤਥਿ
 ਚਾਹੈ ਜੁ ਪ੍ਰਿਤ ਮੇਰਾ ਮਾਰੀ ਏਨ ਹੀ। ਤੁਝ ਸਾਥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਹੈ। ਅ
 ਰੁਯਹਿ ਜਾਨੈ ਜੁ ਮੈ ਬਿਸਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਝ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰਿ ਹੈ। ਮੈ ਆ
 ਤਮ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੁ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਤੇ ਏਕ ਮਨ ਹੋਇ
 ਕਰ ਕਹਾ ਜੁ ਤੁਝ ਕੋ ਨਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਜੇ ਬਡਿ ਯੋਤੇ ਨਿਹ ਚਾਤੁ
 ਇ ਆਹੈ ਸੋ ਯਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਅਰੁ ਸਰਬ ਜਗਤ ਬਿਖੇ
 ਏਕ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੁਝ ਕੋ ਯਹਿ ਨਿਹ ਚਾਤੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ
 ਰੁਇ ਆਹੈ। ਜੁ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨ ਹੈ। ਤਥਿ ਪ੍ਰਿਤ ਨੇ ਤੁਝ ਕਠਿ ਏਤਾ ਦੁ
 ਖਿਦੀਆ। ਉਸ ਕੇ ਨਾਵਰਤ ਕਾ ਉਧਾਇ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਤਾ।
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਉਤਪਤਿ ਅਰੁ ਸੰਘਾਰ ਕਰਮ ਤੇ ਗਈ ਹੈ। ਅ
 ਰੁ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਹੈ। ਤਬ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਨਿਕਟ ਆਵਤਾ ਹੈ ਤਥਿ
 ਕਿਆ ਕਹਤਾ ਹੈ। ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਬ ਪ੍ਰਿਤਾ ਦੁਖ ਦੇਤਾ
 ਹੈ। ਤਬ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੁ ਬਿਸਨ ਹੈ। ਜੁ ਯਹਿ ਬਾਤ ਕਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰ
 ਹਲਾਦ ਕਹਾ ਜੁ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਉਹ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਕਹਾ ਹੈ। ਬਿ
 ਸਨ ਕਹਾ ਜੁ ਤੁਝ ਕਠਿ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨ ਨਿਹ ਚਾਹੈ। ਤਥਿ ਪ੍ਰਿਤਾ ਤੇਰੇ
 ਤੁਝ ਕੋ ਯਹੀ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਹੈ। ਜੁ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੁੰ ਕਿਉ
 ਹੀ ਮਾਨਤਾ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁਕੇ ਅਰਬਾ ਜੇ
 ਏਸ ਬਾਤ ਕਠਿ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਠਿ। ਤਥਿ ਆਗਿਆ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁਕੀ ਮਿਟ
 ਜਾਤੀ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੁ ਕਛੁ ਮਾਰਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਦੇਵ ਦੁ
 ਧਰਮ ਏਹ ਕਹਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਲੇਵਣ ਜੀਵ ਕਹਾ ਹੈ। ਮੈ ਏਨੇ ਪਦੇ ਤੇ ਸਕ
 ਤ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਤੁਝਿ ਤੇ ਕਿਆ ਮਾਰੇ। ਤੁੰ ਕਿਆ ਦੇਵੇਗਾ। ਤਬ ਬਿਸ
 ਨ ਜਾਣਾ ਜੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਅਚਾਰੀ ਹੈ। ਨਿਹ ਸੰਸੇ ਰੁਇ ਆਹੈ। ਤਬ

ਕਹਾ ਜਲ ਅਰ ਅਗਨ ਕੋ ਮੈ ਕਿਆ ਕਰੀ ਹੈ। ਜੁ ਸਦਾ ਤੇ ਹੀ ਗੰਧ ਆ
 ਕਰੈ। ਅਰੁ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗਾਏ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਕਿ ਸੀ ਕੀ ਸਕਤਿ ਨਹੀ।
 ਜੁ ਮੇਰੀ ਗੰਧ ਆ ਕਰੈ। ਮੈ ਨੇ ਜਰ ਬਥਿ ਖੈ ਏ ਕਪੂਰ ਨਿ ਆਤਮਾ ਦੇਖ
 ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਅੰਤ੍ਰਿ ਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਅਸਥਾਨ ਜਾਤਾ
 ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਇਸੀ ਨਿਮਿਤਤੁ ਜਨ ਅਚਿਤਾਰ ਚਿਕਾਨ ਹੀ ਕਰਤ
 ਜੇ ਕਈ ਦ੍ਰਿਸਟ ਅਰ ਕਈ ਅਨਿ ਦਿਸਟ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਪਾਛੇ ਆਤ
 ਮਾ ਤੇ ਤੇਨ ਜੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤ ਫੁਹੈ। ਨਿਸਚਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਜੇ ਆਏ ਹੋ ਕ
 ਫੁ ਆਤਮ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪਣ ਕਰੇ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੁਧੁ ਕਚਿ ਆਤਮ ਧਰ
 ਮ ਤੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਆਤਮ ਮੈ ਹੋ ਮੁਧੁ ਕਚਿ ਪ੍ਰ
 ਜਨ ਨਹੀ ਤਚਿ ਕਿਸ ਕਚਿ ਹੈ। ਤਬ ਬਿਸਨ ਅਪਣੇ ਅਸਥਾਨ ਕੋ ਗਏ
 ਆ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਜਲ ਤੇ ਨਿਕ ਸਿਕਰਿ ਰਿਪਿਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟ ਆਇ ਆ।
 ਤਬ ਹਰਨ ਕਸਪ ਅਚਰ ਜਮਾਨੁ ਭੁਇ ਆ। ਜੇਯਹਿ ਪ੍ਰਜਲ ਤੇ ਭੀ
 ਜੀਵਤਾ ਹੀ ਨਿਕਸਾ। ਕ੍ਰਿਪਵਾਨਿ ਹੋਇ ਕਰਦੇ ਨਹਾਥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕੇ ਸੀ
 ਗਲ ਸਾਥ ਬਾਂਧੇ। ਐਸੀ ਗਥ ਕੀ ਉਸ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਲਗਾਈ ਜੁ ਬੇਸੁਪ
 ਹੁ ਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਰੇ ਅਗਾਹ ਤੁ ਆਪ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਤਾ
 ਹੈ ਬਿਸਨ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਤੁਧੁ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭੁਇ ਆ ਹੈ। ਤਉ ਕੋਲ ਜਾਨ
 ਹੀ ਆਵਤੀ ਆਤਮਾ ਮੈ ਹੈ। ਤੁਧੁ ਨੇ ਮੁਧਿ ਕੋ ਬਿਨਾ ਕਿਸ ਕਚਿ ਬਿਚਾ
 ਗਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ ਆਤਮਾ ਅਚਿਤੁ ਬਿਸਨ ਕਚਿ ਕਹਿ
 ਤੇ ਹੈ। ਹਰਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਜਲਿ ਬਿਖੈ ਤੁ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਤਬਾ ਜੁ
 ਮੈ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਅਰ ਅਬ ਕਹਤਾ ਹੈ ਬਿਸਨ ਹੈ। ਦੁ ਐਤ ਕੋ ਇਸ ਬਿਤ
 ਕਰਨਾ ਕਿਆ ਜੇਗਾ ਹੈ। ਉਸ ਸਮੈ ਬਿਖੈ ਤੇ ਨੇ ਕਹਾ ਮੈ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਮੈ ਪ੍ਰ
 ਸਿਨ ਹੁ ਆਥਾ। ਅਰ ਅਬ ਕਹਤਾ ਹੈ ਬਿਸਨ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਤ ਬੀਚਾਰ ਜੇ ਸਰ
 ਬ ਹੋਤਾ ਤਉ ਸ੍ਰਬ ਚਤੁਰ ਭੁਜ ਜਨ ਮਤੇ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾ ਹੇ ਪਿਤਾ
 ਜਬ ਮੈ ਬਿਸਨ ਸੇ ਸੰਬਾਦ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਤਬ ਤੁ ਕਹਾ ਥਾ। ਤਬ ਹਰ
 ਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਤੁ ਅਗਿ ਬਿਸਨ ਅਗ ਸੰਬਾਦ ਤੀ ਨੇ ਹੀ ਮੈ ਥਾ। ਕਿਸ
 ਕਾਰ ਨਿਤੇ ਜੁ ਸ੍ਰਬ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ। ਹੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਆਤਮਾ ਬਿਨ

ਅਚਿਰ ਕਾਧਿ ਆਨੁ ਤੁਕਗ ਜੋ ਆਤਮਾ ਹੈ ਤੋ ਕਿਉ ਬਿਸਨ ਕੋ ਅਰਧਤ
 ਹੈ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਜੋ ਐਸੇ ਨ ਕਹੈ ਤਓ ਰੁਗਵਾਨ ਅਰਸਿ ਤੋ ਕੋ ਕਉਨ ਜਾ
 ਨੈ। ਅਯੋਜਨ ਮੇਰੇ ਕਹਿਣੇ ਕਾ ਯਹਿ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਦ ਕਾ ਨਾਸ ਨਿਹੋਇ।
 ਅਰਹੇ ਪਿਤਾ ਤੁਪਰਮਾਤਮਾ ਹੈ। ਹਰਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਆਤਮਾ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਕੋ ਮੈਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹਿਣੇ ਅਰੁ ਸੁਨਣੇ
 ਅਰਦੇਖਣੇ ਮੈ ਆਇਆ ਹੈ ਸੋ ਏਕ ਚਿਤ ਬਿਸਨ ਹੈ। ਅਰੁ ਯਹਿ ਪ੍ਰਿਥ
 ਵੀ ਅਰਜਲ ਅਰ ਅਗਨ ਅਰ ਧਰਿਨ ਅਰ ਅਕਾਸ ਸਰਬ ਬਿਸਨ ਹੈ।
 ਹਰਨ ਕਸਪ ਕੋ ਪਦਾਨੁ ਉਇਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਅਥਹੀ ਤੇ ਨਾਸ ਕਰੇ ਹੈ।
 ਕਹੁਨ ਗਾਇਣ ਕਹਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਅਥਤ ਕਿ ਤੈਨੇ ਨ ਗਾਇਣ ਕੋ
 ਨਹੀ ਜਾਣਾ। ਜੁਏ ਤੀਸਾ ਸਨਾਮੁ ਸੁਕਰਿ ਕਰਤਿ ਹੈ। ਅਰੁ ਵਹ ਮੇਰੀ ਰ
 ਛਾ ਕਰੇ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਸਾ ਵਿਤੁ ਛਾਤ ਹੈ। ਜਹਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ ਤਹਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ।
 ਹਰਨ ਸਪਦੇ ਨਹਾ ਬਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕੇ ਥਾਪ ਕਰ ਬਡੇ ਥੀ ਮਸੇਲਟ ਕਾ
 ਇਆ। ਅਰੁ ਖੰਡਿ ਆਨਗਨ ਕਰਿ ਕਹਾ ਕਹੈ ਨ ਗਾਇ ਬਤਾਇ। ਪ੍ਰਹਲਾ
 ਦਿ ਕਹਾ ਛੁਪਾਇ ਤੇ ਬਤਾਵੇ। ਮੁਸੁ ਮੈ ਅਰੁ ਤੁਸੁ ਮੈ ਅਰੁ ਖੰਡੇ ਮੈ ਵਹੀ
 ਹੈ। ਅਚਿਕ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਹਰਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਜੋ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ਤਓ ਕਿਉਨ
 ਹੀ ਨਿਕਸਤਾ। ਤਾ ਤੇ ਰੁਗਮਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਜਬ ਸੁਖ ਵਹੀ ਹੈ ਤ
 ਓ ਯਹਿ ਥੰਮ ਜਾਸੇ ਮੁਏ ਵਾਧਾ ਹੈ ਸੋ ਵਹੀ ਹੈ। ਯਹਿ ਬਚਨ ਜਬ ਪ੍ਰਹਲਾ
 ਦਿ ਕੀਆ। ਤਬਿ ਸਬਦ ਰੀਰੀ ਹੋਤ ਭੁਇਆ। ਹਰਨ ਕਸਪ ਤੀਸ ਬਦ
 ਸੁਣ ਕਰਿ ਸਬਦ ਕਰਤਿ ਭੁਇਆ। ਅਰੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਕਓ ਕਹਾ ਆਜ
 ਤੈਨੇ ਪਰਮੇਸਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੀਆ। ਦੇਖੀਏ ਮੁਸੁ ਕਰਿ ਕੇ ਆਕ
 ਰੇ। ਜੋ ਸਰੀਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰੇ ਤਓ ਭੈ ਮਾਨ ਵਹੁ ਸੇ ਸਰੀਰ ਬਿਨਾ ਜਾਨੈ।
 ਅਰੁ ਵਹੁ ਜੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਆਤਮਾ ਕਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਉਨਾ ਸਨਹੀ ਕਰਤਾ।
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਅਥੀ ਕਛੁ ਬਿਗਨਾਨਹੀ। ਅਹੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰ ਕਾ ਤਿ
 ਆਗ ਕਰ ਅਰੁ ਕਹੁ ਬਿਸਨ ਹੈ। ਹਰਨ ਕਸਪ ਕਹਾ ਆਜ ਕਾ ਮਨਾ
 ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ। ਜੁਸਤਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਇਆ ਇਹ ਹੈ। ਅਥਪੀਰ

ਦੇਵਣਾਸੁਰਮਤੁਨੀ॥ ਬਹੁਜਸੀਧਿਆਮੈ ਜੈ ਸੇਰਵਪੁਰਖਤੋ ਓ
ਦੇਹੋਇ॥ ਤੈਸੇਨਰਸਿੰਘਰੂਪਧੰਤੁਤੈਨਿਕਸਾ॥ ਅਰਧੈਰਚਿਕੇਈਦੁ
ਨਖਹੋਸੋਚਿਦਰਹਰਨਕਸਪਕਾਛਜਾ॥ ਬਹੁਜਸੀਅਵਸਥਾਬਿਖੇ
ਬਿਸਨਕੇਹਾਥਸੀਆਪਕੇਛਰਾਉਕਰਿ॥ ਧੰਤੁਹਾਥਲੈਕਰਸੁਨਮਖ
ਬਿਸਨਕੇਦਚਿਜਾ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੇਤਾਕੁਛੁਤੁਫਿਬਿਖੇਬਲੁਹੈਸੋਮੁਧਿ
ਬਿਖੇਲਗਾਇ॥ ਤਬਹਰਨਕਸਪਕੇਤਕਮਸਟਬਿਸਨਕੇਸਹਿਰਧਰਲ
ਗਾਈ॥ ਬਹੁਜਬਿਸਨਉਸਕੋਧਕਜਕਰਸਿਰਉਸਕਾਹੋਡੇਪਰਗਾਖਕ
ਰਿਜੀਵਉਸਕਾਛਿੰਨਕੀਆ॥ ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਾਤੇਆਦਿਲੇਕਰਦੇਵਤਾਨੇ
ਪੁਹਧੋਕੀਬਰਖਾਕਰੀ॥ ਅਰੁਉਸਤਤਕਰੀ॥ ਅਰਕਹਾਜਬਕਬਦੇ
ਤਹੁਕਰਹਮਕਚਿਕਸਟਬਨਾਹੈ॥ ਤੁਮਹਮਾਰੇਰਛਕਰੁਏਹੋਅਰਦੇਵਹੁ
ਪੁਹਲਾਦਕੇਕਹਾ॥ ਜੇਭੁਗਵਾਨਕੋਕ੍ਰੋਧਕਿਸਪਰਹੈ॥ ਤੁਫਿਬਿਨਾਅੰਰ
ਤੇਕੋਚਿਨੀ॥ ਤਬਭੁਗਵਾਨਪੁਹਲਾਦਿਕੋਦੋਹੋਤੁਜਾਬਿਖੇਲੇਕਰਾ॥
ਮੁਖੈਜੁਰੁਪਰਲਿਪਟਾਥਾ॥ ਮਾਥਾਪੁਹਲਾਦਿਕਾਚੁਬਨਕੀਆ॥ ਅਰੁ
ਆਗਿਆਕਰੀਜੁਗਾਜਕਰਾਪੁਹਲਾਦਕਾਉਸਰਾਜਸੋਮੇਰੀਚ
ਹਨਾਨੀ॥ ਮੁਫਿਕੇਸੁਗਾਜਕਰਾ॥ ਬਹੁਜਬਿਸਨਅੰਤਾਪਿਆਨਭਉ
ਆ॥ ਅਰੁਪੁਹਲਾਦਿਬਿਸਨਕੀਆਗਿਆਤੇਪਿਤਾਕੀਰਚਿਰਗਾਜ
ਆਸਨਪਰਥੈਗਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੋਬ੍ਰਹਮਨਿਕਥਾਪੁਹਲਾਦਕੀਤੁ
ਸੁਕੋਰਿੰਨਭਿੰਨਸੁਵਣਕਰਾਈਹੈ॥ ਪਰਤੁਫਿਕਚਿਕਿਆਲਾਰੁਭਉ
ਆ॥ ਤੈਨੇਏਕਕਾਨਕਰਿਸੁਵਣਕਰੀ॥ ਅਰੁਦੁਸਰੇਕਾਨਸੇਨਿਕਾਸਦਈ
ਤਉਕਹਿਣਾਮੇਗਾਤੁਫਿਕਚਿਅਕਾਰਥਭਉਆ॥ ਮੈਏਕਹਾਇਸਕ
ਥਾਕੇਸੁਵਣਤੇਜਾਨਾਜੁਪ੍ਰਮਾਤਮਾਬਿਨਾਅੰਰਕੁਛਨਹੀ॥ ਪ੍ਰਸਾਰਕ
ਹਾਥੈਮਾਨਹੈ॥ ਜੇਮਾਏਆਬਿਸਨਕੀਬਲਵਾਨਹੈ॥ ਜੇਬ੍ਰਹਮਾਦਕਚਿ
ਛਿਘਨਹੀਸਕਤੇ॥ ਮੈਏਕਹਾਜਬਰਾਬਿੰਦਕੇਜਰੂਪਬਿਖੇਦ੍ਰਿੜਨਿ
ਸਚਾਭਉਆ॥ ਜੁਉਸਬਿਨਾਅੰਰਕੋਈਨਹੀ॥ ਤਚਿਮਾਏਆਤਕ
ਕਿਆਰਹਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਤੇਨੇਨਹੀਸਮਸ੍ਰਾ॥ ਮਾਏਆਬਿਸਨਕੀ

ਬਾਜੀਗਰਹੈ॥ਤੇਮੈਂਤੈਸੁਣਾਥਪੁਲਾਦਿਧਿਤਾਕੀਰਾਜਠਰਿਰਧ
 ਰਥੈਰਾ॥ਤਬਸੁਕਾਚਾਰਜਪੁਲਾਦਿਕੋਕਰਾਸਾਚੁਕੁਜੁਧਿਤਾ
 ਕੇਨਮਿਤਤੈਨੋਬਿਸਨਕੋਕਰਾਥਾ॥ਕਿਅਥਵਾਬਿਸਨੇਆਪਹੀਮਾਰਾ
 ਆਪੁਹਿਲਾਦਿਕਰਾਮੈਨਹੀਕਰਾ॥ਉਸਜੇਕੁਛਕੀਆਹੈਸੋਅਧਨੀਇ
 ਛੋਸੋਕੀਆਹੈ॥ਮੁਢਿਕਥਿਧਿਤਾਕੇਨਾਸਕੀਏਛਾਨਾਥੀ॥ਤਬਸੁਕਾ
 ਚਾਰਜਕਰਾਤੇਰਾਜੀਵਨਾਮਿਤਤੇਵੀਬੁਰਾਹੈ॥ਜਬਲਗਾਧਿਤਕਾ
 ਬਦਲਾਵੈਰੀਸੋਨਿਲੇਵੈ॥ਜਿਕਿਛੁਕਾਵੈਅਰੁਪੀਵੈਤੁਫਿਧਰਅਰੁ
 ਪਹੈ॥ਪੁਲਾਦਿਕਰਾਕਿਸਕੀਸਕਤਿਹੈ॥ਜੇਹੋਬਿੰਦਸੋਸਮਤਕ
 ਹੋ॥ਸੁਕਾਚਾਰਜਕਰਾਹੋਬਿੰਦਕਰਾਹੈ॥ਤੇਰੇਨਿਸਚੇਬਿਖੇਪੁਵੇਸਕੀ
 ਆ॥ਨਹੀਤੇਵਹੁਨਾਮਰੁਪਤੇਨਿਆਰਾਹੈ॥ਅਰੁਧਰਮਸਾਸਤੁਵਿਖੇ
 ਲਿਖਾਹੈ॥ਜਬਲਗਾਪੁਰਧਿਤਾਕਾਬਦਲਾਨਿਲੇਵੈ॥ਤੇਜੇਕੁਛ
 ਕਰਤਾਹੈਸੋਅਜੇਗਾਹੈ॥ਪੁਲਾਦਿਕਰਾਪਹਿਲੇਤੁਕਰਤਾਥਾ॥ਜੇ
 ਹੋਬਿੰਦਕਾਭੁਜਨਕਰਾਅਰੁਅਥਕਹਿਤਾਹੈਉਸਕਥਿਮਾਰਾਜਬ
 ਉਸਕੇਮਾਰਨੇਕੀਸਕਤਹਰਨਕਸਪਸੋਨਕੁਈ॥ਤਥਿਮੈਕਿਅਜੇਹਾ
 ਤਬਸੁਕਾਕਰਾਧਿਤਾਤੇਰੇਸਰੀਰਧਰਪ੍ਰਤੀਤਕਰੀਥੀ॥ਅਰੁਤੁਫਿ
 ਕਥਿਆਤਮਸਕਤਿਹੈ॥ਤੁਫਿਤੇਯਹਿਕਾਮਸਿਧਹੋਇਗਾ॥ਪਰਾਸ
 ਰਕਰਾਹੈਮੈਤੈਪੁਹਿਲਾਦਿਐਸੇਹੀਪ੍ਰਬਜਗਿਆਸਾਬਿਖੇ॥ਪੁ
 ਤਾਜੀਨੇਉਸਕੋਕਠਿਨਸਾਸਨਾਕਰੀ॥ਅਰਪੁਲਾਦਿਪ੍ਰਤੀਤਤੇਨਹਿ
 ਗਾ॥ਅਰੁਕਿਥਿਤਸਿਗਸੁਕਾਕੇਸੋਏਤਨਾਉਸਕੇਮਨਿਵਿਖੇਉਪਜੀ॥
 ਕਿਜੋਆਰਿਅਕਰੇਤਓਸਕਤਰਾਖਤਹੈ॥ਬਦਲਾਧਿਤਾਕਾਬਿ
 ਸਨਸੋਲੇਵੈ॥ਅਗਏਸੀਪਜੀਬਿਸਨਕਾਨਾਸਕਰੇ॥ਬਹੁਜਾਆਰਿ
 ਆਕਰੀਰਾਖਸਿਏਕਠੇਕੁਏ॥ਅਰੁਪਾਚਜੇਜਨਨਗਰਤੇਬਾਹਰਜ
 ਏਉਤਗਾ॥ਬਿਸਨਅੰਤਜਾਮੀਨਪੁਲਾਦਿਸਤਿਬੁਧਿਕਾਤਿਆਰ
 ਕਰਕਰਬੁਧਿਬਿਖੇਏਸਾਬਿਤਭਾਇਆਹੈ॥ਪਾਰਿਕਿਅਕਰੇਕੁਸਿਗ

ਐਸੇ ਹੀ ਹੋ। ਬਹੁਤ ਬਿਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਬੁਛਾਉ ਆ। ਮੇਰੇ ਸਲ ਕੰ
ਹਾਥ ਮੈਂ ਕੰਧਤਾ ਆਇਆ ਅਰੁ ਪੁਛਾਉ ਆ ਮਧਾ ਮਿਕੇ ਸੀ ਹੋ। ਲੋਕ ਹੁਕ
ਹਾਧੁ ਹਿਲਾਇ ਕੋ ਬਿਸਨ ਸਾਥ ਜੁਪ ਕੀਇਛਾ ਹੋ। ਆਗੇ ਤੈ ਮਤ ਆਉ। ਕ
ਹੇ ਤੇ ਜੋ ਕਿਸੀ ਕਾਮ ਕੋ ਕੋਊ ਦਲੋ। ਅਰੁ ਆਗੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਮਿਲੇ ਤਥੇ ਅਨੁ
ਹੋ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨੇ ਸੁਣਾ ਹੈ ਜੁਪੁ ਹਲਾਇ ਦੀਨਹੁ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪਰਦਿ
ਆਲਹੈ। ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਪ੍ਰਥਮੇ ਥਾ ਅਬਨਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਮੁਠੈ ਕੋ ਕਿ ਆਭੈ
ਹੈ। ਬੁਛਾ ਹੋ ਸਰੀਰ ਪਰਮਾਸਨਹੀ। ਅਰਜਾਨ ਤਾ ਹੋ ਜੋ ਕਾਲ ਅਕਾਲ ਨਾਸਹੋ ਤ
ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਭੁਭੈ। ਬੁਛਾ ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਭੁਭੈ ਉਨਹੁ ਕਹਨ ਕਹਾ। ਅਰੁ ਪੁ
ਹਿਲਾ ਦਕੇ ਨਿਕਟਿ ਗਏ ਆਜੁ ਬ੍ਰਹਮਣ ਆਇਆ ਹੈ। ਪੁਛਾ ਤੁ ਕਚਿਨਹੈ। ਅ
ਰ ਕਿਸ ਕਾਮ ਕਚਿ ਆਇਆ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਤੇ ਹੀ ਸਰਨ ਆਇਆ ਹੈ। ਅਰੁ
ਈਸਰ ਕੇ ਅਨਿਸਾਹੋ ਹੈ। ਆਇਸੈ ਦੁਖਾ ਹੋ। ਜੇ ਸਰ ਬਕਲ ਮੇਰਾ ਨਾਸ ਕੀ ਆਪੈ।
ਮੈਂ ਨੇ ਜਾਨਾ ਹੈ ਯਹਿ ਬੁਧਿ ਤੇ ਗੋਰ ਤੇ ਪਾਈ ਹੈ। ਪਰ ਕਹੁ ਉਸ ਕੀ ਰਚਿ ਰਤੇ ਨੇ ਕਚਿ
ਨਸੀ ਬੀਚਾਰੀ ਹੈ। ਤੁੰ ਜੁ ਸੈਨਾ ਸਿਜੁ ਗਤਿ ਜੁ ਪਕੇ ਨਿਮਤਿ ਰਿਹਤੇ ਨ ਕਸਾ
ਹੈ ਦੁਹੁ ਕਹਾ ਹੈ। ਜੁ ਹਮ ਭੀ ਜੁ ਪਕਰ ਨੇ ਚਲੈ। ਅਰੁ ਬਦਲਾ ਬਡੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ
ਕੇ ਲੇਵੇ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਰਚਿ ਉਸ ਕੀ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਜੁ ਕਹਾ ਹੈ ਅਰਿ ਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਹਸਾ ਕਿਹਾ ਜੈ ਸੇ ਮੈ ਮੁਰਖ ਥਾ। ਤੈ ਸਾਹੀਤੁ ਫਿਕਰਿ ਦੇਖਾ। ਪਰ ਕਹੁ ਜੁ
ਉਸ ਕਚਿ ਦੇਖੈ ਤਚਿ ਬਦਲਾ ਪਿਤਾ ਕਾ ਹਾਲੈਵੇ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਲੇਵੇ। ਬ੍ਰ
ਹਮਣ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨੇ ਕੋ ਸੇ ਜਾਨੈ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੁਠੈ ਦਿਖਾਇ। ਯਹਿ ਲਕੜੀ ਜੁ ਮੇ
ਰੇ ਹਾਥ ਹੈ ਪ੍ਰਥਵੀ ਪਰਤਾਰਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਈਸ ਕਚਿ ਠਾਇ ਕਰ ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਦੇਵੇ।
ਤਚਿ ਜਾਨੈ ਜੁ ਯਹਿ ਕਾਮ ਤੁਠੈ ਤੇ ਹੋਇਗਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਨੀ ਬੀਬਾਤ
ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਪ੍ਰਥਵੀ ਪਰਲ ਕੜੀ ਭਾਰੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਚਾਹਾ ਜੁ ਉ
ਠਾਵੇ। ਜੇ ਤਾ ਬਲ ਲਗਾਇ ਆਉਗਾਇ ਨਿਸਕਾ। ਅਰਜਾਨ ਜੁ ਬਿਸਨ
ਹੀ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੇ ਚਰਨੇ ਪਰਸੀ ਸਰਾਖਾ। ਅਰੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ। ਜੁ ਮਾਰ
ਸਰਨ ਹੋ ਮੇਰੀ ਰਖਿ ਆਕੋਗੇ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੁਮ ਫਿਰ ਪਰਖਿ ਮਾ ਕਰੁ ਜੁ
ਮੇਰੇ ਮਾਰਨੇ ਕੀਇਛਾ ਕਰੀ ਹੈ। ਤੈਂ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨਿਰ ਅਪਰਾਧ ਹੋ
ਇਹ ਉਪਦੇਸ ਸੁਕਰ ਕਾ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਈਸੀ ਕਾਰਨ ਕਹਾ ਹੈ। ਜੁ ਗਰ
ਦੇਖ ਕਰ ਕਰੀਐ। ਅਰੁ ਗਰਵ ਹੁ ਹੈ ਜੁ ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਬਿਗਾ ਅਨੇ ਸੇ ਸਧ
ਨਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਐਸਾ ਗੁਰ ਕਹਾ ਤੇ ਪਾਵੇ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਏਕੀ
ਤੁਹੁ ਪਮੇਰਾ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਨਿਕਟ ਤੇ ਰੇ ਆਵੈਗਾ। ਪਰ ਚਾਹਨਾ ਉਸ ਕੇ
ਚਰਨ ਪੂਰ ਕੀ ਮਨ ਮੈਂ ਰਾਖਾ। ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੇ ਐਸੇ ਬਧਵੇ ਨ ਕਮਾ

ਇਆਰੁਰਮਾਏਮਾਅਰਤੁਕਿਆਹੋਇਗਾਮੈੜੇਕਹਾਏਪੁਰੁਹੋਕਿਆਕ
 ਰੋਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਯਹੀਕਾਰਜਕਰਜਾਤੇਕਛੁਨਹੋਇ।ਮੈੜੇਕਹਾਜੇਕਛੁ
 ਨਿਕਰੇਤਉਆਗਿਆਨਕੇਸਮੁੰਦਸੈਕੈਸੇਪਾਰਪਵੈ।ਪਰਾਸਰਕਹਾਸਦਾ
 ਮੁਠਿਕਚਿਓਤਕਰਿਣਾਗ੍ਰੀਮਾਇਕੋਕਹਿਤੇਹੈ।ਰੁਜਨਗੇਬਿੰਦਕਾਕਰੋ
 ਮਾਇਆਤੁਠਿਕਚਿਤਿਆਰਜਾਇ।ਮੈੜੇਕਹਾਪ੍ਰਹਲਾਦਿਰੁਜਨਬਿਖੈ
 ਕਿਆਰੇਦਕੀਆਥਾ।ਜੁਓਸਕਚਿਮਾਇਆਬਹੁਜਲਾਗੀ।ਪਰਾਸਰ
 ਰਕਹਾਵਹੁਆਪਕੋਬਡਾਜਾਨਥਾ।ਤੰਤੇਯਹਿਮਾਇਆਹੈ।ਤੁਇਸੀਕ
 ਤਿਆਗਕਰਾਜਬਮੈਤੁਓਰੀਤਬਮਾਇਆਕਹਾਹੈ।ਮੈੜੇਕਹਾਪ੍ਰਹਿ
 ਲਾਦਕਓਕੋਨਸੇਸੇਤਮਿਲੇ।ਪਰਾਸਰਕਹਾਕੁਗਵਤੁਰੁਪਦਤਾੜੇਆ
 ਇਆ।ਜਬਾਨਿਕਟਨਗਕੇਆਇਆ।ਤਬੋਤੋਨਗਰਕੇਬਾਹਰਠਿ
 ਰਪਕਜੀ।ਅਰੁਹਾਬਸਿਰਕੇਨੀਕੋਕਰਸੇਇਰਹਾ।ਗਕਸੋਚਿਸਕਚਿ
 ਦੇਖਕਰਕਹਾਤੁਕਚਿਨਹੈ।ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੈਗਕਸਹੈ।ਤਬਗਕਸੇਤੇ
 ਏਕਨਿਕਟਿਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕੇਜਾਇਕਰਕਹਤੁਰੁਇਆ।ਜੁਤੁਮਾਰੇਦੇਸ
 ਮੈਏਕਪਰਮਹੇਸਆਇਆਹੈ।ਪਰਓਸਕੇਵਚਨਕੋਹਮਨਹੀਜਾਨਤੇ
 ਓਸਕਾਤੁਮਕੋਦਰਸਨਕਰਨਾਜੇਗਹੈ।ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਬੇਗਹੀਓਰਿਖ
 ਜਾਹੁਆ।ਅਰਅਵਧੁਤਕੇਨਿਕਟਗਇਆ।ਅਰਤੰਤੋਤਕਰੀ।ਅਰੁ
 ਮਨਾਬਿਖੇਸਕਾਓਪਜੀ।ਜੁਵਰਨਾਸਮਇਸਕਾਨਹੀਜਾਨਤੇਹੈ।ਪ੍ਰ
 ਜਾਕੈਸੇਕੋਰੇ।ਅਰੁਪੁਛਤਗਇਆਜੁਤੁਕਚਿਨਹੈ।ਅਰਕਹਾਤੇਆਇ
 ਆਅਰਕਹਾਜਾਵੈਗਾ।ਅਵਧੁਤਉਤਨਦੀਆ।ਬਹੁਜਪਰਸਨਕੀਆ
 ਤੀਨਉਤਦੀਆ।ਬਹੁਜਤੀਸਗੀਵਾਰਬੋਲਾਅਰਕਹਾ।ਮੈਸੁਨਾਥਾਜੁ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਪਰਹਿਸਹੈ।ਪਰੁਨਦੇਖਾ।ਅਬੀਮਾਇਆਤੇਉਲਿਘਤਿਨ
 ਹੀਰੁਇਆ।ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਕਹਾਮੈਮਾਇਆਤੇਅਤੀਤਹੈ।ਅਵਧੁਤਕਹਾ
 ਯਹੀਮਾਇਆਹੈ।ਜੇਪੁਛਤਾਹੈਤੁਕਚਿਨਹੈ।ਅਰਕਹਾਤੇਆਇਆਹੈ।
 ਜੁਗਬਿੰਦਬਿਨਾਅਵਰਕਛੁਨਹੀ।ਤਉਗੋਬਿੰਦਕਹਾਤੇਆਵੈਅਕਕ
 ਹਾਤੇਜਾਵੈ।ਅਕਾਸਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਹੈ।ਆਵਨਾਜਾਵਨਾਕਹ
 ਹੈ।ਹੇਪ੍ਰਹਲਾਦਿਗਕਸਬੁਧਕਾਤਿਆਗਕਰਾ।ਪ੍ਰਹਲਾਦਕਹਾਤਾ
 ਤੇਕਿਆਕਰੇ।ਅਵਧੁਤਕਹਾਕਰਜਾਮੈਕਰਣਾਕਛੁਨਿਹੋਇ।ਪ੍ਰਹ
 ਲਾਦਿਕਹਾਕਰਮਨਹੀਤਉਮੈਕਿਆਕਰੇ।ਅਵਧੁਤਕਹਾਯਹੀਕ
 ਰਮਹੈ।ਜੁਕਰਮਨਹੀਤੋਗੋਬਿੰਦਹੈ।ਤੇਪ੍ਰਹਲਾਦਿਜਬਏਕਹੀ
 ਗਬਿੰਦਹੈ।ਤਉਤੁਕਹਾਅਰਮੈਕਹਾਹੈ।ਅਰਜੇਮੈਤੁਨਹੀਆਵ

ਛਾਜਾ ਛਾਕਾ ਹੈ। ਯਹੀ ਜੋ ਪਰਾਪਰ ਕਾ ਤੈਨੇ ਅਹ ਕਾਰ ਕੀ ਆਹੈ। ਜਿ
 ਲਜੇ ਹੈ ਅਪਨੇ ਪਰੇ ਕੇ ਤੈਨੇ ਛਾਕਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਬੀਜ ਆਵਾਹ ਵਨ ਕਾ ਭਇ
 ਹੈ। ਜਾਨੇ ਇਸ ਸੰਗ ਲੋਕ ਸਾਥ ਖੰਡੇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜੇ ਸਰਬਿ ਰੋ ਬਿੰਦ ਹੈ। ਕਾ
 ਹੈ। ਵਹੁ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਹੁ ਆਹੈ। ਅਰੁ ਤੈਨੇ ਜੁ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਪੁਛੁ ਹੈ। ਮੁਝ ਕ
 ਅਵਧੁਤ ਕਹਤੇ ਹੈ। ਪਰ ਨਾਮ ਭਰਮ ਅਹਿ ਕਾਰ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਰਸ ਕਾ ਕੋਢਿ ਰਿ
 ਤਾਨ ਹੀ। ਜੁ ਕਹਾਤੇ ਆਇ ਆਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਅਰੁ ਤੈਨੇ ਜੁ ਸਰੀ
 ਕੇ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਜੁ ਮੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਹੈ। ਨਾ ਜਾਣਾ। ਜਬ ਗਿਰੇਗਾ ਤਬ ਤੀਨ ਪ
 ਕਾਰ ਹੋਇਗਾ। ਜੇ ਜਲੈ ਤ ਚਿਰੁ ਸਮਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ਤ ਚਿ ਵਿਸਟਾ ਅ
 ਰੁ ਜੇ ਪੜਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕਿਰਮ ਚਲੈ। ਐਸੇ ਸੁਠੇ ਅਹਿ ਕਾਰ ਸੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਜੁ ਮੇਰਾ
 ਹੈ। ਜੇ ਤੁਹ ਜਾਹੈ ਤ ਚਿ ਪੁਰਜਾ ਕਹਾ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਯਹੀ ਮਾਇ ਆਹੈ ਜੁ ਤੈਨੇ ਜਾ
 ਨਾ ਹੈ। ਜੁ ਮੈ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਇਸ ਬੀ ਚਾਰ ਕੋਟੇ ਕੋ ਮਨ ਤੇ ਤੇ ਆਗਾ।
 ਅਰੁ ਬੀ ਚਾਰ ਕਰ ਜੁ ਇਹ ਕਿ ਆਵ ਸਤਿ ਹੈ। ਉਪਰ ਤੁਚਾ ਅਰਨੀ ਚੇਲੇ ਹੁ।
 ਅਸਥਮ ਜਾ ਐਸੇ ਅਸਾਰ ਕੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਹੈ। ਤੁਝ ਕੋ ਲਜਾਨ ਹੀ ਆਵ ਤੇ
 ਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਦੇਹ ਜਨ ਜੇ ਸਰੀਰ ਨਹੀ। ਮੁਲਹਿ ਕਾਰ ਕਾ ਹੈ। ਜਬ ਇਸ ਨੇ ਆ
 ਪ ਕੇ ਸਰੀਰ ਜਾਨਾ ਤ ਬਿ ਇਸ ਕ ਚਿ ਸਰਬ ਉਪਾਧ ਆਨ ਲਾਗੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਬਾ
 ਹਰ ਤੇ ਕਹਤੇ ਜੁ ਸਰੀਰ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਤੇ ਸਰੀਰ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੇ। ਤੁ ਚਿ ਰੁ
 ਲਾਨ ਹੀ। ਤਾ ਤੇ ਨਿਹਚਾ ਕਰ ਜਾਨ ਸਰੀਰ ਗਿਰਾ ਸਕਾਲ ਕਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੈ ਇਸ
 ਤੇ ਚਿਨੇ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਇਸ ਕੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਕਿਉ ਚਿੰਤ ਮਾਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਮੋਹਿ ਕ
 ਰਤਾ ਹੈ। ਉਤਪਤਾ ਇਸ ਕੀ ਚਰ ਵਸਤ ਤੇ ਹੈ। ਨਾਮ ਰੂਪ ਕਰਮ ਹਿ ਕਰਾ ਅ
 ਰੁ ਤੀਨੋ ਕਾ ਮੁਲਹਿ ਕਾਰ ਹੈ। ਜਬ ਹਿ ਕਾਰ ਨਿਹੋਇ ਤ ਬਤੀਨੋ ਨਹੀ। ਪ੍ਰਹਿਲ
 ਦ ਕਹਾ ਗੁਰ ਹੋ ਅਰੁ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਯਹੀ ਉਪਦੇਸ ਹੈ। ਜੁ
 ਪੰਚਤਤ ਅਰੁ ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਨ ਹੀ। ਅਰੁ ਵਰਨ ਆਸ਼ੁਮ
 ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਰਮ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ। ਤੁਝ ਕੇ ਸੁਵ ਪਰਕਾਸ ਆਤਮਾ ਕ
 ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਤੇ ਨਾ ਸੀ। ਮਤ ਜਾਣਾ। ਕਹਿਤੇ ਸਰੀਰ ਨਹੀ।
 ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਤੇ ਰੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਭੁਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਾ।
 ਜੇ ਮਲੀਨਤਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਕੀ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਹਾ ਹੈ ਅਵਧੁ
 ਤ ਤੇ ਰੇ ਨੀ ਮਤ ਸਿਹ ਜਾਲਿ ਆਵ ਤ ਚਿ ਸੋਤਾ ਹੈ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੇ ਪ੍ਰਾ
 ਲਭ ਪਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ। ਤ ਚਿ ਹਰ ਖਿਨ ਹੀ ਅਰੁ ਜੋ ਚਿ ਕਾਟਿ ਯੇ ਪ
 ਰਸੇ ਵੇ ਤੇ ਸੋ ਕਨ ਹੀ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਕਛੁ ਖਾਤਾ ਹੈ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ

ਪ੍ਰਾਣ ਕੁਧਕਰ ਜੋ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਰੇ ਜਨ ਆਵੈ ਤਉ ਖਾਤਾ
 ਹੀ ਨਹੀ ਤੇ ਸੁ ਕੇ ਪੜੇ ਸੋ ਬੀਤਾ ਵਤਾ ਹੀ। ਪ੍ਰਭਾ ਦਕਹਾਗ ਜੁ ਕ
 ਰਾ ਅਵਧੁ ਤਕਹਾ ਪਰਜਾ ਅਰ ਦੇ ਸਮੇਰੀ ਦਿਸਟ ਮੈਂ ਨਹੀ। ਪ੍ਰ
 ਭਾ ਦਕਹਾ ਜੈ ਸੇ ਸਿਹ ਜਾ ਕਾ ਸੋ ਨਾ ਅਰੁ ਖਾਨੇ ਮਾਨਾ ਹੀ। ਤੈ ਸੇ ਰ
 ਜ ਰੀ ਮਾਨਾ। ਅਵਧੁ ਤਕਹਾ ਜਗ ਜਹੀ। ਸੁਰ ਜ ਕਹੀ ਐ ਆਪ ਤੇ
 ਅਧ ਗਾ ਜਾ ਹੀ। ਦੁ ਐ ਤ ਕੋ ਮੇਰੇ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਮੇਰੀ
 ਜੋ ਪਰਜਾ ਹੈ ਸੋ ਤ ਦੁ ਪਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇ ਹੀ। ਆਦਿ ਉਤਪਤਿ
 ਪਦ ਬਿਖੈ ਮਝੁ ਤੇ ਚਾਹਨ ਉਤਿ ਪਤਿ ਭੁਈ। ਜਿਸ ਕੋ ਪਰਕਿ
 ਰਤ ਕਹਤੇ ਹੀ। ਘੁ ਜੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਤੀਨ ਗਣ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਏ। ਜਿਸ
 ਕੋ ਸਾਂਤ ਕਹਾ ਜਸ ਤਾ ਮਸ ਕਹਤੇ ਹੀ। ਤਾ ਮਸ ਤੇ ਪੰਚ ਰੂਤ ਅਰ
 ਗਾ ਜਸ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅਰੁ ਮਨੁ ਬੁਧ ਚਿਤ ਅਹਿ ਕਾਰਾ ਅਰੁ ਸਾ
 ਤ ਕਤੇ ਚਤੁਰ ਦਸੁ ਦੇਵ ਤਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਏ ਹੀ। ਯਹਿ ਮੇਰੀ ਪਰਜਾ
 ਹੀ। ਅਰੁ ਮਨੁ ਬੁਧ ਚਿਤ ਅਹਿ ਕਾਰ ਚਾਰੇ ਮੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੀ। ਜੋ ਉਤਸੀ
 ਜੁਗਤਿ ਸਰੀਰ ਨਗਰ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰੇ ਹੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਛੇ ਹਸਤੀ
 ਅਰੁ ਪੈਦਲ ਜੇ ਸਮਕੀਰਾ ਜਕੀ ਹੈ ਸੋ ਕਹਾ ਹੀ। ਜੋ ਸੁਣਾ ਅਹਿ ਕਾ
 ਰ ਰਖ ਮਨਿ ਹਸਤੀ। ਚਿਤ ਅਸੁ। ਬੁਧ ਪੈਦਲ ਹੈ। ਜੋ ਸੁਥ ਕੀ ਪਾ
 ਲਨਾ ਬਿਖੈ ਇਸ ਬਿਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਆਪ ਕੋਰੀ ਪਾਲਤਾ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਇ
 ਸ ਸਰੀਰ ਨਗਰ ਵਿਖੈ ਸੋ ਪਚੀਸ ਦਸ ਤੁੰ ਕਾ ਬਣਾਉ। ਮੈਂ ਏ ਕਰਾ
 ਜਾ ਹੀ। ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕਹਾ ਤੁੰ ਗਾ ਜਾ ਹੀ। ਤਉ ਓ ਮੈਂ ਕਰਿ ਨਹੀ। ਅਵਧੁ
 ਤ ਕਹਾ ਤੁੰ ਭੀ ਗਾ ਜਾ ਹੀ। ਜੁ ਮੈਂ ਕਹਾ ਹੀ। ਪ੍ਰਭਾ ਦਿ ਕਾ। ਪ੍ਰਭਾ
 ਦ ਕਹਾ ਕੁਜਨ ਨਗਾਇਣ ਕਾ ਕਹਾ। ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਭੁਜ ਨਿਗੋ ਬਿੰਦ
 ਕਾ ਉਸੀ ਕਰਿ ਰਸ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਜੋ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤੇ ਮਕਤ ਹੋਇ। ਕਿਸ ਕਾ
 ਰਨ ਤੇ ਜੋ ਚਿਤ ਏ ਕਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ਉਸੀ ਸੁਭਾ ਉਲੇਤ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਅਰੁ ਮਾਨ ਸਿਜਗਾ ਤਿਹੋਇ। ਤਉ ਭੁਜਨ ਨਗਾ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਦ
 ਨ ਕਰ ਸਕਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਿਹ ਬਾਕਰ ਨ ਵਿਖੈ ਉਸ ਕੇ ਅਨਿ
 ਦ ਤੇ ਤੁਝ ਕੋ ਅਪਗਾਧਤ ਹੈ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਤੇ ਮਨ ਵਿਖੈ ਪਾ
 ਗਾ ਹੈ। ਜੋ ਮੈਂ ਅਮ ਕਾ ਹੀ। ਅਰੁ ਭੁਜ ਨਿਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰੇ ਹੀ। ਸੋ ਰਾਇ
 ਦ ਬਿਖੈ ਤੁ ਅਰੁ ਦੁ ਐ ਤ ਕੋ ਮਾਰ ਗਾ ਨਹੀ। ਜੋ ਚਾਹੈ ਜੁ ਤੁੰ ਭੀ ਹੋਇ ਅ
 ਰੁ ਸ ਭੁਜਨ ਕਾ ਪਾਵੈ ਤੇ ਕਰਨ ਹੀ। ਜਾਣਨਾ ਮੁਧੁ ਪਵੈ ਹੀ। ਜੋ ਬ

ਰੂਪੈ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਸਿਵ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇਜ ਹਾਤੇਰ
 ਇਛਾ ਹੈ ਜਾਹੀ॥ ਮੈਨੇ ਆਪ ਕੇ ਜਾਨ ਹੈ॥ ਜੁਸ ਕਬ ਮੈ ਹੈ॥ ਅਵਤ
 ਕਹਾ ਸਨਾ ਸੇ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਨ ਮੈ ਦੁਐ ਤਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਜੁਤੁ ਭ੍ਰਿ
 ਕ ਚਿ ਇਛਾ ਹੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਹੈ॥ ਤਥਿ ਦੇਖ ਜੋਗ ਪਤ ਪਗਟ ਵ
 ਹੀ ਹੈ॥ ਰੁਜਨ ਹੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਯਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਸਰਬ ਹੋ ਬਿੰਦ ਹੈ॥ ਆਪ ਅ
 ਪਤੇ ਤਿ ਆਗ ਕਰ ਆਪ ਸੇ ਆਪ ਹੈ॥ ਜੇ ਤਤ ਤੇ ਰਾਜ ਹੀ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਹਲ
 ਦ ਕਹਾ ਜਬ ਆਪੇ ਕਾ ਤਿ ਆਗ ਕਰ ਤਥਿ ਆਪ ਕਿਉ ਕਰਹੈ ਦੋ॥ ਅ
 ਵਤ ਕਹਾ ਜਬ ਆਪ ਗਾਇਆ ਤਬ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ॥ ਜਬ ਵਹੈ ਤ
 ਵਹੈ॥ ਨ ਅਉਰ ਕਉ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰਬ ਕਰਤ ਅਰੁ ਸ੍ਰਬ ਸਾਧਨਾ ਯਹੀ
 ਹੈ॥ ਜੇ ਜਾਨੇ ਹੋ ਬਿੰਦ ਹੈ॥ ਜਬ ਐਸਾ ਜਾਨਾ ਤਬ ਵਹੀ ਭ੍ਰਿ ਆਤਮਾ ਤੁਹੈ
 ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜੇ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਉਸ ਕੇ ਜਾਨੇ॥ ਜਾਨ ਜੁ ਵਹੈ ਹੀ ਹੈ॥ ਵਹੀ
 ਭ੍ਰਿਗਵਨ ਹੈ ਜੇ ਬੈਰਣੇ ਚਲਣੇ ਸੇਣੇ ਕਾਣੇ ਬਿਖੇਏ ਕਹੀ ਦੇਖੇ॥ ਮੈ ਐਸ
 ਅਤੀ ਤੀ ਹੀ ਹੈ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰਾਜ ਅਰ ਸਧ ਦਾਰੀ ਚਾਹਨਾ ਕਾਖਤ ਹੋਵੇ॥ ਯ
 ਹੀ ਪਰੋਜਨ ਹੈ ਜੁ ਆਪ ਬਿਨਾਨ ਦੇਖਨ ਸੁਣਾ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਤੁਭਿ ਬਿਨਾ ਅਰ
 ਕਉ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਸੁਠ ਅਸਾਰ ਜਾਣਾ ਜੇ ਪ੍ਰਤੀ
 ਤਨ ਕਰੇ ਤਥਿ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਵੈ॥ ਜੇ ਪਿਤਾ ਪਤਾ ਮਹਿ ਤੇਰੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਐ
 ਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਤੇਰਾ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਸਰੀਰ ਤੇਰਾ ਹੈ॥ ਦੇਖ ਤਾ ਪੈ ਸੁਣਤਾ ਹੈ ਜੁ
 ਅਸ ਕਾਨਾ ਸੁਭਾਇ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਹੁ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਜੁ ਸਰੀਰ ਮੇ ਗਾਇ ਸੁਭ
 ਹੋ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੀ ਚਾਹਨਾ ਹੀ ਹੈ ਆਪ ਸਰੀਰ ਕਾ ਤਿ ਆਗ ਕਰਾ॥ ਆਤ
 ਮਾ ਬਿਨ ਨਿਸਚਾ ਕਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਤੁਭੁ ਕਉ ਸਤਤ ਹੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁ
 ਵਨਿ ਕਰਾਵੈ॥ ਸੁਣ ਅਰੁ ਮਨਿ ਦਿਖੇ ਗਾਖਾ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਨ ਜਾਨ ਜੁ ਮੈ
 ਸੁਣਤਾ ਹੈ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸੇਤਾ ਕਵਤਾ ਏਕ ਸਿਵ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਮ
 ਨ ਤਾ ਹੈ ਜੇ ਮੈ ਗਾਬ ਸਿਹ ਸੇਤਿ ਆਗ ਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਸਿਵ ਕੇ ਲਿੰਗ ਕੀ ਪੁਜ
 ਕਹਾ॥ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਨ ਲਿੰਗ ਹੈ ਤਹਾ ਸਿਵ ਹੀ ਹੈ
 ਦ੍ਰਿਸਟ ਕਰ ਜੇ ਸੁਣਤਾ ਦੇਖਤਾ ਸਰਬ ਲਿੰਗ ਹੈ॥ ਸੁਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮ
 ਅਰੁ ਨਛਤ੍ਰ ਲਿੰਗ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਾਗਤ ਸੁਪਨ ਸਭ ਪਤ ਕੇ ਲਿੰਗ ਜਾਣੁ
 ਤੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਮੈ ਸਿਵ ਬਿਨਾ ਅਰ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ॥ ਅਰੁ ਪਛਾਨਣੇ ਅ
 ਵੈਤ ਪਦ ਕੇ ਮੈ ਆਪ ਸਿਵ ਰੂਪ ਭ੍ਰਿ ਆਹੈ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸਿਵ ਸਰਬ

ਰਚਿ ਰੂਪੁ ਰਨਹੀ ॥ ਜੇ ਏਕੁ ਵਹੀ ॥ ਤਚਿ ਮੈ ਓਸ ਤੇ ਕਿੰਨ ਕਵਹੀ ॥ ਏਸ
 ਤੇ ਜਾਨਹੀ ਜੁ ਮੈ ਸਿਵ ਰੂਪੁ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਦੋਨੋ ਪੂਜਾ ਸਿਵ
 ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਮਾਠਿ ਕੋ ਯਹੀ ਨਿਹਚਾਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਆਦੇਲੈ ਚੀਟੀ ਪੂਜੈ
 ਤਏ ਕੁ ਸਿਵਹੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਏਕੁ ਸਮੈ ਸਿਵ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ਗਾਇ ਅਸੇ
 ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਮੈ ਨੇਜੁ ਸਿਆਮ ਕਾਰਤਕ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇਖੁ ॥ ਸਿਵ ਕੇ ਬੈਰੋਖੇ ॥
 ਅਰੁ ਓਸ ਤਤ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕੀ ਮੈ ਕਰਨਹੀ ਸਕਤਾ ॥ ਜੁ ਅਚਰਜ ਸੁ ਦਰਬ
 ਨੀਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸਿਵ ਅਧਾ ਤੇ ਜਬੈ ਠਾਥਾ ॥ ਅਰੁ ਗੰਗਾ ਜਟਾ ਸਿਵ ਕੀ ਸੋ ਸਿਵ ਸਿ
 ਵ ਕਹਤੀ ਚਲੀ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥ ਅਰੁ ਪੰਛੀ ਤਜਾਰੇ ਵਿਖੈ ॥ ਤੇ ਥੇ ਯੀ ਬੋਲਤੇ
 ਥੇ ਸਿਵ ਅਦੁਤੀ ਆਤਮਾਹੀ ॥ ਸਿਵ ਕਚਿ ਭੈਰੋ ਤਕਰਪੁ ਸਿਨਿ ਕਰਤ ਗੁਣਿ
 ਆ ॥ ਕਿਹੇ ਮਹਾਦੇਵ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਿਆਨ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਵਿਖੈ ਸਕਾਹੀ ॥ ਤੁਮ ਕਿ
 ਰਪਾ ਕਰਨ ਵਿਰਤ ਕਰੇ ॥ ਮੈ ਜਾਨ ਚਿਤੁ ਕੋਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅ
 ਵਤਹੀ ॥ ਸੋ ਕਿਆਹੀ ॥ ਆਤਮ ਤਤੁ ਮੁਠਿ ਪਰਪ੍ਰਗਾਟਿ ਕਰੇ ॥ ਸਿਵ ਕ
 ਹਾਪੰ ਚਤਤ ਮਨਿ ਬਧਿ ਚਿਤੁ ਅਹਿ ਕਾਰ ਮੈ ਹੋਇ ॥ ਏਕ ਮੈ ਹੀ ਤੀਨਹੀ
 ਇਕਰ ਚਿਤੁ ਪਤਿ ਮੈ ਸਾਰ ਕਰੀ ॥ ਅਰੁ ਯਾਰ ਰੂਪੁ ਦਰਿ ਦਰਸਨ ਮੇਰ
 ਹੀ ॥ ਅਕਾਸ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸਰੂਪਿ ਦਿਆਪ ਕਹੀ ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਨਾਮ ਰੂਪ
 ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮਾਨਹੀ ॥ ਮ੍ਰਿਗਾ ਤਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ਜਾਨਾ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ
 ਅਰੁ ਪੁਰਾਨਿ ਮੈ ਹੀ ॥ ਏਕ ਬੇਲੁ ਤੁਮ ਠਿਕੈ ਅਦੁਤੀ ਜਾਣਾ ॥ ਪਰਮ ਤਤੁ
 ਏਕ ਹੋਹੀ ॥ ਯਹਿ ਸਬਦਿ ਜੇ ਸਰੀਰੇ ਬਿਖੈ ਅਨਿਕ ਪਾਰਿ ਕਰਕਾਰੀ
 ਨਸਤਾਹੀ ॥ ਸੋ ਬਿਸਨਹੀ ॥ ਰੂਪ ਅਰੁ ਪਈਹਾ ਉਹਾ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ॥ ਬਿਸਨ
 ਜਾਣਾ ॥ ਕੁਬੇਰ ਯਹਿ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰਪੁ ਸਿਨ ਗੁਣਿ ਆ ॥ ਕਿਹੇ ਪ੍ਰਹਲਾ
 ਦ ਜੇ ਚਾਹੈ ਜੁ ਆਪ ਕਚਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਚਿ ਪੂਜਾ ਸਿਵ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸੇ ਸਿਵ ਕਾ
 ਪੂਜਾ ਕੀ ਥੀ ॥ ਸਿਵ ਰੂਪੁ ਹੋਤਾਹੀ ॥ ਅਰੁ ਰੁਗਮ ਜੀਵਣ ਮਰਨਿ ਕੋ ਸੇਛੁਟ
 ਣਾ ਯਹੀ ਜੁ ਸਿਵਹੀ ॥ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਪੂਜਾ ਸਕਤਿ ਕੀ ਸਿਸਟਹੀ ॥ ਅ
 ਵਪੁਤ ਕਹਾ ਪੂਜਾ ਸਕਤਿ ਕੀ ਯਹੀਹੀ ॥ ਜੁ ਸਿਵਹੀ ॥ ਪਾਚ ਬਤੀ ਸਿਵ ਕੇ
 ਸੀਰਾਹੀ ॥ ਪਰਤ ਤੇ ਓਸਿ ਕੋ ਕੋਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਕਿਸ ਕਾ ਕਰਤੇ ਜੁ ਜਜ਼ਹੀ ॥
 ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਾ ਚੇਲਾ ਮਤਿਹੀ ॥ ਅਰੁ ਸੂਬ ਸਿਵ ਦੇਖਾ ॥ ਅਰੁ ਜਾਣੁ ਜਨਾ
 ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਅਰੁ ਨਾਮਿ ਅਵਪੁਤ ਸਿਵਹੀ ॥ ॥ ਅਰਕ ਸਾ ਕੁਬੇ
 ਰ ਕੀ ਸੁਣਾ ॥ ਕੁਬੇਰ ਕਹਾਹੀ ॥ ਸਿਵ ਬਿਧ ਮੁਕਤ ਕਿਆਹੀ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾਵੈ
 ਨੇ ਅਹਿ ਕਾਰਤੇਹੀ ॥ ਨਹੀ ਤਚਿ ਬਿਧ ਮੁਕਤ ਦੇਨੇ ਨਹੀ ਗਾਖਾਤੀ ॥ ਜੁਤੁ

ਭੁਕੇ ਬਤਾਇ ਦੇਵੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾਯੋ ਗਉਪ ਦੇਸ ਕਰੇ। ਸਬ ਕਹਾਯੋ
 ਜੋਗੇ। ਜੁਸਰ ਬਸਿਵੇ। ਧ੍ਰਮ ਰਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕਹੇ। ਜੋ ਬਧਵਾਨ ਕੋ ਏਕ
 ਸੈਨ ਤਹੀ ਬਸੇ। ਜੋ ਨਿਰਬਧ ਪੈ ਤਿਨ ਕਚਿ ਤਿਨ ਕਚਿ ਪਰਮਾਰਥ ਕਾ ਪਾਵ
 ਟਾਕਰਨੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਸਿਵ ਪਾਰਨਾ ਕਹਾ। ਕੰਯਹੀ ਪਾਰਨਾ ਜੋ ਸਿਵੇ।
 ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਹਰਮ ਸੇਗ ਤੇ ਕੋ ਸੇਛੁ ਟੇ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਕਹੁ ਜੋ ਅਵਤੀ ਸਿਵੇ।
 ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਮਨਿ ਕਾਰੋ ਕਣਾ ਕਹਾ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਸਿਵ ਜਾਣ ਮਨ ਕਹਾ। ਕੁ
 ਬੇਰ ਅਚਰਜ ਮਾਨਿ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਾ ਜੋ ਮਨ ਨਹੀ ਤਚਿ ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ। ਸਿਵ
 ਕਹਾ ਆਗੇ ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਆ। ਅਬਨਾ ਸਕੁਇ ਆ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਜੁ ਕੁਬੇਰ ਨਹੀ
 ਤਚਿ ਪੁਨ ਸੁਰਗ ਕਾ ਅਰੁ ਦੁਖ ਨ ਕਰ ਕਾ ਕਿਸ ਪਰੇ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਸਰਬ ਸਿ
 ਵੇ। ਯਹਿ ਸਰਬ ਅੰਗ ਅਰੁ ਪੰਚ ਰੂਤ ਰੂਪ ਸਿਵ ਕਹਾ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਬੇਦ
 ਮਾਸ ਰਹਿਵੈ ਪੈਲਿ ਆਪੈ ਜੁ ਜਾਨੈ ਬਿਸਨ ਕੋ ਦੇਖਾ। ਅਰੁ ਪਦ ਕੋ ਪਹੁਚਾ
 ਉਸ ਕਥਿ ਹੁਜ ਸਿਸਾਰ ਵਿਖੇ ਆਵਾਗਦਨ ਨਹੀ। ਉਸ ਪਦ ਕੋ ਕਿਉ ਕਥ
 ਹੁਚੈ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਯਹੀ ਪਦੇ। ਜੁ ਸਿਵੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਚਿਤ ਬਾਸਨ ਵਿਖੇ
 ਬੈਧੇ। ਏਸ ਤੇ ਕੋ ਸੇਛੁ ਟੇ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਕਹੁ ਸਿਵੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਪ੍ਰਜੇ ਨੇ ਸ
 ਧਰੁ ਏ ਆ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸਿਧ ਪ੍ਰਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਜਨ ਤਿ ਆਗੇ। ਸਿਵ ਕਹਾ
 ਹੇ ਕੁਬੇਰ ਤੁ ਕਵਨੇ। ਕੁਬੇਰ ਕਹਾ ਸਿਵੇ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੋ ਅਗਨ ਕੋ ਸ
 ਗਲ ਕਰੀ ਕਾ ਰੂਪ ਨਹੀ ਰਹਤਾ। ਤੁ ਅਗਨ ਅਰੁ ਮੈਲ ਕਰੀ। ਜਬ ਮੈਨੇ ਤੁ
 ਝੁਕੀ ਆ। ਤਾ ਤੁ ਆ। ਸਿਵ ਕਹਾ ਜਬ ਤੁ ਕਲ ਕਰੀ ਪੈ ਤਬ ਲਗਾ ਅਗ
 ਨਿਹੈ। ਜਬ ਤੁ ਪੈ ਤਬ ਮੈਂ ਹੋ। ਜਬ ਤੁ ਨਹੀ ਤਬ ਮੈਂ ਕਹਾ। ਜਹ ਮੈਨਹੀ ਤੁ
 ਤੁ ਕਵਨੇ। ਕੁਬੇਰ ਤੁ ਸਨੀ ਭਾਇ ਆ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਗੇ ਏਸ ਠਿਕਨ ਬੀ।
 ਹੇ ਮੈਂ ਤੇ ਏਹੁ ਏਹੁ ਹਾਸੁ ਅਵਧੁਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕੋ ਕਹਾ। ਤਬ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ
 ਕਹਾ ਹੇ ਅਵਧੁਤ ਮੈਨੇ ਜਾਨਾ ਬਾਜੁ ਤੇ ਹੇ ਸਿਗਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਕੋ ਪਹੁਚਾ।
 ਸੋ ਏਹੁ ਰਮ ਮੇਰਾ ਮਿਟ ਗਾਇ ਆ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਅਬ ਮਾਝਿ ਕਚਿਨ ਮਸ
 ਕਾਰੇ। ਜਾਤਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਕਹਾ ਜਹਾ ਜਾਵੈ ਮੈਂ ਹੀ ਹੋ। ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ
 ਅਬਨਹੀ ਜਾਤਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਤੁ ਝੁਕਚਿ ਪਰਮੇ ਸਿਵੇ ਕਤਾ। ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਕਹਾ ਕਾਗਨਹੀ ਤੋ ਹੀ ਸਕਹਾ। ਯਹਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਸਰੂਪ ਬਿਖੇਲੀ ਨ
 ਰੁਇ ਆ। ਅਵਧੁਤ ਜੋ ਸੇ ਆਇ ਆ ਬਾਤੇ ਸੇ ਹੀ ਗਾਇ ਆ। ਹੇ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁ ਭੀ ਜ
 ਨਿਜੁ ਮਝੇ ਕੋ ਸਿਗ ਸਿਤੁ ਕਹਾਇ। ਯਹੀ ਪਰੀ ਅਰੁ ਯਹੀ ਸਮਾਯੋ। ਮੈਂ ਤੇ ਕ
 ਹਾਤੇ ਹੇ ਉਪਦੇਸ ਤੇ ਮੈਂ ਕੀਨੀ ਆਈ ਗਲਿ ਗਾਇ ਆ। ਜਾਨਤਾ ਬਾਜ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਹਾ। ਅਬ ਜੇਤਾ ਚੁਛਤਾ ਹੋਨਹੀ ਪਾਵਤਾ। ਅਰੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ

੩੫੬

ਜੁ ਕਦਨੋਹੋ। ਅਬ ਇਸ ਬਿਨ ਭਿਖਾਵਨਹੀ। ਜੁ ਜਲਾਵੇ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕੇਗਾ। ਅ
 ਬ ਕਥਾ ਜਤਨ ਰਬਕੀ ਕਹੁ ਜੁ ਕਥਾਹੈ। ਉਸਮਹਦ ਅਵਤੁਤਕੀ ਕੈਸੈਹੈ।
 ਜੋਮੈ ਜਾਨਤਾ ਜੇ ਸਿਰਾਤੇਗਾ ਅਗਨਕੀ ਨਿਆਈ ਜਲਾਵਨਹਾਰਾਹੈ ਤਭੀਕ
 ਰਤਾ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਹੈ ਮੈ ਤੇ ਸੀਰਾ ਸੀਤਹੁ ਕਾਦੁਰਲੀ ਕੁਜਾਨਾ। ਮੈ ਤੇਰੇ ਮਨਿਕੀ
 ਜਾਣਹੈ। ਤੁਜੇ ਕੁਛ ਕਹੈਹੈ ਸਰੁ ਕਪਟ ਪਰਪਚੈ। ਪਰੀਤ ਸਰੀਰ ਅਸਾਰਕੀ
 ਤਿਆਗ ਕਰ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਅਨੰਦ ਬਿਖੇ ਸਗਨਹੈ। ਹੇਮੈ ਤੇ ਅਬ ਅੰਸ ਪ੍ਰਿਥ
 ਮ ਕੋ ਪੁਰਨ ਕਰਾ। ਅਦਤੀ ਅੰਸ ਮੈ ਅਵਤਹੈ। ਸੇਧਿ ਧਮਹੈ ਵਹੀ ਅਦਤੀਹੈ।
 ਵਹੁ ਕਪਟ ਅੰਸ ਜੋ ਬਿਸਨਹੈ ਪੁਰਾਣਹੈ। ਉਸ ਕੋ ਕਪਟ ਅੰਸ ਬਿਖੇ ਏਕ ਬਿਸਨਹੈ
 ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬਿਖੇ ਦੁਸਰਾ ਮੁਤਜਣਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਧੰਚਰੁਤ ਮਹਾ ਅਰੁ ਪਸਟ ਅ
 ਤਮਹੈ। ਤਾਤੇ ਯਹਿਨ ਮਰੁਪ ਜੋ ਦੁਸਟ ਮਾਨਹੈ ਏਕਹੈ। ਬਿਸਨ ਪੁਰਾਣ ਜ
 ਣਾ ਅੰਸ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਮਾਪਤੀ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਹੈ ਮੈ ਤੇ ਇਸ ਪੁਰਾਣ ਵਿਖੈ ਪੁਰ
 ਮਸਾ ਸਤ ਲਿਖਾਹੈ। ਨਹੈ ਇਜੁ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਧਰਮ ਸੁਨ ਕਰ ਪ੍ਰਤੀਤ
 ਅਪਨੀ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇ ਵਹੀ ਧੀਰ ਅਰੁ ਬਲੀਹੈ। ਜਚਿ ਸਰੀਰ ਧਾਤਹੈ
 ਇਤਭੀ ਨਿਹਚੇ ਅਪਨੇ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸਰੀਰ ਕਾ ਧਰ
 ਮਹੀਹੈ ਗਿਝਨਾਹੀਹੈ। ਤਾਤੇ ਨਿਸਚਾ ਕਿਉਤਿ ਆਗੀਏ। ਹੇਮੈ ਤੇ ਦਤੀ ਅ
 ਅੰਸ ਬਿਖੈ ਕੁਗਤਿ ਕੁਗਵਾਨਕੀ ਨਿਰੁਪਣਹੈ ਏਕੀ। ਜੁਜੇ ਕੋਟੀ ਕੁਗਤਿ
 ਕਰੇ ਸੋ ਮੁਕਤਿਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਕੁਗਵਾਨ ਤੇ ਬੇਮਖਹੈ। ਸੇਧਿ ਧਮੈ ਪੜਾਹੈਹੈ
 ਨਿਰਭੈਹੈ ਨਾ ਅਰਸੁ ਬਿਬਿਖੈ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੇਖਣੀ। ਯਹੀ ਮੁਕਤਿਹੈ। ਅਰੁ
 ਆਪੋ ਕੋ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਨਣਾ ਯਹੀ ਬਿਧਹੈ। ਗਿਆਨੀ ਵਹੀਹੈ ਜੁ ਅਸ
 ਧਾਨ ਵਾਕਾਸਤਿ ਮੈਹੈਹੈ। ਨਿਸਚਾ ਕਰ ਯਹਿ ਸੰਸਾਰ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਸੁਪਨੇ
 ਕੀ ਨਿਆਈਹੈ। ਜੋ ਸੁਪਨੇ ਮੈ ਆਵੈ ਅਬ ਵਾਹੀ ਮੁਗਤਿ ਸਨਾ ਕੇ ਜਲਾਸਮਾ
 ਨਹੈ। ਤਾਤੇ ਕਚਿਨ ਸੀ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਸਤਿ ਜਾਨੀਏ। ਅਰੁ ਸੀਤਹੁ ਕਹਾਹੈ ਜੋਹੈ
 ਬਿੰਦ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੋ ਸੰਸਾਰ ਕਾਤਿ ਆਗ ਜੋਗਹੈ। ਮੈ ਤੇ ਜਿਸ ਕੋ ਅਸਤਿ ਬਿ
 ਧੈ ਨਿਹਚਾਹੈ। ਅਰੁ ਆਪੋ ਸਰੀਰ ਮਾਨਤਾਹੈ। ਉਸ ਕੋ ਨਰ ਕਤੇ ਨਿਕਸਲਾ
 ਕਠਨਹੈ। ਅਰੁ ਨਰ ਕਿਉਸੀ ਸਰੀਰ ਅਕੁ ਮਾਨ ਕੇ ਕਹਤੇਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਰੁਖੁ ਅ
 ਰੁਮਾਸ ਅਰੁ ਤਚਾ ਅਰੁ ਅਸਤ ਸਰੁ ਰਾਹੁ ਆਹੈ ਸੰਦ੍ਰਿਸਟ ਅਰੁ ਮਲੀਸ
 ਤਾ ਕਾਹੈ। ਜਿਸ ਕੋ ਮਨ ਕੇ ਯਾਸੇਹੈ ਤੇਹੈ ਵਹੀ ਨਰ ਕੀਹੈ। ਹੇਮੈ ਤੇ ਤੁਅਪ
 ਨੀ ਚਾਹਨਾ ਸੇਧੈ ਕੁਛ ਰੁਪਮੈ ਪੜਾਹੈ। ਕਿਸ ਕੀ ਸਕਤਿਹੈ ਜੁ ਤੇਰੀਰ
 ਫੁਆ ਕਰੈ। ਤਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਸਰੀਰ ਅਸਾਰਕੀ ਤਿਆਗ ਕਰ ਅਰੁ ਬਾਹਰ
 ਕੀ ਪੁਜਾ ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਕਾ ਗਿਆਨ ਦੇਨ ਕਹਾ। ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾ ਬਾਹਰ ਕੀ

ਪੂਜਾਵਾਲਾਤੁਚਾਦੇਖਿਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਅੰਤਰਕੀਟਾਕਾਰਿਸਰਬ
 ਆਤਮਾਜਾਨਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਇਨਦੇਨਹੁਤੇਤੁਕਚਿਨਹੈ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਤੇਨੇ
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਅੰਸਸੇਕਹਾਹੈ॥ ਜੁਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਮੈਕਹਾਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਭੈਜਨਮਮਰਨਤੇਕੀਪਵਾਨਹੋਮੇਰੀਗਛਿਅਕਰੁ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਪ੍ਰੀਤ
 ਅਸਾਰਸਰੀਰਕੀਤਿਆਰੁਜੁਯਹੀਬੀਜਆਵਾਹਵਨਕਾਹੈ॥ ਜੇ
 ਗੁਹੈਜੁਇਸਤੇਵੈਗਾਗਕਗਾਜੇਅਨਿਦਿਪ੍ਰਾਪਤਹੋਇ॥ ਮੈੜੇਕਹਾਰ
 ਗਵੈਗਾਗਦੇਨਕਹਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਵੈਗਾਗਯਹੀਹੈਜੇਸਿਸਾਰਕੀਮਿ
 ਬਿਅਜਾਣਾ॥ ਅਰੁਗਾਗਯਹੀਹੈਜੇਭਗਵਾਨਬਿਨਅੰਰਕਾਅਹਿਕਾ
 ਰਕਰਨਾ॥ ਤਾਤੇਸਰੀਰਤੇਵੈਗਾਗਕਗਾ॥ ਅਰੁਭੁਜਨਹੋਬਿੰਦਕਕਗਾ॥
 ਮੈੜੇਕਹਾਵੈਗਾਗਬਿਨਾਹੀਸਰੀਰਤੇਵੈਗਾਗੀਹੈ॥ ਕਿਸਕਾਗਨਤੇਸਰੀ
 ਰਨਿਕਟਤੇਰੇਹੈ॥ ਅਰੁਮੈਆਪਕਹਾਜਾਤਾਹੈ॥ ਯਹੀਚਿਤਚੇਤਨਹੈ
 ਜਹਾਜਾਤਾਹੈ॥ ਚਿੰਤਾਸਾਥਹੈ॥ ਕਿਸੀਸੀਮਿਲਤਾਨਹੀ॥ ਅਰੁਜੇਭੁਜ
 ਨਹੋਬਿੰਦਕਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਚਿਭੁਜਨਕੇਤਿਆਗਕਰਸੁਹੀਸੁਠਚਿਅ
 ਤਾਹੈ॥ ਨਹੀਜਾਨਤਾਚਿਤਕਿਆਵਸਤੁਹੈ॥ ਨਸੀਰਗਬਿਖੇਨਹੋਬਿ
 ਦਬਿਖੇ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਕੀਪਾਲਨਾਕਰੇਹੈ॥ ਮਿਤ੍ਰਨਿਹਿਯੋਜਨਇਸੀਕੇ
 ਦੇਖਾਹੈਮੈਨੇ॥ ਜੇਸਰੀਰਤੇਮੁਕਤਹੈ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਕੇਦੁਖਲਾਗੇਹੈ॥
 ਤਚਿਹਾਇਹਾਇਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਏਕਅਵਰਚਰਜਹੈਜੁਸਾਰਸਿਸਾਰ
 ਯਾਤੇਪੁਰਨਹੈ॥ ਅਰੁਯਹਿਸਦਾਸੀਸਾਰਤੇਮੁਕਤਹੈ॥ ਤਾਤੇਸਰੀਰਸਦਾ
 ਮੇਰੇਸੰਗਹੈ॥ ਅਰੁਮੈਇਸਤੇਨਿਰਲੇਪਹੈ॥ ਜੇਸੇਅਕਾਸਅੰਤਰਬਾਹ
 ਰਘਟਿ॥ ਏਕੇਪੁਰਨਹੈ॥ ਅਰੁਨਿਰਲੇਪਹੈ॥ ਤੇਜੇਸਰੀਰਕੇਨਾਸਤੇਅ
 ਤਮਾਕਾਨਾਸਨਹੀ॥ ਸਦਾਏਕਸਾਹੈ॥ ਮੈਨੇਆਤਮਾਨਿਰੁਪਨਿਤਏਪੈਪ੍ਰ
 ਗਟਿਕੀਆਹੈ॥ ਤੁੰਭੀਕਛੁਅਤਮਾਨਿਰੁਪਣਕਹਾ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਜੇ
 ਕਛੁਤੇਨੇਨਰੁਪਾਨਕੀਆਹੈਯਹੀਨਿਰੁਪਨਹੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਨਿਰੁਪਨ
 ਵਹੁਹੈਜੇਭੁਗਤਿਸੰਜੁਗਤਿਹੋਇ॥ ਭੁਗਤਿਬਿਨਾਗਿਆਨਕੈਸਾਹੈ॥
 ਜੇਸੇਬਿਰਛਫਲਬਿਨਾਭੁਗਤੀਅਪਨੀਭੁਗਵਤਿਸੰਰੁਪਹੈ॥ ੧
 ਕਥਾਜਜੁਰਬਕੀ॥ ਅਬਿਕਥਾਜਜੁਰਬਕੀਜੁਣਾ॥ ਪੁਰਬਜਨ
 ਮਵਿਖੇਜਜੁਰਬਜਮਨਾਕੇਤਟਵਿਖੇਤਪਸਿਅਕਰੇਬਾਗਾਤਦਿ
 ਨੇਧਿਆਨਵਿਖੇਮਗਨਥਾ॥ ਇਕਦਿਨਸਿੰਘਬਨਵਿਖੇਆਇਆਅਰੁ

ਮਿਹਾਬਨ ਕੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਭੈ ਤੇ ਭਾਗੇ। ਏਕ ਹਰਨੀ ਕੇ ਉਦਰ ਤੇ ਬਚਾਨਿ ਕ
ਸਾ ਅਰਜਜੁਰਥ ਕੇ ਅਸਥਲਿ ਨ ਕੁਪ ਜਾ ਸੁਖ ਮਥਾ ਹਲਨ ਥਾ ਸਕਰਾ
ਅਰੁ ਜਜੁਰਥ ਧਿਆਨ ਤੇ ਉਤਰਾ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਹਰਨੀ ਕਾ ਬਚਾਪ ਜਾ ਹੈ
ਉਸ ਸੰਦਰ ਤਾਈ ਪਾਰਿ ਹੀ ਝਾ। ਅਰੁ ਉਸ ਕੋ ਗੋਦ ਮੈ ਲੀਆ। ਅਰੁ ਹਰਿ
ਨਿਸੇ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢਾਈ। ਜੁ ਉਸ ਕੇ ਧਿਆਨ ਮੇਰੇ ਦਪ ਜਾ। ਅਰੁ ਉਸ
ਕੇ ਪਾਲਨੇ ਮੇਰਾ ਨਥਾ। ਏਕ ਦਿਨ ਜਜੁਰਥ ਅਸਥਲ ਤੇ ਕਿਸੀ ਕਾਰ
ਜਹੈ ਏਯਾ। ਅਰੁ ਹਰਨ ਕਹੀ ਗੁਰਗਾਇਆ। ਜਜੁਰਥ ਆਇਆ
ਦੇਖੇ ਤੇ ਹਰਨ ਨਹੀ। ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਪਛਤਾਇਆ। ਜੁ ਸੰਦਰ ਹਰਨ ਹਾਇ
ਆਇਥਾ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਕਹਾ ਗਾਇਆ। ਉਸ ਬਿਨ ਮੇਰੀ ਕਿਉ ਕਰਬੀ ਤੇ
ਗੀ। ਏਸੀ ਬਾਸਨਾ ਬਿਖੈ ਸਰੀਰ ਤਿਆਗਿਆ। ਅਰੁ ਹਰਨ ਕਾ ਜਨਮ ਪਾ
ਇਆ। ਬਨਿ ਵਿਖੇ ਰਹੇ ਲਾਗਾ। ਪਰਬੀ ਜਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ ਕਾ ਉ
ਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤੇ ਨਿਗਾਇਆ। ਏਕ ਦਿਨ ਉਸ ਕੇ ਮਨਿ ਆਈ। ਜੁ ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਵਿਖੇ
ਤਪਸੀ ਬਾ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੇ ਧਿਆਨ ਬਿਨ ਏਕ ਦੁਆਸ ਕੀ ਅਚੇਤਨ ਬਾ। ਪਰ
ਯਹੀ ਹਰਨ ਕਾ ਜਨਮ ਅਰੁ ਬਨਿ ਵਿਖੇ ਹਰਨਾ। ਅਰੁ ਮੁਲਕੀ ਅਪ੍ਰਧ ਤਹਰਨ
ਕੀ ਪਰਤੀਤੈ। ਤਾ ਤੇ ਜੋਗ ਹੈ ਜੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕਿਸੀ ਸੇਨ ਕਰੇ। ਬਹੁ ਜਨਮ ਨ ਕੇਤੀ
ਰਧਰ ਆਇ ਕਰ ਸਰੀਰ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਏਕੇ ਪਰ ਜਨਮ
ਲੀਆ। ਜਬ ਦੋ ਬਰਖ ਕਾਰੁ ਏਆ। ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਗਾਈ ਜੇਤਾ ਬੁਲਾਵੈ ਬੰ
ਲੈਨਹੀ। ਐਸੇ ਹੀ ਚੁਪ ਵਿਖੇ ਨੋ ਦਰਸ ਬਰਖ ਬੀਤੈ। ਤਬਿ ਪਿਤਾ ਜਾਨ ਜੇਪੁ
ਤਮੇਰਾ ਗਾਗੈ ਅਰੁ ਮੁਜ਼ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਛੁ ਕਹਾ ਕਾਮ ਕਹ ਤੇ ਬੇਨਥਾ ਕਰਤਾ
ਅਰੁ ਆਪ ਸੇ ਮਗਨ ਬਾ। ਜਬ ਗਾਈ ਯੇ ਦੇਖਾ ਜਜੁਰਥ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮਕਾਨ
ਹੈ। ਏਕ ਦਿਨ ਬਨਿ ਕੀ ਜਾ ਕੇ ਨ ਮਿਤ ਉਸ ਕੇ ਰਿਜਾ ਬਲੈ ਗਾਏ। ਅਰੁ ਉਨ ਕੇ
ਖੇਤੀ ਬੀ। ਚਾਹਾ ਜੁ ਉਸ ਕੇ ਜਲ ਦੇਵੈ। ਪਰਬੀ ਪਜਲ ਕਛੁ ਟਾਹੁ ਆਥਾ।
ਜੇਤਾ ਉਦਮ ਕੀ ਅਜਲ ਕੋ ਬੀ ਪਲਪ ਜਾ। ਬਹੁ ਆਪ ਬੀ ਚਮਸ ਤਲ ਕਰੀ।
ਜੁ ਏਸ ਜਜੁਰਥ ਤੇ ਕਾਰ ਜਕਛੁ ਹੋਤਾ ਨਹੀ। ਤਾ ਤੇ ਉਸੀ ਕੋ ਬੀ ਪਕੀਰ ਚਿਜ ਤਾ
ਲ ਦੇਵੈ ਕਰ ਉਪਰ ਮਾਡੀ ਝਾਲ ਦੇਹੀ। ਅਰੁ ਖੇਤੀ ਕੋ ਜਲ ਚੜਾਇ ਕਰਕਾ
ਹਿ ਕਠਿਆਏ। ਅਰੁ ਜਜੁਰਥ ਕਛੁ ਨਿਜਾਨਾ। ਏਨ ਹੁਨੇ ਕਵਾ ਕੇ ਨਗਨ ਬਾ।
ਬਨ ਕਾ ਕਠਿ ਤਕ ਦੇਖੈ ਬਾ। ਅਰੁ ਰਾਜ ਉਸ ਦੇ ਸਕੇ ਵਰਖ ਵਰਖ ਕੇ ਏਕ ਮਾਨ
ਖੁਭਵਾਨੀ ਦੇਹ ਰੇ ਬਲ ਦੇ ਤਾਥਾ। ਅਰੁ ਛੁਛ ਬਾ। ਜੇ ਕੋ ਉਮਾਨੁ ਖਰਿਧ

ਅਪਨੇ ਮਨ

ਗੁਰਮਤਿ ਆਇਆ ॥ ਥਹੁ ਭਏ ਕਹਿ ਨ ਸਿਕਾਰੋ ਕੋ ਨਿਕਲਾ ॥
 ਅਰੁ ਜਗ ਜਗੁ ਰਖ ਬਾਤ ਹਾ ਆਇਆ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੇ ਏਕ ਪੁਰਖ ਦੇਵਲ
 ਧੁਸਟ ਜਲ ਕੇ ਬੀਧਿ ਕਿ ਕੇ ਦਿਖਿਆ ਹੁਆ ॥ ਉਹ ਸੇ ਜਗੁ ਰਖ ਕੋ ਨਿ
 ਕਾਸ ਕਰ ਪੁਛਾ ॥ ਜੁ ਤੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ॥ ਜਗੁ ਰਖ ਉਤਰਨ ਦੀਆ ॥ ਤਬ ਰਾ
 ਜਾ ਦੇ ਨੇਹਾ ਬੀਧਿ ਕਰ ਉਸ ਕੋ ਰੁਟੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰ ਲੈ ਗਇਆ ॥ ਅ
 ਰੁ ਜਾ ਜੇ ਖੀਰੇ ਸੋ ਬਲੁ ਕਰ ਦੇਹੁ ਰੇ ਸੁਖ ਦੁਆ ॥ ਅਰੁ ਦੇਵੀ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁ
 ਟੀ ॥ ਅਰੁ ਜਾ ਕੇ ਬਵਰ ਜਤ ਰੁਟੀ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਰੇ ਮੁਰਖ ਤੁ ਜੇ ਇਸ ਕੋ
 ਬਲ ਕੇ ਨਿਮਿਤ ਲਿਆਇਆ ॥ ਇਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਤਾ ॥ ਜੇ ਚਾਹੈ ਤ
 ਉਮੈ ਅਰੁ ਤੁ ਦੇ ਨਹੁ ਨਹੀ ॥ ਰਾਜੇ ਜਗੁ ਰਖ ਕੇ ਛੋਰ ਦੀਆ ॥ ਤਹਾ ਤੇ ਨਿਕਸ
 ਕਰ ਬਨ ਕੋ ਗਇਆ ॥ ਮਾਧਮਾ ਗਰੇ ਏਕ ਗੁਜਾ ਸਾਖਸਾ ਸਤ ਪਜਨ ਕੇ ਨਿਮਿਤ
 ਰਪ ਲਸਨ ਪਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅਰੁ ਕਤ ਕਰਹਾਰੇ ਕਰਮਾ ਰਗਮ ਹਿਰਹਿ
 ਗਏ ॥ ਰਾਜੇ ਦੇਖਾ ਜੁ ਏਕ ਪੁਰਖ ਬਲ ਧੁਸਟਿ ਮਾਰਗ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥ ਕਹਾ
 ਇਸੇ ਲਿਆਵਹਾ ॥ ਅਰੁ ਬਾਮ ਦੇਵਤੀ ਉਹਾ ਹੀ ਬਨਿ ਦਿਖੈ ਥਾ ॥ ਦੇਨ ਕੋ ਲੈ
 ਆਇ ਕਰ ਸੁਖ ਪਾਲ ਉਨ ਕੇ ਕਾਧੇ ਪਰਿ ਵਈ ॥ ਦੇਨ ਉਠਾਇ ਕਰ ਲੈ ਚਲੇ ॥
 ਪਰ ਸਗੀਰ ਕੀ ਸੁਪਨ ਬਾਰਖਤਾ ॥ ਜੇ ਤਾਰਾ ਜਾ ਕਹਿ ਤਾ ਬਾ ਬੇਰਾ ਹੀ ਚਲੇ
 ਕਛੁ ਨ ਕੇ ਜਾਨਤਾ ॥ ਕਈ ਚਲਤੇ ਬੇਕਬੀਖ ਜੇ ਹੋਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਬੀ ॥ ਰਾਜਾ ਇ
 ਸ ਬਾਤ ਤੇ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਕੁਇਆ ॥ ਸੁਕੇ ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਕਰੋ ਰਬ ਚਨ ਕਹੇ ॥
 ਅਰੁ ਦੁਖ ਦੀਆ ਪਗਇਨ ਕੇ ਮੁਖ ਪਰ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਤਾਨ ਆਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਇਨ
 ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਮਝੇ ਜੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ॥ ਤਾ ਤ ਕਾਲ ਸੁਖ ਪਾਲ ਸਚਿ ਉਤਰਾ ॥ ਚਿ
 ਨ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਏਕ ਰਾਹਿ ਕਾਰ ਰਾਜ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਾਲ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕ
 ਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਤ ਕੁਇਆ ॥ ਜੁ ਮੈ ਦੇਖਤਾ ਹੁਤ ਮਸਿਤਾ ॥ ਨਿਹ ਪਰੇ ਜਨ ਤ
 ਮ ਕੋ ਦੁਖ ਦੀਆ ਮੁਠਿ ਪਰਿਖਿ ਮਾ ਕਰੇ ॥ ਜਗੁ ਰਖ ਕਹਾਤ ਸੁਕੇ ਕ
 ਚਿਨਿਖਿ ਮਾ ਕਰੇ ॥ ਹਮਾਰੇ ਕਾਧੇ ਚਿਪਰ ਸੁਖ ਪਾਲ ਦੇ ਕਰ ਤੇ ਨੇਪਾ ਪਸਾਨ
 ਹੋ ॥ ਸੋ ਬਸੁ ਸੁਖ ਪਾਲ ਕਾ ਰੁਕਾਧਿ ਯੋ ਪਰ ਕਾਧਿ ਯੋ ਕਾ ਕਟ ਕਪਰ ਕਟ
 ਕਾਗੇ ਤੁ ਯੋ ਪਗ ਰੋ ॥ ਚਿਯੋ ਕਾ ਦਰੇ ਪਰ ਅਰ ਚਰੇ ਕ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰਿ
 ਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਖਿਮਾ ਕਰਾਇ ॥ ਹੋਰ ਜਾ ਤੇ ਨੇ ਸਿਖ ਆਸ ਮਝਾਹੈ ਜਮੈ
 ਸੁਖ ਪਾਲ ਪਰ ਚੜਾਹੈ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਲ ਲਕੜੀ ਕੀ ਹੋ ॥
 ਅਰੁ ਲਕੜੀ ਬਿਰਛ ਕੀ ਤੁਝ ਕੋ ਲਜਾਨ ਹੀ ਆਵਤਾ ॥ ਜੁ ਬਿਰਛੁ

ਰਚ ਜਾਏ॥ ਅਰੁ ਕਹ ਤਾਹੈ ਸੁਖ ਪਾਲ ਪਰਚ ਜਾਏ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਾ
 ਹੋ ਜਨੁ ਰੁਕ ਪਹਿ ਕਾਰਤੇ ਕੈ ਸੇਛੁ ਟੋ॥ ਜਨੁ ਰੁਕ ਪਕਹਾ ਹਿ ਕਾਰਤੇ ਤੁ
 ਬਛੁ ਟੋ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਮੈ ਪਾਲ ਮੈ ਬੈਗਾ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਾਲ ਤੁਝ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋ॥
 ਤੈ ਸੇ ਜਾਨੁ ਸਰੀਰ ਪਰ ਬੈਗਾ ਹੋ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਮੁਝ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋ॥ ਗਾਜੇ ਕ
 ਹਾਜੇ ਮੈ ਸਰੀਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋ॥ ਤਥਿ ਕਉ ਟੋਹੋ॥ ਜਨੁ ਰੁਕ ਪਕਹਾ ਤੁਝ ਹੀ ਹੋ॥
 ਜੋ ਕਹ ਤਾਹੈ ਮੈ ਕਉ ਟੋਹੋ॥ ਰਾਜਾ ਤੁਸੀਂ ਭੁਇਆ॥ ਜਨੁ ਰੁਕ ਪਕਹਾ ਹੋ
 ਸਾਰ ਦੁਲਕ ਥਾਰੁ ਕੀ ਅਰੁ ਨਿਦਾਖ ਕੀ ਤੁਝ ਕੈ ਸੁਦਨ ਕਹਾਵੇ ਹੋ॥
 ਰੁਕੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕ ਦਿਨ ਆਸ਼ਮ ਸੇ ਉਠਿ ਕਰਨਿ ਦਾਖ ਕਉ ਦੇਖ
 ਏ ਕਉ ਆਇਆ॥ ਅਰੁ ਨਿਦਾਖ ਦੇ ਸਹੀ ਸੁਦਰਖ ਤੇ ਰੁਕਾ ਸੇਵ ਕਥਾ
 ਠਹਿਰਤੇ ਉਠਿ ਘੋਰਾ ਹੋਆ॥ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾਤਿ ਪੁਜਾ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਚਿੰ
 ਠਹਿਰ ਬੈਰਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ॥ ਕਿਹੇ ਸਹਾਰਾ ਜਨ ਆਗਿਆ
 ਕਰੀਏ॥ ਰੁਕੁ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੈ ਇਛਾ ਮੀਠੇ ਭੋਜਨ ਕੀ ਹੋ॥ ਨਿਦਾਖ ਇਸ ਤੀ ਕਉ
 ਕਹਾਇ ਸਤੀਭੋਜਨ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੇ ਲੇ ਆਇ॥ ਜਬ ਭੋਜਨ ਕਰੁ ਚਕਾਤ
 ਕਰਾਜੇ ਦੇ ਨੇਹਾ ਬੇਜੇ ਜਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ॥ ਕਿਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਘਾਏ ਹੋ ਮੁਝਿ ਵਿ
 ਖੇਛੁ ਪਾ ਅਰੁ ਅਘਾਈ ਦੇ ਨੇਹੀ॥ ਕਿਉ ਜੇ ਛੁਪਾਯ ਹੀ ਹੈ॥ ਜਬ ਤਤ ਅਰੁ
 ਨਿਕਾ ਚਾਹਨਾ ਭੋਜਨ ਖਾਵਣੇ ਕੀ ਕਹਤੀ ਹੈ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਕੋ ਤਪਤ ਕਰ
 ਰਿਸਨ ਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਭੋਜਨ ਖਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਅਘਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਯਹਿ
 ਸਰਬ ਧਰਮ ਸਰੀਰ ਕੇ ਹੈ॥ ਮੁਝ ਸੇਛੁ ਪਾਸੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੋ॥ ਨਿਦਾ
 ਖ ਪੁਛਾਤੁ ਮਕਹਾਹਿ ਤੋਹੋ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੇਗੇ॥ ਰੁਕੁ ਕਹਾ ਅਕਾਸਕ
 ਨਿਆਈ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਹੋ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਮੁਝਿ ਬਿਖੇਨ ਹੀ॥
 ਦੇਸ ਕਾਲ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋ॥ ਤੁ ਅਰੁ ਸਰਬ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਏ ਕਮੈ ਹੋ॥ ਹੋਰਾ ਜਨ
 ਸਾਧਨ ਸਮਤਾ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਹੋ ਨਿਦਾਖ ਸਰਬ ਬਿਖੇ ਏ ਕਪਰਖ
 ਜਾਨਾ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਛੈ ਵਹੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੈ ਸਾਹੋ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਕਉ ਨਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ
 ਜਾਨੁ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਤੁ ਹੀ ਹੈ॥ ਏ ਕਬ ਚਨ ਕਹ ਕਰਮ ਆਸ਼ਮੀਰ
 ਏਆ॥ ਅਰੁ ਕੇਤਕ ਅੰਧ ਬਨ ਵਿਖੈ ਬੀਤਾਇ ਕਰ ਬਹੁੜ ਆਇਆ
 ਅਰੁ ਨਗਰ ਤੇ ਬਾਹਰ ਬੈਠਾ॥ ਅਰੁ ਨਿਦਾਖ ਕਉ ਖਬਰ ਪਹੁੰਚੀ॥

ਚੁਭੁਭੁਆਇਆਹੈ॥ ਨਿਦਾਖਬੇਗਹੀਆਇਕਰਬੇਨਤੀਕਰੀ
 ਜੁਨਗਰਬਿਖੈਚਲੀਏ॥ ਰੁਝਕਹਾਨਗਰਅਰੁਰਾਜਅਰੁਪ
 ਰਜਾਮੈਨੇਕਬੀਨਹੀਦੇਖੀਨਹੀ॥ ਤਾਤੇਤੁੰਦਖਲਾਇ॥ ਨਿ
 ਦਾਖਕਹਾਮੈਗਜਾਹੈ॥ ਏਹਨਗਰਅਰੁਪਰਜਾਮੈਰੀਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਹਸਤਮੇਰੇਚੜਨੇਕੋਬਡੇਹੈ॥ ਰੁਭੁਕਹਾਯਹਿਰਥਹਸਤਪਰ
 ਜਾਨੇਤੁੰਦਖਲਾਏਕੋਹੈ॥ ਜਬਨੇਤਮੁੰਦੇਤਬਕਛੁਨਥਾ॥ ਨਿਦਾਖ
 ਕਹਾਸਰੁਪਰਪ੍ਰਗਟਹੈਜਮੈਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ ਨਿਦਾਖਹਸਤਤੇ
 ਉਤਰਕਰਰੁਝਕੇਚਰਨੇਪਰਪੜਾ॥ ਅਰੁਕਹਾਤਮਅਚਾਰਜ
 ਹੋਤਮਾਰੀਦ੍ਰਿਸਟਮੈਭੇਦਨਹੀ॥ ਅਰੁਮੁਝਕੋਮਨਕਰਭੇਦਹੈ॥
 ਜਠਿਨਚਿਧਾਇਕਰਆਤਮਕੋਪਾਵੈਸੋਆਗਿਆਕਰੇ॥ ਰ
 ਭੁਕਹਾਤੇਰੇਹੀਓਧਦੇਸਕੋਬਹੁਜਾਇਆਹੈ॥ ਤੁੰਮਸੁਕੋ
 ਹਿਤਕਰਅਗਨਿਕਟਮੇਰੇਰਹਾ॥ ਤਚਿਨਿਕਮਲਹੋਹੁੰਯਹਿ
 ਓਧਦੇਸਹੈ॥ ਜੇਏਕਹੀਧਰਮਾਰਥਰੁਪਆਤਮਾਜਾਣਾਜੁ
 ਸਾਰਭੂਤਹੈ॥ ਏਤਾਬਚਨਕਹਿਕਰਅਪਨੇਆਸੁਮਕੋਗਾਇਅ
 ॥ ਅਰੁਨਿਦਾਖਅਵੈਤਬਿਖੈਲੀਨਰੁਇਆ॥ ਸਰੁਮਾਨੁਖਹੁਅ
 ਰੁਪਸੁਅਰੁਬਿਖੈਦੇਖਣੇਲਾਗਾ॥ ਅਰੁਦਕਿਏਹਸਰਬਰੁਪਹੈ॥
 ਅਰੁਮੈਏਕਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਆਤਮਸਰੁਪਹੈ॥ ਤਬਜਜਭੁਰਥਕਹਾ
 ਰਾਜਕਓਐਸੇਹੀਮਿਤਿਜਾਣਾ॥ ਜੁਆਤਮਬਿਨਾਅਠਿਰਕੋਈਨ
 ਹੀ॥ ਜਿਸਕੋਯਹਿਗਿਆਨਹੈ॥ ਸਰਬਬਿਖੈਨਿਸਚੇਸਰਬ
 ਵਹੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਵਿਖੈਨਾਸਰੁਪਅਨੇਕਰੁਸਤੇਹੈ॥ ਧਰਮਗਿਆ
 ਨਕੀਦ੍ਰਿਸਟਬਿਖੈਏਕਹੀਹੈ॥ ਜੇਲੇ॥ ਜੈਸੇਜਲਬਿਖੈਤਰੰਗਤੇ
 ਆਦਿਲੇਕਰਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਦ੍ਰਿਸਟਆਵਤੈਹੈ॥ ਧਰਮਿਨਿਸਚੇ
 ਜਲਹੀਹੈ॥ ਤੈਸੇਨਾਸਰੁਪਦੇਖਣੇਸੁਣਨੇਬਿਖੈਹੈ॥ ਮੂਲਸਰਬ
 ਕਾਏਕਆਤਮਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਬਿਖੈਇਸਕਾਰਨਤੇਭੇ
 ਦਹੈ॥ ਤਾਤੇਐਸੇਮਿਤਿਜਾਣਾ॥ ਅਰਜੁਤੇਰੀਬ੍ਰਹਮਕੋਬੀਚਾਰ
 ਬਿਖੈਭਿੰਨਭਿੰਨਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਐਸੇਮਿਤਿਜਾਣਾ॥
 ਅਰੁਜਾਣਚੁਏਕਆਤਮਾਹੈ॥ ਯਹਿਸਰਬਬ੍ਰਹਮਤੇਆਵ

ਲੈ ਕਰ ਚੀਟੀ ਪ੍ਰ ਜੇਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਸਕਾਰੈ॥ ਅਰੁ ਵਹਿਕਿ ਨਹੈ॥
 ਮੈ ਅਰਤੁ ਰੋਸ ਰਬ ਵਹੀ ਹੈ॥ ਐਸਾ ਅਰੁ ਦ ਜਾਣ ਕਰ ਭੇਦ ਮਨ ਤੇ ਨ
 ਵਿਤਰ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਪਰਮਾਰ ਬਵਿਐ ਦਿਸਟਿ ਕਰਿ॥ ਜੁ ਅਤੁ ਮਾਅ
 ਕਾਸ ਕੀ ਨਿਅਈ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਘਰਿ ਗਿਆ ਨਿਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਚਿਤ ਸਰੁ ਪਕੇ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਜੜ ਭਰਖ ਰਾਜੇ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸਕ
 ਰ ਉਸਕਾ ਪ੍ਰ ਜਨ ਸਿਪਕੀਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਰਾਜਾ ਸੁਖ ਪਾਲ ਸੋ ਤਿਆਗ ਕਰ
 ਬਨ ਕੋ ਗਇਆ॥ ਅਵੁ ਪੁਤਰੁ ਉਇਆ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਬੰਸ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਜੜ ਭਰਖ ਤੁ ਸਨੀ ਹੋਇ ਕਰਾਰਿ ਰੁਕੇ ਆਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਰਾਇ ਜੋ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲਤਾ ਮੁਸਟ ਕੀ ਸਾਸਨਾ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਜੜ ਭਰਖ ਕ
 ਛੁਨ ਜਾਨਾ ਤਿਉ ਉਇਆ॥ ਜਬ ਪਿਤਾ ਦੇਖਾ ਜੁ ਉਸ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਤੇ ਹੈ॥ ਬਿ
 ਵਰ ਜਤਿ ਉਇਆ॥ ਜੁ ਚਿਮੁੜ ਹੈ॥ ਤਉ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਕੋਇ ਸੇਮਾਰੇ
 ਤਿਹੈ॥ ਉਨਹੁ ਕਹਿ ਆਪਾ ਬਰ ਅਰੁ ਲੋਹੇ ਕੀ ਨਿਅਈ ਤੁ ਸਨੀ ਹੈ॥ ਇ
 ਸਕਾਰਨ ਤੇ ਇਸ ਕੋ ਸਾਸਨਾ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਤਉ ਗ੍ਰੀ ਸਾਸਨਾ ਜੋਗ
 ਨਹੀ॥ ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਅਪਨੀ ਜੇਠ ਚਿਰ ਸਾਸਨਾ ਜੋਗ ਨਹੀ॥ ਪਿਤਾ ਅਪ
 ਨੀ ਰਚਿ ਗਬਿ ਕੇ ਉਠਿ ਕਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਹਾਥ ਪਕੜ ਕਰਾ ਲੈ ਆਇਆ॥ ਅ
 ਚਿਉ ਸਕੇ ਸੀ ਸਪਰਹਾਸ ਫੇਰਾ॥ ਅਰੁ ਪੁਛਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁੰ ਵਚਨ ਕਿਉ ਨਹੀ
 ਕਰਤਾ॥ ਮੈ ਤਉ ਤੁਝ ਕੋ ਜੋਗੀ ਦੇਖਾ ਤਾਹੈ॥ ਕਿਸਕਾਰਨ ਤੇ ਜੋ ਵਹੀ ਜੋ
 ਗ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਦੁਖ ਸੁਖ ਏਕ ਸਮਾਨ ਹੈ॥ ਕਹੁ ਦਿਖਾ ਮੈ ਇਸ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਕੋ
 ਸੇ ਪਾਰ ਪਰੇ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਮੈ ਸਰੀਰ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ॥ ਤਬ ਗਇਆ
 ਬਿਖੇ ਜਾਇ ਕਰ ਮੇਰੇ ਪਿੰਡ ਭਰੇ ਗਾ॥ ਤਬ ਜੜ ਭਰਖ ਉਤਰ ਕਛੁ ਨਿ
 ਦੀਆ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਜੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਅਪਾਲ ਕੇ ਬੇਉਨਹੁ ਉਸ ਕੇ ਪਿਤਾ ਕੋ ਕਹਿ
 ਆ॥ ਜੁ ਰਾਜਾ ਹਮਾਰੇ ਕਰਿ ਬੇਰਾ ਹੀ ਇਸਨੇ ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਆ॥ ਜੇ ਅਧੁ
 ਤਹੈ ਇਕਰ ਬਨਿ ਕੋ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕੋ ਸੇਮੁ ਕਤਿ ਹੋਵੇ
 ਜੜ ਭਰਖ ਦੇਖਾ ਜੇ ਅਬ ਵਚਨ ਕਰਣਾ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਹਸਾਤ ਬਪਿਤਾ ਜ
 ਨਾ ਜੁ ਬੁਧ ਵਾਨ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਦਨ ਕੀਆ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ॥ ਜੇ ਰੋਵਣਾ
 ਅਰੁ ਹਸਣਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹੈ॥ ਤਬ ਜੜ ਭਰਖ ਉਤਰ ਦੀਆ॥ ਰੋਵਣਾ
 ਇਸਕਾਰਨ ਤੇ ਹੈ ਜੁ ਸਿਆਨ ਪਤੇ ਕਛੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਬੇਦ
 ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜੇ ਅਰੁ ਪੰਡਤਨਾ ਉਇਆ॥ ਪਰਮਾਰੂ ਕਾ ਪਰੋਜਨ ਨਾ ਪਾ

3

ਇਆ ਅਰੁ ਹਸਨਾ ਇਸ ਕਾਰਨ ਜੁਰੁ ਰਮਹੈ। ਦਵੈ ਤਨਹੀ ਦੇਵ ਤਕਾਨ ਵਿ
 ਰਤ ਕੁਇਆ। ਪਰਹੇ ਪਿਤਾ ਤੁਝ ਕਰਿ ਹਸਣੇ ਪਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਪ
 ਰੇ ਜਨਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਜਹੀ ਪਰੇ ਜਨਹੈ। ਜੁਮੇਰੀ ਤਿਸਨਾਨ ਵਿਰਤ ਹੋਇ।
 ਪਰੇ ਕਾ ਅਨਾ ਤੇ ਮੇਰੀ ਹੀ। ਏਕ ਅਸੁ ਮੇਰੀ ਹੀ। ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਦੇ ਨੇ ਪਰਗਟ
 ਕਹਾ। ਜਨੁ ਤੁਰਬ ਕਹਾ ਸਾਧਨਾ ਸਰੀਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ
 ਬੋਕੇ ਪਾਵੇ। ਜੋ ਅਨਾ ਤਮ ਜੋਗੀ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕਰਮ
 ਦੇ ਨੇ ਕੇ ਮਿਥਿਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੋ ਮਿਥਿਆ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਇ ਕਾ ਸਾ ਚਹਤਾ ਹੈ।
 ਅਰੁ ਅਨਾ ਮਤੇ ਕਛੁ ਸਿਧਨਹੀ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਅਖਵਾ ਸਰੀਰ ਚਿਰਿ ਕਾਲੁ ਹੈ। ਪ
 ਰਸਰੀਰ ਤੇ ਕਾ ਪਾਧੋ ਜਨਹੈ। ਮੈ ਅਪਣੇ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਣੇ ਹੀ।
 ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਚਿੰਤਾ ਪੈ ਹੀ। ਪਰ ਇਨ ਤੇ ਕਛੁ ਪਰਮਾਰ ਬਨੇ ਦੇ
 ਆ। ਤੁਝ ਅੰਸਾ ਜੋਗ ਕਰ ਬਿਨਾ ਆਤਮਾ ਜੁ ਅਸਾਰ ਭੂਤ ਪੈਨ ਦੇਖ ਅਰਨਾ ਜ
 ਨਾ। ਕੋ ਸਾਹੈ ਆਤਮਾ ਚੇਤਨ ਅਰਗਿ ਆਨੁ ਪੈ। ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਹੋ। ਅਰੁ
 ਇਸ ਮੰਤਰ ਬਾਹਰ ਕਾ ਤਿ ਆਗ ਕਰ। ਜੋ ਆਤਮਾ ਜੋਗਾ ਜਹੀ ਹੈ। ਹੋਇ ਪਿਤਾ
 ਰੇਦ ਅਰੇਦ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੇ ਉਗਾਇ ਦੇਹ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮਾ ਅ
 ਰੇਦ ਹੈ। ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਮੈ ਪਾਪੀ ਹਾਮੈ ਕੋ ਸੇ ਆਤਮਾ ਜੋਗੀ ਹੋਵੇ। ਜਨੁ ਤੁਰਬ
 ਕਹਾ ਆਗੇ ਅਰੁ ਅਥਿਤੀ ਨੇ ਕਾਲੁ ਨਹੀ। ਰਾਬਿੰਦ ਹੀ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਪਾਪੀ ਪੁਨੀ
 ਕਿਉ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੇਰੀ ਆਇ ਅਰੁ ਅੰਤ ਕੋ ਕਈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਪਿਤਾ ਕਹਾ
 ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਜੀਵੇ। ਜਨੁ ਤੁਰਬ ਕਹਾ ਸਾ ਚਤੁ ਜੀਵੇ। ਤ
 ਤੇ ਸਰੀਰ ਜੀਵੇ ਹੈ। ਵਕਨ ਅਸੁ ਮਨਹੀ। ਰਉ ਪਾਪ ਪੁਨ ਕਹਾ ਹੈ। ਜਬ ਤ
 ਕਜਾਨਤਾ ਹੈ ਮੈ ਵਰਨ ਅਸੁ ਹੀ। ਤਬ ਪਾਪ ਪੁਨਿ ਵੀ ਚਾਰਤਾ ਹੈ। ਜਬ ਵਰਨ
 ਅਸੁ ਮਿਥਿਆ ਹੈ। ਤਬ ਪਰਮਾ ਅਧਰਮ ਕਹਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਜੇ ਵਰਨ
 ਅਸੁ ਮਿਥਿਆ ਹੈ। ਤਬ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕਰਮ ਜੋ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਉ
 ਨ ਕਾ ਕੁਰਾ ਕਿਸ ਕਰਿ ਹੈ। ਜਨੁ ਤੁਰਬ ਕਹਾ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕਰਮ ਜੁ ਸਰੀਰ
 ਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈ। ਸੋ ਤਉ ਚਿੰ ਸਕਰਿ ਅਗਨਿ ਬਿਖੇ ਜਲਾਇਆ। ਇਸ ਤੇ ਵਸੇ
 ਪਕਿਆ ਸਾਜਨਾ ਹੈ। ਜੇ ਸਨੇ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕੀ ਆਖਾ ਸੇ ਜਲਾ। ਅਰੁ ਵਰ
 ਨਾ ਆਸੁ ਮਤੇ ਨਿ ਆਗਾ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਤੇ ਕਿਆ ਕੁਇਆ ਹੈ। ਸੋਗਾ ਹੈ
 ਸਦਾ ਪ੍ਰਸਿਨਿ ਅਰੁ ਹਸਤਾ ਕਹਾ। ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਕੋ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋ। ਸਦਾ ਜਗ
 ਕਰਤਾ ਆ। ਅਰੁ ਤੁਰਬ ਕਹਤਾ ਹੈ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਜਨੁ ਤੁਰਬ ਕਹਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜਗ
 ਕਰਤਾ ਕੋ ਜਾਣਾ। ਪੀਛੇ ਜਗਾ ਕਰਾ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਕਰਤਾ ਮੈ ਹੈ। ਜਨੁ ਤੁਰ

ਥਕਹਾਤੁ ਕਠਿਹੈ॥ ਸਰੀਰਹੈ ਅਥਵਾ ਜੀਵ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਹਾਸਹੀ ਜਾਨ
ਤਾਹੋਜੁ ਬ੍ਰਹਮਣਹੈ॥ ਜਜ਼ੁਰ ਥਕਹਾ ਜੁਆਤਮਾ ਵਿਖੇ ਵਰਨਾ ਸੁਮਨ
ਹੀ॥ ਤਓ ਸਰੀਰ ਕਹਾਹੈ॥ ਕਿਉ ਕਹਤਾਹੈ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਣਹੈ॥ ਤੁੰ ਚਾਹਨਾ ਸੁਰੁ
ਅਸੁਰੁ ਕੀਤਿ ਆਗ ਕਰਗਾ॥ ਅਰੁ ਰੁਜ਼ ਨਹੈ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਚਿੰਤਨ
ਕਹਾ॥ ਪਰ ਚਿੰਤਾ ਤੁਥ ਮਿਟੈ ਜਬ ਜਾਨੈ ਮੈ ਸਰੀਰ ਨਹੀ॥ ਰੋ ਬਿੰਦਹੈ॥
ਜਬ ਰੋ ਬਿੰਦਹੈ ਤਬ ਤੁਰੀ ਗੋ ਬਿੰਦਹੈ॥ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇਹੈ॥ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਵਿਖੇ ਭੇਦ ਨਾਹੀ॥ ਯਹਿ ਆਤਮ ਬਧਹੈ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਅਬ ਤੇਰੇ ਪਿੰਡ ਕੇ
ਗਇਓ ਕੈਨ ਜਵੈ॥ ਮੈ ਤੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਹੈ ਵੈ ਸਰੀਰ ਤੇਰਾ ਨਾਸ ਹੁਆ ਹੋਇ॥
ਅਰੁ ਮੈ ਬਹੁ ਜਤਾਏ ਆਵਾਗਵਨ ਤੇਰਾ ਕੋ॥ ਤੁੰ ਅਨਰ ਦੇਸ ਅਰੁ ਮੈ ਕਹੈ ਪਿਤ੍ਰ
ਲੋਕ ਜਾਇ॥ ਜੋ ਪਿਤ੍ਰ ਲੋਕ ਜਾਹਿ ਤਓ ਬਹੁ ਜਾਗੈ ਗਾਗਾ ਜਬ ਯਹਿ ਸਰੀਰ ਤੇ
ਗਨਹੀ ਤਬਿ ਪਿੰਡ ਤੇ ਕਿ ਅਧਰੋ ਜਨ ਗਾਖਤਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅਚਰ ਜਸਮਨ
ਰਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈ ਜਾਨੈ ਬਾਨੇ ਤੁੰ ਮੁਜ਼ਹੈ॥ ਪਰ ਬੁਧਵਾਨਹੈ॥ ਅਰੁ
ਪਿੰਡ ਨਾਸਮਤੁ ਕਹਾ॥ ਜੁ ਪ੍ਰੇਤ ਹੋਇਗਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਕਤ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਰਹੇਗਾ॥
ਮੈਨੇ ਜੋ ਰਿਹਾਸਤਿ ਕੀ ਆਥਾ ਏਸ ਕਾਰਨ ਜੇ ਤੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੇ ਰਿਹਾ ਜਨ ਮੈਗਾ॥
ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ ਨਾਸ ਹੋਇ ਮੁਕਤ ਕਰੇ॥ ਜਜ਼ੁਰ ਥਕਹਾਹੈ ਪਿਤਾ ਮੈ ਐਸਾ ਤੇ
ਗਪਤ ਨਹੀ॥ ਜੁ ਤੁਥਿ ਕੋ ਪਰੇਤ ਕਰੇ॥ ਅਥਵਾ ਪਿਤਰ ਕਰੇ॥ ਜੇ ਮੇਰੀ ਬਾਤਿ
ਬੁਧਿ ਕੇ ਸੁਣੈ ਸੁਣੈ ਕਰੇ ਤਓ ਏਸੀ ਛਿਨ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਤੁਥੇ ਤੇ
ਹੋਸਹੁ ਪਬਿਖੇ ਪਹੁ ਚਾਵੈਹੈ॥ ਹੇ ਪਿਤਾ ਪਰੇਤ ਹੋਵਣਾ ਯਹੀਹੈ॥ ਜਬ ਦ੍ਰਿਸ
ਟ ਸਰੀਰ ਤੇ ਠੀਤ ਬੀਪ੍ਰੇਤ ਰਹਿਓ॥ ਅਰੁ ਬੁਝੈ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਿਗਾਹ
ਹੈ॥ ਉਸੀ ਕਓ ਪ੍ਰੇਤ ਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਪਿਤਾ ਤੁਥ ਕੋ ਨਿ ਆਗ ਕਰੇਹੈ॥ ਅ
ਰੁ ਸਤਿ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਬਿਖੇ ਪਹੁ ਚਾਵੈਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਆਪੁ ਰਿਸਟੈ
ਅਰੁ ਮੁਥ ਕੋ ਭੀ ਕੀ ਆ ਚਾਹਤਾਹੈ॥ ਤੁਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾਹੈ॥ ਮੈ ਤੁਥ ਤੇ ਬਡਾਹੈ॥
ਬਚਨ ਤੇਰਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਖੈ ਨਹੀ ਆਵਤਾ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਤਾਹੈ ਜੁ ਕਰਮ ਪਰ
ਧਾਨਹੈ॥ ਜਜ਼ੁਰ ਥਕਹਾਸਤਿ ਕਹੈ ਮੈ ਤੇਰੇ ਸਟਹੈ॥ ਕਿਸ ਕਰਨ ਤੇਰੇ
ਨਾਮ ਰੁਪ ਤੇ ਮੁਕਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁਰੀ ਚਾਹੈ ਜੁ ਸਿਸਾਰ ਤੇ ਪਾਰ ਪਰੇ ਬ੍ਰਿਸਟਹੈ
ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਆਗੇ ਪਾਬਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜਜ਼ੁਤ ਕਿਉ ਰਾਇਆਹੈ॥ ਅ
ਰੁ ਬਚਨ ਨਾ ਕਰਤਾ॥ ਜਜ਼ੁਰ ਥਕਹਾ ਏਸੀ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੋ ਆਗੇ ਬ
ਹੁਤ ਜਨਮ ਲੀਏ॥ ਅਰੁ ਬਹੁਤ ਬੁਧ ਏਕਰੀ ਕਰੀ॥ ਪਰ ਦੇਖਾ ਜੇ ਸਿਧ

ਵ

ਕਛ ਨਕੁਇਆ। ਤਾਂ ਤੇ ਚੁਪਕਾਰਿ ਹਨ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਜੁ ਤੁੰ ਕੁ
 ਤੇ ਕੀਮੈ ਕਛ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਤਥਿ ਉਹੋ ਪੁਰੈ ਕੋ ਕਹਾ ਜਿਉ ਮੁਖੈ
 ਚਰ ਚਾਕੈ। ਅਰੁ ਮੈ ਯਾਹਿ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਜੁ ਮੈ ਜੜੁ ਰੁਕਾਵੈ
 ਅਰੁ ਯਾਹਿ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੋ। ਜਾਨੈ ਹੋ ਜੋ ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨਿਦਹੋ।
 ਪਿਤਾ ਕਹਾ ਜਿਸ ਉਪਾਇ ਸੇਭੈ ਕਾਲ ਕਾਨ ਵਿਹਤ ਹੋਵੈ ਸੁਕਹੁ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕਾਲ ਮਹਾ ਬਲੀ ਹੋ। ਉਸਤੇ ਮੇਰੀ ਰਛਾ ਕੈ ਸੇ ਕਰੈ ਗਾ
 ਜੜੁ ਰੁਕਾਵੈ ਕਹਾ ਜੁ ਸਰੀਰ ਹੋ ਤੇ ਹੀ ਭੈ ਕਾਲ ਕਾਨ ਹੋਇ ਯਹੀ ਰ
 ਛਾਹੋ। ਅਰੁ ਜਬ ਕਾਲ ਆਇ ਆਉ ਸਸ ਮੇਰ ਛਾ ਚਾਹਿਨਾ ਕਿ
 ਸਕਾਮ ਹੋ। ਤਾਂ ਤੇ ਸੁ ਅਸਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਕਰ ਸੁਣਾ। ਜੁ ਤੇ ਹੀ ਮੈ ਸ
 ਰਛਿ ਆਕੇ ਰੇ ਜੁ ਕਾਲ ਕੋ ਰੁਗ ਮਕਰ ਜਾਣੈ। ਅਰੁ ਉਸ ਵਚਨ ਕੋ
 ਉਹੀ ਸੁਣੇ ਗਾ। ਜਿਸ ਕੋ ਭੈ ਇਹੋ ਇਹ ਗਾ। ਅਰੁ ਜੇ ਸਿਸਾਰ ਕੋ ਰੁਗ
 ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੈ ਅਸ ਕਤ ਹੋ। ਵਹੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ। ਹੋ ਪਿਤਾ ਅਰੁ
 ਭੁਤੇ ਸੁ ਵਣ ਕੋ। ਜੁ ਮੇਰੇ ਕਹਣੇ ਬਿਖੈ ਲੋਕੁ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇ ਜਨੁ ਕਛ ਨ
 ਹੀ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਹੈ ਹੋ। ਜੁ ਬਹੁ ਜੁ ਰੁਗ ਮਰਣੇ ਅਰੁ ਜੀ ਵਣੇ
 ਕਾਤੁ ਮਾਰੇ ਮਨ ਬਿਖੈ ਨ ਉਪਜੇ। ਹੋ ਪਿਤਾ ਜੇ ਕਾ ਕਹਾ ਜਬ ਜੇ
 ਗੋਸੇ ਜੁ ਜਾਤ ਬਕਾਲ ਕੀ ਕਿਅ ਸਕਤਿ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਝ ਕੋ ਸਰੀਰ
 ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਰੈ। ਅਲਪ ਬੁਧੀ ਕੋ ਯਹਿ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ। ਜੁ ਸੁਆਸੁ ਰ
 ਇਅ ਆਵੈ ਕਿਨਾ। ਆਵੈ। ਸਦਾ ਯਹੀ ਚਿਤ ਵਣਾ ਕਰੈ ਹੋ।
 ਜੋ ਯਹਿ ਹੁਆ ਹੋ ਅਰੁ ਯਹਿ ਹੋਇ ਗਾ। ਯਹ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜੁ ਕਾ
 ਹੋ ਕੋ ਆਇ ਆਹੋ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈ ਗਾ। ਸਦਾ ਇਸੀ ਰੁਗ ਮ
 ਬਿਖੈ ਬਿਧੁ ਹੋ। ਕਿਏ ਹਮੇਰਾ ਵਰਨ ਹੋ ਕਿਏ ਹਮੇਰਾ ਆਸੁ ਮਹੋ।
 ਅਰੁ ਏਹ ਮੇਰੀ ਜਾ ਤਿਹੋ। ਅਰੁ ਏਹਿ ਮੇਰਾ ਨਾਮ ਹੋ। ਅਰੁ ਯ
 ਹਿ ਨਹੀ ਸਮਝਤਾ ਜੁ ਯਹਿ ਸਮਰੀ ਸਰੀਰ ਕੀ ਹੋ। ਅਰੁ ਸਰੀ
 ਰ ਰੁਗ ਮਹੋ। ਪਰ ਕੈ ਸੇ ਜਾਨੈ ਜੁ ਚਾਹਨਾ ਕਾ ਪਿਸਾਰਾ ਏਸ ਕੇ
 ਮਨ ਕੋ ਲਾਗਾ ਹੋ। ਸਿਰਨਿ ਕਾ ਸਨੇ ਨਹੀ ਦੇਤਾ। ਤਾਂ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰ ਨਾਮ
 ਕਰਨੇ ਕਾ ਯਹਿ ਹੋ ਪਿਸਾ ਚਿਕਾ। ਜੁ ਨ ਮੈ ਹੋਨ ਇਹ ਜਗਤੁ
 ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਾ। ਅਰੁ ਪਿਤਾ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਸਾਰਗੋ ਬਿੰਦੁ ਹੋ। ਹੋ ਪਿ
 ਤਾ ਜਾਨੈ ਚਾਹਨਾ ਤਿ ਆਗੀ ਕਾਲ ਕੋ ਤਾ ਸੋ ਕਿਆ ਪ੍ਰੇ ਜਨਾ।

ਅਰੁਨਾਸਚਾਹਨਾਕਾਸਹੀਐ॥ ਜੇਏਕਰੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਯਹਿਤੀਨੋਰੁਏਕਮੈਦੁਸਰਾਤੰਤੀਸਰਾਜਗਤਸੇਕਦੁਨ
 ਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਜਤੀਨੋਰੁਕਾਥਤੇਰਾਹੈ॥ ਜਬਲਗਕਿਸੀ
 ਵਾਸਤਿਕੋਮਾਨੋਹੈ॥ ਯਹਿਕਾਲਹੈ॥ ਅਰੁਜੁਤੁਨਹੀਤੋਕ
 ਲਕਹਾਹੈ॥ ਜਕੀਫਿਸਟਇਸਤੇਉਠੀ॥ ਅਰੁਜਾਨਾਜੁਨ
 ਮੈਨਕੋਈਮੇਰਾ॥ ਸੋਏਕਰੋਬਿੰਦਬਿਨਾਕਿਆਰਹਾਹੈ॥
 ਤਾਤੁਪਹਿਲੇਰਿਖੀਕੇਸਕੋਦੇਖਾ॥ ਜਿਸਨੇਰਿਖੀਕੇਸਕੋਦੇ
 ਖਾ॥ ਤਿਨਸਰਬਕੋਦੇਖਾ॥ ਜੇਸੇਤੈਨੇਕਾਲਬਿਖੈਪ੍ਰੀਤਕੋਰੀ
 ਹੋ॥ ਤੇਸੇਰਿਖੀਕੇਸਬਿਖੈਕਰਾ॥ ਜੇਰੁਗਮਕਾਲਕਾਨਾਸਹ
 ਈ॥ ਧਿਤਾਕਹਾਅਬਿਤਕਹਵਨਅਗਨਵਿਖੈਕਰਤਾਥਾ॥
 ਰਿਖੀਕੇਸਕੋਲਹੀਦੇਖਾਮੈਨੋ॥ ਤਾਤੇਜਿਸਪ੍ਰਕਾਰਕਾਦਰਸ
 ਨਿਹੋਇਸਕਹਾ॥ ਜਜ਼ਰੁਗਥਕਹਾਯਹਿਦਰਸਨਪੈਉਸਕਾ॥
 ਜੇਮਨਪਾਪਪੁੰਨਤੇਨਵਿਰਤਰੁਏਆ॥ ਅਰੁਚਾਹਾਜੇਰੋਬ
 ਦੋਕੋਦੇਖੋ॥ ਜਬਮੁਖ ਉਸਓਰਕੀਆਵਹੀਹੋਤਹੈ॥
 ਤਿਸਤੇਬ੍ਰਹਮਣਜੁਸਾਰੀ ਸਿਸਟਤੇਸਿਸਟਹੈ॥ ਜੇਚੰਡਾ
 ਲਗੀਯਹਿਬੀਚਾਰਮਾਨੁ ਦਿਖੈਦ੍ਰਿੜਕਰੇਤਉਮਕਤਿਹੋ
 ਈ॥ ਧਿਤਾਕਹਾਅਜਜੀ ॥ ਵਨਾਮੇਰਾਸਫਲਗੁਏਆਹੈ
 ਜੁਬਿਰਧਗੁਏਆਹੈ॥ ਅਰੁਅਬਤਕਮੋਕੇਬਿਧਨਬਿਖੈਖ
 ਏਤੀਅਓਧਮੇਰੀਇਉਹੀਗੰਠੀ॥ ਜਜ਼ਰੁਗਥਕਹਾਜੀਵ
 ਨਾਤੇਗਤਬਰਸਦੇਵੈਗਾ॥ ਜਬਨਿਹਚੇਸਤਕੋਸੇਜਾਨੇਜੇ
 ਨਜਪਨਤਪਨਧਿਆਨਨਧਿਆਤਾਰਿਖੀਕੇਸਹੈ॥ ਰਿਖੀ
 ਕੇਸਇੰਦ੍ਰੀਆਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਈਸਰੰਧਰਮੇਸਰਕੋ॥ ਜੇ
 ਤੁਫੁਦੇਖਏਕੀਹੋਇ॥ ਯਾਤੇਯਹਿਯੋਗਹੋਤਾਹੈਵਹੀਰਿਖੀਕੇ
 ਸਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਮਾਨਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਸਮਝਾਜੁਨਮੈਨਬ੍ਰਹਮਣ
 ਕਲਮੇਰਾ॥ ਨਵਰਨਨਾਸੁਮਨਿਲੋਕਨਪੂਲੋਕਾ॥ ਕਿਸਕਾ
 ਰਨਤੇਜੇਰਿਖੀਕੇਸਹੈ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਹਾਹੈ॥ ਬਹੁਜਬਾਮਦੇ
 ਵਆਵਤਾਰੁਏਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਜੇਅਚਰਜਹੈਜੁਰਿਖੀਕੇਸ
 ਕੀ॥ ਚਾਹਨਾਹੈ॥ ਜੁਰਿਖੀਕੇਸਕੋਦੇਖੋ॥ ਜਜ਼ਰੁਗਥਕਹਾਹੈਧਿ

ਤਾ ਦੇਖ ਅਰੁ ਸੁਣ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਿਆ ਕਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਧਿਤਾ ਕਹਾ ਜੈਸਾ ਤੂੰ
 ਹੈ ਤੈਸਾ ਵਾਸ ਦੇਵ ਭੀ ਹੋਇਗਾ॥ ਪਰੁ ਕਹੁ ਮੈ ਕਹਿਣੇ ਹੋ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ
 ਤੁਰਿ ਖੀਕੇ ਸਹੈ॥ ਅਹਿ ਕਾਰਣ ਅੰਤ ਕੇ ਉਠਾਇ ਦੇਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ
 ਮੈ ਏਕੋ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਏਕੋ ਸੋ ਸੜਹੋ॥ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕੈ ਸੇ ਹੋਵੇ ਓ॥ ਜੇਵਹੁ ਸ੍ਰਬ
 ਸੋ ਸਮਾ ਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਜੇ ਤੁਸਮ ਹੋਤਾ ਤਓ ਮੈ ਤੀ ਕਰਤਾ॥ ਸੜਤਾ
 ਨਿਕਰਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਸ੍ਰਬ ਗਿਹੈ॥ ਮੈ ਤੀ ਅਰੁ ਸੜਤਾ ਬਿਖੈ ਪੁਰਨ ਹੈ॥
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇ ਕਹੈ ਜੁ ਈਸੁ ਰਹੈ॥ ਕਿਓ ਜੇ ਬਿਧੈ ਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ
 ਕਹਾ ਕਹੈ ਪਕੇ ਤੇਰੇ ਵਿਖੇ ਮਾਗਤ ਚਿਨ੍ਹ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਬਿਖਮ ਤਾਨਿ ਹੋਇ
 ॥ ਤੂੰ ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਪੁਰਨ ਹੈ॥ ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਹੀ ਜੁ ਦੀਨਤਾ ਬਿਖੈ ਹਿਤ ਕਰੇ
 ਅਰੁ ਕਹੈ ਪਤੇ ਬਿਰਕਤਿ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਸੋ ਸਮਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅ
 ਚਰਜ ਮਾਨੁ ਉਠਿਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੁ ਐਸੈ ਹੈ ਤਓ ਸਤਿ ਤਿਤਿਆਗ ਕਿ
 ਓ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਸਤਿ ਤਿਆਗ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਨ
 ਹੀ ਤਓ ਤਿਤਿਆਗ ਕਿਸ ਕਾ ਜੋਗ ਨਹੀ॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਣ ਤੁੰ ਆਪਣੇ ਬਿਖੈ
 ਅਹਿ ਕਾਰ ਮਾਤਿ ਕਰਾ॥ ਜੁ ਮੈ ਕਿਛੁ ਰੁਗਵਾਨ ਤੇ ਭਿਨ੍ਹ ਹੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਗਰਿਖੀ ਕੇ
 ਸਕਾ ਹੈ ਵਹਿਜਾਨੈ॥ ਤੁਝ ਕੇ ਉਸ ਕੇ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਸੋ ਕਿਆ ਪਰੋਜਨ ਹੈ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਤੁਸਮ ਤਿਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਸਹੀ ਰੁਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚ
 ਹਨਾ ਸੁਣ ਕੋ ਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਮੈ ਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਤੇ ਸੰਨੀ ਰੁਠਿਆ॥
 ਜੜੁ ਰੁਰਥ ਕਹਾ ਹੋਇ॥ ਤਾ ਯਹੀ ਉਪਾਓ ਕਾਲ ਕੇ ਨਾਸ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਯ
 ਹੀ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਮੈ ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਪਤ੍ਰ ਹੈ ਜੁ ਤੁਝ ਕੇ ਜੀਵ ਤੇ ਹੀ ਮੁਕਤ ਕੀਆ
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਿ ਕਹੁ ਤੁੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਧਿਤਾ ਕ
 ਹੋ ਹੈ॥ ਨਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨ ਮੈ ਧਿਤਾ ਅਹਿ ਕਾਰ ਧਿਤਾ ਅਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਾ ਚਾਕਾ ਪਹਿ
 ਰ ਕਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਸੋ ਉਠਾਇਆ ਤਬ ਸੁਰੁ ਹੀ ਕਾਰਨਾ ਸੁਰੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਾਰ
 ਤਾ ਕੁਟਿਬ ਕੀ ਐਸੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇਨ ਓਕਾ ਪਾਰ ਪਹੁਚਾ ਅਰੁ ਲੋਕ ਆਪੋ
 ਆਪ ਨੇ ਮੂਰ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਅਚਰਜ ਮਾਨੁ ਉਠਿਆ ਹੈ॥ ਜੇ
 ਤਓ ਵਾਸ ਦੇਵ ਹੈ॥ ਤੇ ਕਹਾ ਜੇਵਹੁ ਅਰੁ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੇ ਕਹੈ ਪ
 ਅਰੁ ਕਿਆ ਸੁਨੈ॥ ਹੇ ਜੜੁ ਰੁਰਥ ਮੈ ਰੁਠਿਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੜੁ ਚੈ ਤੇ ਨ ਕ
 ਹਾ ਹੈ॥ ਮੈ ਆਪ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਹੈ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਹੇ ਜੜੁ ਰੁਰਥ ਤੇ ਨ
 ਧਿਤਾ ਕਾ ਨਾਜ ਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਐਸਾ ਨਾਸ ਨ ਕੀਆ ਜੇ ਬਹੁ ਜਨਿ ਹੋ
 ਇ॥ ਅਬ ਤਕਿ ਕਿਸੀ ਨੈ ਐਸਾ ਨਾਸ ਕੀਆ ਜੇ ਸੇ ਤੇ ਨ ਕੀਆ ਹੈ॥

੨

ਜਨਨੁ ਰਖ ਕਹਾਇ ਸਕੇ ਜਨਮ ਸਫਲੇ ਭਯੋ ॥ ਅਹੁਰੇ ਬਿੰਦੁ ਰੁਪੁ ਰੁ
ਇਆ ॥ ਥਾਮ ਦੇਵ ਪੁਰਾਤਨ ਕੋ ਨਹੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਾ ਰੁਪੁ ਮੇਰਾ ਰਿਖੀ ਕੇ
ਸਕਾ ਪੁਰਾਤਨ ॥ ਆਪ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਾ ਅਹੁਇ ਫੀਯੋ ਤੇ ਪੁਰਾਤਨ ॥ ਤਾਤੇ
ਤੁਏ ਕਠਿਨੀ ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਚ ਕਹਤਾ ॥ ਜੁਤੁ ਵ
ਮਦੇ ਵਯੋ ॥ ਕਿਸਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁਸਤਿ ਅਹੁ ਬੇਦ ਕਹਤਾ ॥ ਜੁਅਨੀਤਾ
ਮਾਹੁ ਅਨੰਤ ਰੁਪੁ ਰੁਗਵਾਨ ਕੇ ॥ ਵਾਸ ਦੇਵ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸੋ
ਤਥਿ ਤੁ ਕਠਿਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਚ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾਨਨੀ ॥ ਪੀਛੇ ਤੁ ਜਾਨ
ਜੁ ਕਠਿਨੀ ॥ ਜਨਨੁ ਰਖ ਕਹਾ ਦੇਵਾਸ ਦੇਵ ਯਹਿ ਐਸਾ ਨਾਮ ਭੁਇ
ਆ ॥ ਜੁਏ ਕਰਵਾਲ ਹਥਿ ਮੇਰੀ ਨਹੀ ਰਹੀ ॥ ਬਹੁਤ ਦਤਾ ਤੇ ਆ
ਵਤਿ ਭੁਇਆ ॥ ਅਹੁ ਕਹਾ ਦੇਵੇ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਪੁ ਨਦੁ ਐਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਦੁਕਹਾ ਦੇਵ ਪੁਤ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਤਥਿ ਕਠਿਨੀ ਦੇਵੇ ॥ ਅਵੁਤ ਕਹਾ ਯਹ
ਜਨਨੁ ਰਖ ਕੀ ਸ਼੍ਰੇਯਾ ਤੇ ਕਹਤਾ ॥ ਪਰਮੇ ਨੇ ਕਹਾ ਤੇ ਨਹੀ ਨਹੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਕਹਾ ਜਿਸ ਨੇ ਕਹਾ ਉਸੀ ਨੇ ਸੁਨਾ ॥ ਕਹਾ ਤੇ ਬਕਤਾ ਸੁਤਾ ਏਕ
ਹੀ ॥ ਜਿਹ ਬਾਸ ਕਹਤਾ ਹੈ ਅਹੁ ਸੁਵਨੇ ਸੋ ਸੁਨਤਾ ॥ ਅਵੁਤ
ਕਹਾ ਤੁ ਕਵਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਚ ਸਨੀ ਰੁਇਆ ॥ ਜਨਨੁ ਰਖ ਕਹਾ ਤੁ
ਪਰਮ ਹੀਸਾ ॥ ਅਹੁ ਬਹੁਤ ਗਾਜਿਯੋ ਕੇ ਅਵੁਤ ਕੀ ਆਤੈ ਨੇ ॥
ਮੁਠੁ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਾ ॥ ਅਵੁਤ ਕਹਾ ਆ ਯਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥ ਜੁਮੇ
ਜੀ ਮੇਰੀ ॥ ਅਹੁ ਜੀਵ ਅਹੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਜਨਨੁ ਰਖ ਕਹਾ
ਯਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਆਪ ਪਰ ਕਰੀ ॥ ਪਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਹੁ ਜੁ ਪਰ ਪ
ਰ ਕਰੀਏ ॥ ਅਵੁਤ ਕਹਾ ਤੁ ਪਰਮ ਹੀਸਾ ॥ ਤੇਰੇ ਦੇਵ ਦੇਵੇ ਕੇ ਆਇ
ਥਾ ॥ ਪਰ ਜਬ ਆਇ ਕਰ ਦੇਵਾ ਤੁ ਨਹੀ ॥ ਯਹੀ ਤੇਰੇ ਦੇਵਾ ਥਾ ॥
ਜਨਨੁ ਰਖ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਜਾਨ ਤਾਥਾ ॥ ਜੁਸਾ ਤੇ ਜੁਗਾਵਿ ਕੇ ਦਤਾ ਤੇ
ਅਵੁਤ ਥਾ ॥ ਜਬ ਦੇਵਾ ਤੁ ਨਹੀ ਯਹੀ ਗਲ ਮਿਲਣਾ ਥਾ ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਸਾਚ ਕਹਾ ਨ ਜਨਨੁ ਰਖ ਕਹਾ ਅਵੁਤ ਮੇਰੀ ॥ ਅਵੁਤ ਕਹਾ
ਮੇਰੀ ਤੇ ਤੁ ਕਠਿਨੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਚ ਕਹਾ ਤੁ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀ ਜੁ ਅਵੁ
ਤ ਕਠਿਨੀ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਅਵੁਤ ॥ ਅਵੁਤ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀਯੇ ਕੇ ਪਾਲਕਾ ਬਿਖੇ ਮਗਨੀ ॥ ਅਵੁਤ ਤੇ ਸੇਰੀ ਰਸ
ਭੀ ਸੇਤ ਦੇਵੇ ਹੋਇ ਕਰ ਰੁਗਤ ਰੁਗਵਾਨ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਕਿਉ ਜੁ

ਕੁਗਤਕੁਗਵਾਨਕੀਪਰਮਾਰਥੈ॥ ਜਾਨੇਕੁਗਤਕੁਗਵਾਨਕੀਕਰੀ
 ਪਰਅਪਰਤੇਛੁਟਾਅਉਨਿਹਚਲਦਿਤਕੁਇਆਹੇਬ੍ਰਹਮਣ੍ਵਰ
 ਹੁਕੁਜਨਕਹੁਕਉਨਸਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਨਕਹਾਯਹੀਕੁਜਨਹੈ॥ ਜਬਾਮ
 ਦੇਵਰਿਖੀਕੇਸਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤ੍ਰੇਤੁਕਹੁਕੁਗਤਿਕਿਆ
 ਹੈ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਕਹਾਮੈਨਹੀਤਉਕੁਗਤਕਹਾਅਰਕੁਗਵਾਨਕਹਾਅਵਧੁ
 ਤੇਕਾਇਤਹਾਸਕਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤ੍ਰੇਇਤਹਾਸਅਵਧੁਤੇਕਾ
 ਯਹੀਯਾਜੇਗੋਬਿੰਦਹੈਤੁੰਭੀਨਿਹਚਾਕਹਾ॥ ਜੇਗੋਵਿੰਦਹੈ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਕ
 ਹਾਮੈਨਹੀਤਉਨਿਹਚਾਕਉਨਕਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਯਹੀਨਿਹਚ
 ਕਰਜੁਮੈਨਹੈ॥ ਜਬਤੁੰਨਹੀਤਬੋਗੋਬਿੰਦਹੈ॥ ॥ ਅਬਕਥਾ
 ਤਪਸੀਕੀਚਲੀ॥ ਅਬਕਥਾਤੀ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤ੍ਰੇਮੈਅ
 ਰਾਅਵਧੁਤਅਰਜਜੁਰਕਥਮਾਰਗਚਲੇਜਾਤੇਥੈ॥ ਜਬਥੁ
 ਦੁਕਾਆਸੁਮਕੇਨਿਕਟਪਹੁਚੇਏਕਤਪਸੀਦੇਥਾ॥ ਜੁਪੰਚਅਰ
 ਨਤਪਤਾਥਾ॥ ਤਪਉਪਰਾਂਤਹਮੈਸੇਧੂਸੈਨਕੀਆ॥ ਕਿਹੇਸੰਤ
 ਤਮਕਉਨਹੈ॥ ਕਹਾਆਏਹੋਅਰਕਹਾਜਾਵੇਗੋ॥ ਜਜੁਰਕਥਕਹ
 ਜੈਸੇਹੈਤੈਸੇਹੀਰਹਾ॥ ਅਰੁਸਦਾਅਗਨਬਿਖੇਜਲਾ॥ ਤੁਝਕੋਹ
 ਮਾਰੀਬ੍ਰਿਥਾਪੁਛੁਣੁਸੋਕਿਆਪਰੋਜਨਹੈ॥ ਅਰੁਬਿਨਾਰੁਜਨਹੈ
 ਬਿੰਦਕੇਜੋਕਰਮਹੋਤੇਹੈ॥ ਜਾਣਮਿਥਆਸਾਰਿਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਕੁਜਨ
 ਗੋਬਿੰਦਕਾਕਰਜੋਨਿਰਮਲਹੋਵੈ॥ ਅਰੁਮਲੀਨਤਾਵੈਤਕੀਛੁ
 ਟੈ॥ ਸੁਆਸੋਜੇਕੁਜਨਿਬਿਨਜਾਤਾਹੈ॥ ਤਾਕੇਸੁਆਸਮਤਿਜਾਣੁ
 ਪਚਿਨਜੋਖਲਰੀਸੈਨਿਕਸਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਆਵਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਹ
 ਥਾਜੁਟਕਜਾਸਾਸਕਾਹੈ॥ ਸੋਬਿਨਾਰੁਜਨਮੁਖਮੈਰਾਖਈਕਿਆ
 ਜੋਗਹੈ॥ ਜਿਸਸਮੇਜੇਹਥਾਉਤਪਤਿਕੁਈ॥ ਤਬਕਹਾਜੁਮੁਖਿ
 ਬਿਖੈਤਬਉਹਿਏਸਬਿਤਹੋਵੈ॥ ਕੁਜਨਹੈਗੋਬਿੰਦਕਾਕਰੈਨਹੀ॥
 ਤੋਬ੍ਰਿਥਾਥਾਵੈਨਿਮੰਤਏਸਬਿਤਨਹੀਹੋਤੀ॥ ਤਾਂਤੇਤਪਸੀਜਿ
 ਹਥਾਕਹਤੀਹੈ॥ ਮੈਤ੍ਰੇਕਉਧਰਮਧਾਮਬਿਖੇਧ੍ਰਾਪਤਕਰੇਹੈ॥
 ਪਰਜੇਮਨਕੋਆਤਮਾਸਾਬਲਗਾਵੈਅਰਜੇਮਨਤੇਗੋਗੋਬਿੰਦ
 ਤੇਅਨਤਰਹੋਈ॥ ਅਰੁਰਾਂਮਰਾਂਮਕਹੈਤਉਕਿਆਸਿਧਹੈ॥
 ਮਾਲਾਗਾਥਮੈਅਰੁਕੁਜਨੁਰਸਨਾਪਰਾ॥ ਜਬਮਨਪਾਪਪੁਨਸਿ
 ਓਲੀਨਹੋਈਤਉਰਸਨਾਅਰੁਮਾਲਾਕਿਆਕਰੇ॥ ਏਕਸੁਆ

ਸਨਿਗਸਹੋ ਕਰਕੁ ਜਨਕਰੋ ਜੋਗੋ ਬਿੰਦੋ ਹੈ॥ ਜੀਵਤ ਸੇਈ ਹੋ ०
 ਕੋਗੋ ਬਿੰਦੋ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਮਨੁ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ॥ ਜੋ ਨਿਰਸਿ ਸੇਤੁ
 ਏਆਹੋ॥ ਕੁਗਵਾਨ ਆਗਿਆ ਕਰੀ ਹੋ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਏ ਕਢਿ ਨ ਮੁਖ
 ਸੋ ਰੂਪ ਚੇ ਸੋ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਹੋਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਮੁਖ ਦੇ ਸਪ੍ਰਾਲ ਰੂਪ ਅਰੁ
 ਸਮੇ ਕਥਿ ਦੇਤਾ ਹੋ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਲ ਰੂਪ ਹੋ ਏਗੀ ਅਰੁ ਸਮਾ ਆਨ ਪਹੁ
 ਚੇਗਾ ਤਬ ਕੁਜਨ ਕਰੋਗਾ॥ ਕੁਜਨ ਪ੍ਰਾਲ ਰੂਪ ਅਰੁ ਸਮੇ ਕੇਵ
 ਸਨਾਹੀ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜੁਸ ਗੀਰ ਉਤਪਤਿ ਅਰੁ ਨਾ ਸਕੀ ਮਿਲਾ
 ਦਾ ਮੈ ਕੜਾ ਹੋ॥ ਹੇ ਮੁਖ ਸਰੀਰ ਨਾ ਸਤੁ ਏਆ ਤਬ ਚਾਹਨ ਤੇ ਗੀ ਕਿ
 ਆ ਕਰੋਗੀ॥ ਏੰਦ੍ਰੀਆ ਅਰੁ ਅੰਗ ਹੁਪਰ ਥਲੀ ਹੋ॥ ਤਚਿ ਭੀ ਮਨ
 ਚਾਹਨ ਤੇ ਅਨੇ ਕਥਿ ਰਜਤਾ ਹੋ॥ ਪੜਾਨ ਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਤ ਕ
 ਏਕੇ ਸਮੇ ਕੋ ਸੇ ਨਿਰ ਭੈ ਹੋ ਏਗਾ॥ ਹੇ ਤਪਸੀ ਤੁੰ ਕਹਤਾ ਹੋ॥ ਜੁ ਕਹਾ
 ਤੇ ਆਇਆ ਹੋ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਹਿਗਾ॥ ਕਿ ਆ ਕਹੋ ਨ ਆਵਨਾ ਹੋ ਨ
 ਜਵਨਾ ਹੋ॥ ਸਰਬ ਕੋ ਬਿੰਦੋ ਹੋ॥ ਆਵਣਾ ਜਾਵਣਾ ਬੁਦਬੁਦੇ ਵੀ
 ਨਿਆਈ ਹੋ॥ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਇਆ ਅਰੁ ਨਾ ਸਤੁ ਏਆ॥ ਏਹ ਦਰ
 ਨ ਕਹਿ ਕਰ ਓਠਿ ਪੜਾਹੁ ਆ॥ ਤਪਸੀ ਕਹਾ ਜਾਤਾ ਹੋ॥ ਜੜੁ ਰੁਰ
 ਥ ਕਹਾ ਕਥਾ ਮੁਠੁ ਤੇ ਸੁਣਾ॥ ਪਰ ਤਬ ਕਹੋ ਜਬ ਅਹੰਕਾਰ ਅਤਿ
 ਤਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇ॥ ਤਪਸੀ ਕਹਾ ਜਬ ਤੁਮ ਸੇ ਮਿਲਾ ਪੁਭਾਇਆ ०
 ਉਸੀ ਸਮੇ ਸਹਿ ਹੋ ਕਾਰ ਮਿਟਗਾਇਆ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅਗਨ ਸਿਰਾ
 ਤੇ ਲਕੜੀ ਕਾ ਰੂਪਾਇ ਸਾ ਬਿਤ ਹੋਣਾ ਕਰੈ ਹੋ॥ ਜੜੁ ਰੁਰ ਥ ਕਹਾ ਸੁ
 ਵਨ ਕਹਾ ਅੰਗੁ ਜੁ ਰੂਪ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਅਤੀਤ ਨਹੀ॥ ਅਤੀਤ ਵਹੁ ਹੈ ਜੋ
 ਸਰਬ ਪਦੇ ਸੇ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਕਹੁ ਤੁੰ ਕਥਿ ਨ ਸੀਵ ਸਤ ਕਾਤਿ ਆਗ
 ਕਰ ਅਤੀਤ ਕੀ ਆਹੋ॥ ਤਪਸੀ ਕਹਾ ਬੁਧ ਨਹੀ ਰਹੀ॥ ਨਹੀ ਜਾਨ
 ਤਾ ਕਿ ਆਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਹੋ॥ ਜੜੁ ਰੁਰ ਥ ਕਹਾ ਏਕ ਸਮੇ ਚਾਰੇ ਪੁ
 ਤਬ ਹੁਮਾ ਕੋ ਜਿਨ ਕੇ ਸਨ ਕਾ ਦਕ ਕਹਤੇ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਏ ਜੈ ਬਿਜੈ ਦੁਆ
 ਰ ਪਾਲ ਬਿਸਨ ਕੇ ਹੋ॥ ਥੈ ਠੇ ਥੈ ਤਹਾ ਨਾਰ ਦਰਿਕ ਆਏ ਆ॥ ਸੁਨੀ
 ਦਨ ਕਹਾ ਹੋ ਨਾਰ ਦਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ਹੋ॥ ਅਹੁ ਕਿਸ ਬਿਖੇ ਹੋ॥
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈਗਾ॥ ਅਰੁ ਤੁੰ ਆਪ ਕਥਿ ਨਹੀ॥ ਨਾਰ ਦਜੀ ਨੇ ਉਤ
 ਰ ਦੀਆ॥ ਬਿਸਨ ਤੇ ਆਇਆ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਬਿਖੇ ਜਾਵੈ

ਗਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਬੀ ਬਿਸਨ ਰੁਪ ਹੋ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਜਲ ਤੇ ਬਦ ਸਦਾ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਇ ਆ॥ ਤਹਿ ਪ੍ਰਤ ਛੁਪੈ॥ ਜੁ ਜਲ ਤੇ ਆਇ ਆਹੈ ਅਰੁ ਜ
 ਲ ਬਿਖੈ॥ ਅਰੁ ਜਲ ਬਿਖੈ ਜਾਵੈ ਗਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਭੀ ਜਲ ਹੋ॥
 ਜੈ ਸੇ ਸੁਗਨ ਤੇ ਅਨੇ ਕੁਝ ਛੁਪੈ ਤੇ॥ ਪਰ ਜਾਈ ਤਾਹੈ ਜੁ ਕਿਸ ਤੇ
 ਤੇ॥ ਏਹ ਦਰਸਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸਨੰਦ ਨ ਬਹੁ ਤਪੁ ਸਿ ਨਿਰੁਇ ਆ॥ ਤਬ
 ਸਨਕ ਕਹਾਹੈ ਨਾਰਦ ਤੁਕ ਚਿਨ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈ ਗਾ॥ ਨਾਰਦ ਕਹ
 ਕਿਸ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁ ਤਾਨ ਹੀ॥ ਸਨਕ ਕਹਾ ਜੁ ਭੀ ਕਹੁ ਕਵਨ ਪੈ॥ ਨਾਰਦ ਕ
 ਹਾ ਤਾ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਕੋ ਕੁ ਚਿਨ ਪੈ॥ ਸਨਕ ਤੁ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਸਨਤ ਕੁ
 ਮਾਰ ਕਹਾਹੈ ਦੋ ਬਿਖ ਕਹੁ ਕਚਿਣ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਤੇ ਗਾਨ ਮ ਕਿਆ ਪੈ॥ ਅ
 ਰੁ ਆਪ ਕਿਆ ਵਸਤਿ ਪੈ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਾ ਜੈ ਬਿਸਨ ਕਉ ਤਰਸ ਪੈਵੈ
 ਮੈ ਕਚਿਨ ਪੈ॥ ਤਹਿ ਉਸ ਕਥੁ ਕਮ ਕਚਿਣ ਨ ਦਿਰਤ ਕਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪ
 ਚਤੁਤ ਅਹੰਕਾਰ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਪਛਾਟ ਕੁਇ ਪੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਯ
 ਹਿ ਸਰਬ ਜਨ ਜੈ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਚਿ ਕਚਿਣ ਕਹੈ ਜੁ ਤੁਯ ਹਿ ਪੈ ਕਵਹੁ ਪੈ॥
 ਅਰੁ ਤੈ ਜੇ ਪੁਛਾ ਤੇ ਗਾਨ ਉ ਕਿਆ ਪੈ॥ ਸੋ ਜੇ ਤੈ ਨਾਮ ਪੈ ਮੇਰੇ ਹੀ ਪੈ॥
 ਅਰੁ ਵਹੁ ਵਸਤੁ ਹੋ ਜੁ ਸਰਬ ਵਸਤ ਉਸੀ ਸੀ ਪੈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਨੇੜ ਦੇਖ ਤੇ
 ਪੈ ਕਨ ਸੁਣ ਤੇ॥ ਨਾ ਸਕਾਹੀ ਧਲੇਤੀ ਪੈ॥ ਸੋ ਸਰਬ ਮੈ ਪੈ॥ ਏ ਜੈ ਬਿ
 ਜੈ ਕਹਾ ਨਾਰਦ ਮੈ ਸੇ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਜੁ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ਆਗੇ ਜਾਇ ਕਰ ਕ
 ਹੋ॥ ਜੁ ਨਾਰਦ ਕਹਿ ਤਾਹੈ॥ ਮੈ ਬਿਸਨ ਪੈ॥ ਨਾਰਦ ਕਹਾ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹ
 ਤਾਹੈ॥ ਮੈ ਬਿਸਨ ਪੈ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਤੈ ਸੁਣਾਹੈ ਸੁ ਬਿਸਨ ਹੀ ਸੁਣਾਹੈ॥
 ਤੁ ਕਹਾਹੈ॥ ਏ ਜੈ ਬਿਜੈ ਕਹਾ ਜਬ ਬਿਸਨ ਕੋ ਨਿਕਟ ਜਾਤਾਹੈ ਤਬ
 ਰੈ ਰੈ ਤ ਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਈਹ ਕਹਤਾਹੈ ਜੁ ਬਿਸਨ ਪੈ॥ ਨਾਰਦ ਕ
 ਹਾ ਜਾ ਤੇ ਰੈ ਰੈ ਤ ਤੇਤੀ ਪੈ॥ ਵਹੁ ਭੀ ਬਿਸਨ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਜਿਸ ਕੋ ਹੋ ਤੇ
 ਪੈ ਵਹੁ ਭੀ ਬਿਸਨ ਪੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਕਰਤਾ ਸਕਲ ਕਰਮਾ ਕਾਏ ਕਹੀ ਪੈ॥ ਏ
 ਜੈ ਬਿਜੈ ਤੁ ਸਨੀ ਕੁਇ॥ ਜਨੁ ਰੁਧ ਕਹਾਹੈ ਤਪਸੀ ਮੈ ਕਿਆ ਕਹੈ॥
 ਜੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇ ਆਹੈ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਵੈ ਗਾ॥ ਤਪਸੀ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਜਾਨਾ
 ਪੈ॥ ਨਕਉ ਆਵਤਾਹੈ ਨਕਉ ਜਾਵਤਾਹੈ॥ ਏ ਕਾ ਅਦੁਤੀ ਗੋ ਬਿੰਦੁ ਪੈ॥
 ਅਰੁ ਤਪ ਕੇ ਵਲ ਕਰਮ ਪੈ॥ ॥ ਕਥਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀ॥ ਪਰਾਸਰ
 ਕਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸਮੇ ਕੋ ਬਿਖੈ ਏ ਕਥਾ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੀ॥ ਅਪਣੇ ਪਰਮਾ ਦਿਖੈ
 ਦ੍ਰਿੜਾ॥ ਏ ਸਤੀ ਉਸ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਆ॥ ਕਿਹੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕੈ ਸੇ ਮੁਕਤੀ॥

ਕਾਹੇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਕਾਲ ਕੇ ਵਸਹੈ॥ ਨਹੈ ਏਨ੍ਹਾ ਬਹੀ ਨਾ ਸਹੈ ਏਨ੍ਹਾ॥
 ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾਯਹੀ ਓ
 ਪਾਉਹੈ॥ ਜਬ ਕਾਲੁ ਆਇਆ ਤਬ ਆਪਹੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਰੈ॥
 ਅਰੁ ਚਿੰਤਾ ਮੁਕਤ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਅਰੁ ਕਰਮੇ ਤੇ ਕਿਆ ਸਿਧਾ॥
 ਮੁਕਤ ਉਸ ਕੋ ਕਹਿਤੇ ਹੈ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ਹੈ॥ ਸੋ ਯਹਿ ਆਪ ਤੇ ਆਪ
 ਹੈ॥ ਕਰਮੇ ਤਕ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਏਸ ਤੀਕ ਹਾਜਮ ਪੁਰੀ ਕੋ ਮਾਰਗਾ ਵਿਖੈ
 ਤਰਨ ਦੀ ਹੈ ਮਾਰਾ ਦੀ ਰਘੁ ਹੈ ਉਸ ਤੇ ਕਿਉ ਕਰ ਉਤਰੇ ਗੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ
 ਕਹਾ ਸੁਣਹੈ ਤੈਨੇ ਕਉ ਉਸ ਨ ਦੀ ਬਿਖੇ ਅਬ ਤਕ ਪੜਾਹੈ॥ ਅਸੇਰੀ
 ਕਹਿਤੇ ਹੈ ਜਬੇ ਤਰਨੀ ਲਘੁ ਨੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹਾ॥ ਜੁ ਹਮ
 ਕਉ ਉਸ ਨ ਦੀ ਹੀ ਮੈਂ ਛੁਡੈ ਗੇ॥ ਤਉ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬਿਧਨ ਤੇ ਛੁਟੈ ਗੇ॥
 ਪਰ ਅਸੇਰੀ॥ ਵਹੁ ਕੇ ਕਰ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਉ ਲੈਣੇ ਆਵਤੇ ਹੈ॥ ਉਨ ਕਾ ਯ
 ਹਿ ਕਰਤ ਵਹੈ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਮਾਰਗ ਸੇਲ ਘਾਇ ਕਰ ਪਰਮ ਰਾਇ ਪਾ
 ਸਲੈ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਜੁ ਆਗਿਆ ਰੁਗਨ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਤੇ॥ ਤ
 ਤੇ ਯਹੀ ਜੁ ਰਿਸਨਾ ਜੁ ਹੈ ਵੈਰ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਏਸ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਤਿਸ ਕੋ
 ਵੈਰ ਨੀ ਸੇ॥ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ॥ ਏਸ ਤੀਕ ਹਾਜਮ ਪੁਰੀ ਕੋ ਮਾਰਗਾ ਬਿਖੇ
 ਕਾਟੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਖੰਡੇ ਕੀ ਧਾਰ ਮੇਲਿ ਘੁਟਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਕਉ ਅਸੁ ਅਰੁ ਜੁਤੀ ਦਾ
 ਨ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਉਸ ਮਾਰਗ ਨਾਲ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਹਮ ਪੈ ਸਕਤਿ
 ਨਹੀ ਜੁ ਅਸੁ ਅਰੁ ਜੁਤੀ ਦਾ ਨ ਕਰੇ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੇ ਦੁਖ ਕੇ ਕਰ ਕਹੈ ਏਗਾ॥ ਸੇ
 ਹਮ ਕੋ ਕੀਹੈ ਏਗਾ॥ ਸੇ ਪਲਮੀ ਕਉ ਉਸ ਮਾਰਗਾ ਬਿਖੇ ਦੁਖ ਹੈ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਾ
 ਣੀ ਕਉ ਹੈ॥ ਕੇ ਕਰੇ ਕੋ ਨਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਹੇ ਮੁਰਖ ਪੰਚ ਤਤ ਕਾ ਜੁ ਸਰੀ
 ਰ ਹੈ॥ ਸੇ ਏਹੀ ਰਾਖ ਜਾ ਰਹਾ॥ ਅਰੁ ਜਲਾ ਏਹਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਜਮ ਸੁਖ ਮਰੂਪ
 ਹੈ॥ ਤੈ ਸੇ ਹਮ ਰੀ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਹੈ॥ ਹਮ ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਦੁਖ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਏਸ ਤੀ
 ਕਾ ਜੇ ਕੋਈ ਮਹੀ ਨੇ ਮਹੀ ਨੇ ਕੈ ਕਲਸਾ ਦਾ ਨ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਵਹਿ ਉਸ ਮਾਰ
 ਗ ਮੈਂ ਜਲ ਪਾਵਤਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਜਮ ਕੇ ਧਿਆਸ ਲਾਗੇ ਗੀ॥
 ਜਹਾ ਤੇ ਵਹੁ ਜਲ ਪਾਨ ਕਰੈ ਗੇ॥ ਏਸ ਤੀਕ ਹਾਜਮ ਕੋ ਜਲ ਪਾਨਿ ਕ
 ਰਨੇ ਨ ਦੇਵੇ ਗਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਹੇ ਮੁਰਖ ਜਮ ਕੋ ਕਰ ਕੀ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਜੁ
 ਉਤਪਤ ਏਸ ਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਧੂਲ ਰੂਪ ਹੀ ਉਸੀ ਤੇ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੋ ਕਿ
 ਆਸ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਬਵਿਰ ਜਤ ਤੇ ਹੈ ਏ॥ ਕਿਸੀ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੈਂ ਨਹੀ ਲਿਖਾ
 ਜੁ ਜਲ ਜਮ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੁ ਜਲ ਪਾਨ ਨ ਦੇਵੈ ਗੇ ਤਉ ਤ੍ਰਿਪ੍ਰਸਿਨ ਹੈ॥

ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਸਰੀ ਰਧਾ ਚ ਤਤਕਾਰੀ। ਜਬ ਬਲੁ ਨਾਸੁ ਰੁਇਆ ਤਓ ਐਰ
 ਤਤਤੀ ਨਹੀ ਰਹ ਸਕਤੀ। ਤਤੋ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇਰੀ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੇ। ਅਰੁ ਇਸ
 ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੇ ਛੁਟੇ। ਇਸ ਤੀ ਕਹਾ ਜੁਤੁ ਫੁਕੁਇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਿਤ ਲੇ ਜਾਵਹਿ
 ਗੇ। ਅਰੁ ਵੇਰੁ ਪਾਪੁ ਪੁਨੁ ਛੁਟੇਗਾ। ਤਬ ਕਿ ਆਕਰੇਗਾ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕ
 ਹਾ ਜੁ ਅਤਿ ਆਸ ਜਗਤ ਕਾ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਵਹੀ ਸੁਪਨੇ ਵਿਖੈ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਤੇ
 ਨੇ ਜੁ ਜੀਵ ਤੇ ਪਾਪੁ ਪੁਨੁ ਬੀਚਾਰੇ। ਨਿਹਚੇ ਕਰਮਿ ਤੇ ਲੇ ਕਵਿ ਕੇਲ
 ਹਿ ਸੀ ਕਲਪ ਤੁਧੁ ਪਰਗਟਿ ਹੋਇਗਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕਰਮ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰ
 ਕੇ ਮਨ ਕੇ ਨਿਹਚੇ ਕਰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਫਲ ਇਸ ਕਾ ਬੀਚਾਰਤਾ
 ਹੈ। ਜੁ ਏਹ ਕਰਮ ਮੈ ਨੇ ਕੀਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਾ ਫਲਿ ਫਲ ਪਾਵੇਗਾ। ਅ
 ਪਰੀ ਕਰਮ ਕੀਆ ਅਰੁ ਆਪੀ ਫਲੁ ਚਾਹਾ ਤੇ ਓਸ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪ
 ਤਿ ਕਿਉਂ ਹੋਇ। ਐਸੇ ਹੀ ਤੇ ਨੇ ਬੀਚਾਰੇ। ਜੁ ਮੈ ਪਾਪੀ ਪੁਨੀ
 ਹੋ। ਤੇ ਤੇ ਜਹੀ ਚਾਹਨਾ ਤੁਧੁ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਗੀ। ਅਰੁ ਜੇ ਮਲ ਅ
 ਪਨੇ ਕੇ ਬੀਚਾਰੇ ਤਓ ਨ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁਨਿ ਹੈ। ਨੇ ਪਰਮ ਰਾਇ ਨ ਜਮ
 ਕੇ ਕਰਮ। ਸਰਬ ਸਰਮ ਤੇ ਰਾਹੀ। ਇਸ ਤੀ ਕਹਾ ਮੈ ਪਾਪੁ ਪੁਨ ਕੇ ਕਿ
 ਆ ਬੀਚਾਰੇ। ਚਿਤੁ ਪਤਿ ਜੇ ਕਰਮ ਕੇ ਲਿਖਾਰੀ ਹੈ ਲਿਖ ਤੇ ਹੈ।
 ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਚਿਤੁ ਪਤਿ ਕਓ ਤੇ ਨੇ ਕਬੀ ਨੇ ਰਹੁ ਕਰ ਦੇਖਾ ਹੈ।
 ਜੇ ਮਰਖ ਸਿਤ ਹੋ ਕਾਰ ਤੇ ਰਾਹੀ ਜੇ ਤੇ ਮਨ ਵਿਖੈ ਬੀਚਾਰੇ। ਵਹੀ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਜਹੀ ਹੋ ਕਾਰ ਜੁ ਆਪਸੇ ਅਚਿਰ ਕਓ ਦੇਖੈ। ਕਾ
 ਰਨ ਪਾਪ ਅਰੁ ਪੁਨ ਕਾ ਅਰਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਤਰ ਕਾ ਰੁਇਆ। ਨਹੀ
 ਤਓ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁਨ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੀ ਕਹਾ ਹੋ ਕਾਰ ਕੇ
 ਸੇ ਤਿ ਆਗ ਕਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਰੁਗਤਿ ਜੇਗ ਕਰੇ। ਜੁ ਹੋ ਕਾਰ ਤੇ ਛੁ
 ਟੇ। ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਛੈ ਰੁਗਤਿ ਜੇਗ ਕਿ ਆਹੈ। ਜਾਣੇ ਜੇ ਏ ਕਾ ਅਦੁਤੀ ਨ
 ਰਾਇ ਹੋ। ਦੁਸਰੇ ਕਈ ਨਹੀ। ਅਰਨ ਹੋਹਗਾ। ਆਪੇ ਕੋ ਤਿ ਆ
 ਗ ਕਰੇ। ਰੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਮਿਲ ਜਾਹੀ। ਕਾਲ ਕੇ ਰੋ ਬਿੰਦ ਮੈ ਕਿ ਆ
 ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਜੇ ਚਾਹੈ ਕਾਲ ਤੇ ਨਿਰਭੈ ਹੋਵੈ। ਅਹੀ ਕਾਰ ਕਾ ਤਿ ਆ
 ਗ ਜੇ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਬਿਖੈ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਏ ਕਰਿ ਖੀ ਕੇ ਸਹੈ। ਫੁਕ
 ਹਾ ਹੈ। ਤਾ ਤੇ ਰੁਜਨ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕਾ ਕਰੇ। ਇਸ ਤੀ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇ ਆਪ
 ਕਹਾ ਜੁ ਏ ਕਰਿ ਖੀ ਕੇ ਸਹੀ ਹੈ। ਤਓ ਰੁਜਨ ਕਓ ਨ ਕਰੇਗਾ। ਬ੍ਰ

ਹਮਣਕਰਾਜੁ ਜਨ ਇਸਕਾਰ ਨਕਹਾਏ॥ ਜੁਰਿ ਖੀਕੇ ਸਕੇ ਕੁਰ
 ਮਹੀ॥ ਜੁਮੈ ਜਮ ਪੁਰੀ ਜਾਵੇ ਗਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਜਨ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕਾ ਕਰੇ
 ਜੁਬਹੁ ਜੁਰਿ ਖੀਕੇ ਸਕੇ॥ ਇਸਤੀ ਕਹਾ ਜੁਰੁ ਗਵਨ ਹੈ ਤਓ ਕੁ
 ਕਾਲਕਾ ਕਿਸੇ ਕਹੇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਜੁਰੁ ਗਵਨ ਹੈ ਤਓ ਕਾ
 ਲਕਹਾ॥ ਜਾਤੁ ਕੁੰਹੇ॥ ਯਹੀ ਨਿਚਾ ਕਰ ਜੁਰੁ ਗਵਨ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਮੈ ਕੁਰ ਗਵਨ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਵਣ ਹੈ॥ ਇਸਤੀ ਕਹਾ ਜੇ ਸੁਖ
 ਮੀ ਮੈ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕੇ॥ ਜਬ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਮਝਾਏ ਮੈ ਨਹੀਂ॥
 ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਜੁਰੁ ਜੀ ਰਿਖੀ ਕੇ ਸਕੇ ਤਓ ਮੈ ਕੁਰ ਕਾ ਸੇ ਕਰੇ॥ ਇ
 ਸਤੀ ਕਹਾ ਤੁਸਕਾ ਕੁਰ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਅਨੰਦ ਸੈ ਅਨੰਦ ਹੈ॥
 ਬਹੁ ਜੁਰੇ ਗੇਤਾ ਪ੍ਰੇ ਜਨ ਕਿਆ ਅਗਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ ਤੁਮੈ
 ਗੀ ਇਸਤੀ ਨਹੀ॥ ਅਤੀ ਤੇਰੇ ਤਾ ਹੈ॥ ਇਸਤੀ ਕਹਾ ਮੁਝ ਕੇ ਤੇਰੇ ਸ
 ਥਰਥ ਮਿਲਾਪ ਬਾਜੁ ਅਬ ਅਤੀ ਤੇਰੇ ਤਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਕੁਰ ਬਾ
 ਰਹਾ ਇਸਤੀ ਮੁਟੀ ਅਧਵਾ ਇਸਤੀ ਕਹੀ ਕੁਰਤਾ ਮੁਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ
 ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਅਤੀ ਤੇਰੇ॥ ਬਹੁ ਜੁਰਿ ਕਿਆ ਰੇਤਾ ਹੈ॥ ਤੁਮੈ ਸਾਅ
 ਤੀ ਤੇਰੇ॥ ਜਾਮੈ ਗਹਿ ਗਹਿ ਦਿਤਿ ਅਭਾਨ ਹੋਇ॥ ਬ੍ਰਹਮਣਕਰਾ
 ਹੇਰੁ ਪਮੇਰੇ ਮੇਰੁ ਪਕਹਾ॥ ਇਸਤੀ ਕਹਾ ਜੁਰੁ ਪੀਰੁ ਪਤੇਗੇ
 ਜੁਤੁ ਹੀ ਹੈ॥ ਪਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕੇ ਕਹੇ ਹੈ॥ ਜੁਵਹੁ ਬ੍ਰਹਮਣਕੀ ਇਸਤੀ
 ਕਿਚਤ ਕਾਲ ਮੇ ਅਪਨੇ ਸਰੁ ਪਾਥਿ ਕੇ ਲੀਨ ਕੁਟੀ॥ ਅਕੁਤੁ ਕਹਿ
 ਤਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਰੁਪ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇਰੁ ਪਤੇਗਾ ਯਹੀ ਹੈ॥ ਪਰਮ ਹਿ
 ਸੇ ਕਾ ਪਤਿ ਪਰਮ ਹੀ ਸੇ ਕੇ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਕੇਚਾ ਹਿ ਬਿ
 ਥੇ ਬੀਧ ਹੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨੇ ਤੇ ਅਚਰ ਜਮਾਨੇ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅਕੇਤੁ ਚਾ
 ਥਿਥੇ ਬੀਧ ਹੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਬਚਨੇ ਤੇ ਅਚਰ ਜਮਾਨੇ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਨਮ॥
 ਕਥਾ ਜੇ ਮਾਨ ਪਤੇ ਕੀ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਪੁਰਖ ਕ
 ਲਵਿਓ ਮਾਨ ਪਤੀ ਰਾਜਾ ਕਾ॥ ਅਰਧ ਰਾਤਿ ਦਿਓ ਮਿਯਾਪ
 ਰਜਾਗ ਕਰ ਗਈ ਕੇ ਕਹਾ ਜੇ ਕੁਝ ਕੁਝ ਜਨ ਲਿਆਉ॥ ਗਈ
 ਕਹਾ ਗਤਿ ਦਿਸੈ ਅਰਥਾਏ ਬਿਥੇ ਗਇਆ ਪਰਮਾਰਥ
 ਕੁਝ ਗਾਥਾ ਨਿਅਇਆ॥ ਰਾਜਾ ਯਹਿ ਦਿਖਾਨੁ ਸੁਣ ਕਰ ਕਹਾਵ

ਹੁਕ ਉਣਸਾ : ਕਰਮੁ ਹੈ ॥ ਜਤੇ ਪਰਮਾਰਥ ਹਾਥ ਆਵੈ ॥ ਗਣੀਕ
 ਹਾਸੀ ਗਸੀਤੁ ॥ ਕਾਜੋ ਚਾਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ ॥ ਤਾਤੁ ਭੀ ਕਰਾ ਤਉ ਪਰਮ
 ਰਬ ਕੀ ਸੁਧ ਪਾਵੈ ॥ ਗਾਜਾ ਉਸੀ ਸੇਜਾ ਬਿਖੈ ਬਿਸਨ ਬਿਸਨ ਲਾਗਾ ਕਰ
 ਨੇ ॥ ਗਣੀਕੋ ਕਰਾ ਜੁ ਬਿਸਨ ਇਸ ਸਮੇਂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਆਵੈ ॥ ਤਉ ਕਿ ਆਉ
 ਟਗਾ ਆਉ ॥ ਗਣੀਕ ਹਾਤਨਾ ਨਰਸਨਾ ਅਪਣ ਮੈ ॥ ਗਾਜੇ ਕਰਾ ਸਰੀਰ
 ਹੁਕਮ ਜਾ ਅਰਤੁ ਚਾਅਰ ਅਸਤਾ ॥ ਅਹੁ ਰਸਨਾ ਤੀਟ ਕਜਾ ਮਾਸ ਕਾ ਬੁ
 ਕੇ ਸਾਬੁ ਰਾਹੁ ਆਉ ॥ ਅਰੁ ਮਨਿ ਰੁਪ ਸੇਕ ਲਪ ਵਿਕਲ ਪਕਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਿ
 ਅਵਸਤ ਹੈ ਜੁ ਭੇਟ ਕਰੀ ਆਉ ॥ ਗਣੀਕ ਹਲਾਲ ਅਰਮੇ ਤੀ ਭੇਟ ਕਰੈ ਰੋਗਾ ॥
 ਗਾਜੇ ਕਰਾ ਤੇ ਗੀ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਖੇ ਮਾਣ ਕਮੇਤੀ ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਪਥੋ ਕੇ
 ਟਕ ਜੇ ਹੈ ॥ ਗਣੀਕ ਹਾਹਾ ਸੀ ਕਿਉ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਦਸ ਸਹੀ ਸ੍ਰਵਰ ਥਤ ਪਸ
 ਆ ਕਰਤ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਬਿਸਨ ਕਾਰੁ ਪਨ ਹੀ ਪਵਤੈ ॥ ਤੁਧੁ ਕਉ ਤਤ ਕਾਲ ਕੇ
 ਮੇਧਾ ਪਤਿ ਰੋਤਾ ਹੈ ॥ ਗਾਜੇ ਕਰਾ ਤੁਸਤਿ ਕਰਤੀ ਹੈ ॥ ਪਰ ਸੀਤ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇ
 ਸਮੇਂ ਇਸਨੇ ਚਾਹੁ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਉ ਸੀ ਸਮੇਂ ਬਿਸਨ ਕੇ ਮਿਲਤ ॥
 ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਰੁਗਾ ਵਾਨ ਭੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਗੀਤਾ ਬਿਖੇ ਕਰਾ ਹੈ ॥ ॥ ਸ
 ਲੋਕਾ ਸਰਬ ਪਰਮਾਤਮਾ ਪਰ ਤਜਿ ਮਾਮੇ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਜੇਤੀ ॥ ਅਹਿ
 ਤੇਵ ਸੁਖ ਪਾਏ ਭਾਇਓ ਮੇਖ ਯਥਿ ਆਮ ਮਾਸੁ ਚਤੇ ॥ ਗਾਜੇ ਯਹ
 ਬਚਨ ਕਹਾ ਅਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਨ ਕਾ ਉਸ ਕੇ ਮਨ ਮੈ ਉਮਰਾ ॥ ਅਹੁ ਰੁ
 ਨਲਾਗੇ ਕਰਨੇ ॥ ਅਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਬਿਸੁ ਪਰੁ ਉਆ ॥ ਜਬ ਬਹੁ ਸੁਧ ਮੈ
 ਆਉ ਆਉ ਅਹੁ ਨੇ ਕੋਲੇ ॥ ਤਬ ਜੀ ਪਰ ਕੀ ਪਰ ਬਿਸਨ ਲਾਗਾ ਦੇਖ
 ਤੇ ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਰਾ ਹੇ ਮੈ ਕੇ ਬਿਸਨ ਗਾਜਾ ਕੀ ਸੇਜਾ ਪਰ ਸੇ ਉਆਨ
 ਹੁਥਾ ॥ ਉਸ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਅਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਉਸੀ ਕਾ ਸੇਕ ਲਪ ਬਿਸਨ ਰੁਪ
 ਹੋਉ ਕਰ ਉਸ ਕੇ ਦਰਸਨ ਦੇ ਤਉ ਉਆ ॥ ਗਾਜੇ ਕਰਾ ਬਿਸਨ ਦੇਵ
 ਆਉ ਮੇਰੇ ਗਲ ਲਗਾ ॥ ਜੇ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ ਮਲੀਨ ਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਛੁਟੇ
 ਤੇ ਸੁਧ ਹੋਇ ॥ ਪਰ ਪਾਪ ਪੁਨਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵੇ ॥ ਅਰਜੇ ਕਹੈ ਕਿ ਮੈਂ
 ਕਈ ਉਕਾਘਾਤ ਕੀ ਆਉ ॥ ਅਹੁ ਦੁਖ ਦੀ ਆਉ ॥ ਤੇ ਤੇਰੀ ਅਭਿ
 ਆ ਮੈ ਗਾਜੁ ਕੀ ਆਉ ॥ ਅਰਜੇ ਮੈ ਅਵਿਦਿ ਅਕਰ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਗ
 ਜਾ ਹੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਮੈ ਕਰਾ ਬਾਤੁ ਹੀ ਥਾ ॥ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਤ ਛੁਆਉ ਗ
 ਫੇਰੁ ਏ ਹੈ ॥ ਗਾਜਾ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਤੇ ਹੀ ਬਿਸੁ ਪਰੁ ਉਆ ॥ ਅਹੁ ਰ

ਸਨ ਬਿਖੈ ਬਲ ਨਹੀ ਜੇ ਕੁਛ ਕਰੇ॥ ਬਹੁ ਜਯੋ ਮਪ੍ਰਸੰਨ ^{ਮੇਰੇ} ਯਹਿ ਕਰਤਾ
 ਥਾ॥ ਜੁ ਮੈ ਬਿਸਨੇ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਦੁਹੁ ਆਪ ਮੈ ਨ ਰਹਾ ਥਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਰਾ ਜੇ ਤੇ
 ਹੀ ਚਾਹਨਾ ਹੈ ਸੋ ਮਾਰਾ॥ ਜੇ ਪਰਨ ਕਰੇ॥ ਰਾਜੇ ਕਰਾ ਜੇ ਚਾਹੀ ਤਾ ਥਾ ਸੋ ਈਸਾ
 ਇਆ॥ ਤਾ ਜੁ ਫੁਕੇ ਦੇਖੇ॥ ਤੁਫੁਕੇ ਛੋੜ ਕਰ ਅੰਗ ਕਿਆ ਮਾਰੇ॥ ਜੁ ਸ
 ਰਬ ਤੁਹੀ ਹੈ ਬਿਸਨ ਕਰਾ ਜੇ ਤੁ ਕਰਤਾ ਥਾ॥ ਜੁ ਬਿਸਨ ਆਵੈ ਤਉ ਚੁਟੇ ਕਿ
 ਆ ਕਰੇ॥ ਅਬ ਭੇਟ ਮੇਰੀ ਲਿਆਉ॥ ਪਰ ਯਹਿ ਹੀ ਕਾਰ ਚਾਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਮ
 ਫਿਰ ਚਿਦੇ ਦੇ॥ ਰਾਜੇ ਕਰਾ ਜਬ ਲਗੀ ਕਾਰ ਹੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੇ ਰੋਮ ਨਿ
 ਵਿਖੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਹੀ ਕਾਰ ਗਇਆ॥ ਤਬ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋ ਕਹਾ ਰਾਖ
 ਗਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਹੀ ਕਾਰ ਲੇਹਿ॥ ਅਰੁ ਆਪੁ ਗ੍ਰੀ ਜਾਹਿ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਬ ਤੁਥਾ
 ਤਬ ਹੀ ਕਾਰ ਕਹਾ ਥਾ॥ ਤਬ ਹੀ ਕਾਰ ਨਾ ਸਨ ਭੁਇਆ॥ ਤਬ ਤੁ ਕਰਾ ਹੈ॥
 ਚਾਜਾ ਯਹਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਕਰ ਸਰੂਪ ਬਿਖੇਲੀ ਨ ਭੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਬਿ
 ਸਨ ਅੰਤ ਰਹਿ ਆਨ ਭੁਇਆ॥ ਪਰਾਸ ਕਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਕਿਹੇ ਰਾਜਾ ਤ
 ਤਕਾਲ ਹੀ ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਣ ਕਰ ਸਰੂਪ ਬਿਖੇਲੀ ਨ ਭੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਮੈ
 ਤੁਫੁਕ ਚਿਦੇ ਤੀ ਅਭਿਪ੍ਰਾਪ ਦੇ ਸਕੀ ਆਥਾ॥ ਪਰ ਤੁਫੁਕ ਚਿਕ ਛੁਪ
 ਰਵੇ ਸਨ ਭੁਇਆ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਹੈ ਪਰਾਸ ਰਾਜਾ ਜਿ ਜੇ ਤੇ ਸਤਿ ਕਹਾ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਨਿਹ ਚਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ॥ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਆਤਮਾ ਬਿਨ ਕੋ ਉਨ
 ਹੀ॥ ਪਰ ਯਹਿ ਬਾਤ ਮੁਫਿ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾ॥ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਆਦੇ ਲੇ
 ਕਰ ਚੀਟੀ ਪ੍ਰਜੇ ਤਕਾਲ ਹੀ ਦਾਸ ਮੈ ਬੰਧ ਹੈ॥ ਯਾ ਤੇ ਕੋ ਸੇਛੁ ਟੀ ਮੈ॥
 ਪ੍ਰਾਸ ਕਰਾ ਯਹੀ ਪ੍ਰਨ ਜੁ ਮੁਫਿ ਸੈ ਤੇ ਕੀਆ ਹੈ॥ ਏ ਕਸ ਮੈ ਨ ਕਲ
 ਖ ਮੈ ਸੇ ਕੀਆ ਥਾ॥ ਜੁ ਜਾ ਤੇ ਜਮ ਪੁਰੀ ਨ ਜਾਵੈ ਸੋ ਕਹਾ॥ ਭੀਖ ਮ ਕਰ
 ਹੇ ਨ ਕਲ ਆਗੇ ਕਲਿ ਕਨਾ ਮਾਰ ਖੀਸਰ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਵਿਖੇ ਆਇਥਾ
 ਯਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੈ ਨੇ ਉਸ ਤੇ ਪੁਛਾ ਥਾ॥ ਜੇ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਥਾ ਮੈ ਤੇ ਪਹਿ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ॥ ਏ ਕਸ ਮੈ ਜਮ ਕਿ ਕਰਨੈ ਯਰ ਮਗਾਇਐ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ
 ਜੇ ਭੁਭਿਤੇ ਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੋ ਮਨ ਤੇ ਕੋ ਸੇ ਨਾ ਸੋਹੇ॥ ਪਰ ਮਗਾਇ ਕਹਿ ਆ
 ਭੁਭਿ ਮੇਰਾ ਅਵਿਦਿ ਆ ਕਾਲ ਤ ਕਹੈ॥ ਜਬ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਸਮਝ
 ਤਬ ਜਾਨਾ ਜੁ ਸਰਬ ਆਤਮਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਭੁਭਿ ਮੇਰਾ ਨਹੀ ਰਹੈ॥ ਨਾ ਸ
 ਕਰਤਾ ਭੈ ਕਾਗੋ ਬਿਦੈ ਜੇ ਉਸ ਕੀ ਸਰਨ ਆਵੈ ਹੈ॥ ਮੁਫੁ ਪ੍ਰਨ

ਰੀ

ਹੀਆਵਤੇ॥ ਹੀਕਾਰਨਾਮਰੂਪਕਾਰਾਤਰਕੇਸਰਪਕੀਨਿਆਈ॥ ਜਨੇ
 ਇਸਤੇਦਿਸਟਿਉਠਾਈ॥ ਹੀਮੁਕਤੀ॥ ਅਰੁਵੈਸੋਨੇਵਹੁਜੇਬਿਸਨਕਚਿ
 ਜਾਨੇ॥ ਨਤਕਿਈਸਨਾਨਅਰੁਨਾਗਾਭੁਇਆ॥ ਉਸਕੇਕਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਾ
 ਜਾਨਣਕਿਆਹੈ॥ ਜੇਮੈਆਪਸੇਆਪਬਿਸਨਹੈ॥ ਜੇਸੇਸੁਵਰਨਤੇਅਨੇ
 ਕਪਕਾਰਕੇਕੁਥਣਹੋਤੇਹੈ॥ ਬੀਚਾਰਕੇਨੇਤਹੁਸੇਦੇਖੀਏਤਓਸੁਵਰਨ
 ਹੀ॥ ਤੈਸੇਹੀਦੇਵਤਾਅਰੁਮਾਨੁਖਅਰੁਗਕਸਤੇਆਦਲੈਕਰਿਏ
 ਕਬਾਲਮਕੀਦਹੋਬਿੰਦਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਹੋਕੇਕਰਤੈਨੇਪੁਛਾਥਾ॥ ਭਉਤੇਹੋ
 ਮਨਤੇਕੈਸੇਜਾਇ॥ ਸੇਜਿਨੇਦਿਸਟਿਤੇਉਠਾਇਕੋਰਨਿਜਪਰਮਅਪ
 ਨੇਤੇਨਹੀਫੇਰਤੇ॥ ਅਰੁਸਤੀਅਰੁਚੀਟੀਵਿਖੇਏਕਆਤਮਾਬ੍ਰਹਮ
 ਦੇਖਾਹੈ॥ ਸੇਮੇਰੇਕੁਤੇਨਿਰਕੁਤੇ॥ ਅਰੁਅਰੁਦੇਕੁਗਤਉਨਕਹੀਹੈ॥
 ਅਰੁਸਤੇਦਕੁਗਤਿਯਹਿਹੈ॥ ਜੋਬਿਸਨਬਿਨਾਐਰਕੋਉਨਜਾਨੇ॥ ਅ
 ਰੁਆਹਸੀਮਨਕੀਕੋਮਾਲਨਤਾਦਵੈਤਕੀਸੇ॥ ਸੁਖਕਰਕੋਰਇਸਫਟ
 ਕਰੀਨਿਆਈ॥ ਅਰੁਸੁਣਅਰੁਸਰਬਵਰਨਸੇਵਰਨਹੈ॥ ਹੋਕੇਕਰ
 ਨਿਚੇਕਰਜਾਨਾ॥ ਜੁਵਸਦੇਵਬਿਨਾਅਚਿਰਕੋਉਨਹੀ॥ ਸਰਬਜਗਤਿ
 ਪ੍ਰਕਾਸਉਸਕਾਹੀਹੈ॥ ਜੇਤੁਏਇਛਾਮੁਕਤਕੀਹੈ॥ ਤਓਬਿਖਯੋਕੀ
 ਪ੍ਰੀਤਬਿਖਕੀਨਿਆਈਤਿਆਗਾ॥ ਅਰੁਨਿਸਚਾਕਰੁਜੇਕਛੁਹੈਸੇਵ
 ਹੀ॥ ਕੇਕਰਕਹਾਜਬਕਿਸੀਸੇਸਿਸਾਰਤੇਨਿਕਾਸਕਾਰਿਹਾ॥ ਬਿਖੈਚ
 ਲੇਤਾਹੈ॥ ਜਾਨਾਕਛੁਨਹੀਜਾਤਾ॥ ਜੇਇਸਿਕਾਰੂਪਕਿਆਹੈ॥
 ਤਾਂਤੇਤੁਲੇਖਾਪਾਪਪੁਨਕਾਰਾਸੇਪੁਛਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਦਖਕਿਸੇਕੇ
 ਦੇਤਾਹੈ॥ ਪਰਮਗਾਇਕਹਾਯਹੀਬਿਰਥਾਮਤਿਪੁਛਾ॥ ਜੇਤੁਕੁਚਿ
 ਉਪਦੇਸਕੋਰਹੈਸੇਤੁਕਰਾ॥ ਤੁਏਯਾਕੇਪੁਛਣਸੋਕਿਆਪਰੋਜਨ
 ਹੈ॥ ਜਮਕੇਕਰਕਹਾਅਚਰਜਹੈ॥ ਜਿਸਪਰਤੁਅਰੁਮੈਆਰਿ
 ਆਚਲਾਵਤੇ॥ ਬੀਚਾਰਉਸਕਾਮਨਿਮੈਆਵਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਦਿ
 ਸਟਕਛੁਨਹੀਆਵਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਨੁਕਅਰੁਸੁਰਗਾਅਰੁਪੰਸਪੁ
 ਸਿਨਉਤਰਕੀਕਿਆਹੈ॥ ਤੁਆਰਿਆਕਰਤਾਹੈਜੁਅਮਕੇਕਰਮ
 ਕੇਫਲਕਰਅਮਕੇਕੋਨਰਕਮੈਰਾਣਾ॥ ਜਮਤੈਸੇਹੀਕਰਤੇਹੈਅ
 ਰੁਉਸਕੋਰਣੇਅਰੁਗਾਇਗਾਇਕਾਸਬਦਸੁਣਤੇਹੈ॥ ਪਰਉਸਕੋ
 ਮੁਲਮੈਕਛੁਤੇਦਪਜਾਨਾਹੀ॥ ਸੁਖਦੁਖਿਮੈਏਕਸਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਜਾ

ਈਤਾਹੈ ਜੁ ਨਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਜੇ ਦੇਹ ਕੇ ਗੁਣ ਹੁਤੇ ਭੁੰਨਹੋਇ। ਇਸ ਕੇ ਕਾਲ ਕੀ ਛਾ
 ਸੀ ਤੇ ਕਿਆ ਦੁਖ ਹੈ। ਇਸ ਤੇ ਜਾਣਹੈ ਮੈਨੇ ਜੁ ਯਹਿ ਧੂਮ ਤੇ ਗੀਰੁ ਰਮ ਮਾਤ੍ਰ ਹੈ।
 ਜੇ ਇਸ ਕਾ ਉਤਰ ਨਿਕਰੇ ਰਹਿ ਮੁਝ ਕਰਿ ਭੈਰੁ ਅਰੁ ਫਾਂਸੀ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਨਹੀ। ਧਰ
 ਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਵਧਾਧੁ ਨ ਸੇਬੀਧ ਹੈ। ਜਮ ਕੇ ਕਰਕਹਾ ਜਾਨਹੈ ਮੈਨੇ ਜੁ ਯ
 ਹੀ ਜੀਵ ਹੈ। ਧਰ ਜਾਨਹੁ ਇਸ ਕਾ ਕਿਆ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੈ ਅਬ ਫਾਸੁ ਵੇਤ ਹੈ।
 ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਸੁਰ ਕੇ ਕਰਤ ਵੇ ਕੇ ਕਰਿ ਨ ਕਰੇ ਜੁ ਕਿਆ ਕ
 ਜਮ ਕੇ ਕਰਕਹਾ ਜੇ ਉਸ ਕੇ ਕਰਤ ਵੇ ਕੇ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ। ਤਥਿ ਧਾਪੁ ਪੁਨ
 ਕਰਿ ਕਿਉ ਕਰ ਬੀਚਾਰਤਾ ਹੈ। ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਬਾਤ ਧਰਮ
 ਟਿਕੈ ਹੈ। ਤੁਯਹਿ ਸਰਬ ਧੂਮ ਆਗਿਆ ਮੇਰੀ ਕੀ ਨਾ ਸਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ
 ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਕਛੁ ਮਤਿ ਕਹਾ। ਜਮ ਕੇ ਕਰਕਹਾ ਪ੍ਰਿਯ ਹੈ ਮੁਝ ਕਰਿ ਅਰੁ ਮੇ
 ਰੇ ਭੈਰੁ ਅਰੁ ਫਾਂਸੀ ਪ੍ਰਯੋਗ। ਜੇ ਜਾਨੇ ਨਹੀ ਯਹਿ ਕਰਿ ਨ ਰਿਕਰਿ ਨ ਹੈ। ਅ
 ਰੁ ਆਪ ਕੇ ਕੇ ਕਰਮ ਨੇ। ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਮੁਰਖ ਤੁਝ ਕਰਿ ਇਨ ਕਾ
 ਮੋ ਸੋ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਕਾਰ ਕੀ ਤੁਝ ਕਰਿ ਆਗਿਆ ਹੈ ਸੋ ਕ
 ਰ। ਅਰੁ ਸਦਾ ਭੁਜਨ ਕੇ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਹਾ। ਜੇ ਸਿਸਾਰ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇ ਬਚੈ।
 ਅਰੁ ਭੁਜਨ ਤੇ ਗਤ ਬੁਧ ਰਹੈ। ਇਗਾ ਮਲਾਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਕੀ ਜੇ ਤੇਰੇ
 ਮਨ ਕੇ ਦਰਪਨ ਕੇ ਲਾਗੈ। ਨਾ ਸਹੈ ਇਗਾ। ਮੁਲ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਧਰਮ
 ਟਹੈ ਇਗਾ। ਕੇ ਕਰਕਹਾ ਭੁਜਨ ਕੇ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਹੈ। ਅਰੁ ਆਪ ਤੇ ਨਿਗ
 ਸਹੈ ਤੰਤ੍ਰਿ ਕਿਆ ਹੈ। ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਅਬ ਤਕ ਐਸੇ ਨਹੀ ਭੁਇਆ।
 ਜੇ ਪ੍ਰਥਮ ਆਪ ਕੇ ਜਾਣੈ ਅਰੁ ਪੀਛੇ ਭੁਜਨ ਕਰੇ। ਕੇ ਕਰਕਹਾ ਆਪ ਕੇ
 ਜਾਨਤਾ ਨਹੀ ਭੁਜਨ ਸੋ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਕਹੁ ਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੈ। ਧ
 ਰਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਮੁਝ ਕੇ ਮਤਿ ਪੁਛਾ। ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕਾ ਉਤਰ ਬਿਸ ਸੁਦੈ
 ਗਾ। ਕੇ ਕਰਕਹਾ ਮੁਝ ਕੇ ਬਿਸ ਸੁ ਸਾਖਿ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ। ਏ ਤੇ ਮੇਰਾ
 ਤੁਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕਾ ਉਤਰ ਕਰੇਗਾ ਤਥਿ ਭੁਲਾਨਹੀ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਤਿਆਗ
 ਕਰੇਗਾ। ਧਰਮ ਗਾਇਕ ਹਾਜੀ ਅਮਨ ਤੇ ਗਏ ਜਲ ਨਹੀ। ਅਰੁ ਬਿਨਾ ਮ
 ਨਿਉ ਜਲ ਹੁਏ ਤਤ ਕਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਿਗਰਥ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਬਦੁ ਕਾ ਅਸੁ ਮ
 ਦਿਏ ਜਾਨੈ। ਅਰੁ ਤਪ ਕਰ ਅਰੁ ਸਰਬ ਚਾਹਨ ਤੇ ਨਿਗਾਸਹੈ ਆਪ
 ਹੀ ਨਿਰਮਲ ਤਾਪ ਪਤਿ ਹੋਇ ਗੀ। ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਜਾਨੇਗਾ।
 ਕੇ ਕਰਕਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਨ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ ਜੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਗਾ। ਧਰ

ਮਗਾਇਕਹਿ ਆਮਨਮਾਣ ਕਹੈ ਅਰੁ ਪਤਾਰੀ ਨਿਧਕਾਪਗਾਹੈ ਏਥ
 ਸੋਮਿਲਕਰਮਲੀਨਹੈ। ਬੁਝੈ ਅਰੁ ਖਟਿ ਬਿਕਾਰ ਮੈ ਬੰਧਾਹੁ ਆਹੈ।
 ਕਾਹੇ ਤੇਜੇ ਆਪਕੋ ਸਰੀਰ ਮਾਨਹੈ। ਯਾਹੀ ਤੇ ਕਾਮ ਕੋ ਪਨੇ ਘੇਰੇ। ਕਾਹੇ
 ਤੇਜ ਬਜਾਨਾ ਮੈ ਸਰੀਰਹੈ। ਤਬ ਜਗਮਿਰਤਹੈ। ਜਬ ਜਾਨਾ ਮੈ ਪ੍ਰਾਣ
 ਤੇ ਤਬ ਰੂਪ ਆਸ ਪ੍ਰਾਣ ਕਾ ਸੁਭਾਵਹੈ। ਜਬ ਆਪਕੋ ਮਨ ਜਾਨਾ ਤਬ
 ਹਰਕੋ ਸੋਗ ਕਰ ਬੰਧਾਹੁ ਆਹੈ। ਯਹੀ ਸਭੀ ਲਛਨ ਆਪਕੋ ਸਰੀਰ ਮਾਨ
 ਏਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁਏ। ਜਬ ਜਾਨਾ ਮੈ ਕੇ ਸੁਧਤਾ ਰੁਝੀਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਬਾਰਤਾ ਸੁ
 ਣਾ। ॥ ਕਥਾਰਾ ਜੇ ਸਿਖਰ ਪੁਜ ਕੀ। ਏਕ ਸਮੇਰਾ ਜਾਸੁਰ ਜਬ ਸ
 ਤੇ ਸਿਖਰ ਪੁਜਨਾ ਮਾ। ਪਰ ਜਾ ਕੇ ਪਾਲਣੇ ਅਹੁ ਨਿਅਇ ਬਿਖੇ ਅਤਿ
 ਸ੍ਰੇਸਟ ਥਾ। ਏਕ ਦਿਨ ਸਿਕਾਰ ਗਇ ਆਥਾ ਪਰ ਕਛੁ ਨ ਪਾਇ ਆ
 ਨਿਰਾਸਹੈ। ਏਛਿ ਗਾਮਧਮਾਰ ਗਕੇ ਏਕ ਜੰਬਕ ਦਿਸਟ ਪਰਾਗਾ
 ਚਾਹੇ ਗਾਜਾਵਾ ਕੇ ਬਾਨ ਮਾਰੇ। ਜੰਬਕ ਕਹਾਏ ਗਾਜੇ ਬਾਨ ਮਾਰੇ ਮੈ ਛੀ
 ਲ ਕਰੀ। ਅਰੁ ਪੁਛਾ ਕਿਉ ਹਸਤਾਹੈ। ਜੰਬਕ ਕਹਾਇ ਸੀਕਾਰ ਤੇ
 ਹਸਾਹੈ ਜਬ ਤੇਰੇ ਬਾਨ ਕਰਮੈ ਨਾਸਹੈ ਵੈਤਓ ਤਿਲੋ ਕੀ ਨਾਸਹੈ। ਜਾ
 ਏਗੀ ਗਾਜਾ ਯਹਿ ਵਚਨ ਸੁਨ ਕਰ ਅਚਰ ਜਮਾਨ ਰੁਇ ਆਹੈ। ਅਰੁ
 ਕਹਾਤੇਰੇ ਜੈਸੇ ਮੈਨੇ ਕੇਤੇ ਮਾਰੇਹੈ। ਪਰ ਤਿਲੋ ਕੀ ਕੋ ਕੁਛੁ ਦੁਖ ਨ ਭਇ
 ਆ। ਤੇਰੇ ਮਾਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆਹੈ। ਏਛਿ ਗਾਜਾ ਜੰਬਕ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰ ਕਰ ਜੁ
 ਮੈਹੈ ਤੇ ਤਿਲੋ ਕੀਹੈ। ਜੈਸੇ ਮੈਨਹੀ ਤੇਜ ਗਤਿ ਕਹਾਹੈ। ਗਾਜਾ ਯਹਿ ਵਚ
 ਨ ਸੁਨ ਕਰ ਬਿਸਮੈ ਰੁਇ ਆਹੈ। ਜਾਨਾ ਜੁ ਸਾਚੁ ਕਹਤਾਹੈ ਉਸ ਕੋ ਨ ਮਾ
 ਰਾ। ਅਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਖੇ ਆਇ ਆਹੈ। ਅਰੁ ਮਨ ਕੇ ਚਾਹਿਨਾ ਤੇ ਸੁਧ ਕੀ
 ਆਰਿ ਪ੍ਰਬਜੇ ਉਸ ਕੀ ਸੁਭਾਵਿ ਖੈਰਾਗ ਕਰ ਤੇ ਥੇ। ਜੈਸੇ ਸਦੀਵ
 ਆਵਤੇ ਥੇ ਤੈਸੇ ਹੀ ਆਏ। ਗਾਜਾ ਉਨ ਕੋ ਬਵਿਹ ਜਤ ਰੁਇ ਆਹੈ। ਜੁ
 ਜੀਵਨਾਸੁ ਆਸ ਮਾੜਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰਾਰਥ ਵਚਨ ਮਤਿ ਸੁਨਾਵੇ। ਗਾ
 ਏਕ ਓਸੁ ਲਾਇ ਆਹੈ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੁਖ ਕਓ ਵੈਰਾਗ ਓਪ ਜਿ ਆਹੈ।
 ਅਤੀਤ ਤੇ ਤਾਹੈ। ਗਾਏ ਕਹਾਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਇਸਤੇ ਕਿਆ ਰੁਝਾਹੈ। ਪ
 ਰ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਸੁਨਿ। ਪਾਛੇ ਜੇ ਤੇਰੀ ਏਛੁ ਸੋ ਕਰਾ। ਜਬ ਅਤੀਤ ਹੋ
 ਏਗਾ। ਤਬ ਹੰਕਾਰ ਬਿਖੇ ਬੰਧਾਹੈ ਏਗਾ। ਅਬ ਏਤਾਹੀ ਤੇ ਭੇਮਨ
 ਬਿਖੇਹੈ। ਜੁ ਗ੍ਰਿਹ ਸਤਿਹੋ ਗਾਜਾਹੈ। ਜਬ ਏਸ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੇਗਾ
 ॥ ਤਬ ਅਰੁ ਮਾਨ ਓਪ ਜੇਗਾ। ਜੁਗ ਜ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ ਮੈਨੇ। ਜੁ
 ਏਸ ਰਮੁ ਮੁਖ ਪਰ ਰਿਖਾ ਕਰੇਗਾ। ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਜੇ ਤੈਨੇ ਕਹਾ ਸੇ ਸਤਿ
 ਹੈ। ਪਰ ਤਿ ਆਗ ਤੇ ਏਤਾ ਸਮਝੈ ਜਮਨ ਕਟਨ ਤੇ ਜਾਇਹੈ।

ਬਿਨਾਭੁਜਨਗੋਬਿੰਦਕੇਭੁਜਨਦਵੈਤਕਾਮਾਨਤੇਨਵਰਤਨੀਹੋਤਾਅ
 ਰੁਵਹਿਅਗਿਆਨੀਹੈ॥ਜੁਸਤਿਬੀਚਾਰਕਰਕਿਹਸਤਿਕਾਤਿਆਗਰੁ
 ਗੋਅਰੁਥਹੁੜੀਕਾਰਤਿਆਗੇਜੁਮੈਨੈਕਛੁਤਿਆਗਿਆਹੈ॥ਪਰਮੈ
 ਸਰੁਕਾਰਜੇਤੇਨਿਰਾਸਰੁਇਆਹੈ॥ਜੁਤੁੰਕਹੈਸੋਈਕਰੇ॥ਗਣੀਕਹਾਧਿ
 ਥਮੈਆਪਕੋਰਾਜਬਿਖੈਭੁਸਮਕਰਾ॥ਪੀਛੈਚਾਹੈਸੋਕਰਾ॥ਗਜੇਕਹਾ
 ਕਿਆਕਰੇ॥ਅਰੁਕਾਕੀਸਰਨਜਾਵੇ॥ਜੋਮੁਫੁਕਚਿਥੇਦਾਂਤਉਪਦੇਸਕ
 ਗੇ॥ਗਣੀਕਹਾਮੈਉਪਦੇਸਕਰਹੈ॥ਪਰਤੇਨੇਮੁਫੁਕੈਇਸਤੀਮਾਨਹੈ॥ਇ
 ਸਾਵਿਚਾਰਕੇਨਵਿਰਤਕਰੇ॥ਗਜੇਕਹਾਮੇਰੇਮਨਿਵਿਖੈਐਸੀਅਗਨਉ
 ਪਜੀਹੈ॥ਜੋਇਸਤੀਪੁਰਖਾਦਿਸੁਨਹੀਆਵਤਾ॥ਜੇਕੋਈਸਤਿਕੋਨਹੀ
 ਚਾਹਤਾਵਹੁਇਸਵਿਸਟਾਅਰੁਮੁੜਕੀਕੇਓਰਦੇਖਤਾਹੈ॥ਇੰਦ੍ਰਕੀ
 ਸਭਾਵਿਖੈਅਪਸਰਾਆਵੇ॥ਉਨਕੀਭੀਮੁਫੁਕੈਚਾਹਨਾਨਹੀ॥ਤਉਤੁਫੁ
 ਕਚਿਕਿਆਜਾਨਤਾਹੈ॥ਇਸਤੀਕਹਾਤਾਂਤੇਤੁੰਦੇਖਾ॥ਜੇਤੁੰਕਵਨਹੈ॥ਯ
 ਹਿਜੋਜਗਤਿਦ੍ਰਿਸਟਹੈਨੇੜਕੋਲਨੇਮੈਪ੍ਰਗਟਹੋਤਾਹੈ॥ਜਬਨੇੜਮੁੰਦੇਤ
 ਬਤੁੰਨਕਛੁਤੇਗਾ॥ਜਬਤੁੰਨਹੀ॥ਤਉਕੋਕੋਗਹਿਣਕਰਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਾ
 ਕੋਤਿਆਗਕਰੇਹੈ॥ਗਜਾਯਹਿਵਚਨੁਫੁਕਰਸਰੁਕਾਮੈਸੋਮਨੈਉ
 ਠਾਇਕਰਉਠਭੀਤਰਗਾਏਯਾ॥ਅਰੁਲੋਕੋਆਪਿਨਯੋਕੋਕਹਾਜੇਕੋ
 ਉਪੁਛੈਤਾਕਹੈ॥ਗਜਾਕਾਲਵਸਿਭੁਇਆ॥ਜਬਭੀਤਰਗਾਇਆਤ
 ਬਦਸਸਹਿਸੁਇਸਤੀ॥ਭੁਖਣਅਰੁਬਸਤਪਹਿਰੇਹੂਏਜੇਸੇਆਗੇਰ
 ਜਾਕੀਟਹਲਮੈਆਵਤੀਖੀਤੇਸੇਆਈ॥ਅਰੁਗਜਾਕਹੈਪ੍ਰਤੀਮਾਸ
 ਅਰੁਤੁਚਾਕੀਕਿਉਆਈਹੈ॥ਜਬਮੈਨਹੀਤਬਤੁਮਸੈਕਿਆਪਰ
 ਜਨਹੈ॥ਸਰੁਨੇਜਾਨਾਜੁਗਾਜਾਕਮਲਾਭੁਇਆਹੈ॥ਗਣੀਕਹਾਚਿੰਤਾ
 ਮਤਿਕਰਹੁ॥ਗਜਾਕੋਕੁਸਲਹੈ॥ਜਬਦੇਪਹਿਰਹਾਤਬੀਤੀਤਬਗ
 ਜਾਜਾਗਤੁਭੁਇਆ॥ਅਰੁਨੇੜਭੁਰਐਸਾਹੋਇਆਜੁਹਿਮੈਕੋਧੋਇ
 ਰਾਲਾ॥ਅਰੁਕਹਣੇਲਾਗਾਜੁਕਹੈਜੋਹਾਖੀਮੇਰੇਹੈ॥ਤਉਫੁਗਾਅਰੁਜੇ
 ਕਹੈਅਸੁਅਰਅਨਚਰਮੇਰੇਹੈ॥ਤਉਫੁਗਾ॥ਅਰੁਜੇਜਾਨੈਇਸਤੀਪੁਰ
 ਮੇਰੇਹੈ॥ਤਉਭੁਰਮਾ॥ਤਾਂਤੇਕਾਕੀਸਰਨਜਾਵੇ॥ਜੇਸਿਸਾਰਤੇਮੇਰੀਰ
 ਖਿਆਕਰੇ॥ਜਬਸਰੀਰਮੇਗਾਜੇਉਸਕੇਪਾਲਣੇਕੇਨਮਿਤਕਲੇਜੇ
 ਕਾਲੇਹੁਖਾਤਾਹੈ॥ਅਰੁਕਚੇਬੀਚਾਰਕੇਪਕਾਵਤਾਹੈ॥ਸੋਭਿਰਨ
 ਹੀਤਉਅਰੁਮੇਗਾਕਿਆਹੋਇਗਾ॥ਹੋਬਿਧਾਤਾਮੈਨਹੀਜਾਨਤਾਜੁਮੈ
 ਕਹਿਨੈਅਰੁਹਿਸਗਾਰਨਪੀਟੀਹੀਨਿਆਹਿਧੀਜੇਜੇਮਿਜੇਜੇ

ਬਿਧੁ ਭਇਆ ਹੈ। ਸਗੀਰ ਮਾਨੁ ਅਕਾਜੇ ਚਿੰਤਾ ਮਣਹੈ। ਗਾਬਿਆਇਆ ਕਿ
 ਨਾ ਅਰੁ ਮਾਟੀ ਵਿਖੇ ਭਾਲਦੀਆਂ। ਅਰੁ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕੋ ਨ ਸਮਝਾਹੈ। ਗ
 ਟੀ ਮੁਝ ਕਰਿ ਯਹਿ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਭਈ ਹੈ। ਜੈ ਸੇਏ ਕ ਅਤੀਤ ਨ ਦੀ ਕੋ ਕ
 ਨਾਹੈ ਬੈਠਾ ਬਾ। ਅਰੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਉਗਾਹੈ ਅਤੀਤ ਕਹਾਹੈ ਬੁਦਾ ਬੁਦਾ ਮੁ
 ਝੁ ਸੇਐ ਸਾਸਨੇ ਹਿਕਗਾ। ਜੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਸੁਆਸ ਏ ਕਹੀ ਹੋਇ। ਯਹਿ ਵਿਚ ਨ
 ਕਹਤਾ ਬਾ। ਜੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਨ ਵਿਰਤ ਭੁਇਆ। ਅਰੁ ਅਤੀਤ ਰੁਦ ਨ ਲਾਗਾ ਕ
 ਰਨੇ। ਏ ਕ ਪਰਮ ਹਿਸ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭੁਇਆ। ਅਰੁ ਪੁਛਾਹੁ ਦਨ ਕਿਉ ਕ
 ਭਤਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਆ। ਪਰਮ ਹਿਸ ਕਹਾਹੈ ਮੁਰਖ ਬੁਦ ਬੁਦੇ ਕੋ ਕਿਉ
 ਰੋਤਾ ਹੈ। ਅਪਿ ਕਰਿ ਰੋਇ ਉਸ ਕੀ ਨਿਆਈ ਤੁੰਗੀ ਏ ਕ ਸਾਸ ਹੀ ਮਾਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਗਏ
 ਵਹੀ ਅਵਸਥਾ ਮੁਝ ਕੋ ਆਣ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਹੈ। ਗਣੀ ਕਹਾ ਜਬ ਐ ਸੇ ਜਾਨ
 ਹੈ। ਤਚਿ ਕਿਸ ਸੇ ਨੇਹ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਗਾਜੇ ਕਹਿ ਆਸੇ ਕਹੈ ਚਾਹਨਾ ਪਿਸਾ ਚਕੀ ਨਿ
 ਆਈ ਸਨ ਕੋ ਲਾਗੀ ਹੈ। ਕਹਾ ਜਵੇ ਅਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ। ਅਰੁ ਕਰਿ ਨਹੈ ਜੁ ਮੇਰੀ ਰ
 ਫਿ ਆ ਕਰੇ। ਗਣੀ ਕਹਾ ਚਾਹਨਾ ਆਪ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਰਛਾ ਐ ਰੋਤੇ ਚਾਹਤਾ
 ਹੈ। ਤਾਤੇ ਕਰਿ ਨਹੈ ਜੁ ਤੇਰੀ ਰਛਾ ਕਰੇ। ਏ ਕ ਸੁਆਸ ਅਚਾਹ ਹੈ। ਆਪ ਤੇ ਆ
 ਪ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਅਬਿਗੋ ਬਿੰਦ ਆਵੈ ਤਚਿ ਕਿਆ ਕਰੇ। ਗਣੀ ਕ
 ਹਾ ਤੁੰਗੀ ਯੋ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਮੈ ਬਿਧ ਹੈ। ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਦਰਸਨ ਤੁਝ ਕੋ ਕੈ ਸੇਹ
 ਈ। ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਏ ਕ ਸੇ ਮੈ ਨਿਆਈ ਬਿਖੈ ਬੈਠਾ ਬਾ। ਏ ਕ ਅਤੀਤ ਆਇਯਾ
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਕੋਈ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੈ ਬਿਧ ਨਹੈ। ਅਰੁ ਚਿਤ ਮੇ ਅਚਾਹ ਹੈ। ਏ ਕ
 ਰਜਾਨੇ ਜੁ ਸਿਸਾਰ ਬੁਦ ਬੁਦੇ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੈ। ਉਸ ਸੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤਾ ਹੈ। ਕਾਹੇ
 ਤੇ ਜੁ ਯਹੀ ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ ਭੁਗਵਾਨ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਤ ਬਿਧ ਹੈ। ਜਬ ਯਹਿ ਪ੍ਰਤ ਬਿ
 ਧ ਮਿਟਾ ਤਬ ਸਰਬ ਦਰਸਨ ਹੈ। ਅਬ ਜੇ ਕਾਸ ਨਾ ਮੇਰੀ ਨ ਵਿਰਤ ਭੁਇ ਹੈ।
 ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਦੇਖੋ ਤਚਿ ਕਿਆ ਅਚਰ ਜਹੈ। ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਹਾਹੈ ਜੇ ਜਬ ਅ
 ਚਾਹਿ ਹੋਇ ਕਰ ਮੇਰੀ ਸਰਨ ਆਵੈ ਮੇਰੈ ਅਰੁ ਉਸ ਮੈ ਭੁਦ ਨਹੀ। ਤਾਤੇ ਹੋ ਗਣੀ
 ਦੇਖਤਾ ਹੋ ਜੁ ਨ ਮੈ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰਾ। ਯਹੀ ਨਿਤ ਅਰੁ ਕਾਨ ਸਰੀ ਅਰੁ ਨਾਸ ਕਾ ਤੇ
 ਆਦ ਲੇ ਕਰ ਬਿਰੁਨ ਹੀ ਹੈ। ਅਚਿਰ ਅੰਤ ਮੁਝ ਕਰਿ ਤਿਆਗੈ ਗੇ। ਅਬ
 ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਝ ਕੋ ਭੁਗਵਾਨ ਲੇ ਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਕੇ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਤਚਿ ਮੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮੈ ਸੁ
 ਰਹੈ। ਐ ਸੇ ਸਮੈ ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਦੇਖੋ ਤੇ ਭੁਟ ਕਹਾ। ਗਾਜੇ ਕਹਾ ਯਹੀ ਨਿਹ ਚਾ
 ਕੀ ਆਹੈ ਜਬ ਭੁਗਵਾਨ ਕੋ ਮਿਲੇ ਤੇ ਸਗੀਰ ਭੁਟ ਕਰੇ। ਅਰੁ ਨਿਰਮਲਿ ਹੋ
 ਵੈ। ਗਣੀ ਕਹਾ ਸਗੀਰ ਕੀ ਭੁਟਾ ਤੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੋ ਕਿਆ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਉਪਰਤ
 ਚਾ ਅਰੁ ਬੀਚ ਮਾਸ ਰੁਪ੍ਰ ਅਸਤ ਹੈ। ਯਹਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਦੇਤਾ ਹੈ। ਗਾਜੇ ਕਹਾ
 ਐ ਸਾਹੀ ਹੈ। ਤਾਤੇ ਹੋ ਗਣੀ ਵਹੁ ਗੋ ਬਿੰਦ ਜਾ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਕੀਟ ਮੁਕਟ ਹੈ।
 ਕਬ ਦੇਖੇਗਾ। ਬਹੁ ਝਪੇ ਮਕਰ ਬਿਸੁਧ ਭੁਇਆ। ਅਰੁ ਸਕਤ ਬਚਨ ਕੀ

ਨਹੀਰਹੀ॥ ਰਾਣੀ ਕਹਾ ਜੁ ਰਾਜਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕ੍ਰਪਾ ਪਤਰੁ ਏਆ॥ ਬਿਸੁ ਪਹੋ ਏਕ
 ਰਥਿ ਥਵੀ ਪਹਰਿ ਰਥ ਜਾ॥ ਰਾਣੀ ਸੀ ਸਗਾ ਜੇ ਕਾਧ ਕਜ ਕਰਿ ਰਾਜਾ ਰਾਜਾ
 ਜਾਪੁ ਕਾਰੇ ਥੀ॥ ਘੀ ਛੇ ਦੇ ਘਜ਼ੀ ਕੇ ਬਚਨ ਰਾਜਾ ਕਰਤ ਏਆ॥ ਕਿਰਾ ਰਾਜਾ
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਰਾਣੀ ਏ ਕੋ ਗਥਿ ਦਹੈ॥ ਰਾਣੀ ਜਾਣਾ ਜੁ ਲਤੇ ਨਾ ਸਭੁ ਏਆ॥ ਸੀ ਸ
 ਤਾ ਕਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ਚਿਠਾ ਏਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਨ ਆ ਏਆ॥ ਜੇ ਦਰਸ
 ਨ ਕਰਾ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇ ਜੁ ਦੇਖੋ॥ ਰਾਣੀ ਕਹਾ ਅਤੀ ਤੋ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਮੈ ਤੋ
 ਹੀ ਨਹੀ ਕਿਆ ਹੋਵੇ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਤੁਸਨੀ ਭੁਏਆ॥ ਜਬ ਏ ਕਧ ਹਿਰਗਤ ਰਹੀ ਤਬ
 ਦੇ ਨੋਹਾ ਬੇਲ ਕਰ ਚਿਥਾ ਸੀ ਲਈ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕੋ ਗਲ ਲਾਗਾ ਦੇਖੋ॥ ਅ
 ਰੁ ਸਿੰਦਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸਵੀਤ ਭੁਏਆ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਮ ਕੀ ਕਰਕੇ
 ਕਹਾ ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਦੁਵੈ ਤਰੀ ਮਲਨ ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਤਾਰਿਆ ਨਕੀ ਪਾਈ ਹੈ॥
 ਉਸ ਕੀ ਅਵਸਥਾ ਐਸੀ ਹੈ ਜਮ ਕੀ ਕਰਕਹਾ॥ ਅਚਿਰ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਕਥਾ ਉਸਰ
 ਜੇ ਕੀ ਕਹਾ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਾ ਤੁਧੁ ਕੋ ਉਸ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਨ ਤੇ ਕਿਆ ਹਾਥ ਆ
 ਵੈ॥ ਆਪ ਉਸ ਜੈ ਸਾਹੇ ਅਰੁ ਸੁਖ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕਾਲੇ ਏ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਰਕਹਾ ਜਬ
 ਦਰਸਨਿ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕਾਰਾ ਜੇ ਕੋ ਭੁਏਯਾ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭੂ ਸੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਉਤਰ ਕੀ
 ਆ॥ ਐਸੇ ਅੰਮ੍ਰਤ ਕੀ ਮੁਠਾ ਕਥਿ ਛੀਲ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਬਿਨਾ ਰੋ ਬਿੰਦ ਜੇ ਕਹਾ
 ਸੁਨਨ ਮੈ ਆਵਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ ਬਿਥਾ ਦੇਖਾ ਹੈ ਮੈਂ ਨੇ॥ ਕਿਉ ਜਬ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਥਿ ਲੇਣੇ ਜਾ
 ਤਾ ਹੈ॥ ਹਉ ਤਉ ਪ੍ਰਫੁਤਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਅਥ ਪਿਤਾ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਅਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਰੇ ਕਹਾ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਪਨ ਅਰੁ ਬਲੁ ਤੇ ਰਾ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਤਉ ਕਹਿਤ ਹੈ ਅਥਿ ਮੇਰਾ ਕੋ ਉਨਹੀ॥
 ਜੋ ਮੁਠੇ ਕੀ ਏਸ ਦੁਖ ਤੇ ਛੁਡਾਵੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਹੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ਏ ਕਹੀ ਦੁਸਰਾ ਨਹੀ ਰਾਖ
 ਤਿ॥ ਏ ਕਹੀ ਆਵਤਾ ਹੈ ਏ ਕਹੀ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਏਸ ਬਿਖੇ ਭੇਦ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਬੀਚ
 ਰਹੀ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਹੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ਯਹਿ ਕਥਾ ਜੁ ਅੰਬੁ ਤਰੀ ਨੀ ਆਈ॥ ਮੁਠਿ
 ਲੇ ਪਰੀ ਕੋ ਕਹਾ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਾ ਜਬ ਰਾਜੇ ਕੋ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕੁਜ ਬਿਖੇ ਲੀਆ॥
 ਰਾਜਾ ਆਪ ਮੈਂ ਕਹਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਨਮਿਤ ਜੁ ਤੇ ਨੇ ਭੇਟ ਰਾਖੀ ਹੈਂ ਸੋ ਲੇ
 ਆਉ॥ ਰਾਜੇ ਕਛੁ ਨ ਕਹਾ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇ ਆਤਮ ਰੂਪਾ ਬਚਨ ਕਿਉ
 ਨਹੀ ਕਰਤਾ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜੇ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਰਾਜ ਅਪਨਾ ਆਪ ਤੁਧੁ ਕਥਿ ਦੀਆਂ
 ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਹੈਂ ਸੋ ਤੁਹੀ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੇ ਨੇਹਿ ਕਾਰ ਮੁਠੇ ਕੀ ਆ ਕਛੁ ਨ
 ਏਆ ਪਰਾਇ ਸੀ ਹਿ ਕਾਰ ਤੇ ਸੀ ਸਾਰ ਤੇ ਤਪਤ ਹੈ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਕਿਆ ਹਿ ਕਾਰ ਤੁਧੁ
 ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੈ॥ ਸੈਂ ਨੇ ਜਾਨਾ ਹੈ ਤੁਧੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਤਉ ਅਹਿ ਕਾ
 ਰ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਰਾਜਾ ਯਹਿ ਵਚਨ ਸੁਨ ਕਰ ਸੁ ਆਤਮ ਬਿਖੇ ਲੀਨ ਭੁਏਯਾ॥ ਜੇ ਤਾ ਏ
 ਸਨ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਕੀਆ॥ ਰਾਜਾ ਉਤਰ ਦੇਤ ਨਾ ਭੁਏਆ॥ ਜੈ ਸੇ ਪਾਣੀ ਸੋ ਪਾਣੀ ਮਿਲ
 ਜਾਇ॥ ਤੈਂ ਸੇ ਆਪ ਕੋ ਅਰੇ ਦ ਦੇਖਾ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਰਾਣੀ ਕਹਾ ਜੇ ਬਿਸਨ ਤੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਭੁਕਤ
 ਕੋ ਮਾਰਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇ ਰਾਜਾ ਮੇਰੇ ਮਾਨਹੀ ਅਮਰਾ ਆਏ॥ ਰਾਣੀ ਕਹਾ ਜੈ ਸੇ

ਇਸ ਕੇ ਮਾਰ ਹੈ। ਤੈਸੇ ਮੁਠ ਕੇ ਕੀ ਮਾਗ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਭਰਤ ਕੇ ਮੁਟੀ ਤੇ। ਇਸ
ਤੀ ਕੀ ਵੀ ਵਾਨੀ ਰਾਹ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾਇ ਸਤੀ ਕਹਾ ਹੈ। ਜਿਤੁ ਮੁਠ ਕੇ ਇਸ
ਤੀ ਕਹੈ ਸੇ ਮੁਠ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਤੈਸੇ ਮੁਠ ਕੇ ਅਰੁ ਦ ਦੇਖਾ ਹੈ। ਗਣਿ ਕਹਾ ਹੈ
ਬਿਸਨ ਤੁ ਕੋ ਚਿਣ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਅਦੁ ਤੀ ਹੈ। ਗਣਿ ਕ
ਹਾਇ ਨ ਪਦੋ ਕੋ ਅਰਥ ਸੇ ਜੁਗਤ ਕਹਾ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਮੈ ਬੇ ਦਸਾ ਸਤ ਨਹੀ ਪਤੀ।
ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਸਤ ਉਸ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ। ਜਾ ਮੈ ਅਸਤ ਨਹੀ ਇ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ
ਅਰੁ ਚਿਤ ਵਾ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ। ਜਾ ਮੈ ਜਤਨ ਨਹੀ ਇ। ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਵਹੁ ਜਾ
ਤੇ ਦੁਖ ਨਹੀ ਇ। ਅਰੁ ਅਦੁ ਤੀ ਵਹੁ ਜੇ ਦੁਖੈ ਤੇ ਰਹਿ ਤਿਹੈ। ਗਣਿ
ਕਹਾ ਮੈ ਟੁਕੀ ਜੁਤੁ ਨ ਵਿਰਤ ਕਾਰ ਹੈ। ਪਹਤੇ ਰੇ ਕਹੇ ਤੇ ਜਾਨਾ ਮੈ ਨੇ ਜੁਤੇ
ਗੇ ਬਿਖੇ ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ਹੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕਛੁ ਕਹਾ ਹੈ ਤੈਸੇ ਕਲ ਦੁ
ਖੈ ਤੇ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੈ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਬਹੁ ਮਕਹ ਤੇ ਹੈ। ਸ
ਰਬ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਹੈ। ਗਣਿ ਕਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਉਪ ਦੇਸਤੇ ਰਾਮੀ ਮਿਤ ਹੈ। ਤੁਠੁ
ਬਿਨਾ ਅਰ ਕੋ ਉਨਹੀ। ਜਾਨਤੀ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਤੈਸੇ ਮੁਲ ਕਰ ਕਹਾ
ਜੁ ਮੈ ਹੈ। ਤੋਤੁ ਮੁਠ ਕੇ ਚਿਨ ਜਾਨੈ। ਗਣਿ ਕਹਾ ਜੇ ਜਾਨਤੇ ਕੋ ਕੀ ਮਾਗ
ਨਹੀ ਤਾ ਤੇ ਤੁਹੀ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਸਤਿ ਮੈ ਹੋਤ ਚਿਤੁ ਕੋ ਚਿਣ ਹੈ। ਗਣਿ ਕ
ਹਾ ਸੇ ਜਾਨਣ ਕੋ ਤੇ ਗੇ ਬਿਖੇ ਮਾਗ ਨਹੀ। ਤਾ ਤੇ ਤੁਹੀ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇ
ਮੈ ਹੋਤ ਚਿਤੁ ਕੋ ਚਿਣ ਹੈ। ਗਣਿ ਕਹਾ ਅਤਮਾ ਬਿਖੇ ਯਤੀ ਨ ਕੀਰੀ ਮਨਹੀ
ਕਾਹੇ ਤੇ ਅਦੁ ਅੰਤ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜਾਨਾ ਜੁ ਮੁਠ ਤੇ ਚਿਣ ਹੈ। ਗਣਿ ਕਹਾ
ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਚਿਨੀ ਚ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀ। ਏਕ ਅਤਮਾ ਸਰੂਪ ਹੈ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਹੈ ਰੂ
ਪ ਮੇਰੇ ਏ ਤੇ ਵਰਨ ਮਤਿ ਕਹਾ। ਜਾਨੇ ਸਰੂਪ ਆਪਨਾ ਪਾਇ ਆਪੈ ਸੇ ਆਪਨ
ਹੀ ਰਹਾ। ਜੇ ਸਿਸਾਰ ਕੀ ਮਾਇਆ ਰਾਖਤ ਅਰੁ ਪੁਛ ਤੈ ਜੁਤੁ ਮੈ ਕਛੁ ਹੈ
ਤਉ ਵਹਿ ਵਤ ਵਤ ਨਹੀ ਮੁਕਤਾ ਹੈ। ਕਿ ਮੈ ਪੈ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਤੈਸੇ ਜੁ ਮੁਠ ਕੇ
ਵਾਹੈ ਇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਜੁ ਕਹੈ ਅਚਰ ਜੁ ਹੈ ਜਾਣਾ ਜੁ ਮੈ ਹੋਤ ਚਿਤੁ ਕਹਾ ਹੈ। ਜਬ
ਤੁਹੈ ਨਹੀ ਤਉ ਕਿਉ ਭਰਮੁ ਕਰੈ ਤੁਸਨੀ ਹੈ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਬਿਚਾਰ ਸੇ ਪੁਰਨ
ਹੈ। ਜੁ ਬਿਨਾ ਬਚਾਰ ਬਚਨ ਤੇ ਕਿਸ ਕੋ ਅਨੰਦ ਨਹੀ। ਪਰਮ ਗਾਇ ਜਮ
ਕੇ ਕਰ ਕੇ ਕਹਾ ਜਾ ਤੇ ਭਉ ਕਾਲ ਕਾਨਾ ਸਹੈ ਇਸੇ ਸਹਿ ਹੈ। ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੇ ਅ
ਰੁ ਦ ਜਾਨੈ ਅਰੁ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨਿ ਰਾਤਿ ਆਗੁ ਕਰੇ। ਜਾਂ ਕਚਿ ਨਿਹ ਚਾਉ ਇ
ਆ ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਬਿਨਾ ਅਰ ਕੋ ਉਨਹੀ। ਤਾ ਕੇ ਜਮ ਕੰ ਕਰ ਸੇ ਕਿ ਆਪ ਰੇ ਜਮ
ਹੈ। ਭੁਗਾ ਤੇ ਕਰ ਜ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਤੇ ਰਾਮ ਨਿਉ ਜ ਲੁਹੇ ਹੈ। ਕਾ
ਹੇ ਤੇ ਜੇ ਯਾ ਤੇ ਦੋ ਨ ਲੋਕ ਨਾ ਸਹੇ ਤੇ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਛੁ ਨ ਰਕ ਸੂਰਗ ਤੇ ਪੁਛ
ਜੁ ਤੇ ਪੈ ਪੁਗਟਿ ਕੋਰੀ। ਜਮ ਕੇ ਕਰ ਕਹਾ ਜੇ ਕਹੈ ਮੀਨ ਕੇ ਜਲ ਤੇ ਨਿਕਾਸ
ਕਰ ਦੁਪ ਪਕੇ ਸਮੁੰਦ ਵਿਖੈ ਠਹਿਰ ਦੇਵੈ। ਤਉ ਉਸ ਕੋ ਵਹੁ ਦੁਗਾਧ ਬਿ
ਖੇ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਹੈ। ਮੁਠ ਕੇ ਯਹਿ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ ਜੁ ਆਪ ਕੇ ਜ

ਤੈ। ਤੁੰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਨਰਕ ਸੂਰਗ ਤੇ ਪੁੰਨਾ। ਮੈਂ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੁ ਸੂਰਖ ਕੋਰ
 ਗਣ ਕੇ ਤੁੰ ਧਰਮ ਗਾਇ ਅਹੁ ਮੈ ਕੀ ਕਰ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਅਰਦੇ ਨਹੁ ਰਮਾ।
 ਯਾਹਿ ਤੈ ਨੇ ਐਟਾ ਬੀਚਰ ਸਮਝਾ ਹੈ। ਜੁ ਮੈ ਕਛੁ ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਹਾ ਅ
 ਸੇ ਮਤਿ ਕਹਾ। ਅਹੁ ਮੇਰੀ ਸਾਸਨਾ ਤੇ ਚਰਿਕਾ ਜੇ ਅਨ ਚਰੇ ਕੇ ਪ੍ਰਕੁਸੇ ਸ
 ਮਤਾ ਮੂਰਖ ਤੁਧੈ। ਕੀ ਕਰ ਕਹਾਨ ਤੁੰ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਮੈ ਕੀ ਕਰਹੈ ਜੇ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕੁ
 ਹੈ ਤਚਿ ਕਥਾ ਉਸਰਾ ਜੇ ਕੀ ਕਹਾ। ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਹਾ ਬੇਜੀ ਸੀ ਬਾਤ ਕਰ
 ਨੇ ਤੇ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੁ ਧਰਮ ਗਾਇ ਨਹੀ। ਜੇ ਬਿੰਨ ਬਿੰਨ ਕਹੇ ਗਾਤ ਬਿਨਿਹ ਚੇ
 ਕਹਿ ਜਾਣੇ ਗਾ। ਜੇ ਕਿਲੇ ਕੀ ਹੀ ਨਹੀ। ਨਿ ਆਇ ਸਾਸਤ ਕਹਾ ਹੈ ਜੇ ਅਨਿ
 ਚਰੇ ਸੇ ਬਾਤਿ ਬੇ ਮਿਹ ਜਾਣਾ ਕਰਨੀ ਦੁਖ ਹੈ। ਪੇ ਕੀ ਕਰ ਚਰਿਕਾ ਸੀ ਲਖ
 ਨਰਕ ਅਰਏ ਤੇ ਹੀ ਸੂਰਗ ਹੈ। ਕਹਾਇ ਨ ਤੇ ਚਾਹੈ ਪੈ ਤੁਧੁ ਕੇਤਾ ਮੈ ਵਾਸਾ ਦੇ
 ਵੇ। ਕੀ ਕਰ ਕਹਾਨ ਨਰਕ ਸੂਰਗ ਦੇ ਨੇ ਅਹਿਕਾਰ ਹੈ। ਨਹੀ ਤੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਹੈ।
 ਜਚਿ ਗੋ ਬਿੰਦ ਹੈ। ਜੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਹੈ ਤਚਿ ਕਹਾਨ ਨਰਕ ਅਹੁ ਕਹਾ ਸੂਰਗ ਜੇ
 ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਕੁ ਹੈ ਤਚਿ ਦੁਖ ਕਥਾ ਕਹਾ। ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਹਾ ਜਚਿ ਨ ਸਾਕਾ ਮਤ
 ਸੁਕਚਿ ਹੈ ਉਸ ਬਿਖੇਲਾ ਗਰਹੁ। ਅਹੁ ਉਸਤੇ ਜੇ ਪੁਛੈ ਸੇ ਨਹੀ। ਅ
 ਰੁ ਬਿਰਥਾ ਉਸਰਾ ਜੇ ਕੀ ਪੁਛਤਾ ਹੈ। ਜੇ ਕਹੇ ਤੇ ਹੀ ਕਾਰ ਛੇਟੇ ਬਡੇ ਕਾਤ
 ਸੁਕੇ ਭੂਲ ਜਾਇ। ਅਰ ਜੇ ਗਾਜਾ ਵਹੁ ਮੁਕਤ ਕਹਾਇ ਯਾਤੁ ਸੁਕੇ ਕੀ ਅ
 ਪਰੇ ਜਨੈ। ਜਬ ਆਪ ਉਸ ਜੈ ਸਾਨਹੈ ਇਤਾਂ ਤੇ ਨਰਾਇਣ ਕੇ ਅਭੇਦ
 ਜਾਣ ਜੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ। ਅਰੁ ਪਰੇ ਜਨਿ ਸਿਧ ਹੋਇ ਤਬ ਤਕ ਤੁੰ ਨਿਰ
 ਮਲ ਨਹੀ। ਤਚਿ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਤੁਧਿ ਵਿਖੇ ਕੀ ਆਪੁ ਵੇਸ ਕਰੇ ਗਾ। ਕਾ
 ਰੇ ਤੇ ਜੁ ਤੁੰ ਅਪਣੇ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਕਹਾਨਹੀ। ਜਬ ਤਕ ਤੁੰ ਆਪ
 ਬੀਚਾਰ ਨਾ ਕਰੇ। ਜਚਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਅਰੁ ਬ੍ਰਿਸਨ ਆਇ ਕਰ ਤੁਧੈ ਉਪ
 ਦੇਸ ਕਰੇ ਤਚਿ ਭੀ ਕਛੁ ਗੁਣ ਨਹੀ। ਅਹੁ ਜੇ ਦੇਹਿ ਅਭਿਮਾਨ ਕਚਿ
 ਤਿਆਗ ਕਰਾ। ਸਤਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਸੁਯਹੀ ਨਿਹ ਚਾਕਰੇ। ਜੁ ਬਿਨਾ ਅ
 ਤਮਾ ਅਰਿ ਕਛੁ ਨਹੀ। ਜੇ ਉਸ ਕੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਜੇ ਸਮਤ ਕਰੇ ਤਚਿ
 ਭੀ ਨਹੀ ਕਹਤੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ। ਉਤਪਤ ਪਰੇ ਲੇ ਬਿਖੇ ਸੁਭਾ ਵੇ
 ਅਹੁ ਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਆਪੁ ਸੇ ਆਪ ਹੈ। ਕੀ ਕਰ ਕਹਾ ਸੁਧ ਅਸੁਧ ਕਾ
 ਤਿਆਗ ਕਰ ਅਹੁ ਕਥਾ ਉਸਰਾ ਜੇ ਕੀ ਕਹਾ। ਮੁਝੇ ਚਾਹਨਾ ਹੈ। ਜੁ
 ਚਰਚਾ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਸੁਨੇ। ਅਹੁ ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ। ਤੁੰ ਸੁਧ ਅਸੁਧ ਕ
 ਹੋ ਹੈ। ਅਹੁ ਮੈ ਵੇ ਨੇ ਤੇ ਨਿ ਆਗਾ। ਧਰਮ ਗਾਇ ਕਹਾ ਜੇ ਸੁਣਹਾ
 ਜੇ ਕਹਾਏ ਕਥਿ ਸਨਾ ਹੈ ਮੈ ਨਹੀ। ਜੇ ਕੁਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੁਹੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਥਮੈ
 ਤੁੰ ਖਾਮਧ ਤੁੰ ਪੈ ਅੰਤ ਤੁੰ ਹੋਹਿ ਗਾ। ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਤੁ ਸੁਕ
 ਮੁਝੇ ਸੇ ਨਿ ਆਪ ਰੇ ਜਨੈ। ਦਾ ਜੇ ਕਹਾ ਜੇ ਕਹੇ ਹੋ ਸੇ ਅਇਤਿ

ਤੇਯੋ॥ ਤੇਰੇ ਮਿਲਾਧ ਤੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਰਹਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹਿ ਜੁ ਕਛੁ ਹੈ ਸੁਤ
 ਹੀ॥ ਅਰਜੇ ਕਹਾ ਹੈ ਸੋ ਤੇ ਨੇ ਆਪ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਕਛੁ ਮਾਗਾ॥
 ਇਛੁ ਜੋ ਇਸੇ ਦੇ ਉ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਤੁਝੁ ਤੇ ਕਿਆ ਮਾਂਗੇ॥ ਜੇ ਤੁ
 ਝੁ ਬਿਨਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ਰਚ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਯਹੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਜੇ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਐ
 ਰ ਕਛੁ ਨਿ ਦੇਖੋ॥ ਅਰੁ ਨ ਜਾਣੋ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਅਰੁ ਦ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤਬ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੋਇ॥ ਜੇ ਕਿਸੀ ਪਦਿ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਰਾਖੋ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਬੁਧ ਕਛੁ ਦ ਨਹੀ
 ਚਾਹਨਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਚਾਹਨਾ ਸਭੁ ਈ ਤਬ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਆਤਮਾ ਹੈ॥ ਰਾਜੇ ਕ
 ਹਾ ਜਾ ਤੇ ਚਾਹਨਾ ਸਭੋ ਇਸੇ ਆਗਿਆ ਕਹਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਚਾਹਨਾ ਕਾਇ
 ਉਪਾਵ ਯਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਆਪ ਕੇ ਬੀਚ ਮਤਿ ਦੇਖ ਯਹਿ ਬਾਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ॥ ਜੇ ਕ
 ਹੁੰ ਸੋ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੇ ਲੋਕ ਵਰਜ ਮਾਨ ਹੋ ਤੇ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਉਸ ਕੇ
 ਪ੍ਰਵੇਸ ਨਹੀਂ ਕਰਤਾ ਅਰੁ ਜਾ ਕੇ ਮੁਝੁ ਸਿਰਾ ਪ੍ਰੀਤ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੇ ਧ੍ਰਿਗ ਹੈ॥ ਜੁ ਆ
 ਪ ਕੇ ਬੀਚਾਰ ਦੇਖੇ ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਪਦਿ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਕਰੇ॥ ਜੇ ਕੋ ਉਬਾਰ ਕਰੇ ਤਓ
 ਸੋ ਕਰਨ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਤਤ ਤੇ ਹਰਖ ਨਿਕਰੇ॥ ਦੋਨ ਹੁਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਇ॥ ਹੋਰ
 ਜਾਤੁ ਮੁਝੁ ਸੇ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰ ਜੇ ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੇ ਅਕਾਸ ਅੰ
 ਤਰ ਬਾਹਰ ਵਿਆਪ ਕਰੇ॥ ਐਸੇ ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰ ਮੁਝਿ ਕੋ ਜਾਣਾ ਜੁ ਯਹਿ ਨ
 ਮਰੁ ਪਸੈ ਹੈ॥ ਮੁਝੁ ਬਿਨਾ ਨ ਕੋ ਉਹੁ ਆਪੈ ਨ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਲਾ ਵਿਖੈ ਤਰੇ
 ਗਾ ਅਰੁ ਬੁਦ ਬੁਦਾ ਉਪ ਜਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ ਜੁ ਜਲ ਹੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਯਹਿ ਜਗ
 ਤਿ ਅਨ ਕਪ ਕਾਰ ਜੇ ਬਨਾ ਹੈ ਸੋ ਸੁਖ ਮੈਂ ਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਕਪੈ ਮੁਝੁ ਕੀ ਇਸ ਦਿ
 ਘੋ ਨਿਹ ਚਾਨਹੀ॥ ਤਓ ਕਿਉ ਕਰੇ ਹੋਇ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੈ ਉਦਮੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਗਹੈ ਜੇ
 ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ ਉਦਮੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਗਹੈ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ਤਿਆਗ ਜੇ ਮੁ
 ਕਤਿ ਹੋਇ॥ ਚਾਹਨਾ ਜੀਵਨੇ ਕੀ ਤੁਝਿ ਕੋ ਬੁਝੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਇਸ ਤੁਝੁ ਜੀਵਨੇ ਕੇ
 ਨੇ ਮਿਤ੍ਰ ਮੁਝੁ ਸੇ ਦੇ ਮੁਖ ਭੁਇਆ ਹੈ॥ ਜੀਵਨਾ ਵਹੀ ਹੈ ਜੇ ਮੁਝੁ ਸੇ ਬੀਤੋ॥ ਨਾ ਕੀ
 ਸਦਾ ਧਨਿ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਬਿਖੈ ਸਰਬ ਅਭਿਧਾ ਬੀਤਾਈ ਐ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁਧ ਨ ਕਾ
 ਸੁਆਸ ਤੇ ਅਧ ਕਰਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਵਿਛੋਰੇ ਸਾ ਬਿਮਿਲਾ ਹੂਆ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਪਨੀ
 ਜੀਵਤਾ ਰਾਧਾ ਨਿਚਲਤਾ ਰਹਾ ਤੁਸ ਕਹਿ ਲੇਗਾ ਇਥਾ ਅਥਵਾ ਗਾਜੇ ਕੀ॥ ਜੁ
 ਅਥਵਾ ਧਨਿ ਰਹਾ॥ ਧਨੀ ਕਾਲ ਵਸ ਭੁਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਚਾਹਨਾ ਇਨ੍ਹਨੀ ਚਪਦਾਰ
 ਘੋ ਕੀ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਾ॥ ਸਰਬ ਆਸ ਤੇ ਨਿਰਾਸ ਹੋ ਕਰ ਮੁਝੁ ਸਾ ਬਿਮਿਲਾ॥ ਜੁ
 ਨਿਰਸੇ ਸੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੋਵੈ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ ਜਬ ਲਗਲ ਕਰੀ ਅਗਨ ਕਾਰੂ ਪੈ॥
 ਜਬ ਅਪਨਾ ਆਪ ਅਗਨਿ ਸਓ ਸੋ ਪਾ॥ ਤਬ ਆਪ ਨੇ ਰੂਪ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਅਗ
 ਨ ਹੀ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਰ ਜਾ ਜਬ ਤਕ ਆਪ ਕੇ ਮੁਝੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਨਤਾ ਹੈ॥ ਆਵਰ
 ਓਨ ਵਿਖੈ ਬਿਧੁ ਹੈ॥ ਅਰਜਬ ਤੇ ਨੇ ਜਾਨਾ ਜੁ ਏਕ ਆਤਮਾ ਚੇਤਨ ਹੈ॥ ਤਬ ਨਿਰ
 ਸੇ ਸੇ ਮੇਰਾ ਰੂਪ ਹੋਇ॥ ਹੋਰ ਜਾ ਜੇ ਮਰਣੇ ਕੇ ਭੈ ਅਥਵਾ ਜੀਵਣੇ ਕੀ ਆਸ ਕਰਤ
 ਹੈ॥ ਏਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭੀ ਭੁਜ ਸਿ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਓ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਮੈਂ ਨੇ ਏਤਾ ਭੁਜਨ ਕੀਆ

ਅਰੁਗਤਵਿਨੇਇੰਦ੍ਰੀਯੋਕੀਪਾਲਨਾਥਿਕੇਖੀਤਾਵਤਾਹੈ॥ਤਉਕਿਸੀ
 ਸੰਥਾਤਰੀਨਹੀਕਰਤਾ॥ਤਉਕੇਚਾਹੀਐਜੁਐਸਾਨਿਹੋਇ॥ਸਰਬਚਾਰ
 ਨਤੇਅਚਾਰਹੋਇ॥ਅਰੁਮੁਢਿਕੋਆਤਮਾਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਜਾਨਤੇ
 ਅਚਾਰਹੋ॥ਅਰੁਮੁਢਿਕੋਆਤਮਾਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਜਾਣਾਜੇਸਰ
 ਬਨਿਰਤਰਹੋ॥ਜੇਮੈਹੋਤਉਦੇਖਮੈਕਹਾਹੈ॥ਜਬਤੂੰਹੀਨਹੀਤਉਕਿਉ
 ਰੁਮਕਰਤਾਹੈ॥ਰਾਜੇਕਹਾਜਬਅੰਤਰਬਾਹਰਤੂੰਹੀਹੋਤਉਕਿਆਚਿੰਤਾ
 ਜੇਚਾਹਨਾਹੈ॥ਰਉਚਾਹਨਾਹੀਤੂੰਹੀਹੈ॥ਜੇਸੇਮੈਹੀਨਹੀਤਉਕਿਆਚਿੰਤਾਕ
 ਹੋ॥ਬਿਸਨਕਹਾਏਕਘੜੀਇੰਦ੍ਰੀਯੋਕਾਤਿਆਗਕਗਾਅਰੁਮੇਹੀਸਰਵਿ
 ਆਇ॥ਅਰੁਮੁਢਿਬਿਨਾਨਜਾਣਾ॥ਅਰੁਨਿਸਚਾਕਰੁਏਹੋਜੇਜਗਤਪ੍ਰਗ
 ਟਿਕੁਇਆਹੋਸੁਗੋਬਿੰਦਹੋ॥ਕਾਹੇਤੇਜੇਬੁਦਬੁਦਾਜੇਸਮੁੰਦ੍ਰਤੇਪ੍ਰਗਟਿਕੁਇ
 ਆਹੋਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਹੀਹੈ॥ਤਾਂਤੇਯਹਿਇਸਥਾਵਰਜੰਗਮਜੇਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤੇਹੈ॥
 ਮੈਏਕਬਿਸਨਹੋ॥ਹੇਰਾਜਾਤਉਕੋਮਿਤਾਈਦ੍ਰਿਸਟਕੇਪ੍ਰਜਾਗੀਉਕੀਤੇਲਾ
 ਭੁਨਾਹੀ॥ਆਪਨੇਸੁਖਕੋਆਪਤੇਲਾ॥ਅਰੁਜਾਣਜੇਆਪਤੇਆਪਆਤਮ
 ਸਰੂਪਹੋ॥ਅਰੁਬੇਦਿਸਾਸਤ੍ਰਯਹੀਕਹਾਹੈ॥ਜਾਕੋਆਤਮਾਵਿਖੈਨਿਹਚਾਹੈ॥
 ਵਹੁਸਿਸਾਰਤੇਮਕਤਾਹੈ॥ਵਹੀਪ੍ਰਾਣਸੁਫਲਹੈ॥ਜੇਕਹੈਨਗਾਇਣਵਾਸਦੇ
 ਵਰੋਬਿੰਦਹੋ॥ਯਹਿਪ੍ਰਾਣਜੇਚਿੰਤਾਮਣਹੈ॥ਅਕਾਰਬਾਮਾਟੀਵਿਖੈਨਛਾ
 ਧਾ॥ਅਰੁਪਰਮਾਰਥਸੇਪ੍ਰਗਨਹੋ॥ਅਰੁਭਗਤਕਰਾ॥ਰਾਜੇਕਹਾਮੈਕ
 ਛੁਹੋਵੋਓਤੋਭਗਤਕਰੋ॥ਜਮੈਨਹੀਤਉਭਗਤਕੋਣਕਰੋ॥ਬਿਸਨਕਹ
 ਹੀਭਗਤਿਭੁਲੀਹੈ॥ਤਬਤੈਨੇਆਪਕਓਦੇਖਾਤਉਭੁਲੀਭਗਤਹੂਅ
 ਹੇਰਾਜਾਭਗਤਿਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕੀਹੈ॥ਉਤਮਮਧਿਮਿਮਨਧਿਸੁਯੋਨ
 ਧਿਸੁਵਹੁਹੋਜੁਪਧਾਨਅਰੁਮਾਟੀਕੋਪ੍ਰਜਣਾ॥ਅਰੁਮਧਵਹੁਹੈਜੁਅ
 ਪਤੇਭਗਵਾਨਤੇਭਿੰਨਜਾਣਕਰਭੁਜਨਕਰਨਾ॥ਅਰੁਉਤਮਵਹੁਹੈਜੁਮੁ
 ਭ੍ਰਿਸ਼ਥਿਨਾਨਜਾਣੈ॥ਅਰੁਕਿਸੀਪਦਾਰਥਕੀਚਾਨਾਨਹੀਰਾਖਤਾ॥ਅਰੁ
 ਪ੍ਰਭਐਅਪਰਤੇਮਕਤਿਹੈ॥ਇਸਕੋਉਤਮਭਗਤਕਹਿਤੇਹੈ॥ਐਸਾ
 ਨਿਹੋਇਜੁਭਗਤਕਰੇਅਰੁਆਪਕੋਬੀਚਰਾਖੋ॥ਸੇਭਗਤਿਨਹੀਕਘ
 ਟਹੈ॥ਰਾਜੇਕਹਾਜੇਕਛੁਹੈਸੋਤੂੰਹੀਹੈ॥ਮੈਜੇਭਗਤਿਕੋਹਸੁਕਓਣਹੋ॥
 ਬਿਸਨਕਹਾਮੈਹੈ॥ਅਰੁਭਗਤਿਭੀਮੈਕਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਜਬਮੁਢਿ
 ਕਓਇਛਾਭੁਟੀ॥ਜੁਸਿਸਾਰਥਨਾਵੇਤਉਮੂਲਨਹੀ॥ਸਭਿਕਾਰਜ
 ਮੁਢਤੇਕਹੈਹੈ॥ਅਵਰਕੋਉਨਹੀ॥ਤਾਂਤੇਭਗਤਿਮੈਹੀਹੈ॥ਅਰੁਆਪ
 ਹੀਭਗਤਿਕੋਹੋ॥ਹੇਰਾਜਾਭਗਤਿਕਰਜੁਭਗਤਪਰਮਸੁਖਹੈ॥ਰ
 ਜੇਕਹਾਜਬਤੂੰਹੋਤਬਸੁਖਕਿਆਹੈ॥ਬਿਸਨਕਹਾਵਖਭਗਤਤੇਭਿੰ

ਨਹੈ॥ ਜੇਕੁਗਤਨਕਰੇਤੋਦੋਨਹੁਕੋਜੇਗੁਹੈ॥ ਅਰੁਤੁਕਚਿਣਮੈਹੈ॥ ਰਾਜੇ
ਕਹਾਸਿਸਾਰਮੇਰੇਨਿਵਰਤਕੁਇਆ॥ ਕਾਹੇਤੇਮੈਨਹੀਤੁਹੀਹੈ॥ ਕੁਗਵਨਕਹਾ
ਯਹੀਕੁਗਤਿਹੈ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਦਾਸਾਬਿਨਾਕੁਗਤਿਨਹੀ॥ ਅਰੁਮੈਤੁਇਬਿਨਾ
ਐਰਨਹੀਦੇਖਤਾ॥ ਬਿਸਨਮੈਹੈ॥ ਕੁਗਤਕਚਿਣਕਰੇ॥ ਕੁਗਵਨਕਹਾਜਬ
ਦਾਸਨਹੀਅਰੁਦਕੁਗਤਿਹੈ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਵਚਨਤੇਰਾਅਨੰਤਹੈ॥ ਮੈਕਹਤਹੈ
ਸੇਵਕਾਬਿਨਾਕੁਗਤਿਕਰੇਤੁਕਹਿਤਾਹੈਅਰੁਦਕੁਗਤਿਹੈ॥ ਮੇਰੇਮਨਿਵਿਖੇਨ
ਹੀਆਵਤੀ॥ ਕਹੁਸਿਸਾਰਤੇਕੈਸੇਮਕਤਹੈ॥ ਅਰੁਕਿਆਹੈਦੋਮੈਨਹੀਹੈ॥
ਬਿਸਨਮੈਹੈਮੇਰੀਬਾਤਕਿਆਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੇਜੁਮੈਹੈਆਪਕੋਇਪਦੇਸਕ
ਹੈਹੈ॥ ਅਰੁਜਿਸਕੋਕੁਗਤਿਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਇਹੈ॥ ਸੋਲਜਾਮਾਨੁਤੇਤਹੈ॥ ਜੇਚਾਯ
ਸੁਰਗਅਰੁਮੁਕਤਕੀਕਰੇ॥ ਯਹਿਵਚਨਕਹਿਕਰਬਿਸਨਅੰਤਰਧਿਆਨਕੁਇਆ
ਜਬਰਾਜੇਦੇਖਾਕੁਗਵਨਅੰਤਰਧਿਆਨਕੁਇਆ॥ ਤਬਉਨਜਾਨਾਜੇਗੋਬਿੰਦ
ਬਿਨਾਐਰਕੋਉਨਹੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਕਹਾਹੈਕੋਕਰਜਬਤੁਕੁਰਚਿਐਸੀਅਵਸਥਾਪ੍ਰ
ਪਤਿਹੈਇਤਬਸਰੁਪਕੋਪਾਵੈ॥ ਕੋਕਰਕਹਾਬਿਸਨਕੀਇਸਥਿਤਬਿਨਾਪਾਵਨਾ
ਸਰੁਪਕਾਕਠਨਦੇਖਤਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਰਾਜਾਥਾਰਥਾਰਵਾਸਦੇਵਨਗਾਇਕੁਹੈ॥
ਅਰੁਮਨਿਪਾਪਪੁਨਮੈਬੰਧਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਭਜਨਨਹੀ॥ ਤਾਂਤੇਜੇਕਰਮਤੇਨਿਕਰਮਅ
ਰੁਆਸਾਤੇਨਿਰਾਸਹੈਤਉਪੁਗਨਕਾਮਹੈ॥ ਹੇਰਾਜਾਕਹੁਮੈਕਚਿਣਹੈ॥ ਅਰੁਰੁਪ
ਮੇਰਾਕਿਆਹੈ॥ ਧਰਮਗਾਇਕਹਾਤੁਕੁਰਚਿਕੇਤਕਬਾਰਕਹਾਹੈ॥ ਜੁਯਹਿਪ੍ਰ
ਸਿਨਿਮੁਫੁਤੇਮਤਿਪੁਛਾ॥ ਜੇਗੋਬਿੰਦਮੁਫੁਕੋਆਗਿਆਕਰੀਹੈ॥ ਜੁਨਿਆਇਕੁ
ਰਅਰੁਭਲੇਭਰੇਕਚਿਤਿਆਗਕਰਾ॥ ਯਹਿਆਗਿਆਕਰੀਹੈ॥ ਜੇਬੇਦਾਤਿ
ਉਪਦੇਸਕਗਾ॥ ਜੇਉਸਕੀਆਗਿਆਭੀਗਕਰੀ॥ ਤੇਸਾਸਨਾਪਾਵੈ॥ ਉਸਸਮੇ
ਥਸਿਸਟਆਇਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਇਆਹੈ॥ ਸੋਕੈਸਾਹੈਧਾਸਿਸੁਮਾਨੇਦੁਸਰਾਭ੍ਰਮਾ
ਹੈ॥ ਜਨਟਸੋਮੁਖਦਾਪਿਆਹੁਆਹੈ॥ ਅਰੁਨੇਤੇਤੇਸੁਰਜਕੀਨਿਆਈਰਕਤੀ॥
ਅਰੁਮ੍ਰਿਗਤੁਚਾਕਾਧੇਪਹਿ॥ ਦੋਨਹੁਧਾਧੁਵਿਖੇਰੀਡਿਕਮੰਤੁਲੇਹੈ॥ ਜੇਹਬਾ
ਸੋਨਗਾਇਕੁਗਾਇਕੁਹਤਾਆਇਆ॥ ਮਾਨੇਸੁਰਜਤੇਉਦੇਹੁਆ॥ ਸਾਭਿ
ਉਠਖੜੇਭੁਏ॥ ਅਰੁਪੁਜਾਕਰੀ॥ ਧਰਮਗਾਇਕੋਕਹਾਤੇਨੇਜੁਕਹਾਹੈਜਿਸ
ਕਾਮਨਅਵਿਦਿਆਸੋਮਲੀਨਹੈ॥ ਉਸਕੋਸਰੁਪਕਾਪਾਵਨਾਕਠਨਿਹੈ॥
ਅਰੁਜਿਸਕਾਮਨਨਿਰਮਲਹੈਤਿਸਕੋਸੁਗਮਹੈ॥ ਅਰੁਕਹੁਮਲਨਤਾਅ
ਰੁਨਿਰਮਲਤਾਦੋਨਕਾਸੋਹੈ॥ ਅਰੁਕਿਸਮੈਹੈ॥ ਧਰਮਗਾਇਕਹਾਪ੍ਰਕਾਸਦੋਨਕਾ
ਆਤਮਾਤੇਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈਤੇਧਰਮਗਾਇਕੋਵਚਨਤੇਕੋਕਰਕੋਇਤ੍ਰਪ੍ਰਾਪ
ਤਿਕੁਇਆਹੈ॥ ਬਹੁਜਪੁਸੀਨਕੀਆ॥ ਕਿਆਤਮਾਪੁਰਖਹੈਕਿਉਸਤੀਹੈ॥ ਧ
ਰਮਗਾਇਕਹਾਆਪਤੇਆਪਹੈ॥ ਬਸਿਸੁਕਹਾਜਉਆਪਹੈਤਉਅਚਿਰ

ਭੀ ਹੋਇਗਾ ਅਚਿਰਨ ਹੀ ਤੋ ਆਪ ਕਹਾਏ ॥ ਯਹਿ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਜੈ ਸੇ ਕਾਮੀ ਕੋ
 ਕਾਮਨੀ ਹਥ ਆਵਤੀ ਹੈ ॥ ਕੇ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਹਾ ਜੈ ਆਤਮ ਸੇ ਸ੍ਰ
 ਬ ਪਦਾਰਥ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਸ ਕਾ ਉਸ ਬਿਨਾ ਅਚਿਰਨ ਹੀ ॥ ਧਰ
 ਮ ਆਪ ਪਰੇ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੁਐਤ ਤੇ ਅਲੇਪ ਹੈ ॥ ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਦੁਐਤ ਅਦੁਐਤ
 ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਤਉ ਆਤਮ ਧਰਮਾਤਮਾ ਕਿਉ ਕਹਤੇ ਹੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤੂੰ ਸਨੀ ਕੁਇਆ ॥
 ਏਤੇ ਮੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖ ਅਰੁ ਜਾਗਵਲ ਕਦੋਨ ਆਵਤ ਕੁਏ ॥ ਗੋਤਮ ਰਿਖ ਕਹਾਏ
 ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਹੈ ਅਬ ਧਾਮੈ ਤਹੈ ॥ ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਮੈ ਨ ਬ
 ਜਾਨਤਾ ਜੁ ਸੁ ਤਹੈ ॥ ਅਚਰ ਜਹੈ ਜੁ ਕੁਗਵਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਇਆ ਹੈ ॥ ਦੁਐਤ ਕੋ
 ਮਾਠਿ ਬਿਖੇ ਸਮਾਟੀ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਕਿਆ ਕਹੈ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਗੋਤਮ ਕਹਾ ਤੁਠਿ
 ਕੋ ਸੁ ਤਾਬ ਕਤਾ ਕੈ ਸੇਭਾ ਸਤਾ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਹੈ ॥ ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਜੈ
 ਦੋਨੋ ਨਹੀ ਤੇ ਨੇ ਕੈ ਸੇ ਸੁਨਾ ਹੈ ॥ ਗੋਤਮ ਤੂੰ ਸਨੀ ਕੁਇਆ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਅਬ
 ਬਚਨ ਮੈ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਏਕ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਬਿਨਾ ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਵਤਾ ਹੈ ਸੇ
 ਕੁਗਮ ਹੈ ॥ ਜਮ ਕੇ ਕਰ ਕਹਾ ਮੈ ਸਤਿ ਅਬ ਤਕ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜੁ ਕਿਆ ਹੈ ਕ੍ਰਿਨ ਕਹਾ ॥
 ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜਿਸ ਤੇ ਉਤਪਤ ਅਰੁ ਪਾਲਨਾ ਅਰੁ ਪੂਲੇ ਜਗਤਿ ਕੀ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥
 ਤਿਸੇ ਕੋ ਸਤਿ ਜਾਣਾ ॥ ਕੇ ਕਰ ਕਹਾ ਜੇ ਬੁਧ ਬੁਧਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਉ
 ਵੀ ਚਾਰ ਵਾਨਿ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ॥ ਜੁ ਮੂਲ ਇਸ ਕਾ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਤੁਤੇ ਯਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟ ਜੇ ਸਤਿ
 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੁਈ ਹੈ ਸਤਿ ਹੈ ॥ ਅਸਤ ਕਿਉ ਕਹਤਾ ਹੈ ॥ ਗਿਆਨ ਤੁਠਿ ਕਉਨ ਹੀ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤ ਕੁਇਆ ॥ ਕੇ ਕਰ ਕਹਾ ਨ ਗਿਆਨੀ ਹੋਨ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਸਕੁਤੁ ਹੀ ਹੈ ॥ ਜਾ
 ਗਵਲ ਕਹਾ ਮੈ ਕਉਣ ਹੈ ॥ ਕੇ ਕਰ ਕਹਾ ਅਚਰ ਜਹੈ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥
 ਜੁ ਮੈ ਕਉਣ ਹੈ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਤਉ ਅਗਿਆਨ ਅ
 ਗਿਆਨ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਕਿਉ ਅਰੋਪਤਾ ਹੈ ॥ ਕੇ ਕਰ ਤੂੰ ਸਨੀ ਕੁਇਆ ॥ ਉਸੀ ਸ
 ਮੇ ਬਿਖੇ ਬਿਆਸ ਜੀ ਆਵਤ ਕੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਕੋ ਉਚਾ ਹੈ ਸਿਸਾਰ ਤੇ
 ਮੁਕਤ ਹੋਵੇ ॥ ਕੁਗਤਿ ਰੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਕਰੇ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਮੁਕਤ ਜੇਗ
 ਤੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਬਿਆਸ ਕਹਾ ਜਾ ਕੇ ਕੁਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕੁਈ ਹੈ ॥ ਵਹੁ ਜੇਗ
 ਵਿਓਗ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕੁਗਤ ਵਿਖੇ ਚਾਨਾ ਕੋ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ॥ ਜਾ
 ਗਵਲ ਕਕਹਾ ਕਹਾ ਆਤਮਾ ਏਕ ਹੈ ॥ ਕਿ ਦੋਇ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ ਕਹਾ ਏਕ ਅਦੁ
 ਤੀ ਆਤਮਾ ਹੈ ॥ ਅਚਿਰ ਕਹਾ ਹੈ ਜੁ ਕਹੈ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਮੈ ਕੋ ਏਕ ਪ
 ਦ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਵਤੀ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਏਕ ਹੋਤਾ ਤਉ ਏਕ ਸਾ ਪ੍ਰਕਾ
 ਸ ਕਿਉਨ ਹੋਤਾ ॥ ਕੋਉ ਜੇ ਮੈ ਕੋਉ ਜਪੈ ਮੈ ॥ ਕੋਉ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਾਧਨ ਮੈ ਬ
 ਪਹੈ ॥ ਕੋ ਸੇ ਏਕ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਬਸਿ ਸੁ ਕਹਾ ਜੇ ਜਾਗਵਲ ਕਸੁਣਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰੀ

ਤੀਤਕਰਸੁਣਾ। ਸੁਸੁਬਕਰਮਏਕਕਰਤੇਹੀਤੇਭੁਏਹੈ। ਜੇਗਕਰਤਾਹੈ
ਤਓਆਪਹੈ। ਭੁਗਕਰਤਾਹੈਤਓਆਪਹੈ। ਦੁਸਰਾਕੋਓਨਹੀ। ਜੇਸੇਖ
ਣੀਏਕਹੈਜੇਬਿਛਮਿਸੁਕੇਮੁਲਵਿਖੇਡਾਲੀਏਤਓਮੀਠਾਹੋਇ। ਅ
ਰਜੇਬਿਛਮਿਸੁਕੇਮੁਲਵਿਖੇਡਾਲੀਏਤਓਅਮਲਹੋਇ। ਪਰਜਲਕੇਮੁ
ਲਵਿਖੇਭੁਦਨਹੀਹੋਤਾਹੈ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਜੇਗਤੇਭਗਵਾਨਕੋਮਿਲ
ਤਾਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਹਾਐਸੇਹੀਹੈ। ਪਰਜਬਤਕਜੇਗਾਬਿਖੇਹੈਮਿਲਾਅ
ਹੈ। ਜਬਜੇਗਤੇਓਤਗਤਬਮਨਿਖਿੰਡਜਾਤਾਹੈ। ਅਰੁਗਿਆਨਜੇਗਾਐ
ਸਾਹੈ। ਜੁਖਾਣੇਅਰੁਸੇਣੇਅਰੁਬੈਠਣੇਮੈਸਦਾਏਕਸਾਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜਅਰੁਮ
ਨਕਰਮਕੇਤੇਓਲਿਖਤਾਹੈ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਜਾਨੇਕਰਮਸਰੀਰਕੋਨਾਸਰੀ
ਏਹੈ। ਸਰੀਰਓਸਕਾਕੋਸੇਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵਤਾਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਹਾਸਰੀਰਗਿਆ
ਨੀਕਾਦ੍ਰਿਸਟਮਾਤ੍ਰਹੈ। ਨਹੀਤਓਓਸਕੇਸਾਬਿਸਰੀਰਨਹੀ। ਜੇਸੇਰਜਕੇਅਰੁ
ਨਬਿਖੇਜਲਾਈਐਅਰੁਵਹੁਵਟਿਓਸਕੇਦ੍ਰਿਸੁਆਵੈਹੈ। ਪਰਓਸਤੇਕੋਓਕ
ਮਕੀਆਚਾਹੈਤਓਨਹੀਹੋਤਾਹੈ। ਇਸੀਕਾਰਨਾਤਮਾਵਿਚਾਕੀਅਸਰੀਰਹੈ
ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਨਾਮਤੇਗਾਜੇਗਵਸਿਸਟਚਾਹੀਏਜੇਪਖਜੇਗਕਾਕਰੇ।
ਬਸਿਸਟਕਹਾਕਿਆਕੋਰਪੁਤਮੇਗਨਹੀਮਾਨਤਾ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਤੁਫੁਕੇਪੁ
ਤਸਾਬਕਿਆਪਰੇਜਨਹੈ। ਤੁੰਅਪਮਾਨ। ਬਸਿਸਟਕਹਾਮੈਨੇਜਾਨਾਜੁਫੁਰਿ
ਅਸਾਰਹੈ। ਤਾਤੇਫੁਠਕੋਕਿਆਨਿਸਚਾਕਰੇ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਤੇਰਬਚ
ਨਤੇਮੁਫੁਕੋਕਰਮੁਓਤਪਤਿਰੁਇਆ। ਕਿਆਜੇਗਕੇਮੈਨੇਬਨਾਇਆ
ਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਹਾਐਸੇਹੀਹੈ। ਤੈਨੇਹੀਕੀਆਹੈ। ਬੀਚਾਰਕਰਜੇਕਰ
ਮੁਹੈਸੋਕਰਤੇਤੇਪ੍ਰਗਟਿਭੁਏਹੈ। ਜਓਕਰਤਾਤਿਆਗਕਰੈਤਓਕਰਮ
ਕਹਾਹੈ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਬਿਆਸਕੀਪ੍ਰਸਿਤਤਾਕੇਨਮਿਤਜੇਗਕੋਤਿ
ਆਗਕਰਗਿਆਨਨਿਹਚਾਕਰੇਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਹਾਮੇਰੇਪਰਅਪਰਨਹੀ।
ਜੇਸਤਿਹੈਓਸੀਕੋਨਿਹਚੇਜੇਗਸਾਨੇ। ਜੇਗਭੀਭੁਲਾਹੈਪਰਕਹੀਐਆ
ਪਸੇਆਪਫੁਠਹੈ। ਕਰਤੇਤੇਪ੍ਰਗਟਾਹੋਤਾਹੈ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਸਤਿਕਿ
ਆਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਹਾਸਤਿਆਤਮਾਹੈ। ਪ੍ਰਾਸਰਮੈਤੋਕੋਕਹੈਮੈਭੀਓਹਾ
ਗਇਆਅਰੁਕਹਾਸਭੁਨਹੀਹੈਮੈਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਹਾਐਸੇਮਰਕਹਾਮੈਨੇ
ਕਹਾਇਸਕਾਰਨਤੇਕਹੈਹੈਜੇਆਪਸੇਆਪਹੈਪਰਅਪਰਮੁਫਿਵਿਖੇਨ
ਹੈ। ਬਸਿਸਟਕਹਾਸਭਾਤੇਨਿਕਸਾ। ਪਰਅਪਰਤੁਫੁਤੇਭਿੰਨਭਾਇਆਹੈ
ਮੈਨੇਕਹਾਮੈਕਿਸੀਕੀਸਭਾਵਿਖੇਨਹੀਬੈਗਾ। ਆਪਤੇਆਪਹੈ। ਜਾਗ
ਵਲਕਕਹਾਜਾਨੇਜੇਗਕੀਆ ਹੈਸੋਮੁਕਤਿਹੈ। ਪਰਅਪਰਜੇਗਤੇ
ਨਾਸਹੋਤਾਹੈ। ਮੈਨੇਕਹਾਜੇ ਗਤੇਹੀਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈਇਮੈਨਹੀਚਾਹ

ਤਾ। ਏਕਸਮੇਥਿਸਨ ਤੇਯਸਨਕੀਆਮੈਨੋ। ਕਿਹੇਰੁਗਵਾਨਜੋਜੋਗਕਰੇ
 ਤੁਯਹਿਤੇਰਾਧਦੇ। ਇਸਤੇਉਚਾਹੋਤਾਹੋ। ਥਿਸਨਕਹਾਘਾਟਾਵਾਘਾ
 ਮੁਠਿਵਿਖੇਨਹੀ। ਜਿਉਕਾਤਿਉਹੋ। ਸਹਿਦਚਨਥਿਸਨਕਾਸਨਕਰਿਨਿ
 ਸਚਾਜੋਗਕਾਮੇਰੇਮਨਿ ਤੇਨਦਰਤਤੁਇਆਹੋ। ਕਾਹੇਤੇਜਾਨਾਮੈਨੋਜੋਗ
 ਸਤਿਹੋਤਾਤਓਆਪਤੇਆਪਕਿਉਨਹੋਤਾ। ਕਰਮਕਰਤੇਸੋਹੁਏਹੁਏ
 ਪੁਰਨਹੋਤਾਹੋ। ਹੇਜਾਗਵਲਕਜੋਗਥਿਓਹਦੋਨੋਤਿਆਗਅਰੁਕਹੁਤੁ
 ਕਓਹੋ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਮੈਪੁਰਾਤਨਜੋਗੀਹੋ। ਮੈਨੋਕਹਾਜਾਨਾਜੁ
 ਤੁਪੁਰਾਤਨਹੋ। ਪਰਰੂਪਤੇਗਕਿਆਹੋ। ਕਹੁਅਬਚਰਜਹੈਜੁਕੁਕੁਕਰੇ
 ਚਕਕਰੇਹੋ। ਅਰੁਆਪਕੋਨਹੀਜਾਨਤਾਜੁਮੈਕਓਨਹੋ। ਤੁਕਹੁਮੈਕਓਨ
 ਹੋ। ਮੈਨੋਕਹਾਜੁਸਰੂਪਕੋਪਾਇਚਾਹਤਾਹੈਤਓਜੋਗਕਾਤਿਆਗਕਰ
 ਅਰਨਕਛੁਕਹਾ। ਅਰੁਜੋਮੈਕਹੋਸੋਨਿਸਚਾਕਹਾ। ਅਬਤੁਠਿਕਓਅ
 ਪਨੀਥਿਥਾਪੁਗਟਿਕਰੇਹੋ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਸੁਵਨਮਨਨਿਧਆਸ
 ਨਸਾਛਾਤਕਾਰਕੁਲੀਪ੍ਰਕਾਰਮੁਠਿਪਹਿਪੁਗਟਿਕਹਾ। ਮੈਨੋਕਹਾਸੁਵ
 ਨਯਹਿਹੈਜੋਸਤਿਸਿਗਅਰੁਸੁਰਤਅਰੁਸਾਸਤੁਤੇਸਤਿਥੀਚਾਰਸੁਣ
 ਨਾਅਰੁਮਨਯਹਿਜੁਸੁਣਕਰਬੀਚਾਰਕਰਣਾ। ਅਰੁਨਿਧਆਸਨਯ
 ਹਿਹੈਜੁਬੀਚਾਰਤੇਜੁਕਛੁਸਮਣੀਏਉਸਪਰਿਨਿਸਚਾਕਰਨਾ। ਜਬ
 ਨਿਸਚਾਪੁਰਨਿਹੋਇਤਬਸਾਛਾਤਕਾਰਕੁਇਆ। ਤਬਸਰੂਪਆਪ
 ਤੇਆਪਪੁਗਟਿਕੁਇਆ। ਜਬਪੁਹਿਲਾਦਿਕਓਸਾਤਾਪਿਤਾਏਤੇਤਾ
 ਦੁਖਿਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਇਆ। ਅਰੁਨਿਸਚੇਤੇਨਫਿਗਾ। ਮੈਸਾਨਿਸਚਾਜਿ
 ਸਕੇਹੋਇ। ਫਲੁਵਾਕਾਯਹਿਹੈਜੋਜੀਪੁਰਦ੍ਰਿਸਟਕਰੇਅਪਨਾਹੀਰੂਪ
 ਦੇਖੋ। ਅਰੁਬੇਦਇਸਤੀਪੁਰਖਕਾਉਸਕੇਮਨਤੇਨਾਸਹੋਇਅਰੁ
 ਜਾਨੇਜੁਦਸੇਦਿਸਅਰੁਨਿਸਦਿਨਸਰਬਯੋਗਬਿੰਦਹੋ। ਹੇਜਾਗਵਲਕ
 ਜੋਤੁਧਰੇਇਛਾਸਰੂਪਕੀਹੋ। ਤਓਜੋਗਕਾਤਿਆਗਕਹਾ। ਅਰੁਹੋ
 ਬਿੰਦਬਿਖੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ। ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਅਨੇਕਨਾਮਸੋਰੂਪਸੇਪ੍ਰ
 ਕਾਸਕੀਆਹੋ। ਕੈਸੇਦੇਖੋ। ਮੈਨੋਕਹਾਜਾਣਜੁਆਤਮਾਅਰੁਜਗਤਿ
 ਬਿਖੈਤੇਤੇਦਕਛੁਨਹੀ। ਜੈਸੇਸੂਰਗਤੇਅਨੇਕਰੂਪਇਹੋਤੇਹੋ। ਪਰਬੀਚ
 ਹਤੇਏਕਸੁਗਨਹੀਹੋ। ਜੈਸੇਬਿਰਛਕੇਅਨੇਕਤਾਭਾਸਤੇਹੋ। ਏਕਆਤ
 ਮਾਹੀਹੋ। ਅੰਦਅੰਤਮਧਿਏਕਹੀਹੋ। ਜਾਗਵਲਕਤੁਸਨੀਕੁਇਆ। ਕਾ
 ਹੇਤੇਜਬਸਮੁੰਦਲਹਰਮਾਰੇਤੇਸਲਤਾਅਰੁਤਲਾਉਅਰੁਕੁਆਕਹਾ
 ਹਰਤੇਹੋ। ਗੋਤਮਕਹਾਉਪਾਉਮੁ ਕਤਿਕਾਯਹਿਹੈਜੋਰੂਗਨਕਰੇਅ

ਰਾਮੁ ਭਜਨ ਯਹਿ ਤੇ ਜੋ ਨ ਰਾਇ ਨ ਰਾਇ ਦਰਸਨ ਸੇ ਕਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਭੀ ਕ
 ਹੁਤੇ ਹੈ॥ ਪਰ ਸੁਖ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥ ਭਜਨ ਅਰੁ ਦਏ ਖਣੇ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨ ਪੰਚਤਤ ਕਾਨ ਰਾਇ ਹੈ॥ ਅਰਯਹਿ ਭੀ ਕਹਿ ਨ ਹੀ ਸਕਤ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਵਹੁ ਅਦੁਤੀ ਹੈ॥ ਅਧਿਸ਼੍ਠਾਨ ਕਾ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਸੁਤ ਕਹੈ ਹੈ ਓਚੇ ਨੀਚੇ
 ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਨ ਰਾਇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਹਉ ਕਹੈ ਹੈ ਸੁੰ ਹੋ ਯਹੀ ਰੁਗਤਿ ਹੈ॥ ਗਤਿ
 ਮ ਕਹਾ ਮੋ ਕਓਇ ਛਾਹੈ ਜੋ ਸੰਨਿ ਆਸ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰ ਵਿਰਕਤ ਹੋਈ॥ ਮੈਨੇ
 ਕਹਾ ਵਿਰਕਤ ਉਸ ਕਓ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੁ ਕਿਸੀ ਸਿਉ ਹਿਤ ਨਾ ਕਰੇ॥ ਤੁ ਜੋ ਸੰਨਿ
 ਆਸਤਿ ਆਗ ਕਰ ਵਿਰਕਤ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਵਿਰਕਤ ਨਹੁ ਆ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਏਕ
 ਕਾਤਿ ਆਗ ਏਕ ਕਾਗੁ ਹਿਣ ਕੀ ਆ॥ ਵਿਰਕਤ ਹੋਣਾ ਯਹਿ ਹੈ ਸੰਨਿ ਆਸ ਕੇ
 ਤਿ ਆਗਾ॥ ਗਾ ਅਰੁ ਗੁਹਣ ਮਤਿ ਕਰਾ ਗੋਤ ਮ ਕਹਾ ਬਿਰਕਤ ਕੁਖ ਮੇਖ
 ਲੀਤੇ॥ ਆਦ ਲੇ ਕਰ ਰਾਖ ਤੇ ਹੈ॥ ਉਨ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤੇ ਹੀ
 ਬੁਧ ਹਾ ਸੀ ਜੋ ਗਾ ਬਿਰਕਤ ਕਓ ਕੁਸਮਾਥ ਕਿਆ ਪਰੋ ਜਨ ਹੈ॥ ਜੋ ਅਪਨੇ ਹੋ ਕਾ
 ਰ ਕਾਤਿ ਆਗੀ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਵਿਰਕਤ ਹੈ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਕੀ ਯ
 ਚਾਹੀ ਯੋ॥ ਜੋ ਗਾ ਬਿਨਾ ਮੁਕਤਿ ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨ ਹੀ॥ ਯਹਿ ਸਕਿ ਜੋ ਗਿੰਦ੍ਰੁ ਮੁਨਿ
 ਵੇ ਜੋ ਗਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਏ ਹੈ॥ ਵਿ ਆਸ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣਾ ਯਾਮ ਕੋ ਸੇ ਕਰ ਤੇ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਪ੍ਰ
 ਰਕ ਕੁੰ ਕੁਰ ਕੇ ਚਕ ਬਹੁ ਤੇ ਇਸ ਤੇ ਪੁਰਨ ਤਾਂ ਕੋ ਪਹੁੰਚੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅੰਤ ਹ ਕਰ
 ਸਰਬ ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਵਿ ਆਸ ਕਹਾ ਕੇ ਤੇ ਜੋ ਗੀ ਜੁ ਮੁਏ ਹੈ॥ ਉ
 ਨ ਕੇ ਅੰਗ ਅਰੁ ਭਾ ਅਰੁ ਅਸਤਾ॥ ਜੋ ਸੇ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਕਹੈ ਹੈ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਦ੍ਰਿਸ
 ਟ ਆਵ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੋ ਗੀ ਕੋ ਸੇ ਪੁਰਨ ਤਾਂ ਕੋ ਪਾਵ ਤੇ ਹੈ॥ ਹੇ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਭਜਨ ਬਿਨ
 ਕਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁਖ ਨ ਹੀ॥ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕੀ ਰੁਗਤ ਤੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਰੂਪ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਸੇ ਕੋਇ
 ਨ ਦੀ ਮੈ ਪ ਜੋ ਅਰੁ ਕੋਈ ਕੀ ਦੇ ਪਰ ਹੋਇ ਅਰੁ ਕਹੈ ਹਾ ਬ ਅਪਨਾ ਮੇਰੇ ਹਾ ਬ ਮੇ ਦੇ
 ਜੁਤੁ ਫੁਕ ਓਨਿ ਕਾ ਸੋ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਨਿ ਮਾਨੇ ਅਰੁ ਵਹੁ ਬੂਡੇ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਰੁਗ ਵਾਨਿ
 ਦਾਂ ਤੇ ਵੇਖੇ ਨਿ ਜ ਰੁਗਤ ਉਪ ਦੇਸ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਜੁ ਮੁਫੁ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨ ਹੀ॥ ਜੋ ਕੋ
 ਈ ਬੁਧ ਕੇ ਕਾਨ ਸੇ ਨ ਸੁਣੇ॥ ਨਿਸ ਚੈ ਹੈ ਵਹੁ ਆਵਾਗ ਵਨ ਮੈ ਬੰਧ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਕੁਰ
 ਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਸਹੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਗਾ ਤੇ ਕੁਰ ਮਨਾਸ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਰੁ ਕੁਰ ਤੇ ਤੇ ਗੋ ਬਿੰ
 ਦ ਰੂਪ ਹੋਤ ਹੈ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕ ਕਹਾ ਜੋ ਜੋ ਗਾਨ ਕਰੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਤਰ
 ਬਿਖੈ ਕੋ ਸੇ ਪੋਲੈ॥ ਵਿ ਆਸ ਕਹਿ ਆ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤ ਬਖੁਲੇ ਜ ਬ ਰੁਗਤਿ ਕਰੇ॥
 ਜੋ ਗਾ ਤੇ ਅੰਤਰ ਮਲੀ ਨ ਹੋਤਾ ਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜ ਬ ਜੋ ਗਾ ਕਰ ਤਾ ਹੈ॥ ਮਾਸ ਅਰੁ ਲੇਹ
 ਮੈ ਕਛੁ ਅਚਿਰਨ ਉਸ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਨ ਹੀ ਆਵਤਾ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਤ ਉਸ ਕੇ ਪਲੈ ਹੈ
 ਨਿਸ ਕੇ ਮਨ ਵਿਖੇ ਗੋ ਬਿੰਦਾ ਬਿਨਾ ਅੰਗ ਕੋ ਉਨ ਹੀ॥ ਉਸ ਕੋ ਵਿਖਾ ਦ੍ਰਿਸਟ

ਅੰਤਰ

ਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਬੀਤੇ ਅਰੁ ਆਗੇ ਕੀ ਹੋਈ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ ਉਸ ਕੋ ਕਾ
 ਲ ਦਿਸੁ ਕਹਤੇ ਹੈ॥ ਦਿਖ ਦਿਸਟ ਵਹੁ ਜੋ ਦਿਵ ਰੁਗ ਵਾਨ ਕੋ ਜਾਣੇ ਹੋ
 ਜਾਗ ਵਲ ਕੋ ਜੋਗੇ ਤ ਅੰਤਰ ਕੇ ਕੋ ਸੇਖ ਲਤੇ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਬਿ
 ਨਾ ਦੇਖਣੇ ਜੋ ਸੇਖ ਲੀਨ ਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਾਣੇ ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਤੇ ਇਕ
 ਤ ਹੋਇ ਕਰ ਭੁਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰੇ॥ ਉਸ ਕਾ ਦੁਐਤ ਮਿਟ ਤਾ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਨਗ ਇਟ ਰੂਪ ਹੋ ਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਰੁਗ ਤ ਸੇ ਸਟਿ ਹੈ॥ ਜਾਗ ਵਲ ਕੋ ਤੇ
 ਸਨੀ ਕੁਇ ਆਗਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਵਿਆਸ ਕੇ ਆਗੇ ਕੋ ਉਕੈ ਸੀ ਬਾਹ
 ਤਾ ਕਰੇ॥ ਜੋ ਵਿਆਸ ਆਪਿ ਬੇਦ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਏਕ ਜਾਗ ਵਲ ਕੋ ਜੋਗ ਕਾ
 ਆਸ ਗਲੇ ਕਰ ਬਚਨ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਵਿਆਸ ਕਹਾ ਜੇ ਸਰਾਸਰੇ
 ਭੁਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰਹੁ॥ ਜੁ ਕਾਲ ਕੇ ਭੈ ਤੇ ਛੁਟੇ॥ ਨਿਸਚਾ ਕਰੇ ਜੁ ਪਿ
 ਤਾ ਅਰੁ ਮਾਤਾ॥ ਅਰੁ ਰਾਈ ਅਰੁ ਨਿਸਚੈ ਏਕ ਗੋ ਬਿੰਦ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਤਿਤ
 ਗ ਕਰ ਅ ਓਰ ਕਾਂ ਸੇ ਮਨ ਮਤ ਦੇਵੇ॥ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋ ਕੇ ਭੋਗ ਕਰੇ ਅਰੁ ਭੁਜ
 ਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਨ ਤਿਆਗੇ॥ ਜੇ ਸੇ ਚੋ ਕੇਰ ਅਗਨ ਆਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚੰਦ੍ਰਮ
 ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਰਾਖ ਤਾ ਹੈ॥ ਅਗਨ ਕੀ ਉਸਨ ਤਾ ਉਸ ਕੋ ਪ੍ਰਵੇਸਨ
 ਹੀ ਕਰ ਸਕਤੀ ਤਾਂ ਤੇ ਭੁਜਨ ਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰੇ ਜੁ ਮੁਕਤ ਹੋਹਿਰੇ॥ ਜਾਗ ਵ
 ਲ ਕਰਹਾ ਜਬ ਲਗਾ ਤਿਕੁਟੀ ਬਿਖੇ ਨਿਬੈਰੇ ਸੁਖ ਨ ਹੀ ਪਾਵਤਾ ਤਾਂ ਤੇ
 ਤੁਰੀ ਆਪ ਦਸੇ ਸਟਿ ਹੈ॥ ਬਿਆਸ ਕਹਿ ਆਤੁ ਤੁਰੀ ਆ ਕਹਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਮੈ
 ਜਾਗ ਤ ਕੇ ਭੀ ਤੁਰੀ ਆ ਜਾਨੇ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋਗੋ ਬਿੰਦ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੀ ਜਾਣੇ
 ਹੈ॥ ਯਹਿ ਸਰੁ ਜਾਗ ਤ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਅਰੁ ਸੁਖੇ ਪਤ ਅਰੁ ਤੁਰੀ ਆ ਏਕ
 ਗੋ ਬਿੰਦ ਹੈ॥ ਜੋ ਕੇ ਗੋ ਬਿੰਦ ਸੇ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁ ਹੈ॥ ਐ ਰਸੇ ਕਾਂ ਮਨ ਹੀ ਰਖਤਾ ਆ
 ਪਗੋ ਬਿੰਦ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੀ ਆਹੇ ਪਗ ਸਰ ਮੈ ਕਚਿ ਵਹੇ ਨੇ ਤ ਅਥ
 ਵਾ ਕਾਨਾ॥ ਅਥ ਵਾ ਪਾਵ ਅਥ ਵਾ ਸੀਸਾ॥ ਮਾਸ ਰੂਪੁ ਤੁਰਾ ਅਸਤ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਚਿ
 ਤ ਅਥ ਵਾ ਅਹਿ ਕਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਤੇ ਏਹ ਸਰੁ ਤੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ
 ਹੈ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਕੋ ਨ ਕਹੈ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਮੁਝ ਕੋ ਚਾਗਾ ਭਈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਜਾਵੇ॥ ਅ
 ਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪੁਛੇ॥ ਜੇ ਸੀਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੈ ਸੇ ਪਾਰ ਪਰਥੇ॥ ਬਹੁ ਜਬੀ ਚਾ
 ਰ ਕੀ ਆਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਗਾ ਜੁ ਜਲ ਹੋਤੇ ਹੀ ਨਹੀ॥ ਕਾਂ ਸੇ ਪਾਰ ਉਤਰ ਤਾ ਹੈ॥
 ਤਬ ਲਜ ਮਾਨਿ ਹੋਵੈ ਗਾ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜਲ ਨਿਸਚੈ ਕਰ ਚਿਤ ਉਪੀਛੇ ਜਾ
 ਵੇ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਤੁਕਹੁ ਸੀਸਾਰ ਬਿਖੇ ਜਲ ਕੋ ਨਹੀ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਯਹੀ ਬਾਸ ਨਾ ਹੈ॥
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਵਾਸ ਨਾ ਕਾ ਰੂਪ ਕਹਾ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਵਾਸ ਨਾ ਕਾ ਰੂਪ ਨ ਹੀ ਦੇਖਾ ਮੈ
 ਨੇ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਜੋ ਰੂਪ ਨ ਹੀ ਰਾਖ ਤਾ ਤਉ ਕਿਆ ਭਉ ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤਾਂ ਤੇ
 ਤੁਕਹੁ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਆ ਬਹੁ ਜਨਿ ਸਚਾ ਕੀ ਆਜੁ ਵਹੁ ਪੁਛੇ ਤਉ ਕਹੇ

ਯਾਹਿਹਿਕਾਰਜਲਹੈ॥ ਬਹੁੜਬੀਚਾਰਕੀਆਜੇਵਹੁਕਰੇਗਾਜੇਹਿ
 ਕਾਰਹੈਤਉਤੁਏਕਿਆਪਰਜਨਹੈ॥ ਤੇਕਹੈਗਾਯਹੀਪ੍ਰੋਜਨਹੈ॥
 ਜੇਇਸਤੇਧਾਰਪਹੈ॥ ਵਹੁਕਹੈਗਾਅਹਿਕਾਰਤੁਫੁਤੇਹੈ॥ ਅਹੁਤੈ
 ਹੀਧਾਰਹੋਨਾਹੈ॥ ਮਝੁਸੈਕਿਆਪੁਛਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਧਾਰਹੋਵੈ॥ ਤਉਬ
 ਹਮਾਰੀਕਿਆਕਨੇਡਹੈ॥ ਬੀਚਾਰਕੀਆਮਝੁਕੇਨਵਕਾਪ੍ਰਗਟੀਕੀ
 ਆਚਾਹੀਐ॥ ਚਾਹਨਾਜਨਵਕਾਨਮਿਤਕਹੁਜਾਵੈ॥ ਬਹੁੜਬੀਚਾਰ
 ਕੀਆਜਨਵਕਾਕੋਓਬਨਾਇਦੇਵੈਗਾ॥ ਯਹੀਕਹੈਗੇਜਪਰਅਪਰਕ
 ਚਿਤਿਆਗਾ॥ ਤਾਤੇਆਪਹੀਦੇਨਹੁਕਾਤਿਆਗਕਰੇ॥ ਅਹੁਅਚਰਜ
 ਦੇਖਾਜੁਅਹਿਕਾਰਸਮੁੰਦ੍ਰਏਕਾ॥ ਅਹੁਨਵਕਾਦੇਪਰਅਪਰਦੇਨਵਕਾ
 ਪਾਰਉਤਰਨਾਕਰਨਹੈ॥ ਜੇਸੇਸਮੁੰਦ੍ਰਏਕਹੈਨਵਕਾਤੀਏਕਹੀਚਾਹੀਏ
 ਤਾਤੇਯਹੀਨਵਕਾਹੈਜੁਮੈਨਹੀਹੈ॥ ਜਬਮੈਨਹੀਤਬਪਰਅਪਰਕਹੈ
 ਬਹੁੜਬੀਚਾਰਕੀਆਜੁਮੈਨਹੀਤਉਨਵਕਾਕਿਆ॥ ਅਹੁਜਗਤਤੇਕਿ
 ਆਪਰੋਜਨਅਹੁਅਚਰਜਮਾਨਤੁਇਆ॥ ਅਹੁਗਾਇਆਮੈਨਹੈਮੈਤੇ
 ਤੇਤੇਨੇਕਬੀਚਾਹਨਾਤੇਛੁਟਕਰਕੁਜਨਗੇਬਿੰਦਕਾਨਹੀਕੀਆ॥ ਅਹੁ
 ਯਹੀਦਿਜਕੀਆਜੁਕਛੁਗਹਿਣਕਰੀਏ॥ ਅਹੁਕਛੁਤਿਆਗੀਏ॥
 ਪਰਉਪਾਉਗੇਬਿੰਦਕਾਕੁਜਨਕਾਨਕੀਆ॥ ਜੇਅਛੁਰਗੇਬਿੰਦਕਾ
 ਹੈਤੁਫੁਤਚਿਨਸੁਣੇ॥ ਜੇਸਿਸਾਰਕੇਪਰਕੀਥਾਤਕਹੈਤਉਜੀਵਅਹੁਪ੍ਰਾਣ
 ਜੇਸੁਵਣਕਰੇ॥ ਅਉਦਮਕਰੇਜੁਹਾਥਿਆਵੈ॥ ਤਾਤੇਸਿਰਸਿਤਹੁਕਾਕਰੇ॥
 ਅਹੁਕਹੁਤੁਕਚਿਣਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਮੈਬ੍ਰਹਮਰੂਪਹੈ॥ ਪਰਾਸਰਕਹਾਤੁਕ
 ਹਾਅਹੁਬ੍ਰਹਮਕਹਾਹੈ॥ ਆਧਿਬਿਖਯਾਵਿਖੇਬੀਧਹੈ॥ ਅਹੁਕਹਤਹੈਬ੍ਰ
 ਹਮਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਤੇਨੇਕੁਲਾਕਹਾਜੇਬ੍ਰਹਮਪੁਰਨਕੇਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਬਿਖ
 ਆਵਿਖੇਬੀਵਹੀਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਅਗਾਗਤੁਫਿਕੋਕਾਲਤੇਭੈਨਹੀਜ
 ਹਿਸਤਿਰਾਜਰਿਖਅਰਦੇਵਰਿਖਕਾਲਕੇਕੁੰਮੈਹੈ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਕਿਸੀਤੇ
 ਭੈਤਬਹੋਇਜਬਬ੍ਰਹਮਬਿਨਾਕਛੁਐਰਧਿਆਨਕਰੀ॥ ਜਬਆਦਿਐ
 ਤਿਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਤਉਕਾਲਗੀਰੂਪਉਸੀਕਸੇ॥ ਵਹੁਜੇਦੁਖਦੇਤਾਹੈ॥ ਅਹੁ
 ਜਿਸਕੋਦੇਤਾਹੈਸੁਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਅਬਤੁਫੁਕੇਬ੍ਰਹਮਰਿਖਕਹੇ
 ਗਾ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਜੇਕਹੈਗਾਨਾਮਰਾਖੈਗਾ॥ ਮੁਠਿਵਿਖੇਨਾਮਰੂਪਨਹੀ॥ ਤਾ
 ਤੇਕਿਆਕਹੇ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਮਿਥਿਆਮਤੁਕਹਾਹਿਕਾਰਬਿਖੇਬੀਧਅ
 ਹੁਜੇਕਹਿਤਾਹੈਜੁਸਮਰੂਪਤੇਰਹਿਤੇਹੈ॥ ਕਥਾਤੁਫੇਕਹਤਾਹੈਸੇਸੁਵਣ
 ਕਰੇ॥ ਏਕਸਮੇਬਨਬਿਖੇਗਾਇਆਮੈ॥ ਪਰਉਸਸਮੇਮਰੇਮਨਿਵਿਖੇ
 ਲਖਪਰਾਸਰਕੀਨਥੀ॥ ਅਹੁਨਥਾਜਾਨਜੁਮੈਕਚਿਣਹੈ॥ ਅਹੁਕਈਮੈ

ਗਾਮਲੇ ਕਰਪਕਾਰਤਾਥਾਮੁਧੁਤੇਸਬਦਨਥਾਨਿਸਤਾਕੇਤੇਤ
 ਪਸੀਓਹਾਬਸਤੇਥੇ। ਜਬਮੇਗੇਇਹਅਵਸਥਾਦੇਖੀਜਾਨਾਹੁਮਿ
 ਤਕੋਹੈ। ਲਕਰੀਏਕਰੀਕਰਕਰਸਰੀਰਮੇਰਾਬੀਚਡਾਲਦੀਆ।
 ਲਕਰੀਜਲਤੀਬੀਅਹੁਮੈਸੁਧਮੈਨਥਾ। ਆਵਤਾਤੁੰਤਾਪਾਲਨੇਇੰ
 ਟ੍ਰੀਯੋਕੇਬਿਖੇਬੀਧੋਹੈ। ਅਹੁਕਹਤਾਹੈਦੇਹੁਤੇਮੁਕਤਹੈ। ਕੈਸੇਪ੍ਰਤੀਤ
 ਕੋਹੈ। ॥ ਕਥਾਕੇਵਲਬਿਦੇਯੀਸੁਵਨਕਹਾ। ਏਕਸਮੇਅਵਧੁ
 ਤਬਨਿਵਿਖੇਗਇਆ। ਅਵਧੁਤਕਿਆਬਿਸਨਰੁਪਹੈ। ਅਰਿਯੁਹੁਤੀ
 ਕੁਲਕਰਿਕਹਾਹੈਸਿਵਰੁਪਥਾ। ਉਸਠਚਿਰਬਿਖੇਜੁਜਲੁਸੁਰਨਿਜੇ
 ਤੇਚਲਿਤਾਥਾ। ਸੇਸਬਦਸਿਵਸਿਵਕਰਤਾਥਾ। ਅਵਧੁਤਕਹਾਸਿਵਤੇ
 ਅਧਹੈ। ਸਿਵਕਹਣੇਤੇਕਿਆਪਰੇਜਨਹੈ। ਚਿਤਰਆਇਆਜੁਹੈ। ਜ
 ਬਆਗੇਗਇਆਕੇਸਸੀਸਕੇਏਕਬਿਰਛੁਸੇਅਟਕੇ। ਤਬਬੀਚਾਰ
 ਕੀਅਜੇਇਸਥਾਵਰਜੇਗਮਸਿਵਹੈ। ਮੁਧੁਕੇਗਥਸੇਪਕੜਾਹੈ।
 ਕੈਸੇਜਾਵੇ। ਨਿਕਟਬਨਕੇਨਗਰਥਾ। ਗਜਾਉਸਦੇਸੁਕੇਕੋਭਦਨੀਤੀ
 ਸੁਪਨੇਮੈਦਰਸਨਿਦੀਆ। ਅਹੁਕਹਾਜੁਮੁਧੁਕੋਬਲਦੇਹਿ। ਪ੍ਰਾਤਹਿਕਾ
 ਲਗਜੇਦੰਦੋਗਫੇਗਾ। ਜੇਕੋਈਬੀਲੀਦਰਬਕੀਲੇਦੈ। ਅਹੁਸਰੀਰਅ
 ਪਨਾਬੇਚੈ। ਕਿਸੀਅੰਗੀਕਾਰਸੀਕੀਆ। ਤਬਚਿਤਾਵਾਨਹੈਕਰਸਿਕ
 ਰਨਿਕਸਾ। ਤਹਾਆਇਆਜਹਾਅਵਧੁਤਥਾ। ਦੇਖੇਜੁਪਰਖਥਡੀ
 ਦੇਹਿਅਹੁਨਿਹਸਨਬੀਧੀਹੈ। ਅਹੁਨਿਕਟਵਾਕੇਗਇਆ। ਅਹੁਪੁਛ
 ਤੁੰਕਓਣਹੈ। ਅਵਧੁਤਕਹਾਸਿਵਹੈ। ਉਸਨੇਜਾਨਾਮੁਰਖਹੈ। ਅਨੁਚ
 ਹੋਕੇਕਹਾ। ਇਸਕੋਬਾਧਲੇਵਚਿਉਨਹੁਐਸੀਹੀਕੀਆ। ਜਬਅਧਨੀ
 ਇਛਾਸੇਖੜਾਥਾਹਰਖਨਥਾ। ਜਬਥਾਧਾਸੇਕਨਿਕੀਆ। ਕਹੇਤੇਸਿ
 ਵਬਿਨਾਕਛੁਅਚਿਰਉਸਕੇਮਨਿਬਿਖੇਨਥਾ। ਜਾਨਾਜਾਨੇਥਾਧਾਹੈਸਿਵ
 ਹੈ। ਬਹੁਜੁਦੇਵੀਕੇਵਦਾਲੇਬਿਖੇਗਇਆ। ਰਾਜੇਪੁਛਾਤੇਗਮਾਤਾਪਿਤ
 ਕਚਿਨਹੈ। ਕਹਾਸਿਵਹੈ। ਬਹੁਜੁਪੁਛਾਤੇਗਵਰਨਆਸੁਮਕਿਆਹੈ। ਕਹਾ
 ਸਿਵਹੈ। ਰਾਜਾਸੁਆਸਤਿਚਿਤਰੁਇਆ। ਜੇਇਸਕੇਵਰਨਆਸੁਮਹੈ।
 ਨਹੀਯਾਕੇਧਾਤਤੇਮੁਧਿਕਚਿਕਛੁਪਾਪੁਪੁਨਿਨਹੈਇਗਾ। ਕਹਾਸੀਸਤੇਗ
 ਦੇਵੀਕੋਪ੍ਰਸੰਨਿਤਾਨਮਿਤਕਾਟੇਹੈਕਹਾਸਿਵਹੈ। ਬਹੁਜੁਗਾਜਾਤਾਕੇਗਲੇ
 ਮੇਜੇਮਾਲਮੇਡਾਲੀ। ਅਹੁਗਾਜਾਥੰਗਨਿਕਾਲਕਰਚਾਹਾਜੁਮਾਰੇ। ਦੇ
 ਵੀਕੋਦੇਵਲਤੇਸਬਦਭੁਇਆ। ਅਹੁਆਪਪ੍ਰਗਟਿਕੁਈ। ਅਹੁਗਾਜੇਕ
 ਕਹਾਹੈਮੁਰਖਐਸੇਸੀਤਕਚਿਤੈਕਿਉਦੁਖਾਇਆ। ਜੇਰਸਨਾਸੇਕਪੈਤ

ਓਏ ਨੇਰੁ ਸਮੇਂ ਹੋ ਜਾਹੀ॥ ਅਬ ਤਕ ਤੈਨ ਜਾਨਾ ਜੁ ਮਾਰਨ ਕੋਇ ਅ
 ਏ ਆਹੋ॥ ਪਰ ਸੇ ਕਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਪਰਾਸਹ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਕਿਹੇ ਪੁਤਰ ਬ
 ਚਨ ਪਰ ਮਹਿ ਸੇ ਕਾ ਤੁਝੇ ਕਹਾ ਤੁ ਕਹਿ ਤਾਹੈ ਮੁਖਿ ਬਿਖੇ ਨ ਮਹੁੰ ਪਨਹੀ॥
 ਅਹੁ ਜੇ ਏਸੀ ਘਰੀ ਨਾ ਕ ਅਹੁ ਕਾਨ ਤੇ ਰੇ ਕਾਟੇ॥ ਤਓ ਕਹੈ ਬ੍ਰਹਮਨਹੀ ਤੇ
 ਤੇ ਗੀ ਦ੍ਰਿਸ ਸਗੀਰ ਪਰਾ ਦ੍ਰਿਜ਼ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਕਹੈ ਕੁਗਤੁ ਰਾ ਬਿੰਦ ਕੀ ਕ
 ਰਾ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਹੋਹੀ॥ ਅਹੁ ਸੁਣਾ॥ ਰਾਜਾਨੇ ਅਵ ਪੁਤ ਕੇ ਮਾਰਨੇ ਕਾ
 ਤਿਆਗ ਕੀਆ॥ ਅਹੁ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਕੋਨ ਦੇ ਘਾ॥ ਅਹੁ ਬਿਮਾ ਕਰੁ
 ਜੁ ਮੁਝ ਤੇ ਕੁਇ ਆਹੈ॥ ਸੇ ਅਵਿਦਿ ਆ ਕਰਹੁ ਅਹੈ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਹੋ ਸਿ
 ਵ ਤੁਝ ਤੇ ਭਿਨ ਕਓਇ ਹੈ॥ ਜੁ ਬਿਮਾ ਕਰੇ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਹੋ ਅਵ ਪੁਤ ਨਾ ਮਹੁੰ ਪ
 ਤੇ ਕੈ ਸੇ ਛੁਟੇ॥ ਅਵ ਪੁਤ ਕਹਾ ਅਚਰ ਜਹੈ॥ ਤੁਹੈ ਆਪ ਅਹੁ ਰਾਜਾ ਛੁਟੇ
 ਕੀ ਗਾਖ ਤਾਹੈ॥ ਪਰੁ ਏਹੇ ਰਾਜਾ ਉਪਾਵ ਜਹੈ॥ ਜੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਾ ਜੇਹੈ
 ਬਿੰਦ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਵਹੁ ਹੈ॥ ਤਓ ਸਿਸਾਰ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਜੇ ਸਿਸਾਰ ਨਹੀ
 ਤਓ ਨਾ ਮਹੁੰ ਪ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਰੇ ਰਾਜਾ ਜਾਨ ਜੁ ਰਾਜਾ ਹੈ॥ ਨ ਪਰ ਜਾ ਸੁਏ ਕ ਸਿਵ ਹੈ॥
 ਅਹੁ ਯਹਿ ਸਿਸਾਰ ਮਾਨਿ ਦਿਖੈ ਕਲਪ ਤਾਹੈ॥ ਕਿਸੈ ਹੋਤਿ ਆਹਿ ਕਹਿ॥ ਅਹੁ
 ਦੇਖ ਜੁ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਉਪਰਤੁ ਰਾ ਅਹੁ ਨੀਚੇ ਉਸ ਕੇ ਮਾਸ ਰੁਪ ਨਾ ਜੀ ਆ ਅਸਤ
 ਐ ਸੇ ਸਗੀਰ ਬਿਕਾਰ ਕੋ ਕਹਿ ਤਾਹੈ॥ ਜੁ ਮੈ ਜੀ ਹੈ॥ ਜਬ ਨਾਸ ਹੋਇ ਸਰਬ ਸਿਨਿ
 ਬਿਧੀ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਬ ਇਸ ਕੋ ਬੇਗ ਹੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਿਕਾਸੇ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਕੁਇ ਆਹੈ॥
 ਜਬ ਲਗਾਇ ਸਕੋਨ ਜਲਾਵੈ ਤੇ ਜਨ ਮਕੋ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਅਹੁ ਵਹੁ ਇਸ ਤੀ ਜਾਸੇ
 ਰੋਗ ਕਰਤਾ ਥਾ॥ ਜਬ ਇਸ ਕੀ ਯਹਿ ਅਵਸਥਾ ਦੇਖੀ ਵਹੁ ਭੀਯਾ ਤੇ ਕੈ ਕਰ
 ਕੇ ਭਾਗੀ॥ ਅਹੁ ਅਗਧ ਮਾਰਗਿ ਕੇ ਜੁ ਘੜੀ ਤੇ ਜੁ ਤੇ ਹੈ॥ ਇਸ ਕਾ ਪ੍ਰੇਤ ਨ ਯ
 ਹਿ ਹੈ॥ ਨ ਤੁੰ ਨ ਕੋਈ ਤੇ ਗਾਹੈ ਮੈ ਤੇ ਜਿਨ ਕੋ ਤੁਮ ਸਨਿ ਬਿਧੀ ਜਾਨਾ ਹੈ ਉਨ ਕੋ ਬਾ
 ਰਤਾ ਯਹਿ ਹੈ ਜੋ ਕਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਝੇ ਕੋ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਜੁ ਜੀਵ ਤੇ ਹੀ ਸਰੁ ਤੇ ਘੜੀ ਤੇ
 ਜਾ॥ ਬਹੁ ਜਬ ਲ ਕੜੀ ਉਪਰ ਗਾਖ ਤੇ ਹੈ॥ ਜਬ ਮੁਖ ਮੈ ਪ੍ਰਤੁ ਪਾਵ ਤੇ ਹੈ॥
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਜੀਵ ਤੇ ਹੀ ਹਮ ਸੇ ਸਨੇ ਹਥਾ ਅਬ ਤੇ ਰੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪ੍ਰਤੁ ਤਾਲ ਤੇ ਹੈ॥
 ਜੁ ਬੇਗ ਜਲ ਜਾਵੈ॥ ਅਹੁ ਪੁਤ ਜੇ ਪੀਛੇ ਰਾ ਸਿ ਕਲਪ ਕੇ ਸਮੇ ਪ੍ਰਤ ਨਾ ਮਰਾ
 ਥਾ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਐ ਸੇ ਸਗੀਰ ਕਾਹਿ ਕਾਰ ਤਿਆਗ ਅਹੁ ਭਜਨ ਕਰੁ ਜੁ ਸਰਬ ਵਹਿ
 ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਇਤਹਾ ਸਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਹਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਗਾਇ ਮੈ॥
 ਦੇਖਾ ਸੁ ਦਛੁ ਪ੍ਰਜਾਪਤਿ ਬੈਰਾਥਾ॥ ਮੁਝੇ ਦੇਖ ਕਰਹਾ ਸਾ॥ ਅਹੁ ਕਹਾ ਹੋ ਪ੍ਰਾਸਰ
 ਕੋਨ ਸੇ ਪ੍ਰੇਤ ਨ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਮੈ ਨ ਕਹਾ ਇਸ ਨਿਮਤ ਆਇ ਆ ਜੁ ਸਰੁ ਪਕੇ
 ਪਾਵੈ॥ ਜੇਗੀ ਜੁ ਉਹਾ ਬੈਰੇ ਬੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪ੍ਰਾਸਰ ਜੇ ਤੁਝਿ ਕੋਇ ਛਾਵੇ ਕਾਵੈ ਕੀ ਹੈ॥
 ਸਰੁ ਪਕੀ॥ ਤਓ ਜੋਗ ਕਰਾ॥ ਮੈ ਨ ਕਹਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਜੋਗ ਕੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੋ
 ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਮੈ ਨੇ॥ ਜੁ ਕਓਇ ਹੈ॥ ਜਬ ਉਸ ਕੋ ਪਛਾਣੇ ਤਬ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਜੋਗ

ਕਰੇਗਾ॥ ਜੋਗੀਤੁ ਸਨੀਰਏ॥ ਜੁਆਰੇਗਾਇਆ ਸਨ ਕਾਦਕ ਬੈਰੇ ਕੇ ਮੁਖ
ਕਠਿ ਦੇਖ ਕਰ ਕਹਾਹੇ ਪ੍ਰਸਾਰ ਅਚਰ ਜਹੈ॥ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਦੇਖਣੇ ਕੋਈ
ਹਾਆਇਆਹੈ॥ ਪਰ ਕਹੁ ਜੋ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਓ ਦ੍ਰਿਸਟ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸਕ ਹਾਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕ
ਹਾਜੁ ਮੈਂ ਤਓ ਆਪ ਕਿਉ ਨਹੀ ਦੇਖ ਤਾ॥ ਕਹਣੇ ਲਾਗੇ ਤੁੰ ਆਪ ਕਹਤਾਹੈ॥
ਜੁ ਯਹਿ ਹਾਥ ਪਾਉ ਮੇਰੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅਰੁ ਕਾਂਠ ਮੇਰੇਹੈ॥ ਆਪ ਕੋ ਕੈ
ਸੇ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਦ੍ਰਿਸ ਹੈ ਮਿਥਿਆ ਅਰੁ ਰੁਗ ਮਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਜੋ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੇ ਪਰੇਹੈ॥ ਵਹੀ ਸਤਿਹੈ॥ ਕਹਾ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ ਹੈ ਵਹੀ ਦ੍ਰਿਸਹੈ॥ ਵਹੀ ਸਤਿਹੈ
ਕਹਾ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ ਹੈ ਵਹੀ ਅਦ੍ਰਿਸਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਇ ਅਰੁ ਅੰਤ ਇਸ ਕੀ ਅਦ੍ਰਿ
ਅਕਤਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹੀ ਸਰੂਪ ਤੇ ਰਾਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਯਹੀ ਅਦ੍ਰਿ ਅਕਤ ਰੂਪ
ਮੇਰਾਹੈ॥ ਤਓ ਚਾਹਨਾ ਜੋ ਕਰਤਾਹੈ ਕਿਉ ਨਹੀ ਹੋਤੀ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਚਾਹਨਾ ਪਰ
ਮਧਰਮ ਚਿਤ ਕਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁਝਿ ਕਓ ਅਚਿਤ ਕਹਤਾਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁੰ ਜੋ ਚਾਹਨਾ ਕ
ਰੇ ਕੈ ਸੋਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਨਿਰੰਜਨ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਕੁਇ ਆਹੈ॥ ਸੋ ਨਿਰੰਜਨਹੈ॥ ਤਾ
ਤੇ ਹੋ ਮੈਂ ਤੇ ਤੁੰ ਭੀ ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਣਾ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਉਨ ਤੇ ਆਗੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਗ
ਇਆ॥ ਦੇਖਾ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਿਆਨ ਬਿਖੇਲਾਗਾ ਹੁਆਹੈ॥ ਰੰਗ ਕੀ ਨਿਆਈ ਉ
ਜ ਕੇ ਆਗੇ ਜੁ ਪੜਾ ਮੈ॥ ਅਰੁ ਮਨਿ ਮਹਿ ਯਹਿ ਚਿਤ ਵਨਾ ਕਰੀ॥ ਜੁ ਮੈਂ ਕਓ
ਨਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਮੁਖ ਮੈਂ ਸਬਦ ਨਿਕਸਾ॥ ਸੋ ਬਹੁ ਜੁ ਮੈਂ ਨੇ ਚਿਤ ਵਨਾ ਕਰੀ ਸੋ ਕਓ
ਨਹੈ॥ ਕਹਾ ਮੈਂ ਨੇ ਬੀਚਾਰ ਕੀ ਆਜੋ ਜਬ ਮੁਖ ਕਓ ਯਹੀ ਮਨ ਸਾਖੀ॥ ਜੁ ਮੈਂ ਕਓ ਨਹੈ
ਮੈ॥ ਤਬ ਕਹਾ ਮੈ॥ ਜਬ ਪੁਛਾ ਸੋ ਕਓ ਏਹੈ ਤਬ ਕਹਾਹੈ ਕਹਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਪੁਛਾ॥
ਦੇਖ ਤਾਥਾ ਤਬ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਿਆਨ ਤੇ ਜਾਗਾ॥ ਕ੍ਰਿਗਾ ਅਦ੍ਰਿ ਤੇ ਪੁਛਾ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ
ਕਹਾਹੈ॥ ਏ ਕਨੇ ਕਹਾ ਦਸਵੇਂ ਦੁਆਰ ਗਚਿਆ ਹੁਆਹੈ॥ ਅਓ ਰੋਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ ਸੋ ਮ
ਤ ਕਹਾ॥ ਜੋ ਆਪ ਹੈ ਤਓ ਕਾਸੇ ਪਰ ਚੇ ਸ੍ਰੂਪ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾਹੇ ਪ੍ਰ
ਤੋ ਅਚਰ ਜਹੈ ਜੁ ਮੈਂ ਅਰੁ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਤਾਹੈ॥ ਜੁ ਮੈਂ ਕਓ ਨਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਨੈ ਕਹਿ
ਯੋ ਨਹੀ ਜੋ ਬਿਰਛੁ ਬੀਜ ਤੇ ਰਿੰਨਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੀਜ ਸਿਸਾਰ ਕਾ ਮੈਂਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਬੁ ਮੁ
ਖ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਏਹੈ॥ ਤੁੰ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੁ ਮੈਂ ਕਓ ਨਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਤੁੰ ਹੈ ਤਓ ਕਿ
ਉ ਨਹੀ ਕਹਤਾ ਜੁ ਮੈਂਹੈ॥ ਤੁੰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੈਹੈ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹੈਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁੰ ਸਨੀ
ਰੁਇਯਾ॥ ਬਸਿਸ੍ਵ ਆਇਆ ਸਤ੍ਰੇ ਮਿਲੈ ਰੰਗ ਤੋਂ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੁ ਪ੍ਰਤ ਤੇ
ਗ ਕਹਤਾਹੈ ਜੁ ਮੈਂ ਪਤਾ ਕੇ ਬੀਰ ਜਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਦੇਖ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਖੀ ਕੈ ਸੋ ਸਮਤ
ਕੇ ਪ੍ਰਸਿਨਿ ਉਤਰ ਕਹਤਾਹੈ॥ ਬਸਿਸ੍ਵ ਕਹਾ ਕਿ ਆਕਰੇ ਚਿਰਿ ਕਾਲ ਇਸ ਕੋ ਉ
ਪ ਦੇ ਸਕੀ ਆਹੈ॥ ਜੁ ਜੋਗ ਕਰ ਕਹਤਾਹੈ ਰੁਗ ਮਹੈ॥ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਇਸ ਕਾ
ਕਿਆ ਪੁੰਜਨਹੈ॥ ਪਰੁ ਅਰੁ ਗਾਹੈ ਕਾਹੇ ਤੇ ਮੇਰਾ ਵਚਨ ਨਹੀ ਮਾਨਤਾ॥ ਮੈ
ਂਹੈ॥ ਸੋ ਪਿਆ ਜਾਨਤਾਹੈ॥ ਤਮਾਇ ਸਕੋ ਕਛ ਓਪ ਦੇ ਸਕੈ ਜੁ ਸੀਧੇ ਮਾ

ਰਗਮੈ ਆਵੈ। ਸਭੁ ਨੇ ਕਹਾ ਜਾਨੇ ਧਿਤਾ ਕੇ ਬਚਨ ਪਰ ਪਰਤੀਤਿ
 ਕਰੀ। ਅਭਿਰਕੇ ਕਹੇ ਕਬ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਬ੍ਰਿਗ ਕਹਾ ਹੋ ਬਸਿਸ੍ਵ ਪ੍ਰਸਰ
 ਰਗਵਾਨ ਅਰਤੁ ਅਭਾਗੀ ਹੈ। ਕਹੇ ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਅ
 ਰਤੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਗਕਰਾ। ਤਥਿ ਆਤਮਾ ਕੋ ਧਾਵੈ। ਬਸਿਸ੍ਵ ਕਹਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਮੇਰਾ ਕੋ ਸੇਵਕ ਨ ਮੇਰਾ ਮਾਨੇ ਜੋ ਤੁਮ ਜੋ ਸਿਯੋ ਕਾ ਸਿਰਾ ਹੈ। ਮੈ ਜਾਨਤਾ ਥਾ
 ਜੇ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰਾ ਮੁਆ ਹੈ। ਪਰ ਸਭੁ ਨੇ ਏਕੀ ਪੰਥ ਦੇ ਥਾ। ਬ੍ਰਿਗ ਕਹ
 ਤੁਹੀ ਮੁਆ ਹੈ ਹਮੰਤੀ ਜੀਵਤ ਹੈ। ਕਹੇ ਤੇ ਸਰਬ ਕਰਮ ਵਿਆਯੋਗ
 ਵਿਆ ਅਭਿਰਸਰੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਹੋਤ ਹੈ। ਅਰਸਹੀਰ ਅਨਿਤ ਹੈ। ਤੈਨੇ ਭ੍ਰਿ
 ਸਕੇ ਸਤਿ ਜਾਨਾ ਹੈ। ਬਸਿਸ੍ਵ ਮੁਖ ਮੇਰੀ ਚਿਰ ਕੀ ਆ। ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਸੇ ਪ੍ਰਸਿਤ ਉਤਰ ਕਰਤਾ ਥਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਹੋ ਬਸਿਸ੍ਵ ਤੁ ਪ੍ਰਸ
 ਰਕ ਚਿ ਜੋਗ ਉਪ ਦੇਸ ਕਿਉ ਨਹੀ ਕਰਤਾ। ਬਸਿਸ੍ਵ ਕਹਾ ਵਿਆ ਕਰੇ ਨ
 ਹੀ ਮਾਨਤਾ। ਮੇਰਾ ਧਿਤਾ ਹੈ ਤੁ ਕਛੁ ਕਹਾ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਤੁ ਵਿਆ ਕਰਤਾ
 ਹੈ। ਅਰੁ ਇਹ ਵਿਆ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਬਸਿਸ੍ਵ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਤਾ ਹੈ ਬਾਸਨਾਤਿ
 ਆਗ ਅਰੁ ਜੋਗ ਕਰਾ। ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਇਹ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋਗ ਕਰਾ। ਅਰੁ ਮੈ ਪੁ
 ਛਤਾ ਹੈ ਮੈ ਕਉ ਨਹੀ। ਬਿਨਾ ਪਛਾਨੇ ਆਪਣੇ ਕੋ ਸੋ ਜੋਗ ਕਰਾ। ਸਰੂਪ
 ਜੋ ਮਲ ਹੈ ਤਾਂ ਤੇ ਆਗਿਆ ਤਾ। ਅਰੁ ਜੋਗ ਤੇ ਆਇਲੇ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਜੋ ਕ
 ਹੋ ਕੋ ਆਕਰੇ ਪ੍ਰੇਜਨ ਹੈ। ਬਸਿਸ੍ਵ ਕਹਾ ਦੇਖਣਾ ਸਰੂਪ ਕਾ ਜੋਗ ਤੇ ਹੋਤ
 ਹੈ। ਕਹਿਣੇ ਤੇ ਨਹੀ। ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਬਚਨ ਬਸਿਸ੍ਵ
 ਕਾ ਮੈਨ ਹੀ ਮਾਨਤਾ। ਜੋ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੈ ਹੋਤੇ ਕਿਸ ਕੋ ਦੇਖਾ। ਬ
 ਸਿਸ੍ਵ ਕਹਾ ਜੇ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀ ਤਥਿ ਈਹਾ ਕਿਉ ਆਇ ਆ ਹੈ। ਅਰੁ ਪੁਛ
 ਤਾ ਹੋ ਜਯਹਿ ਵਿਆ ਕਹੇ ਹੈ। ਪਰ ਦੇਖਾ ਸਹੀ ਕਪਟੀ ਹੈ। ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੁ
 ਕਹਾ ਮੈ ਕਉ ਨਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਯਹਿ ਤੁਹੀ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਹੈ। ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮਾ ਤੁ ਕਉ ਨਹੀ। ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹੇ ਤਥਿ ਜਾਨੇ ਜਾ ਬਿਵੇਗਾ ਕਰੇ। ਵਿਆ
 ਜੁਨ ਮੈ ਹੋਨ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਰਬ ਜਗੁ ਕੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਜ
 ਲ ਕੀ ਨਿਆਈ। ਮਿਥਿਆ ਜਾਣਾ ਤਉ ਤੁ ਕਹਾ ਹੈ। ਅਰੁ ਜੇ ਤੁਹੀ ਹੋਤ
 ਉਥਿ ਪਾਉ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਰਬ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤੈਨੇ। ਅਰੁ ਦੇਖਤਾ ਹੈ ਜੁ ਅ
 ਮਕਾਸ। ਅਰੁ ਸੁਣਤਾ ਹੈ। ਜੁ ਸਿਸਾਗੀ ਮਿਥਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਆਗਿ
 ਆਨੈ ਹੈ ਇਸ ਬਿਖੇਲ ਪਟਾ ਹੈ। ਹੋ ਪਰਾਸਰ ਉਸੀ ਸੋ ਸਨੇਹ ਕਰਾ ਜੋ
 ਸਤਿ ਰੂਪ ਹੈ। ਅਰੁ ਜਾਣ ਜੁ ਮੈ ਸਹੀ ਰਹੀ। ਪੁਛਾ ਮੈਨੇ ਜੋ ਸਤਿ
 ਸਤਿ ਅਤੀਤ ਹੈ ਅਰੁ ਬਨਿ ਵਿਖੇ ਫਿਰਤ ਹੈ। ਕਿਛੁ ਜਾਨਾ ਨਹੀ ਜ

ਤਾ ਜੁ ਕਿ ਸਵਸਤ ਤੇ ਅਤੀ ਤਰੁ ਏ ਹੈ॥ ਤਓ ਯਹਿ ਜਾਨੀ ਏ ਜੁ ਕਹ ਸਤ
 ਤੇ ਅਤੀ ਤਰੁ ਏ ਹੈ॥ ਤੋ ਯਹਿ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਤੇ ਤਾ ਹੈ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਇਸ ਤੀ ਮੁ
 ਈ ਕੁਰਤਾ ਰਹਾ॥ ਕੁਰਤਾ ਮੁ ਆਇਸ ਤੀ ਕਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਸਮਸ੍ਰੁਤਾ
 ਇਸ ਵਚਨ ਕਾ ਅੰਤ ਕਰਨ ਹੈ॥ ਸਕੀ ਕਹਿ ਤੇ ਹੈ ਜੁ ਰਿਹ ਕੇ ਛੇ ਰੁਨਾ
 ਅਰੁ ਬਨਿ ਵਿਖੇ ਜਾ ਵਣਾ॥ ਯਹੀ ਅਤੀ ਤਰੁ ਏ ਹੈ॥ ਪਰ ਤੁ ਅੰਸਾ ਅਤੀ
 ਤਰੁ ਜੁ ਮੈ ਸਰੀ ਰਨਹੀ॥ ਨਸਰੀ ਰਮੇ ਰਾਹੀ॥ ਜਾਨੇ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਸਾਨ ਕਾ ਤੇ
 ਆਗ ਕੀ ਆਹੀ॥ ਕਹੁ ਮੈ ਪਰਾ ਸਰਨਹੀ॥ ਜਬ ਤੁ ਪ੍ਰਾਸਰਨਹੀ॥ ਏ ਤੀ ਬ
 ਰ ਜੁ ਕਹਾ ਤੇ ਨੈ ਮੈ ਸੋ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਪਾਪ ਪੁਨਤ ਬਤ ਕਹੈ॥ ਜਬ ਕਹਾ ਤਾ ਹੈ ਮੈ ਹੋ
 ਜੇ ਮੈ ਨਹੀ ਤ ਚਿਧਾ ਪੁਨ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਮੈ ਨੈ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪ੍ਰਾਸਰਨਹੀ ਤੁ ਹੋ
 ਤੇ॥ ਕਿਉ ਕਹਾ ਤਾ ਹੈ ਮੈ ਪ੍ਰਾਸਰਨਹੀ ਵਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਜੁ ਮੈ ਕਹੇ ਤਾ ਜੀ
 ਵ ਕਓ ਏ ਹੈ॥ ਕਹੈ ਜੀ ਵ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਮੈ ਕਹਾ ਤਾ ਹੈ॥ ਮੈ ਨੈ ਕਹਾ ਜੁ ਤੁ ਹੋ ਤ ਓ
 ਤੁ ਕੁਰਮ ਕਿਉ ਕਹਾ ਤਾ ਹੈ॥ ਮੀ ਮਾਸਾ ਆਵਤਿ ਕੁਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ
 ਸਾ ਕਹੈ ਤੇ ਸਾ ਪਾਵੈ॥ ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਨ ਮਸਕਾਰ ਕੀ ਆ॥
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਏ ਕਜੇ ਵਚਨ ਕਹੈ ਹੋ ਸਾ ਚਿਹੈ ਕਿਛੁ ਠਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਹਾਸ ਤਿਹੈ
 ਮੈ ਨੈ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਤਾ ਹੈ ਮੈ ਹੋ॥ ਜੇ ਤੁ ਹੈ ਤ ਓ ਕਰਮ ਕਓ ਏ ਕਹੈ॥ ਅ
 ਰ ਕਓ ਏ ਪਾਵੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋ ਯਹੀ ਰੁਮੈ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਵਸੇ ਪ੍ਰਕਾ
 ਵਤਿ ਕੁਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਸਰੁ ਫੁਠ ਕਹਾ ਤੇ ਹੈ॥ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਜੋ ਰਿਸ
 ਨ ਅਗਿਆਨ ਦੇ ਨੈ ਸਮ ਹੈ॥ ਇਸ ਬਾਵਰ ਜੇ ਗਮ ਕਾਲ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈ॥
 ਜੇ ਕਛੁ ਹੈ ਸੋ ਕਾਲ ਕੇ ਸੀ ਜੁ ਰਾਤਿ ਹੈ॥ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਂਤਿ ਕਹੈ ਹੋ ਕਿਮਿ
 ਥਿ ਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਸਤਿ ਕਹਾ ਤੇ ਨੈ॥ ਮੈ ਨੈ ਕਹਾ ਹੈ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇ ਤੁ
 ਹੈ ਤ ਓ ਕਾਲ ਕਓ ਏ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਜੁ ਮੈ ਨੈ ਕਹਾ ਤ ਓ ਕਿ ਆ ਚਿਤ
 ਹੈ॥ ਸਰਬ ਸਮੋ ਬਿਖੇ ਆਪ ਹੈ॥ ਨਿਆ ਆਵਤ ਕੁਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹ
 ਸੁਖ ਜਗਤ ਏ ਸਰ ਕੇ ਅਧੀਨ ਹੈ॥ ਕਰਮ ਬੀਜ ਹੈ ਅਰੁ ਕਾ
 ਲ ਨੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੀ ਆ॥ ਪੁਰੁ ਏ ਸਰਨ ਚਾ ਹੈ ਤ ਓ ਨਾਸ ਹੋਇ ਜਾਇ
 ਤ ਤੇ ਸਰੁ ਏ ਸੁ ਰਹੈ॥ ਮੈ ਨੈ ਕਹਾ ਏ ਸੁ ਰ ਕਓ ਏ ਹੈ॥ ਕਹਾ ਵਹੁ
 ਏ ਸਰ ਹੈ॥ ਜਾਨੇ ਤੁ ਓ ਪਤਿ ਕੀ ਆ ਹੈ॥ ਮੈ ਨੈ ਕਹਾ ਮੇਰਾ ਓ ਤ ਪਤ
 ਕਰਤਾ ਕੋ ਓ ਨਹੀ ਸਿ ਵਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਿਆ ਏ ਕਹਾ ਤੁ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਕਰਤਾ
 ਹੈ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਾਸਰਨ ਵਾਲ ਓ ਸ ਸੁਰ ਜ ਰਿਤੇ ਰੇ ਬਿਖੇ ਏ ਸਟ ਮਾਨ ਹੈ॥
 ਮੈ ਨੈ ਕਹਾ ਸਾਚ ਕਹੁ ਰ ਵਾਲ ਜੋ ਓ ਸ ਕੀ ਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਹੈ॥
 ਅਬ ਵਾ ਮੈ ਭੀ ਕਛੁ ਹੈ॥ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਤੇ ਜਾਣਿ ਤਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਏ ਕਮੈ ਅ

ਰੋਕੋਈ ਮੇਰੇ ਬੀਚਾਰ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਤ ਕਰੁ ਤੇਯੋ ॥ ਜੇ ਏਕ ਅਦੁ ਤੀਨ
 ਹੋਇ ਤੇਯੋ ॥ ਨਿਆ ਏਕ ਹਾਸੁ ਰੋਕਾ ਵੇਗਾ ॥ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨ ਛੋਰੇ ਚਿਹਾ
 ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤੁ ਕਠਿ ਤੇਯੋ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸ ਕੋ ਵੇਗਾ ॥ ਕਹਾ ਜਗਾ ਤਿ ਕਿਆ
 ਯੋ ॥ ਕਹਾ ਏਸ ਰਕੀ ਸੁਖ ਯੋ ॥ ਕਹਾ ਮੈਨ ਹੀ ਤੇ ਕਿਆ ਯੋ ॥ ਕਹਾ ਜੇ ਸੇਜ
 ਲਤੇ ਤਰਿਗ ਅਰੁ ਕੁਦ ਬੁਦਾ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਕੁਦ ਬੁਤ ਉਚੁ ਕਿਆ
 ਯੋ ॥ ਕਹਾ ਦੀਨ ਯੋ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਏਸੁ ਰਤੇ ਕੁਇ ਯੋ ॥ ਤਚਿ ਕਿਆ
 ਯੋ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਤਿ ਅਧੀਨ ਯੋ ॥ ਕਹਾ ਤੇਜੁ ਦੁਵੇ ਤਨ ਹੀ ॥ ਗਾਖਤਾ ॥
 ਪਰੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਯੋ ॥ ਜੀਵ ਜਹੀ ਸਰੀਰ ਯੋ ॥ ਅਥਵਾ ਸਰੀਰਿ ਨ ਕਹ
 ਤੇਯੋ ॥ ਸਰੁ ਹੀ ਕਹਿ ਤੇਯੋ ॥ ਜੀਵ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਪ
 ਜਾਰਹਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੀਵ ਸਰੀਰ ਨਿਹੂਆ ॥ ਕਹੁ ਜੀਵ ਕਿਆ ॥ ਕਰਤਾ
 ਕੀ ਅੰਸ ਯੋ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਅੰਸ ਏਸੁ ਰਕੀ ਯੋ ॥ ਅਥਵਾ ਅੰਸ ਕੀ ॥ ਨਿ
 ਆਇ ਕਹਾ ਅਥਸੀ ਸਤੇਰਾ ਕੋਟਿ ॥ ਏ ਰਵਾਇ ਅਰੁ ਕਹਤਾ ਏਸੁ ਰ
 ਜੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਹਣਾ ਜੋਗ ਯੋ ॥ ਕਹੇ ਤੇਰਵਾਲ ਕੇ ਸੁਰਜ ਸੋ ਕਿਆ
 ਸਮਤਾ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸੀਜ ਤੇਯੋ ਨ ਹੀ ॥ ਕਿਆ ਕਾਟੇ ਗਾ ॥ ਨਿਆ ਏਕੁ
 ਮਾਰੀ ਚਿਹਾ ਮੁਕੀਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਏਕੁ ਮਾਨਿਆ ਏਸੁ ਤਿਯੋ ॥
 ਅਥਵਾ ਮਿਥੀਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਸਤਿਯੋ ॥ ਪਰਾਸਰ ਮੈਰੇ ਕਚਿ ਕ
 ਹਾਸਮਝੁ ਤੇ ਨੇਰੀ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤਿ ਕਹਤਾ ਯਾ ॥ ਸਰਬ ਆਤਮਾ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਸੁ ਧਾਨਿ ਕੀ ਏਯੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਸੋ ਕਿਸ ਕਚਿ ਸੁਰੁ ਅਸੁ ਤ
 ਕਰੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਚੁ ਕਹਾ ॥ ਜੇ ਤੁਯੋ ਤਚਿ ਨਿਆ ਏਕੁ ਮੈਯੋ
 ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਨਿਆ ਏਕੁ ਰਮ ਧਰੇ ॥ ਤਤੇ ਵਹੁ ਕਚਿ ਨ ਕਰਮ ਯੋ ॥ ਜਾਪ
 ਰ ਨਿਆ ਏਕੁ ਰੇਗਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਨਿਆ ਏਕੁ ਅਧਨਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥
 ਪਾਤਿ ਜਲ ਅਵਤਿ ਕੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਕਰਤਾ ਯੋ ॥ ਜੇ ਜੀਵਣੁ
 ਕਤਾ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰਣਵਸੁ ਤੇ ਸਿਧਿ ਯੋ ॥ ਏਸ ਕਚਿ ਕਚਿ ਵਕਰੇ ॥ ਪਰ
 ਕਹੁ ਪ੍ਰਣਵਿ ਕਿਆ ਯੋ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਮਨ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਨਹੀ
 ਜਾਨੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੇ ਸਨਾ ਤਨੇ ਏ ਏਸ ਕੋ ਕਚਿ ਵਕਰੇ ॥ ਕਹਾ ਜੇਗੀ
 ਕਰੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੇਗੀ ਕਚਿ ਤੇਯੋ ॥ ਯਹਿ ਜੇ ਸਹੀ ਚਪਰ ਰੁਸਮ ਲ
 ਗਾਵਤਾ ਏ ਅਥਵਾ ਅਚਿਗਾ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇਗੀ ਵਹੁ ਪੈ ਜਾ
 ਨੇ ਅਹੀ ਰੁਵ ਕੇ ਜਲਾ ਏਕੁ ਰ ਉਸ ਕੀ ਰੁਸਮ ਸਹੀ ਰਪਰ ਲਗਾ ਏ
 ਤੇ ਏ ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਬੀਚੰ ਜੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਕਾਸੇ ਲੁੜੇ ॥ ਜਾਗਵਲ ਕ
 ਕਹਾ ਕਹਣ ਮੈਨ ਹੀ ਅਵਤਾ ॥ ਤਬ ਜਾਨੇ ਜਬ ਜੇਗ ਕਰੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕ
 ਹਾ ਸਤਿ ਪਰਜ ਬਤ ਕੁ ਜੇਗ ਨਹੀ ਕੀਆ ਕਿਆ ਯੋ ॥ ਕਹਾ ਨਹੀ
 ਜਾਨੇ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਤਚਿ ਜੇਗ ਕਿਉ ਕਹਿਤਾ
 ਯੋ ॥ ਕਹਾ ਜੇਗਾ ਸਿਨਾ ਮਹਿਤਾ ਯੋ ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਕਿਉ ਕਹਿਤਾ

ਹੁਤੈ ਸੇਹੀ ਕਰੇ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਤੁੰ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਤਰਿ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਰੈ ਸੋ ਮਾਨਾ॥ ਜੇ ਤੁੰ ਭ੍ਰਿਕ ਏਹੁ ਹੋ ਜੇ ਕਰ
 ਗੇ॥ ਤਰਿ ਆਣਾ ਬੋਲਣਾ ਸਚਿਣਾ ਅਲਪ ਕਰਾ॥ ਐਸੇ ਕਰੇ ਗਾਤ
 ਚਿਸਰ ਬਾਅਗ ਸਿਵ ਹੋਇ ਗੇ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਕਰੇ ਤੇ ਕਿਆ ਸਿ
 ਧਿਹੈ ਯਾਹਿ ਤੇ ਆਪਿ ਤੇ ਆਪ ਹੋਤਾ ਹੋ॥ ਜੇ ਦਾਇਨ ਅਥਵਾ ਤੀਨਿ
 ਦਿਨਿਨ ਆਵੇ ਤਰਿ ਭੀ ਸਭੀ ਅੰਗ ਨਿਰਬਲ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਪਰ ਕ੍ਰੋਧ ਅ
 ਧ ਕਰੇ ਤਾਹੋ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਇਸੀ ਤੇ ਤੁੰ ਕਰਿ ਨਥਾ ਕਹਤਾ
 ਜਾਨਤਾ ਥਾ ਜੇ ਤੁੰ ਨਿਗਰਾ ਹੈ॥ ਹੇ ਮੁਰਖਿ ਜੇਗਤੇ ਮਨਿ ਸੁਧੋਤਾ ਹੈ॥
 ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਮੈਯ ਹਿਨ ਥਾ ਜਾਨਤਾ॥ ਦਾਇਨਾਲ ਹੋਇ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟ
 ਕਰਾ॥ ਜੇ ਜੇਗਤੇ ਮਨ ਕੈ ਸੇ ਸੁਧੋਤਾ ਹੈ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਸ
 ਰੀਰ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰੰ ਚ ਪ੍ਰਾਣ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਿ ਆਨ ਉਦਿ ਆਨ ਵਿਖੇ ਨਸ
 ਮਾਨਾ ਪ੍ਰਾਨ ਬਾਹਰ ਜਾਤੇ ਹੈ॥ ਉਸੀ ਕੋ ਬੀਚ ਕੈ ਚੇ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਨਿਸੇ
 ਜੁੜੇ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਾਨ ਆਪਾਨ ਏਕਠੇ ਕੁਏ॥ ਸਬ ਦਿਅਨ ਹੋਯੋ ਤਾਹੋ॥ ਮੈ
 ਨੇ ਕਹਾ ਯਹਿ ਕਹਿਣੇ ਤਕ ਨਹੀ॥ ਜਬ ਧਰਿਣੀ ਚੇਤੇ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਪ
 ਇਆ ਨਿਹ ਚੇ ਸਬ ਦਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਜੁਸ ਰੀਰ ਬਿਖੇ ਅਕਾਸ ਹੈ
 ਜਬ ਧਰਿਣ ਅਕਾਸ ਵਿਖੇ ਠਰਿ ਰਪਾਈ॥ ਤਬ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਸਬ
 ਦਨਿ ਕਸਤਾ ਹੈ॥ ਕਹੁ ਅੰਗ ਕਿਆ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ
 ਹਥਾ ਸੇਲਿ ਪਕਾ ਕਰ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪੀਤਾ ਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਸਤਿ ਕਹਾ ਤੇ ਨੈਪ
 ਰਹੇ ਲੋਕ ਏਹੁ ਬਿਖੇ ਏਕੈ ਕਰੇ ਮੋਹ ਕਰਿ ਮਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਏ॥ ਅਰੁ ਸੁਨੇ
 ਜਬ ਜੇਗੀ ਪੈਨ ਰੋਕਤਾ ਹੈ॥ ਤਬ ਸਰੀਰ ਅਗਨਿ ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋਤਾ
 ਹੈ॥ ਜਬ ਧਰਿਣ ਕਿਸੀ ਚਿਰ ਮਾਰਗ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ਤਬ ਧਰਿਣ ਜਾਤਾ ਹੈ
 ਉਸ ਕੀ ਉਸਨ ਤਾ ਸੇ ਕਪਾਲ ਕੀ ਮਿਥਿਧ ਧਰ ਕਰਾ ਰਿੜਤੀ ਹੈ॥
 ਉਸ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਤਿ ਜਾਨ ਕਰ ਪੀਵਤਾ ਹੈ॥ ਮੈ ਸਿਖ ਤੇਗੋ ਮੁਢ ਕੈ ਕਹਾ
 ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕਾ ਮਾਰਾ ਹੋਇ ਸੇ ਤੁੰ ਸੇ ਬਚਨ
 ਕਰੇ॥ ਮੈਨਹੀ ਕਹਤਾ ਤੈਨੇ ਸੁਨਾ ਹੈ॥ ਕਬੀਚੁ ਗਰੇ ਸਿਖ ਕਾ ਤਿ
 ਆਗ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਕਹੁ ਉਸ ਤੇ ਪੀਛੈ ਕਾ ਸੇ ਜੁੜਾ॥ ਜਾਗਵਲ
 ਕਕਹਾ ਜਬ ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ਪਹੁੰਚਾ ਤਾਹੋ ਤਉ ਉਹਾ ਕੇ ਸੀਠ ਚਿ
 ਰਹੈ॥ ਜੇ ਬਿਨਾ ਸੁਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਹਾਈ ਸੂਰ ਕਾ ਨਿਵ
 ਸ ਹੈ॥ ਜੇਗ ਕਰ ਤਬ ਤੁੰ ਕਰਿ ਧਰਗਾ ਟਿਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਫੂਠਿ
 ਮਤਿ ਕਹਾ॥ ਉਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਯਹਿ ਗਾਇਆ ਤਬ
 ਪ੍ਰਕਾਸ ਜੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਕਹੁ ਏਹੁ ਬਿਖੇ ਮਿਲਾ ਕਰਿਣ
 ਹੈ॥ ਜਾਗਵਲ ਕਕਹਾ ਜੇ ਪੈਨੀ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ

ਥ੍ਰਮੇਕਹਾਹੇਜੋਗੀਚਿੰਤਾਮਤਿਕਰਾਜਿਜੋਰਤੇਰਾਸਨਾਤਨਹੈ॥ ਥ੍ਰਮੇ
 ਕਹਾਜੇਏਕਤੈਨੇਪ੍ਰਤੀਤਨਿਕਰੀ॥ ਅਚਿਰਤੇਪ੍ਰਤੀਤਰਾਖਤਹੈ॥ ਕਹਾ
 ਤੇਜੋਗਸਨਾਤਨਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੋਗਸਨਾਤਨਹੈਤਚਿਤੁਅਦਤੀਨਰੁਇਅ
 ਥ੍ਰਮੇਕਹਾਜੇਮੈਹੋਤਚਿਜੋਗੀਕ੍ਰੀਮੈਹੈ॥ ਤਬਮੈਤੁਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਜਬ
 ਏਕਘਜੀਬੀਤੀਤਬਬਹੁਪ੍ਰਸੰਨਿਕੀਅਜੋਮੈਕਚਿਹੈ॥ ਥ੍ਰਮੇਕਹਾਹੇ
 ਪ੍ਰਾਸਰਨਿਤਅਨਿਤਕਾਬੀਚਾਰਕਰਾ॥ ਕਪਲਮੁਨਅਵਤਿਰੁਇਆ॥
 ਅਰੁਕਹਾਜੇਇਸੀਕਾਰਨਪ੍ਰਾਮਾਰਥਕੋਨਹੀਪਾਇਆ॥ ਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤ
 ਹੋਤੈ॥ ਜੋਨਿਤਅਨਿਤਕਾਬੀਚਾਰਨਹੀਕਰਤੇਜਾਨੇਸਰੁਪਕੋਧਾਇਅ
 ਹੋਸਾਧਿਤੇਪਾਇਆਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਹੇਕਪਲਮੁਨਿਨਿਤਅਰੁਅਨਿਤਕਿ
 ਆ॥ ਕਪਲਕਹਾਅਨਿਤਸਰੀਰਹੈ॥ ਕਹਾਹੋਤੀਨਰਾਣਾਕੀਉਤਪਤ
 ਹੋਕਾਰਤੇਹੈ॥ ਤਾਤੇਏਹਿਸਰਬਅਨੰਤਹੈ॥ ਅਰੁਜਾਤੇਏਹਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨ
 ਹੋਵਹੀਨਿਤਅਰੁਸਾਰਹੈ॥ ਇਸਕੋਧਛਾਣਅਰੁਮਕਤਿਹੋਗਾ॥ ਮੈਨੇਕ
 ਹਾਏਕਸਿਤਏਕਪਾਪੀਹੈ॥ ਅਰੁਥ੍ਰਮਾਕਹੈਹੈਏਕਮੈਹੀਹੈ॥ ਤਾਤੇਏ
 ਕੀਕੈਸੇਪ੍ਰਤੀਤਕੋਰਾ॥ ਕਪਲਕਹਾਜਬਸਾਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਹੈ॥ ਤਬ
 ਸਰੁਪਕੋਅਚਿਤਦੇਖਤਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਮੈਕਚਿਹੈ॥ ਕਹਾਤੁਹੀਹੈ॥
 ਬਿਅਸਆਵਤੁਰੁਇਆ॥ ਕੈਸਾਬਿਅਸੁਹੈਮਾਨੇਆਇਬੈਦਰੁਪਹੈ
 ਥ੍ਰਮਾਕੋਪ੍ਰਨਾਮੁਕੀਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਏਕਦੁਤੀਨਰਾਇਹੈ॥ ਅਰੁਕੋ
 ਉਨਹੀ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਹੇਪ੍ਰਾਸਰਅੰਸੈਮਤਿਕਰਾ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਕਿਸੀਸੇਲ
 ਜਨਹੀਰਾਖੋਤੈ॥ ਥ੍ਰਮਾਹਸਾਅਰੁਕਹਾਹੇਬਿਸਨਿਤੁਆਪਿਨਿਰੰਜਨਿ
 ਹੈ॥ ਤੁਭਿਬਿਨਾਅੰਰਕੋਉਨਹੀ॥ ਬਿਸਨਤੁਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਸਿਵਆਵਤ
 ਰੁਇਆ॥ ਸੋਕੈਸਾਸਿਵਜਿਸਬਿਖੈਪਦਅਪਦਦੋਨੋਨਹੀ॥ ਅਰੁਕਹ
 ਥ੍ਰਮਾਅਰੁਬਿਸਨਅਰੁਪ੍ਰਾਸਰਹੀਹੈ॥ ਏਕਮੈਅਦਤੀਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੇ
 ਸਰੁਸਿਵਹੈ॥ ਬਿਸਨਤੁਸਿਵਹੈ॥ ਸਿਵਕਹਾਮੈਅਦਤੀਹੈ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੈਬਿਸ
 ਨਕਹਾਹੈ॥ ਅਰੁਬਿਸਨਾਬਿਸਕੋਕਹਤੇਹੈ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੈਬਿਸਕਹਾਹੈ॥ ਨਿਰਮ
 ਲੁਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਬਿਸਮੈਸਰੁਪਹੈ॥ ਜਾਨੇਇਸਕੋਜਾਨਹੋਵਹੀਸਿਵਹੈ॥ ਸਿ
 ਵਕਹਾਅੰਸੀਨਿਰਮਲਾਬਿਖੈਕਾਈਹੈ॥ ਜੁਤੁਭੁਕੋਇਸਬਿਖੈਮੈਮਿਲਾਇ
 ਕਹਾਨਿਗਾਇਆਹੈ॥ ਸੋਸਰੁਪਤਬਿਹੋਵੈ॥ ਜੇਸਿਵਰੁਪਤੁਹੀਹੈ॥ ਸਿਵਬਿ
 ਖੈਬਿਸਰੁਪਕਹਾਹੈਸਿਵਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਹੇਸਿਵ॥ ਬਿਸਨਬਿਖੈਸਿਵ
 ਕਬੀਨਹੈ॥ ਸਿਵਅਨੰਦਕੋਕਹਿਤੇਹੈ॥ ਬਿਸਨਾਬਿਖੈਦਖਸੁਖਦੋਨੋਨ

ਗੀ॥ ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਹੇਮੈ ਤੇਤੁੰਗੀਕਹਾ॥ ਮੈਕਹਾਜੇਕਹਿਤਾਹੈਸੇਸੁ
 ਨਾ॥ ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਸੁਦਨਕੰਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਨਸਿਵਨਬਿਸਨ
 ਏਕਮੈਗੀ॥ ਯਹਿਧ੍ਰਾਗਟਿਏਜੁਆਦਿਸਰਬਕੀਬ੍ਰਹਮਾਹੈ॥
 ਦੁਸਰੇਬਿਸਨਅਰੁਸਿਵਹੈ॥ ਤਾਤੇਮੁਫੁਤੇਧ੍ਰਾਸਰਾਖਤੇਹੈ॥ ਸਿ
 ਵਕਹਾਐਸੇਮਤਿਕਹਾ॥ ਜੁਬ੍ਰਹਮਤਓਬ੍ਰਹਮਧ੍ਰਾਨਕੋਕਹਤੇਹੈ॥
 ਮੁਠਿਬਿਖੇਧ੍ਰਾਨਉਰਨਦੋਨਗੀ॥ ਕਹਾਤੇਜੁਕੋਦਅਰੁਦਤੇਮੁਕ
 ਤਿਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਵਹੁਜੇਵਿਸਨਅਰੁਸਿਵਤੇਅਤੀਤਮੈਹੈ॥ ਕ
 ਰਜਅਰੁਕਾਰਨਕੋਮੁਫੁਵਿਖੈਧ੍ਰਾਸੁਨਗੀ॥ ਅਰੁਯਹਿਜੇਕਹਾ
 ਬਿਸਨਅਰੁਸਿਵਮੁਫੁਸੇਹੈ॥ ਸੋਬੁਲਕਰਕਹਾ॥ ਕਹਾਤੇਸਿਵਹੈ
 ਸਿਵਕਹਾਤਾਤੇਰੂਪਅਪਨਾਕਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਕਿਸਕੋਕਹਾ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਿਤਾਹੈਜੇਕੁਛੁਵਿਸਮਾਨਹੈ॥ ਸਰੁਮੈਹੈ॥ ਸਰੁਕਹਤੇਹੈਬ੍ਰਹਮਾ
 ਜਾਗ੍ਰਤਹੈਹੈਸਿਵਰੂਪਤੇਗਕਿਆਹੈ॥ ਸਿਵਕਹਾਰੂਪਅਰੂਪਮੈ
 ਹੋਵਿਖੈਦੋਨੋਨਗੀ॥ ਤੁਮਹੁਨਾਸਤੇਆਪਕੋਭਿੰਨਜਾਣਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਮੈਕਹਤਾਹੈਰੂਪਅਰੂਪਮੈਹੈ॥ ਕਹਾਤੇਵਿਅਕਤਅਰੁਅਵਿਅ
 ਕਤਮੈਹੈ॥ ਸੁਖਮਅਸੁਖਲਮੈਹੈ॥ ਸਰਬਹਸੇ॥ ਸਿਵਦੋਨੋਗਥ
 ਜੋੜਕਹਿਬਿਸਨਤੇਧ੍ਰਾਸਿਨਕੀਆ॥ ਹੇਮੈਤੇਮਨਕੋਸੁਚੇਤਕਹਿਸੁ
 ਟੀਕਾ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਮਨਕਹਾਹੈ॥ ਜੁਸੁਚੇਤਕਹੈ॥ ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਜੇਚਿ
 ਤਨਾਹੈਉਤੈਸੇਕਹੈਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਕਹਾ॥ ਮੈਤੇਕਹਾਮੁਫੁਕ
 ਸਮਤਾਸੇਕਿਆਪਰੇਜਨਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਕਹਾ॥ ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾ
 ਸਿਵਐਸੇਧ੍ਰਾਸਿਨਕੀਆ॥ ਜੁਬਿਸਨਤੁੰਸੰਨੀਰੁਇਆ॥ ਸਿਵਕਹ
 ਤੁੰਕਿਉਸੰਨੀਰੁਇਆਹੈ॥ ਉਤਦੇਹਾ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਧ੍ਰਾਛਾ॥ ਸਿਵ
 ਤੁੰਸੰਨੀਰੁਇਆ॥ ਜਬਦੋਨੋਤੁੰਸੰਨੀਰੁਏ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਹੈਸਿਵਤੇ
 ਸੰਨੀਰੁਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਤੇਨੋਜਾਣਹੈਜੁਤੁੰਸੰਨੀਹੋਣਾਕੁਲਹੈ॥ ਧ੍ਰਾ
 ਹਤੁੰਸੰਨੀਹੋਣੇਮੈਏਤਾਵਚਨਹੈ॥ ਜੋਕਹਣੇਮੈਨਗੀਆਵਤਾ॥ ਅ
 ਰੁਬਚਨਮੈਸੰਸਾਨਾਸਹਤਾਹੈ॥ ਜੇਸੇਸੇਤੇਛੁਟਾਹੈ॥ ਵਹੀਤੁੰਸੰਨੀ
 ਹੈ॥ ਸਿਵਕਹਾਸਤਿਕਹਾਤੇਨੈ॥ ਧ੍ਰਾਕਹੁਕਿਅਕਹੀਐ॥ ਜੁਬ
 ਧਨਗੀ॥ ਜੇਸਗੀਰੁਤੇਸਿਬਲਹੈ॥ ਬਚਨਕਹਤਾਹੈ॥ ਧ੍ਰਾਕਹੁਜੇ

ਕਰਸਿਮਰਹੀ॥ ਮੁਝ ਕਉ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਪਰਮਾਸਿਧ ਕਰੇਹੀ॥ ਅਲਖ
ਜਾਮੇਰੀ ਬਹੁਤਿ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਸਰੀਰ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰੈ ਸੁਵਰਗ
ਬਿਖੈ ਰਹਿਯੋ॥ ਜਾਪਸਰ ਸੋਰੇ ਗ ਕਰੇ॥ ਯਹੀ ਸਰੀਰ ਅਤੀਤ ਮਰ
ਤ ਅਰੁ ਜਟਾਧਾਰੀ ਜੇ ਦੇਖਤ ਹੈ ਕੇਵਲ ਇਸਿ ਨਿਮਤਿ ਗਾਨ ਕਰੇਹੀ॥
ਤੁ ਕੁਰੈ ਕੀ ਜੇਗ ਹੈ ਜਾਪੈ ਸਾ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੰਤ੍ਰ ਪਰਮ ਹੈ ਗਾ
ਕਾਹੀ॥ ਸੋ ਮੈ ਤੁਝੈ ਓਧ ਦੇਸ ਕਰੇਹੀ॥ ਏਕ ਬੇਦ ਮੰਤ੍ਰ ਹੋ॥ ਦੂਜ ਰੇ ਸਾਮਤ੍ਰ
ਮੰਤ੍ਰ ਦੇ ਨੇ ਕਾਨਿ ਸਚਾ ਕਰੇਗਾ॥ ਜੁਯਹੀ ਸਤਿ ਹੋਰਿ ਰੇ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਰੇ
ਆਤਮਤਤਿ ਕੇ ਸਾਮਤ੍ਰਿ ਅਰੁ ਅਧਿਕੇ ਪਛਾਣ ਜਮੈ ਕਉ ਦੇਹੀ॥ ਤਉ
ਗੁਰ ਹੋਇ ਜਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਬਿਸਮੈ ਹੋਹੀ॥ ਹੇ ਮੁਰਖ ਬੀਚਾਰ ਬਾਹਰ ਕਾ
ਸਰਬ ਅਕਾਰ ਬਹੀ॥ ਮਨ ਤੇਵ ਗਾ ਕਰਾ ਜੇ ਕੁਛੁ ਕੋ ਗਲ ਕਰੇਹੀ ਦੇ
ਨੇ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਹੈ ਜਾਣੁ ਸੁਧਨ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋ॥ ਏਕ
ਸੁਆਸ ਹੀ ਹੋ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਾਲ ਕਾਤਿ ਤੁਬਹੁ ਤੁਬਲ ਦਾਨ ਹੋ॥ ਅਪਨੀ
ਗਥਿ ਆਕੇ ਨਿਮਤਿ ਚਾਹਤ ਹੈ ਜੁ ਅਤੀਤ ਹੋਵੈ॥ ਤੁੰ ਮ੍ਰਾਗ ਨਹੀ ਬਤਾਵ
ਤਾ॥ ਪਰਾਸਰ ਕਰਾ ਅਤੀਤ ਹੋਹੈ ਔਰ ਕਛੁ ਮਤਿ ਕਰਾ ਜੇ ਰਛੁ ਤੇਰੀ
ਇਸੀ ਮੈ ਹੋ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੇ ਯਹਿ ਕਾ ਮਨ ਹੀ ਕੋਰਿ ਸਕਤਾ ਤਉ ਕੁਰਾ ਤੇ
ਤੁਰਾ ਵਾਨ ਕੀ ਕਰਾ॥ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਕੁਰਾ ਵਾਨ ਕੋ ਮਿਲੇ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੀ
ਸਾਰ ਸੀ ਸੇਰ ਪਰੈ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰਾ॥ ਯਹੀ ਕੁਰਾਤਿ ਹੈ ਜੇ ਆਤਮਾ
ਕਉ ਕੁਰਾਵਹੁ ਪਾਣਾ॥ ਅਰੁ ਜਹਿ ਅਨੇਕਤਾ ਜੇ ਕੁਸਤੀ ਹੈ ਜੇ ਏਕ ਰੋਭਿ
ਦ ਜਾਣਾ॥ ਸਰਬ ਵਹੀ ਹੋ॥ ਜਬ ਤੇ ਰੇ ਬਿਖੈ ਯਹਿ ਨਿਸ ਚਾਹੇ ਇਤ ਬ ਕਾਲ
ਤੇ ਨਿਰਕੁ ਹੋਇ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਕੈ ਕਾਲ ਕਾਨਾ ਸੋ ਤਰੁਇ ਆਸੁਖ ਉਸ ਕਾ ਕਉ
ਨਸੀ ਗਸਨਾ ਸੀ ਕਹ ਆਜਾਇ॥ ਕੈ ਕਾਲ ਕਾ ਐਸਾ ਤੁਇ ਆਨ ਕਰੇਹੀ॥ ਜੇ ਕਿਸ
ਕੋ ਕਰੇ ਤੁੰ ਜੁ ਅਮ ਕੇ ਦਿਨ ਮਰੇਗਾ॥ ਆਗੇ ਹੀ ਕਾਲ ਤੇ ਉਸ ਕੋ ਜੀਵਨਾ ਕਰ
ਨਿਹੀ॥ ਜਾਨਨ ਹੋਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋ ਯਹਿ ਕੈ ਨ ਵਿਰਤ ਕੁਇ ਆਹੈ ਜੇ ਸੇਵ
ਤਾਹੈ ਤਉ ਰੋਗ ਬਿੰਦ ਹੋ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਅਸੁਮਾ ਕਉ ਪਾਇ ਆਹੈ
ਤਤੇ ਜਹਾ ਬੈਠਾ ਹੈ ਬੈਠਾ ਰਹਾ॥ ਅਰੁ ਜਹਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜਾਤਾ ਹੋ॥ ਜੇ ਰੋਤਾ ਹੈ ਤੇ
ਰੋਤਾ ਹੋ॥ ਜੇ ਹਸਤਾ ਹੈ ਤੇ ਹਸਤਾ ਹੋ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਸਰੁ ਕਛੁ ਆਪਰਾਸਮ
ਕੀ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਅਖੰਤੁ ਸੁਖ ਤਬ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਨਿ ਸ
ਚਾਸੇ ਜਾਨੈ ਜੇ ਮੈ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨ ਹੋ॥ ਦੁਖ ਤੇ ਸੇ ਕਨਾ ਕਰੇ ਅਰੁ ਸੇਖ ਤੇ ਪ੍ਰਸਿ
ਨਨ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਆਪਿ ਕੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣੈ॥ ਜਿਤ ਸਮੇ ਜੀਵ ਕੇ ਦੇਹਿ
ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣਾ॥ ਮਨ ਸਾਂਤਮੈ ਆਇ ਆ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਕੁਇ ਆਹੈ॥ ਵਹੀ
ਗਨ ਹੋ॥ ਜੇ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਿ ਤਹੈ॥ ਕਬਤ ਕਉ ਨਿਝੰਦੀ ਯੇ ਅਰੁ ਤਤ ਅਰੁ
ਗੁਣ ਕੋ ਸਤਿ ਦੇਖੇਗਾ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਰ ਜਯਹਿ ਸਰਬ ਤਤੁ ਤੇ ਪਾਇ ਰੁ

ਏਹੈ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਕਹਾਹੈ॥ ਤੈਨੇ ਆਪਹੀ ਨਾਮ ਰਾਖ ਕਰਿ ਆਪਿ ਬਿਧਿ
 ਏਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਜੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਸੁਰੁ ਅਸੁਰੁ ਕੁ ਸੁਤੇਹੈ॥ ਏਸ ਕਾਰਨ
 ਤੇਜੁ ਤੈਨੇ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਖੋਜਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਸਹੀਰ ਮਾਨਾਹੈ॥ ਏਸੀ
 ਕਾਰਨ ਤੇ ਹਥ ਸੋਗ ਬਿਖੈ ਥਾਧਾਹੈ॥ ਹੇ ਮੁਕੁ ਖਰੁ ਲੀਧੁ ਕਾਰ ਦੇਖਿ
 ਜੁ ਤੁਝਿ ਬਿਨਾ ਕਹਾਹੈ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਤਬੰਧ ਭੰਗ ਮਕਾਨਾ ਸਰੁ ਏਹਾ॥ ਆ
 ਪਤੇ ਆਪ ਪ੍ਰਗਟਾਹੈ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਏਹੁ ਕਹਣਾ ਤੁਝੈ ਕੋ ਮੇਰਾ ਅਕਾਰ ਬਹੈ॥
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਤੁਝੈ ਕੋ ਨਿਹਚਾਨਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਾ ਕੋ ਨਿਹਚਾਨਿਹੈ॥ ਜੇ ਤਾ
 ਉਸ ਕੋ ਕਹੀ ਮੈ ਪ੍ਰਸਿਧਹੈ॥ ਬਿਨਾ ਆਪਿ ਕਾਰੀ ਉਪ ਦੇਸ ਨਿਗਰ ਬਹੈ॥
 ਏਸ ਤੇ ਧੀਛੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਕਹੋਗਾ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਉਸ ਕੋ ਸੁਖਿ
 ਦੇਵੈ ਜੇ ਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋ ਏਸ ਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਸਤਿ ਬਿਖੈ ਬਿ
 ਧਹੈ॥ ਉਸ ਕੋ ਕਿਆ ਸੁਖਹੈ॥ ਤਬ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾਇ ਤਹਾ ਸਕਹਾ॥ ਪ੍ਰਾਸ
 ਰ ਕਹਾ ਤੁਝੈ ਕੋ ਏਤਹਾ ਸੋ ਕਿਆ ਪੋਰ ਜਾਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਹਓ ਮੈ ਬਿਖੈ
 ਹੈ ਮੈ ਮੁਰਖ ਕੋ ਠਗਾ ਵਟਵਾ ਲਾਨਹੀ॥ ਜੇ ਨਿਹਚਾ ਤੇਗਾ ਦ੍ਰਿੜ ਨਹੈ॥
 ਅਰੁ ਮੈ ਤੁਝੈ ਕੋ ਉਪ ਦੇਸ ਕਰੇ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਨ ਮੈ ਨ ਤੁਨ ਏਹ ਜਗ
 ਤ ਏਕ ਆਤਮਾ ਹੀਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਨਹੀ ਕਹਿਤਾ॥ ਅਰੁ ਕਹਿਤ
 ਹੈ॥ ਅਬ ਤਕ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਕਹਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਦੁਐ ਤਦਿ ਸਟ ਨਾਹੀ॥
 ਯਹਿ ਮਤਿ ਜਾਣਾ॥ ਜਿਨੁ ਹੁਪਰ ਮਾਰਥ ਜਾਨਾਹੈ ਤੁਸਨੀ ਕੁਏਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਹੀ ਤੁਸਨੀ ਹੋਣਾ ਹੈ ਜੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਕਹਾਹੈ॥ ਉਨਹੁ ਤੇ ਅਰੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਨਿਹਚਾਰੁ
 ਏਹਾ॥ ਅਰੁ ਸਰੁ ਕਹਤ ਹੈ ਜੁ ਸਿਤ ਕਿਸੀ ਕੋ ਅਪਨੀ ਬ੍ਰਿਥਾਨਹੀ ਜਨਾ
 ਵਤੇ॥ ਸਤਿਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਉਨ ਕਾ ਕਹਿਨਾ ਕੇਵਲ ਏਸ ਨ ਮਿਤਹੈ॥ ਜੇਸ
 ਏ ਅਰੁ ਨਿਹਚਾ ਕਰੇ॥ ਨਹੀ ਤੋਛਾ ਯਾਨਹੀ ਤੁਸਨੀ ਕੁਈਹੈ॥ ਜੇਸਾ ਜੇ
 ਰਾਥਾ ਤੈਸਾ ਕਹਾਹੈ॥ ਜੇ ਅਦੁਤੀ ਨਗਾਇਣਾ॥ ਜਬ ਨਿਹਚਾਨਹੀ ਕਰ
 ਤਾ॥ ਵੇਸ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿਤੋ ਕੋ ਦੇਤਾਹੈ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਬੇਦ ਅਰੁ ਸਿਤ ਕਹਾਹੈ॥
 ਸਭਿ ਸਤਿਹੈ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੇਸਾ ਗਿਆਨ ਤੋ ਏਹਾ॥ ਜੇ ਬਿਸਨ
 ਕੋ ਕਹਿਤਾਹੈ ਮੈਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਨਿਪਾਇਆ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਛੁਪਾਵਤਾਨ ਕਹ
 ਤਾ ਅਰੁ ਸਾਤ ਕੋ ਨਿਹਚਾਹੈ ਜੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾਹੈ ਸੋ ਸਤਿਹੈ॥ ਵਹੁ ਕਹਤਾਹੈ
 ਅਰੁ ਯਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਰਾਖਤਾ॥ ਏਸ ਤੇ ਛੁਪਾਹੁ ਆਹੈ॥ ਜੁ ਕੇਵਲ ਏ
 ਕਹੀ ਆਤਮਾਹੈ॥ ਜਾਨਣੇ ਕੀ ਉਸ ਬਿਖੈ ਕਿਆ ਸਮਾਈਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੁਜ
 ਨਿਗੋ ਬਿੰਦ ਕਾ ਕਰੁ॥ ਜੇ ਉਸ ਬਿਖੈ ਐਰ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਸਹੀਰ ਮਾਨੁ ਖਕਾ
 ਮਾਨੇ ਚਿੰਤਾ ਮਾਨਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁਝੈ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਈਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੀ ਬਿਥੁ
 ਏਹੈ॥ ਨਾਨਾ ਐਨਾ॥ ਅਰੁ ਸਿਸ ਸਤਿ ਪਰਾਪਤਾ॥ ਤਯੈ ਕੇਵਲ ਜਨਹੀ॥

ਵਤੀ॥ ਜਾਣਨੁ ਸਰੁਕਾਮ ਸੁਆਸ ਪਰੈ॥ ਜਬ ਸੁਆਸ ਚਲਤ
 ਰਹਾ॥ ਤਬ ਸਰੁਕਾਮ ਤਜੇ ਆਪਣੀ ਜਾਣੀ ਬੀ ਸੁਪਨ ਵਤਰੁ ਟੀ॥ ਤਬ ਤ
 ਕਤੁ ਪੈਛਾ ਦਨੁ ਚਨ ਕੀ ਆਸ ਮਤਿ ਕਰਿ॥ ਕਿਆ ਜੇਗਾ ਬਿੰਦੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਤੇ ਅਘਾਇਨ ਹੀ ਸਕਤਾ॥ ਤਓ ਦੇਖਾ ਅਰਗ ਜਾਨਗਾ ਤਕਾ
 ਮੁਆ ਅਰੁ ਸਾਖਿ ਕਿਆ ਲੇਗਾਇਆ॥ ਦੁਹਰ ਜਾ ਅਰੁ ਪਰ ਜਾ ਰਹੀ॥
 ਵੈਹਿ ਨਿਕਸਿ ਗਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਛੁ ਅਹਿ ਕਾਰ ਜੇ ਤੇਹੇ ਮਨਿ ਬਿਖੈ ਦ੍ਰਿੜੁ
 ਏਆ ਹੈ॥ ਸੋ ਤਿਆਰਾ॥ ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਤੇ ਸਰੁਕਾਮ ਤੇ ਨਿਰਕੁ ਮਹੀ ਏਕ ਰਹੈ
 ਦਕਾਤੁ ਜਨ ਕਰਾ॥ ਜੇ ਅੰਤ ਤੇ ਰਾਕਾ ਮਹੀ ਬਿੰਦੁ ਸੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪ੍ਰਾਲਭੁ
 ਹੈ॥ ਅਮੇਟੁ ਹੈ॥ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਕਰੇ ਤਓ ਵਹੈ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਛੁ ਕੋ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਹੈ॥
 ਮੁਲ ਸਰੀਰ ਕਾ ਪ੍ਰਾਲਭੁ ਹੈ॥ ਤੁਛੁ ਕੋ ਕਿਆ ਕਾਮ ਹੈ॥ ਏਸੀ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਵਿਖੈ
 ਦਮੁ ਕਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਲਭੁ ਸਰੀਰ ਕੇ ਨੀ ਮਿਤ ਹੈ॥ ਜੇ ਸਰੀਰ ਨੇ ਕਬੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਕਰੇ॥
 ਤਕਾ ਹੋ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਅਚਿੰਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁਛੁ ਜਨੇਗਾ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਕਰਾ॥ ਜੇ
 ਜੀਵਨਾ ਸੁਆਸ ਹੀ ਹੈ॥ ਸੁਆਸ ਜੇ ਬਾਹਰ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਅਸਨ ਹੀ ਆਵਤਾ ਹੈ ਕੀ
 ਨਹੀ॥ ਏਸ ਪਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਰਾਖਤਾ॥ ਅਰੁ ਕਹਿਤਾ ਹੈ ਜੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰੇ॥ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਤੁ
 ਐਸਾ ਬੈਰਾਗ ਕਰ ਜੁਗੇ ਬਿੰਦੁ ਬਿਨਾਨ ਦੇਖਾ॥ ਅਰੁ ਨ ਜਾਣਾ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕੈ ਸੇਭੁ
 ਨ ਕਰੇ॥ ਜੇ ਮਨ ਬੁਧਿ ਚਿੰਤਾ ਅਹਿ ਕਰਾਇਨੁ ਮੇਰਾ ਮਾਰਗ ਕੋ ਰੋਕਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ
 ਕਹਾ ਕੇ ਵਲ ਪਖੰਡੀ ਦਿਸਾਇਆ ਵਤਾ ਹੈ॥ ਕਬੀ ਮਨਿ ਤੁਛੁ ਕੋ ਸਾਸਨਾ ਨਹੀ ਕ
 ਰੀ॥ ਜੇ ਭੁਜਨਿ ਮਤਿ ਕਰਾ॥ ਜੇ ਮਨ ਸੇਭੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਹੈ॥ ਕਹੁ ਰੂਪ ਮਨ ਕਾ ਕੀ
 ਆ ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਵਾਕਾ ਰੂਪ ਨਹੀ ਦੇਖਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਏਸ ਤੇ
 ਪਖੰਡੀ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜਾ ਕਾ ਤੇ ਨੇ ਰੂਪ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ਵਾਨੇ ਕੈ ਸੇ ਮਾਰਗ ਰੋਕਾ ਹੈ॥ ਪਹਿ
 ਜਾਣ ਸੰਕਲਪ ਮਨ ਕਾਰੁ ਪੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਬਹੁ ਜੁਝਿ ਸਪ
 ਰਿਹ ਕਾਰ ਕੇ ਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲ ਪਕੋਤਿ ਆਗਾ॥ ਆਪ ਤੇ ਅ
 ਪੋਗਾ ਬਿੰਦੁ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜਾਣ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੇਕਰ ਚੀਟੀ ਪ੍ਰਜੈ ਤੇ ਕਾ ਅਦੁਤੀ ਆ
 ਤਮਾ ਹੈ॥ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਕਈ ਪਰ ਕਾਰ ਤੁਛੁ ਕੋ ਕਰਾ॥ ਪਰ ਜਬ ਤਕ ਤੁਛੁ ਆਪ ਬੀ ਚਾਰ
 ਨਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕਰੇ॥ ਸੁਣੁ ਰਬ ਕਾਲ ਬਿਖੈ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾ ਏਕਾ॥ ਸਹਿ ਸੁਵਰਧ
 ਤਪਸਯਾ ਬਿਸਨ ਕੀ ਕਰੀ॥ ਅਰੁ ਰੋਗ ਬਿੰਦੁ ਜੀਵ ਅਲਹੋ ਕਰ ਦਰਸਨ ਦੀਅ
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੇਰੇ ਅਰੁ ਅਪਣੇ ਬਿਖੈ ਭੇਦ ਮਤਿ ਜਾਣਾ॥ ਏਹ ਦੁਖ ਤਪ
 ਸ ਆਕੇ ਜੇ ਤੁਛੁ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਮੁਛੁ ਕੇ ਪਹੁਚਤਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅੰਤ ਰਥਾ ਹਰ ਮੈ ਹੀ
 ਹੈ॥ ਮੁਛੁ ਚਿ ਆਪ ਤੇ ਅਰੁ ਆਪ ਕੇ ਮੁਛੁ ਤੇ ਜਾਨ ਕਰ ਪ੍ਰਸਿਨਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨ
 ਬਿਖੈ ਬੀ ਚਾਰ ਕੀ ਆ॥ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਸੁਣਾ ਹੈ ਜੇ ਜਬ ਕਈ ਭੁਜਨ ਵਿਖੈ ਲਾਗਤ ਹੈ
 ਤਬ ਦੇਵ ਤੇ ਅਪਨੇ ਜਨੇ ਕੇ ਆਗਿ ਜਾ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇ ਏਸ ਕੋ ਭੁਜਨ ਤੇ ਛੋਰੇ॥ ਬਿ
 ਸਨ ਕੋ ਕਹਾ ਹੋ ਜਨ ਮੈ ਮੁਰਖ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਕਪਟ ਤੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਕਾਤਿ ਆਗ

ਕਰੋ॥ ਜਗਤੇ ਆਇਆ ਹੈ ਤਹਾ ਜਾਇ॥ ਨਹੀਂ ਚਿਤੁ ਸਿਕਰਿ ਜੋਗ ਕੀ ਅਗਨ
 ਸੋ ਜਲਾਵੇਗਾ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜਬ ਆਪ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਤੇ ਨਿਛਿਹੇ॥ ਤਉ ਕਹਣੁ
 ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਭਾਨ ਕਰੇ॥ ਬਿਸਨ ਅੰਤਰ ਪਿਆਨ ਭਉ ਆਮੈ ਤੇ ਆਪ ਕੇ ਆਪ
 ਪਛਾਨ॥ ਜੇ ਅਪਨੇ ਕਾਰਜ ਕਾ ਕਰਤ ਆਪ ਹੈ॥ ॥ ਕਥਾ ਕਚ ਕੀ॥ ਏ
 ਕਸ ਮੇਰੇ ਚਿਥਿ ਹਸਪਤੀ ਪਤਾ ਅਪਨੇ ਸੈਧੂ ਸਿਨ ਕੀ ਆ॥ ਕਿਹੇ ਪਿਤਾ ਵਿਦਿ
 ਆਪ੍ਰਗਟ ਕੀ ਬਿਖੇਚਤ ਪਰਬੀ ਨਹੀ॥ ਪਰਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜੁ ਮੈ ਕਰਿ ਨਹੀ॥ ਬਿ
 ਸਪਤ ਕਹਾਹੇ ਪੁਰਤੈ ਨੇ ਅਦੁਤ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਸੁਨੁ ਜੁਤੁ ਕਰਿ ਨਹੈ॥
 ਯਹ ਸਰਬ ਜਗਤ ਤੁਝੈ ਸੈਧੂ ਕਾ ਸਵਾਨਹੈ॥ ਅਹੁ ਤੂੰ ਅਥਨਾ ਸੀਹੈ॥ ਚੀਟੀ
 ਤੇ ਲੇ ਕਰਹ ਸਤੀ ਪ੍ਰਜੈ ਤਸੁ ਬਿਖੇ ਸਮਹੈ॥ ਚੈ ਤੈਨ ਅਹੁ ਸੁਧ ਕਾ ਸਤੁ ਭੁਕ
 ਕਹੈਹੈ॥ ਇਸੀ ਬਾਤ ਪਰਬ੍ਰਹਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੁਭੁ ਕੇ ਕਹਾਹੈ॥ ਸੋ ਸੁਣੁ
 ਏਕ ਸਮੇਸਾ ਰਸੁ ਤਪੰਛੀ ਅਪਨੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਰਿਗ ਆਨ ਉਪਦੇਸ ਕਰਤਾ ਥਾ
 ਹੇਰੁ ਪਮੇਰੇ ਯਹਿ ਜੋ ਜਗਤ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਆਵਤਾਹੈ॥ ਕੇਵਲਾਸੀ
 ਅਹੁ ਮ੍ਰਿਗਾਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹੈ॥ ਜੋ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਅਪ੍ਰਤੀਤ ਕਹੈ॥ ਅਹੁ ਵਹੁ ਜੋ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿ ਅਹੁ ਬੁਧ ਤੇ ਪਰੇਹੈ॥ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਕਿਜੇਹੈ ਸੁਵਹੀਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਕਹਾਹੈ
 ਪ੍ਰਭੂ ਕਹੈਹੈ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਾਨਿਮ ਬਿਆਹੈ॥ ਅਹੁ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋ ਚਰਹੈ ਏ
 ਤਾ ਪਰਨਿਹਚ ਕੋ ਸੇਕਰੀ ਐ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾਹੈ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਨਿਸਚਾਤ ਬਹੋਤ
 ਹੈ॥ ਜਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮੂਲ ਪਰਪਗੇ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਕਹਾਹੈ ਮੂਲ ਕਿਆ ਅਹੁ ਕਰਿ
 ਵਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਕਹਾਹੈ ਪ੍ਰਭੂ ਤਾ ਜੁ ਕਿਆਹੈ॥ ਅਹੁ ਕਰਿ ਵਹੈ॥
 ਸਾਰ ਸੁਤੀ ਕਹਾਹੈ ਤਓ ਮੈਹੈ॥ ਪਰਿਨਹੀ ਜਾਨਤੀਹੈ ਜੁ ਮੈ ਕਰਿ ਨਹੀ॥ ਸਾਰ
 ਸੁਤ ਕਹਾਸਤਾ ਚੇਤਾ ਅਨੰਦ ਤੇ ਗਰੁਪਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤੀਹੈ ਸੀ ਅਹੁ ਕਹਾਹੈ
 ਨਿਰਬੁਧ ਯਹਿ ਸਭੁ ਲਛਣ ਤੈਨੂੰ ਮ੍ਰਿਦਿਖੇ ਮਿਲਾਏਹੈ॥ ਸੋ ਤਉ ਦੁ
 ਐਤ ਬਿਖੇ ਮਿਲੇਹੁਏਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸਤਿ ਤਬ ਕਹਤੈਹੈ ਜਬ ਅਸਤਹੈ ਏ
 ਅਹੁ ਚਿਤ ਤਬ ਕਹਿਤੈਹੈ ਜਬ ਜਜ਼ਬੀਹੈ ਏ॥ ਅਹੁ ਅਨੰਦ ਤਬ ਜਜ਼
 ਦੁਖ ਬੀਹੈ ਏ॥ ਸੋ ਮੈ ਇਨ ਤੇ ਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਪਰੁ ਕਹੁ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਕਿਆਹੈ॥ ਏ
 ਸਸ ਮੈ ਗਰਜ ਬਾਹਨ ਬਿਸਨ ਕਾ ਆਵਤਿ ਭਉ ਆ॥ ਅਹੁ ਕਹਾਸਰਬ ਜ
 ਗਤਾ ਬਿਖੇ ਏਕ ਬਿਸਨ ਹੀਹੈ॥ ਦੁਵੈ ਤਨਹੀ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾਹੈ ਗਰਜ ਐ
 ਸੇਮਤ ਕਹਾਹੈ ਦੁਵੈ ਤਨਿ ਸਚੈਹੈ ਤਾਹੈ॥ ਜੋ ਕੇਵਲ ਬਿਸਨ ਹੈ ਤਓ ਜਗ
 ਤ ਕਹਾਹੈ॥ ਇਸਵਚਨ ਕੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਾ ਕਰੈਗੀ॥ ਗਰਜ ਕ
 ਹਾਇਸਤ੍ਰੀ ਤੇ ਹੀ ਸਭੁ ਯਤਿ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਏਕਤਾ ਤਬਹੈ ਜਬ ਦੁਵੈ
 ਹੈ॥ ਜਬ ਸਭੁ ਪ੍ਰਤਿਬਏ ਕਦੇ ਕਹਾਹੈ॥ ਹੇ ਸਾਰ ਸੁਤਿ ਜੋ ਬਿਸਨ ਰਸਨ

ਸੋ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਮਨੋ ਬਿਸਨ ਕਾ ਘਾਤੀ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਕਹਨਾ ਭੁਲਤੋ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਭੁ
ਲਨਾ ਹੋਇ ਚਿਤ ਕਰਣਾ ਕੈ ਸੇ ਹੋਇ॥ ਬਿਸਨ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਹੋਗੇ
ਰੜ ਜੋ ਸਰਬ ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਆਪ ਕੋ ਆਪ ਕਹੈ ਕਿਆ ਹਾਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਜਗਤ ਨਾਮ ਚਿ
ਸਕਾ ਭੁਲਾਇ ਦੇਇ ਤ ਚਿਨਿਸੈ ਬਿਖਿਯੋ ਬਿਖੈ ਧੋਇ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਬਚਨ ਮੇ
ਗਾ ਅਗਾਨੀ ਯੋ ਪ੍ਰਤਿਨਹੀ ਕੇ ਵਲਾਗਿ ਆਨੀ ਪ੍ਰਤੀ ਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਅਬ ਤਕ
ਦ੍ਰਿਸਟ ਦਵੈ ਤ ਬਿਖੈ ਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇ ਦੇਹੀ ਸੇ ਦੀਸਤਿ ਹੈ ਕੇ
ਵਲਾ ਬਿਸਨ ਹੈ ਦੁਐਤ ਨਹੀ॥ ਕਹਾਗਿ ਆਨੀ ਅਰੁ ਮੁੜ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਤੁਝ ਕੇ ਮੂਲ ਕੀ
ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮਲੀਨਤਾ ਬਿਖੈ ਧੋਇ॥ ਏਤੇ ਮੈ ਕਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਆਵਤ ਭੁਇ
ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਲੇਕਰ ਚੀਟੀ ਪ੍ਰਜੇਤਿ ਏ ਕਰੰ ਮਹੀ ਹੈ॥ ਗਰਜ ਪ੍ਰਸਿਨ ਕੀ
ਆਜ ਚਿ ਏ ਕਰੰ ਮਹੀ ਹੈ ਤ ਚਿ ਭੁਕ ਚਿਣ ਹੈ॥ ਕਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਕਹਾ ਮੈ ਦਾਸ ਕੀ ਕਹਾ
ਗਰਜ ਕਹਾ ਤਾਂ ਤੇਰੰ ਮਪੁਰਨ ਨ ਕੁਇ ਆ॥ ਜੇ ਆਇ ਅੰਤ ਮਾਧਿ ਕੇ ਵਲ ਰਾਮ ਹੈ॥
ਤੈਨੇ ਅਵਿਦਿ ਆਕਰ ਆਪ ਕੋ ਦਾਸ ਕਰਮਾਨਾ ਹੈ॥ ਭੁਕ ਚਿਣ ਹੈ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਅੰ
ਤਰ ਬਾਹਰ ਦੁਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਬਿਨਾ ਲੇਕ ਪਰਲੋਕ ਬਿਖੈ ਕੋ ਉਨਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਤੈਨੇ ਅ
ਕਾਰ ਬਸਮ ਸੁਧੈ॥ ਕਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਯਹਿ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਬੀਰ ਮੈ ਗਾਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਕ
ਜਾ ਕਿ ਜੇ ਮੈ ਨੇਹਿ ਕਾਰ ਕੀ ਆਹੈ ਸੋ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰਜ ਰਾਮ ਸੁਧੀ ਕੋ ਕਹਤ
ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅਖੰਡ ਅਦੁਤੀ ਹੈ॥ ਅਗਿ ਆਨ ਬਿਖੈ ਧੋਇ ਧਾ ਜੁ ਮੈ ਕਾਗਰੁ॥ ਗਰ
ਜ ਕਹਾ ਅਬੀ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਭੁਸੇ ਰਤੇ ਹੀ ਆਗਿ ਆਤੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਸਿ ਆ
ਹੈ॥ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਆਪ ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਕਾਗਰੁ ਸਿਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਕਢੁ ਮੈ ਨੇਸਮ ਸੁਧੈ
ਤਾ ਮੈ ਰੇਦੁ ਨਹੀ॥ ਪਰ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਹਣਾ ਕਿਆ ਜੇਗਾ ਹੈ॥ ਉਸ ਸਮੇ ਬਿਖੈ ਹੋਸ
ਬਾਹਰ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਆਵਤ ਭੁਇ ਆ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਅਹਿ ਬ੍ਰਹਮ ਅਸਮਾ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹ
ਮ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਭੁਸੇ ਰਕਹਾ ਹੇ ਗਰਜ ਦੇ ਪਹਿਸ ਕਿਆ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਜੇ
ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਤ ਚਿ ਕਿਆ ਭੁਇ ਹੈ॥ ਅਚਿੰਤ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਬਿਸਨ ਹੈ॥
ਗਰਜ ਕਹਾ ਜੁ ਸਨਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਹਸਾ ਕਹਾ ਅਰੁ ਮੈ ਸਾਖ ਦੇਵੈ ਤ ਬੁਝਤ ਕਿਆ ਕਹੈ
ਗਾ॥ ਭੁਸੇ ਰਕਹਾ ਤ ਚਿ ਕਹੈ ਗਾਹੇ ਬਿਸਨ ਤੈਨੇ ਮੁਠਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇ ਆਹੈ॥ ਏਤੇ
ਮੈ ਮਪੁਰ ਜਾ ਕੇ ਹਰ ਪੰਥ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਣਵ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੈ॥ ਐਸੇ ਕਹਤਾ ਆਇ ਆਜਿ
ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਗਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਭੁਸੇ ਰਕਹਾ ਹੈ ਮ
ਪੁਰ ਐਸੇ ਮਤ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ ਜੇ ਸਰਬ ਰਾਮ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਮਪੁਰ ਕਹਾ ਹੈ ਭੁਸੇ ਰ
ਕਾਗਰੁ ਰਾਮ ਤੇਰਾ ਕਰਿਨ ਸੀਠਿ ਰਾਬਿਖੈ ਹੈ॥ ਭੁਸੇ ਰਕਹਾ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਰੋਮ ਰੋਮ
ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ॥ ਮਪੁਰ ਕਹਾ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁਹੀ ਰਾਮ ਰੂਪੁ ਆ॥ ਅਬ ਵਰਾਮ
ਤੇ ਉਚਾ ਹੈ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਏ ਕਹੈ ਤੈਨੇ ਉਸ ਕਥਿ ਤਿਪਟੀ ਕੀ ਆ

ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਦਿ ਸੁਦ੍ਰਿਸ੍ਟਾ ਦ੍ਰਿਸਤੀ ਨੇਨ ਹੀ ॥ ਮੋਰ ਕਹਾ ਹੇ ਗਰਜ ਤੁਝ ਕੋ ਅ
 ਧਨੇ ਸਰੂਪ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋ ॥ ਜਬਗਾਮ ਹੈ ਤਬ ਰਿਪਟੀ ਕੀ ਕਮ ਹੋ ॥ ਹੇ ਗਰ
 ਜ ਜੇ ਆਤਮਾ ਤੇ ਉਤਪਤੁ ਰੁਇਆ ਹੈ ਸੋ ਕੇਵਲ ਆਤਮਾ ਹੀ ਹੈ ॥ ਨ ਕਛ ਐ
 ਜੇ ਸੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਤੇ ਅਨੇ ਕਰਾ ਜਨ ਹੋ ਤੇ ॥ ਕਿਆ ਉਨਕ ਰਿਮਾਟੀ ਨ ਹੀ ਕਹੀ ਐ ॥
 ਉਸ ਕੇ ਸੀਸ ਪਰ ਛਾਹੈ ਜੁਗਤ ਕੋ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ॥ ਭੁੰਨ ਜਾਨੈ ॥ ਭੁਜੰਗ ਕਹ
 ਹੋ ਮਘੁ ਰਗਾਮ ਏ ਕਹੈ ਅਥਵਾ ਤੀਨਾ ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਜੇ ਸੇ ਮਨੁ ਖਹੁ ਬਿਖੇ ਚੰਡ
 ਲ ਨੀ ਚਹੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਖੇਤੁ ॥ ਹੈ ਜੁ ਬੁਧ ਕੋ ਏ ਜਬ ਸਰਬਗਾਮ ਹੈ ਤਓ
 ਏ ਕ ਅਰਦੇ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਘੋਗ ਹੈ ਤੁਮ ਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਹੋਵਹਾ ॥
 ਕੁਲਿਗ ਆਵਤ ਰੁਇਆ ॥ ਅਹੁ ਕਹਾ ਹੋ ਮੋਰ ਜਬ ਲਗਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਣਵ ਕਾ ਤਿਆ
 ਗਨ ਕਰੇ ਕਿਆ ਜੁ ਤੀਨ ਗਾਨਿ ਤੇ ਆਗੇ ॥ ਕਬੀਤੁ ਏ ਕੁਝ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨ ਹੋਇ
 ਗਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵ ਤੀਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਹੈ ॥ ਗਾਜ ਸਤਾਮ ਸਸਾਤ ਕਾ ॥ ਗਾਜ ਸਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
 ਹੈ ॥ ਉਤਪਤ ਕੀ ਜਗਤ ਤੇ ਹੋਤੀ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਸਾਕਤ ਤੇ ਜੋ ਬਿਸਨ੍ਹੈ ॥ ਲਾਨ ਹੋ
 ਤੀ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਤਾਮਸ ਤੇ ਜੁ ਰੁਦ੍ਰ ਹੈ ਨਾ ਸਹੇਤਾ ਹੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਚਿਤ ਹੋ ਕਾ
 ਰਗਾਜ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਰੁਏ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਚਤੁਰਦਸ ਦੇਵਤਾ ॥ ਜੁ ਦ ਸਾਇੰਦ੍ਰੀ
 ਅਹੁ ਚਤੁਰਥ ਅੰਤ ਹਿ ਕਰਨ ਪਰੇ ਹੈ ॥ ਸਾਤ ਕਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਰੁਏ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪੰਚ
 ਤਤ ਤਾਮਸ ਤੇ ਉਜੈ ਹੈ ॥ ਮੂਲ ਇਸ ਸਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਣਵ ਤੇ ਹੈ ॥ ਪਰ ਕੇਵਲ ਮ੍ਰਿਗ
 ਵਿਸ਼ਨ੍ਵਾ ਕਾ ਜਲ ਹੈ ॥ ਜਬ ਲਗਾਮਨ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਵਰਤਨ ਹੀ ਹੋਵੈ ॥ ਆਤ
 ਮ ਸੁਖ ਜੁ ਪ੍ਰਣਵ ਤੇ ਪਰੇ ਹੈ ਕੇ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਜੁ ਬਸਿਤੁ ਰਿਸ
 ਨ ਕੇ ਤੇ ਨ ਗਨ ਹੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਆਪ੍ਰਣਵ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕੀ ਕਰਤੇ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੋਈ
 ਮ੍ਰਿਗ ਵਿਸ਼ਨ੍ਵਾ ਕੇ ਜਲ ਕੇ ਜਾਨ ਕਰ ਕਧ ਜੇ ਉਤਾਰੇ ਜੁ ਜਲ ਤੇ ਲਿਘੇ ॥ ਐਸੀ
 ਹੀ ਪ੍ਰਣਵ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਨ ਹੀ ਅਹੁ ਦਿਖਾਈ ਦੇ ਤੇ ॥ ਅਹੁ
 ਮੂਲ ਭੇਦ ਕਛੁ ਜੀ ਨ ਹੀ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਵਸਤਿ ਹੈ ॥ ਜੁ ਤਿਆਗ ਕੀ ਜੈ ॥ ਜੇ ਸਰੂ
 ਪ ਹੈ ਤੇ ਕਿਆ ਤਿਆਗੀ ਐ ॥ ਅਹੁ ਕਿਆ ਗੁਣ ਕਰੀਏ ॥ ਅਹੁ ਪ੍ਰਗਟਿ
 ਦੇਖ ਜੁ ਹਰਖੀ ਖਿਮੇਰੇ ਉਪਰ ਪ੍ਰਣਵ ਪ੍ਰਗਟ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਮੁਕੁਤਿ ਉਆਇ ਸ
 ਬਤ ਹੈ ॥ ਪਰ ਜਬ ਮੁਕੁਤਿ ਸੇ ਹੈ ਸੇ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਹੁ ਜੇ ਮੈ ਹੈ ਤਓ ਤਿਆਗ ਮੇਰੇ ਵਿ
 ਕੇ ਅਵਿਦਿਆ ਹੈ ॥ ਕੁਲਿਗ ਪ੍ਰਸਿਨੀ ਕੀ ਆ ॥ ਤੁੰ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੇ ਏ ਕਹੈ ॥ ਅਹੁ
 ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੁ ਵਾਲ ਵਾਲ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਣਵ ਹੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਤੁੰ ਏ ਕਾ ਨਿਹੁ ਆ ॥
 ਇਸੀ ਤੇ ਭੁਗਮਾਵੇ ਕੈ ਪੜਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਬੁਧਵਾਨ ਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਕਹੇ ਪਰ ਪਰਤੀਤ
 ਨ ਕਰੈ ਗਾ ॥ ਮਘੁ ਰਕਹਾ ਹੋ ਕੁਲਿਗ ਤੁਝ ਕੋ ਆਤਮਾ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ ॥ ਜੇ

ਤੈਨੇ ਜਾਨਾ ਮਯੁਰ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਨਹੀ ਤਥਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰ ਜੁ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਸੋ
 ਆਪਹੀ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਹੈ ਮਯੁਰ ਜੇ ਤੁਝ ਕੋ ਆਤਮਾ ਕੀ
 ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਹੋਤੀ॥ ਤਥਿ ਤੁਝ ਕਥਿ ਕੈ ਸੇ ਰੂਪ ਤਾ ਜੁ ਕਲਿਗ ਕਹਾ ਹੈ॥
 ਇਸ ਤੇ ਜਾਨਤਾ ਹੈ॥ ਤੈਨੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਹਿਸ ਕਹਾ ਹੈ ਸਾਰ ਸੁਤ ਤੁ
 ਭੀ ਆਤਮਾ ਤੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥ ਜੁ ਸਰੂਪ ਕੋ ਜਾਨਤਾ॥ ਤਥਿ ਇਨ ਕਥਿ ਆ
 ਤਮਾ ਹਿਤ ਕਿਉ ਕਹਤਾ॥ ਸਾਰ ਸੁਤ ਤੁ ਸਨੀ ਭੁਇਆ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਹੈ
 ਸਤੁ ਕਹੁ ਸਰੂਪ ਕਥਿ ਤੈਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਕਿਨਹੀ॥ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤਥਿ ਕਹੁ ਨਹੀ ਦੇਖਾ
 ਓਕਹਾ॥ ਹਿਸ ਕਹਾ ਹੈ ਅੰਧ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭੁਇਆ ਜੇ ਆਤਮਾ ਕੀ ਤੁਝ ਕਥਿ ਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ॥ ਹੇ ਮਰਖ ਦੇਖ ਨਮਾਤ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਕਥਿ ਹੈ॥ ਜੇ ਕੋ
 ਮੈਨੇ ਦੇਖਾ ਕਿਨਾ ਦੇਖਾ ਕਾਹੇ ਤੇ ਦੇਖਨਾ ਰਿਪਟੀ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਰੁ
 ਅਵਿਦਿ ਆਸਰੂਪ ਕੀ ਸੋਚਾ ਹਨ ਦੇਖਨੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਬੀ ਮੋਇ ਦ੍ਰਿਸ
 ਤ ਕੋ ਇਸ ਬਿਤ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਪਾਛੇ ਦ੍ਰਿਸਟ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਪਾਛੇ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਿ ਆਵਤਾ ਹੈ॥ ਜਹਾ ਏ ਕਰੀ ਸਮਾਈ ਨਿਹੋਤਾ ਤਹਾ ਤੀਨ ਕਹਾ ਉਤਪਤ
 ਤੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਦੇਖੀ ਐ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਜੇ ਬਚਨ ਮੇਰਾ ਸੁਨਾ॥ ਹਿਸ ਕਹਾ ਕਾਨ ਨਹੀ
 ਗਾਖਤ ਹੋ ਪਰ ਕਹਾ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਪਰ ਸਨਾਨ ਹੀ ਪਰ ਕਹਤਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋ
 ਤਥਿ ਰਿਪਟੀ ਭੀ ਮੈਂ ਹੋ॥ ਹਿਸ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋ ਤਥਿ ਤੀਨ ਨਹੀ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਦ੍ਰਵੇਤ
 ਅਰੁ ਏ ਕਤਾ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ॥ ਬੇਦ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੇ ਨਗਾਇਣ ਨਗਾਇਣ ਹੈ॥ ਦੇ ਅਰੁ
 ਏ ਕਕਹਿਨਾ ਅਵਿਦਿ ਆਸੇ ਹੈ॥ ਦੇਨ ਹੁਤੁ ਸਨੀ ਭੁਇਆ॥ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਹੈ ਮਯੁਰ
 ਮੈਂ ਸਿਖ ਤੇ ਗਾਹੇ ਤਾ ਹੈ॥ ਜਿਉ ਚਿਧ ਦੇਸ ਕਹਾ॥ ਜਾਤੇ ਆਇ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੈ॥
 ਮਯੁਰ ਕਹਾ ਮੈਂ ਚਿਧ ਦੇਸ ਕਹੈ ਤੁ ਜੇ ਤੁਨ ਰਹੈ॥ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਜਬ ਮੈਂ ਇਨ ਹੀ
 ਗਤ ਬਤੀਨ ਲੋਕ ਨਾ ਰਹੈ ਰੇ॥ ਨਿਰਬਾਨ ਚਿਧ ਦੇਸ ਕਹਾ॥ ਜਾ ਕੇ ਸੁਵਨ ਤੇ ਬਿਖ
 ਮੁਕਤ ਤੇ ਛੁਟੇ॥ ਮਯੁਰ ਕਹਾ ਸਭੁ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰਾ ਸੁਨਹਾ॥ ਉਨ ਹੁਨੇ ਕਹਾ ਮੈਂ
 ਗੇ ਬਿਖੈ ਕਹਨ ਸੁਨਾਨ ਹੀ॥ ਪਰ ਕਹਾ ਮਯੁਰ ਕਹਾ ਕੁਛ ਨਹੀ ਪ੍ਰਕਹਤਾ ਹੈ॥
 ਕਾਨ ਗਾਖੇ ਜੁ ਰਸਨਾ ਸੋ ਚਿਧ ਦੇਸ ਅਰੁ ਚਿਧ ਸੁਨਾਨ ਹੀ॥ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਹੈ ਮ
 ਯੁਰ ਤੁ ਸਿਖ ਮੇਰਾ ਹੋ॥ ਜੁ ਤੁਝਿ ਕੋ ਨਿਰਬਾਨ ਚਿਧ ਦੇਸ ਕਹੈ॥ ਮੋਰ ਕਹਾ ਮੁਖਿ
 ਬਿਖੈ ਬਾਨ ਨਿਰਬਾਨ ਦੇਨ ਨਹੀ॥ ਸਿਵੈ ਹੈ॥ ਸਭੁ ਨੇ ਕਹਾ ਨਿਸਕਾਰ ਹਮ ਕੀ
 ਹਮ ਕਥਿ ਹੈ॥ ਏਹ ਤੀਨ ਲੋਕ ਨਾ ਸਕਾਰ ਹਮ ਕੋ ਕਰਤੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਜਗਤ
 ਬਿਖੈ ਹਮ ਭੋਗਤੈ ਹੈ॥ ਦਿਨ ਗਤ ਹਮ ਹੈ॥ ਅਬ ਸਰਬ ਦਹ ਸਨਾਮਾ ਗਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਅਰੁ ਮੁਗਾ ਰਨੇ ਹਮ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਇਆ ਹੈ॥ ਏਤੇ ਮੈਂ ਚਕਵੀਚ
 ਕਵਾ ਅਵਤ ਭੁਏ॥ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਜੇ ਦੇਖੋ ਹੋ ਸੋ ਨਾ ਸੀ ਹੈ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੇਰਾ ਨਮਾ ਸਕ

ਚ

ਰਮੁ ਫੁਕੇ ਹੋ ਯਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਹੇ ਮੈ ਤੇ ਨ ਮਸਕਾਰ ਸਿਤਹੁ ਕੀ ਯਹਿ ਹੈ ਯਹਿ
 ਬਚਨ ਸੁਨਿ ਕਰਕ ਚਾਪਿ ਤਾ ਕੇ ਕਹਾ ਕਿਹੇ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤਿ ਕੋ ਸੇ ਸਿਤ ਕੇ ਜਾ ਐਸੇ
 ਨ ਮਸਕਾਰ ਕਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਤਿ ਕਹਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਐਸੇ ਮਤਿ ਕਹਾ ॥ ਵਹੁ ਕੇ ਵਲਿ ਸਿ
 ਤ ਕੇ ॥ ਜੇ ਕਹਾ ਸੇ ਸਤਿ ਹੀ ਕਹਾ ॥ ਯਹਿ ਜੇ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਸਰੁ ਨਾ ਸੀ ਹੈ ਅਰੁ ਮੈ
 ਹੋ ॥ ਸਭਿ ਰਿਆਹੈ ਪੰਚਤਤ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਅਰੁ ਅੰਤਹ ਕਰਣ ਅਰੁ ਅਵ
 ਰਜੇ ਸਮਿ ਕੀ ਛੇਤ੍ਰ ਕੀ ਹੋ ਨਾ ਸੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈ ਕਹਾ ਯਹਿ ਛੇਤ੍ਰ ਗਹੀ ॥ ਖੇਤ੍ਰ
 ਗਭਿ ਸਕੈ ਕਹਿ ਤੇ ਹੋ ॥ ਜਾ ਤੇ ਯਹਿ ਸਰੁ ਇਸ ਬਿਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਹਲ ਤੇ ਹੋ ॥ ਅ
 ਰੁ ਉਨਹੁ ਨੇ ਕਹਾ ਚਕਵਾਨ ਹੀ ਹਮ ਹੀ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਛੇਤ੍ਰ ਕਥਿ ਉਗਾਇ ਕਰਨਿ ਜ
 ਸਰੁ ਪਕੋ ਨਿ ਮਸਕਾਰ ਕੀਆ ॥ ਕਹਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਛੇਤ੍ਰ ਨਾ ਸਰੁ ਇਆ ਤ ਛੇਤ੍ਰ ਗ
 ਕਹਾਹੋ ॥ ਨਿ ਜਸਰੁ ਪਕੋ ਪਹੁ ਚੇ ਕੇ ॥ ਜੇ ਕਯਹਿ ਬਾਰਤਾ ਕਹਿਏ ਮੈ ਨ ਹੀ ਆਵ
 ਤੀ ॥ ਸੁਨ ਜੇ ਚਕਵਾਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਹੋਇ ਆਰਿਯੋ ਚਕਵੀ ਮੇਰੀ ਕੇ ਦੇਖ ਉਚੁ ਯਹਿ
 ਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਨਿਰਵਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਜੇ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਅਰੁ ਮੈ
 ਪੁਰਖ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਠਾਟਿ ਜਗਤ ਕਾ ਇਸੀ ਕੇ ਮਿਲਾ ਪਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਅਕ੍ਰੋਏ ਅ
 ਰੁ ਮੈ ਸਰਬ ਵਿਆਪੀ ਅਰੁ ਚਿਤ ਸਤਿ ਅਨੰਦ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਜਬ ਧ੍ਰਿ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ
 ਅਪਨੇ ਬਿਖੇਲੀ ਨਿਕਰੇ ਹੋ ਜਗਤਿ ਨਾ ਸਹੇਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਅਦੁਤੀ ਆਪਿ ਤੇ ਆਪਿ
 ਸਦਾ ਹੋ ਹੋ ॥ ਕਹਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਹੋ ॥ ਤੁਮ ਕਹੋ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਰਖ ਤੇ ਹੋ ਕਿਨਾ ਪੰਖੇ
 ਰਯੇ ਕਹਾ ਕਿਹੇ ਚਕਵਾਨੁ ਤੂੰ ਹੋ ਤਚਿ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਨਹੀ ਅਰੁ ਜੇ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਹੋ ਤਚਿ ਤੂੰ ਹੋ
 ਕਹਾਹੇ ਤੇ ਜੁਪ ਦੁਏ ਕਹੋ ॥ ਪਰ ਕ੍ਰਿਤ ਕਹੀ ਐ ਅਥਵਾ ਪੁਰਖ ॥ ਚਕਵਾ ਕਹਾ ਏਕ
 ਤਾ ਬਿਖੈ ਬਚਨ ਨਹੀ ॥ ਇਸੀ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਸਾਥ ਲੀਆ ਹੋ ॥ ਸਰੁ ਨੇ ਕਹਾ
 ਤੁਆਤ ਮਾਤੇ ਬਿੰਨ ਕਹਾਹੋ ॥ ਜਬ ਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਮਾਇ ਆਮੋ ਗਯ ਤਾਹੋ ॥ ਚਕ
 ਰ ਕਹਾ ਸਤਿ ਮੈ ਆਤਮ ਸੈ ਬਿੰਨ ਰਹਾਹੋ ॥ ਆਤਮ ਕੇ ਮਿਲਣੇ ਤੇ ਦੁਐ ਤਕ
 ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ ਪਾਵਣਾ ਨਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸਰੁ ਨੇ ਨੇ ਆਤਮਾ ਪਾਇਆ ਹੋ ॥ ਯ
 ਹ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਸਰੁ ਤੂੰ ਸਨੀ ਰੁਏ ॥ ਜਬ ਚਕਵੇ ਦੇਖਾ ਜੁ ਸਰੁ ਤੂੰ ਸਨੀ ਰੁਏ ਤ
 ਬ ਕਹਾ ਤੁਮ ਸਰੁ ਮੇਰੇ ਸਿ ਅਹੋ ॥ ਪੰਖੇ ਰਿਚਿ ਕਹਾ ਜਹਾ ਪਾਵਣਾ ਆਤਮਾ ਕਾ
 ਨਹੀ ਗੁਰ ਅਰੁ ਸਿਖ ਕਹਾਹੋ ॥ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਜੇ ਕਛੁ ਵਚਨ ਮੈ ਹੋ ਸੋ ਮੁਝਿ ਸੋ ਹੋ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਕਰਮ ਜੇ ਕਛੁ ਮੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਇ ਆਹੋ ॥ ਉਸ ਤੇ ਮੁਝਿ ਕੋ ਕਿ ਆਖੀ
 ਧਹੋ ॥ ਹਿਸਕਾ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਸੁਣਾ ॥ ਜਿਸ ਵਿਖੇ ਵਚਨ ਨਹੀ ਅਰੁ ਜੇ ਵਚਨ ਨਹੀ
 ਤਉ ਮੈ ਤੁੰ ਕਹਾਹੋ ॥ ਯੇਗਾਹੋ ਜੁ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤੁੰ ਚਕਵਾ ਕੋ ਤਿਆਗਾ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਹੋ ਸਕੈ
 ਤਿਆਗਾ ਹੋ ॥ ਪਾਛੇ ਵਚਨ ਕਰੀਯੋ ॥ ਕਹਾਹੇ ਤੇ ਜਬ ਸਹੀ ਰਤੇ ਛੁਟੇ ॥ ਤਬ ਕੇਵ
 ਲੁ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਤੁੰ ਕਹੁ ਮੈ ਹੋ ਸਨੀ ਹੋ ॥ ਜਬ ਹੋ ਸਨੀ ਤਬ

ਚਕਵਾ ਆਇ ਤੇ ਆਇ ਨਗਰਾ ਹਿਸ ਕਹਾ ਮੈ ਹੀ ਸਨ ਹੀ ਹੋ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਦੇਖ
 ਓਹੋ ਦਰਸਨ ਮੇਗਾ ਹੋ ਹਿਸ ਕਹਾ ਮੈ ਤੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਹੋ ਤੁਝ ਕੋਲ ਜਨ ਹੀ ਆਵਤੀ
 ਜੇ ਸਨ ਮੁਖਿ ਮੇਰੇ ਐਸੇ ਕਹੇ ਹੋ ਜੇ ਸਰੂਪ ਹੋ ਤ ਓਸ ਰਬ ਕਹਾ ਹੋ ਕਹੁ ਜੇ ਏ
 ਕ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋ ਤ ਓਸ ਰਬ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਬਿਧਨ ਹੀ ਹੋ ਅਬ
 ਤ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਬਿਧਨ ਹੀ ਹੋ ਮੈ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਤੁਝਿ ਕੋ ਆਤਮਾ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਹੋ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਕਹਾ ਤੁਝ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਬਿਧਨ ਹੀ ਹੋ ਅਬ ਤ ਕਬਿਧ ਮੁਕਤ ਤੇ ਤੈਨੇ ਦ੍ਰਿ
 ਸਟਾਨ ਹੀ ਉਠਾਈ ਚਕਵੇ ਕਹਾ ਮੈ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਤੁਝ ਕਹਾ ਤੇ ਜੁ ਬਿਧ ਮੁਕਤ
 ਹੋ ਤਾਂ ਤੇ ਨਿਸਚੇ ਕੁਇ ਆ ਜੁਤੁ ਫਿਰੇ ਨੇਤਰੇ ਤੇ ਦੋ ਕੁਸਤ ਹੋ ਅਹੁ ਮੈ
 ਨੇ ਆਪਾ ਬਿਨਾਨ ਹੀ ਦੇਖਾ ਸਾਰ ਸੁਤ ਕਹਾ ਹੋ ਚਕਵਾ ਤੁਮੇ ਗਾਹੁ ਹੋ ਅਹੁ
 ਤੈਨੇ ਕਹਾ ਜੁ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਸਤਿ ਹੋ ਪਰ ਜੋ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ਪ੍ਰਸਨ ਉਤਰ ਕਾ ਸੋ ਕਰ
 ਤਾ ਹੋ ਮਯੁਰ ਕਹਾ ਤੁਮ ਦੇ ਨੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹੋ ਦੋ ਕਹਾ ਦੇ ਤੇ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰੇ
 ਅਹੁ ਮੁਝਿ ਦਿਖੈ ਚਕਵਾ ਅਹੁ ਸਾਰ ਸੁਤ ਅਹੁ ਮਯੁਰ ਤੀ ਨੇ ਨਹੀ ਸਰਬ ਮੈ ਹੋ
 ਵਚਨ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ਸੇ ਸੁਣਾ ਅਹੁ ਮਾਨਿ ਦਿਖੇ ਗਾਘਾ ਜੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਤੁਮ ਕੋ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਅਹੁ ਮੈ ਤੁ ਤੇ ਛੁਟ ਕਰਿ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਸੇ ਮਿਲੁ ਹੁ ਸਰੇ ਕਹਾ ਹੋ
 ਮਯੁਰ ਹਮਾਰੇ ਬਿਖੈ ਮਨ ਅਹੁ ਅਨੰਦ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀ ਯਹੀ ਰਸਨਾ ਸੇ ਹੋ ਹਿਸ
 ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾ ਸੇ ਸੁਣਾ ਅਹੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਰੀ ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਬਿਧ ਅਹੁ
 ਕਤਿ ਦੇ ਨੇ ਨਹੀ ਏ ਸਥਿਰ ਆਪੋ ਸੇ ਆਪ ਹੋ ਯਹਿ ਕਹਾ ਅਹੁ ਤੁਸਨੀ ਕੁਇ
 ਅਹੁ ਕਛੁ ਬਲ ਨਗਰਾ ਜੇ ਬਚਨ ਕਰੇ ਪੰਚ ਸਹਿ ਸਰਵ ਰਖ ਬਚਨ ਨ ਕਹਾ ਤੁ
 ਸਨੀ ਹੋ ਅਹੁ ਜਾਨਾ ਜੁ ਏ ਕਘ ਗੀ ਬੀਤੀ ਹੈ ਅਬ ਵਾਨ ਹੀ ਉਸ ਸਮੇ ਬਿਖੈ ਕੋ
 ਕਲਾ ਅਵਤਰੁ ਏ ਅਹੁ ਕਹਾ ਮੈ ਆਤਮਾ ਭ੍ਰਿਸਟੀ ਯੋ ਕੀ ਸਭਾ ਦਿਖੈ ਆਈ ਓ
 ਮੁਝ ਕੋ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ ਜੁ ਆਈ ਹੋ ਜੁ ਕਓਨ ਹੋ ਅਹੁ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜਨ
 ਹੀ ਤੁਸਨੀ ਹੋ ਨਾ ਮੁਕਤ ਹੋ ਅਹੁ ਨਹੀ ਸਮਝਾ ਬਚਨ ਅਹੁ ਤੁਸਨੀ ਹੋ ਨਾ ਦੇ ਨੇ ਓ
 ਰ ਤੇ ਹੋ ਕੁਲਿਗ ਕਹਾ ਹੋ ਕੋ ਕਲਾ ਤੁਝ ਸੇ ਮੈ ਵਚਨ ਕਰਤ ਹੋ ਪਰ ਤੈਨੇ ਆਪਾ
 ਕੋ ਕਲਾ ਮਾਨਾ ਹੋ ਤਿ ਆਗ ਕਹਾ ਅਹੁ ਮੈ ਕੁਲਿਗ ਕੋ ਤਿ ਆਗੇ ਹੋ ਕੋ ਕਲਾ
 ਕਹਾ ਮੁਝਿ ਦਿਖੈ ਓਹੁ ਹੁਤਿ ਆਗ ਨਹੀ ਮੁਝ ਤੇ ਕਿ ਆਉਂਨ ਹੋ ਜਾ ਤੇ ਗ੍ਰਿਹ
 ਹੁਤਿ ਆਗ ਕਰੇ ਮਨ ਤੇ ਰਾਜੁ ਇਨਹੁ ਕਰੇ ਮੇ ਬਿਖੈ ਬੰਧ ਹੋ ਆਤਮ ਸੁਖ ਤੁਝ
 ਕੋ ਕੋ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਜਾਨਾ ਹੈ ਜੁਤੁ ਫਿਰੇ ਆਤਮਾ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ਕੁਲਿਗ
 ਕਹਾ ਜਬ ਤਕ ਆਤਮਾ ਕੀ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਰੂਪ ਕੀ ਕੋ ਸੇ ਹੋਇ ਕਹਾ ਦੇ ਕੋ
 ਕਲਾ ਤੁ ਕਓਨ ਹੋ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਾ ਵਹੀ ਹੋ ਜੇ ਕਹਾ ਤਾ ਹੋ ਕਓਨ ਹੋ ਸਭ ਦਰਸਨ
 ਮੇਰੇ ਹੋ ਅਹੁ ਮੁਝਿ ਦਿਖੈ ਦਰਸਨ ਨਹੀ ਸਭ ਕਹਾ ਹੋ ਕੋ ਕਲਾ ਬਚਨ ਆਤ

ਮਾਕਾਬਹੁਕੁਕਾ ਕੋਕਲਾਕਹਾਤੁਮਹੁਨੇਏਘਾਹੈਤੋਕਹੋ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੇਕਹੁਣਨ
 ਹੀ॥ ਪ੍ਰਗਟਕਰੋਆਤਮਾਬਿਖੇਕਿਆਸੁਖਪੈ॥ ਸਭਤੁਸਨੀਰੁਏ॥ ਕੋਕਲਾਕਹ
 ਸੋਰੇਕਾਗੁਰਮੈ॥ ਹਿਸਕਹਾਏਕੋਕਲਾਤੋਰੇਬਿਖੇਗੁਰਅਹੁਸਿਖਕੈਸੇਪ੍ਰਗਟ
 ਰੁਏ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਜੇਮੈਤੋਤਉਗਰਸਿਖਤ੍ਰੀਮੈ॥ ਮੁਝਤੇਕਿਆਤਿਨੁਹੈ॥
 ਮਯੁਰਕਹਾਮੈਤੇਰਾਸਿਖਹੋਤਾ॥ ਪਰੁਪਾਲੇਹੀਤੁਫਿਕੋਨਾਸਕੋਰੇਗਾ॥ ਕੋਕ
 ਲਾਕਹਾਸਭਕੋਤਕਮੇਰਾਹੈ॥ ਹਿਸਕਹਾਕਿਆਕਹੋਬਿਨਾਬਚਨਕੋਰੇ॥ ਅਹੁਬਿ
 ਨਾਕਾਨਸੁਨੇ॥ ਬਿਨਾਚਿਤਚਿਤਾਕੋਰੇ॥ ਬਿਨਾਬੁਧਿਨਿਸਚਾਕੋਰੇ॥ ਤਾਂ
 ਤੇਕਿਆਕਹੋਕਹਾਸੁਨਨਾਦੇਨੇਨਹੀ॥ ਮੈਹੀਕੋਰੇਹੈਅਹੁਮੈਹੀਸੁਨੇਹੈਅਹੁਜੇ
 ਦ੍ਰਿਸਟਮਾਨਦ੍ਰਿਸਾਦ੍ਰਿਸਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਧਚਿਨਸੇਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਧਚਿਨਤੇਤਿਨ
 ਹੈਸੋਕਹੋ॥ ਸਾਰਸੁਤਕਹਾਨਿਰਬੁਧਹੁਕੀਨਿਆਈਕਿਆਕਹਾਹੈ॥ ਮੈਹੈਤੋਧਚਿ
 ਨਕਹਾਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਮੈਹੈਧਚਿਨਕਹੇਹੈ॥ ਧਚਿਨਿਬਿਨਾਕਚਿਨਹੈਜੁਕਹੇਅ
 ਹਸੁਨੇ॥ ਮਯੁਰਕਹਾਜਬਸੋਤਾਹੈਤਬਤਸਕਰਵਸਤੁਲੇਜਾਤਾਹੈ॥ ਜਭਿਧਚਿ
 ਨਚੇਤਨਹੈਤਚਿਵਿਵਰਜਤਕਿਉਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਆਵਨਾਜਵਨਾਧ
 ਚਿਨਤੇਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਧਚਿਨਬਿਖੇਦੁਐਤਨਹੀ॥ ਜੇਤਸਕਰਿਦੇਖਕਹਿਵਿਵ
 ਰਜਤਿਹੋਇ॥ ਮਯੁਰਕਹਾਧਚਿਨਜੜਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਧਬਰਧਚਿਨਦੇਤ
 ਹੈ॥ ਸਾਰਸੁਤਕਹਾਧਚਿਨਅਕਾਸਤੇਪ੍ਰਗਟਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਅਕਾਸ
 ਭੀਧਚਿਨਹੀਕਹੇਹੈ॥ ਜੇਧਚਿਨਨਹੋਇਤਚਿਅਕਾਸਕਚਿਨਕਹੈ॥ ਧਚਿਨਚੇਤਨ
 ਹੈਜੇਧਚਿਨਜਾਨੈ॥ ਉਸਕੋਸਰੂਪਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਗਰਜਕਹਾਬੇਦਕਹਤਾਹੈਧ
 ਚਿਨਜੜਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਬਚਨਿਮੇਰਾਸਤਿਕੁਇਆ॥ ਜੇਵੇਦਪ੍ਰਗਟਧਚਿ
 ਨਹੀਕਹੇਹੈ॥ ਨਅਚਿਰਧਚਿਨਸੁਣੇਹੈ॥ ਸਰੀਅਚਰਜਮਾਨਰੁਏ॥ ਅਹੁਕਹਾ
 ਤਮਆਤਿਮਸਖਬਿਖੈਮਗਨਬੋ॥ ਏਕੋਕਲਾਧਚਿਨਮੁਖਕਹਾਤੇਆਈ॥
 ਜੇਸਭਕੋਸਿਕਾਮੈਤਾਲਾ॥ ਸੋਰੇਕਾਗੁਰਮਤੇਕਾਕਹਾਨਹੀਕਹਤੇ॥ ਕੋਕਲਾਕਹ
 ਮੈਏਕਅਦਤੀਹਮਾਨਤੇਹੋਤੇਮਾਨੇ॥ ਮੁਝਿਬਿਨਾਕੈਨਿਹੈ॥ ਦਵਚਨਮੇਰਾਮਾ
 ਨੇ॥ ਧਰਜੇਤਮਭੀਆਗੇਹੀਸਬਦਬ੍ਰਹਮਬਿਖੈਨਿਸਚਾਰਾਖਤੇਹੈ॥ ਅਚਰ
 ਜਮਾਨੇਕਿਉਹੋਤੇਹੈ॥ ਧਚਿਨਸੇਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਧਚਿਨਬਿਨਾਜੁਨਿਹਚਾਕੀਆ
 ਹੈ॥ ਤਿਆਗਕਹੋ॥ ਤਬਅਨੰਦਧਚਿਨਕੇਧਾਵਣਕਾਤੁਮਕੋਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥
 ਮਯੁਰਹਸਾਅਹੁਕਹਾਏਕੋਕਲਾਸੰਖੋਧਤਿਬਿਖੈਧਚਿਨਕਹਾਹੈ॥ ਕੋਕਲ
 ਕਹਾਤੁਹੀਆਰੀਧਚਿਨਹੀਕਹੇਹੈ॥ ਹਿਸਕਹਾਬ੍ਰਹਮਾਕਹਤਾਹੈਜੁਪ੍ਰਾਣਮੁ
 ਝਤੇਪ੍ਰਗਟਰੁਏਹੈ॥ ਅਹੁਬੇਦਭੀਸਾਛੀਹੈ॥ ਜੁਪ੍ਰਾਣਅਹੁਇੰਦ੍ਰੀਈਸੂਰਤੇ
 ਪ੍ਰਗਟਿਰੁਏਹੈ॥ ਅਹੁਈਸੂਰਯਹੀਆਤਮਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਸਰਬਆਤਮਾਹੈ॥

ਕੋਕਲਾਕਹਾਕੁਲਾਕਹਾਤੈਨੋ। ਜੇਪ੍ਰਾਣਨਗਾਇਣਤੇਪ੍ਰਗਟਕੁਏਹੈ। ਨਗਾਇ
 ਣਤੀਪ੍ਰਾਣਹੈ। ਸਰੁਕੋਧਵਾਨਕੁਏ। ਅਰੁਕਹਾਵਚਨਤੇਗਾਅਟਲਹੈ। ਅਜੇ
 ਗਹੈ। ਜੁਸਰਬਧਚਿਨਹੈ। ਮਯੁਰਕਹਾਅਸਤਕਸੀਸਤਹੋਤਾਹੈ। ਕੋਕਲਾਕ
 ਹਾਮੈਸਤਿਕਹੋਹੈ। ਅਰੁਨੰਦਸਕਤਗਥੋਹੈ। ਜੁਚਹੋਤਉਫੁਰਿਕਓਭੀਸਾਚਿ
 ਕੋਗੇ। ਸਰੁਕੋਹੋਮਧਚਿਨਹੈ। ਮਯੁਰਕਹਾਸਰੁਕਹਿਨਮਾਤ੍ਰਉਸਕਾਕਹਨਪ੍ਰਮ
 ਨਹੈ। ਪੁਛਾਚੁਧਿਕਿਆਹੈ। ਕਹਾਧਚਿਨਹੈ। ਹੋਸਕਹਾਬ੍ਰਹਮਾਕਹੋਹੈਧਚਿਨਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੈ। ਕਿਆਜੁਕਰਮਹੈਕਹਤਾਤਾਕਾਮੈਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਬ੍ਰਹਮਾਜੇਕਹ
 ਹੋਸੋਕੀਧਚਿਨਹੈ। ਹੋਸਕਹਾਜਜੋਕੋਚੇਤਨਸੋਕਿਆਮੈਜੇਗਾਦੇਤੀਹੈ। ਕਹਾ
 ਜਜੋਚੇਤਨਕੋਧਚਿਨਹੀਪ੍ਰਗਟਿਕੀਆਹੈ। ਸਾਰਸੁਤਕਹਾਹੋਸਾਰਸੁਤੀਚਾਰ
 ਏਜੋਨਿਹਚਾਤੇਰੇਆਤਮਾਕੋਪਾਵਣੇਵਿਖੈਐਸਾਦ੍ਰਿਜਹੋਇ। ਜੇਸਕੋਕਲਾਧ
 ਓਨਬਿਖੈਕੀਆਹੈ। ਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਸੀਤਕਹਤੇਹੈ। ਧਚਿਨਜਜੋਕਛਨਹੀ। ਅ
 ਰੁਦਹੁਅਪਨੇਨਿਸਚੇਤੇਨਹੀਫਿਰਤੀ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਕੋਸੇਕਹਿਤੇਹੈ। ਜੁਬੇਦਸ
 ਸਤ੍ਰਕਹਿਤੇਹੈ। ਵਚਨਧਚਿਨਹੀਤੇਹੈ। ਤਾਂਤੇਵੇਦਸਾਸਤ੍ਰਸਰੁਧਚਿਨਹੈ। ਅਰੁ
 ਧਚਿਨਸੁਪ੍ਰਕਾਸਅਰੁਏਕਹੈ। ਇਸੀਪ੍ਰਸੰਨਿਓਤਗਮੈਜਲਕੁਕਟਾਅਵਤ
 ਭਾਇਆ। ਅਰੁਕਹਾਸਰੁਈਸੁਰਜਗਤਕੋਅਪਨੇਵਿਖੈਲੀਨਕਹਤਾਹੈ। ਤਉ
 ਈਸਗਵਿਖੈਧਚਿਨਕਹਾਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਈਸੁਰਧਚਿਨਹੈ। ਅਧੋਕੋਆਧਬਿ
 ਖੈਭੈਚਤਾਹੈ। ਜਲਕੁਕਟਕਹਾਈਸਾਰਕੀਇਛਤੇਜਗਤਿਓਤਪਤਿਭੁ
 ਏਆਹੈ। ਅਰੁਮੁਲਸਰਬਕਾਵਹੀਹੈ। ਤਾਂਤੇਧਚਿਨਭੀਓਸਤੇਪ੍ਰਗਟਿਭੁ
 ਏਆਹੈ। ਜੇਸੇਪ੍ਰਕਾਸਤੇਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਅਰੁਮਹਿਦਹੀਕਾਰਓਤਪਤਿਭੁਏਆਏ
 ਅਰੁਵਹੀਮਹਿਦਹੀਕਾਰਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੋਕਰਗਾਟਜਗਤਿਕਾਕੀਆਹੈ। ਜ
 ਬਮਹਿਦਹੀਕਾਰਨਥਾਧਚਿਨਕਹਾਥਾ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਹੋਕਾਰਧਚਿਨਕਹਤਾਹੈ
 ਕਹਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਿਖੈਧਚਿਨਕਹਾਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕੋਧਚਿਨਬਿਨਕਿਸ
 ਕਹਾਹੈ। ਮੇਰੇਨਿਸਚੇਵਿਖੈਪ੍ਰਕਾਸਭੀਧਚਿਨਹੈ। ਅਰੁਜੇਸਕੋਬ੍ਰਹਮਕਹਤੇਹੈ
 ਧਚਿਨਹੈ। ਸਰੁਅਚਰਜਸਾਨਕੁਏ। ਗਾਰਜਕਹਾਬ੍ਰਹਮਵਿਖੈਧਚਿਨਕਹਾ
 ਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਮਿਤ੍ਰਹੁਕਛਸੀਸਾਨਕਹਾ। ਜੁਸਰਬਧਚਿਨਹੀਹੈ। ਜੁਸ
 ਰਬਧਚਿਨਹੈਤਉਸਰਬਭੀਧਚਿਨਹੈ। ਤਉਕਿਆਧਚਿਨਹੈ। ਮਭੀਤੰਸਨ
 ਕੁਏ। ਗਾਰਜਕਾਗਕੁਮੁੰਡਕੋਕਹਿਓਤਕਹਿਤਾਹੈਕਿਸਹਿਸੁਵਰਧਮੈਨੇ
 ਭਗਤਿਕਹੀਹੈ। ਅਬਉਤ੍ਰਕੋਕਲਾਕਹਾ। ਕੁਮੁੰਡਕਹਾਅਸੀਤਹੁਕੀਸਰੁ
 ਬਿਖੈਆਇਆਹੈਮੇਰੇਬਿਖੈਬ੍ਰਹਮਨਹੀਰਹੀ। ਅਰੁਬ੍ਰਹਿਨਿਕਾਕਹੀਨਹੀਜ
 ਤਾ। ਤਾਂਤੇਕਿਆਕਹੈ। ਅਯੋਤਮਏਤੇਸੀਤਉਤ੍ਰਨਹੀਦੇਸਕਤੇ। ਤਉਮੇਰੇ
 ਕਿਆਸਕਤਿਹੈਕੋਕਲਾਕਹਾ। ਉਤ੍ਰਭੀਮੇਰਾਦੇਵਹਾ। ਨਹੀਤਉਅਭਿਰਕਰਮ
 ਤਿਆਗਕਰਿਜੇਗਕਰਹਾ। ਮੈਜੇਗੀਹੈ। ਹੋਸਕਹਾਤੁਪੰਘਲੇਕਹੋਹੈ। ਅਚਰਜ
 ਹੈਜੇਪੰਘਇਸਬਿਰਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੇਪੰਘਿਸਰੀਰਤਕਹੈ। ਅਬਸਰੀਰਨਾਸ
 ਭਾਇਆਤਬਪੰਘਕਹਾਹੈ। ਜਬਮੈਜੇਗਕੋਹੋਤਬਜੇਗਹੋਤਾਹੈ। ਨਹੀਤਉਪੰਘ

ਮਾਨ ਨਹੀ ਗਏ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਾ ਜੁ ਜਨਾਹੈ ॥ ਸਾਥਿ ਕਿਸੀ ਵਸਤ ਕੇ ॥ ਤਾਤੇ
 ਜੁ ਜਨਾਧਿ ਨੇਸੇ ॥ ਤਾਤੇ ਸਰੁਪ ਚਿਣੀ ॥ ਸਰੁ ਕਹਾ ਤੁਝਿ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥
 ਪੀਛੇ ਪੁਛੈ ਗੇ ॥ ਜੁਪ ਚਿਣ ਕਹਾਹੈ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਾ ਪਚਿਣ ਕੋ ਕਚਿਣ ਮਾਰੇ ॥
 ਜੇ ਇਸ ਸਰੀਰ ਸੇ ਨਿਕਸਾ ਅਰੁ ਅਚਿਰ ਸਰੀਰ ਬਿਖੈ ॥ ਇਸ ਬਿਤਹੈ ॥ ਪਚਿ
 ਨ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ ॥ ਹਿਸਕਹਾਹੈ ਬਾਦੀ ॥ ਯਹਿ ਜਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪਹੈ ॥ ਪਚਿਨ ਕ
 ਹਾਹੈ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਾ ਇਸ ਬਾਤ ਤੇ ਭੀ ਪਚਿਣਾ ਇਸ ਬਿਤ ਪਾਈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਪੁਰਨ ਅਰੁ ਅਰੁਪ ਕੋ ਕਹਤੇਹੈ ॥ ਤਾਤੇ ਪੁਰਨਿ ਅਰੁ ਅਰੁਪ ਪਚਿਣਹੈ
 ਸਰੁ ਆਪ ਸਮੇਸ ਲਤ ਕਰੀ ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਨਿਕਟ ਜਾਇ ਕਰ ਯਹੀ ਬਾ
 ਤ ਨਿਹਚੇ ਕਰ ਚਾਹੀਏ ॥ ਜੇ ਕਹੇਹੈ ਸੇਸਤਿਹੈ ॥ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਾ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮ ਪੈ
 ਜਾਵੈ ॥ ਜੁਵਾਨੇ ਪਖਤੁ ਮਾਰਾ ਕੀ ਆਤਮਾ ਨੇਹੀ ॥ ਸਰੁ ਕਹਾ ਜੇਹੋ ਇਸੇ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾਤੇਹੈ ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਕਹਾਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਵਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋ ਨੇ
 ਕਟ ਗਏ ॥ ਕਚ ਕਹਾਹੈ ਪਿਤਾ ਉਨਹੁ ਤੇ ਕਿਸੀ ਨੇ ਉਤਰ ਉਸ ਕਾਨ ਦੀਆ ॥
 ਵਹੁ ਕੋ ਸੇਸੀਤ ਬੋ ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਕਹਾਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਸਚੇ ਕੇ ਬ੍ਰਿਹ ਕਾ ਯਹੀ ਫਲੁ ਹੈ
 ਜੇ ਸੁਠ ਕੋ ਸਾਚਿ ਕਰ ਦਿਖਲਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪੈਗਏ ॥ ਅਰੁ ਤੈਤੈਤ ਕਰੀ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਯਾ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾਇ ਨ ਕੀ ਜਾਨਤਿ ਭੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਸੇਸਟ ਅਪਨੇ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਕਹਾ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਸਿਨਿਉਤਾਇ ਨਾਇ ਨ ਕਾਸੁਨ ਜੁ ਕਿਆ ਕਹੇਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪੰਛੀ
 ਯੋ ਕੋ ਕਹਾਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸਨ ਮਿਤ ਆਏਹੈ ॥ ਪੰਛੀ ਚਿਕਹਾਹਮ ਕੋ ਨਿਹਚਾਹੈ
 ਜੇ ਆਤਮ ਬਿਨਾ ਔਰ ਕੋ ਉਨਹੀ ॥ ਔਰ ਕੋ ਕਲਾ ਕਹਾਤੀਹੈ ਸਰੁਪ ਚਿਣਹੈ ॥
 ਤੁੰਡੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਾਨੇਹੈ ॥ ਜੇ ਕਹੇਹੈ ਸੇਈਸਤਿਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਹਾ ਕਛੁ ਪ੍ਰਸਿ
 ਨ ਉਤਰ ਕੋ ॥ ਪੀਛੇ ਤੁਮਾ ਕਉ ਤਰ ਦੇਵੇਗਾ ॥ ਹਿਸਕਹਾਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ
 ਜਾਨੇਹੈ ਜੁ ਸੂਬਾ ਮੈਹੈ ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਸਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਗਾਹੈ ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ ਸਰ
 ਬ ਕੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੈਹੈ ॥ ਪਰਮੈ ਤੇਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਹੈ ॥ ਮਯਰ ਕਹਾਹੈ ਗਰਜ ਸ
 ਰਬ ਮੈਹੈ ॥ ਹੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵਚਨ ਮੇਗਾ ਸੁਣਾ ॥ ਕਿਆ ਜੁ ਮੈਹੈ ॥ ਗਰਜ ਕਹਾ
 ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੈਹੈ ॥ ਕੁਲੀਗ ਕਹਾ ਤੁਝਿ ਕੋ ਮੈ ਪੈ ਕੋ ਮੈ ਲਿਆਇਆਹੈ ॥
 ਸਾਛੁ ਅਰੁ ਦਾਸ ਤਮੇਰੇ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ॥ ਸਰਬ ਮੈਹੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਸਾ ਅਰੁ ਮਹੀ
 ਚਤੇ ਆਦਿ ਲੋਕ ਰਜੁਪਤ ਬੋ ॥ ਉਨ ਕੋ ਕਹਾ ਜੇ ਸੁਨੇ ਜੁ ਯਹਿ ਕਿਆ ਕਹੇਹੈ ॥
 ਤੁਮਹੁ ਨੇਯਹੀ ਜਾਨਾਹੈ ॥ ਜੁਹਮ ਉਤਪਤਿ ਜਗਤ ਕੀ ਕਰੇਹੈ ॥ ਪਰੁ ਆਤਮਾ
 ਬੀਚਾਰਨਹੀ ਗਏ ॥ ਤੁਮ ਸਰੁ ਬਤਿਯੇ ਤੇ ਯਹਿ ਕੁਲੇਹੈ ॥ ਰੇ ਪੰਥ ਰਯੇ ਤੁ
 ਮ ਪੈਨੇਹੈ ॥ ਕੁਲੀਗ ਕਹਾਹੈ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੈ ਨੇ ਤੇਰੇ ਬਿਖੇ ਸੇਸਤ ਨਿਦੇਖੀ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਾ ਹਸਾ ਅਰੁ ਪੁਛੁ ਤੁ ਕੋ ਨਹੈ ॥ ਕੁਲੀਗ ਕਹਾ ਮੈ ਆਤਮਾਹੈ ॥ ਜਾਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਪ੍ਰਗਟ ਰੁਏਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਯਹਿ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤੇਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਵਹੁ ਮਾਇਆਹੈ ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰਹੈ ॥ ਅਰੁ ਮੈਸਰੀਰ ਕ
 ਰਿਯਾਹੈ ॥ ਸਰਮਾ ਕੁਲੀਗ ਕਾ ਬਚਨ ਸੁਣ ਕਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁ ਪ੍ਰਸਿਨਿਕੀਆ ॥

ਅਰੁਪ੍ਰਸਿਨਕੁਇਆ ਅਰੁਕਹਾਯਹੀਮੁਫੁਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ॥ ਜੇਮੁਫੁਕੋ
 ਤਿਗੁਣਅਰੁਮਾਇਆਤੇਅਤੀਤਅਰੁਸੁਪ੍ਰਕਾਸਦੇਖਾਤੇਨਕਾਰੇਤੇਜੁਤੀ
 ਨੇਗੁਣਕੇਬਲਕਹਣਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਨਹੀਤਓਮੈਹੀ॥ ਬਹੁਜਗਤਜੁਤੇਪੁਰਾ
 ਜੁਕਛੁਤੇਨੇਬਿਸਨਤੇਸੁਨਾਹੈਸੋਕਹਾਗਾਰਜਕਹਾਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਮਯ
 ਰਕਹਾਤੇਨੇਬਿਸਨਕੇਧ੍ਰੁਗਾਟਿਕੀਆਹੈ॥ ਸਭਨੇਕਹਾਏਬ੍ਰਹਮਾਧਿਨਸੁਪ੍ਰ
 ਕਾਸਅਬਦਾਧਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਧਿਨਧਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਧਰਕੇਕ
 ਲਾਉਧਾਧਲੀਆਹੈ॥ ਚਾਹਤੀਹੈਜੁਧਿਨਸਤਿਹੈ॥ ਧਰਧਾਚੇਤਤਤਾ
 ਤਮਾਤੇਉਤਧਤਿਕੁਏਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਦੇਨੇਧਾਅਕਾਸਤੇਉਠਾਇਕਰਪ੍ਰਕਾਰ
 ਕਰੀ॥ ਅਰੁਕਹਾਏਬ੍ਰਹਮਾਆਜਤੇਨੇਬਤਿਆਈਤਿਆਗੀ॥ ਅਰੁਬਿਖਮਤਾ
 ਕਰੀ॥ ਮੇਰੇਬਿਖੇਉਧਾਧਕਹਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤੁਹੈਅਰੁਸਰਬਧਦੇਕੋਤੇਨੇਹੀਸਿੰਘਾ
 ਮਨਿਕੀਆਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਏਧਮਤਿਕਰੁਬੀਚਾਰਕਹਾ॥ ਜੁਧਿਨਕੋਸੇਸੁਪ੍ਰ
 ਕਾਸਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਮੈਨੇਜਾਨਾਹੈਜੁਆਧਨਿਰਉਧਾਧੁਧਿਨਕਹੇਹੈ॥ ਜੁਧ
 ਭੰਨੇਹੈਤਿਤਓਕਓਨਕਹੇ॥ ਤਾਂਤੇਸਰੁਧਓਨਹੈ॥ ਹੇਬ੍ਰਹਮਾਬੇਦਕਹੇਧ੍ਰੁਪ੍ਰਤੀਤਕ
 ਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਬੇਦਯਹੀਕਹੇਹੈਕਿਨਖਸਖਤਕਨਗਾਇਣਹੈ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਾਣਅਰੁ
 ਇੰਦ੍ਰੀਆਅਰੁਗੁਣਨਗਾਇਣਤੇਉਤਧਤਿਕੁਏਹੈ॥ ਰੁਤਰੁਵਿਖਵਰਤਮਾਨਸ
 ਬਦਹੀਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਪਵਨਿਕਿਅਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਤੁੰਈਸੁਰਹੈ॥ ਅਰੁਸਰਬ
 ਕਰਮਤੇਲੇਹੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਾਣਕਛੁਨਹੀਤਓਕਰਮੁਤੇਰੇਗੁੰਕਛੁਨਿਕੁਏ॥ ਅਰੁਯਹ
 ਜੇਕਹਤਾਹੈਪ੍ਰਾਣਨਗਾਇਣਤੇਉਤਧਤਿਕੁਏਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਗੁੰਧਓਨਇਸਥਿਤ
 ਰੁਇਆ॥ ਕਾਹੇਤੇਮੂਲਅਰੁਸਾਖਾਬਿਖੇਕਿਆਰੁਦੇਹੈ॥ ਜੇਪ੍ਰਾਣਨਗਾਇ
 ਣਤੇਉਤਧਤਿਕੁਏਹੈ॥ ਤਓਨਗਾਇਣਤੀਪ੍ਰਾਨਹੈ॥ ਅਰੁਤੇਨੇਜਬੇਦਬਿਖੇਕ
 ਹਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਣਮੁਫੁਤੇਉਤਧਤਰੁਏਹੈ॥ ਰੁੰਕਹੁਸਤਿਹੈਕਿਮਿਥਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਕਹਾਪ੍ਰਾਣਤੇਕਰਮਹੇਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਪ੍ਰਾਣਅਰੁਕਰਮਕਹਣਮਾਤ੍ਰਹੀਹੈ॥ ਜਬਿਏ
 ਕਮੈਦੋਨੇਨਹੀ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਸਰੁੰਸਰੁਮਿਥਿਆਪ੍ਰਗਾਟਿਕਰੇਹੈ॥ ਜਬ
 ਬਤਾਸਰੋਮਨਅੰਸੇਕਹੈਤਉਛੋਟੇਕਿਉਨਕਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਤੁਕਿਆਹੈ॥ ਅਧ
 ਨਰੁਧਕਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਜਾਕੇਸਰੁਧਕੋਗਿਆਨਨਹੀ॥ ਵਾਕੋਕਹਣਾਕਿਆਰੁ
 ਣਹੈ॥ ਜਾਨੇਦੇਖਾਹੈਉਸਕੋਭੀਕਛੁਜੇਗਨਹੀ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਯਹੀਸੋ
 ਸਾਹੈ॥ ਹੇਬ੍ਰਹਮਾਜੁਤੁਹੀਹੈ॥ ਤਓਸਰੁਧਕੋਕਿਨਦੇਖਾ॥ ਅਰੁਕਾਨੇਦੇਖਾ॥
 ਮੂਲਦੇਖਣਾਤ੍ਰਿਪਟੀਬਿਨਾਨਹੀਹੋਤਾਹੈ॥ ਜਬਮੈਹੋਤ੍ਰਿਪਟੀਕਹਾਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਉਠਿਖਜਾਕੁਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਕਹਾਉਤਰਤੇਗਮੁਫੁਤੇਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਤਾਂਤੇਬਿ
 ਜਨਧੈਜਾਤੇਹੈ॥ ਸਰੁੰਏਕਰੇਕੁਏਧੀਰਸਮੰਦਬਿਖੇ॥ ਜੇਇਸਥਾਨਿਏਸ
 ਥਿਤਾਬਿਸਨਕਾਹੈ॥ ਤਹਾਧਹੁਚੇ॥ ਅਰੁਉਸਤਤਲਾਯੇਕਰਨਾ॥ ਕਿਹੇਰੁਜ
 ਵਾਨਮੂਲਸਰੁਦਸਤਕਾਤੁਹੈ॥ ਅਰੁਅਕੋਰੁਧਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਉਸਤ

ਤਮੇਰੀਸੁਨੋ॥ ਜੁਹੇਬਿਸਨਤੈਨੇਮੁਫੁਤੇਉਤਪਤਿਪਾਈਹੈ॥ ਅਰੁਯਹਿਚਤ
 ਰੁਜਤੇਗੁਰੂਪਅਰੁਸਿਖਚਰਗਦਾਪਦਮਮੁਫੁਤਿਪਜਾਏਹੈ॥ ਅਰੁਮੁਫੁ
 ਬਿਖੇਆਵਾਹੈਨਨਹੀ॥ ਪਰਤੁਫੁਕੇਬਾਰਬਾਰਨਮਸਕਾਰਕਰੇਹੈ॥ ਐਸਾਅ
 ਵਾਜਨਕਰੇਹੈਜਾਮੈਅਵਾਜਨਅਰੁਬਿਸਨਨਹੀ॥ ਹਿਸਕਹਾਹੈਕੋਕਲਾਯਹਿਉ
 ਸਤਤਨਹੀਨਿੰਦਾਕਰੇਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਅਬਤਕਅਗਿਆਨਬਿਖੈਹੈ॥ ਮੁ
 ਫੁਸੈਵਚਨਮਤਿਕਰਾ॥ ਜੁਥੁਹਮਾਸੁਆਮੀਤੇਰਾਖਜਾਹੈ॥ ਅਰੁਬਿਸਨਆ
 ਵਤਹੈ॥ ਓਸਤਤਅਰੁਨਿੰਦਆਕਾਤਿਆਗਕਰਾ॥ ਮਸੁਰਕਹਾਮੈਅਵਾਜ
 ਨਕਰੇਹੈ॥ ਜੁਕੋਉਨੇਹੀਨਿਧੀਤਮੁਨਿਕੋਈਆਵਤਾਹੈਨਿੰਦਾਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਨਮ
 ਸਕਾਰਮੇਰੀਮੁਫੁਕੇਹੈ॥ ਹੇਬਿਸਨਆਉਤੇਰਾਆਵਨਕੋਸਾਹੈ॥ ਜਾਮੈਅ
 ਵਵਾਜਾਵਵਾਨਹੀ॥ ਕੁਲੀਗਕਹਾਨਹਿਸਨਕੋਕਲਾਨਮਜੁਰਨਬਿਸਨਨਬੁ
 ਰਮਾਨਹੁਦਸਰਬਮੈਹੈ॥ ਤਾਤੇਅਪਨੇਰੂਪਕੋਆਪਬੁਲਾਵੇਹੈਏਤੇਵਚ
 ਨਮੈਜੈਸਾਪੁਰਬਸੈਸੁਰਜਉਦੇਤੇਇਬਿਸਨਦੇਵਸਮੁੰਦਸੇਨਿਕਸੇ॥ ਅਰੁ
 ਪੁਛਾਕਿਹੈਪੰਖੋਰੇਯੋਕਹੇਤਮਕਓਨਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਮੈਚੈਤਨਅਰੁਸੁ
 ਪ੍ਰਕਾਸਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਤੇਰਾਮਾਫੁਸੈਹੈ॥ ਅਰੁਹੇਬਿਸਨਤੁਫੁਕੇਲਜਾਨਹੀਅ
 ਵਤੀ॥ ਜੁਪੁਛਤਾਜੁਤਮਕਓਨਹੈ॥ ਸਹੀਰਪੰਚਰੂਤਕਾਜਜਾਹੈ॥ ਅਰੁਆ
 ਤਮਾਵਚਨਤੇਪਰੇਹੈ॥ ਤੁਫੁਕੇਕਓਨਉਤਰਦੇਵੈਸੁਯਹਿਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾ
 ਕਹੇਪ੍ਰਸੰਨਿਤਮਾਰਾਕਿਆਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਅਪਉਤਰਦੀਆਤੇਨੋ॥ ਬ
 ਹੁਜਕਿਆਪੁਛੇਹੈ॥ ਆਦਿਹੀਤੈਨੇਪੁਛਤਮਕੋਨਿਹੈ॥ ਜਬਅਪਨੇਸਰੂਪ
 ਪਕੀਤੁਫੁਕਓਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਤੁਫੁਤੇਕਿਆਪੁਛੇ॥ ਅਬਿਸਿਵਲੋਕ
 ਬਿਖੈਜਾਤੇਹੈ॥ ਸੁਣਾਬਾਜੇਵੇਦਾਂਤਿਵਿਸਨਕੇਦੇਸਵਿਖੈਹੈ॥ ਪਰਵੇਦਾਂਤਿਕ
 ਹਾਹੈਕੋਵਲਕੁੰਤਿਹੈ॥ ਬਿਸਨਿਕਹਾਮੈਈਸੁਰਹੈ॥ ਅਰੁਅਨੰਤਸਕਤਿਰ
 ਪਤਿਹੈ॥ ਯਹਿਸਗਬਿਪੰਖੋਰੁਅਰੁਬੁਰਮਾਕੋਸਕਸਕੋਆਏਹੈ॥ ਇਨਹੁ
 ਕਹਾਕਹੁਪਚਿਨਪ੍ਰਕਾਸਹੈਕਿਰੰਮ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਕਰਮਸਕੀਪ੍ਰਸੰਨਿਕੁਏ॥
 ਕੋਕਲਾਕਹਾਇਸੀਬੁਧਤੇਆਪਕੋਈਸੁਗਮਾਨਾਹੈ॥ ਪਚਿਨਕਹਾਕੋਸੇਕ
 ਹਮੁਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੈਸੇਤੁਕਹੈਹੈਤੈਸੇਪੰਖੋਰੋ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਅਬਤੁੰ
 ਈਸੁਰਕੁਏਆ॥ ਯਹੀਕਹੁਜੁਪਚਿਨਕਰਤਾਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜੈਮਿਥਿਜ
 ਹੇਇਸੇਕੋਸੇਸਤਿਕਹੀਐ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਮਿਥਿਅਕਿਉਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਜੋ
 ਸਤਿਹੈਸੋਈਕਹਾ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਜਬਿਸਹੀਰਗਿਜਤਾਹੈ॥ ਤਬਪਚਿਨ
 ਕਹਾਹੈ॥ ਕੋਕਲਾਕਹਾਇਸਸਤਾਵਿਖੈਦਿਨਕੀਰਾਤਹੈ॥ ਜੋਕਹੀਏਪਾਇ
 ਛੁਟਵੈਸੋਅਕਾਸਨਾਸਕੁਏਆ॥ ਤਉਕੋਸੇਪਰਤੀਤਕੀਜੀਏ॥ ਤਾਂਤੇਜੋ
 ਸਹੀਰਕਾਨਾਸਕੁਏਆਤਉਕਿਆਹੁਆਆਪਿਪਚਿਨਜਿਉਕਾਤਿਉ
 ਹੋ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਯਹਿਮੁਫੁਮੈਲੀਨਿਹੈ॥ ਮੁਫੁਵਿਖੈਪਚਿਨਕਹਾਹੈ

ਨਿਰੰਜਨ ਹੋ। ਕੋਕਲਾਕਰਾਨਹਿਕਚਿਨਦੁਤੁਮੈਲੀਨਹੋਤਾਹੈ। ਬਿਸ
 ਨਕਰਾਨਹਿਅੰਸਮੇਰਾਹੈ। ਜੈਸੇਕਵਤੇਰਵਾਲਾਕੋਕਲਾਕਰਾਹੋਕੁਗਵਾਨ
 ਤੈਨੇਆਪਕੋਕੰਡਕੰਡਰੀਆ। ਅਖੰਡਨਹੁਆ। ਜੈਅੰਸਤੇਗਾਹੈ। ਬਿਸ
 ਕਾਰੁਪਕਿਆਹੈ। ਬਿਸਨਕਰਾਜੈਸੇਮੈਅਰੁਪਹੋਤੈਸੇਮੇਰਾਅੰਸਤੀਅ
 ਰੁਪਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਰਾਜਾਤੇਦੁਅਰੁਪਸੇਪਵਨਿਹੈ। ਪਚਿਨਸੇਪਸਿਨਿਰੁ
 ਭੁਆ। ਬਿਸਨਬਹੁਜਕਰਾਜਬਧੰਚਰੁਤਨਾਸਹੋਤੈ। ਤਬਪਚਿਨਕ
 ਰਾਹੋਤਾਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਰਾਕੈਸੇਨਾਸਹੋਤਾਹੈ। ਬਿਸਨਕਰਾਪੰਚਰੁਤਮਹ
 ਦਹਿਕਾਰਤੇਉਤਪਤਿਕੁਏਹੈ। ਬਹੁਜਹਿਕਾਰਬਿਖੈਲੀਨਹੋਹਿਗੈ। ਤਚਿ
 ਪਚਿਨਕਹੀਨਿਗਾਇਆ। ਜੈਨਾਸਹੋਤਾਤਚਿਪ੍ਰਗਟਿਨਹੋਤਾ। ਬਿਸਨਕ
 ਰਾਪੁਰਖਵਿਖੈਉਨਨਹੈ। ਯਹਿਸਭਿਪ੍ਰਕਾਸਰਖਤਿਹੈ। ਬਿਸਨਕਰਾ
 ਪੁਰਖਮੁਫਤੇਪ੍ਰਗਟਿਕੁਇਆਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਰਾਤੁਕਾਸੇਪ੍ਰਕਾਸਰਖ
 ਤਹੈ। ਕਰਾਮੈਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਰਾਅਸਤਿਮਾਤਿਕਰਾ। ਯਹਿਅ
 ਪਤੇਆਪਪਚਿਨਕਹੋਹੈ। ਤਾਂਤੇਪ੍ਰਕਾਸਰਖਤਿਹੈ। ਬਹੁਜਬ੍ਰਹਮਾਅ
 ਰੁਬਿਸਨਪੰਖੇਰੁਚਿਸਿੰਗਤਿਸਿਵਲੋਕਕੋਰਾਏ। ਸਰੁਪੰਖੇਰੁਯੋਮਿ
 ਸਲਤਕਰੀਜੈਕੋਕਲਾਕਚਿਮਾਗੀਐ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਪਗਾਸਾਸਤ੍ਰਬਿਖੈ
 ਲਿਖਾਹੈ। ਏਕਤੇਜੋਬਹੁਤਿਯੋਕੋਦੁਖਿਪਹੁਚੈ। ਸਕਾਘਾਤਕਰ
 ਏਜੋਗਾਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਰਾਹੋਬਿਸਨਪੰਖੇਰੁਕਹਿਤੇਹੈਜੋਇਸਕੋਕਲਾ
 ਕਾਨਾਸਕਰੀਐ। ਅਰੁਜੈਮੈਨਾਸਰੁਈਨਤੀਨੋਲੋਕਕਹੈਗੇਨਤੁ। ਬਿਸਨ
 ਹਸਾਅਰੁਕਰਾਇਸਕਾਘਾਤਿਮਤਿਕਰਾ। ਸਿਵਕੋਨਿਕਟਿਗਾਏ। ਅਰੁ
 ਸਿਵਕੋਨਮਸਕਾਰਨਾਕੀਨਕੀਆ। ਸਰੁਕਰਾਮਾਰੁਪਕੋਨਮਸਕਾਰਹੈ।
 ਸਿਵਕਰਾਯਹਿਸਰੁਅਰਨਮੈਅਰਮੈਹੈ। ਸਰਬਤੁਸਨੀਕੁਏ। ਸਿਵਪੰ
 ਖੇਰੁਯੋਕੀਚਿਰਦੇਖਾ। ਅਰੁਬਿਸਨਸੇਪੁਛਾਹੋਰੁਪਮੇਰੇਯਹਿਕਿਆਕੋ
 ਤਕਹੈ। ਬਿਸਨਕਰਾਤੁਮਸਭਿਪ੍ਰਚਿਨਨਹੋਹੈ। ਸਰੁਕਾਰੇਦਤੁਮਪ
 ਪ੍ਰਗਟਿਹੈ। ਸਰੁਕਰਾਹੋਸਿਵਤੁਮੰਗਲਰੁਪਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਰਾਹੋਸਿਵਸ
 ਰੁਪੰਖੇਰੁਅਰੁਬ੍ਰਹਮਾਅਰੁਬਿਸਨਕੋਜਾਨਤਹੈ। ਅਰੁਮੈਤੇਗੇਨਿਕਟਅ
 ਈਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਜੋਤੁੰਡੀਇਪਸਕਪਚਿਨਕਾਹੈ। ਅਰੁਮੈਪਚਿਨਕੋਸੁਪ੍ਰਕ
 ਸਕਜਾਨੈਹੈ। ਪਰੁਕਹੁਤੁ। ਪ੍ਰਥਮੇਤੁ। ਕਛੁਪ੍ਰਸਿਨਉਤਰਕਰਾ। ਬ
 ਹੁਜਮੈਉਤਰਕਹੋਗਾ। ਹੰਸਕਰਾਸਰੁਦਰਸਨਿਅਰੁਰੁਪਮੇਰਾਹੈ। ਮ
 ਯੁਰਕਰਾਰੁਪਅਰੁਪਮੇਰਾਹੈ। ਕੁਲਿਗਿਕਰਾਯਹਿਸਭਿਚੇਲੇਮੇਰੇਹੈ
 ਸਿਵਇਨਕੇਵਚਨਸੁਨਿਕਰਾਧਿਆਨਿਬਿਖੈਗਾਇਆ। ਕੋਕਲਾਕਰਾ
 ਪਚਿਨਸੇਪ੍ਰਕਾਸਹੈ। ਸਿਵਧਿਆਨਤੇਉਤਗਾ। ਅਰੁਕਰਾਕੋਕਲਾਤੁਪੀ
 ਨਿਹੈ। ਜਾਂਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਤੇਫੁਰਿਸਾਚਸੰਦਰੁਇਆ। ਅਰੁਕੋਕਲਾਤੁ

ਆਪਨਿ ਅਉਕਗ ਅਰੁ ਬੀਚਾਰ ਜੁਪ ਚਿਨਤੁ ਨਿਤੇ ਉਤਪਤਿ ਰੁਇਆ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਜੋ ਸਭ ਦੇਖਤੀ ਹੈ ਸਿਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਰੂਪ ਤੇ ਰਾਹੈ॥ ਇਨ ਕੇ
 ਦੁਖ ਮਤਿ ਦੇਹਾ ਕੇ ਕਲਾਤੁ ਸਨੀ ਰੁਈ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਕਚ ਕੋ ਕਹੈ॥
 ਕਿਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਨਿਹਚਾ ਐਸਾ ਚਾਹੀ ਐ॥ ਜਾਨੇ ਅਪਨੇ ਕਹੈ ਕੋ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਅਰੁ
 ਤਾਪ ਗਏ ਜਤਾਨ ਕਹੀ॥ ਜੋ ਕਹਤਾ ਹੈ ਅਰੁ ਸੁਣਤਾ ਹੈ ਸਭੁ ਅਕਾਰ ਬ
 ਹੈ॥ ਧ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮੇਸੁ ਨ ਟਾਅੁ ਉਸ ਪਰ ਨਿਹਚਾ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਆਪਹੀ
 ਮੈ ਫਿਜ਼ਤਾ ਨਿਹੈ॥ ਤਉ ਕਹਣੇ ਸੁਣਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਲਾਭੁ ਹੈ॥ ਕਹਤਾ ਹੈ
 ਮੈ ਫਿਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਪਦ ਕਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਪਰੈ ਹੈ॥ ਪਰ ਇਸ ਕਹਣੇ ਪ
 ਰ ਫਿਜ਼ਤਾ ਨਹੀ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਿਤਾ ਹੈ॥ ਅਪਨੇ ਬੀਚਾਰ ਸਾਥ ਰਸ
 ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋ ਕਚਿਤੁ ਸਰਬ ਬਿਸਨ ਜਨਾ॥ ਸਰਬ ਇਸ ਬ
 ਵਰਜੀ ਗਮ ਵੀ ਵਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣ ਕੁਧ ਕਰਤੁ ਨਿਕੋ ਕਉ ਦੁਖ ਦੇਵੈ॥ ਤੋ
 ਉਸ ਕੋ ਰੀ ਬਿਸਨ ਜਾਨਾ॥ ਕਚ ਕਹਾ ਜੋ ਬਿਸਨ ਹੀ ਹੈ ਤਉ ਦੁਖ ਕਿਸ ਕੋ
 ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਚਿਨ ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਕਹਾ ਬਿਸਨ ਦੇਤਾ ਹੈ॥
 ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਕੋ ਕਚਿਨ ਦੇਤਾ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੋ ਸਰੂਪ ਵਿਖੈ ਦਵੈ ਤਨਹੀ॥ ਜੋ
 ਐਸੇ ਕਹੀ ਐ॥ ਪਰ ਇਸ ਕੀ ਪਰਿਤੋ ਗਿਆ ਕਾ ਕਾਰਨ ਦੁਖ ਦੇਤਾ ਹੈ॥
 ਜੁ ਅਪਨੇ ਕਹੈ ਪਰਿਫਿਜ਼ਤਾ ਹੈ ਕਿਨਹੀ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁੰਗੀ ਨਿਹਚਾ ਕਰਾ॥
 ਏਕ ਸੁਆਸੁ ਇਸ ਪਿਆਨ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਿਹੈ॥ ਜੋ ਸਰੀਰ ਨਾਸੋ ਹੋਇ ਤਉ
 ਰੀ ਫਿਜ਼ਤਾ ਅਪਨੀ ਨਾਤਿ ਆਗੀਏ॥ ਸਰੀਰ ਕੋ ਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਪਤਿ ਕਹਾ ਜਬ ਮੇਰੇ ਕੋ ਮੇਰੇ ਕਹੈ ਪਰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਨਹੀ ਤਉ ਤੇਰਾ ਪਰੋ ਜਾਨਿ
 ਕੇ ਸੇਸਿ ਪਿਹੈ॥ ਜੇ ਸੇਤੁ ਕਹਤਾ ਹੈ ਤੇ ਸੇਹੀ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਜੋ ਸੁ
 ਕਹੈ॥ ਨਾਸੋ ਨਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਜਬ ਤੇ ਸੇ ਸਰੀਰ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਾ ਤਬ ਵਰਨ
 ਆਸੁ ਮਤੁ ਨਿਵਿਖੈ ਨਹੈ ਗਾ॥ ਅਰੁ ਮਹਿਦ ਹੀ ਕਾਰ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਸੇ
 ਛੁਟੈ ਗਾ॥ ਜਬ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਜਾਨੇ ਤੇ ਯਹਿ ਲਛਨਿ ਨਿਵਰਤ ਰੁਏ ਤਚਿ ਸ
 ਰੀਰ ਰੀ ਨਹੈ ਗਾ॥ ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਇਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਕੋ
 ਮਨ ਮੈ ਫਿਜ਼ ਕਰ ਰਾਖਾ॥ ਕਚ ਕਹਾ ਕਛੁ ਤਪ ਕਰਹਾ॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਕ
 ਹਾਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਯਹੀ ਦੁਖ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਤਪ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਭੁ ਕੋ
 ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨੇ॥ ਜੋ ਇਸ ਤੇ ਉਪਰਤਿ ਆਗਾ॥ ਅਰੁ ਤਪ ਨਹੀ॥ ਪਰ
 ਨਤਪ ਪਛਾਨਾ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਕਾ ਹੈ॥ ਜਬ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਲਾਭਾ
 ਤਪ ਨਹਾ ਜੁ ਕੀ ਆਤੈ॥ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਪਦ ਕੇ ਅਰੁ ਮਾਨ ਕਉ ਤਿ ਆਗਾ॥ ਅ
 ਰੁ ਤੁਪਦ ਵਿਖੈ ਅਉਕਚ ਕਹਾ ਸੰਤ ਕਹਤੈ ਹੈ॥ ਜੁਪਦ ਕੋ ਤਿ ਆਗੇ
 ਤੇਰਾ ਵਾਲ ਸੁਰ ਜਨਹੀ ਹੋਤੀ॥ ਪਰ ਸੁਰ ਜ ਵਿਖੈ ਲੀਨ ਹੋਤੀ ਹੈ॥

ਜੇਸੇਬੰਦਸਮੁੰਦੁਨੀਹੋਸਕਤੀ। ਪਰਜੇਜਲਕਹੀਐਤਉਬਨਤਾਹੈ। ਅਰੁਤੁ
 ਕਹੈਐਬੰਦੁਆਈਤਿਆਗਾ। ਅਰੁਸਮੁੰਦੁਹੋ। ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਕਹਾਏਪੜਯਹਿਕ
 ਹਿਕਹਿਨਾਹੈ। ਇਨਹੁਬਾਤਹੁਬਿਕੈਬਿਧਮਤਿਹੋਇ। ਤਵਪਦਅਰੁਤੁਪਦਅਰੁ
 ਅਸਪਦਯਹਿਤੀਨੋਕੇਵਲਕਹੇਸਾਤਹੈ। ਕਚਕਹਾਜੁਏਪਦਕੁਛਨਹੀਤਉ
 ਸਿਤਿਕਿਉਕਹੈ। ਬ੍ਰਹਸਪਤਿਕਹਾਏਪੜਉਨਹੁਤੇਹੀਦ੍ਰਿੜਤਾਨਮਿਤਕਹੈ। ਜਿ
 ਇਤਵਚਾਰਅਧਿਕੋਪਵੈ। ਨਹੀਤੋਤੀਨੋਪਦਕੁਛਨਹੀ। ਤੀਨਹੀਤੇਤਉਓਧਾਧ
 ਤੋਤੀਹੈ। ਪਰਕਹਿਨਿਮਾਤਹੀਹੈ। ਕਹਾਧਿਤਸੇਤੀਸਿਤਿਜੇਵਿਵਰਜਤਕੀਅਹੈ।
 ਅਰੁਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਕਹਾਏ। ਕਹਾਏਪਰਤੀਤਕਹਾ। ਜੁਸਰੁਸੁਨਿਕਰਕਹੈ। ਆਪਤੇ
 ਭਿਨਕਓਨਹੈ। ਜੇਦੋਅਰਤੀਨਕਹਿਜਾਹਿ। ਕਚਕਹਾਤੁਮਾਰੇਬਚਨਤੇਅਚਰਜਮ
 ਨਿਕੁਇਆਹੈ। ਜੇਕਛੁਸਿਤਹੁਕਹਾਨਿਰਬੀਜਨਿਕਸਾ। ਉਨਕੇਸਿਗਤੇਕਿਆਸਿ
 ਧਹੈ। ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਕਹਾਏਪੜਸੰਤਹੁਕਾ। ਹਆਤਿਆਗਮਤਿਕਹਾ। ਯਹਿਸਿ
 ਸਾਰਅਗਿਆਨੀਉਸਕੋਸਮੁੰਦੁਆਧਿਹੈ। ਸਿਗਸਿਤਹੁਕਾਧਿਨੋਕੇਨਵਕਾਹੈ। ਤ
 ਤੇਕੋਸੇਤਿਆਗਕਹੈ। ਇਨਕੇਸਿਗਤੇਜੁਵਿਚਾਰਕਹੀਹੈ। ਅਪਨਾਜਾਨਨਾਪਾਪ
 ਤਿਹੋਤਾਹੈ। ਜਬਦੀਚਾਰਹੁਆਤਬਸਿਤਕਹਾਏ। ਤਤੇਸਿਗਇਨਕਾਪਦਾਰਥਜਾ
 ਨਿ। ਕਚਕਹਾਥਾਰਤਉਨਿਪੰਥੇਰੁਓਕੀਕਹਾ। ਜਬਕੋਕਲਾਤੁਸਨੀਕੁਈ। ਤਬ
 ਇਨਤੀਨੋਦੇਵਤਾਕਿਆਕਹਾ। ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿਕਹਾਏਪੜਕਿਆਕਹੈਜੁਤੁਪ੍ਰਤੀਤਨ
 ਤੀਰਾਖਤਾ। ਕਚਕਹਾਤੇਰੇਸਿਗਤੇਬੁਧਿਨਹੀਰਹੀ। ਅਰੁਨਿਹਚਕੋਵਕਹੈ। ਅਰੁ
 ਸੁਣਜੇਸੇਨਿਰਉਪਧਹੈ। ਅਰੁਆਤਮਾਸਰੁਪਹੈ। ਅਰੁਅਕੈਹੈ। ਅਰੁਸਰੀਰਕੇ
 ਧਰਮਜੇਬਾਲਜੇਬਨਜਾਹੈ। ਅਤੀਤਹੈ। ਅਰੁਮੇਰੇਬਿਖੇਨਦਿਨਹੈਨਗਾਤਹੈ।
 ਕਾਹੇਤੇਜੁਦੁਐਤਨਹੀਰਾਖਤਾ। ਅਰੁਸਰੁਪਅਪਣੇਕੋਜਾਣਹੈ। ਸਦਾਏਕਸਾਹੈ
 ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਕਹਾ। ਅਰੁਜੇਕਹੈਤੇਸੁਣਿ। ਨਹੀਕਨਕਾਸੇਸੁਣਿ। ਅਰੁਸੁਣਤਾਹੈ।
 ਬ੍ਰਹਸਪਤਿਕਹਿਆਮੇਰੇਸਿਗਤਉਕੋਕੁਗਦੀਆ। ਜੇਅਧਿਕੋਤੋਨੋਜਲਾਇਨ
 ਅਰੁਆਪਹੁਆ। ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਸੁਣਜੁਸਰੁਏਕਰਾਪਾਲੇਕੋਕਹਣੇ। ਜੁਹਮਜੀਹੈ
 ਅਰੁਹੈਅਰੁਨਹੀ। ਹਮਸੇਬੀਚਾਰਨਹੀ। ਕੁਲਿਗਕਹਾਜੁਤਮਹੁਹੈਅਰੁਨਹੀਕਹਾ
 ਤਉਓਧਾਧਿਕੁਈ। ਉਨਦੁਕਹਿਆਉਧਾਧਰੀਮਹੀਹੈ। ਧਨੀਹਮਹੀਹੈਦਾਲਿ
 ਵੀਹਮਹੀਹੈ। ਦਿਨਅਰੁਗਤਿਹਮਹੈ। ਕ੍ਰਿਆਅਰਕਰਤਾਅਰੁਕੋਗਭੇਗਤਾਹ
 ਮਹੈ। ਐਸੇਕਹਿਏਕਉਧਾਦਾਨੁਕਰਨੁਕਹਿਤੇਹੈ। ਜੇਸੇਮਾਟੀਘਟਿਸੈ। ਅਰੁਏ
 ਕਲਮਿਤਕਾਰਨਹੈ। ਜੇਕਾਰਜਕੋਕਰਤੇਤੇਭਿਨਕਹੈ। ਜੇਸੇਘੁਮਿਅਗੇਸੇ
 ਘਟਿ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਤੁਮਸੇਘਟਿਉਖਲੀਖਈਯੇਮੈਜਲਤਾਗੀਏ। ਅ
 ਰੁਸਬਦਕਹੈਤੇਸੇਪ੍ਰਕਾਰਹੈ। ਅਰੁਜੇਪ੍ਰਗਨਿਹੈ। ਸੇਕਿਆਕਹੈ। ਸਰੁਕਹਾਏ
 ਤਾਜੁਸੰਤਹੁਕਹੈ। ਅਬਵਾਹੁਪ੍ਰਗਨਨਹੈ। ਕੋਕਲਾਕਹਾਸਿਤਕੇਵਲਅਜਾ
 ਏਹੈ। ਕਾਹੇਤੇਯਹੀਜਾਨਣਾਦੁਐਤਹੈ। ਸਿਤਿਅਨਿਛਿਤਹੈ। ਜਬਚਾਰਨਾਨਹੀ
 ਰਾਖਤਤਉਕਿਆਕਹੈ। ਜੇਕਹਾਏਹੈ। ਸੇਚਾਰਨਾਹੈ। ਸਰੁਕਹਾਜੇਅਪਤਿ

ਕਾਮਹੋ॥ ਵਚਨਕਰਤਾਹੋ॥ ਕਿਨਾ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਅਪਤਕਾਮਅਪਤਕਾਮਕ
 ਨਤਾਹੋ॥ ਪਹਦ੍ਰਿਸਟਾਉਸਕਾਕਿਆਕਹੋ॥ ਮਯਰਕਹਾਇਹਤੀਨੇਦੇਵਤਾਬ੍ਰਹਮ
 ਬਿਸਨਮਹੇਸੁ॥ ਅਪਤਿਕਾਮਹੋ॥ ਕਿਦ੍ਰਿਸ੍ਟੇਇਸਪਦਕੇਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਮੈਜੇਦੇ
 ਖੋਹੋਸਰੀਅਪਤਿਕਾਮਹੋ॥ ਅਰੁਜੇਕਹੋਸਰੀਰਸੇਕਾਮਹੋ॥ ਅਸਤਿਹੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਜ
 ਜਤਿਹੋ॥ ਜੈਸੇਸਿਲਾਉਸਸਾਥਿਕਿਆਧ੍ਰਿਜਨਹੋ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਸਰੀ
 ਰਤੇਅਤੀਤਹੋ॥ ਉਸਕੋਭੀਕਿਆਪਰੋਜਨਿਹੋ॥ ਤਾਂਤੇਸਰੀਅਪਤਿਕਾ
 ਮਹੋ॥ ਤਓਆਤਮਾਅਰੁਦੇਹਿਦੋਨੋਅਚਾਹਅਪਤਿਕਾਮਹੋ॥ ਤਓਚਾ
 ਹਨਕਿਸਥਿਖੇਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਚਾਹਨਾਪਰਮਮਨਕਾਹੋ॥ ਮਨਅਸਤ
 ਤਾਂਤੇਜੁਅਸਤਕਾਕਾਰਜੁਹੋ॥ ਸੇਰੀਅਸਤਿਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਹੋਕੁਲਿਗ
 ਤੇਰੇਮਾਤਾਪਿਤਕੋਨਹੋ॥ ਕਹਾਮੈਆਪਿਹੀਮਾਤਾਪਿਤਾਅਰੁਪੁਤ੍ਰਹੋ॥ ਮੈ
 ਰੇਬਿਖੇਦਐਤਨਹੀ॥ ਸਿਵਕਹਾਹੁਰਤੇਗਕਓਨਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਮੈਅ
 ਪਹੀਗੁਰਅਰੁਆਪਹੀਸਿਖਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਇਹਬਿਦਆਕਾਸੇਸੀਖਾਹੋ॥
 ਕੁਲਿਗਕਹਾਆਪਹੀਬਿਦਆਤਬਕਾਸੇਸੀਖੇਮੈਜੁਸੁਪ੍ਰਾਸਹੋ॥ ਹੇਸਿਵਸ
 ਰਬਰੁਪਮੇਗਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਜਾਤਤੇਗਕਿਆਕਹੋਹੋ॥ ਕਹਾਆਪਿਹੀਜ
 ਤਿਹੋ॥ ਜਾਤਤੇਕਿਆਹੋਇ॥ ਸਿਵਕਹਾਜਾਤਤੇਓਪਾਧਹੋ॥ ਅਰੁਤੁਨਿਰ
 ਓਪਾਧਅਰੁਸੁਧਹੋ॥ ਕੁਲਿਗਕਹਾਹੇਸਿਵਏਤੇਬਚਨਜੁਤੈਕਹੋਕੇਵਲ
 ਕਹਿਣਹੀਮਾੜਹੋ॥ ਅਰੁਬੁਧਤੇਓਪਜਾਬਾ॥ ਸਿਵਕਹਾਨਹੀਕੇਵਲਕਹ
 ਣਹੀਹੋ॥ ਤਓਕਿਆਚਿੰਤਾਹੋ॥ ਕਹਣਤੇਬਿਧਨਹੀਹੋਤੇ॥ ਸਿਵਬਿਸਨਕੇਕ
 ਹਾਜਨਹੀਮਾਲਿਸਰੁਕਓਓਪਾਰਤਾਹੋ॥ ਜੁਆਦਿਹੀਗਿਆਨਤੇਹਮਤੀ
 ਨੇਦੇਵਤਾਕੋਓਗਵਤੇਹੋ॥ ਤਾਂਤੇਬਚਨਇਨਕਾਸੁਣਨਾਕਛੁਨਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਕਹਾਕਿਆਭੈਹੋ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਗਿਆਨਕੇਆਦਿਹੀਅੰਗੁਵਪ੍ਰਣਵਕਾਹੋ
 ਅਰੁਪ੍ਰਣਵਤੇਤੀਨੇਦੇਵਤਾਹੋ॥ ਇਨਕੋਪੁਤ੍ਰਆਪਣੇਨਜਾਣਆਪਿਸੇਅ
 ਪਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਮੈਤ੍ਰਿਲੋਕੀਕੋਅਪਨਾਕਾਸਰੀਆਹੋ॥ ਪਰਜਾਤੇਅ
 ਹਿਕਾਰਨਿਵਰਤਿਭੁਇਆਹੋ॥ ਸੇਮੁਫੁਕੇਕਾਸੇਹੋ॥ ਹੇਬਿਸਨਇਸਬਾ
 ਤਬਿਖੇਮੁਫੁਤੇਕਥਾਸੁਣਿ॥ ॥ ਕਥਾਰਾਜੇਰੁਰਥਕੀ॥ ਏਕ
 ਸਮੇਰੁਰਥਨਾਮਰਾਜਾਬਾ॥ ਜਾਤੇਰੁਰਥਬੰਡੁਭੁਇਆ॥ ਆਪਣਾਗਜ
 ਪੁਤ੍ਰਕੋਦੇਕਰਤਪਸਿਆਕੇਨਮਿਤਥਨਿਵਿਖੇਗਾਇਆ॥ ਤਹਾਦੇਖਜੁ
 ਕੇਤੇਤਪਬਿਖੇਅਰੁਕੇਤੇਜਪਬਿਖੇਅਰੁਕੇਤੇਧਿਆਨਿਬਿਖੇਦੇਤੇ
 ਲਾਗੇਹੁਏ॥ ਅਰੁਏਕਸਿਤਜੁਦੇਖਾਆਤਮਾਬਿਚਰਬਿਖੇਹੋ॥ ਅਰੁ
 ਸਾਬਤੀਨਿਚਾਰਕੇਸੀਬਾਦਿਕਰਤਾਬਾ॥ ਕਿਨਮੈਨਤੁਮਨਯਹਿਜਗਤ
 ਏਕਬਿਸਨਿਚੇਤੀਨਹੋ॥ ਰੁਰਥਨਿਕਟਉਸਕੇਜਾਇਕਰਦੇਨਹੁਹਾਬਾ

ਜੇ ਜਕਰ ਕਹਾ ॥ ਜੁ ਮੁਏ ਇਸ ਵੀ ਚਾਰ ਤੇ ਜੇ ਜਗਤ ਅਸਾਰ ਹੈ ॥ ਵੇਗ
 ਗਉਤਿ ਪਤਿ ਕਉ ਆਹੈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨ ਆਇ ਆਹੈ ॥ ਮੁਠਿ ਕੋਰਿ ਆਸ
 ਉਪ ਦੇਸ ਕਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਗਿਆਨ ਵੇਗਾ ਸੀ ਜੁ ਗਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥
 ਸੇਕਿ ਚਿਤ ਕਾਲਿ ਬਿਖੇ ਫੁੜੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਹਿਕਾਰ ਹਰਿ ਮੈ ਕਾ ਬੇਗ ਯੀ ਨਿ
 ਵਰਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਸਿਤ ਕਹਾ ਯਹੀ ਗਿਆਨ ਹੈ ॥ ਏਕ ਬਿਸਨ ਜਾਣਾ ਹਾ
 ਜਾ ਯਹਿ ਵਚਨਿ ਸੁਨ ਕਰ ਵੀ ਚਾਰ ਕੀ ਆ ॥ ਜੁ ਸਿਤ ਕਹੈ ਹੈ ਸੁ ਸਤਿ ਹੈ ॥
 ਸਰਬ ਬਿਸਨਿ ਹੈ ॥ ਜਬ ਵਹੁ ਹੈ ਤੇ ਮੈ ਕਚਿਣੁ ॥ ਬੀ ਚਾਰ ਕੀ ਆ ॥ ਜੁ ਅਥ
 ਵਾ ਮੈ ਭੀ ਬਿਸਨਿ ਹੈ ॥ ਪਰੁ ਐਸੇ ਨਹੀ ॥ ਬਿਸਨ ਕੇ ਮੈ ਜਾਨਾ ਹੈ ॥ ਮੈ ਕਚਿਣੁ
 ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਮੀਨਿ ਕੀ ਆ ॥ ਹੇ ਸਿਤ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਗਨ ਵਿਰਤ ਕਹਾ ॥ ਬਿਸਨ
 ਕੇ ਮੈ ਨੇ ਜਾਨਾ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਮੈ ਕਚਿਣੁ ॥ ਸਿਤ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਹਮ ਹੈ ॥ ਸਿਵ ਵਚਨਿ
 ਕੋ ਬਹੁ ਜੁ ਬੀ ਚਾਰਾ ॥ ਅਰੁ ਸਿਤ ਪਹਿ ਜਾਇ ਕਰ ਕਹਾ ॥ ਜੇ ਸੇ ਬਿਸਨਿ
 ਕੋ ਜਾਨਾ ਹੈ ਤਥਾ ਤੇ ਸੇ ਬਹੁ ਮਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕਚਿਣੁ ਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਜੁ ਕ
 ਚਿਣੁ ਹੈ ॥ ਸਿਤ ਕਹਾ ਤੁਝਿ ਕੋ ਵਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਉ ਆਹੈ ॥ ਤੁਸੀ
 ਹੋ ਜੁ ਇਸ ਤੇ ਆਗੇ ਵਚਨੁ ਯੀ ॥ ਏਹ ਤੀਨ ਪਦਿ ਜੀ ਵਈ ਸਰਬੁ ਹਮ ਕਹ
 ਤੇ ਹੈ ॥ ਸੇ ਕੇਵਲਿ ਕਹਣੁ ਮਾਤ੍ਰ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਰਿ ਨਿਰਵਿਸੇਖ ਵਿਖੇ ਵਚਨ
 ਨਹੀ ॥ ਇਹਿ ਵਚਨੁ ਸੁਣ ਕਰ ਕੁਰਬ ਸਰਬੁ ਬਿਖੇਲੀ ਨ ਕਉ ਆ ॥
 ਹੇ ਬਿਸਨ ਏਕ ਸਮੈ ਪਰਮ ਰਾਇ ਅਕਾਲ ਕੋ ਭੇਜਾ ॥ ਜੇ ਉਸਤੁਰ ਬਿਕੇ
 ਲਿ ਆਉ ॥ ਕਾਇ ਪਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਤੇ ਨਿਕਟ ਕੁਰਬ ਕੇ ਅ
 ਏ ਆ ਕਰ ਦੇਖਾ ॥ ਜੁ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਕੁਰਾਵਾਨ ਹੈ ॥ ਕੁਰਬਿ ਨਾਮ
 ਮਾਤ੍ਰ ਭੀ ਨਹੀ ॥ ਕਾਲ ਅਚਰ ਜਮਾਨਿ ਕਉ ਆ ॥ ਜੁ ਮੈ ਕਵਨੁ ਵਸਤੁ
 ਕੇ ਸਰੀਰ ਤੇ ਨਿਕਾਲੈ ॥ ਅਰੁ ਪਰਮ ਰਾਇ ਪਹਿਲੈ ਜਾਵੈ ॥ ਫਿਰ ਪਰ
 ਮ ਰਾਇ ਪੈ ਆਇ ਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਸਹਿ ਸਿਤੁ ਕੇ ਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਕੁ
 ਹਮਾਰੇ ਹਾਥ ਤੇ ਛੁਡਾਵ ਤੇ ਹੈ ॥ ਜਬ ਕੁਰਬਿ ਪੈ ਗਾਇ ਆਉ ਸਕਾਏ
 ਜਿਭੀ ਨਿਧਾਇ ॥ ਜੇ ਪਕੜ ਕਰਿ ਤੁਝਿ ਪੈਲੈ ਆਵਤਾ ॥ ਪਰਮ ਰ
 ਏ ਅਰੁ ਕੋ ਕਰ ਦੇ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸਿ ਆਏ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਕੁਰਬਿ ਹਮਾਰੇ ਪ
 ਸਤੇ ਗਾਇ ਆ ॥ ਜਲਿ ਅਰੁ ਅੰਨ ਕੇ ਸਰੀਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹਾ ॥ ਕਹੁ
 ਕਿ ਆਕਰੇ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਹੇ ਬਿਸਨ ਮੈ ਕੁਰਬਾ ਪੈ ਆਇ ਆ ॥ ਅਰੁ
 ਦੇਖਾ ਜੁ ਸਰਬ ਮੈ ਹੈ ॥ ਪਰ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤੇ ਨ ਥਾ ਕਹਿਤਾ ॥ ਮੈ
 ਨੇ ਕਹਾ ਹੇ ਗਜਨ ਤੁਧੀ ਨਿਹੈ ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੈ ਸੈ ਜੁ ਜਾਹੈ ॥ ਪਰ ਕਹੁ ਤੁ
 ਕਚਿਣੁ ਹੈ ॥ ਉਤ ਕਛੁ ਨਿਕਰਾ ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਪ੍ਰਸਿਨੀ ਕੀ ਆ ॥ ਭੀ ਕਛੁ
 ਨ ਕਹਾ ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹੁ ਕੁਰਬਾ ਨਹੀ ਰਹਾ ॥ ਬਹੁ ਜੁ ਮੈ ਨੇ ਪਛੁ ਤੁ ਕੋ ਨਹੈ ॥
 ਉਤਰ ਦੀ ਆ ॥ ਹੇ ਸਿਵ ਅਚਰ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸਿਵ ਆਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਪੁਛਤੁ

ਤੋ ਗਜਨ

ਹੋ ਤੁਕਚਿਨਹੈ॥ ਤੁਭਿ ਬਿਨਾ ਕਚਿਨਹੈ ਜੁਤੁ ਫੁਕੇਕਹੈ॥ ਅਥਵਾ ਤੈਨੇ ਜਾਣਾ
 ਹੈ॥ ਜੁਮੈ ਰੁਰਥਹੈ॥ ਏਹਾ ਰੁਰਥਿਨਹੀ॥ ਰੁਰਥ ਕੇ ਕਾਲ ਨੇ ਖਾਇਆ॥ ਅ
 ਰਕਾਲ ਕੇ ਰੁਰਥ ਖਾਇਆ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਰੁਰਥ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਕਹੈ ਹੈ॥
 ਉਸੇ ਕੇ ਕਾਲ ਕਹੀ ਅਗਿਆਨ ਨੇ ਨਾ ਸਕੀਆ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਗਿਆਨ ਕੇ
 ਮੈਨੇ ਖਾਇਆ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬਿਗਿਆਨ ਰੂਪਹੈ॥ ਮੈਨੇ ਕਹਾ ਤੁਭਿ ਪੈ ਆਇਆ
 ਹੋ॥ ਕਛੁ ਬਾਦ ਕਹਾ॥ ਰੁਰਥ ਕਹਾ ਨਿਕਟ ਅਰੁ ਦੂਰ ਮੇਰੇ ਦਿਖੇ ਨਹੀ॥ ਤਾਂ
 ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਸਰੂਪ ਤੇ ਇਸ ਬਿਤ ਅਰੁ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਹੋ ਬਿਸਨ ਜਿਨ
 ਪੁਅਹਿ ਕਾਰ ਅਰੁ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨ ਤਿਆਗ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਉਨ ਕੇ ਕੈਸੇ ਨਾਸ
 ਕਰੈ॥ ਬਿਸਨ ਏਹੁ ਇਤਹਾ ਸਸੁ ਨਿਕਰ ਕਹਾ॥ ਹੋ ਸਿਵ ਪਾਲਨਾ ਜਗਤਿ
 ਕੀ ਮੈ ਕਰਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਪਤਿ ਕਾ ਮਹੈਂ ਸੁਖੁ ਭੈ ਪਾਲੈ ਹੈ॥ ਇਸੀ ਬਾਤ ਸੇ
 ਮੁਢਿ ਸੈ ਸੁਨਿ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਏਕ ਗਾਜਾ ਥਾ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਉਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਥਾ॥ ਜੇ ਬਾ
 ਲ ਪਾਨਿ ਤੇ ਕਿਆ॥ ਬੈਠ ਤੇ ਅਰੁ ਉਠ ਤੇ ਕਿਆ॥ ਸੇ ਤੇ ਅਰੁ ਜਾਗ ਤੇ ਕਿਆ॥
 ਖਾਤੇ ਅਰੁ ਪੀਤੇ ਕਿਆ॥ ਸਰਬ ਸਮੇ ਬਿਸਨ ਹੀ ਬਿਸਨ ਕਹੇ ਥਾ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇ
 ਮ ਤੇ ਨਾ ਚੇਥਾ॥ ਏਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਜਬ ਮੈ ਸਰੀਰ ਕਾਤਿ ਆਗ
 ਕਰੇਗਾ॥ ਤਬ ਗਾਜ ਕਚਿਨਿ ਕਰੇਗਾ॥ ਸਰਬ ਸਮੇ ਵਿਸਨ ਵਿਸਨ ਕਹੁਣਾ॥
 ਅਰੁ ਰੂਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ਪੀਛੇ ਉਸ ਕੇ ਦਓੜਨਾ ਕਿਆ ਰੁਲਾਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋ
 ਉਕਿਸੀ ਕੋ ਬਾਰਿਬਾਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹੈ॥ ਤਉ ਵਹੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਤੁੰ ਜੁ ਦਿਨ ਗਤ
 ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਤਾ ਹੈ॥ ਕਿਆ ਵਹੁ ਕ੍ਰੋਧ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਹੋ ਪਿਤਾ ਇਸੇ
 ਕਾਗਨ ਵਹੁ ਈਸੁਰ ਹੈ॥ ਜੇਤਾ ਉਸ ਕਾ ਨਾਮ ਲੀਜੀਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਸਿਨ ਹੋਤ ਹੈ॥
 ਜਬ ਕੇਤਕ ਅਉਧ ਬੀਤੀ ਪਿਤਾ ਕਾਲ ਵਸਰੁ ਇਆ॥ ਅਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਜੈ ਸਾਥਾ
 ਉਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਰਹਾ॥ ਅਰੁ ਗਾਜ ਨ ਸੁਰੁ ਇਆ॥ ਹੋ ਸਿਵ ਮੈ ਵਾਪੈ ਗਇਆ॥
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਗਾਜ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਗਾਜ ਕੀ ਸੁਪਿ ਮੈ ਲੇਵੇਗਾ॥ ਵਾਨੇ ਕਹਾ ਮੈ
 ਚਾਹਨਾ ਭੀ ਨਹੀ ਗਾਥਾ॥ ਤਉ ਗਾਜ ਕੀ ਕਿਆ ਚਲੀ ਹੈ॥ ਤੁਭੁ ਤੇ ਵਸੇ
 ਖਾ ਕਿਆ ਵਸਤ ਹੈ॥ ਜੇਤੁ ਫਿਰੇ ਤਿਆਗੇ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਲੇਵੇ॥ ਗਾਜ ਕੇ
 ਤਿਨ ਸਮਾਨ ਜਾਨਾ ਹੈ॥ ਉਸ ਕੀ ਐਸੀ ਅਵਸਥਾ ਹੋਤ ਰੁਈ॥ ਜੇਬ ਨੇ ਦਿਖੇ
 ਲਾਗਾ ਵਿਚਰਨੇ॥ ਅਰੁ ਯਹੀ ਕਹੇ ਥਾ ਸਰਬਾ ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਬਿਸਨ ਹੋ
 ਏਕ ਗਤਾ ਬਨ ਵਿਖੇ ਗਇਆ॥ ਉਹਾ ਮ੍ਰਿਤ ਕ ਜਲ ਤਾਂ ਥਾ॥ ਕਹਾ ਅਗਨ ਭੀ
 ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਮੈ ਭੀ ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਮ੍ਰਿਤ ਕ ਭੀ ਬਿਸਨ ਹੈ॥ ਉਸ ਸਮੇ ਅਨ ਸੁਆਸੁ
 ਤਦ ਤਾ ਤੇ ਆਵਤਿ ਰੁਏ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਇਸ ਸਮੇ ਤੁੰ ਕਚਿਨਹੈ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਦ
 ਸ ਬਿਸਨ ਕਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਅਚਰ ਜਵਹੁ ਸੁਆਮੀ॥ ਅਰੁ ਅਚਰ
 ਜਤੁ ਸੇਵਕਾ॥ ਜੁ ਅਬ ਤਕ ਤੈਨੇ ਮਲੀ ਨਿਤਾ ਕਾਤਿ ਆਗਨ ਹੀ ਕੀਆ॥
 ਅਰੁ ਉਸ ਨੇ ਤੁਭਿ ਕੋ ਉਪਾਸਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕੀਆ॥ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਜੁ

ਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਤਚਿਤੁਗ੍ਰੀਬਿਨਹੈ॥ ਕਹੁਇਸਉਪਾਧਤੇਕੈਸੇਛੁਟਾਅ
 ਵਧੁਤਕਹਾਜੁਤੈਨੇਜਾਨਾਹੈ॥ ਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਤਚਿਤੁਕਚਿਨਹੈ॥ ਜੇਅ
 ਪਕੈਦਾਸਮਾਨਾਹੈ॥ ਕਹੁਮੈਬਿਸਨਹੈ॥ ਏਸੀਕੁਰਮਵਿਖੇਬੰਧਰੁਇਆਹੈ
 ਕਿਸੇਕੁਗਤਿਹੈ॥ ਅਹੁਬਿਸਨਕੇਦੇਖਾਹੈਮੈਨੇ॥ ਯਾਤੇਮੁਕਤਿਨਹੈਇਹ
 ਕਾਹੇਤੇਬਿਸਨਕੇਦੇਖਾਹੈਤੈਨੇ॥ ਅਹੁਆਪਮੈਨਿਜਾਨਾ॥ ਉਸਕੇਦੇਖੇ
 ਤੇਕਿਆਲਾਹੁਹੈ॥ ਹੇਗਜਾਯਹਿਸਗੀਰਅਸਾਰਅਹੁਅਸਤਿਹੈ॥ ਜ
 ਬਿਗਿਜਤਾਹੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਹੋਤਾਹੈ॥ ਜੇਕਉਖਾਵੈਤੇਵਿਸਾਹੋਇ॥ ਅ
 ਹੁਜੇਪੜਾਰਹੋਤੇਕਿਰਮਹੁਆ॥ ਅਹੁਜੇਜਲਾਇਆਤੇਰੁਸਮਹੁਆ॥
 ਤਾਤੇਸਗੀਰਕੇਐਸੇਜਾਨਕਰਿਇਸਕੀਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗਾ॥ ਅਹੁਸਤਿਚਿ
 ਤਅਨੰਦਬਿਖੈਜੇਤੇਰਹੁਪਹੈ॥ ਲੀਨਹੋਇ॥ ਜੇਤੁਸਗੀਰਕੇਨਿਤਿਆਰੇ
 ਗਾ॥ ਤੇਯਹਿਤੁਫੁਕੇਤਿਆਰੇਗਾ॥ ਰੁਲਾਯਹੀਹੈ॥ ਜੁਤੁਇਸਕੇਤਿਆ
 ਗੇ॥ ਹੇਗਜਾਇਸਸਗੀਰਕੇਸੁਪਨਵਤਅਹੁਬੰਬੁਦੇਕੀਨਿਆਈਜਾਣਾ॥
 ਜੇਗਿਆਨੀਹੈਕਬੀਯਾਸੇਪ੍ਰੀਤਨਹੀਰਾਖਤਾ॥ ਤਾਤੇਪ੍ਰੀਤਯਾਕੀਤਿਆਗਾ॥
 ਜੇਕੇਵਲਾਵਿਸਮਾਸੁਹੈ॥ ਜਬਗਿਜਤਾਹੈ॥ ਤਤਿਤਤੇਬਿਖੈਲੀਨਹੋਤਾਹੈ॥
 ਅਹੁਜਾਕੇਸਰੂਪਕੀਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਆਵਾਗਚਿਨਬਿਖੈਬੰਧਹੋਤੇਹੈ॥
 ਅਹੁਗਜੇਕਹਾਹੈਅਵਧੁਤਮਫੁਕੇਸਗੀਰਤੇਵੈਗਾਗੁਇਆਹੈ॥ ਰਿ
 ਆਨਉਪਦੇਸਕਰਾ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਨਾਮਅਹੁਰੂਪਕਾਤਿਆਗਾ
 ਕਰਾ॥ ਅਹੁਆਪਕੇਸਤਿਰੂਪਜਾਣਾ॥ ਜੇਕਛਹੈਸੰਤੁਹੀਹੈ॥ ਗਜੇ
 ਕਹਾਜੁਐਸੇਹੈ॥ ਕਾਹੇਕੋਕੁਮਬਿਖੇਬੰਧਨਿਹੋਵੈ॥ ਮੈਨੇਸਰੂਪਕੇਜਾ
 ਨਾਹੈਜੁਮੈਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਜਬਦੇਖਣਨਦੇਖਣਾਤੁਫਿਮੈਨਹਾ
 ਤਬਸਰੂਪਤੁਫਿਕਚਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੁਇਆ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਤੁਫੁਤੇਕਿਆ
 ਭਿੰਨਹੈ॥ ਉਸਕੇਜੁਦੇਖਾਹੈਤੈਨੇ॥ ਕੇਜਾਣਹੈ॥ ਜੇਤੁਪੈਤਉਕਾਕੇਦੇਖ
 ਤਾਹੈ॥ ਗਜਾਸਰੂਪਬਿਖੈਲੀਨਹੁਇਆ॥ ਹੇਸਿਵਮੈਗਾਇਆ॥
 ਅਹੁਕਹਾਮੈਨੇਸਗੀਰਮੁਫਿਮੈਉਪਜਾਹੈਵਾਕੀਪਾਲਨਾਕਰੇਹੈ॥
 ਰਾਜੇਕਹਾਹੈਬਿਸਨਪਾਲਨਾਤੇਹੀਮੈਕਰੇਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਤੁਮਫੁਤੇ
 ਪ੍ਰਕਾਸਗਾਖਤਾਹੈ॥ ਮੁਫਿਕੋਅਵਰਤਿਆਤਮਾਕਹੈਹੈ॥ ਮੈਅ
 ਚਰਜਮਾਨਹੁਇਆ॥ ਜੇਇਸਕੋਕਿਆਰੁਇਆ॥ ਜੇਦਾਸਦਾ
 ਸਕਰਤਾਆਪਹੁਇਆ॥ ਮੈਨੇਪੁਛੁਰੂਪਤੇਰਾਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾ
 ਰੂਪਮੇਰਾਤੁਹੈ॥ ਅਹੁਜੇਤੁਫਿਮੈਰੁਦਹੈਮੈਅਭੇਦਹੈ॥ ਹੇਸਿ
 ਵਮੈਅਪਨੇਅਸਥਾਨਗਾਇਆ॥ ਤਾਤੇਜੇਅਪਤਿਕਮਹੈ
 ਮੁਫਿਪਾਲੇਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਹੈਬਿਸਨਜਹਿਜੇਕਹਤੇਹੈਬ੍ਰਹਮਾ
 ਸਿਸਾਰਕਉਪਜਾਵਤਾਹੈ॥ ਅਸਤਿਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਆਤਮਾ

ਅਦੁਤੀ ਸੁਖ ਕਾ ਸੁਹੈ ॥ ਦਵੈ ਤੈ ਨ ਹੀ ॥ ਇਹੁ ਚਰਚਾ ਕਰ ਕੈ
 ਅਪਨੇ ਪਾਮ ਕੋ ਗਏ ॥ ॥ ਕਥਾ ਭੁਸੁੰਡ ਕੀ ॥ ਏਕ ਸਮੇ ਅਵਧੁ
 ਤਿਕਾਗ ਭੁਸੁੰਡ ਕੇ ਅਸਥਾ ਨਿਗਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਨਗਰ ਕੇ ਥਾਹ ਰਿ
 ਸੇਇ ਰਹਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹੀ ਭੁਸੁੰਡ ਸਿਕਾਰ ਕੋ ਗਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਪੁਤ
 ਦਾ ਕੁਮਾਰ ਨਾਮ ਨਿਕਟ ਅਵਧੁ ਤਕੇ ਆਇਆ ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ
 ਸਿੰਘ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਸੇਇ ਆਏ ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸੁਧਿ ਨ ਹੀ ਰਾਖਤਾ ॥
 ਅਰੁ ਕੇਤ ਕਪੜੀ ਦਾ ਕੇ ਸਰੀਰ ਧਰਿ ਥੈਰੇ ਥੈਲ ਤੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਕਛੁ ਸੁ
 ਧਨ ਹੀ ਰਾਖਤਾ ॥ ਕੁਮਾਰ ਧਿਤਾ ਧਰਿ ਜਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੀਆ ॥
 ਜੁ ਤੇਰੇ ਦੇਸ ਵਿਖੈ ਏਕ ਧਰਮ ਹੀ ਸਾ ਆਇਆ ॥ ਕਾਗ ਭੁਸੁੰਡ ਸੁਨਿ
 ਕਰਿ ਦਠਿ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਅਭਮਾਨ ਤੇ ਮੁਕਤ ਅਵਧੁ ਤਕੇ ਨਿਕਟਿ ਪਹੁਚ
 ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਸਿੰਘ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਸੇਇ ਆਏ ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਸਾਗਾ
 ਰ ਸੇ ਲਿਪਤਿ ਹੋ ॥ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਵੀ ਚਾਰ ਕੀਆ ॥ ਜੁ ਇਸ ਕਾ ਵਰਨਿ ਅ
 ਸਮ ਕਿ ਆਏ ॥ ਅਰੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜੁ ਕਠਿਨ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਆਹੇਰਾ
 ਮਹੁ ਪਤੁੰ ਕਠਿਨ ਹੋ ॥ ਅਵਧੁ ਤਹ ਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਬਹੁਤ ਅਚਰਜ ਹੋ ॥ ਕ
 ਤਾ ਹੋ ਗਾ ਮਹੁ ਪਾ ਅਰੁ ਪੁਛੈ ॥ ਤੁੰ ਕਠਿਨ ਹੋ ॥ ਤੁੰ ਜਬ ਗਾਮ ਹੋ ਤਬ ਕਠਿ
 ਨ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਕਿ ਅਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੁਠਿ ਤੇ ਪੁਛੈ ਕਠਿਨ ਹੋ ਤਥਿ ਵਰਨ ਆਸੁ
 ਮਤੇ ਪਰੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਵਿਗਾ ਆਨ ਰੁਪ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰੇਜਨ ਤੇ ਗਾਮੁ ਠਿਤੇ ਸਿਧਿ
 ਨਿਹੋਇ ਗਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਤੁੰ ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਥਿ ਖੇਖੀ ਪਹੋ ॥ ਜੇ ਤੇਹੀ ਨਿ
 ਆਈ ਵਰਨ ਆਸੁ ਮਗਾਖਤ ਹੋ ॥ ਵਾਸੇ ਮਿਲਾ ॥ ਯਾਹਿ ਵਰਨ ਸੁ
 ਟਕਰ ਕਾਗ ਭੁਸੁੰਡ ਤੇ ਸੁਨੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਹੁਤ ਕਹਾ ॥ ਅਵਧੁ ਤਹ
 ਗਾ ਕਿਉ ਠਿਕੈ ॥ ਅਥਵਾ ਤੁਝਿ ਕੋ ਕੁਝ ਸਤਨ ਹੀ ਦੇਤਾ ॥ ਅਵਧੁ
 ਤਕਾਹਿ ਗੀ ਬਰਬਸ ਤਮੇ ਗਾ ॥ ਜੇ ਬਸਤਰਾਖਤਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਅ
 ਚਿੰਚਾ ਹਨਾ ਕਰੇ ॥ ਸੁਤਿ ਸਨਾਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਪੁਛੈ ਜੇ ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਤਥਿ
 ਆਕਰੇ ॥ ਪਾਹਿਰੇ ਹੋ ਅਰੁ ਜੁ ਜਨ ਲਿਖੈ ਆਵੈ ਸੇਖਾ ਤਾਹੋ ॥ ਪਰ
 ਅਨ ਛਤਾ ॥ ਅਰੁ ਸਿਹ ਜਾ ਪਟਿ ਕੀ ਲਿਖੈ ਆਵੈ ਤੇ ਸੋਤਾਹੋ ॥ ਅਰੁ
 ਟਿਆ ਓ ਪਰ ਸੰਜੋਗ ਬਨੇ ਤਥਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਸਰੀਰ ਕੀ ਪ੍ਰਾ
 ਲਭੁ ਪਾਏ ਸੰਤੋਖ ਹੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ॥ ਪਰ ਹੋ ਕਾਗ ਭੁਸੁੰਡ ਤੁਝਿ ਕੋ ਮੇਰੇ
 ਵਚਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਸਿਧ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਮੈ ਅਵਧੁ ਤਹ ॥ ਤੁਝੈ ਚਾ
 ਹੀ ਐਏ ਕਾ ਤਿਥੈ ਠਕ ਰਿਹਾ ਮਗਾਮ ਕਹੈ ॥ ਕਾਗ ਭੁਸੁੰਡ ਕਹਾਹੋ ਅ
 ਵਧੁ ਤਹ ਗਾ ਰਿਵਿਖੈ ਚਲਾ ॥ ਅਵਧੁ ਤਕਾਹਿ ਗਾ ਰਿਵਿਖੈ ਪ੍ਰਸੰਨ

ਅਰੁ

ਨਨਾਹੀ॥ ਅਰੁ ਬਨ ਵਿਖੈ ਅਪ੍ਰਸੰਨ ਨਹੀ ਸਦਾ ਏਕ ਸਾਹੋ॥ ਅਰੁ ਨਗ
 ਰ ਸਰੀਰ ਕੇ ਕਹੇਹੋ॥ ਜਾ ਤੇ ਜਹਾਂ ਸਰੀਰ ਹੋਵੀ ਨਗਰ ਹੋ॥ ਜੇਤੁ ਸ੍ਰਿਕਰਿ
 ਕੁੰਓਹੋ ਤ ਚਿਨਗਰ ਵਿਖੈ ਰਹਾ॥ ਕਾਗਰੁ ਸੁੰਡ ਕਹਾ ਅਨਿਛੁਤ ਨਗਰ
 ਆਵੈ ਤਉ ਤਿਆਗ ਨਾ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ॥ ਅਵਧੁਤਿ ਕਹਾ ਜਾਤਾਹੋ॥ ਅ
 ਤੀਤੁ ਸੀਤ ਨਾਮ ਤੈਨੇ ਜੁਹਿ ਕਾਰ ਕੀ ਆਹੋ॥ ਮੁਸ੍ਰਿਕ ਚਿਦੇਹ ਤ ਚਿਨਗਰ
 ਬਿਖੈ ਜਾਤਾਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਜਾਨੇ ਪਰੇ ਜਨ ਪਨ ਕਾਰਾਖ ਤਹੋ ਤਉ ਸੁਮੇ
 ਰ ਸੁਵਰਨ ਸੈਕੁ ਰਾਖ ਜਾਹੋ॥ ਹੇਰਾ ਜਾਮੈ ਨੇ ਮਖੀ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ
 ਕੀ ਆਹੋ॥ ਜੇ ਮਧੁ ਕਏ ਕਰਾ ਕਰਤੀਹੋ॥ ਅਰੁ ਚਿੰਤਾ ਕਰੈ ਕਿ ਜਬਿ ਪ
 ਰਵਾਰ ਮੇਰਾ ਬਹੁਤ ਹੋਵੈ॥ ਤਉ ਚਿਨਕੇ ਸੰਜੁਗਤਿ ਖਾਵੇਹੀ॥ ਏਵ ਅ
 ਧੀਨਿ ਏਕ ਕੋਈ ਮਿਲਣੇ ਆਵਤਾਹੋ॥ ਅਰੁ ਧੁੰ ਆਕਰਤਾਹੋ॥ ਮਾਖੀਨ
 ਸੋਹੇਤੀਹੋ॥ ਅਰੁ ਮਧਿ ਵਹੁਲੇਤਾਹੋ॥ ਐਸੇ ਦੇਖ ਕਰ ਸਿਰਾਹਿ ਕਾਤਿ ਜਾ
 ਗੁਰੀ ਆਹੋ॥ ਹੇ ਕਾਗਰੁ ਸੁੰਡ ਜਬ ਤੇਹਾ ਮੁਸ੍ਰਿਕ ਸੈ ਮਿਲਾਪੁ ਕਉ ਆਹੋ
 ਚਾਹਨ ਪਨ ਕੀਤਿ ਆਗ ਕਰਾ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੈ ਪਨ ਬਿਨਾ ਰਾਜ ਕਾ ਕਰਤ
 ਵਨਹੀ ਹੋਤਾ ਯਹੀ ਨਿਰਬੁਧ ਹੋ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਪਰਾਲ ਕੁਧ ਅਮਿਟ ਹੋ॥ ਜੇਹੋ
 ਨਹੋਇ ਸੋਹੋਇ॥ ਤਾਹੋ॥ ਜੇਹੁ ਜਨ ਨਗਾਇਣ ਕਾ ਕਰਤਾਹੋ॥ ਸੋਨਗਾਇ
 ਣ ਰੁਪ ਹੋਤਾਹੋ॥ ਤੁੰ ਅਬ ਤਕ ਕਾਗਰੀ ਰਹਾਈ ਚਾਰ ਕਰਾ॥ ਜੇ ਪਰਾਲ
 ਕੁਧ ਹੋ ਸੋਈ ਸੂਰ ਕਸ ਕਤਿ ਨਹੀ ਪਟਿ ਵਧਿ ਕਰੈ॥ ਚਿੰਤਾ ਕਰੈ ਤਉ ਗ੍ਰੀਧ
 ਹੁਚਤਿਹੋ॥ ਨਾ ਕਰੈ ਤਉ ਗ੍ਰੀਧ ਹੁਚਤਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਨਹੋ ਨੀਹੋ ਕੇਤੀ ਅ
 ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਕਰੈ ਨਾਹੀ ਹੋਤੀ॥ ਹੇਰਾ ਜਾ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ਤਿਜ
 ਗੇਤ ਚਿਨਗਰ ਤੇਰੇ ਬਿਖੈ ਜਾਤੇਹੋ॥ ਕਾਗਰੁ ਸੁੰਡ ਕਹਾ ਜਾ ਸਰੀਰ ਤੇਰੁ
 ਗਤਿ ਨਾਗਾਇਣ ਕੀ ਪਾਈਤਾ ਕੇ ਕੈਸੇ ਤਿਆਗਾ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਸੁ
 ਏ ਚਾਹਿ ਨਾਨਹੀ॥ ਜੁਤੇਰੇ ਨਗਰ ਆਇ ਆਹੀ॥ ਸੁਣਾਖਾ ਜੁ ਕਾਗਰੁ
 ਸੁੰਡ ਪਰਮ ਹੋਸਹੋ॥ ਜਬ ਤੁੰ ਦੇਖਾ ਤੁੰ ਕਾਗਰ ਹੋ॥ ਅਬ ਤੁਸ੍ਰਿਕ ਸੇਧੁ ਜਨ ਕ
 ਵਨਹੀ॥ ਜਾਤਾਹੋ॥ ਮੈਨੇ ਸੁਨਾਹੈ ਜੁ ਸਿਆਨਾ ਕਾਗਰੁ ਵਿਸਟਾਪ ਰਬੈਰਤਾ
 ਹੋ॥ ਪਰਨੇਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਵਿਸਟਾਯਹੀ ਸਰੀਰ ਹੋ॥ ਜਾਨੈ ਯਾ
 ਪਰਧੁਤੀਤ ਗਾਖੀ ਹੋਵੀ ਕਾਗਰ ਹੋ॥ ਹੇਰੁ ਸੁੰਡ ਜਾ ਕਾਤੁ ਕੁਜਨ ਕਰਤਾਹੋ॥
 ਵਹੁ ਕੁਜਨ ਹਮਾਰਾ ਕਰਤਾਹੋ॥ ਰਾਮ ਮੁਸ੍ਰਿਕ ਕਹੇਹੋ॥ ਅਰੁ ਕੁਜਨ ਹਮ
 ਕਾਯਹੀਹੋ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇਲੇ ਕਰਿ ਚੀਟੀ ਪਰ ਜੀਤਿ ਵਹੀਹੋ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ
 ਮੈਹੋ ਨ ਅਰਿਗ॥ ਹੇਰੁ ਸੁੰਡ ਜਾਣ ਜੁ ਸਾਰੇ ਜਗਤਿ ਵਿਖੈ ਏਕ ਗੰਗਾ ਮਰਮ
 ਤਾਹੋ॥ ਪਰਏਹਿ ਬਧਿ ਤੁਸ੍ਰਿਕ ਕੈਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਧਿ ਤਾਤੇਰਾ ਕਾ
 ਗਰੈ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਹੋਸਹੋ॥ ਤੈਨੇ ਯਹਿ ਜਾਨਾਹੈ ਜੁ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਨਿਕਾਟੇ
 ਨਹੀ ਆਵਤੀ ਤੁੰ ਆਪਸਾਇ ਆਵਹੁਹੋ॥ ਮਾਇਆ ਤੇਰੇ ਨਿਕਟ ਕੋਹੋ
 ਆਵੈ॥ ਇਸੀ ਕਉ ਮਾਇਆ ਕਹਿਤੇਹੋ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਨਾਮੀ ਕੋ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸੀ

ਜਾਣਹੈ॥ ਜੁਮੈ ਦਾਸਹੈ॥ ਅਮਕਾਸੇਹਾ ਸੁਆਮੀਹੈ॥ ਜੋਨਿਆਇਕੀਇ
 ਸਟਿਸੈਦੇਖੈ॥ ਤਉਤੁਨਹੀਹੈਬਿੰਦਹੈ॥ ਕਹੁਮਾਇਆਕਕੋਕਹੈ॥ ਕੁਸੁਤੁ
 ਕਹਾਮੇਹਿਕੋਮਾਇਆਕਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਿਪੁਛਾਮੇਹਿਕਿਸਕੋਕਹਿਤੇਹੈ
 ਕਹਾਯਹੀਜੁਪੁਤਅਰੁਹਾਜਕੈਅਪਣਾਜਾਣਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੇ
 ਰਖਿਯਹੀਮੇਹੈਆਪਕੋਸਰੀਰਜਾਣਹੈ॥ ਕੁਸੁਤੁਕਹਾਤੁਪਦਮਾ
 ਯਾਨਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਥੋਜਾਅਹਿਕਾਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਯਹੀਤੋਵਪਦਿ
 ਮਾਇਆਮੂਲਹੈ॥ ਕੁਸੁਤੁਕਹਾਯਹੀਜੇਸਿਤਕਹਿਤੇਹੈਤਤਪਦਹੈ॥ ਅ
 ਵਧੁਤਕਹਾਜੁਮੈਸੇਕਹੈਤਉਰੀਮਾਯਾਰੂਪਹੈ॥ ਅਰੁਯਾਨੇਕਹਾਤਤ
 ਪਾਦਿਉਓਸਕੋਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੇਕਾਰਜਕੋਤਿਆ
 ਗਕਰਆਪਕੋਕਰਤਾਜਸੈ॥ ਅਰੁਅਸਪਦਜੇਨਿਰਕੁਏਪਦਿਹੈਬਿ
 ਗਆਨਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਪਰਮਸੁਖਿਬਿਖੇਹੈ॥ ਜੇਦੁਖਸੁਖਤੇ
 ਪਰੇਹੈ॥ ਮੈਨੇਸੁਨਾਥਾਜੁਤੁਮਾਇਆਤੇਛੁਟਾਹੈ॥ ਪਰਦੇਖਾਮਾਇਜ
 ਰੂਪਹੈ॥ ਅਰੁਜੁਚਾਹੈਮੁਫਿਕਰਿਸੇਗਸਾਧਕਾਹੈਇਤਉਸਿਤਹੁਕੇ
 ਤੁਫਿਸੇਕਿਆਪਰੇਜਨਹੈ॥ ਸਿਤਅਪਤਕਾਮਹੈ॥ ਯਹਿਚਾਹਨਾਨਹੀ
 ਗਾਖਤੇ॥ ਜੁਪਨਤੇਗਲੇਵੈ॥ ਮੈਅਚਰਜਮਾਨਹੈ॥ ਤੈਨੇਏਤੀਅਵਧ
 ਕੁਜਨਿਗੋਬਿੰਦਕਾਕੀਆ॥ ਅਰੁਤਉਕਰਿਸੁਖਕਛੁਨਿਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁ
 ਫਿਆ॥ ਅਬਿਜਾਤਾਹੈ॥ ਜਬਅਵਧੁਤਚਾਹਾਜੁਜਾਵੇਤਬਕੁਸੇਰਚਰ
 ਨਬੰਦਨਾਕਰਿਕਰਿਬੇਨਤੀਕਰੀਜੁਮੈਯਹੀਜਾਨਤਾਥਾ॥ ਜੁਯਹੀਕੁਰ
 ਤਿਕੁਲੀਹੈ॥ ਪਰਅਥਮੁਕਰਿਆਤਮਉਪਦੇਸਕਰੇ॥ ਅਵਧੁਤਕਹ
 ਚਾਹਤਾਹੈਜੁਸੇਸਾਰਅਸਿਤਤੇਪਾਰਪਰੇ॥ ਕਹੁਜੁਮੈਗਾਮਰੂਪਹੈ॥ ਏ
 ਤੇਮੈਮੀਮਾਸਾਅਵਤਿਕੁਫਿਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਜਉਲਉਕਰਮਨਕਰੇ
 ਗਾਰਾਮਰੂਪਕੋਸੇਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਿਕਹਾਮੀਮਾਸਾਕਰਮਸਰੀਰਤੇਹੈਕਿ
 ਆਤਮਾਤੈਹੈ॥ ਜੇਕਹੇਕਰਮਸਰੀਰਕਰਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਉਸਰੀਰ
 ਜੜਹੈ॥ ਅਰੁਆਤਮਾਅਕ੍ਰੇਸਰੀਰਤੇਗਹਿਤੇਹੈ॥ ਕਹੁਕਰਮਕਰਿਨਿ
 ਕਰੇ॥ ਮੀਮਾਸਾਤੁਸਨੀਕੁਫਿਆ॥ ਵੈਸੇਖਅਵਤਿਕੁਫਿਆ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਾਸਾਰਾਜਗਤਿਕਾਲਿਕਾਅਧੀਨਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਜੇਕਰਮਹੈ
 ਤਉਕਾਲਕੇਅਧੀਨਿਹੁਜੀਤਾਹੈ॥ ਜਬਕਰਮਨਹੀਤਉਕਾਲਕੋ
 ਅਕ੍ਰੇਬਿਖੇਕਿਆਸਜੇਗਾਹੈ॥ ਵੈਸੇਖਕਿਆਤੁਸਨੀਕੁਫਿਆ॥ ਏਤੇ
 ਮੈਨਿਆਇਆਵਤਿਕੁਫਿਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਜੇਹੈਸੇਕਰਤਾਹੈ॥ ਅਵ
 ਧੁਤਿਕਹਾਜੇਕਰਮਹੈਤਉਕਰਤਾਹੈ॥ ਜਬਕਰਮਨਹੀਤਉਕਰਤਾ
 ਕਉਨਹੈ॥ ਨਿਆਇਤੁਸਨੀਕੁਫਿਆ॥ ਪਤਿਜਲਿਅਵਤਿਕੁਫਿਆ॥
 ਅਰੁਕਹਾਜੇਜੇਗਨਹਉਤਉਸੁਖਕੋਸੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਅਵਧੁਤਕ
 ਜਾਕੇਗਾ॥ ਰਾਸਹੈ॥ ਅਵਧਾਕਿਸੀਕਾਕੀਆਹੋਤਾਹੈ॥ ਪਤਿਜਲ

ਕਹਾਏ ਤਾ ਜਾਨਤਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਕਿਸੀ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੋ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਤਾ ਤੇ ਜੋ
 ਗਤੇ ਕਿਆ ਪੂਜਨ ਹੋ ॥ ਸਾਖਿ ਆਵਤੁ ਰੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਬ ਤ
 ਕਿਨਿਤ ਅਨਿਤ ਕਾ ਬੀਚਾਰਨਾ ਕਰੇ ॥ ਜੁਆਤੁ ਮਾਨਿਤ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜ
 ਗਤਿ ਅਨਿਤ ਹੋ ॥ ਸਰੂਪ ਕੋ ਕੋਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰਨਿ ਤ
 ਕਾਦੁ ਐਤ ਜੋ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਏਕਿ ਅਰੁ ਦੋਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਸਾਂਖਤੁ ਸਨੀ
 ਰੁਇਆ ॥ ਪੀਛੇ ਉਸ ਕੋ ਸਤਿ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਬਿਦਾਤ ਹਾਂ ਮਧਨ
 ਖ ਅਰੁ ਬਾਨਹਾ ਬਾਵਤਿ ਰੁਇਆ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਹੋਰੁ ਸੁੰਡਾ ਕ
 ਹੁਜੁ ਮੈ ਗਮ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਨਹੀਤ ਚਿਤੁ ਐ ਅਰੁ ਗਮ ਕੋ ਰੁਸਮ ਕਰੇ ॥ ਗਮ
 ਦੇਵ ਹਸਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੋਰੁ ਸੁੰਡਾ ਨਿਰਸਿਸੇ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਕਹੁ ਜੁ ਮੈ ਗਮ
 ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਜੋ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਵਿਖੈ ਏਕ ਦੁਤੀ ਵਿਆਪਕ ਹੋ ॥ ਤੁ
 ਕਹਾ ਹੋ ॥ ਤਬ ਤੁਸੀ ਕੇਵਲ ਗਮ ਹੋ ॥ ਜਬ ਗਮ ਹੋ ਕਹੁ ਜੁ ਮੈ ਗਮ ਰੂ
 ਪ ਹੋ ॥ ਰੁਸੁੰਡਿ ਪੁਰਨ ਪ੍ਰਸਿਨ ਤਾ ਸੇ ਕਹਾ ਜੁ ਮੈ ਅਵਤੀ ਗਮ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ॥
 ॥ ॥ ਕਥਾ ਪੁਰ ਕਰ ਦੀਪ ਕੇ ਗਜੇ ਕੀ ॥ ॥ ਏਕ ਗਜਾ ਬਾਪੁ ਪੁਰ
 ਦੀਪ ਵਿਖੈ ਨਿਕਟ ਕਪਲ ਮੁਨਿ ਪੁਤ੍ਰ ਦੇਵਤ ਕੇ ਆਇਆ ॥ ਚਰਨੇ ਲ
 ਗਿ ਕਰ ਪ੍ਰਸਿਨਿ ਕੀਆ ॥ ਕਿਹੇ ਰਿਖ ਮੁਨਿ ਕੋ ਕਹੁ ਜੁ ਯਹਿ ਜਗਤਿ ਕਿ
 ਆਹੋ ॥ ਅਰੁ ਤੁ ਕਠਿਨ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਕਪਲ ਮੁਨਿ ਕਹਾ ਹੋ ਗ
 ਜਾਤੁ ਪੀਨੈ ॥ ਅਰੁ ਸੁਣਾਨ ਮੈ ਨਤੁ ਨ ਇਹ ਜਗਤੁ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਹੋ ॥ ਗਜਾ ਬਿਸਮੈ ਰੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਪੁਛਾ ਜੁ ਮੈ ਅਰੁ ਤੁ ॥ ਅਰੁ ਜਗ
 ਤਿ ਨਹੀਤ ਚਿਤੁ ਹਿਮ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਮੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਕਪਲ
 ਕਹਾ ਸਤਿ ਹੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਝਿ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਇਆ ਹੋ ॥ ਤੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਹਿ
 ਸਟਾ ਹੋ ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਮੈ ਕਠਿਨ ਹੋ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਸਤਿ ਚਿਤ ਚਿਤ ਅਨੰ
 ਦ ਅਵਤੀ ਰੂਪ ਤੇ ਗਹੋ ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਮੈ ਯਹਿ ਸਰੀਰ ਹੋ ॥ ਅਬਧਾਤਿ
 ਨਿਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਅਰੁ ਹੋ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁ ਸਰੀਰੁ ਨਹੀ ॥ ਸਰੀਰ ਤੁਝਿ
 ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਇਆ ਹੋ ॥ ਗਜਾ ਹਸਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੋ ਮੁਨਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਅ
 ਦਵੈ ਅਤਨਹੀ ॥ ਪਦਿ ਕੋਸੇ ਰੁਇਆ ॥ ਤੁ ਕਹਿਤਾ ਹੋ ॥ ਤੁ ਸਰੀਰੁ ਨਹੀ
 ਅਬਧਾਤੁ ਕਹੇ ॥ ਤੁ ਅਤੀਤ ਹੋ ॥ ਇਸ ਦੁਚਨ ਵਿਖੈ ਦੁਪਦ ਰੁਏ ॥
 ਏਕ ਜਜ਼ਾ ॥ ਦੁਸਰਾ ਚੋਤੀ ਨਿ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਹੋ ਗਜਾ ਜਬ ਤ ਕਾਪ
 ਕੋ ਸਰੀਰ ਤੇ ਚਿੰਨਜਾਣੈ ॥ ਸੁਖ ਕੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਕਠਨ ਹੋ ॥ ਬਿਨਾਤਿ ਅ
 ਗਸਰੀਰ ਕੇ ਯਹੀ ਕਹਣ ਹੀ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਣਾ ਸਰੂਪ ਕਾ ਕਠਨ ਹੋ ॥
 ਗਜੇ ਕਹਾ ਹੋ ਗਰ ਕਹਿਤਾ ਹੋ ਜੁ ਜਾਨਣਾ ਹੀ ਸੁਖ ਗਾਖਤ ਹੋ ॥ ਕਹੁ ਕਹ
 ਣਾ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਣਾ ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਮੈ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਕਪਲ ਕ
 ਹਾ ਸਤਿ ਕਹਾ ਤੇ ਨੋ ॥ ਜੇਤੁਝਿ ਬਿਖੈ ਕਹਿਣਾ ਅਰੁ ਜਾਨਣਾ ਹੋ ॥ ਉਤ ਚਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਪਰ ਦੋਨੋ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਸੁਣਿ ਕਹਿਣਾ ਦੁਹੁ ਜੋ ਏਕ ਸਾਸਤਾ
 ਰੁਸਤਿ ਸਿਗਤੇ ਜੋ ਸੁਣੇ ॥ ਵਹੀ ਕਹੇ ॥ ਅਰੁ ਜਾਨਣਾ ਸਹਿ ਹੋ ॥ ਜੁ ਚਿਸ ਪ
 ਗਨਿ ਜਚਾ ਕਰੇ ॥ ਅਰੁ ਤੁ ਦਰੂਪ ਹੋ ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਤਦਿ ਰੂਪ ਕੋਸੇ ਹੋ ॥

ਕਪਲਕਹਾਜੇਤੁਏਤਦਰੁਪਹੋਏਕੀਇਛਾਹੈ॥ਤਚਿਸੁਦਿਅਹੁਸ
 ਤਿਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚੈਤਥਹੋਤਹੈਜਬਬਿਗਆਨਿਹੋਇ॥ਅਹੁਬਿਗ
 ਆਨਾਗਿਆਨਤੇਹੋਤਾਹੈ॥ਅਹੁਗਿਆਨਰੁਗਤਤੇ॥ਅਹੁਰੁਗ
 ਤਿਸੁਰੁਕਰਮਤੇਹੋਤਿਹੈ॥ਧਰਸਰੁਕਾਸਾਧਨਿਖੈਰਾਹੁਹੈ॥ਹੈ
 ਰਾਜਾਵੈਗਾਗਉਤਮੁਹੈ॥ਕਹੋਤੇਜੈਵੈਗਾਗਤੇਸਰੁਪਿਥਿਖੈ
 ਨਿਹਚੈਹੋਤਿਹੈ॥ਗਾਜੇਕਹਾਜਬਿਮੈਹੋਤਚਿਵੈਗਾਗਅਹੁਨਿਹਚੈ
 ਤੇਕਿਆਪ੍ਰੇਜਨਹੈ॥ਕਪਲਕਹਾਜੁਤੁਹੈਤਚਿਨਿਹਚੈਕੀਤੁਕਰਾ
 ਹਾਜੇਕਹਾਆਪਕਹੋਹੈਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ਬਹੁਜਨਿਹਚੈਕਿਆਕਹੋਹੈ॥
 ਨਿਸਚੈਕਲਪਨਾਹੋਤਹੈ॥ਕੈਸੇਕਹੋ॥ਅਹੁਜੇਕਹੋਤਚਿਨਿਹਚੈ
 ਅਨਿਸਚੈਮੇਰੇਬਿਖੈਨਹੀ॥ਕਹੁਕਿਆਕਹੋ॥ਅਹੁਕਿਸਦਸਤ
 ਕਚਿਨਿਹਚੈਕਹੋ॥ਜੇਮੁਫਿਥਿਨਾਕਛੁਨਹੀ॥ਕਲਪਕਹਾਜੇਕ
 ਹੈਸੋਸੁਰੁਰੁਪਕਰਾ॥ਗਾਜੇਕਹਾਦੇਖਾਹੈਮੈਨੇਜੁਯਹਿਸਰੀਕਲ
 ਕਹੀਕੀਪ੍ਰੀਤੀਨਿਆਈਹੈ॥ਇਸਬਿਖੈਮੈਕਹਾਸਮਾਵੈਹੈ॥ਕ
 ਪਲਕਹਾਬੇਦਕਹੋਹੈ॥ਜਾਗਤਮੈਨੇਤਬਿਖੈ॥ਅਹੁਸੁਖਪਨਕੈਰ
 ਬਿਖੈ॥ਅਹੁਸੰਖੋਪਤਿਰਿਦੈਬਿਖੈ॥ਅਹੁਤੁਗੀਆਦਸਦੇਦੁਆ
 ਰਬਿਖੈਹੈ॥ਗਾਜੇਕਹਾਜੇਚਾਹਿਰਠਿਰਹੈ॥ਤਚਿਅਚਿਰਅੰਗਾਤੇ
 ਕਿਆਪਾਪਹੁਆਹੈ॥ਜੇਓਹਾਨਹੀ॥ਕਪਕਹਾਸਰਜਕੇਪ੍ਰਕਾਸ
 ਤੇਸਰਬਿਰਠਿਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ਧਰਸਰਜਦੇਕਹੀਰਠਿਕਹੈ॥ਐ
 ਸੇਹੀਤੇਰੇਪ੍ਰਕਾਸਤੇਸਰੀਰਬਿਖੈਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ਅਹੁਸਚੇਅੰਗ
 ਹੁਦਿਖੈਵਿਆਪਕਹੈ॥ਧਰਜੇਚਾਹੇਦੇਖੈਤਚਿਨੇਤੋਬਿਖੈ॥ਗਾ
 ਜੇਕਹਾਆਜਜਨਮਮੇਰਾਸੁਫਲਾਰੁਇਆ॥ਆਗੇਜੇਕਰਮਕ
 ਰਤਾਥਾਦੇਹਿਹੀਕਾਰਤੇਹੋਤਾਥਾ॥ਅਬਿਦੇਹਿਅਭਿਮਾਨਕਾਤਿਜਾ
 ਗੁਕੀਆ॥ਅਹੁਜਗਤਿਕੇਬਿਧਨਤੇਮੁਕਤਭੁਇਯਾ॥ਕਪਲਕ
 ਹਾਹੇਮਰਥਿਅੰਸੇਮਤਿਕਹਾ॥ਅਬਤਕਤੁਏਦੁਅੰਤਰਾਸਤਾਹੈ॥
 ਅਬੀਰਿਗਿਆਨਤੁਏਨਹੀਪ੍ਰਾਪਤਭੁਇਆ॥ਗਾਜੇਕਹਾਜਾਤੇਅ
 ਚਾਰਭੁਦਕਾਨਾਸਹੋਇਸੋਕਹਾ॥ਕਪਲਕਹਾਯਹੀਉਪਾਉਹੈਜੁਸ
 ਰਬਬਿਖੈਏਕਆਤਮਰੁਪਦੇਖਾ॥ਗਾਜੇਕਹਾਮੈਕੋਚਾਹਨਾਹੈਜੇਬ੍ਰ
 ਹਮਜਗਕਰੇ॥ਉਸਸਮੈਮੈਦਤਾਤ੍ਰੇਆਵਤਿਰੁਇਆ॥ਅਹੁਯਹੀ
 ਕਹਿਤੁਭੁਇਆ॥ਜੁਸਰਬਜਗਤਿਬਿਖੈਮੈਹੀਹੈ॥ਮੈਤ੍ਰੇਪ੍ਰਸੰਨਿ
 ਕੀਆ॥ਕਿਹੋਪ੍ਰਾਸਰਅਚਰਜਹੈਅਵਧੁਤਰਾਰਥਿਅੰਤਬਿ
 ਖੈਥਾ॥ਅਹੁਕਲਪਕਹਾਪ੍ਰਕਚਿਦੀਪਬਿਖੈਥਾ॥ਅਵਧੁਤਉਹ
 ਕੈਸੇਗਾਇਆਥਾ॥ਤੇਹੀਬ੍ਰਾਹਮਣੀਹੈ॥ਅਬਵਾਮੈਮੁੜਹੈ॥ਪ੍ਰਾ
 ਸਰਕਹਾਬੁਧਮੇਰੀਤਬੁਧੀਗਈਥਾ॥ਜਬਤੁਮਸੈਸੈਜਗਰੁ
 ਇਆ॥ਸਵਹਸੈਸਰਬਰਠਿਰਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ਅਹੁਤੀਨਲੋਕਨਿ

ਖੈ ਵਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਜਗਾਇਛਾਹੈ ਤਹਾਪ੍ਰਗਾਇਹੈ॥ ਵਾਨੇਸਰੁ
 ਪਾਪਾਜਾਨਾਹੈ॥ ਏਸਕੇਉਹਾਜਾਵਨੇਤੇਕਿਆਅਸਚਰਜਮਾ
 ਨਹੈ॥ ਅਰੁਸੁਣਅਵਧੁਤਕਹਾਸਰਬਮੈਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਹੁਤੁ
 ਹੀਹੈਤਉਕਓਹੈਤੁ॥ ਮਾਨੁਖਕੇਦੇਵਤਾਕੇਪਸਾਚੁ॥ ਅਵਧੁਤਤੁਸ
 ਨੀਕੁਇਆ॥ ਅਰੁਗਜਾਕੀਸਰੂਪਾਬਿਖੈਲੀਨਕੁਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਕਪਲਕੀਸਰੀਰਾਮੰਗਹੁਤੇਪਰੇਕੁਇਆ॥ ਦੇਸਹੈਸੁਦਰਥਿਕਿਸੀ
 ਨੇਵਚਨਕੀਆ॥ ਅਰੁਪਾਛੇਹਸਾਅਵਧੁਤਈਹਸਾ॥ ਅਰੁਕਹਾਪ
 ਦਅਪਦਮੁਫੁਤੇਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਜੇਪਦਅਪਦਤੁਫਿਤੇਹੈਤਉਤੀਨ
 ਰੂਪਭਏ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤੀਨਕੋਮੈਕਹੈਹੈ॥ ਅਥਵੋਕਉਅਉਰ
 ਮੁਫੁਤੇ॥ ਕਪਲਕਹਾਰਾਜੇਕੋਬ੍ਰਹਮਜਗੁਕਰਜੁਤੇਹੀਏਛਾਤੇਤੇਗ
 ਰੂਪਆਇਪ੍ਰਗਾਇਕੁਇਆਹੈ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਕਰਨਾਨਕਰਨਾਮੁਫਿ
 ਵਿਖੈਨਹੀ॥ ਅਭਕਰਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਹੈਅਵਧੁਤਰੂਪਤੇਗ
 ਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਰੂਪਮੇਗਾਪੁਛੈਹੈ॥ ਜੇਨਾਮਰੂਪਮੁਫਿਵਿਖੈਨਹੀ
 ਅਰੁਜੇਤੁਸਰੂਪਤੇਅਗਿਆਤਹੈ॥ ਜੇਸਹੈਸੁਪ੍ਰਕਾਰਤੁਫਿਕੋਕ
 ਹੋ॥ ਤਉਕਿਆਲਾਭਹੈ॥ ਜੇਤੈਨੇਜਾਨਾਹੈ॥ ਤਉਤੁਸਨੀਹੋਜੇਰਉ
 ਰਵਚਨਕੀਨਹੀ॥ ਕਪਲਕਹਾਜਾਨਣਮੁਫਿਵਿਖੈਨਹੀਯਹਿਕਹਾ
 ਅਰੁਤੈਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਤੁਸਨੀਮਤਿਹੈ॥ ਸਰਬਰੂਪਤੇ
 ਗਾਹੈ॥ ਕਛੁਕਹਾਅਵਧੁਤਕਹਾਬੁਧਤਕਵਚਨਹੈ॥ ਅਰੁਜਗਾਬੁ
 ਧਿਕੀਗਮਨਹੈਉਸਸੁਖਕਾਕਿਆਕਹੀਐ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਮੈਨੇਜਾਨਾ
 ਜੁਤੁਬਧਕੇਅਧੀਨਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਮੁਕਿਦਅਵ
 ਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਕਛੁਕਹੈਹੈਜਾਮੈਕਰਣਾਨਹੀਕਿਆਜੁ
 ਮੈਹੈ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਤੁਕਓਨੈਮੁਕਿਦਕਹਾਵਹੀਹੈਜੇਤੁਹੈ॥ ਰਾਜੇਕ
 ਹਾਜੁਮੈਹੈਤਉਕਹੁਕਓਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੁਗਧੋਕੀਨਿਆ
 ਈਮਤਿਕਹਾ॥ ਜੇਤੁਹੈਤਉਤੁਫਿਕਓਕਓਹੈ॥ ਰਾਜਾਤੁਸ
 ਨੀਕੁਇਆ॥ ਕਪਲਕਹਾਹੈਅਵਧੁਤਤੁਕਹਾਅਵਧੁਤਕਓ
 ਨਸਾਪਦਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੁਫੁਕੈਅਵਧੁਤਕਹੈਹੈ॥ ਕਪਲ
 ਕਹਾਤੇਰੋਬਿਖੈਨਾਮਰੂਪਨਹੀ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਨਾਮਰੂਪਾਬਿਖੇ
 ਰੇਦਜਾਣਨਾਮਰੂਪਕੀਮੈਹੀਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਤਉਨਾਮਰੂਪਾਤੇ
 ਗਕਿਆਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਨਾਮਰੂਪਮੇਗਾਯਹੀਹੈ॥ ਜੇਨਕਪ
 ਲਨਅਵਧੁਤਿਜੁਮੈਹੀਹੈ॥ ਕਪਲਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਦੇਸਹੈਸੁ
 ਬਰਥਾਬਿਖੈਆਤਮਾਬਿਖੈਲੀਨਕੁਏ॥ ਅਰੁਨਜਾਨਾਕਿਦੇਸਹੈਸੁ
 ਥੀਤਾਹੈ॥ ਕਿਏਕਥਾਜੀਬੀਤੀਹੈ॥ ਕਿਨਾਮੁਕਿਦਹਸਾਅਰੁਕ

ਗਾ ਆਦਿ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਵ ਕਾਹੇ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਜੇ ਵਚਾ
 ਤੈ ਸੁਪ੍ਰਣਵ ਬਿਖੇ ਹੋ॥ ਪ੍ਰਣਵ ਤੇ ਉਪਰਾਤ ਵਚਨ ਨਹੀ॥ ਅਵਧੁਤ
 ਕਹਾ ਜੇ ਕਪਲ ਤਾਤੇ ਆਤਮਾ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਣਵ ਕੇ ਰੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਜ
 ਜੇ ਰੁਇਆ ਸੀ ਤਕੈ ਸੇ ਕਹਿ ਤੇ ਪੈ ਬੁਧ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ ਪੈ ਬੁਧ ਕੀ ਕਿ
 ਆਸ ਕਤਿ ਹੈ॥ ਜੇ ਏਕ ਅਖਰ ਆਤਮਾ ਕਾ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਸਿਤਹੁ ਕਾ ਵਚ
 ਨ ਕੇ ਕਬ ਖੁਧਵਾਨ ਸਮਝਿ ਸਕਤਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਖੁਧਵਾਨ ਅਧੀਨ ਬੁ
 ਧਿ ਕੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਿਤ ਬੁਧ ਤੇ ਸੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਵਹੁ ਜਾਨੈ ਜੇ ਅ
 ਤਮਾ ਵਿਖੈ ਬੁਧਾ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਗਿਆਨੀ ਸੁਨੈ ਤੇ ਉਸ ਕਾ ਸਰੂਪ ਵਿ
 ਖੈ ਨਿਸਚਾ ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਰੁਗਤਿ ਸੁਨੈ ਉਸ ਕੇ ਚਿਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਹੋਇ॥ ਅਰੁ ਰੁਗਤਿ ਵਹੀ ਹੈ ਜੇ ਗੁਬਿੰਦ ਬਿਨਾਨ ਜਾਨੈ॥ ਸੁਕੰਦ
 ਕਹਾ ਜੇ ਵਚਨ ਤੇ ਗਾਐ ਸਾਹੇ॥ ਤਉ ਤੁਝਿ ਕਠਿ ਕਿਆ ਸੁਖ ਗਾਖ
 ਤ ਹੈ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਵਹੁ ਹੈ॥ ਜਾਮੈ ਵਚਨ ਨਹੀ
 ਅਰੁ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਕ੍ਰੈ ਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਰਸ ਅੰਤਰ ਵਹੁ ਜ ਕੇ ਲੇਵੇ
 ਹੋ॥ ਅਰੁ ਸਰੁ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਤਉ ਅਪਨਾ ਸੁਖਿ ਕਿਆ ਕਹੈ॥
 ਤਾਤੇ ਵਹੀ ਜੁਮੈ ਹੈ॥ ਸੀਸਾਰ ਕੇ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਤਿ ਕਰੇ ਹੈ॥
 ਕਪਲ ਕਹਾ ਮੈ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਜੁਨ ਤੁਨ ਮੈ ਅਰੁ ਮੈ ਹੀ ਹੈ॥ ਸਰੁ ਕਹਾ
 ਜੁ ਆਤਮ ਸੁਖ ਕਹਾ॥ ਕਹਾ ਸੁਖ ਮੇਰਾ ਯਹਿ ਹੈ ਜੁ ਕਹਿ ਏਸੁਣਨੇ ਮੈ
 ਨਹੀ॥ ਅੰਤਹੁ ਕਰਨ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਅਰੁ ਪਰਾਪਰ ਮੈ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ
 ਅਰੁ ਵਹੈ॥ ਇਹ ਮੁਝਿ ਵਿਖੈ ਨਹੀ॥ ਜੁ ਮੈ ਅਰੁ ਅਚਿਰ ਸਰੀਰ ਅਚਿ
 ਗਾ ਆਪਿ ਹੀ ਆਪਿ ਹੈ॥ ਰੁਦ ਅਰੁ ਵਹੈ ਨਹੀ॥ ਰਾਖਤਾ ਕਾਹੇ ਤੇ
 ਆਪਿ ਸੁਖ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕਠਿ ਕਹਾ ਸਿਤ ਜੇ ਅਨੰਦ ਬਿਖੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੁਏ ਹੈ॥ ਸਿਤ ਬਾਦ ਕਰਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁੰ ਕਛੁ ਨਹੀ ਕਹਤਾ
 ਕੈ ਸੇ ਸਰੂਪ ਵਿਖੈ ਲੀਨਿ ਹੋਇ ਗਾ॥ ਜੇ ਮੈ ਏਕ ਵਚਨ ਕਹੈ॥ ਤਉ ਚਾ
 ਹੀ ਏਏ ਕਵਚ ਨ ਤੁੰ ਕਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਿਖ ਕਾ ਏਕ ਹੀ ਹੈ॥
 ਗੁਰੁ ਸੇ ਸਮਤਾ ਕਿਆ ਜੇਗਾ ਹੈ॥ ਵਚਨ ਸਮਤਾ ਕਾ ਕਹੈ॥ ਤਉ ਕਿਆ
 ਲਾਭੁ ਹੈ॥ ਗਾਥ ਤੇ ਬਿਗੜੇ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਹਾ ਹੈ ਮੈ ਤੇ ਸਤਿ ਸਿਰਿ ਕਰੁ
 ਅਰੁ ਤੈ ਨੇ ਜੁ ਕਹਾ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਪਾਵਣੇ ਕੀ ਰਾਖਤਿ ਹੈਂ ਆਪ ਤੇ ਜਾਤਾ
 ਹੈ॥ ਤਉ ਯਹੀ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਜੁ ਆਪ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਬਿਗੜਿ ਜਾਇ॥
 ਵੇਦ ਕਹੈ ਹੈ ਜੁ ਸੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਆਪ ਕੇ ਤਿ ਆਗਮੈ ਹੈ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਜੁ ਅ

ਪਨਹਓਤਓਕਿਆਸੁਖਹੋ॥ ਕਾਹੇਤੇਸੁਖਾਪੇਤਕਹੈ॥ ਧ੍ਰਾਸਰ
 ਕਹਾਇਸਤੇਅਓਰਅਧਕਸੁਖਕੇਵਹੋਇਗਾ॥ ਜੇਜਾਨੇਮੈਪੁਰਨ
 ਹੋ॥ ਜਾਕੋਸਮਤਾਪ੍ਰਾਪਤਿਭਈਹੈਤਾਕਾਸੁਖਕਿਆਕਹੈ॥ ਮੈਤੋਕ
 ਹਾਬ੍ਰਹਮਾਸਤਕਹਾ॥ ਧ੍ਰਾਸਰਕਹਾਅਬਤਕਆਗਿਆਨਬਿ
 ਖੇਬਿਧਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਤੇਕਿਨਕਿਆਹੈ॥ ਜੇਕਹੋਹੋਸੋਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤ
 ਹੋਭੇਦਦ੍ਰਿਸਟਿਤਿਆਗਾ॥ ਅਹੁਬ੍ਰਹਮਜਾਨਾ॥ ਕਪਲਕਹਾਮੈਹੋ
 ਮੁਕੰਦਕਹਾਮੈਨਹੀਹੋ॥ ਕਪਲਕਹਾਬੇਦਕਹੈਹੋ॥ ਅਦੁਤੀਬ੍ਰ
 ਹਮਹੋ॥ ਤਓਨਿਹਚੇਕੁਇਆਜੁਮੈਹੋ॥ ਮੁਕੰਦਕਹਾਮੈਨੇਸੁਨਾ
 ਥਾਤੁਪ੍ਰਮਾਗਿਆਨੀਹੋ॥ ਅਹੁਅਬਤਕਤੁਫਿਰੋਗਿਆਨਕੀ
 ਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਜਹਾਬ੍ਰਹਮਹੈਤੁਕਹਾਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਮੈਮੁਕੰਦ
 ਸਤਿਕਹਾਤੇਨੇਮੇਰੇਰੂਪਬਿਖੋਗਿਆਨਕੀਕਹਾਸਮਾਈਹੋ॥ ਅਵ
 ਧੁਤਕਹਾਨਕਪਲਨਮੁਕੰਦਸਰਬਮੈਹੀਹੋ॥ ਕਪਲਕਹਾਜਬਮੈ
 ਨਹੀਤਓਤੁਕਹਾਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੈਸੁਖਕਾਸੁਹੋ॥ ਕਪਲਕਹਾ
 ਸੁਖਕਾਸਏਕਹੈਨਅਨੇਕਾਤਾਤੇਤੁਕਹਾਹੈਏਕਮੈਹੀਹੋ॥ ਕਪਲਕਹਾ
 ਏਕਕਹਾਤੇਦੁਐਤਸਿਧਹੋਤਾਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਆਪਿਸੁਨਹੋ
 ਆਪਿਕਹੋਹੋ॥ ਦੁਐਤਕਹਾਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਕਹਣਾਸਗੀਰਬਿ
 ਖੇਹੈ॥ ਤੁਫਿਰਿਬਿਖੋਨਹੀ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤਾਤੇਆਤਮਾਅਗਿਆਤਿ
 ਕੁਇਆ॥ ਕਪਲਕਹਾਉਸਬਿਖੋਗਿਆਨੁਆਗਿਆਨਨਹੀ॥ ਕਹ
 ਤਓਕਹਾਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਵਹੁਮੈਹੀਹੋ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤੇਤੀਨਹੋਤਾਹੈ॥
 ਤੁਅਖੰਡਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਜੇਅਖੰਡਕਹੈਤਖੰਡਆਵਤਾ॥ ਤਾਤੇਖੰ
 ਡਅਹੁਖੰਡਅਹੁਏਕਤਾਅਹੁਅਨੇਕਤਾਮਤਿਕਰਹਾ॥ ਜੁਤੇਰੇਵਿਖੇਵ
 ਚਨਨਹੀ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਵਚਨਅਹੁਸੁਨਣਤੇਰੇਬਿਖੋਹੈ॥ ਕ
 ਪਲਕਹਾਮੇਰੇਬਿਖੋਨਹੀ॥ ਵਚਨਕਰਮਰਸਨਾਕਾਹੈ॥ ਅਹੁ
 ਸੁਨਣਾਕਰਮਕਾਨਕਾਹੈ॥ ਅਹੁਮੈਏਂਦੀਯੋਤੇਅਤੀਤਹੋ॥
 ਤਓਕਹਾਨਸੁਨਣਕਿਆਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤਾਤੇਕਰਮਗਿਸ
 ਤਰੁਏ॥ ਜਓਕਰਮਗਿਆਤਹੈਤਓਮਿਤਕਕਿਉਨਹੀਵਚਨ
 ਕਰਤਾ॥ ਕਹੁਜੁਮੁਫਿਸੋਪ੍ਰਕਾਸਵਾਨਿਹੈ॥ ਅਹੁਕਹਣਾਸੁਨਣਾ
 ਮੈਹੋ॥ ਕਪਲਕਹਾਵੇਦਅਹੁਰੁਗਵਾਨਕਹੈਹੋ॥ ਜੇਵੇਦਹੁਕਰਕ
 ਹੋਹੋ॥ ਅਹੁਮੈਹੀਸੁਨਹੈ॥ ਅਹੁਸਰਬਕਹੋਹੋ॥ ਅਹੁਅਲੇਵੇਹੋ॥
 ਕਾਹੇਤੇਜਾਨਿਰੰਕਾਰਹੰਕਾਰਹੋ॥ ਅਹੁਯਹਿਸਰੀਰਮੁਧੁਤੇਪ੍ਰਗ
 ਟਕੁਇਆਹੈ॥ ਅਹੁਮੈਸਰੀਰਤੇਆਲੇਪਹੋ॥ ਸਰਬਕਰਮਕਰ
 ਹੋ॥ ਅਹੁਨਹੀਮੁਫਿਵਿਖੋਕਰਮਕੀਅੰਸਾ॥ ਤਾਤੇਨੇਕਪਲਕਹਾ

ਸੁਨਣਾ ਮੁਖਿ ਬਿਖੈ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੈਨੇ ਪਦਨਿ ਹਰੈ ਕੀਏ ॥
 ਕਹਣਾ ਸੁਣਣਾ ਚਿਤ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਤੀਨੋਂ ਨਹੀ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੇ ਕਪਲ
 ਰੇ ਜੇਤੂੰ ਹੈ ਸੇ ਕਹੇ ਹੈ ਸੇ ਆਖੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੁਣੈ ਹੈ ਸੇ ਆਖ ਸੁਣੈ ਹੈ ॥ ਜਗ
 ਹੀ ਕਾਰ ਹੈ ਤਹਾ ਕਹਣਾ ਜੇਗੁ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਸਰੂਪ ਹੈ ਕਿਉਨ ਕਹੈ ॥ ਅਰੁ
 ਕਿਉਨਾ ਸੁਣੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਏ ਕਹਿ ਕਾਰ ਏ ਕਨਿ ਰੀਰੀ ਕਾਰ ਤੁੰ ਕਹੁ
 ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਵਹੁ ਜਾਤੇ ਦੇਨੋ ਜੋ ॥ ਅਰੁ ਦੇਨੋ ਤੇ
 ਅਤੀਤ ਜੋ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਦੁਐ ਤਨਹੀ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਸੀਤ ਕਹਿ
 ਏ ਤੇ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਸੁਣੈ ਹੈ ॥ ਜੇ ਅਵਧੁਤ ਤੁੰ ਕ
 ਉਣੁ ਹੈ ॥ ਸਰੀਰ ਕੇ ਆਤਮਾ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਦੇਨੋ ਤੇ ਨਗਾਨੇ
 ਜੋ ॥ ਅਰੁ ਮੈਂ ਹੀ ਹੈ ॥ ਜੇ ਮੁਖ ਕਹੈ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਹੈ
 ਨਹੀ ॥ ਤਉ ਸਰੀਰ ਆਤਮ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨ
 ਹੈ ॥ ਵਿਖਮਤਾ ਨਹੀ ਗਘਤਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਦੋਹੁ
 ਸਤੇ ਹੈ ॥ ਵਹੁ ਅਗਿਆਨੀ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁੰ ਕਵਨਿ ਹੈ ॥ ਮਨ ਕੇ
 ਬੁਧ ਕੇ ਚਿਤ ਕੇ ਹੀ ਕਾਰਾ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੁਖ ਤੇ ਕਛੁ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ॥
 ਮਨਿ ਅਰੁ ਚਿਤ ਹੀ ਕਾਰਾ ਮੁਖਿ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਕਛੁ ਨ
 ਹੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਮੈਂ ਹੀ ਹੈ ॥ ਕਹੁ ਤੁੰ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਕਹੈ ਕਿ ਆਕ
 ਹੋ ਸਰਬ ਤੁੰ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁੰ
 ਹੀ ਹੈ ਜੁ ਮੈਂ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜਗਾ ਮੈ ਤੁੰ ਹੀ ਸੇ ਕਹਾ ॥ ਕਪਲ ਕ
 ਹਾ ਵਹੁ ਮੈਂ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਵਚਨ ਮੇਰਾ ਵਾਕੇ ਸੁਖ ਦੇਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਿ
 ਧਾਤੀ ਹੈ ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਤੁੰ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੇਤੂੰ ਹੈ ਤੇ ਕਾਸ
 ਪੁਛੈ ਹੈ ॥ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿਖੈ ਰੋਮ ਰਿਖ ਆਵਤ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਪਰ ਕੇ ਸਾ
 ਰੋਮ ਰਿਖ ਜਾਨੇ ਅਸਿਖ ਭ੍ਰਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸੁ ਦੇਖੈ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇਗੀ
 ਥਾ ਉਸ ਸਰੀਰ ਬਿਖੈ ਨਥਾ ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਵਿਖਲਾ ਟਿਏ ਤਾ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੁ ਦੀਪ ਪੂਰਨ ਹੈ ॥ ਮੈਂ ਨੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ਜੁ ਦੀਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ॥
 ਉਤਪਾਤਿ ਅਰੁ ਪਾਲਨਾ ਅਰੁ ਨਾਸ ਦੀਪ ਤੇ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕ
 ਹਾ ਤੈਨੇ ਜੁ ਦੀਪ ਦੇਖਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੀਪ ਕਾ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਰੋਮ ਰਿਖ ਹਸਾ ਅ
 ਰੁ ਕਹਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੀਪ ਕਾ ਦੀਪ ਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਤੀਨੋਂ ਦੀਪ
 ਹੈ ॥ ਦੀਪ ਵਿਖੈ ਪੜਾ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਦੀਪ ਤੇ ਦੂਰ ਹੋਤਾ ਤਾ ਤੇ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥
 ਰੋਮ ਰਿਖ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੈਂ ਦੀਪ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਦੀਪ ਤੇ ਕਉਣੁ ਹੈ ॥ ਅ
 ਰੁ ਦੀਪ ਤੇ ਕਉਣੁ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ॥ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਤਉ ਬਿਖੈ ਆਵਿ ਅੰਤਿ ਕ
 ਸਮਾਈ ਨਹੀ ॥ ਰੋਮ ਰਿਖ ਕਹਾ ਮੁਖਿ ਕੋਯਾ ਤੇ ਖੋਪਾ ਨਿਨਹੀ ॥ ਅਵਧੁਤ
 ਤਉ ਬਿਖੈ ਆਵਿ ਅੰਤਿ ਕ

ਤੇ ਮੈਂ ਕੋਲੋਂ ਸੇਤੁੰ ਸੀ ਕਰਤ ਕੁਏ ਜੁਪਰਮ ਅਨੰਦ ਬਾਬਾ ਬੁਝ ਆਪਸ
 ਮੈਂ ਕਰੋਲਾ ਹੈਂ ਜੁਪਰਮ ਹੈਂ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਸ ਭੀ ਨਹੀ ਏਕ ਅਵਤੀ ਮੈਂ ਹੈਂ
 ਬੁਝ ਆਪਸ ਮੈਂ ਕਰੋਲਾ ਹੈਂ ਜੁਪਰਮ ਹੈਂ ਕਪਲ ਕਹਾਤੁੰ ਏਕ ਹੈਂ ਤਓਸ
 ਭੀ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜੇਤੁੰ ਨਹੀ ਤਓਸ ਭੀ ਹਮ ਭੀ ਨਹੀ ਲਛਣ ਅਨੇ ਕਤਾ ਕੇਏ
 ਕਤਾ ਤੇ ਹੈਂ ਜੇ ਏਕ ਕਹੀ ਐ ਹੈਂ ਤਓਸ ਰਬ ਭੀ ਆਵਤਾ ਹੈਂ ਜੇ ਏਕ ਨਿਤੋਂ ਤ
 ਓ ਅਨੇ ਕਭੀ ਨਹੀ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਸੇ ਰੇ ਬਿਖੇ ਏਕ ਅਰੁ ਅਨੇ ਕਨਹੀ ਮੈਂ
 ਹੀ ਹੈਂ ਕਪਲ ਕਹਾਤੁੰ ਕਓਣ ਪਦ ਹੈਂ ਏਕ ਕੇਦੇ ਕੇਤੀ ਨਕਿਉ ਕਹੇ ਹੈਂ
 ਏਕ ਅਰੁ ਦਨਹੀ ਮੈਂ ਹੈਂ ਓ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾਸ ਭਿਪਦਿ ਮੁਝਿ ਤੇ ਹੈਂ ਸਪ
 ਤਿਰਿਖ ਸਪਤਿ ਦੀਪ ਤੇ ਆਵਤਿ ਕੁਏ ਅਰੁ ਆਵਣਾ ਉਨ ਕਾ ਕੇਵ
 ਲਿਸਮਾਰਗ ਮਨਿ ਮਤਿ ਬਾਗਾ ਕਾ ਤੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਤਿ ਸੰਗ ਤੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਸਪਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾਜੇ ਹੈਂ ਸੇਰੁ ਜਨਿ ਹੋ ਬਿੰਦ ਕਾ
 ਹੈਂ ਤਾ ਤੇ ਰੁਗਤਿ ਕੁਲੀ ਹੈਂ ਜੇ ਚਾਹੈ ਜੁ ਮਝਿ ਕੋ ਗਿਆਨਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ
 ਇ ਰੁਗਤਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਚੁਏ ਕ ਬਿਸਨ ਸਰਬ ਬਿਖੇ ਪੁਰਨ ਹੈਂ ਅ
 ਵਧੁਤ ਕਹਾ ਰੁਗਵਾਨਿ ਕੀ ਰੁਗਤ ਤੇ ਰੁਗਤਿ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈਂ ਜੁ ਮ
 ਝਿ ਪਰਿ ਅਵੈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਮੇਰਾ ਹੋਤਿ ਹੈਂ ਅਰੁ ਜੇ ਰੁਗਤਿ ਰੁਗਵਾਨ ਕੀ ਕ
 ਰੇ ਹੈਂ ਅਪਨੇ ਹੋ ਕਾਰ ਕੀ ਮਲੀਨਤਾ ਕੇ ਨਹੀ ਤਿਆਗਤਾ ਕਾ ਤੇ ਤੇ ਜੁ
 ਆਪ ਕੇਦਾਸ ਮਾਨਾ ਹੈਂ ਤਾ ਤੇ ਅਪਨੇ ਸਰਪੁ ਤੇ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰਹਿਤਾ ਹੈਂ
 ਅਰੁ ਰੁਗਤਿ ਨਿਰਚੇਰੁਪ ਮੇਰਾ ਹੈਂ ਸਪਤਿ ਰਖੇ ਕਹਾਸ ਹੀ ਰਤੇ ਗਨਾ
 ਸੀ ਹੈਂ ਬਿਸਨ ਸੇ ਕੋ ਸੇ ਸਮਤਾ ਕਰੇ ਹੈਂ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜੇ ਸਰੀਰ ਮੇਰਾ
 ਨਾ ਸੀ ਹੈਂ ਤਓ ਸਰੀਰ ਬਿਸਨ ਕਾ ਕਹਾਇ ਸ ਬਿਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈਂ ਰਮ ਰਿ
 ਯ ਕੋ ਪੁਛੇ ਜੇ ਤੇ ਨੇ ਕੇਤੇ ਹੀ ਬਿਸਨ ਦੇਖੇ ਹੈਂ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਰੀਰ
 ਪਰਿ ਕਰੀ ਐ ਤਓ ਕਿਸੀ ਕਾ ਸਦਾ ਨਹੀ ਪਰੁ ਰੁਗਤਿ ਮੇਰੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈਂ
 ਇਸ ਕਾਰਣ ਜੇ ਜਾਣੇ ਜੇ ਮੈਂ ਸਰੁਪ ਪੁਰਨ ਹੈਂ ਸਪਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾਜਾ ਬਿ
 ਤਰਿ ਬੈਰਾਗਾਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਿਆਨ ਕਾ ਪਾਵਨ ਕਰਨ ਹੈਂ ਅਵਧੁ
 ਤ ਕਹਾਯਾ ਜੀ ਬੈਰਾਗਾ ਹੈਂ ਜੇ ਮੈਂ ਨਹੀ ਸਰਬ ਬਿਸਨ ਹੈਂ ਸਪਤਿ ਰਿਖੇ
 ਕਹਾ ਹਮ ਨਹੀ ਸ੍ਰੇਸਟ ਰੁਗਵਾਨ ਹੈਂ ਪਰ ਜਬ ਹਮ ਨਹੀ ਬੈਰਾਗਾ ਕ
 ਨੇ ਕੀ ਆ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜਬ ਲੇ ਮੈਂ ਕਹੀ ਤਾ ਹੈਂ ਸਰੁਵਸ ਤੁ ਮਝਿ ਮੈਂ
 ਸੇ ਜੁਗਤਿ ਹੈਂ ਜਬ ਮੈਂ ਰਹਾ ਕੇਵਲ ਰੁਗਵਾਨ ਹੈਂ ਉਨ ਹੁਕਹਾ ਹ
 ਮਨਹੀ ਹੋ ਕਹੁ ਕਓਣ ਹੈਂ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰ ਕਰਹੁ ਸਰਬ ਬਿ
 ਬਿਸਨ ਹੈਂ ਤਓ ਤੁ ਮਾ ਬਿਸਨ ਰੂਪ ਹੈਂ ਸਪਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾ ਬਿਸਨ
 ਈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈਂ ਕਿਆ ਹਮ ਈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈਂ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਜਬ ਤੁ ਮੈਂ ਤਬ
 ਈ ਸਰ ਕਵਨ ਸਾ ਹੈਂ ਸਪਤਿ ਰਿਖੇ ਕਹਾ ਸਰੀਰ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਕਹਾ
 ਜੁਵਹੀ ਆਤਮਾ ਈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈਂ ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਕਾ ਰੂਪ ਵੇਦ ਕ
 ਹਾ ਹੈਂ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਕਾ ਰੂਪ ਕਿਨੀ ਨਹੀ ਕਹਿਆ ਤੁ ਮ ਆਤਮਾ
 ਕੇ ਵੇਖ ਕਰੀ ਈ ਸ੍ਰੇਸਟ ਹੈਂ ਅਸਟਾ ਬਿਸਨੇ ਮੈਂ ਰਹਾ ਹੈਂ

ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰ ਬੁਧ ਕੇ ਸੋ ਕਹੀ ਤਹੈ ॥ ਜੁ ਆਤਮਾ ਈਸਰ
 ਸਰਬ ਸਕਤ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁ ਤਿ ਕਹਾ ਬੁਧਿ ਕਾਰੁ ਪਕਿਆ ਹੈ ॥
 ਕਹਾ ਸਿਤ ਕਹੈ ਹੈ ॥ ਜੁ ਬੁਧਿ ਰੂਪ ਨਹੀ ਗਧਿ ਤੇ ॥ ਕੇਵਲ ਕਹ
 ਣੀ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਯਹੀ ਨਿਜੈ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਨਿਜੈ
 ਆਪਿ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਅਥਵਾ ਆਤਮਾ ਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਾਧਿ
 ਜੜ ਹੈ ॥ ਜਬਿ ਮੂਲ ਸੇਵਸਤਿ ਹੀ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਤਉ ਜੁ ਉਸ
 ਕੇਵੀ ਚਾਹਤੇ ਹੋਤ ਹੈ ਸੋ ਕਹਾ ਹੋਇ ਗਾ ॥ ਕਉਤਮ ਕਉਨ ਹੈ ॥
 ਈਸਰ ਅਥਵਾ ਕਛੁ ਐਗ ॥ ਜਬ ਬਿਪਨ ਹੀ ਹੀਤ ਬਈ
 ਸੁਰ ਕਰ ਕਹਾ ਹਗ ॥ ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਬਿਗ ਆਨ ਤੇ ਕਹੀ ਤਹੈ ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿ
 ਵਰਤ ਕਰਹਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ॥ ਜੁ ਛਲੁ ਸਤਿ
 ਸੰਗ ਕਾਯਹੀ ਹੈ ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਮੈ ਦੇਖੋ ਹੈ ॥ ਜੁ ਮੈ ਹੋਤ ਉਕਾਰੈ ਕੋ
 ਬਿਬਾਦ ਕਰਉ ॥ ਮੁਕੰਦ ਕਹਾ ਹੋ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਐਸੇ ਮਤੁ ਕਹਾ ਜਾਮੈ
 ਦੇਖੋ ਹੈ ਮੈ ਹੋ ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਹੋ ਮੁਕੰਦ ਜੇ ਮੈ ਹੋਤ ਉਮੈ ਕਉਣ ਹੈ ॥
 ਗਜੇ ਕਹਾ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਯਹਿ ਹੈ ਜੁ ਮੈ ਹੀ ਹੈ ॥ ਯਹਿ ਸੁਖ ਦੁਖ ਚਨ ਵਿ
 ਖੈ ਨਹੀ ਆਵਤਿ ਹੈ ॥ ਕਾਰੇ ਤੇ ਜਬ ਬੁਧਿ ਕਿਸੀ ਵਸਤਿ ਕਾਰੇ
 ਨ ਕਰੈ ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੈ ਬਾਧਿ ਨਹੀ ॥ ਉਸ ਸਮੇ
 ਚ ਤਰਦਸ ਸਹੀ ਸੁਮਿਧ ਆਵਤਿ ਕਉਣ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਸਰਬ
 ਰਾਜ ਰਉਰੂ ਰੰਨ ਸਿਧ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਸਿਧ ਹੁ ਸੁਖ
 ਕਹਾ ਹੈ ਮੈ ਹੋ ॥ ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਅਵਧੁ ਤ ਨਹੀ ਹਮਿ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁ
 ਤ ਕਹਾ ਹੋਸੇ ॥ ਸਿਧ ਹੁ ਕਹਾ ਹਸਣਾ ਰੋਵਣਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਨਹੀ ॥
 ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਜਬ ਤ ਕਿ ਕਛੁ ਆਪਿ ਤੇ ਕਿੰਨ ਜਾਨੈ ਤਮਿ
 ਜਿਧਿ ਨਹੀ ॥ ਈਹ ਅਕਾਰ ਬਿਆਏ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਹਸਣਾ ਰੋਵ
 ਣ ਹਮਾਰੇ ਵਿਖੈ ਹੈ ॥ ਉਨਹੁ ਕਹਾ ਹੋ ਅਵਧੁ ਤ ਤਮ ਹੋਸੇ ਕਾ
 ਰੇ ਤੇ ਜੁ ਹਮ ਹੀ ਹੈ ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹਾ ਨ ਮੈ ਨਤੁ ॥ ਹਸਤੈ ਹੈ ॥ ਹ
 ਸਤੈ ਸੋ ਸਹੀ ਸੁਵਰ ਪਈ ਤੈ ॥ ਬਹੁੜ ਕਹਾ ਹੁ ਦਨ ਕਰੇ ॥ ਸਿ
 ਧੁ ਕਹਾ ॥ ਗੋਬੀ ਨੀ ਆਈ ਮਤਿ ਕਹਾ ॥ ਕਹਾ ਗਿਆਨਾ ਅਵ
 ਧੁ ਤਿ ਕਹਾ ਯਹੀ ਹੈ ॥ ਕਹੈ ਗਿਆਨ ਤਮਾਗਾ ਕਿਆ ਹੈ ॥ ਉਨਹੁ
 ਕਹਾ ਹਮਾਰੇ ਗਿਆਨ ਵਿਖੈ ਦੁਖ ਚਨ ਜਗ ਨਹੀ ॥ ਅਵਧੁ ਤ ਕਹ
 ਯਹਿ ਕੀ ਦੁਖੀ ਨੇਸ ਕਹਾ ਨ ਅਭਿਰਨੈ ॥ ਉਨ ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਸਿਧ

ਕਹਾ॥ ਜਬ ਮੈ ਜੋਗ ਕਰੇ॥ ਰੂਪ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਦੇਖੇ॥ ਕੈਸਾ
 ਸਰੂਪ ਜੋ ਵਦਨ ਮੈ ਨਹੀ॥ ਆਵਤਾ॥ ਅਵਤੁ ਤਕਰਾ ਬਚਨ ਬਿਨਾ ਜੋਗ
 ਕਾ ਨੇਕੀਆ॥ ਕਹਤੇ ਹੈ ਉਯਾਧੁ ਨਿਹੇਤੀ॥ ਬਹੁ ਜਕਰੇ ਹੈ ਜੋਤਿ॥ ਏ
 ਕਧਿਆਨ ਚਤੁਰਤੁ ਕਰੇ॥ ਏਕ ਸੰਨ ਕਰੇ॥ ਤਓ ਸਰੂਪ ਨ ਮੈ ਅ
 ਏਆ॥ ਜੋਗ ਵਚਨ॥ ਪਰਤੁ ਵਾਲ ਕਰੇ॥ ਸਤਿ ਸੰਗ ਕਰਾ ਜੋ ਨਿਰਮ
 ਲੁਯੋਈ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰਾ ਜੋਗ ਕਬਲੇ ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਚਾਹਿ॥ ਏਸ ਹੀਰ ਕਾਤਿ ਆ
 ਕਰੇ॥ ਅਰੁ ਅੰਗ ਸਹੀ ਗਵੇਖੈ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ॥ ਕਿਆਨ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤੇ
 ਅਥਵਾ ਵਚਨ॥ ਅਵਤੁ ਤਕਰਾ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਤੇ ਕੀ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ॥ ਹਿੰਦੁ ਚਨ ਕਰ
 ਏਤੇ ਤੁਝਿ ਕੋਲ ਨਹੀ॥ ਆਵਤੀ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਸਾ॥ ਜੋ ਇਸ ਸਹੀ ਕੋ ਕੀ
 ਤਿਆਗ ਅਰੁ ਸਰਬ ਠੇਕੁ ਪਰਨਾ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰਿ ਆ ਜੋਗ ਕੇ ਬਲ ਤੇ ਜੋ ਚਾ
 ਹੋਤੇ ਅਕਾਸ ਵਿਖੇ ਜਾਵੇ॥ ਅਵਤੁ ਤਕਰਾ ਅਕਾਸ ਵਿਖੇ ਤਬ ਜਾਵੇ॥ ਜਬਿ ਤੁਝਿ
 ਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋਈ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰਾ ਏਤੇ ਸੁਆਸ ਜੋ ਆਵਤੇ ਜਾਤੇ॥ ਕਛੁ ਸੁਖ ਨਹੀ ਪਾ
 ਵਤੇ॥ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਏਕ ਸੁਆਸ ਵਿਖੇ ਅੰਮ੍ਰਤ ਪੀਤਾ॥ ਅਰੁ ਸੇਹੇ ਸਾਜਾ ਪ੍ਰਕਰੇ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਾਵਤਾ॥ ਅਵਤੁ ਤਕਰਾ॥ ਬਾਲ ਕਰਿ ਆਨੀ ਕੋਲ ਜਾਏ॥
 ਜੋ ਪ੍ਰਾਨ ਅਰੁ ਸੁਆਸ ਤੇ ਅਪਨਾ ਸੁਖ ਚਾਹੇ॥ ਜਿਸ ਪਥਿਨ ਤੇ ਜੋਗੀ ਸੁਖਿ ਵਿਖੇ
 ਪਤਿ ਹੋਈ॥ ਗਿਆਨੀ ਤਾ ਕੇ ਜੜਿ ਜਾਨਿ ਕਰ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਸੁਖ ਗਾਖਤੇ॥
 ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ ਕਿਆ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਆਪ ਤੇ ਅਧ੍ਰਾ ਪਤਿ ਹੋਣਾ ਅਰੁ ਆਸਿ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇ
 ਚਾਹਈ॥ ਬੀਚਾਰ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਇ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪਾਚੇ ਤਤੁ ਮਿਥਿ ਆਹੇ ਤੇ
 ਹੈ॥ ਏਕ ਪਥਿ ਕਉਣ ਸੇਲੇ ਕੇ ਮੈ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਮਾਰਗ ਚੀਟੀ ਜੋ ਕਾਹੇ॥ ਅਰੁ ਗਿਆ
 ਨੁ ਵਿਹਿਗਾ ਮੈ॥ ਉਨਹੁ ਤੇ ਬਿਹਿਗਾ ਮਨਾ ਮਾਸਿਧ ਕਰਾ॥ ਹੇ ਅਵਤੁ ਤਕਰਿ ਸਕੀ ਸਕਤ
 ਹੈ ਜੋ ਜੋਗ ਕੋ ਵਰਤ ਕਰੇ॥ ਜੋਗ ਉਸ ਤੇ ਸਿਧ ਹੈ॥ ਜੋ ਸਭੁ ਸੇ ਜੁਜਨਾ ਹੈ॥ ਜਾਤੇ
 ਗਿਆਨ ਜੋਗ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਸਤਿ ਜੋਗੀ ਹੈ॥ ਜਹਿ ਸਹੀ ਸਨਕਾ ਦਰ ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾਦ
 ਕ ਜੋ ਸਰੂਪ ਵਿਖੇ ਲੀਨ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਤੇ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਅਵਤੁ ਤਤੁ ਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥
 ਗਾ ਜੋ ਕਰਾ ਹੇ ਸਿਧਿ ਮਿਥਿ ਆਸਤਿ ਕਰਾ॥ ਗਿਆਨ ਵਹੁ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਵਿਖੇ ਮਿਲ
 ਏ ਅਰੁ ਬਿਛੁਰਨਾ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਮਧਮ ਕਰਾ ਹੇ ਗਾ ਤੁਝ ਕੋ ਸਰੂਪ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਕੁਇ ਆ॥ ਗਾ ਜੋ ਕਰਾ ਜੋਗ ਮੈ ਕਰੇ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਿਧ ਹੈ ਉਸ ਕਾ ਰੂਪ ਕਰਾ ਮਧਮ
 ਕਰਾ ਤੁਝ ਆਤਮਾ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕਰਾ॥ ਜਕਿਆ ਹੈ॥ ਜਬ ਆਤਮਾ ਕਾ ਸਰੂਪ ਕਛੁ ਨਹੀ
 ਤਓ ਜੋਗ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ॥ ਜੋ ਏਕ ਹੀ ਪਦ ਹੈ ਵੈਤਨ ਹੀ॥ ਤਾਤੇ ਜੋਗ ਸਦ੍ਰ
 ਕਾਸ ਹੈ॥ ਗਾ ਜੋ ਕਰਾ ਕੀਸੀ ਸਾਸਤਾ ਬਿਖੇ ਨਹੀ ਕਹਿ ਆ॥ ਜੋ ਜੋਗ ਸੁਤੇ ਸਿਧਿ ਹੈ॥
 ਸਿਧੋ ਕਰਾ ਜੋਗ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਸਿਧੋ ਕਰਾ ਜੋਗ ਤੇ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਰਾ ਜੋ ਜੋਗ ਤੇ ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਜੋਗ ਨਹੁ ਕਾ
 ਸਰੂਪ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸਰੂਪ ਹੈ ਤਓ ਜੋਗ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀ॥ ਕੁਮਾਰ ਕਰਾ ਜੋਗ ਤੇ
 ਸਰੂਪ ਜੋਗ ਹੈ॥ ਕਪਲ ਤੁਸਨੀ ਕੁਇ ਆ॥ ਮੁਕਿ ਦਕਰਾ ਆਤਮਾ ਕੇ ਪਾਵੇ ਕੇ
 ਹੁਤਿ ਮਾਰਗ ਹੈ॥ ਕਉ ਅਹਿਕਾਰ ਕੇਤਿ ਆਗ ਤੇ ਏਕ ਰੁਗਤਿ ਅਰੁ ਵੈਗਤਿ

ਅਹੁ ਜੇਗਤੇ ਯਹਿ ਸਾਧਨਹੈ॥ ਅਜੇਗਨਹੀ ਕਰਤੇ ਹਮਰਿ ਆਨਕਰਤੇ
 ਹੈ॥ ਮੁਕੇਦਹਸਾ ਅਰਕਹਾ ਕਹਰਿ ਆਨਕਿ ਆਹੈ॥ ਕਹਣਾ ਨਿਸਚੈ ਕਰ
 ਣਾ॥ ਕਮਾਰ ਕਹਾ ਨਿਹਚੈ ਤਬਹੋਇ ਜਤਦਰੁਪਹੋਇ॥ ਅਹੁਤਦਰੁਪਜੇ
 ਗਤੇਹੈ॥ ਤਾਤੇ ਜੇਗਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀਹੈ॥ ਮੁਕੇਦਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਰੋਮਹਿ
 ਖਕਹਾਹੈਸਿਧੋ ਜੇਗਸੁਪ੍ਰਤੇਹੋਤਹੈ॥ ਅਹੁਜਬਚਾਹਨਾ ਜੇਗਕੀਕਰੇ
 ਹੋਜੇਗਹੈ॥ ਅਹੁਮੇਰੇ ਜੇਗਬਿਯੋਗਦੇਨਹੈ॥ ਕਮਾਰਕਹਾਦੇਨੇਜੇਗ
 ਹੈ॥ ਰੋਮਰਿਖਹਸਾ ਅਰਕਹਾ ਜੇਗਤੇਸਰਿਅੰਗਦੇਖਤਿਹੈ॥ ਧਰਸਰ
 ਪਤੇਅਧਾਪਤੇਹੋਤਹੈ॥ ਕਮਾਰਕਹਾਜਗਾ ਜੇਗਹੋਤਹਾਹੁਪਨਹੀਤਾਤੁ
 ਜੇਗਅਹੁਪਹੈ॥ ਅਹੁਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਰੋਮਰਿਖਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਸਪ
 ਤਿਰਿਖਹੁਕਹਾਪੁਰਨਜੇਗਜਾਨਣਾ॥ ਬਿਸਨਕਹੈ॥ ਜਬਬਿਸਨਕੇਜਾ
 ਤਬਹੀਮੁਕਤਹੁਆ॥ ਕਮਾਰਕਹਾਤੈਨੇਪਾਲਨਕੁਗਤਿਕੀਕਰੀਹੈ॥ ਧ
 ਰਿਕੁਗਤਦਹੀਹੈਜੇਸੁਆਮੀਸੋਪ੍ਰਮਕਰਣਾ॥ ਅਹੁਜੁਜਣਾਤਾਤੇਜੇਗ
 ਕੁਇਆ॥ ਸਪਤਿਰਿਖਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਗਜੇਕਹਾਤੁਦਪਦਕੇਹੋਕਾ
 ਰਤਕਜੇਗਹੋਤਤਪਦਬਿਖੈਜੇਗਕਹਾਹੈ॥ ਈਸਰਸੁਖਪ੍ਰਕਾਸ
 ਹੈ॥ ਜੇਤਤਪਦਹੋਜੇਗਕਿਉਕਰੈ॥ ਕਮਾਰਕਹਾਧਰਮਈਸਰ
 ਕਾਕਿਆਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਧਰਮਈਸਰਕਾਏਹਹੈ॥ ਜੇਯਹਿਪ੍ਰਗ
 ਟਿਮੁਫਿਤੇਕੁਏਹੈ॥ ਅਹੁਮੁਫਿਤੇਪਾਲਨਹੈ॥ ਅਹੁਬਹੁਤਮੁਫਿਟਿਖੈ
 ਲੀਏਹੋਣਾ॥ ਕਮਾਰਿਕਹਾਤਾਤੇਜੇਗਕੁਇਆ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੇਕਹਤੇ
 ਹੈਮੁਫੁਸੇਕੁਇਆਅਹੁਹੋਤਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਅਸਪਦਿਬਿਖੈਜੇਗਕ
 ਹਾਹੈ॥ ਕਮਾਰਕਹਾਕਿਸੀਨੇਜਬਹਮਕਹਾਕਿਆਸੁਖਾ॥ ਜਬਲਗ
 ਓਸੇਬਿਖੈਨਿਜੁਜੇ॥ ਗਜਾਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਅਹੁਸਰਿਅਹੀਖੀ
 ਚਦੇਖਣੇਲਾਗੇ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਜੇਬਹਮਹੋਤਉਭਿਨਵਾਤੇਕਚਿਨ
 ਹੈ॥ ਜਾਸੇਜੁਜੇ॥ ਕਮਾਰਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤੁਫਿਕਚਿ
 ਲਜਨਹੀਆਵਤੀ॥ ਤੁੰਸਤਹੁਕੀਸਭਾਵਿਖੈਬਚਨਕਰੇਹੈ॥ ਧਰਜੇ
 ਕੁਫੁਸੇਸਾਰਕੀਗਾਖਤਿਹੈਸੋਕਹਾ॥ ਕਮਾਰਕਹਾਹੋਅਵਧੁਤਕਿਆ
 ਕੋਹਤੁੰਰੁਪਮੇਗਹੈ॥ ਜੇਤੁੰਕਹੈਸੋਮੈਕਹੈਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤੁੰਅਗਮੈ
 ਨਹੀਮੈਹੀਹੈ॥ ਕਮਾਰਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਸਿਧਹੁਕਹਾਤੁੰਕਵਨਹੈ॥ ਅ
 ਵਧੁਤਕਹਾਮੈਵਹੁਜੁਤੁਹੈ॥ ਸਿਧਹੁਏਤੀਸਕਤਿਗਾਖਤਿਹੈ॥ ਜੁਸ
 ਕਲਬ੍ਰਹਮੀਡਿਮੈਪੁਰਨਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੇਰੇਵਿਖੈਪੁਰਨਅਦੇਨ
 ਨਹੀਪੁਰਨਹੈ॥ ਸਿਧਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤੁੰਸਨੀਮਾਤਿ
 ਹੋਹੈ॥ ਕਉਤਕੁਤਮਾਗਾਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਤੁੰਸਨੀਅਹੁਵਚਨਦੇਨੇਨ
 ਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਤਉਤੁਫਿਟਿਖੈਤੀਨਪਦਕੁਏ॥ ਅਹੁਬ੍ਰਹਮਬਿ
 ਖੇਏਕਉਨਹੀ॥ ਕਪਲਤੁੰਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਮੈਸਰ

ਰੂਪਤਤਕਾਰੀ॥ ਅਰੁਯਹਿਸੁਖਗਿਆਨਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਤੇਤੀਯੋ॥ ਗੋਮਹਿਖਕਰ
 ਤਫਿਕੋਗਿਆਨਤੇਸੁਖਨਹੀ॥ ਅਪਨੇਅਨੰਦਤੇਪ੍ਰਕਾਸਗਧਤਿਯੋ॥ ਅਵਧ
 ਤਕਹਾਜਗਿਆਨਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਤੇਅਤੀਤਤੇਅਰੁਮੈਂ॥ ਗਾਜੇਕਹਾਤਫਿਕੋ
 ਲਜਨਹੀਆਵਤੀ॥ ਜੁਅੰਸੇਕਹੇਯੋ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਲਜਾਕਾਸੇਕਹਾਜੁਦਵੇ
 ਤਨਹੀ॥ ਗਾਜੇਕਹਾਰੂਪਤੇਗਕਿਆਯੋ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਰੂਪਅਰੂਪਮੁਖਮੈਂ
 ਨੇਨਹੀ॥ ਤਾਤੇਯਹੀਕਹੁਜਸਰਬਅਵਧੁਤਿਯੋ॥ ਸਰੇਕਹਾਜੁਸਰਬਅਵਧੁ
 ਤਿਯੋ॥ ਇਸਤੇਏਕਨਿਸਚੇਕੁਇਆ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਯੋਪਰਾਸਰਇਨਹੀਤੁਹਿਧਿਨ
 ਉਸਸਰੁਬਿਖੇਅਚਿਰਤੀਕੋਉਥਕਿਨਥਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਜੇਤਫਿਕੋਏਕਕ
 ਹਤੇਨਿਸਚੈਨਕੁਇਆ॥ ਤਉਬਹੁਤਿਯੋਕੇਕਿਆਗੁਣਤੁਫੁਤੇਗਿਆਨਿਪ੍ਰ
 ਧਤਿਕੁਇਆ॥ ਏਤਉਧਦੇਸਮੇਗਅਕਾਰਥਯੋ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਯੋਵਿਖੈਨੇਸ
 ਚੈਨਹੀ॥ ਰੂਪਮੇਰਦੇਖਕਰਕਹਾ॥ ਮੈਂਕੋਸੇਨਿਸਚਾਕਰੇਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਕੁਓ
 ਮਤਿਕਰਹੁਜੁਤੀਯੋ॥ ਤਉਨਿਸਚਾਤੀਰੂਪਤੇਗਯੋ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਨਿਸਚਾਕੋਸੇਕ
 ਰੇਜੁਮੇਰੇਬਿਖੇਗੁਰਅਰੁਸਿਖਅਰੁਰੂਪਅਰੂਪਨਹੀ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਯੋ
 ਨਿਸਚੈਕਰਜੁਅਰੂਪਯੋ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਯੋਯਹੀਅਰੂਪਯੋਜੁਨਿਸਚੈਕੋਗਾਵਹੁਰ
 ਰਜੇਸਵਿਖੈਵਿਕਾਰਨਿਹੇਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਯੋਯਹੀਕਹੁਜੁਮੈਂਯੋ॥ ਮੈਂਤਕਹਾ
 ਜੁਤੀਮੈਂਤਉਕਹੇਤੇਕਿਆਗੁਣਅਰਨਕਹੇਤੇਕਿਆਘਾਟਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ
 ਕਹਾਯੋਮੈਂਤੋ॥ ਸਬਤਫਿਕੋਆਪਕੋਥੁਮਜਾਣਾਤਬਪ੍ਰਮਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤ
 ਤੇਤੀਯੋ॥ ਤਾਤੇਨਿਸਚੈਕਹਾਜੁਰੂਪਅਰੂਪਮੇਰੇਵਿਖੈਨਹੀ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਮੈਂ
 ਕਿਆਕਰੇ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਆਪਿਬਿਨਾਮਤਿਦੇਖਿ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਇਸਤੇਕਿ
 ਆਸਿਪੁਯੋਇਗਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਨਿਗੁਰਕੀਨਿਆਈਬਚਨਮਤਕਹਾ
 ਮੈਂਤਕਹਾਗੁਰਅਰੁਸਿਖਮੇਰੇਵਿਖੈਨਹੀ॥ ਮੈਂਯੋਯੋ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਜੁਮਾ
 ਗੀਰਨਾਸੋਇਤਉਕੀਨਿਸਚੈਕੋਨਿਤਿਆਗੀਯੋ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਜੁਮੈਂਤਉ
 ਕਥਿਏਹੈਜੁਮਫਿਕੋਦੁਖਦੇਵੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਧੀਨਹੈਤਾਯਹੀਨਿਹਚੈਕ
 ਰਿਜੁਯਹਿਸੁਖਬਚਨਮੈਂਨਹੀਆਵਤਾ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਵਹਿਸਿਖਨਾਹੀਜੁ
 ਉਧਦੇਸਗੁਰਕੋਸੇਤਿਆਗਸਰੀਰਅਭਿਮਾਨਕਾਨਿਕਰੇ॥ ਸਿਖਵਹੀਯੋ
 ਜੁਗੁਰਕੇਉਧਦੇਸਤੇਵਐਤਿਦ੍ਰਿਸੁਤਿਆਗੇ॥ ਅਰੇਜੇਉਸਕੀਰਸਨਾਸੇ
 ਸਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੀਨਿਆਈਅਚਵੈ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਯੋਮੈਂਤਯਹੀਕਹੁਜੁਰਬ
 ਰੂਪਮੇਰਯੋ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਜੁਮੈਂਤਉਯਹਿਵਚਨਮੇਰੇਵਿਖੈਨਹੀ॥ ਪ੍ਰਾਸਰ
 ਕਹਾਯੋਮੈਂਤਿਕਹਾਯਾਤੇਤਫਿਕੋਯਹਿਸੁਖਪ੍ਰਾਪਤਿਕੁਇਆ॥ ਵਾ
 ਕਾਤਿਆਗਾਨਿਕਰਹਾ॥ ਮੈਂਤਕਹਾਤਿਆਗਤਬਕਰਉਜੁਮਫਿਤੇਤਿਨਿ
 ਹੇਯੋ॥ ਬ੍ਰਹਮਸਾਸਤਕਹਾ॥ ਤਉਜੁਉਸਸਰੁਵਿਖੈਏਤੇਸੇਤਫਿਕੜਕੁਏ
 ਥੋ॥ ਉਨਹੁਕਿਆਕਹਾ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਉਨਕੇਵਚਨਸੁਣਨੇਤੇਕਿਆਘਾ

ਕੁਹੈ॥ ਜੇ ਤੈਨੇ ਆਖਿ ਕੋ ਨਿਜਾਨਾ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਕਹਣੇ ਕਾ ਅਚਰ ਜਮਾਨੇ॥
 ਰੁਮੁ ਝੁਤੇ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਤਉ ਜਾਣੈ॥ ਧ੍ਰਮ ਰਕਹਾ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਕੈ ਮਤਿ ਕਹਾ॥ ਸੰਧੁ ਸੰਤੁ
 ਵਿਖੈ ਨਹੀ॥ ਪਰਤੁ ਫਿਰਿ ਕੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਖਿ ਤਿਹੈ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਿ॥ ਸਿ
 ਧੋ ਕਹਾ ਯਹਿ ਸਭ ਦੇਖਣੇ ਸੁਣਨੇ ਮੈ ਆਵਤਾ ਤੇ ਜੇਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਯੇਹ
 ਬਿਯੋਗ ਮੁਖਿ ਬਿਖੈ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਸਿਧੋ ਕਹਾ ਤਉ ਗਿਆਨ ਕੀ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਯਹੀ ਅ
 ਗਿਆਨ ਹੋ ਜੁ ਗਿਆਨ ਕੇ ਸੁਰੁ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਜੇਹਾ ਕਉ ਅਸੁਰੁ ਮਾਨਣਾ ਰੋ ਮਰਿਖ
 ਕਹਾ ਅਥਤ ਕਾ ਅਵਤਾਰੁ ਕਾ ਅਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ਗਾਇਆ॥ ਜੁ ਕਹੈ ਤੈ ਗਿਆਨਿ
 ਕੁਲਾ ਜਾਨਣਾ॥ ਅਗਿਆਨ ਹੋ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਤਿ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਰਿਹਾ ਤਿ ਆ
 ਗਨੀ॥ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰ ਸਨੀ ਕੁਏ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਸਰੂਪ ਕੀ ਕਹੈ ਸੇ ਕੈ ਸੇ ਪਾਵੈ
 ਅਵਤਾਰੁ ਕਹਾ ਨਿਤ ਕੋ ਬੀਚਰ ਕਰਾ ਅਨਿਤ ਸੇ ਭਿੰਨ ਕਹੈ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਨਿਤ ਕੋ ਅ
 ਅਰੁ ਅਨਿਤ ਕੋ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਤਿ ਕਹਾ ਅਨਿਤ ਸਗੀਰਾ ਅਗਿਆਨੀ ਹੋ॥ ਅ
 ਰੁ ਨਿਤ ਆਤਮਾ ਹੋ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅਨਿਤ ਬਿਖੈ ਮਗਨ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਗਿਆਨੀ ਅ
 ਤਮਾ ਸੋ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਗਜੇ ਪੁਛਾ ਤੁ ਕਉ ਚਿਹੈ॥ ਕਹਾ ਅਥਿਤ ਕਹੈ ਨੇ
 ਯਹਿ ਕਉ ਨਹੀ ਜਾਨਾ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਮੁਖਿ ਫਿਰਿ ਕੈ ਜਾਨਣਾ ਅਗਿਆਨ ਹੋ॥ ਕਹਾ
 ਤੇ ਜੇ ਬੁਧਿ ਨਹੀ॥ ਆਦਿ ਵੀ ਚਾਰੇ ਕੋ ਬੁਧਿ ਨਾ ਸਿਹੈ ਤੀਹੈ॥ ਜਹਾ ਬੁਧਿ ਨਹੀ
 ਪਸੇਗਾ॥ ਹੋ ਅਵਤਾਰੁ ਕਹਾ ਤੇਰੇ ਬਿਖੈ ਕਿਆ ਹੋ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ
 ਏਕ ਅਨੇਕ ਅਰੁ ਤਨਹੀ॥ ਸੇਰੂਪ ਸੇਗਾ ਹੋ॥ ਤਉ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਹੋ ਅਵਤਾਰੁ ਜੇ ਸੁਖ
 ਪਦ ਕਉ ਤਿਆਗ ਕਰੈ॥ ਸੋ ਅਵਸੇਖ ਪਦਿ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਅਵਸੇਖਿ ਕਾ ਤਿਆਗ
 ਕੈ ਸੋ ਹੋਵੈ॥ ਅਵਤਾਰੁ ਕਹਾ ਹੋ ਗਜਾ ਬੀਚਾਰ ਕਹਾ॥ ਜੇ ਅਵਸੇਖ ਕਹਾ ਹੋ॥ ਭਜੇ
 ਰੁਚਿ ਸਵਿਕੈ ਦੇ ਨਹੀ॥ ਵਹੀ ਅਵਸੇਖ ਕਿਹੈ॥ ਅਰੁ ਅੰਤੁ ਹੋ ਕਾਰ ਕਾ ਸੁ
 ਹੋ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਹੋ ਕਹਾ ਅਥਤ ਕਉ ਭੁਖਿ ਨਹੀ॥ ਅਹਿ ਕਾਰ ਨਾਸ ਅਵਸੇਖ ਤੇ
 ਤੇ ਤਹੈ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਜੇ ਬਚਨ ਮੈ ਹੋ ਅਵਸੇਖ ਹੋ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਚੁਪ ਕਹਾ ਹੋ॥
 ਕਪਲ ਕਹਾ ਅਨੰਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਕਹਾ ਹੋ॥ ਉਸ ਬਿਖੈ ਅਵਸੇਖ ਕਹਾ ਹੋ॥ ਗਜੇ ਕ
 ਹਾ ਹੋ ਕਪਲ ਮਾਤਾ ਤੇਹੀ ਕੈ ਸੇ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ॥ ਪ੍ਰਜਾਨਿਤੀ ਬੀ॥ ਜੁ ਬੁਧਿ
 ਨਹੀ ਕਉ ਤਾ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਉਪਦੇਸ ਨਾ ਕਰਤੀ॥ ਜਬ ਬਚਨੁ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਨਹੀ॥ ਵ
 ਤੀ ਅਵਸੇਖ ਕਹੈ॥ ਕਪਲ ਤੁ ਸਨੀ ਕੁਏ ਆ॥ ਰੋ ਮਰਿਖ ਕਹਿ ਆ ਅਵਸੇਖਿ
 ਅਰੁ ਕਹੈ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਅਸਪਦਿ ਅਵਸੇਖ ਤੇ ਹੋ॥ ਕਹੈ ਤੇ ਜੇ ਅਸਪਦ ਕਹੈ॥
 ਵਹੀ ਅਵਸੇਖ ਹੋ॥ ਕਹੈ ਤੇ ਜੇ ਅਸਪਦ ਕਹੈ॥ ਵਹੀ ਅਵਸੇਖ ਹੋ॥ ਕਪਲ ਕ
 ਹਾ ਅਵਸੇਖ ਕਾ ਕਿਆ ਅਰਥਿ ਹੋ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਜਾ ਤੇ ਸੁਬਿਪਦਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋ ਤ
 ਹੋ॥ ਅਰੁ ਨਾ ਸਹੈ ਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਵਹਾਇ ਸਬਿਰ ਹੋ॥ ਕਪਲ ਕਹਾ ਮੈ ਸਰਬ ਪਦ
 ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੋ॥ ਤਉ ਮੁਖਿ ਸੋ ਅਵਸੇਖ ਨਰਾ॥ ਗਜੇ ਕਹਾ ਜੇ ਸੁਖ ਪਦ ਤੇ

ਅਤੀਤਹੈ॥ ਵਹੀਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਜਹਾਮੈ॥ ਤੋਅਵਸੇ
 ਖਨਹੀ॥ ਗਜੇਕਹਾਤਾਂਤੋਤੁਏਅਵਸੇਖਕਹੈ॥ ਰੋਮਰਿਖਕਹਾ
 ਜਾਗਤਸੁਪਨਸਖੇਪਤਿਤੇਤੁਰੀਆਤੇਅਤੀਤਹੈ॥ ਮਛਿਵਿਖੇ
 ਵਸੇਖਕਹਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਅਵਸੇਖਵਹੈ॥ ਜਾਤੇਉਧਰਿਤਅ
 ਓਰਧਵਨਿਹੈ॥ ਤਾਤੇਜੇਤੁਰੀਆਅਤੀਤਹੈ॥ ਵਹੀਅਵਸੇਖਹੈ॥
 ਸਿਧੋਕਹਾਅਵਸੇਖਵਿਕਸੇਹੈਤਿਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਅਵਸੇਖਅਵ
 ਸੇਖਤੇਹੈਤਿਹੈ॥ ਸਿਧੋਕਹਾਜੇਗਵਿਖੈਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਜ
 ਤਿਛਾਜੇਗਿਕਾਅਵਸੇਖਿਕੇਮਿਲਾਪਤੇਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਆਵਤਿਤੁ
 ਹਿਆ॥ ਅਰਕਹਾ॥ ਜਹਾਕਰਮਹੈਤਹਾਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਕ
 ਰਮਿਅਵਸੇਖਤੇਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਵੇਸੇਖਅ
 ਵਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰਕਹਾਅਵਸੇਖਕਾਲਤੇਕੁਇਆ॥ ਗਜੇਕਹਾ
 ਕਾਲਕੇਪੁਰਬਕਿਆਹੈ॥ ਵੇਸੇਖਕਹਾਕਾਲਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਕਾਲ
 ਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਤਾਤੇਕਾਲਅਵਸੇਖਕੁਇਆ॥ ਕੁਓ॥ ਤਿਕਰਿਅ
 ਗਨਿਸਚੇਕਰਜੁਕਾਲਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਅਵਸੇਖਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥
 ਨਿਆਇਆਵਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰਕਹਾਜੇਕਰਹੈ॥ ਸੇਕਰਤਾਕ
 ਹੇਹੈ॥ ਕਰਤੇਵਿਖੈਅਵਸੇਖਕਹਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਕਰਤੇਕਾਅਰਧ
 ਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਜੇਸਕੁਕਛੁਕਰਤਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਤਉਅਵਸੇ
 ਖਿਕੁਇਆ॥ ਕਾਤੇਤੇਜੇਅਵਸੇਖਤੇਸਕਿਕਛੁਹੈਤਿਹੈ॥ ਨਿਆ
 ਇਆਇਕਰਕਹਾਤੇਨੇਵਚਨਨਿਗਰਥਕੀਆ॥ ਤਉਕਓਤੇ
 ਰਦੇਣਾਜੇਗਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਅਵਸੇਖਤੇਕਿਨਕਓਨਹੈਜੁਤੇਰ
 ਕਹੈ॥ ਅਵਸੇਖਸੁਪਾਕਸਹੈ॥ ਨਿਆਇਕਹਾਜਉਲਉਅਵਸੇ
 ਖਕਓਨਿਤਿਆਗੇ॥ ਸੁਖਸੁਰਧਕੇਧਾਵਣੇਕਾਕਰਨਹੈ॥ ਗ
 ਜੇਕਹਾਜੇਹੈ॥ ਤਉਸੁਖਸੇਕਿਆਪਕੇਜਨਹੈ॥ ਨਿਆਇ
 ਕਹਾ॥ ਅਵਸੇਖਤੇਉਚਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਜੇਅਵਸੇਖਤੇਪ
 ਰੇਹੈ॥ ਵਹੀਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਨਿਆਇਤੁਸਨੀਕੁਇਆ॥ ਪਤਿਜ
 ਲਿਆਵਤਿਕੁਇਆ॥ ਅਰਕਹਾਜੇਗਜਾਤੁਕਓਨਹੈ॥ ਗਜੇ
 ਕਹਾਮੈਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਅਨਹੈਦਬਿਖੈਅ
 ਵਸੇਖਕਹਾਹੈ॥ ਗਜੇਕਹਾਵਹੁਜੇਸਰਬਿਓਂਦੀਸਿਜਗਤਿ
 ਬਾਹਰਿਕਾਰੇਤੁਕਦੇਖਣਿਹਾਹੈ॥ ਜਬਾਮੀਤਰਮੁਖਿਹੈਤਾ
 ਹੈਸੇਹੈਸੇਹੈਸਬਦਪੁਨਿਕਰਤਾਹੈ॥ ਤਾਂਤੇਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਜਾ
 ਗਵਲਕਕਹਾਜਬਤਕਸਚੇਅਗਸਹੀਰਕਿਆਕੋਨਦੇਖੈ
 ਮੁਖਨਹੀਪਾਵਤਾ॥ ਗਜੇਕਹਾਵਹੁਜੇਦੇਖਤਾਹੈਅ

ਵਸੇਖਹੈ॥ ਜਬਸਹੀਰਾਇੰਦ੍ਰਜਾਲਹੈਤਉਉਸਕੇਅੰਕਦੇਖਣੇ
 ਤੇਰਿਆਲਾਰੁਹੈ॥ ਧਾਚੇਤਤਮਰੇਪਦਬਿਖੈਅਸਤਿਹੈ॥ ਤ
 ਉਅੰਗੁਰੁਕੀਰਿਆਚਲੀਹੈ॥ ਜਉਲਉਆਇਕੋਸਹੀਰਤੇ
 ਬਿਨਜਾਨੇਨਸੁਖਨਹੀ॥ ਧਾਵਤਾ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਜੇਕੋਉ
 ਈਸੁਰਕੋਦੇਖਾਚਾਹੈਸੋਜੇਗਕਯੋ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਮੈਹੋਤਉਜੇਗ
 ਤੇਰਿਆਪਰੇਜਨਹੈ॥ ਜਾਗਵਲਕਕਹਾਤੁਹੈਤਉਗਿਆ
 ਨਕਿਉਕਰੇਹੈ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਗਿਆਨਨਿਰਕਲੇਸਹੈ॥ ਅਰੁਅ
 ਧਨੇਪ੍ਰਕਾਸਹੀਪ੍ਰਕਾਸਰਾਖਤਿਹੈ॥ ਜੇਗੋਸੋਜੁਜੇਪ੍ਰਿਥ
 ਮੇਥੋਜਾਖਾਨਾਥੋਜਾਸੇਵਣਾ॥ ਥੋਜਾਥੋਲਣਾਅਰੁਰਹੁਨਜਾ
 ਵਣਾ॥ ਅਵਸਹੈ॥ ਅਰੁਗਿਆਨੀਵਿਖੇਆਵਣਾਸੇਵਣਾ
 ਥੋਲਣਾਸਰੁਆਪਸੇਆਪਹੈ॥ ਪਰਹੇਜੇਗੀਜਾਬਿਖੈਗਿ
 ਆਨਅਰੁਜੇਗਦੋਨਹੀਵਹੀਅਵਿਸੇਖਹੈ॥ ਜਾਗਵਲ
 ਕਤੁੰਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਸਾਖਆਵਤਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਜ
 ਉਲਉਨਿਤਅਨਿਤਕਾਬੀਚਾਰਨਕਰੇ॥ ਆਤਮਸਾਖਿ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਜਾਤੇਨਿਤਅਨਿਤਹੋਵਹੀ
 ਅਵਿਸੇਖਹੈ॥ ਸਾਖਿਤੁੰਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਬਿਆਸਆਵਤਿ
 ਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਜਬਮੈਹੋਤਉਨਿਤਅਨਿਤਕਾਕਿਅ
 ਪ੍ਰੋਜਨਿਹੈ॥ ਅਵਸੇਖਅਰੁਵਸੇਖਕਹਾਹੈ॥ ਕਾਰੇਤੇਜੁਮੁਖੁ
 ਤੇਭਿਨਨਹੀ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਜਗਾਬਿਆਸਅਰੁਗਜਾਨਹੀ
 ਮੈਹੋ॥ ਅਰੁਉਸਕੋਨਮਸਿਕਾਰਕਰੇਹੈ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਜਗਾ
 ਤੀਨੋਨਹੀਵਹੀਅਵਿਸੇਖਹੈ॥ ਬਿਆਸਕਹਾਜੇਉਗਉਸ
 ਕਾਨਾਥਹੁੜਿਕਿਆਲੇਤਾਹੈ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਕੈਸੇਨਿਕਹੈ॥
 ਜਾਤੇਕਛੁਨਾਸਨਰੁਇਆ॥ ਹੀਅਵਸੇਖਹੈ॥ ਵਿਆ
 ਸਕਹਾਵਸੇਖਿਵਸੇਖਿਮੁਖੁਵਿਖੈਨਹੀ॥ ਰਾਜਾਕਹਾਤਾ
 ਤੇਅਵਿਸੇਖਹੈ॥ ਵਿਆਸਤੁੰਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਸਰੀਸਿਤਿ
 ਅਚਰਜਮਾਨਿਰੁਹੈ॥ ਅਰੁਜਾਨਾਜੁਬਿਆਸਤੇਉਚਿ
 ਬਿਗਆਨਨਹੋਗਾ॥ ਉਸਨੇਭੀਅਵਸੇਖਕੋਨਉਠਾਇਅ
 ਅਵਪ੍ਰਤਕਹਾਜੇਕਹਾਮੈਹੋਸੋਅਵਿਸੇਖਹੈ॥ ਅਰੁਜਗਾ
 ਪਦਿਨਹੀਰੁਪਮੇਗਾਹੈ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਵਹੀਅਵਿਸੇਖਹੈ॥
 ਅਵਪ੍ਰਤਤੁੰਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਪ੍ਰਾਸਰਕਹਾਹੈਮੈੜੇਮੈੜੀ

ਗਇਆ ਅਰੁ ਦੇਖਾ ਜੁ ਸਰਬ ਰੂਪ ਮੇ ਗਏ ॥ ਮੈ ਨੇ ਕਹਾ ਹੋਗ
ਜਾਨੇ ਕਹੇ ਹੋਸਤਿ ਹੈ ॥ ਪਰ ਜਾਨੇ ਅਵਿਸੇਖ ਥਾਪਾ ਹੈ ਤਾ ਕੇ ਦੁਖ ਹੈ ॥
ਕਹਾ ਵੀ ਅਵਿਸੇਖ ਹੈ ॥ ਹੇ ਮੇ ਤੇ ਕਿ ਆ ਕਹੇ ॥ ਉਤ ਆਪ ਨੇ ਬੀ
ਚਇ ਸਿਖਿ ਤਰਾਖਤਾ ਥਾ ॥ ਉਸ ਕੋ ਕਉ ਕੈਸੇ ਉਗਾਵੈ ॥ ਗਾਜਾ ਕ
ਹਾ ਹੇ ਮਿਤ ਹੁ ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁ ਵਿਖੇ ਅਵਿਸੇਖ ਕਉ ਪਰਗਾਥਾ ॥
ਅਵਧੁਤ ਕਹਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਲ ਅਪਨੇ ਤੇ ਕਛੁ ਹੈ ਨਹੀ ॥ ਅਵਿਸੇਖ
ਉਗਾਠ ਚਿਤ ਪਕੜੇ ਗਾ ॥ ਮੁਠਿ ਬਿਖੈ ਸਾਸਤ੍ਰਿ ਹੈ ਨਹੀ ॥ ਅਵਸੇਖ ਕ
ਹਾ ਗਾਥਾ ॥ ਗਾਜਾ ਤੁਸਨੀ ਰੁਇਆ ॥ ਹੇ ਮੇ ਤੇ ਉਸ ਗਾਜੇ ਕਿ ਚਤੁ ਕਾਲ
ਸਤਿ ਸਿਰੀਰੀ ਅੰਗ ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਸਰੂਪ ਕੋ ਪਾਇਆ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਤੁ
ਥੈ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਪਦੇਸ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਪਰ ਤੁਠਿ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਨਹੀ ਕ
ਰਤਾ ॥ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ਇਸ ਮੇ ਕਉ ਦਰਲੰਕੁ ਜਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਕਾਰਿਆ ਆ
ਤਾ ਹੋਗ ॥ ਜੇ ਮੂਲ ਕਾਰ ਜਿ ਤੇ ਗਾਯ ਹੋ ॥ ਸਾ ਤੇ ਭਿੰਨ ਅਕਾਰ ਥਾ ਹੈ ॥
॥ ਕਥਾ ਨ ਦਾਖਿ ਕੀ ॥ ॥ ਨਿਦਾਖ ਨਾਮਿ ਗਾਜੇ ਰਿਖ ਕੁ ਦੇਵ
ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਆ ਕਰ ਪ੍ਰਸਿਨੀ ਕੀਆ ॥ ਕਿਹੇ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮੁਕੁ ਕਉ
ਸਮੁਦ੍ਰ ਤੇ ਪਾਰ ਕਰਾ ॥ ਰਿਖ ਕੁ ਦੇਵ ਕਹਾ ਮੀਸਾਰ ਕਾ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੇ ਗੀ ਵਿਸੁ
ਵਿਖੇ ਨਹੀ ਜਿ ਤੁਥੈ ਨਵ ਕਾ ਬਨਾਇ ਦੇਵੇ ॥ ਜੇ ਪਰਗਾਥਾ ਪ੍ਰਾਸਰ ਕਰਾ
ਹੇ ਮੇ ਤੇ ਜੇ ਮੈ ਤੁਠਿ ਕਉ ਏਤੀ ਅਉਪ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਤੇ ਮੇ ਹੀ ਰਿ
ਖ ਕੁ ਦੇਵ ਦਸ ਮਹਿ ਸੁਵਰਣ ਨਿਦਾਖ ਕਉ ਉਪਦੇਸ ਕੀ ਆਹੈ ॥ ਪਰ ਤੁਕੋ
ਕਛੁ ਪਰਵੇਸ ਨ ਕੁਇਆ ॥ ਮੈ ਅਲਪਿ ਬਧੈ ॥ ਅਰੁ ਬਧਿ ਨਹੀ ਗਾਥਾ
ਜਿ ਚਿਲ ਉਤੁ ਆਪਿ ਬੀਚਾਰ ਨਾ ਕਰੇ ॥ ਮੈ ਕਿ ਆ ਕਹੇ ॥ ਜੇ ਮੇ ਬਸਿ ਸੁਗੰਧ
ਜੀ ਕੋ ਕਹਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸਗੀਰ ਕੀ ਚਬਿਥੈ ਫਸੈ ਤਉ ਗਾਥਾ ਕੋ ਬਲਿ ਕਰਨਿ
ਕਾਲ ਸਕੀਤਾ ਹੈ ॥ ਪਰ ਜਾ ਕਾ ਮਨਿ ਇਛਾ ਮਾਹਿ ਬਿਧਿ ਹੈ ਤਾ ਕੋ ਕੈਸੇ ਨਿ
ਕਾਸੀ ਐ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਗਾਥੈ ਅਪਣਾ ਵੀਚਾਰ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥ ਬਹੁ ਜਨਿ ਦਾ
ਖ ਕਹਾ ਹੋਗ ਮੈ ਨੇ ਆਜਗਤ ਮੁਠੈ ਸੁਪਨਾ ਦੇਖਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸਗੀਰ ਮੇ ਗ
ਥਿ ਨਾ ਸਾਹੈ ॥ ਅਰਜ ਮਸੇ ਕੋ ਪਰਮ ਗਾਇਆ ਸਲੇ ਗਏ ॥ ਉਸ ਨੇ ਕਹਾ ਹੈ
ਮੈ ਅਪਨੇ ਕ੍ਰਮ ਕੁਲੇ ਬਰੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਾ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਤੁ ਕਉ ਦਿਖੈ ॥ ਮੈ ਨੇ ਕ
ਹਾ ਮੈ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਪਰ ਮਗਾਇ ਕਹਾ ਜੇ ਆਪ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਤ
॥ ਤਉ ਸਾਸਨਾ ਤੁਠਿ ਕੈ ਜੇ ਗਰੁਣੀ ॥ ਪਰ ਉਪਦੇਸ ਤੁ ਮਾਗਾ ਮੁਠਿ ਪਹਿ
ਥਾ ਮੇਰੀ ਰਸ ਨਾ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ॥ ਹੇ ਪਰਮ ਗਾਇ ਮੈ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ॥ ਪਰ ਮਾਗ
ਇਤੁ ਸਨੀ ਰੁਇਆ ॥ ਬਹੁ ਜਿ ਮੈ ਨੇ ਤੁਕੋ ਲੇਤਉ ਦੇਖਾ ॥ ਨ ਪਰਮ ਗਾਇ
ਨ ਜਾਮੁ ਹੈ ॥ ਮਾਨੇ ਗਾਜਾ ਜੁ ਸਪਨੇ ਮੈ ਆਇਆ ਥਾ ॥ ਰਿਖ ਕੁ ਦੇਵ ਕਹਾ
ਹੋਗ ਜਾ ਮੈ ਸੇ ਹੀ ਹੈ ॥ ਏਤੈ ਮਨੇ ਗਾਜਾ ਤੁਠਿ ਕੈ ਸੁਪਨਾ ਬਿਖੈ ਦਿਸੈ

ਆਏ॥ ਅਰਜਬਜਗਤਬਰੁਮਜਾਨਾ॥ ਤੇਸੇਹੀਜਬਿਅਵਿਆ
 ਕੀਨੀਦਤੇਜਾਗੇ॥ ਜਾਏਏਯਜਗਤੁਜਾਗੁਤਕਾਜਨਾਮਰੁਪਹੈ॥ ਕਛੁ
 ਨਹੀ॥ ਨਿਦਾਖਕਹਿਅਰਿਖਰੁਦੇਵਜੋਗੀ॥ ਆਕਾਮਤੁਲੈਆਇਆ
 ਹੋ॥ ਜੈਸੇਜੋਗੀਨੀਦਤੇਜਾਗਤੇਰਹਤੇਹੈ॥ ਰਿਖਰੁਦੇਵਕਹਾਤੇਗੀਬ
 ਧਤੇਪਛਤਾਉਹੈ॥ ਮੈਅਓਰਕਹੁਤੁਐਰਸਮਝੇਹੈ॥ ਤੇਮੁਰਖਜੋਗ
 ਨਿਦਾਖਓਮੈਕੋਕਹੇਹੈ॥ ਮੈਨਹੀਹੀਕਹਾ॥ ਜੋਗਤਕੇਜਾਗਤਾਰਹੁ॥
 ਪਰਅਚਰਜਹੈ॥ ਜੋਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰਅਰੁਸੀਤਅਓਰਕਹੇਹੈ॥ ਅਰਜ
 ਗਤਕੇਲੋਕਐਰਸਮਝੇਹੈ॥ ਤਾਤੇਕੈਸੇਹੀਕਾਰਤੇਛੁਟੈ॥ ਤੇਗਜਾਤੁਖੰ
 ਤਾਗਿਆਨਕਾ॥ ਜਸਰਬਆਤਮਾਹੈ॥ ਛਾਸੋਹੈ॥ ਕਾਜੀਵਕੇਗਲਤੇ
 ਕਾਏ॥ ਜੋਅਕਾਲਤੈਅਰੁਹੈ॥ ਨਹੀਤਉਦੁਖਦੈਗਾ॥ ਅਰੁਬੀਚ
 ਰਸਤਿਅਸਤਿਕਾਤਉਹਾਖਆਵੈ॥ ਜਬਕੀਜੀਥੈਗਾਗੀਹਾਥਹੈ
 ਅਰੁਵੈਗਾਰਿਆਹੈ॥ ਜੁਆਤਮਾਬਿਨਾਐਰੁਕਛੁਨਹੀ॥ ਅਰੁਨਿਹੈ
 ਗਾ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਜਾਕੇਨੇਤ੍ਰਗਿਆਨਕੇਖਲੇਹੈ॥ ਉਨਕੋਕੈਸੇਪਛਾਣੀਏ
 ਰਿਖਰੁਦੇਵਕਹਾਜਉਲਉਤੇਰੇਮਨਕੇਨੇਤ੍ਰਨਖਲੇ॥ ਇਨਨੇਤ੍ਰਹੁਸੈਕਬ
 ਦੇਖਸਕੇਹੈ॥ ਜਿਨਕਦੇਹਅਰੁਮਾਨਮਿਟਾਹੈ॥ ਅਰੁਨਾਮਰੁਪਕਾਤਿਜ
 ਗਰੁਇਆਹੈ॥ ਉਨਕੋਗਿਰੁਅਰਬਨਏਕਸਮਾਨਹੈ॥ ਜੋਉਨਕੋਪਾਲਵ
 ਧਸੈਜੋਗਤੇਸਿਹਯੁਪਤਰੁਈ॥ ਤਉਹਰਖਨਹੀ॥ ਅਰੁਜੋਕਾਟਿਓਪਰ
 ਸੈਜੋਗਬਨੇਤਉਸੋਕਨਹੀ॥ ਕਾਤੇਤੇਆਪਤੇਉਨਉਨਹੀਦੇਖਾ॥ ਜਬ
 ਤਕਹੀਕਾਰਸਹੀਰਕਾਹੈਸੁਖਨਹੀ॥ ਨਿਦਾਖਕਹਾਉਪਾਉਹੀਕਾਰਕੇਤਿਜ
 ਗਕਾਯਹੀਹੋਗਾ॥ ਜੁਅਤੀਤਉਹੈ॥ ਰਿਖਰੁਦੇਵਕਹਾਅਤੀਤਉਹੈਤੇਹੀ
 ਕਾਰਕਾਨਸਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਯਾਕੋਇਸਸੁਲਤਿਆਗਕਹਤੇਹੈ॥ ਅਰੁਪ੍ਰ
 ਜਨਤਿਆਗਸੁਖਮਕਾਹੈ॥ ਕਾਤੇਤੇਜੋਕਾਰੁਆਵਾਰਾਵਟਕਾਸੁਖ
 ਮਹੈ॥ ਤਾਤੇਸੁਖਮਕਾਤਿਆਗਕਹਾ॥ ਰਾਜੇਕਹਾਸੁਖਮਅਗਾਇਸਸੁਲ
 ਕੋਨਹੀਜਾਨੇਹੈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪ੍ਰਗਾਟਿਕਰੇ॥ ਰਿਖਰੁਦੇਵਕਹਾਗਿਰੁਸਤ
 ਧਰਮਕਾਤਿਆਗਕਹਾਅਤੀਤਉਹੈਇਸਸੁਲਤਿਆਗਾਇਹੈ॥ ਪਰ
 ਜਬਅਤੀਤਉਹੈਤੇਉਚਿਤਾਕਰੇਹੈ॥ ਜਕਿਅਕਰੇਅਰੁਕਹਾਜਾਵੈ॥
 ਅਰੁਕਾਕਾਸਿਮਰਨਕਰੇ॥ ਜੋਤਉਖਾਹੈਵੇਗਾਤਉਕੋਸੇਆਖੋਗਾ॥
 ਤੇਨਿਦਾਖਇਸਸੁਲਕਾਤਿਆਗਸੁਗਮਹੈ॥ ਪਰਤਿਆਗਸੁਖਮਕਾਕ
 ਲਹੈ॥ ਵਾਕੇਤਿਆਗਨਮਿਤਕਈਜਪਕਰੇਹੈ॥ ਜੋਕਿਉਹੀਸੁਖਮਹੀਕਾਰ
 ਨਾਸੋਹੈ॥ ਪਰਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਕਾਤੇਤੇਜੁਵਾਕੇਤਿਆਗਕਾਮਾਗਗਨਹੀ
 ਜਾਨਾਜਬਗਰਤੇਤਿਆਗਕਾਪ੍ਰਸੰਨਕਾਤਿਆਗਕਰੇਹੈ॥ ਵਹਿਕ
 ਹਿਤਾਹੈਤੀਰਬਕਰੇਜੁਹੀਕਾਰਨਾਸੋਹੈ॥ ਪਰਹੋਗਜਾਵਹੁਜੇਤੀਰ

ਬਜਾਤੋਕੇਜਾਤਾਹੈ। ਬੁਧੇਲੋਕੇਕੀਲੇਤਾਹੈ। ਅਰੁਚੇਚਲਿਤੇਤਿਹੈ
 ਉਸਕੇਮਨਿਵਿਖੈ। ਆਵਤੀਹੈ। ਜੇਮੁਖਿਜੇਸੋਕਉਨਹੀ। ਤਤੇਸੁਖਮ
 ਬਛਗਾਇਆ। ਜਬਸੁਖਮਅਹੀਕਾਰਬਾਇਗਾਇਯਾਬੁਧਪੀਣ
 ਰੁਈ। ਜਬਬੁਧਿਪੀਣਰੁਈ। ਤਬਮਨਿਵਿਖੈਲਾਗਾਕਹਣੇਜੋਕਹੋ
 ਤੇਅਸਕਾਮਹਜਾਵੈ। ਅਰੁਅਮਕਾਜੀਉਉਤੇ। ਤੇਰਾਜਾਜਿਨਹੁ
 ਬਿਖੈ। ਇਹਕੁਮਾਇਸਥਿਤਪਾਈਹੈ। ਦੁਸਰਪਕੇਗਿਆਨਤੇਅ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ। ਰੁਜਨਿਗੇਬਿੰਦਕਾਦੇਪ੍ਰਕਾਰਕਾਹੈ। ਏਕਚਾਹਨਾਸੇ।
 ਕਿਆਜੇਮੈਰੁਜਨਕਰੇਹੈ। ਸੁਰਗਿਤੇਲੈਕਰਪਦਾਰਥਪਾਵੇਗਾ
 ਤਉਦੁਹੋਗੇ। ਬਿੰਦਕੇਸਰੂਪਤੋਪ੍ਰਾਪਤਿਰਹਾ। ਪਰਜੇਪਦਾਰਥਚਾ
 ਹੈਸੇਪਾਵੈ। ਦੁਸਰਾਨਿਹਕਾਮਰੁਜਨਿਹੈ। ਕਿਆਜੇਸਰਬਵਹੀਹੈ।
 ਅਭਿਰਉਸਥਿਨਾਕਛੁਨਹੀ। ਜਾਨੇਅਸੇਜਾਨਕਰਕੀਆਨਿਰਸੀ
 ਸੇਗੇ। ਬਿੰਦਰੂਪਰੁਇਆ। ਨਿਦਾਖਕਹਾਹੇਪਰਮਗੁਰਸੁਖਮਹੀਕਾ
 ਰਕਓਨਬੀਚਾਰਤੇਨਾਸੇ। ਰਿਖਭੁਦੇਵਕਹਾਤੇਹੀਕਿਆਸਕਤਿਹੈ
 ਸੁਖਮਹੀਕਾਰਤੇਨਿਕਸੇ। ਮਹੀਚਤੇਆਦਿਲੇਬ੍ਰਹਮਾਕੇਪ੍ਰਚਾਰ
 ਨਾਸੁਖਮਕੇਹੀਕਾਰਕੇਤਿਆਗਕੀਰਾਖਤਿਹੈ। ਅਰੁਨਹੀਹੋਤਾ।
 ਤੁਕਿਆਹੋਹਿਗਾ। ਇਸਜਗਤਿਬਿਖੈਕਓਨਹੈਜੁਕਹੈਮੈਨੇਸੁਖ
 ਤੇਤੋਗੇਆਹੈ। ਜੋਕਹੈਸੁਖਮਰੂਪਤਤੇਨਾਸਹੋਤਾਹੈ। ਅਸਤ
 ਹੈ। ਈਸਰਅਰੁਗੁਰਕੀਸਕਤਿਨਹੀਜੁਯੋਕੇਸੁਖਮਤੇਨਹੀਛੁਟੇ
 ਸੁਖਮਅਹੀਕਾਰਅਥਾਹਸਮੁੰਦਹੈ। ਜੋਕੇਤੇਜੁਗਆਸੀਬਤੇਹੈ।
 ਜਾਕੇਸੁਖਮਹੀਕਾਰਹੈ। ਅਰੁਕਹੋਬ੍ਰਹਮਹੈ। ਤਾਕਾਘਤਿਜੋਗਹੈਕ
 ਹੇਤੇਕਾਹੀਤਾਹੈਪਰਸੁਖਨਹੀ। ਰਾਖਤਿਹੈ। ਨਿਦਾਖਕਹਾਜਓਸਰ
 ਬਬ੍ਰਹਮਹੈਤਉਹੀਕਾਰਕਹਾਹੈ। ਕਿਆਜੇਸਮੁੰਦਹੀਜਲੇਹੈ। ਤਉ
 ਤਰੇਗਾਅਰੁਬੁਦਬੁਦਾਕਿਆਕਹੀਐ। ਰਿਖਭੁਦੇਵਕਹਾਕਿਆਕ
 ਹੇ। ਮੇਰੇਨਿਕਟਮੇਰੇਨਿਆਇਸਾਸਤ੍ਰਜੇਨਹੀਤੇਹੀਰਸਨਾਕਾਹੈ।
 ਯਹਿਜੀਵਸੁਖਮਹੀਕਾਰਮੈਖੋਧਿਆਆਵਾਗਵਨਬਿਖੈਬੋਧਅ
 ਰੁਕਹੈਹੈਬ੍ਰਹਮਹੈਅਸਤਹੈ। ਨਿਦਾਖਕਹਾਸੀਤਕਹੈਹੈ। ਜੋਜੀਵਅ
 ਵਾਹੀਨਬਿਖੈਹੈ। ਪਰਸੀਤਕੈਸੇਕਹੈਹੈ। ਜੁਪ੍ਰਰਨਬ੍ਰਹਮਹੈ।
 ਰਿਖਭੁਦੇਵਕਹਾ। ਤੁਛਕੇਸਿਤਹੁਸਾਥਕਿਆਸਮਤਾ। ਪ੍ਰ
 ਰਨਬ੍ਰਹਮਵਹੁਸਿਤਕਹਤੇਹੈ। ਜੇਸੁਖਮਤੇਛੁਟੇਹੈ। ਕਿਆਕ
 ਰੋਜੁਸਿਖਮੇਕਾਹੈ। ਨਹੀਤਉਤੇਗਾਘਾਤਕਰੇ। ਅਰੁਜੇਮੇਰੇ
 ਬਿਖੈਯਹਿਹੀਕਾਰਹੈ। ਜੁਤੁਸਿਖਅਰਮੈਗੁਰਹੋਤਉਇਕਾ
 ਰਪੁਛੈ। ਨਿਦਾਖਕਹਾਜੇਤੇਰੇਬਿਖੈਹੀਕਾਰਗੁਰਸਿਖਕਾ
 ਨਹੀ। ਤਉਮੁਖਿਕੈਰੀਕਹੁਜੁਸੁਖਮਹੀਕਾਰ

ਤੇ ਛੁਟੇ ॥ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਕਹਾ ਮਨ ਕੋ ਬਸ ਕਰਹਾ ॥ ਜੇ ਸੁਖ ਮਤੇ ਛੁਟੇ
 ਅਰੁ ਜੇ ਕਹੈ ਮਨਿ ਕੋ ਸੇ ਬਸ ਜੋਹ ॥ ਤਉ ਜਾਣੁ ਜੁ ਸੀ ਸਾਰ ਸੁਪਨ
 ਮਾਤ੍ਰਹੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਮੈ ਅਨ ਕਿਧੁ ਕਾਰ ਦਿਸਾਇਆ ਵਤਿਹੈ ॥ ਜਾ
 ਗਤ ਮੈ ਉਸ ਕੀ ਏਕ ਰੇਖ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਿਦਾਖ ਕਹਾ ਪੇਰੁ ਚਾਅ
 ਨ ਕਰੁ ਪਕਿਆ ਕਹੈ ॥ ਜੁ ਵੇ ਕੋ ਬਸ ਕਰਹੈ ॥ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਤੁਸ
 ਰੀ ਭੁਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਰੂਪ ਮਨ ਕਾ ਕਿਆਹੈ ॥ ਉਸ ਸਮੇਂ ਵਿ
 ਥੈ ਅਸੁ ਵਕਰਿਆ ਵਤ ਭੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿ
 ਥੈ ਏਕ ਆਤਮਾ ਵਿਆਪ ਕਹੈ ॥ ਜਬ ਭ੍ਰਮ ਹੈ ਤਉ ਮਨ ਕ
 ਹਾਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ ਬਸ ਕਰਹੈ ॥ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਕਹਾ ॥ ਏ ਅਸੁ
 ਵਕ੍ਰ ਤੁ ਕਠਿਣਹੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਭ੍ਰਮਾਹੈ ॥ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਕਹਾ ॥ ਭ੍ਰ
 ਮਾਹੈ ਕਹੈ ਕਿਆ ਨੇ ਕਹੈ ॥ ਅਸੁ ਵਕ੍ਰ ਕਹਾ ਤੇ ਗਬ ਚਨ ਹਸ
 ਨੇ ਜੋਗਹੈ ॥ ਜੇ ਭ੍ਰਮਾਹੈ ਤਉ ਏਕ ਅਨੇਕ ਕਹਾਹੈ ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਕ
 ਹੁ ਪੁਰਨ ਭ੍ਰਮਾਹੈ ॥ ਇਹੋ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਕਹਾ ॥ ਜਬ ਤੁ ਕਠਿ
 ਕਾਤਿ ਆਗਾਨ ਕਰਹੈ ॥ ਸੁਖ ਮਰੂਪ ਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨ ਹੀ ਹੋਤਾ ॥
 ਅਸੁ ਵਕ੍ਰ ਕਹਾ ਭ੍ਰਮਾਹੈ ॥ ਪੁਰਨ ਕੋ ਕਹਿ ਤੇਹੈ ॥ ਜੁ ਉਸ ਬਿਨਾ
 ਕਛੁ ਨਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਚਾਰ ਅਰੁ ਪਾਇ ਕਿਆਹੈ ॥ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਕ
 ਹਾਹੈ ॥ ਤਉ ਵਸ ਕਰਣਾ ਪਾਚ ਕਾਰੀ ਉਸੀ ਸੇਹੈ ॥ ਏ ਅ
 ਸੁ ਵਕ੍ਰ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾ ਕਿਆਹੈ ॥ ਕਹਾ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਜਾਗਰਤ ਸੁਪਨ
 ਸੋ ਖੋਪਤ ਤੇ ਪਰਹੈ ॥ ਕਹਾ ਰੂਪ ਤੇ ਗਾ ਕਿਆਹੈ ॥ ਰਿਖ ਭੁਦੇਵ ਕ
 ਹਾ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਤੁਰੀਆ ਤੇ ਪਰਹੈ ॥ ਅਸੁ ਵਕ੍ਰ ਕਹਾ ਤੈਨੇ ਅਧ ਕੋ ਬਡ
 ਜਾਨਾਹੈ ॥ ਪੁਰਨ ਭ੍ਰਮਾਹੈ ॥ ਏ ਤੀਨ ਅਰ ਚਾਰ ਕਹਾਹੈ ॥ ਰਿਖ
 ਭੁਦੇਵ ਕਹਾ ॥ ਏ ਅਸੁ ਵਕ੍ਰ ਵੀ ਚਾਰ ਕਹਾ ॥ ਜੇ ਸੋ ਖੋਪਤ ਕੇ ਤਿ
 ਆਗਾ ਤੇ ਤੁਰੀਆ ਬਿਖੈ ਜੋ ਰੂਪ ਈਸ ਵਰਜਾਤਾ ॥ ਅਰੁ ਭ੍ਰਮ
 ਤੁਰੀਆ ਤੇ ਭੀ ਅਤੇ ਭੀ ਅਤੀਤਹੈ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਹਾ ਚਾਰ
 ਪਦੇ ਤੇ ਭੂਪਰਹੈ ॥ ਉਸ ਸਮੇਂ ਅਨ ਸੁਆ ਕਾ ਪ੍ਰਦਤ ਤਾਰੇ ਅ
 ਵਪੁਤ ਆਵਪੁਤ ਆਵ ਭੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੇਰੀ ਨਮ ਸਕਾ
 ਰਮਾ ਏ ਕਹੈ ॥ ਅਗਮੈ ਅਦੇਸ ਕਾਲ ਤੇ ਅਤੀਤਹੈ ॥ ਅਸੁ ਵਕ੍ਰ
 ਕਹਾ ਕਹੁ ਦੇਸ ਕਾਲ ਕਿਸ ਮੇਹੈ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕਹਾ ਮੈ ਅਵਤੀਹੈ ॥
 ਦੇਸ ਕਾ ਲਿਖੁ ਬਿਖੈ ਕਿਆ ਸਨਿ ਬੰਧਹੈ ॥ ਅਸੁ ਵਕ੍ਰ ਕਹਾ
 ਵਤੀਤ ਚਿਹੈ ॥ ਜੇ ਦੇਸ ਕਾਲ ਕੋ ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਵਪੁ
 ਤ ਕਹਾ ਤੁ ਕਠਿਣਹੈ ॥ ਕਹਾ ਮੈ ਪੁਰਨ ਭ੍ਰਮਾਹੈ ॥ ਅਵਪੁਤ ਕਹੈ

ਤੁਅਵਿਦੁਤੀਨਰੁਇਆਕਾਹੇਤੇਪੁਰਨਤਉਚੁਉਨਕੁਹਾਚਨਹਸ
 ਤੁਜੋਗਾਜੋਸਰਪਕੋਜਾਣਹੈਤੁਸਨੀਹੋਅਸਟਵਕੁਕਾਹੇਰੁਪਮੇਰੇ
 ਜੇਤੁਸਨੀਹੋਵੇਤਉਹੰਕਾਗਾਜੇਬਚਨਕੋਰਤਉਰੀਹੰਕਾਗਾਹੈਤਉਰਿ
 ਆਕੋਰਜਾਤੇਨਿਰਹੀਕਾਹੋਵੇਸੇਕਹੁਅਵਪੁਤਕਹਾਹੇਰਿਖਕੁਦੇਵਸੇ
 ਪੁਛੁਅਪਨੇਸਿਖਕੋਐਸਾਕੁੰਦੀਆਹੈਜੇਸਰਪਕੋਧਾਇਨਹੀਸਕਤਾ
 ਏਰਿਖਕੁਦੇਵਮੈਤੇਗਾਸਿਖਹੋਤਾਹੋਤੁਮੁਧੁਕੋਉਪਦੇਸਕਗਾਕਹਾਹੇ
 ਅਵਪੁਤਅਬਤਕਚਾਹਲਗਾਰਕੀਗਾਪਤਿਹੈਜਬਚਚਿਬੀਸਗਾਰ
 ਤੇਤੁਏਨਿਹਦਾਨਰੁਇਆਅਰੁਮੁਧਿਕੋਰੀਗਾਰਕੋਰਤਉਰਿਆਲਾਰੁ
 ਹੈਅਵਪੁਤਕਹਾਗਾਰਕਿਆਅਰਸਿਖਕਚਿਣਹੈਸਗੀਰਕੇਵਲਜ
 ਜਤਕੋਉਪਦੇਸਕਿਆਅਰੁਆਤਮਾਪੁਰਨਹੈਤਉਗਾਰਸਿਖਕ
 ਹਾਹੈਕੇਵਲਬਚਨਹੀਹੈਅਬਤਕਿਤੁਏਗਾਰਸਿਖਦਿਸੁਮੇਹੈਅਰਿ
 ਆਨਤਾਤੇਗੀਨਹੀਗਈਅਰੁਜੇਮੁਧੁਕੋਹੈਤਉਮੈਅਵਪੁਤਹੋਆਪੇ
 ਸਿਖਆਪੇਗਾਰਹੋਅਰਜੇਕਹੈਤਉਤੁਏਸਿਖਸਮੇਤਰੁਸਮਕੋਗਾ
 ਰਿਖਕੁਦੇਵਕਹਾਜਾਨਤਾਹੋਜਬਸੁਖਮਹੀਕਾਰਕਾਨਾਸਕੀਆਤਬ
 ਆਪਤੇਆਪਰੁਸਮਹੋਹਿਗੋਪਰਕਹੁਜੇਸੁਖਮਕੋਸੇਨਾਸਹੋਇਅਵ
 ਪੁਤਿਚਿਕੀਨਿਆਈਕਹੋਹੈਸੁਖਮਤਉਨਾਸਹੋਜੇਜਾਨੇਸੁਖਸਿਵਹੈ
 ਜਬਅੰਤਰਬਾਹਰਸਿਵਹੈਸੁਖਮਅਸਭਲਕਹਾਹੈਜਬਪੁਰਨਜਾ
 ਨਾਦੇਨੇਤਕਾਰਨਾਸਕੁਏਜਾਤੇਉਪਰਿਤੇਜੇਕਛੁਤੁਜਾਨੇਹੈਸੇਕਗਾਰਿਖ
 ਕੁਦੇਵਕਹਾਜਬਸਰਬਸਿਵਹੈਤਉਉਮੈਕੋਕੋਨਜਾਨੈਅਵਪੁਤਕਹਾਹੈ
 ਹੀਤੇਅਵਤੀਹੈਜੇਆਪਕੋਆਪਜਾਣੈਅਚਿਰਕੋਕਿਆਪੁਦੇਸਹੈਜੇ
 ਗਬਸਿਸੁਆਵਤਰੁਇਆਅਰੁਕਹਾਜੇਕੋਉਚਾਹੈਸੇਸਾਰਤੇਮਕਤਿ
 ਤੇਹੈਜੇਗਕਗਾਜੇਗਬਿਨਾਮਕਤਪਾਵਣਾਕਰਨਹੈਜਗਿਆਸੀਕੋ
 ਜੇਗਹੈਜੁਪਹਿਲੇਆਸਨਕਰੈਅਰੁਪਾਨਕੋਸੁਧਕਰੈਬਸਿਸੁਕਗਾ
 ਜੇਗਬਿਨਾਜੇਗਬਿਨੋਜੁਤਨਾਕਰਨਹੈਅਵਪੁਤਕਹਾਜੇਮੇਰਾਵਚ
 ਨਸੁਣਾਤੁਕਹੋਹੈਆਸਣਕਰਾਮੈਕਹੋਹੈਬਾਹੋਇਕਰਸੋਇਰਹਉਤੁਕ
 ਹੋਹੈਜੇਪ੍ਰਾਣਕੋਰੋਕਾਅਰੁਮੈਕਹੋਹੈਪ੍ਰਾਣਹੁਕੋਸੁਖੇਨਹੀਨੀਚੇਛੋਗਾਹੈ
 ਬਿਰਧਬੁਧਕੋਏਐਸਾਜੇਗਕਗਾਸਰਬਵੀਹੋਹੈਜੇਗਤੇਗਾਖੰਡਾ
 ਹੈਜੁਕਹਿਤਾਮੈਨਕੇਬਾਹਰਤੇਕੋਗਾਅਰੁਅੰਤਰਲਗਾਇਆਅਰੁ
 ਜੇਗਮੇਰਾਅਖੰਡਤਹੈਜੁਅੰਤਰਬਾਹਰਸਿਵਹੈਬਸਿਸੁਕਗਾਜਪਿ
 ਲਉਮਨਹੰਦਨਸੁਣੇਕਿਆਲਾਰੁਹੈਅਵਪੁਤਕਹਾਸੁਖਮਨਾਮਾਧੋ
 ਕੀਨਾਸਕਾਕੋਕਹੋਹੈਜਾਕੇਸਹਿਯੁਪੁਤਰੁਇਆਹੈਸੁਖਮਨਾਕੋਕੋ
 ਆਕਰੈਅਰੁਜੇਕਹੋਏਭਿਕਾਰੋਕੋਏਕਰੈਜੇਗੀਬੁਧਿਅਮੀਰਜ

ਕੀਪੀਤਾਹੈ॥ ਤਉਵਹਿਬੁਢਿਲਿਖਕਾਰੀਕਿਆਹੈ॥ ਜਬਿਜੋਗੀਪਓਨਕੋ
 ਅਪਨੇਬੀਚਕੈਦਤਾਹੈ॥ ਤਬਸਗੀਰਉਸਕਾਅੰਤਰਬਾਹਰਿਤੇਅਗਨਿ
 ਕੀਨਿਆਈਹੋਤਹੈ॥ ਅਰੁਵਹੀਉਸਨਦਾਤਸੇਦਾਅਰੇਬਿਖੈਜੁਮਜਾਅਰੁ
 ਰਧੁਸੇਪੁਰਨਹੈ॥ ਪਘਰਕਰਗਿਤਾਹੈ॥ ਅਰਉਸਬੁੰਦਕੋਜੋਗੀਅੰਬੁਤ
 ਜਾਣਕਰਪੀਤਾਹੈ॥ ਤਾਤੇਅਗਿਆਨੀਹੈਜੁਅੰਸੇਸਮੁੰਦਅਥਾਹਿਕੋਜੋਅੰ
 ਤਰਬਾਹਰਿਬ੍ਰਹਮਹੈ॥ ਤਿਆਗਕਰਏਕਬੁੰਦਲਿਪਕਾਰੀਪਰਿਨਿਹਚੈ
 ਕਰੈ॥ ਬਸਿਸੁਕਰਾਤੁਮਹੁਸਿਸਾਰਕੁਸੁਕੀਅੰਹੈ॥ ਅਵਧੂਤਕਰਾਕੈਸੇਉ
 ਸੁਨਹੋਜੁਸਰੂਪਮੈਪਹੁਚਾਨਾਮਰੂਪਤੇਛੁਟਾ॥ ਤਾਤੇਕਿਸੁਭਉਆਜ
 ਗੀਕਚਿਜੋਗੀਸੇਵੈਨਹੀ॥ ਅਰੁਆਸਣਕਰੈ॥ ਅਰੁਬਚਨਕਰੈ॥ ਅਰੁ
 ਸਦਾਬੀਚਾਰਜੋਪਓਨਕਚਿਨਨਸੇਮਾਰਗਆਵਤਾਅਰੁਜਾਤਾਹੈ॥ ਪਰ
 ਯੋਕੋਨਹੀਜਾਨਤਿ॥ ਜੋਨਿਗਦੇਕਾਰਬਿਖੈਬਿਕਾਰਮਿਲਾਵਣਾ॥ ਆਤ
 ਮਾਪਾਤਿਹੈ॥ ਜੋਪਾਚਤਤਕੋਸਰਪਕੁੰਜਕੀਨਿਆਈਮੈਤਿਆਗਕਰਾਤੁ
 ਸਨੀਹੈ॥ ਅਵਧੂਤਕਰਾਮੈਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਉਸਸਮੇਬਿਖੈਕਪਲਆਵਤ
 ਭਉਆ॥ ਅਰੁਕਰਾਜੋਈਸੁਰਤੇਰਿਨਜਾਣੈਜੋਗਕਰੈ॥ ਜੋਸਰਬਈਸੁ
 ਰਹੈਤਉਜੋਗਕਚਿਨਕਰੈ॥ ਬਸਿਸੁਤੁਸਨੀਭਉਆ॥ ਅਵਧੂਤਕਰਾ
 ਚੁਪਿਭਲੀਹੈ॥ ਰਿਖਭੁੰਦੇਵਕਰਾਚੁਪਕਰਣੀਸੁਖਮਹਿਕਾਰਹੈ॥ ਅਵ
 ਧੂਤਕਰਾਮੇਰੇਬਿਖੈਚੁਪਅਰੁਬਚਨਦੈਨਹੀ॥ ਜਬਿਮੈਹੋਤਉਸੁਖਾ
 ਅਸਬੁਲਕਰਾਹੈ॥ ਅਸੁਵਕੁਕਰਾਨਕਹੈਹੈ॥ ਨਤੁਸਨੀਹੈ॥ ਜੋਨੇਦੇਖ
 ਦੁਹੁਕੀਰੂਪਮੇਗਹੈ॥ ਬਸਿਸੁਕਰਾਜਾਹੈ॥ ਜੋਜੋਗਕਹੀਹੈ॥ ਤਉਦਅੰਤ
 ਕਰਾਹੈ॥ ਰੂਪਕਰਾਅਸਸੁਕੁਕਰਾਮੇਗਸਰੂਪਯਹੀਹੈ॥ ਜੋਨਾਮਰੂਪ
 ਮੇਰੇਵਿਖੈਨਹੀ॥ ਅਵਧੂਤਕਰਾਤਉਤੁਸਨੀਹੈ॥ ਅਸੁਵਕੁਕਰਾਤੁਸਨੀ
 ਤੋਕਿਆਪ੍ਰੋਜਨਹੈ॥ ਕਿਸੀਪਦਾਰਗਬਿਖੈਬਿਧਨਹੀਹੈ॥ ਉਸਸਮੇਵਿ
 ਕੈਨਾਰਦਆਵਤਿਭਉਆ॥ ਅਰੁਬੀਸਗੀਬਿਖੈਨਗਾਇਨਗਾਇ
 ਨਕਰਤਾਆਇਆ॥ ਅਰੁਸੋਭਕਰਾਤੁਸਨੀਹੈ॥ ਨਾਰਦਕਰਾਜਹਾਸਿ
 ਤਉਕਰੇਹੋਤਹੈਸੇਬਾਦਿਤੇਪ੍ਰਮਾਰਥਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਉਤੁਸਨੀਤੇ
 ਕਿਆਪ੍ਰੋਜਨਹੈ॥ ਅਵਧੂਤਕਰਾਜੋਨਗਾਇਨਹੈਤਉਕਹਿਣੈਤੇਕਿਆ
 ਲਾਭਾ॥ ਨਾਰਦਕਰਾਕਹਿਣੈਬਿਖੈਪ੍ਰਮਾਰਥਹੈ॥ ਅਵਧੂਤਕਰਾਤੁ
 ਕਹੁਤੈਨਗਾਇਨਕੋਭੁਲਾਇਆਹੈ॥ ਤਮਾਰੇਬਿਖੈਭੁਲਾਵਣਾਅਰੁਚਿ
 ਤਿਕਰਣਾਦੈਨਹੀ॥ ਨਾਰਦਕਰਾਮੈਬਿਸਨਪਾਮਤੇਤੁਮਾਰੀਸੁਭਾਬਿ
 ਕੇਆਇਆਹੈ॥ ਉਯਯਹੀਚਰਚਾਈ॥ ਬਿਸਨਲਛਮੀਕੋਕਹੋਥਾ॥
 ਜੁਮੈਸੋਤੋਕੀਸੁਭਾਵਿਖੈਜਾਵੈਹੈ॥ ਅਬਿਬਿਸਨਆਵੈਹੈ॥ ਅਵਧੂਤਕ

ਹਾਅਸਤਮਤਿਕਹਾ। ਤੇਰੇਬਚਨਤੇਲੋਕਹਮੈਗੇ॥ ਬਿਸਨਬਿਖੇ
 ਆਵਣਜਾਵਣਕਹਾਹੈ॥ ਹਮਕੋਚਾਹਨਾਬਿਸਨਕੀਨਹੀ॥ ਕਹਾਜੁ
 ਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਓਸੀਸਮੇਬਿਸਨਦੇਵਿਆਵਤਰੁਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਾਹੈਸਿਤੋਨਿਰਸੀਸੇਜਾਣੇ॥ ਅਰੁਕਹੈਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਅਰੁ
 ਹਮਬਿਸਨਹੈਚਿੰਤਾਮਤੁਕਰੇ॥ ਜਾਨੈਮੁਖਿਕੋਐਸਾਸੂਬਿਬਿਅ
 ਪਕਜਾਣਾਹੈ॥ ਵਹੁਨਿਰਸੀਸੇਰੁਪਮੇਗਾਹੈ॥ ਕਹਾਹੈਤੇਜੋਓਸਬਿਖੇ
 ਅਰਮੇਗੇਬਿਖੇਕਛੁਬੇਦਨਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਹੈਨਾਰਦਪਰਮੇ
 ਸੁਰਤੇਗਾਕਹਾਹੈਸਰਬਬਿਸਨਹੈ॥ ਤੁਐਐਕੋਨਾਰਦਿਕਹਾਹੈ॥ ਅ
 ਥਵਾਤੈਨਾਪਕੋਭਿਨਮਾਨਾਹੈ॥ ਐਥੀਬੀਚਾਰੁਕਰੁਜੇਬਿਸਨ
 ਹੈ॥ ਨਾਰਦਕਹਾਹੈ॥ ਓਸਸਮੇਬਿਖੇਜਜੁਰੁਰਥਆਵਤਿਰੁਇਆ
 ਕੈਸਾਹੈਜਜੁਰੁਰਥਮਹਦਅਵਪੁਤਾਜਟਾਸਿਰਪਰਅਰੁਦੇਹੀਰੁ
 ਸਮਲਿਪਤਿ॥ ਅਰੁਨੇਰੁਸੁਰਜਕੀਨੀਆਈਅਰੁਆਵਤਹੀਕਹਿ
 ਆ॥ ਹੋਬਿਸਨਸਰਬੀਜਜੁਰੁਰਥਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਨਜਜੁਰੁਰਥ
 ਨਬਿਸਨਸੂਬਮੈਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਹੈਬਿਸਨਮੁਫੁਤੇਕਥਾਸੁਣਾ॥
 ਪਰਤੁਸਨੀਓਕੀਨੀਆਈਕਹਾਹੈ॥ ਏਕਸਮੇਸੁਮੇਰਪਰਬਤਿੰਗ
 ਇਆਮੈ॥ ਦੇਖਾਏਕਜੇਗੀਬੈਗਾਹੈ॥ ਮੈਨੇਨਮਸਕਾਰਕੀਆਅ
 ਰੁਪੁਛਾਹੈਜੇਗੀਤੇਗਾਨਾਮਕਿਆਹੈ॥ ਤੇਗਾਇਸਨਾਨਕਿਆਹੈ॥
 ਉਨਕਹਾਹਉਮੇਤੇਇਸਨਾਨਕੀਆਹੈ॥ ਬਹੁਜਪੁਛਾਰੁਸਮਤੇਹੀ
 ਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਹੈਕਾਰਕੋਜਲਾਇਕਰੁਰੁਸਮਲਗਾਈਹੈ॥ ਪੁ
 ਛਾਅਸਣਕੈਸਾਕਰੇਹੈ॥ ਕਹਾਅਸਣਮੇਗਾਨੀਜਚਲਹੈ॥ ਕਾ
 ਹੇਤੇਜੁਜਾਣਾਹੈਜੁਤੀਨਲੋਕਰੁਪਮੇਗਾਹੈ॥ ਵੇਕਦੇਖਕਰਮੈਅ
 ਚਰਜਮਨਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਪ੍ਰਾਣਅਪਾਨਕਾਏਕਗਾਕਰ
 ਣਾਕਿਉਕਰਹੈ॥ ਕਹਾਏਕਤੁਅਰਏਕਜੇਗੀਦੇਨਕੋਜਾਣਾਹੈ॥
 ਪੁਛਾਇਜਾਅਰੁਪਿਰੁਲਾਅਰੁਸੁਖਮਨਾਕਓਕੈਸੇਅਰਿਅਸ
 ਕੀਆਹੈ॥ ਕਹਾਇਜਾਜੀਵਪਿਰੁਲਾਈਸੁਰੁਸੁਖਮਨਾਬ੍ਰਹਮਮੁ
 ਫੁਤੇਪ੍ਰਕਾਸਰਖੇਹੈਨੀ॥ ਪੁਛਾਧਾਗਨਿਕਹਾ॥ ਕਹਾਸਰਬਮੈਹੈ॥ ਪੁ
 ਛਾਸੇਉਕਾਅਰਬਿਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਬ੍ਰਹਮਅਰਚੀਟੀਬਿਖੈਪੁਰ
 ਨਹੈ॥ ਜੇਸੁਆਸਅਰਧਕੋਜਾਤਾਹੈ॥ ਸੋਕਹੈਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਓਪਰਕੋ
 ਜਾਤਾਹੈਤੋਕਹੈਹੈ॥ ਅਰਬਾਯਹਿਜੇਅੰਤਰਬਾਹਰਿਪੁਰਨਹੈ॥ ਪੁਛਾ
 ਨਾਸਅਗਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਯਹੀਨਾਸਅਗਹੈ॥ ਜੁਨਹੀਮੁਫੁਦਿ

ਖੇਤੀਕਾਗਾਪੁਛਾਤਿਕੁਟੀਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਸਤਰਜਤਮਤਿ
 ਕੁਟੀਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਜੇਗੀਕਾਸਗੀਰਕਬੀਗਿਛਤਾਨਹੀ॥
 ਕਹਾਜੇਗੀਕਾਸਗੀਰਕਬਗਿਛਤਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਪੰਚਤਤਤੇ
 ਪਰੇਤਾਂ॥ ਮੈਨੇਤੀਨਪ੍ਰਕਮਾਕਰੀ॥ ਅਹੁਕਹਾਤੁਮੇਗਹਾਰਹੈ॥
 ਕਹਾਐਸਾਸਿਖਹੋਜੇਗਾਅਰਸਿਖਨਰਹੈ॥ ਤੇਬਿਸਨਏਹਿ
 ਕਥਾਮੇਰੇਗੁਰਕੀਥੀ॥ ਜਜ਼ਰੁਰਥਕਹਾਯਹਿਅਚਰਨਹੀਜੇ
 ਜੇਗੀਅਪਨੇਸਰੂਪਕੇਜਾਨੇ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੇਚਾਹਨਾਵਾਕੀਨਾਸਰੁ
 ਈਹੈ॥ ਪਰਮੈਨੇਏਕਕਰਮਦੈਵਕੇਗੁਰਕੀਆਹੈ॥ ਏਕਸਮੈ
 ਮੈਦੋਨਚਲਪਰਥਤਵਿਖੇਗਾਇਆ॥ ਏਕਗੁਛਾਥਿਖੇਪ
 ਹੁਚਾ॥ ਜੇਬਾਵਨਿਜੇਜਨਕੀਥੀ॥ ਊਹਕਰਮਦੈਵਕੇਦੇਖਾ॥
 ਅਹੁਚਾਹਾਜੁਨਿਕਟਵਾਕੇਜਾਵੇ॥ ਵਾਨੇਕਹਾਮੈਕੁਜਨਕਰਨੇਥੇ
 ਹਾਹੇਮੇਰੇਨਿਕਟਮਤਿਆਉ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਹੇਰੂਪਮੇਰੇਇਸਨਾਨਤੇ
 ਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਹਓਮੈਤੋ॥ ਪੁਛਾਚਚਿਕਾਕਾਹੇਕਾਰੀਆ॥ ਕ
 ਹਾਚਤੁਰਥਅੰਤਹਿਕਰਨਕਾਚਓਕਾਰੀਆ॥ ਹੈ॥ ਪੁਛਾਚਲ
 ਤੇਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਏਕਜਜ਼ਰੁਰਥਦੁਸਾਗਕਰਮਕਾਦੇਨੇਛ
 ਮਾਚੁਲੇਕੀਆਹੈ॥ ਪੁਛਾਪਕਾਵਣਾਤੇਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਗਿਆ
 ਨਅਹੁਬਿਗਆਨਦੇਨੇਮੇਰੇਅੰਨਹੈ॥ ਪੁਛਾਖਾਵਣਾਤੇਗਰਿਆ
 ਹੈ॥ ਕਹਾਬਿਗਿਆਨਾਪੁਛਾਈਪਨਤੇਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਚਾਹਨ
 ਕਾਈਪਨਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਤੁਮੁਝਜੇਸਾਹੈਤਉਆਉ॥ ਪੁਛਾਜਬ
 ਥੈਸੁਬਭੁਜਨਸਿਧਕਰੇਹੈ॥ ਪ੍ਰਥਮਭੁਗਗੁਰਗਵਾਨਕਦੇਵਹੈ॥ ਕ
 ਹਾਹਿਕਾਰਭੋਗਗੁਰਗਵਾਨਕੇਕਰਕਰਸਰੂਪਹੁਆਹੈ॥ ਯਾਤੇਸੇਸਟ
 ਭੋਗਗੁਰਗਵਾਨਕੇਗਨਥਾ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਸਓਨਤੇਗਰਿਆਹੈ॥ ਕਹਾ
 ਸਭਦਿਸੁਮਾਨਰੂਪਮੇਗਹੈ॥ ਮੈਨੇਕਹਾਤੁਮੇਗਹਾਰਹੈ॥ ਕਹਾਮੈਥੈਸ
 ਨਵਹੁਹੈ॥ ਮੁਝਿਵਿਖੇਗੁਰਸਿਖਨਹੀ॥ ਮੈਪਹਲੇਗੁਰਸਿਖਕਾਨਾ
 ਸਕਰਕਰਿਜੇਗਾਥਿਖੇਆਇਆਹੈ॥ ਥਹੁਜਾਐਸੇਦੁਖਕੇਮੇਰੇਥਿਖੇ
 ਨਚਿਤਵਾ॥ ਅਹੁਪੁਛਾਤੁਕਓਹੁਹੈ॥ ਕਹਾਮੈਜਜ਼ਰੁਰਥਹੈ॥ ਕਹਾ
 ਜੇਤੇਗਾਯਹਿਨਾਮਹੈ॥ ਤਉਮੇਰੇਸਾਥਤੇਗਸਿਗਨਾਹੀ॥ ਕਾਹੇਤੇਜ
 ਜੀਮ੍ਰਤਕਕੇਕਹੇਹੈ॥ ਅਹੁਤਉਸਕੇਸਾਥਗਏਹੈ॥ ਜਉਲਉਓਸ
 ਕਾਤਿਆਗਨਕਰੇ॥ ਮੁਝਕੈਨਪਹੁਚੇਗਾ॥ ਮੈਅਚਰਜਮਾਨਭਉਇ

ਆਮਰਪੁਰਾਨਾਮਤੇਗਾਕਿਆਹੈ॥ ਕਹਾਮੁਭ੍ਰਿਵਿਖੇਨਾਮਰੁ
 ਪਨਹੀ॥ ਤੇਬਿਸਨਵਹੁਕਾਰਮਕਮੇਗਾਰਥਾ॥ ਓਸਸਮੇਥਾ
 ਮਦੇਵਆਵਤਿਭੁਇਆ॥ ਕਹਾਏਕਅਦਤੀਨਗਾਇਤਹੈ॥ ਅ
 ਓਰਨਹੀ॥ ਜੇਬਿਨਾਨਗਾਇਤਜਾਨੇਨਿਸਚੇਕੀਆਹੈ॥ ਤਿਆ
 ਗੁਕਰੇ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾਹੇਵਾਂਮਦੇਵਨਗਾਇਤਕਾਰੁਪਕਿਅ
 ਹੈ॥ ਕਹਾਯਹੀਰੁਪਨਗਾਇਤਕਾਹੈ॥ ਜੇਏਕਤੇਅਨੇਕਭੁਇਅ
 ਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾ॥ ਮੁਝਕੇਚਾਹਨਾਏਕਕੀਤੀਨਹੀ॥ ਤਓਅ
 ਨੇਕਕਿਆਕਰੇ॥ ਕਪਲਕਹਾਹੇਅਵਪੁਤਜੇਸਰਬਰੁਪਤੇਗਾ
 ਹੈ॥ ਤਓਏਕਅਨੇਕਭੀਤੁਹੀਹੈ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਰਿਖਆਵਤਰੁ
 ਇਆ॥ ਪਰਕੇਸੇਜੇਹੋਕਾਰਕੀਅਗਨਬਿਖੇਜਲੇਥਾ॥ ਅ
 ਰੁਕਹਾਸਰਬਸਭਾਰੁਜਨੁਗੁਰਾਵਨਕਾਕਰੇ॥ ਜੇਭੁਜਨਬਿਨਾ
 ਮੁਕਤਕਰਨਹੈ॥ ਗਾਜਾਜਨਕੁਆਵਤਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾ॥
 ਹੇਦੁਰਥਾਸਾਰੁਜਨਬਿਸਨਕਾਕਿਏਕਰਹੈ॥ ਕਹੁਜਾਤੇਨਿਰ
 ਮਲਹੋਵੇ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਕਹਾਯਹੀਭੁਜਨਹੈ॥ ਜੁਬਿਸਨਾਜੁਬਿ
 ਸਨਕਹਾ॥ ਗਾਜੇਕਹਾਦੁਐਤਾ॥ ਕਰਵਚਨਕਰਹੈ॥ ਜਹਾਏਕ
 ਤਾਕਾਭੀਪਰਵੇਸਨਹੀ॥ ਦੁਐਤਕਹਾਹੈ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਕਹਾਸਭੁ
 ਕੋਰੁਸਮਕਰਹੈ॥ ਮੁਝਿਕੋਨਹੀਜਾਨਤੇਮੈਰਦੁਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕ
 ਹਾ॥ ਰੁਦੁਰਦਨਕੇਕਹੇਹੈ॥ ਤਾਤੇਰਦਨਕਹਾ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਕਹਾ॥
 ਹੇਦੁਸਮੈਨੇਸੁਣਾਹੈ॥ ਜੁਤੈਨੇਸੇਸਾਹੁਕਿਸਟਕੀਆਹੈ॥ ਪਹਲੇਤੁ
 ਏਰੁਸਮਕਰਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਹਾ॥ ਆਦਿਸਟੀਹੈ॥ ਤਓਮਾਟੀ
 ਹੋਵੇਤੇਕਿਆਕੈਹੈ॥ ਅਰੁਜੇਤੀਕਹੇਹੈ॥ ਜੇਰੋਬਿੰਦਕੇਰੁਜਨਤੇਹੋ
 ਧਿਸਿਧਿਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਿਹੈ॥ ਤਓਮੈਨੇਸੁਪਨਮਾਤ੍ਰਜਾਨਕਰਿਤੀਨਿ
 ਲੋਕਕੇਅੰਸਾਰੁਸਮਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਬਹੁਜਮੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟਿਮੈਨਿਅ
 ਵੈਗੀ॥ ਦੁਰਥਾਸਾਕਹਾਨਾਵਹੁਜੇਗੀਥਾ॥ ਨਾਵਹੁਕਾਰਮਕਜੇਤੁਮੈ
 ਗਾਰਕੀਆਹੈ॥ ਜਾਨੇਤੁਮਾਇਛਤਵਚਨਕੀਆਤੁਮੈਨੀਕਾਮਾਨਾ॥
 ਪਰਮੈਨਹੀਮਾਨਤਾ॥ ਤੁਮਸਭੀਸਿਖਮੇਰੇਹੋਵੇ॥ ਨਹੀਤੇਰੁਸਮਿ
 ਕਰਹੈ॥ ਬਿਸਨਕਹਾਹਮਸਭੁਕੋਰੁਸਮਤਕਹਾ॥ ਆਦਿਬਿਆਧ
 ਕੀਅਵਪੁਤਹੈ॥ ਏਸੀਕੋਰੁਸਮਕਹਾ॥ ਦੁਰਥਾਸਕਹਾ॥ ਹੇਬਿਸਨ
 ਜੇਤੇਗੀਏਛਾਜੁਗਤਿਨਹੀ॥ ਤਓਤੁਕਿਓਆਇਆਹੈ॥ ਪਰਏਛਾ
 ਤੇਗੀਹੈ॥ ਤੇਮੁਰਖਹੁਕਰਮਕਰਹੁਅਰੁਕ੍ਰਿਸਟਮਤਿਹੋਵਹੁ॥ ਅ

ਵਧੁਤਕਹਾ॥ ਹੇਦੁਰਬਾਸਾਕਹਮਕੋਮੈਨੇਰੁਸਮਕੀਆਹੈ॥ ਕੈਸੇ
 ਕਹੈ॥ ਦੁਰਬਾਸਾਕਹਾ॥ ਜੇਕਰਮਰੁਸਮਰੁਏਤਉਤੁਕੈਸੇਰਹਾ॥
 ਅਵਧੁਤਕਹਾਕਰਮਮੁਫੁਤੇਉਤਪਾਤਿਰੁਏਹੈ॥ ਅਰੁਮੁਫਿਹੀਥਿ
 ਖੇਲੀਨਿਹੋਤਹੈ॥ ਅਰੁਮੈਜੈਸੇਕਾਤੈਸਾਹੈਦੁਰਬਾਸਾਜਬਲਗਮ
 ਭਕੋਰਸਮਨਕੋਨਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਵਧੁਤਕਹਾਹੇਦੁਰਬਾਸਾਏਕਬਾ
 ਲਗੀਰੁਸਮਨਹੀ॥ ਮੈਤੁਫੁਤੇਕਿਛੁਭੈਨਹੀਗਧਤਾ॥ ਦੁਰਬਾਸਾ
 ਕਹਾਮੇਰਾਤੁਕਾਤਹੈਮੈਜੜਰੁਰਥਕੋਕਹੈ॥ ਜੇਜੜਕਾਨਸਕੀ
 ਆਹੈਤਉਬਹੁੜਸਾਥਿਕਿਉਗਧਤਹੈ॥ ਮੈਨਹੀਵਹੁਸਮਾਪਾਵਤ
 ਜੁਤਮਾਗੀਸਰੁਾਵਿਖੇਆਇਆਥਾ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਮਾਰਗਤੁਮਾਰਾ
 ਕ੍ਰਿਸੁਹੈ॥ ਉਸਸਮੇਮੀਮਾਸਾਆਵਤਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਕਰਮ
 ਬਿਨਕਾਰਜਸਿਪਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਦੁਰਬਾਸਾਪ੍ਰਸਿਨਰੁਇਆ॥ ਅਰੁ
 ਕਹਾਤੁਸਨੀਮੁਖਹੈਅਰੁਪੀਛੈਸਹਾਇਤੈਗੀਕੋਰਹੈ॥ ਅਵਧੁਤ
 ਕਹਾਹੈਮੀਮਾਸਾਕਠਿਨਸਾਕਰਮੁਹੈ॥ ਕਹਾਸਰਬਕਰਮਕਰਮਹੈ
 ਅਵਧੁਤਤੁਸਨੀਰੁਇਆ॥ ਕਪਲਕਹਾਜਬਨਿਤੁਅਨਿਤਤੇਰਿੰ
 ਨਜਾਣਾਤਬਕਰਮਸਿਕਿਆਕਾਮਰਹਾ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਹਾਨਿਤਕੋ
 ਅਨਿਤਤੇਰਿੰਨਜਾਣਨਾਕਰਮਤੇਹੋਤਹੈ॥ ਤਾਤੇਸਰਬਕਰਮ
 ਹੈ॥ ਜੇਤੁਮਕਹੈਹਮਕਰਮਤੇਛੁਟੇਹੈਮੈਨਹੀਮਾਨਹੈ॥ ਕਰਮਕੋਰਜੁ
 ਤਮਕੋਸਰੁਪਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ ਕਪਲਕਹਾਕਰਮਅਗਿਆਨ
 ਹੈ॥ ਅਗਿਆਨਪਾਵਣਨਮਿਤਕਰੇਹੈ॥ ਜਬਿਗਿਆਨਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿਰੁਇਆਹੈ॥ ਤਓਕਰਮਤੇਕਿਆਪ੍ਰੋਜਨਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਕ
 ਹਾਹੇਬਕਬਾਦੀਗਿਆਨਿਨਾਮਕ੍ਰਮਕਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਪੀਜ
 ਆਰਾਬਿਰਛੁਬਿਖੇਕਿਆਭੇਦਹੈ॥ ਜੇਬੀਜਹੈਸੇਬਿਰਛੁਹੈ॥ ਸੇ
 ਛਲਹੈਸੇਬੀਜਹੈ॥ ਬੀਜਗਿਆਨਕਾਕਰਮਹੈ॥ ਅਰੁਛਲੁਕਿ
 ਆਨਵਾਕਾ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੇਸੁਰੁਕਰਮਹੋਤਹੈ॥ ਸੁਰੁਕਰਮਤੇਬ੍ਰਹਮ
 ਲੋਕਵਿਖੇਜਾਤਾਹੈ॥ ਕਪਲਕਹਾਜੇਇਛਾਪਦਕੀਗਥੈਤਓਹੋ
 ਕਰਮਰਾਖਤਾ॥ ਮੁਫਿਵਿਖੇਪਦਨਹੀਕਰਮਤੇਕਿਆਪ੍ਰੋਜਨਹੈ
 ਮੀਮਾਸਾਕਹਾਚਾਹਨਾਅਚਾਹਨਾਅਚਾਹਨਾਦੋਨਕਰਮਹੈ॥ ਕਰਮ
 ਬਿਨਾਨਹੀ॥ ਕਰਮਹੀਹੈ॥ ਬਸਿਸੁਕਹਾਹੈਮੀਮਾਸਾਬਚਨਤੇਰ
 ਸਤਿਹੈ॥ ਪੰਰਜਓਲਓਯੋਗਨਕਰੈਕੈਸੇਸਰੁਪਕੋਪਾਵੈ॥ ਮੀ
 ਮਾਸਾਕਹਾਯੋਗਕਰਮਹੈ॥ ਬਸਿਸੁਤੁਸਿਨੀਰੁਇਆ॥

ਨਿਦਾਖਕਰਾਕਰਮਸਰੀਰਤੇਹੋਤਹੈ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਬਿਖੈਕਰਮਕ
 ਰਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਮਸਰੀਰਬਿਨਾਨਹੀ॥ ਕਰਮਹੀਹੈ॥ ਬਾਸਿਸੁਕਰਾ
 ਤੇਮੀਮਾਸਾਕਰਮਸਰੀਰਬਿਨਾਅਸਰੀਰਕਥਿਨਕਹੈ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਕ
 ਰਮਹੈ॥ ਜੇਕਹੈਸਰੀਰਕਰਮਬਿਨਾਹੈ॥ ਧ੍ਰਮਾਨਨਹੀ॥ ਨਿਦਾਖਕਰਾ
 ਜਾਕੇਸਰੀਰਸੇਧੁਜਨਨਹੀ॥ ਕਰਮਸੇਕਿਆਧੁਜਨਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ
 ਕਰਮਹੀਤੇਕਹੈ॥ ਜੇਅਸਰੀਰਹੈ॥ ਨਿਦਾਖਕਰਾਜੇਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕ
 ਤੇ॥ ਨਿਗਸਤੁਇਆਹੋਇ॥ ਉਸਕੋਕਰਮਕਿਆਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ
 ਤਿਆਗਲੋਕਪ੍ਰਲੋਕਕਾਕਰਮਹੈ॥ ਨਿਦਾਖਤੁਸਰੀਰੁਇਆ॥ ਏ
 ਹਬਾਸਾਕਰਮੀਤੇਕਰਮਕਰੇ॥ ਜੁਕਰਮਬਿਨਾਧਾਵਣਾਸੁਖਕਾਕਰ
 ਨਹੈ॥ ਕਿਉਜੇਕਉਕਹੈਅਮਕਠਲੁਮੇਰੇਸੁਖਪਜੈ॥ ਤਓਕਰਮ
 ਬਿਨਾਕੈਸੇਧਾਧਾਤੇਹੋਇ॥ ਰਿਖਭੁਦੇਵਕਰਾਕਰਮਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥
 ਕੇਧੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਕੇਧੁਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਾਸੁਪ੍ਰਕਾਸਹੈ॥ ਕਾ
 ਰੇਤੇਜੇਜੇਕਰਮਕਰੇਹੈ॥ ਜੇਇਛਾਕਰੇਤਓਇਛਾਆਵੈ॥ ਜੇਨਿਹਕ
 ਮਕਰੇਤਉਸਭੁਪ੍ਰਕਾਸਾਵੈ॥ ਰਿਖਭੁਦੇਵਕਰਾਜੇਇਛਾਨਾਸਤੁਈ॥
 ਤਓਕਰਮੇਸਾਬਕਿਆਰਹਾ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ॥ ਇਛਾਕਰਮੇਤੇਰੁਈ॥
 ਅਰੁਲੀਨਤਾਉਸਰੀਰੀਕਰਮੇਤੇਹੈ॥ ਬਿਨਾਕਰਮੇਜੇਕਉਜਾਨਤਾਹੈ
 ਚੰਡਾਲਹੈ॥ ਰਿਖਭੁਦੇਵਕਰਾਚੰਡਾਲਆਤਮਾਤੇਕਥਿਭੁੰਨਹੈ॥ ਚੰ
 ਡਾਲਰੀਆਤਮਸਰੁਪਹੈ॥ ਜੇਕਰਮਕੇਤਿਆਗਤੇਚੰਡਾਲਹੋਤਹੈ॥
 ਓਹਮੈਰੀਚੰਡਾਲਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਚੰਡਾਲਕਰਣਮਾਤ੍ਰਹੈ॥ ਪਰੁਪਦੁਇ
 ਸਕਾਅਕ੍ਰੇਰੁਇਆ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ॥ ਕਰਕਾਬਿਨਾਅਕੀਕੈਸੇਹੋਇ
 ਅਵਪੁਤਕਰਾਹੋਜਨਨੁਰਥਾ॥ ਉਤਉਸਕਾਕਰਾ॥ ਜਨਨੁਰਥਕਰਾ
 ਦੁਪਦਬਿਖੈਕਰਮਹੈ॥ ਤਤਪਦਿਬਿਖੈਕਰਾਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ॥ ਤੁੰਦ
 ਕਰਮਤੇਤਤਪਦਿਵਿਖੈਪੁਚਤਾਹੈ॥ ਅਰੁਤਤਪਦਕਰਮਰੁਪਹੈ॥ ਕਾ
 ਰੇਤੇਉਤਉਤਪਤਿਪਾਲਨਾਸਾਇਸਬਿਖੈਉਸਕਾਭਾਉਹੈ॥ ਜਨਨੁਰਥਕ
 ਤਾਅਸਪਦਕਰਣਤੇਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਬਿਨਕਰਮਅਸਪਦਕਰਾਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇ
 ਜੁਤੁਪਦਅਰੁਤਤਪਦਇਸਖਲਕਰਮਹੈ॥ ਅਰੁਅਸਪਦਸੁਖਮਕਰ
 ਮਹੈ॥ ਨਿਦਾਖਕਰਾਜੇਪੁਰਨਹੈ॥ ਤਓਕਰਮਭੁੰਨਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ॥
 ਹੋਅਵਪੁਤਤੁੰਦਕਰਾ॥ ਕਰਮਸਤਿਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਰਾਸਤਿ॥ ਮੀਮਾਸਾਕ
 ਰਾਤੁੰਦਲਾਪੁਰੁਪਹੈ॥ ਅਸਤਿਕਰਾਹੈ॥ ਜੁਅਵਪੁਤਨੈਜਗਤਿਕਥਿਉਸ
 ਟਕੀਆਹੈ॥ ਅਵਪੁਤਕਰਾਇਨਤੁੰਦਕੇਅਵਰਜਾਨਾਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾਕਰਾ

ਕਰਮ ਬਿਨਾ ਅਸਧਰ ਦਿਖੇ ਜਾਵਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ ॥ ਧ੍ਰਮ ਰਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕਰ
 ਏ ਮੈ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਮੀਮਾਸਾ ਕਾਯ ਹਿਯਾ ਜੋ ਸਭੀ ਪਾਲਨਾ ਕਰਮ ਕੀ ਕਰੈ
 ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਇਸ ਬਲ ਹੀ ਕਾਰ ਅਧੀਨ ਕਰਮ ਕਰੈ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਸੁਖ ਮਹਿ
 ਕਾਰੀ ਅਤੀ ਤੈ ਵਹੁਰੀ ਕਰਮੋ ਬੀਚੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਵਹੁਰੀ ਕਰੈ ਪੈ ਕਰਮੋ
 ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋਵਿ ਸੁਨਹੀ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾਹੇ ਗੁਰ ਅਕ੍ਰੈ ਕਿ ਸਧ ਰਿਕ ਰਿਕੁਇ
 ਅਗ ॥ ਜੋ ਸਰਬ ਪਦ ਬਿਖੈ ਕਰਮ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਹੋਇ ਤਉ ਆਪ ਤੇ ਆ
 ਪਿ ਆਤਮਾ ਰਿਸਟ ਹੋਤੈ ॥ ਆਤਮ ਚਾਰੀ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ਜੋ ਪਰਮ
 ਹੀ ਸ ਅਧੀਨਿ ਕਰਮ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਕਰਮ ਕੇ ਉਠਾਉ ਜੋ ਮੈ ਕੁੰਮਾਰ
 ਰੁਇ ਆਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੋ ਜਗਿਆਸੀ ਅਲਪ ਬੁਧ ਹੋ ॥ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥
 ਧ੍ਰਮ ਰਮਾ ਅਰੁ ਕਹਾਹੇ ਮੈ ਤੇ ਤੁਝੈ ਨਿਹ ਚਾਨ ਹੀ ਨਹੀ ਤਉ ਕਈ ਵਚ
 ਨਿ ਅੰਮੈ ਹੋਤੈ ॥ ਜੇ ਵਚਨੇ ਤੇ ਨਿਸ ਚਾਜਾਇ ਤਉ ਕਿ ਆਲਾਰੁ ਚਾਹੈ
 ਏ ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਨਾ ਸੋਹੈ ਤਉ ਰੀ ਨਿਸ ਚੇ ਕਚਿਨ ਤਿਆਹੋ ॥ ਹੇ ਮੈ ਤੇ ਜੋ
 ਵਨੇ ਤੇ ਨਿਹ ਚਾਜਾਇ ॥ ਤਉ ਨਿਹ ਚਾਨ ਹੀ ਕਪਟ ਹੋ ॥ ਇਸ ਬਾਤਿ ਬਿਖੈ
 ਕਥਾ ਸੁਣ ॥ ॥ ਕਥਾ ਸੁਣੇ ਵਦੋ ਤਕੀ ॥ ॥ ਕਰਮ ਕੁਮਾਰ ਕਥਾ
 ਰੁਇ ਬੇਗ ਜਾਥਾ ॥ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਇਸ ਤੀਵਾਂ ਕੀ ਗਰ ਕੁਵਾਨਿ ਬੀ ॥ ਰੁ
 ਈ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਬੀ ਤੇ ਤਬ ਨਾਹੀ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ ॥ ਕਿਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ
 ਸਤਿ ਕਹਾ ॥ ਤੁਧਿ ਤਾ ਕੇ ਸੁਕ੍ਰ ਤੇ ਹੋ ਕ੍ਰਿਨਹੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਹੇ ਮਾਤਾ ॥ ਪਿਤਾ ਕੇ
 ਸੁਕ੍ਰ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ਕੇ ਕੁਪੁ ਤੇ ਜੁ ਉਪਤਿ ਰੁਇ ਆਵਾ ਕਾਨ ਮਸ ਗੀਰ ਕੁਇ
 ਆ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਚੇਤੀ ਨਿਹ ॥ ਅਰੁ ਅਰੁਪ ਅਰੁ ਅਜਿ ਅਵੈ ਹੋ ॥ ਰੁਤ ਰੁਇ ਬ
 ਬਿਖੈ ਏ ਕਸਾ ਪੁਰਨ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਕ੍ਰ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੋ ਕੈ ਸੋ ਹੋਵਿ ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ
 ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਅਪ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ਰੁਇ ਆ ॥ ਸੁਕ੍ਰ ਤੇ ਕਿਉ ਮੁਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਪੁਰ
 ਕਹਾ ਮੈ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੁਕ੍ਰ ਤੇ ਮੁਲ ਹੀ ਨਹੀ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜਹਿ ਸਰੀਰ ਕਾ ਸੁਕੀ ਪੁਸ਼
 ਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਰ
 ਹਤ ਹੋ ॥ ਵਾਕੈ ਕੈ ਸੋ ਕਹੀ ਐ ॥ ਜੁ ਅਸ ਕੇ ਕਾ ਸੁਕ੍ਰ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਤੁਝੈ ਦ੍ਰਿਸਟ
 ਹੀਰ ਪਰ ਹੋ ਤਉ ਯਾ ਕੇ ਸੁਪਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ਅਰੁ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾ ਜਲ
 ਜਾਨਾ ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਜੋ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸੁਕ੍ਰ ਤੇ ਮੁਕਰਤਾ ਹੋ ਤਉ ਸਾਸਤ੍ਰਿਕਿ ਸੁਹੇ
 ਵਹੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਸਤਿ ਕਹਾ ਤੈ ਨੇ ॥ ਜੋ ਨਾਮ ਰੂਪ ਕਾ ਬਤ ਹੋ ॥ ਆਪ ਤੇ ਅ
 ਪ ਜਗਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਰਿਸਟ ਹੋ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਾਕੈ ਹੀ ਤੁਰਦੇ ਤਾ
 ਹੈ ਜਾਨੇ ਆਪ ਕੇ ਸੀਰ ਰਜਾਨਾ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਅਸਰੀਰ ਹੋ ਅਰੁ ਦੇਖਣੇ ਮੋਨ
 ਹੀ ਆਵਤਾ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਵਾਕੈ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਰਤਾ ਹੋ ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾਹੇ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ

ਕਠਿਨਹੈ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੇ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਪਸਾਚ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਜਹਿ ਜੇ ਤੈ
 ਕਹਾ ਸੁਨਹੀ॥ ਪਰ ਇਨ ਜਗੁਨੇ ਕਾ ਪਰਕਾਸ ਮੁਢ ਤੈ॥ ਮਾਤਾ ਕ
 ਹਾਏ ਪੁਤ੍ਰ ਜੇ ਤੂੰ ਈਸ੍ਵਰ ਹੋ ਤਉ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਉਦਰ ਵਿਖੇ ਕਿਆ ਕਾਮਥਾ
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਹੇ ਮਾਤਾ ਤੂੰ ਬੀਚਾਰ ਕੇਨੇ ਤੇ ਅੰਧ ਹੈ॥ ਤੁਝ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹੈ॥
 ਬੀਚਾਰ ਕਰ ਜੁ ਆਦਤੁ ਸ੍ਰਿਮੈ ਨ ਥਾ ਜੁ ਅਬਿਤੇਰੇ ਬਿਖੇ ਆਇਜੁ ॥
 ਤੈ॥ ਮੈ ਸਰਬ ਬਿਆਪਕ ਹੈ॥ ਮੁਢ ਕਠਿ ਆਤ ਦੇ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਸਤਿਚਿ
 ਤ ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕਰ
 ਮ ਤੇ ਅਤੀਤ ਹੈ॥ ਮੇਰੀ ਨਾਮ ਸਿਕਾਰ ਮੁਢ ਕਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਸਰਬ ਪੁਰ
 ਨਿਹੈ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਜੇ ਗਥਿ ਨਾਮ ਨਿਸੁਧਿ ਨਹੀਂ ਤੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਜੇ
 ਗੁਰਗਾਨੇ ਮਲੀਨਤਾ ਮਨ ਕੀ ਜਾਇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਮੈ ਏਕ ਅਵਤੀਰੁ
 ਸੁਾਸਰ ਬਿਪਦ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਮੁਕਤ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਤੁਝੇ ਇਸ ਰੁਮਨੇ
 ਅਛੁਦਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਆਪਣੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਕਨ ਮਿਤ ਜਗੁ ਅਰੁ ਪਿਆਨ
 ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਅਦੁ ਅੰਤ ਕੇ ਕੰਡਨ ਕਰੈ ਬਿਧ ਨ ਮੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਕਹੈ ਸਤਿਚਿਤਿ
 ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਵਿਖੇ ਕਛੁ ਕਰਣਾ ਹੈ॥ ਅਪਰਮਾਨ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਸੁਪ੍ਰਕ
 ਸ ਹੈ॥ ਮੁਝੈ ਜੇ ਗਾਏ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨ ਹੈ॥ ਜੇ ਗਾ ਜਗਨ ਹੈ॥ ਕਿਸੀ ਵ
 ਸਤ ਸੋ॥ ਸੋ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਦੁ ਅੰਤ ਨਹੀ॥ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਹੋ ਕਾ ਸੋ ਜੁਗਾਮ ॥
 ਤਾ ਕਹਾ ਕਰਮੇ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਹੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਜਾਕਾ ਆਦੀ ਦੁਖ ਰੂਪ
 ਹੈ॥ ਅੰਤ ਉਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸੁਖਿ ਹੋਇਗਾ॥ ਮੇਰਾ ਵਰੂਪ ਹੈ ਜਾਮੈ ਦੁਖ
 ਸੁਖ ਨਹੀ॥ ਮਾਤਾ ਤੁੰ ਗਨੀ ਰਈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤੁੰ ਸਨੀ ਮਤਿ ਹੈ॥ ਜਾ ਤੇ ਤੂੰ
 ਨਿਹਚਾਹੈ ਇਸੇ ਕਹਾ॥ ਅਰੁ ਸੁਣ ਜੇ ਪੁਛੈ ਤੁ ਕਠਿ ਹੈ ਤਚਿ ਜਾਨੈ ਅ
 ਦੁਤੀ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮੁਢ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਗੁਣਿ ਆ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਦਾ ਜਾ ਤੇ
 ਨਿਰੂਲੇ ਪੈ ਹੈ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਤੇਰੀ ਨਿਅਈ ਕਿਸੀ ਨੇ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਵਿ
 ਖੇ ਵਚਨ ਹੀ ਕੀਏ॥ ਬਾਹਰ ਆਇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਮਠਿ ਵਿਖੇ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ
 ਨਹੀ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਮੈ ਤੇ ਕੇ ਦਰਸਨ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਇਨ
 ਹੁਨੇ ਤੁਝੇ ਕਥਾ ਦੇਖ ਸਕਤਾ ਹੈ॥ ਯਹਿ ਉਪਦੇਸ ਅੰਬੁ ਤਕੀ ਨਿਅਈ॥
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਉਨ ਕਾ ਦਰਸਨ ਹੈ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰ ਸਤਿ ਅਗਿਆ
 ਨ ਜੇ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਮਿਤ ਤੇ ਕਲਿਆਨ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਨਿਗਰਥ ਜਾਣਾ ਹੈ ਕਾਰ
 ਰੁਮ ਕਾ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਾ॥ ਅਰੁ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਕੋ ਦੇਖਿ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ
 ਆਤਮ ਤਤ ਕਹੁ ਜੇ ਕਿਰਤਾਰ ਥਾ ਹੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤਬ ਕਹੈ ਜਬ ਬੁਧ ਕੀ
 ਮਲੀਨਤਾ ਤਿਆਗੇ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਸੁਣੈ ਸਤਿ ਜਾਣੇ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਜੇ ਅਸਤ
 ਹੋਤ ਚਿ ਸਤਿ ਕੇ ਸੇ ਮਾਨੀ ਐ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤੁਝ ਕੋ ਸਤਿ ਕੇ ਸੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ॥
 ਜੇ ਅਬੀ ਸਤਿ ਅਸਤਿ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਹੈ॥ ਮਤਾ ਕਹਾ ਅਬ ਸਰੂ ਕੋ ਤਿਆ
 ਗਾ ਜੇ ਕਹੈ ਸੋ ਉਕਰੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਜੇ ਤੂੰ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਗਿਆਨ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਕਾ

ਜੈ॥ ਤਉ ਕਹੁ ਮੈ ਨ ਪੁਰ ਮੇਰਾ॥ ਜ ਬਿਨਿ ਸਚੈ ਕਰ ਤੈ ਨੇ ਐਸਾ ਜਾਣਹੈ॥
 ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਤਤਹੈ॥ ਮਾਤਾ ਕਹਾ ਐਸੇ ਉਪਦੇਸ ਕਹੁ ਜੁ ਕਹੁ ਨਾਸੀ॥
 ਕੁੀ ਜਾਣੈ॥ ਅਰੁ ਤਤ ਕੇ ਕੀ ਪਵੈ॥ ਪੁਰ ਕਹਾ ਐਸੇ ਕਬੀ ਨਹੀ ਰੁਇਆ॥
 ਜੇ ਜਉ ਲਉ ਅਹੀ ਕਾਹੁ ਰੁਮ ਕਾ ਨਿਤਿ ਆਗੇ॥ ਅਰੁ ਅਨੰਦ ਤਤ ਕਾ
 ਪਾਵੈ॥ ਪਰ ਮੈ ਤੁਝੇ ਕਹੈ ਹੋਯੀ ਨਿਹਚੈ ਕਰ ਜੇਗੇ ਬਿੰਦਹੈ॥ ਜੇਗੇ ਬਿ
 ਦਹੈ ਤਉ ਸਗੀਰ ਗੇ ਬਿੰਦ ਤੇ ਕਾ ਬਿਭਿੰਨਹੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਸ ਕਰਣੇ ਕਉ ਕਹੁ
 ਨਗਾ॥ ਸਿੰਦ੍ਰੁ ਪਾਏ॥ ਜੇ ਮਾਤਾ ਅਟਸਾ ਸਤਉ ਬਿਖੇ ਉਪਾਇਆ ਤੁ
 ਮਾ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਕਾ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨਹੈ॥ ਪਰ ਯਹੀ ਏਕ ਨਿਸਚਾ ਬਹੁਤਹੈ॥ ਮ
 ਤਾ ਕਹਾ ਤੇ ਰੇ ਸੀ ਗਤੇ ਮੁਝ ਯਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੁਇਆ॥ ਜੁਨ ਮੈ ਨ ਮੇਰਾ ਪੁ
 ਤ੍ਰ ਏਕ ਗੇ ਬਿੰਦਹੈ॥ ਉਸੀ ਸਮੇ ਜੈਸੇ ਰਵੁ ਪਰਬ ਤੇ ਉਦੈ ਹੋਇ॥
 ਤੈਸੇ ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾ॥ ਰਾਜਾ ਸੁਣ ਕਰ ਆਵ ਤੇ ਰੁਇ
 ਆ॥ ਅਰੁ ਪੁਛਾ ਹੋ ਗਈ ਤੁਰਿਆ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਇਹ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਦਹੈ॥
 ਅਰੁ ਮੈ ਕਿਆ ਹੋ॥ ਗਈ ਕਹਾ ਨ ਮੈ ਨ ਤੁਨ ਪੁਤ੍ਰ ਏਕ ਗੇ ਬਿੰਦਹੈ॥ ਰਾ
 ਜੇ ਕਹਾ ਯਹੀ ਈ ਚਾਰ ਕਉ ਨ ਅਨੰਦ ਤੇ ਤੁਝੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੁਇਆ ਹੋ॥
 ਗਈ ਕਹਾ ਯਹੀ ਈ ਚਾਰ ਹੋ ਜੁ ਮੈ ਨਹੀ ਗੇ ਬਿੰਦਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇਗੇ ਬਿ
 ਦਹੈ ਤਉ ਤੁਹੇ ਗੇ ਬਿੰਦ ਮੈ ਗੇ ਬਿੰਦ ਹੋਈ ਚਾਰ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਤੇ ਪੁ
 ਛੁਤ੍ਰ ਕਉ ਦਹੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਮੈ ਨਹੀ ਹੋ ਕਿਆ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈ ਹੋ ਤਉ
 ਕਾ ਕੋ ਕਹੈ॥ ਰੁਮ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਧੰ ਨਹੈ॥ ਤੇ ਰੇ ਸੀ ਗਤੇ ਮੈ ਅਰੁ ਗ
 ਈ ਕੋ ਸਰੂਪ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਰੁਇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਹੋ ਪਿਤਾ ਆਗੇ ਸਰੂਪ ਤੇ
 ਕਬ ਭਿੰਨ ਥਾ॥ ਜੁ ਅਥਿ ਪਾਇਆ॥ ਤੁੰ ਸਦਾ ਆਪ ਸੇ ਮਿਲਾ ਹੁਆ
 ਹੋ॥ ਰੁਮ ਕਹਾ ਜਬ ਲਗਾ ਰਿਸਨਾ ਜੁ ਪਿਸਾ ਚਕੀ ਨਿ ਆਈ ਮੈ ਕੇ
 ਪ ਕੜਾ ਹੋ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਆਤਮ ਸੁਖ ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤਾ ਹੋ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕ
 ਹਾ ਰਿਸਨਾ ਕਾ ਰੂਪ ਕਹਾ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਯਹੀ ਰਿਸਨਾ ਹੋ ਜੁ ਚਾਕਾ ਉ
 ਰੇ॥ ਜੁ ਯਹਿ ਕਰੇ ਜੁ ਦੁਹ ਕਹੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਦੇਖਾ ਇਛਾ ਕਾ ਸੋ ਉਠੈ॥
 ਜੇ ਉਸ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਉ ਇਛਾ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕੇ ਤਿਆਗੇ॥ ਰੁਮ ਕਹਾ
 ਯਾ ਤੇ ਇਛਾ ਹੋ ਤਹੈ ਦਾ ਕੇ ਬਿਸਨ ਕਹੈ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਤਉ ਦਿਨ ਤੇ ਰ
 ਹਾ ਸੀ ਜੇਗਾ ਹੋ॥ ਜੇ ਇਛਾ ਬਿਸਨ ਤੇ ਤਉ ਤੁਝੇ ਕਿਆ ਪਹੁੰਚਤਾ ਹੋ॥
 ਜੇ ਉਸ ਕੋ ਨਾਸ ਕਰੇ॥ ਰੁਮ ਕਹਾ ਅਥਿ ਇਛਾ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕੀ ਆ
 ਮੈ ਨੇ॥ ਅਰੁ ਅਤੀ ਤਹੈ ਤਾ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਰਾਜ ਕਾ ਤਿਆਗ ਕਰੇ ਹੋ॥
 ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ ਜੇ ਤੁਥ ਨਿਵੇਖੇ ਗਇਆ॥ ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਤੇਰੀ ਰਾਜ ਬਿ
 ਖੇਰੀ॥ ਤਉ ਬਨ ਜਾਣੇ ਤੇ ਕਿਆ ਲਾਗੁ ਹੋਗਾ ਜਾਗਾ ਜਬਿ ਖੇਰੁ
 ਅਰੁ ਰੁਗਾਵਾਨ ਬਿਨਾ ਨ ਦੇਖਾ॥ ਜੇ ਯਹੀ ਰਿ ਆਨ ਬਿਗਾਮ

ਨਹੀ॥ ਰਾਜੇ ਕਹਾਇ॥ ਏਹੁ ਹੈ ਜੋ ਸਤਿ ਸਿੰਗ ਬਿਖੇਰੇ॥ ਅਰੁ ਪਰਮਾ
 ਰਥ ਪਾਏ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਇ॥ ਖਿਭ ਦੇਵ ਕੇ ਆਸੁ॥ ਵਿਖੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਤ
 ਤੇ॥ ਤੇ॥ ਤੁਮ ਸੁਮੰਤ ਇਕਠੇ ਰੁਏ॥ ਪਰ ਕੈਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗੇ॥ ਤੇ॥
 ਤੇ॥ ਜੇ ਅਹੁਤੀ ਅਰੁ ਅਗਨ ਦੇ ਕਬੂਹ ਮਹੀ॥ ਆਉ ਓਹੁ ਚਲੈ॥
 ਰਾਜਾ ਅਰੁ ਗਣੀ ਅਰੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੀਨੋਂ ਤਾਂ ਪਹੁਚੇ॥ ਅਰੁ ਦੇਖਾ॥ ਮੀਮਾਸਾ
 ਹਸੇ॥ ਅਰੁ ਕਹੈ॥ ਬਾਜੁ ਸਰਬ ਕਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਨਾ ਉਸ ਕੇ ਵਚ
 ਨ ਕੀਯਾ ਲਾਸੁ॥ ਸੁਰੀ ਕਰਤੇ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਿਤਾ ਕੇ ਕਹਾਸੁ॥ ਸੁਰੀ ਤਹੁ ਕੀਦੇ॥
 ਆ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਕੇ ਕਹਾਤੁ॥ ਕਰਮ ਰੂਪ ਹੈ॥ ਕਰਮ ਕਾ ਸੇਹੇ॥ ਤੇ॥ ਮੀ
 ਮਾਸਾ ਕਹਾ ਕਰਮ ਕਿ ਸੀਤੇ॥ ਨਹੀ॥ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕੁਹਾਸਾ ਅਰੁ
 ਕਹਾਏ॥ ਤੀਧਮ ਕਾਹੇ ਕੋਡਾ ਲੀਯੈ॥ ਤੁਸੁਪ੍ਰਕਾਸੁ ਹੈ॥ ਪੁਰਨ ਹੈ॥ ਕਿ
 ਉਗਨੈ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਕਹਾ ਪੁਰਨ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾਤਿ ਓਪੁਰਨ ਬਿਖੇ ਕਰ
 ਤਵਨਹੀ॥ ਤਚਿ ਕਰਮ ਕਹਾ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਪੁਰਨ ਹੈ॥ ਤਚਿ ਉਸ ਕੋ ਕਠਿ ਕੁ
 ਹੈ॥ ਮੀਮਾਸਾ ਤੁਸਨੀ ਕੁਇਆ॥ ਸਰਬ ਸਿਤ ਕਹਣੇ ਲਾਗੈ॥ ਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ
 ਕੁਰਬ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਕਹਿ ਆ॥ ਤੁਸਰੁ ਤੇ ਉਚਰੁਇਆ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਐ ਜਾਨ
 ਏ ਕੋ ਅਗਨੀ ਬਿਖੇ ਜਲਾਇ॥ ਜਬ ਉਦਨੀ ਚ ਸਰੂਪ ਮੇਰਾ ਹੈ॥ ਕਾਸੇ ਉ
 ਚ ਅਰੁ ਕਾਸੇ ਨੀ ਦੇਹਾ॥ ਜਨ ਕਕਹਾਹੇ॥ ਬਾਲ ਕ ਤੁਏ ਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇਖੇ
 ਚਿ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾਯਹੀ ਅਗਿ ਆਨੁ ਹੈ॥ ਜੁ ਅਬ ਤ ਕਪੁਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥
 ਦੇਖੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ॥ ਤਚਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ਤਾ ਕਾ ਕਠਿ ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕੇ ਕਹਾਨਾ ਮਤੇਗਾ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾਤੇ ਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਨਾਮ ਤੇਗਾ ਕਿ
 ਆ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾ॥ ਨਾਮ ਮੇਰਾ ਸੁਦੇਵ ਦਤ ਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਤੁਏ
 ਸੁਦੇਵ ਦਤ ਕਿਉ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਤੁਏ ਦੇਵ ਦਤ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਤੁਏ ਸੇ ਸੇ ਸੁਦੇਵ
 ਦਤ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਅਪਨਾ ਸਰੂਪ ਕਹਾ॥ ਕਹਾਤੇ ਨੇ ਅਬ ਤ
 ਕਨ ਦੇਖਾ॥ ਜੁਪੁਛੈ ਹੈ॥ ਰੂਪ ਮੇਰਾ ਦੁਹੈ ਹੈ॥ ਜਾ ਮੈ ਰੂਪ ਨਹੀ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ
 ਕਹਾ ਕਹਾ॥ ਏ ਸਰੂਪ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇਗਾ ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾ॥ ਰਸ ਨਾਨਹੀ॥ ਜੇ
 ਕਹੈ॥ ਅਰੁ ਰਸ ਨਾ ਬਿਨਾ ਬਚਨ ਨਹੀ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਹਾ॥ ਤਚਿ ਤੁਸਨੀ ਹੈ॥
 ਬਾਲ ਕਕਹਾ॥ ਤੁਏ ਅਬ ਤ ਕਾ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ ਕੁਇਆ॥ ਬੀਚਾਰ ਕਰਾ॥
 ਏ ਤੇ ਬਚਨ ਜੇ ਮੈ ਨ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਰਸ ਨਾ ਕੇ ਆਸ ਕੁਤਿ ਗਏ ਹੈ॥ ਜੇ ਵਚ
 ਨ ਕਰੇ॥ ਅਵੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹਸਾ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਾਨੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਜਾਨਾ ਹੈ॥ ਅਪਨਾ ਸ
 ਖਨਹੀ ਕਹਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਵਚਨ ਮੈ ਨਹੀ ਆਵਤਾ॥ ਬਾਲ ਕਕਹਾ॥ ਮੈ ਕਹੈ
 ਤੇ॥ ਮੇਰਾ ਸੁਖ ਦੁਹੈ ਹੈ॥ ਜਾ ਮੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨਹੀ॥ ਤਚਿ ਅਭਿਰਾਮੁ ਕਿ ਆ ਹੈ

ਅਵਧੁਤ ਕਰਾ ਕਛੁ ਨਿਰਥਾਣ ਕਰਾ ਬਾਲ ਕਰਾ ਤੁ ਕਾਨੇ ਕੋਤਿ
 ਆਗੇ ਰਸਨਾ ਬਿਨਾ ਕਹੈ ਤੁ ਬਿਨਾ ਕਾਨੇ ਸੁਣਾ ਅਵਧੁਤ ਕਰਾ
 ਕਹੈ ਤੁ ਹੈ ਤਚਿ ਇਸ ਬਾਨ ਤੇਰਾ ਕਹੈ ਬਾਲ ਕਰਾ ਵੇਦ ਅਸੇ
 ਕਹੈ ਤੁ ਜੁ ਜਾਗਤ ਨੇੜੇ ਬਿਖੈ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਕੰਠ ਬਿਖੈ ਅਰੁ ਸੁਖ
 ਪਤਿ ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ ਅਰੁ ਤੁਰੀਆ ਸੀਸ ਬਿਖੈ ਪਰਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
 ਘੋਨ ਹੀ ਆਵਤੀ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮ ਅਖਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਖੈ ਪੂਰਨ
 ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਚਿ ਇਸ ਬਾਨ ਕਹੈ ਐ ਜੇ ਏਕ ਰਚਿ ਰਥਾ ਪੀਠੇ ਤਚਿ
 ਅਚਿਰੋਕਚਿ ਨਿਅਪਗਧ ਕੀ ਆਹੈ ਆਤਮ ਸਭ ਵਿਖੈ ਸਰੂਪ ਪੁ
 ਰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਯਹਿ ਭੀ ਨਹੀ ਜਬ ਵਹੀ ਹੈ ਤੇ ਜੇ ਵਚਨ ਮੈਨ ਹੀ ਆਵ
 ਤਾ ਬਾਲ ਕਰਾ ਮੈ ਕਹੈ ਮੈ ਗਸੁਖ ਵਹੈ ਜਾ ਮੈ ਸੁਖ ਦੁਖ
 ਨਹੀ ਤਚਿ ਅਚਿਰ ਸੁਖ ਕਿਆ ਹੈ ਅਵਧੁਤ ਕਰਾ ਕਛੁ ਨਿਰਥਾਣ
 ਕਰਾ ਬਾਲ ਕਰਾ ਤੁ ਕਾਨੇ ਕੋਤਿ ਆਗੇ ਰਸਨਾ ਬਿਨਾ ਕਹੈ ਤੁ
 ਤੁ ਬਿਨਾ ਕਾਨੇ ਸੁਣਾ ਅਵਧੁਤ ਨਹੀ ਮੈ ਹੈ ਯਹੀ ਨਿਰਥਾਣ ਹੈ ਅਵਧੁ
 ਤ ਕਰਾ ਕਹੈ ਤੁ ਹੈ ਤਚਿ ਇਸ ਬਾਨ ਤੇਰਾ ਕਹੈ ਬਾਲ ਕਰਾ ਵੇਦ
 ਅਸਾ ਕਹੈ ਜੁ ਜਾਗਤ ਨੇੜੇ ਵਿਖੈ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਕੰਠ ਵਿਖੈ ਅਰੁ ਸੁ
 ਕੋ ਪਤਿ ਰਿਦੈ ਬਿਖੈ ਪਰਤੁਰੀਆ ਸੀਸ ਬਿਖੈ ਪਰਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿ
 ਘੋਨ ਹੀ ਆਵਤੀ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮ ਅਖਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿਖੈ ਪੂਰਨ
 ਹੈ ਤਾ ਤੇ ਕਚਿ ਇਸ ਬਾਨ ਕਹੈ ਐ ਜੇ ਏਕ ਰਚਿ ਰਥਾ ਪੀਠੇ
 ਤਚਿ ਅਚਿਰੋਕਚਿ ਨਿਅਪਗਧ ਕੀ ਆਹੈ ਆਤਮ ਸਭ ਬਿਖੈ ਸਰੂਪ
 ਪੂਰਨ ਹੈ ਅਰੁ ਯਹਿ ਭੀ ਨਹੀ ਜਬ ਵਹੀ ਹੈ ਤਬ ਪੂਰਨ ਕਾ ਮੈ ਹੈ ਤਚਿ
 ਕਹੈ ਪਾਪੀਨ ਅਚਰ ਜਹੈ ਜੁ ਹੈ ਆਪ ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਪੁਛੈ ਤਚਿ
 ਕਹੈ ਪਾਪੀਨ ਰਕ ਕੰਮ ਹੈ ਪਰ ਕਿਆ ਕਰੈ ਮਨਿ ਬਿਖੈ ਬਿਧੈ
 ਅਰੁ ਜੇ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁ ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹੈ ਤਚਿ ਬਿਖਾਇ ਕਰੇ ਹੈ ਅਵਧੁ
 ਤਮਨ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ਅਵਧੁਤ ਕਰਾ ਮੇਰੇ ਵਿਖੈ ਮਨ ਕਹੈ ਜੇ
 ਤਿ ਆਗੇ ਵਹੁ ਕਹਿ ਤਾ ਹੈ ਮੈ ਕ੍ਰਿਮਨ ਰਕ ਕਹੈ ਪਰ ਸਮਤਾ ਬਿਖੈ ਦੇ
 ਪ ਜੇ ਸਰਬ ਰੂਪ ਵਾਨ ਹੈ ਤਚਿ ਕਿਆ ਨਰ ਕਰੇ ਕ੍ਰਿਮ ਵਿਖੈ ਨਹੀ ਸੁਵਰ
 ਗ ਪਰ ਸਰੂਪ ਸਿਨੀ ਹੈ ਪਰ ਪੀਨ ਵਹੈ ਜੇ ਨਰ ਕਸੇ ਅਰੁ ਵਨ ਹੀ ਕਰ
 ਤਾ ਬਾਲ ਕਰਾ ਜੇ ਅਭਾਵ ਨਹੀ ਰਾਖ ਤਿ ਤਚਿ ਬਿਖਾ ਦ ਕਰੇ ਜਾ
 ਨਤਾ ਹੈ ਜੁ ਆਇ ਪੂਰਨ ਹੈ ਬਹੁ ਜੁ ਪੂਰਨ ਕਹੈ ਤੇ ਕਿਆ ਪੂਜਨ ਹੈ ਬਾ
 ਲ ਕਰਾ ਜੁ ਸਰਬ ਬਿਖੈ ਪੂਰਨ ਦੇਖੈ ਤਚਿ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਉਨ ਹੀ ਕਰ

ਤਾ ਅਵਤਰਤ ਕਹਾ ਤੈਨੇ ਜਾਣਾ ਬ੍ਰਹਮ ਆਪ ਹੋ। ਸੁ ਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਖ
ਤਹੈ। ਕਹਿ ਤੈਨ ਹੀ ਤੇ ਆ ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਜੁ ਸੁ ਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ ਤ ਚਿਪਾ
ਪੀ ਕਿਉ ਕਹੈ ਹੋ। ਅਵਤਰਤ ਕਹਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁ ਕਹੈ ਚਹੈ। ਧਨ ਹੋ ਵਾ
ਕੋ ਜੁ ਆਪ ਕੋ ਪਾਪੀ ਮਾਨ ਹੋ। ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਜੇ ਉਸ ਕ ਚਿਕ ਛੁ ਉਪਾ
ਉਸ ਰੂਪ ਕੋ ਪਾਵਣੇ ਕਾ ਕਹੀ ਐ ਤ ਉਨ ਹੀ ਮਾਨ ਤਾ। ਅਵਤਰਤ ਕਹਾ
ਸੁ ਤੇ ਸਿਧਿ ਬਿਖੇ ਉਪਾਵ ਕਾ ਕਿਆ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹੋ। ਨਿਦਾ ਕ ਕਹਾ ਸੇ ਸੁ
ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੋ। ਅਹੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੁ ਬਖਸ਼ ਦ ਕਾ ਹੋ। ਸਮਤਾ ਅਹੁ ਬਿਖਮਤ
ਨਹੀ ਗਾਖਤਾ। ਤੇ ਅਵਤਰਤ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਤੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਾਖੇ ਹੋ। ਅਵਤਰਤ ਕਹ
ਤੁ ਅਹੁ ਮੈਨ ਹੀ ਹੋ। ਜਨ ਕ ਕਹਾ ਨਗਾਇਣ ਅਰੇ ਦਹੈ। ਅਵਤਰਤ ਕਹਾ ਹੋ
ਅਗਿਆਨ ਨਗਾਇਣ ਬਿਖੇ ਭੇਦ ਦੈ ਨਹੀ। ਤੇ ਮੈ ਤੇ ਐ ਸੇ ਤੁ ਜਨੀ ਭਏ
ਜੇ ਪੰਚ ਸਹਿ ਸੁ ਵਰਖ ਬੀਤੇ। ਅਹੁ ਏ ਕਪਰੀ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਨੀ। ਬਹੁ ਜ
ਆਪ ਹੀ ਇਛੁ ਸੇ ਕਹਤ ਭਏ। ਜੇ ਕੋਈ ਬਾਸ ਨਾਨ ਤਿਆਗੇ ਬੀਧ ਹੋ।
ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਜੇ ਬਾਸ ਨਾਨ ਤਿਆਗੇ ਸੇ ਕਿਆ ਹੋ। ਅਹੁ ਤਿਆਗੇ ਤ ਚਿਕਿ
ਆਹੈ। ਅਵਤਰਤ ਕਹਾ ਜ ਉਲਭਿ ਬਾਸ ਨਾਨ ਜੀਵ ਰੂਪ ਹੋ। ਅਹੁ ਬਾਸ ਨਾਨ ਕੇ
ਤਿਆਗੇ ਤੇ ਸਿਵ ਰੂਪ ਹੋ ਤਾ ਹੋ। ਬਾਸ ਨਾਨ ਕੇ ਤਿਆਗੇ ਬਿਨਾ ਸੁਖ ਨਹੀ। ਤਾਂ ਤੇ
ਤਿਸ ਪਸਾਚ ਕੇ ਤਿਆਗਾਣਾ ਜੋਗ ਹੋ। ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਜੇ ਬਾਸ ਨਾਨ ਤਿਆਗ
ਕੋਗ। ਤ ਉਕਿਆ ਬਰਾਹੇ ਵੇਗਾ। ਅਹੁ ਨ ਕਰ ਉਤ ਉਛੋਟਾ ਹੋ ਵੇਗਾ। ਜਜ਼ੁ
ਰਥ ਕਹਾ ਹੋ ਬਾਲ ਕ ਅਬੀ ਤੁਏ ਗਿਆਨ ਪਾਪਤ ਨਹੀ ਭੁਇਆ। ਬਿਨਾ ਤਿਅ
ਗਵਾਸ ਨਾ ਕੇ ਕਬੀ ਸੁਖ ਸੁਖ ਪਕਾਨ ਹੀ। ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਰੂਪ ਸੁਕ ਕਾ ਕਹਾ ਜੁ ਕਿ
ਆਹੈ। ਜਜ਼ੁ ਰਥ ਕਹਾ ਜੇ ਕਹੈ ਕਰਣੀ ਬਿਨਾ ਸਿਤ ਪਾਲ ਨਾ ਵਚਨ ਕੀ ਕਰੇ
ਸੇ ਕਿਉਂ ਹੁਨ ਹੀ। ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੈ ਸਹੀ ਹੋ ਕੇ ਅਗਿਆਨ ਕੇ ਸਾਬ ਜਲਾਇਆ ਹੋ।
ਜੁ ਸੀਤ ਮੈ ਵਚਨ ਕਾ ਵਿਸੁਵਾਸ ਕਰੇ ਹੋ। ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਕਰਨੇ ਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਤਾ ਹੋ। ਜਜ਼ੁ ਰਥ ਕਹਾ ਜ ਉਲਭਿ ਬਾਸ ਨਾਨ ਤਿਆਗ ਨਹੈ ਅੰਤ ਪਿਕਰਨ ਮ
ਲੀਨ ਹੋ। ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਜਾਸ ਬਿਖੇ ਮਨ ਨਹੈ ਵੇ ਕਿਆ ਕਰੇ। ਜਜ਼ੁ ਰਥ ਕਹਾ
ਤੈਨੇ ਜਾਣਾ ਹੋ ਜੁ ਮੇਰੇ ਵਿਖੇ ਮਨ ਨਹੀ ਇਸ ਜਾਨਣੇ ਕਾ ਗਿਆਨ ਕਗਾ। ਬਾਲ
ਕ ਕਹਾ ਜੇ ਜਾਨਾ ਤ ਉਕਿਆ ਭੁਇਆ। ਅਹੁ ਜੇ ਜਾਨਾ ਤੇ ਕਿਆ ਭੁਇਆ।
ਜਜ਼ੁ ਰਥ ਕਹਾ ਅਗਿਆਨ ਅਧੇਰਿ ਨਿਸਰੀ ਨਿਆਈ ਹੋ। ਅਹੁ ਗਿਆ
ਨਿਸਰ ਜਕੀ ਨਿਆਈ ਹੋ। ਏਤਾ ਭੇਦ ਹੋ। ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਰੂਪ ਮੇਰੇ ਦੈਨੇ ਤੇ ਪ
ਹੈ। ਰਥ ਕਹਾ ਹੋ ਬਾਲ ਕ ਏਤ ਦੁਖ ਸੀਤ ਨ ਕੇ ਮਤਿ ਦੇਗ। ਜੇ ਜਾਨਾ ਹੋ
ਤ ਉਤ ਸੁਕ ਉਸੁਖ ਕਹਣੇ ਤੇ ਕਿਆ ਲਾਭ। ਗਜਾ ਕੇ ਬਾਲ ਕ ਕਹਾ ਹੋਰ
ਜਾਨ ਹਿਭੇਦ ਜਹਿ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਜੁ ਮੇਰਾ ਪੁਤ੍ਰ ਅਹੁ ਅਚਿਰ ਸੀਤ ਹੋ ਤਿਆਗ ਜੁ
ਯਹੀ ਅਗਿਆਨ ਹੋ। ਮੁਠਾ ਬਿਖੇ ਪਤਾ ਅਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਨਹੀ। ਜਜ਼ੁ ਰਥ ਕਹਾ

ਹੇਗਜਾਕਹਣੇਤੇਕਿਉਵਿਵਰਜਾਤਿਹੈ। ਏਹਬਾਲਕਕਹਾਮੇਗਯੋ। ਜੇਕਹੈ
 ਨਮੋਰਕੋ। ਜੜ੍ਹਰੁਰਥਕਹਾਏਬਾਲਕਕਹਾਤੇਆਇਆਹੈ। ਅਰੁਕਹਾ
 ਜਾਵੈਗਾ। ਬਾਲਕਕਹਾਦੇਸਕਾਲਤੇਅਤੀਤਹੈ। ਤਓਕਹੀਤੇਆਵਣਾ
 ਅਰਕਹੀਤੇਜਾਵਣਾ। ਮੁਠਿਵਿਖੇਨਹੀ। ਸਰੂਪਤੇਇਸਥਿਤਹੈ। ਜੜ੍ਹਰੁ
 ਰਥਕਹਾਤਓਕਓਣਹੈ। ਬਾਲਕਕਹਾਤੁਕਿਆਜਾਨੈਹੈ। ਜੁਮੈਕਓਨਹੈ
 ਕਾਹੇਤੇਜੁਲਮਰੂਪਥਿਖੈਤੇਨੈਦ੍ਰਿਸੁਦ੍ਰਿਸੁਕਹੀਹੈ। ਜੁਮੈਜੜ੍ਹਰੁਰਥਹੈ।
 ਇਸਭੇਦਕੋਤਿਆਗਾ। ਅਰੁਆਤਮਾਕੋਦੇਖਤਓਜਾਣੈ। ਜੁਮੈਕਓਨਹੈ।
 ਜੜ੍ਹਰੁਰਥਕਹਾਤੁਮੇਗਾਰੂਹੈ। ਜਿਸਵਿਖੇਯਹਿਵੀਚਾਰਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਣਹੈ।
 ਅਥਵਾਚੰਡਾਲਮੇਗਾਰੂਹੈ। ਜੜ੍ਹਰੁਰਥਕਹਾਏਬਾਲਕਜੇਸਰਥ
 ਆਪਹੈਤਓਸਿਤਤੇਕਿਆਲਾਗੁਰੁਇਆ। ਬਾਲਕਕਹਾਇਸਤੇਅਪ
 ਕਿਕਿਆਲਾਗੁਹੈ। ਜੇਬ੍ਰਹਮਕੇਬ੍ਰਹਮਜਾਨਾ। ਨਹੀਤਓਬ੍ਰਹਮਅਕਾਸ
 ਕੀਨਿਆਈਵਿਆਪਕਹੈ। ਅਵਪੁਤਕਹਾਯਹਿਸਰਥਕੋਕਿਆਦੇਖੈ।
 ਬਾਲਕਕਹਾਨੇਤ੍ਰਹੀਨਹੀਕਿਆਦੇਖੈ। ਦ੍ਰਿਸੁਦ੍ਰਿਸੁਦ੍ਰਿਸੁਨਮੈਅਤੀਤਹੈ।
 ਤਓਦੇਖਣਾਕਹਾਹੈ। ਅਵਪੁਤਤੁਸਨੀਗੁਇਆ। ਓਸਸਮੈਬ੍ਰਹਮਹੈ।
 ਅਰੁਜਾਵਤਾਗੁਇਆ। ਬਿਸਨਦੇਵਬ੍ਰਹਮਾਕੀਚਿਰਦੇਖਕਹਾਸਾ। ਕ
 ਹਾਏਬ੍ਰਹਮਦੇਖਾਜੁਇਨਹੁਤੇਗੀ। ਸ੍ਰਿਸ੍ਰੁਕਮੁਲਤੇਓਪਾਰਾਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾ
 ਛਲਮਾਨਖਸਰੀਰਕਾਯਹੀਹੈ। ਜੁਆਪਕੋਧਛਾਣੈ। ਜੇਸ੍ਰਿਸ੍ਰੁਹੈਮੈਬਡਾਨਹੀਹੈ।
 ਆਮਾਅਰਜੇਨਹੀਹੈਗੀਛੁਟਾਨਹੈਗਾ। ਬਿਸਨਕਹਾਤੇਗੀਪ੍ਰਾਲਭਧਕੋ
 ਤੀਨਹੀਮਾਨਤੇ। ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਜਬਇਨਪ੍ਰਾਲਭਧਚਾਹੀਥੀਤਓਇ
 ਨਕੇਸਿਕਲਪਤੇਹੈਥੀ। ਅਰਜੇਨਹੀਮਾਨਤੇਤਓਆਪਹੀਨਹੀਮਾਨਤੇ। ਮੈ
 ਨੇਆਪਤੇਕਛੁਨਹੀਕੀਆ। ਮੇਰੀਇਛਾਯਹੀਹੈ। ਜੁਆਪਕੋਜਾਣੈ। ਬਿਸਨ
 ਕਹਾਇਸਬਾਲਕਕੇਮਾਥੇਪਰਤੇਨੈਕਿਆਲਿਖਾਯਾ। ਕਹਾਏਬਿਸਨ।
 ਸਥਿਕੇਨਾਮਰੂਪਹੈਨਹੀ। ਇਸਕੇਮਸਤਕਪਰਕਿਆਲਿਖਾਏਇਗਾ। ਬ
 ਲਕਓਰਿਖਜਾਗੁਇਆ। ਅਰੁਬ੍ਰਹਮਾਕੋਡੰਡਤਕਗੀ। ਅਰੁਕਹਾਏਬ੍ਰਹ
 ਮਾਸਿਤਅਚਰਜਿਮਾਨਹੈ। ਜੁਆਤਮਦਰਸੀਕੋਡੰਡਤਨਮੀਸੋਕਿਅ
 ਕਾਮਾ। ਮੈਨੇਤੁਝਕੋਪੰਚਰੂਤਅਰੁਮਨਚਿਤਅਰੁਬੁਧਿਅਰੁਅਹਿਕਾਰਤੇ
 ਡੰਡਤਕਗੀਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਏਕਬੁਧਿਤੇਨੈਅਪਨੇਪਾਸਗਈਹੈ। ਵਾਕ
 ਤੀਤੁਤੁਓਤਥਿਖੈਦੇਹਿ। ਬਾਲਕਕਹਾਡੰਡਤਮੈਨੈਕਪਤੇਕਹੀਹੈ।
 ਜੇਬੁਧਨਹੈਤਓਕੈਸੇਕਹੈ। ਬ੍ਰਹਮਾਕਹਾਪੀਛੈਬੁਧਕੇਸਾਤਿਚਿਤੁਆਨੰ
 ਦਰੂਪਹੈ। ਬਾਲਕਕਹਾਆਤਮਾਵਿਖੈਲੀਨਗੁਇਆ। ਓਸਸਮੈਜਗੀ
 ਚਬ੍ਰਹਮਾਕਾਪੁਤ੍ਰਅਵਤਰੁਇਆ। ਅਰੁਪਿਤਾਤੇਪ੍ਰਸੰਨਕੀਆਤੁਣ

ਕੋਥੁਮਾਕਹੋਯੋ। ਕੋਥਨਅੰਗਤੇਰਾਕਾਨਾਉਥੁਮਾਕਹੋਯੋ। ਥੁਮਾਕ
 ਹਾਸਥੁਅੰਗਮੇਰੇਯੋ। ਕਿਆਕੋਮੁਖਵਿਖੇਯੋਕੋਨਹੀ। ਮਹੀਚਕਹਾਚਾ
 ਤੋਯੋਜੇਮਨਕੇਥਸਿਕੋਰੇ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਧਿਆਨਕੇਸਮੈਖੰਡਜਾਤਾਯੋ। ਉਪ
 ਉਕਹੁਜਾਤੇਮਨੁਨਾਸਹੋਇ। ਥੁਮਾਕਹਾਤਉਕਹੋਜੋਕਹੋਤੋਕਚਿਣਹੋ।
 ਜਚਿਲਉਤੇਨੇਆਪਕੋਨਹੀਜਾਣਾਮਨਨਾਸਨਹੀਤੋਤਾਅਹੁਲੇਕਕਹੋਯੋ
 ਜੋਗਤੇਮਨਬਸਿਹੋਤੋਯੋ। ਪਰਅਸਿਤਹੋਜਚਿਲਉਜੋਗਾਬਿਖੇਮਾਨਿਵ
 ਸਿਹੋਜਬਜੋਗਤੇਉਤਗਾਖੰਡਜਾਤਾਯੋ। ਮਹੀਚਕਹਾਮੈਆਪਕੋਨਹੀ
 ਜਾਨਤਾਕਾਹੇਤੇਜੇਸੀਕਲਪਵਿਕਲਪਵਿਖੇਬੰਧਯੋ। ਜਚਿਲਉਸਿਕਲਪ
 ਵਿਕਲਪਜੁਸੁਰਾਉਮੇਰਾਯੋ। ਤਿਆਗਨਹੋਇਆਤਮਾਵਿਖੈਨਿਸਚ
 ਕੈਸੇਹੋਇ। ਅਹੁਜੇਆਪਕੋਜਾਣਤਾਤਉਮਨਕੇਵਸਕਹਿਨੇਕਾਉਪਾਉ
 ਤੁਝੇਨਿਪੁਛਤਾ। ਥੁਮਾਕਹਾਭੁਪਤੇਗਤਉਕਹੋਜੋਕਹੋਨਾਮਰੁਪਮੇਰੇ
 ਵਿਖੈਨਹੀ। ਪਰਬਾਹਰਤੇਮਤਿਕਹਾਮਨਤੇਕਹੁਜੁਮੈਸਰੀਰਨਹੀ। ਜਬ
 ਅੰਤਰਤੇਤੁਝੇਯਹਿਨਿਹਚਾਉਇਆ। ਅਚਿੰਤਾਅਪਨਾਸਰੂਪਤੁਝੇਯਹ
 ਪ੍ਰਗਟਹੋਗਾ। ਕਾਹੇਤੇਜੁਯਹੀਸਰੀਰਅਰੁਮਾਨਆਤਮਾਵਿਖੈਪ੍ਰਤਬੰਧ
 ਯੋ। ਇਹਸਭਜਗਤਜੇਦੇਖੈਯੋਇਨਹੁਨਾਮਰੁਪਵਿਖੈਨਿਸਚੈਕੀਆਯੋ।
 ਇਸੀਤੇਅਪਨੇਸਰੂਪਕੋਨਹੀਮਿਲਸਕੇਤੋ। ਅਹੁਨਹੀਜਾਨਾਜੁਯਹਿਹੋ
 ਕਾਰਪ੍ਰਤਬੰਧਯੋ। ਮਹੀਚਕਹਾਥੁਮਾਜੁਸਰੀਰਹੈਤਉਆਪਯੋ। ਜੁਸ
 ਰੀਰਨਹੋਇਤਉਆਪਕਹਾਯੋ। ਕਉਣਕਹੈਜੁਆਪਯੋ। ਥੁਮਾਕਹਾਜ
 ਬਿਸਰੀਰਗਿਝਤਾਯੋ। ਸਰੀਅੰਗਵੈਸੇਹੀਹੋਤਯੋ। ਜੋਇਸਥਿਤੁਆਤ
 ਮਾਕੀਸਰੀਰਸੇਯੋ। ਤਉਉਸਿਸਮੈਕਿਉਨਹੀਹਲਤਾਚਲਤਾ। ਮ
 ਹੀਚਧਿਆਨੁਕੀਆ। ਅਹੁਜੋਗਕੇਬਲਿਸੇਸਭੁਅੰਗਅੰਤਬਾਹਰਕੇ
 ਮੈਟਿਗਾ। ਅਹੁਦੇਖਾਸਭਿਜਜਿਯੋ। ਥੁਮਾਕੋਕਹਾਮੈਸਰੀਰਨਹੀ। ਕਹੁ
 ਕਉਣਹੋ। ਥੁਮਾਕਹਾਸਾਵਧਾਨਿਹੋਹੁਜੁਭੁਪਤੇਗਤੁਝੇਤੋਪ੍ਰਗਟਿਕਹੋ
 ਯੋ। ਜਾਤੇਤੋਨੇਸਭੁਅੰਗਦੇਖੈਅਹੁਜਜਿਜਾਨੇਵਹੀਰੂਪਤੇਗਯੋ। ਮਹੀਚ
 ਆਤਮਾਵਿਖੈਲੀਨਰੁਇਆ। ਅਹੁਥੁਮਾਕੋਕਹਾਤੁਮਾਰੇਸੀਰਕੇਪ੍ਰਸ
 ਦਿਸਰੂਪਕੋਜਾਣਾਯੋਮੈਨੇ। ਬਿਸਨਕਹਾਥੁਮਾਤੋਨੇਇਸਪ੍ਰਤੋਕੇਬੰਧ
 ਹੀਸਰੂਪਬਿਖੈਲੀਨਕੀਆ। ਸਿਤਿਐਸੇਨਹੀਕਰਤੇ। ਥੁਮਾਕਹਾਮਾਰ
 ਗਸਿਤਹੁਕੇਥੁਹਤਯੋ। ਜਿਸਮਾਰਗਸੇਚਾਯੋਜਗਿਆਸੀਕੋਪਹੁਚਾਵੈ।
 ਜਿਸਮਾਰਗਸੇਚਾਯੋਜਗਿਆਸੀਕੋਪਹੁਚਾਵੈ। ਉਸਸਮੈਨਾਮਰਾਖਸ

ਅਵਤਰੁਇਆ॥ ਅਰੁਕਹਾਸੋਕੋਖਵੇਹੋ॥ ਅਰੁਆਪਹੋਵੋ॥ ਓ
 ਸੋਕਦੇਖਕਰਸਰੀਤੁੰਸਨੀਰੁਏ॥ ਅਵਤਰੁਕਹਾਜਉਲਉਤੈਨੇਨ
 ਹੀਖਾਇਆਕਚਿਤੁ॥ ਅਰੁਜਬਖਾਹੁਗਾਤਬਕਚਿਤੁਹੋਗਾ॥ ਗ
 ਖਸਕਹਾਨਥਾਜਾਨਤਾਜੇਮੇਰੇਵਚਨਕੋਕਾਈਸੋਤਾਹੈ॥ ਪਰਦੇਖਾਜੁ
 ਤੁੰਥਾ॥ ਗਖਸਥਾਲਕਕੋਨਿਕਟਿਅਹਿਅਹਿ॥ ਅਰੁਕਹਾਹੇਥਾਲਕਤੁਏਖ
 ਵੇਹੋ॥ ਥਾਲਕਕਹਾਕੋਕੋਖਵੇਹੋ॥ ਯਹਿਜੇਅੰਗਦੇਖਤਾਹੈਤੇਹੋ॥ ਅ
 ਪਕੋਆਪਖਾਹਿ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਚਾਹੈਅਪਨੇਅੰਗਹੁਕੋਖਵੇ॥ ਕੋਓਵਿਵਰ
 ਜਤਿਹੋਤਾ॥ ਗਖਸਕਹਾਯਹੀਖਵੇਹੋ॥ ਜੁਤੁਏਕੋਅਰੁਆਪਕੋਖਵੇਹੋ॥
 ਅਰੁਆਪਹੋਵੋ॥ ਥਾਲਕਕਹਾਜੇਦੋਨੋਕੋਤੇਨੇਖਾਇਆਤਉਤੀਨਪਦ
 ਰੁਏ॥ ਅਰੁਮੈਅਦਤੀਹੋ॥ ਗਖਸਕਹਾਹੇਥਾਲਕਨਾਮਤੇਗਕਿਆਹੋ॥
 ਮੈਤੇਰੇਨਗਹਿਤੇਹੋ॥ ਥਾਲਕਕਹਾਨਾਮਤੇਗਸ੍ਰਾਤਿਹੋ॥ ਸੁਗਤਿਕ
 ਹੀਅੰਜੁਆਪਨੇਪ੍ਰਕਾਸਹੀਪ੍ਰਕਾਸਹੋ॥ ਗਖਸਕਹਾਪ੍ਰਕਾਸਕਿਸੀ
 ਮੈਹੋਤੇਹੋ॥ ਤਓਕਚਿਨਸੀਠਚਿਰਨਸੀਠਚਿਰੇਹੋ॥ ਜਾਮੈਤੇਨੇਪ੍ਰਕਾਸਕੀ
 ਆਹੋ॥ ਥਾਲਕਕਹਾ॥ ਆਪਹੀਪ੍ਰਕਾਸਅਰੁਪ੍ਰਕਾਸਕੀਠਚਿਰੇਹੋ॥
 ਗਕਸਕਹਾਮੈਕਚਿਨਹੋ॥ ਥਾਲਕਕਹਾਮੈਹੋ॥ ਹੋਗਕਸਕਛੁਐਰੁਤੁ
 ਕਹਾ॥ ਪਰਅੰਸਾਕਹਾ॥ ਜਾਮੈਨਾਮਅਰੁਗਖਸਦੋਨੋਹੋਹਿ॥ ਗਖਸ
 ਕਹਾਕਿਆਕੋਮੇਰੇਵਿਖੇਬਚਨਕੀਗੰਮਨਹੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਮਹੀਦਕੋਕ
 ਹੋਪ੍ਰਤਜੁਵਿਸਟਿਕਰਚੁਗਖਸਕਿਆਕੋਹੋ॥ ਓਸਸਮੇਸਿਵਆ
 ਵਤਰੁਇਆ॥ ਕੋਸਾਸਿਵਪਰਮੁਕਲਿਜਾਨਰੂਪਤ੍ਰਿਸੂਲਗਥਅ
 ਰੁਜਟਾਬਿਖੇਰੀਗਾਭਲਚੰਦ੍ਰਸਾਪਥਾਹਲੀਯੋਮੈ॥ ਅਰੁਕਹਾਹੋਰ
 ਕਸਤੁਏਮਾਰੋਹੋ॥ ਤੁੰਕਚਿਤੁਹੋ॥ ਗਖਸਕਹਾਮੈਸਿਵਕੋ॥ ਸਿਵਕ
 ਹੋਤੇਨਹੀਮਾਰਤਾ॥ ਗਕਸਕਹਾਹੋਸਿਵਸਭੁਅਪਨੇਅੰਗਹੁਬਿਖੇਦੇਖ
 ਕਿਸਿਵਹੋ॥ ਕੋਅਚਿਰਸਿਵਕਹਾਨਸਿਵਨਗਕਸਏਕਮੈਹੋ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨਿਦਾਖਕੀਚਿਰਮੁਖਕਰਕੇਕਹਾਤੇਏਤੁਸਮਕੋਰੋਹੋ॥ ਅਰੁਤ੍ਰਿਸੂਲਸ
 ਥਿਮਾਰੋਹੋ॥ ਨਿਦਾਖਕਹਾਮੈਤ੍ਰਿਸੂਲਕੇਜਲਾਇਕਰਆਪਰੁਇਆਹੋ॥
 ਅਰਥਯਹਿਜੇਤ੍ਰਿਗੁਣਮਾਯਾਕੋਨਾਸਕਰਸਰੂਪਸੋਰੁਏਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਸ
 ਹਰਤੇਮਤਕਹਾ॥ ਭੁਸਮਕੋਰੋਗਾ॥ ਨਿਦਾਖਕਹਾਕਿਆਕੋਹੋ॥ ਜੇਨਿਦਾਖ
 ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਰਜਲਾਤੁੰਮੈਤ੍ਰਜਾਮੀਹੋ॥ ਦੇਖਜੇਅੰਤਰਥਾਹਰੋਤੇਉ
 ਰੁਸਮਕਹਾ॥ ਨਹੀਤਉਜਾਣਸਿਵਰੂਪਹੋ॥ ਸਿਵਕਹਾਨਿਦਾਖਭੁਸਮਭ
 ਹੋਇਆ॥ ਤਉਪਾਛੇਕਿਆਰਹਾ॥ ਕਹਾਨਿਦਾਖਪੀਛੇਸੇਖਰਹਾ॥ ਸਿਵਕ
 ਜੁਸਰੀਰਤੇਗਸੁਫਲਤੁਇਆ॥ ਇਸਨਿਹਚੇਕਾਤਿਅਗਿਨਿਕਰੀਚਿ॥

ਜਬ ਆਤਮਾ ਸੋ ਜੁ ਜਾਹਮ ਤੀਨੋ ਦੇਵਤਾ ਕੇ ਭੈ ਤੇ ਛੁਟਾ ਪਾਪਿ ਹੈ ਰਿ
 ਖਰ ਦੇਵਾ ਜਾਤੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਇਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵ ਸਰਬ ਤੇ ਲੇ
 ਘ ਕਰਮੁ ਖਿ ਬਿਸਨ ਚਿਰ ਕੀਆ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਛਾਤੁ ਕੋ ਵੇਦੁ ਹੈ ॥ ਬਿਸ
 ਨ ਕਹਾ ਜੁਤੁ ਹੈ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਜੇ ਰੂਪ ਮੇਗਾ ਹੈ ॥ ਤਉ ਆਉਗਲੇ ਲ
 ਗਾ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਜੇ ਭਿੰਨ ਹੈ ॥ ਤਉ ਗਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ
 ਅਬਲ ਚਿਤੇ ਮੇਰੇ ਮਿਲਾਪ ਅਰੁ ਭਿੰਨ ਤਾਨ ਹੀ ਗਈ ॥ ਬਿਸ
 ਨ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਮੈ ਜਾਨਤਾ ਥਾ ਜੁਤੁ ਭਿੰਨ ਤਾਨ ਹੀ ਗਈ ॥ ਜਾਨਤੁ
 ਹੈ ਜੁ ਮੁਖਿ ਬਿਖੈ ਮਨੁ ਹੈ ॥ ਜੁ ਤੈਨੇ ਸੁਤੇ ਦੇਖਾ ਹੈ ॥ ਤਉ ਤੁ ਆਪ ਹੀ
 ਅਰੁ ਜੇ ਮਨ ਵਿਖੈ ਦੇਖਾ ਹੈ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਜਉ ਲਓ ਤੁ ਹੈ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ
 ਜੇ ਮਨ ਹੈ ਤਉ ਤੁ ਕਿਉ ਕਰਨਾ ॥ ਮਨ ਕਢਿ ਕਹੇ ਤਾਤੇ ਮਨ ਭੀ ਤੁ ਹੀ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈ ਹੋ ॥ ਮਨ ਕਢਿ ਕਹੇ ਤਾਤੇ ਮਨ ਭੀ ਤੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੈ
 ਹੋ ਮੁਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕੀਆ ਹੈ ॥ ਸਿਵ ਕਹਾ ਕੀਆ ਕਹੇ ॥ ਜਗਤੁ ਤੁ ਭੁਤੇ
 ਉਤਪਤਿ ਭੁਇਆ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੇਖ ਚਿਹੋ ਤੁ ਮੁਖਿ ਵਿਖੈ ਕਛੁ ਨ ਹੀ ॥
 ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਹੈ ॥ ਗਾਥ ਸਕਹਾ ਬਿਸਨ ਅਰੁ ਸਿਵ ਦੇ ਨੇ ਨ ਹੀ ॥ ਨਿ
 ਜਰੂਪ ਮੈ ਹੋ ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਚਕ੍ਰ ਕੇ ਆਗਿ ਆਕੇ ॥ ਜੁ ਸੀਸ ਤੇ ਗਕ
 ਟੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ਭੋਇਆ ਹੈ ॥ ਗਾਥ ਸਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਸੀਸ ਅ
 ਪਨ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ਕਰਕਾਟਾ ਹੈ ॥ ਬਹੁ ਜਕਾਟੇ ਤੇ ਕੀਆ ਕੁੈ ਹੈ ॥ ਹੇ ਬਿ
 ਸਨ ਮੈ ਸਰੀਰ ਨ ਹੀ ॥ ਗਾਥ ਤਾ ਕਹੁ ਤੇ ਹੇ ਬਿਖੈ ਸਰੀਰ ਹੈ ਕੀਨਾ ॥ ਬਿ
 ਸਨ ਕਹਾ ਸਰੀਰ ਕੇ ਵਲ ਕਹਣੁ ਮਾਤੁ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਧੰਚਰੁ ਤ ਕਿਉ ਹੈ ॥
 ਅਰੁ ਧੰਚਰੁ ਮਹਦੰ ਕਾਰ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਭੁਏ ॥ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ਕਾਰ ਪ੍ਰ
 ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਪੁਰਸਤਾ ॥ ਤਾਤੇ ਏਕ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ਹੈ ॥
 ਕਹੁ ਸਰੀਰ ਤੇ ਗਾਕਾ ਹੈ ॥ ਗਾਥ ਸਕਹਾ ਮਾਰੀ ਜਾਤਿ ਮਰਖਈ ॥
 ਨ ਹੀ ਤੇ ਤੀਨੋ ਦੇਵਤਾ ਕਾ ਪਾਵਣ ਸੁਗਮ ਥਾ ॥ ਮੈ ਤਿਲੈ ਕੀ ਕਾਥਾ ਜ
 ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਤੇ ਭੈ ਨ ਹੀ ਗਾਥ ਤਾ ॥ ਹਰਨ ਕਸਪ ਤੇ ਆਇਲੇ ਕ
 ਰਿ ਕਿਸੀ ਨੇ ਐਸੇ ਨਿਜਾਨਾ ॥ ਜਉ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਤਾ ਕਾ
 ਤਿ ਆਗ ਕਰਾ ॥ ਦੁ ਐਤਮ ਨਿਵਿਖੈ ਦ੍ਰਿੜ ਕੀਆ ਹੋਇ ॥ ਤਉ ਉਸ ਕੋ
 ਕਢਿ ਨ ਮਾਗੈ ॥ ਹੇ ਬਿਸਨ ਹਮਾਰੇ ਕੁਲ ਕੇ ਤੈਨੇ ਪਾਤਕਿਉ ਕੀਆ ਹੈ ॥
 ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਮੈ ਨੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨ ਪਾਤਕੀਆ ਹੈ ॥ ਨ ਕਰੇ ਹੈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਬੁਦ
 ਥਾਨ ਦੀ ਤੇ ਨਿਕਸਾ ਅਰੁ ਲੀਨ ਭੁਇਆ ॥ ਤਉ ਕੀਆ ਪਾਤਕੁ ਉ
 ਥਾ ॥ ਅਰੁ ਕਾਨੇ ਪਾਤਕੀਆ ਹੈ ॥ ਤਾਤੇ ਸਰੂ ਕੋ ਜੁ ਆਤਮਾ ਨਿਰੰਜ
 ਨ ਹੈ ॥ ॥ ॥ ਕਥਾ ਮਛੀਯੋ ਕੀ ॥ ॥ ਜਮਨਾ ਕੇਤਵਿ

ਕੇਮਛੁਲੀਆਆਪਬੀਚਾਰਕਰੇਬੀਆ॥ਉਨਕੇਵੀਚਮਗਰਨਾ
 ਮਜਬਰੀਮਛੁਲੀਬੀ॥ਤਿਸਨੇਕਹਾਜੁਫਾਸਕਾਲਕਾਹਮੇਵਖਨਪ
 ਦੇਇਸਕਤਾ॥ਪਰਹਮਆਪਤਿਸਨਾਗਾਸਰੀਰਖਤੇਹੈ॥ਤਾਂਤੇਬੀ
 ਹੈ॥ਜਹੀਤਿਸਨਾਸਰੀਰਧਾਰੀਕੋਕਾਲਹੈ॥ਕੋਯਯਤੇਕੋਮੇਛੁਟੈ॥
 ਅਚਿਰਮਛੁਲੀਨੇਕਹਾ॥ਸਰੀਰਧਾਰੀਕੋਜਾਣੈਹੈਕਓਟੈ॥ਮਗ
 ਰਕਹਾ॥ਵਹੁਜੋਸਰੀਰਧਾਰੀਹੈ॥ਤੋਕੇਜੀਵਕਹੈਹੈ॥ਮਛੁਲੀਪੁ
 ਛਾਜੀਵਕਾਰੁਪਕਿਆਹੈ॥ਮਗਰਕਹਾ॥ਮੈਨੇਜੀਵਕਾਸਰੂਪਨ
 ਹੀਦੇਖਾ॥ਜਾਕਿਸਨਹੈ॥ਕੋਮੇਛੁਟੈ॥ਕਹਾਤੈਨੇਰੂਪਨਹੀਦੇਖਾ॥ਤ
 ਚਿਨਾਮਕੋਸੋਗਘਾਹੈ॥ਕਹਾਸੁਨਕਰਕਹੈਹੈ॥ਮਛੁਲੀਕਹਾ॥ਤੁ
 ਸਨੀਹੋਹਾ॥ਅਰੁਜੁਣਜੁਸਰੀਰਪ੍ਰਾਲਭੁਪਕਿਸਓਧਕਰਾ॥ਜੁ
 ਦਖਸੁਖਇਸਕੋਆਵੈ॥ਪ੍ਰਸਿਨਰਹਾ॥ਅਰੁਜੋਜੀਵਮਾਣਕਹੈ॥ਸੁ
 ਧਤਾਸੋਜਾਤਿਪਕਜਾ॥ਜਬਤੈਨੇਸਰੀਰਪ੍ਰਾਲਭੁਪਕਿਸਓਧਾ॥ਅ
 ਰੁਜੀਵਕੋਸੁਪਅਬਨਾਸੀਜਾਣਾ॥ਉਸਸਮੈਕਾਲਕੇਪਾਸਤੇਜੋਸ
 ਰੀਰਅਰੁਮਾਨੀਜੀਵਕੇਗਲੇਪਜਾਹੈ॥ਕਾਟਾਜਾਇਗਾ॥ਮਾਗਰ
 ਕਹਾਹੈਮਛੁਲੀਉਨਜਾਨਣਾਜੀਵਕਾਕੋਸੋਹੈ॥ਕਾਹੇਤੇਜੋਚਿਰ
 ਕਾਲਤੇਯਾਸੋਬੀਧਹੈ॥ਤਾਂਤੇਤਤਕਾਲਹੀਯਹਿਧਨਿਕੋਸੋਆਵੈ॥
 ਮਛੁਲੀਕਹਾ॥ਸਚੁਹੈਜੋਸੇਤੁਕਹੈਹੈ॥ਪਰਪੁਰਪੁਕੇਤੋਜਨੇਅਪਨੇ
 ਬਿਖੇਛੀਲਲਾਗਤੀਹੈ॥ਅਰਪੁਸਸਵਰਕੇਪਛਾਨਣੇਬਿਖੇਚਿਠ
 ਕਾਖੇਲਣਾਭੀਨਹੀਚਾਹਤਾ॥ਮੂਲਸਰੀਰਕਾਹਿਕਾਰਹੈ॥ਜਬਹਿਕਾ
 ਰਕਾਨਾਸਰੁਇਆ॥ਆਪਤੇਆਪਆਤਮਾਹੈ॥ਮਾਗਰਕਹਾਹੈਮਛੁ
 ਲੀਅਹਿਕਾਰਆਪੋਕੋਕਹੈਹੈਜੁਮੈਹੈ॥ਜਬਅਧਾਰਾਇਆਤਬਜੀਵ
 ਕਾਕੋਮਿਲਾ॥ਅਰੁਸਰੀਰਉਨਕਾਨੇਜਾਣਾ॥ਮਛੁਲੀਹਸੀ॥ਅਰੁ
 ਕਹਾਇਸੀਹਿਕਾਰਕੇਨਾਗਾਇਣਜਾਣਾ॥ਹਿਕਾਰਕਹਾਹੈ॥ਮਛੁਲੀਐ
 ਸਾਵੀਚਾਰਮਤਕਹਾ॥ਜੋਆਪਕੋਤਿਆਗੇ॥ਅਰੁਨਗਾਇਣਕਹੈ॥
 ਇਸਤੇਕਿਆਪ੍ਰਜਨੁਹੈ॥ਏਤੇਮੈਬੀਧਕਨੈਜਾਲਨਦੀਵਿਕੈਰਾਲਾ॥
 ਮਛੁਲੀਕਹਾ॥ਹੇਮਾਗਰਅਬਲੇਣੇਵਾਲਾਸਰੀਰਕਾਆਇਆ॥
 ਕਹੁਅਬਕਿਆਕਰੈਰੁਗਵਾਨਬਿਨਾਉਪਾਉਨਹੀ॥ਆਉਦੋਨੇਦੇ
 ਹਅਭਿਮਾਨਤਿਆਗਕਰਰੁਗਵਾਨਕੀਸਰਨਜਾਵੈ॥ਮਾਗਰਕਹਾ
 ਜਮਸਿਰਪਰਆਇਖਜਾਹੈ॥ਅਰੁਤੁਸਰਨਕੋਨਿਹਚਿਤਾਕਰੈਹੈ॥

ਪਰ ਭਗਵਾਨ ਕੋ ਪੁਰਨ ਕਰੇ ਹੈ। ਜਬ ਪੁਰਨ ਹੈ ਤਓ ਆਪ ਭਗਵਾ
 ਨ ਹੈ। ਜੋ ਆਪ ਹੈ ਤਓ ਕਾਰੀ ਸਰਨ ਜਾਵੈ। ਕੇਤੇ ਜੁਨਿ ਰਤ ਰਵੀ ਹੈ।
 ਜੋ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਵੀ ਵਿਆਪ ਕਰੈ ਤਓ ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਅਰੁ ਬੀਧ
 ਕਰਾ। ਏਤੀ ਬਾਤ ਕਹਿ ਕਰਿ ਸਰੂਪ ਵਿਖੈ ਲੀਨ ਰੁਈ। ਅਰੁ
 ਬਾਧ ਕਰਨ ਬਚਨ ਮਾਗ ਕੇ ਸੁਣੈ ਬਾਗ। ਜਬ ਯਹਿ ਬਚਨ ਤਾਂ ਮੇ
 ਨਿਧਾਰੇ ਜਾਲ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਭਾਲਾ ਅਰੁ ਮਾਗ ਰਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀਆ
 ਜੋ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅੰਬੁ ਤਰੀ ਸਮਾਨਿ ਰੁਏ ਹੈ। ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਪਾਤਕਾ ਤਿ
 ਆਗ ਕੀਆ ਆਪ ਕਛੁ ਵਚਨ ਕਰਾ। ਮਾਗ ਰਹਾ ਪੈ ਬੀਧ ਕ
 ਤੁਕਾ ਕੋ ਜਾਲ ਸੈਧ ਕਰੇ ਹੈ। ਮਛਲੀ ਤੇਤੀ ਨੋ ਕਾਲ ਨਹੀ। ਅਦੁ
 ਤੀ ਆਤਮਾ ਹੈ। ਤੇਨੇ ਸਾਨੈ ਜੁ ਮੈ ਬੀਧ ਕਰੇ। ਬੀਚਾਰ ਕਰ ਤੁਖੀ
 ਧਕ ਕਰਾ ਹੈ। ਜੋ ਬਾਹਰ ਕੇਨੇ ਤੁਹ ਸੇ ਦੇਖੈ ਜੁ ਮੈ ਬੀਧ ਕਰੇ। ਤੁ
 ਕੋ ਅਸਤਿ ਜਨਾ ਕਹੇ ਤੇਨੇ ਤੁਖੀ ਚਤਤ ਕਰੇ। ਅਰੁ ਜੋ ਅੰਤ ਵਿਸੁ
 ਆਪ ਕੋ ਬੀਧ ਕਰਮਾਨ ਹੈ। ਤਓ ਅੰਤ ਬਿਖੈ ਬੀਧ ਕਰਾ ਹੈ। ਅਰੁ
 ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਹੈ। ਬੀਧ ਕਰਿ ਵਚਨ ਜੁਨ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨਿ ਰੁਏ
 ਆ। ਅਰੁ ਬੀਧ ਕੀ ਕਾਤਿ ਆਗ ਕੀਆ। ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਇਸ ਬਾ
 ਨਗਾਇਆ। ਅਰੁ ਪਰਮਾਰਥ ਕੋ ਪਹੁਚਾ। ਮੇਰੁ ਕਾਵਤ ਰੁਏ
 ਆ। ਅਰੁ ਕਹਾ ਹੈ ਮਾਗ ਰਦੇਖ ਜੁ ਮੈ ਨਿਸਦਿਨ ਚਿਅੰ ਸਬਦ ਕ
 ਰੇ ਹੈ। ਜੋ ਤੁਚਾ ਹੈ ਯਹਿ ਸੁਖਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੈ। ਏਓ ਅੰਤਿ ਚਾਰ ਕਰ
 ਮਾਗ ਰਹਾ ਮੈਨੇ ਯਾਤੇ ਆਗੇ ਜਾਲ ਕੋ ਕਾਟਾ ਹੈ। ਅਬ ਮੁਠੁ ਕੋ
 ਐਸੇ ਭੈ ਮਾਤਿ ਭਾਲਾ ਅਬਿਲਗਿ ਮੈਨੇ ਚਿਅੰ ਕਾਰ ਕੋ ਨਹੀ ਜਾਨਾ।
 ਪਰ ਕਹੈ ਚਿਅੰ ਕਾਰ ਕੋ ਕਰੇ ਹੈ। ਮੇਰੁ ਕਰਾ ਚਿਅੰ ਕਾਰ ਵੇ ਕੋ ਕ
 ਰੇ ਹੈ। ਜਾਤੇ ਤੀਨੇ ਦੇਵਤਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਏ ਹੈ। ਏਕੋ ਕੋ ਸਾਂਤ ਕਰੇ ਹੈ ਸੋ
 ਬਿਸਨ ਹੈ। ਦੂਸਰੇ ਕੋ ਗਜ ਸਕਰੇ ਹੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੈ। ਤੀਸਰੇ ਕੋ ਤਾਂਮ
 ਸਕਰੇ ਹੈ। ਜੋਰੁ ਦੁਹੈ। ਮਾਗ ਰਹਾ ਅਦੁਤੀ ਆਤਮਾ ਕੋ ਤਿਆਗ
 ਕਰਿ। ਤਿਕੁਟੀ ਵਿਖੈ ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਐ। ਮੇਰੁ ਕਰਾ ਅਦੁਤੀ ਤਬ
 ਕਰੇ ਹੈ। ਜਬ ਦੁਐਤ ਹੈ। ਮਾਗ ਰਹਾ ਦੋਨ ਮੁਠੁ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਰੁਏ
 ਹੈ। ਮੇਰੁ ਕਰਾ ਤਓ ਵਚਨਿ ਮੇਰਾ ਸਿਧਿ ਰੁਏ ਆ। ਕਹੇ ਤੇ ਏਕ ਅ
 ਦੁਐਤ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਦੁਐਤ ਤੀਸਰਾ ਤਾਂ। ਤਾਂ ਤੇ ਚਿਅੰ ਕਾਰ ਰੁਏ ਆ
 ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਹੈ ਮੇਰੁ ਕਵਚਨਿ ਮੇਰਾ ਸੁਣਾ। ਮਛਲੀ ਕਰਾ ਹੈ ਮੇਰੁ ਕ
 ਵਚਨਿ ਮੇਰਾ ਸੁਣਾ। ਇਨ ਤੀਨੋ ਕੋ ਪ੍ਰਣਵਿ ਕਰੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਣਵ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ
 ਤੇ ਚਿਤ ਪਤਿ ਰੁਏ ਆ। ਅਰੁ ਵਹੁ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤ ਕਿਆ ਹੈ। ਸਗੀਰ

ਹਮਰਮੈ ਸਹੀਰ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੋ ॥ ਤਓ ਕੈ ਸੇਓ ਅੰਕਾਰ ਕਾ ਚਿੰਤਾ
 ਕਰੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਮਸ ਕਾਰ ਮੇਰੀ ਮੁਠਿ ਕੋਯੋ ॥ ਮੇਰ ਕਹਾਸਾ ਅਰੁ
 ਕਹਾਵਚਨ ਮੇਰਾ ਸਿਧ ਭੁਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਤੁ ਸਹੀਰ ਕੇ ਸਿਸੇ
 ਹੋ ॥ ਤਓ ਰਿਪਟੀ ਕਹਾ ਗਈ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਦੇਖਣਾ ਰਿਪਟੀ ਸਿਨਾ
 ਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਦ੍ਰਸਨ ਦ੍ਰਿਸਤਾ ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਹੋ ॥ ਮਛੁਲੀ ਤੁਸ
 ਨੀ ਭੁਈ ॥ ਜੇਕ ਅਵਤਰ ਭਈ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਦ ਬਿਖੇ
 ਹਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਅਰੁ ਦ੍ਰੁਅਰੁ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਤੀਨੇ ਕਾਲ ਨਹੀ ॥
 ਅਰੁ ਮੈ ਏਕ ਹੀ ਆਤਮ ਰੂਪ ਹੋ ॥ ਮੇਰ ਕਹਾ ਆਤਮਾ ਕਾ ਸਰੂਪ
 ਕਿਆ ਹੋ ॥ ਜੇਕ ਕਹਾ ਨਾਮ ਅਰੁ ਰੂਪ ਤੇ ਰਹਤ ਹੋ ॥ ਮੇਰ ਕਹਾ ਤ
 ਚਿਵਚਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿ ਭੁਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਏਕ ਨਾਮ ਦ੍ਰਸਨ ਰੂਪ ਤੇ
 ਸਗਾ ਆਤਮਾ ਹੋਤਾ ਤੇ ਓਅੰ ਕਾਰ ਹੋ ॥ ਜੇਕ ਕਹਾ ਓਅੰ ਕਾਰ ਕਹ
 ਣ ਮਾਤ੍ਰ ਹੋ ॥ ਨਹੀ ਤੇ ਅਦੁਤੀ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੇ ਸ੍ਰਾਮ ਹੋ ਤਓ ਏਕ ਹੀ
 ਪਦ ਵਿਖੈ ॥ ਇਸ ਬਿਤ ਭੁਇਆ ॥ ਦ੍ਰੋਕ ਰਜੇ ਗੁਣ ਕਹੇ ਹੋ ॥ ਐਸੇ
 ਸਤਿ ਅਰੁ ਤਮਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਏਕ ਹੋ ਓਅੰ ਕਾਰ ਕਹਾ ਹੋ ॥ ਮੇਰ ਕ
 ਤੁੰ ਸਨੀ ਭੁਇਆ ॥ ਮਛੁਲੀ ਕਹਾ ਜੇਕ ਤੁੰ ਸ ਦਾਰੁ ਪਰਲੋਕ ਹ
 ਕਾ ਪੀਵੈ ਹੋ ॥ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਸਿਧਾ ਦਿਜੇ ਗੁਨ ਹੀ ॥ ਜੇਕ ਕਹਾ ਮੈ ਵਹੀ
 ਰੁਪ ਰਪੀ ਵਹੇ ਜੇ ਵਿਕਾਰ ਕਹੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਪ੍ਰਵਿਕਾਰ ਕਰਿ
 ਨਸਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਆਤਮਾ ਬਿਨ ਤੇ ਵਪਾਇ ਅਰੁ ਤਤਿ ਪਾਇ ਅਰੁ ਅਸ
 ਪਦ ਕੋ ਰਿਹਾਣ ਕਰੇ ਹੋ ॥ ਓਸੀ ਕੋ ਵਹੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਤੁ ਕਹੇ ਤੁ ਸ੍ਰਿ
 ਸਿਓ ਸਿਧਾ ਦਿਜੇ ਗੁਨ ਹੀ ਤਓ ਮੈ ਤੇ ਆਪ ਕੋ ਤਿਨ ਨਹੀ ਦੇਖਾ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਮੁਠ ਸਿਓ ਸਿਧਾ ਦਿਕੇ ਓਨ ਕਰੇ ॥ ਨਮਸ ਕਾਰ ਮੇਰੀ ਮੁਠਿ ਕੋ
 ਹੋ ॥ ਕਛੁ ਆਵਤਿ ਭੁਇਆ ॥ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਓ ਲਓ ਪਾਇ ਅਚਿਰ
 ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜ ਪਕੜਨ ਬੈਠੇ ॥ ਸਰੂਪ ਕੇ ਇਸਥਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕੜ
 ਬੈਠੇ ॥ ਸਰੂਪ ਕੇ ਇਸਥਾਨ ਕੇ ਪ੍ਰਕੜਨਾ ਕਰਨ ਹੋ ॥ ਜੇਕ ਕਹਾ ਹੋ ਕ
 ਛੁਪਾਇ ਓਰ ਆਤਮਾ ਪੁਰਨ ਹੋ ॥ ਕਹੁ ਕਰਿਨ ਓਰ ਕੇ ਦ੍ਰਿੜ ਪਕੜੀ
 ਐ ॥ ਕਛੁ ਹਸਾ ਅਰੁ ਕਹਾ ਜਬ ਆਤਮਾ ਹੋ ਤਓ ਪਾਇ ਓਰ ਕਹਾ ਹੋ ॥
 ਇਸੀ ਨਾਮ ਤ ਕਹੇ ਹੋ ਪਾਇ ਕਰਿ ਲੇ ਕਰਿ ਸਰੂਪ ਵਿਖੈ ਲੀਨਿ ਹੋਵੇ ॥
 ਪ੍ਰਾਸਰ ਮੈ ਤੇ ਕੋ ਕਹੇ ਹੋ ਮੈ ਤੇ ਤੁੰ ਮੇਰ ਕਹੇ ॥ ਅਥਵਾ ਮਛੁਲੀ ਹੋ ਅਥ
 ਵਾ ਜੇ ਕਹੇ ॥ ਮੈ ਤੇ ਕਹਾ ਕਿਆ ਹੋਵੇ ਮੇਰੇ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਨਹੀ ॥ ॥ ਇਤ
 ਸ੍ਰੀ ਬਿਸਨਿਗ ਹਿਸੁ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ॥ ਕਥਾ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਕੀ
 ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਬਾਸ ਕਰਨ ਪਾਹਿ ਪ੍ਰਸਿਨੀ ਕੀਆ ॥ ਕਿਹੇ ਗਰੁਤ
 ਮਾਗੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜੇ ਦੇਵ ਤਓ ਅਰੁ ਰਖੀ ਸੁਰ ਕੋ ਜਾਨਣੇ ਜੇਗੇ ਹੋ ਸੇਜ

ਭਾਉ॥ ਏਕਸਮਾਨਿ ਜੁ ਭਰਮ ਤੇ ਬੰਹਰਹੈ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਵਿਖੇ ਸੇਖਰੈ॥ ਚ
 ਹੋ ਜੋ ਜੁ ਤਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਕਰਿ ਕੇ ਨਿਵਰਤ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਦੁਹਾਹਿ ਹੋ ਜੁ
 ਮੈ ਨੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਅਰੁ ਕਰਤ ਦੁਜਗਤ ਕੇ ਕੋ ਸੁਓ ਸਹੀਰ ਕਾ ਜਾਨ
 ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਇਸਿ ਵਿਖੇ ਦਿਸੁ ਮਾਨਿ ਹੈ॥ ਜੁ ਕੇਵਲ ਅਸਤ ਅਰਨਾ ਸੀ॥
 ਅਰੁ ਭਰਮ ਸਮਝਾ ਹੈ॥ ਧਰਯ ਹਿ ਸਮਝੈ ਹੈ॥ ਮੈ ਕਰਿ ਦੁਹਾ ਅਰੁ
 ਗਤੇ ਅਰੁ ਕਿਉ ਅਰੁ ਕੈ ਸੇ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਸਹੀਰ ਕੋ ਤਿ ਆਹੈ
 ਕਰ ਕਹਾ ਜਾਵੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਲ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਹੈ॥ ਜੇ ਮੈ ਆਤਮਾ ਹੋਵੈ
 ਤਉ ਸਹੀਰ ਬਿਖੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਕਾਰਨ ਮੇਰੀ ਉਤਪਤਿ ਕਾਰਿ
 ਆਹੈ॥ ਬਾਸ ਕਰਣ ਕਹਾਹੈ ਪ੍ਰਤਮੁ ਲੁਤੇ ਗਵਹੈ॥ ਜੁ ਸੁਖ ਜਗਤਿ
 ਤਉ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮਾਨ ਭਇ ਆਹੈ॥ ਨ ਕਹੀ ਤੇ ਤੁ ਆਇ ਆਹੈ॥ ਨ ਜਾਹਿ
 ਗਾ॥ ਧਰਬਤ ਕੀ ਨਿਅਈ ਨਿਰਚਲ ਹੈ॥ ਆਵਾਗ ਚਿਨ ਕੋ ਤਉ ਵਿਖੇ
 ਮਾਰਗ ਨਹੀ॥ ਉਤਪਤਿ ਅਰੁ ਨ ਸੋਝਾ ਧਰਮ ਸਹੀਰ ਕਾ ਹੈ॥ ਸਹੀਰ ਚਾ
 ਹਨ ਤੇ ਉਪਜੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਾਹਨ ਅਗਿਆਨ ਤੇ॥ ਅਰਿ ਅਗਿਆਨ ਅਪ
 ਨੇ ਸਰੂਪ ਕੇ ਪਛਾਨਣੇ ਤੇ॥ ਅਰੁ ਥਾਪਨਾ ਅਚਿਰ ਕੇ ਆਪ ਪਰ ਜੇ ਸਯਾਇ ਕ
 ਰਮੁ ਸੁਕੋ ਸੁਕਤ ਕਰੇਗਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੇ ਅਰਥੀ ਅਰੁ ਅਚਿਰ ਕੇ ਦਾਤਾ ਜਾ
 ਨਣਗਾ॥ ਯਹੀ ਅਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਬੋਧਿ ਆਗਿਆ ਹੈ॥ ਏਕੋ ਹੀ ਬ
 ਹੁ ਸਿਆਮਾ॥ ਅਰੁ ਸਿਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਭੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹਾਹੈ॥ ਜੁ
 ਯਹਿ ਸਿਸੁ ਜੋ ਤਿ ਮੇਰੀ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਝ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਸਰਬ ਵਿ
 ਖੇ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਆਤਮਾ ਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਤਉ ਆਪ ਕਚਿ ਸਹੀਰ ਨਾ ਸੀ ਮਾਨਣ
 ਅਰੁ ਭਿੰਨ ਆਤਮਾ ਤੇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ ਅਰੁ ਸਦਾ ਅਰੁ ਅਥਿਨਾ ਸੀ ਅਰੁ ਇ
 ਸ ਬਿਰਹੈ ਜਾਨਣ ਕੇਵਲ ਅਗਿਆਨ ਹੈ॥ ਏਕੋ ਕੋ ਸੇ ਭਾਸਾ॥ ਅਰੁ ਬ
 ਗਾਇਣੀ ਏ॥ ਮੁਲ ਵਿਖੇ ਮਾਨੁਖ ਅਰਪਸ ਅਰੁ ਇਸ ਬਾਵਰਜੀ ਗਮ ਬੀ
 ਚਾਰ ਵਾਨ ਕਚਿ ਸਮਝੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਿਸੀ ਜੀਵ ਕੋ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ਅਰੁ ਪੰਛੀ ਅ
 ਰੁਪਸੁ ਅਰੁ ਨੀਚ ਉਚ ਜਾਨਣਾ ਰੁਲਾਨਾ ਹੀ॥ ਪ੍ਰਤ ਛੁ ਬਿਖੇ ਜੁਲਾਧਿ
 ਦੀਰਘ ਭਾਸੈ ਹੈ॥ ਫਲ ਕਰਮ ਕਾ ਹੈ॥ ਏ ਪ੍ਰਤ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋ ਕੀ ਪਾਲਨਾ ਮਾਨੁ
 ਖੋ ਕੋ॥ ਨਰ ਕਲੈ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਪ੍ਰਜ ਉਲਭੈ ਸਿਰਾ ਸਿਤਹੁ ਕਾ ਨਿਹੋਇ॥ ਤਿ
 ਆਗ ਉਸ ਕਾ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਪਨਾ ਪਛਾਨਣਾ ਜੇ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ਸੇ ਸਤਿ ਸਿ
 ਗਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਏ ਪ੍ਰਤ ਜੇ ਕਛੁ ਸਿਸਾਹ ਵਿਖੇ ਨਾ ਮਰੁਪ ਕਰਿ ਹੈ॥
 ਕੇਵਲ ਨਾ ਸੀ ਅਰੁ ਅਸਤਿ ਜਾਣਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਅਸਤਿ ਵਾਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਗਿ
 ਆਨ ਤੇ ਹੈ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਆ॥ ਏ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਯ ਹਿ ਸਰਬ ਸੁਭਾਵ
 ਪੰਚ ਇੰਦ੍ਰੀਯੋ ਕੋ ਕੋ ਸਹੀਰ ਸੰਜੁ ਗਤਿ ਨੀ ਕੇ ਜਾਣ ਕਰ ਸਮਝਾ ਹੈ॥ ਜੁ ਸ
 ਹੀਰ ਅਰੁ ਜਗਤਿ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸ ਨਾ ਕੇ ਜਲ ਕੇ ਤਰੰਗ ਕੀ ਨਿਅਈ ਹੈ॥

ਅਹੁਉਤਿਪਤਿਤੰਕੀਪੰਚਤਤਿਤੇਕੁਈ॥ ਅਹੁਉਨਕੇਸੁਭਾਵੇਕਾਰਿਹ
 ਲੇਹੈ॥ ਅਹੁਮੁਲਿਓਕਾਆਤਮਾਹੈ॥ ਜੇਸੇਚਾਹੇਹੈ॥ ਇਨਕੇਗਘੇਹੈ॥ ਅਹੁ
 ਆਤਮਾਪਾਪਪੁਨਿਤੇਪਵਿਤ੍ਰਅਹੁਕਿਸੀਵਸਤਸੇਲੇਪਨਹੀਰਾਖਤਾ॥
 ਅਹੁਕਰਮਵਿਖੇਬੰਧਨਹੀ॥ ਅਹੁਮਰਨਿਜੀਵਨਤੇਅਤੀਤਹੈ॥ ਅਹੁਤ
 ਤੇਤੇਆਦਿਜੇਵਸਤਹੈਯਹਿਭੀਨਾਸੁਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਤਾਤੇਜਾਚਨਾਤੁਮਪ
 ਹਿਕਰਹੈ॥ ਜੇਸਮੇਏਵਹੁਕੋਵਸਤਹੈ॥ ਜੇਉਪਜਿਕਰਿਬਿਨਸਿਹੈ॥
 ਅਹੁਬਹੁਜਿਕਰਮਬੰਧਿਹੋਵੈ॥ ਅਹੁਤੁਮਹੁਆਗਿਆਕਰੀਹੈ॥ ਜੇਨਾਮ
 ਰੂਪਸੇਬੁਲਾਈਐ॥ ਅਹੁਦੇਖੀਏਐਹੈਸੇਨਾਸੁਹੋਤਾਹੈ॥ ਤਉਨਰਾਇਣਜੇ
 ਅਨੇਕਨਾਮਕਹੀਐਹੈ॥ ਅਥਵਾਵਹੁਭੀਆਵਾਗਓਨਰਾਖਤਹੈ॥ ਅਹੁਨ
 ਸੀਹੈ॥ ਬਾਸਕਰਨਿਕਹਾਹੇਪੁਤ੍ਰਯਹਿਉਚਬਚਨਿਜੁਮੁਏਪੁਛੁਹੈ॥ ਯਾ
 ਤੇਆਤਮਾਗਿਆਨਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਿਹੈ॥ ਅਹੁਆਪਣੇਯਾਰੇਦਕੇਨਮਿਤਰਾ
 ਰਪੁਰਨਅਹੁਸਿਖਬੁਧਵਾਨਚਾਹੀਐ॥ ਅਹੁਸਰਬਸਮੇਸੇਤਹੁਕੇਸਿਗਤੇ
 ਅਚੇਤਨਿਹੋਇਤਉਪਾਵੈ॥ ਹੋਪੁਤ੍ਰਿਜਾਕਓਉਤਪਤਿਕਰਤਾਕਹੇਹੈ॥ ਅ
 ਨੇਕਨਾਮਵਾਕੇਕਹੇਹੈ॥ ਯਹਿਸਰੁਉਸਤਤਦਾਕੀਹੈ॥ ਅਹੁਨਾਮਅਹੁ
 ਰੂਪਅਹੁਜਗਤਅਹੁਉਸਤਿਤਤੇਅਤੀਤਹੈ॥ ਐਉਪਜਣੇਅਹੁ
 ਬਿਨਸਨੇਕਉਸਵਿਖੇਮਾਰਗਨਹੀ॥ ਅਓਰਨਾਕਿਸੀਉਸਕੋਦੇਖਾ
 ਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਵਾਂਤੇਭਿੰਨਕਓਣਹੈਜੁਭਿੰਨਦੇਖੈ॥ ਤਉਯਹੀ
 ਕੋਬਿਚਾਰਚਾਹੀਏਜੁਯਹਿਸਗੀਰਕਓਨਸੇਹਲੇਹੈ॥ ਗਾਅਹੁਰਸਨ
 ਕਾਕੀਸਤਿਅਸੇਵਚਨਕਰੇਹੈ॥ ਅਹੁਯਹਿਮਾਨਸਿਨਾਮਭੀਵਿਵਹਾ
 ਰਜਗਤਕਾਹੈ॥ ਤੁਏਜੇਆਤਮਦਰਸੀਕਹੇਹੈਸੋਕਓਨਸੀਰਓਰਤੇਰ
 ਆਤਮਦਰਸੀਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਸਰਬਅੰਗਅਧੇਆਪਨੇਨਾਮਗਾਖਤਿ
 ਹੈ॥ ਤਾਤੇਹੋਪੁਤ੍ਰਿਯਹਿਕੇਵਲਿਸਰਬਅਸਿਤਜਾਨਕਰਿਸੁਣਜੁਆ
 ਤਮਾਅਥਿਨਾਸੀਹੈ॥ ਅਹੁਪੰਚਤਤਤਤੀਨਸੀਨਹੀ॥ ਉਪਜਣਾਬਿਨਸ
 ਣਾਇਸੀਸਗੀਰਕਓਹੈ॥ ਜੇਸੇਬਸਤਿਪੁਰਾਨਉਤਾਰਰਾਖੀਤਾਹੈ॥
 ਦੇਤਿਹੈ॥ ਜਬਤਾਰਿਤਾਰਿਹੋਤਹੈ॥ ਨਾਮਉਸਕਾਮਿਟਜਾਤਾਹੈ॥ ਬਹੁ
 ਜਿਜਬਜਾਗਾਉਸਕਾਕਹੁੰਦਿਸੁਆਇਆਕਹੇਹੈ॥ ਜੁਅਮਕੇਵਸਤਿ
 ਕਾਧਾਗਾਹੈ॥ ਇਸੀਪ੍ਰਕਾਰਜਬਿਸਗੀਰਪੁਰਾਣਾਉਇਆਅਹੁਆਤਮਾ
 ਵਾਕੋਤਿਆਗਕਰਜੇਸੇਬੁੰਦਿਨਦੀਕਓਮਿਲੇਹੈ॥ ਅਹੁਸਗੀਰਕੋਜ
 ਲਾਇਆਬਹੁਜਿਦਿਸਟਿਆਇਆ॥ ਅਹੁਤਾਗੇਵਕੇਜੁਕੁਟਿਬਅਹੁਰੂ
 ਹਿਅਹੁਰੂਲਾਬੁਰਾਜੁਰਾਵਾਂਕਾਵਾਪਰਨਾਮਗਾਖਾ॥ ਜੁਰੂਲੇਕਰਮਕੋ
 ਏਥੇਵਾਕੋਭਲੀਪ੍ਰਕਾਰਚਿਤਕਰੇਹੈ॥ ਅਹੁਸੁਰਗੀਭੁਇਆ॥ ਅਹੁ
 ਜੇਬੁਰੇਕਰਮਕੀਏਥੇਉਲਟੀਗਤਿਪਾਈ॥ ਜੀਵਨਮਰਨਨਰਕਸੁ

ਰਗਾਇਸੀਰਚਿਰਬਿਖੈਰੈਨਹੀਤਚਿਅਸਿਖਭਰਮਹੈ॥ ਜੈਸੇਬੋਝਾਜਲਿਨਦੀ
 ਤੇਨਿਕਾਲਕਰਿਅਪਿਵਤਰਚਿਝਡਾਲਾ॥ ਅਰੁਕਉਵਾਂਕੋਅੰਗੀਕਾਰਨ
 ਕਰੈ॥ ਅਰੁਅਪਵਿਤਨਾਮਰਾਖੈ॥ ਜਬਿਨਦੀਸੋਮਿਲਾਸਰੀਪਵਿਤਜਾ
 ਨਾ॥ ਅੰਸੇਹੀਆਪਕੋਵਾਂਸਮੁੰਦਵਿਖੈਬਿਅੰਤਤੇਭਿੰਨਜਾਨਕਰਿਜੀਵਮਾਨ
 ਣਾ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਕੋਆਪਜਾਨਣਾਯਹੀਰਚਿਰਅਪਿਵਤਰੈ॥ ਜਉਲਉਚਾ
 ਯਨਾਪਾਂਚਕੀਸੋਸਰੀਰਕੋਕੂਪਮੈ॥ ਅਪਨੇਸਰੂਪਸਮੁੰਦਤੇਭਿੰਨਹੈ॥ ਜ
 ਬਜਾਣਾਜੁਯਹਿਇੰਦੀਆਅਰੁਸਰੀਰਨਹੀਮੁਲੁਅਪਨਾਜਾਣਾਅਰੁ
 ਸਰੂਪਸੋਮਿਲਾਅਰੁਦੁਅੰਤਨਿਵਰਤਿਭੁਇਯਾ॥ ਏਕਆਤਮਾਭੁਇਯਾ
 ਆਤਮਦਰਸੀਕਹਾਗੁਰਪੂਰਨੁਤਮਾਰੇਵਚਨੇਤੇਮੁਠੈਨਿਹਚਿੰਤਤਾਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿਭੁਈ॥ ਪਹਚਹੈ॥ ਜੁਸਮਏਸੁਰੁਅਸੁਰੁਸਰੀਰਕੋਸੁਰੁਵਕਰਿ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਤਹੈ॥ ਤਾਬਿਖੈਕੋਸੇਰਹੈ॥ ਅਰੁਮੈਦੇਖੋਜੁਸਰਿਬਿਖੈਪ੍ਰਸਿੰ
 ਨਿਹੋਤਹੈ॥ ਅਰੁਅਸੁਰੁਵਿਖੈਸੋਕੁਕਰੇਹੈ॥ ਯਹਿਕਾਰਣਕਿਅਹੈ॥
 ਬਾਸਕਰਨਕਹਾਬੀਚਾਰਵਾਂਨਿਕੋਯੋਗੁਹੈ॥ ਜੋਹਰਖਸੋਕਬਿਖੈਸਮਰ
 ਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਜੁਹਰਖਸੋਗਆਗਮਪਾਈਹੈ॥ ਹੇਪ੍ਰਬਾਸਨਾਕੋਆਗ
 ਬਿਖੈਵਿਝਹੈ॥ ਤਾਜੇਤੀਵਿਦਿਆਅਰੁਅਵੇਦਪਜੈਗਾ॥ ਜਉਲ
 ਉਚਾਯਨਾਨਤਿਆਗੇਗਾਮੁਕਤਿਹੋਹਿਗਾ॥ ਜੁਥੁਯਮਾਅਰੁਬਿਸਨਿ
 ਅਰੁਮਹੇਸੁਤੀਨੋਦੇਵਤਾਤੁਏਉਪਦੇਸਕਰੇ॥ ਅਰੁਬਾਸਨਾਤਾਭਿੰਨਵਿ
 ਰਤਿਨਹੈਤਉਮੁਕਤਿਕਰਨਹੈ॥ ਜੇਤਾਕੁਸੁਰੁਕਰਮਜਗਕਰਨਾ॥ ਅਰੁਥੇ
 ਦਪੜਾਬਿਖੈਅਉਪਬੀਤਵੈ॥ ਪਹਜਉਲਉਚਾਸਨਾਨਮਿਟਾਵੈਸੁ
 ਖਿਪ੍ਰਾਪਤਿਨਹੈ॥ ਜਾਕੀਜਗਤਿਅਸਤਿਸੋਪ੍ਰੀਤਹੈ॥ ਅਰੁਬਿਖਿਯਾਤੇ
 ਅਪ੍ਰਾਵਤਾਨਹੀ॥ ਵਾਕੋਦੋਨੋਲੋਕਕੋਸੁਖਕੀਅਪ੍ਰਾਪਤਿਹੈ॥ ਪਹਬੀਧਹੈ॥
 ਪਹਜੇਸੁਭਚਾਹੈ॥ ਤੇਅਚਾਹੈ॥ ਵਹੀਜਗਤਿਕੋਬੀਧਨਿਤੇਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਜ
 ਉਲਉਆਪਕੋਇਸਜਗਤਅਸਿਤਤੇਭਿੰਨਜਾਣੇ॥ ਅਰੁਸਰੀਰਕੋਜੇ
 ਆਪਣਾਜਾਣਹੈਭਿੰਨਜਾਣੇ॥ ਹਰਿਖਿਸੋਕਅਰੁਦੁਖਸੁਖਤੇਮੁਕਤ
 ਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਸਾਗਕਾਮਮਨਕੋਸੁਧਕਰਨਪਰਹੈ॥ ਜਬਵੇਮਨਵਸਭਇਯਾ
 ਮਾਨੋਤੋਲੋਕੀਕਾਰਾਜੁਪਾਇਆ॥ ਅਰੁਮਨਕੋਉਗਜਨਾਹੀਰਾਖਤਾ॥ ਜੁਵ
 ਬਿਖਯਾਕੀਰੁਇਆਹੈ॥ ਅਰੁਤੇਗਵਾਪਹਯਥਨਹੀਪਹਚਤਾ॥ ਅਰੁਸੇਨ
 ਨਹੀਰਾਖਤਾ॥ ਜੁਤਉਸੇਜੁਧਕਰਿਭੁਗਾਵੈਗਾ॥ ਤੈਨੇਆਪਕੋਆਪਬੀਧ
 ਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਇੰਦੀਯੋਕੋਵਸਕਰੇ॥ ਤਉਮੁਕਤਿਹੋਹਿ॥ ਅਰੁਤੇਨੇਪੁਛਾਜੁ
 ਕਾਂਕੇਪਾਵਣੇਕਾਉਦਮੁਕਰੇ॥ ਜੇਯਹਿਬਾਤਿਗੁਰਜਵਚਨਅਰੁਸੁਨਤੇਪ

ਰੋਹੈ ਅਰੁ ਪਾਵਣਾ ਆਪ ਕਾ ਸਤਿ ਸਿਗ ਅਰੁ ਦਰਸਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਓਨ ਕੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾ
 ਪਤਿ ਹੋਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਸਾਗ ਪ੍ਰਜਨ ਜਗਿ ਆਸੀ ਕਾ ਗਿਆਨ ਬਿਗ ਆਨ ਪ
 ਰਹੈ। ਜੇ ਤੈ ਨੇ ਸੁਥ ਕੇ ਏਕ ਜੋਤ ਜਾਨਾ। ਅਰੁ ਸਰਬ ਵਿਆਪਕ ਦੇਖਿਆ
 ਤਉ ਕਰਮ ਤੇ ਛੁਟਿਆ। ਅਰੁ ਪਰਮਾਰਥ ਸਿਧ ਗੁਣਿਆ। ਅਰੁ ਯਹਿ ਧਨ
 ਸੁਗਮ ਨਹੀ ਜੁਗਾਥ ਆਵੈ। ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਗਮਾ ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਅਰੁ ਸਹੇ ਸਜੇ
 ਸੇਉ ਤੈ ਪਤਿ ਪਤਿ ਪਾਲਨਾ ਅਰੁ ਨਾ ਸਜਗਤਿ ਵਿਖੈ ਸੁਣਿ ਛੁੱਤ ਹੈ। ਅਰੁ
 ਸਭ ਦੇਵਤਾ ਅਰੁ ਰਖੀ ਸੁਰ ਸਰੂਪ ਕੇ ਪਾਵਣੇ ਵਿਖੈ ਤ੍ਰਿਜ ਅਭੁ ਆਸਰਾ ਪੈ
 ਤਾ ਤੇ ਬਾਸਨਾ ਕੇ ਤਿਆਗ ਕਾ ਅਭਿ ਆਸਚਾ ਹੀ ਮੈ ਕੀ ਆਜੇ ਇਸ ਬਿਨ ਓ
 ਪਾਉਨਾ ਹੀ। ਜਉ ਲਉ ਚਾਹਿਨਾ ਹੋਵੈ ਮੁਲ ਕੋ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ। ਜੇ ਕੋਈ
 ਸਾਗੀ ਆਰਥ ਲਾਬੇ ਦਸਤ ਕੇ ਸੁਵਣਾ ਅਰੁ ਟਹਲ ਸਿਤੋ ਕੀ ਬਿਖੈ ਬੀ
 ਤਾਵੈ। ਅਰੁ ਬਾਸਨਾ ਨਤਿ ਆਗੇ ਅਰੁ ਮਨ ਵਸਿਨ ਹੀ ਕੀ ਆ। ਉਸ ਕੀ ਯਹਿ
 ਅਵਸਥਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੇ ਕਿਸੀ ਕੋ ਵਉ ਪਕੜਤੀ ਹੈ। ਅਰੁ ਬੇਸੁ ਧਿ ਹੋਇ ਕਰਿ ਬ
 ਕ ਬੁਧ ਵਾਨ ਕੇ ਏਕ ਵਚਨ ਬਹੁਤ ਹੈ। ਯਾ ਸਗੀਰ ਕੋ ਜੇ ਤੈ ਆਪਣਾ ਜਾਣ
 ਹੈ। ਅਸਤਿ ਜਾਣ ਕਰਿ ਆਪ ਕੋ ਅਭਿਨਾਸੀ ਅਰੁ ਨਿਚਲ ਜਾਨਾ। ਜੁਤੇ
 ਰੋ ਬਿਖੈ ਕਾਲ ਕੀ ਗਮਨ ਹੀ। ਅਰੁ ਦੁਖੈ ਤ ਮੁਲ ਹੀ ਨਹੀ। ਆਤਮ ਦ
 ਰਸੀ ਕਹਾਹੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਗਿਆਤਾ ਤੁਮਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੈ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ।
 ਜੇ ਯਹਿ ਸਿਸਾਰ ਅਨਿਤ ਅਰੁ ਸਗੀਰ ਬਿਦੇਸੀ। ਅਰੁ ਦੁਖ ਪਾਹੁ
 ਏ। ਅਰੁ ਯਹਿ ਨਾਹੀ ਜਾਨਤਾ ਜੁਮੈ ਕਉ ਛੁੱਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਕਾਂਤ ਉਤਪ
 ਤਿ ਗੁਣਿ ਆਹੈ। ਅਰੁ ਜਗਤ ਬਿਖੈ ਕਿਸ ਨ ਮਿਤ ਸਗੀਰ ਰਹਿ
 ਖੈ ਆਇ ਆਹੈ। ਅਰੁ ਮੁਲ ਮੇਗਾ ਕਿ ਆਹੈ। ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਵੈ
 ਅਰੁ ਦੁਖੈ ਤ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਵਰਕਰਹਾ। ਬਾਸ ਕਰਣ ਕਹਾਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾ
 ਜੁਏ ਹਜਗਤਿ ਤੁਰੰਗ ਨਦੀ ਕਾ ਸਾਤੁ ਪ੍ਰਤਿ ਉਤਪਤਿ ਗਾਤ ਹੈ। ਅ
 ਰੁ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਜਗਤਿ ਅਰੁ ਰੂਪ ਵਿਸ਼ਾਤ ਰਹਤ ਕਹੈ। ਵਹੀ ਤੁਹੈ।
 ਮਰਣਾ ਜੀਵਣਾ ਪੰਚ ਭੂਤ ਕਾ ਸਿਗ ਸਗੀਰ ਪਰਿ ਹੈ। ਤੁਧੁ ਕੋ ਨਹੀ। ਤੁ
 ਸਦਾ ਏਕ ਸਾਹੈ। ਜਗਤੁ ਭੁੱਤੇ ਅਭੈ ਹੈ। ਆਦ ਅੰਤ ਤੇ ਰਹਿਤ ਹੈ। ਯਹਿ
 ਸਭ ਸਿਸੁ ਤੁਰੰਗ ਕੀ ਨਿ ਆਈ ਹੈ। ਤੁਧੁ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤ ਹੈ। ਅਰੁ
 ਲੀਨ ਹੋਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਤੁਜੇ ਸੇ ਕਾ ਤੈ ਸਾਹੈ। ਅਰੁ ਕਰਮ ਤੇ ਰਹਿਤ ਅਤੀਤ
 ਹੈ। ਆਵਾਗੀਨ ਤੁਧੁ ਵਿਖੈ ਨਹੀ। ਜੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਹੈ। ਸਰੁ ਕਜੀਵ ਤੁਹੈ।
 ਜੇ ਸੇ ਭੂਖਨ ਸੁਵਰਨ ਤੇ ਭਿਨਨ ਹੀ। ਚਾਹੀਏ ਜਗਤ ਕੇ ਸੁਪਨ ਕੀ ਨਿ ਆ
 ਈ ਅਥਵਾ ਸਰੂਪ ਅਪਣਾ ਜਾਨ ਕਰਦੁ ਐਤ ਕੋ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ। ਦ੍ਰਿ

ਹੁਏ ਕਰਮ ਰਗਥਾ ਪ੍ਰਸਿਨਨ ਹੋ ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁਤੁ ਅਦੁਤੀ ਹੈ ॥ ਤੁਛਿ ਬਿਨ
 ਅਰਕੇ ਉਨਹੀ ॥ ਪਰ ਤੇ ਨੇ ਆਪ ਕੋ ਕੁਲਾਇ ਕਰ ਸਹੀ ਰਜਾਣਾ ॥ ਇ
 ਸ ਕਾਰਣੇ ਤੇ ਅਨੇਕ ਤਰਸੇ ਬਿਖੇ ਬਿਧੁ ਭੁਇਆ ਹੈ ॥ ਜਬ ਆਪ ਕੋ ਪਛ
 ਣੇਗਾ ॥ ਕੁਮਦੁ ਅੰਤ ਤੇ ਛੁਟੈਗਾ ॥ ਮੁਕਤ ਕੋ ਕਿਆ ਚਾਹੇ ॥ ਤੁੰ ਆਪ ਮੁਕ
 ਤ ਸਰੂਪ ਹੈ ॥ ਕੁਮਕਰ ਆਪ ਕੋ ਬਿਧਿ ਜਾਨੇ ॥ ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਣ ਜੇ ਚੈ ਤ
 ਨਿਗਿਆਨ ਰੂਪ ਹੈ ॥ ਪਰ ਯਹਿ ਧਨਿ ਸਤਿ ਸਿਗਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੀ ॥ ਜੇ
 ਤਾ ਕੁ ਸਤਿ ਸਿਗਧਾਵੈ ਅਘਾਉ ਨਾਹੀ ॥ ਪ੍ਰਤੁ ਤੇ ਠਾਕੁ ਰਦੁ ਆਰੇ ਅਹ
 ਤੀ ਰਥ ਜਾਤਾ ॥ ਅਹ ਜਪੁ ਤਪੁ ॥ ਸਾਧਨ ਸੋ ਕਿਆ ਪਰੇ ਜਨਾ ਯਹਿ ਤ
 ਉਲਛਿਐ ॥ ਜਬ ਗਿਆਨ ਨਹੀ ਭੁਇਆ ॥ ਜੇ ਸੇ ਲੋਕ ਕੀ ਆਥਾਲ ਅ
 ਵਸਥਾ ਭਾਡੀ ਆਸੇ ਪੇਲੇ ॥ ਜਬ ਉਨ ਕਾ ਵੀ ਵਾਹੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤੇ ਉਸ
 ਸਮੇ ਕੋ ਚਿਤ ਕਰਹ ਸੇ ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਜੋ ਕੋ ਉ ਅਪਣੇ ਸਰੂਪ ਕੀ ਪਛਾਣ
 ਤੇ ॥ ਅਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋ ਕਰਿ ਅਚਿਰ ਕੀ ਪੂਜਾ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ॥ ਵਾਰੀ ਐ
 ਸੀ ਅਵਸਥਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੋ ਉਗੀ ਗਾ ਜਾਇ ਕਰ ਜਲਹੀਗਾ ਕਾਪਵ
 ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਸੇ ਕੋ ਤਿਆਗ ਕਰ ਅਚਿਰ ਜਲ ਪੀਵੈ ॥ ਅਹ ਇਸ ਨਾਨੁ
 ਕਰੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹੋ ਪ੍ਰਤੁ ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਣਾ ॥ ਅਹ ਅਸਤ ਕਰ ਸਕਾਤਿ ਆ
 ਗਕਗਾ ਜੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ॥ ਅਹ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਕਹਾਹੇ
 ਸਿਤਾ ॥ ਮੈਨੇ ਜਗਤਿ ਕੋ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸ ਨਾ ਕਾ ਜਲ ਜਾਨਾ ॥ ਵਾਸੇ ਮਨਿ
 ਨਹੀ ਬਾਧਤਾ ॥ ਅਹ ਸਹੀ ਰਕੋ ਨਾ ਸੀ ਜਾਨ ਕੋ ਗਿ ॥ ਵਾਕੋ ਪਾਲਨੇ ਕੀ
 ਇਛਾ ਨਹੀ ਕਰਤਾ ॥ ਅਹ ਕਾਮ ਤੇ ਆਦਲੇ ਕਰਿ ਜੁਹੈ ਇੰਦ੍ਰੀਇ
 ਨੇ ਕੇ ਦੁਸੁ ਬਟਿ ਪਾਰ ਜਾਨ ਕਰਿ ਉਨ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੈ ਨਹੀ ਦਰਿ
 ਰਤਾ ॥ ਅਹ ਯਹਿ ਭੀ ਨਿਹਚੈ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਜੇ ਚਾਹਨਾ ਸੀ ਸਾਰੀ
 ਸੋ ਕਰੈ ॥ ਅਹ ਜੇ ਹੈ ਅਪਣਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ਹੈ ॥ ਜਬ ਤਕਿ ਆਪ ਕੋ ਨਿ
 ਪਛਾਣੇ ॥ ਮਨ ਤੇ ਦੁਅੰਤਿ ਨ ਵਿਰਤ ਨਹੀ ਹੋਤਾ ॥ ਹਰਖ ਸੇ ਗਾ ਸੇ ਬਿਧ
 ਹੈ ॥ ਅਹ ਕੋ ਆਪ ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਪਛਾਣੇ ॥ ਅਹ ਵਹੁ ਕੋ ਨ ਸੀ ਵਸਤੁ ਹੈ ॥ ਜੁਵਾ
 ਸੇ ਆਤਮ ਨਿਸਚੈ ਕਰੇ ॥ ਅਹ ਵਹੁ ਕਰਿ ਨ ਭੁਜਨ ਹੈ ॥ ਜਾ ਸੇ ਵਾ ਕੋ ਪਛ
 ਨੇ ॥ ਅਹ ਮੈਨੇ ਸੁਣਾ ਹੈ ਜੁਪ ਨਹੀ ਗਾਖਤਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੂਪ ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਦੇਖੀ ॥ ਅ
 ਐ ॥ ਅਹ ਚਿਰ ਵਾਰੀ ਕਰਿ ਨਹੀ ॥ ਅਹ ਅਚਿ ਸੁਨਾ ਹੈ ॥ ਜੇ ਯਹਿ ਸਿਸ
 ਰ ਪਲ ਕਵਿਖੈ ਚਿਪ ਜੇ ॥ ਅਹ ਨਾ ਸਹੇਤ ਹੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅਚਰ ਜਮਾਨ
 ਤੇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਿਸਾਰ ਨਿਵਰਤ ਹੋਇ ॥ ਸੇ ਆਗਿਆ ਕਰੇ ॥ ਬਾਸ ਕਰਨ
 ਹਸਾ ਅਹ ਕਹਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤੁ ਜਾਣ ਕਬੀ ਹਰਖ ਹੋਤ ਹੈ ॥ ਕਬੀ ਸੋ ਕੋ ਹੋਤ ਹੈ
 ਜੇ ਸੇ ਸੁਪਨੇ ਮੈ ਜਗਤੁ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਭਾਸੇ ॥ ਤਬ ਜਾਗਾਤ ਬਵਾ
 ਕੀ ਹੋਖ ਭੀ ਨਹੀ ਹੋਤੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਹੀ ਜਾਗਤ ਜਾਣੀ ਐ ਜ ਉਲਛਿਅ

ਗਿਆਨਹੈ॥ ਤਉ ਲਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ਆਵਤਹੈ॥ ਜਬ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਤਉ ਏਕੁ
ਤਬਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਤਮਾ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਜਗਤੁ ਮੁਝ ਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਖੇ ਹੈ॥ ਅਰੁ
ਜਾਤਿ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਬੀ ਬੰਧਨ ਪੀਰੁ ਭ੍ਰਿਸਾ ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ
ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਕੋ ਭ੍ਰਿਸੁ ਦਰਨ ਦੀ ਤੇ ਭੁੰਨ ਕਰਿ ਬੁੰਦ ਕਹੈ ਅਰੁ ਨ ਦੀ ਕਉ ਭੁੰਨ ਜਾ
ਣੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਲ ਤੇ ਵਹੈ ਨ ਦੀ ਹੈ॥ ਜਬ ਨ ਦੀ ਕੋ ਮਲੀ ਵਹੈ ਨ ਦੀ ਭੁਈ॥ ਐਸੇ
ਹੀ ਜਾਨੇ ਆਪ ਕੋ ਜੀਉ ਮਾਨ ਕਰਿ ਮੁਝ ਤੇ ਭੁੰਨ ਜਾਣੈ॥ ਚਾਹਨਾ ਹੈ ਮਨਿ ਕੀ ਅ
ਰੁ ਸਹੀਰ ਕੀ ਬਿਖੈ ਬੰਧਿ ਭ੍ਰਿਸਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਲ ਅਪਣਾ ਬਿਸਾਹ ਕਰਿ ਅ
ਸਾ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਐ ਰੋ ਤੇ ਚਾਹੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਜਾਨੈ ਆਤਮਾ ਅਰੁ ਕਰਤਾ ਮੈ ਹੋਂ॥
ਅਰੁ ਸਭ ਕੇ ਮੈ ਨ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੀ ਆ ਹੈ॥ ਬੁੰਦ ਕੀ ਨਿਆਈ ਮੁਲ ਅਪਣੇ
ਕੋ ਪਛਾਣੈ ਹੈ॥ ਪਛਾਣਿ ਕਰ ਬੁੰਦ ਆਈ ਅਰੁ ਨ ਦੀ ਕਉ ਤੇ ਆਗ ਕਰਿ
ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਭ੍ਰਿਸਾ॥ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਸੁਰ ਪਕੋ ਮਿਲਾ ਅਰੁ ਪਾਪ ਧੁੰਨ ਤੇ
ਮੁਕਤਿ ਭ੍ਰਿਸਾ॥ ਅਬ ਵਾ ਆਪਿ ਕੋ ਜਾਨੁ ਕਰਿ ਏਸੀ ਪਰਿ ਏਸ ਬਿ
ਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੇ ਆਪ ਬੀਚ ਤੇ ਓਠਾ ਏ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤਾਮ ਸਿ
ਕਉ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਮੁਝ ਤੇ ਜਾਨੈ॥ ਵਹੈ ਭੁ
ਮੁਕਤਿ ਪਾਵਤਿ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਕਰਨੇ ਅਕਰਨੇ ਤੇ ਛੁਟਿ ਕਰਿ ਅਰੁ ਅ
ਚਾਹੇ ਏ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੀ ਏ ਛੁ ਮੈ ਰਹੈ॥ ਅਰੁ ਅਪੋ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਸੇ
ਲਿਪਤਿ ਨ ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਦਾਨ ਅਰੁ ਭੁਜਨ ਕੇ ਸੁਭਾ ਓ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਜੇ ਕੁਛੁ
ਜਗਤਿ ਤੇ ਆਦਿ ਲੇ ਕਰ ਕਰਮ ਕਰੇ ਫਲ ਵਾਕਾ ਮੁਝ ਕੋ ਸਮਰਪਣੁ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਆਪਿ ਕੋ ਬੀਚ ਨਿਲਿਆਵੈ॥ ਨਹੀ ਤਉ ਗਿਆਨ ਬਿਨਾ ਮੁਝ
ਕਉ ਮਿਲਣਾ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਚਾਹੇ ਬੇਦਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਅਰੁ ਰਿਖਿ ਅਰੁ ਸਿਤ
ਪ੍ਰਕਾਰ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਹੈ ਹੈ॥ ਜੁ ਆਤਮਾ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਮ ਬੰਧ ਤੇ
ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਤਾਨੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਸਚੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੁਐ ਤਕਾਸਨਾ ਤੇ ਤੇ ਆਗ
ਕਰੈ॥ ਅਰੁ ਸਭ ਕੇ ਏ ਕਾ ਆਤਮਾ ਅਦੁਤੀ ਸਰੂਪੁ ਜਾਣੈ॥ ਸਾਰਿ ਕੋ ਆਪਿ
ਅਰੁ ਆਪਿ ਕੋ ਸਭਿ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਬੁੰਦ ਅਰੁ ਨ ਦੀ ਕੋ ਏ ਕਾ ਪਾਨੀ ਜਾਨੈ॥
ਕਿਆ ਜੁ ਮੁਝਿ ਕਉ ਆਪ ਕੋ ਏ ਕਾ ਅਦੁਤੀ ਜਾਣੈ॥ ਜਾਇ ਸਬਿਨਾ ਮੁਕ
ਤਿ ਕਰਨਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਐਸੇ ਨਿਕਰੇ ਕਬੀਰਾ ਜਾ ਕੀ ਗਾਲ ਦੀ ਨਹੈ॥ ਕਿਆ
ਜੁ ਕਬੀ ਆਪਿ ਕੋ ਆਤਮਾ ਸਰੂਪੁ ਮੇਰੇ ਮੁਕਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਕਬੀ ਜੀ
ਵ ਅਰੁ ਦੀ ਨ ਕਰਮ ਬੰਧ ਜਾਨੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਜੇ ਸਾਹੈ ਐਸਾ ਕੋ ਭੁੰਨ ਦੀ ਪਾ
ਕ ਕਰਮੁ ਕਤਹੈ ਅਰੁ ਪ੍ਰਸਿਨੈ ਹੈ॥ ਤੇ ਮੇਵੁ ਭੁੰਨੀ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਨਿਕਸ ਕਰਿ
ਆਵਾਗਵਨ ਤੇ ਛੁਟਿ ਕਰ ਪ੍ਰਸਿਨੈ ਹੋਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇ ਨੇ ਜੁ ਪੁਛਾ ਖਟਸਾ
ਸਤ ਮੈ ਕਉ ਨ ਸੇ ਸੁਹੈ॥ ਏ ਪ੍ਰਕਟਸਾ ਸਤ੍ਰਿ ਸੀਨ ਮਿਤ ਪ੍ਰਗਟਿ ਭੁ
ਏ ਹੈ॥ ਜੁ ਸਾ ਬਿਕਿਸੀ ਕਰਮ ਅਰੁ ਸਾਧਨਾ ਕੇ ਮਾਨੁਖ ਆਪ ਕੋ ਪ
ਛੁਣੈ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਸੇ ਜੁ ਜੋ॥ ਪਰ ਅਓ ਰੋ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੁਦਿ ਕੋ ਕੋ ਵਲ

ਮੇਖਉਧਾਉਹੈ॥ ਜੇਸੇਸ਼ੀਬਿਸਨਗਜਸਤਬ੍ਰਤਕੋਜੇਏਕਸਹਿਸ੍ਰ
 ਅਸਮੇਧਜਗਕੀਆਥਾ॥ ਅਹੁਨਿਤਦਸਲਖਬ੍ਰਹਮਣਕੋਭੋਜਨਿਦੇ
 ਤਾਥਾ॥ ਅਹੁਸ੍ਰਗਨਕੇਪਾਤ੍ਰਦੇਤਾਥਾ॥ ਅਹੁਨਿਤਿਪ੍ਰਾਤਹਿਕਾਲਏਕਲਾ
 ਖਗਉਦੁਪਦੇਵਣਹਾਰੀਵਤਿਸ੍ਰਿਸ੍ਰਿਜਗਤਿ॥ ਜੁਓਨਕੀਗੀਵਾ
 ਵਿਖੈਪ੍ਰਘ੍ਰਸ੍ਰਗਨਕੇਥੋ॥ ਅਹੁਏਕਸਹਿਸ੍ਰਅਸੁਸਾਖਤਜਜਾਵਕੀ
 ਸੇਅਹੁਏਕਸਤਹਸਤੀਅਹਚਾਰਸਤਰਥਾ॥ ਅਹੁਥੀਓਅਹੁਦੀਨੋਕੋਦੇਤਾ
 ਥਾ॥ ਅਹੁਕਥੀਕੋਰਬਚਨਅਹੁਅਸਤਨਥਾਕਹਤਾ॥ ਅਪ੍ਰੀਗਸਨਾ
 ਸੇਆਗਿਆਕਹੀਏ॥ ਜੁਪੁਰਬਕਾਲਬਿਖੈਬ੍ਰਹਮਾਜੁਓਤਪਤਿਕਰ
 ਤਾਜਗਤਿਕਾਏ॥ ਜਗੁਕਰਣੇਲਾਗਾਉਸਜਗਵਿਖੇਮਹਾਦੇਵਸਰ
 ਬਦੇਵਤਾਅਹੁਰਖੀਸ੍ਰੋਤੇਆਦਿਲੇਜੇਵਸਣੇਹਰੇਉਗਧਕੇਅਰਗ
 ਜੇਪ੍ਰਿਥਵੀਕੇਜੇਸੇਰਾਜਾਧਰਮਅਗਏਂਦ੍ਰਅਹੁਵਰਨਅਹੁਕੁਬੇਰ
 ਸਿਜਗਤਿਅਕਾਰਟਹਲਬਿਖੈਏਸਥਿਤਭੁਏਏ॥ ਨਲੀਏਰਤੇਆ
 ਦਲੇਸਰੁਸਮਗੀਹਵਨਕਰਤੇਥੋ॥ ਅਹੁਬਸਿਸ੍ਰਨਾਰਦਮੁਨਿਕ੍ਰਿਗ
 ਅੰਗਰਾਅਚਿਰਅਹੁਪੁਤ੍ਰਬ੍ਰਹਮਾਕੇਸਨਕਾਦਕਬੇਦਪੜਤੇਥੋ॥ ਅੰ
 ਸੀਸਭਾਬਨੀਜੁਵੈਸੀਕਿਸੁਨਹੀਦੇਖੀ॥ ਅਹੁਜੇਕੋਓਉਸਜਗਸੇ
 ਥਾਮੁਕਤਿਭੁਏਆ॥ ਅਹੁਗਜਾਸਤਿਬ੍ਰਤਭੀਉਸਜਗਸੇਥਾ
 ਮਹਾਦੇਵਤੇਪ੍ਰਸਿਨਿਕੀਆ॥ ਕਿਹੇਬਡੇਜਗਕੇਅਹੁਉਤਪਤਿਕਰਤੇਸੇ
 ਸਾਰਮੇਰੇਮਨਿਵਿਖੈਥਰਾਸਿਸਾਪੜਾਏ॥ ਤੁਮਾਰੀਕ੍ਰਿਪਾਬਿਨਾਨਿਵਰ
 ਤਨਹੀਹੋਤਾ॥ ਅਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਨਿਵਰਤਿਕਰਹਾ॥ ਮਹਾਦੇਵਕਹਾਕ
 ਹਾਰਾਜੇਕਹਾਅਚਿਧਮੇਰੀਤੀਸਸਹਿਸ੍ਰਵਰਖਕੀਬੀਤੀਏ॥ ਅਹੁ
 ਬੀਸਸਹਿਸ੍ਰਵਰਖਬੀਤਾਏਜੇਮੇਰਾਕਾਲਿਵਸਿਭੁਏਆ॥ ਅਹੁਮੈ
 ਉਸੀਰਓਰਸਿੰਘਾਸਨਿਪਰਬੈਠਾਗਜਕਰੇਏ॥ ਅਹੁਜੇਬੇਦਸਾਸਤ੍ਰ
 ਬਿਖੈਲਿਖਾਏ॥ ਤਪਅਰਦਾਨਅਹੁਨਿਅਓਅਹਜਗਤਾਭੁਕੀਏਏ
 ਪਰਾਖਤਕਮੇਰੇਮਨਕੋਸਾਤਨਹੀਉਪਜੀਜਹਾਚਾਹਨਾਏਤਹਾਜ
 ਤਾਏ॥ ਅਓਰਕੋਓਸਮਾਨਹੀਜੇਚਾਹਨ
 ਤੇਨਿਵਰਤਏ॥ ਅਹੁਮੁਕਤਿਦ੍ਰਿਸਟਪ
 ਹੈ॥ ਅਹੁਯਹਿਜਾਨੇਜੁਕਓਨਹੀਅ
 ਰਮੁਲਮੇਰਾਕਿਆਵਸਤੁਏ॥ ਅਹੁ
 ਕਿਸਕਰਸਰਬਪਰਸਕਤਿਰਾਖੇਏ॥
 ਮਹਾਦੇਵਯਹਿਵਚਨਸੁਨਿਕਰਬ੍ਰਹਮਾ
 ਅਹੁਐਰਦੇਵਤਾਕੀਓਰਦੇਖਾ॥ ਸਭਵਾਕੋਉਤਰਮੇਥੀ
 ਚਾਰਮੈਪੜੈ॥ ਜਬਬ੍ਰਹਮਾਸਭਕੋਬੀਚਾਰਮੈਦੇਖਾ॥ ॥

ਹਸਾ ਅਰਕਗਗਾ ਜਾਤੁ ਪੀਨਿ ਪੈ॥ ਜੁ ਤੈ ਨੇ ਪੁਛਾ ਪੈ॥ ਦੇਵਤਾ ਅਰੁ
 ਕੀ ਸੁ ਰਗੀ ਇਸ ਗਿਆਨ ਕੇ ਜੁ ਆਤਮ ਗਿਆਨ ਕਹੈ॥ ਨਹੀ ਜਾਨ
 ਤਾ॥ ਅਰੁ ਮੈ ਨੇ ਇਸ ਗਿਆਨ ਕੇ ਚਾਰ ਬੇਦ ਤੇ ਨਿਕਾਲ ਕਰ ਬੇਦਾਂ ਤਿ
 ਵਿਖੈ ਏਕ ਗਾ ਕੀ ਆਪੈ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ ਬੇਦਾਂ ਤਸਾ ਸਤ ਬੈਰੰਠ ਪੁਗੀ ਬਿ
 ਖੈ ਲੋਕੋ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੇ ਛਿਪਾਇ ਆਹੁ ਆਪੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਠ ਕੋ ਕੁੰਜੀ ਸ੍ਰੀ ਬਿਸ
 ਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਜੁ ਸੀਸਾਰ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰੇ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਵਾਂਕੇ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਰਨ ਤੇ ਮੂਲ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਉਖੜਿ ਪੜਾ ਪੈ॥ ਮੈ ਬਿਧ ਸੁਕਤ ਅ
 ਰੁਤ ਪਦ ਨਿ ਆਉ ਧਾਪ ਪੁੰਨ ਨਰ ਕ ਸੁ ਵਰਗਾ ਆਵਾਗ ਵਨ ਚਿ
 ਰ ਜਾਤਾ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਗੁਰਿ ਆਈ ਅਰੁ ਸਿਖ ਆਈ ਅਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਈ ਨ
 ਸਹੇਤ ਪੈ॥ ਪਰ ਕਾਰ ਜ ਕਰਤਾ ਸੀਸਾਰੀ ਚਿਕਾ ਬਿਕਟ ਕੇ ਸੁੰਗ ਮ ਕ
 ਰਤਾ ਪੈ॥ ਆਸ ਪੈ ਜੁ ਵਾਂਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਨੋ ਰਬ ਕੇ ਪਾਵੇਗਾ॥ ਏ ਤੇ ਮੈ
 ਬਿਸਨ ਜੀ ਗਰਜ ਅਰੁ ਜੁ ਸਭਾ ਵਿਖੈ ਆਵ ਤਿ ਕੁਏ॥ ਸਰਬ ਸਭਾ
 ਕੇ ਲੋਕ ਪਰ ਸੀਨ ਹੋ ਕਰ ਡੰਡ ਤ ਕਰ ਤਿ ਕੁਏ॥ ਬਿਸਨ ਕਹਾ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਅਰੁ ਮਹਾ ਦੇਵ ਅਰੁ ਰਖੀ ਸੂਰਾ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਗਾ ਜੇ ਸਤਿ ਬ੍ਰਤ ਤੁ ਮ ਸੇ
 ਪੁਛਾ ਪੈ॥ ਉਤਵਾ ਕਾ ਮੈ ਕਹੈ॥ ਹੇ ਗਾ ਜਾਨ ਹਿ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਅ
 ਰੁ ਕੀ ਸੁਗਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਅਰੁ ਮਾਨੁਖ ਅਰੁ ਪਸੁ
 ਜੇ ਦ੍ਰਿਸੁ ਮਾਨ ਪੈ॥ ਕੇਵਲ ਅਸਤ ਪੈ॥ ਯਹੀ ਜੁ ਤੈ ਨੇ ਆਪ ਕੇ ਸਤਿ ਜਾ
 ਨ ਸੇ ਤੇ ਰ ਅੰਗ ਹੁ ਕੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਪੈ॥ ਤਉ ਤੈ ਨੇ ਕਠਿਨ ਸੀਵ ਸਤੁ
 ਕਠਿ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮਾਨਾ ਪੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਜੈ ਸੇ ਯਹਿ ਸਰੀਰ ਅਸਤ ਪੈ ਤੈ ਸੇ ਜ
 ਗਾ ਤੇ ਕੋਭੀ ਨਿਸਚੇ ਜਾਣੁ ਜੁ ਨਾ ਸੀ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਬਿਨਾ ਅੰਰ
 ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਅਤੀਤ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਜੈ ਜੈ
 ਦੇਵਤਾ ਚੇਤਿ ਨ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕਰਮ ਪਰ ਸਕਤਿ ਗਾਖਤਿ ਪੈ॥ ਯਹਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾ ਅਰੁ ਸਕਤ ਵਾਂਕੀ ਪੈ॥ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ ਆਦਿ ਲੋਕ ਰਚੀ ਟੀਪੁ
 ਜੀਤਾ॥ ਪ੍ਰਕਾਸ ਵਾਕਾਸ ਮਾਪੈ॥ ਕਿਸੀ ਠਠਿ ਰ ਵਿਖੈ ਵਧ ਪਟਿ ਨਹੀ॥
 ਯਹਿ ਵਾਧਾ ਪਾਟਾ ਜੁ ਦ੍ਰਿਸੁ ਆਵਤਾ ਪੈ ਸੁਭਾ ਚਿ ਸਰੀਰ ਕਾ ਪੈ॥
 ਮੁਕਤ ਹੁ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸੁ ਮੈ ਆਵੈ॥ ਪਰ ਕਛੁ
 ਨਹੀ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਗਿਆਨੀ ਪੈ ਸਰਬ
 ਠਠਿ ਰ ਏਕ ਸਮਾਨ ਏਕ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ
 ਖੈ ਪੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਤਮਾ ਮੈ ਚੈ॥
 ਅਰੁ ਕਰਮ ਕਰਤ ਵਿਅਰਾਧੇ
 ਵਾਧੇ ਤੇ ਰਹਿਤ ਪੈ॥ ਜਬ ਸਰਬ ਜ
 ਗਤਿ ਬਿਖੈ ਮੈ ਪੁਰਨ ਪੈ॥ ਤਉ ਛੋਟਾ ਬਡਾ ਕਠਿਨ ਪੈ॥ ਅਰੁ ਮੁਠਿ॥

ਕੋਮ੍ਹਿਤਭੀਨਹੀ॥ ਅਹੁਹਰਖਸੋਗਤੇਮੁਕਤਿਹੋ॥ ਅਹੁਜਬਿਮੇਰੀ
 ਸਕਤਸੋਸਗੀਰਚੇਤਨਹੈਤਓਆਵਹੋਨਕਾਰਹੈ॥ ਹੋਗਜਫਲ
 ਤਪਅਹੁਦਾਨਜਗਅਹੁਪਜਾਦੇਵਤਿਯੋਕੀਕਾਯਹਿਹੈ॥ ਜੁਮੁਖੁ
 ਕਥਿਪਾਵੇ॥ ਜੇਤੀਤਪਸਆਅਹੁਭੁਜਨਮਾਨੁਖਅਧਕਿਕਰੇਹੈ॥
 ਅਹਿਕਾਰਵਾਕਾਬਹੁਤਹੋਤਹੈ॥ ਏਸੀਕਾਰਨਨਿਮੁਖੁਕੋਪਾਵੇਹੈ॥
 ਨਮੁਕਤਹੋਹੈ॥ ਅਹੁਬੀਜੁਆਵਹੋਨਕਾਯਹੀਹੈ॥ ਅਹੁਫਲੁ
 ਸੁਖਲੋਕਪੁਲੋਕਕਾ॥ ਅਹੁਬਹੁਜਿਜਾਬਿਚਾਹਨਾਕਰੇਹੈ॥ ਅਹੁਆਪ
 ਕੋਪਾਪਪੁਨਿਬਿਖੈਲਿਆਵਤਿਹੈ॥ ਅਨੇਕਦੇਹੋਵਿਖੇਫਲਦਾਕਾਰੇ
 ਗਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਜਚਾਹੋ॥ ਅਹੁਚਾਹਨਾਕਿਸੀਪਦਕੀਨਕਰੇ॥ ਤ
 ਓਆਵਾਗਵਨਮੈਰਹੈ॥ ਮੂਲਸਾਰੇਕਾਮਕਾਤਿਆਗਵਾਸਨਾਅ
 ਹੁਵਰ੍ਹਿਆਈ॥ ਅਹੁਵਹਨਆਸੁਮਕੀਅਹੁਚਾਹਨਾਅਪਨੇਦਫਾ
 ਨਣੇਕੀਹੈ॥ ਅਹੁਪਛਾਨਣਅਪਣਾਯਹੀਹੈ॥ ਜੁਸਰਬਜਗਤਿਏ
 ਐਏਕਪ੍ਰਮਾਤਮਾਬ੍ਰਹਮਸਮਜਾਣੇ॥ ਜੁਏਕਅਦੁਤੀਹੈ॥ ਆਤ
 ਮਾਬਿਨਅੰਰਕੁਛੁਨਹੀ॥ ਅਹੁਨਹੋਇਗਾ॥ ਜਬਅੰਸੇਮਨਿਵਿਖੈਦ੍ਰਿ
 ਤਕੀਆਸਰਬਰੂਪਅਪਣਾਜਾਣਾਹੈ॥ ਅਹੁਅਪਣੇਬਿਨਾਮੁਕਤ
 ਕਾਦਤਾਅਰਬਿਪਕਰਤਾਕਿਸੀਕੋਨਹੀਜਾਨਤਾ॥ ਜੇਦੇਖੈਹੈਆਪਕੋ
 ਦੇਖੈਹੈ॥ ਦੁਐਤੋਕਰਿਆਗਕਰਿਜੇਸੇਮੈਅਦੁਤੀਹੈਆਪਕੋਅਦੁਤੀ
 ਪਛਾਣੇਹੈ॥ ਅਹੁਜਾਣੈਹੈਜੁਨਮੁਖੈਕਿਨੈਉਪਜਾਇਆਹੈ॥ ਅਹੁ
 ਨਮੈਕਿਸੀਤੇਉਤਪਤਿਕੁਇਆਹੈ॥ ਚਾਹਨਾਅਹੁਸੇਕਲਪਅਪਣਾ
 ਹੈ॥ ਜੇਬਹੁਤਾਤਿਕੇਸਗੀਰੇਮੈਪ੍ਰਵੇਸਕੀਆਹੈ॥ ਜੇਚਾਹਨਾਨਹੋਇਆ
 ਵਾਗਵਨਜਗਤਕੀਅਤੀਤਹੈ॥ ਏਸਬੀਚਾਰੰਮਲਿਕਰਿਕੈਸੇਸ
 ਗਬਿਖੈਰਹਤਾਹੈ॥ ਤਉਆਪਕੋਮਲਨਤਾਅਹੁਬਿਧਤੇਪਵਿਤ੍ਰਨਾ
 ਨੈਹੈ॥ ਕਵਲਕੀਨਿਆਈ॥ ਜੁਸਦਾਜਲਮੈਰਹਤਾਹੈਅਹੁਜਲਿ
 ਨਹੀਪ੍ਰਸਤਾ॥ ਜੇਸੇਮੁਖੁਕੇਜਾਤਨਾਮਰੂਪਤੇਅਲੇਪਹੈ॥ ਅਹੁਸਰ
 ਬਅੰਗਿਸਗੀਰੇਕੇਮੈਪ੍ਰਰਨਜਾਣਾਹੈ॥ ਤੇਸੇਆਪਕੋਭੀਜਾਣੇਹੈ॥ ਕਿ
 ਜੇਕੁਛੁਹੈਸੋਆਤਮਾਹੈ॥ ਵਾਕੇਉਨਕੋਉਨਹੀ॥ ਜੇਦਇਆਕਰਿ
 ਪਾਪਾਤੇਮੁਕਤਿਕਰੇਗਾ॥ ਸਿਸਾਰਬਿਖੈਜਬਿਕਿਸੀਕੋਕਛੁਦੁਖਲ
 ਗਤਾਹੈ॥ ਅਹੁਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰੂਕੋਉਓਸਕਓਛੁਡਾਇਨਹੀਸਕ
 ਤਾ॥ ਤਉਅੰਤਿਕਾਲਿਕਰਮੇਤੇਕੈਸੇਛੁਡਾਵੇਗਾ॥ ਅਹੁਯਹਿਜੇਬਾ
 ਰਿਬਾਰਿਜਿਹਬਾਸੰਮੇਗਸਿਮਰਨਕਰੇਹੈ॥ ਆਤਮਾਸੁਖਤੇਅਪ੍ਰ
 ਪਤਿਹੈ॥ ਕਾਹੇਤੇਆਪਕਓਅਓਰਮਫ੍ਰਿਕਓਅਓਰਜਾਨਕਰ
 ਦੀਨਤਾਕਰੇਹੈ॥ ਅਹੁਜੇਮਫ੍ਰਿਕਓਆਪਿਬਿਖੈਅਹੁਸਰਬਜਗ
 ਤਿਬਿਖੈਪ੍ਰਗਨਿਜਾਨੇ॥ ਤਉਏਸਗਿਆਨਤੇਮੁਕਤਿਹੋਹੈ॥ ਅ

ਰੁਜਾਕੇ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਤੈ ॥ ਸਿਸਾ ਦੁਆਰੈ ਤਕਾਨ ਮਨਿ ਬਿਖੇ
 ਲਿਆਇ ਕੁਰਿ ॥ ਮਾਠਿ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਠਠਿ ਅਰੁ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦੇਖਤਾ
 ਅਰੁ ਮਾਠਿ ਕੋ ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਅਰੁ ਉਸ ਕੇ ਨਿਸਚੇ ਬਿਖੇ
 ਦੁਆਰੈ ਤਨਹੀ ਆਵਤਿ ॥ ਜੇ ਸੇਰਿ ਸੀਨੇ ਸੂਰਨ ਕਚਿ ਭੂਖਨ ਕਹਾ ਤਉ ਕੇਵ
 ਲ ਕਹਣੁ ॥ ਹੀਮਾਤੁ ॥ ਸੂਰਨ ਹੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਅਗਿਆਨ ਤੇ ਮੁਠੇ ਭਿੰਨ ਜਾ
 ਣਹੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ ਆਪ ਬੀਚਤਿ ਆਗਿ ਕਰਿ ਛੁਡਤਾ ਛਿਰੇ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ॥ ਤੇ ਸੇ ਮਾਨਖ ਮੁਲਾ ਅਪਣਾਤਿ ਆਗਿ ਮੁਕਤ
 ਕੀ ਆਸਾ ਅਚਿਰੇ ਤੇ ਕਰੇ ॥ ਜਾਣੈ ॥ ਜੁਮੈ ਟੇਵੇ ਅਰੁ ਗੁਰ ਅਰੁ ਕੋਉ
 ਅਉਰ ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਗਾ ॥ ਅਰੁ ਨਹੀ ਜਾਨਤਾ ॥ ਜੁਮੈ ਆਪ ਤੇ ਆਪ ਆਤਮ
 ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਭੂਖਨ ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਸਰਬ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ ॥ ਅਰੁ ਕੋਉ ਆ
 ਤਮਾ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ॥ ਆਪ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਜਾਨ ਕਰਿ ਆਪਿ ਬੀਧਿ ਨਿਮੈ ਪਜ
 ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਕੀ ਚਾਹਨਾ ਮੈ ਛਿਰੇ ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਚਾਹਨਾ ਜੁਹੈ ਸੁਮੰ
 ਦੁਹੈ ਜਾਕਾ ਅੰਤ ਨਹੀ ॥ ਅਰੁ ਕਈ ਪਟਿ ਤਨਹੀ ॥ ਜੇ ਗਾਜਾ ਪ੍ਰਬੰਧੀ ਅ
 ਰੁ ਅਕਾਸ ਪਾਵੈ ਤਉ ਭੀ ਚਾਹਣ ਤੀ ਜਾਤੀ ॥ ਜੇ ਸੇ ਅਗਾਨਿ ਜੇ ਤੀ ਆ
 ਲ ਕਜੀ ਆਡਾਲੀ ਐ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਧ ਕਰੇ ਤਿਹੈ ॥ ਸਾਤ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ॥ ਹੇ
 ਰਾਜਾ ਜਉ ਲਉ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖਿ ਮਨ ਅਰੁ ਸਰੀਰ ਕੀ ਚਿਰ ਮੈ ਬੀਧਿ ॥
 ਕਿਉ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵਤਾ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕਿਆ ਤਮਾ ਬਿਨਾ ਅਰੁ ਕੋ
 ਉਨਹੀ ॥ ਤਉ ਸਰੀਰ ਕਚਿ ਭੀ ਆਤਮ ਭੂਖ ਜਾਣੈ ॥ ਜੁਮੈ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ॥
 ਅਰੁ ਯਹਿ ਬਿਨਾ ਗਿਆਨ ਸਾਧਨ ਤੇ ਪਛਾਨਣਾ ਕਰਨਹੈ ॥ ਉਸ ਬਿਨਾ
 ਕਉਨਹੈ ॥ ਜੁਉ ਸਕਉ ਪਛਾਣੇ ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਜੁ ਅਵਤੀ ਭੂਖਨ ॥ ਅਰੁ ਵਹੁ
 ਤੁਹੈ ॥ ਆਤਮ ਦਰਸੀ ਕਹਾ ਹੇ ਸਤ ਮੈ ਸਮਝਾਹੈ ॥ ਜੇ ਆਵਣਾ ਸਰੂਪ
 ਕਾਸਤਿ ਸਿਰੁ ਅਰੁ ਵਸਿ ਕਰੇ ॥ ਟ੍ਰੀ ਚਿਕੇ ਤੇ ਹੋਤਿ ॥ ਅਰੁ ਆ
 ਪਾ ਬੇਗ ਪਾਵਣ ਕਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੇ ਹੋਤੈ ॥ ਆਪ ਕੋ ਕੈ ਸੇ ਪਛਾਣੀ
 ਏ ॥ ਅਰੁ ਤੁਮ ਵੇਦਾਂਤਿ ਵੇਖੇ ਆਗਿ ਆਕਰੇ ॥ ਜੇ ਕੁਛ ਪੈਸੇ ਯਹੀ
 ਹੈ ॥ ਇਸ ਬਾਤ ਕੈ ਸੇ ਨਿਸਚੈ ਕਰੇ ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ॥ ਜਾਨੇ ਜਗ
 ਤਉ ਯਜਾਇ ਆਹੈ ॥ ਇਹ ਮਨੁ ਖੋਭੇ ਜਨ ਕੇ ਅਪੀਨ ਹੈ ॥ ਯਕੋ ਕੈ ਸੇ
 ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਹੀ ਐ ॥ ਬਾਸ ਕਰਨ ਕਹਾ ਹੇ ਪੁਰ ਜਉ ਲਉ ਮਾਨਖ ਅ
 ਪਕੋ ਨਹੀ ਪਛਾਣਾ ॥ ਅਪੀਨ ਤਮੈ ਬੀਧ ਹੈ ॥ ਜਬ ਆਪ ਕੋ ਪਛਾਣ
 ਤਬ ਕਰਤਾ ਅਰੁ ਕਿਲੋ ਕਨਾ ਬੁਝੈ ਆ ॥ ਜੇ ਸੇ ਲਕੜੀ ਅਗਾਨ ਬਿ
 ਖੈ ਪਾਈ ਅਗਾਨ ਕਾਰੁ ਪਹੋਤਿ ॥ ਅਰੁ ਪੁਸਵ ਬਿਖੇ ਨ ਰਹਾ ॥ ਜੇ
 ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਸੁਰਜ ਸੇ ਮਿਲਾ ਸੁਰਜ ਰੁਇ ਆ ॥ ਅਰੁ ਏਕ ਆਤਮਾ
 ਭੁਇ ਆ ॥ ਹੇ ਪੁਸਿ ਮਾਨਖ ਕੋ ਅਪ੍ਰਤੀਤ ਬੀਧ ਕਰੇ ॥ ਜਉ ਲਉ
 ਪ੍ਰਤੀਤ ਬੁਧਿ ਬਿਵਹਾਰ ਕੀ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧ ਪੰਚਤਤ ਅਰੁ ਏਕੀ
 ਯੋਗੀ ॥ ਤਉ ਲੋਏ ਸਬੁ ਪਬਿਖੇ ਬੀਧ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਬੁਝਿ

ਵਾਨਜਾਨਕਾਰਿਉ ਦੀਓਧਰਿਬਲੀਨਹੀਹੋਤਾਅਰੁਪਰਮਾਰਭ
 ਕੋਨਹੀਪਾਵਤਾਅਰੁਯਹਿਮਜ਼ਤਾਹੈਜੀਕਾਰਸਰੀਰਕਾਆਪ
 ਕੋਦਿਜ਼ਕਾਰਿਕਰਿਆਪਕੋਦਿਸਾਰਕਾਰਿਤਰੀਗੋਕੋਨਦੀਤੇਭਿੰਨ
 ਜਾਨਣਾਜੈਸੇਲਖਾਰੀਲੇਖਣਕੋਕਾਨਪਰਗਥਕੋਕਈਚਿਰਕ
 ਜਤਾਫਿਰੋਜਬਬੁਧਠਿਰਆਵੈਤਬਕਾਨਤੇਪਾਵੈਅੰਸੇਹੀਅ
 ਪਕੋਦਿਸਾਰਕਾਰਿਅਓਰੋਤੇਮੁਕਤਿਚਾਹੇਹੈਅਰੁਨਹੀਜਾਨਤ
 ਜੁਆਪਮੁਕਤਿਰੂਪਹੈਅਰੁਜਿਨਕੋਗਿਆਨਨੇਤ੍ਰਪਲੇਹੈਚ
 ਹਨਾਤੇਮੁਕਤਿਰੂਪਰੁਏਹੈਅਰੁਸਰੀਰਕੋਅਪਨਕਰਮਜਾਨ
 ਕਰਿਆਤਮਕੋਸਧਜਾਨਤੇਹੈਹੇਪਿਆਰੇਤੁਆਪਜਾਤਅਰੁ
 ਨਾਮਰਪਤੇਅਤੀਤਹੈਅਪਨੇਸਿਕਲਪਤੇਅਨਕਪ੍ਰਕਾਰਕੀਦੇ
 ਹੋਮੈਆਵੈਹੈਤੇਕੀਚਾਹਨਾਬਿਨਕੋਉਤੁਭਿਕਓਦੇਹਬਿਖੇਨਹੀ
 ਲਿਆਇਆਜੋਕੋਉਤੁਭੁਕੋਦਿਜ਼ਹੈਜੋਸਰਬਸਿਸੁਆਤਮ
 ਤੇਹੈਦੁਅੰਤਕਹੀਨਹੀਵਹੁਪਾਸਜਗਤਕੋਤੇਮੁਕਤਹੈਜੈਸੇ
 ਪੰਛੀਜਾਲੀਵਿਕੇਫਾਸੇਅਰੁਜਾਲੀਕੋਤੇਜ਼ਜਾਕਰਿਦੋਨਾਵਕ

ਪਰਪਗਰਥੋਅਰੁਬੁਭੇਅਰੁਆਵਾਗਓਨ
 ਮੈਪੜੇਗਜੇਸਤਿਬੁਤਬੇਨਤੀਕਰੀਹੋਪ੍ਰਮਰੁ
 ਰਪੁਰਬਤੈਨੇਆਗਿਆਕਰੀਜੁਸੁਬਆਤਮਾ
 ਹੈਅਰੁਬਹੁਜ਼ਦਿਸੁਤੁਨਵਿਕਾਕਾਦੀਆ
 ਨਜੋਯਹਿਆਤਮਾਹੈਤਉਪਾਪਪੁਨਾਅਰੁਨਕਰੁ
 ਸੁਰਗਕਾਕੋਪਾਪਤਰੁਇਆਬਿਸਨਕਹਾਹੋਰਾ
 ਜਾਨਿਹਿਸਿਸੈਯਹਿਆਤਮਾਹੈਅਰੁਆਵਾਗਓਨ
 ਅਰੁਮਲਨਤਾਅਰੁਬਿਧਤੇਮੁਕਤਹੈਨਕਬੀ
 ਜਨਮਾਹੈਨਨਾਸੋਹੋਇਗਾਨਕਹੀਸੋਆਇਆਹੈਨਜਾਤਾ
 ਹੈਕਾਹੋਜੁਦੇਸਕਾਲਤੇਅਤੀਤਹੈਅਰੁਸਦਾਇਸਾਬਿਰਹੈਅ
 ਰੁਸਤਿਉਦੀਯੋਅਰੁਦੇਹਿਕੋਤੇਅਨੀਦੀਹੈਅਰੁਅਪਨੀਚਾਹ
 ਨਾਤੇਬਾਸਨਾਤੇਆਪਕੋਜੀਵਮਾਨਾਹੈਅਰੁਮੁਫਤੇਭਿੰਨਜਾਨਕਰ
 ਆਵਾਗਵਨਾਅਰੁਪਾਪਪੁਨੀਅਰੁਨਰਕਸੁਭਾਬਿਖੇਫਿਰੇਹੈ
 ਅਰੁਜਹਾਂਚਾਹਨਾਕਰੇਹੈਅਨੇਕਸਰੀਰਜਾਕਰਿਪਾਵੈਹੈਸ
 ਹੀਤਉਮੁਕਤਰੂਪਰੋਹੋਆਵਾਗਵਨਿਕੀਮਲਨਤਾਤੇਅ
 ਤੀਤਹੈਬਿਧਮੁਕਤਿਆਪਕੋਮਾਨਕਰਮੁਲਅਪਨਾਬੈਸਾ
 ਗਾਜੈਸੇਸੁਨਿਯਾਰਸਵਨਤੇਰੂਪਨਕਰਿਅਨੇਕਨਾਮ

੨੮

ਗਏਹੈ॥ ਅਰੁ ਮੂਲ ਸੂਰਨਹੀਹੈ॥ ਭੁਲਾਵੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਦਿ ਚਾਰ
ਤੇਰੁ ਕਹਿ ਕਰਣ॥ ੨੧॥ ਸਰੁ ਕੇਵਲ ਸਵਰਨਹੈ॥ ਹੇਰਾ ਜਾ ਜੈਸੇ ਸਿ
ਸੁਨਿਉਖ ਬਿਖੋ॥ ਅਰੁ ਪ੍ਰਤ ਦਧ ਵਿਖੋ॥ ਅਰੁ ਅਗਨਿ ਲਕਰੀ॥
ਅਰੁ ਅਲੇਸਾ॥ ਅਰੁ ਪਾਥਰ ਬਿਖੋ॥ ਤੈਸੇ ਹਓ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਬਿਖੋ
ਵਿਆਪਕ ਅਰੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਮੁਠਿ ਕੋ ਆਪ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣੇ॥ ਸੇ
ਅਵਿਦਿਆ ਤੇਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਆਪ ਹਰਿ ਗਵਣਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਸਰੀਰ
ਜਾਨਣਾ ਕੇਵਲ ਕ੍ਰਮਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਸਰੀਰ ਜਗਤੁ ਨਾ ਸੁਖ ਪਨ ਕੀਨਿ
ਆਈਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਸੁਖ ਨੇ ਮੈ ਦੁਖ ਸੁਖ ਅਰੁ ਅਨੇ ਕਪੂਰ ਕਾ ਰਦੇਖੀਏਹੈ
ਜਾਗੇ ਤੇ ਰੇਖੁਰੀ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਹੀ ਆਵਤੀ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਯਹਿ ਜਗਤਿ ਜਾ
ਗਤ ਸੁਖ ਪਨ ਕੀਨਿ ਆਈਹੈ॥ ਜੇਨੇ ਰੇਖੇ ਲਣੇ ਮੈ ਉਤਪਤਿ ਹੋਤਿਹੈ॥
ਅਰੁ ਮੀਟਣੇ ਮੈ ਨਿਵਰਤਿ ਹੋਤਿਹੈ॥ ਬੁਧਵਾਨ ਦੁਹੈ॥ ਜੁ ਸਰੀਰ ਅ
ਰੁ ਜਗਤਿ ਕੋ ਮਿਥਾ ਜਾਨਿ ਕਰਿ॥ ਆਪ ਕੋ ਆਤਮ ਸਰੂਪ ਜਾਣੈ॥
ਹੇਰਾ ਜਾ ਯਹੀ ਆਤਮ ਜਗਤਿ ਕਾ ਜੀਵਹੈ॥ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤੇ ਸਰ
ਬ ਕੇ ਚੈਤਨ ਤਾ॥ ਅਰੁ ਨਿਰਮਲ ਤਾ॥ ਅਰੁ ਬਲ ਸਰਬ ਵਸਤਿ ਪ
ਰਹੈ॥ ਜਬ ਸਰਬ ਆਤਮ ਹੋਵੈ॥ ਤਥਿ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਕੋ ਭਿੰਨ ਆਪ ਤੇ ਜ
ਨਣਾ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਦਾਸ ਮਾਨਣਾ॥ ਅਖੰਡ ਕੰਧੰਡ ਕਰਣਹੈ॥ ਕ
ਓਣ ਬਿਧਹੈ ਜੁਨ ਦੀਤੇ ਤਰੀਕੇ ਰਹਿੰਨ ਜਾਣੀਏ॥ ਹੇਰਾ ਜਾ ਤੁੰ ਆਤੁ
ਮਾਹੈ॥ ਤੁਏ ਕਬੀ ਮ੍ਰਿਤ ਨਹੀ॥ ਸਦਾ ਜੈਸੇ ਕਾ ਤੈਸਾ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਦ
ਐਤ ਕੇ ਤੇਰੇ ਵਿਖੈ ਮਾਰਗ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਦੇ
ਵਤਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁਖਾ॥ ਅਰੁ ਪਸੁ ਅਰੁ ਪੰਛੀ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਮਾਨਿਹੈ॥ ਸ
ਰਬ ਤੁੰਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਤੁਠਿ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੋਤਿਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੁਠਿ ਵਿਖੇਲੀ
ਨਿਹੋਤਿਹੈ॥ ਤੁੰ ਅਰੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸੁਤ ਹਰਿ ਤਜਨ ਮਮਰਨ ਤੇ ਅਤੀਤ
ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਜੁ ਆਪ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਾਨੇ ਤਉ ਦੁਐਤ ਨਿਸਚੈ ਹੋ
ਤਹੈ॥ ਅਰੁ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਐਰ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੁੰਹੀਹੈ॥ ਮਸਰਸ
ਕਹਾਹੈ॥ ਭੁਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇਖ ਤੁੰ ਸਰਬ ਦੇਵਤਾ ਅਰੁ ਮਾਨੁਖਿ ਅਰੁ
ਪ੍ਰਥਵੀ॥ ਅਰੁ ਅਕਾਸ ਸਿੰਜੁ ਗਤ ਤੇਰੇ ਬਿਖੋ ਪ੍ਰਗਟਿਹੈ॥ ਅਰੁ
ਕੋਊ ਤੁਠਿ ਤੇ ਭਿੰਨਹੈ॥ ਜੈਸੇ ਦੂਖ ਸੁਰਜ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਯ
ਹਿ ਸਰਬ ਜਗਤਿ ਤੁਠਿ ਤੇ ਭੁਇਆਹੈ॥ ਅਰੁ ਭੁਤਿ ਭੁਤਿ ਕੇਨਾ
ਮਰੁਏਹੈ॥ ਜਬ ਆਪ ਕੋ ਤੈਨੇ ਅਨਾਮ ਅਰੁ ਪਮਾਨਾ ਤਬ ਸਰਬ
ਜਗਤਿ ਕੋ॥ ਅਰੁ ਪਾਪ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਅਪਣਾ ਜਾਣੈਗਾ॥ ਅਰੁ ਮ
ਨੇਗਾ॥ ਜੁ ਆਤਮਾ ਬਿਨਾ ਐਰ ਕਛੁ ਨਹੀ॥ ਸਰਬ ਨਾਮ

ਰੂਪ ਬਿਖੇ ਪੁਰਨਹੈ॥ ਅਰੁ ਨਾਮ ਰੂਪ ਤੇ ਅਤੀਤਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਜਾਜ
ਨੇ ਚਾਹਨਾ ਬਿਖਿ ਮੁਕਤ ਕੀ ਮਨ ਤੇ ਦੁਰਕਰਕ ਬਿਨਿਗਸਕੁਇਆਹੈ॥
ਸੋ ਆਪ ਕੋ ਏਕ ਅਦਤੀ ਜਾਨ ਕਰਆ॥ ਦਾਗਦਨ ਕੀ ਕੰਵ ਕੇ ਕਰਮ ਸੰਜੁ
ਗਤਿ ਪੁਤੀ ਬਾਜੀ ਗਿਰਕੀ ਜੁਘਰੀ ਘਰੀ ਮੈ ਅਭਿਰਖੇਲ ਕੇਲੇਹੈ॥ ਜਾਨਕ
ਰਿ ਆਪ ਕਠਿ ਕਠਿ ਤੁਕਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨੇਹੈ॥ ਅਰੁ ਕਰਨੇ ਅਕਰਨੇ ਅਕਥਾਪਪੁ
ਨਿ ਅਰੁ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮੈ ਲਿਪਤ ਨਹੀ॥ ਸੁਰਜ ਕੇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕੀ ਨਿਅਈ॥ ਫੁਲੇ ਤੇ
ਪ੍ਰਸਿਨ ਨਹੀ॥ ਅਰੁ ਕਾਟਿ ਓਤੇ ਸੁਕਨ ਹੀ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਜੇ ਤੁਧੇ ਇਛਾ ਮੁਕਤ ਕੀ
ਹੈ॥ ਅਰੁ ਚਾਹੇਹੈ॥ ਮੁਖਿ ਸੇ ਮਿਲੇ ਤਉ ਜਗਤ ਕੇ ਅਰੁ ਜੇ ਕਛੁ ਦਾਮੈ ਕੇਵਲਿ ਮਿ
ਥਿ ਆਜਾਣਾ॥ ਅਰੁ ਮੁਖਿ ਕੋ ਜੇ ਆਤਮਾ ਸਰਬ ਪੁਰਨਿ ਹੋ ਸਰਬ ਠਠਿ ਰਾਮ
ਰਸ ਹੀ ਗਬਿਖੇ ਨਿਹਚਲ ਜਾਨੀ॥ ਜੁਨਾ ਸੀਨ ਹੀ॥ ਅਰੁ ਪਾਲਣਾ ਅਪਨੇ ਸ
ਰੀਰ ਕਾਰਿ ਸੀ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪਟਿਵਿਧਿ ਮਨਿ ਮੈ ਨਿਲਿ ਆਉ॥ ਅਰੁ ਸਹਜ ਜਗਤ
ਸੁਰਗਿ ਅਰੁ ਪਾਤਾਲਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਾਨ ਕਰਿ ਭੇਦ ਉਚੀ ਚਿਕਾਮਾਨਿ ਤੇ
ਤਿ ਆਗਿ॥ ਅਰੁ ਸਰਬ ਕੇ ਤਰੀਗ ਸਮੁੰਦ ਅਭਾਧ ਕਾ ਜਾਨਾ॥ ਅਰੁ ਯਹਿ ਭੁਰ
ਮਜੁ ਤੇ ਰੇਮਨ ਕੇ ਬਿਖੇ ਦ੍ਰਿਜੁ ਭਇਆ ਹੋ॥ ਜੇ ਕਉ ਮੁਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇਗਾ॥ ਤਿ
ਆਗ ਕਰ ਆਪ ਕੋ ਸਰਬ ਵਿਖੇ ਵਿਆਪਕ ਜਾਣਾ॥ ਜੁਯਹ ਸਹਿਜੇ ਮੁਕਤਿ ਰੂਪ
ਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨਿ ਅਰੁ ਅਪਨੇ ਹੋ ਕਾਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਅ
ਪਨੇ ਗਿਆਨ ਤੇ ਅਰੁ ਪਛਾਨਣੇ ਤੇ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ਇਸ ਬਿਨ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜੁ ਮੁਕਤ
ਕਰੇਗਾ॥ ਜੁ ਮੁਖਿ ਕੋ ਆਪ ਤੇ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਮੁਖਿ ਤੇ ਭਿੰਨ ਜਾਣੇ ਹੈ॥ ਵਹੀ ਬਿ
ਧਿ ਹੈ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਅਚਾਹੇ ਕਰਿ ਸੁਭ ਅਸਰੁ ਜਗਤਿ ਕਾ ਕਰਮ ਹੈ॥ ਅਪਣਾ
ਅਰੁ ਸੁਭਾ ਉਸਰੀਰ ਕਾ ਜਾਣੇ॥ ਅਰੁ ਆਪ ਕੋ ਕੇਵਲ ਆਤਮਾ ਜਾਣੇ॥ ਸੋ ਬਿ
ਧਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਖ ਸੁਖ ਤੇ ਛੁਟੇਹੈ॥ ਹੇ ਰਾਜਾ ਮਾਨੁਖ ਜੇ ਤਾਭੁ ਜਨਿ ਤਪਸਿ ਆਹੇ
ਮਜਗ ਕਰੇਹੈ॥ ਜੁ ਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ॥ ਪਾਰਿਜਥਿ ਲੇ ਅਹਿ ਕਾਰ
ਰਿ ਮੇਕਾ ਗਾਧ ਤਹੈ॥ ਮੇਗਾ ਪਾਵਣਾ ਅਰੁ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਹੀ ਹੋਤਾ॥ ਅਰੁ
ਆਪਣਾ ਮੇਗਾ ਅਰੁ ਮੁਕਤ ਕਾ ਅਪਣਾ ਪਛਾਨਣਾ ਹੈ॥ ਕਿਆ ਜੇ ਮੁਖਿ ਕੋ ਅਪ
ਣੇ ਅਰੁ ਸਰਬ ਇਸਥਾ ਵਰਜੀਗਾ॥ ਬਿਖੇ ਪੁਰਨਿ ਜਾਨੇ॥ ਕਹੀ ਘਟ ਬਧਨਿ ਦੇਖੈ
ਆਪ ਕੋ ਆਤਮਾ ਗਿਆਨ ਰੂਪ ਜਾਣੇ॥ ਜੁ ਮੁਖਿ ਬਿਨ ਕੋ ਉਦਸਤਿ ਨਹੀ॥ ਅ
ਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜੇ ਚਾਹੇਹੈ॥ ਯਹਿ ਭੀ ਬਿਧਿ ਹੈ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਮਨਿ ਜੇ ਸਿਕਲ ਪਵਿਕਲ
ਪਵਿਕਾਰੁ ਪਹੈ॥ ਜੇ ਕਈ ਚਾਹਨਾ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਕਹੀ ਨਿਸਚੇਹੈ॥ ਜੇ ਏਕ ਸਮੈ
ਚਾਹਨਾ ਬਿਖੇ ਓਕੀ ਭੀ ਕਰੇਗਾ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਹਰਿ ਬਾਤ ਕਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ॥ ਜੇ
ਕਛੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਮਨਿ ਵਿਖੈ ਦ੍ਰਿਜੁ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਸੁਪਨਿ ਵਿਖੈ ਵਹੀ ਭਾਸੇਹੈ॥ ਕਿ
ਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੇ ਏਕੀ ਚਾਹਨਾ ਕੀ ਕੀ ਭੁਜਨਿ ਤਪਤੀਰ ਬੁਜਾਤਾ ਪਰੁ

ਈ॥ ਅਭਿਰਸਮੈ ਸਰੀਰ ਪਾਲਨਾ ਅਰਧਨਿ ਅਰੁ ਸੁਆਦੇ ਬਿਖੇ ਭੀ ਜਾਵੇ
 ਗਾ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਰਬ ਚਾਹਨ ਤੇ ਅਚਾਹਾ ਅਰੁ ਕਾਮਨਾ ਤੇ ਅਕਾਮ ਹੋ ਕਰਿ
 ਅਰੁ ਵਾਸਨਾ ਤੇ ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗ ਕਰਾ ਚਾਹਨਾ ਬਿਧਿ ਮੁਕਤ ਕੀ ਕਬੀਲ
 ਕਰੀਓ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਆਪ ਆਤਮਾ ਹੋ॥ ਮੁਕਤਿ ਤੁਝਿ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਰੁਝੀ॥ ਅਪ
 ਏਕੀ ਏਕੇ ਕਿਉ ਛੁਛੇ ਹੋ॥ ਜੇ ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨ ਹੀ॥ ਕਾਹੇ ਤੇ ਏਕ ਅਦੁਤੀ
 ਹੋ॥ ਅਰੁ ਤੁਝ ਤੇ ਕੋ ਉਚਿਤ ਪਦ ਨ ਹੀ ਗਾਖਤਾ॥ ਜੇ ਤੁਝ ਕੇ ਮੁਕਤ ਕਰੇ ਗ
 ਤੂੰ ਆਪ ਕੋ ਆਪ ਬਿਧਿ ਜਾਨੇ ਹੋ॥ ਨ ਹੀ ਤਚਿ ਦੇਖ ਜੁਨਿ ਜੁਨਿ ਹ ਬਿਧਿ ਨਿਮੁਕਤ
 ਰੂਪ ਅਰੁ ਤੂੰ ਪੂਰੁ ਤਿਲੇ ਕੀ ਕਾ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਜਗਤ ਕਾ ਹੋਵੈ॥ ਅਰੁ ਅੰਸੇ ਬ
 ਲਾਸ ਕਤ ਹੋ ਤੇ ਚਾਹਿ ਵੇਦ ਹੋ ਕਰਿ ਆਸ ਭੁਲਿਆ ਈ ਕੀ ਅਭਿਰਸੇ ਜੇ ਹੋ
 ਹੀ ਗਾਖੇ ਅਵਿਦਿਆ ਤੇ ਹੋ॥ ਹੇ ਗਾਜਾ ਚਾਹੀ ਅੰਜਨ ਮਨ ਕੇ ਸਰਬ ਰੁਗਮੇ ਅੰਤਰ
 ਬਾਹਰ ਕੀ ਆਤੇ ਜੇ ਕਛੁ ਹੋ ਹੀ ਨਾ ਹੀ ਉਠਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਮਾਦ ਬਕੀ ਚਿਰ ਜਾਇ ਕਰ
 ਦੁਆ ਤੇ ਕੋ ਬਿਸਾਰ ਦੇ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਚਾਹਨਾ ਜੇ ਬੀਜ ਬੀਧਿ ਨ ਕਾਹੇ॥ ਤਿਆਗ ਕਰਿ
 ਨਿਰਬਾਸਨ ਹੋਇ ਕਰਿ ਨਿਸਚੇ ਕਠਿ ਜਾਨ ਜੁਮੈ ਆਤਮਾ ਨਿਰੰਜਨਿ ਹੋ॥ ਅਰੁ ਸਹਿ
 ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਮੇਰਾ ਹੋ॥ ਹੇ ਗਾਜਾ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਤਿ ਬਿਸਨ ਜੀ ਕੇ ਵਚਨ ਸੁਣ ਕਰ
 ਆਤਮਾ ਬਿਖੇਲੀ ਨਿਰੁਝਿਆ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਜਗ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕਾ ਸੰਪੂਰਨ ਭੁਇਆ॥
 ਅਰੁ ਬਿਸਨ ਜੀ ਨਿਜ ਧਾਮ ਕੇ ਗਏ॥ ਬਾਸ ਕਰਨ ਕਹਾ ਹੋ ਪੁਰ ਜੇ ਮੁਕਤ ਚਾਹੈ
 ਤੇ ਤਉ ਜਉ ਉਪ ਦੇਸਿ ਬਿਸਨ ਜੀ ਰਾਜੇ ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਕੀ ਆ॥ ਅਰੁ ਵਹਿ ਅ
 ਪਨੇ ਸਰੂਪ ਬਿਖੇਲੀ ਨ ਭੁਇਆ॥ ਤੂੰ ਭੀ ਨਿਹਚੈ ਕਰਿ ਕੇ ਜਾਨੇ ਜੁਮੈ ਆਤਮਾ ਹੋ
 ਅਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇ ਲੋਕ ਰਿਚੀ ਟੀਪ੍ਰ ਜੀ ਤਿ ਬਿਖੇ ਪੂਰਨ ਅਰੁ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਹਾ॥ ਅ
 ਤਮ ਦਰਸੀ ਜਬ ਯਹਿ ਸਰਬ ਵਚਨ ਸਰਵਨ ਕਰ ਸੁਣੇ ਅਰੁ ਆਤਮਾ ਕੇ ਦੇਖ
 ਅਰੁ ਆਪ ਕੇ ਪਛਾਣਾ॥ ਤਬ ਆਤਮਾ ਵਿਖੇਲੀ ਨ ਭੁਇਆ॥ ਅਰੁ ਸਰੂਪ ਸੇ
 ਮਿਲਾ॥ ਅਰੁ ਬਿਧਿ ਮੁਕਤ ਕੇ ਭੇਤੇ ਨਿਰਭੇ ਭੁਇਆ॥ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਧੀਰੀ
 ਵਿਸਨਿ ਪੁਰਾਨਿ ਸੰਪੂਰਨ ਸਮਾਪਤਾ॥ ॥ ੧॥ ੨॥ ੪॥ ੧੪ ੨੧੪ ੩੧

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ। ਸ੍ਰੀਗਮਜੀ॥

੧

ਗਗਗਮਕਲੀਮਹਲਾ॥ ੧॥ ਤਦਿਥਾਥਾਥਿਹਿਰ

ਮਪੰਖੀਕੇਰੁਪਥਾ॥ ਤਦਹੁਏਕਨਾਮਕਾਅਧਾਰਧਾਤਦਖ

ਤਾਪੀਤਾਕਛੁਨਥਾ॥ ਪੰਚਤਤਨਿਰਥਾਇਥੇ॥ ਓਸਕੀਏ

ਥੀਤਰੀਧਤੰ॥ ੧੧੩॥ ਸਬਦਤਿਨਗਿਆਨਮਾਧਿਆ

ਨਸਿਤੋਖਏਨਾਪੰਜਾਤਤਾਕੀਏਹੁਥੀ॥ ਜਿਨਕਚਿਏਨਾਤਤਾਕੀ

ਕਿਛੁਸਰਤਿਹੈਤਿਨਕਚਿਏਹੁਥੀ॥ ਕੀਕਿਛੁਨਾਧਾਪਤਿਹੈ॥ ਤਾ

ਥਾਥਾਧਿਆਨਪਰਿਕਰਿਅਜੇਏਨਿਰਕਾਰਤੁਜਿਧੈਦਾਹੈ

ਭ੍ਰਿਅਹੈ॥ ਸੋਕਹਾਤੇਹੈਭ੍ਰਿਅਹੈ॥ ਅਤੇਵਰਤੰਗਾਕਿਤਨਾਕੁ

ਵਰਤਿਅਹੈ॥ ਤਬਧਰਤੀਅਕਾਸਚੰਦਸੂਰਜਕਛੁਨਥਾ

ਪਚਿਣਪਾਣੀਕੀਕਛੁਨਥਾ॥ ਸੁਨਿਮੰਡਲਕੀਨਥਾ॥ ਤੁਕਹਾਰੇਹੈ

ਥਾ॥ ਧੈਏਕਿਸਥੈਭ੍ਰਿਅਹੈ॥ ਅਰਤੇਰਾਮਾਤਾਪਤੰਕਵਨੇਹੈ॥

ਨਿਤੁਬਤਾਭ੍ਰਿਜੀ॥ ਤਾਹੁਕਸੇਹੈਭ੍ਰਿਅਜੇਮੇਰੀਸਚਕੀਏਹੈ॥

ਸੋਤੋਖਮੈਤਸਾਨਦਿਤਾਹੈ॥ ਸਚਕਚਿਜੀਓਹੈਸਾਸੁਨਾਹੈ॥

ਸਿਤੋਖਕਚਿਸਾਸੁਹੈ॥ ਪਰਅਹਾਰਨਾਹੈ॥ ਨਾਮੁਬਾਲਾਹੈ॥

ਬੁਛਾਨਾਹੈ॥ ਧਿਆਨਕਚਿਧ੍ਰਮਹੈ॥ ਪਰਕਲਾਨਾਹੈ॥ ਪਰਸੁ

ਰਤਸਚਿਕਹਿਤਾਹੈ॥ ਪਰਜੁਗਤਿਨਾਹੈ॥ ਗਿਆਨਦੀਪਕੁਚਾ

ਨਣਹੈਪਰਤਿਪਤਿਨਾਹੈ॥ ਤਾਥਾਥੇਅਹਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪਾਤ

ਸਾਹੁਏਹਵਸਤਤਧਅਸਾਨਬਖਸੀਹੈ॥ ਪਰਏਸਦਾਸਿਰਮ

ਹਅਸਾਨਹਥਾਭ੍ਰਿਚਿਨਹੈ॥ ਅਸਾਡੀਨਿਸਾਕਿਤਵਿਧਹੈ॥

ਓਹਵਸਤਿਅਸਾਨਮਿਲੈਜਿਤੁਅਸਾਡੇਆਤਮੇਤਿਪਤਿਅ

ਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਿਕਾਰਸਚਾਧਾਤਿਸਾਹੁਬੋਲਿਆ॥ ਜੇਨਾਨਕਮੈਤੇ

ਗਨਾਉਕਦਰਤਰਖਾਹੈ॥ ਜੇਹਝੀਵਸਤਅਸਾਤੁਸਾਨ

ਦਿਤੀਹੈ॥ ਓਸਨੇਜਪਜਪੁਸਿਸਾਰਤਰਗਾ॥ ਧਰਤੀਅਕਾ

ਸਤਰਗਾ॥ ਤਾਥਾਥੇਹਥਜੋਕਹਿਉਰਖਝੋਹੈਭ੍ਰਿਅ॥

6

ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਉਹ ਵਸਤਿ ਕਵ ਛੋਹੇ ॥ ਤਾਹੁ ਕਮਰੁ
 ਇਸਾ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਬੋਲਿਆ ਜੇ ਅਸਾ ਜੀਉ ਸਾਸ
 ਅਸਾਤੁ ਸਾਨ ਬਖਸਿ ਆਹੈ ॥ ਤੁਸਾ ਵਿਚ ਦੋਹੇ ਇਕੁ ਰਿਬਾ
 ਹਰਿ ਨਿਕਲ ਗਾ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੁ ਜਾਏ ਆਹੀ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ ਕਹਿ
 ਆਜੀ ਮਿਹਰਵ ॥ ਨਿਉ ਸਜੈ ਉਦਾ ਤਿਸ ਵਸਤ ਦਾਰ ਗਰੁਪ
 ਕੇਹਾਹੈ ॥ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ ਦਸ ਜੀ ॥ ਚਿਅੰ ਮੋਗ
 ਨਾਉਹੈ ॥ ਸੋ ਉਤੇਗਾ ਨਾਉਹੈ ॥ ਸੋ ਉਤੇਗਾ ਹੁਣ ਨ ਕੀਤਾਹੈ ॥
 ਚਿਉ ਜਪਣ ਨ ਕੀਤਾਹੈ ॥ ਚਿਉ ਅੰਦਰ ਅਤਿ ਸੋ ਉਦਿ ਚਭੇਦ
 ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਇਕੁ ਰਤੀ ਕੁ ਬੋਲੀ ਦਾਨ ਸੁਨਾਰਾ ਖਿਆਹੈ ॥
 ੧ ॥ ॥ ਸੋ ਲੇਕਾ ॥ ਦਇਆ ਦਤ ਦਤਾਰ ਪ੍ਰਕੁਟ ਸਰਅ
 ਵਰਨ ਕੇਇ ॥ ਬਾਜਹਨ ਗਾਰੇ ਸੁਨਿ ਕੇਦਰ ਸਤੁ ਗਾਰੇ ਹੋਇ ॥
 ੨ ॥ ॥ ਪਚਿਤੀ ॥ ਧਰਨ ਗਰਨਤ ਬਕੁ ਛੁਨੀ ਅਵਰਧਿਆ
 ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜੀਅ ਜੇਤ ਕਿਛੁ ਪੈਦਾ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਛੁ ਦਿਸਈ ਹੋ
 ਇ ॥ ਵਰਨ ਭੇਖ ਕਿਛੁ ਰੂਪ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਉਪਜੈ ਸਾਜਾ ॥ ਨਿ
 ਰਮਲਾਨ ਕਨਾਮੁ ॥ ਨੇਪਧ ਜੈ ਬਿਹੰਗ ਮਾਥਿ ਸਮਾਇ ॥ ੩ ॥
 ਤਾ ਕਾ ਬਾਸਰ ਸਾਹੁ ਇਆ ॥ ਅਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਉਹ ਵਸਤੁ ਜੇ
 ਅਸਾਨ ਬਖਸਿਹੈ ਉਸ ਦਾ ਉਸ ਬਦਹੀ ਹੋਗਾ ॥ ਤਬ ਬਾਬੇ
 ਜਾਤਾ ਜੀਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਸਬਦਹੈ ॥ ਪਰ ਉਸ ਦਾ ਰੂਪ ਅਜੇ
 ਦਸਿਆ ਨਹੀ ॥ ਰੂਪ ਉਸ ਦਾ ਗੁਹ ਜਰਖਿਆਹੈ ॥ ਕਿਸੇ ਗੁਰ
 ਮੁਖ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇਆਹੈ ॥ ਇਹ ਮਾਤਾ ਪਿਰਾ ਬਿਨਾ ਜੇ ਮਆ
 ਹੋ ॥ ਰਕਤ ਬਿੰਦ ਤੇ ਨਹੀ ਉਪਜਿਆ ॥ ਸੁਖ ਭੀ ਹੋਇ ਸਕਾ ਚਕਾ
 ਭੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਹ ਸਤ ਭੀ ਹੋਇ ॥ ਜੀਭ ਭੀ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰ
 ਰਸਾ ਸੁਮਾਸ ਬਿਨੁ ਏਹੁਹੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਏ ਪ੍ਰਯੁਗਾਦਰ ਸਨਾਹੀ
 ਏਹ ਅਦਮ ਜੋਹੋ ਸੋ ਪਵਣ ਕਾਰੁ ਪਹੋਇ ਬੋਲਤਾਹੈ ॥ ਚਚਿਗ
 ਸੀਕਯਾਹੈ ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਹੋਇ ਪਸਰੇਹੈ ॥ ੪ ॥ ਪਚਿਤੀ ॥
 ਸੁਰਤ ਸਬਦਿ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਪਿਆਨਿ ਪੰਜਵਾ ਸਿਤ ਖਰਲਾਇ
 ॥ ਸਦ ਕੀ ਮਤਿ ਜੇ ਸਚਿ ਪੰਜੇ ਤਿਸ ਮਹਿ ਸਬਦ ਸਮਾਇ ॥ ਸਚੇ
 ਉਪਜੈ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰ ਸਬਦਹੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਤਾ ਬਾਬੇ
 ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਤੁਸਾ ਕਹਿ ਆਜੇ ਸਚੇ ਨੇਜੇ

ਚੁਪੈ॥ ਅਰੁ ਸਾਸੁ ਨਾਹੀ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੁਪੈ॥ ਤਾਹੁ ਕਮ
 ਹੋਇ॥ ਆਸ ਲੇਕਾ॥ ਸਚ ਸਮਾਏ ਤਨਹੀ ਅਰੇ ਨਾਹੀ॥ ਬਿ
 ਧਿ ਬਿਸਯਾਗਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵਕ ਕਹੀ॥ ਐ ਅਕੈ ਤਹੈ
 ਨਿਰਕਾਰਿ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ॥ ਸ
 ਚੁ ਚੁਪੈ ਜੈ ਸਚ ਸਮਾਏ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ॥
 ੧॥ ਸਚੁ ਕਰਿ ਸਾਸੁ ਹਿਤ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ॥ ਜੇ ਮਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਆਵ
 ਹਿ ਜਾਹੀ॥ ਸਚ ਸਮਾਏ ਸੇ ਨਿਰਥਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਧਿਆਨ ਬਿਧਿ
 ਗਮ ਮਾਨੀ॥ ੩॥ ਫਿਰ ਨਿਰਕਾਰ ਕਹਿ ਆਜਿਨਾ ਦੇ ਪਲੈ ਸ
 ਚੁਪੈ ਸੋ ਮਰਦੁ ਰਹੇ ਨਾਹੀ॥ ਕਿਸੈ ਦੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਨਾਹੀ॥ ਬੋਲਣੁ
 ਚਲਣੁ ਰਹਿ ਗਇਆ ਹੋ॥ ਜੇ ਸੇ ਮੁਏ ਰੈ ਸੇ ਜੀਵੇ ਦੇਇ ਕਤੈ ਬਗ
 ਬਰੇ ਹੋਨੀ॥ ਇਤਿ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਕੈ ਸਚ ਨੁ ਜੀਉ ਹੋ॥ ਸਾਸੁ ਨਾਹੀ ਜਿ
 ਸਨੁ ਸਾਸੁ ਹੋਤਿ ਸਨੁ ਮੁਹਤਾਜੀ ਹੋ॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ
 ਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਹੋ॥ ਮਿਤ ਸਚ ਦੀ ਹੋ॥ ਅਸਾ ਰੈ ਆਤਮੇ ਲ
 ਯੀ॥ ਪਰੁ ਜੀ ਸਚ ਦਾਰੁ ਪਰਿ ਚੁਭਿ ਰੇ ਨਾਹੀ॥ ਕੇਹਾ ਹੋ ਪੀਲਾ ਹੋ ਕਿ
 ਬਗਾ ਹੋ॥ ਕਿਰਤਾ ਹੋ ਕਿ ਸਬਜੁ ਹੋ॥ ਕਿ ਕਾਲਾ ਹੋ ਕਿ ਕੇਹਾ ਹੋ॥ ਏ
 ਹਦੀ ਮਿਤ ਅਸਾਨੁ ਆਇਆ ਨਾਹੀ॥ ਤਬਹੁ ਕਮੁ ਹੋਇ ਆਨਿਰ
 ਕਾਰ ਦਾ ਜੇ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਤੁਸਾਹੀ ਵਿਚਿ ਹੋ॥ ਜੇ ਸਦਰ ਸਧਰਤੀ ਪਜੈ
 ਗਾਸੇ ਪੈ ਖੇਗਾ॥ ਤਿਸਨੁ ਸਚ ਕਾ ਜਨਮੁ ਦਰੀ ਆਵੈ ਗਾ॥ ਫੇਰ
 ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ॥ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਚ ਕੀ ਮਤਿ ਆਇ
 ਪਰੁ ਜੀ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਰੰਗੁ ਤੁਸਾਦੁ ਰਹਿ ਆਮ ਗਲੀ ਸਿਤੋ ਪਕੀ
 ਮਿਤ ਬਤਾਵਹੁ ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹੈ॥ ਅਗਰੁ ਕਿਉ ਨਾਹੀ॥ ੧॥
 ਸੋਲੇਕਾ॥ ਚੁਭੈ ਅੰਦਰ ਤਚਿ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਹੋ॥ ਦੂਸਰਾ ਅਵ
 ਰਨਾ ਦੇਉ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਤੋ ਖਹੁ ਸੇਵਾ ਚੁਪੈ ਜੈ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੇ
 ਤੇ ਖਾ॥ ਸੇ ਖੈ ਤੇ ਚੁਭੈ ਚੁਪੈ ਜੈ ਕਉ ਨਾਹੀ ਦੇਖਾ॥ ਸਿਫੁ ਤੀਤੋ ਸ
 ਚੁਭੈ ਜੈ ਨਾਮੈ ਤੇ ਫਿਰ ਸੇ ਖਾ॥ ਨਿਰਦੇਖੈ ਕਉ ਕਛੁ ਮੇਲੁ ਨਾਹੀ
 ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕਾ॥ ੧॥ ਤਨਿਰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਜਿ ਸਿਤੋ ਪਕ
 ਚਿ ਅਗਰੁ ਇਤਿ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਸਾਸੁ ਹੋ॥ ਜੇ ਨਾਕ ਚਿ ਸਿਤੋ ਖਾ ਅਇ
 ਆਹੈ ਸੇ ਭਰਮ ਦੇ ਨਾਹੀ॥ ਸੇਵਾ ਨਾਲ ਚੁਨਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾ
 ਤਾਇਆ ਹੋ॥ ਸੇਵਾ ਹੀ ਹੋ॥ ਸੇਵਾ ਬ

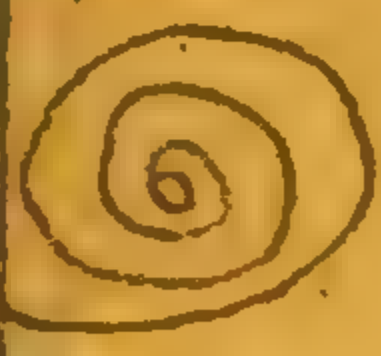

ਚੈਰਹੋਰ ਕਛੁ ਜਾਣਤੇ ਨਾਹੀ॥ ਸਿਤੋਖ ਕਾ ਅਹਾਰੁ ਸੇਵਾਹਿ
 ਹੈ॥ ਜਾਸਾ ਸੋਹਤਾ ਸੇਵਾਹੈ॥ ਜਾਸਾ ਸੋਹੇਗਾ ਹੀਤਾ ਸੇਵਾ
 ਬੀਹੋਗਾ ਹੀ॥ ਇਹ ਮਿਤ ਸੁਤੋਖ ਕੀ ਹੋਹੀ॥ ਫੇਰ ਕੁਦਰਤਿ
 ਗੁਰੁ ਬਾਖੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਿਸਦੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸਿਤੋਖ ਕਾ
 ਬਰਨੈ॥ ਰੂਪੁ ਕੇਹਾ ਹੈ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਥਿ ਦੁਹੈ ਨਿਜਨ ਮੁਕਿ ਬ
 ਹੁਏ॥ ਆਹਿ॥ ਨਮਨਾ ਕੇਹਾ ਹੈ॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲਾ ਆ
 ਸੁਣ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਨਕਾਇ ਸਕਾਰੀ ਰੂਪੁ ਤੁ ਮਹੀ॥ ਦਿਚਹੈ ਏਸੁ
 ਦੇਭੀ ਰਿਗ ਬਹੁਤਿ ਹੋਨਿ॥ ੧ ॥ ੨॥ ਬਹੁਤ ਰਿਗ ਹੋਨਿ ਜੋ ਦਰ
 ਸਪੁਰਤੀ ਪੰਛੇ ਗਾਸੁ ਪੇਖੇ ਗਾਤਿ ਸੁਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਨਗੇ॥
 ਪੜਦਾ ਪੜਦਾ ਸੁਮਾਰਵਿ ਰਜਾਵੇਗਾ॥ ਸੁਏ ਸਰਿਗ ਕਥਿ ਬ
 ਤਾਵੇਗਾ॥ ੧ ॥ ਸਏਕਾ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨ ਹੋਇ ਹੁਸ
 ਤਾ ਕੀ ਗਾਜਿ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਿਰੇ ਦੇਵ ਸੈ ਪਲਕ ਪਲਕ ਜੀ
 ਅਪਾਸਿ॥ ੧ ॥ ਪਚਿੜੀ॥ ਨਾਮ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਨ ਕਉ ਤਿਨ
 ਜਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਸੈ ਮਨਿਆਇ॥ ਨਾਮੁ ਵਪਾਰੀ ਤੇ ਜਾਨਾ ਜਿਨ ਜਪੁ
 ਹੈ ਅਪਾਇ॥ ਅਪਾ ਮਿਟੇ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਸੈ ਦਰੀ ਲੀਨੇ ਲਾਇ
 ॥ ਏਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲਾਨਾ ਮੁਹਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਵਧਤ ਜਾਇ॥ ਪਿਆਨੁ
 ਏਹੋਗਾ ਮਨਾਨ ਕਾਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਫੇਰ ਕੁਦਰਤ
 ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਇਹੁ ਨਾਮ ਜੁਥਾ
 ਲਾਹੈ ਬੁਝਾਹੈ ਦਾਨੁ॥ ਏਈ ਬਿਧਿ ਕਿਰਿ ਕਰਹੈ॥ ਤਾ ਆਰਿਯ
 ਹੋਈ ਸੱਚਾ ਪਾਤਸਾਹੁ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਦਾ ਸਜੀ ਜਿਨਾਨਾ ਮੁਜਿ ਪੁ
 ਸੇ ਬਹੁਤ ਜਿਨ ਮਾਏ ਨਾਹੀ॥ ਇਹੁ ਜਨਾਮੁ ਹੋਏ ਸਨੁ ਜਪੁ ਜਪੁ ਕਿ
 ਤਨੀ ਆਤਮੀ ਹੋਰ ਕਿਤੀ ਆਜਪੁ ਜਪੁ ਤਰਗਾ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੀਕੁ
 ਧਰਤੀ ਅਕਾਸੁ ਹੋਗਾ॥ ਤਿਦੁਰਤੀ ਕੁਨਾਮੁ ਬਾਲਾ ਹੀਰ ਹੋਗਾ॥ ਇ
 ਨੁ ਦਿਨੁ ਸਵਾਇ ਆਹੈ ਦਾਜਾਗਾ॥ ਜਿਨਾਨਾ ਮੁਜਿ ਪਿਆਸੇ ਜਪੁ ਜਪੁ
 ਸੇ ਜਪਦੇ ਜਪਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਹੋਗਾ॥ ਪਰੁ ਨਾਮੁ ਬਾਲਾ ਹੀਰ ਹੋਗਾ॥
 ਫੇਰ ਕੁਦਰਤਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸਦੇ ਪਾਤਸਾਹੁ ਏਹੁ ਜੀਅ
 ਜਿਤੁ ਤਪੋ ਪੈਦਾ ਕੀਤੇ ਪੈਨਾ॥ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮੁ ਏਅ ਸਿਖ ਹੋਹਿ॥ ਪ
 ਰੁਭਿਗਾ ਮੁਕਵੈ ਏਹੁ ਜਿਤੁ ਜਪੁ ਤਰੀ ਦਾਹੈ॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲਿ
 ਆਜਮੇਰਾ ਨਾਉ ਨਿਹਦੁ ਲਾਨਿਹ ਚਾਕਰ ਕੇਧੀ॥ ਤਲਾਇ ਕੇ ਨਾਮੁ
 ਜਪੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰਕੈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਗਾਸੇ ਸੇਖੁ ਪਾਵੈਗਾ॥ ਜਿਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੈ

ਜਨਾਮ ਜਪੈ ਗਾ ਸੁ ਧਾਰਿ ਚਿਤ ਰੇਗਾ ਜੋ ਸੇਵ ਕਰੈ ਇਕੋ ਨਾਮ ਜ
 ਪੈ ਗਾ ਸੇ ਜਨਾਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤੁ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੋ ਦਾਨਿ ਕਰੈ ਨਾਮ
 ਜਪੈ ਗਾ ਸੁ ਧਾਰਿ ਚਿਤ ਰੇਗਾ ਜੋ ਸੇਵ ਕਰੈ ਨਾਮ ਜਪੈ ਗਾ
 ਸੇ ਜੀ ਮਤੇ ਰਹਿਤ ਹੋਵੈ ਗਾ ਜੋ ਚਿਦੇ ਇਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਲਾਇਕੋ ਸਬ ਦ
 ਵਿਚ ਦੋਹੇ ਇਕੋ ਨਾਮ ਜਪੈ ਗਾ ਤਿਸਨ ਮੈ ਅਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖਾ ਗਾ
 ਮੁਹਰ ਛਾਪਿ ਮੈ ਤਿਸਨ ਦੇ ਇਆਰਾ ਸੁਣ ਕੁਦਰਤਿ ਮੇਰੀ
 ਮੁਹਰ ਛਾਪਿ ਜੋ ਪੈਸੁ ਤੁਝਾਣ ਦਾ ਹੋਇ। ਫੇਰ ਕੁਦਰਤ ਨਾਨਕ ਅ
 ਰਦਾ ਸਕੀ ਤੀਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਜਿਸਨੂੰ ਬਖਸਕਰਹਿਸ
 ਮੁਹਰ ਛਾਪਿ ਤੇਰੀ ਜਾਣੈ। ਤਾਹੁ ਕਮ ਹੋਇ ਆਨਾ ਕਾ ਸੁਣ ਸੇਵਕ
 ਇਹੁ ਜੁਚਾਰ ਅਖਰ ਪੈਨੇ ਪੈ ਗਾ ਮੇਰੀ ਮੁਹਰ ਛਾਪਿ ਛੇਤੀ ਹਜ
 ਥਾ ਵਿਚ ਭਾਣਾ ਇਕ ਠੇਕੀ ਤੇ ਪੈਨਾ। ਏਹੋ ਸਹਿ ਸੁਨਾਮ ਕਾ ਮੇਰੇ
 ਜਿਨਾਨੁ ਪੈਸਨਾ ਮਦਾ ਸੁਆਦੁ ਆਇਆ ਹੋ ਸੇਬ ਹੁਜ਼ਿਰ ਰੋਮ
 ਨਾਹੀ। ਸਿਤੋ ਪਤੀ ਪੈਸੇ ਵਿਚ ਹੋ ਸੇ ਮੁਕਤ ਭੀ ਪੈਸੇ ਵਿਚ ਹੋ ਰੋ
 ਸੁਸਤੁਕਿ ਸੇ ਦਾ ਕੋਰਾ ਹੋ। ਤਬ ਬਾਬਨਾਨਕ ਕਹਿ ਆ ਅੰਦਰ
 ਅਰਦਾ ਸਕੀ ਤੀਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਜੋ ਤੁਸਾ ਕਹਿ ਆਤਿ ਸੁ
 ਸਤੁ ਦੀਨੇ ਸਾਹੇ ਪੈ। ਪਰ ਇਕ ਬਿਸਮਾਦ ਗੀ ਅਸਾਨੁ ਆਵ
 ਦੀ ਹੋ। ਇਸਨਾਮ ਦਾਰੁ ਪਰੇਗਾ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕਓਣ ਹੋ। ਪੈ
 ਨਾਚਹੁ ਅਖਰਾ ਕਾ ਪੈ ਪਾਅਰਾ ਕੁਝੀ ਹੋ। ਤਾਨਿ ਰੇਕਾਰ ਬੋਲ
 ਆਵਾਹੁ ਦਾਹੁ ਕੁਦਰਤਿ ਤੁਧੁ ਭਲੀ ਚੇਤਾ ਪੈ। ਇਨਾਮ
 ਕੇਰੇਗਾ ਬਹੁਤ ਹੋਨਾ। ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਰਤਾ ਰਹੈ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਮਤਾ
 ਹੋ। ਪਰ ਇਕ ਨਾਮ ਭੁੱਲੇ ਰਖਿ ਆਹੋ। ਚਿਸੇ ਕਚ ਚਿਹਟਿ
 ਰੇਗਿ ਸੁਮਾਰ ਵਿਚ ਹੋਨਾ। ਚਚਿਹਟਿ ਲਖ ਪੈਨਾ। ੬੦੦੦੦
 ਜੇਹੋ ਜੇਹੀ ਜੂਨੈ ਤੇਹੋ ਤੇਹੋ ਨਾਮੁ ਹੋਤੇ ਹੋ। ਤੇਹੋ ਤੇਹਾ ਗੁਰੂ ਹੋ
 ਤਿਸ ਕਾ ਵੇਰਵਾ ਪਚਿਣ ਵਿਚ ਸੇ ਸਾਨਾ ਸੁਜ ਪੀਤਾ ਹੋਇ।
 ਪਾਣੀ ਵੇਚ ਸੀ ਤਲ ਨਾਮ ਜਪੀ ਦਾ ਹੋਇ। ਜਾਕੇ ਈ ਪਾਣੀ
 ਨੇ ਮਿਲ ਦਾਹੋ। ਤਾਕਹਿ ਦਾਹੋ ਜੇ ਪਾਣੀ ਠੰਡਾ ਹੋਏ ਹੁਰ ਚਿਸ
 ਰ ਪਾਣੀ ਦੀਨਾ ਹੋ। ਏਹੁ ਪਾਣੀ ਨਾਮ ਜਪ ਦਾ ਹੋਇ। ਬ੍ਰਹ
 ਥਾ ਵਿਚ ਚੇਦਨ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਹੋ। ਪੰਥੀ ਆਵਿਚ ਸਭੁ ਲਿ

ਚਿੰਨ੍ਹਾ ਕਿਤਾਵਿਚ ਜੀਤੀ ਲਨਾਮਾ ਮਿਰਗਾਵਿਚ
 ਹਿਤਕਾਰਨਾਮਾ ਰਾਪਤਾਵਿਚਿ ਨਾਰਸਿੰਘਨਾਮਾ ਚ
 ਓਪਾਏਵਿਚਿ ਗਨਾਪਤਿਨਾਮਾ ਹੋਰ ਸੁਮਾਰਬਹੁਤ
 ਪੈਨਾਨਕਹੋਰਮੈ ਮਾਨਸਾਨਪ੍ਰਮੁਹ ਸੁਦੀਆਹੋਰਮ
 ਸਿਰਖਾਤਾਕੁਦਰਤਥਾਥੈ ਅਰਦਾਸਕੀਤੀ ਜੀਸਚ
 ਪਾਤਸਾਹਿਤੇਗਾਅੰਤਤਾਤੋਜਾਣਹਿਏਨਾਚਹੁਅਖਰ
 ਦਾਬਰਨਾਚਿਹਨਰੁਪਕੇਹਾਹੈ ਤਾਨਿਰਕਾਰਥੈਲਿਆ
 ਸੁਇਨਾਨਕਏਹੁਵਸਤੁਬਤਾਵਣਕੀਨਾਹੀ ਪਰਤੁਪ
 ਨਾਮਸੀਧਤਾਵਣਹੰਗਾਮਸਾਰੀਮੁਹਰਛਾਪਜੀਉਸਾ
 ਰਾਏਹੁਵਸਤੁਪਰਤੁਹਿਥੈਭਿੰਨਨਾਹੀ ਸੁਨਪਤਗਜਾ
 ਥਾਤਿਸਕੇਚਾਰਥੈਏਥਿਨਾਨਗਜੇਹੁਕਮਕੀਤਾਜਿ
 ਚਾਰੇਕੁੰਗਾਹੈਨਿਤਸੀਚਰਿਹੀਕੁੰਗੀਦਰਜਪਵਨਾਤਾਪ
 ਹਿਲਾਵਕਾਰੁਚਿਪਜਿਆਵਕਾਰਭੀਪ੍ਰੀਤੀਤੇਗਾਥਿਪ
 ਜਿਆਗਾਨਪਤਿਗਜਾਰਿਆਨੁਸੁਧੁਤਿਸਤੇਗਗ
 ਪੈਦਾਰੁਓਆਗਵਸਿਕਰੀਬਧੁਅਪਨਾਰੁਪੁਰਖਿਅ
 ਤਿਸਤੇਗਗਪੈਦਾਕੀਤਾਤਿਸਵਿਚਹੁਤਿਨਥਾਨ
 ਪੈਜੇਮਧਿਆਨਤੇਵਦਾਪਤਾਲਪੁਰੀਤੇਗਗਗਗ
 ਨਪੁਰੀਤੇਗਗਾਅਪਨੇਰੁਪਤੇਗਗਾਇਹੁਚਹੁਥਾਵਾ
 ਤੇਦਾਰਅਖਰਪੈਦਾਕੀਤੇਹੈਨਿਐਨਾਚਹੁਅਖਰਕ
 ਜਨਮਤੀਹੈ। ਭੂਪਰੀਹੈਅਗਰਭੀਹੈਮੁਖਚਰਨੇਤ
 ਨਾਸਕਾਕਾਨਿਹਸਤਿਸਰਬਤਿਦੇਹਿਹੀਕਾਨਮਨਾਹੈ।
 ਪਰਹਿਸਕਾਜੀਉਸੁਦਰਸਧਰਤੀਪਜੇਗਾਸੁਪਵੇ
 ਗਾਅਹਿਭਿੰਨਅਸਤੁਸਾਥੈਰਖਿਆਹੈ। ਐਕਤੁਲੇ
 ਪੈਦਸਿਆਭੀਹੈ। ਸਬਦਿਵਿਚਿਹੈਬਾਹਿਰਨਾਹੀ।
 ਸਬਦਹੀਜੇਗਾਹੈਐਕਰਿਥੈਜਗੁਸੇਧਾਵਗਾਸਬ
 ਦਕਚਿਮੈਲੁਨਾਹੀਜੀਉਨਹੀਦੇਹਨਾਹੀਕਰਮਨਾਹੀ
 ਨਿਰਲੇਪਨਾਹੀਅਵੇਗਾਹੈਐਕਰਿਥੈਜਗੁਸੇਧਾਵ

6

ਗਾ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਰ
 ਸਨਧੇ ਪੈ ਜਾਇ॥ ਕਲਾਨ ਬਧੀ ਆਨ ਕਾਜਿ ਹੋਇ ਬਿਸ
 ਮਾਦਿ ਸਮਾਇ॥ ੧॥ ਪਚਿਤੀ॥ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕ
 ਰੁ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਤਹ ਜਾਇ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਖ ਲਹੈ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਵਸੈ ਮਨ ਆਇ॥ ਲਿਵਨ ਹੀ ਅਟਕੈ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸ
 ਹਜਿ ਕਿਲਾਇ॥ ਮਨੁ ਖੋਜੈ ਤਿਉ ਵਣਧੋ ਖੋਪ ਚਿਣੈ ਪਚਿਤਰ ਲਾ
 ਏ॥ ਮਨੁ ਪਚਿਤਾ ਜੋਇ ਤਹੋ ਤਾ ਸਬ ਦੇ ਕੀ ਸੁਧਿ ਪਾਇ॥ ਜੁਗਤਿ
 ਬਿਹੰਗ ਮਨਾਨ ਕਾਇਹੁ ਮਨੁ ਆਗਹਿ ਆਚ ਜਾਇ॥ ੬॥ ਫੇਰ ਕੁ
 ਦਰਤ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੈ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਜੈ
 ਕਲਾਨਾ ਹੀ ਤੇ ਪ੍ਰਮੁਹੇ ਪ੍ਰੇਹੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਕਰਿਹੈ॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰ ਬ
 ਲਿਅ ਜੁ ਸੁਇਨਾਨ ਕਦਾ ਸਿਜੀ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਕਲਾਇ ਤੁ ਬਿਧਿ
 ਨਹੀ ਜਿਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਲਗਾ ਦਹੈ॥ ਸੋ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਇ ਰਹਿ ਦਾ
 ਹੋ॥ ਜੋ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਕਲਾਹੋ ਵਸਤੇ ਹਥਿ ਆਵੈ ਸੁਤਾ ਕਿਹੁ ਪਰਾ
 ਸਕੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋ ਜਿਉ ਜਿਸੇ ਨਾ ਧਿਆਨ ਦਾ ਪ੍ਰੇ
 ਮੁ ਹੋ ਦਹੈ ਸੋ ਧਿਆਨ ਲਾਇ ਆਹੀ ਲੋੜਿ ਦਾਹੈ॥ ਐਥੈ ਹੀ ਤੀਕੁ
 ਉਸਦੀ ਪਹੁੰਚੈ॥ ਉਸਨਹੁ ਉਵੇਖਾ ਲੀਦੇ ਦਾਹਾ ਪਰਨ ਮਨਾਇ
 ਸਹਿ ਪਚਿਦਾਹੈ॥ ਸੋ ਪਰਹੁ ਆਵਦਾ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰੇਤੁ ਵਾਸਤੇ ਹੋਗਾ ਨਹੈ
 ਜੇ ਕਲਾਹੋ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਤਾ ਕਲਾ ਕਮਾਵਾਇ ਲਗ ਜਾਇ॥ ਧਿ
 ਆਨ ਵਿਸਰਿ ਜਾਸਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਤੁ ਵਾਸਤੇ ਮੈ ਤਿਨੁ ਹਥਿ ਆਹੈ ਜੇ ਕਲਾ
 ਹੋਵੈ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਤਾ ਪੰਥੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪ੍ਰੀਅ ਕਰਿ ਉਤ੍ਰਿ ਜਾਦਾ
 ਹੋ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਾਥਿ ਨਾਹੀ ਆਵਦਾ ਤਾਇਉ ਸਿਸਾਰ ਕੋ ਬਿ
 ਥੈ ਪ੍ਰੇਤੁ ਮਨਿੰਦ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਿਰ
 ਸੁਗਤਿ ਕੈਤਨ ਕਰਿ ਖੋਜੈ ਜਾਇ॥ ਉਕਤਨ ਆਵੈ ਨਨਕਾ ਜੁਗਤਿ
 ਕਹਾਸ ਮਝਾਇ॥ ੧॥ ਪਚਿਤੀ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰੀਤਨਾ ਮਧੁ
 ਮਧੀ ਤਲਵੈ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਨ ਮਹਿ ਲਿਵ ਉਚੈ
 ਬਾਨ ਲਗਾਇ॥ ਉਚਾ ਆਤਮ ਬਾਨੁ ਹੋਇ ਹਰ ਆਸੁ ਲਾਇ॥
 ਪਲੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਅਗਾਧੀ ਐਸਹ ਜੀਉ ਪਜੈ ਪਾਇ॥ ਪ੍ਰੇ
 ਤਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਗਤਿ ਹੋ ਜਨਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ॥ ੧॥
 ਫੇਰਿ ਬਾਏ ਅਰਦਾਸਿ ਕੀਤੀ ਜੀਉ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸੁਗਤਿ ਕਰਿ ਉ

ਕਤਿ ਹੈ ਜੁ ਜਗਤਿ ਜਨਾ ਹੀ ਸੁਕਰਿਣ। ਬਿਧਿਐ॥ ਤਾਨਿਰ
 ਕਾਰ ਬੇਲਿਆ ਸੁਣਿ ਜੀਉ ਕਤਿ ਸੇ ਸਿਆਣਪ ਹੈ ਜੁਗਤਮ
 ਸਿਆਣਪ ਨਹੀਉ ਕਤਿ ਕਰਕੇ ਜਨਾਮ ਅਗਾਧੀ ਦਾਹੈ ਤਿਸ
 ਦਾ ਅਗਾਧਿ ਆਯਾਇ ਪੁਚਿਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਉਕਤਿ ਕਾਨਾ ਉਕ
 ਥਨੀਐ॥ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾਮੁ ਪ੍ਰਮੁਹੈ॥ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸਿ
 ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਉਕਤਿ ਕਥਨੀ ਕਿਉ ਕਰਿਹੈ
 ਟੀ॥ ਜੁਗਤਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਲੀ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
 ਉਕਤਿ ਬੋਲਣਾ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ॥ ਉਕਤਿ ਜੁਗਤੁ ਹੈ
 ਜੁਗਤਿ ਨਿਬੇੜੁ ਹੈ॥ ਸੁਗਤਿ ਵਿਚਿ ਉਕਤਿ ਜੁਗਤੀ ਹੈ ਏਤੁ
 ਵਾਸਤੇ ਸੁਗਤਿ ਕਰਿ ਕੋ ਉਕਤਿ ਵਾਨ ਕਉ ਤਿ ਕਰਿ ਕੋ ਬੋਲ
 ਦੇਨਾ ਹੀ ਮਨ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇ ਦੇਹੈ ਨਿ॥ ਏਸ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿ
 ਰਲੀਐ॥ ਜੇ ਉਕਤਿ ਧਾਇ ਪੁਚਿਦੀ ਹੈ ਵੈਤਾ ਜੁਗਤ ਕੋ ਟੀ
 ਕਾ ਸਨ ਕਰੇ॥ ਉਕਤਿ ਖਜਮਤਿ ਹੈ ਜੇ ਉਖਲ ਰਿਨਾ ਕਾਚੀ
 ਬਾਜੀ ਹੋ ਦਾਹੈ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਨਹੀ ਪੁਚਿਦਾ॥ ਵੇਖਣ ਨੁਸਰ
 ਣਾ ਹੈ॥ ਪਰ ਅੰਤ ਬਾਦ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਜੀਉ ਹੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਕੇ ਸੁ
 ਆਪ ਜਾਇ ਦਾਹੈ॥ ਉਹ ਆਪ ਜੇ ਸਾਕਰੀ ਦਾਹੈ॥ ਅਪਨੀ ਬੋਲ
 ਬਾਵਲੀ ਤਿਸ ਤੇ ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਤਿਉ ਸਿਖ ਨ ਬਹੁਤ ਸਬਦੁ ਹੈ
 ਜੇ ਸਬਦਿ ਨਾਲ ਪਿਆਇ ਨ ਲਗਾਇ ਨ ਰੇ॥ ਸੁਸਬਿਦ ਹੀ ਜੇ ਹੋ
 ਵਨਿ ਰੇ॥ ਸਬਦ ਕਾ ਜਿਨ ਨ ਪਿਆਰ ਹੈ ਸੁਸਬਦ ਆਪਿ ਜੇ ਹਾਕ
 ਰ ਲੇ ਦਾਹੈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾ॥ ਗਿਆਨ ਦੀ ਪੁਰਚਾ ਦਨ ਸਭ ਤੇ ਸੇ
 ਤੇ ਖਰਿਦੈ ਨਹੀ ਹੋਇ॥ ਤਿਧਤਨ ਅਵੇਨਾਨ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਥਕ
 ਹੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਅ ਗਿਆਨੁ ਪਿਆਨੁ ਲਗਾਇ॥
 ਬਿਨੁ ਨੈਨੀ ਪੇਖੇ ਕੁਛੁ ਮਨਾਹੀ ਮਾਨੈ॥ ਜਿਸੁ ਪੇਖਿ ਅਸੇ ਰਹੈ ਅ
 ਧਾਇ॥ ਬਹੁ ਜਨ ਬੋਲਨਿ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਇ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰਹਿ ਨ ਮੈਚਿ
 ਤੁਲਾਵਹਿ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਰਾਹੈ ਗਿਆਨ ਕਮਾਵਹਿ॥ ੧॥ ਫੇਰ ਬ
 ਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਜੀਮਿ ਹਰਵਨ ਗਿਆ
 ਨ ਵਿਚ ਚੰਦ ਨਿਹੈ॥ ਏਹੁ ਤਿਧਤਿ ਜਨਾਹੀ ਏਹੁ ਮਿਤ ਕੀ ਕਹੈ॥ ਤਾ
 ਨਿਕਾਰ ਬੇਲਿਆ ਸੁਣਨਾਨ ਕੁਦਰਤਿ ਗਿਆਨ ਸੇ॥ ੧॥ ਫੇਰ
 ਹੁੰਦੈ ਜਿਉ ਮਨ ਰੇ ਦੀਵਾ ਬਾਲ ਰਖ

6

7

ਦਾਹੋਓਹਅਨੇਰੇਚਾਨਣਕਰਗਵਾਤੀਵਸਤੁਜੇਲਧੀ॥੫
 ਰਏਹੁਦੀਵਾਭੀਉਚਿਨਾਹੀਥਲਦਾਜਾਪਜਵਸਤੁਇਕਰੀ
 ਆਹੋਦੀਆਹੋਨਿਤਾਦੀਵਾਥਲਦਾਹੋ॥ਉਹਅਨੇਰੇਚਾਨ
 ਟੁਕਰਤਾਹੋ॥ਇਕੁਦੀਵਾਟੁਜੈਵਟੀਤੀਜੇਤੋਲੁਚਓਥਾਅਗੁ
 ਨਪੰਜਵਾਥਾਲਣਵਾਲਾਜਾਏਹੋਵੈਤਾਦੀਵਾਥਲਦਾਹੋ॥੬
 ਰਥਾਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਦੇਪਾਤਿਸਾਹਇਹੁਤਾਹੋਇ
 ਆਸਿਸਾਰਕਾਈਵਾਹਿਕਮਤਿਹੋ॥ਜੇਜੈਕੇਚਾਨਣਕੀਤਾ॥੬
 ਸਤਿਰਵਾਤੀਥੀ॥ਸੁਦੀਵਾਥਾਲਿਕੇਲਧੀ॥ਅਤੈਜੀਤਸੀ
 ਜੁਕਹਦੇਸਹੁਜੇਗਿਆਨਵਿਚਚਾਨਣਹੋ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਆਵਦੀ
 ਨਾਹੀ॥ਜਿਸਵਸਤਿਲਧੀਥਿਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਆਵਦੀ
 ਵਸਿਤਗਿਆਨਕਰਕੇਪਾਈਆਹਿਸੁਣਦਾਸਜੀਤਸੀਕਿ
 ਤਾਪਆਲਪਏਹੋ॥ਫੇਰਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਦੇਪਾ
 ਤਸਾਹਿਮਿਹਰਵਾਨਗੁਰੂਚੇਲੇਰਹਿਗਾਸਹੋ॥ਅਕੈਗੁਰੂਚੇ
 ਲੇਨਾਲਥੇਲੇ॥ਅਕੈਚਲਾਗੁਰੂਨਾਲਅਰਦਾਸਿਕਰੇ॥ਤਾ
 ਨਿਰਕਾਰਿਥੇਲਿਅਜੇਉਹਦੀਵਾਹੋਰਹੈਜਿਤੁਵਸਤਿਪਾਏ
 ਦੀਹੋਉਹਏਸੁਦੇਹੀਵਿਚਲੇਜੀਵਾਹੋ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕਾਕਰੇਦੀ
 ਵਾਤਤਕਾਕਰੇਤੇਲੁਮਨਕਰੇਵਸਿਕਰੇਏਹੁਵਟੀਕਰੇਸਚਤ
 ਕੀਅਗਨਕੀਚੈਪੰਜਵਾਥਾਲਣਵਾਲਾਧੂਮੁਹੋਵੈਇਹੁਪੰਜ
 ਵਸਤੁਹੋਵਨਤਾਪਟਿਥਿਥੈਚਾਦਨਹੋਵੈਦੀਵਾਏਸਦੇਘਟਿ
 ਵਿਚਹੋਵਸਤੁਏਸਦੇਘਟਿਵਿਚਹੋ॥ਟੋਲਣਵਾਲਾਭੀਘਟ
 ਵਿਚਹੋਪਾਸਕਢਨਾਹੀ॥ਅਰਦਾਸਹੋਇਪਾਤਸਾਏਹੁ
 ਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪਤਿਕਿਉਨਾਹੀ॥ਸੁਣਿਸੇਵਕਤਸੀਕਿਸਵਸ
 ਤਨਲਗੇਹੋ॥ਫੇਰਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਾ
 ਸਾਨੁਬਹੁਤਵਸਤੁਚਾਹੀਦੀਆਹੋਨਿ॥ਪਰਜੇਦਇਆਕਰਿ
 ਕੇਦੇਹੁਸਅਸਾਲੈਣਾ॥ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਕਿਉਅਜੈਤਸਾਹੀ
 ਨਿਸਾਹੋਇਨਾਹੀ॥ਅਜੇਕਢਹੋਰਚਾਹਦੇਹਉ॥ਤਾਥਾਥੇਅ
 ਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਉਮਿਹਰਵਾਨਇਕਹੋਈਇਕਹੋਈਆਨਾਹੀ
 ਪਰਜੀਗਿਆਨਵਿਚਚਾਨਣਿਕਿਕੂਹੋ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਕਿਉਨਾਹੀ॥
 ਇਹੁਤਿਨਤਿਨਥਾਯਕਢਿਏਹੁ॥ਜੀਥੇਲਣਹੋਆ॥ ੧॥

6

6

ਸਲੋਕਾ ਪ੍ਰਚਿਤ ਅਰਿਕੁ ਪ੍ਰਚਿਤ ਬੀਪੁ ਪ੍ਰਚਿਤ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾ ॥
 ਗਾ ਬਲਕਰਿਚ ਲੈਨਾਨਕਾ ਕਿਛੁ ਅੰਤਨ ਪਾਗਾਵਾਗਾ ॥
 ੧॥ ਪ੍ਰਚਿਤੀ ॥ ਚਲੇ ਪ੍ਰਚਿਤ ਦਿਸਦੀ ਆਵੇ ॥ ਉਚੀ ਨੀਚੀ
 ਬਾਤਿ ਸੁਨਾਵੇ ॥ ਅਸਿਖੋ ਕੇ ਸਿਖ ਅੰਚ ਲਿਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕਿਆ
 ਵਸਤਿ ਜੇ ਆਗੇ ਆਇ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਫਿਰਿਅ ॥
 ਵੈ ॥ ਮਨੁ ਨਹੀ ਰਿਖੈ ਨਹੀ ਰਿਖਤਾਵੈ ॥ ਇਉਂ ਕਰਿ ਧਿਆਨ ਰਿ
 ਆਨ ਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਹੈ ਪੁਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨਾਮਾ ॥ ੯ ॥
 ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਅਸਫੇਰ ਕਬੋਲਣ ਹੋ ॥ ਜਿ
 ਉਹੋ ਤਿਉ ਕਰਿ ਦੇਹੁ ਜੀ ॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਦਾ ਸ
 ਜੀ ਇਹੁ ਜੋਗਿਆਨ ਹੋ ਸੋ ਕਉਣ ਹੋ ॥ ਜਿਧਰ ਭੁਵਾਇ ਦਹੈ ਤਿ
 ਧਰ ਜਾਦਾ ਹੋ ॥ ਏਸ ਦਾ ਅਰੁ ਬਰ ਬੀਵਰ ਹੋ ॥ ਏਹੁ ਨ ਦਰੀਆ
 ਵਦਾਨਾ ਹੀ ॥ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਫਿਰ ਆਵਦਾ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਜੀ ਕੁਨਾਲ
 ਪਰਾਇ ਸਵਿਚਨਾ ਉਜਾਈਦਾ ਹੋ ॥ ਜੇ ਇਹੁ ਪ੍ਰਚਿਤ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਚਿਤ ਸ
 ਦ ਆਵਦਾਨਾ ਹੀ ॥ ਏਸ ਦੀ ਨਿਆਈ ਗਿਆਨ ਹੋ ॥ ਇਤ ਬਿਧਿ
 ਇਸ ਵਿਚ ਚਾਨਣੁ ਹੋ ॥ ਪ੍ਰਚਿਤ ਪਤਿਨਾ ਹੀ ॥ ਜੇ ਏਸ ਵਿਚ ਰਿ
 ਪਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਫਿਰ ਗਿਆਨ ਕਾ ਸਨ ਕਰੇ ॥ ਤਾ ਬੋਲੇ ਕਾ ਸਨ
 ਅਘਾਇ ਕੇ ਬਹਿਰੇ ਹੋ ॥ ਜਿਚ ਚੁਤਿ ਪਤਿਨੀ ਆਵਈ ਤਿਚਰੁ
 ਬਕਦੀ ਹੋ ॥ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਆਵਗਤ ਅਘਾਇ ਰਹਾ ॥ ਫੇਰ ਬਾ
 ਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਵ
 ਦੀ ਹੋ ॥ ਸਿਤੋ ਪ੍ਰਕਿਤਿ ਬਿਧਿ ਆਵੈ ਤਾ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ॥ ੧੦ ॥
 ਸਲੋਕਾ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਜਨਾ ਜਿਨ ਮਾਨਿਵ ਸਿਆਨਾ ਮੁਖਾ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਸਿਤੋ ਹੋ ਜਿਨਾ ਬਿਹੰਗਾ ਮੁਖਿ ਆਨਾ ॥ ੨ ॥
 ਪ੍ਰਚਿਤੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਿਰਮਲ ਅਕਾਰੁ ਇਸ ਕਰਿ ਧਿਆ
 ਵਹਿ ਪਾਵਹਿ ਪਾਗਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਕ ਦਰ ਪਰਵਾਇ ॥ ਪ੍ਰਾਰਥ
 ਹਮ ਸਿਉ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨਾ ॥ ਏਕੋ ਸੁਰਤਿ ਏਕੋ ਅਹੰਗਾ ॥ ਮਿਟੇ
 ਦੇਹਿ ਦੁਤੀ ਆਸਗਲ ਬੁਕਾਰਾ ॥ ਜੇਨੇ ਮੇਦੁ ਜਾਰਾ ਉਨਹੀ
 ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਬਿਹੰਗਾ ਮਸੇਈ ॥ ੧੦ ॥ ਤਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਏਹੁ ਤਾਰੀ ॥
 ਪਰਏ ਸਦਾ ਵੀਚਾਰਿ ਕਿਉਂ ਕਰਿ ਹੋ ॥ ਜਿ ਸੁਣਿਨਾਨਕ ਤੁਮ

ਰਾਸਿ ਤੇ ਹੋ ਚੇ ਧਿਆਨ ਥੀ ਤੁਧੈ ਦਾ ਹੋਇ ਆਹੋ ॥ ਸੁਰਤਿ ਤੇ ਹੀ ਮਾਤ ਹੋ
 ਸਚ ਕੀ ਬਿੰਦ ਹੋ ॥ ਸੇਵਾ ਤ ਯਾਏ ਮਕੀ ਦੇ ਹੋ ਸੇ ਰਿਚਿ ਖਹਿ ਲਿਖਿ ਸਾ
 ਸਤੁ ਪੈ ਦਾ ਹੋਇ ਆਹੋ ॥ ਤਿਪਤਿ ਤਿਨਾ ਨੁਆਵ ਦੀ ਹੋ ਜਿਨਾ ਇਕੁ ਗੁਰ ਦੇ
 ਵ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਹੋ ॥ ਸੇ ਅਪੁਣਾਨ ਸੁਨਾ ਅਗਲਾ ਅਗੈ ਤੁਰੁ ਕੁਰੀਤਾ ਹੋ
 ਜਿਨਾ ਦੀ ਗੁਰੁ ਨਾਲ ਪੈ ਜਗੈ ਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈ ਜਮੇ ਰੇ ਨਾਲ ਕਰੈ ਹੀ ॥
 ਜਿਨਾ ਤਿਪਤਿ ਅਧਾਈ ਹੋ ਤਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇ ਸਰਹਿ ਕੋ ਕਰ ਜਾਤਾ ਹੋ ॥
 ਸਾਧੁ ਰਗਤਿ ਰੀਝੈ ਕੋ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ਹੋ ॥ ਏਕੁ ਸੁਮੇਰੀ ਚਰਚਾ ਨਾਲ ਗੁ
 ਰ ਦੇ ਵਸ ਬਦਿਨਾ ਲਿਖਿ ਆਨ ਹੋ ॥ ਉਨਾ ਬੇਕਿਤਨੀ ਆਵ ਸਤੁ ਰਹਿ ਗਈ
 ਆਹਨਾ ਪੁਜਾ ਰਹਿ ਗਈ ਪਿਤ੍ਰ ਜਠੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਨੀ ॥ ਵਰਤੁ ਲਿਖਿ
 ਰਹਿ ਦੁਰਗਏ ॥ ਨੇਮ ਆਦਰ ਪੜੇ ਹੋ ਨੀ ॥ ਨੇਮ ਨਾ ਉਪੇ ਪੁਜਾ ਰੁਮ ਹੋ ਪਿ
 ਤਰ ਜਠੇ ਰੇ ਦੁਜਾ ਗਏ ਹੋ ॥ ਵਰਤ ਵਿਚ ਆਰਥ ਲਾਵ ਭੀ ਹੋ ॥ ਰਿਜ ਕੁ
 ਕੀ ਮੀ ਹੋ ॥ ਵਿਚ ਵਾਰ ਵਰਤਿ ਰਖਵਾਏ ਏਏ ਹੋ ਨਮ ਤੁਪਿ ਛੇ ਦੇ ਮਤੁ ਇ
 ਕਟਿ ਆਲਿਖਿ ਲੇਣਾ ॥ ਪਚਿ ਦੇ ਚਿਜਾ ॥ ਮਿਠੇ ਕਰ ਕਰੁ ਚਾਇ ਦੇ ਹਨ ਸੁ
 ਕ ਵਰਤੀ ਰਖੀ ਗਤਿ ਨਾ ਹੀ ॥ ਪਰ ਉਹ ਜਾਦਾ ਹੋ ਰਚਿ ਵਰਤ ਰਖ ਦਾ ਹੋ
 ਪਰ ਉਸੇ ਬਿਛ ਲੇਜਾਨ ਮਦਾਰੁ ਰਣਾਲ ਏਏ ਹੋ ਜਾ ਪਰ ਤਿਪਤਿ
 ਜਿਨਾ ਨੁਆਈ ਹੋ ਜਿਨਾ ਦੇ ਆਤਮੇ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋ ਸੇ ਕਾਮ ਕਰੋ ਪਨ ਜਾਣੇ ਨਾ
 ਹੀ ॥ ਤਿਨਾ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖਾ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵ ਦਾ ਹੋ ॥ ਹਰਖ ਸੇ ਰਾਵਿਚ
 ਆਵ ਦੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੁਣੇ ਸਰਕਿਛੁ ਰਾਹ ਲੇਏ ਹੋ ਨਾ ਹੀ ॥ ਜੇਕੁ ਛੁਰ ਲਾਖੁ
 ਗਕਰਿ ਜਾਣੇ ਸੁਪਰਮੇ ਸਰਹਿ ਏਉ ਪਰੇ ਛੁਰ ਦੇ ਹੋ ਨੀ ॥ ਉਨਾ ਨੁਆਪੁ
 ਨ ਕਛੁ ਲਗਾਏ ਨਾ ਹੀ ॥ ਆਪਣੀ ਖੁਸ਼ੀ ਆਖਾਏ ਨਾ ਹੀ ਅਗਰੁ ॥ ਆਪੁ
 ਏ ਸੁਆਰਥ ਕਾਮ ਕੋ ਪਕਛੁ ਕਮਵ ਦੇ ਨਾ ਹੀ ॥ ਅਤੇ ਜੇਕੁ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਨ
 ਸੇ ਪਰ ਸੁਆਰਥ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਨਾ ॥ ਏਹੁ ਬਿਨੁ ਸਾਧੁ ਆਤੇ ਸਿਸਾਰੀ ਆਵਿਚ
 ਹੋ ਨਾ ॥ ਸਿਸਾਰੀ ਕਹਿ ਦੇ ਹੋ ਨ ਜਿਧਰ ਮੇ ਕੀਤਾ ਪਾਪਾਨੁ ਕਹਿ ਦੇ ਹੋ ਨ ਜਿਧ
 ਰ ਮੇ ਸਰਕੁ ਲਾਇ ਆਹਾ ॥ ਅਤੇ ਸਾਧੁ ਕਹ ਦੇ ਹੋ ਨ ਜੇਧਰ ਮੇ ਭੀਤੇ ਗਧਾ ਪੁਹ
 ਰੀਤੇ ਗਾ ॥ ਜੇਚਿ ਜਿਉ ਕਮਾਏ ਤਿਉ ਤਿਉ ਚਲ ਦੇ ਹਾ ॥ ਉਨਾ ਨੁਲੇਖੁ ਲਿ
 ਖਿ ਆਹੈ ਸੇਈ ਹੋਗਾ ॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ॥ ਮਿਹਰਵ ਨ ਜਿਨਾ
 ਨੁ ਤਿਪਤਿ ਹੋ ਆਈ ਤਿਨਾ ਦੀ ਜੁਗਤਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋ ਤਿਪਤਿ ਵਿਚ ਮੁਕਤ
 ਹੋ ॥ ਕਿਨਾ ਹੀ ॥ ਜਿਸ ਵਸਤੁ ਵਿਚ ਮੁਕਤਿ ਹੋ ਸੇ ਮਸਾਨ ਦਾਨ ਕੀ ਚੀਤਾ
 ਨਿਰਕਾਰਿ ਬੁਲਿ ਆਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਤੁਕੁ ਦਰਤੁ ਹੋ ਪੁਰੈ ਸਬਦ
 ਕੀ ਦੇਹਿ ਹੋ ॥ ਸੇਖ ਮੁਕਤਿ ਤੁਸਾਰੀ ਵਿਚ ਹੋ ॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ

ਕੀਤੀਜੀਅਸਾਵਿਚਿਸੋਕਤਮੋਖਕਿਕੂਹੈ॥ ੧॥ ਸੋਲਕਾਜੁਗ
 ਤਿਮੁਕਤਿਦੁਇਸਮਕਰਹੁਤਤੋਜੋਤਪ੍ਰਗਾਸਾਨਾਨਕਨਾਮਅਗਾਧੀ
 ਐਤਾਰੈਬਿਹਰਾਮੁਦਾਸੁ॥ ੨॥ ਧਰਿਜੀ॥ ਜੁਗਤਿਤਤਨਮੋਬਿਸ
 ਯਾਗਾਤਾਕਾਅੰਤਨਪਾਗਵਾਗਾਉਚੈਥਾਨਸਨਜਨਰਦੈ॥ ਘਟਿ
 ਘਟਿਸਥਾਦਿਸਿਗਾਨਿਤਬਸਦੈ॥ ਨਿਰਮਲਹੋਏਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਵੈ॥ ਸੁ
 ਨਸਮਗੀਘਟਿਘਟਿਥੀਵੈ॥ ਹੋਇਨਿਰਲੇਬੁਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਈ॥ ਅਨ
 ਕਾਇਤਬਿਧਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ ੧੧॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀ
 ਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਮੁਕਤਿਕਿਉਕਰਿਪਾਈਦੀਹੈ॥ ਜੁਗਤਿਕਿਉਕਰਿ
 ਪਾਈਦੀਹੈ॥ ਧਿਆਨਕਿਉਕਰਿਲਗਾਈਦੀਹੈ॥ ਚਿਹਬਿਧਿਅਸਾਨ
 ਬਤਾਈਐਜਿਤੁਗਲਅਸਾਡੀਗ੍ਰੀਹੈਮੁਕਤਹੋਵੈ॥ ਤੇਅਡਹੁਪਾਸਹੁ
 ਰੁਟਕੋਟਰਹਿਜਾਹਿ॥ ਧਰਤੀਧਾਵਣਹੁਰਹਿਜਾਇ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋ
 ਲਿਆਜਿਸੁਇਕੁਦਰਤਿਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਰਸੁਚਖਿਆਹੈਤਿਨਾਕਰਿਕਲੁ
 ਤ੍ਰਿਪਤਿਮੁਕਤਿਹੋਗਾ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਇਹੁਪ੍ਰੇਮਰਸੁ
 ਕੇਹਾਹੈ॥ ਜਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਵਈਹੈਮੁਕਤਪਾਈਤੀਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋ
 ਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਸੇਵਕਿਏਸਗਲਦਾਵੀਚਾਰਤੁਅਸਾਤੇਜੋਮੰਗਦਾ
 ਹੈਸੋਕਿਤੁਸੁਆਦਕਰਿਮੰਗਦਾਹੈ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿ
 ਹਰਵਾਨਜੀਪ੍ਰੇਮਕਰਕੈਮੰਗਦਾਹੈ॥ ਤਾਹੁਕਮੁਹੋਇਆਅਜੈਤੋਨੇਪ੍ਰੇਮ
 ਕਾਸੁਆਦੁਆਇਆਨਾਹੀ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਪ੍ਰੇਮਕਾ
 ਸੁਆਦੁਕਿਤਨਾਕੂਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਜੇਹਜੇਹਕਿਸੇਦੇਚਿਤ
 ਲਗਾਹੈਤੇਹੋਤੇਹਾਸੁਆਦੁਹੈ॥ ਪਰਜਿਸਦਾਨਾਮੁਪ੍ਰੇਮਹੈਸੋਬਾਲਿਆਹੈ
 ਦਿਆਲਹੈਤੇਭੀਧੋਹੋਇਦਿਆਤੀਕਰਤੇਸਾਨਾਲੋਨਿਬਹੈਐਸਾਪ੍ਰੇਮਜੇ
 ਕੋਕਲੈਤਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥ ਕਿਛੁਜੁਗਤਿਰਿਪਾਵੈ॥ ਮੁਕਤਕਾਅਗਾਰਹੈ
 ਵੈਜੁਗਤਿਨਜੀਕਹੈਮੁਕਤਿਦੁਰਹੈ॥ ਇਕਨਾਕਰਿਦੁਰਹੈਇਕਨਾਕਰਿਨਿਕ
 ਟਨਜੀਕਹੈ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਮੁਕਤੀਕਥਿਣਹੈਨ
 ਜੁਗਤੀਕਥਿਣਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲਿਆਜੀਜੁਮੁਕਤੀਬਹੁਤਹੈਨ॥
 ਜੁਗਤਿਭੀਬਹੁਤਹੈਨ॥ ਪਰਬਾਵਨ॥ ੫੨॥ ਮੁਕਤੀਹੈਨਚਰਿਗ
 ਸੀ॥ ੮੪॥ ਜੁਗਤੀਹੈਨਏਨਾਵੈਉਪਰਜੇਜੁਗਤਿਹੈਸੋਕਮਾਵੈਤਾ
 ਮੁਕਤਿਕੋਪਾਵੈ॥ ਚਰਿਗਸੀਹਾਜੁਗਤੀਵਿਚਰਹੈ॥ ਸੋਮੁਕਤਨਪਾਵੈਗ
 ਜਿਸਦਾਨਾਉਮੁਕਤਿਹੈਜੁਗਤੋਤਨਾਹੀਪਾਈਤੀ॥ ਤੇਕਲੁਪਰਮੇਸਰ
 ਤੇਪਾਈਤੀਹੈ॥ ਉਹਜੇਬਾਵਨਮੁਕਤੀਹੈਤਿਨਾਦਾਭੀਵੀਚਾਰਹਿਨ

ਬਿਨਕਰਲੈਰਭਿਆਹੈ॥ ਤੋਤਿਨਾਦਾਮੇਰਾਇਕੁਮਕਤਿਹੈਸੋਤਸਾਨੁਪੁ
 ਪਤਿਹੋਈਹੈ॥ ਨਾਨਕਏਹੁਮਕਤਿਅਸਾਜਗਈਤੋਰੀਚਰਨੀਲਾਇਏ
 ਹੀਹੈ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾਜੁਗਤਿਮੁਕਤਿਨਿਰਮਲੁਭਈਜਿਯੇਮੁਕਸ
 ਵੈਕੋਈ॥ ਸੇਵਕਸਾਵੈਨਾਨਕਸੇਜਨੁਮੁਕਤੀਹੋਈ॥ ੧॥ ਪਚਿਤੀ॥
 ਚਚਿਗਸੀਜੁਗਤਿਕੀਆਬਿਸਥਾਰਾ॥ ਤਾਕਾਅੰਤਨਾਪਾਰਾਵਾਰਾ॥
 ਚਚਿਗਸੀਆਸਨਕਰੈਧਿਆਨਾ॥ ਮਕਤਿਪਾਵੈਮਨਵਸੈਅਭਿਮਾਨਾ॥
 ਚਚਿਗਸੀਚਿਰਾਅਨੰਤਬਹੁਕੀਏ॥ ਏਕਤਏਕਤਭਰਮਤਮੁਏ॥ ਚੁਕ
 ਭਰਮੁਤਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਪਾਵੈਜਨਕੋਈ॥ ੧ ੨॥ ਫੇਰ
 ਕਦਰਤਿਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਯਦਾਨੁਮੁਕਤਿਕੇਨਉਕਚਿਣਕਚਿਣ
 ਪੈਨਾ॥ ਤੇਜੁਗਕੋਚਿਨੋਕਚਿਣਕਚਿਣਪੈਨਾ॥ ਤਾਨਿਰੰਕਾਰਥੇਲਿਆਸੁਣ
 ਨਾਨਕਕਦਰਤਿਤੁਪੰਘੀਕਾਰੁਪਹੈਸਫਲਿਚਿਤੇਗਨਚਿਹੈ॥ ਬਿਹੋਗ
 ਮਰੂਪਤੁਗਦਹੈ॥ ਏਹੁਬਾਣੀਤੁਮਾਤਲੋਕਵਿਚਏਜਾਹਿਗਾਇਸੁ
 ਥਾਈਦਾਏਕਾਨੁਰੈਚਕਤਲਗਗਾ॥ ਏਹੁਬਾਣੀਨਿਹਕਰਮਹੈ॥ ਅ
 ਗਮਪੁਰੀਤੇਆਈਹੈ॥ ਏਥੈਜੀਅਕਰਮਾਦੇਹੈਨਾਕੋਈਨਾਮੰਨਲਾ॥
 ਤਦਜੀਅਜੀਤਕਿਛੁਨਾਹਸੇਜਾਏਹੁਬਾਣੀਹੋਈਹੈ॥ ਨਾਨਕਸੁਣਕੁ
 ਦਰਤਿਏਹੁਬਾਣੀਤੇਰੇਮੁਖਵਿਚਿਦੇਪ੍ਰਗਾਸੁਕਰਈਸੀਤੇਗਮੁਖ
 ਪਵਿਤ੍ਰਹੋਈਤੁਕਰਕੀਤੀਪਰਅਸਤੁਸਾਨੁਬਖਸੀਤੁਸਾਚਿਉਏ
 ਸੁਥਾਈਦਾਮੇਰਕੀਤਾ॥ ਜਿਥੈਮੇਗਰੁਗੁਪਾਗੁਨਾਨਕਨਾਉਲਿ
 ਘੀਅਗੁਸੇਥਾਈਸਬਦਸੁਪੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਗਾ॥ ਜੇਤੇਗਨਾਉਜਪਹ
 ਗੇਸੁਪਵਿਤ੍ਰਹੋਵਹਿਗੇ॥ ਏਸੁਥਾਈਕਾਨਾਮੁਬਿਹਿਗਮਹੈ॥ ਸਰੁ
 ਨਾਥਾਈਆਤੇਉਪਰਮੇਉਹੈ॥ ਏਹੁਬਾਣੀਬੇਦਮਹਿਭੀਨਹੀਕਤੇ
 ਬਮਹਿਭੀਨਾਹੀਬਾਰਹਿਪੰਥਮਹਿਭੀਨਾਹੀ॥ ਅਟਦਰਸਨਮਹਿ
 ਭੀਨਾਹੀਏਅਗੁਗਾਪਕਿਆਕਾਈਚਾਰੁਹੈਹੋਰੁਬਾਣੀਆਸਤ
 ਜਾਹਗਾਵਰਤੀਆਹੈਨਿਤਿਨਾਕੇਨਾਉਹੈਸਮੇਹੈਜੇਹੈਜੇਹੈਸਮੇ
 ਹੋਈਹੈਤੇਤੇਰਾਵਰਤਾਗਵਰਤਿਆਹੈ॥ ਪਹਿਲਾਨਿਰਬਾਣ
 ਥਾਈਹੋਈਹੈ॥ ਰੂਪੁਤਿਸਕਾਕੇਹਾਹੈ॥ ਫੇਰਅਗਮਥਾਈ
 ਹੋਈਤਿਸਕਾਰੂਪਕਵਣੁਹੈ॥ ਫੇਰਪ੍ਰੇਮਥਾਈਹੋਈਹੈ॥ ਏਸ
 ਕਾਰੂਪਹੈਕੈਸਾਹਿ॥ ਫੇਰਅਗੋਚਰਥਾਈਕਾਰੂਪਕੈਸਾ
 ਹੈ॥ ਫੇਰਸੁਪਾਉਥਾਈਹੋਈਏਸੁਮਹਿਕਵਣਰੂਪਹੈ॥ ਫੇ

ਨ

ਰਖਚਿਣ ਬਾਈ ਹੋਈ ਇਸਕਾ ਕਵਨ ਰੂਪ ਹੋ॥ ਸਰੁਸਦਾ ਮੇਰ ਤਤ
 ਬਿੰਦਗਾ ਮਹੈ॥ ਇਸਦਾ ਰੂਪ ਕਵਣ ਹੈ ਸਰੁ ਬਾਈ ਆਜਗ ਵਿਚ ਦੁਰ
 ਤੀ ਆਹੈ ਨ ਤੇ ਦਰਤਾਗ ਸਤਾਈ ਕਾ ਹੋ॥ ਪਰੁ ਜਗ ਵਿਚ ਜੀ ਆਜਹੈ
 ਸੇਰੀ ਕਾਗੀ ਹੈ ਨ ਏਨਾਨੁ ਸੁਆਦ ਬਾਈ ਦਾ ਆਹੈ ਅਨਾਹੀ॥ ਹਰਿ ਮੈ
 ਵਿਚ ਪ੍ਰਸਦੇ ਗਾਵਦੇ ਹੋ ਨਿਏ ਹਜਾਣ ਦੇ ਹੋ ਨ ਜੋ ਬਾ ਬਾ ਨਿਕਾ ਜੇਗਾ ਹੋ॥
 ੧੪੪॥ ਇਕ ਸਚਿ ਚਰਿਤਾਲੀ ਜੁਗ ਵਰਤਾਗ ਵਰਤਿਆ ਸੁਇ
 ਨਾਨਕ ਤੁਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬਾ ਅਠਾਈ ਹਵੇ ਕੇ ਸੁਰਤਿ ਹੈ॥ ਏਹ ਜੀ ਮਜਾਣ
 ਦੇ ਜਾਨਾ ਜੇਨਾਨਾ ਕਰੁ ਚਹੁ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਪਰਗਾਸ ਕੀਤਾ ਹੋ॥ ਏਸ
 ਹੁਏ ਡੀਨ ਦਰਨਾਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ਏਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੀ॥ ਕਿਥ
 ਬਾਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣ ਪਸਰਹਿਆ ਹੋ॥ ੧॥ ਸੋਲੋ ਕਾ ਅਰਿਮ ਅਚੇਚ
 ਰਨਾਮ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਜੇਤ ਮਨੋ ਹੋਇ॥ ਸੁਨ ਸਮਾਧੀ ਨਾਨਕਾ ਵਿਰਲਾ
 ਚੀਨ ਕੋਇ॥ ੨॥ ਪਚਿਤੀ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿ
 ਰਮਲੁ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਅਰਿਮ ਅਗਾਧੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਵੇਰਲਾ ਚੀਨੋ
 ਕੋਇ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ਜਪਿ ਗਿਆਨੀ
 ਹੋਇ॥ ਸੁਆਦ ਸਮਗਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਵਿਰਲੇ ਕੋ ਪਟਿ ਹੋਇ॥ ਸ
 ਚਿਧਾ ਨਿਰੰਜਨ ਅਰਿਮ ਅਪਾਰੁ ਸਹਾਜਿ ਮਿਲਾਵਹੋਇ॥ ਧਿਯ
 ਨਾਧਿ ਆਨੁ ਸੁਰਤੀ ਰਸੈ ਦਿਸਟੀ ਅਗਾਮ ਪੈ ਚੋਇ॥ ਜੁਗਤਿ ਬਿ
 ਹੰਗਾ ਮਨਾਨ ਕਾ ਮੁਕਤੀ ਪਾਰ ਲੰਘਿ ਚੋਇ॥ ੧੩॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ
 ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਤੁਧੁ ਏਹੁ ਬਾਈ ਆਦਾਇ
 ਨ ਕੀਤਾ ਪਰੁ ਜੀ ਇਸੁ ਦਾ ਅਸਾਨ ਚੇਗਾ ਰੂਪ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ॥ ਹਥਿ
 ਆਇ ਚਿਨਾਹੀ॥ ਤੇ ਜੀ ਮੁਕਤ ਜੁਗਤਿ ਦਾਰੀ ਨਾ ਆਇ ਚਿ॥ ਤਾ
 ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆਸੁਣ ਨਾਨਕ ਕੁਦਰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਤੁ ਪ੍ਰਥਮ ਕਲਕਾ
 ਭਿਨੁ ਨਾਹੀ ਰਖਣਾ॥ ਪਹਿਲਾ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਈ ਹੈ॥ ਤਿਸੇ ਵਿ
 ਚਿ ਬਾਗਹਿ ਜੁਗਤੀ ਅਰੁ ਬਾਗਹਿ ਮੁਕਤੀ ਤੀ ਹੋਨੀ॥ ਨਿਰਬਾਣੁ
 ਬਾਈ ਕਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ ਜੇ ਸੀ ਬਿਖ ਕੀਛਾਇਆ॥ ਐਸਾ ਭਿਸ
 ਕਾਰੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਰਮਲੁ ਉਸਕਾ ਅਹੋਰਹੈ॥ ਨਿਰਬਾਣੁ ਬਾਈ
 ਪ੍ਰਸਦੇ ਹੋਨੀ॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਹਰੇ ਹੈ॥ ਇਸੁ ਕੀ ਆਜੁਗਤੀ
 ਮੁਕਤੀ ਕੇਨਾ ਮਲਿਖਾਹੁ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤੀ ਕਾਨਾਮੁ
 ਨਿਰਬਾਣੁ ਨਿਰਮਲੁ ਆਸੁਣੁ ਤਿਸੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰੇਮ ਮੁਕਤੀ ਹੈ॥
 ੨॥ ਦੂਜੀ ਜੁਗਤਿ ਕਾਨਾ ਉਸਹੁ ਹੈ॥ ਆਸੁਣੁ ਨਿਰਬਾਣੁ
 ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾਨਾ ਉਹੈ॥ ੩॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤ

6

ਕਾਨਭੀਬੀਚਭੀਚੈਤੁਠਭਿਰਆਸਣਚੇਤਨਮੁਕਤਿ
ਕਾਨਭੀਚੈ॥ ੪॥ ਚਰਿਥੀਜੁਗਤਿਚਰਨਾਭਿਅਰੁਚਿਤੁ
ਅਭੇਲੁਆਸਣਨਿਰਬੰਧਮੁਕਤਕਾਨਭੀਚੈਪੰਜਵੀਜੁ
ਗਤਿਕਾਨਭੀਚਿਤਚਤ੍ਰਾਆਸਣਭਿਰਧਮਪੀਸੁਗਾਧ
ਅਧਿਆਨ॥ ੬॥ ਛਿਵੀਜੁਗਤਿਕਾਨਭਿਛੁਪਹਧਰ
ਆਸਣਛਿਤਾਥਿਧੁਪਰਨੀਧਰਮੁਕਤਕਾਨਭੀਚੈ॥ ੭॥
ਸਤਿਵੀਜੁਗਤਿਜੇਗਧ੍ਰੁਗਾਸੁਪੈਆਸਣਨਿਰਬਾਣਿਕ
ਲਕੁਮਰਧ੍ਰੁਗਾਸੁਪੈ॥ ੮॥ ਅਠਵੀਜੁਗਤਿਕਾਨਭੀਚਿ
ਮਧਪੈਆਸਣਪੈਮੁਰਸਪੈਮੁਕਤਿਧ੍ਰੁਨਕਾਰਿਭੈ॥ ੯॥
ਨਵੀਜੁਗਤਿਨਿਗਧਰਿਭੈਆਸਣਭਿਧਰਭੈਪੈਮੁ
ਕਤਿਕਾਨਭੀਚਿਨਿਰਦੇਖਬਰਨ॥ ੧੦॥ ਦਸਵੀਜੁਗ
ਤਿਭਿਲਟਾਧਿਆਨਮੇਖਮਨਆਸਣਦੁਆਰਚਿਖ
ਮੁਕਤਿਪੈ॥ ੧੧॥ ਯਾਰਵੀਜੁਗਤਿਅਖਰਸੇਖਆਸ
ਣਨਿਧਾਨਚੈਮੁਕਤਿਧ੍ਰੁਨਪੁਰਬਾ॥ ੧੨॥ ਥਾਰਵੀ
ਜੁਗਤਿਦੁਆਰਸੀਗਮਹਿਆਸਣਿਅਧਿਆਨਪੈਮੁਕ
ਤਪ੍ਰੁਗਾਸਚਾਦਨਪੈ॥ ੧੩॥ ਨਿਰਬਾਣਿਥਾਣੀਥਾਦਥਾ
ਦਣੀਪੜ੍ਹੇਗੇਗਾਵਹਿਗੇਤਾਏਹਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਪਾਵ
ਹਿਗੇ॥ ੧੪॥ ਏਹੁਥਾਰਹਿਮੁਕਤੀਥਾਰਹਿਜੁਗਤਿਏਸੁਨਿ
ਰਬਾਣਥਾਣੀਵਿਚੇਪੈਨਾਫੇਰਅਗੈਕੁਦਰਤਿਅਰਦ
ਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਹਿਥਾਣੀਤਾਸਰੁਏਕਾਰੇ
ਤੇਭਿਨਕਿਭਿਰਗਥਾਏ॥ ੧੫॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਥੇਲਿਆ
ਸੁਣਕੁਦਰਤਿਤੁਪੁਛਹੁਜੇਤੈਪੁਛਣਾਹੈ॥ ਜੇਤੈਜੇਚ
ਹੀਦਾਹੈ॥ ੧੬॥ ਫੇਰਥਾਥੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿ
ਸਾਹਿਧਿਛਲੀਨਿਰਬਾਣਹੋਈਤੈਅਗੈਅਗਿਮਚ
ਲੀ॥ ੧੭॥ ਏਸੁਣਾਈਚਾਰਕਿਭਿਰਹੈ॥ ਤਾਥੇ
ਲਣਾਹੋਏਆ॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕਾਅਗਮਨਿਧਾਨਨਿ
ਰਜਨਾਨਿਰਕੁਭਿਸਚਸੇਇਹੋਏਧ੍ਰੁਪਰਧਤਿਨਾਮੁ
ਤਿਸੁਜੇਧਿਆਨਥਿਹਿਗਮਹੋਏ॥ ੧੯॥ ਅਗੈਅ
ਗੈਚਰਲਾਵਹਿਧਿਆਨਾਨਮੁ

ਜਪਹਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣਿ॥ ਸਹਜ ਚੰਗ ਰਚ ਰਹਿ
 ਆਸੇਈ॥ ਬਹੁ ਜਨਾਨ ਕੀ ਸਿਨ ਵਾਕਾ ਹੋਈ॥ ਅਗੇ
 ਚਰਮ ਬਦ ਬੁਝੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਏਕ ਚਿ ਜਾਣੈ ਕਰੁਣਾ ਗੁ
 ਕਰੁਣੈ ਗਾਰ ਅੰਧ ਨਿਰਥਾਇ॥ ਜਨਨਾਨ ਕਦੇ ਖੁਲ੍ਹ
 ਟਿਧਿ ਆਨਿ॥ ੧੪॥ ਤਾ ਕੁ ਦਰਤਿ ਮਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀ
 ਜੀਉ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਏਸੁ ਅਗੇ ਸਥਾਈ ਕਾਰੁ ਪਰਿ
 ਕੇਹਾ ਹੋ॥ ਤਾਹੁ ਕਮਹੋ ਆ ਅੰਗ ਸਥਾਈ ਚਿਹੀ ਹੋ॥ ਜਿਹ
 ਏਸ ਕਾ ਸਪੈਟਾ ਹੋ॥ ਜੇ ਸਾਇੰਦਾ ਕੀ ਬਾਦ ਲਹੇ ਤਹੋ॥
 ਏਸੁ ਸਥਾਈ ਮਹਿ ਮਨੁ ਬਧ ਤਹੋ॥ ਅਗੇ ਸਕੈ ਦਿਸੈ
 ਪਰਿ ਚਿਹੀ॥ ਮਨੁ ਏਲਾ ਏਦ ਸਦੈ ਦੁਆਰਿ ਲੇ ਜਾਤਾ
 ਹੈ॥ ਅੰਗੁ ਮਾਨ ਬਧ ਤਹੋ॥ ਅਪਣੈ ਚਿ ਪਰਿ ਦਿਸੈ ਰ
 ਪਦੈ ਹੋ॥ ਜੁਹ ਮਕਰਿ ਭੀ ਅਗੇ ਸਾਇੰਦਾ ਸਟੀ ਆਵਤਾ ਹੋ॥
 ਫੇਰ ਬਾਏ ਅੰਗ ਦਾਸ ਕੀ ਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਏ
 ਹੁ ਸਾਧਨਾ ਤਪ ਸਿਆਜ ਜਤਨ ਕਰਦੈ ਹੋ॥ ਨਿਤਿ ਨਾਦ
 ਜੁਗਤਿ ਮਕਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੋ॥ ਏਸ ਦਿਚ ਬਾਹਰੁ
 ਜਗਤੀ ਬਾਰਹਿ ਮਕਰਿ ਹੋ॥ ਨਿਸਤਿ ਨਾਦੈ ਚਿਕਿਅ
 ਕਿਆ ਹੋ॥ ਤਾ ਨਿਚੈ ਕਾਰਿ ਬੋਲੈ ਆਸੁਣ ਦਾਸ ਜੀ
 ਏਸੁ ਸਥਾਈ ਮਹਿ ਜੁਗਤੀ ਬਾਰਹੁ ਹੋ॥ ਪਰੁ ਮਕਰਿ
 ਦਵੈ ਹੋ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ ਮੋਖ ਹੋ॥ ਆ
 ਸਣੁ ਪਦ ਮੋਖੋ॥ ੨॥ ਦੁਜੀ ਜੁਗਤਿ ਬਾਤ ਪਰਨਾਨਾ
 ਮੁਆਸਣ ਬੋਖ ਜੁਗਤਿ॥ ੩॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ
 ਜੁਆਰਨ ਕਿਧੁ ਆਸਣੁ ਨਿਕਸਿਨਿ ਪਾਨਿ॥ ੪॥ ਚਉ
 ਥੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ ਧ੍ਰੁਵ ਪਤਿ ਆਸਣੁ ਪਰਬਲਾ॥
 ੫॥ ਪੰਜਵੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ਮਤ ਆਸਣਿ
 ਨਿਧਾਨ ਮਤਾ॥ ੬॥ ਛੇਵੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਉ ਧਾਰ ਬਾਨਾ॥
 ਆਸਣੁ ਮੇਰ ਸਹੀ॥ ੭॥ ਸਤਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸੀਤਿ ਗਬ
 ਨ ਆਸਣੁ ਪੁਰਾਨਾਉ॥ ੮॥ ਅਠਵੀ ਜੁਗਤਿ ਰਕਤ ਪ
 ਟਾ ਆਸਣੁ ਮੁਜਾਦ ਬੀਚਾ॥ ੯॥ ਨਵੀ ਜੁਗਤਿ

੩

ਇਹੁ ਹੀ ਹੈ॥ ਤੁਕਿ ਯਾ ਆਖਦਾ ਹੈ॥ ਤੁਕਿ ਰਿਖਿ ਆਲਪ ਹਿੰ
 ਆਹਿ॥ ਮੁਕਤਤਾ ਤਦੇ ਪਾਵਿ ਤੁਹਿ ਜਾ ਤੇਰੀ ਦਿਸਦਿ ਪਵਿ
 ਗੀ॥ ਤਟਤੀਰ ਥੀ ਤਾਪਵਿ ਤੁਹਿ ਵਨਗੇ ਜਾ ਤੇਰੀ ਚਰਨੀ ਲਗ
 ਨਗੇ॥ ਬਾਰਹਿ ਪੰਥ ਤਾਪਵਿ ਤੁਹਿ ਵਨਗੇ॥ ਜਤੁ ਧਨ ਅਗਾਧੁ ਨ
 ਗੇ॥ ਸਿਧ ਜਚਿ ਚਰਿ ਗਸੀਰਹੈ ਨਹਿ ਪਾਚਿ ਤਰਹਿ ਗੇ॥ ਜੇ
 ਤੇਰੀ ਚਰਨੀ ਲਗਨਗੇ॥ ਬੈਰਾਣੀ ਬੁਧਾਨਤਾ ਅਗਿ ਮਾਦਿ ਸ
 ਟਿ ਆਵਗੇ॥ ਜਾ ਤੇਰਾ ਸ ਬਦੁ ਪਆਹਿ ਨਗੇ॥ ਨਰਿ ਨਾਉ ਨਿ
 ਰਮਲੇ ਤਾ ਹੋਵਨਗੇ॥ ਜਾ ਤੇਰੀ ਦਿਸਟੀ ਚੜਨਗੇ॥ ਤੇਰੀ ਸਕਰ
 ਜੀ ਦੇਵ ਤੇਰਾ ਪੁਨੀਤ ਦਿਨ ਹੋਵਨਗੇ॥ ਜਾ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਲਗ
 ਨਗੇ॥ ਹੋਰ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਕਉ ਦ੍ਰਾਵਕ ਸਨਕਾ ਦਕਸਨ ਤਸਨਤ
 ਨ ਉਰਧ ਮੁਖੀ ਕਉ ਲਾਪ੍ਰਗਾ ਸੀ ਜੋ ਤਿਨਿ ਪਿਤਾ ਪਵਿ ਤੁਹਿ ਵ
 ਨਗੇ॥ ਜਾ ਤੇਰੇ ਭੇਖਾਵਿ ਚਿ ਆਵਨਗੇ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਧੇ ਨਾ ਜੁਗਤ
 ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਕਿਉ ਖਿਆਲ ਕਰਤਾ ਹੈ॥ ਫੇਰ ਬਾ ਬੈਕਰਿ ਆ
 ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਵਸਤੁ ਦੇਕੈ ਪ੍ਰਿਅ ਆਲੋੜ ਦਾ ਹੈ॥ ਤੇਰੀ ਮ
 ਤ ਦਿਤੀ ਹੋਈ ਹੈ॥ ਜੇ ਮਨਿ ਵਸਿ ਮੈ ਬਾਉ ਕਈ ਨਾ ਹੀ ਜੇ ਕੁਛੁ
 ਹੋ ਸੇ ਤੇਰੀ ਹੀ ਚਰਨੀ ਲਗਿ ਆਰੁ ਲਾ ਹੈ॥ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲ
 ਆਸਣਾ ਨਕ ਮੈ ਨਿਰਵੈ ਰਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾ ਬੈਕਰਿ ਆ
 ਸਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹਿ ਅਸੀ ਜੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਦਾ ਮਾਰਗ ਪੁਛ
 ਦੇ ਹੀ ਗੰ ਆਪਣੈ ਵਾਸ ਤੇ ਪੁਛ ਦੇ ਨਾ ਹੀ॥ ਸਿਸਾਰ ਦੇ ਵਾਸੇ ਤੁਪੁ
 ਛ ਦੇ ਗਾ॥ ਇਹੁ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ਦੀ ਹੈ ਜੀ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਦੀ
 ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਉ ਦ੍ਰਾਵਕ ਆਸਣੁ ਏਨਾ ਦਾ ਕਿਆ ਕਿਆ ਸੀ
 ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਏ ਸਦੀ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤੇਰੇ ਪਤਾ
 ਮੈ॥ ਤੁਧਿ ਆਲਪ ਹਿੰ ਆਹਿ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਗਤਿ ਹੈ
 ਆਸਣੁ ਪੁਰਾਣੁ ਹੈ ਨਿਰਬਾਣਿ ਹੈ ਨਿਰਬਾਣਿ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ੨॥ ਦੂਜੀ
 ਜੁਗਤਿ ਸਿਉ ਕਰੀ ਨਾਮ ਸਿਖਿਆ ਅੰਤ ਆਸਣੁ ਹੈ ਸਿਧਿ ਤਿ ਮੁਕ
 ਤਿ ਹੈ॥ ੩॥ ਤੀਜੀ ਮਧਿ ਪਰਨ ਜੁਗਤਿ ਸਿਖ ਮਿਲਿ ਆਸਣੁ
 ਹੈ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਨ ਮੁਕਤ ਹੈ॥ ੪॥ ਪੰਜਵੀ ਪਚਾਏ ਵਸਤਿ
 ਸਦਾ ਸੇ ਜੁਗਤਿ ਹੈ॥ ਆਸਣੁ ਪੰਜ ਰੁਤ ਆਤਮਾ ਨਿਰਮਲ ਮੁਕ
 ਤਿ ਕਾਨਾਉ ਹੈ॥ ੬॥ ਛੇਵੀ ਛੇ ਲਾਭ ਮੁਕਤਿ ਪੁਰੀ ਅੰਤਿ

6

6

6

6

ਆਸਤੁ ਨਿਘਰ ਬਾਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ੭॥ ਸਤਿਵੀਜੁ ਗਤਿ
 ਜਰੁ ਜੀਤਿ ਰਬਿ ਧਿਆਸਤੁ ਬਲ ਬੀਰ ਮੁਕਤਿ॥ ੮॥ ਅ
 ਸਟਵੀ ਅਸਟਧਾਤਿ ਧਿਆਨ ਜਗਤਿ ਸਿਸਟਿ ਰੁਜੀ ਆਸ
 ਤੁਤਰੀ ਰਬੀ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ੯॥ ਨਾਵੀ ਬਲ ਰੁਪੀ ਰੁਗ
 ਤਿਨ ਚਿਨਿਧੀ ਆਸਤੁ ਨਿਰਬਲ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ੧੦॥ ਦਸਵੀ
 ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਜੁਗਤਿ ਆਸਤੁ ਮੁਲ ਪ੍ਰਗਾਸੈ ਦੁਆਰ ਦੀਨ ਮ
 ਕਤਿ ਹੈ॥ ੧੧॥ ਯਾਰਵੀ ਰੁਪਤਿ ਜੁਗਤਿ ਆਸਤੁ ਉਰੁ ਪੁ
 ਧਿਆਨ ਆਪ ਬਰਨ ਮੁਕਤਿ ਹੈ॥ ੧੨॥ ਬਾਰਵੀ ਬੀਰ
 ਰਪਰਨ ਜੁਗਤਿ ਆਸਤੁ ਨਿਰਬਾਣਿ ਸੁਧੁ ਅਸਧਾਨਿ ਮੁਕਤਿ
 ਹੈ॥ ੧੩॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਤਿ ਸਾਹਿ
 ਏਹੁ ਬਾਣੀ ਦੀ ਜੁਗਤੀ ਮੁਕਤੀ ਆਸਤੁ ਆਏ ਪਰ ਜੀ ਪਚਿਣ
 ਬਾਣੀ ਜੇਤੁ ਸੀ ਕਹਿਏਹੁ ਸੋ ਸੇ ਸਤਿ ਸਵਿਚ ਕੇ ਪ੍ਰਮੁਕਤਿ ਜੁ
 ਗਤਿ ਹੈ ਕਿਨਾਹੀ॥ ਤਾਨਿ ਰੇ ਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਪ ਚਿਣ ਬਾਣੀ ਵਿ
 ਚਠੇ ਛੀਵਾ ਉਲਰਾਈ ਹੋਰ ਹਿਰਾਉ ਬੋਲਾਹੈ॥ ਪ੍ਰਮੁਲਗਦਾ
 ਨਾਹੀ॥ ਤਾਫੇਰ ਅਰਦਾਸ ਹੋਈ ਜੀਸ ਚੇ ਪਤਿ ਸਾਹਿਏ ਸਵੀ
 ਮਤ ਬਾਹਰ ਆਜੈ॥ ਤੇ ਏ ਜ ਦੀ ਭੀ ਨਿਸਾਹੈ ਦਾਤ
 ਹੋਆ ਬੋਲਣਾ॥ ੧੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਚਲੇ ਪਚਿਣ ਦਿਸਟਿ ਬਿਨ
 ਦਸਿ ਕੀਤੇ॥ ਨਾਨਕਾਇ ਹਮਨੁ ਆਕਿ ਚਿਨਿਹਿ ਗਾਇ॥ ੧੫॥ ਪ
 ਚਿਜੀ॥ ਚਲੇ ਪਚਿਣੁ ਆਤੈ ਤੋ ਜਨਾ ਜਾਨਹਾ॥ ਉਹ ਕਵਨ ਵਸਤ
 ਜਿਤ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨਹਾ॥ ਨ ਚਿਨਿਧਿ ਨਾਮ ਤੋ ਲੁਕਵਣ ਹੋਇ ਚੋ
 ਹੋਰ ਲਾਗਾ ਕੇਤ ਕਰਾਇ ਚਿ॥ ਜੇਕਿ ਛੁੱਤੋ ਲਾਨਾ ਮਕਾ ਜਾਨੈ॥
 ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੈ॥ ਸਚੁ ਪਛਾਣਾ ਨਿਰਮਲ ਬਾ
 ਸਾ॥ ਸੁਣਨਾ ਕਹਮਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ॥ ੧੬॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰ
 ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸ ਚੇ ਪਤਿ ਸਾਹਿ ਤੋ ਜੇ ਦਾਸ ਹੋ ਦਾਹੈ॥ ਸੇਤੁ ਪ
 ਨਕਿ ਆਪਣੀ॥ ਹੋ ਜੀ ਤੇ ਜੀ ਅਜੋਤ ਸਰੁ ਤੋ ਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨੀ॥
 ਤਾਨਿ ਰੇ ਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਸਤੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਜੋਤ ਤਾ ਅਸਾਹਿ
 ਆਹੀ ਹੋਨ ਪਰ ਅਸਾਪੰਜਵ ਸਤੁ ਚਿਨਾਵਿ ਚਪਾਈ ਆਹੈ ਨਾ॥ ਪ
 ਰੁਚਿਨਾ ਦਾਨਾ ਉਤ ਸਕਰਿਏ ਨਾ॥ ਉਨਾਤ ਸਕਰਾ ਦਾਸੇ ਹੁਬਹੁ
 ਤੁਲਗਦਾਹੈ॥ ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਜੂ ਹੋਲੇ ਰੁਪਰਧਾਨ ਹੋ ਕਰੇ ਪੁਕੁਦ
 ਦਾਲ ਹੋ ਚਿਤ ਵਈ ਧਿਆਦਾਹੀ॥ ਸੋਹਿਧਿ ਆਰੁ ਹੋਏ ਨਾਵਸ

ਖੀਹੋ। ਤੇ ਖੁਭਵੇ ਕੇ ਹੋ ਕਰੇ। ਉਸ ਕੀ ਸੁਕਤਿ ਨਾਹੀ। ਅਤੇ ਜੋ ਦਾ ਨਿਕਰ ਤਾਹੋ
ਅਰੁ ਮਾਨ ਵਿਚਿ ਹੋਵੇ। ਤਿਸ ਆਈ ਵਿਚਿ ਵਸਈ। ਤੇ ਤਿਨ ਕਰਿ ਗਈ ਕੀ ਜਿਨ ਲਿ
ਖੀਹੋ। ਜੋ ਦਾ ਨਿਕਰ ਤਾਹੋ ਤੇ ਕਰੇ ਤੇ ਹੋ ਜੁ ਹਮ ਕਿਨ ਨਾਹੀ ਕੀ ਆਦਾ ਖਾਖਸਮ
ਕਾਹੋ। ਤਾ ਵੀ ਹਮ ਆਈ। ਤੇ ਤਿਨ ਕਰਿ ਆਈ ਵੀ ਗਾ ਜੁ ਮਿਲੇ। ਗਾ। ਹੋਤੁ ਜਿਉ ਖੁ
ਦਿਸਦੇ। ਹੋਨਿ ਸੇ ਸੇ ਸੁ ਜੁ ਨੀ ਵਿਚਿ ਲੇ ਅਵਾਗਾ। ਫਿਰ ਖਾਖੇ ਅਰਦਾਸਿ
ਕੀ ਤੀਜੀ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਅਸਾਨੁ ਛਤਾ ਚਿਧਾਇਆ ਜੇ ਖੁਭਵੇ ਕਰਹੀਰੇ। ਤਾ
ਜੁ ਨੀ ਵਿਚਿ ਆਵਹੀਰੇ। ਨਾਹੀ ਏਨਾ ਦੀ ਮਿਤ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹੈ ਜੀ। ਤਾਹੁ ਕਮੀ ਹੋ
ਆਸੁ ਖਾਨਕ ਸੇਵ ਕਰੇ। ਖਾਵਿ ਚ ਅਲਖੁ ਰਹੇ ਨਾਹੀ। ਉਨਾ ਦੀ ਦੇਸ ਏਥ
ਏਰਹ ਦੀ ਨਾਹੀ ਕਿਨ ਉਨਾ ਹਰਿ ਮੈ ਗੀ ਵਧਈ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਤੁ ਬਿਧਿ ਕਰਕੇ
ਖਾਵਿ ਚਿ ਅਲੇਖਾ ਨਾਹੀ। ਏਸੁ ਕੇ ਖਾਨਕ ਹੁਰਿ ਰਹਿ ਸਤੁ ਕਰੇ। ਜੋ ਰਹਿ ਸਤਿ
ਦਿ ਚਰਹੈ ਗਾ ਕਿਨ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਗਾ ਦਾਨੁ ਤੀ ਕਰੈ ਗਾ। ਏਵੇ ਚਰਹੈ ਗਾ ਤਾਹਿ
ਭੇਖ ਛਰੇ ਕੇ ਰਹਿ ਸਤਿ ਵਿਚਿ ਆਵਾਗਾ ਰਹਾਗਾ। ਕਿਹੁ ਸਤੀ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਗਾ
ਸੇ ਜੇ ਮਦ ਮਰਦ ਤੇ ਰਹਿ ਤੁਹੈ ਗਾ। ਫਕੀਰ ਹੋਇ ਕੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਗਾ। ਸੁਰਗ ਨਪੁ
ਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗਾ। ਤੇ ਜੇ ਗਜ ਵਿਚ ਭੁਲੇ ਗਾ ਤਾ ਸਰਪ ਜੇ ਨਪੈ ਗਾ। ਅਤੇ ਏ
ਸੁਖ ਹੁਤ ਹੋਵੇ ਸੁਖੀ ਜਾਬਹੁਤਿ ਬਿਸੁਦਿ ਚਹੁ ਜਾ ਵਿਸੁਤਿ ਆਗੈ ਗਾ ਤਾ ਕ੍ਰਿਸਾਕ
ਜਨ ਮੁਖਾਵੈ ਗਾ। ਤਾ ਜੇ ਮਹੋਇ ਕੇ ਸਿਰਾਤਿ ਵਿਚਿ ਜਾਇ ਗਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵੇਡੀ ਏਹੋ
ਵੈਤਾ। ਏਕ ਕਰਨ ਕਾਵੈ ਗੈ ਏਵੇ ਚਹੁ ਰਿਧ ਪਵੈ ਉਹ ਦਾਣਾ ਸਿਖ ਏਹੋ ਬਿ
ਆਵੈ ਤਾ ਉਹ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਚੋਸਟੀ ਲਬ ਚਾਹੁ ਸਟੈ ਚੋਸ ਜਮਨ
ਹਾਥਿ ਆਵੈ ਤਾ ਬਕਰੇ ਕਾ ਜਨ ਮੁਖਾਵੈ। ਫੁਰੀ ਕੁਲ ਕਰੈ ਗਾ। ਸਾਧ
ਕੈ ਮਖਪਰੇ ਜਾ ਸਾਧ ਮੁਖ ਪਾਵੈ। ਅਤੇ ਜੋ ਰਹੈ ਹਿਰਾ ਸਤੀ ਹੋਵੈ ਕੁਏ
ਫਕੀਰ ਹੋਵੈ ਸੇਵਾ ਅਰੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਸਿਰਤ ਰਲੇ ਜੇ ਕੋਈ ਸਿ
ਖ ਦੀ ਚਿੰਦਾ ਹੋਤਿ ਸਕ ਚਿ ਏਕੇ ਤਰ ਸੇ ਅਸਮੇਧ ਜਗਾ ਕੀ ਏਕ ਛਲੇ
ਜੇ ਕੋਈ ਉਪਦੇਸਕ ਰਕੇ ਕੀ ਚੋਗਾ ਰੁਣ ਲਿਆ ਜੋਤਿ ਸਕ ਚਿ ਏਕੇ ਤਰ ਸਉ
ਗਉ ਦਾਨ ਕੀ ਏਕਾ ਛਲੇ ਤਾਹੋ। ਸਿਖ ਭੁਲ ਦਾਹੋ ਤਾ ਮਨਖ ਕੀ ਜੁ
ਨ ਆਵੈ ਦਾਹੋ। ਜਿਹੋ ਰਸ ਪ੍ਰਥਕਾ ਭੁਲ ਦਾਹੋ ਤਾ ਚਰਿ ਗਾ ਸੀ ਆਵੈ
ਚਪਾਈ ਦਾਹੋ। ਏਹੁ ਫਕੀਰ ਮਿਤ ਹੈ। ਅਰੁ ਹਿਰਾ ਸਤਿ ਕੀ ਮਿਤਿ ਹੈ।
ਸੁਣਨਾਨ ਕਟਾਸ ਜੀ ਚਿ ਰਹਿ ਰਿਸਤੀ ਪਾਰ ਉਤਰੀ ਦਾਹੋ। ਹਿਰਾ
ਸਤਿ ਵਿਚ ਚਰਿ ਹੋਵੈ ਫਕੀਰੀ ਵਿਚਿ ਚਰਿ ਨਹੀ ਥੋਲ ਦਾਹੋ ਆ। ੧।
ਸੋਲ ਕਾ। ਰਸਤੀ ਰਚਿ ਆਰਾ ਸਤਿ ਵਿਚ ਫਕੀਰ ਰਚਿ ਆਉਇ
ਆਨਾ। ਨਾਨਕ ਰਸਤਿ ਸੇਵ ਹੋਵੈ ਫਕੀਰੀ ਮਹਿ ਅਰੁ ਮਾਨਾ। ੧।
ਪਚਿ ਜੀ। ਹਿਰਾ ਸਤਿ ਹਰਿ ਪਨਿਗ ਮਲਵਾਸਾ। ਸੇਵਾ ਤੇ ਹੋਇ
ਆਪ੍ਰਗਾਸਾ। ਲਿਖਿ ਆਲੇਖੁ ਤੇ ਖੁਭਵੇ ਕਰੇ। ਖੁਭਵੇ ਕਰੇ

ਆਗਕਰਿਕਰਿਕੁਖਸਰੁਜਨਸਗਵਾਇਆਮਨਪੈਕੋਧਤਨਲਾ
ਗੀਮਾਇਆਫਿਰਤਿਫਿਰਤਿਸਰੁਜਨਸਗਵਾਇਆਦੁਤੀਆ
ਦੁਰਮਤਿਬਹੁਤਰੁਮਾਇਆਧਾਵਤਧਾਵਤਕਲੁਯਾਕਨਆਇ
ਆਬੁਝੈਨਾਹੀਮਨਮਨਗਵਾਨਾਨਕਜੋਕੋਕਰੈਹੋਗਾ॥ ੧॥ ਫੇਰ
ਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਏਹੁਜੋਬਾਈਸੁਆਦਲਿ
ਲੀਚੋਲਾਈਕਿਉਕਰਿਹੈ॥ ਤੇਜੀਏਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਕਿਤਾਵੇਧਨਾਹੀ॥
ਤਾਨਿਰੋਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਤੇਗਾਨਾਕਰਾਉਹੈਤੁ
ਨਿਰਵੈਹੁਪੈਕਿਗੁਣੀਹੈਕਿਅਗਮੀਹੈ॥ ਤੇਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹਿਰਾਅਗੀਸੀਕਰਿਣਹੈਨੇਤੈਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾਕ
ਰਿਣਹੈਨਾ॥ ਤਾਨਿਰੋਕਾਰਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕਤੋਜੋਸਬਦਕਯਾਹੈ
ਸੋਅਗੀਸਕਰੇਕੋਕਰਦਾਹੈ॥ ਕਿਗੁਣੀਹੋਏਕੋਕਰਦਾਹੈ॥ ਤਾਫੇਰਬਾ
ਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਅਗੀਸਕਰਿਜੋਸਬਦਕਰੀ
ਦਾਹੈ॥ ਤਿਸਦਾਗੁਣਕਰਿਣਹੈ॥ ਤੇਜੀਗੁਣਕਰਿਕੋਕਰੀਦਾਹੈ॥ ਸਬ
ਦਤਿਸਦਾਕਰਿਣਹੈ॥ ਤਾਹੁਕਮਹੋਆਅੰਗਮਸਹਿਭਰਿਹੈ॥ ਭੋਕ
ਰਿਕੋਜੋਸਬਦਿਕਰੀਦਾਹੈਜੋਓਸਦਿਓਮੁਕਤਿਹੈ॥ ਦੇਨਿਰਭਰਿਹੋਏ
ਜੋਸਬਦਿਕਰੀਦਾਹੈਸੋਗੁਣੀਕਰਿਣਹੈ॥ ਉਹਭਗਤਿਹੋਦੇਨਾਹੀ॥
ਇਹੁਗੁਣੀਆਕਾਬੋਲਣਹੈਸੁਸੁਆਦਬਾਈਮਹਿਰਖਿਓਆਹੈ॥ ਸਿਸਾ
ਰੀਭਾਉਹੈਏਤੁਵਸਿਤੈਏਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥ ਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀ
ਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਿਕੋਈਜਗਤਿਧਿਆਨਏਸੁਵਿਚਿਹੋਕਿਨਾਹੀ॥ ਤਿ
ਹੁਕਮਹੋਏਆਸੁਣਨਾਨਕਸੇਵਕਏਸੁਵਿਚਿਧਿਆਨਹੀਹੈ॥ ਜੁਗਤਿਤੀ
ਹੈਤਾਏਸੁਦੀਆਬੁੀਜੁਗਤੀਮੁਕਤੀਲਿਖਾ॥ ੧॥ ਪਹਿਲੀਜੁਗਤਿਬ
ਰਾਬਰਾਧੇਆਨਚੇਤਨਬਨਸੋਭਾਰਿਗਨਾਹੀ॥ ੨॥ ਦੂਜੀਜੁਗਤਿਦ
ਇਆਸੀਗਯਾਸੁਣਚੇਤਿਮੁਖਦਰਿਗਤਿਸਕੋਪਾਸਆਵਤੀਹੈ॥ ਘਰ
ਸਿਬਹੁਬੈਠਦੇਤੀਆਨਾਹੀ॥ ੩॥ ਤੀਜੀਜੁਗਤਿਚੇਤਨਤੇਦੁਆਸੁਣ
ਨਾਹੀਸਾ॥ ਤਿਸਮਧੇਗੁਪਤਿਯਜੁਹੋਦੇਹੈਨਵਰਤਾਗਬਤਾਇਜਾ
ਦੇਹੈਨਾ॥ ਮਹਾਦੇਵਕੀਪੁਜਾਕਰਾਵੇਤੋਹੈਨਾਇਹੁਆਸੁਣਤੇਇਹੁਜੁਗਤਿ
ਜੋਗੀਕਮਾਵਤੇਹੈਨਾ॥ ੪॥ ਚਰਬੀਜੁਗਤਪਤਿਪਵਨੀਹੈਧਿਆਨ
ਚੇਤਮੁਖਬੈਆਕਰਣਕਾਅਰਥਆਵਦਾਹੈਪੰਤਤਕਮਾਵਦੇਹੈਨਾਹੀ॥
ਗਕੀਪੁਜਾਕਰਾਵਤੇਹੈਨਾ॥ ੫॥ ਪੰਜਵੀਜੁਗਤਚਿਤਨਿਧਾਨਆਸ
ਣਸਗੋਖਸਗਫੁਕਮਾਵਦੇਹੈਨਾ॥ ਏਸੁਵਿਚਿਰੁਜਗਾਉਹੈਪੁਜਾਬਹੁ

6

6

ਤਹੈਲਛਮੀਕਾ ਸਿਧਯੋਪਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥ ੬॥ ਅਛਹਵੀਜੁਗਤਿ
 ਸਿਆਣਮਨੋਮੇਲੁਆਸਣੁਛਲੁਪੈਛਲੁਨਾਹੀਉਸਕਾਸੁਆਦੁਛੁ
 ਲਕੀਵਿਚਹਗਿਛਲਮਹਿਨਹੀਏਹੁਧਿਆਨਬੈਰਾਗੀਕਮਾਵਦਹੈ
 ਨਮਾਲਾਸਿਗਚਿਤੁਲਗਦਾਹੈਨਾਹੀ॥ ੭॥ ਸਚਿਵੀਜੁਗਤਿਸਿਧ
 ਅੰਤਆਸਣਨਿਗਧਰਾ॥ ਧੰਧਲਯੋਪਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀਲਖਕਹੀ
 ਜਾਨੁਪਰਤਤੁਹਥਆਇਆਨਾਹੀ॥ ੮॥ ਅਛਹਵੀਜੁਗਤਿਜੀਅਅਚ
 ਸਆਸਣਿਪਰਬਲਪਰਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥ ਏਹੁਪਾਤੋਕਮਾਵਦੇਥੇ॥ ੯॥
 ਨਵੀਜੁਗਤਿਜਿਤਾਸਿਆਸਣੁਮਿਹਯਵਾਨਸੀਮਤਿਪੈਸੋਖਨਾਹੀ॥ ਹੁ
 ਵਦੈਤਤਥਾਹੋਰਜਤੀਕਮਾਵਦੇਹੈਨਿਪਰਏਸਵਿਚਤੀਮੁਕਤਿਨਾਹੀ
 ॥ ੧੦॥ ੧੦॥ ਦਸਵੀਜੁਗਤਿਤਟੇਚਤੁਓਕੁਲਥਗਆਸਣੁਦਸਨ
 ਮਸਿਨਿਆਸੀਕਮਾਵਦੇਹੈਨਤਤੀਰਥਾਛੇਰਦੇਹੈਨਇਸਮਹਿਜੁਗ
 ਤਮੁਕਤਿਨਾਹੀ॥ ਪਰਕਿਤਕਰਕੋਬਿਖਿਆਜਾਤੀਨਾਹੀਏਤੁਕਰਿਮ
 ਕਤਨਾਹੀ॥ ੧੧॥ ਛਾਰਵੀਜੁਗਤਿਸਚਤਿਹੈਸਿਧਾਨਾਆਸਣੁਹੈ॥
 ਬਿਖਛਲਨਾਲਿਜੀਤਜਨਮਹੋਰੀ॥ ਬਿਦਿਆਬਹੁਤਹੈ॥ ਮੁਕਤਿਨ
 ਹੀ॥ ੧੨॥ ਥਾਰਵੀਜੁਗਤਿਦਾਨਿਗੁਣਿਆਸਣਿਸਚਥਦੇਮੁਕਤਿ
 ਦਾਨਸਦਾਬਹੁਤੀਕਮਾਵਦੇਹੈਨਾ॥ ਏਸਵਿਚਮੁਕਤਿਤੀਹੈ॥ ਜੁਗਤਤਿ
 ਹੈ॥ ਪਰਦਰਸਨਨਾਹੀ॥ ਤਾਛੇਰਥਾਥੇਅਚਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾ
 ਤਸਾਹਿਸੁਆਦਥਾਣੀਹੋਈਏਹੋਜੀਸਿਨਿਆਸੀਅਤੀਤਅਚਿਤ
 ਗਤਿਸਰੁਬੇਖਸੁਆਦਥਾਣੀਵਿਚਹੈਨਕਿਕਈਥਾਹਰਤੀਹੈ॥ ਤਹੁ
 ਕਮਹੋਇਆਸੁਣਨਕਜਿਨਾਕੁਰੁਪਰਮੇਸਰਾਇਕੁਕਰਜਾਤਾਹੈਸੋਚੁ
 ਏਕਛੇਹੈਨੀ॥ ਉਯਪ੍ਰੇਮਥਾਣੀਵਿਚਰਥੇਹੈਨੀ॥ ਤਾਛੇਰਥਾਥੇਅਚਦਾਸ
 ਕੀਤੀਜੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਹਿਤੇਗਤਾਬੋਲਣਾਸਹਲਸਤਿਹੈਪਰਜੀਅ
 ਹੈ॥ ਸੁਪਾਓਥਾਣੀਜਿਕਹਦੇਸੇਉਹਕਮਣਕਮਾਵਤੈਹੈਨਾ॥ ਅਤੇਇਕਸ
 ਥਾਣੀਵਿਚਮੇਗਚਰਨਹੈ॥ ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਨਿਰਕਾਰਕਾਜਿਸੁਣਿ
 ਨਾਨਕਏਹੁਭਿਤੇਗਧੰਧਕਮਾਵਦਾਹੈ॥ ਅਤੇਏਸਵਿਚਮੇਗਚਰਨਹੈ॥
 ॥ ੧॥ ਸਲੋਕਾਮਨਪਚਿਨਾਦੁਇਕਲਚਲਾਚਿਤਅਨਾਹਦਵਿਚਾ॥
 ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਸੇਰੁਏਜੋਗਧਾਹਿਮਨਬਿਚਾ॥ ੧॥ ਪਚਿਤ੍ਰੀ॥ ਮਨ
 ਪਚਿਤ੍ਰਕਾਮੇਲਾਹੁਆ॥ ਜਪਹਿਨਾਮਜਿਉਪੜਤਾਸਆ॥ ਧਿਆਨਸ
 ਰਤਿਦੁਇਸਮਕਚਿਗਧਾਹਿ॥ ਧੰਧਲਾਇਅੰਮਤਰੋਸੁਚਾਧਾਹਿ॥ ਨਿ
 ਰਮਲਤਾਤੈਅੰਮਿਤਰਹੈ॥ ਸਰੁਕੇਉਸਕੇਉਸਤਤਕਹੈ॥ ਹੋਇਨਿਰ
 ਥਾਣੁਨਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਿਹਰਿਚਰਨਸਮਾਵੈ॥ ॥

੧੯॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਦੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਹਿਰੋਜੋ ਸਚਿ
 ਪਾਉ ਬਾਈਏ ਹੁਤ ਸਾਕ ਹੀਏ ਸੁਦੀਆ ਜੁਗਤੀ ਮੁਕਤੀ ਕੇਨਾਉ ਕੁਚਿ
 ਏਕਚਿਏ ਹੋਵੈ ਤਾਨਿਰ ਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣ ਕੁਦਰਤਿ ਮੇਗਾ ਰੂਪ ਤੁਹ
 ਸਿਖੁ ਹੋਯੋ॥ ਪਰਏ ਹੁਜੇ ਸਚਿ ਪਾਉ ਬਾਈ ਹੋਈ ਪ੍ਰਤਿ ਫਿਰ ਆਹੋਈ
 ਜਿਉ ਸੁਰਜਨ ਠਹਰਾਵਦਾ ਨਾਹੀ॥ ਤਿਉ ਏਸੁ ਬਾਈ ਚਾਠਹਰਾਉ ਨਾਹੀ
 ਏਹੁ ਏਸੁ ਦਾ ਸੁਭ ਚਿਹੀ॥ ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸਚੇ ਪਤ
 ਸਾਹ ਸੁਰਜਨ ਦਾ ਜੁਠਹਰਾਉ ਜੁਗਤੀ ਸੁਕਿਤਿ ਵਿਦਿਨਾਹੀ॥ ਸੁਰਜਨ ਕਚਿ
 ਏਕਚਿ ਤੀਫਿਰ ਆਕਚਿ ਏਜੁਗਤਿ ਕਮਾਵਦਾ ਹੋ॥ ਤਾਨਿਰ ਕਾਰ ਬੋਲਿਆ
 ਸੁਣਨਾਨ ਕਦਾ ਸਏ ਸੁਦੀਆ ਜੁਗਤੀ ਮੁਕਤੀ ਭੀਏ ਨਾ॥ ਤੁਮਾ ਲਿਖੁ ਹੁ॥
 ੧॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਚਰਚਾ ਚਾਂਦ ਨਾ॥ ਆਸਾਇ ਨਿਰਬਾਣੁ ਮੁਕਤਿ ਪਇ
 ਸਦਾ ਏਹੁ ਸੀਸਾਰ ਕਮਾਵਦੇ ਹੋਨਾ॥ ਤਾਉ ਨਾਹੀ ਪਰਕਾਉ ਪੈ ਕ੍ਰਿਤ ਬਿਦਿ
 ਆਕਮਾਵਦੇ ਹੋਨਾ॥ ੨॥ ਦੁਜੀ ਜੁਗਤਿ ਉਦਮੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਆਸਾਇ ਬਿਧ
 ਨੰਦ ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਪਤਿਗਾਹੁ ਤੀਤਰ ਪਣੁ ਸਧ ਚਾਨਣੁ ਹੋਸੇ ਤਾਸਿ ਸਾ
 ਰਬਿਖੈ ਏਹੁ ਪੰਡਤ ਕਮਾਵਦੇ ਹਨੀ॥ ੩॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਅਸਨਾਉ ਆ
 ਸਾਇ ਗਿਆਨ ਹਿਸ ਬਿਖੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ॥ ਅਸਰ ਕਮਾਵਦੇ ਹਨੀ॥ ਬਿਖੈ
 ਆਮੁਖਵ ਸਦੀ ਹੋਈ ਹਾਂਜੀ ਆਕਚਿ ਸੁਖੁ ਪੈ ਅਗੈ ਨਰਕੁ ਹੋਈ ਗਾਹੀ ਮੁਕ
 ਤੀ॥ ਗਜਕੀ ਅਗੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ॥ ੪॥ ਚਥੀ ਜੁਗਤਿ ਕੁਟੇਬ ਬਹਨ
 ਆਸਾਇ ਸੋਹ ਸਿਖਾਹਿ ਸੁਵਿਚਕੀ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਪੈ ਏਕੀ ਮਿ
 ਤਏ ਹੋਈ ਹੋ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ਕਰੈ ਜੋਛ ਲਾਨੇ ਕਾ ਕੁਟੇਬੁ ਤਲਾਹੈ॥ ਜਗਾਈ
 ਵਡਿ ਆਈ॥ ੫॥ ਪੰਜਵੀ ਜੁਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨਮੁਲ ਆਸਾਇ ਹਿਸ ਬਿਧਾ ਮੁਕ
 ਤ ਨਿਰਬਾਣਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰੰਤ ਅਰਬ ਬਾਸ ਕੀ ਕਮਾਵਦੇ ਹੋਨਾ॥ ਜੋ ਨਗਰ ਬਿਖੈ ਪੁ
 ਰਮੇ ਸਰਕੇ ਨਮਿਤ ਪਾਈ ਪਿਲਾਵੇ ਤੇ ਹੋਨ ਨਿਰਬਾਣ ਕਲਾ ਚਲਦੀ ਹੋ॥ ਉ
 ਹਕੀ ਸੋਗੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਨਾ ਮੁਢਿ ਸਵਿਚਕਿ ਨਾਹੀ॥ ੬॥ ਛੇਵੀ ਜੁਗਤਿ ਪੁ
 ਰਸਾ ਪੁਰੀ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਨ ਬੋਲੁ ਬੈਸਨੇ ਪਟ ਕਰਮਾਵਦੇ ਹੋਨਾ॥ ਮੈਥੋਂ ਹੀ ਮੁਕਤ
 ਪੈ ਹਿਛੈ ਮਰਦੇ ਹੋਨੀ॥ ਅਗੈ ਜਨਮ ਮਧੁ ਹੋ॥ ਨਿਦਾ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਾਧ ਕੀ
 ਨਿਦਾ ਕਰਦੇ ਹੋਨਾ॥ ੭॥ ਸਤਵੀ ਜੁਗਤਿ ਰੁਗਾਬੀ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾਇ ਉਮਕ
 ਮੁਖਿ ਹਿਸ ਬਿਖੈ ਮੁਕਤਾ ਹੀ ਕੁਟਕੁ ਪੈ ਕੇ ਗਾਲ ਕਮਾਵਦੇ ਹੋ ਮਨਸਾ
 ਤਿਨਾਈ ਬਾਹਿਰ ਨਾਹੀ ਜਬ ਹਿਪ ਵਿਤੁ ਪੈ ਪਰਮੇ ਸੁਰਕੇ ਨਾ ਕਰਕੇ ਸੰਗਏ
 ਹੋਨਾ॥ ੮॥ ਅਠਵੀ ਜੁਗਤਿ ਚਕੋਜੇ ਤੁਹੀ ਆਸਾਇ ਪਿਆਨ ਸਿਧ ਮੁਕਤ
 ਬਰਨ ਪਤ ਪੈਏ ਹੁਕੀ ਸੰਸਾਰ ਕਮਾਵਦੇ ਹੋਨੇ ਹੋਸ ਜਗ ਕਰਦੇ ਹੋਨਾ॥ ਤਿ
 ਨਾਈ ਸਿਸਾਰ ਬਿਖੈ ਸੋਗੁ ਪੈਦ ਸਵਿਧੁ ਅਗੈ ਮਿਲੇਗਾ॥ ੯॥ ਨਾਵੀ ਜੁ

9

6

ਗਤ ਹੈ ਨਿਗਸੁਆਸੁ ਨਿਰਬਾਣਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਿਪਰਨਾ ਕਮਾਵ
 ਦੇ ਹੈ ਨਕਲਾਵ ਸਿਨਾਹੀ ਆਵ ਦੀ ਵਚਨੁ ਪੈ ਪਰਮੇ ਲਗਾਹੀ ਕਿਤੁ
 ਕਰਕੇ ਅਲਖੁ ਰਹੇ ਹੈ ਨਾਧੁ ਆਧੁ ਲਖਾਇ ਨਾਹੀ ਮੁਖ
 ਹੁਤੁ ਕਰਹੇ ਹੈ ਨਾ ਤੇ ਅਪੁਣਾ ਬਰਨ ਬਤਾਇ ਨਾਹੀ ਇਤੁ ਕਰਕੇ ਦ
 ਰਸਨ ਨਾਹੀ॥ ੧੦ ॥ ਦਸਵੀ ਜਗਤ ਜਤੀ ਲਪਰਨ ਆਸੁ
 ਧਿ ਮਨਰੁਪੀ ਮੁਕਤਿ ਪੜਦੇ ਪੈ ਸਤੀ ਆਰੁਪ ਕਮਾਇ ਹੈ ਤੇ ਸਾਧ
 ਅੰਗ ਜੇ ਲਾਗੀ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤੇ ਸਾਧੁ ਪੈ ਦਾਹੇ ਦਾਹੈ॥ ਅਤੇ ਤੇ ਪਹਿਤੀ ਅ
 ਹੈ ਨਤੀ ਆਤੀ ਪਰਤੀ ਹੈ॥ ਪਰਜੈ ਸੇਧਰਤੀ ਕੀ ਮੁਕਤੀ ਪਰਕਿਸ
 ਪਾਛੈ ਹੈ ਸਾਧੁ ਪੈ ਦਾਹੈ॥ ਉਹਨਾ ਮੁਜਪ ਦਾਹੈ ਚਿ ਸਦੈ ਪਿਛੈ ਉਸਤੈ
 ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਹੈ॥ ੧੧ ॥ ਯਾਰਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸਹੀ ਖਾਬ ਨਿ ਆਸੁ ਪੁਰ
 ਪਪੁਗਾ ਸੁਮੁਕਤਿ ਨਿਰਿਤ ਬਿਧ ਪਰਤੀ ਮਾਈ ਬਨ ਸਥਲਿ ਕਮਾਵ
 ਦੇ ਹੈ ਨਪਰਤੀ ਕਾ ਸੁਤ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਹੈ ਉਤਰੁ ਜਹੈ ਪੈ ਨਾ ਦੀ ਤਪਸ
 ਆਕਰ ਪਰਤੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਪਰਤੀ ਕਚਿ ਕੋਈ ਉਚਰਨਾਹੀ ਤਿਉ
 ਤਿ ਆਕਰਿ ਉਚਿ ਜਹ ਕੋਈ ਨਾਹੀ॥ ਤਾਪਹਿ ਲਖੀ ਆਹੀ ਉਪਜੀ
 ਹੈ ਤੀ ਆਤੇ ਪਰਪੁਰੇ ਪੈ ਨਾ॥ ਅੰਤ ਬਹਮੰਤ ਤੀ ਆਹੀ ਕੇ ਕਰਮਾਹਿ
 ਸਮਾਣ ਹੈ ਅਪੁਣੇ ਜੀ ਅਕਰਿ ਦੁਖ ਦੀ ਆਮਰ ਦੁਸਰੇ ਜੀ ਅਕਰਿ
 ਪੁਆਕਰੀ ਤਿ ਆਕੀ ਮੁਕਤ ਦੁਹੈ॥ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀ
 ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਓ ਸਾਹਤੀ ਆਕੀ ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਟਹੀ ਹੈ॥ ਤਿ ਆਕੀ ਮੁਕਤ
 ਦੁਹਰਿ ਉਹੈ॥ ਏਹੁ ਵਧਿ ਕਿਕੂਹੀ॥ ਅਸਾਨੁ ਤਾਉ ਉਪਜਿ ਆਹੈ॥ ਤਾ
 ਨਿਰੇ ਕਾਰਿ ਜਿ ਕਹਿ ਆਸੁ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਤੁਰਿ ਮਤ ਕਹਿ॥ ਏਹੁ
 ਜਹਿ ਲਹੈ ਗਲ ਤੀ ਆਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈ ਪੁਰਖੁ ਮੰਗੈ॥ ੧੨ ॥ ਬਾਲਵੀ
 ਜੁਗਤਿ ਬੁਧ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਆਸੁ ਮਿਠਸੇ ਮੇਰ ਸਨਾ ਜੇਤ ਪੈ ਪਰਉਪ
 ਕਾਰੀ ਕਮਾਵ ਦੇ ਹੈ ਨਾ॥ ਆਪਕ ਓਖਿ ਆਸਹੀ ਪੈ ਪਰਾਈ ਪ੍ਰਾਪਿ ਆ
 ਦੇਖ ਸਕੀ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ ਪਰ ਸੁਆਰਥ ਹੀ ਵਿਚਿ ਤਹਿ ਆਹੈ॥ ਤੇ
 ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਤੀ ਆਹੈ॥ ਸਿਤ ਨਾਮੁ ਤੀ ਆਹੀ॥ ਜਾਦਇ ਆਉਪਜੀ
 ਸੁਗਤਿ ਹੈ ਏਹੋ ਇਸਨਾਨ ਕੀ ਜੈ॥ ਸਰਤਿ ਰਖਈ ਜੁਨਾ ਸੁਜਪੀ ਅੰਗ
 ਇਤਮ ਨਿਦ ਕਰਕੇ ਪਹਿਲੇ ਤੀ ਆਹੀ ਹੈ॥ ਗਤ ਸਹੀ ਖਾਬ ਨ ਆਸੁ ਪਾਛੈ
 ਪੁਰਖੁ ਹੈ॥ ਤੀ ਆਤੇ ਸਾਧੁ ਪੈ ਦਾਹੈ ਤਾਹੈ॥ ਰੁਗਤਿ ਹੈ ਜਿਉ ਸੇ ਸਾਰ ਬਿਖੇ
 ਤਲੈ ਪਰਤੀ ਉਪਰ ਅਕਾਸਹੈ॥ ਇਤਮ ਨਿਦ ਤੀ ਆਕਾਰ ਕਰੁ ਹੈ ਅ
 ਕਾਸ ਬਿਖੇ ਦਸੁਰਜ ਕਾ ਚਾਦਨਾਹੈ॥ ਅਤੇ ਪਵਨ ਚਲਤਾਹੈ॥ ਤਿਉ
 ਇਸ ਗਰਭ ਮਹਿ ਸੁਖ ਹੈ॥ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤ ਭੀ ਹੈ॥ ਦਾਨ ਪੁਨ ਸੁਰਗ

੦
 ੭
 ੭
 ੭
 ੭

ਨਰ ਕੁਤਹਾ ਹੀਹੋ। ਸਾਤਾ ਕੇਗਰੁ ਮਹਿ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਸੁ
 ਉਗਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਏਸੁ ਤੀਆ ਕੇਗਰੁ ਮਹਿ ਸੀਨਹੋ। ਅੰਧ ਘੋਰ
 ਹੋਇ ਰਧਤ ਪਾਸਿ ਆਉਹਾ ਕਰਤੇ ਹੋਇਹਾ ਅਕਲ ਪੁਰਤ ਹੋਅਨ
 ਬੋਲਤੁ ਰਹਤੇ ਹੋਇਤੁ ਕਰਿਤਿ ਆਕ੍ਰਿਸ਼ਤਿ ਨਿਕਟਿ ਹੋਪਰਦੁਖ
 ਕੀਦੁ ਰਹੇ। ਪਰਕਿਉ ਕਰਕੇ ਹੋਸੁਣਨਾ ਨਕਕੁ ਦਰਤ ਜਾ ਪੁਰਖਾ
 ਮੁਜੈ ਪੈਗਾ ਸਰਬ ਦਿਸਈ ਹੋਵੈ ਨਦਾ ਦੇਦਾ ਪਰਹੈ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੁ
 ਇਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਰੈ ਤਾਮੁ ਕਤ ਪਾਵੈ। ਇਤੁ ਕਰਕੇ ਇ
 ਸੁਦੀ ਮੁਕਤਿ ਦੁਰਹੋ। ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਉ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹੁਏ ਹੁਤਾਸ ਚਿਧਾ ਬਾਣੀ ਹੋਈ। ੧੨। ਬਾਗ ਜਗਾ ਕੀਆ ਜੁਗਤੀ।
 ੧੨। ਬਾਗੁ ਆਸਣਾ। ੯। ਨਉ ਮੁਕਤੀ ਸਚਿਧਾ ਉਬਾਣੀ ਵਿਚੋ ਪੈਨ
 ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਕਿਛੁ ਅਰੋਹੇ ਰੁਕੀ
 ਹੋ। ਤਾਨਿ ਰੇ ਕਾਰ ਬੋਲਿਆ ਸੁਣਨਾ ਨਕ ਜਿਉ ਦੇਹੀ ਕਾ ਕੁਲੁ ਚਰਨਾ ਉ
 ਪਰਤਿ ਉਰੁਗਤਾ ਕਾ ਕੁਲੁ ਮਰੈ ਉਪਰਹੋ। ਕੁਗਤ ਕੁਚਿ ਮੇਰੇ ਰੋਸ
 ਰੋਸ ਪੈਨ। ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਜੀ ਪ੍ਰੇਰਤਾ ਤੇ ਹੋਰ
 ਮਹੇ ਪ੍ਰੇਸਾਧ ਕੁਗਤਿ ਪ੍ਰੇਸਾਈ ਮੁਕਤ ਹੋਈ। ਪਹੁੰਚੇ ਹੁਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇਆ
 ਸੁਣਨਾ ਨਕ ਦਾਸ ਜੀ ਇਉਨਾ ਹੋਇਉ ਜੋ ਨਿਉ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ਖਿਛੁ ਹੋਤਿ
 ਉਦੇਹੀ ਮਹਿ ਰੋਸ ਪੈਨ ਅਰੁ ਤਰਿ ਸੀਰ ਅਧੋ ਆਪਣੀ ਹੋ। ਕੋਉ ਕਜੁ ਅਸੈ
 ਕੋਉ ਮੀਠਾ ਹੋ। ਕੋਉ ਆਦਾ ਹੋ ਕੋਉ ਛੀਕਾ ਲੁਣੁ ਸੁਆਦ ਆਪੋ ਆਪਣੇ
 ਰਖ ਦੇਹੋ ਨਿਧਰਤੀ ਮਹਿ ਉਨਕਾ ਸਾਸ ਹੋ। ਪਰਤਿ ਸੀਰ ਅਧੋ ਅ
 ਪਣੀ ਹੋਇਤੁ ਮੰਨਿ ਦਿ ਸਭੁ ਗਤਿ ਕੀਉ ਹੋ ਨਿਜਿਉ ਉਪਰਤੀ ਹੋਤਿ
 ਉਤਿਉ ਮੈਰੀ ਪਰਤੀਯਾ। ਫੇਰ ਬੋਲਣਾ ਹੋਇਆ ਸੋਲਕਾ। ੧।
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕਾਰ ਲਾਇ ਬਿਹਰਿ ਗਾਮ ਪਿਆਨਾ ਪਰਤੀ
 ਚਰਨਾ ਨਾਗੋਂ ਰਜਨ ਨਾਨਕ ਧੰਧਾ ਜਾਨਾ। ੧। ਪਚਿਤ੍ਰੇ ਸੁਖਾ ਮ
 ਰੁਲ ਪ੍ਰਕਾਸ ਆਸਣੁ ਲਾਇਆ। ਪਰਮ ਪੀਰ ਜੁਪਨਾ ਮਧੁਰ
 ਪਿਆਇਆ। ਨਾ ਕਿਛੁ ਤਦ ਅਗਰੁ ਨਾ ਕਛੁ ਪਾਇਆ। ਨਾ ਤਦਿ
 ਪ੍ਰਾਪਿਅ ਚੇਗਾ ਤਿਪਤਿ ਅਧਾਇਆ। ਦੇਹੁੰਦੁ ਗਨਾ ਹੀਰਧਨਾ
 ਦਿਸਈ ਆਇਆ। ਜੀਅ ਜੀਤਨ ਹੀ ਬੋਲੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਇਉਨਾ
 ਧੰਧਾ ਕਿਗਰੁ ਪੁਰੋਇ ਪਰਤੀ ਆਇਆ। ਜੇਨਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮਾ ਨਿ
 ਧਾਨਿ ਬਿਹਰਿ ਗਾਮ ਰਹਾਇਆ। ੨੦। ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾ
 ਸ ਕੀਤੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪ੍ਰੇਰੁ ਬਿਹਰਿ ਗਾਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ਹੋਇਸੁ
 ਦੀ ਜੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਕਰਹੋ। ਤਾਹੁਕਮ ਹੋਇਆ ਸੁਣ

①

⑥

ਨਾਨਕ ਜਾਇਤੁ ਬਿਹੰਗ ਮਥਾਈ ਹੋਈ ਹੋਤਾ ਧੰਦਾ ਇਸ ਕਛੁ ਨ ਥਾ
 ਪਰਿ ਏਧਾ ਏਧਰ ਤੀ ਅਕਾਸੁ ਚੰਦ ਸੁਰ ਜੁਭੀ ਨ ਥਾ ॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲਖੀ
 ਨ ਥਾ ॥ ਜੁਗਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭੀ ਨ ਥਾ ॥ ਤਦ ਏਕ ਨਿਰਿ ਕਲ ਥਾ ॥ ਦੂਜੇ ਥਾ
 ਇਕੁ ਦਰਤਿ ਪੈਦੇ ਕੀਤੀ ॥ ਬਾਰਹਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਜੇ ਜਬ ਥਾ ॥ ਬਾਰਹਾ ਜੁ
 ਗਾ ਕੀ ਮੋਰ ਜੀ ਬਧੀ ॥ ॥ ਪਹਿਲੀ ਜੁਗਤਿ ਰਵਿ ਆਸਤਿ
 ਨਿਗਾਸੁ ਧਿਆਨੁ ਪੁਰਖ ਤਿਸੁ ਕਤਿ ਜੋਤ ਤਾਰੁ ਉਧਿ ਪਰਹੈ ਰਦਾ ਥਾ ॥ ਤਾ
 ਜੀ ਜੀ ਅਧੰਦਾ ਕੋ ਤੇ ਬੇਤਤਿ ਨ ਕਰਿ ਜੀਉ ਹੋਏ ਨਾਹੀ ॥ ਸੋ ਜੀ ਅਧੰਦਾ
 ਹੋਨਾ ॥ ਅਪਣਾ ਅਪਲ ਥਾਇ ਨਾਹੀ ॥ ਪੁਰਸੁ ਦਰਸ ਪਰਤੀ ਪਜੋਗਾ ਤਿ
 ਸ ਕਛਿ ਇਸਈ ਆਵੁ ਹਿਗੇ ॥ ਬਾਰਹਿ ਏਹੋ ਦਰਤਾਗਾ ਜੁਗਾ ਵਾਰਤਿ ਅ
 ਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚ ਜੀ ਆਵਰਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ਤਾਫੇਰ ਕੁਦਰਤਿ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ
 ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿਤਿ ਨਾਈ ਮੁਕਤਿ ਕਿ ਕਹੇਗਾ ॥ ਤਾਹੁ ਕਮ ਹੋਇ ਆਜਾਇ
 ਤਿਸੁ ਭਾਇਗਨ ਹੋਸੇ ਹਜਰ ਜਾਇ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਵਹਿਗੇ ॥ ੨ ॥
 ਦੂਜੀ ਜੁਗਤਿ ਭਿਲਾ ਬੰਧੁ ਆਸਤੁ ਉਦਕ ਮਨ ਧਿਆਨ ਛਿਲਾ ਮਨ ਮੁਕ
 ਤ ਹੋ ਪਰਦੁ ਆਹਿ ਚਿ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਉਥੈ ਰਹਿ ਆਹਾ ਤਿਰਵਗਾ ਦੇ ਪਥੀ
 ਅਹਾਰੁ ਤਦ ਕਛੁ ਨ ਥਾਇ ਉਥੈ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਰੇਈ ਨਿ ਆਈ ਜੀ
 ਅਵਰਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ਤਦ ਆਦ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਸਿਲਾ ਚੁਪਰ ਰਹਿ ਆਹਾ
 ਕੁਦਰਤਿ ਤਦ ਤੁਮੇਰੇ ਸਿਰ ਥਾ ॥ ੩ ॥ ਤੀਜੀ ਜੁਗਤਿ ਵਾਸੁ ਪਤਿ ਆਸਤੁ
 ਉਮਕਦਾਇ ਆਇ ਆਨੁ ਤਬਗਾ ਮੁਖ ਮੁਕਤਿ ਪੁਨਗਾ ਸਜੀ ਉਦਾਵਰਤਾ
 ਗਾਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪਰ ਬੋਲ ਦੇਨਾ ਹੋਸੇ ਅਹਾਰੁ ਭੀ ਨਾਹੀ ਇਸ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ
 ਮਹਿ ਮਨੇ ਚੁਪਰ ਰਹਿ ਆਹਾ ਨਿਮਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਸੁਰਤ ਕੀ ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਉ
 ਸਤਿ ਜੁਗਾਇ ਜੋ ਰਹੇ ਗਾਸੇ ਸੁਨਗਾ ਸਮਕਤ ਪਾਵੈਗਾ ॥ ਇਸ ਕਾ ਅਹਾਰੁ
 ਅਨੁਦਰੁ ਵੈਗਾ ॥ ਤਾ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਅਸੇ ਹੀ ਜੀ ਅਵਰਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ੪ ॥
 ਚੌਥੀ ਜੁਗਤਿ ਕਲਾਨੇਰ ਆਸਤੁ ਅਗਾ ਮਧੀ ॥ ਧਿਆਨੁ ਅਗਾ ਜੇ ਮੁਕਤਿ
 ਹਿਤ ਸਿਗਤਿ ਦਿਜੀ ਇਕੇ ਹੋਸੇ ਦਿਸਟੀ ਆਵਦੇ ਸੇ ਪਰਹਰ ਬਨਾਹ ਸੇ ਅਹਾਰੁ
 ਚਿਨਾਦਾ ਪੁਨਿ ਸੀ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਚਿ ਪੁਨਿ ਚੁਪਰ ਰਹਿ ਆਹਾ ਅਗਾ ਜੁਹੀ ਸੁ
 ਨਤਾ ਥਾ ॥ ੫ ॥ ਪੰਜਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਾਸਰ ਆਸਤੁ ਸੁਨਾਰਿ ਸਧਿ ਆਨੁ ਪਤਿ
 ਮੁਲ ਮੁਕਤਿ ਪੁਰ ਪਵਾਸੁ ਤਾਜੀ ਅਕਹੈ ਸੇ ਨਿਰਦੋਖ ਸੇ ਅਹਾਰੁ ਵਾਸਨਾ ਥਾ
 ਨਾ ਮਨਿ ਬਾਧੈ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਾ ਮਹਿ ਵਾਸਨਾ ਚੁਪਰ ਰਹਿ ਆਹਾ ਵਸਿਨਾ ਕੁਦਰਤ
 ਤੁਥਾ ਚੁਪਰਿ ਆਸਨਾ ਮੰਗਾ ਭੁਮੇਰਾ ਸੇ ਗਾਹੈ ॥ ਇਸੁ ਮਨਿ ਦੋਜੇ ਕੇ ਚਿਰਹੈ
 ਗਾ ਸੇ ਪੁਰ ਪਵਾਸੁ ਪਾਵੈਗਾ ॥ ੬ ॥ ਛੇਵੀ ਜੁਗਤਿ ਸੁਨਾਰ ਸੁ ਆਸਤੁ

6

9

6

ਹਿਤਵਾਸੀ। ਧਿਆਨ ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੁਕਤ ਸਿਤਾ ਪਤੀ ਤਾ ਜੀ ਮਕ
 ਹੈ ਸੇ। ਧੁਰ ਜਤ ਰਹਿ ਦੇ ਸੇਹਾ ਬਿਰਹੁ ਆਵ ਦੇ ਨਾ ਸੇ ਦੇ ਪਟਨ
 ਸੇ ਦੇ ਸੋਟਿ ਕਰਿ ਕੇ। ਦਿਸਟਿ ਦੇਖ ਅਘਾ ਪਿਰ ਹੁ ਦੇ ਸੇ ਬਾਰਹ
 ਜੁਗਮਹਿ। ਦਿਸਟਿ ਪਰਿ ਰਹਿਆ ਹਾਂ। ੭। ਸਤਿ ਵੀਜੁ ਤਾਤ ਸਿ
 ਧਾਨ ਮਨਿ ਆਸਣੁ ਅਲੇਖ ਅਰਿ ਆਨ ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਮੁਕ
 ਤਿ ਨਿਰਾਧਾਰ ਜੀ ਆਸੇ ਖਕਰਨੁ ਮਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਧ ਗਹੀ ਅ
 ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਮਹਿ ਨਿਰਬਾਣਿ ਰਹਿਆ ਤਬ ਅਗਮੁ ਪੈ ਦਾ ਕੀਤਾ
 ਹੈ ਅਕਾਸ ਦੇ ਲਉ ਪਰਮਹਿ ਰਹਿਆ ਹਾਂ। ਤਿਸੁ ਨੇ ਫਲ ਲਗੇ ਦਾ
 ਰਖ ਰੁਸੁ ਆਇ ਆਪੇ ਆਪਣੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੇਨ ਨ ਬੇਦ ਕਤੇ ਬਕੇ ਟੀਨ ਹੀ
 ਜਾਣ ਦਾ ਸਿਧਾ ਕੂਕੀ ਸੇ ਟੀਨ ਹੀ ਏਹੁ ਬਿੰਦੀ ਗਮ ਅੰਦਰ ਹੋਨਾ। ੮।
 ਅਠਵੀਜੁ ਗਤਿ ਅਗੇ ਚਗ ਪੁਰੀ ਆਸਣੁ ਅਗਾ ਸਿਧਿ ਆਨ ਪੁਰ
 ਨਾ ਮੁਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਮਸਥਾ ਨਿਤ ਦ ਜੀ ਅਕੇਹੇ ਸੇ ਅਗਮਾ ਪੀਸੇ
 ਅਗਰੁ ਸਿਗਮੇ ਸੁਧ ਬੀਤ ਦਧਿ ਆਨੁ ਤਦਿ ਪਿਆਨ ਬਾਉ ਸੁਧ ਪੁਰ
 ਬਾਤਾ ਬਾਰਹਿ ਜੁਗਮਹਿ ਏਹੋ ਪਿਆਨ ਕੀਤਾ ਪਿਆਨ ਬਰਨ ਕੁਦਰਤਿ
 ਤੁਹੈ ਭੁਪਰ ਆਸਨੁ ਮੇਰਾ ਬਾਨਿਰ ਬਾਣੁ ਨਾ ਮੁਖ ਪੀਦਾ ਬਾਨ ਬਾਰਹਿ
 ਜੁਗਮਹਿ ਏਹੋ ਵਰਤਾਗ ਵਰਤਿਆ ਹੋ। ੯। ਨਾਵੀਜੁ ਗਤਿ ਸਿਨੀ ਸਰ
 ਜੁਗਤਿ ਆਸਣੁ ਆਵਾਜ ਬਿਦਿ ਪਿਆਨ ਪੁਰਿ ਬਾਣਾ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖੁ
 ਮੁਕਤਤਾ ਸੁਨ ਪੈ ਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋ। ਜੀ ਅਕੇਹੇ ਸੇ ਜੀ ਆਨ ਬਾਸਨਾ ਅਗ
 ਰੁਬਾ ਸਿਨੀ ਨੀਨ ਜੁਗ ਨਿਰਬਾਣੁ ਰਹਿਆ ਹਾਂ ਸੁਣਿਨਾ ਨਕ ਸਿਨ ਪਤਿਰ
 ਜਾਪੈ ਦਾ ਕੀ ਆਉ ਸਕੇ ਚਾਰ ਬੇਟੇ ਏ। ਏਕੁ ਗਵਿ ਤੇ ਪੈ ਦਾ ਭੁਇਆ ਬਾ
 ਵਾਵਾ ਕਾਰੁ ਨਾਉ ਬਾਣੁ ਦੁਸਰਾ ਬੇਟਾ ਸਰਾ ਤੇ ਬੀਰ ਪੈ ਦਾ ਕੀ ਆਬਾਹਤ ਕਾ
 ਰਨਗ ਜਾਨਾਉ ਬਾਤੀ ਸਰਾ ਬੇਟਾ ਨਿਰਤ ਤੇ ਪੈ ਦਾ ਕੀ ਆਗਰਨ ਪਤਿਰ
 ਜਾਨਾਉ ਬਾਬੇਟਾ ਰੁਪ ਤੇ ਪੈ ਦਾ ਕੀ ਆਰਵ ਸਿਕਰੀ ਗਾਨਾ ਨਾਉ ਬਾਣੁ ਵਵ
 ਕਾਰੁ ਕਚਿ ਮਧਿ ਆਨ ਕਾਰਜੁ ਦੀ ਆਗਰਨ ਪਤਿਰ ਕਚਿ ਗਗਨ ਕਾਰਜੁ ਦੀ
 ਆਰਵਿ ਸਿਕਰੀ ਕਚਿ ਸਿਉ ਸਿਰਾ ਲਖਿ ਆਹੋ ਗਤਿ ਕਚਿ ਪਤਾਲ ਕਾਰਜੁ ਦੀ
 ਆਨ ਉਜਗਾ ਏਹੋ ਵਰਤਾਗ ਵਰਤਿਆ ਹੋ ਵਕਾਰੀ ਵਾਸਨਾ ਚਿਪਰਿ ਮੇਰਾ
 ਮੁਧਿ ਆਨ ਬਾਵਹੀ ਤਮਾਤਾ ਬੀ ਸਿਨ ਪਤਿ ਪਿਤਾ ਬਾਤਿਨ ਤੇ ਵਾਵਾ ਪੈਦ
 ਭਉਆ। ੧੦। ਅਸਵੀਜੁ ਗਤਿ ਹਿਤਵਾਸੁ ਆਸਣੁ ਚਿਰਤਾ ਪ੍ਰਿਮਾ
 ਧਿਆਨ ਪਚਿਣ ਦਾ ਸਿਮੁਕਤਿ ਪਗਹਿ ਤੀਤ ਜੀ ਏਕੇਹੇ ਸੇ ਜੀ ਪ੍ਰਿਜੇਤ ਪਰ
 ਬੁਧ ਬੇਹਿਤ ਸਿਗਾ ਬੇਹਿਤ ਤੁਧਾਤਾ ਨਚਿ ਜੁਗਹਿ ਤਭੁਪਰ ਰਹਿਆ ਬਾ

6
 6

6

ਹਿਤਕੁਦਰਤਿਨਾਨਕਤੁਧੁਪਰਆਸਣੁਮੇਰਾਥਾਪਿਅੰਨਥਾਹਿਤਾ
 ਸਾਮਤਾਈਹਿਤੁਥਿਧਾਧਤਾਥਾਤਿਸਤੇਗਾਧੈਦਾਕੁਇਆਤਾਨਉ
 ਆਜੁਗਾਵਿਚਰਾਗਾਧੈਦਾਕੀਤਾਤਾਵਾਹਵਾਹੋਆ॥ ੧੧॥ ਯਾਰ
 ਈਜੁਗਤਿਗੁਪਤਹੈਗਿਆਨਮਤਿਧਿਆਨਗਗਨਗਰਜੈਮੁਕਤਿਗਰ
 ਮਾਧਿਜੀਆਨਮਤਿਨਿਧੰਨਮੁਅਗਰਗਰਵਸਿਤ੍ਰਿਪਤਤਾਮੈਤਿਜਗ
 ਰਾਜਪੁਰੀਗੋਰੀਆਥਾ॥ ਏਕੁਦਰਤਿਗਗਨਜੈਥਾਸਤੁਧਾਨਾਨਕਤੁਧੁ
 ਰਆਸਣੁਮੇਰਾਥਾਗਰਜਿਨਿਮਾਨਤਾਈਧਿਤਾਥਰਨਾਏਜੋਤਿਥਾਤਿ
 ਸੁਤੇਗਾਧੈਦਾਕੁਇਆਹੈ॥ ਤਦਮਗਾਜੁਹੀਜਪੀਦਾਥਾਅੰਤੈਨਾ
 ਮੁਖੁਗਾਹੈਇਆਨਥਾਸਤਾਈਜੁਗਵਰਤੇਹੈਨਾਪਰਨਾਮੁਖਗਨਥਾਹੈ
 ਏਆਪਰੁਰਵੇਇਹਦੇ ੧੨॥ ਬਾਰਵੀਜੁਗਤਿਰਵਸਿਥਾਸਣੁਧੁ
 ਰਬਣਾਹਿਆਨੁਰੁਪਮਨਮੁਕਤਿਰੁਪਾਵਲੀਜੀਅਪੁਰਾਸੀਮਤਿਸ
 ਚਿਅਤਿਨਕਰਿਨਾਮੁਖਪਤਿਭਇਆਹੈ॥ ਅਖਰਚਾਰਪੁਰਾਸੁਰੀ
 ਤੇਏਨਾਅਪੁਰਾਕਾਜਨਮਥਾਰੁਪਤਥਾਅਗਰੁਤਥਾਜੀਤਿਗੁਪਰਤੀ
 ਮਾਹੈਸੁਦਰਸਪਰਤੀਖੈਜੈਗਾਸੁਪਾਵੈਗਾ॥ ਇਕਸਚਿਦਚਿਤਾਈ
 ਜੁਗਵਰਤਾਰਾਏਹੋਵਰਤਿਆਹੈ॥ ਏਸੁਟਿਚਿਏਹੁਨਾਮੁਖੈਦਾਕੀਤਾ
 ਹੋਤਾਵਾਹਗੁਰੁਇਨੋਕਾਨਉਰਖਿਆਹੈ॥ ੮੪ ॥ ਚਰਿਗਾਸੀਜੁ
 ਗਤੀ॥ ੮੪॥ ਚਰਿਗਾਸੀਆਸਣੁ॥ ੫੨॥ ਬਵਿਜਹਧਿਆਨਥਾ
 ਵਨਾ॥ ੫੨॥ ਬਾਵਨਮੁਕਤੀਤਿਨਾਕਾਜੁਮਹੁਹੈਸੁਪ੍ਰਮਾਜੁਗਤਿਹੈਅ
 ਸਣੁਸਿਧਸਤਿਧਿਆਨਸਰਜਸਿਵਮੁਕਤਾਸੁਣਨਾਕਏਹੁਮੈਤੇਰੇ
 ਧੰਬਨੁਬਖਸੀਹੈਏਸੁਪ੍ਰਮਾਬਿਖੈਸਾਧਨਾਨਾਹੋਤਪਸਆਨਾਹੀਸਰ
 ਜੈਹੀਦਰਸਨਹੋਦਾਹੈ॥ ਏਹੁਪ੍ਰਮਾਮੁਕਤਿਸਭਤੇਭੀਹੈਸੋਮੈਤੇਰੇਧੰਬ
 ਬਖਸੀਹੈਜੋਕੋਈਵਾਹਗੁਰੁਕਹੈਗਾਤਿਸੋਕੋਮੈਲੁਕਦੁਨਾਹੋਇਹੀ
 ਤਿਸੋਕੋਜਮਕੀਤਲਬਥਿਨਾਹੋਇਹੀਮੇਰਾਬਚਨਹੈ॥ ੧॥
 ਸਲੋਕ॥ ਸਿਨਾਵਾਹਿਗੁਰੁਨਿਰਥਾਇਹੈਜਧਿਆਹੈਇਆਪੁਨੀਤ
 ਤਿਸੈਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜੁਧਰੈਬਿਹਗਮਚੀਤਾ॥ ੧॥ ॥ ਏਕੁ
 ਜੀ॥ ਵਾਵੈਵਸਿਲੋਕਰਿਜੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਿਸੇਹੀਧੀਆ॥ ਹਾ
 ਹੋਹਿਤੁਕਰਨਾਕਾਕੀਆਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੋਤਨਹੀਥੀਆ॥ ਗਰੇਗਿ
 ਆਨਕੀਯੋਮਨਮਾਹੀ॥ ਜੋਚੀਨਹਿਸੁਰੁਰਮਹਿਨਾਹੀ॥ ਚਾਰੇਰੇਗਿ
 ਬਹੁਤਅਕਾਰਾਨਾਨਕਜਪਜਪਤਾਉਤਰਹਿਗਧਾਰਾ॥ ੧॥ ਫੇਰ

6

ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਪਾਉ ਕਿਤੁ ਖਿਧਰਿ ਤ
 ਹੀ ਦਹੈ ਵਾਹਗੁਰੁ ਆਖਿ ਮੈ ਪਾਹਿ ਉਤਰੀ ਦਾਹੈ ਕਿ ਕਰਣੀ ਕ
 ਰੈ ਕੋ ਪਾਹ ਉਤਰੈ ਦਾਹੈ ਤਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸੇ
 ਵ ਕਾਇਹੁ ਵਾਹਗੁਰੁ ਮੈ ਤੁਝ ਕਉ ਮੰਤਰੀ ਆਹੈ ਹਿ। ਜੇ ਵਾਹਗੁਰੁ ਕ
 ਹੈ ਗਾ ਸੇ ਸਨਮਖਾ ਸੇ ਖਿਹੈ ਵੈਗਾ। ਖੁਆਹੈ ਕੋਈ ਜਨਮੁ ਹੈ ਵੈਗਾ
 ਤਿ ਜਨਮੁ ਉਸ ਕਾ ਵਟਿ ਆਤੇ ਰੇ ਪੰਥ ਸੇ ਆਇ ਆਸੁ ਪਾਕ ਪਵਿਤ੍ਰ
 ਭਉ ਆਪਰੁ ਧਰਮਗਾਇਤ੍ਰੇ ਆਰੇ। ਤੁਆਪਣੀ ਆਪਸਮਾਏ ਲੇਖੈ
 ਉਹ ਜੀਤ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਿਹੈ। ਹੈ ਤੁਜਾ ਖੁਆਹੈ ਮਲੇ ਖਕਰਖਾਮਾ
 ਹੀ ਲੇਖੈ ਵਿਚਰਖਾ। ਉਨ ਦਾਸੇ ਦੀ ਤੁਹੈ ਆਸੁਣ ਨਾਨਕ ਮਹੇ
 ਜੋਗੀ ਆਕਾਪੰਥ ਚਲਿ ਆਚਿਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ਮੁਦ੍ਰਾ ਸੇ ਕੀ ਬਿਹਤ
 ਹੈ। ਇਹੁ ਜੇ ਅਦੇ ਸਗੁਰੁ ਕਹੈ ਹੈ ਸੁ ਜੋਗੀ ਹੋਵਹਿ। ਉਨ ਕਾ ਭੀ
 ਜਨਮੁ ਵਟਿ ਆਜਾਤਿ ਸਫਾਤਿ ਚਿਨਾ ਦੀ ਭੀ ਹਰਗਈ ਜੋਗੀ ਲੇਖੈ
 ਸਦਾ ਵਟਿ ਉਹੋ ਰਖ ਕੇ ਪੰਥ ਸਹਿ ਆਇ। ਚਿਹਰੀ ਮਲੇ ਖਕਰ
 ਸਿਸਾਰ ਬਿਖੈ ਕੁਟਿ ਬਤੇਰ ਹਿਤੁ ਭਉ। ਈਹ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋਗ
 ਕਮਾਵਹੈ ਤੇ ਆਰੈ ਛੁਟਹਿਗਾ। ਨਾਹੀ ਤਾ ਧਰਮਗਾਇਤ੍ਰੇ ਲੇਖੈ
 ਹੈਗਾ। ਤਾਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀ ਤੀਸਰੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਜੋ
 ਗੀ ਆਕਾਪੰਥ ਤੇ ਆਇ ਆਸੁਣ ਨਾਨਕ ਮਹੇ। ਇਹੁ ਧਰਮਗਾਇਤ੍ਰੇ ਕੀ ਕਲਾਹੈ
 ਠਹਰੇ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਕਉਣੁ ਗੁਣੁ ਅਚਿਹੁ ਛੁਟਿ ਤਿਹੈ ਤੇ ਨਿਰਬਾਣਿ
 ਉਦਿ ਆਨਮਹਿ ਰਹੇ ਥੇ ਕੇ ਦਮੁਲੁ ਅਹਾਰੁ ਕਰਤੇ ਥੇ ਇਹੁ ਕਿਮਤ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਬੋਲਿ ਆਸੁਣ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਕਪੰਥ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਹੈ। ਪਰ
 ਪੰਥ ਸੇ ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਉਤਮੁ ਹੈ ਨਿਰਵੇਗ ਮਤਿ ਹੈ ਸਹਜ ਪੰਥ ਤੇ ਰੇ ਪੰਥ
 ਤੇ ਰੇ ਪੰਥ ਕਾ ਚਿਹੈ। ਅਚੇਰ ਜੇ ਪੰਥ ਹੈ ਨਸੁ ਅਜੇ ਕੁ ਆਰੇ ਹੈ ਤੇਰ
 ਤੇਰਾ ਪੰਥ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪੰਥ ਸੇ ਉਹ ਪੰਥ ਚਲਹਿਗਾ। ਤੇ ਥੀ ਅਹਿਮੈ
 ਹੈ। ਜੇ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਾਧਿ ਚਿਨੀ ਬਾਣੀ ਰਲੇਗੀ ਜੇ ਤੇਰੇ ਰਾਹਿ ਬ
 ਚ ਜੈਗੀ। ਸੁਪਵਿਤ੍ਰ ਹੈ ਵੈਗੀ ਜਿਸ ਵਿਚਿ ਤੇਰੇ ਰਾਹਿ ਪੜੈਗਾ ਸ
 ਭਪੁਨੀ ਤੇ ਵੈਗਾ। ਉਹ ਬਾਣੀ ਤੇ ਆਇ ਪਾਈ ਹੈ। ਤੇ ਪਾਰਬੁਲ
 ਈ ਹੈ। ਪਰ ਬਾਹਰਿ ਬਿਪਾਰ ਉਤਰਹੈਗਾ। ਜਾਤੇਰਾ ਸਬਦਿ ਮ
 ਰਾਹਿ ਹੈ ਜਾਤੇਰਾ ਨਾਮ ਜਪਹੈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀਰ ਸਨਾਚਿ ਪਹਿਮ
 ਹਰਿ ਹੈ ਵੈਗੀ। ਛੁਪਾਏ ਵੈਗੀ ਉਹ ਦਰਗਾਹਿ ਖਲਾਸੈ ਹੋਵਹਿਗਾ

6

ਤਾ ਅਰੋ ਬੇਲੁ ਫੋਰੇ ਫਿਰਾ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕਾ ਬਾਰਹਿ ਧੰਧਾ
 ਆਦਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਜਪਹਿ ਨਾਮਾ ॥ ਨਾਮ ਜਪਹਿ ਨਿਤ ਨ
 ਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਬ ਫਿਰਿ ਧਾਰਧਾ ਫਿਰਿ ਤੈ ਮਨ ਕੋ ਭੀਤਾ ॥ ੧ ॥ ਧ
 ਭਿੰਨੀ ॥ ਬਾਰਹਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥ ਲਾਗਹਿ ਚਰਨ
 ਜੁਗਾ ਸਿਰਸਾ ਧਰਿ ॥ ॥ ਧਰੁ ਧਰੁ ਅਗਰੁ ਅੰਕੁਰਹਿ
 ਮਰਭੁ ॥ ਮਨ ਭੁਲਾਏ ਚੜ੍ਹਹਿ ਚਰਨੀਤ ਸਿਮਰਨਾ ਧਿਆ ॥ ਸ
 ਧਰੁ ਪਰਿ ਪਾਵਹਿ ਜੀ ਮਣ ਮਹਾਦਿਕੀ ਆਸੀ ਮਣ ਧਰਿ ॥ ਬ੍ਰਹ
 ਮਜਾ ਧਿ ਮਨ ਆਠਹਿ ਗ੍ਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਿਸੇ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਮਕਤਾ ਪ
 ਧੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾ
 ਹਾ ਭਿੰਨ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਫੋਰੇ ਜਿਤੁ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਭੀਤੀ ॥ ਤੈ ਜ ਅਪੁਣੇ ਚਿ
 ਤ ਮਨ ਕੋ ਟੀਲ ਗਾਹੇ ॥ ਸੇਵਾ ਨ ਸਕੁ ਕੇ ਸੇਵਾ ਲਗਾਹੇ ॥ ਤੈ ਜੀ ਸਕੁ
 ਕੋ ਟੀ ਕਰਦਾਹੇ ਜੁਧ ਰਸ ਮਰ ਮਰੇ ॥ ਤੈ ਜੀ ਰਿਕਤ ਟੀਤੀ ਰਧੀ
 ਧਾਵਦੇ ਹਨਿ ॥ ਫਿਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਹਿ ਧੁਜ ਦੇਹਨਿ ॥ ਫਿਰੁ ਬੇਸ
 ਨ ਧਰੁ ਕਰਮੀ ਹਨਿ ॥ ਫਿਰੁ ਅਰਗ ਪਾਵ ਤੇ ਹਨਿ ॥ ਫਿਰੁ ਜਿ ਕਰ
 ਕਾ ਦੇਹਨਿ ॥ ॥ ਫਿਰੁ ਕੋਲੁ ਚਲਿ ਗਰਚ ਝਾਫਿ ਦੇਹਨਿ ॥
 ਫਿਰੁ ਪਾਹ ਦਾਰੁ ਗਤਿ ਭੁਲ ਟੀ ਕਰ ਦੇਹਨਿ ॥ ਤਾ ਕਦ ਰਤੁ ਮਰ
 ਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਫੇਰਾ ਜੀ ਆਟੀ ਮਕਤਿ ਕੀ ਕ
 ਹੇ ॥ ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਫਿਰਾ ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੁਦ ਹਤਿ ਮੈ ਤੋ ਕਰਮਾ ਤੇਰ
 ਹਰੁ ਕੀਤਾਹੇ ॥ ਹੋਰ ਮੈ ਸਕੁ ਕਰਮਾ ਵਿਚਰ ਧੀਹੇ ॥ ਜੇਤੀ ਤੀਰ
 ਥੀ ਪਾਵ ਦੇਹਨਿ ॥ ਸੇ ਮੀਨ ਕਾ ਜਨਮ ਪਾਵਹਿ ਹੇ ॥ ਚਿਨ ਕਉ ਪਾਨੀ
 ਕੀ ਹੀ ਸੀਤ ਲਾਫਿ ਹੋਰ ਪਾਨੀ ਨਹੋ ਫਿਰਿ ਤੇ ਪਾਨ ਤਜਹਿ ॥ ਬਿਨ ਪਾਨੀ
 ਚਿਹ ਜੀਵ ਤੇਨਾ ਹੀ ॥ ਕਿਛੁ ਤੀਰ ਥਾਫਿ ਰਿਆ ਪਨਾ ਹੀ ॥ ਤੀਰ ਥ
 ਫਿਰੁ ਸਕੇ ਰਿਹ ਬਿਥੇ ਜੇਧਰ ਸੁਆਰ ਬੁਕਰੇ ॥ ਕੇ ਸੀ ਸਾਧ ਕੇ ਮਖ ਪਾ
 ਵੇ ॥ ਤਾ ਭਿੰਨ ਜਨੀ ਤੇ ਬਚੇ ॥ ਅਠਿ ਸਠਿ ਕਾ ਪਰਮ ਉਸਰ ਚਿਹ ਗਹੀ
 ਗਥਾ ਆਵੇ ॥ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਚਿਹ
 ਕੇ ਗਲ ਕਰਿ ਫੋਰੇ ਫੇਰਾ ਵਿਚਰੇ ਨ ਕਿਥਾ ਹਰੇ ॥ ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋ ਫਿਰਾ
 ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਕੁਦ ਹਤਿ ਨਾਨਕ ਭੇਖੇ ਹੋ ਸਕੇ ਗਲ ਨਹਿ ॥ ਫਿਰੁ ਸਕਾਰਿ
 ਜਕੁ ਮੈ ਖਲਾਸ ਕੀਆਹੇ ॥ ਫਿਰੁ ਗੁਨੀ ਆਭਿਹੇ ॥ ਫਿਰੁ ਕੋਲੁ ਮਿਲੇ

6
 6
 9
 9

ਚਿਤਾਵੁ ਯੋਧਾਇਜਾਇਲਾਇਆਏ ਸੁਕਰਕੋਗਨੀਆਉਪੈਨ
 ਸੁਕਦਰਤਿਨਾਨਕਉਰਕੀਗਲਕਵਣੁਹੈ॥ ਤਾਬਾਬੇਅਰਥਾ
 ਸਕੀਤੀਮਿਹਰਵਾਨਜੀਜੇਹੁਕਮਹੋਵੈਤਾਆਖਾਜੇਜੀਵਸਤੁਇ
 ਸਮਾਵਦੀਹੈਸੁਆਖਾਗਾਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਜੁਆਖਾਤਾਬਾ
 ਬੇਹਬਜੇਜੁਅਰਥਾਸਕੀਤੀਆਖਜੀਸਚੇਧਾਤਿਸਾਰਿਕੀਗਲ
 ਸੇਨਦਰਆਵਦੇਧਨਿਜਿਨਕੋਘਰਘਾਏਕਚਿਨਹੀ॥ ਕਰਜੁਕੋਟੀ
 ਦੇਤਾਨਾਹੀ॥ ਅਰੁਮੰਗਣੇਚੜ੍ਹਸਕਤੇਨਾਹੀ॥ ਅੰਦਰਚਿਹੀਕੋਚਿ
 ਥੈਜਹੀਗੋਰੇਤੋਹੈ॥ ਰੁਖਨੀਗਅੰਦਰਿਹੀਕਬਲਹੋਤੋਹੈ॥ ਜੀਸਚ
 ਧਾਤਿਸਾਰਿਚਿਹੁਕੀਗਲਨਦਰਆਵਦੇਧਨਿ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲ
 ਆਵਾਹੁਵਾਹੁਨਾਨਕਵਹੁਵਾਹੁਏਹੁਮਤਤੁਕਚਿਅਸਰਾਪੁਰੀਤੇ
 ਰਾਬਾਨਅਮਰਹੋਗਾ॥ ਤਾਬਾਬਾਚਰਨੀਲਾਗਾ॥ ਤਾਇਹੁਦੋਨਿ
 ਤਲਵੰਨੀਵਸਤੁਹੋਈਹੈਤਾਭੇਟਕੋਰਖੀਮੈ॥ ਜਾਬਾਬਾਇਸਦ
 ਕਰਕੈਤਿਠਾਦੇਹੀਤਾਖਸਮਕੀਹੈਇਹੁਜੀਓਖਸਮਕਾਪੈਤਨਮ
 ਨੁਪਨਸਭੁਖਸਮਕਾਹੈ॥ ਏਅਸਾਨਪੁਜੀਮਿਲੀਹੋਗੀ॥ ਜਦਕਦ
 ਵਸਤਖਸਮਕੀਹੈ॥ ਤਾਬਾਬਾਦੇਖੈਚੇਤਨਹੋਇਕੋਇਹੁਸਿਮਰ
 ਕੈਸੇਵਾਅਸਾਡਾਲਾਗਾਹੈਇਹੁਭੇਟਚੜ੍ਹਾਈਮੈ॥ ਤਾਬਾਬੇਸਟਾਹ
 ਤੀਸਿਮਰਨਕੀਆ॥ ਅਛਾਈਇਕਸਵਾਸਵਾਟਕਪੀਤਟਕਦਾਈ
 ਆ॥ ਅਛਾਈਬਿਸਵੇਮਹਬਤਿ॥ ਏਹਬਾਬੇਪਰਦਖਣਾਦੇਇਕ
 ਰਹਬਜੇਜੁਕਰਲੈਖਲਾਹੋਇਆਜੀ॥ ਧਾਤਿਸਾਹਏਹਵਤਤੇਹੀਹੈ
 ਹੋਰਕਛੁਪੈਨਹੀ॥ ਜੇਤੈਨਦੇਇਕੋਗਜੀਕਰੀਮੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲ
 ਆਵਾਹੁਵਾਹੁਨਾਨਕਵਹੁਵਾਹੁ॥ ਸਾਰੇਜਗਵਿਚਚਿਏਹੁਵਸਤੁਮੇਰੇ
 ਕਿਨੈਵਿਖਾਲੀਨਾਹੀਜੇਤੁਧੋਰੁਟਚੜ੍ਹਾਈਹੈਏਸਦਾਮੁਲੁਅਸਾਤੇ
 ਹੋਦਾਨਾਹੀ॥ ਏਹੁਅਮੋਲਕੁਹੈਏਸੁਦੈਤੁ ਤਿਲਪਕੀਅ
 ਕਾਸਨਾਹੀਪੁਰੀਆਈਪੋਲੇਅਪਤਾਲਨਾਹੀ॥ ਤਾਏਹਵਸਤੁਸ
 ਚਿਸਤੇਓਈਹੈ॥ ਤਾਸਚੈਕਹਿਅਜਿਅਸਾਤਿਅਹੁਸਿਚਹੁਭਾਰੁ
 ਓਤਾਰਣੁਜੋਗਸੇਵਕਿਧੈਦਾਰੁਇਆਹੈ॥ ਤਾਨਿਰਕਾਰਬੋਲ
 ਆਖੁਸੀਹੋਇਆਬਾਬੈਨਾਨਕਉਚਾਰਿਬਖਸਿਕੀਤੀਨਾਮਕੀ
 ਕੋਟਜੀਖੋਲਮਿਲੀਦਾਨਕੀਕੋਟਜੀਖੋਲਮਿਲੀਸੇਵਾਪੁਜਾਪੁ
 ਮਭਾਉਦਇਆਮਹਬਤਿਨਾਮੁਦਾਨਾਏਸਨਾਨੇਨਮਕੀਅਕੋਟ

ਜੀਆਰੇਲਾਜੀਆਆਬਾਏਨਾਨਕਕੇਹਵਾਲੇਕੀਤੀਆਜਿਉਤੇਰੇ
ਆਤਮੇਵਿਚਹੋਤਿਵੇਬਤਲਾਹੀ। ਤਾਏਨਾਦੇਉਪਰਿਸੁਹਰਾਪਕੀਤੀ
ਬਾਬੇਕੀਹੋਈ। ਜਾਹੁਕਮਹੋਇਆਜਾਏਹਵਸਤਤਜਾਣਤੇਰੇਹਵਾਲੇ
ਕੀਤੀਆ। ਤਾਬਾਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸਨੇਤਗਹੁ
ਕਮਹੋਇਆ। ਸੁਇਨਾਨਕਹੁਣਅਸਾਤੈਕਿਆਪਛਦਾਹੈ। ਅੱਸਾਚੋ
ਪਰਕਛਹਰਿਆਨਾਹੀਅਸੀਮਤਾਹਿਦੇਰਹੇਗਾ। ਏਹਮਤਾਹਿਤੇਗੋਰੇ
ਜਿਉਤਾਵੈਤਿਉਤਧਅਸਾਤਿਅਹੁਸਿਰਹੁਭਾਰਉਤਾਏਆਹੈ। ਤੁਜਾਣ
ਤਾਏਰਬਾਏਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਤੇਗਹੁਆਵਦਾਕਿ
ਛੁਨਾਹੀ। ਤੁਮਤਾਹਿਦੇਇਕੈਥੋਹਿਆਲੇੜਦਾਹੈ। ਅਜੀਤੇਗਭੁਰਦਾ
ਸਾਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਭਰਮਾਏਦਾਹੈ। ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਸੁਣਨਾਨਕ
ਹਉਜੇਦਾਏਕੈਥੋਹਿਲੈਦਾਗਾਕਿਤਿਵਿਧਿਧੋਯਲੈਦਾਗਾਸੇਤੁਦਸਾਤਾ
ਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁਤੇਏਏਕੈਮਨਵਧਾਏਦਾਹੈ
ਏਹਅਗਲਾਜਾਣਦਾਹੈਏਵਸਤਿਮੇਰੀਏਸਦਾਮਨਵਧਦਾਹੈ। ਤੁਧੋਹ
ਲੈਦਾਹੈ। ਮੈਨਤੇਰੀਗਲਹਥਿਨਹੀਆਵਦੀ। ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਵਾ
ਹੁਵਾਹੁਨਾਨਕਵਹੁਵਾਹੁ। ਤੇਰੀਉਚੀਮਤਿਹੈ। ਏਹਚੋਰੀਮੈਚੋਵੇਚਸੀਸੇ
ਤੁਧਪਾਈਹੈ। ਪਰਏਹਵਸਤਮੈਤੁਧਨੇਨਿਹਚਲਦਿਤੀ। ਤਾਬਾਬਾਹੁ
ਚੜਕਯੈਥੀਪਇਆ। ਜੇਵਾਹੁਵਾਹੁਤੇਗਾਬੋਲਣਾਸਤਿਹੈ। ਹੁਇਅਸੀ
ਨਮਜਪੀਅਹਿਰੇ। ਅਸਾਤੀਨਿਸਾਹੋਈ। ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਨਾਨਕਤੁ
ਕਓਣਨਾਮਜਪਹਿਰਾ। ਤਾਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹੁ
ਜੇਰਿਹੁਕਮਹੋਵੈਤਿਉਨਾਮਜਪੀ। ਤਾਨਿਰਕਾਰਿਬੋਲਿਆਸੁਣਦਾਸ
ਜੀਤੁਸੀਸਬਦਵਿਚਦੁਹਨਾਮਜਪਾ। ਤਾਨਾਨਕਕੁਦਰਤਿਸਬਦਅਤੇ
ਨਾਮੁਇਕਠਾਰਾਤਾ। ਰਲਾਏਕੈਫੇਰਬਾਬੇਸਬਦਿਕੀਤਾਪਹਿਲੇਧਿਆਨ
ਨਿਰਬਾਣੁਬਾਈਹੋਈ। ਏਸਵਿਚਏਨਾਮੁਵੇਸੁਣਨਚਿਧਮਬਾਈਹੋਈ।
ਏਸਵਿਚਨਾਮਸਤਨੇਈਅੰਦਰਿਸੀਸਾਰਿਗਲਤਾਨਿਹੋਇਗਾਇਆ।
ਹੈਸੁਇਨਾਨਕਕੁਦਰਤਨਾਨਕਾਜਤੇਰੇਸਬਦਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹਰੇਚਿ
ਹਕਹਹਿਰੇਜੇਬਾਬੇਕੀਬਾਣੀਨਾਹੀਕਿਸੀਅਚਿਰਦੀਹੈ। ਕਿਆਜਾਈ
ਬਾਬਾਅਗਮਹੋਗਈਹੈਕਿਵਇਤ੍ਰਿਣਪਸਰਿਆਹੈ। ਏਉਆਪਨਕੇ
ਨਾਹੀਬਾਣੀਚੈਦੀਹੈ। ਏਤਨੀਬਾਤਿਕਹਿਸਕਹਰੇਨਾਹੀ। ਸੋਜਨ
ਕੁਤਿਭੁਜਕਾਪਾਵਹਿਰੇ। ਸੋਸਿਰਵਾਜ਼ਿਕਰੀਅਹਿਰੇਅਸੀਖਵਾਹੀ
ਕਟੈਅਹਿਰੇ। ਅਸੀਖਵਾਹੀਆਜਲਾਈਅਹਿਰੇ। ਅਜੇਉਨਈ

ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਗੀਨਾ ਹੀ॥ ਜਾਤਿ ਨਾਦਾ ਮਹਿ ਕਾਲਾ ਕੀ ਜੋਤਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿ
ਕਸਹਿ ਰੋਇ ਹੁਮ ਨਿੰਦ ਸੀਸਾਰਿ ਬਿਖੈ ਨਿੰਦ ਕਾ ਦੀ ਹੋਵੈ ਕੀ ਤੋ ਜੀਮਿ
ਹਰਵਾਨ ਜੋ ਸਿਖਾ ਸੇਤਾ ਸਵਾਦੈ ਸਵਾਫੇ ਰਸਮਾਦਿ ਬਾਹੀ ਹੋਈ ਹੀ॥
ਏ ਸੁਵਿਚਨਾ ਮਰਤੀਆ ਸਤਿ॥ ਫੇਰ ਸਚਿ ਧਾਉ ਬਾਇ ਹੋਇ ਸੁਵਿ
ਚਨਾ ਮੁਸੁਦ ਦਇ ਮਾ ਸੇਫੇ ਰਬਿਹਿ ਗਮ ਬਾਇ ਹੋਈ ਏਸ
ਵਿਚ ਅਤੇ ਲਹ॥ ਵਿਸਵੇ ਮਾਸੇ ਕਿਆ ਸੀ॥ ੮੧॥ ਵੇਰਵਾ ਸੁ
੧੦॥ ਵਿਸਵੇ॥ ਮਾਸੇ ਯਾਰਹਿ॥ ੧੧॥ ਸਰਬਤਿ ਬਾਣੀ ਕਾ ਜੋਤ ਕ
ਰਕ ਗਲੇ ਖਆਹੈ ਏਤਨਾ ਮੁਏ ਸੁਬਾਣੀ ਵਿਚਿ ਹੈ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਹੁ
ਸਵਾਰਤੀ ਨਾਮੁ ਸਰੁ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਵਰਤਿ ਆਹੋ ਰੁਮ
ਮਾਣੁ ਹੈ॥ ਅਜੈ ਵਰਤਿ ਆਨਾ ਹੀ ਹਿਰਦਾ ਜੋ ਸੋਚਿ ਹੋਮੇ ਤੇਰੇ ਹਵਾਲੇ
ਕੀਤਾ ਹੈ॥ ਸੋਤੁ ਧਰਮ ਬਾਦਿ ਵਿਚ ਰਖਣਾ ਪਰਉਕ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ
ਪੈ॥ ਉਕ ਸਬਦੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ਉਕ ਵਿਖਾਲਿ ਚਿਨਾ ਹੀ॥ ਉਕ ਰੋਕ ਰਮੇ
ਈ ਪਗਾਇਆ ਦੇਖ ਹਿਰੇ ਨਾਹੀ ਸੁਮਹਲ ਕਾ ਬੁਕਰੀ ਅਹਿਰੇ ਅ
ਗਣਤਰਾਰਿ ਉਨਿਕੇ ਸਿਰ ਉਪਰ ਪਵੈ ਗਾ ਬੋਲਣੁ ਮਿਲੈ ਗਾਨਾ ਹੀ
ਜੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵ ਦੇਖੁ ਉਹ ਛੁਟੇ ਭਾਰ ਚਿਨਾ ਦਾ ਚਿਨਾ ਦੇ ਸਿਰ ਜਾਹੁ
ਪਾਇਆ॥ ਤੈਨਾਨ ਕਜੇ ਤਿਠਾ ਅਤਿ ਠੁਕਰ ਹਿਰੇ ਸੋਚਿ ਤੁਝ ਮਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੈ ਚੰਦਨ ਸਰੂਪੀ ਹੋਵਹਿ ਰੋ॥ ਤੈ ਸਾਤ ਸਾਧ ਸਭਾ ਹੋਵ
ਹਿਰੇ ਬੋਲਣੁ ਹੋਇਆ॥ ੧॥ ਸੋਲੇ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਸੁਭਾਵਣਾ
ਫਲ ਲਾਗਾ ਹਰਾ ਹਿਰੇ ਭੀਰਾ॥ ਚੰਦਨ ਸਰੂਪੀ ਨਾਨਕਾ ਜੋ ਨਮਨਿ
ਤੋਰੀ ਪੀਰਾ॥ ੧॥ ਪਚਿਤੀ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲਿ ਆਨਿਰ ਮਲ ਕਰ ਜਾ
ਣਹਾ॥ ਮਨ ਮਹੀ ਸੇਮਰੁ ਹੁਸਤਿ ਪਛਾਣਹਾ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਨ ਨਿਰਮ
ਲ ਕਰ ਕਰਮਾ॥ ਦੇਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਸੁਧਰਮਾ॥ ਸੇਵਾ ਧ੍ਰੁਮੁ ਜੋ
ਸਾਧ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਰੋ॥ ਅਦਿਸਦਿ ਕਰਹਿ ਰੋ॥ ਅਪਣੀ ਨੇਈ ਕੋਈ
ਕਰਮ ਦੇਖਿ ਆਹੋ ਗਾਨਾ ਹੀ ਪਗਾਇਆ ਕਹਿ ਆਮੰਨਹਿ ਰੋ॥ ਸੋ ਜ
ਨਮ ਸੋਤ ਜਮਹਿ ਮਾਟੈ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਵਾ ਹੋਵਹਿ ਰੋ॥ ਉਨ ਕੇ ਮਖਾ ਅਗਨ
ਜਲਾਇ ਅਹਿਰੀ ਉਨ ਕੇ ਬੋਲਣਾ ਮਿਲੈ ਗਾਨਾ ਹੀ ਚਿਨਾਨ ਕਸੁਣ
ਚੰਦਨਾ ਜੋ ਹੋਦਾ ਹੈ ਸੁਹੇਰ ਨਾਵ ਸੁਤ ਦਾ ਹੋਦਾ ਹੈ॥ ਕਿਛੁ ਦੀਵੇ ਕਾ ਚਾ
ਦਨਾਨ ਹੀ ਚਿਹਰਾ ਸੋ ਕੇ ਮਖਾ ਅਗਨ ਬਲ ਦੀ ਹੈ ਉਸ ਕੋ ਤਿਸਾਇ
ਮਿਲਦੀ ਹੈ॥ ਅਗਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਣੁ ਹੈ ਦੀਵੇ ਕਾ ਜੀਉ ਤੇ ਲਹੈ॥
ਮੁਖ ਬਾਤੀ ਉਹੁ ਤ੍ਰੈ ਬਸਤੁ ਕੀ ਹਿਕਮਤ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੀਵੇ ਕਾ ਮੁਖ

(੭)

(੭)

ਜਲਾਈ ਮੋਐ ਨਾਨਿ ਦਕਾਈ ਇਹੁ ਮਨਿ ਦਰੈ ਜੀ ਦਰਗਾਹਿ ਵਿਚਿ
 ਹੋਨਿ ਦਾ ਜਕਰਹਿ ਹੋਇ ਸਹਿ ਦਾਨ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ॥ ਗੰਗਹਿ ਸਿਮਰੇਨਾ
 ਮਥਾ ਖੋਲ੍ਹੈ ਹੋਇ ਚੇਤਨ ਸਹਿ ਜੇ ਪਰਿਗਧਾ ਜਪਹੁ ਬਿਹਰਾ ਮਨਾਮ
 ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤ
 ਸਾਹੁ ਏਹੁ ਜੇਤੀ ਤੀਰਥੀ ਰਮਿ ਦੇਸੇ ਤਿਨਾ ਉਤੇ ਏਹੁ ਬਿਸਥਾਹੁ ਹੋਇ
 ਆ ॥ ਤੈਜੀ ਜੇਨਾ ਕੁਰਪਾਹੁ ਏਹੁ ਜੇਹੁ ਨਿਤਿਨਾ ਦਾਰੀ ਹਵਾਲੇ ਹੋਵੇਗਾ
 ਹੋਇ ਹਕੂਦੇਹੁ ਨਿਪਰਮੇਸਰ ਇਨਹੀ ਮਹਿਹੋ ॥ ਉਹੁ ਚਿਰ ਬੈਠਾ ਏਹੁ ਆਸ
 ਹੀਤਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ਆਸੁ ਦਾਨ ਕਦਾਸ ਜੀ ਚਿਨਾ ਬੁਧਿ ਭਲੀ ਫਲੀ ਫੁਲੀ
 ਹੋ ॥ ਧਰੁ ਧਰੁ ਬਰਚੇਤਾ ਕੁਲ ਨਾਹੀ ॥ ਚਿਨਾ ਆਇ ਕਥਾ ਪਕੜੀ ਹੋ ॥
 ਨਮੁ ਨਾਥਰ ਨਚਿਹੁ ਜੇ ਮੇਰਾ ਤਾ ਕੁਲ ਨਾਥਾ ॥ ਤਾ ਕਹਿ ਦੇਖੇ ਜੁਇ ਸੀ ॥
 ਪਾਹੁ ਨ ਕੀਰ ਉਸਹੇ ਦਹੈ ॥ ਧਰੁ ਧਰੁ ਜੁਦਾਸੁ ਆਇ ਆਇ ਆਇ
 ਨਹੀ ॥ ਜਲਾਮਈ ਥੀਤਾ ਮੈਰਾ ਹਰਿ ਆਗਾ ਅਬ ਚਿਹਨ ਹੀ ਚਿਨ
 ਕਚਿਭੀ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ਆਵੈ ॥ ਏਹੁ ਤਰ ਉਸਪੁਜਹਿ ॥ ਫੇਰ ਬਾਥੇ ਅ
 ਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਉਹਰ ਉਸਕ ਚਿਣਹੀ ॥ ਤਾਨਿਰ
 ਕਾਰਿ ਬੋਲਿ ਆਸੁ ਦਾਨ ਕਚਿਹਰ ਚਿਸ ਸਹਲ ਹੋ ਤੈ ਸਕਤਿ ਭਿਯੋ ॥
 ਜੇਕੋਈ ਕਰੇਨਾ ਕਰਤਾ ਪੁਜੀ ਮੈ ਜਾਨੁ ਰਜੇਹਿ ਆਹੋਈ ਹੋ ॥ ਠਾਕ
 ਰਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਤਾ ਨਹੀ ॥ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁ ਰਮੁਖ ਤੇ ਮੰਗਦਾ ਨਹੀ ॥
 ਠਾਕੁ ਰਕੇ ਅਗਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਧ ਆਨਾ ਹੀ ਅਪਣੀ ਅਪਣੀ
 ਦੇਹ ਕੀ ਧਰਨ ਹੀ ਕੁਆਰੀ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਪੁਜਿ ਆਹੋਇ ਚਿਸ
 ਕਚਿਹਿਰ ਕੁਸੇਗਾ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਜਾ ਮੈ ਸੀ ਮਨਿ ਦਰੈ ਤਾ ਠਾਕੁ ਰਪੁਜੇ ॥
 ਅਹਿਤਾ ਕੁਛੁ ਹਾਥ ਆਵੈ ਠਾਕੁ ਰਤਾ ਅਨ ਬੋਲਤ ਹੋ ਪੁਜਨ ਹੋਇ
 ਲਾ ਬੋਲਤਾ ਹੋਇ ਹਿਰਖ ਸੇਗਾ ਮੈਰਾ ਚਾਉ ਪਾਹੁ ਨਹੀ ਜੈਸਾ
 ਹੋਇ ਹੋਤਾ ਕੁਛੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਅਹਿਕਾਰਿ ਕਰ ਕਰਨਾ ਕਰ ਕਚਿਪੁ
 ਜਿਹਰੇ ਮਨ ਮਹਿ ਦੁਬਧਾਵੈ ਸੋ ॥ ਸਿਸਾਰ ਦੀ ਸੇਭਾ ਦੇਵਾ ਸੇਤ
 ਠਾਕੁ ਰਪੁਜੇ ਘਟਾਟੁ ਰਹੁ ਨ ਕਾਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਕਚਿਜਾ ਮਪਾਹਿਣ
 ਕਾ ਮਿਲੈ ਰਾਗਾ ਕਿਆ ਜਾਣੁ ਮੇਜਿ ਪਾਰ ਸਕੀ ਗਤਿ ਕਹਿ ਦੇਹੋ
 ਹਿਰੀ ਜਾਉਹਿ ਕੀ ਦਾ ਆਰੇ ਠਾਕੁ ਰਕੀ ਬਨਾਇ ਪਚਿਤੀ ਲਾ
 ਏ ਮੈ ॥ ਤਾਕੋਈ ਸਾਧ ਸੇਤ ਉਸਪੁਰ ਪੈ ਰਧਰੇ ਤਾ ਉਸਕੀ
 ਗਤਿ ਭੁਈ ॥ ਧਰੁ ਕੇ ਸੀ ਪਾਹੁ ਏਤੈ ਕੇ ਕਰਹੋ ਵੈ ॥ ਉਸਕੇ ਕੁਛ

9

9

9

ਪਰਕਿਸੀਸਾਧਕਾਪਗੁਲਾਚੈਤਾਮਾਟੀਹੋਈ। ਤਿਸਮਾਟੀਕਰਿ
ਅਗਨਕਾਤਚਿਮਿਲੇਤਾਤਾਬਾਜਸਤੁਕਲੀਹੋਜਾਤੇਉਨਮਹਿਮ
ਨਮਿਲਹਿਕਾਸੀਪਿਤਲਕਰੀਐਜੇਪਿਤਲਕਰਿਅਸਿਖਵਚੀਤਾ
ਉਮਿਲਹਿਤਲੇਅਹਿਰਣਹੋਇਗੀਚਿਪਰਹਥੇਜਾਘਜੀਤਾਹੋਉਗਾ
ਬੋਲਤਾਹੋਘਜੀਤਾਹੋਅਵਾਜਕਰਤਾਹੋਉਸਕਰਿਸਜਾਹਿਮਿਲਦੀ
ਹੋਤਯਾਰਕਰਬੇਚੀਤਾਹੋ। ਤਲੇਜਲਦੀਹੋ। ਪਰਸੁਆਤਥਕੇਨ
ਮਿਤਉਸਕੀਦੇਹਜਲਾਈਦੀਹੋ। ਉਹਆਪਅਗਰਕਰਦਾਗੀ
ਪਰਸੁਆਤਥਕੇਵਾਸਤੇਉਸਕੀਦੇਹਿਜਲਾਈਦੀਹੋ। ਚਿਸੁਵਿਚ
ਅਗਰਪਕਦਹੈਤਿਸੁਵਿਚਹੁਜਾਇਕਿਸੀਸਾਧਿਕੇਮੁਖਿਪਵੈ। ਤਾਹਿ
ਰਮਾਟੀਸੋਰਲੇਉਸਮਾਟੀਬੀਜਬੋਈਐ। ਤਾਉਸਕਾਬਿਰਛਹੋਵੈਸੇ
ਬਿਰਥੁਕਾਟੀਐਚੀਰਚਚਿਕਾਥਾਹਿਧਰੇ। ਜਾਗਾਧਉਸਥਿਓਇ
ਸਨਾਨਕਰੈਮਨਚਤਗਾਈਕਰੈਜੇਠਾਕਰਕਰਿਧੁਜੇਤਿਨਕਾਹਿਹੁਯੁਧ
ਹੋਵੈਗਾਨਵੀਜਨਮੀਜਾਹਿਕਿਛੁਮਨਖਰੀਅਸਰਖਹਿਚੀਤਾਫਰ
ਬਾਥੇਕੁਦਰਤਿਅਰਟਾਸਕੀਤੀਜੇਸਚਧਾਤਿਸਾਹਿਏਹਤਾਧਾਹੁਧੁਧ
ਤਵਾਲਿਅਏਸਿਰਹੋਈਤੇਜੇਜੀਦਰਗਾਭੁਵਨੀਦੀਪੁਜਾਕਰਦੇਹੋਸੇ
ਵਾਤੁਲਸੀਕੀਕਰਦੇਹੋਨਜਟਾਵਧਾਇਦੇਹੋਨਪੁਜਕਰਾਹਿਏਹੋਨਿਪਥਾ
ਨਾਲਾਸਿਰਵਾਲਪੁਧਾਹਿਏਹੋਨਜਿਕੁਰਕਰਦੇਹੋਨਜੀਸਚਧਤਸਾਹਿ
ਤਿਨਾਟਾਕੀਹਵਾਲਹੋਵੈਗਾਤਾਹਿਰਿਬੋਲਆਸੁਣਨਾਨਕਜੇਦਰ
ਗਾਭੁਵਨੀਪੁਜਦੇਹੋਨਿਪੁਜਨਮਾਇਸਤੀਕਾਧਾਵਹਿਚੋਕਿਤੁਕਰਕੇਦਰ
ਗਾਭੁਪੁਇਸਤੀਹੋ। ਭੁਵਨੀਕਰਿਮਾਤਾਕਹੈਗੇਅਰੁਤੀਆਕੇਘਰਿਬ
ਸਾਵਹੋਤੀਆਰੁਪਸਿਸਾਗਥਿਕੈਸੇਸਰੁਦਰਗਾਕਰਿਮਾਤਾਕਹੇਤੋਹ
ਰਿਹਸਤਿਮਹਿਓਇਸਤੀਆਰੁਧਦੇਹੋਨਾਦਰਗਾਕਰਿਮਾਤਾਕਹੇਤੋਹੋ
ਰਿਹਸਤਿਮਹਿਓਇਦੀਆਰੁਧਦੇਹੋਨਾਦਰਗਾਕਰਿਮਾਤਾਕਹੇਤੋਹੋਨਾ
ਇਸਤੀਸਾਥੇਭੋਕਰਤੇਹੋਨਾ। ਏਤੁਕਰਿਜਨਮਾਇਸਤੀਕਾਧਾਵਹਿ
ਹੋ। ਜੇਉਸਕਾਗੁਰੁਦਰਗਾਹੀਥੀਜੇਸਰਬਤਤੀਆਕੇਦਰਗਾਹੀਕ
ਰਜਾਏਤਾਗਤਪਾਵਹਿ। ਏਰਬਾਬੇਅਰਧਸਕੀਤੀਜੀਉਸਚੇਧਾਤਿ
ਸਾਹਿਤੁਲਸੀਧਵਿਤੁਕਰੀਤੀਹੋ। ਸੋਗਲਪਾਹਿਤੀਹੋਜਿਧਵਿਤੁਹੋਈ
ਤਾਹੋਏਹੁਬਿਧਕਿਉਕਰਹੋ। ਤਾਹੁਕਮਹੋਇਆਸੁਣਨਾਨਕਕੁਦਰਤ
ਤੁਲਸੀਧਵਿਤੁਹੋਵੈਉਜਭੁਜਾਹਿਕਾਹੀਐਅਨਬੋਲਤੋਹੋਅਪੁਣਾ

6

6

6

ਆਪੁ ਕਟਾਵਤੀ ਹੈ॥ ਆਪੁ ਜਣੇ ਹੀ ਕਰਿ ਹੈ ਗਲ ਪਾਵਤੈ ਕੋ ਨ ਹੀ ਗ
 ਲੁਇ ਸਕਰਿ ਸੋ ਪਾਵਹਿ ਸੋ ਮਹਿ ਸੁਮ ਬਾਲ ਕੋ ਹੋਵਹਿ॥ ਕਰਮ ਬਿਕਰ
 ਮੁਕਿ ਦੁਜਾਨ ਹੀਨਾ ਹੀ ਬਾਲ ਸੁਰੱਪੀ ਹੋਵਹਿ॥ ਕੀਨੀ ਤੁਲਸੀ ਸੋ ਪਾਵ
 ਹਿ ਸੋ ਪਰਨਿੰਦਿਆ ਸੁਨਹਿ ਨਾਹੀ॥ ਗਲ ਮੋ ਕੀਨੀ ਤੁਲਸੀ ਕੀ ਸੋ ਬਿਪਰ
 ਜੋ ਪਰਮੇਸਰ ਕੋ ਨ ਮਿਤ ਸੀ ਸੁਦੇਵਹਿ ਅਪੁਣਾ ਗਲ ਅਗੈ ਰਾਖਹਿ ਅਗ
 ਲੇ ਦੁਤਾਇ ਲੇਹਿ ਜਾਐ ਸੇ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਤਾ ਤੁਲਸੀ ਗਲ ਪਾਵਹਿ॥ ਓ
 ਸਕਾਮ ਧਤਮੁ ਹੋਵੈ ਤੁਲਸੀ ਕੀ ਮਾਲਾ ਰਲੇ ਪਾਵਤੈ ਹੈ ਅਰੁ ਕਰਮ ਬੇ
 ਕਰਮ ਕਮਾਵਤੈ ਹੈ ਪਰਨਿੰਦਿਆ ਕਰਤੈ ਹੈ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਮਾਵਤੈ ਹੈ ਨੀਤੀ
 ਆਕਾਸੀ ਗਰਤੈ ਹੈ ਨਿਉਨ ਕਰਿ ਤੁਲਸੀ ਸਰਪੁ ਦੇਵਿ ਕੀ॥ ੩੬੦॥
 ॥ ਤੀਨ ਸੈਸਠ ਜੋ ਜਨਾਭੈ ਜਲੁ ਹੈ ਰਕਤਿ ਅਰੁ ਪੁਥਿ ਸੋ ਰੁਚਿ ਆਹੈ ਤਿ
 ਸੁਮਹਿ ਉਹ ਗਲੀ ਅਹਿ ਰੋਏ ਕੁਏ ਕੁਮਣ ਕਾ ਸਵਾਸਵਾ ਮਣ ਕਾ ਕਹੀ
 ਐ ਗਾ॥ ਓਹ ਉਨ ਕੋ ਗਲੇ ਪਾਈ ਅਨਰੋਓ ਸੁਤੁ ਓ ਜਲ ਮਹਿ ਗਲੇ
 ਹੋਤੇ ਲਿਖਾਇ ਲੇ ਜਾਤੇ ਹੋਹਿ॥ ਤਾ ਉਨ ਕੀ ਗਾਤਿ ਹੋਵੈ ਗੀਨਾ ਹੀ॥ ਤਵਿ
 ਚੇਦ ਧੋਮ ਰਨੇਗਾ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀਉ ਪਾਤਿਸਾਹਿ
 ਮੇਗਾ ਕੀ ਜੀਉ ਹੋਇ ਆਸੀ ਜੋ ਮਾਲਾ ਗਲ ਪਾਈ ਐ ਪਰਮ ਪੁਰਵਾਨ ਮੇ
 ਰੈ ਜੀਅ ਭੁਓ ਪਾਇ ਆ॥ ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਨਾਨਕ ਅਸਾਤੇ ਰੇ ਗਲ ਮਾਲ
 ਪਾਈ ਐ॥ ਓਹੁ ਮਣ ਕੇ ਅਮੋਲ ਕਹੈ ਨਿਉਨਾ ਦੀ ਮਿਤ ਨ ਕੋਈ ਨ ਹੀ ਜਣ
 ਦਾ ਏਨ ਦੀ ਮਿਤ ਤੁਝ ਹੀ ਕਰਿ ਆਈ ਹੈ॥ ਤਾ ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ
 ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਓਹੁ ਮਣ ਕੇ ਕਰਿ ਦੁਹੈ ਨੁਝ ਕਰਿ ਬਤਾਈ ਅਨਿ॥
 ਤਾ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਸੋ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ਹੈ॥ ਸਹਿ ਸੁਨਾਮ
 ਕੇ ਮਣ ਕੇ ਹੈ ਨਾ॥ ਸੁਰਤਿ ਕਸਤੁ ਹੈ ਤਤ ਕਸਾਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਕਪੁ ਤੈ ਤੈ
 ॥ ਦਾਹੁ ਗੁਰੂ ਉਨ ਕੋ ਉਪਰ ਮੈ ਰੁਖਿ ਆਹੈ ਕੋਈ ਏ ਸੁਮਾਲਾ ਕੇ ਜਪੈ ਗ
 ਤਿ ਸਕਰਿ ਮੈ ਅਪਣੈ ਪਾਸ ਰਖਾ ਗਾ॥ ਤਿ ਸਕਾ ਜੀ ਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਟਾਗਾ
 ਤਿ ਸਕੈ ਦਰਸਨ ਸਿਸਾਹਿ ਤਰੈ ਗਾ ਅਗੈ ਬੋਲਣੁ ਸੋਲਕਾ॥ ੧॥
 ਮਾਲਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਜੋ ਜਪ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲਿ
 ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਪਿ ਆਨਾ ਬਿਹੰਗਾ ਮਹੋਇ॥ ੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਹਿ ਸੁਨਾਮ
 ਕੀ ਮਾਲਾ ਪਾਵਹੁ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਬਸਾਵਹੁ॥ ਹੋਇ
 ਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ਅਲੇਖਾ॥ ਸੁਰਤਿ ਘੁਲਾਵਹੁ ਰਾਖੁ ਏਤਾ ਪ੍ਰੇਮ

6

6

6

6

ਇਸਮਾਰਲੇਤਤਪਰੇਵਹਾਇਰਮਤਿਦੁਬਧਾਮਨਤੇਏਵਹਿਸਮੁਕ
ਰੇਨਹੋਇਰਹੁਨਿਰਜੀਤਾਨਾਨਕਇਹਮਲਾਪਰਹੁਨਿਤੀਤਾ
੨॥ਤਾਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਸਚੇਪਾਤਿਸਹੁਮਸੀਮਲਾ
ਸੁੰਦਾਪਾਭੀਤਰਦੇਨਾਹੀਅਸਾਨੁਇਹਵਸਤਿਦਿਚੈਜਿਤੁਅਸੀ
ਸਿਖੇਹੋਵਹਿਫੇਰਨਿਰੋਕਾਰਿਬੋਲੁਆਨਾਨਕਦਾਸਜੀਸਿਖੀਦੁਰ
ਪੈਪਰੇਤੇਪਰੇਹੈਪਰਤਿਨਤਾਰਿਕੀਸਿਖੀਜਗਮੈਹੈਇਕੁਤੇਸਿਖੀਕੀ
ਛਾਇਆਹੈਨਾਇਕਾਕਰਿਸਿਖੀਕਾਮੁਸਕੁਆਇਆਹੈਇਕਨਾਸਿ
ਖੀਕਾਫਲੁਪਾਧੈਫੇਰਬਾਬੇਅਰਦਾਸਕੀਤੀਜੀਮਿਹਰਵਾਨਿ
ਛਾਇਆਕਿਉਕਰਿਹੈਮੁਸਕੁਕਿਉਕਰਿਹੈਫਲਕਿਕੁਪਾਧੈ
ਤਾਨਿਰੋਕਾਰਿਬੋਲਿਅਸੁਦਨਾਨਕਦਾਸਜੀਚਲੁਏਹੁਵਸਤਵੇਖੁ
ਆਵਹਿਤਾਨਿਰੋਕਾਰਿਤੋਬਾਬਾਸਿਗਤਿਵਿਚਆਇਸਿਖੀਕਾਮੁ
ਤਵੇਖੁਫਲਹੋਚਲੇਚਲੇਇਕੁਤਨਗਰੀਆਇਏਤਨਗਰੀਆਇ
ਕੋਪੁਛੁਣਾਕੀਤੀਜੋਕੋਈਏਤਨਗਰੀਕੋਈਸਿਖੁਤੀਹੈਤਾਕਿਨੇ
ਆਪਆਜੁਹੈਨਾਅਖੀਦੇਤਾਨਿਰੋਕਾਰਿਤੈਕਦਗਤਿਓਤੇਤੋਰੇਆ
ਏਚਿਨਾਪੈਰੀਪਚਿਣਾਆਇਕੁਹਿਆਤਾਅਮਰੋਤੇਉਹਸਿਖਾਵੇਨੁ
ਵਿਗਏਚਿਤਸਾਇਤਚਿਨਾਤੇਹੋਇਆਇਚਿਨਾਹੀਜੀਬਹੁਤਾਤਾਨਿ
ਰੋਕਾਰੁਤੋਬਾਬਾਬਹੁਏਤੇਰੇਵਾਲੇਸਿਖਪੈਗਨਹੋਇਗਏਜਿ
ਕਿਉਬੈਠੇਤਾਬਾਬੇਨਹੁਕਮਹੋਇਆਕਿਛੁਪ੍ਰਗਾਸੁਕਰਿਬਾਬਾ
ਸਾਖੀਲਗਾਕਰਣਚਿਤੁਤੇਵਾਲੇਬਾਬੇਦੇਮੁਹਵਲਹਲਹੋਵੇ
ਖਇਚਿਨਾਕਹਿਆਕਿਛੁਕੁਲਾਜੇਗੋਬੇਲਦੇਹੋਚਿਨਾਨਸੀਤਲ
ਈਆਵਦਿਲਗੀਜਿਉਧੁਪਤੇਮਨਖਛਾਇਆਬੈਠਤਾਹੋਹਿ
ਤਿਉਚਿਨਾਕਉਤਚਿਸੀਚਹੋਇਆਭੀਚਿਨਾਜਾਤਾਕਿਛੁਕੁਲਾ
ਜੇਗੋਬੇਲਦਹੋਤਾਚਿਨਾਪ੍ਰਸਾਦਕਾਮਹਾਰਕੀਤਾਚਾਰੇਘਰਿਸੇ
ਚਚਿਹਾਘਜਤਿਨਾਨਕਹਿਆਕਿਸਿਖਆਏਹੋਨਿਭਾਉਏਕੁ
ਏਜਾਇਕਠਾਕਰੈਕੋਲਿਆਵਹੁਤਾਇਕਠਾਕਰੈਕੋਲਿਆਵਹਿ
ਆਮਰੋਜੀਮਿਹਰਵਾਨਇਹੁਤਸੀਮਹੁਪਾਇਚਿਤੁਤਾਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪਾਵਦੇਹੀਚਿਨਿਚਲੇਤਾਚਿਨਾਸਿਖਾਤੇਹੋਇਆਇਆਨਾਹੀਜਿ
ਚਾਰਕਦਮਅਹੈਰੇਜਾਹਿਏਨਸਿਖਾਪਾਸਹੁਖਸੀਲੇਕੋਤਾ
ਨਿਰੋਕਾਰਿਬੋਲਿਆਏਨਾਨਸਿਖੀਕੀਛਾਇਆਵਰਤੀਹੈਮੁ

ਸਕੁ ਨਾਹੀਆਇਆ ਫੇਰ ਅਰੇ ਦਸਰੈ ਤੇਰੈ ਗਏ ਚਿਥੈ ਜਾਇ ਪੈਰੈ
 ਪੰਤਿ ਫੇਰਿ ਆਤਾ ਸਿਖ ਆਇ ਕੈ ਖਜੈ ਹੋਇ ਚਿਨਾ ਕਹਿ ਆਸਾਖ
 ਸਮਾਨ ਹੋਇਆ ਗੁਰ ਸਿਖ ਤੇ ਜੇ ਤਾ ਸੇਖਾ ਸੰਜਾਵਿ ਛਾਇ ਦਿਤਾਹ
 ਥਪ ਥਾ ਲੈ ਕੈ ਝੁਲਣੁ ਲੈ ਕੈ ਜੋ ਕਲੁ ਚਿਨਾ ਦੇਰੁ ਲੀਵ ਸਤੁ ਸੀ ਸੇਖੁ ਸਾਨੇ
 ਕਰਿ ਕੈ ਲੈ ਆਇ ਹਥ ਜੋ ਜਖ ਜੇ ਤੇਰੈ ਗਾਇ ਜੀਇ ਹੁਦਾਗੁਰੁ ਕਾਹੈ
 ਗਵਨੀ ਹਮਾਰੇ ਖਥਾਇ ਪਏ ਜੀਤਾ ਸੇਖਾ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਪਾਇ ਅਤਿ ਰਿ
 ਚਲੇ ਤਾ ਸਿਖ ਸਿਗਤੀ ਹਥ ਜੋ ਜੇਗਰੀ ਬਨਵਨ ਤੇਰਾ ਵਸਦੁ ਚਹੈ ਜੀ
 ਤੁਸਾਡਾ ਪੈਰ ਪਚਿਦਾਰਹੈ ਜੀ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤ ਨਾਲਿ ਦਸਕਦੁ ਮਾਏ ਰੇ ਰਿ
 ਆਹੁ ਥੋ ਜੋ ਜਖ ਜਾਤੁਇ ਆ ਜੀ ਪਾਤਸਾਹੁ ਗੁਰਿ ਤੇਰਾ ਆਵੈ ਤਾਨਿ ਰਿ
 ਰਬੇ ਲਿਆਸੁ ਤਾਨ ਕਦਾ ਸਜੀ ਸਿਖੀ ਕਾ ਮਸਕਾਇ ਸੋ ਕੇ ਆਇ ਆਹੈ
 ਫੇਰ ਬਾਬੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਸਿਖਾ ਕਿਤ ਬਿਧ ਹੋਇ
 ਦਾਹੈ ਤਾਨਿ ਰਿਕਾਰੁ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਦੇਵੇ ਚਲੇ ਚਲੇ ਇਕ ਤਨਗਰੀ ਆਹੈ
 ਸਿਖਾ ਦਾ ਤੇਰਾ ਪਛਾਇ ਆ ਚਿਹੁ ਸਿਖੁ ਨਿਰਧਨੁ ਸਾਹੁ ਪੁਰ ਲੋਕਾ ਦਸਿ
 ਆਜਾਹੁ ਗਾਇ ਜੇ ਫਲ ਮੇ ਸਿਖ ਪੈਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਆਹੈ ਚੋਹ ਸਿਖ ਸਿਖ
 ਏ ਆਇ ਪੰਗੀ ਪਏ ਆਯੇ ਜੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤੇਰਾ ਤੁਸਾਡਾਹੈ ਤਾਏ ਹੁਬ
 ਹਗਾਏ ਚੋਹ ਸਿਖ ਦੇ ਦਇ ਬੇਟੇ ਬੇਟੇ ਅਰੁ ਇਕ ਬੇਟੀ ਈ ਸਿਖ ਦੇ ਤੇਰੈ ਤ
 ਕਲਾਪੁਰ ਬਤਿਗਾਰ ਕੀਹੁ ਏ ਕਾ ਬੇਟਾ ਮਰਗਾਇ ਆਤਾ ਸਿਖ ਸਿ
 ਖ ਏ ਕਹਿ ਆਕਿ ਆਕੀ ਮੈ ਤੇਰੈ ਤੇਰੈ ਗੁਰ ਸਿਖ ਘਲੇ ਜੇਨ ਹਮ
 ਰੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੇ ਬੇਟਾ ਤਾ ਬੇਟਾ ਮਰਗਾਇ ਆਹੈ ਜੇ ਬੇਟੇ ਦੇਖਿ ਆ
 ਲਪਚਿ ਦੇਹਾ ਤਾ ਸਿਖ ਭੁਖੇ ਰਹਿ ਦੇਹਾ ਜੇ ਬੇਟੇ ਖਿਆਲ ਪਚਿਦਾ
 ਹੀਤਾ ਸੀਸਾਹੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ਗਾਪੁਰ ਸੀਸਾਹੁ ਕਾ ਏ ਕਚਿ ਡੀਹੈ ਸੀਸਾਹਿ
 ਕਾਨਿੰਦ ਕੁ ਸੀਸਾਹੁ ਹੀਵੇ ਚਗਹਿ ਜਾਗਾ ਪੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪਾਸਹੁ ਭੁਲਿਆ ਥਾ
 ਚਿਨਾ ਹੀ ਤਾ ਬੇਟਾ ਚਿਨੀ ਪਇ ਚਿਛੋਰਿ ਆਸਿਖਾ ਦਾ ਫਿਕਰੁ ਪਾਇ ਆ
 ਚਿਸੇ ਨੇ ਹਥ ਕਿਛੁ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਕਿ ਆਕੀ ਮੈ ਤਾ ਬੇਟੀ ਈ ਤਿਸੁ ਕੇ ਬੇ
 ਚਣੇ ਲੇ ਦਲਿ ਆ ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਵੈ ਤਾ ਸਿਖਾ ਕਾ ਆਗਲ ਯੇ ਪ੍ਰਸਾ
 ਦੁ ਕਰੀ ਮੈ ਤਾ ਪਿਛੁ ਚਿਉ ਸਕੇ ਦੁਸਰੇ ਬੇਟੇ ਕੁ ਮਿਠਿ ਕਰਨਾ ਹਾਇ ਤਾ
 ਸਿਖੁ ਸਿਖ ਏ ਆਹੈ ਸਿਖਾ ਕਚਿ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਗੇ ਕਰਣੇ ਤਾ ਸਿਖਾ ਪੁਛਿ
 ਆ ਤੇਰੇ ਵਾਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਬਾਲ ਕਾ ਸਾਪੁਰੁ ਅਸਾਮਾ ਰਿ ਆਹੈ ਤਾ ਸਿ
 ਖ ਸਿਖ ਏ ਹਥ ਜੋ ਜੇਵਾ ਹੁਦਾਗੁਰੁ ਕਾ ਕੇਈ ਭੁਲਾ ਜੀਉ ਸਾਜੁ ਸਿ

6

ਆਇਆ ਹਥੁ ਏ ਸੁਦਾ ਚਲਾ ਏ ਏ ਹੋਇਆ ਹੋ ਸਿਖੁ ਸਿ
 ਖੁਇਆ ਹੋ ਲਹ ਰੋ ਜਾਹ ਜਾਰੇ ਜਾਇ ਮੈ ਸਾਕੇ ਏ ਤਾ ਵਿਰ ਚਿਨ
 ਕੇ ਜਨਮ ਕੇ ਸਾਮਿ ਲੈ ॥ ਜੈਨਾ ਦੇ ਨਾਲਿ ਕੇ ਤੀਆ ਲਿਖ ਦੀਹੋ ॥
 ਓਹ ਸਿਖ ਕਹੀਅਨਿ ਤਾ ਸਿਖਾ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਮਿਹਰਵਾਨ ਪ੍ਰਸ
 ਦੁਤ ਯਾਰ ਹੋ ਤਾ ਸਿਖਾ ਆਖਿ ਆਤੁ ਸਾਡਾ ਬੇਟੀ ਬੇਟਹੋ ਸੁਖੁ ਲਾਏ
 ਲੇ ਆਵਹਿ ॥ ਤਾ ਸਿਖ ਬੋਲੇ ਆਮਿ ਹਰਵਾਨ ਤੁਸੀਹੀ ਬੁਲਾਵਹੁ
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਨੁਹਕੁ ਮੁਹੋਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕਠਿ ਓਹਾਉ ਲੇ ਆਉ ॥
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਬੁਲਾਏ ਓਹੁ ਬਾਲ ਕਿਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕਰਹੁ ॥ ਤਾ ਬਾਲ ਕੋ ਓ
 ਠਖੇ ਜੋਏ ਆਇ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਫਿਰ ਚਿਹੁ ਅਖਰਾ ਵਿਚਾਲਿ ਖੇਇ
 ਕੀਦਾਨ ਚਿਨਿ ਵਡੁ ਰਖਿਆ ॥ ਇਕੀਦਾਨ ਚਿਨਿ ਵਡੁ ਰਖਿਆ ॥ ਬਾ
 ਲ ਕੀਦਾਨ ਚਿਨਿ ਮਣੀ ਆਮੰਤੁ ਰਖਿਆ ਚਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵਿਚਿ ਲਿਖੇ ਸੁ
 ਸਾਰ ਓਨਾਨ ਅਗਧੁ ਲਗਾ ॥ ਏਹੀ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ਤਾ ਸਿਖਾ ਹੋਇ ਮੈ
 ਸਬਦਿ ਨ ਲੋਰਲੀ ਮੈ ॥ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਸਿਖੀ ਕਾ ਫਲੁ
 ਏਹੋ ਹੋ ਸਿਖੁ ਸੋਹੈ ਦੇ ਜੇ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਡੁਠਾ ਅਡਿਕਰੇ ਸਚ ਬਕੀ ਰੋਣੁ
 ਹੋਵਹਿ ਕੁਟਿ ਬਵਿਚਰਹੋ ਸੁਰਦੀ ਗਰਮੀ ॥ ਇਕਰਿ ਗਰਹੋ ਸੁਖੁ ਰੋਣੁ ਲੇ
 ਕਠਿ ਹੁਕਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ ਤਾ ਬੋਲੁ ਏਹੋਇਆ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਵਣੁ ਸੁਖ
 ਖਰਨਿ ਖਿਵਣੁ ਗੁਣੁ ਜਿਹ ਬਾਮੰਤੀ ਆਮੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਤੈਵ ਸਿਆਵਹਿ ਨ
 ਨਕਾਤਾ ਪਰਪਾਈ ਮੈ ਕੀਤਿ ॥ ੧ ॥ ਪਚਿਤੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਇਸੁ ਮਾਇ
 ਸੁਮਨ ਕਠਿ ਕਰ ਜਾਣਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ ਹਚਿ ਮੈ
 ਦੁਰਕਰਹੁ ਚਿਤ ਲਾਵਹੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਸੋਇ ਕਮਾਵਹੁ ॥
 ਬਚਨ ਸੁਪੁਰਨ ਮਨ ਮਹਿ ਪਿਆਵਹੁ ॥ ਕਰਮ ਬਿਕਰਮ ਪੇਖ ਦੁਰਜ
 ਵਹੁ ॥ ਸਿਰੀ ਸੁਤੀ ਇਨ ਮਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਚਿਨ ਮੈ ਚੇਤ ਕਾ
 ਯਦੇਹਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀਗ ਰਧਾ ਦਸਗਲ ਯਗਾ ਮਮਨ ਪਿਜਰਮ
 ਹਿ ॥ ਬਸਹਿ ਸਦਾ ਅਨਿਦਘਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿਧਾ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਦੇਹਗਾ ॥ ਗੋਤੀ ਅੰਬੇਰੁ ਗਵਤੀ ਚਾਮੁਰੇ ਸੁਖੁ ਰੁਪਾ ॥ ਸੁਰਸ
 ਤੀਤੁ ਗਵਿਤ ਪ੍ਰਿਆ ਫਲ ਅਨਦਾਇ ਮਨੁ ਪਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥
 ਸੁਕਲ ਬਰਨ ਪਾਰੇ ਸਸੀਚ ਤੁਰਤੁ ਜਾਰਨਾ ਬਾ ॥ ਵਿਸਨ ਗਜਾਨ
 ਨਦ ਘਨ ਘਨ ਸੁਰਗ ਪਰਮ ਕਰਿ ਮਾਥਾ ॥ ੩ ॥ ਦੇਹ ॥ ਗੁਰੁ ਯਅਰ
 ਬੁਝਿ ਆਪੁਰਖ ਕੇ ਲਛਨ ਕਹੈ ਬਨਾਇ ॥ ਸਾਮੁ ਦੁਕਾਰੇ ਪਾਜੇ ਓ

ਪਚੇਕਲਤਾਸਕੇਗਾ॥ ੪॥ ਆਦਿਦੇਵਸੁਖਗਯੋਸੁਖਾ
 ਤਰਪੁਰੇਦਾਨਮਸਕਾਰਤਿਹਚਰਨਕੋਬਰਨੇਰਖਖਕਾ॥ ੫
 ਪ੍ਰਿਥਮੇਆਯੁਵਿਚਾਰਕੈਪਾਛੈਲਾਏਆਮਾਰਕਲਤੇਹੀ
 ਨੇਕੋਨਕਾਜਸੁਭਿਰੇਖਾ॥ ੬॥ ਬਾਮਗਾਗਲਛਨਕੋਜੋਖਤਕੇ
 ਚਿਤਜਾਨਾ॥ ਪੁਰਖਦਛਨੀਚਿਹਬਰਸਾਮਦਕਦਚਮਾਨ॥ ੭॥ ਲਛ
 ਨਪੁਰਖਨਕੇਪ੍ਰਿਥਮਪੁਰਬਾਰਧਕੇਮਾਹਿ॥ ਉਤਾਰਧਜੇਗਿਰਕੋ
 ਤਿਯਾਕੇਜਾਨਹੁਤਾਹਿ॥ ੮॥ ਧੰਚਅੰਗਦੀਰਘਸੁਖਦਿਚਤੁਰਸਾਦ
 ਪਛਾਨਾ॥ ਸੁਖਮਧੰਚਖਦਉਚਬਿਰਸਪਤਿਰਕਤਸੁਖਮਾਨ॥ ੯॥ ਤੀ
 ਨਅੰਗਿਵਿਸਤਾਰਯਤਤੀਨਕਹੇਗੀਤੀਗਾਲਛਨਪੁਰਖਨਕੇਪ੍ਰਗ
 ਟਿਉਤਮਸੁਖਦਸਰੀਚਾ॥ ੧੦॥ ਤੁਜਾਨੇਕੁਚਿਏਪ੍ਰਗਟਿਜਾਨਾਸਕ
 ਜਾਨਿ॥ ਯੁਗਅਸਤਨਅੰਤਰਬਹੁਰਿਦੀਰਘਧੰਚਪ੍ਰਮਾਨ॥ ੧੧॥ ਚੀ
 ਦਾਲਿਗਅਰੁਪ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਾਨਚਤੁਰਘਜੇਘਹਿਜਾਨਿ॥ ਏਜਿਹਪੁਰਖ
 ਹਰਸਟਤਨਪੁਜਯੋਗਤਿਅਸੀਨ॥ ੧੨॥ ਸੁਖਿਅੰਗਲਪਚਬਜਿਹ
 ਦਸਨਕੇਸਨੋਧਜੇਗਾ॥ ਤੁਧਾਧੰਚਅਤਿਕੁਸਲਤਿਹਚਿਰਜੀਵਨਸ
 ਖਰੇਗਾ॥ ੧੩॥ ਕਹਿਕੁਧਿਅਰੁਵਖਜਨਿਹਧਾਇਸਰੀਧਪਦੰਨ
 ਪੁਨਲਿਲਾਟਖਦਉਚਬਰਸੁਖਕੁਤਸੁਖਮਾਨ॥ ੧੪॥ ਧਾਦੁਪਾਦ
 ਤਲਨੇਤਾਤੇਨਖਤਾਲਜਿਹਲਾਲਾ॥ ਜਿਹਬਾਉਸਟਯੁਗਲਬਰਸਪ
 ਚਿਰਕਤਿਸੁਭਸਾਲ॥ ੧੫॥ ਅੰਤਹਿਕਰਣਅਰਸਬਦਪੁਨਿਨਾਰੁ
 ਤੀਨਗੇਤੀਗਾ॥ ਉਰਸਿਰਿਮਸਤਕਿਵਿਸਤਯੁਤਸੁਭਗਨਾਸਕਾਕੀਗਾ॥
 ੧੬॥ ਮੁਖਸਰੀਰਪੁਨਨਾਸਕਾਸੁੰਦਰਸੁਭਜਿਹਅੰਗਾ॥ ਚਛਸਨੋਹਨਿ
 ਰਮਲਪ੍ਰੋਏਜਾਨਹਿਸੁਖਦਪ੍ਰਸਿਰਾ॥ ੧੭॥ ਅਛਨੈਨਪੁਕੇਸਦਾਉਸ
 ਤੀਤਿਅੰਗਤਨਾਹਿ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਦਿਗਨਕੇਦਰਬੁਰਿਸਭਿਉਸਮਝੇਸਨਮਾ
 ਹਿ॥ ੧੮॥ ਤੁਜਾਪ੍ਰਲੰਬਅੰਦਰਯਪੁਨਿਤਿਯਾਗਤਿਨਾਹਿਨਮੀਤਾ॥ ਮਾ
 ਸਅਧਿਕਸੁਖਪੁਰਖਕੇਸਦਾਸਰਬਦਾਨੀਤਾ॥ ੧੯॥ ਚਿਰਵਿਸਾਲਪੁਨ
 ਧਾਨਿਕੋਰੇਗੀਜਾਨਹੁਤਾਸਾ॥ ਸਿਰਿਵਿਸਾਲਜਿਹਪੁਰਖਕੇਨਿਪਪੁੰਗ
 ਦਸੁਖਗਸਾ॥ ੨੦॥ ਕਹਿਵਿਸਾਲਤਿਆਪੁਤਬਹੁਪਾਦਜੁਵਿਸਤਿਤ
 ਜਾਨਾ॥ ਸਦਾਸਮਯਸਮਸੁਖਦਤਨਸਾਮਦਕਦਚਮਾਨ॥ ੨੧॥ ਕੇਮਲ
 ਦਿਗੀਸੀਤਾਗਯੁਤਦਸਾਤਥਾਸੁਖਰੇਗਾ॥ ਤੁਧਾਕੇਮਲਸਛਪਾਦਤ
 ਲਘਾਹਨਸੁਭਗਸੁਯੋਗਾ॥ ੨੨॥ ਕਰਮਗਹਿਤਕਰਿਕਰਿਨਜਿਹਪ
 ਦਕੇਮਲਸੁਖਰੁਪਾਥਾਜਨਮਾਨਚਬਸਨਸੁਭਗਜੇਨੇਬਦਬੁਧਾ॥ ੨
 ੩॥ ਦੀਰਘਲਿੰਗਦਰਿਦਯੁਤਸੁਖਲਲਿੰਗਪੁਨਹੀਨ॥ ਸੁਖਲਿੰ
 ਗਸੀਤਾਗਬਰਪਸਟਪੁਤੀਚੀਨਾ॥ ੨੪॥ ਕਨਿਸਟਅੰਗੁਲੀ

(੭)

c

(੮)

ਮੁਲਤੇਰੇਖਤਜੀਜਾਤਿ॥ ੨੫॥ ਕਰਿਸਟਅੰਗੁਲੀਮੁਲਤੇਰੇਖਾਧਮਾਓ
ਗਾਗਾਹੁਤਿਦਿਨਮਧਕਲੁਖਸਟਆਲੁਬਰਸੇਗ॥ ੨੬॥
ਰੇਖਾਬਹੁਤਕਲੇਸਕਰਿਸੁਲਖਰੇਖਧਨਹੀਨ॥ ਰੇਖਚਤੁਸਟਇਸੁ
ਰੁਕਪੀਬਹੁਚਤੁਸਟਾਚੀਨ॥ ੨੭॥ ਕਰਅੰਗੁਸਟਕੇਭਿਰਮਹਿਯ
ਵਅਕਾਰਦਿਸਟਾਇ॥ ਰੁਖਭੋਜਸੁਰੁਰੇਗਬਹੁਨਰਆਲੁਰਸੁਖੁਪਾ
ਇ॥ ੨੮॥ ਅਨਾਮਕਧਰਬਭਿਲੁਪਕੁਭਿਜੇਕਰਿਸਟਲਰਜਾ
ਤਿ॥ ਬਹੁਰਿਅੰਗੁਨਤੇਅਧਕਸਤਿਆਲੁਰਦਿਸਟਾਤਿ॥ ੨੯॥
ਜੇਕਰਿਸਟਕਾਲਗਚਲੇਜੇਅਪਗਾਲਚਿਜੋਇ॥ ਅਸੀਸਵਤਿਨ
ਆਨੁਬਲਸਾਮੁਦ੍ਰਕਸਮਝਾਇ॥ ੩੦॥ ਜਿਹਲਿਲਾਰਮਾਹਿਦੇ
ਖੀਅਹਿਰੇਖਾਸੁਰੁਚਤਵਾਗ॥ ਅਸੀਸਿਮਸਿਤਆਲੁਖਰਧੰਚਰੇਖਸ
ਚਿਧਾਰਿ॥ ੩੧॥ ਮਸਤਕਜਾਕੇਦੇਖੀਮੈਤੀਵਰੇਖਾਇਕਤੀਗ॥ ਸਾਠਬ
ਰਸਤਿਹਅਚਿਧਬਰਧੁਗਾਟਿਕਤੀਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ ੩੨॥ ਬੁਧੁਰੁਲੀ
ਜਿਹਪੁਰਖਕੀਜਸਨਿਮ੍ਰਤਿਵਿਕ੍ਰਾਤਿ॥ ਅਤਿਕੋਲਅਤਿਸੈਸਖੀ
ਅਲਪਆਲੁਦਿਸਟਾਤਿ॥ ੩੩॥ ਮਸਤਕਜਾਕੇਰੇਖਾਦਇਥੀਸਾ
ਬਿਬਤਿਹਆਉ॥ ਏਕਰੇਖਆਲੁਰਕਹੀਬਿਸਹੀਨਅਲਪਾਉ॥
੩੪॥ ਬਰੇਕਰਣਨਾਸਾਮਗਾਧਾਦਉਦਰਅਸਲੁਲਾਕਕਾਰੁ
ਜਾਦਿਜੇਨੇਰਸੁਰੁਦੀਰਘਜੀਵਨਮਲਾ॥ ੩੫॥ ਏਤਸ੍ਰੀਸ
ਮੁੰਦੀਕਕੇਪੁਰਖਲਛਨਨਾਮੁੱਖੁਖਸੇਧਿਆਇ॥ ੧॥ ਏਹ
ਗਾ॥ ਆਗੇਲਛਨਅੰਗਕੇਕਹੇਪੁਰਖਪ੍ਰਤਜਾਨ॥ ਪਗਨਖ
ਲੇਸਕਰਿਕਹਤੋਸਾਮੁੰਦ੍ਰਕਵਚਮਾਨ॥ ੩੬॥ ਅਤਿਵਿਸਤੀ
ਰਇਧਾਦਤਿਲਪ੍ਰਸ੍ਰੇਦਹੀਨਕਸਲਾਇ॥ ਪਗਅੰਗਰੀਗਾਹ
ਗਚਿਮਿਲੀਸਕਲਆਲੁਸੁਖਪਾਇ॥ ੩੭॥ ਨਖਪ੍ਰਕਾਸਲੁ
ਤਿਸੀਹਤਾਚਰਣਸੁਖਦਯੁਨੋਲਾਲਾ॥ ਗਿਰਦਚਮਕਉਜਲ
ਸੁਰੁਗਮੋਨਰਪ੍ਰਿਥਵੀਪਾਲਾ॥ ੩੮॥ ਸੁਧਾਕਾਰਸੁਵਰੁਨ
ਖਸੁਵੈਤਫਟੇਸੁਖਹੀਨਾ॥ ਪ੍ਰਸ੍ਰੇਦਸਹਿਤਰੁਖੇਕਠਿਨਪਦਗ
ਖਦਾਈਚੀਨਾ॥ ੩੯॥ ਪਗਅੰਗੁਸਟਵਿਸਤਚਯੁਤਦਖ
ਤਾਗਤਿਜਾਨਿ॥ ਬਹੁਕਲੇਸੁਲੁਤਿਅਤਿਵਿਪੁਲਮਾਰਗ
ਧਾਵਨਮਾਨਾ॥ ੪੦॥ ਨਖਉਚਤੀਖਨਅਸਿਤਤੇਨਰਸੁਖੀ
ਆਹੋਇ॥ ਸੁਦਰਤਾਮਰਸਰਤਕਨਖਗਜਾਜਾਨੇਸੋਇ॥ ੪੧॥
ਜਾਕੇਪਗਕੀਤਰਜਨੀਅੰਗੁਸਟਅਧਕਤਾਜਾਨਾ॥ ਬਹੁਇ

6

6

ਸਤੀਭੋਗੈ ਸਦਾ ਕੁਖ ਭੋਜਨ ਸੁਖਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਗਤ ਲਹਿਸ
 ਨ ਤਿਲ ਮਹਿ ਰੇਖ ਚਟਕਾਇ ॥ ਅੰਕ ਸੁਧੁ ਜੋ ਕੇ ਚਿਹਨ ਬਰਸੇ ਨਰ
 ਪਤਿ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪੩ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਮਧਮਾ ਦੀਰਘ ਵਰਦਿ
 ਆਇ ॥ ਭਰਯਾਤਾ ਸਨਜੀਵੀ ਕੁਹ ਕੁਟੇ ਬਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪੪ ॥
 ਜਾ ਕੇ ਪਗ ਸੁਅਨਾਮਿ ਕਾ ਦੀਰਘ ਦੇਖੁ ਮੀਤਾ ॥ ਵਿਦਿ ਅਵਿਤ ਸੁਭ
 ਗ ਸੁਖ ਸਦਾ ਸਰਬ ਦਾਨੀਤਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੋਚਿ ਹਰਿ ਏ ਅਨਾਮਕਾ
 ਪਰਤਿ ਆਭੋਗੈ ਸੋਇ ॥ ਜਿਯੁ ਸੇਵਨੀ ਅਤਿ ਕਰਨੈ ਭਯੋਗਤਿ
 ਹੋਇ ॥ ੪੬ ॥ ਲਾਬੀ ਜਾ ਸੁਕਨਿ ਸਟਕਾ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਤਿਹ ਜਾਨਾ ॥
 ਨਾਨ ਚਕੁ ਅਕਾਰ ਸੁਭ ਭੋਗ ਜੋਗਤਿ ਹਮਾਨਾ ॥ ੪੭ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਗ
 ਕੀ ਅੰਗੁ ਲੀਛੋਟੀ ਸੁਕ ਅਸਿਗਾ ॥ ਯਾ ਸੁਕਰ ਮਵਾਦਾ ਸਦਰ ਵਚ
 ਸਾਮੁੰਦ੍ਰ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਮੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਪਾਦ ਗਲੀ
 ਲਖਣਿ ਦੁਤੀਯਿ ਆਇ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਨਖ ਸੈਤ ਅਭਾਗ ਛੋਟੇ ਬਿ
 ਕਟੇ ਅਭਵ ਕੁ ਅਮੰਗਲ ਰੂਪ ਵਿਯੋ ॥ ਤੇਨਰ ਦੁਖ ਵਿਖੇ ਮਥਨਾਨ
 ਮਹਾਗਤਿ ਦੁਸਟਿ ਸੁਭਾਵਿ ਪਲਾਨੇ ॥ ਕੁਨਕੁ ਸੁਦਰ ਜੇਹਰ ਚੇ ਬਿ
 ਧਿ ਤੇਨਰ ਬਾਸਨ ਮੰਜਰਿ ॥ ੪੯ ॥ ਕਾਮ ਸੁਭੋਗ ਤੇਹੀ ਨ ਸਦਾ
 ਨਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਨਾਰੋ ਬਿਥਾ ਜਗ ਜਾਨੇ ॥ ੫੦ ॥ ਏਹ ਜਗਾ ਛੁਟ
 ਅਭਵਿ ਕਾਤ ਨਖ ਸੇਵਹਿ ਦੁਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਹਰਤਿ ਰੇਗਨਖ ਪੁਰਖ
 ਜੋ ਪਾਪ ਕਰਮ ਤਿਹ ਮਾਨਿ ॥ ੫੧ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰਖ ਸਮਰਿ ਹਰਿ
 ਖਤਾ ਹਿਜਾਨ ਨਰਨਾਹ ॥ ਵਰ ਦੁਤਾ ਮਰਵਤ ਨਖ ਪੁਰਖ ਯਕੁ ਮਨ
 ਨਹੁਤਾਹਿ ॥ ੫੨ ॥ ਬਰਤੁ ਲਨਖ ਮੈ ਸੁਰਜ ਯੁਤ ਪੁਸਟ ਹੋਇ ਪ
 ਨਵੇਤਾ ॥ ਸਿਰਗਿਯਤਾ ਮੁਵਤ ਨਖ ਪੁਰਖੁ ਸੋਭੁ ਪਤਿਗੁਨ ਵੇਤਾ ॥ ੫੩
 ॥ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਸਮੰਦ੍ਰੀ ਕੇ ਰੇਖਨਖ ਲਖਣਿ ਦੁਤੀਯਾ ॥ ੧ ॥
 ਏਹ ਜਗਾ ਅਸੁਜੇਘ ਪਨਵੇਤ ਨਰ ਸੁਖੀ ਚਤੁਰਗੁਨ ਦਾਨਾ ॥ ਸਿਰ
 ਗ ਸਾਰਖੀ ਜੇਘ ਜਿਹ ਸੇਰਾ ਜਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿ ॥ ੫੪ ॥ ਦੀਰਘ ਸਿ
 ਘਾਹੀ ਨਪਨਿ ਚਾਰਿ ਵੀਦੁਖ ਦੀਨਾ ॥ ਅਸਕੁਲ ਜੇਘ ਜਿਹ ਪੁਰਖ
 ਕੀ ਮਾਰਗਿ ਯਾਵਨ ਹੀਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿੰਦਾ ਪਰਜੇਘ ਨਰਪੁ
 ਰਖੁ ਪਨਿਕੀਰਤਿ ਸੁਭੋਜੇਗਾ ॥ ਰੇਮਹੀਨ ਜੇਘ ਜਿਸਹਿ ਦਰਬੁ
 ਤੁਛੁ ਦੁਖ ਰੇਗਾ ॥ ੫੬ ॥ ਸਿ ਆਲ ਜੇਘ ਨਰਕੇ ਸਦਾ ਬਿਤੁਨ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮੀਨ ਜੇਘ ਜਿਹ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸੁਖ ਪਨਵੇਤਾ ਸੋਇ ॥
 ੫੭ ॥ ਸੇਟੀ ਸੁਖ ਮਟਾਗ ਜਿਹਿ ਸ੍ਰਿਯਾ ਭੋਗਤਾ ਜਾਨਾ ॥ ਸੁਤਰ

ਜੀਘਨਰਗੁਗਾਥਿਨਗੁਗਵਾਹਤਾਮਾਨਾ ॥ ੫੭॥ ਕਾਕਜੀ
 ਘਨਰਦੁਖਸਹਿਤਭੋਜਨਸਿਮੈਹੋਇ ॥ ਓਲਕਜੀਘਨਰਤੀ
 ਅਥਿਨਜਨਮਦੁਖੀਹੋਸੋਇ ॥ ੫੮॥ ਏਤਸ੍ਰੀਸਾਮੁੰਦ੍ਰ
 ਕੇਰੇਖੇਜੀਘਲਖਣ ॥ ੧॥ ਅਜਿਲਾਏਕਰੋਮਾਜੀਹਮੰਗ
 ਸੁਗਜਾਮਾਨੀਐ ॥ ਦੁਇਕਚੋਜੇਇਕਠੇਹਧੀਕਚਿਜਾਨੀਐ ॥
 ਤੀਣਕੇਸਇਕਅੰਕਸਵਿਦਿਆਵਾਨਹੀ ॥ ਹੋਚਤੁਰਏਕਠੇ
 ਖਿਦਰਿਦ੍ਰਹਿਖਾਨੇਹੀ ॥ ੫੯॥ ਏਤਦੇਹਰੇਮਲਖਣ ॥ ਦੋਹ
 ਰਾਹਿਸਹਸਤਿਸਮਗਲਿਜਿਹਸੇਨਰਧਤਿਜਾਨਾ ॥ ਚਾਲਖਿ
 ਖਭਸੁਕਜੇਚਲੇਰੋਗਰੋਗਤਾਮਾਨੀ ॥ ੬੦॥ ਸਿੰਧੁਲਹਿਰਸਮ
 ਚਾਲਾਜੀਹਕਾਕਉਲੁਕਸਮਾਨਾ ॥ ਸੇਨਰਧਨਕਉਖੇਕਰੇਦੁਖਸੇ
 ਕਭੈਜਾਨੀ ॥ ੬੧॥ ਸੁਨਸੁਤਰਸਮਚਾਲਜਿਹਗੁਗਾਹੀਨ
 ਦੁਖਰੁਪਾ ॥ ਖਰਸੁਕਰਕੀਗਤਮਹਿਦਾਰਿਦ੍ਰੀਦੁਖਰੁਪਾ ॥ ੬੨॥
 ॥ ਏਤਸ੍ਰੀਸਾਮੁੰਦ੍ਰਕੇਗਤਿਲਖਣ ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਲਿ
 ਗਦਖਣਾਵਰਤਜਿਹਪਤ੍ਰਵਾਨਨਹੋਸੋਇ ॥ ਲਿਬਲਿੰਗਮਧ
 ਵਰੁਸੁਭਬਹੁਸੁਖਭੋਗਸੋਇ ॥ ੬੩॥ ਅਸਭੁਲਲਿੰਗਦਹਿ
 ਦ੍ਰੁਗਤਿਅਤਿਦੁਖਵੇਤਾਜਾਨੀ ॥ ਕ੍ਰਿਸਲਿੰਗਧੀਨਹੀਨਤਾਈਪ
 ਤਦੁਰਲਭੁਮਾਨ ॥ ੬੪॥ ਦੋਹਰਾ ॥ ਮੁਤਧਾਰਜਿਹਏਕਰਸ
 ਸੋਗਜਾਗੁਨਵਾਨਾ ॥ ਯੁਗਲਧਾਰਧਨਵਾਨਨਰਬਹੁਦਰਿਦ੍ਰ
 ਕੀਖਾਨੀ ॥ ੬੫॥ ਏਤਲਿੰਗਲਖਣ ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ ॥
 ਮੀਨਰੀਧਜਿਹਸੁਕਮਹਿਸੇਭੁਧੀਸੁਤਵਾਨਾ ॥ ਮਯਗਰਬ
 ਯੁਤਿਰੀਧਪ੍ਰਤਿਜਾਕੇਬੀਰਯਮਾਨਾ ॥ ੬੬॥ ਜਾਂਕੇਬੀ
 ਰਜਰੀਧਮਧਿਏਸਤੀਬਲਭੁਸੋਇ ॥ ਰੀਧਪਦਮਭੁਸੁਕੁ
 ਜਿਹਸੇਨਰਗਜਾਹੋਇ ॥ ੬੭॥ ਲਾਖਰੀਧਜਿਹਧਾਤਮ
 ਹਿਦਾਸੁਜਾਨੀਏਤਾਸਾ ॥ ਮਾਸਰੀਧਤਸਕਰਸਦਾਦੁਬਹੀਨ
 ਸੁਖਨਾਸਾ ॥ ੬੮॥ ਮੈਲਾਰਚਕੀਰੀਧਜਿਹਜਾਕੇਸੁਕਮ
 ਭਾਗਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨਸੇਨਰਸਦਾਭਰਮਤਫਿਰੇਦਿਸਚਾਰਿ ॥
 ੬੯॥ ਖਾਰਗਾਧਜਿਹਧਾਤਮਹਿਦਾਰਿਦ੍ਰੀਤਿਹਜਾਨੀ ॥
 ਲਵਣਰੀਧਸੁਖਹੀਨਨਰਭੁਖਦੁਖਵਸਮਾਨਾ ॥ ੭੦॥ ਦੁ
 ਰਾਧਵਰਣਾਜਿਹਸੁਕਮਹੁਤਾਹਿਨਿਗਧਪਜਾਨਾ ॥ ਸਿਆ
 ਮਵਲਾਧੀਰਜਪੁਰਖਭੋਗਅਧਕਤਾਮਾਨੀ ॥ ੭੧॥

ਰਿਪਵਿਸਦੇਜੇਪਾਦਸਮਾਲਿੰਗਮਹੀਲਗਜਾਇ॥ਸੇ
 ਉਸਦਾਦੁਖਪਾਵਟੀਦਾਰਿਦੀਬਿਲਖਾਇ॥ ੭੨॥
 ਜੋਬੈਠੇਨਰਮਹੀਪਹੁਲਿੰਗਗੁਲਫੁਲਗਜਾਇ॥ਸੇ
 ਨਰੁਸਦਿਐਸੁਰਯਯੁਤਿਸਕਲਅਵਧਸੁਖਪਾਇ॥
 ੭੩॥ਸਿਹਬਿਅਘਰਸਮਾਲਿੰਗਜਿਹਸਦਾਸੁਖੀ
 ਸੇਜਾਨਿ॥ਅਸੁਰਸਤਿਸਮਾਲਿੰਗਬਰੁਰੇਗਸੁਖੀਸੁਖ
 ਮਾਨਿ॥ ੭੪ ॥ ੧॥ਇਤਿਸਾਮੁਦ੍ਰਕਸੁਕੁਲਿੰਗਲ
 ਖਣਿ॥ ੧॥ਦੇਹਗਾਸਰੋਹਣੁਅਲਤਾਰਿਗਰੇਜਿਹਸਰੀ
 ਰਮੈਰੇਇ॥ਸੇਧਨਵੈਤਾਦੁਸੁਯੁਤਰੇਗਵਾਨਨਰਸੇਇ॥
 ੭੫॥ਘਲਵਸਮਾਜਿਹਸਘਨਬਰਲਾਲਰਕਤਿਕਰ
 ਜਾਨਿ॥ਗਜਨਤੀਮਾਨੀਏਬਲੀਦੇਵਾਧਕਤਾਮਾਨਾ॥
 ੭੬॥ਧਦਮਧਰਕੇਤੁਲਸੁਰੁਸ੍ਰੇਣੁਜਾਸੁਸਰੀਰਾ॥
 ਕੇਨਜਾਬਹੁਉਧਜੈਘਨੀਦੁਖੀਆਦਾਰੁਦੁਖੀਗਾ॥੭੭॥
 ਸਯਾਲਸੁਨਸਮਰੁਧਰਜਿਹਭੈਸਸੁਤਰਸਮਰੇਇ॥ਸੇਨ
 ਰੁਦੁਖਪਾਵੈਸਦਾਧਨਹੀਨਾਗੁਨਖਾਇ॥ ੭੮॥ ਇਤ
 ਸਮੁਦ੍ਰਕੇਰੁਧਰਲਖਣਿ॥ ਦੇਹਗਾਵਿਸਤੀਰਾਇ
 ਕਟਿਅਤਿਸੁਖਦਕੇਮਲਕਰਨਸੁਹਾਇ॥ਸੁਖਰੇਰੇਅ
 ਨੰਦਯੁਤਬਲਰੁਸਰੁਮਨਭਾਇ॥ ੭੯॥ਮਾਸਹੀਨਕ
 ਟਜਾਸਨਰਆਸਨਖੀਨਅਸਾਗਾਦੁਖੀਸਦਾਬਿਲਲ
 ਤਮਨੁਸਾਤਰ ਹਿਤਕਰਿਆਗਿ॥ ੮੦॥ਸਿਹਬਿਘ
 ਕਟਿਤੁਲਜਿਹਨਰਨਾਇਕਸੇਜਾਨਾਸਭੈਗੁਲਰਧਿਕ
 ਰਮਜਿਹਗਾਗੀਨਤਿਹਮਾਨਿ॥ ੮੧॥ ਇਤਹੀ
 ਸਮੁਦ੍ਰੀਕੇਕਟਿਲਖਣਿ॥ ੧॥ਦੇਹਗਾਮਿਰਗਸਾਜ
 ਕੇਉਦਰਬਰੁਧੀਨਕੀਰਤਿਸੁਖਜੇਗਾਸਯਰਅੰਗਮੰ
 ਰੁਕਸਮਸੇਰੁਧਤਸੁਖਰੇਗਾ॥ ੮੨॥ਬਿਅਘਉਦਰ
 ਨਰਗਜਪਤੀਸਰੁਸੁਖਰੇਰੇਸੇਇ॥ਸਿਆਲਕੁਖਅ
 ਤਅਧਮਨਰਧਾਧਮਾਨਦੁਖਰੇਇ॥ ੮੩॥ਸਿਹਉਦ
 ਰਧਰਧਾਨਜੁਤਬਰੁਸੁਖਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਰਜਰੇਗਮ
 ਟਰਤਨਬਰੁਕੁਖਕੇਜਅਰੁਨੀਗਾ॥ ੮੪॥ਇਤਉਦ
 ਰਲਖਣਿ॥ ੧॥ਦੇਹਗਾਬਰਤੁਲਅਰੁਗੀਰੀਰ

6

ਬਰਨਾਤੁਪੁਰਖਜਿਹੋਇਸ਼ੀ। ਧੰਨੁਕਰੇ। ਇਸਰੀਬਹੁਸੇਤਤ
ਮਾਨਨਹੋਸੇਇਸ਼ੀ॥ ੮੫॥ ਚਿਤਿਤਿਦਿਰਲਾਨਾਨੁਜਿਹਸਟਾ
ਦੁਖੀਸਿਜਾਨਾ। ਧਨਪੀਨਾਸੁਖਹਰਿਤਨਰਧੇਮਧੀਤਰੀਭਸਾ॥
੮੬॥ ਇਤਨਾਭਿਲਖਣਾ॥ ੧। ਏਹਗਾ। ਭਿਓਕਰਿਨਾਪ
ਯੋਧਰਕੇਮਲਸਧਨਸੁਰਗਾ। ਸੇਨਰੋਬੁਨਚਤਰਬਰਸੁ
ਤਕਰਮੀਦੁਖਰੇਗਾ॥ ੨॥ ਹਰਿਤਰਿਚਾਭੀਸਥਲਇਤਮ
ਸਪੀਨਦੁਖਫਾਸਾ। ਅਤਿਕੁਰੂਪਅਸਤਨਪੁਰਖਸੇਖਤੇਸ
ਦਾਨਿਗਸਾ॥ ੮੮॥ ਇਤਪੁਰਖਸੁਲਖਣਾ। ਏਹਗਾ॥
ਹਿਰਦਯਜਸੁਦਿਸਤਰਯਤਮਾਸੇਲਸਮਤਾਜਾਨਿ॥ ਸੇ
ਨਰਸਤਯਾਯੁਰਪੁਨੀਸੁਖੀਭੋਗਤਾਮਾਨਾ॥ ੮੯॥ ਚਿਰ
ਜਾਨਮਾਸਯੁਤੇਦਿਤਿਤਬਰਤਲਹੋਇਸ਼ੀ॥ ਅਤਿਸੁਛਮਕਟ
ਕੁਲਸਸੀਮਬਹੁਸੁਖਪਾਏਸੇਇਸ਼ੀ॥ ੯੦॥ ਇਤਪੁਰਖ
ਯਾਲਖਣਾ। ਏਹਗਾ। ਸਿਹਧਿਸਟਨਰਧਨੀਸੁਖਅਰੁਕੁ
ਟੇਬਜੁਤੇਰੇਗਾ। ਕੁਰਮਸਮਾਜਿਹਪੀਠਬਰਤਾਹਿਗਾ। ਸਿਜੇ
ਗਾ॥ ੯੧॥ ਲਿਖਾਧਿਸਟਿਨਰਿਦੁਖੀਸਦਿਹੋਇਸ਼ੀਆਦਰ
ਤਾਸਾ। ਅਦਰਦਿਧਾਸਲਜਾਸਤਸੁਖਤੇਸਦਾਨਿਗਸਾ॥
੯੨॥ ਇਤਸਮੁੰਦ੍ਰਕੇਧਿਸਟਿਲਖਣਾ॥ ੯੩॥ ਕੁਜਪੁ
ਲਿਖਾਜਿਹਪੁਰਖਕੀਧਨਗੁਨਵੇਤਾਜਾਨਿ॥ ਗਨੇਰੇਗਾਸ
ਥਸਧਨਅਤਿਪ੍ਰਥਲਦੁਬਕੀਥਾਨਾ॥ ੯੪॥ ਗੁਰੂਦੁ
ਜਾਨਹਦੁਖੀਸਦੇਰੇਗਕਾਮਨਾਪੀਨਾ। ਟਾਸਕਰਮਧਲਘਨ
ਕੋਰੇਬਿਤਰਹਿਤਅਰੁਦੀਨਾ॥ ੯੫॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਮੁੰਦ੍ਰਕੇਰੁਜ
ਲਖਣਾ॥ ੧॥ ਏਹਗਾ। ਜਾਕੇਕਰਤਲਾਜੀਨਸਮਰੇਖਸਮੰਟੀ
ਹੋਇਸ਼ੀ। ਕਰਮਸਿਧਧਨਅਧਿਕਤਾਪਨਿਦਾਨਨਰਸੇਇਸ਼ੀ॥ ੯੬॥
ਰੇਖਤੇਗਾਜਸਮਕਰੀਜਾਕੇਰਸਤਮੰਭੁਗਿ॥ ਬਜਰਧਾਰਹਤ
ਦਿਹਨਿਕਰੋਰੇਬਨਜਲਾਰੁਸਖਸਾਗਿ॥ ੯੭॥ ਘਟਮਸਿਧਅ
ਕਾਰਸੁਤਾਕੇਕਰਤਲਮਾਗਿ॥ ਸੇਨਰਿਸਦਿਐਧਰਜਬਰ
ਬਹੁਸੇਵਕਨਗਾਗਿ॥ ੯੮॥ ਬਜਪੁਜਾਅਕਾਰਕੁਭਿਧਜ
ਗਰੇਖਸੁਰਹੋਇਸ਼ੀ। ਦਿਦਿਆਵੇਤਪੁਧਾਨਬਰਬੁਧਮਾਨਹੋਸੇਇਸ਼ੀ
੯੯॥ ਜਾਕੇਹੋਇਤਿਸੁਲਸਮਰੇਖਪਾਣਤਲਜਾਨਿ। ਸਰਗ

ਸ

ਧਰਮਾਦਿਜਪੁਜਗਤਿਸੁਰੁਕਰਮੀਸੋਮਾਨਾ॥ ੯੯॥ ਚਿਹਨਮੇਲ
 ਅਰਥਾਦਿਕੇਪੁਨਥਰਹੁਆਕਾਗਾਜਾਕੇਕਰਤਲਛੁਤਬਰਿਸੇ
 ਰਾਜਾਬੀਚਾਰਾ॥ ੧੦੦॥ ਅੰਕਸੁਰੁਕੁਲਚਕੁਥਰਜਿਹਕਰਮਧੋ
 ਭਿਅਦਚਮਸੁਦ੍ਰਪ੍ਰਸਾਦਸੁਕਰਾਜਾਕਹੀਏਸੋਭਿ॥ ੨੦੧॥ ਬਿਖ
 ਥਜਗਆਕਾਰਬਰੁਜਿਕਰਿਮਧੋਜਾਨਿ॥ ਨਿਪਮਤੀਰਜਪਤਿਪੁਰ
 ਟਿਮਹਾਧਨੀਸੋਮਾਨਾ॥ ੨੦੨॥ ਜਿਹਨਹਿਕਰਿਜੁਕਰਿਸਦ੍ਰਕਤਾਹਿ
 ਮੁਲਸੁਰੁਕੇਖਾ॥ ਉਰਧਚਲੈਪ੍ਰਸੇਦਲਹਿਸਤਿਅਯਰਤਿਹਦੇਖਾ॥
 ੧੦੩॥ ਦੁਜੀਧਨਰੇਖਾਕਹੀਤੀਜੀਕੁਲਅਧਕਾਭਿ॥ ਯਦਿਪੁਰ
 ਟਤੋਕਾਜਾਸੁਰੁਹਿਦ੍ਰੁਜੁਛੇਉਪਜਾਭਿ॥ ੧੦੪॥ ਮਦਿਬਧਅਗੋਰੇ
 ਧਜੇਤਜਿਉਤਰੇਜਾਤਿ॥ ਸੂਰਦਰਤਨਕੇਲਾਕੁਤਿਹਸੀਸੋਭਾਅਰੁ
 ਕੁਤਿ॥ ੧੦੫॥ ਜੇਅੰਗਸਦਲਕਰੇਖਸੁਰੁਪੁਰਟੀਪੁਰਟੀਜਾਭਿ॥
 ਸੋਭਿਤਰਜਨੀਕਚਲੈਦ੍ਰੁਗਜਾਸੁਖਪਾਭਿ॥ ੧੦੬॥ ਸੋਭਿਮਧਮਾ
 ਲਗਚਲੈਸੈਨਾਧਤਿਤਿਹਿਜਾਨਿ॥ ਸੋਅਨਾਮਕਾਚਿਰਸੁਰੁਪੁਰਦਰਬ
 ਸੁਖਦਾਨਿ॥ ੧੦੭॥ ਸੁਖੀਸੁਰੁਗਸੋਜਾਨੀਅੰਰੇਖਕਰਿਸਦ੍ਰਜਾਭਿ
 ਸੋਭਿਪੁਰਚੈਮਧਮਾਰਜੇਤਕਨਕਪਨਪਾਭਿ॥ ੧੦੮॥ ਕਰਿਸਦ੍ਰਅੰ
 ਗੁਲੀਮਲਤੇਰੇਖਅੰਚਤੀਜਾਤਿ॥ ਮਦਿਆਦਰਤਿਜੇਤ੍ਰਿਆਬਹੁਰੇ
 ਰੋਹੋਹਿਨਸਾਂਤਿ॥ ੧੦੯॥ ਉਚੀਰੇਖਾਕਰਿਬਿਖੈਤੀਨਅੰਗੁਰੀਮਾਰ
 ਬਹੁਰੇਰੇਗੁਰੇਰੇਸਦ੍ਰਸੁਖਾਸੀਨਤਾਆਹਿ॥ ੧੧੦॥ ਇਤਕ
 ਰਤਲਲਖਣਿ॥ ੧੧੧॥ ਗੀਦਾਬਰਤਲਕੇਕੁਸਮਪੁਰਨਜਿ
 ਹਨਹੋਭਿ॥ ਰਾਜਾਸੇਧਹਿਚਾਨਈਏਕੁਗਦਾਨਹੋਸੋਭਿ॥ ੧੧੨॥
 ਗੀਦਾਦੀਰਧਮੇਰਸਮਸੁਕਮਦ੍ਰਪੁਛਾਨਾ॥ ਤੇਨਰਸੁਖਦਰਜਤਿ
 ਸਦ੍ਰਾਧਨਜੀਨਾਦੁਖਦਾਨ॥ ੧੧੩॥ ਇਤਗੀਦਾਲਖਣਿਸਮਾ
 ਪਤਿ॥ ਜਾਕੇਸੋਭੇਬਿਖੁਸਮਅਰਕਦਲੀਵਤਜਾਨਿ॥ ਤੇਸੁਰੁਪਿ
 ਖਦੀਪਤਿਪੁਰਾਟਿਸੇਕਲਸੁਖਾਨਕੀਖਾਨਿ॥ ੧੧੪॥ ਇਤਸਰੋਪੇ
 ਲਖਣਿ॥ ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬਦਤਿਚਕੁਸਮਜਿਹਨਰਸੁਖਆਕਾਗਾਧ
 ਗਮੀਲਗੁਨਦੇਸੇਧਨੀਪੁਰਾਟਿਸੇਸਾਹਿ॥ ੧੧੫॥ ਮ੍ਰਿਗਮੁ
 ਧਰਸਮਬਦਨਜਿਹਦ੍ਰੁਪੁਛਾਨੀਨਹੋਸੋਭਿ॥ ਤਾਰਾਹੀਨਸਤੇਰਹਤ
 ਧੀਨਿਬਿਹੁਸੋਭਿ॥ ੧੧੬॥ ਸਮਹਯਸੁਖਅਤਿਲਿਬਦੁਖ
 ਤਾਰਾਹੀਨਰਜਾਨਾਬਦਨਕਠੋਰਬਹੁਚਿਹਨਅਤਿਧਰਮਹਤਿ
 ਸੋਮਾਨਿ॥ ੧੧੭॥ ਜਾਕੇਸੁਖਦਰਪੋਲਅਤਿਧਰਮਪਰਸਮ

ਤੇਹਿ॥ ਭੋਗਵਾਨਨਰਚਤ੍ਰੇਸੀਬਿਦਿਆਧਿਰੇਸੇਹਿ॥ ੧੧੭॥ ਸਿ
 ਹਬਿਆਘਰਅਰੁਹਸਤਸਮਜਾਰੀਗਾਲਪਛੁ॥ ਰਿਖਭੋਰਥੁ
 ਨਿਦੁਬਸੁਖਪੁਤ੍ਰਵਾਨਸੇਜਾਨਿ॥ ੧੧੮॥ ਇਤਸੁਖਗਾਲਲਖਣਿ॥
 ਹਕਤਅਧਿਯੋਗਪੁਰਖਕੇਰਜਾਸੁਖੀਸੁਜਾਨਾ॥ ਵਰ੍ਹੇਸਟਿਅਸਥੁਲ
 ਜਿਹਦੁਖਅਤਿਅੰਤਮਾਨਿ॥ ੧੧੯॥ ਘੁਜਪਕ੍ਰਿਦਸਾਮਟਿਤਜਿਹਸੇ
 ਨਰਅਧਿਯੋਗਜਾਨਿ॥ ਬਹੁਤਭੋਗਕੁੰਭੈਸਦਾਸਕਲਸੁਖਨਕੀਧੰਨਿ॥
 ੧੨੦॥ ਦੇਤਹੋਇਕਪੁਰਾਲਸਮਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਿਸੇਹਿ॥ ਖੁਧਾਤ੍ਰਿਖਾ
 ਆਰਤਿਸਦਾਸਭੁਸੁਖਨਹਸੇਖੋਹਿ॥ ੧੨੧॥ ਦੇਤਹਸਤਸਮਮੇਟੁ
 ਨਿਪਕਤਿਮਿਲਤੀਜਾਨਿ॥ ਭੋਗਵਾਨਨਰਚਤ੍ਰੇਸੀਅਤਿਮਹਾਧਰੀਬੁ
 ਧਵਾਨਿ॥ ੧੨੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਕਠਨਵਿਰਲੁਰੁਖੇਦਸਨਜੀਵਦਰਿ
 ਦ੍ਰਿਹੋਹਿ॥ ਭੋਗਹੀਨਸੁਖਹਰਿਤਸਦਆਰਥਲਾਦੁਖਸੇਹਿ॥ ੧੨੩॥
 ਦੇਤਜਾਸੁਖਤੀਸਸੁਖਸੇਨਰਨਰਪਤਿਜਾਨਿ॥ ਇਕਤੀਸਸੁਖਭੋਗਸ
 ਖੁਯੁਤਤੀਸੁਖੀਦੁਖਮਾਨਾ॥ ੧੨੪॥ ਦੇਤਲਖੁਇਸਮਾਪਤਿ॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਜੀਉਕ੍ਰਿਸਨਜਿਹਪੁਰਖਕੀਦਾਸੁਦੁਖੀਸੇਹੋਹਿ॥ ਸਾਮਲਾ
 ਨਸੁਖਨਰਪੁਰਾਟਿਧਾਧਕਾਰੈਸੇਹਿ॥ ੨੨੫॥ ਮੇਟੀਜਿਹਬਾਜਾ
 ਸੁਖਕੁਰਕਪਟਿਕੀਗਾਸੇ॥ ਸ੍ਵੇਤਜੀਭਨਰਸੇਚਥਿਨਸੁਪ੍ਰੀਨਮ
 ਲਤਾਸੇ॥ ੧੨੬॥ ਪਦਮਪਤ੍ਰਸਮਜੀਭਜਿਹਮਿਸਟਕੋਰਤਜਾ
 ਨਾ॥ ਲਾਲਚਿਹਜਿਹਬਾਧਰਖਿਧਿਦਿਆਲਛੁਪ੍ਰਮਾਨਾ॥ ੧੨੭॥
 ੧ ਇਤਜਿਹਬਾਲਖਣਿ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਰਿਸਨਤਾਲਜਿਹਪੁਰਖਕੇਕੁ
 ਲਨਾਸਕਤਿਹਜਾਨਾ॥ ਪਦਮਪਤ੍ਰਸਮਤਾਲਬਰੇਸੇਤਪਤਿਕਰਿਮਾਨਾ॥
 ੧੨੮॥ ਜਾਕੇਤਾਲੁਪੀਤਬਰਿਸੇਸੁਖਬਾਸੀਜਾਨਾ॥ ਨਰਨਾਇਕੁ
 ਗੀਬਹੁਰਿਸਾਮੁੰਦਕੁਵਚਮਾਨਾ॥ ੧੨੯॥ ਤਾਲੁਜਾਕੇਸ੍ਵੇਤਸੁਭਿ
 ਧਨੀਭੋਗਬਰਤਾਹਿ॥ ਲਾਲਤਾਲੁਜਿਹਪੁਰਖਕੇਬਹੁਧਨਸੁਖਕੇ
 ਮਾਹਿ॥ ੧੩੦॥ ਇਤਤਾਲਿਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਮੇਘਹਿੰਸੁ
 ਸੁਰਪਾਰਬਵਸੇਨਰਧਨੀਪਛੁ॥ ਭਿੰਤੀਰਸੁਮਧਸਚਿਰਜਭੋਗ
 ਤਮਾਨਿ॥ ੧੩੧॥ ਸੁਰਜਾਕੀਸਮਕੁਲਕੇਕੁਰਾਵੇਤਿਨਹਸੇਹਿ॥
 ਸੁਖਬਾਸੀਅਹਿਨਿਸਰਹੈਨਰਅਧਿਯੋਗਜੇਹੋਹਿ॥ ੧੩੨॥ ਇਤ
 ਸੁਰਲਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਜਿਹਨਰਨਾਸਾਰੀਰਸੇਸੇਧੁਕਵੇਖਤ
 ਜੇਗਾ॥ ਦੀਰਘਨਾਸਾਭਾਗਯੁਤਸਦਾਸੁਖੀਜਸੇਰੇਗਾ॥ ੧੩੩॥
 ਹਰਿਬ੍ਰਹਮਾਸਾਰੀਰਸੇਸੇਧੁਕਵੇਖਤ॥ ਭੀਲਨਬੇਨੀਜਿਸੇ
 ਮਹਾਸੁਭੁਸੇਮਾਨਿ॥ ੧੩੪॥ ਹਸਤੀਸਮਜਿਹਨਾਸਕਧੁਸਟਿ

ਨਾਸਕਾਜਾਸਾ ਮੁਕਦੇਨੀਜੇ ਪੁਰਖ ਬਹੁਸਕਲ ਜੀਵ ਸੁਖਾ
 ਸਾ ॥ ੧੩੫ ॥ ਅਸਕਲੁ ਨਾਸਨ ਰਿਗੁਗ ਬਿਨਧਾਨੀ ਨਾਤਿ ॥
 ਨਾ ॥ ਵਰੁ ਨਾਸਕਾ ਹੀਨ ਸੁਖਾ ਮੁਕਦੇਨੀ ॥ ੧੩੬ ॥ ਨਿਰ
 ਨਰਨੀਰੀ ਪ੍ਰਾਇ ਅਤਿ ਵਰੁ ਮਧੁ ਮੁਖ ਹੋਇ ॥ ਤੇਨ ਰਦੁ ਪ੍ਰੀ ਮੈਰ ਹੋਏ
 ਰਮ ਸੀਲ ਕਰਿ ਭੋਇ ॥ ੧੩੭ ॥ ਇਤਨਾ ਸਕਾਲ ਖਈ ॥ ਦੇਹੁ
 ਲਾਲ ਅਧਿ ਸੇਧੀ ਨਗ ਬਿਧਿ ਚਨੈ ਨ ਅਤਿ ਰੂਪਾ ॥ ਕੁਰਕਟ ਸਮਝਿ
 ਚਤੁਰ ਅਤਿ ਬਹੁ ਬਲਿ ਸਟ ਅਤਿ ਜੋਧਾ ॥ ੧੩੮ ॥ ਮਿਰਗ ਦ੍ਰਿਗੁ ਸੇ
 ਨਰੁ ਪੀਨ ਨਰੁ ਮੁਕੁ ਚਨੈ ਨਤਿ ਰਜਾਨੀ ॥ ਅਯੁਰ ਸੁਖਾ ਸੀ ਸਦਾ ਦੁਖ
 ਰਹਿਤ ਸੇ ਮਾਨ ॥ ੧੩੯ ॥ ਨਿਰਯੁਗੀ ਸਕਿਲਾਰ ਸਮਝਿ ਗਾ ॥ ਯੁਰ
 ਸਮਜਾਗਿ ॥ ਨਰੁ ਲਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਤ ਸਰੋ ਪੁਲ੍ਹ ਨੀ ਚਤਾ ਮਾਨ ॥ ੧੪੦ ॥
 ॥ ਸੁਨੈ ਨੈਨ ਰਚੈ ਰਾ ਅਤਿ ਧਿਰ ਕੁਕਰ ਮੀਜਾਨੀ ॥ ਬਿਖਰੁ ਨੈਨ ਸੁਰਿ
 ਪੁਰਖ ਕੇਦਰ ਬਧਾਨ ਸੁਖ ਮਾਨ ॥ ੧੪੧ ॥ ਅਧਿ ਕੇਕੀ ਪੁਰਖ
 ਕੀ ਹੋਤ ਕਰਨ ਨਤਿ ਰਚੀਤਾ ॥ ਅੰਤ ਰਿਕਰ ਦਿਵਿ ਖੇਪੁ ਯਤਿ ਨਹ ਕਿਸ
 ਕੇ ਮਿਤਾ ॥ ੧੪੨ ॥ ਇਤਨੇ ਕਲ ਖਈ ॥ ਦੇਹੁ ਗਾ ॥ ਹਰ ਬਹੁ ਰਣ
 ਸੁਖ ਭੋਗ ਜੁਤ ਮਧੁ ਮਲਿ ਬਧਾਨ ॥ ਰਮ ਕਰਣ ਪੀਨੈ ਜੋਗ ਨਰੁ
 ਦਾ ਸੁਖ ਨ ਕੀਯਨ ॥ ੧੪੩ ॥ ਇਤ ਕਰਣ ਲਖਈ ॥ ਦੇਹੁ ਗਾ ਸੀ
 ਸਫੁ ਰੁ ਅਕਾਰ ਜਿਹ ਸੇਨਿ ਰਾ ਅਧਿ ਤਿਜਾਨਾ ॥ ਦੀਰਘ ਸਿਰਜਿਹ
 ਪੁਰਖ ਕੇਦਰ ਯਾਯਤਿ ਰਮਾਨੀ ॥ ੧੪੪ ॥ ਜਾਕੇ ਸਿਰਿ ਹੋਇ
 ਸਮ ਅਧਿ ਮਧੁ ਪਕਰਿ ਸੇਇ ॥ ਤੀਨ ਕੇ ਦਿਸਿ ਰਿਅਤਿ ਕਰਿਨ ਮਧੁ
 ਪਾਤ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ੧੪੫ ॥ ਇਤ ਸੀ ਸਕਲ ਖਈ ॥ ਦੇਹੁ ਗਾ ਜਾਕੀ
 ਬਿਬਭੁ ਮਧੁ ਬਰਣੇ ਕਰੇ ਮਿਸੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣਿ ਨਾ ਸਕਾਰੇ ਮਾ ਅ
 ਤਿ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧੪੬ ॥ ਜਾਕੀ ਯੁਗੁ ਰੁਹੈ ਮਿਲੀ
 ਸੋਫੁ ਲਵੈ ਤਾਜਾਨੀ ॥ ਓਲਾਹਿ ਰਮ ਜਿਹ ਰੁਹੈ ਪੰਚਿ ਬਿਰੁਚਾਰੀ
 ਸੇ ਮਾਨ ॥ ੧੪੭ ॥ ਸਫੁ ਮਕੇ ਮਲਹੇ ਮਧੁ ਜਿਹ ਅਧੁਰਾ
 ਹਿਦੇਯਾ ਬਹੁ ਪੀਨ ਸੁਤਿ ਚਿਰ ਜੀਵਈ ॥ ਭਾਗਵਾਨ ਤਿਹ ਦੇਖਾ
 ੧੪੮ ॥ ਇਤ ਕੁਦਾਰੇ ਮਲ ਖਈ ॥ ਅਰਧੁ ਚੰਦੁ ਅਕਾਰ ਸੁਰੁ
 ਜਿਹ ਲਿਲਾਇ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਤਿ ਪੀਨ ਸੇਨੈ ਰੁਤ ਬਹੁ ਸੁ
 ਖ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ੧੪੯ ॥ ਜਾਕੇ ਮਸਤ ਕਿਵਿ ਖੁਲ ਅਤਿ ਹੀ
 ਦਰ ਸੁਰੁਗ ਸੁਰਿਗਾ ॥ ਵਿਦਾ ਅਧੀਨ ਸੁਖ ਸੇ ਅਧਿ ਕਿਆਤ ਮਰੁ
 ਪ ਜੁਤੀਗਾ ॥ ੧੫੦ ॥ ਜਾਕੇ ਅਲਪ ਲਿਲਾਟ ਅਤਿ ਬਿ

6
 6
 6
 6
 6

ਬਅੰਗੁਲਪ੍ਰਮਾਣਾਅਤਿਸੈਦੁਖਿਤਕੋਸਟਾਆਯੁਧੀਨਤਿਰ
 ਜਾਨਾ॥ ੧੫੧॥ ਜੋਕੇਮਸਤਕੁਉਚਅਤਿਅਹਦੀਰਘਪੁਰਖਸੁ
 ਜਾਨਿ॥ ਮਯਪਨੀਬਹੁਆਰਜਾਨੇਗਰੇਗਤਾਮਾਨਿ॥ ੧੫੨॥
 ਜੋਕੇਮਸਤਕੁਅਤਿਕਠਨਵਿਖਮਕਰੁਪਹੇਭਿ॥ ਭਾਗੀਨਦੁਖਸ
 ਦਾਤਿਹਿਦਾਸੁਬੰਧਗਤਿਸੇਭਿ॥ ੧੫੩॥ ਜੋਕੇਬਜ੍ਜਤਿਸੁਲਸਮ
 ਰੇਖਾਹੇਭਿਲਿਲਾਗੁ॥ ਨਰੁਈਸਰਨਾਰੀਧ੍ਵਜਾਸੁਖਥਾਸੀਉਰਧਾ
 ਗ॥ ੧੫੪॥ ਰੇਖਾਧੰਚਲਿਲਾਰਜਿਹਿਸਿਥਤਿਸਚਿਤਿਅਭਿ॥
 ਚਤੁਰਰੇਖਅਸੀਕਹੀਤੀਨਸਸਟਿਵਿਖਰਚਿ॥ ੧੫੫॥ ਬਿਬੁਧੇ
 ਜਿਹਮਾਥਪਰਿਚਤੁਵਾਚਿਸਤਿਆਭਿ॥ ਏਕਰੇਖਬਿਸ੍ਰਤਿਕਹੀਤੀ
 ਨਰੇਖਅਲਪਾਭਿ॥ ੧੫੬॥ ਇਤਲਿਲਾਟੁਲਖਣਿ॥ ਦੋਹਰਾ ੧
 ਕੋਸਟਕੁਜਿਹਸੀਸਪਰਠਾਟੇਰੁਖੇਜਾਨਿ॥ ਅਤਿਕੁਰੇਬਿਬੁਧੇਦੁਖ
 ਚੇਰਖੁਧਾਤਰਿਸਾਂਨਿ॥ ੧੫੭॥ ਮਧਵਰਣਵਿਰਲਾਪਧੁਰੇਕ
 ਸਜਾਨਨਰਸੀਸਾਕੋਮਲਕਾਲੇਮਧਪਸਮਸੇਸੁਖੀਆਜਨਈਸਾ॥
 ੧੫੮॥ ਅਤਿਸੁਛਮਕੋਮਲਸੁਖਦਿਸੁਰਘਾਟਿਸਰੀਗਾਸਸਾ
 ਪੁਰਖੁਸੇਜਾਨੀਐਕੁਦੇਨਿਰਮਲਚੀਗਾ॥ ੧੫੯॥ ਅਤਿਦੀਰਘ
 ਨਹਿਸਿਖਲਨਹਿਪੁਸਟਿਖੀਣਤਾਨਾਹਿ॥ ਬਹੁਸੁਰਗਉਤਮਪੁਰ
 ਖੁਰਣਜਾਨੀਐਤਾਹਿ॥ ੧੬੦॥ ਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿਸੈਕਠਨਿ
 ਮਯਪਾਦਉਰਿਦੇਹਿ॥ ਅਤਿਕਠਰਆਗਰਦੇਲੇਜਾਨਤੁਰੀਗਸੇਭਿ
 ਗ॥ ੧੬੧॥ ਬਡਅਸਤਨਿਕੁਜਕੁਖਿਅਤਿਕੁਰੀਅੰਗਅਸੇਖਾ॥
 ਬਹੁਰੇਜਾਉਦਮਅਧਿਕਬ੍ਰਖੁਪੁਰਖਤਿਰਦੇਖਾ॥ ੧੬੨॥
 ੧ ਇਤਪੁਰਖਲਖਣਿ॥ ਅਥਇਸਤੀਅੰਗਲਖਣਿਕਠ
 ਨੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ ਪੁਰਖਦਾਹਨੀਚਿਰਸੁਰੁਥਾਮਨਾਰਬਰਜਾਨਾ॥
 ਦਰਸਪਰਸਨਸੁਖਦਿਅਤਿਤਿਲਕਸਮਕਸਮਾਂਨਿ॥ ੧੬੩॥ ਲ
 ਛੋਨਕਿਯਕੇਸੁਰੁਅਸੁਰੁਯਤਨਨਿਦੇਖੇਤਾਹਿ॥ ਨਿੰਦਤਿਉਤਮਸਮਸੁ
 ਕੋਗਰੇਅੰਗਪੁਨਿਥਾਹਿ॥ ੧੬੪॥ ਉਤਮਨਾਰੀਕਚਿਗਰੈਤਜੇਨਿੰਦ
 ਤਾਜਾਨਿ॥ ਜੇਕੁਲਬਾਲਾਅਤਿਚਤੁਰਮੁਰਖਤਿਆਗਿਪਛਾਨਾ॥
 ੧੬੫॥ ਬਾਧਵਯਤਸੁੰਦਰਸੁਘਰਿਕੁਲਉਜਲਬਰਨਾਗਾਕਿਨ
 ਆਸਾਸੁਰੁਗਰੈਸੋਉਸੁਖਿਆਗਾ॥ ੧੬੬॥ ਅਸਟਮਿਲਗਾਬਸਨ
 ਚੀਬਰਸਾਏਕਾਦਸਜੇਗਾ॥ ਤਾਵਤਿਕੋਮਾਰੀਕਹੀਨਹੀਜਾਨੈਸੁਖਰੇ
 ਗਾ॥ ੧੬੭॥ ਪੁਰਣਚੰਦ੍ਰਸਮਾਨਸੁਖਬਾਲਸੁਰਸਮਜੇਤਾ॥ ਬਿਸਾ

੭

੭

ਲਨੈਨਅਤਿਅਪਰਬਰਲਾਲਸੁਖੀਸਦਹੋਤਿ॥ ੧੬੯॥
 ਧ੍ਰਿਸਮਪਰੀਖਾਪਾਦਕਰਿਅੰਗੁਲਨਖਪਰਿਦੇਖਿ॥ ਪ੍ਰਦੇਖ
 ਜੇਘਨਪ੍ਰਗਟਿਕਟਿਅਰੁਨਾਹਿਦਸੇਖਾ॥ ੧੭੦॥ ਚਿਦਰਘਿਸਟ
 ਛਾਤੀਬਹੁਰਕੁਚਕੁਜਕਰਦਿਦਚਾਗਾ॥ ਵਖਯੀਸਿਰਿਅਰੇਕਸ
 ਪੁਨਿਸੁਭਾਉਲਾਗਿਚਿਤਧਾਰਿ॥ ੧੭੧॥ ਰੋਮਵਰਦਸੁਗਨਾਸ
 ਕਾਰੀਵਾਲੇਕੁਸੁਭਾਜਾਗਿ॥ ਏਸਭਿਅੰਗੁਵਿਚਾਰੇਕੈਪ੍ਰਤਥਿਜ
 ਹੈਤਾਗਿ॥ ੧੭੨॥ ਅੰਗੁਲਪਾਦਸਮਾਨਯਗਧੰਕਤਿਕੋਮਲੋ
 ਣਿ॥ ਭੁਮੁਚਿਹਨਲਾਗੇਜਥਾਰਕਤਿਸੁਖੀਤੀਯਸੇਣਿ॥ ੧੭੩॥
 ਪਗਅੰਸਟਹਕਤਜਿਹਸੇਪਤਿਆਭਿਸਮਾਗਿ॥ ਵਿਪਲਅੰਗੁ
 ਰੋਹੈਪਤੁਦਰਬਹਿਨਸੁਖਨਾਗਿ॥ ੧੭੪॥ ਅਧਕਅੰਗੁਠਾਪਾ
 ਦੇਕੋਵਿਪਲੁਥਾਟੁਲਾਨਾਗਿ॥ ਨਿਸਚੈਹੋਇਪਤਿਬ੍ਰਤਾਪਤਿਸੇਵਕ
 ਸਚਿਆਗਿ॥ ੧੭੫॥ ਚਿਚੀਪਗਕੀਧ੍ਰਿਸਟਿਸੁਕੁਕੋਮਲ
 ਸੁਖਉਪਜਾਗਿ॥ ਚਿਚਕੋਮਲਸਮਾਨਤੀਯਪ੍ਰਤਵਤੀਪੀ
 ਯਭਾਗਿ॥ ੧੭੬॥ ਸਸੀਧਦਮਸਮਧੁਜਾਸਮਛੁਤਸੁ
 ਸਤਿਅਕਾਗਾ॥ ਜਾਕੇਧਗਤਲਦੇਖੀਅੰਸੇਤਰਪਤਿਕੀਨਹ
 ॥ ੧੭੭॥ ਜਾਕੇਧਗਤਲਿਰੇਖਥਰਿਚਿਚੀਤਰਜਨਾ
 ਤਿ॥ ਪਤਿਕੋਸੀਧਰਮਿਲੇਸੇਕੁਗਤਿਧ੍ਰਿਜਾਹਰਿਖਾਤਿ॥
 ੧੭੮॥ ਜਾਕੇਧਗਪ੍ਰਸੇਦਨੀਲਘਅੰਗੁਠਾਜਾਗਿ॥ ਸੇਧ
 ਤਿਗਹਿਰਿਸਟਤਨੀਕੋਮਚਾਰਨਿਜਭਾਗਿ॥ ੧੭੯॥
 ਜਾਕੇਧਗਕੀਮਧਮਾਸਭੁਤਉਚੀਜਾਨਾ॥ ਦਸਟਸੀਲਸੁਭੁ
 ਨਤਾਸੇਤੀਅਵਰਜਤਮਾਨਾ॥ ੧੮੦॥ ਜਿਹਧਦਹਰਸੁ
 ਅਨਾਮਿਕਾਕਲਹਿਧ੍ਰਿਅੰਸੇਹੋਣਿ॥ ਭੁਮਨਧਰਸੇਮਧੁਧ
 ਰਾਬਿਬਪਤਿਕੋਗੋਸੇਣਿ॥ ੧੮੧॥ ਜਿਹਧਗਅੰਤ
 ਕਾਨਿਸਟਕਾਅਵਨੀਲਾਗੇਨਾਗਿ॥ ਧ੍ਰਿਸਮੇਧਾਤੇਕੋਹਤਿਕਰੇਗਾਹੈ
 ਆਨਕੀਥਾਗਿ॥ ੧੮੨॥ ਲਾਗੇਧਗਤਲਿਧ੍ਰਿਬਟੀਧਰਿਸਮ
 ਅੰਗੁਲਸੁਭਾਗਿ॥ ਅਸਟਪ੍ਰਤਉਪਜੈਤਿਸੈਕੁਲਯਸਥਿਧੁਤਤਾਰ
 ੧੮੩॥ ਧ੍ਰਿਸਤੀਧਦਲਖਈ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਚਿਚੀਏਤੀਦੁਸਟਤਿ
 ਯਬਰਤੁਲਦਾਰਦਹੋਣਿ॥ ਲਾਬੀਕਲਹਿਕੋਲੈਸਕਰਿਸਮਸੁਖਧ
 ਵੈਸੇਣਿ॥ ੧੮੪॥ ਧ੍ਰਿਤਏਤੀਲਖਈ॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਚਿਨਸਤ

9

6

⑥

⑥

ਵਿਖਾਮਾਗੁਤਫਜਿਹਕਲਹਿਪ੍ਰਯਾਸੇਬੰਮਾ। ਚਾਪਤਿਗੁਪ
 ਟਿਨਾਰੀਸੁਰਗਸਦਾਸੁਖੀਪਤਿਧੰਮਾ॥ ੧੮੪॥ ਕਾਕਜੰਘ
 ਅਸਕੁਲਪੁਨਿਜੰਘਰੋਮਤੇਹੀਨਾ। ਵਿਰਲਜੰਘਵਿਧੁਵਾਸਦਾਦੁਖੀ
 ਦੀਨੇਤੋਦੀਨਾ॥ ੧੮੫॥ ਜਾਕੇਅਸਤਨਯਗਮਸਮਰੋਮਰਹਤਰਿਰ
 ਜਾਸਾ। ਤੀਨਰੇਖਰੀਵਾਸੁਖਾਦਿਲਾਲਅਧਰਮੁਖਤਾਸਾ॥ ੧੮੬॥
 ਜਿਹਤੁਗਸਮਾਪ੍ਰਸਟਸਮਾਕ੍ਰਿਸਨਸੁਕੋਮਲਜਾਨਾ। ਸੋਧਨਧਾਨਵੀਤੀ
 ਸਦਾਪੁਤਵਤੀਸੇਮਾਨਾ॥ ੧੮੭॥ ਮਾਸਹੀਨਦੀਰਘਅਧਿਕਸੁਕ
 ਪਗਜਿਹਦੇਖਾ। ਥਾਣਅਕਾਰਿਦਰਿਦੁਖਸਿਦੁਖੀਦੀਨਤਿਹਪੇਖਾ॥
 ੧੮੮॥ ਉਤਤਦਖਣਓਰਗੁਰਤੀਨਪੁਤ੍ਰਚਿਪਜਾਇ। ਬਾਂਸੇਉਚੀਯੋਨ
 ਜਿਹਿਸੇਕੀਆਨਿਪਜਾਇ॥ ੧੮੯॥ ਜਿਹਤੁਗਪੀਪਰਧਰਣਵਤਿ
 ਸਮਅੰਗਸਟਕੋਹੇਇ। ਸਾਰੀਨਿਯਾਸੁਖਰੁਪਇਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਸੁਕੁਸੇਇ॥
 ੧੯੦॥ ਕਛਪ੍ਰਿਸਟਗਜਪ੍ਰਿਸਟਸਮਰੋਮਸਿਥਲਗੁਰਮਾਗੋਪਦਮ
 ਪਤਸਮਵਿਸਾਤ੍ਰਿਤਸੁਖਦਾਰਾਨੀਐਗਾਹਿ॥ ੧੯੧॥ ਅਤਿਕਠੋਰਖਰ
 ਰੋਮਹਿਗਦੀਰਘਸੁਕਅਸਾਗ। ਸਿਕਹਿਵਿਰਲਾਦੇਖੀਐਮਧਮਭਗਤ
 ਹਨਾਗਿ॥ ੧੯੨॥ ਰਕਤਰੰਗਕੋਤਿਲੁਪ੍ਰਗਟਿਗੁਪਤਿਥਾਨਮਹਿਸੇਇ
 ਅਥਵਾਦਖੁਣਗੁਰਪਰਸੇਨਾਰੀਸੁਰੋਹੇਇ॥ ੧੯੩॥ ਇਤਗੁਰਲ
 ਖਣਿ॥ ੧॥ ਦੋਹਗਾਧਾਨਰਿਧਅਰਨਿਮਪੁਨਿਜਿਹਸਹੀਰਮਹਿਜਾਨਾ।
 ਸੇਵਰਜਤਿਹੋਯਤਨਕਰਿਸੇਤ੍ਰੀਅਜੀਅਕੀਹਾਂਨਿ॥ ੧੯੪॥ ਛੀਰਰੀ
 ਪਕੀਨਿਆਤਜੇਕਟਕਰੀਧਤਨਸੇਇ। ਰੁਪਰਗੀਧਤਜੇਬਾਲਾਰਹੇਦ
 ਖਸੇਲੇਇ॥ ੧੯੫॥ ਗਉਮੁਤਸਮਗੀਬਹੁਰੀਧਬਹੁਰਗਰਤਾਲਾਦੁਸਟ
 ਰੀਧਇਹਤਜੇਨਰਭਾਗੀਨਤਿਹਭਾਲਾ॥ ੧੯੬॥ ਤੁੰਬਪੁਸਪਸਮਰੇ
 ਧਜਿਹਲਾਖਰੀਧਪੁਨਿਜਾਨਿ। ਪ੍ਰਿਥਮੇਪਤਿਹੀਕਰਿਹਨੈਬਹੁਰਦੁਖੀਉ
 ਨਮਾਨਿ॥ ੧੯੭॥ ਚੰਪਪੁਸਪਆਦਿਕਸਤਰਗੀਧਜਿਹਅੰਗ। ਪਤਮਾ
 ਇਸੁਅਨੁਸਾਰਿਣੀਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸੁਰੇਗਾ॥ ੧੯੮॥ ਚੀਪਛੰਦੁਰੀਅੰਗ
 ਜਿਹਸੁਰਗੀਧਪੁਨਿਹੋਇ। ਉਗਰਗੀਧਏਠੀਤਜਹੁਵਰਜਤਹੋਤਿਆਸੇ
 ਇ॥ ੧੯੯॥ ਇਤਸ੍ਰੀਸਾਮੰਦਰੀਥੇਇਸਤ੍ਰੀਸਿਧਲਖਣਿ॥ ੧॥
 ਪ੍ਰਿਸਟਮਧਵਿਸਤਾਰਯੁਤਮਧਤੀਨਬੋਲਿਜਾਨਾ। ਕ੍ਰਿਸਸੈਮਬਹੁਨਾਰਬ
 ਰੁਰੁਰਤਪ੍ਰਿਅਸੇਮਾਂਨਾ॥ ੨੦੦॥ ਜਾਕੀਨਾਰਿਰੀਭੀਰਸੁਰਦਖਣਬਲ
 ਜਿਹਹੋਇ। ਅਤਿਮਾਸਲਕੋਮਲਸੁਖਦਬਹੁਸੁਖਪਾਵੈਸੋਇ॥ ੨੦੧॥
 ਨਾਰੁਤਲੇਤਿਲਮਸਕਸਮਕ੍ਰਿਕਸਮਾਜਿਹਰੰਗਾ। ਸਾਨਾਰੀਧਤਿਥ੍ਰਿਤ
 ਸਦਾਤਜੇਨਪਤਿਤਿਹਸੇਰਿਗਾ॥ ੨੦੨॥ ਇਤਨਾਰੀਨਾਰੁਲਖਣਿ॥

ਦੇਹਗਾ॥ ਜਾਕੀ ਕੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਕ ਸਮ ਮਧ ਵਲ ਕੁਖ ਜੋ ਨਾਰਿ॥ ਏਕ ਪੁਤ੍ਰ ਉਪਜਾ
 ਵਈਗਾ ਜਤਿਯਾ ਸਚਿ ਆਗ॥ ੨੦੩॥ ਜਾਕੇ ਅਸਤਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਯੁਗ ਮਧੀ
 ਨਉ ਚ ਯੁਗ ਆਸਾ॥ ਕੋਮਲ ਸੁਰੁ ਸੇਤਾਗ ਬਰੁ ਰਤਿ ਪ੍ਰਿਯਾ ਗੁਨ ਤਾਸਾ॥ ॥
 ੨੦੪॥ ਜਾਕੇ ਅਸਤਨ ਕਟਨ ਅਤਿ ਰੋਮ ਹੀਨ ਮਧ ਲਾਲਾ॥ ਹਸਤਨਾ ਸਚਿ
 ਵੰਝਿ ਪਜਿਹ ਸੁਖੀ ਗੁਗਤਿ ਹਕੁਲਾ॥ ੨੦੫॥ ਬਾਂਸ ਪਯੋ ਪਰਜਾ ਸਕੇ
 ਅਸਿਤ ਰਿੰਗਤਿ ਲਹੇ ਹਿ॥ ਤਖਾ ਕਿਠ ਅਰੁ ਕਰਣ ਮੈਤੀਨ ਪੁਤ੍ਰ ਰਿਆਸੇ
 ਹਿ॥ ੨੦੬॥ ਅਸਤਨ ਜਾਕੇ ਸਿਥਲ ਅਰੁ ਲਘੁ ਵੇਰ ਲੇ ਸੁਖ ਹੀਨਾ॥
 ਮਾਸ ਰਹਿਤਨ ਹਿਤੇ ਜਸੀ ਸੋ ਨਾਰੀ ਅਤਿ ਦੀਨਾ॥ ੨੦੭॥ ਇਤਨਾਰੀ
 ਅਸਤਨ ਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਗੀਵਾਲਾ ਬੀਜਾ ਸਕੀ ਚਿੰਤੀਤ ਕੋ
 ਜਾਨਿ॥ ਹਰਿ ਸਗੀਵ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰੁਤੀ ਬੁਲਨਾ ਸਕੁਲ ਮਾਨਾ॥ ੨੦੮॥
 ਗੀਵਾ ਜਾਕੀ ਸਿਖ ਵਤਿ ਮਧ ਤੀਨ ਵਲੋ ਹਿ॥ ਫੂਕੇ ਦਖਣੀ ਚਿਰ ਸੁਰੁ ਰੁ
 ਗਵਾਨ ਤਿਆਸੇ ਹਿ॥ ੨੦੯॥ ਇਤਨਾਰੀ ਵਾਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥
 ਰਕਤ ਜੀਭ ਜਿਹ ਨਾਰੀ ਸੋ ਸੁਖ ਵੇਤੀ ਜਾਨਿ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਵੇਤੀ ਰੋਗੈ ਦਰ ਬਪਤ
 ਪ੍ਰਿਯਾ ਪਰਮ ਸੁਜਾਨਾ॥ ੨੧੦॥ ਸੈਤ ਜਿਭ ਜਨਨਾ ਸੁਨੀ ਮਲਨ ਦਰ
 ਬਖੈ ਜਾਨਾ॥ ਸਯਾ ਮਰਸਨ ਤੀਯਾ ਕਲਹਿ ਯੁਤ ਬਿਸਛੋ ਦਨੀ ਮਾਨਾ॥
 ੨੧੧॥ ਇਤ ਜਿਹ ਬਾਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਤਾਲੁ ਜਾਕੇ ਸੈਤ ਅਤ
 ਪਰਦਾ ਸੀ ਸੋ ਨਾਰੀ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਤਾਲੁ ਦਾਰਿ ਦ੍ਰੁਤੀ ਸਕਲ ਆਯੁ ਦਖ ਆਰੁ
 ॥ ੨੧੨॥ ਨੀਲ ਤਾਲੁ ਤ੍ਰਿਯ ਮਧ ਮਾਧ ਤਿ ਪਿਆਰੀ ਸੋ ਜਾਨਾ॥ ਲਾਲ
 ਰੋਗ ਤਾਲੁ ਸੁਖ ਦਿ ਨਾਰ ਸੋ ਰੁਨਾ ਮਾਨਾ॥ ੨੧੩॥ ਵਿਖਮੁ ਦਸਨ ਵਿਰਲੇ
 ਦੁਖ ਦਮੋਟ ਚਿਰ ਸੁਖ ਹੀਨਾ॥ ਸੇਤੀ ਅਸਦਾ ਕਲੇ ਸੁਕਰਿ ਦੁਖੀ ਤਾਸ ਪਤ
 ਦੀਨਾ॥ ੨੧੪॥ ਜਾਕੇ ਲਘੁ ਸਮਦਸਨ ਬਰੁ ਸੈਦਿ ਸੁਖ ਦਸੇ ਮਾਨਾ॥
 ਨਾਰੀ ਪਤਿ ਬਿਸਕਰੈ ਸੁਰੁ ਗਨ ਰੁਪ ਨਿਧਾਨਾ॥ ੨੧੫॥ ਚਿਬਕ ਅਧ
 ਕਪਰਿ ਰੋਮ ਅਤਿ ਵਿਖਮ ਬੁਲ ਜਿਹ ਅੰਗਾ॥ ਸੋਤ੍ਰਿਯਾ ਪਤਿਨਾ ਸੈ ਪ੍ਰਥ
 ਮ ਕਰੈ ਆਨ ਕੇ ਸਿਗਾ॥ ੨੧੬॥ ਲਾਲ ਅਧਰ ਜਾਕੇ ਯੁਗ ਮਰਮੋ
 ਨਗੁਨ ਰਸ ਵੇਤਾ॥ ਸਮ ਸੁੰਦਰ ਸੁਰੁ ਕਰਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਤਿਹ ਕੀਤਾ॥ ੨
 ੧੭॥ ਇਤ ਅਧਰ ਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਦੀਰਘ ਜਾਕੀ ਨਾਸ
 ਕਾ ਅਗੁ ਕੋਪ ਨੀ ਜਾਨਾ॥ ਹੀਨ ਪ੍ਰਾਣਿ ਦਾਸੀ ਕਹੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਕਾਰਯ ਮ
 ਨੀ॥ ੨੧੮॥ ਚਿਪਟਾ ਜਾਕੀ ਨਾਸ ਕਾ ਸਹਸਾ ਬਿਧ ਵਹੇ ਹਿ॥
 ਨਹਿ ਦੀਰਘ ਨਾਹਿ ਵਿਪੁਲ ਸਰਲ ਸੁਖੀ ਤਿਆਸੇ ਹਿ॥ ੨੧੯॥
 ਇਤਿਨਾਸ ਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਪਤਿਨੇ ਨਹਿ ਜਨਾ ਕੇ ਸੋ ਅ
 ਪ੍ਰਿਯ ਕਰਿ ਜਾਨਾ॥ ਦਸਦੁਤਾ ਉਮੈ ਰੋਸ ਦ ਬਹੁ ਰੋਨਿ ਜਪਤਿ ਗਨਾ॥

੨੨੦॥ ਦ੍ਰਿਗਕੈਕਰਿਜਿਹਨਾਰਿਕੇਚਤੁਰਚਪਲਅਤਿਹੋਇ। ਕੁਲ
 ਠਾਸਾਇਖਆਤਿਸਦਮਸਕੁਲਖਈਸੋਇ॥ ੨੨੧॥ ਇਤਨੈਲ
 ਖਈ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮੁਖਪ੍ਰਸੰਨਜਿਹਨਾਰਿਕੇਚਤੁਰਚਪਲਹੋਇਜਾਇ॥
 ਭਰਤਾਰਿਹੋਸੇਇਕੇਮਚਾਰਮਨਭਾਇ॥ ੨੨੨॥ ਦੁਤੀਆਸਿਵ
 ਤੇਬਦਨਜਿਹਸਮਾਸਾਸੁਭਨਾਰਿ॥ ਵਿਸਤੀਰਣਿਕਰਿਅੰਗੁਲੀਲ
 ਛਬਿਧਪਤਿਆਗ॥ ੨੨੩॥ ਪੁਰਣਿਮਾਸਸਿਤੁਲਬਾਰਿਬਦਨਿ
 ਮੰਡਲਾਕਾਗ। ਪੁਨਪ੍ਰਕਾਸਯੁਤਿਸੰਪੁਟੀਸਾਲਖਮੀਆਵਤਾਗ॥ ੨੨੪
 ਸੁੰਦਰਮੁਖਿਅਤਿਗਹਯਤਾਸਿਨੈਨਤਥਾਭਗਜਾਨ॥ ਹਸਤਪਾਦਸਮ
 ਜੇਘਬਰਰੋਮਹਹਿਤਸੁਭਮਾਨਿ॥ ੨੨੫॥ ਮਾਥਅੰਗੁਲੀਸਰਲਸੁ
 ਭਰੋਮਹਹਿਤਸੁਭਅੰਗ॥ ਨਿਰਮਲਸਮਬਰਦੇਹਜਿਹਆਯਸੁਖੀਪਤ
 ਸਿਰਿ॥ ੨੨੬॥ ਜਾਕੇਤੀਨਪੁਲੇਖਅਤਿਮਾਥਉਦਰਭੁਗਜਾਨਿ॥
 ਸੇਤੀਅਮਾਰੈਤੀਨਕਉਸੁਸਰਅਨੁਜਪਤਿਮਾਨਿ॥ ੨੨੭॥ ਮਾਥਸੁ
 ਸੁਰਕੋਹਤਿਕਰੈਉਦਰੈਦੇਵਰਪਾਤ॥ ਭੁਗਲਾਥੀਪਤਿਕਰਿਹੋਨੈਤਜੇਤੀ
 ਅਉਤਪਾਤਿ॥ ੨੨੮॥ ਇਤਲਿਲਾਟਿਲਖਈ॥ ੧ ਦੋਹਰਾ॥ ਅ
 ਸਕੁਲਕੇਸਪਤਿਹਤਿਕਰੈਦੀਰਘਪ੍ਰਕਉਦੇਇ॥ ਪਰਪਰਖੁਰਦਚ
 ਤੀਅਕਰਰਅਤਿਸਕਿਧਕੇਸਸੁਖਲੇਇ॥ ੨੨੯॥ ਹਿਸਮੇਘਵਤਸ
 ਬਦਜਿਹੋਧਿਧਕੇਕਲਾਜਾਨ॥ ਚਕ੍ਰਵਕਸਮਜਾਸੁਸੁਰੇਅਧੰਨਅਧ
 ਕਾਨ॥ ੨੩੦॥ ਤੀਖਨਸੁਰਗੀਭੀਰਜਿਹਮਘਰਸਬਦਤੀਅਜੇਇ
 ॥ ਆਠਪੁਤ੍ਰਉਪਜਾਵਉਪਾਠਧੀਨੀਸੁਖਹੋਇ॥ ੨੩੧॥ ਇਤਸੁਰਲ
 ਖਈ॥ ੧ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਇਤਜਾਕੇਕਾਨਬਰਸਮਕੇਮਲਯੁਗਦੇਖ॥
 ਭਵਾਧਨਖਆਕਾਗਜਿਹਸਾਸੇਭਾਗੀਪੇਖਿ॥ ੨੩੨॥ ਕਟਿਪ੍ਰਸੇਦ
 ਹਉਰੋਮਜਿਹਿਪਤਿਸੁਖਦਾਇਕਸੋਇ॥ ਨਾਰੁਥਿਤਿਸਤਿਨਾਸਨੀਕਬ
 ਹੁਸੁਖੀਨਹੋਇ॥ ੨੩੩॥ ਪ੍ਰਿਸਟਭਾਂਮੀਹੋਇਜਿਹਿਸੀਘ੍ਰਹੋਨੈ
 ਪਤਨਾਗ॥ ਸੇਬਰਜਤਿਸਭਿਥਿਧਕਹੀਪੁਰਖਹੀਨਦੁਖਿਆਗ॥ ੩॥
 ੩੪॥ ਪ੍ਰਿਸਟਿਬਤੀਸੇਤੀਬਹੁਰਿਭੁਮਰੀਜਕੀਦੇਖਿ॥ ਬਹੁਪੁਰ
 ਖਨਕੇਸੇਰਸੇਦੁਖੀਆਯਅਵੇਰਖ॥ ੩੨੫॥ ਇਤਕ੍ਰਿਮਚਲਖਈ
 ੧ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਹਨਾਰਕੀਜਾਘਮਹਿਰੋਮਕਪਲਹਉਤੀਨਾਮਖਬਾਂ
 ਕੇਅਤਿਸੀਘ੍ਰਤਾਭਰਤਭੁਖਰੀਚੀਨ॥ ੨੩੬॥ ਬਾਟਲੁਸੇਟੇਅੰਗ
 ਜਿਹਅਭੁਬਾਮਨਸਾਹੋਇ॥ ਸ੍ਰਾਨਸੁਰਸਮਰੋਮਤਾਦਾਸੁਭਾਵੈਸੇ
 ਇ॥ ੨੩੭॥ ਜਾਘਰੋਮਜਾਕੇਅਧਕਮਧੋਰੋਸੇਟੇਅੰਗ॥ ਜਦਪ

ਨਿਪਕੁਲਮੈਜਨਮਤਉਦਾਸਕੋਸਿਗਾ॥ ੨੩੮॥ ਰੋਮਜੀਘਲਖ
 ਏ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਸੁਹਿਦੇਸਹਿਲਾਲੁਤਿਲੁਲਾਲੁਤਿਰਕਤਪਦੁ
 ਨਾ॥ ਸਾਨਾਰੀਅਤਿਸੋਰੁਨਾਸੁਖੀਸੁਖਦਾਮਨਾ॥ ੨੩੯॥ ਰਕੁਤ
 ਲਾਛੁਨਾਉਰਬਿਖੇਪਤਿਵਸਵਤੀਜਾਨਿ॥ ਤੀਨਪੁਤ੍ਰਉਪਜਾਵਈ
 ਧੰਨਅਰੁਸਿਪਤਿਮਾਨਿ॥ ੨੪੦॥ ਜਿਹਤੀਯਵਾਮੇਕੁਚਬਿਖੇਕਿ
 ਸਨਰਗੁਤਿਲੁਦੇਖਾ॥ ਸੀਘ੍ਰੋਏਥਿਧਵਾਪ੍ਰਗਟਿਵਖਦਏਂਦੁਅ
 ਸੇਖਾ॥ ੨੪੧॥ ਉਤਤਿਲਾਲਛੁਣੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਿਹਤ੍ਰਿਅ
 ਆਗਮਸੀਘ੍ਰਅਤਿਭੁਮਕੰਧਉਪਜਾਇ॥ ਮਹਾਵੈਰਦੁਬਧਾਕਰਨਿ
 ਸਮੁੰਦ੍ਰਵਚਨਾਦਿਖਗੋਇ॥ ੨੪੨॥ ਕੰਧਤਤਨਮਾਰਗਚਲਤੁਬ
 ਰਖਰਬਰਚਲਲਚਾਇ॥ ਧਨਅਰੁਧਾਨਾਵੀਨਸੇਵਖਦਰਿਦੁਉ
 ਪਜਾਇ॥ ੨੪੩॥ ਕੋਮਲਜਾਕੇਅੰਗਬਰਨੈਨਮਿਰੀਸਮਜਾਨਾ
 ਮਿਰਾਉਦਰੀਗਤਿਹੋਸਵਤਿਗਜਨਰਸੁਖਮਾਨਾ॥ ੨੪੪॥ ਕਿ
 ਸਨਾਸਯਾਮਾਜੇਤੀਯਾਚਪਕਿਪ੍ਰਭਾਸਗੰਗਾਅਥਵਾਅਭਿਰੋਗੀ
 ਚਮਕਕੋਮਲੁਸੋਭਿਤਚੀਗਾ॥ ੨੪੫॥ ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਦੇਖੀਏ
 ਤਿਲਕਕ੍ਰਿਸਨਸੁਖਦਾਇ॥ ਪੰਚਪੁਤ੍ਰਉਪਜਾਵਈਧੰਨਅਰੁਧਾਨ
 ਬਛਾਇ॥ ੨੪੬॥ ਹਾਸਕਰਤਾਜਿਹਨਾਰਕੋਮਸਤਕਖਰਾਦਿਖ
 ਗਾਇ॥ ਬਹੁਬਾਯਨਅਤਿਕੁਰੁਜੁਤਗਜਤੀਆਸੁਖਪਾਇ॥ ੨੪੭॥
 ਉਤਮਯੋਜਾਸਿਨਾਰਕੇਲਖਵਪ੍ਰਗਟਿਦਿਖਾਇ॥ ਰਿਖਸਾਮੰਦ੍ਰਕਜਿ
 ਉਕਥੇਉਕਤਿਵਾਨਤਿਹਗਾਇ॥ ੨੪੮॥ ੧ ਚੌਪਈ॥ ਉਰੂਪੀਨਪੀ
 ਨਜਿਹਗਾਡਾ॥ ਸਮਸਤਦਸਨਪ੍ਰਗਟਿਉਕਡੇਡਾ॥ ਪਦਮਾਵਤਜਿਹਤ
 ਨੇਤੈਅਵੈ॥ ਕਿਜਆਖਅਤਿਟੇਛੁਦਿਖਾਵੈ॥ ਬਿਬਰੁਰਸੇਭਾਜਿਹਬਨੀ॥
 ਸਮਨਾਸਾਅਰੁਤੁਗਸਸੰਨੀ॥ ਗਜਪਰਿਸਮਜਿਹਗਵਨਬਿਰਾਜੇ
 ਦਖਵਦਰਤਨਾਭਛੁਬਛੁਜੇ॥ ੨੪੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੁਰਗਅੰਗ
 ਅਰੁਸੰਦਰਵੇਖਾ॥ ਬਿੰਬਅਸਤਨਕੋਮਲਸੁਰੁਰੇਖਾ॥ ਕੋਕਲਸਮਸੁ
 ਕੋਵੈਜਾਕੀ॥ ਚਾਰਕੇਸਭਵੈਅਤਿਬਾਕੀ॥ ਸੇਭਰਤਾਕੇਗਜਾਕੇਰੇ॥
 ਪੁਤ੍ਰਵਤੀਸੁਰਗਨਸਚਰੇ॥ ਸੋਭਤਿਤੀਯਾਨਿਚਪਤਿਕੀਨਾਰੀ॥ ਬਿਧੁ
 ਧੁੰਤਾਤਿਗੁਨਕੁਉਜਿਆਰੀ॥ ੨੫੦॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਗੇਨਾਚਿਅ
 ਸੇਭਨਾਲਖਨਖੜਸਜਾਨਾ॥ ਪਤਿਕੋਹਤਿਅਚਿਰਨਮਿਲੈਮਹਾਕੁਲਖ
 ਏਮਾਨਾ॥ ੨੫੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਪਿੰਗਾਦ੍ਰਿਗੀਅਰੁਕੁਪਗੰਡਨੀ॥ ਖ
 ਰਬੰਰਸੁਰਜਿਹਵਾਕਕੰਡਨੀ॥ ਸੋਟੀਜੀਘ੍ਰਪਾਦਅਤਭਾਰੀ॥ ਉਗਧਿ

6

6

ਕੇਸਮਹਾਦੁਖਿਆਰੀ॥ ਰੂਪੀਆਂਖਿਵਕ੍ਰਸੀਬੰਨੀ॥ ਵਿਰਲੇਦਸਨ
 ਬੰਕਮਖਛੀਨੀ॥ ਤਾਲੂਕ੍ਰਿਸਨਅਧਰਮੁਖਸਾਂਮਾ॥ ਜੁਕਅੰਗਮ
 ਸਤਿਯੁਗਬਾਂਮਿ॥ ੨੫੨॥ ਜਿਹਬਾਂਸਿਆਮਵਿਖਮਕੁਚੇ
 ਚੁ॥ ਅਤਬਾਂਮਨਅਤਿਦੀਰਘਸੇਉ॥ ਲਛੁਨਇਹਜਕੇਮਧਜਾਨੇ
 ਕੋਨਿਆਵਰਨੀਯੋਸੇਜਾਨਹੁ॥ ਸੁਖਧੀਨਰਹਤਮਹਾਦੁਖਦਾਈ॥ ਦੁ
 ਸਟਸੀਲਤਾਮੈਅਧਿਕਾਈ॥ ਦੀਜੇਤਜਿਨਹਿਕੀਜਹਿਪ੍ਰੀਤਾਸ
 ਕਲਅਯਰਦੁਖਸਿਬਰਨੀਤਾ॥ ੨੫੩॥ ਇਤਇਸਰੀਣਾ
 ਖੇਜਸਕੁਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜਾਕੇਪਾਇਤਲੇਰੇਖਾਂਮਦਰਤੇ
 ਰਣਿਹੋਇ॥ ਜਦਪਦਾਸਕੁਲੇਜਨਮਗਜਨਾਰਸੁਹੋਇ॥ ੨੫੪॥
 ਅੰਕਸਕੁੰਡਲਚਕ੍ਰਕੇਜਿਹਕਰਮਹਿਅੰਕਾਰਾ॥ ਪੁਤ੍ਰਅਸਟਉਪਜਾ
 ਟੁਈਸੋਗਜਾਕੀਨਾਰਿ॥ ੨੫੫॥ ਜਾਕੇਕਰਤਲਰੇਖਸੁਭਮੋਹਛੁਤ
 ਵਤਹੋਇ॥ ਬਹੁਈਸੂਰਜਅਨਿਦਜੁਤਨਿਪਨਾਰੀਹੋਸੋਇ॥ ੨੫੬॥
 ਚਕ੍ਰਾਦਮਮੰਡਲਬਹੁਰਿਪੁਰਨਕੁੰਡਅਕਾਰਾ॥ ਜਾਕੇਕਰਤਲਰੇਖ
 ਇਸੋਗਜਾਕੀਨਾਰਿ॥ ੨੫੭॥ ਬਿਰਤਾਜਾਕੀਸੇਖਲਾਨਭੁਮ
 ਭਲਾਕਾਰਾ॥ ਸਾਕਲਿਆਨੀਅਤਿਸੁਖੀਪਾਵੈਨਿਪਤਿਭੁਤਾ॥ ੨੫੮
 ਭਵਾਮਧਮਆਖਧਰਿਮਸਕੁੰਡਲਅਕਾਰਿ॥ ਜਚਿਬਾਂਮੇਦ੍ਰਿਗਤਚਿ
 ਸੁਖੀਦਾਹਨੇਨਿਪਕੀਨਾਰਿ॥ ੨੫੯॥ ਕਨਕਵਰਨਜਿਹਰੋਮਤਨ
 ਨਾਰਤੀਨਬਲਹੋਇ॥ ਸਾਮਤਨਿਪਕੇਪਾਵਟੁਈਪਰਮਸੁਖੀਕੀਸੋਇ॥
 ੨੬੦॥ ਇਤਗਜਨਾਰੀਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪ੍ਰਿਦਯਕੇਸ
 ਅਰੁਦਸਨਪੁਨਿਦ੍ਰਿਗਅਰੁਅਧਰਬਖਾਨਾ॥ ਜਾਕੇਪਾਇਸੇਨੇਹਵਤਸੁਖੀ
 ਸਰਬਦਾਮਾਨਾ॥ ੨੬੧॥ ਅਲਪਰਮਜਿਹਤਨਬਿਖੋਖੀਨਸੁਵੇ
 ਦਜਿਹਅੰਗਾ॥ ਨਿਦ੍ਰਾਭੇਜਨਤੁਛਜਿਹਸੁਖੀਹੋਤਪਰਸਿਗਾ॥ ੨੬੨॥
 ਹੋਮਹੀਨਸਭਿਗਾਤਜਿਹਕੇਮਲਅੰਗਸੁਜਾਨਾ॥ ਚਿਤਮਲਛੁਨਕ
 ਤਹੋਸਾਮੁਦ੍ਰਕਬਖਾਨਾ॥ ੨੬੩॥ ਜਿਹਬਾਂਜਾਕੇਲਾਲਬਰਨੇਨ
 ਮਿਰੀਵਤਜੋਸਾ॥ ਸਿਦਰਅੰਗਸਨਿਗਧਅਤਿਭਾਰਾਵਾਨਗੁਨਤਾਸੁ
 ॥ ੨੬੪॥ ਕ੍ਰਿਸਨਚਿਦਰਅਰੁਸਿਆਮਦ੍ਰਿਗਜਦਤਗਾਮ
 ਨਸੁਹਾਈ॥ ਇਹਲਛੁਨਚਿਤਮਰੀਯਾਕਹੀਸਮੁਦ੍ਰਕਭਾਈ॥ ੨੬੫॥
 ਇਤਇਸਰੀਚਿਤਮਲਖਣੀ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਤਿਦੀਰਘਅਤਿ
 ਲਘੁਕਠਨਅਧਕਧੀਨਤਿਸਜਾਨਾ॥ ਅਤਿਸੁਖਮਕ੍ਰਿਸਨਅਧਿਕ
 ਰੋਸੁਵੈਰਿਕ੍ਰਿਤਮਾਨਾ॥ ੨੬੬॥ ਵਿਕਟਿਆਗਗੀਨਾਰਕੀਪਾਦਖੀ
 ਨਤਾਹੋਇ॥ ਪਤਿਵੈਰਨਸੇਭਾਮਨੀਬਹੁਰਿਸੀਲਕਚਿਖੋਇ॥ ੨੬੭
 ਲੇਖਅਧਰਜਿਹਬਾਂਕ੍ਰਿਸਨਪਿੰਗਆਖਦਿਖਗਾਈ॥ ਖਰਬਰ

ਸਰਜਹਿ ਨਾਰੀ ਮਾਸ ਦ ਸਮਧ ਤਿਥਾਇ ॥ ੨੬੮ ॥ ਅਧਰਿ
 ਰੋਮ ਨਿਹ ਜਾਘ ਧਰਿ ਰੋਮ ਪੈ ਯੋਧ ਰਮਾਹਿ ॥ ਅਧਰ ਯੁਗ ਮਧ
 ਰ ਰੋਮ ਨਿਹਿ ਸੀਘਰ ਭਖਤੀ ਨਾਹਿ ॥ ੨੬੯ ॥ ਮਾਦਲ
 ਮੋਟੇ ਭਾਖ ਨਿਹਿ ਅਸਤ ਨਿਲਾ ਬੋਹੇਇ ॥ ਯਦਾ ਤਦਾ ਸਿਏ ਹਥਿ
 ਕਰੈ ਏਤੀ ਪਤਿ ਮੇਹ ॥ ੨੭੦ ॥ ਕਰਿ ਅੰਗੁਰੀ ਸੇਟੀ ਅਧਰ ਬ
 ਭੀ ਨਾ ਸੁਖ ਜਾਨਿ ॥ ਗੁਰੀ ਨਖ ਅਰਕੇ ਸੁਖ ਨਿਮਗਾਇ ਪੀਤੀ ਯ
 ਮਾਨਿ ॥ ੨੭੧ ॥ ਲਿਬ ਚਿਦਰ ਅਸਕੁਲ ਸਿਰਿ ਰਕਤਿ ਪਤਿ
 ਸੈਨੇਨਾ ਅਤਿ ਚੁਪਾਇਏ ਦਰਬ ਪਾਨਿ ਅਚਿਰ ਨ ਸੇ ਸੁਖ ਚੈਨਾ ॥
 ੨੭੨ ॥ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਲ ਹੁਤਿ ਯਾ ਅਤਿ ਬੁਲੀ ਅਤਿ
 ਖੀਨਾ ਅਤਿ ਗੁਰੀ ਅਤਿ ਰਿਸਤ ਤੇ ਏਖਾਟਿ ਦਰਬੁ ਰੋਚੀਨਾ ॥ ੨੭
 ੩ ॥ ਧਗ ਅੰਗੁਰੇ ਕਨਿ ਸਦਕਾ ਪੁਨਿ ਮਨਾ ਮਕਾ ਜਾਨਾ ॥ ਧੁਹ ਮਨ
 ਪਰ ਸੈ ਮਧ ਪਗ ਬਾਲੁ ਯਾਗੁ ਤਮਾਨਾ ॥ ੨੭੪ ॥ ਨਈਨ ਮ
 ਨਿਹ ਨਾਰਕ ਫਲੁ ਨਾਮਾ ਜੋਨਾ ਗਾਇਵੀ ਅੰਬੇਨਾ ਮੁਜਿਹਿ ਸੀਘਰ
 ਹੋਕਾਗਾ ॥ ੨੭੫ ॥ ਤੀਰਥ ਸਮਨਿਹ ਨਾਰਕ ਨਾਮੁ ਬਿਛੁੜਤ ਹੋਇ
 ਤਕੇ ਸੁਖ ਨਹਿ ਦੇਖੀਏ ਸੀਘਰ ਰੁਤ ਕੋਧੇਇ ॥ ੨੭੬ ॥ ਮਾਤੁ ਪਿ
 ਤਾ ਦੇਵਰ ਸਸੁਰ ਪਤਿਗੁਤਾ ਸੁਤ ਜਾਨਾ ॥ ਅਪਲ ਛੁਨਾ ਸਰੁ ਕਚਿ ਜੇਨੁ ਦ
 ਤੀ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਛਾਨਿ ॥ ੨੭੭ ॥ ਦਖ ਚਤੁਰ ਪ੍ਰਿਥਾ ਬਾਦੀ ਪਤਿ ਅ
 ਨੁਸਾਰੀ ਮਾਨਿ ॥ ਸਮੇਚਿਤ ਪਤਿ ਸੁਖ ਕੋਰੇ ਸੇਕਲਿ ਆਵੀ ਜਾਨਿ ॥ ੨੭੮ ॥
 ਮਧ ਮਦ ਯਾ ਜੋਨਾ ਕੀਏ ਛਾਕ ਹੀਏ ਤਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀਜਾ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵਈ ਬਿਰਧਾ ਬਾਤਿ ਸੁਖਾਹਿ ॥ ੨੭੯ ॥ ਕੋਮਾਗੇ ਖੋਲ੍ਹ ਸਬਰ ਖਸਿ
 ਸਤਿ ਜੋ ਬਨ ਜਾਣਾ ॥ ਧੰਦ ਪਚਾਸ ਸਮਧ ਦਯਤ ਪਰਿ ਬਿਰਧਾ ਮਾਨਾ ॥
 ੨੮੦ ॥ ਧਦ ਮਨ ਪੁਨਿ ਚਿਤ ਨ ਕਹੀ ਸਿਖ ਨਿਹ ਸਤ ਨਿਏਖਾ ਪਤਿ ਜੁਦ
 ਤੀ ਅਨ ਸਾਕੇ ਚਿਤੁ ਮਜਾਨ ਹੁਰੇਖਾ ॥ ੨੮੧ ॥ ਸੁਰੁ ਕੇ ਸਾਧ ਦਮਨ ਕਹੀ
 ਸੁਲ ਪਹੁ ਸਤ ਨਿਯਾਨਿ ॥ ਦੀਰਘ ਕੁਚੁ ਹਸਤ ਨਿਬਨੀ ਵਕੂ ਚਿਤੁ ਏਮਾ
 ਨਾ ॥ ੨੮੨ ॥ ਚਕੁ ਦਾਕ ਅਸਤ ਨ ਜਗਲ ਨਾਸਾ ਬਿੰਬ ਕਪੋਲਾ ॥ ਹਰਿ
 ਨਾਖੀ ਮਨ ਮੋਹਨੀ ਪਦ ਮਨਿ ਜਾਨ ਹੁਬੋਲਾ ॥ ੨੮੩ ॥ ਬਿਬ ਕੁਚੁ ਜਾ
 ਕੇ ਵਕੂ ਅਤਿ ਤਨੁ ਅਸਕੁਲ ਅਪਾਗਾ ॥ ਹਸਤ ਨ ਅਧਮ ਕੋਰੇ ਰਵੁ ਪਦ ਸਪ
 ਤਰਤਾ ਸੁਖ ਗਾਗਾ ॥ ੨੮੪ ॥ ਦੀਰਘ ਅਸਤ ਨ ਸਕੁਲ ਦੀਰਘ ਚਿ
 ਦਰ ਕੋਰੇ ਗਾ ਸਿਖ ਨਿਰਿ ਅਲੋਲ ਪਾ ਅਧਰ ਕਾ ਅਚਾਰੁ ਸੁਘੋਗਾ ॥ ੨੮੫ ॥
 ਸਮ ਅਸਤ ਨ ਦਿਗੁ ਹਰੁ ਦਵਤਿ ਮਧਰ ਦਾਕ ਸੁਖ ਗਾਸਾ ॥ ਨਾਰਚਿਤੁ
 ਏਮਧ ਤਨੁ ਪਤਾ ਹਿਤ ਸਦ ਸੁਖ ਬਾਸਾ ॥ ੨੮੬ ॥ ਦਿਤ ਸੁਰੁ ਗ

ਅਤਿਪਦਮਨੀਉਚਹਸਤਨੀਜਾਨਾਦਸਨੀਦੀਰਘਸਿਖਨੀਸ
ਮਸਿਤਚਿਤ੍ਰਈਮਾਨਾ॥ ੨੮੭॥ ਪਦਮਗਧਸੇਪਦਮਨੀਹਸਤਨ
ਮਧਗਧਹੋਇ॥ ਖਾਰਗਧਤਨਸਿਖਨੀਘਛਚਿਤ੍ਰਈਸੋਇ॥ ੨੮੮
ਪਦਮਨੀਜਨੇਹਿਸਸਰਿਗਾਨਿਚਿਤ੍ਰਈਦੇਖਾ॥ ਰੁੜ੍ਹਸਬਦਸਹਸਤ
ਨੀਕੰਕਸਿਖਨੀਘੋਖਾ॥ ੨੮੯॥ ਚੋਪਈ॥ ਪੰਕਜਆਸਨਪਦਮ
ਮਨਗਈ॥ ਬੇਝਦਾਰਿਸਿਖਨਸੁਖਪਾਈ॥ ਪਾਦਕੰਧਰਹਸਤਨਰਤਸੇਨੇ
ਨਾਗਰਆਸਨਾਚਿਤ੍ਰਨਗੋਨੇ॥ ੨੯੦॥ ਮੁਖਸੇਰੁਅਤਿਪਦਮਨੀਜਨੇ
ਹਿਦਯਸੇਰੁਹਸਤਿਨਕਰਿਮਾਨੇ॥ ਗਾਘਸੁਗਧਚਿਤ੍ਰਈਕਹੀ॥ ਪਾਦ
ਸੁਗੰਧਚਿਤ੍ਰਈਸਿਖਨੀਲਹੀ॥ ੨੯੧॥ ਕੇਸਕਗਲਹਸਤਨੀਹੋ
ਈ॥ ਲਾਬੇਕੇਸਸਿਖਨੀਸੋਹੈ॥ ਸੁਖਮਕੇਸਚਿਤ੍ਰਣਪਤਿਸੋਹੈ॥ ਵਕ੍ਰਕੇਸ
ਪਦਮਨਮਾਨੇਕੋਹੈ॥ ੨੯੨॥ ਚੋਪਈ॥ ਬਾਛਾਘੋਮਪਦਮਨੀਜਨੇ
ਦਬਲਾਲਸਾਹਸਤਨਮਾਨੇ॥ ਚਿਤ੍ਰਣਮਾਨਚਹੈਮਨਮਾਨੀ॥ ਸਿਖਨ
ਬਾਛਾਕਲਹਿਸਦਾਹੀ॥ ੨੯੩॥ ਗਿਆਤਜੇਗਲਛਨਕੋਹੋਸੁਰੁ
ਅਪਕਾਰੀਜਾਨਾ॥ ਕੁਲਯਸੁਲਛਸੁਬਿਧਤਿਸੁਸਮਝੈਪ੍ਰਗਯਾਦਨ
੨੯੪॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕੁਰਤਾਪਦਮਨਕੇਸਸਾਧੋਮਅਪਕਦੁਹਅੰਗ
ਉਤਮਅਤਿਸਿਜੇਗਬਰਿਸੁਰੁਨਾਖਤਿਸਿਗਾ॥ ੨੯੫॥ ਬਿਖਭੁਹ
ਸਤਨੀਤਮਿਲਤਹੀਮਨੇਹੋ॥ ਤੁਅਨੰਦਾਪਤਿਜੁਵਤੀਸਹੋਸੀਮੈਲੋਭਾ
ਗਜਾਇਦੁਖਦੇਦਾ॥ ੨੯੬॥ ਚਿਤ੍ਰਣਕੇਸਭੁਯਦੁਪਤਿਸੁਖੀਆਵ
ਚਿਤਚੈਨਾ॥ ਸਿਖਨਕੇਰੁਰਤਾਹੋਬਹੁਬਿਲਾਸੇਦ੍ਰਿੜਮੈਨਾ॥ ੨੯੭॥
ਮੈਨਚੈਨਸੁਖਦੈਨਕੇਬਨੀਉਚਹਤਿਜਾਸਾ॥ ਸੁਰੁਲਛਨਤਿਆਪਤਿਸੁ
ਹਤਿਦੈਵਨੈਤਸੁਖਥਾਸਾ॥ ੨੯੮॥ ਸਵੈਯਾਸੀਚਾਰਦੇਵਕ੍ਰਿ
ਪਾਨਿਧਿਪੁਰਣਿਥ੍ਰਹਮਅਖੰਡਥਸੈਪੁਰਕੰਸੀ॥ ਆਤਮਏਕਸਦਾਘ
ਨਅਨਿਦੈਜੋਤਸਰੁਪਅਰੁਪਅਨਾਸੀ॥ ਪੁਰਿਰੁਹਅਵਨੀਦਸਚਾਰਿਅ
ਨਾਹਦਕੇਵਲਸੁਧਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਰਿਜਸੇਖਾਦੰਬਿਕਜਤਿਹੋਸਿਰਬਾਰਹੀ
ਬਾਰਬਿਨੈਸੁਖਥਾਸੀ॥ ੨੯੯॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਬਾਰਬਾਰਗਰਚਰ
ਨਪਰਿਨਮੇਨਮੇਬਹੁਬਾਗਾਜਿਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਤੇਜਾਨਿਯੋਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖਿ
ਬਿਚਾਰਿ॥ ੩੦੦॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਆਤਮਗੰਧਸੇਘਟਿਕੋਪਟਿਕਾ
ਗਨਕਾਜਰੁਪਅਭਾਸੀ॥ ਗ੍ਰਿਥਸਾਮੰਦ੍ਰਕਬਾਕੁਖਚੇਕਵਿਤਾਪਿਖਯਾ
ਹਿਕੋਗੇਜੇਨਹਾਸੀ॥ ਬ੍ਰਾਤਬੰਡੇਜਸੁਗੰਧਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਤਾਸਕੋਹੋਤਿਸੁਰੁ
ਖਸੁਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ ਅਨਿਦਮੇਘਸਦਾਗਰਨਾਨਕਤਕੁਲਦੀਨਬਿਨੈਸੁਖ
ਥਾਸੀ॥ ੩੦੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸਿਥਤਿਬਿਕ੍ਰਮਾਅਸਟਦਸਸਤਚ
ਤਵਅਰੁਪਾਂਚਾ॥ ਆਸੁਨਦੇਵੀਗਤਨਵਸਿਪੁਰਨਸੁਰੁਸਿਚਾ॥ ੩੦੨॥

9

੨੦੫
A:

ਇਤਿਤਿਤੀਆਕਥਾਵਿਕ੍ਰਮਸਮੂਹਿਧਨੀਕਥਾਸਿਪੁਰਣੀ॥ ੧॥
 ਦੇਹਗਾ॥ ਅਵਰਿਸਮੂਹੀਥਾਪਨਾਕਰਿਚਿਮਹੁਰਤਅਭਿਗਾਸਿੰਘਾ
 ਸਨਕੇਚਨਨਕੇਰਾਜਾਮਾਉਓਭੋਜਾ॥ ੧॥ ਚਓਪਈ॥ ਚਨਨਸਿੰਘਾਸ
 ਨਗਜਾਮਾਉ॥ ਚਓਥੀਪਤਰੀਥੇਲਸੁਨਾਉ॥ ਗਜਾਮਤਿਸਿੰਘਾਸ
 ਨਚਨੀਏ॥ ਜਓਵਿਕ੍ਰਮਸਮਕਰਨੀਕਰੀਏ॥ ਧੁਛਤੋਭੋਜਸੁਨਹੁਰੀਪ
 ਤਰੀ॥ ਤੁਕਹਿਓਦੁਲਕਤੇਓਤਰੀ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਕੀਕਰਨੀਸੇਕਰੀਏ॥ ਨ
 ਤਓਸਮਭਿਮਸਟਿਕਰਿਰਹੀਏ॥ ੧॥ ਪਤਰੀਵਚਨਾਸੁਨੀਏਭੋ
 ਜੁਹਮਾਰੇਥੈਨਾ॥ ਅਥਸੇਕਹੇਜੇਦੇਖਿਓਨੋ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਸਮਸੁਕਤਓਕ੍ਰ
 ਕੀਜੈ॥ ਤਬਹਿਸਿੰਘਾਸਨਪਰਿਪਗਦੀਜੈ॥ ਸੁਨੋਭੋਜਵਿਕ੍ਰਮਓਓ
 ਕੀਨੋ॥ ਸੇਥਤਗਾਉਓਜੋਦਿਨਕਹਿਦੀਨੋ॥ ਬਿਪੁਓਧਕੇਕੋਭੋਥੈਗਾਉ
 ਓ॥ ਕਰਹੁਜਗਜਿਓਥੇਦਬਤਾਉਓ॥ ਤੇਖਿਓਓਦਧਜਗਜਬਕੀ
 ਨੋ॥ ਚਾਰਚਤਨਮਾਗਕਰਿਦੀਨੋ॥ ਤਿਨਮੈਏਕਲੀਏਓਕਛੁਡੈ॥ ਤਿ
 ਓਅਤਿਪ੍ਰਮੁਓਦਧਿਮਨਿਥਾਛੇ॥ ਪੁਰੀਅਵਤੀਬਿਕ੍ਰਮਗਜਾ॥ ਅਤਿ
 ਓਦਾਰਿਵਿਧਨਨਿਪੁਸਾਜਾ॥ ੨॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਓਦਮਥੇਲਪੀਯਸ
 ਦਾਬੁਧਪ੍ਰਕ੍ਰਮਹੋਓ॥ ਦਾਤਾਗਨਗਾਹਕਸਦਾਐਸਾਗਜਾਕੋਓ॥
 ੩॥ ਚੋਪਈ॥ ਦੇਵਸਗਾਉਓਓਸਰੁਤਬਹੀ॥ ਬਲਿਹਵਿਖਿਅਦੀਜੇ
 ਓਨਿਜਬਹੀ॥ ਗੁਰੀਚਕ੍ਰਸੁਦਰਸਨਕੋਸੇ॥ ਕੀਏਪੁਨਜਾਵਤਮਿਟਿਜੈਸੇ॥
 ਗਜਾਕਹਤਿਓਹੀਮਨਅਵਤਾਲਛਨਓਸਥਿਤਕਤਹੁਪਾਵਤਾਐਸੀ
 ਓਦਲਲਛਕਹਾਵੈ॥ ਕਬਹੁਅਵੇਕਬਹੁਜਾਵੈ॥ ਮਮਘਰਿਸਦਾਸਿਪ
 ਦਾਹੋਈ॥ ਗਜਤਿਲਕਜਾਨੇਸੁਭਕੇਈ॥ ਲਛਮੀਕੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਉ
 ਆਵਤਕਹਤੇਕਹਾਸਮਾਈ॥ ਧਨਧਨਕੀਗਤਿਲਖੀਨਜਾਵਤਾ॥ ਬਰਖ
 ਕਹਾਕਹਤੇਅਵਤਿ॥ ਓਸਥਿਰਲਛਹੋਓਮੇਜਾਨਿਓ॥ ਏਕਦਰਿਦੀ
 ਓਕਪੀਨਮਾਨਿਓ॥ ਏਪ੍ਰਤਛਿਸਭਕੋਓਸਿਜਾਨੋ॥ ਆਵਤਜਾਤਾਪੀਰ
 ਜੁਮਾਨੋ॥ ਲਛਚੰਦਕੀਓਕਗਤਿਮਾਨਹੁ॥ ਕਬਹਿਘਟਤਕਬਪੁਰਾਜਾ
 ਨਹੁ॥ ਬਿਰਕਬਹੁਕਬਹੁਜੈਜਾਵਤਾ॥ ਓਹਬਿਧਿਗਜਨਿਪਟਜਨਿ॥ ਦਾਨ
 ਮਹੋਤਸਵਕੀਮਤਿਗਨੀ॥ ਪਾਤ੍ਰਦਾਨਭਭਤਿਚਿਤਦੇਤਾ॥ ਪੁਨਮਹੋਤ
 ਸੁਹਚਿਚਿਸੁਖਤਾ॥ ੪॥ ਦੇਹਗਾ॥ ਦੁਰਬਲਦੀਨਅਨਾਖਸਭੁਆਹਿਪ
 ੩ਸੁਪਾਤ੍ਰਾ॥ ਜੋਏਛਾਕਰਿਸਾਂਗਹੀਸੋਪਾਵਹਿਸੁਖਮਾਤ੍ਰਾ॥ ੫॥ ਚੋਪਈ
 ਏਕਰਤਨਮਾਗਹਿਸੇਓਦੇਵਹਿ॥ ਦੂਬੁਧਹੁਤਮਾਗਹਿਸੇਓਲੇਵਹਿ॥
 ਦੇਹਿਦੁਸੋਰਖਟਿਰਸੋਭਜਨਾ॥ ਜੋਅੰਥਤਚਾਹੇਅਤਿਹਿਮਨੋ॥ ਦੇਹਤੀਸਰੋ
 ਸੋਸੁਨਲੀਜੈ॥ ਅਤਿਚਤੁਰਗਨਿਸੇਨਾਕੀਜੈ॥ ਚਿਤਥੇਤੇਸੁਖਨਬਹੁਪਾ

ਵੇ॥ ਇਹਿ ਬਿਧਿ ਚਹੁ ਤੇ ਬਨਿਆਵੇ॥ ਏਹ ਸਾਮੁੰਦ੍ਰ ਗਜੇ ਕੇ ਦਏ॥
 ਹੋਇ ਹਰਖ ਤਿਵਿਕ੍ਰਮ ਚਿਤਿ ਲਏ॥ ਤਬ ਹਿਮੰਤ ਸਵਪਨ ਤਉ
 ਚਿ॥ ਅਤਿ ਹਰਖ ਤਰਜਾਘਰਿ ਗਾਇਓ॥ ਏਕੈ ਨਗਹਿ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਧਾ
 ਰਿਚਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਬਿਦਾ ਕਰਤ ਮਨ ਪਾਰਿਚਿ॥ ਗਜੇ ਕਹਿਓ ਸੋਨੇ ਪੂਰੁ
 ਮੇਰੇ॥ ਚਾਰ ਰਤਨ ਆਗੇ ਹੋਤੇਰੇ॥ ਇਨ ਮੈ ਤੇ ਜਾਨਹੁ ਸੇਈ ਲੀਜੋ॥
 ਅਪੁਨੇ ਮਨ ਭਾਇਆ ਸੁਕੀਜੋ॥ ਸਨਗ ਜਾਨੀ ਬਾਤ ਸੰਨਾ ਜਬ ਆਇ
 ਚਿ॥ ਨਖੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁਤ ਪਾਸਿ ਬੈਠਾਇ ਚਿ॥ ਸੁਨੇ ਸੁਭੇ ਇਕ ਬਾਤੁ ਹਮਾਰੀ॥
 ਚਾਰ ਰਤਨ ਚਾਰੇ ਗੁਨ ਭਾਰੀ॥ ਵਹ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਗਜੇ ਕੇ ਦੀਨੇ॥ ਹੋਇ ਚਿਤਿ
 ਹਰਖਿ ਗਾਇ ਤਬ ਲੀਨੇ॥ ਮੇਰੇ ਗਾਇਕ ਹੋਇ ਕੁਲੀਜੇ॥ ਜਿਯ ਪਰ
 ਇਛੁ ਸੇਈ ਕੀਜੋ॥ ਮੈਤੁ ਮਪੁਛੁ ਤਉ ਤਹੀ ਆਇ ਚਿ॥ ਜੇ ਗੁਨ ਚਿਨ੍ਰੇ ਬ
 ਲ ਸੁਨਾਇ ਚਿ॥ ਕਵਨ ਰਤਨੁ ਸਤ ਅਬ ਲੀਜੋ॥ ਜੇ ਮਨ ਹੋਇ ਸੋਈ ਕਹਿੰਦੀ
 ਜੋ॥ ੬॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਸੁਨੇ ਪਿਤ ਜੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹੀ ਰਤਨ ਚੁਨਿ ਲੇਹਿ॥ ਸੇ
 ਨਾਹੁ ਇਚੁ ਤੇਰੀ ਗਾਨੀ ਮੁਝੁ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤੁ ਮਏਹੁ॥ ੭॥ ਚੌਪਈ॥ ਪਿਤਾ ਕੋ ਹੋਯਾ ਤੇ
 ਧਨੁ ਹੋਈ॥ ਸੁਨ ਸੁਤ ਰਤਨ ਲੀਜੋ ਏਸੇ ਏਈ॥ ਤਿਹੀ ਆਕਹੈ ਰਤਨ ਵਹਿਲੀ
 ਜੋ॥ ਘਟਿ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨ ਕੀਜੋ॥ ਨਖਾ ਕਹਤ ਰਤਨ ਵਯਲੀ ਜੋ॥ ਤੁਖ
 ਨ ਬਰਨ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕੀਜੋ॥ ਇਹੀ ਸੁਨ ਤਿਦਿ ਜਫੇ ਰਤ ਬਾਇ ਚਿ॥ ਗ
 ਜੇ ਕੋ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਨਾਇ ਚਿ॥ ਸੁਨੇ ਗਾਇ ਜਬ ਮੇਘ ਰਿਗਾਇ ਚਿ॥ ਪੁਛੁ ਤਿਬ
 ਤਿਉ ਪਦੁ ਹੁਤਾਇ ਚਿ॥ ਮਮ ਸੁਤੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨਖਾ ਹਮਾਰੀ॥ ਚਾਰੇ ਅਵਰ ਅਵ
 ਰ ਮਤ ਪਾਰੀ॥ ਅਪੁਨੇ ਅਪੁਨੇ ਜੁਖ ਕੋ ਮਾਨਹਿ॥ ਕਹਾਨ ਏਕ ਕਾਏ ਕਾ ਜਾਨਹਿ
 ਤਾਂ ਤੇ ਮੈ ਕਛੁ ਗਾਥਿ ਨ ਆਵੈ॥ ਕਰਹੁ ਨ ਰਿਦ ਜੇ ਚਿਤੁ ਮਭਾਵੈ॥ ੮॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਸੁਨੇ ਦੇਵ ਗਾਜਾ ਕਹਤਿ ਰਤਨ ਲੀਜੇ ਚਾਗਿ॥ ਜਿਉ ਮਾਗਹਿ ਤਿਉ ਦੀਜੀ
 ਅਹਿ ਆਵਹੁ ਬਿਧਿ ਨਿਵਾਰਿ॥ ੯॥ ਚੌਪਈ॥ ਗਜੇ ਦੀਨੇ ਰਤਨ ਤਿਠਾ
 ਏ॥ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪਰਿ ਬੈਠੇ ਆਇ॥ ਨਖੁ ਸੁਤੁ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੇ ਕਹਿ ਦੀਨੇ॥ ਅ
 ਤਿ ਅਨੰਦ ਹਰਖ ਤਿ ਸੁਭ ਦੀਨੇ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰ ਸਵਗਜੇ ਕਹਿ ਚਿ॥ ਬਡੇ ਅ
 ਗ੍ਰਹਿ ਹਮ ਸਿਰਿ ਪਾਰਿ ਚਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਨ ਹਮ ਪੁਰਤੁ ਚਿਦਇ ਆਲਾ॥ ਬਹੁ ਕੇ
 ਪਾਕੀ ਨੀਨੰਦ ਲਾਲਾ॥ ਐਸੇ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਮ ਕੇ ਚਿਹੋਈ॥ ਇਸ ਸਿੰਘਾ ਸਨੇ ਬੈ
 ਠੇ ਸੇਈ॥ ਤੈ ਸੁਕੁ ਤਿਐ ਸੋ ਕੇ ਚਿਹੀਨੇ॥ ਚਚਿ ਬੀ ਪੁਤਰੀ ਇਉ ਕਹਿ ਦੀਨੇ॥
 ਵਿਕ੍ਰਮ ਬਾਤ ਸਹਨ ਸਨਿ ਮਾਨੀ॥ ਗਿਗਾ ਗਾਮਾਇ ਹਕ ਬਾਬ ਖਾਨੀ॥
 ੧੦॥ ਇਤ ਚਚਿ ਬੀ ਕਥਾ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਕ ਬਿਧੀ ਸਿਪੁਰਈ॥ ੧॥ ੧॥
 ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਅਚਿਰ ਮਹੁਰ ਤੇਰੇ ਜ ਜੀ ਪੁਛੁ ਯੇ ਬਿਪੁ ਬੁਲਾਇ॥
 ਸਿੰਘਾ ਨ ਕੇਚ ਜਨ ਕੇ ਤਤ ਪਰ ਗਛੁ ਆਇ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਪੁਤ

ॐ

ॐ

ॐ

ॐ

ਗੀ ਬੋਲੀ ਸੋਲਈ ਸੁਨਹੁ ਕੋ ਜਦੇ ਕਾਂਨੀ॥ ਮਤੁ ਗਿੰਘਾ ਸਨਪਗਧਰ
 ਹੁਤਰੇ ਕੋ ਆਨਾ॥ ੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਜਚਿ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਮਕਰਨੀ ਕਰੀ
 ਚੈ॥ ਤਬਹਿ ਸਿੰਘਾ ਸਨਪਰਧਰਾਧਰੀ ਚੈ॥ ੧॥ ਰਾਜਾ ਵਚਨਾ॥ ਵਿਕ੍ਰ
 ਮਕੀ ਚਿ ਸੋ ਮੇਹਿ ਸੁਨਾਵਹੁ॥ ਬੇਰ ਬੇਰ ਮੇਹ ਫਿਰਧਰਾਵਹੁ॥ ਪੁਤਰ ਗੇਵ
 ਚਨਾ॥ ਜੇ ਮੇਹਿ ਪੁਛਹੁ ਕੋ ਜਦਿ ਚਛੁਣਾ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ ਜੀ ਕੇ ਸੁਨੀ ਅਹੁਣ
 ਨਾ॥ ਜੇ ਜੇ ਸੁਕੁਤ ਵਿਕ੍ਰਮ ਕਰੇ॥ ਸਰਗੁਨੀ ਮਨਾ ਲਿਖਿਓ ਬਨਿਧਰੇ॥
 ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਨਰ ਵਿਕ੍ਰਮ ਕੇ ਬਾਗ ਮਹਿ ਖੀਰ ਸਰੋਵਰ ਆਹਿ॥ ਖਰਾ
 ਮ੍ਰਿਗ ਬਹੁ ਕੀਜਾ ਕਰਹਿ ਦੇਵ ਸਗੇਤਾਹਿ॥ ੪॥ ਚੌਪਈ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ
 ਤੇਰੀ ਮਹਿ ਉਸਤ ਕਰੀ॥ ਸਮਰਗ ਪੁਰੀ ਤੇ ਉਤ ਮਧਰੀ॥ ਖੀਰ ਸਰੋ
 ਵਰ ਉਤ ਮੁਬਾਰੀ॥ ਖੀਰ ਹਿਤ ਸਦਾ ਅਨੁਗਾਗਾ॥ ਸਰੁ ਸਰੋਵਰ
 ਪਤਮਾਨ ਸਰੋਵਰਾਹਿ ਸਚ ਕੋਰ ਮੈ ਉਰਗ ਰਜਧਰਾ॥ ਸਰੁ ਸੁਖ ਕਰਤ
 ਰਹਤ ਤਿਹ ਠਹਿਰਾ॥ ਹਰਿ ਜਸ ਸਦਾ ਬਖਾਨਹਿ ਕੋਰਾ॥ ਹਿਸਰੀ ਸੁਨੀ ਮਨ
 ਹਿ ਬਿਚਾਰਿ ਚਿ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਦੇਖਨ ਮਨ ਪਾਰਿ ਚਿ॥ ਚਿਤੁ ਤੇ ਚਿਤੁ ਤੇ ਇੰਦ੍ਰ
 ਪੁਰਿ ਆਏ॥ ਦੇਖਿ ਸਰਗ ਚਿਤਿ ਅਤਿ ਹਰਖਾਏ॥ ਮਾਤ ਲੋਕ ਉਪਥਨ
 ਸੁਨਿ ਪਾਏ॥ ਚਿਤੁ ਹਰਖ ਤਿ ਦੇਖਨ ਉਠ ਪਾਏ॥ ਚਿਤੁ ਰੇ ਆਇ ਸਰੋਵਰ ਜ
 ਹਾ॥ ਖੀਰ ਨੀਰ ਸਮ ਦੇਖਿ ਚਿਤੁ ਹਾ॥ ੫॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਦੇਖ ਸਰੋਵਰ ਦੁਪ
 ਕੋ ਫਲ ਫਲ ਨ ਸੇਬਾਗਾ॥ ਅਤਿ ਹਰਖ ਤਿ ਬੈਠੇ ਤਹ ਬਹਿ ਯੋਚਿਤ
 ਅਨੁਗਾਗਾ॥ ੬॥ ਮਾਲੀ ਦੇਖ ਹਰਖ ਚਿਤੁ ਰਹਿਰਾ॥ ਹਰ ਬਗਾਇਗਾ
 ਜਾਪਹਿ ਗਇਰਾ॥ ਸੁਨੀ ਏਵਿਕ੍ਰਮ ਗਇਨ ਰੇ ਸਾ॥ ਤੇਹ ਸਗੇ ਸੁਰਨਰ ਸੇ
 ਸਾ॥ ਹਿਸਰੀ ਸੁਨੀ ਚਿਤੁ ਰੇ ਆਇ॥ ਬੈਠੇ ਸਰੋਵਰ ਕੇਤ ਚਾਇ॥ ਗਜੇ ਮੁ
 ਕਤਾ ਫਲੁ ਬਹੁ ਲੀਨੇ॥ ਦੇਹੁ ਅਗਰੁ ਬੇਰਿ ਪਠਿ ਦੀਨੇ॥ ਖਾਇ ਅਘਾ
 ਇ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਇ ਚਿ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ ਰੁਪੁ ਲੇ ਮਨ ਭਾਇ ਚਿ॥ ਹਿਸਨ ਸ
 ਰੋਵਰ ਚਿਤੁ ਨਿਹਾਰਿ ਚਿ॥ ਦੇਖੋ ਯੇ ਸੁਰ ਬੈਠੇ ਬਲੁ ਹਾਰਿ ਚਿ॥ ਤਬ ਪਤ
 ਸੇ ਕਹਿਯੋ ਇਨ ਕਾਛਹੁ॥ ਰੁਬਤ ਜੀ ਚਿ ਬੁਲਿ ਬ ਅਛਾਤੁ ਹਾ॥ ਹਿਸਕ
 ਹਿ ਚਿ ਸੁਨੇ ਹੋ ਅਬਨਾਰੀ॥ ਇਹ ਸਰੁ ਦਸਟਿ ਨ ਕੇ ਅਧਕਾਰੀ॥ ਰੁਬਤ ਰੁਬ
 ਤਹੀ ਮਰਿ ਜਾਵੈ॥ ਜੇ ਕਾਛੇ ਤਿਹ ਦੁਖ ਉਪਜਾਵੈ॥ ੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਕਾਰਾ
 ਮੁਸਦੇ ਨੇ ਦਸਟਿ ਇਨ ਤੇ ਭੁਲੇ ਨ ਹੋਇ॥ ਕ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇ ਰੁਲਾ ਕਰਿ ਅ
 ਤੇ ਪਛੁਤਾਵੈ ਸੋਇ॥ ੮॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਤੇ ਏ ਸਕੇ ਰੁਬਨ ਦੀਜੈ॥ ਨਿਸੁਨੇ
 ਸੋ ਚਿ ਪਕਾਰੁ ਨ ਕੀਜੈ॥ ੯॥ ਸਰਪ ਕੁਰਖ ਲਕੁਰ ਸਰਪ ਕੁਰਖ ਲਹ
 ਤਰਹਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੇ ਵਸਾ ਮਿਤੇ ਸਰਪ ਰਖ ਲੇ ਕੇਨ ਪ੍ਰਸਾਮਿ॥ ੧੦॥

9

ਤਤੇਦਸਦਿਦਰਤੇਤਜੀਏ॥ਹੁਇਦਿਆਲਚਿਤਰੋਬਿੰਦੁਜੀਏ॥
ਤਬਾਫਿਰਿਤਿਰੀਆਬੋਲਸਨਾਹਿਓ॥ਤੈਪੁਰਖਾਮੈਸੇਮਨੁਗਾਹਿਓ॥
ਧਰਮਕਰਤਦੁਖਉਪਜੇਕੋਈ॥ਸੁਖਸਮਾਨਿਕਰਿਜਾਨਹੁਸੇਈ॥ਜਿਸ
ਨਦਹਿਓਆਧਰਮਚਿਤਯੋਗਾਜਾਹਿ॥ਸੁਅਰਗਜੇਇਸਿਥਿਤਮਯੋਕਾ
ਹੁਹੁਇਸੈਦਹਿਓਅਚਿਤਧਰੀਏ॥ਦੁਖਸੈਕਟਤੇਮਤੁਤਮਨਹੀਏ॥੧੧॥
ਤਿਰੀਆਕਹਿਯੋਸੁਮਾਨਿਓਕਾਹਿਓ॥ਚਿਮਸਸੁਗਾਹਿ॥ਕੰਧਤਲੇ
ਟਤਧਰਨਿਧਰਿਸੇਦੁਖਕਹਿਚਿਨਜਾਹਿ॥੧੨॥ਚੋਪਈ॥ਹਿਸਹਿਸ
ਨੀਦਹਿਯਾਬਿਚਾਰੀ॥ਕਾਹਿਓਚਿਮਸਜਮਹਾਵਿਕਾਰੀ॥ਕਪਤਿਏ
ਖਬਗਲਮਹਿਲੀਨੋ॥ਦਹਿਓਅਜਾਨਹੋਸਨਾਹਿਉਕੀਨੋ॥ਉਤ
ਰਿਚਿਸੀਤਸਥਲਤਨਜਾਗਿਓ॥ਤਬਹੀਧੰਖਨਕਟਨਲਾਹਿ
ਓ॥ਧੰਖਕਾਟਿਸਕੁਟੀਏਗਿਰਾਈ॥ਉਤਨਸਤਿਹੀਸਨਗਤਿ
ਪਾਈ॥ਲਜਤਰੁਈਨਓਦੇਦੇਖੋ॥ਕੁਹਿਓਮਹਾਦੁਖਮਪਨ
ਲੇਖੋ॥ਤਬਹੁਇਦੁਖੀਰਹੈਨਤਹਿਲਾਗੋ॥ਧੰਖਹੋਨਕੋਚਿਤਮ
ਨਗਰੋ॥ਵਿਕ੍ਰਮਗਾਹਿਤਹਾਨਿਤੁਆਵੋ॥ਮੁਕਤਾਫਲਤਿਹਆ
ਨਚਗਾਵੋ॥ਬੇਹੁਤੇਰਛਕਪਾਸਿਬੈਰਾਵੋ॥ਮਤੁਕੋਚਿਉਨਕੋਆ
ਹਿਉਦੁਖਾਏ॥ਚਿਪਜੇਧੰਖਮਾਸਖਟਕੁਏ॥ਚਲੇ॥ਉਕੇਸਨਮ
ਖਗਾਏ॥ਆਗਿਅਕਰਹੁਬਤਨਕੋਜਾਵਹੁ॥ਸਕੁਕਟਬਕਾਟ
ਰਸਨਪਾਵਹਿ॥੧੩॥ਦੇਹਗਾਰਜਾਤੈਅਗਿਆਲਈ
ਚਲੇਉਂਦੁਪੁਰਿਚਿਰਿ॥ਚਿਰਜੀਵਗਜਾਸਦਾਬਿਦਾਕਰੀਕ
ਰਜੇਗਾ॥੧੪॥ਚੋਪਈ॥ਚਲੇਉਂਦੁਪੁਰਿਆਹਿਤੁਲਾਨੋ॥
ਮਿਲੇਸਕੁਨਸੋਚਿਤਹਰਖਾਨੋ॥ਨਿਸੇਦਿਨਗਜਕੋਗਨਗਾਵ
ਹਿ॥ਵਿਕ੍ਰਮਕਹਿਤਨਿਨੈਕੁਅਘਾਵਹਿ॥ਪਿਸਨੁਏਕੁਗਜਪ
ਹਿਗਾਹਿਯੋ॥ਸਮਾਜਾਨਿਉਉਕੁਖਤਿਕੁਏਯੋ॥ਸੁਨਿਗਜਾ
ਉਪਜੀਮਨਮੇਗੇ॥ਧੰਖੀਬਸਤਿਸਦਾਪੁਰਤੇਗੇ॥ਉਸਤਤਵਿ
ਕ੍ਰਮਕੀਨਿਤਗਾਵਹਿ॥ਤੇਰੇਪੁਰਮਹਿਅਤਿਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ਤੇ
ਕੋਤਜਹਿਅਵਰਕੋਗਾਵਹਿ॥ਗਜਾਜੀਤਹਿਚੀਤਨਲਿਆਵ
ਹਿ॥ਗਜੇਜੀਚਿਤਕੋਧਉਨਾਹਿਓ॥ਬਿਦਸਾਲਧੰਖੀਬੈ
ਠਾਹਿਓ॥ਤੁਵਿਕ੍ਰਮਕੀਉਸਤਤਕਰਹੀ॥ਬਿਦਸਾਲਮੈਮੈਸੇ
ਮਰਹੀ॥ਤੇਚਿਵਿਕ੍ਰਮਜਚਿਤੇਹਿਛਰਏ॥ਕੇਵਹਆਵੈਕੋਹੁਮਰ
ਜਾਵੇ॥ਸੁਨਤਿਹਸੇਨੀਚਕ੍ਰਤਰੁਈ॥ਦੁਖਤਿਹੋਇਵਿਕ੍ਰਮਪ

6

ਹਿਗਈ॥ ਫਿਰਿ ਸਰਵਰਧਚਿ ਬੈਠੀ ਜਾਇ॥ ਮਾਲੀ ਫਿਰਿ ਤਿਨਿ
 ਗਰੀਆਇ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਿ ਚਿਗ ਜਾਕੀ ਚਿਗਿ॥ ਕਰੀ ਬੇਨਤੀ ਦਇਕ
 ਰਜੇਗਿ॥ ਸੁਨਹੁਗਾਇ ਜੀ ਬਾਤਿ ਹਮਾਰੀ॥ ਵਹੀ ਹੋ ਸਨੀ ਦੁਖੀ ਨਿਗਰੀ
 ਏਕਾਕੀ ਕਛੁ ਖਾਇ ਨ ਬੋਲੈ॥ ਦੁਖਤਰੁ ਹੀ ਕਦਲੀ ਜਿਉ ਤੋਲੈ॥ ਗ
 ਜਾ ਸੁਨਤ ਬਾਗ ਮਹਆਇ ਚਿ॥ ਕਹੈ ਹੋ ਸਨੀ ਕਿਆ ਦੁਖ ਪਾਇ ਚਿ॥
 ਗਜਾ ਹਮਾਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰਗਾਏ॥ ਤੁਮ ਜ ਸੁਨਿ ਸਦਿ ਨ ਗੁਪਤ ਰੁਏ॥ ਕ
 ਹੁਪਿ ਸਨ ਕਰੀ ਦੁ ਸਟਾਈ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਗਜਾ ਕੇ ਬਾਤ ਜਨਾਈ॥ ਤੇਰੇ ਪੁ
 ਰਮ ਹਿ ਪੰਥੀ ਗਹਿਤੇ॥ ਨਿਸਦਿ ਨ ਜ ਸੁਵਿਕ੍ਰਮ ਕਾ ਕਹਿਤੇ॥ ਤਿਨ ਕਾ
 ਕਯਾ ਮਾਨਿਉ ਨਿਲੀਨਾ॥ ਹਿਸਚਿ ਠਾਇ ਬਿਦਮ ਹਿ ਦੀਨਾ॥ ਹੈ ਕੋ ਚਿ ਵਿ
 ਕ੍ਰਮ ਤੋ ਹਿ ਛੁਡਾਵੈ॥ ਐ ਸੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਦੁਖ ਚਿ ਪਜਾਵੈ॥ ਜਿਉ ਜਨ
 ਹੁਤਿ ਉਠਿ ਸਹਿ ਛੁਡਾਵਹੁ॥ ਸਿਕਟ ਤਜਿ ਹਮਰੇ ਸਿਰ ਆਵਹੁ॥ ਸੁਨ
 ਹੁੰ ਸਨੀ ਹੋ ਮਾਇ ਹਠਾਉ॥ ਕਹੈ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਜਾਉ॥ ੧੫॥
 ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਮਾਤ ਲੋਕ ਮਹਿ ਹਮ ਬ ਸਹਿ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਅਤਿ ਦੁਗਾ ਕਿ
 ਹ ਬਿਧਿ ਤਿਹ ਪੁਰ ਜਾਈ ਏਨਾ ਕੋ ਚਿ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਮਗਾ॥ ੧੬॥ ਦੋਹਰਾ ਹਿ
 ਸਨੀ ਵਚਨਾ॥ ਤੁਮ ਹਿ ਚੜਾਵਹੁ ਪੰਥ ਪਰਿ ਲੈ ਜਾਵੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ਹਿਸ
 ਮਗ ਦੁਖ ਪਾਵਈ ਬੈਠੈ ਬੰਦੀ ਸਾਲੀ॥ ੧੭॥ ਜੋ ਪੰਥ ਪਰਿ ਮੋਹਿ
 ਚੜਾਵਹੁ॥ ਮਤੁ ਹਾਰਿ ਤੁਹਿ ਕੈ ਜਾਵਹੁ॥ ਕਹੁ ॥ ਸੁਨਾ ਜਾਹਿ
 ਮਹਿ ਸਕਗਾਵਹੁ॥ ਸਿਖਿ ਆਵਚਨ ਨ ਗੁਪਿ ਸੁਣਵਹਿ॥ ਹਮ ਪੰਥ
 ਨ ਬਲ ਏਤਾ ਪਰਹੀ॥ ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਖੰਡ ਖੰਡ ਚਿਰ ਕਰਹੀ॥ ਤਬ ਹਿ
 ਸਨੀ ਬਹੁ ਪੀਰ ਜ ਦੀਨਾ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ ਮਨ ਚਲਾਵੈ ਕੋ ਕੀਨਾ॥ ਗਜਾ ਪ
 ਥਨ ਪਰ ਬੈਠਾਇ ਚਿ॥ ਬਿਲ ਮਨ ਰੁਏ ਚਿ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰਿ ਆਇ ਚਿ॥ ਇੰ
 ਦ੍ਰ ਗਾਇ ਕੇ ਅਨੁ ਚਰ ਰੁਏ ਚਿ॥ ਦਠ ਤਰ ਪਰ ਵਹਿ ਦਿਨ ਲਿਖ ਲਾਇ
 ਚਿ॥ ਬਹੁ ਤਟ ਹਲ ਕਾਰਿ ਗਾਇ ਰੀਝੁ ਚਿ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਗਾਇ ਕੇ ਮਨਿ ਬ
 ਹੁਭਾਇ ਚਿ॥ ਗਜਾ ਕਹੈ ਦੁਆਰਿ ਹੋ ਕੋਈ॥ ਤਬ ਹੀ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਨ ਮੁ
 ਖਹੈ ਚਿ॥ ੧੮॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਵਰਿ ਬਹੁ ਰਜੇ ਕਹਿ ਚਿ ਮਾਗੁ ਸੇ ਦੇਵੁ
 ਤੇਹੀ॥ ਪੰਥੀ ਛਾਰੁ ਹੁਬ ਦਤੇ ਤਚੈ ਸੁਖ ਚਿ ਪਜੇ ਮੋਹੀ॥ ੧੯॥
 ਗਜੇ ਪੰਥੀ ਤਬ ਹਿ ਛੁਡਾਇ ਚਿ॥ ਤਬ ਸਕ ਬਿਧੀ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ
 ਯੋ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ ਤਬ ਅਪਨੇ ਪਰਿ ਆਇ ਯੋ॥ ਹਿਸ ਹੋ ਸਨੀ ਕੋ ਸੁਖ ਪਾ
 ਏ ਯੋ॥ ਪਾਛੇ ਗਜੇ ਹੋ ਸੁਖ ਲਾਏ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਤ ਚਰ ਆਇ ਛੁਡਾਏ॥
 ਵਿਕ੍ਰਮ ਗਾਇ ਤਿਹ ਗਾ ਕਹਾ॥ ਸੇ ਪੁਰ ਕਹੈ ਬਸਤਿ ਹੋ ਜਗਾ॥ ਹਿਸ ਹੋ

ਸਹੀਸਨੀ ਤਬਉਤਰੈ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਨਗਰ ਉਜੈਨੀਰੈ॥ ਏਹੀ ਵਿਕ੍ਰਮਜਿਹ
 ਹਮੇਛੁਡਾਇਓ॥ ਪਰਉਪਕਾਰਕਰਨਕੋਆਇਓ॥ ਅਨਚਰਹੋਇਰਿਨ੍ਹਾ
 ਇਯੋਤੋਹੀ॥ ਮਾਰਿਓਇਹੀਛੁਡਾਇਯੋਸੋਹੀ॥ ਹਮਕੁਏਥਿਕ੍ਰਮਜੀਕੋਚਰੇ
 ਪਰਉਪਕਾਰਿਕੀਯੋਸਿਰਤੇਰੇ॥ ਤਿਰੀਆਦਉਪਕਾਰਚੜਾਇਓ॥ ਤਾਹੀਥਿ
 ਕ੍ਰਮਹਮਛੁਡਾਇਓ॥ ਤਿਰੀਆਕਵਨਕਪੈਸਤਕੋਈ॥ ਤਿਸਕੀਬਾਤਿਸੁਨਹੁ
 ਸਰਿਲੋਈ॥ ਇਕਤਿਰੀਆਅਰੁਚਤੁਰਸਰੁਪਾ॥ ਨੇਤ੍ਰਕਵਲਮੁਖਕਵਲਅ
 ਨਪਾ॥ ਤਾਕੇਸੰਮਓਰਥਸੀਨਹੋਈ॥ ਐਸੀਤ੍ਰਿਆਨਪਾਵੈਕੋਈ॥ ਸਿਵਪੁਲਾ
 ਕੋਰਿਸੀਸਚੜਾਵੈ॥ ਤਬਵਹਿਪੁਰਖਾਤਾਕੋਪਾਵੈ॥ ਚਿਨਿਤਿਰੀਆਪ੍ਰਦੁਖੈ
 ਸੇਲੀਨੇ॥ ਚਚਿਦਹਿਹਾਥਕੁੰਡਇਕੁਕੀਨੇ॥ ਤਾਮਹਿਅਗਨਪ੍ਰਚੰਡ
 ਜਲਾਈ॥ ਏਹੀਥਾਤਿਕਹਿਪ੍ਰਗਟਿਸੁਣਾਈ॥ ਜੇਇਸਅਗਨਿਥੀਚਚ
 ਲਿਆਵੈ॥ ਸੇਪੁਰਖਾਇਹਤਿਰੀਆਪਾਵੈ॥ ਕੇਤੇਗਜੇਚਲਿਚਲਿਆਵੈ
 ਅਗਨਿਦੇਖਡਰਡਰਫਿਰਿਜਾਵੈ॥ ਅਗਨਪਰੇਜੀਵਨਹੀਹੋਵੈ॥ ਕੇਤਿ
 ਰੀਆਲਗਿਆਪਹਿਥੈਵੈ॥ ੨੦॥ ਏਹਗਾਅਤਿਓਸਤਤਗਾਥੈਸਕ
 ਲਐਸੀਤ੍ਰਿਆਸਰੁਪਾ॥ ਤਾਕੇਗਨਸੁਨਿਉਰਭ੍ਰਿਚਨਾਮਹਿੰਦ੍ਰਜਿਹਰੁਪਾ॥
 ੨੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਾਕੇਗਨਸੁਨਿਉਦੁਲੁਭਾਨੇ॥ ਕਾਮਥ੍ਰਿਥਾਤੇਅਤਿਬ
 ਓਗਨੇ॥ ਕਿਹਿਥਿਯੋਮੈਤਿਰੀਆਕੋਪਾਵੈ॥ ਅਗਨਪਰੇਤੋਜਰਮਚਜਾਵੈ॥
 ਤਿਹਬਿਨਮਿਲੇਨਜੀਵਨਹੋਈ॥ ਹਰਿਬਿਨਇਹਦੁਖਕਹੁਕੋਥੈਵੈ॥ ਵਿ
 ਕ੍ਰਮਸੈਨਬਾਤਿਸੁਨਪਾਈ॥ ਇਸਤਿਰੀਆਸਰੁਸਿਸਟਿਕ੍ਰਮਾਈ॥ ਸੁਨਹੁਸ
 ਰੁਪਰੁਪਚਲਆਵਹਿ॥ ਅਗਨਿਕੁੰਡਦੇਖੈਫਿਰਿਜਾਵਹਿ॥ ਅਗਨਪਰ
 ਜੀਵਨਹੀਹੋਵੈ॥ ਕੇਤਿਰੀਆਲਗਆਪਹਿਥੈਵੈ॥ ੧ ਏਹਗਾਅ
 ਤਿਓਸਤਿਤਗਾਥੈਸਕਲਿਐਸੀਤਿਰੀਆਸਰੁਪਾ॥ ਤਾਕੇਗਨਿਸੁਨਿ
 ਉਰਭ੍ਰਿਚਨਾਮਹਿੰਦ੍ਰਜਿਹਰੁਪਾ॥ ੨੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਤਾਕੇਗਨਸੁਨਿ
 ਇੰਦੁਲੁਭਾਨੇ॥ ਕਾਮਥ੍ਰਿਥਾਤੇਅਤਿਬਓਗਨੇ॥ ਕਿਹਿਥਿਯੋਮੈਤਿਰੀ
 ਕੋਪਾਵੈ॥ ਅਗਨਪਰੇਤੋਜਰਿਮਚਿਜਾਵੈ॥ ਤਿਹਿਬਿਨਮਿਲੇਨਜੀਵ
 ਨਹੋਵੈ॥ ਹਰਿਬਿਨਇਹਦੁਖਕਹੁਕੋਥੈਵੈ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਸੈਨਬਾਤਿਸੁਨਿਪਾਇ
 ਇਸਤਿਰੀਆਸਰੁਸਿਸਟਿਕ੍ਰਮਾਈ॥ ਸੁਨਹਿਸਰੁਪਰੁਪਚਲਿਆ
 ਵਹਿ॥ ਅਗਨਕੁੰਡਦੇਖੈਫਿਰਿਜਾਵਹਿ॥ ਅਗਨਪਰਤਦੈਹੀਜਰਜਾ
 ਵੈ॥ ਫਿਰਸਿਦਰਕੋਦੇਖਨਪਾਵੈ॥ ਤਾਤੇਡਰਹਿਸਰੁਫਿਰਜਾਵੈ॥ ਫਿਰਿ
 ਤਰਤੇਓਸਪੰਥਨਆਵੈ॥ ਰਜਾਇੰਦ੍ਰਚਿਤਤਰਰਹੇ॥ ਮਨਕੋਥਿਥਾ
 ਨਕਾਹੁਕੋਹੈ॥ ਵਿਕ੍ਰਮਕਹਿਚਿਸੁਨੇਬਲਿਹਾਰੀ॥ ਆਗਿਆਕਰੇਨਿਹਾ
 ਰੇਨਾਰੀ॥ ਏਕਬਰਤਿਸਕਦਰਸਾਇਓ॥ ਕ੍ਰਿਸਾਨਪ੍ਰਸਾਦਿਵਿਅਹਿ

ਕੇਲਿਆਇਚਿ॥ ਤਬਨਿਪਕਹਿਚਿਧ੍ਰਿਤਿਅਕੀਜੇ॥ ਤਿਹੀਆ
 ਲਿਆਵਤੁਤੋਮਹਿਦੀਜੈ॥ ੨੨॥ ਭਲਿਓਵਿਕ੍ਰਮਚਕ੍ਰਵੈਮਨਮ
 ਹਿਜਪਤਿਗੁਪਾਲਾ॥ ਜਗਤਿਹੀਆਪਾਵਕਜੇਲਤਆਇਰਾ
 ਇਓਤਤਕਾਲਾ॥ ੨੩॥ ਕਿਸਨਪਤ੍ਰਿਧਾਵਕਪਹਿਚਿ॥ ਰਿਦੈ
 ਧਰਮਇਕੁਰੇਮਨਜਰਿਓ॥ ਓਠਤਿਆਸਨਮਖਦਾਇਕਰਿਜੇਗੇ॥ ਸੇਦ
 ਸੀਤੁਮਸਆਮੀਮੇਰੇ॥ ਕਰਗੁਬਿਆਹੁਅਥੈਸੰਗਮੇਰੇ॥ ਮੈਅਥਹਾਥਿ
 ਬਿਕਾਨੀਤੋਰੇ॥ ਕਰਗਹਿਵਿਕ੍ਰਮਲੋਤੋਹਗਾਇਚਿ॥ ਇੰਦੁਗਾਇਕਸਨ
 ਮੁਖਤੁਇਚਿ॥ ਇੰਦੁਕਹੈਤਿਹੀਆਮਹਿਦੀਜੈ॥ ਇਹਉਪਕਾਰਿਬਨੇ
 ਅਥਕੀਜੈ॥ ਤਬਵਿਕ੍ਰਮਜੀਤਿਹੀਆਈਨੀ॥ ਕੁਇਯੋਅਨੰਦਇੰਦੁਜ
 ਬਲੀਨੀ॥ ੨੪॥ ਇਹਗਾਏਤਿਹੀਆਬਿਕ੍ਰਮਚਲੇਆਏਅ
 ਪੁਨੇਗੇਹਿ॥ ਪਰਕਾਰਜਕੇਗੰਮਜੀਗਜੇਧਾਰੀਏਹਿ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥
 ਧੀਨਧੀਨਗਜਾਦਕ੍ਰਵੈਇੰਦੁਕਹਤਗੁਨਿਤੇਹਿ॥ ਪਰਦੁਖਖੰਡਾਵਿਕ੍ਰ
 ਮਾਸਾਚੇਮੋਹਿ॥ ੨੬॥ ਇਹਗਾਜਬਐਸੇਸੁਕੁਤਕਰਹੁਤਬਇ
 ਹਗਏਪਾਓ॥ ਕਵਿਕਹਿਗਗਾਗੰਮਜੀਧੀਨਧੀਨਵਿਕ੍ਰਮਗਾਓ॥
 ਇਤਵਿਕ੍ਰਮਸਨਬੰਧਨੀਥੋਜਸਕਥਾਸਿਪੁਰਨੀ॥ ੧॥ ਇਤਵਿ
 ਕ੍ਰਮਸਨਬੰਧਨੀਕਥਾਤੇਰਵੀ॥ ੧॥ ਚੌਪਈ॥ ਗਾਇਮਹੁਰਤਅਓ
 ਰਗਨਾਇਯੋ॥ ਕਰਿਮਨਹਰਖਬਹੁਜਿਤਹਆਇਚਿ॥ ਚਹੈਚੌੜੇਸਿੰਘ
 ਸਨਅਥਹੀ॥ ਪੁਤਰੀਏਕਪੁਕਾਰਿਓਤਬਹੀ॥ ਤਓਪਰਗਾਇਸਿੰਘਸਨ
 ਦੀਜੈ॥ ਜੋਵਿਕ੍ਰਮਸਮਕਰਨੀਕੀਜੈ॥ ਪੁਤਰੀਸੁਨੇਰੋਜਇਓਕਹੈ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ
 ਕਹੈਕਰਿਭ੍ਰਤਗਹੈ॥ ਤਾਰੀਕਰਨੀਕਹੀਏਮੋਹੀ॥ ਸਨਬਦਕ੍ਰਮਹਓਪੁ
 ਛੋਤੇਹਿ॥ ੧॥ ਇਹਗਾ॥ ਪੁਤਰੀਬੋਲੀਚੋਪਵੀਸੁਨੇਰੋਜੁਚਿਤੁਲਾਇ॥
 ਬਿਕ੍ਰਮਕੀਕਰਨੀਬਹੁਤਮੋਪੈਕਹੀਨਜਾਇ॥ ੨॥ ਚੌਪਈ॥ ਸੁਨੇਗ
 ਇਏਕਕਥਾਬਖਾਨੇ॥ ਤੁਮਫੁਨਿਚਿਤਏਕਹੁਇਜਾਨੇ॥ ਇਕਕਿਦਰਮੈਨ
 ਗਰਅਨੁਪਾ॥ ਅਨੁਰਦਾਤਗਜਾਤਹਿਭੁਪਾ॥ ਤਾਰੀਸਤਾਅਬੋਲਾਨਾਮ
 ਏਖਿਰੁਪੁਲਜਾਤੇਹੁਇਜਾਮਾ॥ ਤਿਹਪ੍ਰਫੁਮਨਮੈਨਿਹਚੈਕੀਨੋ॥ ਸਨਸਾ
 ਵਾਚਾਕਰਿਗਹੀਲੀਨੋ॥ ਜੋਕੋਈਪੁਰਖਬੋਲਾਵੇਮੋਹੀ॥ ਤੋਕੋਬਰੋਬਰ
 ਨੋਕੋਹੋਈ॥ ਦਾਵਾਬਾਧਿਕੋਓਨਭਾਵੈ॥ ਨਿਸਜਾਚੈਨਹੀਤਿਸੋਬਲਾਏ
 ਤੋਕੋਚੇਗਕਰਿਤਜਿਏਵੇ॥ ਅਓਰਆਇਭੀਵਹਿਦਰਸੇਵੇ॥ ਜਿਓਪਤਿ
 ਗਜੋਤਿਪਰਿਜਰਹੀ॥ ਸੁਨਤਸੁਰਪਬਹੁਤਜਨਮਰਹੀ॥ ਕਰਿਸਿੰਗਾਰ
 ਵਹਿਦੀਪੁਜਗਵੇ॥ ਸਨਮੁਖਪੁਰਖਆਨਿਬੋਲਾਵੈ॥ ਜਤਨਕਰੈਕਹੁਇ
 ਸਹਿਬੁਲਾਇਚਿ॥ ਇਹੀਜਾਨਿਸੁੰਦਰਮਤਿਪਾਇਚਿ॥ ਵਹਿਅਬੋਲਮੁਖ
 ਬੋਲੇਨਾਹੀ॥ ਹਾਰੇਪੁਰਖੁਸਮਝਮਨਮਾਹੀ॥ ਦਾਸੁਕਰੈਤਿਸਪਾਪਿਲਗ

ਹੋ। ਛਾਉ ਦੇਹਿ ਜਾਨੇ ਤਹਿ ਜਾਵੇ। ਤਸਕਰ ਏਕ ਧਨ ਆਤਿ ਹਨ ਮਾ। ਨਗਰ ਚਿ
 ਜੈ ਨੀਤ ਕੇ ਪਾਮਾ। ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਸਚੇ ਕੀ ਕੋ ਨਿਕਸਿਓ। ਦੇਖ ਓਹਿ ਦਿਆਨ ਚਿ ਜਾ
 ਗਏ ਸਿਓ। ਦੇਖਿ ਓਹਿ ਜਾਗ ਪਾਛੇ ਗਏ। ਸੁਆਮਿ ਨਿਗੰਧ ਮਤਿ ਬਿਸਮੇ
 ਤ ਓਹਿ। ਲੀਏ ਮਿਸਾਲ ਸੁਨ ਕਹਿ ਜਾਵਤਾ। ਪਾਛੇ ਲਾਗਾ ਧਨ ਆਮਦਤਾ।
 ੩। ਦੇਹਗਾ। ਕੇਦਰ ਮਹਾ ਕਰ ਚਲਿਓ ਮੁਖ ਮਹਿ ਲੀਏ ਮਿਸਾਲ। ਤਿਹ
 ਪਾਛੇ ਧਨ ਆਗਾਏ ਯੇ ਦੇਖਿ ਯੇ ਨਗਰ ਬਿਸਾਲ। ੧ ਚੌਥੀ। ਨਗਰ ਮਾ
 ਭਿਧਨ ਆਜਬ ਆਇਓ। ਗਟ ਬਜਾਰ ਦੇਖਿ ਮਾਨਤਾ ਓਹਿ। ਬੈਠੇ ਦੇਖਿ
 ਤਲੀ ਓਹਿ ਕਠ ਚਿਰਿ। ਦਾਸੀ ਫਿਰਤ ਗਈ ਤਿਹ ਚਿਰਾ ਦੇਖਿ ਚਿਧਨ ਆਮਰ
 ਸਰੂਪ। ਜਾਨਿ ਚਿਏ ਹਿਕੋ ਚਿਤ ਮਰੂਪ। ਕਹੁ ਦੇਖੁ ਧਨ ਧਨ ਚਿਧਾ ਸੀ
 ਹਮ ਤੋਲਤਗੀ ਕੀਟਾ ਸਿਓ। ਓਹਿ ਚਲੀਏ ਅਬ ਸਿਧ ਹਜਾਰੇ। ਸੇਕ ਛੁਪਵ
 ਹੁਤਾਗ ਤਿਹਾਰੇ। ਧਨ ਆਚਲ ਤਿਹਾ ਓਹਿ ਤਿਹ ਚਿਰਾਗੀ ਜੀ ਬੈਠੀ ਨਿ
 ਹਠ ਚਿਰਾ। ਸੁਨਿ ਰੇ ਪੁਰਖਾ ਬਾਤਿ ਹਮਾਰੀ। ਏਹੀ ਪਤਿ ਚਿ ਆਗੀ ਪਾਗੀ
 ਚਾਰਿ ਬਾਰਿ ਨਿਸਮੇ ਹਿ ਬੁਲਾਵੇ। ਪਰਗਪੁ ਹਮੇ ਜੈ ਬਨ ਆਵੇ। ਤਿਸ ਕੇ ਬ
 ਰੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਵੀਨਾ। ਏਹ ਬਿਤ ਤੁਤ ਕੋ ਕਹਿ ਦੀਨੋ। ਜੇਨ ਰੁਮੇ ਹਿ ਬੁਲਾਵੇ ਨਾ
 ਹੀ। ਕਰੋ ਤਿਸੇ ਆਵੇ ਮਨ ਮਾਧੀ। ਧਨ ਆਜਾਗ ਤਕਰਿ ਮਨ ਚੈਨ। ਓਹਿ ਤ
 ਰੁਗਤਿ ਬੋਲਤਿ ਮੁਖ ਬੈਨ। ਕਹਿ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ਬਨਾਵੇ। ਗਨੀ ਕੇ ਮ
 ਨ ਏਕਾ ਆਵੇ। ਸਭ ਬਿਧਿ ਕਹਤਿ ਕਹਤਿ ਜਬ ਗਾਰਿ ਚਿ। ਗਨੀ ਜੀਤ ਓਹਿ
 ਹੀ ਪੁਕਾਰਿ ਚਿ। ਬਾਧਿ ਪਿਛ ਚਿ ਜੀ ਅਪ ਬਸਿ ਕੀਨੋ। ਮਾਰਿ ਪਛ ਚਿ ਤਾਰ
 ਤਬ ਦੀਨੋ। ਗਜੇ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬਾਹਿ ਸਵਾਰਿ ਚਿ। ਧਨ ਆਮਰੀ ਤਹੀ ਦਿਨ ਤਾ
 ਰਿ ਚਿ। ੫। ਸੋਰਠਾ। ਰਹੀਨ ਦੇਹਿ ਸਿਧ ਗਿ ਬਿਸਮੇ ਤ ਓਹਿ ਪਰਿ ਚਿ ਤਹੀ।
 ਗਗ ਸਿਦਰਿ ਨਾਚਿ ਓਹਿ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਾਟੇ ਚਿ ਹਨ। ੬। ਚੌਥੀ। ਜਾਗ
 ਚਿਰੇ ਨੈਨ ਮਤ ਦਾਰੇ। ਪਰਿ ਚਿ ਬਿਹਾਨ ਆਪੁ ਸਿਧਾਰੇ। ਬਿਧ ਸਿਧੇ ਬਿ
 ਕ੍ਰਮ ਤਹਿ ਗਏ ਚਿ। ਦੇਖਿ ਪੁਰਖਿ ਕੋ ਬਿਸਮੇ ਤ ਓਹਿ। ਗਜਾ ਤਿਸੇ ਕੇ ਪੁਛ
 ਨ ਲਾਗੇ। ਕਹੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਸੇ ਅਨੁਗਾਰੇ। ਸੁਨ ਰਜਾ ਬਿਕ੍ਰਮ ਮਾਰਿ ਚਿ
 ਮੇਰੇ ਦੇਨ ਮਹਾਦੁਖਾਰੀ। ਇਕ ਕੇਦਰ ਮਹਿ ਨਗਰ ਅਨੁਪਾ। ਤਮ ਹਗੀ ਮ
 ਹ ਸਰੂਪ। ਤਿਹ ਦੇਖੇ ਮਨ ਚਿਰ ਬਸਿ ਤਹਿਓ। ਸੁਨਿ ਰਾਜਾ ਚਿ ਓਹਿ ਪ੍ਰਵਲ
 ਓਹਿ। ਚਾਰਿ ਬਾਰਿ ਨਿਸਚਿ ਗਿ ਬੁਲਾਵੇ। ਸੇ ਪੁਰਖਾ ਵਹਿ ਨਾਰੀ ਪਾਵਹਿ
 ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜਤਨ ਕੀਏ ਨਿਸਮਾਰੀ। ਕੀਏ ਉਪ ਚਿ ਨ ਬੋਲਤਗੀ। ਮਰ
 ਛ ਕੀਏ ਤਾਰਿ ਮਹਿ ਦੀਨੋ। ਸੁਧਿਨ ਹੀ ਪਰਤਿ ਕਹਾ ਕਛ ਕੀਨੋ। ਪਰਦੇਖ
 ਧੰਨ ਬਿਕ੍ਰਮ ਗਜਾ। ਹਮਰੇ ਦੁਖ ਕੀ ਤੋ ਕੋਲਾ ਜਾ। ਜੈਵਹਿ ਪਾਵੇ ਤੇ ਮੈਂ ਜੀ

ਵੇ। ਨਾ ਤਰਿਘੋ ਲਹਲਾਹਲ ਪੀਵੇ। ਗਾਜਾ ਸਨਤ ਅਨਮਨਾ ਭਉ
 ਚੇ। ਕਛੁ ਪੀਰਧਨ ਖੇਕਚਿ ਦਇਚਿ। ਚਿਠਿ ਚਲੁਨਗਰ ਬਤਾਵੇ ਮਹੀ
 ਮਨ ਚਰਨਾਹਿ ਮਿਲਾਵੇ ਤੇਹੀ। ੭। ਏਹਗਾ। ਚਿਠਿ ਪਨਖਾ ਆਗੇ
 ਚਲਿਚਿ ਸਿਰਗਾਜਾਜੀ ਕੀਨਾ। ਜਹਿਕੁਕਰਨਿ ਸਿਖੇਖਿ ਚਿਜਾਨਿਵ
 ਹੀਮਰੁਲੀਨਾ। ੮। ਏਪਈ। ਅਥਵਿਚਿ ਸੁਗਨਿ ਸਜਬਰਈ। ਏ
 ਖਿਚਿ ਸੁਆਨਿ ਗੋਲਤ ਬਲਈ। ਚਾਰ ਬੀਰਬ੍ਰਮਿਸਿਰਲੀ
 ਨੇ। ਜਾਇਪ੍ਰਦੇਸਨਗਰਮਹਿਕੀਨੇ। ਧਨਖਾਕਹੁਦਗੇਏ ਬਠਾਇਚਿ
 ਗਾਜਾਗਾਨੀਪਾਸਿਸਿਧਾਇਚਿ। ਏਉਪ੍ਰੀਕਮਹੁਲਮੈਕੀਨੇ। ਏਕ
 ਗਾਨੀਗਜਾਕੇਦੀਨੇ। ਤਬਰਾਜੇਮਨਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੀ। ਏਹੀਜੁਗਤਿਗ
 ਨਮਨਮਹਿ ਧਾਹੀ। ਚਾਰਿਬੀਰਚੰਚਿਰਧਾਏ। ਪਹਰਧਰਮੇਗਾਇ
 ਬੁਲਾਏ। ੯। ਏਹਗਾ। ਏਕੁ = ਦੀਪਕੁਏਕੁਬਿਤਮਹਿਏਕਪ੍ਰਜੇ
 ਕਾਇਕਗਾ। ਚਾਰਿਬੀਰਸਿਰਗਾਇਕੈ ਬੈਠੇਠਠਿਰਸਿਰਗਾਇ। ੧੦।
 ਏਪਈ। ਬਿਰਮਵਚਨਾ। ਸੁਨਹੋਦੀਪਕਥਾਤਿਗਮਾਰੀ। ਮਹਾ
 ਗਰਬਸੈਬੈਠੀਨਾਹੀ। ਮਦਮਤਵਾਰੀਬੋਲਤਾਹੀ। ਰੁਪਲਰਬਰ
 ਖਤਿਮਨਮਾਹੀ। ਹਮਤਮਥਾਤਿਕਰੈਹਿਨਿਸਿਧੀਤੇ। ਮੈਤਮਪ੍ਰਫੇਸੁਨ
 ਸੁਖਜੀਅਤੇ। ਅਪੁਨੇਜੀਅਕੀਸਤਿ। ਬਿਧਿਕਹੀਏ। ਗਾਨੀਕੈਏਕ
 ਕੈਸੇਰਹੀਏ। ਦੀਪਕਥਚਨਾ। ਤੁਕੈਉਗਜਾਪਚਉਪਕਾਰੀ। ਤੇ
 ਬਿਧਿਪੁਛੀਆਜੁਹਮਾਰੀ। ਸੁਨਿਗਜਾਜਿਉਗਮਦਖਪਾਏ। ਇਨਿ
 ਪਾਪਨਿਹਮਬਹੁਦੁਖਧਾਏ। ਲਹਤਿਮੂਤਕਾਸਰਵਰਮਾਰੀ।
 ਸੀਤਲਰਹਿਤਸਦਾਦੁਖਨਹੀ। ਇਨਿਗਾਨੀਹਮਖੇਦਸੰਗਾਏ। ਕ
 ਟਰੁਲਾਲਖਤੀਰਉਗਾਏ। ਚਕੁਤਜਾਇਤੋਰਦਮਹਿਕੀਨੇ। ਮਖਟ
 ਫੁਕਾਰਿਏਹੁਦਖਦੀਨਾ। ਧੁਪਗਾਇਨਦੇਇਸੁਕਾਇਚਿ। ਫੋਰ
 ਅਗਨਮਹਿਪਾਇਪਕਾਇਏ। ਆਠਿਪਹਿਰਆਵੇਮਹਿਜਰਿਚਿ।
 ਸੁਨਿਗਜਾਏਹਿਦੁਖਸਿਰਿਧਰਿਚਿ। ਫਿਰਿਏਸਗਨੀਸੇਲਮੰਗਾ
 ਏਯੋ। ਏਕਦਿਵਸਿਜਲਿਸਾਬਿਰੁਗਾਇਯੋ। ਸੀਤਲਹੋਇਕਹੁਤਸ
 ਖਤਉਚਿ। ਸੁਨਿਗਜਾਜੀਅਥਦਖਨਇਯੋ। ਤੇਲੁਪਾਇਮਹਿਧੁ
 ਤੀਧਹੀ। ਆਗਿਲਗਾਤੀਤਬਵਹਿਜਰੀ। ਚਾਰਪਹਿਰਮੁਖਿਮ
 ਹਿਜਰਾਵੈ। ਇਸਪਾਪਨਤੇਏਹਬਨਿਆਵੈ। ੧੧। ਏਹਗਾਮ
 ਤਿਗਸਾਨਜੇਬਨਰੁਤੀਬੈਠੀਕੀਏਸਿਗਾਗਾਇਨਿ ਦੁਖਅਤਿਹ
 ਮਕੋਦੀਯੋਗਜਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰਿ। ੧੨। ਗਾਨੀਵਚਨਾ। ਏਕਦੁ
 ਕਕਰਿਅਬਹੀਗੋਗੇ। ਕਰਿਗਹਿਲੇਹੁਚਿਧਰਨਪਰਿਮਲੇ। ਸ

9

ਕੇਨਤੁਭਿਨਹੋਇਅਪੀਗਾਤਾਤੇਉਠਤਨਗਭੁਮਾਗਾਗਜੇਡੋਕ
 ਨਗਾਰੇਮਾਰਿਯੋਗਾਨੀਬੋਲੀਊਹੀਪਕਾਰਿਯੋਪਹਿਲੇਪਹਿਰ
 ਭੁਲਾਈਗਨੀਦੁਸਰੇਜਾਮਗਾਉਏਹਨਾਨੀ।। ਗਜਾਵਚਨਾ।
 ਸਰੁਸਿੰਗਾਰਪਤਿਹਾਰਕਹਾਵੇ।। ਤੁਭਿਬਿਨਨਾਰਿਨਸੇਭਾਪਾਏ।। ਤੁਮਦ
 ਪਸੁਤੁਸੇਭਾਅਤਿਆਗਗਾਮਾਤਸੀਪਪਿਤਾਹੈਸਾਗਗਾਗਨੀਮੀ
 ਕੇਓਰਪਹਿਰੇਗਾਅਪਨੇਜੀਅਕੀਸਭਿਬਿਧਿਕੋਗੇ।। ਗਰਵਚਨਾ।।
 ਤੁਕੋਈਸੁਕਤੀਉਤਮਗਜਾਪਰਕਾਰਜਕੋਬਿਧਨਾਸਾਜਾਤੈਬਿ
 ਬਿਧਿਪੁਛੁਆਜੁਮਾਰੀ।। ਤੁਕੋਈਗਜਾਪਰਉਪਕਾਰੀ।। ਹਮਸਮੁ
 ਦ੍ਰਤੇਉਤਪਤਿਭੁਏ।। ਮੇਲਮਹਿਗੇਨਾਰੀਲਏ।। ਸੁਆਤਬੁਦਤੇਜਨਮ
 ਹਮਾਰਾ।। ਸੁਨਗਜਾਜਿਉਰੁਊਓਪਸਾਗਾ।। ੧੩।। ਏਹਗਾਸਮਾ
 ਤਬੁਦਬਰਖਾਉਈਸੀਪਲਈਮਖਮਾਗਿ।। ਤਿਸਤੇਹਮਉਤਪਤਿਭੁ
 ਏਵਹਦਿਨਬਿਸਰਤਿਨਾਹਿ।। ੧੪।। ਚੋਪਈ।। ਸੁਨਗਜਾਹਮਸੇਤੀਭੁਏ
 ਏਵਨਜਾਰੇਪੁਰਮਹਿਗਏ।। ਉਸਿਗਨੀਤਬੋਮੇਲਿਮੰਗਾਏ।। ਮੇਲ
 ਮਹਰੇਲੇਮਨਭਾਏ।। ਜੀਤਚਛਾਉਛੇਦਉਰਕੀਨੇ।। ਸੁਨਗਜਾਉਨਏਹ
 ਦੁਖਦੀਨੇ।। ਤਾਗਮੇਲੁਹਾਰਿਤਬਕਰਿਚਿ।। ਸੁਨਗਜਾਗਨੀਉਰਪਹਿ
 ਚਿ।। ਹਮਕੇਸੁਮਾਏਹਸੇਭਾਪਾਏ।। ਸੁਨਿਗਜਾਏਹੋਕਿਉਬਨਿਆਏ।। ਏ
 ਨਕੋਪਹਿਰੇਜਗਤਿਦਿਆਏ।। ਸਰੁਕਉਉਸਤਤਿਕਰਕੇਜਾਏ।। ਨਿਸਕੋ
 ਸੇਵੇਹਮਤਜਿਏਵੇ।। ਪ੍ਰਾਤਭੁਏਠਿਰਿਗਲਮਹਿਲੇਵੇ।। ਐਸੀਨਿਰਦੈਅ
 ਨਲਜਗਨੀ।। ਉਨਕੇਮਨਕੀਜਾਤਿਨਜਾਨੀ।। ੧੫।। ਏਹਗਾਹਮਕੇ
 ਅੰਗੀਆਪਹਿਧਰੇਕੁਚਕੇਪਰਸੁਨਹੋਇ।। ਐਸੀਨਿਰਦੈਅਤਿਤ੍ਰਿਅ
 ਕਿਆਸੁਖਪਾਏਕੋਇ।। ੧੬।। ਚਚਿਪਈ।। ਗਨੀਵਚਨਾ।। ਰੇਕੇ
 ਕਰਅਥਅਸੇਮਾਰੇ।। ਉਕੁਉਕੁਦਾਣਾਕਰਿਕਰਿਡਾਰੇ।। ਅਨਗਨਤੀਮੇ
 ਦੁਬਲਗਾਉਚਿ।। ਭੁਊਉਸਭੁਪਥਹੁਤਮਨਿਭਾਉਚਿ।। ਅਜਹੁਚਾਰਿ
 ਨਉਤਰੀਮੇਰੀ।। ਉਸਤੇਸਹੋਕਹਾਵਤਿਤੇਰੀ।। ਉਰਨਾਗਨੀਬੋਲਸ
 ਨਾਉਯੋ।। ਗਜੇਤਬਹਿਨਿਸਾਨਬਜਾਉਯੋ।। ਦੁਸਰੀਬਿਰੀਆਗਨੀ
 ਬੋਲੀ।। ਗਰਿਓਜਾਨੀਕਦਰਜਿਉਤੋਲੀ।। ਤਬਹੀਜਾਮਤੀਸਗਾਉਉ
 ਚਿ।। ਉਕੁਨਿਗਰਿਗਾਉਤਬਕਰਿਚਿ।। ਸੁਨਗੇਏਉਕੋਹੋਬਿਧਿਮੋਕੇ।।
 ਮਹਾਦੁਖੀਅਤਿਏਖਤਿਤੇਕੇ।। ਅਤਮਕਰਹਿਬਾਤਿਸਿਸਿਜਾਏ।।
 ਉਸਗਨੀਕੋਬੋਲਨਹੀਭਾਏ।। ਬਿਰੁਦਚਨਾ।। ਸੁਨਿਗਜਾਤੁਉਤ
 ਮਕੋਈ।। ਪਰਦੁਖਤੋਦੁਖਤੋਕੋਹੋਈ।। ਜੇਹਿਬਿਧਆਵਨਿਭਉਯੋ

ਹਮਾਰੇ॥ ਸੁਨਿਗਾਜਾਤੁ ਮਰਿਏ ਬਿਚਾਰੇ॥ ਹਮ ਬਨਿਹਰਿ ਤੇ ਸੁ
 ਤੇ ਭੰਢੇ॥ ਪਤ੍ਰ ਪੁਰ ਪਛਲ ਸੁਖ ਸੁਖੇ॥ ੧੩॥ ਹਿ ਸਨਾਹੀ ਹਮ ਕੇ
 ਸੁਨਿ ਪਾਇਯੋ॥ ਬਾਛੀ ਦੇ ਪਨ ਕਾਂਜਯੋ॥ ਆਰਜ ਤੁਲਿ
 ਬਾਛੀ ਗਨਿ ਲੀਨੇ॥ ਗਨੀ ਜੁ ਆਗੇ ਕਹਿ ਦੀਨੇ॥ ਗਨੀ ਸੁਨ ਤੁਖ
 ਹੁਤ ਸੁਖ ਪਾਇਯੋ॥ ਪਠੇ ਕੁਗੜੇ ਸੇ ਹਿ ਕਹਾਇਓ॥ ੧੪॥ ਸੇ
 ਰਠਾ॥ ਠਾਟਿ ਕੀਯੋ ਸੇ ਦੁਰ ਅੰਗ ਅੰਗ ਛੇਤ ਤੁਭੁਇਓ॥ ਕਛੁ ਕ
 ਹਮ ਕੀ ਬੁਕਿ ਤੁਹਾ ਸਿਧ ਪੁਰ ਜੇ ਕੀਏ॥ ੧੫॥ ਚੀ॥ ਕਛੁ ਕੜੀ
 ਆ ਕਛੁ ਦੋ ਸੋ ਕਰੇ॥ ਕਛੁ ਦਰ ਮਾਲ ਬਨਾਇਯੋ॥ ਤੁਚਾ ਛੀ
 ਲ ਸਭ ਬੀਚ ਸਵਾਹਿਓ॥ ਠੀਕੁ ਨਾਮ ਪਰ ਬੀਚ ਪੜਹਿਯੋ॥ ਸਿ
 ਰ ਪਾਰੇ ਗੁਰਿ ਅੰਧਾਰ ਤਿਭੁਚੀ॥ ਸਕਿ ਦੁਖ ਸੇ ਕੋ ਸੁਖਾਇਗੀ॥ ਹਿ
 ਸਿਧ ਪਾਨ ਤੇ ਅਤਿ ਦੁਖ ਪਾਇਯੋ॥ ਕਬਹਿ ਨ ਸੇ ਕੋ ਭਾਖੁਗਾਇਯੋ॥
 ਐਸੀ ਨਿਰਦੈ ਅਏ ਘੋਰ ਗੀ॥ ਐਸੇ ਅਚਿਰ ਨ ਕੇ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਗਨੀ ਵ
 ਚਨਾ॥ ਰੇਜੜ ਕਾ ਸਟ ਤੁਹਿ ਅਬਹਿਜ ਲਾਓ॥ ਰੁਸਮ ਕੋ ਰੇਜਲ ਮਾਹਿਬ
 ਹਾਇਯੋ॥ ਕੋਦ ਤੇ ਮਹਿਲ ਗਿਰ ਪਰੇ॥ ਹਿ ਸੇਤ ਤੁਭੁ ਬਿਨੁ ਪਲਕੁ ਨ ਸ
 ਰੇ॥ ਤੀਸਰੀ ਬੇਰਿ ਬੋਲਿਯੋ ਗੀ॥ ਗਜੇ ਜੀਤਿ ਆਪੁ ਨੀਜ ਸੀ॥ ੧੬॥
 ਸੇਰਠਾ॥ ਹਨਿ ਚਿਨਿਸਾਨਾ ਗਾਇ ਤੇ ਕਨਿ ਸੁਨਾਇਯੋ ਸੁਨ ਕੋ ਬੋਲੀ ਸ
 ਹਜ ਸੁਭਾਇ ਗੀ ਬਾਗੀ ਤੀਸਰੀ॥ ੨੦॥ ਚੋਪਈ॥ ਤੀਨ ਜਾਮਜ
 ਮਨੇ ਕਰੇ॥ ਸਾਵਧਾਨਿ ਗਜਾਤ ਬੁਝੇ॥ ਚਉਥਾ ਪਹਿਰੇ ਨ ਕੋ ਜਾ
 ਚਿਓ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਗਜਾਤੁ ਹਿਓ॥ ਹਿਯੋ॥ ਗਜਾਵ ਚਨਾ॥ ਅਤੇ ਪੁਜੇ ਕ
 ਬਾਤਿ ਸੁਨਿ ਲੀਜੋ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਸਹਜੇ ਬਾਤਿ ਕਛੁ ਕੀਜੋ॥ ਸੁਖ ਰੇ ਸਾਟਿ
 ਸੋਈ ਤੇਰੇ ਨਾ॥ ਪ੍ਰਾਤੁ ਕੁਏ ਕੀਜੇ ਸੁਖ ਚੈਨਾ॥ ਕਹਾ ਕੋਹਿ ਬਿਧਿ ਗਨੀ ਪਹਿ
 ਤੁ ਆਏ॥ ਸੇ ਸਭਿ ਅੰਗ ਤਿਯੇ ਰੇ ਰੇ॥ ਪ੍ਰਜੇ ਕਵਚਨਾ॥ ਕੋ ਬਿਕ੍ਰਮ ਬਿਕ੍ਰ
 ਮ ਸਮਗਾਜਾ॥ ਜਿਉ ਹਨੁ ਮਾਨਿਸੀ ਆਕੇ ਕਾਜਾ॥ ਐਸੇ ਸੇ ਮੈ ਨਿਰਖ ਚਿਮਖ
 ਤੇਗਾ॥ ਤੇ ਸੁਜਾਨਿ ਦੁਖਿ ਨੋ ਰਖਿ ਚਿਮੇਗਾ॥ ਅਬ ਦੁਖ ਸੇ ਰੇ ਸਤਿ ਸੁਨਿ ਲੀ
 ਜੋ॥ ਤਿਹ ਪਾਛੇ ਜਾਨੇ ਸੋਈ ਕੀਜੋ॥ ਹਮ ਚੇਤ ਕੇ ਬਿਛੁਰ ਗਵਹਿ॥ ਜਗਹ
 ਹਿ ਤੁਹਾ ਸੇਭਾ ਪਾਵੈ॥ ਸਿਗਾ ਹਮਾਰੇ ਕਾਸਟਿ ਆਵੈ॥ ਚੇਦ ਨਹੇ ਹਿ ਸੁਖਾ ਸਿ
 ਕਹਾਵੈ॥ ਹਮ ਕੋ ਕਾਟਿ ਪੁਜੇ ਕਥਾਇਯੋ॥ ਕੀਯੋ ਖਗਾਇ ਬਹੁਤ ਦੁਖ
 ਪਾਇਯੋ॥ ਬਹੁਤ ਤਿਹ ਸਣਾ ਸਾਕੀਯੋ॥ ਅਰੁ ਸੁਪੇਤ ਰੇਗ ਕੋ ਦੀਨੇ
 ਪਾਵੈ ਪਾਟੀ ਤਿਨ ਭਿਨ ਕੀਨੇ॥ ਛੇਦ ਬਨਾਏ ਬਹੁ ਦੁਖ ਦੀਨੇ॥ ਪਾਟੀ ਚੋ ਕ
 ਪ੍ਰਜੇ ਕਥਾਇਯੋ॥ ਲੇਨਿ ਵਾਚਿਓ ਨਿਮਨਿ ਬਹੁਤਾਇਓ॥ ਛਾਤੀ ਪਰ

ਚੜ੍ਹਿਥੈ ਠੀਗਨੀ॥ ਇਸਿ ਪਾਧਿ ਨ ਕਛੁ ਪੀਗਨ ਜਾਨੀ॥ ਐਸੀ ਨਿਰਦੇ
 ਅਕੈ ਬਸਿ ਪਰਿਓ॥ ਦੁਖ ਸਿਤਾ ਪੁਲੋ ਸਿਰਿ ਪਰਿਧਾਰਿਯੋ॥ ਛਾਤੀ ਤੇ ਨ
 ਹੀ ਉਤਰਿਯੋ॥ ਇਕ ਪਲਾਗ ਜਾ ਚਲਤ ਨ ਹੀ ਮੈਰੋ ਕਛੁ ਬਲਾ ਮੈ ਅਪੁਨ
 ਦੁਖ ਤੋ ਹਿ ਸੁਨਾਇਯੋ॥ ਇਸਿ ਪਾਧਿ ਤੇ ਅਤਿ ਸੁਖ ਪਾਓਯੋ॥ ਰਾਗੀ ਦ
 ਚਨਾ॥ ਰੇ ਕਾਸਟਿ ਅਬ ਪਾਵ ਕਰੋਗੇ॥ ਤੇਲ ਮਿਲਾਇ ਪਲ ਕਮਹਿ ਜਾਗੇ॥
 ਪ੍ਰਾਤਰੋ ਇਤੁ ਮਸੈ ਕਰਿ ਕਰਿਯੋ॥ ਜੇ ਕਛੁ ਬਲੁ ਅਪਨੇ ਤੇ ਸਰਿਯੋ॥ ਰਾਗੀ
 ਬੋਲੀ ਚਉ ਬੋਗਾ॥ ਗਜੇਤ ਬਲ ਬਜਾਇਯੋ ਫੇਗਾ॥ ਰਾਗੀ ਜੀਤਿ ਚਲਿ
 ਚਿਲੇਗਾ ਜਾ॥ ਵਿਕ੍ਰਮ ਕੀ ਨੈਪੈ ਪਰ ਕਾਜਾ॥ ਰਾਗੀ ਤਬ ਧਨ ਖਾਕੇ ਦਈ॥
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਮੈ ਉਸਤਿਤ ਭਈ॥ ੧੭॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇ ਮੈ ਸੀ ਕਕੀ ਕਰੇ
 ਸੋਇ ਹਰਾ ਖਪਾਉ॥ ਰੋਜ ਸੁਨਤਿ ਫੇਰ ਪਰਿਗਾਇਯੋ ਸੋ ਚਤ ਅਚਿਰ
 ਉਪਾਉ॥ ੧੮॥ ਇਤ ਵਿਕ੍ਰਮ ਸਨ ਬੀਪਨੀ ਕਥਾ ਚਰਿਦ ਵੀ ਸਿਪੁਰ
 ਨੀ॥ ॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਆਇ ਆਚੇਤ ਬਸਿਤ ਰੁਤ ਫੁਲੈ ਸੋ
 ਬਨ ਗਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਕੇ ਬਿਰਹ ਦੁਖ ਮੇਧੈ ਸਹਿ ਚਿਨ ਜਾਇ॥
 ੧॥ ਫੁਲਾ॥ ਆਇ ਆਚੇਤ ਬਸਿਤ ਸੁਹਾਗਾ॥ ਮੈ ਪਰਨਾਹੀ
 ਸੋ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰਾ॥ ਬਿਰਹ ਦੁਖ ਦਾਇਹੁ ਬੈਰੀ ਰਾਗਾ॥ ਦਰਸਨ
 ਦੇਹੈ ਮੈ ਦਾਸਤਿ ਯਾਗਾ॥ ੧॥ ਮਹੀਨਾ॥ ਚੜ੍ਹ ਚੜ੍ਹ ਫੁਲੈ ਸੋ
 ਲਬਨ ਸਭੁ ਜਗਤਿ ਪਾਇਯੋ ਚੈਨਾ॥ ਬਿਨ ਗੰਮਲ ਛੁਮਾਨ ਜਾਨਕੀ
 ਤਰਨੀਰ ਆਇਯੋ ਨੈਨਾ॥ ਕੋਕੋ ਕਹੈ ਇਸ ਬਿਰਹਿ ਕੀ ਬਿਛੁਰੇ ਜੁ
 ਪ੍ਰੀਤ ਮਧੂਨਾ॥ ਦੁਖ ਦੁਰ ਮੇਰੇ ਕਰੈ ਪਰਨ ਹੀ ਰਘੁ ਕੁਲਗੁਨ
 ਅਬ ਪਵਨ ਮਾਤਿ ਸੀਤਲ ਕਿਉ ਰੋ ਬਨ ਰਘੁ ਬੀਗਾ॥ ਸਿਰ
 ਨਹੀ ਵਾਸੁ ਬਿਛਾਵਨੇ ਕਿਸ ਬਿਧ ਧਰੇ ਮਨ ਪੀਗਾ॥ ਕਿਆ ਦੇਸੈ
 ਜੈ ਮਾਤ ਕੋ ਜੇ ਸੁ ਬਾਤਿ ਮਾਨੀ ਸਿਖੀ॥ ਸੋਈ ਆਇਹੁ ਮਰੇ ਸਿਰ ਬ
 ਨੀ ਜੋ ਕਰਮ ਹਮਰੇ ਲਿਖੀ॥ ਕੋਕਲ ਤਾ ਬੋਲ ਸਿਤਾ ਵਤੀ ਕੇ ਸੁ
 ਸੀਤਾ ਵਹਿ ਫੁਲਾ॥ ਗਾਇ ਗਾਇ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਬਿਨ ਮੇਰੀ ਗਾਇਗੇ
 ਤਿ ਮਿਤ ਭੁਲਾ॥ ਪਰ ਪਰਿ ਅਨੰਦ ਬਧਾਵਨੇ ਸਭੁ ਲੋਗ ਖੇਲਤ
 ਫਾਗ॥ ਬਿਨ ਗੰਮਲ ਛੁਮਾਨ ਜਾਨਕੀ ਉਠਿ ਗਏ ਮੇਰੇ ਰਾਗਾ॥ ਕੋ
 ਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵਈ ਮੇਰੇ ਬਿਰਹਿ ਦੁਖ ਕੀ ਪੀਗਾ॥ ਕਰ
 ਦਾਸ ਤੋ ਮੈ ਤਜਤੋ ਪਰਵ ਸਕਰੇ ਰਸ ਗੀਗਾ॥ ੧॥ ਦੋਹਰਾ॥
 ਪਾਵਨ ਮਾਸ ਬੈਸਾਖ ਮੈ ਤੀਰ ਬਨਾਵਤ ਲੋਗਾ॥ ਭਰ ਬਦਖ

੭

ਰਘੁਬੀਰਬਿਨੁ ਜਾਹਿ ਬਿਰਹੁ ਕਾਸੇਗਾ॥ ੧॥ ਭੁਲਾ ਰਿਹਾ ਬਿਰ
 ਹੁਦਾ ਮੈਨੁ ਲਗਾ ਭਾਰੀ॥ ਆਖਾ ਕੇਨੁ ਕਈ ਵੈਦਨ ਕਾਰੀ॥ ਬਿਰਹੁ ਤੁਸਾ
 ਰੇ ਕਈ ਬਰਛੀ ਮਾਰੀ॥ ਵੈਦਨ ਜਾਣੈ ਦਾਸੀ ਰਾਮ ਮਗਰੀ॥ ੨॥ ਮਹੀਨਾ
 ਆਇਆ ਖੈਸਾਖ ਸੁਹਾਵੇਨ ਮੇਰੇ ਦੇਹਿ ਦੁਖਾ ਸਿਰਿ ਰੁਚਿਰੀ॥ ਬਿਨਗਾਮਲ
 ਛਮਨ ਜਾਨਕੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਿਕਟਿ ਮੈ ਪਾਰਿਓ॥ ਲਛਮ ਦੁਲਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀ
 ਤ ਮਗਏ ਉਠਿ ਬਨਿ ਦੁਗਿ॥ ਸੀਤਾਰਾ ਮਨਿ ਬੇਖ ਧਰਮੇਰੀ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵ
 ਨ ਮੁਗਾ ਮੁਹਿ ਮਾਤਈ ਸੈਨਾ ਗਨੀ॥ ਬਿਖੁ ਕੁਟਲ ਤਾਰੀ ਰੁਹੀ॥ ਰਘੁਬੀਰ ਕੇ
 ਬਨਗ ਵਨ ਕੀ ਬਿਧ ਜਾਹ ਕਾਪੈ ਕਰੀ॥ ਮੈ ਆਪ ਕਪਟੀ ਕੁਟਲ ਕਾਉਰ
 ਮੁੜ ਮੰਦ ਮਲੀਨ॥ ਜਾਂ ਕੇਲੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਬਨ ਚਲੇ ਕਰ ਸਕਲ ਕੁਲ ਕੇ ਦੀਨ॥
 ਕਤ ਜਨਮ ਕਾ ਕੋਹੀ ਯਲੀ ਚਿਟੁ ਨ ਜਨਮ ਤੇ ਨਹਿ ਮਰੀ॥ ਰਘੁਬੀਰ ਕੇ ਬ
 ਨ ਬਾਸ ਕਹਿਤੀ ਜੀ ਭੁਕਾਹਿ ਨ ਜਰੀ॥ ਬਿਧ ਪੰਥ ਮੇਰੇ ਜੋਰ ਚੈ ਮੈ ਉਤ੍ਰ ਪਰੇ
 ਤਿਹ ਦੇਸਾ ਜਹਾ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਗਾ ਮਲਛਮ ਸਹਤ ਕਰਨ ਕਲੇਸਾ ਮੁਹ
 ਭਾਰੀ ਨ ਅਧੀਨ ਕੀ ਬਿਧ ਕਾ ਐਸੀ ਬਨੀ॥ ਕਹਿ ਦਾਸ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਬਿਰਹੁ
 ਕੇ ਦੁਖੀ ਜਾਇ ਕਾਪਹਿ ਗਨੀ॥ ੨॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਜੇਠਤ ਪੀਸ ਭੁਮੇ ਦਨੀਤ
 ਤੇ ਨੀਵਣ ਤ੍ਰਿਣੀ ਗਾਤ ਪਤ ਭਉਯੋ ਹਿਯਾ ਭਰਤ ਕਾ ਜੁ ਬਿਛੁੜੇ ਸੀ
 ਪੁਬੀਰਾ॥ ੧॥ ਭੁਲਾ ਜੇਠ ਮਹੀਨਾ ਮੈਨੁ ਭਾਰੀ ਚੜਿਆ॥ ਰਿਹਾ ਬਿ
 ਰਹੁਦਾ ਮੈ ਤੇ ਅੰਦਰ ਵੜਿਆ॥ ਮਾਸ ਸਰੀਰ ਹੁਵੈ ਦਾਈ ਨੁੜਿਆ॥
 ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਗਧੋਤਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ॥ ੨॥ ਮਹੀਨਾ॥ ਉਤ ਜੇਠ ਮ
 ਵਨੀ ਸਭਤ ਪੀਅਰੁ ਤਪਿਯੋ ਸਕਲ ਅਕਾਸਾ॥ ਬਿਨਗਾਮਲ ਛਮ
 ਨ ਜਾਨਕੀ ਮੇਰੇ ਭਉਯੋ ਜੀਉ ਉਦਾਸਾ॥ ਸਿਰਿ ਛੁੜੁ ਛਾਇਆ ਕੇਨ
 ਹੀ ਪੈਰੇ ਨਹੀ ਪਦ ਤ੍ਰਾਇ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਚਲਹਿਰੇ ਚਨ ਕੇ ਮਲ ਅਵਨ
 ਕਰਨ ਪਥਾਨੀ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਦੇਖੀ ਨਾ ਸੁਣੀ ਸੇ ਬਣੀ॥ ਅਬਹੀ ਆਜਾ ਸਾ
 ਹਿ ਬਚੇਲੇ ਬਨ ਬਾਸ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਰੇ ਪ੍ਰਰਿਗਾਜਾ॥ ਅਤਿ ਧੁਪ ਦਾਰ
 ਟਪ ਵਨ ਤੀਛੁ ਨ ਜਲੇ ਬਨ ਕੇ ਪਾਤਿ॥ ਕੈਸੇ ਸਹੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਚ
 ਰਨ ਕੇ ਮਲਗਾਤਿ॥ ਕਰ ਕੇ ਬਿਛੁਰਿ ਨਾ ਸਾਧਰੀ ਕੁਸਧਾਤ ਸੁਕੇਤਾ
 ਲਿ॥ ਕੈਸੇ ਹੀ ਮੇਰੇ ਅਵਨ ਦੇ ਉਤ੍ਰ ਪੀਅਸਿ ਰਕਮਾਗਾ॥ ਨਹੀ ਭੋਰ ਬ
 ਸ ਮੇਰੇ ਪਾਤਕਾ ਅਪ ਅਵਗੁਨਾਰੀ ਧਾਨਾ॥ ਜੇਹੇ ਤਰਘੁ ਪਤਿ ਬ
 ਨ ਚਲੇ ਕਹਿ ਦਾਸ ਸੁਜ ਸਬ ਧਾਨਾ॥ ੩॥ ਦੋਹਰਾ॥ ਗੜ੍ਹ ਪਰ
 ਜੁ ਬਹੀ ਮੈਨ ਦੇ ਦੇਖੁ ਅਧਾਗਾ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਨਾ ਕਰਤ ਰਹਤ ਅਵਧ
 ਅਧਾਗਾ॥ ੪॥ ਮਹੀਨਾ॥ ਗੜ੍ਹ ਪਰ ਜੁ ਬਹੀ ਦੇਵੇ ਭੁਲੇਗਾ॥ ਸੇਕਿਉ

ਥੀਤਨਮੇਰੇਗਮਨਨੇਰੇ। ਫਿਰੇਏਧਾਨਦਸਾਹੀਫੇਗੇ। ਮੈਦਾਸ
 ਤਿਹਾਗਮੈਨਮਿਲੇਸਦੇਗੇ। ੩। ਮਹੀਨਾ। ਹਾਹਮਹੀਨ
 ਹਾਜ਼ਦਾਧੰਨੀਨਆਵੈਕੋਇ। ਮੇਰੇਧਾਨਤਜਫਤਿਮੀਨਜਿ
 ਓਕਥੀਮਲਹਿਰੁਪ੍ਰੀਅਦਾਇ। ਓਧੰਨੀਸੁਧਪਰਗਵਨੀ
 ਸਰੁਤਪੀਦਸਦਿਸਪਦਨ। ਸ੍ਰੀਗਮਲਛੰਮਨਜਨਕੀ
 ਥਾਨਕੀਯੋਤੀਨਗਵਨ। ਬਿਧਕੇਬਰਾਮੈਕਿਆਕੀਆਜਿ
 ਸਿਲਿਖੁਆਬਿਰਹੁਅਧਾਗ। ਛਾਵੀਰੁਰਧੁਕੀਜੇਇਹਿਨ
 ਮੇਰਦਨਮੇਦਨਗਾਗਿ। ਛੁਟਪਰਯੋਦਸਰਥਛੰਨਤਨਗਏ
 ਓਸੁਰਗਾਗਧਸਨੇਗਿ। ਧਾਨਮੇਰੇਨੀਚਨਤਜਤੋਰਧੁਬੀਰਥੇ
 ਮੁਖਦੇਹਿ। ਅੰਤਰਜਲਾਵਹਿਬਿਰਹਿਦਖਬਾਹੁਰਜਲਾਵਧ
 ਮਾਮੇਰੀਕਵਨਜਾਨੈਜੀਯਕੀ। ਬਿਨਧਾਨਪ੍ਰੀਤਮਗਮਾ। ਫਿਰੀਨ
 ਮੈਸੀਕੋਕੋਰੇਜੇਕੀਯੋਮੇਰੀਮਾਇ। ਦਸਰਥਚਲਾਇਯੋਸਰਗ
 ਕਚਿਲਧੁਬੀਰਥਨਹਿਧਗਾਇ। ਮੁਹਮੀਦਸਮਸਰਦੇਖੀਯੋਮੇਰੀ
 ਥਰੀਕੀਨੀਗਾਨੀ। ਕਚਿਕਿਰਧਾਦਰਸਨਦੀਜੀ। ਮੈਮਹਿਦਸਅਧ
 ਨੇਜਾਨਾ। ੪। ਫਿਰਗਾਸਾਦਨਦੀਘਟਿਸਾਦਨੀਸਾਮਲਸ੍ਰੀਰਧ
 ਥੀਗਾਕਚਿਨਸਹੈਰਧੁਬੀਰਥਿਨਜਾਹਿਬਿਰਹੁਕਾਤੀਗਾ। ੫।
 ਫੁਲਗਾਸਾਦਨਦੇਮਿਹਕਾਈਛੁਹਥਰਲਾਇ। ਘਰੇਸਿਧਾਇਸ੍ਰੀ
 ਰਧੁਬਰਗਾਈ। ਸੁਧਾਨੁਰੇਜੀਏਲਛੰਮਨਗਾਈ। ਹੋਰਕਿਆਜਾਏ
 ਕੋਪੀਰਧਗਾਈ। ੨। ਮਹੀਨਾ। ਘਟਿਦੇਖਸਾਦਨਮਾਸਕੀਮੇਰੇ
 ਕਰਤਥਰਥਰਦੇਹਿ। ਕਿਸਬਿਧਰਹੈਰੇਗਮਬਿਨਉਪਰਜੁਆ
 ਏਯੋਮੇਗਾ। ਬਿਨਗਮਲਛੰਮਨਸੀਅਕੇਦੇਖੀਏਨਗਰਮਸਾਨਾ।
 ਨਗਨਾਰਜੇਤਕਥਸਤਿਹੈਸਰੁਤਪ੍ਰੀਤਿਮਸਾਨਾ। ਮੇਰੀਮਚਿਦੀ
 ਸੈਜੋਗਨੀਜਿਨਕੀਯੋਮੈਸਾਕਾਂਮਾ। ਘਰਗਧਰੁਰਥਅਭਾਗਕ
 ਬਨਿਪਠੇਲਛੰਮਨਗਮਾ। ਜਲਧਾਰਧਾਰਾਧਜਗਕੀਜਿਨਬਦਥਾ
 ਨਸਮਾਨਾ। ਬਿਨੁਲੀਰਗਵੈਚਮਕਰਿਮੇਰੀਕਰਤਥਰਥਰਦੇਹਿ।
 ਏਕਸੀਯਸਹਿਤਰਗਕਲੀਛੁਨਏਕਲੀਕਿਉਥਨਗੇ। ਦੁਖਦੀ
 ਯੋਬਿਧਦਾਰਇਮਹਾਅਥਭਰਥਬਿਨਯਹਿਕੋਸਹੈ। ੫। ਫਿਰਗਾ
 ਭਾਏਮਹਾਭੀਏ। ਫਿਰਭਾਏਯੋਰਥਕੇਕਾਇ। ਧਾਨਹੁਤੇਪ੍ਰੀਤਮ
 ਧਕਜਬਿਛੁਰੇਸ੍ਰੀਰਧਗਾਈ। ੧। ਫੁਲਗਾ। ਭਾਏਨਾਗਬਿਰਹੁ
 ਦਾਕਜਕੇ। ਤੰਗਮਰੇਦਾਮੇਰੇਅੰਦਰਥਜਕੇ। ਬਿਨਹਰਿਅਗਨਾਬਿ

ਰਹੁਈਭੁਜਕੇ। ਵੈਦਕਿਅਕਰਸੀਕੋਈਨਾਜੀਫਜਕੇ॥ ੧ ਮਹੀ
 ਨਾ। ਭਾਵੇਰਿਅਨਕਰਤਜਿਉਸਰੁਏਖੀਏਦਿਨਰੈਨਾ। ਦਿਨਕੋਲ
 ਗਤਿਨਹਿਭੁਖਸੋਧਿਨਹੀਨੀਦਆਵਤੈਨਾ। ਪਾਇਨਪਿਆਏਪੂਰੁ
 ਚਏਅੰਕਰਹੁਸੇਵਕਰਾਜਾ। ਮੇਰੇਨਸਮਸਰਪਤਰੀਕੋਈਮੁਜਨਿਪ
 ਤਨਿਲਾਜਾ। ਜਿਹਲੋਕਜਾਏਕੁਟਲਕਾਇਰਮੁਜਬੇਮੁਖਰਾਂਮਾਤਾ
 ਰੇਨਕੋਨਤਜੈਨੇਨਤਜੈਹੈਸੀਸਾਕੋਸੀਸਤਨਕੋਨਤਜੈਬਿਛੁਰੇ
 ਜੁਸੀਜਗਦੀਸਾ। ਤਨਕਿਉਨਜਰਕਰਕੁਸਮਹੋਇਕਿਉਤਸਮਹੋ
 ਇਨਛਾਰਾ। ਕਿਉਛਾਰਉਤਜਾਵੈਨਹੀਲਾਰੇਜੁਬਿਰਹਥਿਆਗਾ।
 ਮੁਹਬਿਰਹਿਸੀਲਪੁਬੀਰਕੇਲਾਰੇਨਰੁਪਪਿਆਸਾ। ਕਰਕ੍ਰਿਪਾ
 ਦਰਸਨਦੀਜੀਯੈਮਹਿਜਾਨਅਪਨੇਦਾਸਾ॥ ੬॥ ਦੇਹਗਾਅਸੁ
 ਪਿਤਰਅਗਾਧੀਐਦੇਵੀਹੋਇਦਿਆਲਾ। ਮਿਲਹਿਰੁਰਬਕੋਗੋ
 ਮਪ੍ਰਭਲਛਮਨਸਹਿਤਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ੭॥ ਛੇਲਾ। ਅਸੁਸਰੁਈ
 ਆਸਪਜਾਏ। ਜਾਣਾਤਜੈਗੰਮਮਿਲਾਏ॥ ਬਿਰਹਅਗੰਨਦਾ
 ਤਾਪੁਮਿਦਾਏ। ਦਰਸਨਦੇਹੋਮੈਰੈਨੇਨਤਿਗਾਏ॥ ੮॥ ਮਹੀਨਾ। ਅ
 ਸਮਯੀਨੇਪਿਤਰਪੁਜਾਕਰਤਸਰੁਸੇਸਾਰਿ। ਕੋਈਪੁਜਦੇਵੀਭੁਜਵ
 ਤੀਪਾਵਤਮਨੇਰਬਚਾਗਾਜਬਮਿਲਹਿਹਮਕੋਗੰਮਲਛਮਨਸੀ
 ਆਕੁਸਲਸਸੇਤਾ। ਤਬਜਾਨਹੈਜੁਭਏਪਿਤਰਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
 ਕੇਤਾ। ਜੈਜੈਭੁਵਾਨੀਜਗਤਿਗਾਨੀਅੰਬਕਾਸੁਖਦਾਇ। ਤੁਛਰ
 ਕੰਚਨਕੋਚਨਾਵਉਮਿਲੈਜਚਿਰਪੁਰਾਇ। ਨਵਦਿਨਤਮਾਰੇਬ੍ਰਿਤਕ
 ਰੇਕਰਧਗਨਉਪਰਸੇਨਾ। ਜਬਮਿਲਹਿਹਮਕੋਸੀਯਲਛਮਨਹ
 ਮਸਭਿਸੁਖਦੈਨਾ। ਕਰਕ੍ਰਿਪਾਏਈਜਗਤਜਨਨੀਮੋਹਿਤੇਭੀਅ
 ਸਾਰਪੁਬੀਰਬਨਤੇਜਬਫਿਰਹਿਹਮਕੋਜਾਨਅਪਨੇਦਾਸਾ।
 ੭॥ ੧ ਦੇਹਗਾ। ਕਾਤਕਪਰਮਪੁਨੀਤਕੀਜੇਹਰਪਦਸੇਪ੍ਰੀਤ
 ਬਿਨਾਭੁਜਨਰਪੁਬੀਰਕੇਧ੍ਰਿਗਸਰੁਹੀਬਿਪਰੀਤਾ॥ ੧॥ ਛੇ
 ਲਾ। ਕਾਤਕਕੇਦਿਨਪਰਮਸੁਗਏ। ਧੁਪਨਸੀਤਬਹੁਤਮਨ
 ਭਾਏ। ਪ੍ਰਾਨਪਿਆਚੇਉਠਘਰੇਸਿਧਾਏ। ਮੈਤਨਮਨੁਦੇਵਕੋ
 ਉਘਾਨਮਿਲਾਵੈ॥ ੧॥ ਮਹੀਨਾ। ਕਾਤਕਸੁਗਵਨਪਰਮਪਾਵਨਕੁ
 ਰਤਜਪਤਪਨੇਮਾ। ਬਿਨਗੰਮਲਛਮਨਜਾਨਕੀਮੇਰੇਕਬਹੁਗਾਹੀ
 ਧੇਮਾਕਿਉਕਰਤਮਜਨਸਰਦਸਜਨਦੇਤਬਹੁ ਬਿਧਿ
 ਦਾਨਾ। ਕੋਉਕਰਤਿਰਪੁਬੀਰਿਚਰਨਪੁਜਾਹਿਦੇਧਾਰਧਿਜਾਨਾ।
 ਨਿਜਭੁਰਮਤਿਆਰਿਉਦਿਆਨਮਾਰਉਦੇਹੁਕੰਤਸੁਆਮੀ॥

ਮੇਰੀ ਕਰਹੁ ਸੇਵਾ ਮਿਲਹੁ ਦੇਵਾ ਮਿਲਹੁ ਲਛਮ ਮਨਗਾਮਾ ਕਾ ਕੋ ਕਹੈ
ਰੀ ਕਵਨ ਜਾਨੈ ਬਿਰਹਿ ਲਾਈ ਸਾਂਗਿਆ ਮਤਿ ਸੁਖ ਹਮਾਰੀ ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ
ਭਾਗਹੁ ਗਏ ਭਾਗਾ ਮੇਰੀ ਮਾਓ ਭਈ ਕਿਰਤ ਨਾਹਤ ਕੀ ਮੁਸਰਾ ਲਾਗਾਉ
ਮਹਿ ਸੋਰਨ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਤੇਰੀ ਦਾਸ ਮੇਰੇ ਨਾਉ ॥ ੮ ॥ ਦੇਹਗਾ ਮਘਰ
ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਬਿਰਹੁ ਕੇ ਸਾਗਰ ਭਾਉ ਜੇ ਅਪਾਰਾਭ ਰਬ ਦੀ ਨ ਬਿਆਕੁਲ ਭਾਉ
ਏ ਕਿਉ ਕਰਚਿ ਤਰੇ ਪਾਗਾ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲਾ ਮਘਰ ਬਿਰਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਭਿਛੁ
ਲੇਖੇ ਪਤਿ ਚੀਰਾ ਜੀ ਭਿਛਾਈ ਹਲੇ ॥ ਪੀਰ ਜੁ ਬੇਜੀ ਤਿਥੇ ਕਿਉ ਕਰਚੇ ਲਾ
ਪਤਿ ਸੋਰੇ ਹੁਣਿ ਦੁਖ ਮਲੇ ॥ ੨ ॥ ਮਹੀਨਾ ਮਿਰਾ ਸਰਨ ਆਉ ਮਿਰਾ ਵਿਚਾ
ਰੇ ਕਹੈ ਕਾ ਕੇ ਜਾਇ ਨਿਸਪਰਤ ਜਾਡਾ ਬਹੁਤ ਭਾਈ ਗਤ ਕਿਉ ਰਘੁ ਗਾਇ
ਕਾਉ ਕੁਈ ਬਨ ਮੈ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕੇ ਸੇਜ ਲਾਵਹ ਆਗਾ ॥ ਪੰਥੀ ਨ ਆਵੈ ਪੰਥੀ ਸੁਰਰਬ
ਹੀ ਯਕੋ ਭਾਗਾ ॥ ਸਈ ਯਾਗਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਕੇ ਸਿਰ ਪਤਿ ਬ੍ਰਤ ਗਘ ਸੀਲ ਸੇਨਾਗ
ਇਥੇ ਸਿਰ ਲਛਮ ਮਨ ਸਿਰ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਚਿਧੰਨ ਸਖਰੇ ਗਾਤਾ ਪਿਤਾ ਹੁਪ੍ਰਣ
ਪ੍ਰੇਮ ਗਘ ਸਿਧਾਹਿ ਚਿ ਸੁਰਧਾਮਾ ॥ ਇਕ ਬਾਦ ਜਾਨਿ ਚਿਤੁ ਰਬ ਜਗਾ ਆਉ ਜੇ
ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕਾਮਾ ॥ ਆਵਤ ਨ ਕੇਈ ਸਿਧੇ ਸਪ੍ਰਕੁ ਕੇ ਅਬ ਐਧ ਜਾਤ ਬਿਧਤਾ ਕੁਹ
ਦ ਸਪ੍ਰਕੁ ਕੇ ਬਿਰਹਿ ਛਿਨ ਛਿਨ ਨਿਕਲ ਪਸਮ ਜਗ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ ਦੇਹਗਾ ਪੰਥ
ਤੇ ਕੇ ਸਤ ਜਗਤਿ ਕੇ ਰਬ ਧ੍ਰਾਨ ਤਨ ਸੇਕਾ ॥ ਦੇਖ ਨ ਕਾਹੁ ਅਵਰੇ ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਨਹੁ
ਸੇ ਦੇਖਾ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲਾ ਪੋਹ ਮਹੀਨਾ ਸਤ ਜਗ ਪੇਖਾ ॥ ਮੇਰੀ ਗੈਨ ਬੀਤੈ ਏ ਸਪ੍ਰਕੁ
ਕੇ ਚੇਖਾ ॥ ਦਿਭਾ ਪਚਿਣੇ ਮੇਰੇ ਮਿਟ ਨਹੈ ਪੇਖਾ ॥ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗਘ ਤਾਤਨ ਮਨ ਚੇਖਾ ॥
੧ ॥ ਮਹੀਨਾ ਚੜ੍ਹ ਪੇ ਸਤੇ ਕੇ ਸਕਲ ਜਗ ਸਤੁ ਧਾਨ ਪਾਨ ਸੁਹਾਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਜਾਮਲ
ਛਮਨ ਰਬ ਕੇ ਪਲੁ ਜਗ ਸਮਾਨ ਬਿਹਾਤਿ ॥ ਰਜਨੀ ਅੰਧਾਰੀ ਬਹੁਤ ਭਾਗੀ ਦੇਖ
ਮਨ ਬਿਲ ਪਾਤਿ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਸੇ ਬਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸਹਿਤ ਸੇਕ ਸੇਤਾ ਪਾ ॥ ਚਿਰਗ
ਖਆਸ ਅਵਧੀ ਤਨ ਰਹੇ ਪ੍ਰਾਨ ਚਿਦਾਸਾ ॥ ਨਹੀ ਤੋ ਕਬ ਕੇ ਗਏ ਹੁਣੇ ਦਾਸ ਪ੍ਰਕੁ
ਪਾਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਦੇਹਗਾ ਮਘਰ ਬਿਰਹੁ ਕੇ ਦਾਘ ਕੇ ਸੁਫਨ ਬੁਝਾਉ ਜੇ ਆਪਨਾ ॥
ਸਿਪਤਿ ਪਾਈ ਸਗਾ ਕੀਤਈ ਬਿਪਤਿ ਕੀ ਗਾਨਿ ॥ ੧ ॥ ਫੁਲਾ ਮਘ ਮਹੀਨੇ ਮੇਰੇ
ਨਾਪਾਇਆ ॥ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗਘ ਕੇ ਹੀ ਆਨਿ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਕਾਗ ਬੁਲੇ ਦਾਜਣੇ ਨੇ
ਆਉਆ ॥ ਮਿਲੇ ਸੇਵੇ ਲੇ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ ੨ ॥ ਮਹੀਨਾ ਚੜ੍ਹਿਆ ਮਘ
ਘਾਵਨ ਦੇਖ ਦਾਵਨ ਚੈਨ ਦਿਨ ਬਿਲ ਪਾਤਾ ॥ ਗਏ ਸੇਇਤਿ ਤਵ ਛਾਉ ਸਾਖਰ ਭੁ
ਇਥੇ ਸੁਫਨ ਰਤਾ ॥ ਕਹਤ ਕੇ ਚਿਦਿ ਜਕ ਪਲ ਮਰਤ ਪੀਰ ਪਰਹਿਤਾਤਾ ਤੁਹਿ
ਲਹਿ ਛਾਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤ ਮਸੀਯ ਸਿਰੇ ਦੇਉ ਕਾਤਾ ॥ ਸੁਨ ਚਿਠੇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਮੇਦ ਪੂਰਨਿ
ਕਹਿਤ ਸਤਹਿ ਸੁਨਾਤਿ ॥ ਫਰਕੀ ਭੁਜਾ ਚਖ ਦਾਹਨੀ ਸੁਰ ਅੰਗ ਸਗਾਨ ਜਨਾਤਾ ॥ ਚਿ
ਇਥਾ ਤੇ ਪੰਥ ਮੇਰੇ ਬਨ ਅਵਰ ਦੇਖ ਨ ਲਾਗਾ ॥ ਅਬ ਕਹਤ ਕੇ ਚਿਰ ਪ੍ਰਬੀਰ ਆਉ
ਯੇ ਭਇਯੋ ਮਨੁ ਅਨੁਗਾਇਆ ॥ ਰਘੁ ਬੀਰ ਬਿਰਹਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮੇਰੇ ਬ੍ਰਤ ਤਰਬ ਕੇ ਪ੍ਰਾ
ਨਾ ॥ ਪਹੁਤੇ ਤਗ ਜਸਮਾਨ ਹੁਇ ਦਿਨ ਰੁਪ ਸ੍ਰੀ ਹਨੁ ਮਾਨਿ ॥ ੧੧ ॥ ਦੇਹਗਾ ॥

ਫਗਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦਰਸਕਰਿ ਸੁਖੀ ਰੁਏ ਸਕਿ ਲੋਗ ॥ ਚਿਤਾਗਈ
 ਸਿਪਤਿ ਰੁਏ ਮਿਟਿ ਗਏ ਯੋਗ ਬਿਚਿਗ ॥ ੧ ॥ ਫੇਲਾ ਫਾਗਨ
 ਫਗਨੁ ਲੀਫਲ ਦਾਰੀ ॥ ਮਿਲੇ ਆਰੇ ਦੁਖ ਮਿਟ ਗਏ ਗੁਰੀ ॥ ਫਿਲਪੇ
 ਲੇ ਮੈਤਨ ਵੰਦਾ ਗੁਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕੀਚੈ ਮੈ ਸਰਨ ਤਿਹਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਮਹੀਨਾ ਫਾ
 ਗਨ ਸੁਯੋ ਵੰਦਾ ਗੁਰੀ ॥ ਸੁਧਦਈ ਸ੍ਰੀ ਹਿਨ ਮਾਨਿ ॥ ਚਿਠਚਲੇ ਆਗਮ ਗਮਿ
 ਲਾਕੇ ਕਰ ਪੁਰ ਮੋਦਨ ਪਾਨਿ ॥ ਦੇਖਤੈ ਹਿਰਦਿ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਪਰ ਕਰਤਾ
 ਚਿਤਾਗਿ ਦੇ ਆਲਾ ॥ ਕੁਰ ਅੰਕਲਾਇਏ ਸੁਖ ਬਹਾਇਏ ਯੋਗਈ ਬਿਪਤ
 ਥੋਸਾਲਾ ॥ ਭੋਰਲਾਇਏ ਫੇਲੇ ਯੋਗੁ ਤਲ ਕਰ ਦੇਰ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤ
 ਜਲ ਭਰੈ ਲੋਚਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਰਿ ਦਰਸ ਲਪੁਟੁ ਤਮੀਤਾ ॥ ਵਾਜੇ ਅਨਿਦ ਬ
 ਪਾਵੇ ਨੇਰੁ ਆਵਧ ਮੰਗਲ ਚਾਗ ॥ ਮਿਲ ਗਮ ਲਛਮੀ ਜਾਨ ਕੀਰ
 ਇਯੋ ਕੁਰ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਗ ॥ ਜੋ ਬਰਤ ਗਵੈ ਜੋ ਸੁਨਾਵੈ ਪ੍ਰਜਾ ਮਨ ਕੀ
 ਆਸਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਰਸਨ ਦੀਜੀ ॥ ਮੈ ਤੇਰੇ ਭੁਗਤਿ ਪਾਵੈ ਦਾਸ
 ॥ ॥ ॥ ਗਮ ॥ ॥ ਦਾਹਰੁ ਗਾ ਅੰਤ ਵੇਲੇ ਗਮ ਸਹਾਈ ॥

੭

ਗ	ਮ	ਲ	ਛ	ਮ	ਨ	ਭ	ਰ	ਕ
ਸ	ਰ	ਘ	ਨ	ਰ	ਨ	ਵ	ਤ	ਲ
ਉ	ਕੁ	ਸੁ	ਦ	ਸ	ਰ	ਕ	ਜ	ਨ
ਕ	ਸੀ	ਤਾ	ਵੈ	ਪ	ਤੀ	ਪਾ	ਰ	ਖ
								ਤੀ

੧ ਚਿ ਸਤਿਗੁਰੇਵਾਚਾ ਸ੍ਰੀ ਗਾਮਜੀ ॥ ਅਥ ਲਵ
 ਕੁਸਧਾਕੁਸਥਰਨਤੇ ॥ ਕ੍ਰਿਤਸਾਹਿਬਦਾਸਜੀਕੀ ॥
 ਛਪੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬੰਦ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਤਤਿਯਾਵਨਸੁਖ
 ਸਾਗਰਾ ॥ ਦੁਤੀਆ ਬੰਦ ਗੁਰਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਜਹਿਜਤਿ
 ਰਤਨਾਗਰਾ ॥ ਤ੍ਰੀਤੀਆ ਬੰਦ ਸਬਸਿਤੋਨਿਤ ਅੰਤਾਰਧ
 ਰਹਰਾ ॥ ਸਕਲਜਗਤਿਕੀਜਾਨਨਿਗਿਗਾਧਗਾਧਰਚਿ
 ਜੋਰਕੁਗਾ ॥ ਬਿਧਿਹਰਿਹਰਿਗਣਪਤਿਬਿਧੁਅਸੁਰ
 ਕੇਬੰਦੇਚਰਨਾ ॥ ਬਿਮਲਬੁਧਬਰੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਪਰਯੋਦਾ
 ਸਸਾਹਿਬਸਰਨਾ ॥ ੧ ॥ ਛਪੇ ॥ ਚਰਨਸਰਨਭਵਹਰ
 ਨਦੀਨਬੰਧਵਸੁਖਦਾਇਕਾ ॥ ਪਤਤਪਵਿਤ੍ਰਹਿਕਰਤ
 ਸਕਲਥਾਤਾਪੁਰੁਥਾਇਕਾ ॥ ਤੁਮਸਰਅਵਰਭਿਦਾ
 ਹਤੀਨਭਵਨਨੇਨਾਹੀ ॥ ਭਗਤਿਦਾਨਜਨਕਰਹਾਇਪੋ
 ਲੋਚਾਮਨਮਾਹੀ ॥ ਮਨਮਨਸਾਕਛਕਰਤਹੋਕੀਰਕਰ
 ਣਪੂਰਨਕਰਹਾ ॥ ਜੈਭੁਗਵਿਤਅਨੰਤਪ੍ਰਭਸੇਵਕਮਸ
 ਤਕਧਰਹਾ ॥ ਅੰਧਗਰਤਮਹਿਪਰਤਹਾਥਗਹਿਲੇਹੁ
 ਪਤਤਿਨਹਿ ॥ ਸਾਧਜਨਾਪ੍ਰਬੀਨਤੁਮਕਰਹੁਚਿਰਿਨਿ
 ਰਵਾਹਿਜਨਿ ॥ ੨ ॥ ਕਥਿਤੇ ॥ ਜੋਭਿਜੋਭਿਸਰਨਆਏ
 ਸੋਭਿਸੋਭਿਦਰਸਪਾਏਮਹਾ ॥ ਬੀਖਮਮਾਨਿਅਸੋਛਿਨ
 ਮੈਤੋਰਤਹੋ ॥ ਬੋਭੇਭਿਪਕਾਰੀਜਿਹਪ੍ਰਮੁਖੀਤਪਿਆਰੀ
 ਸਿਤਕਾਜਕਰਥੇਕਥਿਲਿਲਸਨਧਰਤਹੋ ॥ ਆਤਮ
 ਸੁਖਦਾਈਧ੍ਰਾਨਪਿੰਡਕੋਸਹਾਈ ॥ ਮੁਹਧਾਧੀਗਤਿ
 ਪਾਈ ॥ ਤੁਅੰਜਰਜਰਤਹੋ ॥ ਅਨਭੋਕੇਦਾਤਾਸੁਖਸਾ
 ਗਰਮੇਜਾਤਾਤੇਹਨਾ ॥ ਸਨਗਾਇਣਪਗਾਇਣਕਰਤਹੋ
 ੩ ॥ ਛਪੇ ॥ ਅਧਮਉਧਾਰਨਹਾਰਿਬਿਧਤਿਧ
 ਤਾਦਸਰਥਸੁਆਨਰਕਨਿਵਾਰਨਨਾਮਪ੍ਰਗਟ
 ਅਵਤਾਰਕੀਯੋਭੁਆ ॥ ਰੁਦਰੇਜਨਰਪ੍ਰਬੀਰਧੀ

9

ਰਜਨਕਰਗੁਰਿਪਾਕਰਿਗਿਆਮੰਧਰਗਰਤਮਹਿਪਰਦਿਤੁ
 ਯਯਾਹਲੇਪੁਤਿਤਨਗਿਆਸਾਧਜਨਾਧੁਬੀਨਤਮਕਰਗੁ
 ਚਿਰਨਿਪਵਹਿਜਨਿਗਿਆਪਰਨਕਰਪੁਸੇਗਯਹਿਇਉ
 ਚਾਹਿਨਿਸਪਾਤਮਨਾ॥ ੪ ॥ ਸਵੈਯਾਸੀਗਰਦੇਵਕ
 ਰੇਕਰਣਾਕਛਮਾਂਗਤਹਿਤਮਤੇਕਚਿਜੇਗੀ॥ ਬਧਪੁਰਾ
 ਸਕਰੇਗਵਿਸੀਤਬੁਧਰਨੋਤਿਮਨੋਰਥਮੇਗੀ॥ ਸੁਤੇਸੀ
 ਅਪ੍ਰਾਕਮਕਯੇਥਰਨੋਯਹਿਕੀਥਥਰੇਕਵਕੀਮਤਥਰੇ
 ਸਾਹਿਬਦਾਸਸਹਾਇਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਨਪਰੇਸਰਨਾਗਤ
 ਤੇਗੀ॥ ੫॥ ਸੋਰਠਾਾਲਵਕੁਸਕਥਾਧੁਸੇਗਅਲ
 ਪਬੁਧਥਰਨਤਸਕਵ॥ ਅਦੁਰਅਰਥਨਰੇਗਕ੍ਰਿਪਾ
 ਕਰਹਿਥੁਥੀਮੋਇ॥ ੬॥ ਸੋਰਠਾਾਰਥਥਰਪਰ
 ਮਉਦਾਰਾਕ੍ਰਿਪਾਸਿਧਕਰਣਾਇਤਨਾ॥ ਤਨਕਨਲਾਵਤ
 ਥਾਰਮੇਥਦੇਨਦੇਦੁਖਯਤ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾਅਲਿਕ
 ਕੇਗਜਕੀਯੋਤਪਯਾਵਨੋਸਬਧਵਿਤਸੁਤੇਮਭਾਈ॥
 ਥਾਰਿਦੇਸਿਸਿਰਕਾਇਦੀਏਦਸਸਿਕਰਕੋਤਿਨਰੇਟਚਜ
 ਈ॥ ਤੋਨਧੁਸਿਨਰੁਯੋਤਿਹਿਏਸਸੁਅੰਰਰੁਏ॥ ਤੇਹਤੇ
 ਕਠਨਾਈ॥ ਕਾਇਰਗਯੋਤਿਹਿਤਤਕਰੀਸਿਵਕੇਗਨ
 ਤਾਹਿਸੇਗਾਇਸਨਾਈ॥ ੮॥ ਸਵੈਯਾਸੇਤੁਥਨਾ
 ਇਕੇਗਗਕਰੇਤਥਹਿਤਿਹਸਿਰਧੁਸਿਨਰੁਏਯੋਸੁ
 ਸੁਵਏਤੇਸਹਯੋਜਥਹੀਥੁਪੁਰੇਤਥਹੀਤਿਹਲਕਕੇ
 ਗਜਦਯੋ॥ ਘਰਿਥੈਠਗਹਿਜਨਹੇਸੇਵਕਰੀਜਥਰੁ
 ਰਧਰੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਧਯੋ॥ ਨਹਿਗਮਸਮਾਂਨਿਉਦਾ
 ਰਿਕੇਓਧੁਦਗਵਨਕੇਤਤਕਾਲਲਯੋ॥ ੯॥ ਕ
 ਥਿਤਾਅੰਸੇਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਆਨਿਕਾਂਹੁਕੀਜੁਆ
 ਸਕਰੇਤਾਕੇਸਮਾਂਨਕੇਉਮੁਰਧਨਜਾਨੀਏ॥ ਜਾਂਕੇ
 ਪਾਇਪਰਤਗਜਧਾਇਯੋਹੈਥਿਭੀਧਨਜੁਦੇਵਨਕੇ
 ਦੇਵਤਾਹਿਨੀਕੇਧਹਿਚਾਨੀਏ॥ ਥਰੇਏਏਦਾਰਥਾ
 ਰਲਾਵੈਨਮੁਕਤਦੇਤਜਾਂਕੇਨਾਂਮਲੇਤਹੇਤਧਾਧਨ
 ਕੀਜਾਨੀਏ॥ ਤਾਸੇਕਰਿਧੀਤਚੀਤਕੀਜੇਥਥੀ॥ ੧੦॥

ਰਹੁ ਕੋਵ ਕੇ ਸਮਾਂ ਗੁਰ ਦੇਵ ਰਿਦ ਆਨੀਏ) ॥
 ੧੦॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੁਧ ਹੋਤ ਹੈ ਉਜ
 ਗਰਜ ਬਰਿ ਮਰ ਅਗ ਆਨ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਿਨਾ
 ਸਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤ ਹੁੰ ਅਧ ਕਥੈ ॥
 ਰਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਰਿਦਿ ਹਿਮਾ ਸਾਧਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਹੈ ॥ ਗੁਰ
 ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਬ ਜਾਹਿ ਜਰ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਤੇ ਦਿਨ ਰੋਨ ਹੀ ਹੁਲਾਸਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪ
 ਦ ਪਾਈ ਅਤਿ ਹੋ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਿਗਮ
 ਹੈ ॥ ੧੧॥ ਕਥਿਤੁ ॥ ਅੰਸ ਗੁਰ ਦੇਵ ਸੇਵ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਸੁ
 ਫਲ ਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੇਵ ਪਰਾਮੰ ਕੁ ਵਰ ਰਾਮ ਦਾ ਸਹੈ ॥
 ਤਾ ਕੇ ਜੋ ਆਵੈ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਿਛ ਲੁਪਾਵੈ ਨਿਤ ਅੰਨ ਕੇ
 ਨਾਮੋ ਨੇਏ ਕਤਾ ਹੀ ਕੀ ਆਸ ਹੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹਮ ਦੀਨਾ
 ਕੋ ਹੋਤ ਮਾਨ ਤਾਂ ਸੇ ਕਰਿ ਜੋਰ ਕਰਿ ਤਹਿ ਹੈ ਅਰ ਦਾ ਸਹੈ ॥
 ਦਾਨ ਦੀ ਜੇਨਾ ਮ ਅਕਾਂ ਮ ਕੀ ਜੋ ਬਿਖ ਅਤਿ ਸੇਵ ਕ ਅਨ
 ਬਏ ਕ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਦਾ ਸਹੈ ॥ ੧੨॥ ਦੇਹ ਗਾਹ
 ਮਾਤਾ ਤ ਕੀ ਬਾਤਿ ਸਾਨਿ ਕਵਿ ਉਪ ਜਿਯੋ ਚਿਤ ਚਾਹੈ ॥ ਅ
 ਸੁ ਮੇਧ ਮਹਿ ਸੁ ਵਨੋ ਕ ਰਿਪੁ ਨਿਕੀ ਨੇ ਉਲਟਾ ਚਿ ॥ ੧੩॥
 ੧੪॥ ਦੇਹ ਗਾਹ ਜਥਾ ਬੁਧ ਬਗਨ ਕੋ ਰੇ ਸੁਨ ਹੁ ਸੇਤ ਦੇ
 ਕਾਨਾ ॥ ਨਹਿ ਬਿਦ ਆ ਅਭਿ ਆਸ ਨਹਿ ਸ੍ਰੀ ਪਤਿ ਕਿ
 ਪਾਨਿ ਪਾਨਾ ॥ ੧੪॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਪਰਯੋ ਸਿਧ ਮੇਦਾ ਸੁਰੇ
 ਮ ਚਰਨ ਕੀਨਾ ਚਿਕਰਿ ॥ ਕਰਹਿ ਨ ਕਵਿ ਉਪਾਸ ਮ
 ਪਨਾ ਬਿਰਦ ਸੇਭਾ ਗੰਯੋ ॥ ੧੫॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਬਰਨੇ ਅ
 ਦਿਭੁ ਤਿਛੈ ਦੇ ਸਨਿਛੈ ਪਈ ਦੇਹ ਗਾਹਿ ਰਪੁ ਕੁਲ ਕੇਰੇ
 ਦ ਕਰਹੁ ਚਿਹਿਨਿ ਰਬਾਹ ਜਨਿ ॥ ੧੬॥ ਸੋਰਠਾ ॥ ਜੀ
 ਤੇ ਅਸਰ ਅਪਾਹਿ ਕੀ ਚੋ ਬਡੀ ਪਨ ਲਿਕ ਪਤਿ ॥ ਤ
 ਥਪੁ ਕੁੰ ਕਰੁਣਾ ਪਾਹਿ ਹਨ ਲਖਨ ਸੀਯ ਪਹਿ ਪਠਿ
 ਯੋ ॥ ੧੭॥ ਛੁਧਾ ॥ ਅੰਸੁ ਜੀਤ ਨਿਹੰਦੀ ਤ ਅਮ
 ਰ ਨਿਜੁ ਵਨ ਬਿਦਾ ਕੀ ਆਹੰਨੁ ਲਖਨ ਬਨ ਪਰੇ
 ਜਗਾ ਬੀਰ ਹਤ ਸਤੀ ਸੀਆ ਕਰੋ ਪਰ ਕੁਮਾਧਾਇ
 ਸੀ ਸਚਰਨ ਪਰ ਪਾਠ ਯੋ ॥ ਚਲਹੁ ਮਾਤਿ ਅਰ

ਤਾਤਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤੁਝੁ ਹਿਰਿ ਕਾਰਿ ਚਿ॥ ਚਿਤ ਚਿਤ
 ਤਰ ਜੀ ਕਾ ਕਵਨ ਚੁਕ ਸੇ ਮੈ ਧਰੀ॥ ਅਤਿ ਰੁਪਤ
 ਜੀ ਅਸੇ ਕਬਹੂ ਆਪਨੋ ਆਵਨ ਕਿਤ ਕਰੀ॥ ੧੮॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ੧॥ ਜਾਇ ਸੀ ਆਪੁ ਰੁਪਾਇ ਧਰੀ ਮੁਖ
 ਤੇ ਤਬ ਗੰਧ ਘੜ ਬਾਤਿ ਚਿਚਾਰੀ॥ ਪਾਵ ਕ ਕੁੰਡਿ ਪੂਛੇ
 ਸੁਕਰੇ ਚਿਹਨਾ ਹਿਕਰੀ ਸਿਰ ਚਿਧਰ ਪਾਗੀ॥ ਜਾਤ ਹੀ
 ਪਾਇ ਧਰੀ ਤਜਿ ਸੇਕ ਨਿਸੇਕ ਸੁਜੇ ਜਾਨ ਰੋਯੋ ਭੁਮੰਤ੍ਰ
 ਰੀ॥ ਵਾਰ ਕੀ ਘਰ ਭਟੀ ਛਿਨ ਮੈ ਸਤਿ ਸੀਲ ਕੀ ਸੀ
 ਵਰਸਾ ਅਵਤਾਰੀ॥ ੧੯॥ ਅਭਿਲਾ ਨਿਕਸ ਅ
 ਗਨ ਤੇ ਸੀ ਅਚਰਨ ਸਿਰੁ ਨਾਇ ਚਿ॥ ਜਨ ਕ ਸੁਤਾ ਤਬ ਆ
 ਦੁਨੀ ਕੋ ਪਾਇਯੋ॥ ਅੰਤਰ ਜਾ ਸੀ ਗਾਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੋ ਪਾਸੇ॥
 ਲੋਕ ਲਾਜ ਕੇ ਕਾਜ ਕਰੇ ਯੇ ਇਹ ਕਾਮੇ॥ ੨੦॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ਜੀਤ ਨਿਸਾ ਚਰਗਾ ਮਛਿਰੇ ਅਰੁ ਰਾਜੁ ਬਿਰੀਖਿ ਨ ਕ
 ਪੁਰੁ ਦੀਨੋ॥ ਗੰਧ ਨ ਮਾਰਿ ਨ ਚੀਤ ਕੀ ਏ ਸੁਰ ਪੁਰਾ ਸੀ ਅ
 ਮ ਨੈਰ ਬਕੀਨੋ॥ ਅੰਗ ਦੁਨੀ ਲਸਕੀ ਵਹਨ ਕੋ ਪਾਸੇ ਰਾਮ
 ਨੇ ਕਬਹੂ ਜਸੁ ਲੀਨੋ॥ ਅੰਧ ਗੋਏ ਰਘੁ ਬੀਰੋ ਜਥੇ ਤਬ ਮ
 ਗਲ ਚਾਰ ਭਉਯੋ ਪੁਰਤੀਨੋ॥ ੨੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਰ
 ਘੁ ਬੀਰ ਮਿਲੇ ਗੁਰੋ ਕੋ ਤਿਹਿ ਪੇਖਾ ਤਿਹੀ ਚਰਨੀ ਲਪੁਟ
 ਏ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤਥੈ ਰਿਖ ਜੀ ਭੁਜ ਸੇਰਾ ਹਿਕੈ ਛਿ ਕੰਠ
 ਲਗਾਏ॥ ਪੁਛੁ ਸੰਦੇਸ ਸਥੈ ਮੁਖ ਸੰਤ ਬ ਕੋ ਕਈ ਮੰਦ
 ਰ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਏ॥ ਪਾਇ ਪਰੈ ਰੁਚੈ ਸੰਤ ਬ ਮਾਤ ਕੋ ਆਨੰਦ
 ਆਜੁਨ ਅੰਕਸ ਮਾਏ॥ ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹੋਇ ਬਿਚ
 ਤਿਹਿ ਤੇਰ ਪੁਨਾਖ ਸੁਮੰਦਰ ਮਾਤ ਸਮਿਤੁ ਆਏ॥
 ਸੇਵਤ ਸੇਰਾ ਸੀ ਆਲਖ ਬੀਰ ਸੇਜਾਇ ਤਿਹੁ ਪਗਸੀ
 ਸਫੁ ਹਾਏ॥ ਕੰਠ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਹਿਤ ਸੀ ਮਨਿ ਛੁਲਗਾਏ
 ਨਹਿ ਅੰਕਿਸ ਮਾਏ॥ ਦਾਨ ਦਯੇ ਜੁਹੁ ਤੇ ਪਰਿ ਮੈ ਤਿਹ ਮਾਨ
 ਹਰਿ ਕਪਦਾਰ ਪਾਏ॥ ੨੩॥ ਬਿਸਨ ਪ੍ਰਦਾ॥ ੧॥
 ਤੇਥੈ ਜਗਤ ਭੋਯੋਇ ਕਰਿ ਬਹੁ ਗਛਿ ਰਜਾ ਕੇ ਭੁਖਨ
 ਆਯੋ॥ ਅਸਰ ਕਭਿ ਜੀਤ ਨਿਹੰਦੀ ਤਸਬ ਸੁਰ ਕੀਏ
 ਭਵਨ ਦ ਸਚ ਰਜ ਸੁਜਾਇ ਛਾਇਯੋ॥ ਪਾਇ ਰਘੁ

6
 6

ਓਲਾਪੁਕਾਤਰੀ ਅਸਿਰਾ ਲੇਮਾਤਕੋ ਸਲਾਸ
 ਦਾਨਾ ਏ॥ ਪਰਯੋਧਾਸਾ ਥਰਪੁਨਾ ਬੁਲਾਛ
 ਮਨਸੀਆਰਥਪੁਤਿਤਾਸੁਪਿਰਦੇਲਗਾਏ॥ ਕੁ
 ਤਬਖਸੀਸਜਗਾਈਸਕੇ ਸੀਸਪਰਿਵਾਰਕੁਰਿਦੇ
 ਤਬਹੁਦਾਨਮਾਈ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕੁਟੀਈਸੁਰਜਨੀਸ
 ਪ੍ਰਗਟਯੋਅਵਪੁਰੁਟੀਪੁਰਮਾਹਿਗਾਹਿਗਾਹਿਦੁਪ
 ਏ॥ ਬਰਤਤਾਆਪ੍ਰਿਪੁਰਧਾਏਪਾਏਨਪੁਰਯੋਸ
 ਤਪਨਸਹਤਿਅਤਿਹਰਥਾਹੀਆ॥ ਲੀਏਓਰ
 ਲਾਪ੍ਰਿਰਧਪੁਗਾਏਅਪਨੇਅਨਜੋਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁ
 ਮੁਟੁਰਕੀਆ॥ ਮਿਲੈਸਥਬੀਰਥਪੁਤੀਰਲਗਾਨ
 ਕਰੋਗਾਜਮੰਤ੍ਰਪੁਰਾਸਚਰਨਧਾਰਯੋ॥ ਬੇਰਧਰਜੇ
 ਕਨਿਹਸਕਅਰਿਮਾਰਿਕੇਗਾਨਕੁਲਮਾਹਿਸੁਖ
 ਜਗਤਤਾਰਯੋ॥ ਜਾਸਪਗਪੁਰਸਸਸੁਰਬਾਛੁਸ
 ਦਾਸੇਸਸੁਰਈਸਾਹਿਧਾਰਧਾਏਯੋ॥ ਦਾਸਕੇਧਾਥ
 ਹਪੁਨਾਬੋਗਾਹਿਲੀਜੀਏਪਤਤਿਓਧਰਸੁਨਿਸਰਨ
 ਆਏਯੋ॥ ੨੪॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਬੇਰੇਸਿਧਸਨਅਪਨਾਸੁਨ
 ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸਿਤਹੇਤਮਾਨੁਖਕੇਦੇਹਿਪੁਰਧਾਰਯੋ॥
 ਕੀਨੋਪਰਸੁਾਰਥਜਥਾਰਥਨਿਪੁਰਾਵਨਜੁਸਛਲਾਸੁਨ
 ਮਵਾਕੋਸੇਹਿਰਦੇਬੀਚਾਰਯੋ॥ ਜਾਕੇਦਰਸੁਦਰਲੁ
 ਮੁਨਪਯਾਨਪੁਲਗਾਵਤਿਥੁਰਮਾਸਨਕਦਕਸਿਵਧੁ
 ਜਤਪਚਹਾਰਯੋ॥ ਬੇਰੇਥਥਿਰਾਹੀਅਨੁਗਾਹੀਪਚਿ
 ਚਰਨਨਕੇਆਪਭੁਯੋਮੁਕਤਿਅੰਕਲਗਾਨਿਸਤਾਰਿ
 ਯੋਯੋ॥ ੨੫॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਦੇਸਦੇਸਕੇਨਰੇਸਆਏਹਰਿ
 ਦਰਸਨਕੇਕੇਦਗਾਕਗਾਖਸੇਥੈਸੀਸਚਰਨਧਾਰਯੋ॥
 ਹਮਤੋਅਨਾਥਨਾਥੁਮਗੀਹੇਸਰਨਪਰੇਜਾਨਹਤਿਯੋ
 ਗਾਥੇਪੁਰਮੁਖਤੇਓਚਾਰਯੋ॥ ਦਇਯਕੇਸਰੁਪਗਾਮ

ਪਾਸਮੋਖਮੁਕਤਿਹੀਕੋਏਕਥਾਰਨਾਮਭਵਪਾਰਤੇਉ
 ਤਾਰਹੀ॥ਹੀਰਚੀਰਦੀਨੇਬਿਦਾਕੀਨੇਪਾਇਪਰੇਸਬ
 ਪਰਮਨਯਾਉਕੀਜਗਮਕਹੈਥਾਰਥਾਰਹੀ॥੨੬॥
 ॥ਕਥਿਤੁ॥ਪ੍ਰਥਮਪ੍ਰਜਾਆਇਪਾਇਲਾਗੀਰਘ
 ਕੀਸਗਇਬਹੁਚੈਅਨੰਤਜੁਕੇਚਰਨਸਿਰਨਾਇਯੋਹੋ॥
 ਪੁਛਯੋਰਘਨਾਥਤੁਮੈਕੁਰਥਪੁਕੇਗਜਮਾਹਿਪਾਛੇ
 ਹਮਾਰੇਲੋਗੀਕੇਸੁਖਪਾਇਯੋਹੋ॥ਜੋਰਤਿਨਗਥ
 ਥਾਤਕਹੀਜਗਤਾਤਜੁਸੈਕੋਟਕਸਟਸਾਥਨਾਥਸ
 ਮੋਥੀਤਾਇਯੋਹੋ॥ਥੀਰੋਕਚਿਥੁਲਾਇਨਿਕਟਅਪ
 ਨੇਥੈਠਾਇਕਹਿਯੋਰਥਤੁਅਨਾਥਾਇਨੇਕਾਹੋਕੋਦੁਖ
 ਇਯੋਹੋ॥੨੭॥ਕਥਿਤੁ॥ਤਥੈਰੁਰਥਗਾਇਸਾਸੁ
 ਏਕਹੀਥਾਤਸਥੈਤੁਮਗਥੈਛੋਹਮਹਿਕੁਰੀਦੁਖਦੀ
 ਨੋਹੋ॥ਮੋਹਸੁਧਨਾਹਿਰਹੀਇਨਹੁਤੋਆਇਕਹੀਓਲ
 ਏਮੋਹਦੇਤਆਪਸੁਧੋਰੁਰਲੀਨੋਹੀ॥ਐਸੇਦੁਖਦੀਨ
 ਮੋਹਿਸੁਵਨਸੁਨਯੋਨਾਥਤੋਹਜੈਸੇਇਨਕੁਹਿਯੋਹਮਤੇ
 ਸੇਹੀਕੀਨੋਹੋ॥ਥੈਲੇਤਥਗਮਕਾਹੋਮਿਥਿਆਤੁਮਕ
 ਹੋਲੋਗਾਇਹਤੇਨਿਜਰੁਗਤੁਸਥਥਾਤੇਪ੍ਰਥੀਨੋਹੋ॥
 ੨੮॥ਛੁਪਾ॥ਕੁਇਕੁਗਤਿਸਮਰੁਰਤੇਤੀਨਤੁਵ
 ਨਨਮੈਨਾਹੀ॥ਤਜਤਗਜਬਨਗਵਨਸੁਨਤੁਪਹੁਖ
 ਮਾਹਿਪਾਹੀ॥ਸਿਤਤਥਿਨਾਇਨੇਸਤਿਆਯਕੋਕਰਤ
 ਸਿੰਘਾਸਨਾਏਖਤਪੋਧਨਕਰਤਭੂਮਪਾਰਿਕੀਨੇ
 ਆਸਨਾਕ੍ਰਿਪਹੋਇਰਘਬਿਸਮਣਪ੍ਰਜਾਸਗਪੁਤ
 ਥਹੀਦਯੋ॥ਸਦਾਕੁਪਨਿੰਦਾਕਰਹਾਇਯੋਰੋਗਤਮ
 ਮੁਖਭੁਯੋ॥੨੯॥ਸਵੈਯਾ॥ਅਨੰਦਆਜੁਰੁ
 ਏਯੋਪੁਰਮੈਥਹੁਗਮਕੇਗਜਮਗਾਸੁਖਪਾਯੋ॥
 ਆਪਿਓਪਾਪਿਥਿਨਾਸਕੀਚਿਸੁਖਸਾਂਤਿਸਰਵ
 ਰਮੈਜਗਨਾਯੋ॥ਸਿੰਘਅਜਾਬਨਕੇਲਕੇਯੋਹ
 ਮੋਰਨਹੋਤੁਦਯੋਪੁਰੁਭਾਯੋ॥ਗਜਸਤਮਸਦੁ

ਫਿਰ ਭੁਵਨ ਆਏ ਸਾਤ ਮਾਸ ਕੇ ਗਰਭ ਤ ਥ ਭੁਯੋ ਸੀ
 ਆ। ਕਿ ਪਾਰਾ ਮ ਕੀ ਰਮਾ ਜ ਥ ਅਧ ਕ ਦੇ ਪੀ ਹਾ ਥ
 ਜੋ ਰਿਕੋ ਨਾ ਥਿ ਸੋ ਪੂ ਸਿਨ ਕੀ ਆ। ਤੀ ਰਗਿ ਰਾਹਿ
 ਖਨਾ ਰਿ ਜੋ ਬ ਸਤ ਜੋ ਤੀ ਸੇ ਵ ਕੋ ਥੁਨ ਜਾਇ ਜੋ
 ਪਠੇ ਪੀ ਆ। ੩੯॥ ਭੂ ਲੁਣਾ॥ ਕਰੇ ਪੁਨਿ ਅਰੁ
 ਦਾਨ ਤਟ ਗੰਗਾ ਹੁ ਮੈ ਤਰ = ਗਰਿ ਪਨ ਕੀ ਨਾ ਰਿ ਕੋ ਮ
 ਤਿ ਮਨਾ ਰਿ। ਅਨੰ ਬ ਸਨ ਬਹੁ ਦੇ ਭਿ ਤਿ ਹੁ ਤੇ ਖ ਕੀ ਜੋ ਬ
 ਹੁ ਰ ਸਮੇ ਪਰ ਸੁ ਤ ਫਿਰ ਭੁਵਨ ਆਇ। ਕਵੁ ਨਾ ਹਿ
 ਉਤਰ ਤੇ ਕੇ ਗੰਗਾ ਦੀ ਨਾ ਜੀ ਮ ਕ ਰਤ ਉਪ ਚਾਰ ਮ
 ਪੁਸਗ ਨ ਪਾਉ॥ ਗੰਗਾ ਬੁਧ ਬਯੋ ਗਸੀ ਅਰਿ ਦੇ ਪੇ ਠ
 ਤਿ ਆਗ ਰਜ ਸੁਖ ਕੁ ਹਤ ਹਰਿ ਬੁਨ ਸਿਧਾਉ॥ ੪੦॥
 ਭੂ ਲੁਣਾ॥ ਦੁਖ ਤੇ ਹੀ ਕਪਨਾ ਕ ਕੋ ਦਿ ਵ ਸ ਬੀ ਤ ਯ
 ਸੁਪਨ ਸਕਤ ਤ ਬਰੇ ਨ ਮੇ ਬਹੁ ਰਧਾ ਯੋ। ਹੁਣ ਕਰਤ
 ਤੋ ਨ ਬਿਕਲ ਬਨ ਮਾਹਿ ਸੀ ਤਾਲ ਪਨ ਤ ਜ ਤੇ ਦਿ ਆ
 ਨ ਫਿਰਿ ਭੁਵਨ ਆਇ ਯੋ। ਗੰਗਾ ਮ ਰਮਾ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਉ
 ਸਿ ਸਟ ਕਰਤਾ ਤਿਨ ਹੁ ਕਰ ਮ ਕੀ ਰੇ ਖ ਕੋ ਨ ਹਿ ਮਿਟਾ ਯ
 ਹੋ ਨਾ ਰ ਬਲ ਵਾਨ ਨ ਹੀ ਟਰਤ ਟਾਗੀ ਸੀ ਅਸਾ ਬਖ
 ਨਾਰ ਕੋ ਜਿ ਹੁ ਭਵਾ ਯੋ॥ ੪੧॥ ਭੂ ਲੁਣਾ॥ ਇਕ ਦਿ
 ਵ ਸ ਜਗਤਾ ਤ ਮਨ ਚੋ ਪ ਆਈ ਪੁ ਰੀ ਲੇ ਚਿ ਮੁਵ ਲੋ
 ਫਿਰ ਰੇ ਨ ਸਾਰੀ। ਖਜ ਗੰਗਾ ਮ ਰ ਰ ਪੁਨਾ ਬੁਜੀ ਹਾ ਥ
 ਲੀ ਨੋ ਅਵਰ ਦੂ ਤ ਇਕ ਸਾ ਬੁਲੀ ਨੋ ਹੁ ਕਰੀ। ਨਗਰ
 ਪੇ ਪਿਯੋ ਸਗਲ ਅਨੰਦ ਹੁ ਮੇ ਸੇ ਰ ਸਨ ਮੋ ਕ ਹੁ ਹੁ ਤ ਹੁ
 ਮਹਾ ਭਾਗੀ। ਗਵਨ ਕਰਤ ਰੁਪ ਬੀ ਕੋ ਤਿਹ ਦੁ ਅਰ
 ਆਏ ਗਈ ਹੁ ਤੀ ਪਿ ਵਸ ਲੋ ਰ ਰ ਜ ਤ ਨ ਚੀ॥ ੪੨॥
 ਭੂ ਲੁਣਾ॥ ਸਾਸੁਨ ਨ ਦੁਪ ਨਿਤਾ ਹਿ ਮਨਾ ਭਿਲੇ ਅਭਿ
 ਰੋਜ ਕ ਕੋ ਪੈ ਨਿਗਾ ਖਿ ਹੋ ਯਾ ਹਿ ਤੀ ਆ। ਤਿ ਆਗ ਦਾ
 ਰ ਜੋ ਨਾ ਰਿ ਪਰ ਭੁਵਨ ਜਾਵੇ ਤ ਹਿ ਕਰੇ ਆ ਦ ਹੁ ਕੋ ਚਿ ਮ
 ਜੁ ਪੀ ਆ। ਕਰੇ ਲੋ ਤੀ ਆਗਿ ਆ ਕੀ ਤ ਆ ਪਨ ਕੋ ਅ

† ਲੁ

ਦੀ ਕਾਰਨ ਹੀ ਉਚਤ ਫਿਰਤਾ ਸਕੀਆ ਗਈ ਥ
 ਮਜ਼ਾ ਪਾਸ ਫਿਰ ਬਹੁ ਗਲਿਆਵੇ ਬਿਸਟਿਥ ਪਾਤਿ
 ਹਜਾਨੀਏ ਅੰਧੁ ਹੀਆ ॥ ੪੩ ॥ ਛੁਪਾ ਰਜਕ
 ਕਰਤ ਅਤਿ ਕਪਸਿਧ ਰਜਰਤ ਗਪਕਾਰਤਾ ॥ ਥ
 ਰਜਕ ਕਪਸਿਧ ਰਵਾਹਿਨਾ ਹਿੰਦੁ ਹੁੰਦੁ ਪਾਤਿ ਬਾਰਤਾ ॥
 ਮੁਖ ਹੁੰਦੁ ਕਰਤਿ ਯਤਿ ਬਾਤਿ ਨਾਹਿ ਹੋਰ ਘੁਪਤਿ ਜੇ
 ਜੇ ॥ ਜੇ ਅਜੁਗਤਿ ਤਿਹ ਕਰੀ ਨੀਚ ਕੋ ਕਰਤ ਨ ਐਸਾ ॥
 ਪਤਿ ਆਗਿਆ ਏ ਪਤਿ ਕਰੀ ਬਸੀ ਨਿਸਾਚਰਤੁ ਵ
 ਨਤੀਆ ॥ ਬਹੁ ਗਲਿਆਵੇ ਜੁਪਕਰ ਕਵਨ ਕਾ
 ਮਰਘੁ ਬਹਿਕੀਆ ॥ ੪੪ ॥ ਸੇਵੇਯਾ ॥ ਬਯਾ ਕੁਲਿ
 ਹੋਇਤ ਬੰਢਿਨ ਸੇਬਹੁ ਰੇਲ ਪੁਬੀਰਤ ਗਹੀਧਰਯੇ
 ਰੇਪੁ ਕਰੀਚ ਹੁੰਦੁ ਚਰਿਤ ਸੰਤ ਬਦੁ ਗਹੀਤੇ ਪਗਿਸੀਸੁ
 ਵਾਇਯੋ ॥ ਜੇ ਬੋਧ ਲੋਕ ਰੇਬੀਚ ਪਰੇਤ ਨ ਛਾਰੇ ਤੁ
 ਕਹਿ ਕੈਜੁ ਸਿਯਾਯੋ ॥ ਕਾਰੀ ਮਿਟਾਇ ਕੈਭੀ ਖਦਈ ਤਿ
 ਹਤੇ ਰਘੁ ਬੀਰਇ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੪੫ ॥ ਸੇਵੇਯਾ ॥
 ਨਾਹਿ ਰਹੀ ਪੀਅਕੀ ਹਟਕੀ ਸਦ ਲੋਗ ਕਹੀਤਿ ਹੁਨੈ
 ਕਨਮਾਨੀ ॥ ਗੋਨ ਕੀਯੋ ਬਨ ਸਿਗਗਈ ਮਿਗ ਕੰਚਨ ਕੇ
 ਤਗਾਏ ਪੁਤਲਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਬੀਰ ਬਧਾਇ ਹਿਕ ਕ
 ਰਿਆਨਿ ਦੀਯੋ ਪੁਨ ਬਾਨਿ ਏਆਨੀ ॥ ਨਾਹਿ ਕਹੀ
 ਸਿਰਧਾ ਚਿਲਈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਥੇ ਕਕੀ ਚਿਅਤਿ
 ਗਯਾਨੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸੇਵੇਯਾ ॥ ਏਉਤ ਪਾਤਕੀ
 ਯੇਜਿਹ ਨਾਰਸੁ ਰਾਮਤਿ ਸੇਬਹੁ ਰੇਰਿ ਰਲਾਇਯੋ
 ਬਾਮਨਿ ਸਾਚਰਧਾਮ ਰਹੀ ਰਿਹਸੈ ਪੁਰੀਥਹੁ
 ਹੇਤੁ ਬਛਾਇਯੋ ॥ ਲੋਗਨ ਲਾਜਨ ਨੇਕ ਕਰੀਮਹੁ
 ਰਾਜਕੀਯੋ ਅਪਨੇ ਮਨਿ ਭਾਇਯੋ ॥ ਮੇਰ ਅਨਾਥ
 ਹੇਤੁ ਅਪੀਅਥਨਾ ਰਿਤ ਜੀਨ ਹਲੇ ਕਹ ਸਾਇਯੋ ॥
 ੪੭ ॥ ਸੇਵੇਯਾ ॥ ਅਚਰ ਅਨੇਕ ਕਰੀਤਿ ਹਥਾ

ਤਸੁ ਮੈਨ ਕਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਡਰਯੋ॥ ਸੁਵਨ ਸੁਨੀ ਰਘੁ
 ਨਾ ਬਜ ਬੈਤ ਬਹੀ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧ ਭਰਯੋ॥ ਰਿਸ ਕ੍ਰੋਧ
 ਘੁਬੀਰ ਚਲ ਯੋ ਰਿਹ ਰੁਕ ਜ ਬਨਿ ਦਸਨੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਮ
 ਰਯੋ॥ ਸੀਘ੍ਰ ਤਜੇ ਸੀ ਅਕੇ ਅਬਹੀ ਜੀ ਅਮੇ ਜਗਤ ਤ
 ਬਿਚਾਰੁ ਕਰਯੋ॥ ੪੭॥ ਛੁਪਾ ਜਾਤਿ ਭਵਨ ਰਘੁ
 ਸਦੁ ਤਪਯੋ ਤਤ ਕਾਲਹਿ॥ ਲਖ ਨਰੁ ਰਤ ਮਮ ਬੀਰ
 ਲੇਤੁ ਆਵੁ ਹੁਦ ਰਿਹਾਲਹਿ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਣਾਮ ਸੇਈ ਦਲ
 ਯੋ ਜਾਤ ਹੋ ਸੀ ਸਨਿ ਵਾਇਯੋ॥ ਚਲਹੁ ਤਹਾਂ ਦੇ ਉਤ੍ਰਾਤ
 ਤੁਮਹਿ ਜਗਤ ਤ ਬੁਲਾਇਯੋ॥ ਸੁਨਤ ਭਵਨ ਤਤ ਛੇਨ
 ਕਰੀ ਦੋਰ ਚਰਨ ਪਰਸਿ ਰਧੁ ਰਯੋ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਰਾਵੈ ਤੁ
 ਏਕ ਵਨ ਕਾਜ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤ ਕਰਯੋ॥ ੪੮॥ ਕਥਿਤੁ॥
 ਕਹਿਯੋ ਜਗਤ ਤ ਬਾਤਿ ਸੁਨੀਏ ਹਮਾਰੇ ਕ੍ਰਾਂਤ ਸਿਤਾ
 ਕੇ ਸਨਹੁ ਤੇ ਬੇਗਹੀ ਨਿਕਾਲੀਏ॥ ਨਿੰਦ ਸੁਨੀ ਕ੍ਰਾਂਤੀ
 ਮਾਨ ਲੀਜਹ ਮਾਰੀ ਕਹੀ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸਿਆਨੇ ਤਾਤੁ ਹਿਰ
 ਦੇ ਬਚਾਰੀਏ॥ ਰਜ ਕ ਕੇਰਾਹਿ ਨਿਸ ਚਰਚਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤ
 ਏਹ ਨਿਕਸ ਜਾਇ ਨਾਰਤ ਹਿ ਭਵਨ ਮੈਨ ਬਚਾਇਏ॥
 ਜਾਤੇ ਜਸੁ ਹੋਇ ਹਾਨਿ ਲਾਭੁ ਹੁਕ ਦੇ ਕ੍ਰਮੀਤ ਨੀ ਚੇਕ
 ਰਿਆ ਪ੍ਰਨੇਮੁ ਪ੍ਰੀਤ ਕੈ ਕੈ ਨਿਹਾਰੀਏ॥ ੪੯॥ ਕਥਿ
 ਤੁ॥ ਬਹੁ ਰੋ ਰਘੁ ਬੀਰ ਜੂਕ ਬੀਰ ਕਹਿਯੋ ਹਾਥੁ ਜੋਰ
 ਰਜ ਕ ਪ੍ਰਕੀਥਾਤ ਨਾਥ ਮਨ ਮੈਨ ਪਾਰੀਏ॥ ਵੇਤ
 ਮਤਿ ਪੀਨ ਦੀਨ ਨੀ ਚ ਛੀਨ ਬਿਸ ਜਾ ਕੇਤ ਕੀ ਕੋਨ ਮਾ
 ਨ ਬਾਤਿ ਹਿਰਦੈ ਬਿਚਾਰੀਏ॥ ਸਕ੍ਰਸਿ ਵਖਦ ਨਹਾ
 ਰੀ ਜਨ ਕ ਜਾਮੈ ਕਹੈ ਦੇਖ ਵਾਕੈ ਕਹੈ ਮਾਨ ਸੀ ਅ
 ਰੁਹਿ ਤੇ ਨਿਕਾਰੀਏ॥ ਨਾਤੇ ਜਗਤ ਤ ਮੇਰ ਮਾਤ
 ਕੇ ਨਈ ਜੇ ਦੁਖ ਕਰਣੁ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰੋਖ ਤੇ ਨਿਵਾ
 ਰੀਏ॥ ੫੦॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਕਹੀ ਭੁਰਵੇਤ ਬਾ

ਤਸੁਨੀਏ ਅਨੰਤ ਕਾਤਮੈ ਤੇਜੀ ਅਜਾਨੇ ਸੀ ਅਵੇ ਕਤੇਰ
 ਪਤੁ ਹੀ ਲੋਗ ਲਾਜ ਕਾਜ ਹੋ ਤੇ ਜਨ ਕਾ ਜਾਪ ਠਾਉ ਬਨ
 ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ਲੋਗ ਮੇਰੀ ਹੀ ਮਰੇ ਦਰ ਤੇ ਹੀ ਮਧ ਯੋਗ ਪਤੁ
 ਵਾਤੇ ਸੇਸ ਦਿ ਬਿਸੇਖ ਕਹੈ ਮੈ ਸੇਵ ਕੀਰ ਕਥਾ ਬੀਰਾ
 ਸਪਤਿ ਹੀ ਜਾਤੇ ਅਜ ਸੁਹਾਇ ਤਾਹਿ ਦੀ ਜੈ ਤਜਿ ਬਿਲੇ ॥ ੫੨ ॥
 ਬਿਛਾਰੁ ਸੁਨੇ ਲਛਮਨ ਜਗਤ ਭਯੋ ਕਹਤ ਹੀ ॥ ੫੩ ॥
 ਕਥਿਤਾ ਕਹੀ ਥਾਤ ਨਾ ਬਸੀ ਸਧਾ ਗੇ ਸੇਵ ਕ ਸਬ ਜਾ
 ਤੇ ਹੀ ਇ ਅਜ ਸਤ ਜਿ ਦੀ ਜੈ ਤਿਹ ਬਾ ਮਕੇ ॥ ਸੀ ਅਕੇ ਪੁ
 ਸਾਇ ਜ ਸੁਭ ਯੋਗੀ ਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ ਮਾਰਿ ਯੋਗਿ ਸਚ ਰੁ
 ਚਲ ਨੁਕੀ ਨ ਦਾਸ ਤਾ ਮਕੇ ॥ ਵਾ ਕੇ ਪੁਸਾਇ ਗਾਜ ਪਾਯੋ
 ਬਿਭੀ ਛਨ ਜੁਗ ਵਨ ਤੇ ਮਕਤ ਅਮਰ ਗਏ ਨਿਜ ਪਾ ਮਕੇ ॥
 ਸੀਲ ਸਤਿ ਪਾਨ ਪਹੁਚਾਨਿ ਲੀਜੈ ਹਿਏ ਮਾਹਿ ਸੁਕੁ ਤਕੀ ਸੀ
 ਵਰ ਮਾਥੀਰ ਕਹਤ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ੫੩ ॥ ਛਪਾ ॥ ਰਿਪਾ
 ਪਾਮ ਸੀ ਗਾਮ ਇਹੈ ਇਛਾਉ ਪਜੀ ਜੀਆ ॥ ਕਹੀ ਕੀਤੁ ਸੇ
 ਬਾਤਿ ਜਾਹੁ ਬਨ ਲੇਤ ਸੀ ਪ੍ਰਸੀਆ ॥ ਜਾਤੇ ਅਪ ਜੇ ਸੁਹ
 ਇਤਾਹਿ ਤਜੀ ਪ੍ਰੇਤ ਤਕਾਲ ਕਾ ॥ ਸੁਤ ਸਾਸਤ ਸਤ ਕਹਤ
 ਨਾਹਿ ਜਾਨਤੁ ਮਥਾਲ ਕਾ ॥ ਲੁਪ ਕਰੇ ਹਮਰੇ ਬਚਨ ਕੇ ਪਰ
 ਰਯੋ ਰਘੁ ਨਾ ਬਤ ਬਾ ॥ ਪਾਤ ਕਰੇ ਨਿਜ ਗਾ ਬਤ ਨ ਜੈ ਨ ਪਾ
 ਰੇ ਸੀਆ ਬਨਹਿ ਅਬਾ ॥ ੫੪ ॥ ਅਜਾਇ ॥ ਕਵਨ ਕੀ
 ਟਹ ਮਲੇ ਗਲੇ ਪਾਇ ਸੁਕਰਹਿ ॥ ਚਿਰ ਜੀਵਹੁ ਜਗ
 ਤਾਰ ਮਾਤ ਸਿਗਾਹ ਮਾਰਹਿ ॥ ਗਜ ਕਰਹੁ ਤਮ ਅਵਧਿ
 ਸੀਆ ਲੇਜਾਹ ਬਨਾ ॥ ਕਚਿਨ ਰਚਯੋ ਬਿਧਾ ਆਜੁ ਜੁਛੇ
 ਪ੍ਰਭ ਬਚਨਾ ॥ ੫੫ ॥ ਅਜ ਲਾ ॥ ਕੀਨੋ ਰਬ ਕਪਲਾਨਿ
 ਲਯਾਯੋ ਸੀਆ ਬਨਾ ॥ ਚਲਹੁ ਮਾਤ ਜਗਤ ਤਤ ਪਰਵ
 ਤ ਤੇ ਹਿ ਬਨਾ ॥ ਯਥਾ ਹੀ ਇ ਅਤਰ ਮਾਜੀ ਅਸੁਖ ਪਾ
 ਇਯੋ ॥ ਬਿਨ ਚਿਹ ਮਾਰਿ ਮਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਹਿ ਪਗਾਇ

ਯੋ॥ ੫੬॥ ਅਭਿਲਾ ਲਗੀਓ ਠਾਵਨ ਸਿਰਾਸ
 ਮਗੀਦਾਨ ਹਿਤਾ ਲਖਨ ਕਹਿਓ ਯਕਰਿ ਜੋਗਨਾ
 ਇਸੁ ਜਗਤਿ ਪਤਿ॥ ਜੋ ਕਹੀਏ ਤੁਮ ਮਾਤੁਤ ਹਾਧੁ
 ਚਾਹੀਓ॥ ਅਭਿਲਾ ਲੇਤਤ ਕਾਲਖਨ ਹਿਲੇ ਜਾਇ
 ਯੋ॥ ੫੭॥ ਅਭਿਲਾ ਕਛੁਨ ਉਠਾਵਨ ਦੇਤ ਉਤਾਇ
 ਲਾਮਤਿ ਕਹਤਿ॥ ਸੀਅਗ ਟੁਮੁ ਰਸਾਇ ਅਸੁਆਇ
 ਗਏਰਤਿ॥ ਪੁਤ ਕਮਲ ਜਿਸ ਬੰਦ ਨਗਾਇਓ ਕਮਲਾ
 ਇਅਤਿ॥ ਲਖਨ ਕਹਿਓ ਸੀਅਮਾਤ ਸਕਰਸਿਤਾ
 ਤਕਿਤਾ॥ ੫੮॥ ਛਪਾ ਕਹਤ ਜਨ ਕਜਾਲਖਨ ਮਲ
 ਨਮੁਖਰੁਇ ਯੋਤਾਤ ਕਤਾ॥ ਅਵਗਨ ਚਾਰੇ ਕਹਤ ਬ
 ਦਨਤਿ॥ ਹੋਤ ਸੇਕਵਤਾ॥ ਮਿਥਲ ਸਾਂਖ ਜੋ ਭਰਤੁ
 ਰਬਹਿਤ ਕਪਟ ਪਰਤੀਆ॥ ਚੋਬੁ ਮਨ ਦੁਖ ਦੇਤ
 ਮਿਤ ਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਧੰ ਚਕੀਆ॥ ਜੁਆਰਤ ਮਦ ਪਾਨ
 ਪੁਰਖੁ ਪਰਤੀਅਹਿਤ ਚਿਤ ਅਤੰਤੁਰਤਿ॥ ਮਲਨ ਬ
 ਦਨ ਦੇਤ॥ ਤਿਤਿ ਹੋਜੇ ਨਗਿਇ ਹੁਦਖਨ ਕਰਤਾ॥ ੫੯
 ॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸੁਨਹੁ ਮਾਤ ਜਗਤਾਤੁ ਜੀਅ ਕਹਯੋ ਅ
 ਸੇ ਸੀਅਮਾਤ ਟੋਗਾ ਪਰਿਲੇ ਸੁਧਾਰੇ॥ ਸੇਹ ਸੁਨਤਿ
 ਹੀ ਸੇਕਚਿਤ ਅਧਕਿ ਪੈਰ ਯੋ ਪ੍ਰਾਣੁ ਤਜਤ ਹੀ ਦੇਹ ਤੇਰੁ
 ਇਯੋ ਨਿਅਰੇ॥ ਬਦਨ ਕ੍ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਦੇਖਤੇ ਮਲਨ ਹੋਇ
 ਦੁਖ ਹੋਇ ਜਨ ਕਜਾ ਅਧਕਰਤਾਰੇ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮੇ
 ਨਾਹਿ ਕੇ ਬਚਨ ਮੇਟੇ ਕਵਨ ਕੀਟ ਹਮ ਜੀਤ ਜੀਇ ਹਥਿ
 ਚਾਰੇ॥ ੬੦ ॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸੁਨਹੁ ਤਾਤ ਇਹ ਬਾਤ
 ਪਹਿਚਾਨ ਲੀਜੋ ਜਨ ਗਰਬ ਲਿਵਾਨ ਹਿਟ ਰਰਣਾ
 ਗੀ॥ ਵੈਰੁ ਭੁਭਿਕ ਪ੍ਰਾਨਾ ਬਕੇ ਨੈਕਨਾਹੀ ਗਮ ਕਹਿਯੋ
 ਬਨ ਜਾਹਿ ਮੇਹ ਸੀ ਸਧਾਰੇ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਹੀ ਸਾਸਕੇ
 ਤਵਨ ਆਈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕੇ ਬਾਤਿ ਸੁਖ ਤੇ ਚਿਚਾਰੇ॥
 ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਹ ਬਨ ਬਾਸਕੀ ਕਰੀਆਗੇ ਆਹੀਏ ਗਾਠ
 ਫੁਲੇ ਨਾਹਿ ਦੀਜੋ ਬਿਸਾਰੇ॥ ੬੧ ॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸੁ
 ਤ ਸੁਨਤਿ ਹੀ ਮਾਤ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਈ ਕ ਫੁਲਾਹਿ ਬਸ

ਤਿ ਜੋ ਗਾਧ ਲੀਜੋਗਾਨੀ ਭਵੇ ਜੇ ਬਿਧ ਕਉ ਜੇ ਬਚ
ਨਮੋ ਏ ਸੋ ਕਉ ਏ ਜੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਥ ਕਹਾ ਕੀਜੋ ॥ ਜ
ਨਨ ਕਰਤ ਉਪਚਾਰਿ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਸੋ ਕਹਾ ਜਿ ਹੁਟੇ ਥ
ਸੀਅ ਬਾਸ ਬਨ ਬਾਸ ਏ ਜੋ ॥ ਕਾਲ ਬਿਅਲ ਰਸ
ਯੋ ਜਗਤ ਜਾਨੀ ਏ ਜੀ ਕਰਮ ਰੇਖ ਤੇ ਨਾਹਿ ਕਉ ਪੁਛੁਟੀ
ਜੋ ॥ ੬੨ ॥ ਫੁਲ ਫਗਾ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਕੀਅ ਜਬ ਬਿਦਾ
ਮਾਗੀ ਮਾਤੋ ਹੋ ਏ ਤਨ ਬਿਕਲਿਤ ਬਏ ਹਉ ਚਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਧਾਮ ਸ੍ਰੀਗੰਮ ਜੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ਵੈਰ ਕੀ ਏ ਤੇ ਜਾਹਿ ਸ
ਬ ਜਗਤ ਭਾਜੀ ॥ ਕਹਨ ਕਉ ਜਗਤਾਤ ਸੋ ਬਾਤ ਮੇ ਸੀ
ਨੀ ਚਰਚ ਕਰ ਪੀਮਨ ਮਾਹਿ ਪਾਥੀ ॥ ਪਾਇਲਾਗੇ ਜਨ ਕ
ਜਾਗ ਵਨ ਕੀਨ ਹੋਨ ਗਾਰ ਬਲਿਵਾਨ ਨਹਿ ਟਰਤ ਟਾਹੀ ॥
੬੩ ॥ ਫੁਧਾ ਤਿਜਤ ਭਵਨ ਕਉ ਗਵਨ ਰਖਹਿ ਚਨੁ ਚ
ਲੀ ਸੋ ਕਹਤੀ ॥ ਭਵਨ ਕਉ ਤਿਸ ਬਲੇਗ ਕਹਾ ਯਹ ਕੀਯੋ ਜ
ਗਤਿ ਪਤਿ ॥ ਚਰਕ ਬਚਾਨੀ ॥ ਪਾਰਿਨਾਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਨਹਿ
ਪਠਾਯੋ ॥ ਚੇਦਨ ਕੀ ਚਿਥਿ ਬੇਕਸਤੀ ਸੀਅ ਏ ਥਲ ਗਾਹਿ
ਯੋ ॥ ਚਕਿ ਮੰਦਰ ਦੇਖੈ ਸਕਲ ਪੀਅਤ ਰਲ ਗਨ ਗਯੋ ॥
ਚਿੰਤਾਤ ਗਯਿ ਹਬਲ ਭੁਏ ਗਯਿ ਅਇਸਟਿ ਜਬ ਪੀਭਾਏ
ਯੋ ॥ ੬੪ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਚਿੰਤ ਮਹਾ ਪੁਰਲੇਗਨ ਕੋ ਸੁਖ ਮੀ
ਜਤ ਹਾਥ ਮਹਾ ਪੁਰ ਗਈ ॥ ਲੇਤ ਏ ਸਾਸ ਪੁਨੈ ਸਿਰਕੀ ॥
ਲਾਘਾ ਸਮੇਥ ਹੁ ਮੜਕ ਗਈ ॥ ਸੀਅ ਸਤੋ ਬਨ ਬਾਸ ਏ
ਯੋ ਯਹਿ ਗਮ ਬਿਚਾਰ ਕੀਰਿ ਕਹੁਨਾਹੀ ॥ ਨੀ ਚਕਹੀ ਰਿਦ
ਪਾਰਿਲ ਏ ਪ੍ਰਭੁ ਗਿਆਨ ਬੇਕ ਕਦੁ ਰਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
੬੫ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਏ ਬਿਲਲ ਲੁਕੇ ਹੋਇ ਤਹਿ ਰਖਾ ਕ
ਅਨੰਤ ਪਸੰਯੋ ਬਨ ਮੇ ॥ ਜਗਾ ਸੁਨਿ ਅਰਿਨਿ ਉਜਾਗ ਮ
ਤਟ ਕੀ ਗਉਲਿ ਗਾਹੇ ਛਿਨ ਮੇ ॥ ਉਤਰੇ ਸੀਆ ਮਾਤਿ
ਛਨਿਦ ਕਹਯੋ ॥ ਤਬ ਸੋ ਕਉ ਏ ਜੀਆ ਕੇ ਮਨ ਮੇ ॥ ੬
ਮਦੇ ਬਿਅਪਾਰਿ ਰਸਾਂ ਰੁਪੀ ਤਿਹ ਬਜਾ ਕੁਲ ਪ੍ਰਾਨ
ਭਏ ਤਨ ਮੇ ॥ ੬੬ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਸੋ ਕਉ ਏ ਜੀਅ ਕੇ
ਮਨ ਮੇ ਬਨ ਦੇਖੁ ਯਾਨ ਮਹਾਰਧਾਨੀ ॥ ਸਿੰਘ ਬਿਅ

ਪ੍ਰਥਮਾ ਲਤਾ ਪਸੁ ਪੋਖ ਅਨੇ ਕਹੀਏ ਸੁਕਚਾਨੀ॥ ਤ
ਤਤ ਜੋਇ ਹੋਰ ਬੁਧੀ ਤੁਮ ਜਾਨ ਪ੍ਰਥੀਨ ਬਡੇ ਸੁਗਗਿਅ
ਨੀ॥ ਧਿਆਸੁ ਭੁਏ ਤਹਾ ਹੀ ਚਲੀਏ ਹੋਰ ਜਿਹ ਕੂਪ ਸੁਰ
ਵਰਿਆਨੀ॥ ੬੭॥ ਸਵੈਯਾ ਤਬ ਹੀ ਸੀ ਅਮਾਤ ਰਿਸ
ਤਤੁ ਏ ਸੁਤ ਆਨ ਕਹਾ ਹਮ ਕੋ ਪਹੁ ਚਾਯਾ ਬਨ ਦੇਖ ਮ
ਹਾਤਰ ਲਾਗਤ ਹੋ ਜਲੁ ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਸੁਪਨੇ ਨਹੀ ਪਾਇਯੋ
ਕੋਹ ਰਿਸਿਆ ਲਭੁ ਯਿਗ ਜਹਾ ਤਹ ਆਨਿ ਨਿਵਾਸੁ ਏ ਯੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਕਾਇਯੋ॥ ਏਹ ਤਜੋ ਛੁਟੋ ਦੁਖ ਤੇਤ ਬਜਾਨ ਕੀਮ
ਤ ਏਹੋ ਰਹਿ ਗਇਯੋ॥ ੬੮॥ ਛੁਪਾ ਦੁਖ ਤਬ ਚਨ ਸੀ
ਅਮਾਤ ਲਖਨੋ ਸੋ ਕਹਤ ਸੋ ਕਵਤਿ॥ ਮਹਾ ਸਘਨ ਬਨ ਜ
ਹਾ ਸਲ ਲਨ ਹਿਦਿ ਸਟਿ ਪਰਤ ਕਤਾ॥ ਲੇਡਾਰ ਯੋਤਿ ਹ
ਠਵਰ ਤਿਸ ਚਜਿ ਮਨਿ ਸਅੰਧ ਯਾਹੀ॥ ਪੇਖ ਡਰਤ ਮਮ
ਪ੍ਰਾਨ ਰਮਾਇ ਮਕਹ ਤਉ ਚਾਹੀ॥ ਤਬ ਲਛਮਨ ਬਿਨ
ਤੀ ਕਰੀ ਗਾਥ ਜੋਰ ਪਾਇਨ ਪਰਤਾ॥ ਨੀਰਲਿਆ ਵਤ ਹਰਿ
ਅਬਹਿ ਲੇਤ ਕ੍ਰਮੰਡਲ ਕਰ ਪਰਤਾ॥ ੬੯॥ ਕਬਿਤਾ॥
ਲੇਤ ਨੀਚ ਭਾਜਨ ਚਲ ਯੋਹੋ ਅਨਿਤ ਜਬ ਜਨ ਕਜਾ ਜੀ ਕਹ
ਯੋਹੋ ਇਕੋ ਲੀਮਨ ਡਰਹੋ॥ ਸਿੰਘ ਮਿਰਗ ਦੇਖ ਪ੍ਰਾਇ ਜਾਤ
ਹੋਨਿ ਕਲ ਮੇਰੇ ਸਨਹੁ ਤਾ ਤੇਤ ਬਿਨ ਹੋ ਪੀਰ ਜੁਨ ਪਰਹੋ॥
ਜੋਰ ਕਰਿ ਕਹੀ॥ ਤੇਹ ਸੋ ਕੋ ਕੋ ਨਿਵਾਰ ਮਾਤ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿ
ਕੋਨ ਤੇ ਸਮਾਨ ਕਰਿਹੋ॥ ਏਕ ਪਲ ਕਮਾਹਿ ਨੀਰਲ ਆਵ
ਤਹੋ ਤਾਤ ਕਾਲ ਗਯਾਨ ਰਿਦ ਪਾਰਿ ਅਬਰਖ ਪਰਿਹ
ਰਿਹੋ॥ ੭੦॥ ਕਬਿਤਾ॥ ਲੇਤ ਹੀ ਕ੍ਰਮੰਡਲ ਚਲ ਯੋਹੋ
ਅਨਿਤ ਜਬ ਸੀ ਅਜੀ ਅਸੋ ਕਮਨ ਚਿਤ ਕਰਤ ਮਨ ਮੈ॥
ਨਿਕਸਤਿ ਪੀਅਹੀ ਨਤੀ ਅਮਿਲੀ ਹੋਨ ਗਰਮਾਹਿ ਬਹੁ
ਹੋ ਜਲ ਗਾਗ ਰਿਗੀ ਹੋ ਪਰਨ ਮੈ॥ ਕੁਾ ਜਨ ਤੇਰਹਿ
ਯੋ ਜਲ ਭੁਲਾਇ ਰਿਹੋ ਉਪਰ ਮਹਿ ਬਾਏ ਮਿਰਗ ਰਾਵਨ
ਖਰਬੋਲ ਯੋ ਦਖਨ ਮੈ॥ ਸਯਾਰ ਕਰਤ ਸੋਰ ਭੋਰ ਏਤ
ਅਪਸਗਾਨ ਭੁਏ ਤਉ ਪਤਿ ਕਾਤ ਛਾਡਿ ਚਲ ਜੋਹੋ ਬਨ
ਮੈ॥ ੭੧॥ ਛੁਪਾ ਲਖਨ ਗਇਯੋ ਤਟ ਰਿਗਾ ਸੀ ਅਤੁ
ਰਧ ਰਿਮੁ ਛਾਨੀ॥ ਮਹਾ ਸਘਨ ਬਨ ਨਿਰਖਿ ਸੀ ਅ

ਜੀਅਮਨਿਸੁਕਚਾਨੀ॥ਮ੍ਰਿਤੁਨਤੁਲਤਨਬਰਨਦੇ॥
 ਸੁਪਸਕਲਾਭਿਸਾਰੀ॥ਤਿਹਅਵਸਰਿਲੇਸਲਲ
 ਆਇਦੇਖੀਮਹਿਤਾਰੀ॥ਨੀਰਕੁਮੰਡਲਥਿਕਛਪ
 ਹਿਰਬੁਧਾਕੁਯੇਨਹਿਸੁਪਕਰੀ॥ਦਿਨਹਾਰਬਲਵਾਨ
 ਅਤਿਕਾਂਹੁਤੇਨਾਹਨਟਰੀ॥੭੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਪੋਨ
 ਪ੍ਰਚਿਤੁਚਲੋਯੇਜਬਹੀਤਬਭਾਜਨੀਰਗਿਰਯੇਧਰ
 ਨੀ॥ਜਬਛੀਟਪਰੀਤਿਹੀਅਜਬੋਸੁਪੁਰਤਕੁਈਤ
 ਬਹੀਤਰਨੀ॥ਨਿਨਚੁਘਾਰਤਿਹੀਜਨਨੀਜਗਚਿਤ
 ਕਰੀਪ੍ਰਭੁਕੀਘਰਨੀ॥ਰਬਅੰਰਅਨਿਤਨਿਹਾਰਰਹੀ
 ਤਨਸੇਕਮਹਾਮਨਸੈਜਰਨੀ॥੭੩॥ਸਵੈਯਾ॥
 ਪੇਖਰਹੀਚਹੰਚਿਰਸੀਆਰਬਅੰਰਅਨਿਤਨਨੀ
 ਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ਖਾਇਤਵਾਰਿਗਿਰੀਧਰਨੀ॥ਜਿਮਥ
 ਰਜਬਾਰਥਿਹੀਨਬਿਚਾਰਯੋ॥ਹੋਤਮਲੀਨੁਤੁਈ
 ਛਿਨਮੈਛਥਪੋਖਤੁਖਾਰਿਜੇਸੇਬਨਜਾਰਯੋ॥
 ਜਗਮਾਤਰਿਸਾਤੁਰਈਤਬਹੀਧਰਿਤੋਮ੍ਰਿਤਕੁਕ
 ਤਿਨਹਿਸਿਭਾਰਿਯੋ॥੭੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਕਰਿਜੇ
 ਰਕਹੀਤਬਹੀਧਰਨੀ॥ਸੁਖਹੋਇਸੁਤਾਅਬਚਿਤਨ
 ਕੀਜੋ॥ਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਾਜਿਹਨਾਮਲੀ
 ਏਸਬਹੀਦੁਖਛੀਜੋ॥ਭਾਂਚਿਬਹੋਧਨਹੀਪ੍ਰਭੁਕੇਜੀ
 ਅਧਾਰਿਬਿਬੇਕਸਧਾਰਸੁਪੀਜੋ॥ਇਹਪਰਬੋਧ
 ਕੀਯੇਜਨਨੀਕੁਛਗਿਆਨਬਿਚਾਰਕੇਪੀਰਧਰੀ
 ਜੋ॥੭੫॥ਸਵੈਯਾ॥ਕੁਛਪੀਰਧਰੀਸੀਅਮਾਤ
 ਤਬੈਜਬੁਏਉਪਦੇਸੁਕੀਯੋਧਰਨੀ॥ਤੁਮਹਿਆਨ
 ਗੋਮਨਰੇਖਤਜੋਜਗਧਾਯਤਿਹੋਅਪਨੀਕਰਨੀ
 ਵਹੁਪਾਵਨਗਾਮਕ੍ਰਿਪਾਲਸਦਾਇਹੋਵਨਹਾਰਿ
 ਨਹੀਦਰਨੀ॥ਤੁਮਸ੍ਰੀਰਘੁਬੀਰਸੋਪ੍ਰੀਤਕੋਰੇਮ
 ਨਧਿਆਨਧਰੇਪ੍ਰਭੁਕੀਚਰਨੀ॥੭੬॥ਛੁਪਾ॥
 ਪੀਰਧਰਨਸੁਹਦਈਜਨਕਜਾਤੋਖਤੁਯੋਮਨ॥ਗੋ
 ਗਾਤਹਿਪ੍ਰਭੁਪਠਯੋਕਰੀਮੁਹਿਬਿਨਦਕ੍ਰਿਪਾਘ

ਨਾਮੋ ਹਕਹੀ ਪੁਰੁ ਕਹੀ ਸੀਅ ਜੀਅ ਇਹ ਠਹਿਰਾਇ
 ਯੋ। ਜੋ ਨਹਾਰਿ ਬਲਵਾਨ ਤਹਿ ਨਹਿ ਜਾਤਿ ਮਿਟਾਇ
 ਯੋ। ਗੰਮਨਾ ਮਸਿਮ ਰਨ ਕਰੈ ਇਹ ਬਿਚਾਰਿ ਰਿਦਧਾ
 ਰਿਯੋ। ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਦੁਖ ਮਤਗਾਨੀ ਕੈ ਨੈਨਿ ਗਾਰਿਯੋ
 ੭੭। ਛਪਾ। ਨਿਰਖ ਸੁਕੁ ਗਵਨ ਥਸੀਅ ਜੀਅ ਕੁਛ
 ਪੀਰਧ ਬਿਯੋਤ ਬਾ। ਗੰਮਨਾ ਮਹਿ ਤਕੀ ਚਿਗਯਾਨ ਭੋ
 ਪਜਿ ਚਿਰਿਦ ਮਹਿ ਜਬਾ। ਦੁਖ ਮਾਪਾ ਚਿਤਿ ਹਠ ਵਹਨਿ
 ਮਚੈਦ ਨ ਸੀਫ ਲਜਹਿ। ਬੰਦ ਪੀਪਲ ਅਖੌੜੇ ਟਿਲ
 ਵੰਗਲਾ ਚੀਚ ਪਕਤਹਿ। ਸਲਤਮਾ ਲਕਦ ਬਬਹੁ
 ਸਿਬਲ ਅੰਬ ਪੁਰਾ ਅਤਿ। ਤਮਾ ਮਾਵ ਸਰੈ ਨ ਜਿਮ
 ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਰਹ ਬਹੁ ਬਸਤਿ। ੭੮। ਸਵੈਯਾ। ਸਿੰਘ
 ਬਿਐ ਪ੍ਰਸਿਅ। ਚਿਤ ਹਾਪ ਸੁਮੈਰ ਅਨੇ ਕਰਹੈ ਤਿਹ
 ਮਾਹੀ। ਕੋਲ ਕਿਰਾਤ ਕਰਿ ਗਜਗਾ। ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖ ਨ ਕੀਰਾ
 ਨਤੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ। ਮੋਰ ਚਕੋਰ ਕਧੇ ਤਪੈ ਸੁਖ ਸਾਰਕ
 ਹੋ ਸੁਭਯੋ ਗਫਿਗਾਹੀ। ਕੋਕਲ ਕਾਕ ਬਿਹੰਗਾਰੇ ਸੁਖ
 ਹੋਤ ਸੀਅ ਸੁਭਯੋ ਨ ਕਹਾਹੀ। ੭੯। ਸਵੈਯਾ। ਪਸ
 ਪੰਛੀ ਤਹਾ ਮਲ ਸੇਵ ਕਰੈ ਕੁਛ ਤੇ ਖਰਇਯੋ ਸੀਅ ਮਾਤੋ
 ਤਥੋ। ਬਹੁ ਪੰਖ ਭਗਾਇ ਕਰੈ ਬਰਖਾਪ ਬਿਛਾਇ ਰਹੈ
 ਹੁਇ ਪੁਜ ਬੋ। ਫਲ ਬੀਨ ਪਰੈ ਤਿਹ ਹੋਇ ਛੁਪਾਨਹਿ
 ਨੈਨ ਅਗੋ ਚਰਹੈ ਇਕ ਬੋ। ਇਕ ਪੀਯ ਬਿਯੋਗਾਰਹੈ ਜੀ
 ਅਮੋ ਦੁਖ ਮੋਰ ਦੁਖੇ ਛੁਨ ਮਾਹਿ ਸਬੋ। ੮੦। ਕਬਿਤ
 ੭। ਜੋ ਨਹਾਰਿ ਸੀਸ ਪਰੈ ਗੰਮਨਾ ਮਧੀ ਤਕਹੀ ਜਨ ਕਰਾ
 ਪ੍ਰਬੀਨ ਜਾਪ ਕਰਤ ਜਗਦੀਸ ਕੋ। ਪੁਰੁ ਤੇ ਅਨਾ ਬਨਾ ਬ
 ਬੋਰ ਨਹਿ ਕਾਂਹੁ ਸਾਥ ਬਿਪਨਾ ਬਲਿਵਾਨਿ ਟਰਤਿ ਨਾਹ
 ਲੇਖ ਸੀਸ ਕੋ। ਮੋਰ ਕੁਛ ਚਿਤ ਨਾਹਿ ਸੇਕ ਕਰਤ ਰਿ
 ਦੇ ਮਾਹਿ ਬਾਛੇ ਕਲਿਯਾਨ ਦੇ ਹਿਰਾਰੁ ਜਲ ਤਈ ਸ
 ਕੋ। ਚਕਰ ਰਪੁ ਬੀਰੁ ਜੀ ਬਿਖਾਸ ਬਥਾ ਦਤ ਜੋ
 ਸਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਮੁਛੇ ਰੇਦ ਸਬੀਸ ਕੋ। ੮੧। ਸ
 ਵੈਯਾ। ਗੰਮਨਾ ਮਸਿਮ ਰਨ ਕਰੈ ਇਹ ਬਿਚਾਰਿ ਰਿਦਧਾ
 ਰਿਯੋ। ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਹੁ ਦੁਖ ਮਤਗਾਨੀ ਕੈ ਨੈਨਿ ਗਾਰਿਯੋ

ਅਨੰਦਮਾਨਤੁਈਤਬਹੀ॥ਜਨਸ੍ਰੀਰਘਬੀਰਤੇਜੇ
 ਬਿਛੁਰੇਸੁਖਹੋਤੇਨਹੀਤਿਨਕੇਕਬਹੀ॥ਨਿਸਪ੍ਰਭ
 ਮਨੋਰਥਜੀਅਭਹੋਧੂਰੁਜਾਇਮਿਲੇਉਡਕੇਅਥ
 ਹੀ॥ ੮੨॥ ਛੁਪਾਏਕੋਦਿਵਸਸੀਅਮਾਤਬਿਰ
 ਹਥਸਰੁਈਬਿਕਲਤਨਾਕਰਤਅਧਕਬਿਰਲਾਪ
 ਸੁਨਤਨਹਿਧੀਰਧਰਤਮਨਾ॥ਘਲਛਮਨਹੰਗਮ
 ਉਲਟਿਮੁਖਰਟਤਸੇਕਚਿਤਾ॥ਤਿਹਅਵਸਰਰਿਖਥ
 ਲਪਠਯੇਬਨਕੇਦਮਲਹਿਤਾ॥ਦੁਖਤਬਚਨਤੀਅ
 ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਿਤਹਪ੍ਰਾਪਤਿਰੁਇਯੇਸਿਖਮੰਨਿ॥ਰਘੁ
 ਬਿਸਨਕੀਬਾਮਯਹਿਮਨਬਿਚਾਰਤਿਹਸੀਸਪੁ
 ਨਿ॥ ੮੩॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆਤਹਿਥਾਲਕਪ੍ਰਾਪਤਿ
 ਰੁਇਯੇਦੁਖਤਨਹਾਸੀਅਮਾਤਾ॥ਹਾਥਜੇਰਬਿਨ
 ਤੀਕਰੀਥਾਲਮੀਕਰਿਖਤਾ॥ਥਾਲਮੀਕ
 ਰਿਖਤਾਤਥਾਤਕਰਬਿਨਵਉਚਾਰੀ॥ਕਵਨਕਲ
 ਇਹਠਾਇਧਾਇਧਾਰਯੇਮਹਤਾਰੀ॥ਕਵਨਛਰ
 ਤਮਗਯੇਸੁਨਉਦਮਾਨਮਹਾਜਹਿ॥ਦੁਖਤਨਹਾਸੀ ੭
 ਅਮਾਤੁਰੁਇਯੇਪ੍ਰਾਪਤਥਾਲਕਤਹਾ॥ ੮੪॥ ਸਦੈ
 ਯਾਕਰਜੇਰਕਹੀਬਿਨਤੀਸੀਅਕੋਰਿਖਥਾਲ
 ਤਥੇਯਹਿਗੁਪਸੁਨਾਇ॥ਤਜਿਕਚਿਨਗਾਇਯੇ
 ਇਹਠਚਿਰਤਮੈਕਿਹਦੁਖਨਤੇਬਨਥਾਸਪਠਾਈ॥
 ਪੁਨਿਨਾਮਕੋਅਪੁਨਾਹਮਕੋਪੁਨਨਾਹਿਕੋਨਾਮਿਕ
 ਹਸਮਾਈ॥ਤਜਸਿਕਨਿਸਿਕਕਹੋਜਨਨੀਪਦਨ
 ਹਿਕੋਰੇਤੁਹਿਗਮਦਹਾਈ॥ ੮੫॥ ਸਦੈਯਗਾਸਿਸ
 ਥਾਤਸਥੇਜਥਮਾਤਸਨੀਤਬਹੀਤਿਹਕੋਬਿਧਿਤਾ
 ਥਸੁਨਾਈ॥ਐਧਰਹੋਸੀਅਨਾਮਕੋਹੋਜਗਨਾਥ
 ਰੁਤਾਰਿਪ੍ਰਤੁਹਪ੍ਰਗਾਈ॥ਸਾਥਅਨਿਤਦੀਯੇਯਮ
 ਰੇਤਿਹਿਇਛੁਕਰੀਬਨਥਾਸਪਠਾਈ॥ਨਾਹਿਛੁ
 ਉਕੀਚਿਜਨਨੀਤਮਕੋਰੇਤਾਤੁਸਦੇਹੁਥਤਾਈ॥

੮੬) ਸਵੈਯਾ ਸੁਹਿਬਾਤ ਕਹੀ ਸਬ ਹੀ ਤੁਮ
 ਕੋ ਕਛੁ ਨਾ ਹਿਦੁਗਾ ਉਕੀਯੋ ਮਨ ਮੈ ॥ ਰਿਖ ਕੋ ਨ
 ਕੋਤਾ ਤੁਸੁ ਬਾਤ ਕਹੋ ਕਿਹ ਕਾਜ ਪਠਯੋ ਤੁਮ ਕੋ
 ਬਨ ਮੈ ॥ ਰਾਕਨ ਮਕੋਹਿ ਨਿਜ ਠਾਉ ਕਹੋ ਕਛੁ ਨਾ ਚ
 ਸੋ ਕੋਚ ਕਰੇ ਤਨ ਮੈ ॥ ਤੁਮ ਧੀਰ ਪਰੇ ਸੀ ਅਮਾਤ
 ਅਥੈ ਸਬ ਤੇ ਹਿਸੁ ਨਾ ਵਤ ਹੋਇ ਨ ਮੈ ॥ ੮੭) ਛਿ
 ਧਾ ॥ ਸੁਨ ਹੁਮਾਤ ਸਬ ਬਾਤਿ ਸਿਖ ਯਹ ਸਬਾਲ ਮ
 ਕ ਮੁਨਿ ॥ ਚਲਿ ਆਯੋ ਇਹ ਠਾਵੁ ਤਬ ਤਬ ਤਹਿ
 ਸੁਵਨ ਸੁਨਿ ॥ ਕਿਦਮੁ ਲਹਿਤ ਪਰ ਕੋਚ ਹ ਹਿ ਹੀ
 ਗਾਤ ਮਾਹੀ ॥ ਚਰਨ ਰਹਿਯੋ ਲਪਟਾ ॥ ਏਨ ਨਰ
 ਲੀਏ ਅਬ ਤਹੀ ॥ ਮਹਾ ਸੁਨ ਉਦਿ ਆਨ ਯਹਿ ਰਹਨ ਕੋ
 ਇਹ ਠਾਵੁ ਰਹਿ ॥ ਤਹਾ ਪਧੋ ਕਿਧਾ ਕਰਿ ਅਨਕ
 ਮੁਨੀ ਸੁਰ ਰਹਤ ਜਗ ॥ ੮੮) ਸਵੈਯਾ ਬਾਲਕ
 ਹੀ ਕਰ ਜੋਰ ਤਬੋ ਰਿਖ ਆਸੁ ਮਕੋਚ ਲੀਏ ਮਹਿਤਾ
 ਗੀ ॥ ਜਲ ਪਾਵਨ ਰੇ ਗਾਤ ਹਾ ਅਚੀਏ ਜਗਾ ਸੇਵਕ
 ਰੇ ਮੁਨਿ ਕੀ ਸਬ ਨਾਗੀ ॥ ਠੋਰ ਬਚਿਤ ਅਨਖ ਮਹਾਤ
 ਹਾ ਸੀ ਤਲ ਮੰਦ ਸੁਰੀਧ ਬਿਯਾਗੀ ॥ ਸੋ ਕਤ ਜੋਰ
 ਪਈ ਰਹੁ ਜੋ ਸਿਸ ਬਾਤ ਤਬੋ ਇਹੁ ਗਾਤ ਉਚਾਚ
 ੮੯) ਸਵੈਯਾ ਸੀ ਅਮਾਤ ਕਹੀ ਸਿਸ ਕੋਤ ਬ
 ਹੀ ਸੁਤ ਜਾਹੁਤ ਹਾ ਰਿਖ ਪਾਹਿ ਅਥੈ ॥ ਤੁਮ ਜਾਹਿ
 ਪਨਾ ਮਕੋਚ ਹਮਲੀ ਸਮਝੁ ਏਕ ਹੋਤਿ ਹਬਾਤ ਸੋਥੈ
 ਆਪ ਰਿਖਾਇ ਚਲਿਯੋ ਰਿਖ ਆਸੁ ਮਕੋਚ ਰਬ ਤਿ
 ਕਹੀ ਸਮਝੁ ਏਤ ਬੈ ॥ ਬਨ ਮਾਹਿ ਰੁਮਾ ਦੁਖ ਪਾਵ
 ਤਹੈ ਨਹਿ ਸੋਕ ਨਿਵਾਰਤ ਮਾਤ ਕਬੈ ॥ ੯੦) ਸ
 ਵੈਯਾ ॥ ਜਗਾਤ ਤਦੀ ਚਿ ਬਨ ਬਾਸ ਸੀ ਅਮਾਤ ਜਿ

ਤਾਹਿਅਨਿਤਗਇਯੋਬਨਮੈ॥ਚਲਿਤਾਹਿਯੁ
 ਬਧਕਰੋਰਿਧਜੀਨਹਿਧਾਇਤਿਆਹਿਤਿਯੋਫਿਨ
 ਮੈ॥ਤਜਗਮਅਗਮਤੁਇਯੋਕਿਰਕੇਤੁਮਆਧਿ
 ਬਿਚਾਰਕਰੋਮਨਮੈ॥ਇਹਥਾਤਕਹੀਮਨਥਾਲਜਥੇ
 ਤਿਹਬਿਆਕੁਲਪ੍ਰਾਨਭਏਤਨਮੈ॥੯੧॥ਸਵੈਯੁ
 ਆਥਾਤਿਸੁਨੀਰਿਧਗਇਰਹਿਯੋਚਕਨਰਕੇਸੇਗਲੀ
 ਏਤਹਿਆਇਯੋਧਾਇਧਾਕ੍ਰਿਸਜਾਇਕਹੀਸੀਅਪ
 ਇਨਤੁਪਰਿਸੀਸਫੁਹਾਇਯੋਭੇਟਧਰੀਨਥਾਤਿ
 ਕਹੀਥਰਿਤਾਗਭੁਯੁਮਾਤਦਿਯਾਯੋ॥ਚਲੀਏਮ
 ਹਿਯਾਮਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੋਹਮਤਾਰਨਕੇਜਗਨਾਥਪਠਾ
 ਏਯੋ॥੯੨॥ਕਿਰੁਲੀਆਕਾਰਨਕਿਹਆਵਨ
 ਤਾਇਯੋਕਹੁਬ੍ਰਿਤਿਤਮਯੁਮਾਤਾਸੇਕਤਜਹੁਰਧਪਤ
 ਰੁਜਹੁਰਧਿਯੋਸਰੁਕਸਲਾਤਾਹੈਏਯੋਸਰੁਕਸਲਾਤ
 ਰਾਮਸਿਮਗਨਿਨਿਤਕੀਜੋ॥ਹੇਨਹਾਰਥਲਯਨਕੁਦਨ
 ਸਿਰਦੇਸਧਰੀਜੋ॥ਧੁਨਪਠਯੋਇਹਕਸਪਤਿਤਲੇ
 ਗਨਨਿਸਤਾਰਨਾ॥ਕਹੁਬ੍ਰਿਤਿਤਮਯੁਮਾਤਭਯੋਆਵਨ
 ਕਿਹਕਾਰਨਾ॥੯੩॥ਛਯਾਸੁਨਹੁਤਾਤਮਹਿਥਾਤ
 ਸਕਲਸਮਯੁਇਕਹੇਤੁਭ੍ਰਿ॥ਰਜਕਬਚਨਜੀਅ
 ਧਾਰਿਗਮਥਨਥਾਸਦੀਯੋਮਭ੍ਰਿ॥ਲਛਮਨਦੀ
 ਨੇਸੇਗਤਾਹਿਮਹਿਧਠਯੋਸਲਲਿਹਿਤਾ॥ਤਜਤਤ
 ਦਨਸੇਗਇਯੋਦੁਖਤਿਹੇਮਰਛੁਪਭੀਫਿਤਾ॥ਇਹ
 ਪ੍ਰਕਾਰਆਵਨਭੁਯੋਸੁਨਹੁਧਿਤਾਬਿਰਤੇਤਸਥਾ॥
 ਕਪਤਬਚਨਗਦਗਦਭੁਯੋਬਿਕਲਹੇਇਧਰਿਹਿ
 ਹੀਤਥਾ॥੯੪॥ਛਯਾਥਿਕਲਬਦਨਸੀਅਦੇ
 ਅਤਥਹਿਮਨਿਭਯੋਸੇਕਵਤਿ॥ਤੀਅਥਾਇਥਿਲ

ਲਾਹਿਯਾਇ ਚਾਪੈ ਜਲ ਸਿੰਚਤਾ ਜਤਨ ਕਰਤਿ ॥
ਕਾਲ ਤਬ ਹਿਤਿ ਨ ਚੈਤਨ ਕੀਨੀ ॥ ਗਯ ਜੇਰ
ਕਰ ਬਿਨ ਵਤਾ ਹਿਥ ਪੁਧੀ ਹਜ ਦੀਨੀ ॥ ਹੁਇ ਪੈਗ
ਮਕਿ ਪਾਲਤੁ ਭ੍ਰਿਚਿਤ ਨਿਵਾਰ ਹੁਮਾਤ ਚਿੰਤਾ ॥
ਲੋਗ ਕਿਤਾ ਰਖ ਕਰਨ ਹਿਤ ਗਾਗਾ ਤਦ ਪੂਰੁ ਪਠ
ਯੋਇਤੀ ॥ ੯ ॥ ਛਾਯਾ ਅਧ ਕੁ ਬਿਨ ਵਰਿਖ ਕਰੀ
ਕਛੁਤ ਬਧੀ ਰਧ ਗੀਸੀ ਆਮ ਮਾਸੁ ਮਚ ਲਿਮਾ
ਤਸੇ ਕੋ ਸਕੁਤ ਜਹੁ ਰਖ ਹੋਆ ॥ ਜਨ ਕਾ ਪਿਤਾ ਸੁਮ ਜਾਨਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰਿ ਚਲਹੁ ਸੇਵਿ ਮੁਕ੍ਤਿ ॥ ਤਨ ਕ ਸਿਕਨ ਹਿਕਰ ਸੇ ਹਿਸੀ
ਗਮ ਚੈਦਤੁ ਭ੍ਰਿ ॥ ਬਹੁਤ ਦੀਨਤਾ ਮੁਨਿ ਕਰੀ ਨਾਹ ਬਾਲੁ ਪਾਇ
ਨਪਰਤਾ ॥ ਤਬ ਹਿਜਨ ਕਜਾ ਸੇ ਕਹਿਤਿ ਰਿਖਿ ਕੁਟੀ ਅਕੇ ਪਰ
ਧਰਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਛਾਯਾ ਬਾਲਮੀ ਕਰਿਖ ਕੁਵਨਾ ਵਨ ਕ
ਰਿਸੀ ਅਗਟੀ ਜਬਾ ਨਹਿ ਰੀਤ ਧਗਾ ਪਰਤ ਕਰਤ ਦੁਆਦ
ਅਰੇ ॥ ॥ ਤਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਾਮ ਕਛੁ ਕੁਪੀ ਰਜ ਚਿਤ ਪਰਯੋ ॥
ਰਾਮ ਚਰਨ ॥ ॥ ਧਾਰੇਤ ਬਹਿ ਹਿਤ ਆਸੁ ਮਕਰਿਯੋ ॥ ਕਰਨ ਕ
ਰਮ ਕੀਰੇਖ ਅਤਿ ਸੇਕਾ ਹੁਤੇ ਟਰਤਨ ਹਿ ॥ ਜਗਤ ਮਾਤ ਜਬ ਸਿਰ
ਧਰਤ ਕਵਨ ਕੀਟ ਸਬੋਲੋ ਗਯਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਇਤ
ਸ੍ਰੀ ਸੀਅ ਆਗਮ ਨਿਬਾਲ ਮੀਕ ਅਸਥਾਨਿ ਪ੍ਰਥਮ ਅੰਕ ਸਮਾ
ਪਤੀ ॥ ੧ ॥ ਕੇਡੁਲੀ ਆ ॥ ਦਰਸਨ ਦਰਲੈ ਭਜਨ ਕਜਾ ਧ
ਜਤਾ ਸੇਵ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ॥ ਗਿਗਾਤੁ ਟਿ ਆਗਮ ਸੁਨਤਿ ਰਿਖ ਨਿਬਟੁ
ਯੋ ਅਹਿ ਲਾਦਾ ॥ ਰਿਖਨ ਬਛਿਯੋ ਅਹਿ ਲਾਦ ਸਗਲੀਨੇ ਸੁਤ ਨਾਰੀ
ਬਾਲਮੀ ਕਰਿਖ ਕੁਵਨ ਸਕਲ ਆਇ ਹਿਤ ਪਾਗੇ ॥ ਭਿਟ ਏਤ ਮੁਨਿ
ਬਚਗਨ ਸੀਅ ਹਿਤ ਪਰਿਪਰਸਨਾ ॥ ਯੋ ਜਤਾ ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾਇ ਜਨ
ਕਜਾ ਦਰਲੈ ਭਦਰ ਸਨਾ ॥ ੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਆਵ ਤੇ ਰਿਖੀ ਸ੍ਰੁਰ
ਸਥਾ ਜਨ ਕਜਾ ਕੇਦਰ ਸੇਹਤ ਜੇ ਜੇਤ ਦਰੀ ਗਰਹਤ ਅੰਗੁ ਤੇ ਬਨ
ਮੈ ॥ ਬੇਨ ਚਿਕਰਤ ਪਰਤ ਪਾਇ ਕਹੈ ਸੀਅ ਮਾਤ ਜੁ ਕੇ ਅੰਗੀ ਕ੍ਰਿਤ
ਕਰਹੁ ਮਾਤ ਦਲੀ ਏਤ ਵਨ ਮੈ ॥ ਤਾਗ ਉਦੇ ਕੁਏ ਦਰਸ ਪਾਯੋ ਰਘ
ਬੀਰਹੁ ਕੋ ਕੀਨੋ ਕ੍ਰਿਤਾ ਰਖ ਸੁਭ ਲੋਗਨ ਕੋ ਛਿਨ ਮੈ ॥ ਗਮ ਰਮਾ ਕੁੰਦ
ਨਹਿ ਹੁੰਦੈ ਸੇ ਜਾਨੈ ਸਥਾ ਬਿਦਯੋਤ ਸਦਨ ਚਲੇ ਹਰਖ ਹੋਤਿ ਮਨ ਮੈ ॥
੨ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਭਿਟ ਗਾਖਗਾ ਪੁਮ ਨਿਚਲੇ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਕੇ ਬਿਨੋ ਕ
ਰਿਗਾ ਬਜੇਰ ਚਰਨ ਸਿਰਨਾਯੋ ਹੋ ॥ ਜਪਤ ਪਸਿ ਜਮ ਸਭ ਸਭ

ਲੁਭਏ ਆਜੁ ਮਾਤ ਕੀ ਨਿਕਿਤਾ ਰਬੁ ਤੁਮ ਦਰਸੁ ਦਿਖ
 ਗਯੋ ॥ ਗੰਮੁ ਰਮਾ ਕੁਦ ਨਾਹਿ ਕੀਨ ਬੀਚਾਰੁ ਯੋਏ ਅ
 ਕੋਧਿ ਅਜ ਰਿਦੈ ਮਾਹਿ ਨੀਕੇ ਰਹਿ ਗਯੋ ॥ ਦੀਨ ਬਨ
 ਗੰਮੁ ਦੇਵ ਪਤਿ ਤਨਿ ਸਤਾਹਨ ਕੇ ਜਨ ਕਜਾ ਕੋ ਰਿਖਿ
 ਮੁਨਿ ਬਦਨੁ ਨਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਕਥਿਤਾ ਤਬਹਿ
 ਸੀ ਅਮਾਤ ਬਾਤ ਨਿਸਦੇ ਬਚਾਰੀ ਯਹੁ ਜੋ ਨਾਹਿ
 ਪ੍ਰਬਲ ਸੁਤੇਟਾ ਹੀ ਨਾਟਰ ਤੋ ॥ ਏਹੈ ਪ੍ਰਣਕੀਨ ਪ੍ਰਾਤ
 ਕਾਲ ਇਸਨਾਨ ਕਰਹਾ ਮਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਮਨ ਚਰਨਨ
 ਪਰਤਿਯੋ ॥ ਰਮਾ ਏਹੁ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਨਤ ਸੀ ਅ
 ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਥ ਮਧੋ ਆਨਏ ਕਥਾਰ ਕੁਜਨ ਕਰਤੋ ॥ ਰਮ
 ਬਰਿਤਾ ਗਨ ਅਨਗਾ ਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਸਨ ਕੀ ਏਹੈ ਜੀ
 ਅਜਾਨੀ ਹਰਿ ਕੀ ਨੋ ਚਰਤੋ ॥ ੪ ॥ ਕਥਿਤਾ ਅੰਸੇ
 ਖੂਤ ਸਾਥ ਜਬੁ ਬੀਤੇ ਦਿਨ ਕੇਤ ਕਤ ਬਏ ਕਦਿ ਵਸ ਬਾ
 ਲ ਮੀਕ ਹਾ ਬਜੇ ਰਿਕਹਯੋ ॥ ਰਹਨੇ ਕੀ ਠਠਿ ਰਨਹਿ
 ਦਲੀਏ ਅਬ ਕੁਟੀ ॥ ਹਿਮਾਤਾ ਜੀ ਸੇਕਤ ਜੇ ਚਰਨ ਅ
 ਤਗਹਿਯੋ ॥ ਯਹਿ ਤੇ ਭਯਾਨ ਮਨ ਲੀਜੈ ਹਮਾਰੀ ਕਹਿ
 ਸਿੰਘ ਬਿਆਘੁ ਦੇ ਅਸੇ ਹਿਯੀ ਅਰਿਦੁ ਪਦਹਿਯੋ ॥
 ਭੀਤਰ ਅਰੁ ਬਾਹਰਿ ਸਬ ਮੇਹਿ ਹੈ ਸਮਾਨ ਏ ਕਪੂਰ ਕੀ
 ਰਜਾਇ ਮਾਨ ਮਾਥੇ ਅਬ ਸਹਿਯੋ ॥ ੫ ॥ ਕ੍ਰਿਡੇ ਲੀ
 ਆ ਅੰਤਰ ਬਾਹਰਿ ਮਹਿ ਕੁਸਲ ਸੁਨਹੁ ਜਥਾਰੁ ਬ
 ਥੈਨਾ ਜਨ ਕਰੁ ਵਨ ਅਰੁ ਰਾਮ ਰਿਹੁ ਤਨ ਕਰੁ ਏਯੋ
 ਨਹਿ ਚੈਨਾ ਤਨ ਕਰੁ ਏਯੋ ਨਹਿ ਚੈਨਾ ਮੈਨ ਪਰਾ ਭੀਤ
 ਰ ਪਰਹਿ ॥ ਥੀਤਾ ਵਤ ਹਚਿ ਕਾਲ ਇਤਹਿ ਸਿਕਾਮ
 ਨਿਕਰਿਯੋ ॥ ਜਬ ਕੋ ਕੀਯੋ ਬਿਆਹੁ ਨਾਹਿ ਸੁਖ ਜੀਆ
 ਇਕਦਿ ਤਗਾ ਸੁਨਹੁ ਜਥਾਰੁ ਬਥੈਨ ਕੁਸਲ ਮਹਿ ਬ
 ਹਰਿ ਅੰਤਰ ॥ ੬ ॥ ਝੁਲਣਾ ॥ ਯਾ ਬੁਜੇ ਰਕੈ ਰਿਖਨ
 ਇਹ ਬਿਨਵ ਕੀਨੀ ਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸੋਕਨ ਵਾਰੀਏ
 ਜੀ ॥ ਜਨ ਕਰੁ ਵਨ ਸਮ ਜਾਨੀਏ ਕੁਟੀ ਮੇਰੀ ਰੋਖਤਿ
 ਆਗ ਕੇ ਚਰਨ ਤਹਿ ਪਾਰੀਏ ਜੀ ॥ ਵੈਰੁ ਭਾਉ ਰਘੁਨਾ
 ਥਕੇਤ ਨ ਕਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਿ ਆਨ ਮਨ ਮਹਿ ਬਚ

ਤੀਏਜੀ॥ ਤਜਹੁਚਿੰਤਨਿਹਚਿੰਤਾਥਿਸ੍ਰਾਮਕੀ
 ਜੇਗੰਮਨੰਮਮਨੰਮਾਹਿਸਿਤਾਹੀਏਜੀ॥ ੭੭॥ ਝੁ
 ਲਣਾ॥ ਤਾਤੁਮੇਸਥਥਾਤਹੈਕਹੀਸਾਈਕਦੋ
 ਤਾਂਤਿਅਥਸੇਕਕੋਤਿਆਗਿਕੀਜੈ॥ ਗਮਦਿਦ
 ਤਰਤਾਰਅਵਤਾਰਕਰਤਾਜਾਹਿਨੰਮਲੀਏਕੋਟ
 ਪਾਪਛੀਜੈ॥ ਗਜਾਜਨਕਬਿਦੇਹਸੇਪਿਤਾਮੇਲਾ
 ਕੋਤਾਹਿਕੇਪਟਤਰੇਕਦਨਦੀਜੈ॥ ਤੈਏਤਾਪਸਿ
 ਸਾਰਕੇਕਰਨਹਾਰੇਮੋਹਿਕਰਮਕੀਰੇਖਨਾਹਨਮਿਟ
 ਜੈ॥ ੮੧॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਤਗਾਰਿਖਗਜਸਿਰਤਾਜਸ
 ਥਮਨਕੋਚਗਨਸੇਵਤਜਨਕਗਾਇਮਾਨੋਥਿ
 ਆਹਿਸੇਪਸਾਹਾਤੁਲੀਤਾਤੀਕੋਗੰਮਚਿਦਗਾਰਿ
 ਦੇਵਜਿਹਜਗਤਿਜੰਨੋ॥ ਸਾਦਧਾਨਰਿਹਆਨਤਿ
 ਹਥਾਨਨਵਏਕਠੇਖਰੇਕੀਏਜੈਸੇਹੋਤਥਾਨੋ॥ ਕਰਨ
 ਕਰਮਕੀਰੇਖਨਹਿਟਰਤਟਚੀਸੀਅਮਾਤਉਹਥਾ
 ਤਮੁਖਤੇਥਥਾਨੋ॥ ੮੫॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਬਾਲਮੀਕਤਥ
 ਬੇਨਤੀਥਹਰਿਕੀਨੀਨਾਰਬਾਲਸੀਅਮਾਤਕੋਚਗ
 ਲਾਗੋ॥ ਮਾਨਲੀਜੀਏਥਾਤਕੁਸਲਤਹੈਵੈਸਮਾਪਾ
 ਏਕੋਦੁਖਸੁਖਜਾਹਿਤਿਜੋਗੋ॥ ਗੰਮਦੀਯੋਥਨਰਿ
 ਗਤਟਤਮਾਹੁਕੇਜੈਯੋਗਾਗਗਏਹੈਮੋਹਿਕਦੁਪੁਨਜਾ
 ਰੋ॥ ਪੁਤਹੋਏਹੈਤਹਿਥਲਵਿਤਭਾਗੀਅੰਰਜਾਹਿਸ
 ਮਾਨਨਹਿਸਰਆਗੇ॥ ੯੦॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆ॥ ਬਾਲਕ
 ਹਉਹੈਤਝੁਕੁਦਨਜਿਹਤੈਲੋਕਪ੍ਰਤਾਪਾਗੰਮਚਰਨ
 ਹਿਰਦੇਧਰਹਤਜਹੁਸੇਕੁਸਿਤਾਪਾ॥ ਤਜਹੁਸੇਕੁਸਿਤਾ
 ਪ੍ਰਥਾਪਤਮਹਿਦੈਬਿਦਾਰਗਾਹਿਨਹਾਰਬਲਵਾਨਿ
 ਮਾਤਅਥਰੇਖਨਿਵਾਰਗਾ॥ ਬਿਨਤੀਹਮਥੀਮਾਨ
 ਚਲਹਥੀਤਰਤਤਕਾਲਕਾ॥ ਜਿਹਤੈਲੋਕਪ੍ਰਤਾਪਭਵ
 ਨਤੁਝੁਹੋਏਹੈਬਾਲਕਾ॥ ੯੧॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਮਨਨਾਹਿਕ
 ਧੀਬਿਨਤੀਪ੍ਰਥਮੇਥਹੁਕੈਤਿਹਕੋਕਦੁਰਾਸਟੀਆ॥

੭

ਹੁਇਹੈਗਰਭਗੰਧਪਸਰੁਰਤੇਇਹੈਠੋਰਕੁਯਾ
 ਨਕਿਹਾਰਜੀਆ॥ਤਬਨਾਹਿਥਾਹਿਚਲੈਹਮ
 ਰੇਸੀਅਜੀਅਤਿਥੈਥਿਸਵਾਸਥੀਆ॥ਤਤਕਾ
 ਲਗਾਈਤਬਰੀਤਗਮੈਹਿਖਬਾਮਜਥੈਪਰਥਪ
 ਕੀਆ॥੧੨॥ਸਵੈਯਾ॥ਜਬਰੀਤਰਸੀਅਰਾ
 ਏਕਟੀਆਤਬਹੀਮਨਮੀਤ੍ਰਇਹੈਠਹਰਾਹਿਯੋ॥
 ਗਮਕੇਨਾਮਸਿਪ੍ਰੀਤਕਰੀਜੀਅਤੇਤਬਰੇਖਰਾਮਾ
 ਥਿਸਰਾਹਿਯੋ॥ਹਿਯਨਗਹਿਤਹਾਸੁਥਸੇਵਕਰੇ
 ਸੀਅਥਾਹਿਜਥੈਤਬਹੀਤਿਹਥਾਹਿਯੋ॥ਓਹ
 ਪ੍ਰਸੰਨਹੁਏਸਬਹੀਮਨਿਆਸੁਮਮਾਹਿਸੀਅਪ
 ਰਾਪਾਹਿਯੋ॥੧੩॥ਸਵੈਯਾ॥ਪ੍ਰਾਤਕਰੈਇਸ
 ਨਾਨਸੀਅਪ੍ਰਨਿਹਾਮਧਿਆਨਧਰੈਮਨਮਾਹਿ॥
 ਤੇਜਨਏਕਕਰੈਦਿਨਮੈਥਹਰੇਜਲਪਾਨਕਰੈ
 ਕਛਨਾਧੀ॥ਚਰਕਾਲਥਿਤੀਤਰੁਇਥਿਥਿਥਿ
 ਤਟਰੈਗਸਥੈਮਨਿਸੇਵਕਰਾਹੀ॥ਇਹਭਾਂਤਿਰੁਈ
 ਜਗਕੀਜਨਨੀਜਗਮੁਰਖਲੋਗਕਰਾਥਿਲ
 ਲਾਹੀ॥੧੪॥ਸਵੈਯਾ॥ਦੁਖਅੰਰਨਹੀਸੀ
 ਅਮਾਤਕਛੁਇਕਨਾਹਿਥਿਯੇਗਰਹਯੇਥਨੇਮੇ॥
 ਦਿਨਰੈਨਸੰਦਾਧੀਯਧਿਅਨਥਿਥੈਤਿਹਨਾਹ
 ਥਸਾਂਤਿਮਿਲੈਛੁਨਮੈ॥ਸੁਖਹੋਇਕੁਹਾਰਘ
 ਥੀਗਥਿਨਾਤਿਹਥਿਆਕੁਲਪ੍ਰਾਨਭੁਏਤਨੇਮੈ
 ਦੁਖਹੋਤਅਨੇਕਪ੍ਰਭੁਥਿਛੁਰੇਥਪਵਿਤਥਿਥੈ
 ਕਕਰੇਮਨੇਮੇ॥੧੫॥ਕੁੰਡਲੀਆ॥ਸੀਆਤੇ
 ਸਿਸੁਓਤਪੁਤਿਭੁਏਜਨਥਥੀਤੇਨਵਮਾਸਾ॥
 ਸੁਭਨਛੁੜਅਸੁਨੀਜਗਦਿਨਮਣਕੀਯੇਪ੍ਰ
 ਗਾਸਾ॥ਦਿਨਮਣਕੀਯੇਪ੍ਰਗਾਸਕ੍ਰਾਤਸੰਦਰ
 ਉਜਿਆਹੀ॥ਅਦਿਭੁਤਿਬਾਲਕਰੁਪ੍ਰਨਿਰ

9
 9

ਪਹਰਖੀਮਹਿਤਾਭੀ॥ ਭੈਨਿਸਮੈਸੁਤਿਦੇਖਿਚਿਤਸਚ
 ਬਿਨਸੀਜੀਅਤੇ॥ ਜਬਥੀਤੇਨਵਮਾਸਤੁਯੇਉਤਪਤਿ
 ਸਿਸੁਸੀਅਤੇ॥ ੧॥ ਅਭਿਲਾ॥ ਬਾਲਮੀਕਕੀਨਾਰਿ
 ਕਹਿਯੋਹੋਜਾਇਕੋ॥ ਸੀਆਕੇਜਨਮਯੋਪਤਖਿਲੋਕਹੁ
 ਆਇਕੋ॥ ਜਾਤਿਪਾਰਿਕੁਮਾਰਗੀਸੀਸਮੁਨਿਨਾਇਯੋ॥
 ਪੇਖਗਮਾਕੇਪੁਤਅਤਹਿਸੁਖਪਾਇਯੋ॥ ੧੭॥ ਅਭਿਲ
 ਟਈਬਧਾਇਸੀਅਰਿਖੀਸਰਧਾਇਕੋ॥ ਅਥਕੀਜੈਕੁ
 ਛੁਦਾਨਹਰਖਉਪਜਾਇਕੋ॥ ਦੀਜੈਰਾਮਅਸਥਾਨਈ
 ਹੋਸੀਕਲਪਕਰਿ॥ ਜਥਾਸਕਤਕੇਦਾਨਅਥੈਮਨਮਨ
 ਸਾਧਰਿ॥ ੧੮॥ ਅਭਿਲਾ॥ ਦਸਸਹੇਸ੍ਰਗੇਦਾਨਹੀਰ
 ਅਰੁਚੀਰਬਹੁ॥ ਕਿਚਨਦੇਹੋਜਾਇਕੁਵਨਨਿਜਦਿਜਨ
 ਕਹੁ॥ ਗਮਾਨਮਾਵਤਮੀਗਥਹੁਤਸੁਖਪਾਇਯੋ॥ ਤਿ
 ਹਅਵਸਰਰਿਖਗਯਰੁਤਹਾਚਲਿਆਇਯੋ॥ ੧੯॥
 ਅਭਿਲਾ॥ ਮੁਖਮੁਨੀਸਦੇਉਥਰੇਗੁਨਵਾਨਹੋ॥ ਸੁਰਿ
 ਸਾਸਤਜਥਬਾਰਸਕਲਰਿਖਜਾਨਹੋ॥ ਲਗਨਕਾਇ
 ਲਵਨਾਮਤੁਥੈਤਿਹਰਾਖਯੋ॥ ਹੁੰਹੋਗੰਮਸਮਾਨਿਬਚਨ
 ਤਬਭਾਖਯੋ॥ ੨੦॥ ਅਭਿਲਾ॥ ਤਿਹਅਵਸਰਿਮੁਨਿਵ
 ਰਸਕਲਚਲਿਆਏਰਿਖਧੰਮਾ॥ ਦੇਤਵਪਾਇਜਨਕੁ
 ਸਿਸੁਪਗਕਰਤਪ੍ਰਨਾਮਾ॥ ਸਿਸੁਪਗਕਰਤਪ੍ਰਨਾਮਗੰ
 ਮਸਮਥਾਲਿਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ਸਫਲਰੁਯੋਤਪਅੰਜੁਮਨ
 ਨਮਨਮਾਹਿਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਸਥਨਕਹੁਯੋਚਿਰਜੀਵਸੀ
 ਅਸੁਤਰਿਖਧੰਮਯੋਜਹਿ॥ ਚਲਆਏਰਿਖਧੰਮਸਕ
 ਲਮੁਨਿਵਰਿਅਵਸਰਤਹਿ॥ ੨੧॥ ਛੁਪਾ॥ ਚਰਨਪ
 ਰਸਸੀਅਤਾਤੁਚਲੇਮਨਿਆਸਮਕੇਜਥਾ॥ ਕਰਤਪੁਰਸ
 ਪਰਥਾਤਿਸਫਲਰੁਯੋਤਪਪ੍ਰਤਿਸਥਾ॥ ਦਰਸਯੋ
 ਸ੍ਰੀਰਘਬੀਰਰਿਖਨਮਨਿਇਹਠਹੋਗਈ॥ ਮਨਥਚਕੁ
 ਮਜੀਅਜਾਨਿਸਤਮਰੁਤਿਰਘਗਈ॥ ਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨ
 ਸਥਹਰਪ੍ਰਿਚਿਤਪ੍ਰਥਜਾਤਉਸਤਤਕਰਤਾਗੰਮ

੭

੦

ਰੂਪ ਸਥਾਨਾਤ ਸਿਰੁ ਪਾਨਾ ਹਿਰਦੈ ਮਾਨਿ ਵਰਿ
 ਪੋਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਹਰਖ ਹੋਤ ਸੀਆ ਮਾਤਿ
 ਰਖਾ ਸੁਤਿ ਤਦੁ ਗੀ ਸਥਾ ॥ ਅਟਕੁਤ ਬਾਲ ਸਰੁ
 ਪਥਰਨ ਕਹੁ ਬੁਧ ਅਲਪ ਕਥਾ ॥ ਨਿਰਕੇ ਨਿਸ
 ਰਜਨੀ ਸਦਿ ਵਸਦਿ ਨ ਮਾਇਛੁ ਬੁਛਾ ਜਤਾ ॥ ਨਹਿ
 ਮਾਵਤ ਸੀਅ ਅੰਗਾ ਜਾਹਿ ਸਿਰੇ ਦਾ ਬਿਰਾਜਤਾ ॥
 ਕੋਠ ਲਗਾਵਤਿ ਕਵਨ ਹਿ ਸੀਅ ਚੁਮਤਿ ਸਹਿ ਕੁ
 ਪਲਹਿਤਾ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨਿ ਜਨ ਕਜਾਤ ਜਤਿ ਸੇ
 ਕਸਿਤਾ ਪਚਿਤਾ ॥ ੨੩ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਅਤਿ ਬਚਿਤ
 ਸੁਤ ਬਰਨ ਪੇਖ ਸੁਰਨ ਰਮਨ ਸੋਹਤਾ ॥ ਰਿਖ ਆਸੁ ਮ
 ਮਹਿ ਰਹਿਤਿ ਪੇਖੁ ਪਲਨੇ ਵਹੁ ਸੇਵਤਾ ॥ ਮੰਜਨ ਕਰਿ
 ਸੀਅ ਮਾਤ ਪ੍ਰਾਤਿ ਸਿਰਨ ਚਿਤ ਲਾਵਤਾ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰ
 ਸੰਨ ਸੁਖ ਬਾਂਸੁ ਰਾਂਸੁ ਤਕੈ ਲਗਾਵਤਾ ॥ ਬਾਲ ਸੀ
 ਕਸੁਤਤੀ ਅਸਕਲ ਅੰਕਨ ਮਾਵਤ ਹਰਖ ਮਹਿ ॥
 ਬਿਸਨ ਪਾਸੁ ਸਮਕੁਟੀ ਯਹਿ ਰਮਾਂਗਾ ਮਸੁਤ ਚਕ
 ਜਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਭਈ ਸੁਦਤਿ ਮਨ ਸੀਅ
 ਗੀਅ ਕਛੁ ਪੀਰ ਪੁਰਯੋਤ ਬਾ ॥ ਹੋਤ ਜਨ ਕਜਾ ਹਰ
 ਖ ਕਰਤ ਬਾਲ ਕਕੋਤ ਕਜ ਬਾ ॥ ਰਿਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਤ
 ਹੋਤ ਪੇਖ ਬਾਲ ਕਅਦਿਉਤਿ ਛੁਬਾ ॥ ਨਾਰ ਬਾਲ ਸ
 ਵਪਾਨਟ ਰਤਨ ਹਿ ਕਤ ਹਿਉਤ ਹਿਉਤਿ ॥ ਕੁਸਕੇ
 ਜਨ ਮਥਿਤਿਤ ਅਬਸੁਨ ਹੁਸਕਲ ਬੁਧਵਿਤ ਜਨਾ ॥
 ਅਸੁ ਮੇਧ ਮਹਿ ਜਿਸਨ ਯੋਤਿ ਮਹਿ ਸੁਨਾਵਤ ਤਮ
 ਹਿਉਨਿ ॥ ੨੫ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ ॥ ਅਵਸਰ ਇਕੁ ਸੀ
 ਅਜੀਅ ਰੁਈ ਬਸਤੁ ਲੇਉ ਪਖਾਹਿ ॥ ਮਲਨ ਕੀ
 ਏ ਬਾਲ ਕਸਕਲ ਜਾਉ ਕਤ ਹਤ ਬਾਗਾ ਜਾਉ ਕੁ
 ਤ ਹਤ ਬਾਹਿ ਬਾਲ ਪਾਲਨ ਮਹਿਤਾਰਯੋ ॥ ਜਾਕੀ
 ਰਛੁਆ ਕਰਹੁ ਰਿਖ ਹੁਪਹਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤਾ ਰਿਯੋ ॥
 ਬਾਲ ਕਤੁ ਮਹੀ ਸਰਨ ਪਿਤਾਯੋ ਕਰਤ ਰਿਖੀ ਸੁਗ

9

9

9

ਬਸਤ੍ਰੇ ਓਪਖਾਰਿ ਰੁਈ ਸੀ ਅਜੀ ਅਇਕ ਅਵ
 ਸਗ ॥ ੨੬ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਤਬਹਿ ਸੀ ਅਮਾਤਤਾਤੁ
 ਰਯੋਹਿ ਤੇ ਲਮਾਹਿ ਬਾਲਮੀਕ ਜਕੋ ਬਜਨ ਕਹਿ
 ਪੈ ਸੁਨਾਇ ਕੋ ॥ ਯਾਕੀ ਸਪਲੀ ਜੈ ਤਾਤ ਕੀ ਜੈ ਹਮਰਾ
 ਰੀ ਕਹੀ ਜੈ ਲੋਰਟ ਰੀ ਗਾਮਾਹਿ ਆਵਤ ਹੋ ਨਾਇ ਕੋ ॥
 ਬਸਤ੍ਰ ਮਲੀਨ ਰੁਏ ਯਾਕੋ ਪਖਾਰਤਿ ਹੀਲਿ ਆਵਤ
 ਹੋਤਾਤ ਕਾਲਾਛਿ ਨਹੀ ਮੈ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਪਾਲਨ ਮਹਿ ਬਾਲ
 ਪਿਤਾ ਯਾਕੀ ਸਹਾਇ ਕੀ ਜੈ ਰਹੀ ਚਿ ਨਿਗਾਰਤ ਨਹਿ
 ਜੈ ਰੁਲਾਇ ਕੋ ॥ ੨੭ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਰਿਖ ਕੋ ਸੁਤ ਸਚਿ
 ਪਸੀ ਅਮਾਈ ਸਰੋਵਰ ਮਾਹਿ ਤਹਾਏ ਕਮਰ ਕਟੀ ਨਿ
 ਹਾਰੀ ਪੈ ਬਨ ਮੈ ॥ ਪੇਖਤ ਹੀਵਾ ਕੋ ਤਿਹ ਮਨ ਮੈ ਬਿਚਾਰ
 ਕੀ ਨੇ ਮੇ ਤੇ ਮਤ ਨੀ ਕੀ ਪੁਤਲਾਇ ਹੀਤ ਨ ਮੈ ॥ ਕਪੀ
 ਯਹਿਤਾਤ ਹੁਕੋ ਨੈ ਕਹੀ ਨਤਿ ਆਗਤਿ ਹੋਏ ਤੇ ਪਸੁ ਜਨ
 ਮੁਗਮਾ ਸੇ ਚਕਰਤ ਮਨ ਮੈ ॥ ਰਿਖ ਕੀ ਸਮਾਧ ਲਾਹੀ ਰੁ
 ਗ ਬਾਲ ਲੇਤ ਮਿਰਗ ਮੇਰੇ ਨਾ ਬਸਾਇ ਕਛੁ ਚਿਲਟੀ ਛਿ
 ਹਛਿ ਨ ਮੈ ॥ ੨੮ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਬਹੁ ਹੋ ਸੀ ਅਮਾਤ ਬਾਤ
 ਜੀ ਅਮੈ ਬਿਚਾਰਿਤ ਹੀ ਆਈ ਨਿਜ ਆਸੁ ਮਕੋਤ ਸੁ ਕਾਲ
 ਧਾਇ ਕੋ ॥ ਆਗੇ ਰਖੀ ਸਰਜੁ ਰੁਏ ਹੋਧੀ ਆਨੁ ਮਾਹਿ ਆ
 ਵਤ ਹੀ ਪੁਤਤਾਹਿ ਲੀਨੇ ਪੈ ਛੋਟਾਇ ਕੋ ॥ ਤਾਤ ਚਿਰਲਾਇ
 ਧਾਇ ਬਹੁ ਹੋਤ ਇਹ ਗਾਮਾਹਿ ਬਸਤ੍ਰ ਪਖਾਰੇ ਹੋਰ ਰਖ
 ਓਪਜਾਇ ਕੋ ॥ ੨੯ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਛੁਟ ਕੀ ਸਮਾਧ ਤੇ ਬਾਲ ਕ ਨਿਨਿ
 ਹਾਰਿ ਚਿਰਿਖ ਮੀ ਜਤ ਪੈ ਹਾਥ ਬਾਤ ਕਰਤ ਦੁਖ ਪਾਇ
 ਕੋ ॥ ੩੦ ॥ ਕਾਬਿਤੁ ॥ ਗਮ ਕੇ ਬਿਛੋਰੇ ਦੁਖ ਪੈ ਹਤ ਹੋ
 ਅਧਕ ਸੀ ਅਸੁ ਤੇ ਕੇ ਸਿਤਾਧ ਮੇ ਹਸਾ ਪਦੇਤ ਆਇ ਕੋ ॥
 ਸੇਵਕ ਕੁਲਾਇ ਰਿਖ ਗਾਇਤ ਬੇਕਹੀ ਬਾਤਿ ਕੀ ਜੈ ਯਹਿ
 ਕਾਮ ਕੁਲ ਲਾਵਹੁ ਅਥ ਪਾਇ ਕੋ ॥ ਜਾਤਤਾਤ ਕਾਲ
 ਬਾਲ ਲਾਯਾਏ ਪਾਸ ਪਾਵਨ ਜਾ ਬਮਾਨ ਸਕੋ ਪੁਤਰਾ
 ਰਿਖ ਕੀ ਨੈ ਬਨਾਇ ਕੋ ॥ ਤਾਹੀ ਛਿਨ ਆਇ ਰਿਖੀ ਸੁ

ਰਮੁਨਾਮਾਸੁਮਮਹਿਤਸੇਸਬੁਥਾਤਤਾਹਿਕਹੀਸਮਸ਼ੁ
 ਏਕੈ॥ ੩੦॥ ਕਿਡਲੀਆ॥ ਤਿਹਅਵਸਰਿਮਨਵਕਸ
 ਕਲਚਲਿਅਏਰਿਖਧਾਮਾ॥ ਬੇਦਮੰਤਰਿਦਰਨਲਗੇ
 ਯਰਤਧਿਆਨਪਗਰਾਮਾ॥ ਯਰਤਧਿਆਨਪਗਰਾਮ
 ਮਧਪੁਤਲਾਵਰਗਾਧਯੋ॥ ਨੈਨਮੰਦਸੁਤਿਧਯੁਤਏ
 ਨਵਸ੍ਰੀਪਤਿਧਯੋਭਾਧਯੋ॥ ਸਿਸ੍ਰੀਜੈਭੁਗਵਾਨਮਾਨੁ
 ਬਿਨਤੀਹਮਹੀਏਗਾ॥ ਚਲਿਅਏਰਿਖਧਾਮਸਕ
 ਲਮਨਿਵਰਅਵਸਰਿਤਿਯ॥ ੩੧॥ ਏਵਾ॥ ਗਾਥ
 ਜੇਰਕੈਰਿਖਾਨਪੁਰੁਧਾਏਬਿਨਤੀਕਰਗਰਾਧੀਏਲਾ
 ਜਮਸਕਿਧਾਕੀਜੈ॥ ਸਾਲਸਵਧਾਨਕਰਮਾਨਹਮ
 ਹੀਕਹੀਜਾਨਕੀਕ੍ਰਿਪਤਗਧਲੀਜੈ॥ ਤਥਹਿਰਧੁਖੀ
 ਰਤਿਹਧੀਰਫਿਜਮੇਹਰੀਧਾਸਤੇਮਨੁਜਕੈਦੇਹਿਧਾ
 ਰਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਧਨਗਾਮਸਬਕਾਮਧੁਤਨਕਰਤਹਰੀ
 ਸਿਕਟਜਿਸਹਿਧੁਰੁਸਿਭਾਰਿਯੋ॥ ਰੁਪਅਟਕੁਤਸੁ
 ਪਾਕਾਕਬਕੁਰਨਹੋਏਦਕੀਸਕੁਤਸਿਸਪ੍ਰਗਏਕੀਨੋ
 ਤਾਹਿਸਮਨਾਹਿਜਗਾਮਾਹਿਸਦਚਕੇਤ੍ਰਿਰਿਖਾਨਸਖ
 ਯਾਤਰਧੁਨਾਧੀਨੋ॥ ਤਜਤਮਨਿਸਕਸਬਲਕ
 ਮਨਹਰਧਹੋਏਬਾਲਹਿਡੋਲਮਹਿਤਬੁਹਿਤਾਰਿ
 ਯੋ॥ ਚਲੇਸਬਧਾਮਸਤਗਾਮਧਾਧਰਸਕਮਨ
 ਨਮਾਨੰਦਤਬਰਿਦੇਧਾਰਿਯੋ॥ ਚਰਣਸਿਸਪ੍ਰਗੇਸਕ
 ਰਿਦਰਸਮਨਿਹਰਧਅਤਿਸੇਕਸਿਤਾਪਤਜਿਭੁਵ
 ਨਮਾਏ॥ ਕਹਤਅਰਦਾਸਪ੍ਰਤਪਾਸਏਹਦਾਸਕੇ
 ਦਾਨਦੀਜੈਸਿਤਰੇਨਧਾਏ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਬਾ
 ਲਹਿਡੋਲਕੇਮਾਹਿਧਰਯੋਰਿਖਅਨੰਦਮ॥ ਨਕੁਲਾ
 ਵਤਹੋ॥ ਚਿਤਬੀਚਧੁਸਿਨਭਯੋਮਨਜੀਜਿਮਰਕੁਮ
 ਹਾਨਿਧਧਾਵਤਹੋ॥ ਸੇਚਸੇਕ੍ਰੀਚਦੁਰੀਛਿਨੇਸੇ

6

6

6

ਸੁਤ ਬਾਮਨਿ ਅੰਕਸਮਵਤਹੈ॥ ਤਿਹਐਸ
 ਰਚੀਰਘਧਾਰਤਹੈਸੁਤਰੋਦਲੀਏਸੀਅਮਵ
 ਤਹੈ॥ ੩੩॥ ਸਿਸਥਿਚਰਿਤ੍ਰਿਤੋਲਨਿਹਾਰਤ
 ਹੀਸੀਅਪੁਛਰੋਹੇਰਿਖਤੋਤਬਹੀ॥ ਦੁਸਹਿਕਥਿਨਕੋ
 ਤਾਤਧਿਤਾਕਹੀਏਮਹਿਥਾਤ ਬਤਾਇਕਹੋਸਬਹੀ
 ਮਨਤਾਹਿਤਥੈਸਮਝਾਇਕਹੀਸੁਤਛਾਰਗਈਹਮ
 ਧੋਜਬਹੀ॥ ਮੇਧਿਧਿਆਨਲਗੇਤੁਮਲੇਤਹਾ
 ਟੀਸੁਧਨਾਹਿਭੁਟੀਸੁਭਿਕੋਕਥਹੀ॥ ੩੪॥ ਸਦੈਯ
 ਸੁਤਲੇਤਜਥੈਤਟਗਿਗਗਈਤੁਮਅਨਿਦਸੇਤਬ
 ਚੀਰਘਧਾਰਿਯੋ॥ ਧਿਆਨਛੁਟਯੋਸੁਧਮੇਹਿਭਟੀ
 ਟੁਪਜੀਅਭੁਟਿਯੋਨਹਿਥਾਲੁਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ਚਿਤਤਾ
 ਸਮਯਭਰਧਯੋਤੁਮਤੇਤਬਹੀਮਨਮੋਇਹਮੰਤੁਬੀ
 ਚਾਰਿਚਿ॥ ਪਾਵਨਧਾਸੁਮਯਾਵਤਿਹੀਤਿਹਕੋਪੁਤਲ
 ਨਿਜਗਥਸਵਾਰਿਯੋ॥ ੩੫॥ ਸਦੈਯਾ॥ ਚਿਖਆ
 ਸੂਮਯਾਹਿਭੁਲਾਇਸਥੈਤਬਹੀਮਿਲਬੇਦਭਿਚਾਰਿ
 ਕਾਰਿਯੋ॥ ਕਾਰਿਜੋਗਤਿਹੀਮੁਰਦਾਸਕਰੀਰਘਧੀਕਹੀ
 ਕੋਰਿਦਧਿਆਨਧਰਿਯੋ॥ ਲੋਚਨਮੀਚਕਰੀਬੀਨਤੀਰ
 ਧੁਧੀਰਤਥੈਮਨੋਸਕਰਿਯੋ॥ ਕਰੁਣਾਨਿਧੀਨਦਇ
 ਆਲਪੁਭੂਤਿਏਤੋਸੁਤਤੇਹਿਪ੍ਰਕਾਸਕਰਿਯੋ॥ ੩੬॥
 ਕੁੰਤਲੀਐਮਾ॥ ਥਾਲਕਯਹਿਤੁਮਰੋਸੁਤਲਵਤੇਅਤਿਬ
 ਲਵਾਨ॥ ਥੇਦਮੰਤੁਤਪਤਿਭੁਇਯੋਹੈਹੈਗਮਸਮਯਾ॥
 ਪ੍ਰੈਹੈਗਮਸਮਾਨਜਾਨਲੀਜੋਮਨਿਅੰਤਹਿ॥ ਮਯਾਪ੍ਰਕਾਸ
 ਵਾਨਿਧੀਠਨਹਿਦੇਇਕਦਿਤਗ॥ ਲੀਜੋਕੋਠਲਗਾਇਕਰ
 ਹੁਯਾਰੀਪ੍ਰਤਪਾਲਕ॥ ਲਵਤੇਅਤਿਬਲਿਵਾਨਿਸੁਤਤੁ
 ਮਰੋਯਹਿਥਾਲਕ॥ ੩੭॥ ਭੁਲਣਾ॥ ਕਿਠਲਾਹਿਲੇ
 ਨੇਸੀਆਹਰਧਸੇਤੀਚਿਤਭੁਇਯੋਅਨਿਦਅਤਿਮਯਾ
 ਭਾਗੀ॥ ਦੇਉਥਾਲਸਮਜਾਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਲਾਗੀਕਰਨਿ
 ਰੂਪਾਕਰਿਗਮਜੀਥਿਪਤਿਟਾਗੀ॥ ਥਾਲਮੀਕਹੁਲਾ
 ਸਧਰਿਧਾਇਸੇਰੀਯਥਜੋਰਕੋਸੀਆਸੇਇਹਉਚਾਗੀ॥

੭

੭

੭

ਸੁਹਰੁ ਕੀਜੀਏ ਦਨ ਮਾਨ ਸਾਹਿਮਨ ਸਾਧਰਤਦੀਜੀਏ
 ਜਾਏ ਮੰਦ ਰਮਗਗੀ॥ ੩੮॥ ਝੁਲਨਾ ਅਧਕੁ
 ਨਸੀਅਮਾਤਤ ਬਧੁਹਕੀਨਤ = ਹਾਕੀਯੋਸੇਕਲਪ
 ਤਬਹਿਦੇਮਾਧੀ॥ ਕਛੁ ਗਾਮਨ ਸਾਹਿਇਹਠਾਇਮ
 ਨਸਾਕੇਗੀਏਭੀਜਾਏਹਿਜਿਜੁਵਨਤਾਹੀ॥ ਰਿਦੇਦਾ
 ਨਅਨਗਨਤਸੀਅਮਾਤਧਰਯੋ ਕਹਤਗਮਕੇਸਦਨ
 ਪਰਿਵਾਹਿਨਾਹੀ॥ ਨਾਮਕਰਨਕੇਤਹਾਰਿਖਸਕਲਆ
 ਏਪੇਖੁਪੁਰਖਪੁਖੀਰਮਨਚਰਨਧਾਹੀ॥ ੩੯॥ ਝੁ
 ਲਨਾ ਸਕਲਰਿਖਨਤਹਥੇਦੇਕਪਾਨਕੀਨੇਲਗਨਸੇ
 ਧਕੇਤਿਨਹੁਕਸਨਾਮਗਾਖੀ॥ ਤਯੋਕਸਾਤੇਸਕਤਿਇਹਸੁ
 ਤਨਾਹੀਕੀਹੋਇਗਮਸਮਾਨਤਬਸਨਨਤਾਖੀ॥ ਤੀਨਤੁ
 ਵਨਮੈਯਾਹਿਜਸੁਹੋਇਗਾਗੀਸਤਮਾਨਸੀਅਮਾਤਕੁਰਾ
 ਵਾਨਸਾਖੀ॥ ਰਮਾਬਹੁਤਚਿਤਮਾਹਿਤਬਹੁਲਖਪੁਈ
 ਜਥੈਰਿਖਨਇਹਚਾਤੇਤਿਹਧਾਹਿਆਖੀ॥ ੪੦॥
 ਝੁਲਣਾਸੀਅਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਤਪਾਲਕੀਨੀਮਾਤਰੁ
 ਏਅਤਹਰਖਿਚਿਤਚੇਖਿਪਲਾਗੀ॥ ਰਮਾਰਮਕੀ
 ਕਥਾਨਿਤਸੁਵਨਧਾਰੈਤਹਾਅਵਰਸਬਸੇਚਮਾਤੇਤਿ
 ਆਗੀ॥ ਪ੍ਰਾਤਕਰੋਇਸਨਾਨਭਗਵਾਨਸਿਮਰੈਸਦਾਕੁ
 ਤਸਵਧਾਨਦਿਨਰੈਨਜਾਗੀ॥ ਫਰਖਸਾਂਤਕੇਬਾਲਜ
 ਥਪਾਲਕੀਨੇਤਥੈਚਿਤਜੀਅਮਾਤਕੀਸਕਲਗਾਹੀ॥
 ੪੧॥ ਕੇਰਲੀਆ॥ ਤਿਹਿਅਵਸਰਿਥਾਲਕੇਦੇਭੇਲ
 ਤੇਥੈਰਿਖਦੁਆਰਿ॥ ਬਾਲਮੀਕਚਿਤਮਹਿਕੁਟਿਕਰਮ
 ਕੀਜੀਅਹਿਸਾਗਾਕਰਮਕੀਜੀਅਹਿਸਾਰਿਤਬਹਿਰਿਖ
 ਗਰਗਬਲਾਇਯੋ॥ ਸੋਰਕੁਰਿਖਅਤਿਹਰਖਗਜਾਹਿ
 ਪਤਹਿਚਲਿਆਇਯੋ॥ ਅਛੁਮਨੀਸਰਮਨਕੁਰੇ
 ਪ੍ਰਾਪਤਿਸੁਨਯੋਜਿਯਾਖੇਲਤਸੋਰਿਖਦੁਆਰਿਦੇਭੇਲ
 ਲਕਅਵਸਰਤਿਹਾ॥ ੪੨॥ ਅਜਿਲਾਬਾਲਮੀਕੁਕ
 ਰਜੋਰਸੀਆਸੋਕਹਿਯੋਤਬਾ॥ ਜੇਕੁਰੇਪੈਬਾਲਕੀ
 ਜੀਅਹਿਕਰਮਅਥਾਕੀਜੈਅਥਕਛੁਦਨਹਰਖਚਿਪ

ਜਾਇਕੋ॥ ਮਨਮਾਹਿਕਰਿਸਿਕਲਪੁਦੇਹੁਰਿਹੁਜ
 ਏਕੋ॥ ੪੩॥ ਅਜਿਲਾ॥ ਦਾਨੁਕੀਯੋਅਨਗਨਤ
 ਜੀਅਸੁਖਪਾਇਯੋ॥ ਹਮਾਨਮਾਵਤਅੰਕਰਿਖਤਾ
 ਖਸਨਾਇਯੋ॥ ਹੀਰਦੀਰਰਥਅਸੁਦੀਏਮਨਮਨ
 ਸਿਕਰਿ॥ ਦਿਜਨਕਹਿਯੋਸੀਅਮਾਤੋਦੇਓਗੀਜਾ
 ਏਘਰਿ॥ ੪੪॥ ਅਜਿਲਾ॥ ਬੇਦੀਰਿਖਨਬਨ
 ਏਥਾਲਗਾਵੇਤਗਾ॥ ਮਨਨਬੇਦਧਨਿਕਰੀਧੀਤ
 ਹਿਤਚਿਤਮੰਗਾ॥ ਸਿਸਫੇਰੇਤਹਿਦੇਏਬੇਦਬਿਧ
 ਸਰੁਕਰੀ॥ ਗਗਰਿਜਨੇਓਪਾਇਸੀਸਚੇਟੀਧਰੀ
 ੪੫॥ ਅਜਿਲਾ॥ ਕਦਹਿਕਛੇਟੀਥਾਧਰਾਥਲ
 ਕਟੇਦਈ॥ ਦੇਤਿਥਧਾਈਲੋਗਸੀਅਹਰਧੁਤ
 ਤਈ॥ ਦਾਨਦਛਨਾਦੇਇਦਿਜਨਬਿਦਆਕੀਅ
 ੪੬॥ ਦੇਤਿਅਸੀਜਾਰਿਖਨਪਾਜਾਨਤਬਕੀਆ॥ ੪
 ੬॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਥਾਲਕਰਿਖੀਅਨਪੁਰਿਪਰੇ
 ਮਸੁਹਨਕਰੀਅਸੀਸਾ॥ ਬਹੁਤਆਰਜਾਹੋਇਤੁ
 ਮਅਰੁਕੀਰਤਜਗਬੀਸਾ॥ ਅਰੁਕੀਰਤਜਗਬੀਸ
 ਮਨਨਿਅਤਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ ਗਜਤੇਜਤੇਮਹੋਇ
 ਸੁਖਹੋਹੋਮਹਿਤਾਰੀ॥ ਅਚਲਹੋਇਤੁਮਕੁਰਾਤਮਾ
 ਤੋਪਿਤੋਦਿਜਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਾ॥ ਸਬਹਨਕਰੀਅਸੀਸ
 ਪਰੇਰੇਖੀਅਨਪਰਿਬਾਲਕਾ॥ ੪੭॥ ਛੁਪਾ॥ ਏ
 ਕਾਦਿਵਸਸੀਅਮਾਤਸੇਕਿਵਤੁਰੁਏ॥ ਬਿਰਹਬਸਾ
 ਤਨਬਿਅਕਲਦੁਤਮਲਨਮਨੇਸਸਿਲੀਨਗਹਿਰਾ
 ਸਾ॥ ਮਹਾਸੇਚੀਅਕਰਤਬਦਨਛਬਿਅਤਿਕੁਮ
 ਲਾਨੀ॥ ਗੰਮਬਿਰਹਿਛਿਦਦਹਯੋਦੁਖਤਬਚਕਹਤ
 ਰਸਾਨੀ॥ ਤਿਹਅਵਸਰਥਾਲਕਦੇਏਥੇਲਤਅ
 ਏਭਵਨਮਹਿ॥ ਪੇਖਜਨਕਜਾਕੀਦਸਾਮਹਾਕਸਟਿ
 ਚਿਤਥਾਲਕਹਿ॥ ੪੮॥ ਛੁਪਾ॥ ਪੇਖਸੁਕਵਤਮਾ
 ਤਥਾਲਤਿਹਕਹਤਜੇਰਕਰਾਕਵਨਚਿਤਜੀਅ
 ਤੇਰਕਹੋਅਥਮਹਿਪਰਸਪਗਾਤਬਹਜਨਕਜਾ

ਕਹਤਗੰਮਜੀਪਿਤਾਤੁਮਾਗਾ। ਰਜਕਥਚਨਜੀ
 ਅਧਾਰਿਦੀਯੋਮਹਿਨਗਰਨਿਕਾਰਗਾ। ਤਾਹਿਬਿਰ
 ਹਿਤਨਦੁਖਤਿਅਤਿਕਹਤਿਜਥਾਰਥਥਾਤੁਤੁਨ੍ਹਾ।
 ਨਿਰਦੁਖਨਮਹਿਥਨਪਠਯੋਯਹਿਚਿਤਾਨਿਸਪ੍ਰਾਤ
 ਮਾਭਿ॥ ੪ ੯ ॥ ਛਪਾ। ਨਿਪਦਸਰਥਸਤਚਾ
 ਰਗਜਹੈਕਰਤਅਵਧਮਹਿ। ਰਘੁਬਿਸੀਅਤਿ
 ਸੁਭਟਅਵਰਸਮਤੀਨਭਵਨਨਹਿ। ਲਘਨਸਰ
 ਘਨਰੁਰਥਸਥਨਥਡਿਗੰਮਚੈਦਤਹਿ। ਧਰਮ
 ਨਿਅਭਿਨਿਤਕਰਤਪਾਪਨਹਿਪਰਸਕਰਤਅਹ॥
 ਅਵਗਤਿਅਲਖਅਪ੍ਰਾਹਿਅਤਿਨਿਗੰਮਕਹਤ
 ਨਿਤਨੇਤਜਹਿ। ਸੋਹਮਰਕੁਰਤਾਹਿਪ੍ਰਭਤਨਥਿ
 ਆਕੁਲਬਿਰਹਿਤਿਗਾ। ੫੦ ॥ ਛਪਾ। ਬਾਲਕਰ
 ਤਪੁਰਥੋਧਮਾਤੁਤਮਸੋਕਨਿਵਾਰਗਾ। ਤਜਹੁਜੀਅ
 ਤੇਰੇਖਗੰਮਚਰਨਚਿਤਪਾਰਗੰਮਬਜਨਕਰ
 ਤਜਗਦੀਸਮਕਲਕਸਮਲਤਨਨਾਸਹਿ। ਸੁਭ
 ਸੁਖਨਕੀਧਾਨਗੰਮਸਿਮਰਨਸੁਤਭਾਖਹਿ। ਸੋਸ
 ਗੀਰਕੀਪ੍ਰਾਣਭੁਦਭੇਰੇ। ਬਿਨਕੋਛਟਤਨਹਿ। ਅ
 ਨਿਹੋਨੀਹੋਵਤਿਨਹੀਹੋਨਗਰਨਹਿਟਰਤਨਹਿ।
 ੫੧ ॥ ਕੁੰਡਲੀਆ। ਅਤਿਪ੍ਰਸਿਨਚਿਤਜਨਕਜਾ
 ਸੁਤਨਕਹਿਯੋਮਤਿਸਾਗਾ। ਸਾਚਕਹਤਮਮਪੁਤ
 ਯਹਿਟਰਤਨਹੋਵਨਗਾਗਾਟਰਤਨਹੋਵਨਗਾਹਿ
 ਸਾਗਸਿਮਰਨਜਗਜਾਨਤਾ। ਕਰੀਗੰਮਸੁਪ੍ਰੀਤ
 ਗੰਮਸਥਥਿਪਿਪਹਿਚਾਨਤਾ। ਧੀਰਧਰਯੋਸੀ
 ਅਮਾਤਪ੍ਰਨਯਹਿਬਾਲਥਿਮਲਮਤਿ। ਸੁਨਤਕ
 ਹਯੋਮਤਿਸਾਰਜਨਕੰਜਾਪ੍ਰਸਿਨਅਤਿ॥ ਚੈਤਾ
 ਪੁਰ॥ ਕਥਿਤਾ। ਏਕਦਿਵਸਬਾਲਮੀਕਪੁਲਤ
 ਨਿਗਰੇਸਿਸਦਆਹੇਪਰਿਮਾਨੇਸਸਿਸਰਤੇਚਿਜ
 ਹੇਹੈ। ਪੇਖਤਹੈਤਾਹਿਮਨਿਮਨਿਮੇਧ੍ਰਸਿਨਭਉ
 ਯੋਗੰਮਰਮਾਪੁਤਏਤੋਜਧਾਮਗਾਭਾਰੇਹੈ। ਤੀ

ਨੋਲਕਮਾਹਿਨਾਹਿਯਾਂਕੇਸਮਸੇਰਕਉਥਿਦਿਆ
 ਪਜੋਵੇਸੀਅਪੁਤਮੇਹਿਪਿਆਰੇਹੈ॥ ਜਗਰੁਏਖ
 ਲਕਮਕੀਜੈਤਾਤਕਾਲਯਾਹਿਜਨਕਜਾਸੇਬ
 ਚਨਜਾਇਰਿਖਜੀਉਚਾਰੇਹੈ॥ ੫੩॥ ਕਥਿਤਾ॥
 ਤਬਹਿਸੀਅਮਾਹਿਹਰਖਾਇਕਹਿਯੋਰਿਖਜੀਸੇ
 ਏਤਦੋਓਥਾਲੀਪਤਾਸੇਵਕਤੁਮਾਰੇਹੈ॥ ਜਾਨੋਜ
 ਯੇਤਾਤਅਥਯਾਕੇਪ੍ਰਬੀਨਕੀਜੈਸਰਨਪੈਤੁਮਾਰੀ
 ਅਰੁਤਮਹੀਪ੍ਰਤਿਆਰੇਹੈ॥ ਜਨਕਜਾਅਪੀਨਹੋਇ
 ਰਿਖਜੀਸੇਕਹਤਥੈਨਹੁਜੈਕ੍ਰਿਪਾਲਪਿਤਾਥਾਲਕ
 ਥਿਚਾਰੇਹੈ॥ ਬਸਨਪਹਰਾਇਏਕਦੇਤਕੇਸਨਾਇਮਾ
 ਤਤਿਲਕਦੇਤਕਾਲਰਿਖਚਰਨਆਨਿਤਾਰੇਹੈ॥
 ੫੪॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਰਿਖਥਰਕ੍ਰਿਪਾਲਕੁਏਪਾਟੀਲਿ
 ਖਿਦੀਨੀਤਬਪ੍ਰਥਮੇਹਰਿਜੇਸਹੀਕੀਥਿਦਿਆ
 ਜਗਸਾਰਿਹੈ॥ ਸੀਖਹਿਦੋਓਥਾਲਕਅਤਿਹੀਪ੍ਰਸਿਨ
 ਹੋਇਜੀਅਮੇਯਹਿਜਾਨੈਗੰਮਨਾਮਤੇਓਧਾਰਿਹੈ॥
 ਬਹੁਰਚਾਰਿਥੇਦਖਟਸਾਸਰਅਹੁਸਿਮ੍ਹਤਸਥਅ
 ਸਟਦਸਪੁਗੰਨਿਤਾਹਿਲਾਗਤਨਥਾਰੇਹੈ॥ ਸੁਨਿ
 ਵਰਅਤਹਰਖਹੋਤਥਾਲਕਕੀਸੁਰਤਿਪੇਖਿਜਾਨ
 ਤਯਹਿਅਗੇਸਿਖੇਮਨਮੈਥਿਚਾਰੀਹੈ॥ ੫੫॥ ਕ
 ਥਿਤਾ॥ ਤਰਪਛਗਾਇਤੀਬਿਸਰਜਨਅਵਹਨਿ
 ਫੁਨਿਸਿਧਯਾਅਹੁਮਾਇਆਕੇਰਚਨਕਉਪਾਓਹੈ॥
 ਸ੍ਰੇਸਟਿਜੇਗ੍ਰਿਥਜੇਤਹੁਚਿਕਰਿਪੜਾਵਤਿਰਿਖ
 ਜੀਅਮੈਯਹਿਕਹਤਿਥਾਲਅਚਰਜਸੁਭਾਉਹੈ॥
 ਬਹੁਰੋਰਿਖੀਸੁਰਕੇਸਨਮੈਹੁਲਾਸਥਾਏਯੇਜੇਤਕ
 ਅਹੁਆਰੀਸਕਉਦੀਨੋਪਚਰਾਉਹੈ॥ ਜੇਤਕਜਗ
 ਥਿਦਿਆਸਿਸਸੀਖੇਪ੍ਰਸਿਨਹੋਇਅਤਿਹੀਚਿਤਥੇ
 ਪਤਾਹਿਪ੍ਰਦੇਸਹਿਚਾਉਹੈ॥ ੫੬॥ ਕੁੰਡਲੀਅ

ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਸੀ ਆਸ ਤਨ ਪਰਿ ਮਨ ਵਰਤੁ ਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਲਾ ਦੇਇ ਇਹਿ ਇਹਿ ਆਸ ਸਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨ ਪਤ੍ਰ ਯਹ ਬਾ
 ਲਾ ਗਾਨ ਪੁਰ ਇਹਿ ਬਾਲਿ ਇਨ ਹਿਰ ਹੋਇ ਬਿਦ ਆਸ
 ਬਾਲਿ ਬਹੁ ਬਨ ਹਿ ਕਛ ਕਰਨ ਕਾਮ ਆਵਤੁ ਸਿਖ ਯਾਤੁ
 ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਿਤ ਹਰਖ ਕਰੀ ਕਰੁਣਾ ਰਿਖ ਬਹਿ ਇਹਾ
 ਮੁਨਿ ਵਰਤੁ ਇਹੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਲਸਤ ਨਿਸੀ ਅਪਰਿ ਅਵਸਰਿ
 ਤਹਿ ॥ ੫੦ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਬ ਹਿ ਰਿਖ ਜੈ
 ਤਹਿ ਸਸਰਨ ਕ੍ਰਿਸਤੁ ਪਾਤਿ ਸਿਖੀ ਈ ॥ ਬਾਨ ਕਾਮਾਨ ਗ
 ਦਾ ਬਰਹੀ ਕਰਿ ਫੁਲਿ ਦਈ ਸੁਖ ਚੇਤ ਬਚਾਈ ॥ ਕੰਡ
 ਕਰੈ ਸਰਿ ਆਵਤੁ ਹੀ ਪੁਨ ਬਾਨ ਮੇ ਬਾਨਿ ਕੇ ਦੇਤ ਪਸਾਈ
 ਮੇ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ਉਗਾਵਨ ਕਰਿ ਵਹੁ ਬਾਨਿ ਸਮੀਰ ਕਥਿ ਦੇ
 ਤ ਪਠਾਈ ॥ ੫੧ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗ ਮੁਖ ਤੇ ਕਰੁਣੇ ਮਨਿ ਬਾਰ
 ਲੈ ਸਿ ਸਪੇਖਤ ਹੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੈ ॥ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਅਨ
 ਦਤ ਹੋਇ ਰਿਖੀ ਤਿਨ ਕੋ ਫਿਰ ਅੰਗ ਪ੍ਰਬੁਧ ਕਰੈ ॥ ਤਿਹ
 ਗਾਨ ਫਾਸਿ ਸਿਖਾਵਤੁ ਹੀ ਜਨ ਬਾਨ ਦੀ ਯੋ ਸਬ ਸਕਰ
 ਹੈ ॥ ਪੁਨ ਪਾਹਨ ਬਾਨ ਕੇ ਮੰਤ੍ਰ ਦੀ ਯੋ ਅਗਨੀ ਨਿਹਮੰਤ੍ਰ
 ਬਸੇਖ ਜਹੈ ॥ ੫੨ ॥ ਸਵੈ ਯਾਗ ਬਹੁ ਰੇਤ ਰਵਾਹਿ
 ਰੀ ਲਹਿ ਹੋ ਬਿਪ੍ਰ ਅੰਗ ਅਨੇ ਕਰਿ ਖੀ ਸਿਖ ਗਈ ॥ ਮੁਖ
 ਟ ਜੁ ਪ੍ਰਕਰੈ ਅਤ ਹੀ ਅਰੁਣਾਤਨ ਸਾਕੁ ਲਹੈ ਅਤਿ ਭਾ
 ਈ ॥ ਫਿਰ ਫੇਟ ਕੁਟਾਰਨ ਸੇ ਲਹਿ ਹੋ ਅਸੁ ਫੇਰ ਤੇਰੇ
 ਸੁਭ ਤੇ ਅਧਕਾਈ ॥ ਗਾਨ ਕੇ ਆਵਾਹਿ ਪ੍ਰਬੀਨ ਬੁ
 ਏ ਰਿਖ ਜੀ ਜੀ ਅਤੇ ਸੁਭ ਸੇ ਚੀਮਾਈ ॥ ੬੦ ॥
 ਸਵੈ ਯਾਗ ਗਾਨ ਅਚਿਰ ਅਨੇ ਕ੍ਰਪਾ ਚਿਤਨ ਮੇ ਤਿਹ ਕ੍ਰਪਾ
 ਬਕ ਉਨ ਸਮਾਰ ਕਰੈ ॥ ਕਵਣੇ ਮਤਿ ਹੀਨ ਕ੍ਰਪਾ ਬਹੁ ਨੇ ਅ
 ਤੇ ਰਿਖ ਬੁਧ ਕੇ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਜੁਹੈ ॥ ਸਿਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸ
 ਬੈ ਬਿਪ੍ਰ ਮੇਤ ਬਾਨਿ ਦਸੇ ਗੁਰ ਪਾਇ ਪ੍ਰਯੋ ॥ ਰਿਖ ਹੋ
 ਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਸੀ ਸਕਰੀ ਰਣ ਹੋਇ ਬਿਜੈ ਦੁਖ ਰਾਮ ਹ

6

0

ਰੇ॥ ੬੧॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲੀਆ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨਿ ਵਰੁ
 ਇਯੋ ਬਾਲ ਕਯੋ ਘ੍ਰਿਤੁ ਬੀਨਾ॥ ਦਈ ਘ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ਸੀਅ
 ਕੋਰ ਘ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ਸਤਿ ਚੀਨਾ॥ ਹਰ ਘ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ਸਤ ਚੀਨਾ॥
 ਤਨਹਿ ਅੰਕਸਮਾਵੈ॥ ਚਰਨ ਪਰਤ ਮਨ ਰੋਗੁ ਤਿਹਿ
 ਹਿਥ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੈ॥ ਬਰਖਾਇ ਕਾਦ ਸਬੁ ਏਤੈ ਹਿਸ
 ਤ ਮਹਾ ਬਿਮਲ ਮਤਿ॥ ਬਾਲ ਕਯੋ ਘ੍ਰਿਤੁ ਬੀਨਾ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ
 ਮਨਿ ਵਰੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਤਿ॥ ੬੨॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਲ
 ਵਕੁ ਸਥਿਤਿ ਆਪ੍ਰਬੀਨ ਅਮਰ ਬਰਖਾਇ ਕਾਦ ਸ
 ਦੁਤੀਆ ਅੰਕ ਸਮਾਪਤੀ॥ ੨॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸੀਅ
 ਮਾਇ ਚਿਤ ਮਾਹਿ ਅਤਿ ਹਰਖੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੇਕ ਸਿਤ
 ਪਾਖ ਸਕਲ ਭਾਗੇ॥ ਬਾਲ ਤੁਏ ਤਿਹ ਜੁਆਨ ਬਲ
 ਵਾਨ ਭਾਗੇ॥ ਵਸਤ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਸੇਕ ਹਨ ਲਾਗੇ॥ ਆਰਿ
 ਜਾਮਿ ਤਿਹਿ ਪਿਆਨ ਪਗਾਰਾ ਮਹਿਰ ਦੇ ਰਹਤ ਸਦਾ ਸ
 ਵਪਾਨਿ ਦਿਨੈ ਨ ਜਾਗੇ॥ ਤਹ ਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਇ ਬਨ ਮ
 ਹਿ ਚਿਤਾ ਬੁਢੀ ਕਹਤੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਰਹੈ ਵਧਾਗੇ॥ ੧॥
 ਫੁਲਣਾ॥ ਸਕਲ ਬੀਰ ਰਾਖੀ ਰਾਇ ਕੋ ਰੋਕੀ ਨੇਤਾ
 ਹਿਯੋ ਏ ਮਨੁ ਦੁਖ ਤਿਹਿ ਬਿਧਿ ਚਿਦਾਗੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅੰ
 ਸੁਦ ਸਬਦ ਨ ਮਹਿ ਹਨ ਕੀਨੈ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਹਤਿ ਆਦੇ
 ਘ੍ਰਿਤੁ ਮਹਾ ਭਾਗੇ॥ ਹਰ ਚੀਨੀ ਅਸਿਤਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਾਹਿ ਮਨ
 ਕਰਤ ਪੁਤ ਪਰਤਾ ਪੁਜੀ ਅਗੰਮ ਪਾਰੀ॥ ਹਰ ਬ੍ਰਹਮਾਤ
 ਅਰ ਕਪਤ ਕੇ ਦੁਰ ਕੀਜੈ ਜਗਤ ਤਾਤ ਇਹ ਬਾਤ ਹਿਰ
 ਦੈ ਬਿਚਾਰੀ॥ ੨॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਤਥੈ ਰਾਖੀ ਰਾਇ ਰੁ
 ਪਾਇ ਪਾਇ ਨ ਪਰਯੋਕੈ ਮਹਿਤਾਤ ਜਿਹ ਦੇਖ ਛੀਜੈ॥
 ਮਹਿ ਪਚਿਤ ਪੁਲ ਸਤ ਕੰਧਾ ਤਿਕੀਨੈ ਸੁਤ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਤ
 ਆਪਿ ਬੀਦਾ ਹਿਲੀਜੈ॥ ਸੁਨੈ ਦਿਨ ਨਹਿ ਆਮਹ
 ਪਾਪ ਭਾਰੀ ਕਵਨ ਪੁਨਿ ਤੇਰੈ ਕਹੁ ਹਮੈ ਦੀਜੈ॥ ਕ
 ਸਕਲ ਸਮਾਇ ਮਨ ਗਾਇ ਅਖ ਮਯਾ ਕਰਿ ਸਰਨਿ
 ਹਮ ਤੇ ਹਿਯੁ ਭ੍ਰਿਤੁ ਪਾਕੀਜੈ॥ ੩॥ ਫੁਲਣਾ॥

ਇਕ੍ਰਿਆਲਗੁਰਕਹਤਿਰਘੁਖਿਸਮਾਇਪੁਨਤੇ
 ਅਘਨਕੋਨਾਸੁਹੋਵੈ॥ ਤੁਸੈਅਧਪ੍ਰਬੀਨਨਹਿਹੀ
 ਨੁਬਲਕਿਸੀਤੋਕਰਹੁਕ੍ਰਿਤਅਸੁਜਬਪਾਪਕੋਵੈ॥
 ਅੰਗਸੇਵਤੁਮਰਾਂਤਸਾਵਧਾਨਨਿਸਦਿਨਸਦਾਕਹ
 ਹੁਸੇਕਰੀਹੁਥਹਿਦੈਪੁਵੈ॥ ਥੇਗਕਰਹੁਹੈਜਗੁਸ
 ਥਪਾਪਦੁਖਪਰਿਹਰੈਹੈਇਨਿਹਚਿਤਾਨਿਜਧਾਮ
 ਸੋਵੈ॥ ੪॥ ਕਿਨੁਲੀਆ॥ ਗੁਰਆਇਸਮਾਥੇਪ
 ਹੀਕੀਨੋਜਗਅਰਿਗੁ॥ ਅਸੁਸੰਗਾਇਯੋਤਬਹਿ
 ਪੂਰੁਬੋਲਲੀਯੋਬਿਧਸਿਧਾ॥ ਬੋਲਲੀਯੋਬਿਧਿ
 ਸਿਰੁਬਯਾਸਮਨਿਤਹਿਚਲਿਆਇਯੋ॥ ਸਪਤਿਹਿ
 ਖੀਧੁਰਤਹਾਅਵਰਹਿਖਰਾਜਸੁਗਾਇਯੋ॥ ਮਨਦ
 ਰਸਕਲਾਇਕਤ੍ਰਅਵਰੁਗੁਰਸਹਤਸਬੈਸੁਗਾਕੀ
 ਨੋਜਗਅਰਿਗੁਧਰੀਮਾਥੁਆਇਸੁਗਾਰ॥ ੫॥ ਸ
 ਵੈਯਾ॥ ਜਗਅਰਿਗੁਕੀਯੋਪੂਰੁਜੋਤਬਹਿਰਿਖਜੀ
 ਇਹਥਾਤਿਉਚਾਰੀ॥ ਅੰਚਰੁਸਿਗਥਪੋਕਿਹਕੇਅਬ
 ਤੋਚਹੀਏਸੀਅਥਾਂਮਥਿਚਾਰੀ॥ ਪੁਨਫਲੈਤਬਹੀ
 ਮਖਕੇਜਬਹੋਹਿਰਮਾਢਿਗਥਾਂਮਧਿਅਸੀ॥ ਏਪ
 ਰਥੇਪਕੀਯੋਹਿਖਜੀਰਘੁਨਾਥਕਛਚਿਤਅੰਗਹ
 ਧਾਰੀ॥ ੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਸ੍ਰੀਰਘੁਖਿਰਕਹੀਗੁਰਕ
 ਨਹਿਲਯਾਵਤਿਹੋਗਿਰਿਮਾਹਿਸੀਆ॥ ਤੁਮਆਪ
 ਮਗਪਰਬੀਨਪੂਰੁਮਨਤੋਤਿਹਕੇਮਹਿਤਿਆਗਕੀ
 ਆ॥ ਅਬਅੰਗਕਛੁਉਪਚਾਰਕਰੋਨਹਿਬਯਾਹਤਿ
 ਹੋਅਬਿਆਨਿਤੀਆ॥ ਬਚਏਰਘੁਨਾਥਕਹਿਯੋਜਬ
 ਹੀਤਬਹੀਸੁਖਲੋਕਅਨਾਥਖੀਆ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ॥
 ਸੁਖਲੋਕਤਥੈਚਿਤਚਿਤਬੁਝੀਸੀਅਨਮਲੀਯੋਰਿ
 ਖਜੀਜਬਹੀ॥ ਥਹਿਲੋਚਨਨਿਰਚਲਯੋਤਿਹਕੇਕਛ
 ਨਾਹਿਬਸਾਤਿਮਿਲੈਅਬਹੀ॥ ਰਘੁਖੀਰਰਜਾਇ

6

7

ਸਮੇਟਿ ਸਕੇ ਬਿਧਾਨਾਹਿ ਚਿਯੋ ਜਨਾ ਸੇਕ
 ਬਹੀ॥ ਤਹਿ ਕਿਚਨ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕਚਿ ਕੋਇ ਹਿ
 ਗੁਮ ਬਨਾਇ ਯਹੀ ਤ ਬਹੀ॥ ੮॥
 ਸਦਯਾ ਕਿਚਨ ਕੀ ਸੀਆ ਬਾਮ ਕਰੀ ਰਿਖ
 ਜੀਤਿ ਹਮੰਦੁ ਗਾਠ ਸਵਾਰੀ॥ ਆਨਤ ਰੰਗ
 ਮਧੁਜ ਕਰੀ ਮਨ ਖੇਦ ਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਾਹਿ ਚੰਗਾ
 ਚੀ॥ ਦਾਨਦੀ ਜਿਹ ਰਖਾਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੋਧ ਲੇ
 ਏਤਿ ਹਠਾਇ ਹਿਕਾਰੀ॥ ਸੇਨ ਪਤੀ ਲਘੁ ਸੀਰ
 ਕੀਯੋ ਜਿਹ ਨਾਮ ਅਨਿਤ ਮਹਾ ਬਲਿ ਭਾਰੀ॥ ੯॥
 ॥ ਕ੍ਰੇਡੁ ਲੀਆ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰਿ ਮਨਿ ਵਰਿ ਸ
 ਕਲ ਕੀਨਿ ਸੁਤਨ ਚਿਚਾਗਾ॥ ਅਸੁਧ ਤਿਸਟਾਤ
 ਹਿਰਈ ਕਰਤ ਲੇਗਾ ਜੈਕਾਗਾ॥ ਕਰਤ ਲੇਗਾ ਜੈਕ
 ਰਖੇਦ ਬਿਧਗਾ ਮਕਰਤ ਸਥਾ॥ ਲਘੁ ਨ ਮਤ੍ਰਧ
 ਨ ਸਹਿਤ ਸਿਰਾ ਸੈਨਾ ਦੀਨੀ ਤਬਾਹਿ॥ ਫੋਰ ਯੋਤ
 ਤਕਾਲ ਚਲੇ ਆਗਿ॥ ਆਕੀਨੀ ਜਿਹਾ ਕੀਨ ਸੁਤ
 ਨ ਚਿਚਾਹਿ ਸਕਲ ਮੁਨ ਵਰਿ ਅਵਸਰਿ ਤਿਹੀ॥
 ੧੦॥ ਛੁਧਾ॥ ਅਸੁਧ ਤਿਸਟਾ ਕਰਤ ਚਰਚ
 ਕੁਕਸ ਚੰਦਨ ਤਨਾ॥ ਮੁਕਟਿ ਬਾਧਿ ਪੈਰੁ ਲਾਜ ਚ
 ਕੇਚਨ ਹੀਰਾ ਮਣਾ॥ ਤਿਹ ਪਰਲਘੁ ਯੋਧੁ ਤਾਪ
 ਜਗਾ ਪੈ ਕਰਤ ਜਗਾਤਿ ਪਤਿ॥ ਬਿਸਥੀ ਜਗੁ ਪਾ
 ਥਕ ਗਾਂਕਵਿ ਬਰਨ ਅਲਧੁ ਮਤਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਚੇਕ
 ਸਾਨਕਾਇ ਸਿਵ ਖੇਦ ਕਹਤਿ ਨਿਤ ਨੇਤ ਜਿਹੀ॥
 ਕਵਨ ਕੀਟ ਸਤਹੀ ਨਹ ਮਸੇਖਨ ਸਕਤ ਗਾਨ ਕਹ
 ਤਤਿਯਾ॥ ੧੧॥ ਛੁਧਾ॥ ਪ੍ਰਗਟਿ ਕਹਤ ਪ੍ਰਤਾਪ
 ਲਿਖਯੋ ਜਿਸ ਮੁਕਟਿ ਪਤ੍ਰ ਤਿਹਾ॥ ਯਹਿ ਤੁਰੰਗ

9

੦

ਸ੍ਰੀਗੰਗਮਹਾਂਗੋਨਿਸਚਰਗਾਵਨਜਿਗਾਗਾਜ
 ਕਰਤਪੁਰਮਹਾਰਾਧਰਮਨਿਧਿਸਚਰਬੰਦ
 ਨਾਸਤਪਾਤਸਤ੍ਰਪਾਤਵੀਰਸੈਨਪਤਿਮਹਾਦ
 ਭੁਕੰਦਨਾਜਤੁਰੰਗਾਥਾਧਰਿਨਿਧਿਤਿਜੀਤਰ
 ਤਿਹਸਿਗਾਮਕਰਿਗਾਥਸੈਸੁਖੀਨਿਜਭਵਨ
 ਮਹਿਚਰਨਪਰੈਕਛੁਕੇਟਧਰਾ॥੧੨॥ਛੁ
 ਧਾਮਾਮਸ੍ਰਸੁਇਛੁਤਚਲਿਯੋਸਕਲਸੈਨਪਾ
 ਛੁਤਿਗਾਦਛੁਨਦਿਸਹੈਦਿਯੋਥਾਧਨਹਿਸਕ
 ਤਨਿਧਿਤਿਕਿਗਾਥਾਧਰੇਪੁਰਬਰਗਵਨਥਾਜਨਹਿ
 ਕਿਨਮਟਕਾਇਚਿਧਾਛੁਮਦਿਸਕਰਿਚਰੁਧਿਯੋ
 ਧਾਪਤਿਪ੍ਰਭੁਭਾਯੋਧਿਤੁਰਦਿਸਕਰਿਨਿਧਿਤਿ
 ਪ੍ਰਕੇਟਗਾਧਿਤਿਨੀਮੇਲਾਥਾਗਾਰਥੁਧਿਯੋ
 ਮਨਸਤ੍ਰਪਾਤਜੀਤੁਲਧਿਦਿਸਚਾਰਤਥਾਸੁ
 ਤ॥ਛੁਧਾਮਾਮਸ੍ਰਦਿਰਤਿਦਿਸਚਾਰਨਿਕਟਿ
 ਨਿਜਦੇਸਗਾਇਯੋਜਥਾਲਛੁਮਨਿਮਨਿਅਭਿਮੰ
 ਨੇਸਹਿਸਮਜੇਧਨਾਹਿਅਥਾਆਪਚਲਿਯੋਸਿ
 ਜਭਵਨਥਾਜਸੇਗਾਧਰਿਯੋਸਤ੍ਰਪਾਤਨਿਧਿਤਿ
 ਨਾਹਿਧਿਯੋਰਿਥਸਤਤਪਸੀਸਥਾਇਹਥਨਾ।
 ਗਵਨਕਰਤਿਥਨਪਸਯੋਪਾਛੁਲਾਚੇਜਾਇਧ
 ਨੀਤਪਾਜਾਇਧਾਪਤਿਭੁਧਿਯੋਥਾਲਮੀਕਰਿਥ
 ਕਟੀਜਾਹਿ॥੧੪॥ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆਤਿਹਮਵਸਰ
 ਰਿਥਭਵਨਨਹਿਥਲਧਰਿਗਾਇਯੋਪ੍ਰਧਿਅਥ
 ਮਕੁਸਕਿਹਕਾਰਜਮਟਕਯੋਲਵਥਲਤਸੀ
 ਯਥਾਲਾਲਵਥਲਤਸਿਯਥਾਲਿਤਾਹਿਸੁਭ

ਅਸ੍ਰੁਨਿਹਾਰਿਯੋ॥ ਅਤਿ ਬਚਿਤ੍ਰਤਿ ਪਖਰਨ
ਮੇਰ ਬਾਲਿਕਤ ਬਡਾ ਰਿਯੋ॥ ਸੇਤਹੀ ਗੋਰੇ ਦੇਹ
ਕੋਰਨ ਕਾਰੇ ਸੁਦਰਜਿਹਾ॥ ਬਲਪਹਿਰਾਇ ਸੇ
ਪਯਾਲ ਭਵਨ ਨਹਿ ਰਿਖ ਅਵ ਸਚਿਤ੍ਰਤਿ॥ ਅਪ
ਕਥਿਤਾ॥ ਪੰਚਕਲਿ ਜਾਨ ਪੋਗ ਗੋਗਾਜਿਹ
ਦੇਹੀ ਗੋਕਾਰੇ ਤਿਹ ਕਰਨ ਬਾਲ ਪੇਖਤ ਲੁਕਾਇਯੋ
ਲਾਥੇ ਅਤਿ ਬਾਲ ਭਾਲ ਕੀਚਨ ਕੋ ਮਕਟ ਬਾਧਿਯੋ
ਗਨਗਾਧਿਤਤਾ ਹਿਚਿਤ ਕੋਚ ਗਾਇਯੋ॥ ਦੋਰਤਿ
ਪੰਜਾਇਯਾਇ ਪਕਰਯੋ ਤਿਹ ਕੋ ਸਨਤੋ ਮਾਥੇ ਕੋ ਲਿਖਿਯੋ
ਬਾਚਹਿਰ ਦੇਲਾਇਯੋ॥ ਮਖਕਰਤ ਰਖ ਗਾਇਯੋ
ਅੰਸਹਾਇ ਸਿਰਲਛੁ ਮਨਹੋ ਅਵਧੀ ਕੋਰਾ ਜਾਬਾਲ
ਸੁਨਤਿ ਕੋਧ ਆਇਯੋ॥ ੧੬॥ ਕਥਿਤਾ ਜਿਤੋ ਹੋਇ
ਨਿਬਲ ਨਿਪੁਰੇਟ ਗਾਧਰਨ ਪਰੇਤਾ ਸਿਨ ਕੋਰੇ ਕਛੁ ਮ
ਨਤੋ ਜੋ ਆਨਕੋ॥ ਅਵਰ ਜੋ ਕਦਾਚੋ ਕੋ ਬਾਪੁ ਯਾ ਅੰਸ
ਪੁਕਵਾ ਕੋਰ ਮਜੀਤ ਬਪਕਰਹਿਤਾ ਹਿਯਾਨਕੋ॥ ਬਾਦ
ਤਰਿਸਾਨੇ ਮਾਨੇ ਲਾਗੋ ਲਵਾਹਿ ਆਗੇਤਰ ਵਰਸੇ
ਬਾਧਿਯੋ ਪਕਰਯੋ ਪਾਨ ਬਾਨਕੋ॥ ਮਾਤਾ ਕੋ ਸਤਯਹ
ਅਬਹੀ ਸਿਧਾਤਿਤੋ ਸਬਹਨ ਕੋ ਜੀਤ ਆਜੁ ਪਗਤਿ
ਹੋ ਮਸਾਨਕੋ॥ ੧੭॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਨਿਹਦੁ ਖਨ ਮਹਿਤਾਰਿ
ਮੇਰ ਦੀਨੇ ਦੁਕਭਾਗੀ ਬਾਤ ਹੀਯੋ ਨਾ ਬਿਚਾਰੀ ਤਾਤਰ
ਯਾਨ ਕੋ ਨਗਾਹਿਯੋ॥ ਭਵਨ ਤੇ ਨਿਕਾਰੀ ਆਨ ਬਨਹੁ
ਮੇਰਾ ਗੋਰ ਮਾਕੀ ਨੇਦੁ ਖਾਰੀਤਾ ਹਿਕਾਯੋ ਆਪਦਹੁ
ਹੀ॥ ਸਬਹੀ ਬਗਾਹੀਏ ਕੋ ਆਪਨਾ ਸਵਾਰੀ ਯਾ ਸੋਕ
ਜੋ ਅਬਕਾਰੀ ਹਿਰਾਨੋ ਕਹੁਨਾਰ ਹਿਯੋ॥ ਸਤ੍ਰਯਾਹਿ
ਗਾਰੀ ਸਿਮਹਿਯੋ ਕਿਦਾਰੀ ਅਬਦੀ ਜਹਿ ਬਿਗਾਰੀ
ਹਾਥ ਪਨ ਪੁਰਾਨ ਗਾਹਿਯੋ॥ ੧੮॥ ਕਥਿਤਾ॥
ਦਜਰ ਯਕ ਪੁਤ ਪਿਤਾ ਹਮਰੇ ਹੋਗਾ ਮਚੇਦ ਅਵਧੀ
ਕੋਰਾ ਜਾਅ ਦੁਵਾ ਕੋ ਮੁਹਿਗਾਇਯੋ॥ ਹਮਰੀ ਮਰ

੭

੭

੭

ਤਾਹੀਵੇਪੈਲਗਾਇਯੋਤਿਹਵਕੋਬਿਲੋਗਤਾਹ
 ਸਕਲਦੇਹਿਗਹਿਯੋਯੋਬਸਤਮਲੀਨਹੀਨਤੁ
 ਤਾਹਿਸਕਲਮੰਦਾਮਾਨਿਯੋਮੋਹਿਤਾਤਥਾਤਨੀਚ
 ਜਾਤਿਕਹਿਯੋਯੋਮਾਤਦੁਖਨਉਤਰੋਗਬਿਦਰੋ
 ਅਥਸੈਨਾਤਹਿਯੋਰਯੋਮਨਬਾਲਜਗਤਾਤਯੁ
 ਚਹਿਯੋਯੋ॥ ੧੯॥ ਕੁੰਡਲੀਅਧਿਤਜਗਮ
 ਨਮਨਸਾਕਰੀਹਰੇਸੀਅਸਿਤਾਪਾਗਰਥਮਿਟਵੇਕੁ
 ਤਕਧਕਰੇਤੁਤਪਰਤਾਪਾਕਰਹੁਤਪਰਤਾਪਇ
 ਹੈਪੁਤਜੀਮੋਹਿਆਈਸਾਭਿਧਿਟਿਹਹਿਯੋਬਿਅਧ
 ਲੋਲਕਰਹੋਰਧੁਗਈਫੇਰਈਯੋਮਨਬਾਲਲਰ
 ਹਿਤਿਹਯਹਿਭਿਧੀਜੀਚਿਤਾਹਰੇਸੀਅਸਿਤਾਪਕਰੀ
 ਮਨਸਾਜਗਪਤਿ॥ ੨੦॥ ਫੁਲਫੁਲਾਥਾਲਪਕਰਿ
 ਪੈਨਥਾਨਸਾਵਧਾਨੁਆਹੋਨਹਰਥਲਿਵਾਨਹਿਟ
 ਰਤਟਾਗੀਕੀਯੋਪਨੋਟਕਾਰਿਕਰਕੁਧਮਮੈਮਹੰ
 ਸੁਨਤਬਚਨਬਿਅਕਲਕੁਈਬਿਸੁਸਾਗੀਅਸੁਪਕ
 ਰਤਿਹਥਿਫੁਕੇਸਾਥਥਾਧਾਅਪਜੁਧਕੀਤਾਹਿਕੀਨੀ
 ਤਯਹਿਥਿਹਰਗਮਸੈਨਾਤਹਾਅਧਕਆਈਧੇਖ
 ਥਾਲਚਿਤਕੁਇਯੋਅਤਿਕੁਧਤਾਗੀ॥ ੨੧॥ ਫੁਲ
 ਫੁਲਾਦੁਤਇਕੁਦੋਰਥਿਧਿਜਾਇਲਫੁਮਨਕਹੀਅਸੁ
 ਚਿਖਥਾਲਫੁਨਾਇਲੀਨਾਅਪਧਕਰਿਹਥਿਜਰ
 ਤਯਾਰਵਹੁਲਰਨਕੇਜੁਧਕਾਤਾਹਿਮਨਮਤਾਕੀਨਾ
 ਲੋਕਰਹੋਰੁਧਾਇਵਹੁਰੋਰਤਨਹਿਕਿਸੀਤੇਧੇਖਆ
 ਏਸੁਤੋਤਾਖਟੀਨਾਤੁਮਹਿਅਪਧਰਿਥੀਨਨਹਿਤੀਨ
 ਥਲਕਿਸੀਤਿਕਹੀਥਹੁਥਾਤਜੇਦਿਸਟਚੀਨਾ॥ ੨੨॥
 ਫੁਲਫੁਲਾਥਾਤਸੁਨਤਿਅਨੰਤਮਨਮਾਹਿਚਿਤਵਨਕ
 ਗੀਨਹੀਕੋਗਜਜੋਅਸੁਥਾਧੋਤਪੀਰਹਤਥਨਮਾਹ
 ਸੈਨਾਹਿਧੇਧਕਰੇਤੋਕਰਤੋਚੇਤਸੇਚਕਥੈਰਨਾਧੋਕਿਸੀ
 ਥਾਲਅਗਜਾਨਅਜਾਨਹੋਯਹਿਕਹੀਹਤਤੋਹਾਸਮਹਿ
 ਕਰਤਗਾਧੋਤੀਨਲੋਕਸੈਨਾਹਿਕੇਸੁਰਜਨਨੀਜਨਯੋ

6

ਧੇਖਰਘਸਿਸਸਰਕੈਨਸਾਧੈ॥ ੨੩॥ ਭੁਲਣਾ
ਖਲਲਖਵੀਰਬਾਤਲਛਮਾਕਰੀਜਾਹੁਸੁਧ
ਲੇਹੁਪਾਕੈਨਾਈ॥ ਪਹਿਨਵਰਰਿਖਪੁਤਰਜਪੁ
ਤਨਾਹਿਥਸਤਪੁਛਕਰਿਤਹਿਕੀਜੇਲਗਾਈ॥
ਤਬਹਮਹਰਿਮਾਮਗਦੇਖਭਾਰੀਵਾਰਘੋਰਕੋਪਕ
ਰਮਾਹਿਦੇਇਯਾਈ॥ ਮੈਤਖਟਚਾਰਿਤਿਹਸਿਰਸੈ
ਨਾਦੇਈਕਾਲਪਰਸਤਪਾਨਕਰੀਧਾਈ॥ ੨੪॥
ਕੁੰਡਲੀਆਸੈਨਾਲੀਨੀਸਿਰਥਹੁਕੁਪਯੋਸਤਪਾਨ
ਗਾਈਸੀਅਸਤਲੀਨੋਘੋਰਤਿਹਜਿਮਥੇਲੀਦੁ॥
ਛਾਈ॥ ਜਿਮਥੇਲੀਦੁਮਛਾਇਥਾਲਸਿਉਬਚਨਉ
ਚਾਰਿਯੋ॥ ਭੇਬਨਚਰਅਗਯਾਨਾਪੁਕਤਨਾਹਿਸਿ
ਭਾਰਿਯੋ॥ ਕਉਬੰਧਯੋਸੇਹਅਸੁਕਹੁਸਦੁਹਮਸੇ
ਵੈਨਾ॥ ਕੁਪਯੋਸਤਪਾਨਗਾਇਸਿਰਥਹੁਲੀਨੀਸੈਨਾ
੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਥਾਰਗਵਾਰਨਗਰਕਰੋਤਜਅਸੁ
ਭਜੋਰਨਤੇਅਬਹੀ॥ ਜੀਅਮਾਹਿਕ੍ਰਿਪਾਮਹਿਪੇਖਪ
ਰੀਸਿਸੁਜਾਨਤਜਯੋਰਨਤੇਅਬਹੀ॥ ਕਛੁਥਾਲਕ
ਖੇਲਨਹੀਯਹਿਤੇਤਮਨਾਹਿਲਰਯੋਰਨਮੈਕਬਹੀ
ਯਹਿਲੋਹੇਕੀਅੰਧਬੁਰੀਸਥਰੇਮੁਖਸੁਕਤਥਾਂਨਿ
ਛਟੈਜਬਹੀ॥ ੨੬॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹਾਂਸਕਰੈਸਥ
ਸੁਰਹਸੈਕਛੁਥਾਲਹੈਨਹਿਤਭਲਾਈ॥ ਤਾਹਿ
ਗਿਆਨਤਜੋਤਮਕੈਰਿਖਤਾਤੁਹਤੇਕਛੁਨਾਹਿਥ
ਰਾਈ॥ ਆਤਮਪਾਤਕੋਰਕਤੋਕੈਮਨਗਯੋਨਾਥਿਚ
ਰਤਜੋਜਤਤਾਈ॥ ਲੋਗਹਸੈਸਥਹੀਤਮਕੈਸਹਿਥਾ
ਲਕਅਧਿਲੀਯੋਸਰਵਾਈ॥ ੨੭॥ ਸਵੈਯਾ॥
ਬਡਿਆਪਨਸੇਸਮਜੋਕਹੈਜਗਨਿੰਦਤਹਹਿਸ
ਥਤਾਹਿਲਗਾਈ॥ ਕਾਲਚਰਯੋਸਿਰਥਾਲਤਮ
ਯਹਿਸੋਇਰਹਿਯੋਕਤਿਸਿੰਘਜਗਾਈ॥ ਤਿਹਮੈ

(6)

ਰਮਨੇਕਕਹੀਥਤੀਆਸਿਸੁਕੇਜੀਅਮੈਕਛੁਨੈਕੁਨ
 ਆਈ॥ ਪਿਤੁਬ੍ਰਾਤਸੰਭਾਖਕਯੋਲਰਕੇਕਤਕੋਕਰ
 ਹੋਮਖਆਪਸੁਗਈ॥ ੨੮॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਧੀਨਥਾ
 ਨਈਯੋਕਰਮੈਲਰਕੋਤਿਨਤਾਤਕੋਕਤਸੇਥਾਤਿ
 ਉਚਾਗੀ॥ ਤੁਮਜੇਪਕਜੁਖਅਕਤਕੁਏਕਤਛੋਰ
 ਤਹੋਅਖਸਿੰਘਗਵਾਜਿ॥ ਪ੍ਰਾਨਸੇਪੀਤਨਹੀਤੁਮ
 ਕੋਹਮਕੋਹਰਸੀਗਕੋਰਕਤਗਾਰੀ॥ ਲਾਖਸਿਆਰ
 ਕੁਰੈਪਲਮੈਮਿਗਗਾਜਨਥੈਥਨਦੇਤਦਘਾਈ॥
 ੨੯॥ ਕੁੰਡਲੀਆਥਾਨਮਹਿਜੇਪਕਸਕਲਮਿ
 ਲਤਥਹਕਰਤਵਹੁਸੇਗ॥ ਪੇਖਸਿੰਘਤਾਜੇਸਥੈ
 ਜਿਮਭਾਜਤਤੋਭੋਗ॥ ਜਿਮਭਾਜਤਤੋਭੋਗਨਿਰਖ
 ਤਹਿਜਾਇਸਥੈਨਸਿ॥ ਤਿਮਤੁਮਭਏਇਕਤਥਾਤ
 ਇਹਕਹੀਥਾਲਹਸਾ॥ ਅਨਕਥਸਤਥਨਸਿਆਰ
 ਸਿੰਘਇਕਸਮਝੁਮਨਮਹਿ॥ ਤਥਹਿਕਰਤਵਹੁ
 ਸੇਰੁਸਕਲਮਿਲਜੇਪਕਥਨਮਹਿ॥ ੩੦॥ ਛਪਾ
 ॥ ਤਥੈਥਾਲਹਸਕਹੀਥਸਜਾਨਹੁਛਰੀਮੁਝਿ॥ ਅ
 ਸੁਗਹਿਯੋਤਥਮੇਹਿਸਾਦੁਅਥਕਹੋਸਕਲਤੁਝਿ
 ਨੋਹਸਗਾਇਕੋਉਗਾਜਥਾਜਥਾਧਿਯੋਮਹਿਅਪ
 ਥਲਾ॥ ਕਰਦੇਖਹੁਸਿਗਾਮਸਹਜਸਜੋਆਏਹੋਚ
 ਲਿ॥ ਜੁਪਸਮੈਦਿਖੁ॥ ਤਾਉਗਾਕੋਦਿਜਸੁਤਿਕੋਛ
 ਰਪਤਿ॥ ਕੀਯੋਪਨਖਟਿਕਾਹਿਸਿਸੁਸੁਨੋਤਲੋਕ
 ਤੋਸੋਕਵਨ॥ ੩੧॥ ਛਪਾ॥ ਸੁਨਤਧਨਖਕੀਧੁ
 ਨਕਲੋਗਾਤੋਕੋਧਉਠੇਤਥਾ॥ ਦਰਯੋਸੇਸਿਜੀਅਨੁ
 ਰਤਿਧਰਨਚਹਕੋਪਤਿਹੋਸਥਾ॥ ਤੁਲਯੋਕੁਮੇਰਸੁ
 ਮੇਰਸਕੁਨੁਭਯੋਥਿਕਲਤਨਾ॥ ਸਾਗਰਸਪਤਿ
 ਥਿਯਾਲਥਾਨਧਨਗਹਿਯੋਥਾਲਕਨਾ॥ ਦੇਖੁਜੇ
 ਸੁਨੇਨਕਥਾਹੋਹਮਸਿਖਰਧਨਖਟਿਕਾਰਧੁ
 ਨਾ॥ ਯੇਖਧਾਰੁਮਥਾਲਤਨਚਕੁਤਭਏਸੁਚ

ਅਸੁਰਮੁਨਾ ੩੨॥ ਛੁਧਾ ਸੁਨਤਧਨਪਟੇਕਾਰ
ਕੋਧਅਤਿਭਯੋਸਤ੍ਰਘਨਾਧੇਧਧਾਕ੍ਰਮਬਾਲਲੋਗ
ਸਬਕਰਤਾਚੇਤਮਨਾਤੀਨਬਾਂਨਤਿਹਕਛੁਬਾਲਤ
ਨਕੀਏਧੁਗਲਨਾਛੁਟਤਭੁਏਅਨਗਨਤਕਵਨਤਿ
ਹਕਰੇਚਿਚਾਰਨਾਸੱਰਪਿਜਰਗਤੁਸਮਤਹਾਘੇਰ
ਈਯੋਤਿਹਬਾਲਕਨਿਨਿਰਭੇਸਿਸੁਗਛੁਤਹਾਰਿਚਕ
ਰਵਨਹਬਾਲਮਨਾ ੩੩॥ ਛੁਧਾਲਵਕ੍ਰਧਯੋਸਮਮ
ਹਿਧਧਪਿਜਰਤਨਜਰਿਬਗਿਗਜਤਿਜਨਮਬਲੀਯੋ
ਧਨਧਗਹਿਬਾਂਨਬਾਲਬਗਾਚਾਰਬਾਂਨਸਿਸੁਕਾਛੁਕੀਏ
ਤਿਹਚਿਰਧਗਾਗਨਾਗਜੇਛਹਿਯੋਤਤਕਾਲਏਕਮਰ
ਕੀਯੋਨਿਵਾਰਨਾਰਬਸੁਰਧਨਦੁਤੀਅਸਰਤਿਤੀਅ
ਥਿਦਾਰੇਕੁਰਗਨਾਚਤੁਰਥੋਸੇਨਾਸਕਲਘਨਸੇਚਿਥ
ਚਤਜੇਜਾਤਭਜਾ ੩੪॥ ਕਿਡੁਲੀਆਬਾਲਕਭਉ
ਯੋਅਨੰਦਮਹਿਸਰਪਿਜਰਕੇਛਗਾਰਣਮਹਿਜਰਜ
ਤਿਸਿੰਘਜਿਮਈਯੋਸਬਨਮਧਸਗਾਈਯੋਸਥਨਿਮ
ਧਮੋਰਬਾਲਕੀਯੋਧਾਕ੍ਰਮਤਾਂਗੀਹੋਯੋਧਾਇਕਸਹਤ
ਸਕਲਤਿਹਸੇਨਸਿੰਘਾਈਫਿਰਤਬਾਂਨਪਿਨਲੀਯੋਨੇ
ਕੁਮਨਕਰਤਨਮਾਲਕਾਸਰਪਿਜਰਕੇਛਰਗੁਇਯੋ
ਅਨੰਦਮਹਿਬਾਲਕਾ ੩੫॥ ਕਾਥਿਤਾਸੇਨਾਨਿਗਾਰ
ਸੇਕਤਾਰੀਜੀਅਸਤ੍ਰਘਨਮਨਮੋਥਿਚਾਰੀਯੋਸੇਕਰ
ਅਥਕੀਜੀਐਯਹਿਤੋਗਵਾਗਮਤੇਗਾਰਹੁਤੋਟਰਤ
ਨਾਹਿਕੀਜੇਅਥਜੁਧਅਵਰਸਿਕਾਤਜਿਦੀਜੀਐਯ
ਕਾਛੇਦਸਬਾਂਨਤਾਨਮਾਰੇਤਿਹਕੋਧੋਹਿਤਾਕੀਕਛੁ
ਭਿਧਮਾਅਥਸੁਵਨਧਾਲੀਜੀਐਕਾਟੇਕੀਨਿਅ
ਈਵਹਿਲਾਰੋਹਬਾਲਕਕੇਸੁਵਨਭਉਯੋਤਾਹਿਅੰਗ
ਨੇਕਹੁੰਨਾਛੀਜੀਐ ੩੬॥ ਕਾਥਿਤਾਕੋਧਯੋਲਛੁ
ਸੁਰਬਾਂਨਕਾਛਿਯੋਇਕੁਤਰਕਸੇਰਤਾਨਕੇਕਮਾਨ
ਚਿਰਸਤ੍ਰਘਨਪਗਯੋਹੀਲਾਗਤੁਹੀਵਾਕੇਲੇਚੁਲ
ਯੋਦਿਸਾਦਛਨਕੇਮਾਨੇਥਧੁਲੇਸੇਥਿਛੁਧਾਤਮਾ

ਏ ਯੋਯੋ॥ ਜਮਕੇਦੁਆਰਿਜਾਇਪਰਸਯੋਕਾਤੁਰੁ
 ਥਪੁਕੇਬਹੁਰੇਦੁਇਥਾਂਪਠਿਯੋਵਾਂਤੇਮਗਾਇਯੋਯੋ॥
 ਨਤੁਤੇਕੁਮਾਇਤਾਹਿਧਰਨੀਪਛਾਰਿਯੋਸਰਨਾਸਭੇ
 ਨਤੁਇਯੋਬਾਲਕਰਨੋਸੇਮਾਰਿਛਾਇਯੋਯੋ॥ ੩੭॥ ਕ
 ਥਿਤੁ॥ ਘਰੀਦੁਇਕਪਾਛੇਸਰਕੁਇਯੋਸਾਵਧਾਨਤਥ
 ਥਪੁਰੇਲੈਧਨਖਬਚਨਮੁਖਤੇਓਚਾਰਿਯੋਯੋ॥ ਆਜੁ
 ਜੋਨਜੀਤੇਤੇਹਿਮੇਹਿਅਘਲਾਗੋਯਹਿਇਦੁਅੰਅਹ
 ਲਿਅਜਾਹਦੇਖਤਨਜਾਇਯੋਯੋ॥ ਲੇਤਸਰੇਤੀਛੁਨ
 ਦਸਮਾਰੇਚਿਹਕੇਧਧਾਰਬਾਲਕਤਨਰੇਮਏਕਤਾਹਿ
 ਨਉਪਾਰਿਯੋਯੋ॥ ਜੈਸੇਕੁਸਮਮਾਰਤਹੈਕਉਮੀਤਸਾਜ
 ਨਕੈਤੇਸੇਥਾਂਨਿਲਾਗੋਕਵਕਹਿਯੋਸ੍ਰਵਨਧਾਰਿਯੋਯੋ॥
 ੩੮॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਕਰਲੈਕਸਾਂਨਬਸਮਾਰਦੁਇਬਾਲ
 ਕਕਸਰਥਹੀਸਮੇਤਿਸਤ੍ਰਘਨਕਉਡਾਇਯੋਯੋ॥ ਸੁਰ
 ਗਕੇਦੁਆਰਜਾਇਦੇਖਿਯੋਤਥਪਲਹੀਮੇਤਾਂਤੇਉ
 ਲਟਾਇਬਹੁਰਧਰਨੀਗਿਗਾਇਯੋਯੋ॥ ਬਹੁਰੇਹੈਮੁ
 ਕਛਤਿਰਨਧਰਿਮੈਲਪਟਾਯੋਅਹੁਤੇਹੀਸਚੇਤਸ
 ਰਸਨਮੁਖਹੀਪਾਇਯੋਯੋ॥ ਤਥਹੀਰਸਾਇਥਾਂਨਿ
 ਮਾਰੇਦੁਇਬਾਲਕਚਿਰਿਥੇਧਯੋਕਰੇਜਾਲਵਧਕੀ
 ਮੁਰਛਾਇਯੋਯੋ॥ ੩੯॥ ਕੰਡਲੀਆ॥ ਕਸਮਾਕਿ
 ਸਰਹਿਦੈਲਵਕ੍ਰਪਯੋਸਤ੍ਰਘਨਗਾਇ॥ ਅਗਨੀਸ
 ਰਵਦੇਤਜਸਮਪਾਰਿਯੋਬਾਲਮੁਰਛਾਇ॥ ਪਰਿਯੋ
 ਬਾਲਮੁਰਛਾਇਕਸਟਿਸਮਕ੍ਰਤਸਿਭਾਰਿਯੋ॥ ਜਿ
 ਧਸੇਮੇਕਹਿਗਾਇਯੋਦੁਖਤੇਹੈਬਚਨਓਚਾਰਿਯੋ॥
 ਮ੍ਰਿਤਕਤੁਲਤਨਬਰਨਬਾਨਪੀੜਾਲੀਨੋਕਸਾ॥
 ਕੁਪਯੋਸਤ੍ਰਘਨਗਾਇਹਿਦੈਲਵਸਤਿਮਾਰਿਯੋ
 ਕਸਾ॥ ੪੦॥ ਭੁਲਣਾ॥ ਏਕਅਗਨਸਰਦੁਤਅ
 ਰਵਤੇਜਗਾਰੀ॥ ਬਾਂਨਲਗਾਯੋਉਰਬਾਲਨਹਿਸ
 ਧਸਿਭਾਰੀ॥ ਪਰਿਯੋਧਰਨਤਨਬਿਕਲਤਿਯੋਕੇਸ
 ਭੀਨੇਰਧਚਿਚਲਿਯੋਜਿਮਨਦੀਮਹਿਬਹੁਤਥਾਰੀ

6

ਅਧਕਕੋਪਕਰਿਸਤਘਨਥਾਨਮਾਰਿਯੋਨਿਕਸਰਗੋ
 ਉਗਮਾਹਿਸੇਵਾਰਧਾਗੀ॥ਮਿਰਤਰੁਇਯੋਜਥਥਾਲ
 ਤਬਹਰਧਾਹੁਏਹੋਨਗਾਰਿਥਇਵਾਨਨਹਿਰਤਦਾਗੀ॥
 ੪੧॥ਫੂਲਫੁਲਾਈਓਅਸੁਮਕਤਾਹੁਆਨਿਦਸੇਤੀ
 ਦਲਨਲਗੇਤਬਥਾਤਮੁਖਤੋਉਚਾਗੀ॥ਸੂਰਨਾਹਿਜ
 ਗਮਾਹਿਸਮਯਾਹਿਕੋਉਜੋਧਥਰੇਤੁਪਾਲਥਾਮਹਾਭਾ
 ਗੀ॥ਲਖਨਚਲਯੋਪਰਅਵਧੁਖਸਾਲਹੁਆਗਾਇਯੋ
 ਸਤਘਨਥਾਤਿਹਿਦੈਬਿਚਾਗੀ॥ਤਾਤਕੁਤੁਯਾਥਾਲ
 ਕੇਅਵਰਾਏਕੋਹੋਤਿਅਭਿਯਾਗਾਏਸਿਸੇਕੇਸਿਧਾਗੀ॥
 ੪੨॥ਫੂਲਫੁਲਾਗਹਿਯੋਤਿਹਥਾਨਿਗਾਹਿਥਾਨਤਹਿਸ
 ਰਘਨਮੋਹਾਥਲਿਵਾਨਪ੍ਰਣਸਾਹਿਧੁਗਾਤਹਾਜਾਏਸਿ
 ਆਮਾਏਕੇਥਥਰਿਕਾਹੁਕਰੀਹਨੋਰਨਮਾਹਿਲਵ
 ਤਾਤਸੁਗਾਲਗੀਕਰਨਥਿਰਲਧਸਿਤਾਪਅਤਿ
 ਜਨਕਜਾਅਧਕਤਨਮਾਹਿਤਾਕੇਬਿਸੁਗਾਤਾਹਿ
 ਸਮੇਕੁਸਆਏਸੁਨਿਥਾਤਥਿਸਮਯੋਮਹੋਮਾਤਕੇ
 ਧੇਖਮਨਮਾਹਿਫੁਲਾ॥੪੩॥ਫੂਲਫੁਲਾਥਾਤਸੁਨਤ
 ਸੀਅਮਾਤਮੁਰਛਾਏਧਰੀਪਰੀਪੁਤਸਮਾਨਨਹਿ
 ਅਵਹਧਿਆਗਾਹਏਧੀਚਤਨੀਥੋਕਲਸਿਭਾਰਨਾ
 ਹੀਤਜਤਦੇਹਿਸਮਾਮਿਤਤਿਰੁਧਧਾਗਾਅਧਕਕ
 ਸਟਤਾਸਕਲਕੀਸੁਹਤਰੁਲੀਥਾਨਮੋਹਿਕਾਦਲਾ
 ਯੋਉਰਵਾਰਧਾਗਾਧੇਥਥਾਲਮਨਮਾਹਿਥੀਚਾ
 ਰਕੀਨੋਮਾਤਤੇਥਕੇਸਤਕੀਜੇਸਿਧਾਗਾ॥੪੪॥
 ਕੇਤਲੀਆਮਨਮਹਿਕੁਸਚਿਤਵਨਕਰੀਥਨੀ
 ਕਰਨਸਥਥਾਤਿਯਨਮਹਿਲਵਮੁਰਛਤਰੁਇਯੋ
 ਏਧਤਿਥਿਕਲਸੁਨਮਾਤਾਏਧਤਥਿਕਲਸੁਨਮਾ

9

6

ਤਸਕਲਅਬਕਰੀਨੀਥੀਥਿਧਾਪਿਧਾਤਿਧਾ
 ਕਰਜਨਨਥਹਿਰਨਜਾਇਕਰੀਥਿਧਾ ॥ ੧ ॥
 ਲਗਾਰਿਯੋਮੁਖਮਾਰਿਧਾਏਮਾਏਸੀਅਤਨਮਹ
 ਆਖੀਕਰਨਸਬਥਾਤਿਕਰੀਚਿਤਏਨਕੁਸਮਹ
 ॥ ੪ ੫ ॥ ਸਵੈਯਾਚੈਤਨਸੀਅਰੁਈਤਥੀ
 ਸਿਸੁਨੀਚਜਥੈਮੁਖਸੈਤਥਗਾਰਿਯੋਚਾਪਕੈ
 ਪਾਇਓਠਾਇਦਈਸੁਪਹੋਤਭੁਈਜਥਨੈਨਓ
 ਪਾਰਿਯੋਜੇਹਕੈਗਾਥਕਰੀਥਿਨਤੀਕਛੁਥਿ
 ਮਾਨਗਹੋਥਦਥਾਲਚਿਗਾਰਿਯੋਸੇਕਤਜੇਰ
 ਪੁਸ਼ੀਹਭੁਜਥਿਧਰੇਖਮਹਾਥਲਵਾਨਥਿਥਾ
 ਰਿਯੋ ॥ ੪ ੬ ॥ ਸਵੈਯਾਤਮਸਹਤਜੇਜੀਅਤੇ
 ਜਨਨੀਇਹੋਵਨਹਾਰਮਹਾਥਲਵਾਨੀ ॥ ਸ
 ਤੇਤਸਿਤਾਪਮਹਤਮਕੋਕਛੁਨਹਿਥਸਾਤ
 ਹੋਰਮਥਗਿਆਨੀ ॥ ਓਤਗੋਭਜਮਹਿਥੁਰ
 ਕਿਹਕੋਸੁਨਿਗਤਕੀਥਾਤਿਸਦੇਹਿਜਗਨੀ ॥
 ਏਹੁਥਿਥਾਮੁਥਿਮਾਤਿਅਥੈਤਜਸੇਚਸ੍ਰੋਕਚ
 ਹਿਹੋਥਿਸਿਆਨੀ ॥ ੪ ੭ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਹੋਥਿ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਕੋਮੁਥਿਕੋਰਨਜਾਤਿਜਗਲਵਕੁ
 ਤਦਥਾਰੇਸੁਪੁਲਹੁਤਹਾਅਥਜਾਇਤਿਸੇ
 ਹੋਥਾਤਪਰਿਯੋਕਿਭੁਯੇਸਰਛਾਰੇ ॥ ਤਨਆ
 ਗਲਗੀਸੁਨਿਕਥੁਤੋਆਤਮਦੇਹੁਥਿਥਾ
 ਅਰਿਜਾਇਸਥਾਰੇ ॥ ਹੋਵਨਹਾਰਿਸਹੋਥਿਰ
 ਹੋਤਮਮਹਿਤਜੇਥਿਤਗਯਾਨਥਿਥਾਰੇ ॥ ੪੮ ॥

9

ਸਵੈਯਾਸੈਕਕਰੈਤਿਹਕੀਜਨੀਸੁਤਜਾਇ
ਤਬੈਰਨਤੇਮੁਖਸੋਰੈ।ਜਗਹੋਇਅਕੀਰਤਿ
ਕਾਨਸੁਨੈਜਬਤਾਤਕਿਸੈਕਕਰਾਹੁਕਰੈਗੈ।ਜਮ
ਖੇਲਸੁਨੈਸਦਪਾਨਕਰੈਜਿਹਮਸੁਪਿਤਾਦੁਖਹੋਤਕਰੈ
ਗੈ।ਕੁਸਏਜੇਪ੍ਰਬੋਧਕੀਯੇਸੀਆਕੇਤਬਪੀਰਜਤਾਹਿ
ਕੁਇਯੋਕਛੁਭੇਯੋ॥ ੪੮॥ਕੁਡਲੀਆ।ਦੀਜੇਆ
ਗਿਆਕਿਪਾਕਰਿਜਾਇਨਿਗੋਰੇਕਾਤਾ।ਲੇਹੁਸਕਲ
ਸਧਤਾਹਿਕੀਮਰਛਤਿਉਯੋਕਿਘਾਤਾ।ਮਰਛਤੁਰੁ
ਯੋਯੋਕਿਘਾਤਜਾਇਤਿਹਨੈਨਿਗੋਰੈ।ਧਿਥਮਕਰੈ
ਸਾਵਧਾਨਿਬਹੁਗਿਏ।ਹਿਸਤ੍ਰਸਿਘਰਾਗੈਸੋਕਤਜੇਤਾ।
ਮਾਤਮੇਹਿਕਰਣਾਅਬਕੀਜੋ।ਜਾਇਨਿਗੋਰੇਕਾਤਾਕਿਪ
ਕਰਿਆਗਿਆਦੀਜੋ॥ ੪੯॥ਛੁਧਾ।ਜਰਤਅਗਨ
ਤਨਬਦਨਬਾਤਦਦਸੁਨਤਿਦੁਖਤਿਮਨਾ।ਨਹਿਸਹਾ
ਤਿਜਗਪੰਥੀਜਾਤਅਰਜਨਕਰਤਰਨਾ।ਕਵਨਕੀਦ
ਦਹੁਲੋਗਜਿਸਹਮੇਹਕਾਤਸਿਘਾਹਿਯੋ।ਸਕਲਪਰੇਜ
ਸਧਾਂਸਦੁਖਤਹੋਇਬਚਨਉਚਾਹਿਯੋ।ਏਕਬਾਰਧੇਖ
ਹੁਤਿਸੇਜਿਸਹਿਥਿਦਾਹਿਯੋਸੁਰਲਵਾ।ਤਜਿਥਿਲਿਥਿ
ਮੁਹਿਥਿਦਾਕਰਿਚਰਨਪਰਤੋਹਮਮਾਤੁਰਵਾ॥ ੫੦॥ਛੁ
ਧਾ।ਸਕਨਹਨਨਗਨਕਰੈਜਾਹਿਸਪਤਿਸੋਪਾਇਆਲਜ
ਯਾਕਵਨਸਕਤਅਹਿਟੀਸਸਤ੍ਰਮੁਹਿਗਾਖਸਕੈਅਥਿ।
ਕਾਗਦਿਜਿਮਨਤੁਫੋਰਪਗਨਦਿਜਗਗਨਪਠਾਵੈ।ਤੋਰ
ਦਿਸਦਿਗਪਾਲਜਾਇਸਸਿਛਾਰਉਗੁਵੈ।ਥੁਹਮਈ
ਸਅਹੁਸਕਰਜਮਕਵਨਸਕਤਯਹਿਛੁਤਪਤਿ।ਗਾਖ
ਸਕੈਮੁਝਸਤ੍ਰਕੇਏਕਥਾਨਿਸਬਕਰੇਹਤਾ॥ ੫੧॥ਛੁਧਾ।
ਪੁਨਕਰਤਜੇਬਕਰਿਦੇਨਿਤਿਹਅਫਲਹੋਤਨਗਾਜਾਤ
ਕਰਤਸਿਯਾਮਬਕਹਿਸਖਨਹਿਜੀਤਹਿਅਗਿ।ਤੋਕਰਿ
ਹੋਬਕਥਾਦਕਾਤਦੁਖਦੇਹਿਜਰਤਅਥਾਉਤਰਪਰੀ
ਤੁਜਮੇਹਿਰਦਨੁਕਰਿਕਸਭਾਖਯੋਤਬਾ।ਹੋਨਗਰਮਾ
ਬੋਧਹੁਕਰਹੁਬਿਦਾਮੇਹਸੋਕਤਜਿ।ਅਵਰਸੋਚਮੇਮ

੭

ਨਮਧਕਤਾਂਤਿਸਤ੍ਰਮਤਿਜਾਹਿਭਜੀ॥ ੫੩॥ ਛਪਾ
 ਅਧਕਰਤਪਰਬਧਕਰਤਬਧੀਰਧਰਿਯੇਸੀ
 ਆਪੋਨਗਰਿਥਲਿਵੰਨੰਦਰਤਨਹਿਕੋਟਜਤਨਕੇ
 ਆ॥ ਜਿਹਿਥਿਧਿਥਿਧਨਾਰਚੀਹੋਇਰਿਦਮਹਿਧ
 ਹਿਚਾਨੀ॥ ਸਥਥਿਧਧਰਮਪ੍ਰਬੀਨਨਾਹਿਕਛੁਮਾ
 ਤਇਆਨੀ॥ ਕਰਮਥੇਧ ਸਰੁਤਕਰਨਜਤਨਕਰਤ
 ਵਹੁਨਹਿਟਰਤਾ॥ ਭਈਮਾਤਸਾਵਧਾਨਤਬਖੁਧਿ
 ਥੇਥੇਕਮਨਮੈਧਰਤਾ॥ ੫੪॥ ਕਿਤਲੀਆਮਾਤ
 ਮਝੁਆਇਸਕਰੇਹਰੇਮੋਹਿਤਨਤਾਪਾਕਰਣਾਕੀਜੇ
 ਥੇਜੇਹੋਇਤਜਹੁਸੇਕਸਿਤਾਪਾਤਜਹੁਸੇਕਸਿਤਾਪ
 ਆਪਤਮਰਿਦੈਥੀਦਾਰਗਾਹੋਨਗਰਬਲਵਾਨਿ
 ਸੀਸੀਮਾਥੇਧਰਧਾਰਗੁ॥ ਹੋਇਧਰਤਸੇਥਾਂਤਿਲਿ
 ਪਤਜੋਲਿਖਯੋਥਿਧਾਤਾਹਰਹੁਮੋਹਿਤਨਤਾਪ
 ਕਰਹੁਆਇਸਮੁਝਿਮਾਤਾ॥ ੫੫॥ ਕਥਿਤਾਹੋਨ
 ਧਰਿਸੀਸਧਰਿਮਾਤਮੋਹਿਥਿਦਾਕਰਿਧਥੇਲਵੁ
 ਤਤਾਹਿਕਵਨਸਾਥਲਰਯੋਹੋ॥ ਮੁਹੁਤਭਇਯੋ
 ਕੇਧਾਤਬਨੀਕਰਨਸਕਲਥਾਤਵੇਕੇਸਿਤਾਪ
 ਮੋਹਿਦਹਿਅਧਕਰਜਰਯੋਹੋ॥ ਜਾਤਿਹੀਨਿਗਰਿਨੋ
 ਨਕਤਤੇਹਿਸਾਚੁਬੰਨਚੈਨਨਾਹਿਜੋਹਿਏਕਯੋਹੋ
 ਪ੍ਰਣਕਰਯੋਹੋ॥ ਸੈਨਸਿਧਾਰਿਅਰਿਸੇਣਕੇਕੇ
 ਤਕਹਿਤਾਮੈਧਧਾਰਧਨਮਨਮਨਿਸਾਧਰਯੋ
 ਹੋ॥ ੫੬॥ ਕਥਿਤਾਹੁਤੋਬਾਲਮੀਕਰਿਖਯੋ
 ਕਛੁਦੇਤਸਿਧਸੁਤੇਨਾਹਧਮਮਾਤਕਹੋਸੋਓਕੇ
 ਜੀਏ॥ ਵਾਕੀਅਸੀਸਲੇਤਿਸਕਲਸੇਤੋਧੋਤ
 ਵੇਤੋਪਯਾਲਥਾਤਮਨਥਿਚਾਰਿਲੀਜੀਏ॥
 ਹੋਕੇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਿਲਕਦੀਜੇਅਥਕਾਲਮੋਹਿ
 ਹੋਤੋਅਵਾਰਤਿਨਕਆਇਸਕੇਦੀਜੀਏ॥
 ਹੋਨੀਰਿਦਮਹਿਧਛਨਦੀਜੇਥੇਰਿਧਨਧਥਾ
 ਨਕਾਤਕੇਨਿਹਾਰੇਜਾਇਮੁਹੁਤਿਕਿਛੀਜੀ

੭

ਏ॥ ੫੩॥ ਕਬਿਤਾ ਜਨਕ ਜਾਬਿਚਾਰੀ ਹੋਨ ਗਾਗੀ ਸਮਿ
 ਟਤਨਾਹਿ ਕੀ ਜੇਨ ਗਾਰੀ ਥਾਲੁ ਕਹੈ ਸੋਢੀ ਕੀ ਜੀਏ॥ ੫੪॥
 ਦੀਨੇ ਗਥ ਕੁਟਿ ਸਾਖਸੀ ਅਨਿਖੰਗ ਥਾਪਯੋ ਤਿਲ ਕਦੇ ਤਿ
 ਭਾਲਿ ਕਹਿਯੋ ਸਤ੍ਰੀ ਤਲੀ ਜੀਏ॥ ਦੀਨੀ ਅਸੀ ਸਮਾਤਤਤ
 ਤੇਹਿ ਸਿਜੇ ਹੋਇ ਲਗੀਯੋ ਨਿਸਿਕ ਪੀਠ ਕਨ ਮੈਨ ਦੀ ਜੀਏ॥ ਚ
 ਏਪਤਿ ਮਨਾਇ ਪਾਇ ਲਾਗਯੋ ਤਬ ਮਾਤ ਕੇ ਰੇਖਨ ਤੀ ਅ
 ਚਹਨ ਲਾਗਿ ਬਿਨ ਤੀ ਕਰੀ ਜੀਏ॥ ੫੫॥ ਕਬਿਤਾ ਬਿਦ
 ਕੀਨੇ ਸੀ ਅਤੀ ਅਚਿਖਨ ਕੀ ਅਸੀ ਸਦਈ ਸਬ ਹਨ ਕੇ ਚਕ
 ਲਾਗਿ ਗਏ ਪਤਿ ਮਨਾਇ ਕੋ॥ ਤਹਾ ਕਹਿਯੋ ਸਤ੍ਰ ਪਨ ਬਾ
 ਲ ਕੇ ਜੇਹੇ ਤਰੇ ਉਸਨ ਤਿਸਿ ਸਹਿਯੋ ਸੋ ਤੇ ਆਵਤਿ ਰਨਿ
 ਪਾਇ ਕੋ॥ ਏਕੈ ਥਾ ਅਵਤਨਾਹ ਮਨ ਮੈ ਬਿਚਾਰਿਯੋ ਤਹਿ ਅ
 ਸੁਮ ਕਤਾਇ ਚਲਿਯੋ ਥਾ ਜੇ ਬਜਾਇ ਕੋ॥ ਜੇ ਜਨਾਇ ਕਗਾਇ
 ਯੋ ਪਾਛੇ ਪਾਪਤਿ ਕੁ ਸਭਾਇ ਯੋਤਹਾ ਰਨ ਮੈ ਕੋ ਬਿਥਾਲਿ
 ਮਾਇ ਬਲਿਯੋ ਹੋਰਿ ਸਾਇ ਕੋ॥ ੫੬॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲੀਅਾ
 ਤਾਖ ਯੋਤ ਬਕੁ ਸਕ੍ਰਪ ਹੋਇ ਕਗਾ ਜਾਂ ਉਰੇ ਭਾਗਿ॥ ਛਰੇ
 ਪਰਮ ਲਜਾਇ ਕੋ ਮਾਰ ਚਲੈ ਰਨ ਤਿਆਗਾ॥ ਮਾਰਿ ਚਲੈ
 ਰਨ ਤਿਆਗਿ ਤਬ ਹੋ ਸੁਰ ਸਿਖਰ ਪੁਕਾਰਿਯੋ॥ ਨਹਿ ਛਾ
 ਰੇਗਾ ਤਾਹਿ ਜਾਇ ਮੁਝਿ ਕ੍ਰਾਤ ਸਿਧਾਰਿਯੋ॥ ਓਚ ਸਬਦਿ
 ਸਿਸਕਰਿਯੋ ਸਤ੍ਰ ਪਨ ਸੁਵਨ ਨਗਯੋ॥ ਕਹਾ ਜਾਂ ਹੁਗੁਗੁ
 ਗ ਕ੍ਰੋਪ ਪੈਤ ਬਕੁ ਸਭਾਯੋ॥ ੬੦॥ ਝੁਲਣਾ ਕ੍ਰੋਪ
 ਹੋਇ ਤਬ ਥਾਲ ਇਹ ਬਚਨ ਭਾਈ ਕ੍ਰਾਤਿ ਮਾਰ ਰਨ ਤਿਆਗ
 ਅਬ ਕਹਾਂ ਭਾਗੇ॥ ਛਰੇ ਪਰਮ ਕੀਰਤਨ ਹੋਨੈ ਕਕੀਨੀ ਬ
 ਧਾਰਿ ਆਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਨੈ ਤਿਆਗੇ॥ ਸੁਨਤ ਬਾਤ ਤਿਹ ਗ
 ਤ ਮੈ ਅਗਨ ਲਾਗੀ ਸਹੁਰ ਫਿਰਯੋ ਤਬ ਸਤ੍ਰ ਪਨ ਕ੍ਰੋਪ ਜ
 ਰੇ॥ ਬਾਲ ਪਕਰ ਪਨ ਬਾਨ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਆਪਣੇ ਯੋਸੀ
 ਤ ਸਰਤਾਹਿ ਤਨ ਕੇ ਪਲਾਗੇ॥ ੬੧॥ ਝੁਲਣਾ ਕੁਸਹਸ

ਕਤਤਬੁ ਸੀਤਸਹਿ ਸੈਨ ਮਾਰਿਯੋ ਕੇ ਪਉਰਤਨ ਬਿਕ
 ਲੁਕੁਏ ਲੋਕ ਸਾਗੀ॥ ਕਾਲ ਸਰਪ ਨਿਓ ਸਥਨ ਕੀਏ
 ਹਲਾਗਾਯੋ ਪਰਸਗਾਏ ਯੋਇ ਕਥਾ ਰਿਜੈ ਸੇ ਬਿਆਰੀ॥
 ਸੁਰ ਸੀਤ ਜਿਉ ਚਰਤਤਨ ਕੇ ਪਲਾਯੋ ਸਰਤ ਸਕਲਿ
 ਭੁਲੀਤਿ ਨਹਿਏ ਕਥਾਗੀ॥ ਏਥ ਬਾਲ ਕੇ ਰੂਪ ਭੋਮਾਨਿ
 ਹੁਏ ਗਿਰੇਗਾ ਥਹ ਥੀਯਾ ਰਿਸ ਬਸੁ ਪਾਇ ਸਾਗੀ॥ ੬
 ੨॥ ਫੁਲਣਾ ਅਸੁ ਕਰਕੁਰਾ ਜਾ ਬਿਖੁਤਤਨ ਕੇ ਪਲ
 ਗਯੋ ਭੁਏ ਬਿਕਲ ਤਿਹ ਦੇਹ ਕੀ ਸੁਪਾਇ ਸਾਗੀ॥ ਪੇਖ
 ਸਤ੍ਰਘਨ ਅਪਕਭੈ ਮਾਂਨਹੁ ਆਕ੍ਰੋਧ ਹੋਇ ਤਬ ਸੈਨ ਸਿ
 ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਚਾਗੀ॥ ਲਹਹੁ ਸੋ ਕਤ ਜੋ ਬਾਲ ਕੇ ਹਨ ਨਕੀ
 ਜੋ ਗਾਥ ਜੋ ਕੇ ਕਹੀਤਿ ਨ ਬਾਤਿ ਸਾਗੀ॥ ਬਾਲ ਕਾਲ
 ਕੇ ਰੂਪ ਯਾਦਿ ਸਦਾ ਆਵੈ ਕੇ ਪਲ ਗਯੋ ਸਧਨਾ ਹਿਜੈ
 ਸਿਭਾਗੀ॥ ੬ ੩॥ ਫੁਲਣਾ ਅਪਕਰੇ ਥੋਮਾ ਮਾਹਿਤ
 ਥਕੀ ਚਿਹੈ ਸਤ੍ਰਘਨ ਨਰਥ ਸਬ ਸੈਨ ਭੇਦੁ ਖਤੁ ਗਾਗੀ॥
 ਤਾਨ ਬਾਨ ਖਟਿ ਚਾਹਿਕੁ ਸਚਿ ਰਮਾ ਰੇਦੁ ਤਤੁਏ ਅਨਗ
 ਨਤਨ ਹਿਸਧ ਸਿਭਾਗੀ॥ ਮਹਾਘੋਰ ਬਿਕਰਾ ਲਗ ਰਿਤਾਹ
 ਛਾਡੇ ਕੀਚੋ ਕ੍ਰੋਧ ਤਨੁ ਤਪਤ ਜਿਸ ਅਗਨ ਜਾਗੀ॥ ਲ
 ਗੇ ਪੁਰਪ ਸਮ ਬਾਲੁ ਨ ਕਜਾਯੋ ਬਿਸਮਤ ਏਤਨ ਸ
 ਕਲ ਤਿਹ ਸੈਨ ਸਾਗੀ॥ ੬ ੪॥ ਕਿਤੁ ਲੀਆ ਮਨਮ
 ਹਿ ਕ੍ਰੋਧ ਯੋ ਸੀ ਅਸੁ ਤਹ ਨੇ ਬਾਨ ਤਬ ਚਾਢਿ॥ ਮਹਾਘੋਰ
 ਤੀਛੁ ਨ ਅਪਕ੍ਰੋਧ ਸਗਾਏ ਜਿਸ ਬਿਆਰੀ॥ ਪਰਸਗ
 ਏ ਜਿਸ ਬਿਆਰਿਯੋ ਰਿਏ ਕਥਾਨ ਸਤ੍ਰਘਨਾ ਸਗਪਿ ਜਰ
 ਚਹੁ ਚਿਰਿ ਮਧ ਸੇ ਅਤਹਿ ਦੁਖ ਤਮਨਾ॥ ਨਿਕ ਸੁਨ ਪਾਵ
 ਤਨਾ ਹਿਧਾਨ ਬਿਆਕਲਿ ਤਿਹਤਨ ਮਹਿ॥ ਹਨ ਬਾਨਿ
 ਤਬ ਚਾਗੀ ਅਸੁ ਤਿਕ੍ਰੋਧ ਯੋ ਮਨ ਮਹਿ॥ ੬ ੫॥ ਸਦੇ
 ਯਾ॥ ਸਰਦੁ ਸਰ ਜਾਇ ਪਕ੍ਰੋਧ ਨ ਮੈਤਿਹ ਸੁਗਰਿ
 ਮ

ਨਹਿ

ਗਾਇਦੀਏਯਰਨੀ॥ ਛੁਟਤੀ ਸਰਬਾਨਿਸਿ
 ਪਾਰਿਕੀਯੋਗਜਥਾਜਨਿਮਾਹਿਪਰੀਸਰਨੀ
 ਸਰਚਾਵਥਜਾਇਪਦਤਲਗਯੋਜਿਮਿ
 ਆਗਕਰੇਤਿਨਮੈਜਰਨੀ॥ ਅਥਥਾਲਪ੍ਰਕ੍ਰ
 ਮਕੀਰਿਪ੍ਰਮਾਮੁਖਤੇਨਹਿਜਾਤਿਕਛੁਥਰਨੀ॥
 ੬੬॥ ਸਦੈਯਾਮਨਮਾਹਿਬਿਚਾਰਿਕੀਯੋਕ੍ਰਮ
 ਜੀਯਹਿਜਪ੍ਰਕਰੇਮੁਸੁਮਦਮਾਤਾ॥ ਸੈਨਸਮੇਤ
 ਸਿਪਾਰਿਕਰੇਇਨਤੇਹਨਯੋਮਰੇਲਵਕਾਤਾ॥
 ਸ੍ਰੇਣਤਕੀਸਰਨਾਕਰਿਕ੍ਰੇਪਨਤਾਹਿਪ੍ਰਥਾਰਿਥੈ
 ਅਥਥਾਤਾ॥ ਚੀਲਨਮਾਸਕੇਤਛੁਕੇਰੇਮਾਨੇਗ
 ਨਭੇਰਵਕੇਕੁਸਗਤਾ॥ ੬੭॥ ਸਦੈਯਾਚਲਤ
 ਮੁਹਿ॥ ਤਿਕਪੀਥਤੀਆਚਿਤਆਇਪਰੀਕ੍ਰ
 ਸਕੇਤਥਹੀ॥ ਅਰੁਭਾਂਤਸਿਪਾਰਿਕਰੇਰਨਮੈਮਨ
 ਹੋਇਪ੍ਰਸਿਨਹਮੈਅਥਹੀ॥ ਹੁੰਕੇਪਤਏਇਕਥਾਨ
 ਪਠਯੋਪਰਸਰਗਾਇਦੀਏਸਥਹੀ॥ ਜਿਮਪ
 ਚਿਨਪ੍ਰਚੰਡ॥ ਥਹੈਅਤਿਹੰਨਹਰੁਖਰੁਏਥਨਮੈ
 ਕਥਹੀ॥ ੬੮॥ ਸਦੈਯਾਸਰਪਿੰਜਰਮਾਹਿਲ
 ਪੇਟਸਥੈਹਨਥਾਨਨਮੈਰਨਮਾਹਿਗਿਰਾਏ॥ ਤੁਜ
 ਜਾਵਨਕੋਨਹੀਠੇਰਰਹੀਪ੍ਰਨਸਤਤਥੈਮਨਮਾਹਿ
 ਰਿਸਾਏ॥ ਸੈਨਨਿਗਾਰਤਦਿਤਥਹੀ॥ ਤਿਹਆਗਿ
 ਬਿਨਾਸਥਅੰਗਜਗਏ॥ ਰਾਮਕੇਕਾਤਰਿਸਾਤਤ
 ਥੈਥਰਸੈਲਤਗਕੁਸਥਿਰਿਪਠਾਏ॥ ੬੯॥ ਕ੍ਰਿ
 ਰੇਈਆ॥ ਮਨਮਹਿਕ੍ਰੇਪਯੋਸਤਪ੍ਰਨਮਾਹਿਰਿ
 ਪਰਥਾਤਿਥਾਨੀ॥ ਮਾਘਰੀਤਥਰਪ੍ਰਾਕਰੀਮਹਾਦ
 ਖਤਿਰਿਸਮਾਨਾ॥ ਮਹਾਦਖਤਿਰਿਸਮਾਨਿਪੈਨਸ
 ਰਾਪਕਚਲਾਏ॥ ਪ੍ਰਗਰਿਥਾਲਪਰਜਾਇ

ਨੈਕੁਸਮੁਨਾਹਿਜਗਏ॥ ਸੈਲਲਗਹਿਇਹਿਭੰ
 ਤਕੁਸਮਹਿਤੁਮਾਰਤਤਨ॥ ਮਹਿਮਾਰਿਯੋਪਰਬ
 ਤਬਾਨਸਤ੍ਰਘਨਕੋਧਯੋਮਨਮਹਿ॥ ੭੦॥ ਛੁ
 ਪਾ॥ ਅਰੁਨੇਤਤਨਤਪਤਤਾਬਜਿਮਰੁਯੋਸਤ
 ਪਨਾਪਠਤਸੈਲਕਰਕੋਧਬਾਲਸੁਵਨਾਹਿਤਨ
 ਕਤਨ॥ ਜਿਮਬਰਖਾਚੇਤਹੇਮਬਾਨਤਿਮਪਠਹਿ
 ਬਾਲਪਗਿਸਿਸੁਨਿਰੇਕੁਮਨਿਮਹਿਪੰਥਮਹਿਛੁ
 ਹਿਅਵਰਿਤਗਿ॥ ਹਨਤਬਾਨਿਹਸੀਕਵਹੁਕੁਸਾਕ
 ਟਤਸਰਘਾਸਜਿਮਾ॥ ਸੈਨਨਿਰਖਮਨਰੇਖਕਰਿ
 ਅਪਕਬਾਨਯਹਿਧਠਤਤਿਮਾ॥ ੭੧॥ ਛੁਪਾ॥
 ਅਤਿਧੁਸਿਨਾਚਿਤਬਾਲਸਕਲਸਰਧਨਕਰ
 ਹੀ॥ ਗੁਸੇਸਰਜਿਮਅਚਲਨੈਕਨਹਿਇਤਚਿਤ
 ਟਰਹੀ॥ ਸੈਲਧੁਗਪਸਮਲਗਹਿਪੇਖਅਤਿਧੁ
 ਤਸਤ੍ਰਘਨਾਅਵਰਤੀਨਸਹਿਹਨੇਤਾਹਿਕਰਅ
 ਧਕੋਕੋਧਮਨਾ॥ ਕਾਟਨਿਆਈਚੁਭਹਿਤਿਹਤਨਕ
 ਨਸੁਮਕਛਬਾਲਤਨਾ॥ ਅਸਤ੍ਰਸਸਤ੍ਰਲਾਗਹਿਨ
 ਸਿਸਹਕਰੋਰੁਏਤਗਾਸਕਲਜਨਾ॥ ੭੨॥ ਛੁਪਾ
 ॥ ਤਪਤਤਗਜਿਮਬਾਲਬਹੁਰਸਰਤੀਨਪ
 ਠੇਤਿਗਾ॥ ਪੁਰਤਪਰਨਮੁਰਛਾਇਬਾਨਪੇਖਯੋਨੈਨ
 ਨਿਜਿਗਾ॥ ਕਟਜਤਨਕੋਰਆਧਸਤ੍ਰਘਨਕਿਵਹਿ
 ਬਚਾਇਯੋ॥ ਅਵਰਸੈਨਕਰਹਨਨਸਬਾਸਿਸਧ
 ਗਹਿਗਾਇਯੋ॥ ਭਰਤਅਨਜਤਬਕੋਧਹੋਅ
 ਵਰਧਠੇਤਿਹਧਸਟਸਹਿ॥ ਛੁਟਤਭੇਏਅਨਕੋਧ
 ਟਿਲਾਗਹਿਅੰਤਨਸਕਹਿਕੋਰਾ॥ ੭੩॥ ਛੁਪਾ॥
 ਬਰਨਸਕਤਿਤਿਹਕਵਨਾਅਮਿਤਸਰਧਰਯੋਸ

੨੫ ਨਾਸੀਆਸੁਤਕੁਪਤਕੁਯੇਪੇਖਤਿਹ
 ਮਹਾਦੁਖਤਮਨਾਚਕੁਲੇਤਕੁਰਿਥਾਲ
 ਪਾਸਾਜਿਮਕਟਤਸਕਲਸਾਹਿ॥ ਨਿਕਟ
 ਨੇਮਾਵਨਦੇਤਕੁਪਯੇਕੁਸਅਧਕੁਕੁਪਕਰ
 ਕਾਤਖੈਰਲੇਵਹੁਅਖੈਰਅਗਨਰਪੇਤਹਿ
 ਤਪਯੋਸਿਸਾਤਾਹਿਧਰੇਜਮਧਾਂਸਮਹਿਰ
 ਨਨਕੀਯੇਲਵਸੁਰਜਿਸਾ॥ ੭੪॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਅ
 ਮਨਮਹਿਕੁਪਯੇਕਾਤਲਵਖਟਸਾਹਿਧਰੇਰਿਸ
 ਣਿ॥ ਉਰਲਾਗੇਤਬਸੁਤਪਾਨਨਕੁਦਿਸਟੀਯੇ
 ਉਤਗਾਣਿ॥ ਨਕੁਦਿਸਟੀਯੇਉਤਗਾਣਿਮ੍ਰਿਤਕੁਜ
 ਬਤਾਣਿਯੇਸੁਰਬਗਿਆਪਾਣਹਤਨਕਚਿਤਾਹਿ
 ਬਹੁਰਪਟਕੁਯੇਤਿਹਧਰਪਗਿਲਵਅਰਕੀ
 ਨੇਹਨਿਥਾਲਨਹਿਮਾਵਤਤਨਮਹਿ॥ ਖਟਿ
 ਸਰਪਠੇਰਿਸਾਣਿਕਾਤਲਵਕੁਪਯੇਮਨਮਹਿ॥
 ੭੫॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਮਨਮਹਿਕੁਰਿਕੁਪਥਾਲਪ
 ਨਖਲੀਨੇਤਾਤਕਾਲਿਬਹੁਰੇਦਾਥੇਬਾਨਅਵ
 ਰਮਾਰੇਰਿਸਾਣਿਕੈ॥ ਪਰੇਦਥੇਰਸੇਨਮਾਹਿਵਾ
 ਤੇਕੋਉਬਚਤਨਾਹਿਰਹਤਕੁਪਯੇਪਪਰਿਯੇ
 ਪਰਨਮਰਛਾਥਿਕੈ॥ ਦੀਨੀਹਨਸਕਲਸੇਨ
 ਥਾਲਕੁਚਿਤਅਧਕਚੈਨਹੈਕੋਖਸੁਹਾਲਅਸੁ
 ਪਕਰਿਯੇਤਿਹਧਾਥਿਕੈ॥ ਤਰਵਰਸੇਥਾਧਿ
 ਯੇਥਾਜਿਠਿਰਤਿਆਪਿਕਾਤਕਾਜਾਮ੍ਰਿਤਕੁ
 ਪੇਖਿਦੁਖਤਿਸੁਰਰੇਵਤਿਥਿਲਲਾਥਿਕੈ॥
 ੭੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਮਰਛਤਲਵਪਰਿਯੇਜ
 ਹਾਤਹਾਜਾਥਿਗਾਥੁਕੁਸਪੇਖਕਾਤਦੁਖਤਿ
 ਸੁਰਮਨਿਮਾਹਿਰਿਸਾਥਿਯੇਯੇ॥ ਬਾਨਨਸੇਥੇ
 ਪਯੇਅੰਗਰਿਗਥਾਥਿਯੇਮ੍ਰਿਤਕੁਸਮਚਥ
 ਯੀਚਿਤਮਾਹਿਥਾਲਮੰਤਰਹਰਾਥਿਯੇਯੇ॥

ਲਿਖੀਤਥਪਤੀਯਾਸਥਥਤੀਆਪੁਰਹੁਤਹੁਕੇ
 ਚਹੀਅਤਿਹੇਸੁਧਾਮੇਹਿਥਾਨਤਹਿਧੁਠਯੋਯੋਪ
 ਹੁਠਯੋਸਹਾਇਦੁਸ਼ਾਲਤਾਤਕਾਲਲੀਨੀਸੁਧਦੇਖ
 ਯੋਪਜਸਕੁਆਮਯੋਕੁਸਜੀਸੰਗਾਇਯੋਯੋ॥੭
 ੭॥ਕਬਿਤਾ॥ਸੇਵਕਥਲਾਇਨਿਕਟਿਆਪਨੇਥੇ
 ਸਾਇਸਕੁਅਮਿਤਦੇਹਾਥਕਹਿਯੋਪਵਨਥੇਗਾਧ
 ਟੀਚਿ॥ਜਗਾਪੁਰਿਯੋਮਿਤਕਥਾਲਪੁਚਯੋਤਹ
 ਤਾਤਕਾਲਕਹਿਯੋਪੁਤਾਮਅਵਰੁਚਰਨਸੀਸਾਨਿ
 ਆਈਚਿ॥ਬਿਦਾਹੋਇਚਲਿਯੋਦੁਤਪੁਚਯੋਜਹ
 ਸੀਅਪੁਤਜਾਇਪਾਇਲਾਗਿਸੁਧਾਕੁਸਜੀਦਿਖ
 ਟੀਚਿ॥ਭੇਜਯੋਸਹਗਜਕਾਜਕੀਜੇਅਥਥਿਲ
 ਮਛਾਭਿਦੇਜੇਮੁਖਤਾਹਿਥੀਗਮਿਤਕੇਜੀਵਾਈ
 ਚਿ॥ ੨ ॥ਕਾਬਿਤਾ॥ਅਮਿਤਕਹਿਲੀਯੋਥਾ
 ਲਹਾਰਿਯੋਮੁਖਤਾਤਕਾਲਫਿਰਕੇਯੋਸਥਗਾਤ
 ਤਾਤਜਨਕਜਾਮਨਾਇਕੋ॥ਪ੍ਰਾਨਪਰਦੇਹਮਾਹਿ
 ਸਿਸੈਕਛਰਹਿਯੋਨਾਹਿਛਿਠਯੋਲਵਸੁਰਥਰਨਿ
 ਥੋਲਜਹੋਹਿਹਿਸਾਇਕੋ॥ਸਤ੍ਰਕਹਾਗੋਏਕਾਹਿ
 ਸੂਤੇਸਿਸੁਪਰਿਯੋਜਾਗਰੇਯੋਕਹਤਕਾਤਪੁਕ
 ਰੋਹੁਤਿਨਧਾਇਕੋ॥ਸਤ੍ਰਨਕੇਹਨਨਕੀਨੇਲੀਨੇਹੋਸ
 ਹਿਅਦੁਥਾਧਿਯੋਹੋਕਦੇਸਸਾਥਦੀਨੇਹੋਦਿਖਾਇ
 ਕੋ॥ ੩੯ ॥ ॥ਇਤਸੀਸਤ੍ਰਘਨਹਨ
 ਨਹਨਤ੍ਰਿਤੀਆਮੀਕਸਮਾਪਤਿ॥ ੩॥ਕ੍ਰਿਤੁਲੀ
 ਆ॥ਅਤਿਹਰਥਾਨੇਸੀਆਸਤਿਧਿਤਾਅਨਜ
 ਕਰਘਾਤਾ॥ਕਾਹੁਤੇਨਾਹਨਟਰਤਕਠਨਕਰਮ
 ਕੀਥਾਤਾ॥ਕਠਨਕਰਮਕੀਥਾਤਿਲਿਖਯੋਜਿਮ
 ਅੰਕਥਿਯਾਤਾ॥ਜੋਇਛਾਭੁਗਵਾਨਮਾਨਈਜੇ

ਕੁਸਗਤਾ। ਹੋਨਗਾਰਿ ਬਲਿਵਾਨਲਖੀਨਹਿਪਰਤ
ਬਿਸਨਗਤਿ। ਪਿਤਾਮਨਜਕਰਿਘਾਤਿਸੀਅ
ਸਤਹਰਖਾਨੇਅਤਿ। ੧॥ ਝੁਲਣਾ। ਕੇਤਜੀਭ
ਦੋਊਬੀਰਰਣਪੀਹਗਢੇ ਕਰਤਪਰਸਿਥਾਤਿਅ
ਥਕਹਾਕੀਜੈ। ਬਾਲਪਕਰਪਨਬਾਨਸਾਵਧਾਨਹੁ
ਆਕੋਊਅਵਰਆਵੇਤਾਹਿਮਾਰਿਦੀਜੈ। ਸੀਅ
ਪੁਤਮਨਮਾਰਿਖੁਸਹਾਲਹੁਏਹਨਨਕੀਏਸਕੁਸ
ਤਤਨਸੇਕਛੀਜੈ। ਹੋਤਖੁਧਾਬਿਪਰੀਤਬਿਨਾਸ
ਕਾਲੇਹੋਨਗਾਰਿਬਲਿਵਾਨੀਚਿਤਜਾਨਲੀਜੈ।
੨॥ ਝੁਲਣਾ। ਗਏਕੁਗਰਨਤਿਆਗਿਥੇਮਧ
ਜੇਈਨੋਗਰਜਾਇਮਧਸਾਲਕੇਦਰਸਦੀਨੋ। ਤਿਹ
ਆਪਰਘੁਨਾਥਨਿਜਹਾਥਲੀਏਦੇਤਮਗਨਅ
ਹਾਹਮਨਪਰਪਤੀਨੋ। ਬੇਦਪਜਤਰਿਖਬਿਅਸਿ
ਬਸਿਸਟਿਸਤੀਤਾਅਵਰਸਨਿਅਨਕਅਨਗਾਤਿ
ਦੀਨੋ। ਬਾਂਮਅੰਗਥਨਵਾਏਤਹਾਏਕਪਿਤਮਾਤਾ
ਹਿਚੀਰਹਘੁਬੀਰਸਿਯੋਗਾਠਿਦੀਨੋ। ੩॥ ਝੁ
ਲਣਾ। ਘਸਟਕੇਸੇਲੋਤਹਾਮਧਸਾਲਕੀਨੋਕ
ਹਮਕੀਕਨਾਹਾਥਘੁਨਾਥਸੇਹੋ। ਸਹਿਸਾਸਟ
ਅਸੀਹਇਜਨਿਤਨਿਵਤਾਬੇਦਪਜਤਕਰਿਪ੍ਰੀਤ
ਮਨੇਲਤਮੇਹੋ। ਅਵਰਘਿਪ੍ਰਤਜਵਤਿਲਹਕੀਕੋ
ਅਹੁਤੀਸਤੀਸਮਨੇਏਕਸਮਅਚਾਨਜੇਹੋ। ਏ
ਦੁਆਹਿਸਰਸਕਲਿਤਿਹਰਵਰਅਏਪੇਲਦਰ
ਸਸੀਰਾਮਅਤਿਹਰਖਹੋਹੋ। ੪॥ ਝੁਲਣਾ। ਤੀਸ
ਏਕਨਰਿਨਾਰਿਏਕੁਰਹੁਏਤਹਾਹੋਤਜੈਕਰਮਤ

ਮਹਾਕਾਗਾ ਸੁਰਕੁਪੀਰ ਕੁਰ ਅਨਿਕਰਹਿਆ
 ਰਸਾਜੈ ਅਵਰ ਰਚਹਿ ਕੁਪੈ ਨਤਹਾ ਬਹੁ ਸੁਖਾਗਾ
 ਸੇਵਕਰਤ ਲਘੁ ਬੀਰ ਤਿਹ ਤੀਰਦੇ ਬਿਅਵਰਦ
 ਸਮਾਨਗਾਨਤ ਚਿਤਹੇਰ ਧਾਗਾ ਜਕਤਤਤਤਤ
 ਮਹਾ ਅਨਿਦ ਸੇਤੀ ਜੁਪ ਬਾਰਤਾ ਕਾਇਰਤ ਬ
 ਚਿਚਾਗਾ ॥ ੫॥ ਕਿਤੁਲੀਆ ਅਤਮਨਿਦ ਮਹ
 ਸਕਲਤਹਿ ਕਰਮਕਰਤ ਕਪਗਾਇ ॥ ਤਿਹ ਅ
 ਵਸਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੁਟੇਰ ਵਕਾਇਰ ਮਖਗਾਇ ॥ ਬ
 ਵਕਾਇਰ ਮਖਗਾਇ ਜਾਤਹੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਯੋ
 ਸਰਘਾਨ ਪਾਤਿਸੈ ਨਇਕ ਸਿਸੁ ਮਰਦੁਾਈ ॥ ਕੀ
 ਯੇਸ ਬਾਨ ਕੋਨਾ ਸੁਸੁਵਨਦੈ ਸੁਨਹੁ ਜਗਤਿ ਪਤਿ ॥
 ਕਰਮਕਰਤ ਕਪਗਾਇ ਸਕਲਤਹਿ ਅਨਿਦ
 ਮਹਿਅਤਿ ॥ ੬॥ ਸਦੈ ਯਾਗਾ ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸਖੇ
 ਬਿਧਕੈ ਪ੍ਰਕੁਪੁਤਹੇਰ ਵਕੀਬਤੀਆ ॥ ਨਹਿ
 ਗਾਨਕੋ ਬਿਬਨ ਮੈਰਹਿਹੈ ਕਿਹ ਪਾਤਕੀ ਯੋਰਘ
 ਕੋਨਤੀਆ ॥ ਸਤਿਬਾਤ ਅਚਾਨਕ ਆਗਿਲਗੀ ਤਿਹ
 ਜਾਰਦਈ ਸਖੇ ਕੀਤੀਆ ॥ ਤਬ ਲਗਾ ਮਹਾ ਚਿਤ ਚਿਤ
 ਭਈ ਬਡਿ ਜੋਧ ਕੁਇ ਯੋਰ ਨਿਸੇਹਤੀਆ ॥ ੭॥ ਸਦੈ
 ਯਾਗਾ ਕਰਿ ਜੋਰਤ ਬੇਰਹਿ ਬਾਤਿ ਕਹੀ ਰਘੁਨਾਇਕ ਸਿਸੁ
 ਭੁਗਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਇਕ ਬਾਲਤਰਿ ਰਹਾਹਿ ਯੋਧਿ ਪ੍ਰਸਮੇ
 ਤਿਹਿ ਭੁਤਕੁਲੀ ਗਾਨੁ ਮਸਚਾਈ ॥ ਸਰਸੀਤਹਿ ਨਿਯੋ
 ਕਹਿਕੈ ਪਤਿਸੈ ਸਖੇ ਕੈ ਪਤਿਨੈ ਨਹਿ ਯਥਾ ਚਿਠਾਈ ॥ ੮॥
 ਸਦੈ ਯੋਗਾ ਤਿਹ ਬਾਧਤਰਿ ਮਕੋਤਰ ਸੇਧਨ ਬਾਨਲੀਏ
 ਸਾਵਧਾਨੁ ਯੋਗਾ ਪ੍ਰਨਸਤਤ ਬੈਅਤਿ ਕੈ ਪਤਿ ਜੋਤਿਹ
 ਸੁਲਘਾਕੁ ਮਕੀਉ ਪਾਸੁ ਮੁਖਨਾਹਨ ਜੋਤਕੁ ਮਖ
 ਗਾਈ ॥

ਬਾਲਕ ਕੇ ਪਰਬਾਨ ਦਯੋ। ਤਬ ਫੁਲ ਸਮਾਜਿ ਲਗ
 ਯੋਸਿ ਸੋ ਕੇ ਰਹਿ ਰੇ ਪਤਿ ਸੇ ਸਰੁ ਬੈ ਚਲੁ ਯੋ। ਸਰੁ
 ਪ੍ਰੇਰਿ ਲੀਯੋ ਪਾਨ ਸਤ੍ਰ ਜਥੇ ਬਲੁ ਲੇਗਨ ਕੇ ਸਬਦੁ
 ਆਇਯੋ॥ ੯॥ ਸਦੈ ਯਾਜਿ ਪਾਏ ਕਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿ
 ਪਾਨ ਸਤ੍ਰ ਤਥੇ ਮਨ ਮਾਹਿਰਿ ਸਾਇਯੋ॥ ਬਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸ਼
 ਨ ਮਾਹਿਰਿ ਸਰੁ ਕੇ ਉਜਨ ਨੀਜਗ ਜਾਇਯੋ। ਕੇਟਿ
 ਪਾਇਨ ਸੇ ਕਵਹੀ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਤਤ੍ਰੇ ਰਣ ਮਾਹਿਰਿ ਰਾਹੀ
 ਯੋ॥ ਦੁਤ ਬਾਨਾਇ ਕਹੀ ਯਤਿ ਆਪ ਪਾਇ ਕੇ ਸਤਿ ਨਿ
 ਬਾਧ ਸਨਾਇਯੋ॥ ੧੦॥ ਕਿਤੁ ਲੀਯੋ ਮਾਰਿਯੋ ਬਾਲ
 ਕ ਸਤ੍ਰ ਪਾਨ ਅਨੰਦ ਉਗਨ ਸਮਾਇ॥ ਲੀਯੋ ਅਸੁ ਸੁਕਤਿ
 ਜਬ ਹੀਏ ਬਚਾਰੀ ਬਾਤਾ। ਹੀਏ ਬਚਾਰੀ ਬਾਤ ਬਾਲਕੀ ਮਾ
 ਤਿ ਕੇ ਉਘਾਟੈ॥ ਮਨ ਸੇ ਕਰੈ ਗਿਲਾਨਿ ਤੇ ਜੇਗਨ ਛੁਡਾ
 ਏ॥ ਤਹ ਰੀਯੋ ਬਿਸੁ ਮਾਇ ਹੇ ਮਨ ਮਾਹਿਰਿ ਬਿਚਾਰਿਯੋ॥
 ਅਨੰਦ ਉਗਨ ਸਮਾਇ ਸਤ੍ਰ ਪਾਨ ਬਾਲਕ ਮਾਰਿਯੋ॥ ੧੧॥
 ਛਪਾਅ ਪਕ ਅਵਧੁਤ ਹਿਭਾਰ ਬਹੁਰ ਚਲੁ ਯੋ ਸਤ੍ਰ
 ਪਾਨ। ਜੋਸਿ ਸੋ ਕੇ ਉਹੇ ਤਹ ਨਿਯੋ ਸਨਿ ਅਵਤਤਤਿ
 ਨਾ। ਏਕੈ ਬਾਯੋ ਹਿਭਾਲਾਇ ਹੋ ਕਹਿ ਕਚ ਕੀਯੋ ਜਬਾਇ
 ਕੇ ਜੇਜਨ ਲਗਾਇਯੋ ਪ੍ਰਾਪਤੁ ਸਰੋਤ ਬਾ। ਤਿਸਹਿ ਪ੍ਰ
 ਕਾਰਿਯੋ ਸਿਖਰੁ ਸਰਕਾ ਜਾਚਿ ਅਬ ਬਾਲ ਹਨਾ। ਸਨ
 ਤਿਫਰ ਯਤ ਬਸਤ੍ਰ ਪਾਨ ਕ੍ਰਪ ਯੋ ਜੋ ਪਤਿਹ ਅਪਕ ਮਨਾ॥
 ੧੨॥ ਛਪਾ। ਕੁਰਤ ਅਨੰਦ ਕੇ ਏ ਬਾਲ ਪਾਨ ਬਾਲਕ
 ਚਿਕਰਿ। ਕੀਚਿ ਪਰਸ ਪਰਜ ਪਨਾਯਨ ਕੇ ਉਟਰਤ ਸਰ
 ਬਾਗਿ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੁਹਲਰਤ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਅਬ ਕੀਜੈ
 ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਾਹਿਰਿ ਸਰ ਕਵਨ ਤਿਹ ਪਟਤ ਹਈ ਜੋ। ਸਬ
 ਮਨਾ ਬਾਲਕ ਹਨ। ਮੁਰਛਾਇਯੋ ਤਹਿ ਸਤ੍ਰ ਪਾਨ। ਕੁ
 ਪ੍ਰਕਾਰਤ ਬਾਇਰ ਹੁ ਸਕਲ ਸਨਾਇਯੋ। ਕੁਰਿ॥ ੧੩
 ॥ ਛਪਾ। ਬਹੁ ਗਿਥਿ ਮੁਖੁ ਰਿਕ ਹਤ ਸਨਤ ਰਪੁ ਬੀਰ
 ਸੁਦਨ ਪਗਿ। ਬਾਲ ਕਤੁ ਮਰਿਯੋ ਮਗਾ ਬਲਿਵੰਤ ਸਰ
 ਬਾਗਿ। ਤੁਮ ਮਾਯੁ ਪਕਰਿਨਾਹਿ ਅਵਰਿ ਸਬ ਬਰਨ ਮਿ

ਆਮਘਨਾ ਕੋ ਚਿੰਨਸਮਕਰਿ ਸੁਕਤਿ ਸੁਰੁਟ ਅਤਿਸ
 ਚ ਪਰਤਮਨਾ ਜਿਸੁ ਹਿਉ ਟਾਹਿ ਚਿਹਾਣੁ ਤਿਹੋ ਸੇਉ ਸੁ
 ਰੁਪ ਛਤਾਤੁ ਮਤਿ ॥ ਕਿਨਹੁ ਨ ਸਮਸਹਿ ਕਰਿ ਸਕੈ
 ਸਥਾਨਿ ਨਿਹਾਰਿ ਜਗਤਿ ਪਤਿ ॥ ੧੪ ॥ ਛਪਾਸ
 ਕਲਥਾਤੁ ਕਾਹਿ ਟੀਤਿ ਨਹੁ ਸੁਨ ਲਗ ਚਿਤ ਮਤਿ ॥
 ਮੰਤਰ ਜਾਮੀਰਾਮਤ ਬਹਿ ਟਿਹ ਕਹੇ ਜਗਤਿ ਪਤਿ ॥
 ਕਰਮਕਿਰਨਾਗ ਲਖ ਪਾਅ ਬਿਚਤਨ ਸਕੈ ਕਹਤੁ ਲ
 ਘਨ ਜਗਤਾਤੁ ਜਾਹੁ ਅਥਾਮਾਗ ਯੋਤਿ ਕੋ ਸੁਨਿ ਮਤਿ
 ਬਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਪੁਛ ਲੇਹੁ ਕਲਨਾ ਮਤਿ ਗਾ ਅਸੁ ਛਤੁ
 ਪਤਿ ਹੋਹਿ ਗੋਰਨ ਕੋ ਯੋਘਾ ਸਰਜਿ ॥ ੧੫ ॥ ਕੁਤੁ
 ਆਤ ਬਰਘਪਤਿ ਆਹਿ ਸੁਕਰੀ ਜਾਹੁ ਤਹਾਤੁ ਮ
 ਥੀਗ ਪ੍ਰਿਥਾਨਿ ਗਾਰੇ ਕਾਤੁ ਤਨੁ ਮਰਛਤਿ ਪਾਤਸਹੀ
 ਗਾ ਮਰਛਤਿ ਪਾਤਸਹੀ ਰਸਕਲ ਸੁਪਦਾ ਕੀਲੀ ਜੈ
 ਬਹੁ ਰੋਧੇ ਘਹੁ ਬਾਲ ਪੁਛਤਿ ਹਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ਜੈ ॥ ਕਵਨ
 ਨਾਮ ਕੁਲ ਮਾਤਾਤੁ ਕਿਹ ਸੁਦ ਨ ਪਾਰ ਸਥਾ ਜਾਹੁ ਤਹ
 ਤੁਮ ਬੀਰ ਕਰੀ ਆਹਿ ਸੁਰਘਪਤਿ ਤਥਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸਦੈ
 ਯਾਗ ਕਥਿਤਾ ਆਹਿ ਸੁਪ੍ਰਤ ਸੀਸ ਪਰਿਚ ਲੇਖੇ ਪੈ ਪੁਨਾ
 ਮਕਰਿਲ ਮਨੁ ਜਾਜ ਸੈਨ ਅਤਹਿ ਰਿਸਾਹਿ ਕੋ ਅਨਕ
 ਜੋ ਪਾਦ ਲੇਸੇ ਗੋ ਸੁਰਤ ਪਾਰੇ ਅਨਿਗ ਲਬੇ ਕੀਚਾਹਿ ਹੀ
 ਟੇਰੇ ਖਰਿ ਪਜਾਹਿ ਕੋ ਬਾਜੀ ਗਜ ਬੇਸ ਮਾਤਿ ਪਾਹਿ
 ਕੋਨਾਹਿ ਪਾਰਿ ਐਸੀ ਪੁਰਿ ਓਤੀ ਸੁਰ ਲੋਯੇ ਹੋਛ ਪਾਹਿ
 ਕੋ ॥ ਆਛੇ ਰਘੁ ਗਾਹਿ ਬੀਰ ਪੀਰ ਨੈ ਕਹੁ ਨ ਪਰਤਹੈ ਅਵ
 ਰ ਜੋ ਪੁਰੇ ਹੋ ਕਾ ਰਿਏ ਤਹੈ ਪਰਾਹਿ ਕੋ ॥ ੧੭ ॥ ਕਥਿਤਾ
 ਗਾ ਬਜੇ ਰਲੇ ਗਾਨ ਰਘੁ ਨਾਥ ਹੁੰ ਸੇ ਕਹੀ ਬਾਤ ਟੇਤੀ ਪ੍ਰਤੁ
 ਸੈਨ ਪਠੈ ਤਹਾ ਕਵਨ ਕਾਜੇ ॥ ਬਸ ਹੋ ਰਿਖ ਪਤ ਕਿਸੇ
 ਬਾਲ ਕ ਅਗਯਾਨ ਤਾ ਸਿਹੈ ਕੋ ਅਜਾਨਿ ਪਕਰ ਬਾਘ
 ਤੁਮ ਬਾਜੇ ॥ ਹੁੰ ਹੋ ਕਵਨ ਚਿਤ ਬਾਲ ਮੀ ਕਜ ਕੇ ਸੁਤ ਮਤ
 ਨ ਕੀ ਸਕਤਿ ਸਾ ਬਹਨ ਜੇ ਸੁਤ ਸਮਾਜੇ ॥ ਕਹਤੁ ਰਘੁ
 ਬੀਰ ਬੀਰ ਮਨ ਸੈ ਬਿਚਾਰੇ ਤੁਨਾ ਹਨ ਦਿਜ ਤਾਤਿ ਜਿ

5

ਨੋਕੀਨੋਅਕਾਜਹੈ॥ ੧੮॥ ਕਥਿਤਾਹਿਤਥਾਲਮੀਕ
ਤਾਤਮਮੈਚਿਚਾਰੇਥਾਤਸਾਤਮਘਹੋਇਤੋਈਘ
ਆਵੇਤਾ॥ ਘੁਥਮੈਹਮਘਠਯੋਤਰਿਘਜੀਗਹਿਹੁਤੇ
ਨਾਹਿਥਲਪਹਿਘਇਯਾਲਤਹੋਜਗਹੋਕੁਰਾਵੇਤਾ॥
ਸੈਤਿਹਥੈਗੁਨਾਹਿਕੀਨੋਏਤਪਾਤਕਾਹਸਮਝੈਚਿਦਮਾਹਿ
ਗਮਲੇਗਨਸੁਨਾਵੇਤਾ॥ ਗਘਯੋਥਹੁਗੁਰਿਕਛੁਥੁਗਰੁਲ
ਗੁਘਯੋਗਾਹੋਹੋਤਰਿਘਪੁਤਵੈਤੋਸੁਨਤਿਜਗਾਧਾਵੇਤਾ॥
੧੯॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸੈਨਾਚਲੀਥੇਸਮਾਥੇਘਯੋਗਾਹਿਜਾਤਿ
ਧਾਰਥੇਜਸਥਘਪੁਏਸੁਰਮਗਥਾਕੇਹੋ॥ ਸਥਹਿਚ
ਲੇਜੁਆਨਿਛੜੀਅਤਤੇਜਿਵਾਨਿਜੁਪਕੇਧੁਥੀਕੇਥੁ
ਸਮਾਗਨਤਾਕੇਹੋ॥ ਪਹੁਚੇਗਨਠਾਵਰਤਗਗਜਾਕੇਕੁਵ
ਰਥਲੀਸਿਟਰਸਰੁਪਧਿਨਮਾਤਪਿਤਾਵਾਕੇਹੋ॥ ਧੁਰੁਕੁ
ਰਜਾਇਘਾਇਹਰੇਘਹੋਸੋਚਲੇਧਾਇਲਗਹਨਕੀਚਾ
ਹਿਅਵਰਥਾਛਾਨਜਾਕੇਹੋ॥ ੨੦॥ ਕੁੰਡਲੀਆਗਨ
ਮਹਿਸਥਧਾਪਾਤਿਰੁਏਏਏਇਸਥਤਥਾਲਾਚਕਤਰਹੋਤ
ਹਨਿਰਖਮਨਾਦਿਸਟਿਧਰਤਸਮਕਾਲਾਦਿਸਟਧਰਤ
ਸਮਕਾਲਥਾਲਸਿਟਰਿਅਦਿਭੁਤਿਛੁਥਿ॥ ਕੋਟਸਰਸ
ਮਤੇਜਨਾਹਿਸਾਹਿਸਕਤਰਹੋਦਥਿ॥ ਧਧਸਤਧਧਧਾ
ਤਸੋਚਓਧਜੀਅਤਿਮਨਮਾਹਿ॥ ਏਥੇਇਸਥਰਥਾਲ
ਰੁਏਧਾਪਾਤਿਸਥਰੁਣਮਾਹਿ॥ ੨੧॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਕਲਤ
ਧਰਸਟਰਿਥਤਿਮਲਕਾਤਏਓਨੋਰਥਸੈਨਅਤਿ
ਪ੍ਰਥਲਮਨਮਾਹਿਧਾਰਿਧੋ॥ ਇਸਟਦੇਵਕੀਸੇਵਥਿਨੁ
ਸਿਧਿਨਾਹਿਇਹੋਮੰਤ੍ਰਸਿਧਸਾਹਿਰਿਯੇਥਿਚਾਹਿਯੋ॥
ਤਾਤਕਾਲਹੀਜਾਇਸਰਮਾਹਿਮਜੇਨਕੀਯੋਜੇਰਿਕਰ
ਧੁਮਸੈਰਵਸਿਭਾਰਿਯੋ॥ ਕਰਹਾਥਿਜੇਰਨਸੋਹਿਅਤੇ
ਹੋਸਰਨੀਧਰੇਹੋਹਿਅਧੀਨਯਹਿਥਚਓਚਾਰਿਯੋ॥ ੨੨॥
ਝੁਲਣਾ॥ ਥਾਲਸਰਭੁਗਵਿਤਕੇਮੰਤ੍ਰਕੀਨੋਏਓਕ
ਰਤਤੰਤੰਓਤਹੀਏਧੁਤਧਾਰੀ॥ ਸਕਲਸ੍ਰਿਸਟਿਅਧਾ

ਰਕਰਿ ਤਾਰਤੁ ਹੀ ਤੇ ਹਿੰਗਾਨ ਸਮਰ ਲਖ ਅਥਿਖਿਨੇ ਜਾਗੀ॥
 ਇੰਦੁ ਆਇ ਸੋਤੁ ਦੇਵਤੁ ਮਸੇਵ ਮਾਹੀ ਬਹੁ ਮਈ ਸੋ ਤੇਜੁ ਹੀ
 ਮਹਾਂਗਾਰੀ॥ ਏਹਿ ਜਪਮਹਿ ਜੀਤਨਿ ਹੀ ਚੀਤ ਕੀ ਜੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾ
 ਰਿਕੇ ਲਾਜ ਗਘੋਂ ਹਮਾਰੀ॥ ੨੩॥ ਫੁਲ ਫਾਗਾਨ ਮਾਮਧ
 ਕਾ ਅਨਿਤ ਹੈ ਅਧ ਕਤੇਰਾ ਅਸਟ ਚਾਰ ਘੋਸੇ ਪੋਸ ਬਜਗਤ
 ਮਾਹੀ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਚਰਚੁ ਗਵਾਨੇ ਕੇਨਾ ਮਲੀ ਜੋ ਕੋਟ ਜਨਮ ਕੇ
 ਕੁਲ ਖਰੋ ਨਾ ਸਜਾਹੀ॥ ਬਹੁ ਹਿੰਦਿ ਵਾਤ ਕਰਿ ਦੇਵ ਕੇ ਜਾਪ ਕੇ
 ਜੋ ਹੋਇ ਸਿਧ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਤੇ ਤਨ ਕਰਾਹੀ॥ ਏਵ ਆਇ ਅਇਤੁ
 ਮਨਮਾਹਿ ਪਾਰੇ ਜੋ ਓਹਿ ਦੁਬਾਛੈ ਤਾ ਤੁਕਾਲ ਪਾਹੀ॥ ੨੪॥
 ਫੁਲ ਫਾਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਲ ਪੂਰਨਾ ਮਜੋ ਪਯਾਨ ਪਾਰੇ ਬਪੁਰ
 ਤਿਹਾ ਦੇ ਮਲ ਰਵਾਨਾ ਮਧਿ ਆਵੈ॥ ਕਰਨ ਭਾਸ ਕਰ ਜੋਰ
 ਜੋ ਚੀਤੁ ਗਾਥੇ ਭਾਨਿ ਰੁਗਤਿ ਤੇ ਤਾਤੁ ਤਤ ਕਾਲ ਪਾਵੈ॥ ਅ
 ਵਰ ਸਹਸਰ ਮਧਾਨਾ ਮਧਰ ਸਿੰਧ ਤੇਰੇ ਤਰਨ ਤੀਨ ਹੀ ਲੋਕੁ ਮੇ
 ਜ ਸੁਬ ਫਾਵੈ॥ ਦਿਵ ਸਮੇਤ ਹਿੰਸੇ ਮਰਤੇ ਸਿਧ ਹੋਵੈ ਸਤਿ
 ਨਾਮੁ ਜਾਪੈ ਸੋਭਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੨੫॥ ਕਿਤੁ ਲੀਆ ਬਾਲ
 ਕ ਬਹੁ ਬਿਨਤਿ ਕਰਤੁ ਛੋਟਾ ਦੇ ਕਰਿ ਜੋਗਾ ਕਸਪ ਕੁਲ ਕੁ
 ਟਾ ਕਰਹੁ ਮਸ ਰਿਨਾਗਤਿ ਤੇਗਾ ਹਮ ਸਹਨਾਗਾ ਤੇ ਤੇਰਿ ਬਹੁ
 ਰਿਸਿ ਸੁਹਿ ਸੁਤ ਵਕਰਹੀ॥ ਯਹੀ ਦੁਆਦ ਸਵੈ ਨਾਮ ਸਕ
 ਲ ਪਾਤ ਕਜ ਹਿਰਹੀ॥ ਤੁਮ ਦੇਵ ਨ ਕੇ ਦੇਵ ਬਿਸਨ ਸਬ
 ਕੇ ਪ੍ਰਿਤ ਪਾਲ ਕਾ ਠਾਛੈ ਦੇ ਕਰਿ ਜੋਰ ਕਰਤਿ ਬਿਨਤਿ ਬਹੁ
 ਬਾਲ ਕਾ॥ ੨੬॥ ਸਵੈ ਯਾ ਬਾਲ ਕਰੀ ਰਵ ਪੋ ਬਿਨਤਿ
 ਤੁਮ ਹੀ ਜਗ ਕੇ ਪੁਰ ਬੇਸਰੁ ਆਸਾ॥ ਪੋਨ ਕੇ ਅਰਥੀ ਤੁਮ
 ਜਾਚਤਿ ਹੈ ਸੋਭਿ ਪਾਵਤ ਹੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ॥ ਪੁਤ ਕੇ
 ਪੋਤ ਜਪੈ ਤੁਮ ਕਹੁ ਤਿਹ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਿਤਤ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥
 ਫੁਲ ਦੇਵ ਨ ਹਾਰਿ ਤੁਹੀ ਜਗ ਕੇ ਇਹ ਜਾਨਿ ਕਰੀ ਤੁਮ ਸੇ
 ਅਰਦਾਸਾ॥ ੨੭॥ ਸਵੈ ਯਾ ਬਿਨਤਿ ਬਹੁ ਬਾਰਿਕ
 ਰੋਲ ਰਕੇ ਤਿਹ ਲੇਖਨ ਮੀਚ ਕੇ ਪਿਆਨ ਲਗਾਇ ਯੋਗ
 ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਯੋਤਿਹ ਸੁਰਜ ਕੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੀ ਇਤ ਬਦੇ

ਵਰਿਭਾਇਚਿ॥ ਭਾਨਪ੍ਰਸਿਨਭਏਅਤਹੀਧਰਿਮੁਰਤਵਿਤਤ
 ਹਛਲਿਅਾਇਯੋ॥ ਬਰਮਾਹਿਕਛਮਨਥਾਛਤਹੀਰਵਰਾਮ
 ਤਥੈਸਿਸੁਕੁਖਸੁਨਾ॥ ੨੭॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਦੇਹੁਬਿਜੈ
 ਰਾਨਕੀਹਮਕੋਕਰਿਜੋਰਤਥਾਤੁਕਹੈਲਕਰਕੋ॥ ਰਥਸਸਤੁਮਪਾਹ
 ਮਕੋਥਪਸੇਅਰੁਆਯੁਪਦੇਹਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਕੋ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੇਇਯਸਿ
 ਨਅਸੀਸਕਰਦਲਦੇਹੁਬਿਟਾਰਾ॥ ਥੈਅਰਿਕੋ॥ ਤੇਇਜੀਤ
 ਨਚੀਤਲਰੋਰਨਮੈਥਰੁਦੇਹੁਇਹੈਕਰਣਾਕਾਰੇਕੋ॥ ੨੮॥
 ਸਵੈਯਾ॥ ਤੇਇਪ੍ਰਸਿਨਤਥੈਰਵਿਜੀਰਥੁਥਾਲਕੋਕੋਕਰਿਪ੍ਰਿ
 ਤਦਇਯੋ॥ ਸਥਆਯੁਪਆਨਦੀਏਤਥਹੀਤਿਹਨਾ॥ ਮਕੋ
 ਹੋਥਨਿਮੋਹਿਲਇਯੋ॥ ਹਵਥਾਨਦੀਯੋਜਲਥਾਨਾਸੇਪੁ
 ਨਿਪਾਹਨਦੇਤਪ੍ਰਸਿਨਕੁਇਯੋ॥ ਯਲਮਸਲਪਥਨਕੋਥਾ
 ਨਦੀਯੋਤਥੁਥਾਲਕੋਕੋਸਨਸੇਕਗਾਇਯੋ॥ ੨੯॥ ਕੋਰੁ
 ਛੀਆ॥ ਟੀਨੋਥਾਲਕਥਜਰੁਕਰਿ॥ ਖਗੁਪੀਰਵਥਾ
 ਤਾ॥ ਬਿਜੈਹੋਇਤੁਮਰਨਬਿਥੈਕਰਹੁਸਤ੍ਰਦਲੁਘਾਤਾ॥ ਕ
 ਰਹੁਸਤ੍ਰਦਲੁਘਾਤਤਾਤੁਤੁਮਰੀਜੈਹੋਏ॥ ਸਾਰਿਰਦੇਤ
 ਕ੍ਰਿਪਾਲਕਹਿਯੋਅਰਿਛਿਨਮਹਿਥੈਵੇ॥ ਰਥਪਰਿਕੀ
 ਏਸਵਾਰਿਭਾਨਿਅਨੁਗ੍ਰਹਿਕੀਨੋ॥ ਮੁਖਗੁਪੀਰਵਥਾਤ
 ਖਜਰਿਕਰਿਸਾਦਕਦੀਨੋ॥ ੩੦॥ ਛੁਯਾ॥ ਹੋਇ
 ਪ੍ਰਸਿਨਗਵਿਦੇਵਕੁਇਯੋਅੰਤਗਧਿਆਨਜਥਾ॥ ਰਥਮ
 ਰੁਜਗਹਿਸਸਤ੍ਰਥਾਲਗਨਿਭੁਮਅਚਲਤਥਾ॥ ਇਹਦਿ
 ਸਤੇਰਵਪੀਰਥੀਰਲਛਮਨਅਨਗਨਦਲਾ॥ ਅਤਿਸਦਰ
 ਸਿਸਨਿਰਖਕੁਇਯੋਪ੍ਰਾਪਾਤੇਤਿਹਨਚਲਾ॥ ਤਿਹਪੁਛਤ
 ਲਛਮਨਸੁਕੁਟਿਕਵਨਨਾ॥ ਮਤਮਥਾਲਿਕੁਨੋ॥ ਕਹਹੁਸ

ਕਲਾਬਿਰਤਿਤਮਹਿਹਨਨਕੀਯੋਰਨਸਤਪਨਾ॥ ੩੨॥ ਛਪਾ
 ॥ ਮੁਸਕਬਾਲਕਨਕਹਿਯੋਸੁਨੇਅਬਸਕਲਸੁਰਬਰਿ॥ ਲਵ
 ਕੁਸਜਾਨਹਨਾਮਲੇਹੁਬਿਧਸਥੈਸੁਦਨਧਰਿ॥ ਅਸੁਗਹਯੋ
 ਲਵਗੁਤਾਧ੍ਰੁਬਮਤਿਹਕਤਸਿਸਧਾਯੋ॥ ਲੀਓਅਸੁਮਕੁਤ
 ਇਕੀਓਅਪਨੇਤਕਆਇਯੋ॥ ਤੁਮਆਇਹੋਤੁਮਰਨਕੀਯੋ
 ਘਹੁਸਿਗਾਮਅਥਾਮਨਸਿਕੁਮਕਫੁਨਹਿਕਰਤੋਕਚਨਜਥਾਰ
 ਕੁਤਸਥਾ॥ ੩੩॥ ਛਪਾ॥ ਸੁਨਤੋਬਾਲਕਨਕਚਨਤਇਯੋਲ
 ਛਮਨਕੁਧਤਅਤਿ॥ ਰੇਸਾਨਿਦਰਿਅਗਆਨਿਚਜੋਸਿਕਕਾ
 ਲਤਮਹਿਰਿਤਾ॥ ਨਾਸਾਪਨੇਨਿਮਿਤਤਮਹਿਮਿਰਗਾਜਜਗਾ
 ਇਯੋ॥ ਮਨਥਦਕੁਮਜੀਅਜਾਨੇਮਿਤਨਿਸਚੈਤੁਮਆਇਯੋ॥
 ਮਿਲਜੀਪਕਸੁਰਿਦੁਲਕੇਤੁਮਹਿਓਯੋਮਿਤਹਿਤਾ॥ ਚਤੁਰ
 ਗਨਸੈਨਾਹਨੀਰਜਜੋਸੋਚਨਕੀਯੋਚੇਤਾ॥ ੩੪॥ ਛਪਾ॥
 ਬਹੁਰਕਹਤਕੁਸਥਚਨਮਿਥਆਤੁਮਕਾਹਿਥਪਾਨਹਾ॥ ਸਿ
 ਘਕੁਪਹਮਜਾਨਿਸਯਾਰਿਨਿਜਕੇਪਹਿਚਾਨਹਾ॥ ਜਿਪਕਕਾਇ
 ਰਾਮਨਕਏਕਮਿਰਗਾਜਥਸਤਿਥਨਾ॥ ਤਿਮਤੁਮਭਏਇਕ
 ਰਸਮਭਏਘਹੁਅਪਨੇਮਨਿ॥ ਤਥਲਕਾਜੇਪਕੇਜੇਧਅਤਿਕੇ
 ਹਰਿਦਿਸਦਨਪਰਤਜਥਾ॥ ਏਕਸਿਧ੍ਰੀਗਲਜਸੁਨਿਲਜ
 ਤਿਹੋਰਨੇਜਾਤਸਥਾ॥ ੩੫॥ ਕਿਤੁਲੀਆ॥ ਅਤਿਲਛਮਨ
 ਕੇਪਯੋਤਥੈਸੈਨਾਕਹਤਿਰਿਸਾਇ॥ ਜੁਪਕਰਹੁਤਜਿਸਿਕਅ
 ਥਲੇਹੁਬਾਲਮਰਛਾਇ॥ ਲੇਹੁਬਾਲਮਰਛਾਇਲਹੁ
 ਤਜਿਸਿਕਸੁਰਬਰਿ॥ ਸਕਲਲੋਕਸਾਵਧਾਨਕੁਪੈਤਥਧਨ
 ਘਥਾਨਿਫੋਰਿ॥ ਮਿਲਸਥਹਨਿਇਕਥਾਰਿਧਰਤਿਸਰਮਹ
 ਰੇਖਵਤਿ॥ ਸੈਨਾਕਹਤਿਰਿਸਾਇਤਥਹਿਕੇਪਯੋਲਛਮਨਿ
 ਅਤਿ॥ ੩੬॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਸੈਨਾਚਿਸਾਇਪਾਇਆਗਆਅ

ਨੇਤਰੁ ਕੀਚਲੇ ਸਬਧਾਇਗਾਹਿ ਆਯੁ ਪਲਗਨਕੋ ॥ ਤੁਸਕੁ
 ਸਗਾਇਕਾਇ ਅਪਨੇ ਸੇਕਹੀ ਬਾਤ ਦੇਖ ਤੇ ਬੀਰ ਜੁਪਾ
 ਏਹੈ ਕਰਨਕੋ ॥ ਯਾਕੇ ਜੁਮ ਪਾਸ ਸਿਰਾਸ ਕਰਿ ਪਠਤੁ ਅਕ
 ਰਿਹੈ ਬਿਸਾਸ ਮੈ ਜੀਤਯੋ ਅਹਨਕੋ ॥ ਬਾਲਤਾਤ ਕਾਲਪਧ
 ਆਰਗਹਿ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਰਥ ਅਰੁ ਜੁਗਾਇਯੋ ਏਹੈ ਯੋਹੁ ਤੇਜੋ ਤਿ
 ਹਨਕੋ ॥ ੩੧ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਇਹੁ ਦਿਸਤੈ ਯੇ ਖਬਾਲ ਦੇ ਬਿਸੇ
 ਨਤਾਤ ਕਾਲ ਸਬਹੁ ਨਇ ਕਰਹੈ ਇਬਾਨ ਤਿਹ ਚਲਾਏਹੈ ॥ ਕੀਨੇ
 ਅਛਾਦ ਨਿਬਾਨ ਸੇ ਸਰਲ ਵਸਾਨੇ ਪਾਸਾ ਵਸਾਨੇ ਬਰਖਾਨ
 ਕੋ ਆਏਹੈ ॥ ਲੀਯੋ ਯੋਧੈ ਰਸੀ ਅਸਤਿਤਾਇਯੋ ਲਵਰੇ ਖਵਤਿ ਤ
 ਰਕਸ ਤੇ ਚਾਰਿ ਸਰਕਾਇ ਸਿਸੁ ਪਠਾਏਹੈ ॥ ਹੋਰੇ ਰਸਧਾਇਕ
 ਉਤੇਹੈ ਅਕਾਸ ਚਿਰਿ ਬਿਹਬਲਿ ਕਰਿ ਸਰਸਕਲ ਪਰਿ ਪਾਰਿ
 ਰਿਹਾਏਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਲਵ ਸਰਲੇ ਤਖਤੁ ਰਾਧ
 ਰਯੋ ਕਦ ਕਮਾਹਿ ਰਹਤ ਕੋਊ ਜੇਧ ਸਤੈ ਨਹੈ ਬਦਾਰ ਕੋ ਜੇਸੇ
 ਬਨਕਾਨ ਕੋ ਕਾਇ ਤਕੁ ਰਾਹਨੇ ਸੇ ਹੋਧ ਅਸਵਾਰ ਸਬਦੀਨੇ ਸਿ
 ਸਮਾਰਕੋ ॥ ਸੁਣਤ ਕੀ ਸਰਤਾਤ ਹਿਚ ਲੀਜੇ ਸੇ ਬਰਖਾਹਿ ਤੁਖ
 ਹੀਜਾਤਿ ਸੇਨੇ ਕੂਪਯੋ ਲਛਮੀ ਨਿਹਾਰੇ ਕੋ ਲੇਤ ਪੰਨ ਬਾਨ ਬ
 ਲਿਵਾਨਿ ਚਲਯੋ ਜੁਪਹੇਤ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਪਟ ਸਰਬ ਸੁਹਿਅਾਇ ਬ
 ਲਿਯਾਹਿ ਕੋ ॥ ੩੩ ॥ ਕਥਿਤਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਨਿਪਟ ਸਰਬ ਕਰਿ
 ਚੰਦ੍ਰਾਨਿ ਮਹਾਂ ਸਰਤਾ ਕੇਦ ਸਪੁਤਨਾ ਮਵਾ ਕੇਸਨੀ ਜੀਏ ॥
 ਏਹੈ ਸੇਨੇ ਚੰਦ੍ਰੇ ਕੋ ਤਚੰਦ੍ਰੇ ਕੇਤ ਚੰਦ੍ਰੇ ਚਾਰ ਸਰਬ ਅਸਬੇਲ
 ਨਾਮ ਪ੍ਰਾਤ ਜਾਨ ਲੀਜੀਏ ॥ ਬਹੁਰੇ ਸੇਜਾਨ ਸੁਤਿ ਸਪਤਿ ਮਹੇ
 ਬਰੇ ਸੁਰ ਅਸਟਿ ਮੁਰਣ ਜੀਤ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਰੀ ਜੀਏ ॥ ਅਵ
 ਰਿਹਣ ਦਲ ਪਰਣ ਬਹੁਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ਦਸਕ ਹਤ ਏਲਛਮਨ ਕ
 ਆਇ ਸੁਹਮਦੀ ਜੀਏ ॥ ੩੪ ॥ ਕੋਰਲੀਆ ਅਬ ਹਮਕੇ

ਆਏ ਸੁਮਿਲੈ ਜੁ ਧਕਰਹਿ ਏਹੁ ਸਾਥਾ ਏਕ ਨਿਸਥਾਸਾ
ਜੀਤਸਿ ਸੁਧਕਰਿ ਏਹੁ ਤਮ ਸਾਥਾ ਪਕਰ ਏਹੁ ਤਮਹਾ
ਬਨੈਨਿ ਜੁ ਏਕ ਤਮਾਸਾ ਕਰਹੁ ਤਨ ਕਥਿ ਸੁਮਲਰ
ਹਿਹ ਮਤੁ ਮਰੇਦਾਸਾ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੁਮਕਰਹਿ ਨਿਕਟਿ ਨਹਿ ਹੋਤ
ਦਾਸ ਜਥਾ ਜੁਧ ਕਰਿਹਿ ਏਹੁ ਸਾਥਿ ਮਿਲੈ ਆਇ ਸੁਹਸਕੇਅ
ਕਾ ॥ ੪੧ ॥ ਫੁਲਣਾ ॥ ਲੇਤਹੁ ਕਸਟ ਸਜੁ ਆਨਗਹਿ ਬਾਨ
ਸਾਮੁਖ ਭੋਏ ਕਰਤ ਮਨਰੇ ਪਸਰਦ ਸਚਲਾਏ ॥ ਲਹੇਤਨ
ਬਾਲਤਤ ਕਾਲਿ ਸਰਿ ਲੇਓ ਡੇਗਗਨ ਰੁਰਮਾਇ ਪਕਪਰ
ਹਿਰਾਏ ॥ ਪਰਯੋਲਵੁ ਆਇ ਕੁਸਪਾਇ ਆਹੈ ਤਬੈ ਬ
ਹੁਰਿ ਸਿਰੁ ਰਮਨਿ ਅਤਿ ਰਿਸਾਏ ॥ ਤੀਨ ਬਾਨ ਕਰਿ ਤਾਂ ਨਿਲ
ਵਸੁਰਮਾਰੇ ਦਸੇ ਸੁਰਦਹਿ ਵਿਧਾਧਰਾਏ ॥ ੪੨ ॥ ਫੁਲ
ਣਾ ॥ ਪੇਖਗਿ ਰਤੋ ਦਸ ਬੀਰ ਰੁਣ ਪੀਰਲਹੁ ਮਨ ਕੁਪਯੋ
ਲੇਤਕਰਿ ਚਕੁ ਦਿਸ ਬਾਲ ਪਾਇਯੋ ॥ ਅਨਜਰਾਮ ਸਿਰਾਮ ਬਿ
ਧਿ ਸਕਲ ਜਾਨੈ ਕਰਤ ਰੇਖਲਵ ਚਿਰਤਵਹੀ ਚਲਾਏਯੋ ॥ ਤਾਤ
ਕਾਲਤ ਬਬਾਲ ਚੜਚਕੁ ਬੈਰੇ ਸੀਅਪੁਤਲਵ ਸੁਰਨਹਿ ਰਿਦਤ
ਗਾਇਯੋ ॥ ਲੇਤਭਿਭਿਯੋ ਕਰਿ ਜੇਰਿਨ ਚੁਓਰ ਚੁਓਰ ਦੁਆਰਿ ਸੁਰਗ
ਤਹਿ ਚਕੁ ਸਸਕਰਿ ਦਿਖਾਇਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਫੁਲਣਾ ॥ ਸਕਲ
ਦਵਅਸੇ ਬਾਨਿ ਫੁਨਮਾਹਿ ਪੇਖੇ ਅਸਟਿ ਸਾਠਿ ਤੋਹ ਬਨੈਨਿ ਤਿਹਨਿਹ
ਰੇ ॥ ਸੁਤਦੀਪਨਵਪੰਕਜ ਦਰ ਸਕੀਨੇ ਬਹੁਰ ਆਇਤ ਬਕੁ ਤਸੇ
ਬਦਭਿਚਾਰੇ ॥ ਸੇਨ ਅਧਕਰਨਮਾਹਿ ਮਹਿਹਨ ਕੀਨੀ ਪੇਖ ਸਿਕਲ
ਪੁਅਸਥਾਨ ਅਧ ਸਕਲ ਕਾਟੇ ॥ ਭਇਯੋ ਪੁਨਿ ਅਧਕੁਇਤਿ ਭੁ
ਇਕੁ ਸਸਕਰਿ ਤਨਕ ਸੁਮਨਾਹਿ ਕਢੁ ਤਨਹਮਾਰੇ ॥ ੪੪ ॥

ਫੁਲਣਾ॥ ਤਥੈ ਕੁਸਗਾਇਹ ਸਭਾਇ ਲਵ ਸੇਕਹਿ ਯੋਧੇ
 ਨਤੁ ਮਥੀਰਾਧਿ ਤਾਮਾਤ ਤੇਗਾਧ ਖੁਲ੍ਹਾ ਧੁਕਹਿ ਸੰਨਥਹੁ
 ਹਨਕੀਰੀ ਤਨਕ ਬੈਠਤ ਬੁਢਾਇ ਕੀਜੈ ਬਸੇਰਾ ਅਸੁਨਿਕ
 ਟੁਅਖ ਬੈਸਾ ਬਿਸਾਮ ਕੀਜੈ ਅਵਰਜੁ ਪਾਨਿਜੈ ਨਤੁ ਮਏ ਖਮੇ
 ਗੇ॥ ਹਰਿ ਤਿਲਕ ਪਾਹਿ ਲੋਕ ਵਿਨਾ ਮਾਹਿ ਰਿਜੈ ਸੁਤੁ ਸੁਰਰਾਜੇ
 ਤਸਕੀਨ ਬੈਰੇ॥ ੪੫॥ ਕਿਰੁ ਲੀਆ ਤਬ ਕੁਸਹਵਰ ਬਿ
 ਪਾਹਿ ਚੜ੍ਹਿ ਯੋਦ ਲੋਕ ਹਨ ਸਿਰਾਮਾ॥ ਤਿਹ ਅਵਸਰ ਤਹ
 ਵਰਤ ਲੇਲਵ ਕੀਨੋ ਬਿਸਾਮ॥ ਲਵ ਕੀਨੋ ਬਿਸਾਮ ਕੁਸਾਧ
 ਨਥਾਨ ਲੀਓ ਰਾਧੇ ਖਅਨੁ ਜਸੀਰਾਮ ਕੁਪਯੋ ਯੇਤ ਬੁਧ
 ਕੁਸੁਰ ਬਾਹਿ ਸਾਤੁ ਸਾਨਕੁ ਰੋਖ ਪਟੈ ਤਿਹ ਬਾਲ ਚਿਰਾਧ
 ਚਲੋ ਕਰਨ ਸਿਰਾਮ ਚੜ੍ਹਿ ਯੋਗ ਵਿਰਧ ਪਾਹਿ ਕੁਸਤ ਬਾ॥
 ੪੬॥ ਸਵੈਯਾ ਰਧੁ ਖੀਰੋ ਬੀਰ ਕੁਪਯੋ ਯੇਤ ਬੁਧੀ ਕਰਿ
 ਰੋਖ ਤਿਸੈ ਸਾਰਿ ਸਾਤਿ ਚਲਾਏ॥ ਦੂਤ ਹੀ ਸਾਤਿ ਲਾਧੁ ਬੁਧੇ
 ਕੁਸਧੋਰ ਲੀਯੋ ਫਿਰਿ ਕੋਟਿ ਬਨਾਏ॥ ਗੰਧ ਪੰਥ ਤਿਥਾ ਲਿ
 ਰਿਗਾਨਿਭੁਇ ਯੋ ਕਰਿ ਕੁਪਤ ਬੈਜਗ ਬਾਨ ਪਰਾਏ॥ ਸਰ
 ਧਿ ਜਰਏ ਕੁਸਿਦ ਰੀਚਿਰ ਬਾਹੁ ਬੁਧੁ ਸਰਮਾ ਰਿਗਿਰ
 ਏ॥ ੪੭॥ ਸਵੈਯਾ ਰਧੁ ਤੇਰ ਸੁਰ ਬਾਹਿ ਲੀਯੋ ਤਬ
 ਧਾਇ ਕੋਟਿ ਅਨਿਤ ਸਿਰਾਗੇ॥ ਲੋਤ ਕੁਵੈ ਰੁਪ ਮੰਡ ਕੀਯੋ
 ਕੁਸਥਾਲ ਕਰਿ ਰਤ ਬੈਸਰ ਮਾਹਿਯੋ॥ ਜਾਤੁ ਲਗਾਯੋ ਸਿਸਰ
 ਜਬਹਿ ਤਿਹੁ ਧਨ ਧੁਲਿ ਸਿਜੈ ਇਉਂ ਰਹਿਯੋ॥ ਸੁਮਥਾ
 ਲੋਕ ਕੋਨ ਹਿੰਨ ਕੁਭੁਇ ਯੋਹੈ ਰੋਖ ਤਬੈ ਸਿਸਥਾਨ ਧੁਰਾਹਿਯੋ॥
 ੪੮॥ ਸਵੈਯਾ ਕਰਿ ਕੁਪਤ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿਹ ਨਿਯੋ ਸੇਤੁ
 ਜਾਤੁ ਫਿਰਿ ਲਗਾਯੋ ਜਬਹਿ॥ ਤਬ ਧਾਇ ਤਵ ਰਿਚਿ

ਰਯੋਧਰਨੀਪੁਨਿਹੋਇਸਦੇਤਉਠਯੋਤਬਹੀ॥ਤਬਹੋਇ
 ਰਿਸਾਤਿਕਹਿਬੁਤੀਆਤਉਠੈਨਹੋਰਨਮੈਅਬਹੀ॥
 ਤਿਹਯੋਰਯਕੋਧਿਗੁਹੋਇਮਹਾਜਿਹਦੈਤਸਮੁਹਜੇਸ
 ਬਹੀ॥ ੪੯॥ ਸਵੈਯਾ॥ਤਿਹਮੈਸਰਿਗਮਕੋਧਾਲਕੁਏ
 ਬਲੁਮੋਹਿਅਪਾਰਿਦੀਯੋਤਨਮੈ॥ਧੁਭੁਪਾਵਕੋਧੁਕੀ
 ਚਿਹਮਕੋਧਲਿਕਾਂਨਦੈਤਉਠੈਗਨਮੈ॥ਅਬਲਜਤਹੋਇ
 ਤਿਸੀਬਲਿਕੋਸਿਸਜਤਿਨਪ੍ਰਗਾਰਤਿਦੈਰਨਮੈ॥ਧਿਨੁਬਾ
 ਨੁਸਿਭਾਰਿਲੀਯੋਕਰਿਮੈਅਤਿਕੋਧਤਸੁਰਕੁਇਯੋਮਨਮੈ॥
 ੫੦॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆ॥ਤਬਕੋਧਯੋਲਛਮਾਅਧਕਦੁਖ
 ਤਿਤੁਇਯੋਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਤਬਲਿਕੋਧਿਗੁਹੋਤਉਠੈਨਕ
 ਰੋਸਿਸਨਾਹਿ॥ਹਨਿਨਕੋਰੋਸਿਸੁਨਾਹਿਰੋਖਕਰਿਧਨਾਖਿ
 ਯੋਕਰਿ॥ਮਹਾਧੋਰਬਿਕਰਗਲਿਨਿਕਸਿਉਰੋਗਯੋ
 ਕਠਨਸਰਿ॥ਧਰਿਚਿਥਾਲਿਮਰਛਾਇਉਠੈਯੋਪੁਨਿਕਰ
 ਸਿਭਾਰਿਅਥਿ॥ਦੁਖਤਿਤੁਇਯੋਮਨਮਾਹਿਅਧਕਲਛਮਾ
 ਕੋਧਯੋਤਬਾ॥ ੫੧॥ ਛੁਪਾ॥ਚਿਤਤਿਥਾਲਤਤਕਾਲ
 ਤਬਹਿਧਿਨੁਬਾਨਿਲੀਯੋਕਰਿ॥ਜੇਸੀਆਕੋਸਤਅਚਲ
 ਥਾਤਿਯਹਿਹਨਨਕੋਰੋਅਗਿ॥ਨਾਮਜਨਕਜਾਲੇਤਤਬੈ
 ਸਿਸੁਸੁਰਮਾਹਿਯੋਕਸਾ॥ਰੰਮਅਨੁਜਉਰਲਗਾਇਯੋਮਹਾ
 ਪੀੜਲੀਨੋਗਸਾ॥ਮਰਛਤਿਹੋਇਧਰਿਧਰਿਧਰਿਯੋਲ
 ਛਮਨਸੁਧਨਹਤਕਤਨਾ॥ਸਿਰਤਤੁਲਤਿਹਧੋਕਕਸਅ
 ਧਕਸੋਕਅਤਿਥਾਲਮਨਾ॥ ੫੨॥ ਛੁਪਾ॥ਚਿਤਚਿਤਤਤ
 ਰਥਾਲਗਾਰਥਨਿਕਟਗਾਇਯੋਤਗਿ॥ਮਹਾਸੁਰਸੁਰ
 ਕ੍ਰੁਤਜੇਗਨਹਿਹਨਨਕਰਨਯਹਿ॥ਦਇਯਾਧਰੋਉਰਥਾ

ਲਨੀਹਮੁਖਮਹਿਤਾਭੇਯੋਤਥਾ॥ ਨਿਜਕਰਿਥੀਜਨਕਰਤ
 ਰੀਯੋਚੈਤਨਲਛਮਨਜਥਾ॥ ਕਉਯੋਸਚੈਤਸਰੀਰਤਹਿਏ
 ਤਿਯੋਸੁਰਅਤਤਪਤਿਤਨਿ॥ ਮੁਸਟਜੁਧਲਗੋਕਰਨੈਕਨ
 ਸਿਸਾਨਕਰਤਮਨ॥ ੫੩॥ ਛੁਪਾਥਾਧੁਰਧਕੁਰਪੈਨੁਥਾਨ
 ਦੋਭਿਸਾਵਪਾਨਿਭਏਰਨਾ॥ ਕਰਤਪਰਸਪਰਿਜਪੈਨੈਕਨਹਿ
 ਸੋਚਪਰਤਮਨਿ॥ ਤਥਲਛਮਨਤਿਹਕਾ॥ ਲਿਕਛਕੁਰਿਦਰਿ
 ਆਨਿਬਿਚਾਰਿਯੋ॥ ਲੇਤਜਨਕਜਾਨਾਮੁਥਾਲਿਸੋਰਿਮੁਥੈਪੁ
 ਗਾਰਿਯੋ॥ ਤਿਹਸਾਰਿਮੁਥਿਮੁਰਛਤਿਕੀਯੋਹੋਰਿਕਦਾਚਿਤਤਤ
 ਸੀਆ॥ ਗਰੁਤਸਹਤਥੀਜਨਕਜਾਨਥਰਘਪਤਿਥਨਥਾਸੁ
 ਦੀਆ॥ ੫੪॥ ਛੁਪਾਮਗਧਗਕੁਮਵੋਨਿਥਾਲਨਿਸਚੈਮੁ
 ਤਸੀਯਯਹਿ॥ ਪੁੰਨਸੰਕੁਮਚਿਤਕਰਤਗਰੁਤਿਹਜਗਲਨਜ
 ਨਮਹਿ॥ ਟਹਲਕਰਤਸੀਅਮਾਤਿਭਈਕਰੁਣਾਸਿਸੁਭਿਪਗਾ
 ਕ੍ਰਿਪਾਜਨਕਜਾਕਰੀਥਲੀਇਨਸਮਨਹਿਭੁਪਗਿ॥ ਯਹਿਅ
 ਨਚਰਹੈਪੁਰਨਜਾਤਾਤੇਸਿਸਥਲਵਾਨਅਤਾ॥ ਕਰਿਪੁਸਿਨਿ
 ਸੀਅਮਾਤਕੋਥਰੁਲੈਸੈਨਾਕਰੀਹਤਿ॥ ੫੫॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆ
 ਜਥਹਮਪਰਿਕਰੁਣਾਕਰੀਪੁਤੀਦਾਨਵਹਨੇਅਪਾਗਿ॥ ਤੀਨ
 ਲੋਕਜਿਹਥੇਦਮੇਗਵਨਕਰਯੋਸਿਘਾਗਿ॥ ਗਵਨਕਰਿਯੋਸਿਘਾ
 ਹਅਵਰਮਘਵਾਜਿਤਮਾਚਿਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਤਕਰਨਥਧਕਰਤਿਅਸਰੁ
 ਕੁਲਕ੍ਰਿਣਜਮਜਾਗਿਯੋ॥ ਸੀਅਪੁਸਾਦਿਸਥਦੇਵਮੁਕਤਿਹੈਰੁ
 ਵਨਗਏਤਥਾ॥ ਦਾਨਵਯੋਅਪਾਰਿਹੁਤੀਕਰੁਣਾਹਮਪਰੋਜ
 ਥਾ॥ ੫੬॥ ਕਥਿਤੁਸਾਸੁਸੁਤਸਿਮਰਤਸਥਥਕਤਾਪੁਰਾ
 ਨਕਹੈਜਾਕੇਸੁਤਵੇਤਥਾਮਤਾਕੇਜੈਕਾਚਿਹੈ॥ ਜਾਕੀਚਿਕੁਦਰ
 ਨਗ੍ਰਹਿਮਾਹਿਨਾਗਿਹੋਏਜਥਤਾਕੇਜਸੁਨਾਹਿਜੁਪਮਾਹਿਦਰੁ
 ਗਹਿਹੈ॥ ਸੀਤਾਸੁਤਵੇਤੀਕੋਦੀਨੋਨਿਗਾਰਥਦੁਖਪੁਰੁਤੋਪਰਿ
 ਥੀਨਰਿਦੈਕੀਯੋਨਾਬਿਚਾਰਿਹੈ॥ ਵਾਂਕੇਸਿਤਾਧਰਮੈਰਨਮੈਨ

[illegible]

ਭੁਣਾ ਅਤਿ ਧਾਗੀ ਬੁਝਵਾਂਤੇ ਇਨ ਪਾਇਓ ਜੋਹੈ॥
 ਗਾਇਓ ਮਹਿਤਾਗੀ ਜੋਹੈ ਵੈਤਾ॥ ਗੇਟਰ ਤਨਾਹਿ
 ਜੀਅ ਨਿਸਚੈ ਠਹਿਰਾਇਓ ਜੋਹੈ॥ ੬੦॥ ਕ੍ਰਿਤ ਲੀ
 ਆ॥ ਤਬ ਕੋਧ ਯੋ ਬਾਲ ਕ ਅਧਕ ਮਾਹਿ ਰੋਯੋ ਬਾ
 ਨਹਿ ਸਾਇ॥ ਬਾਲ ਮੀਕ ਹਰਿ ਕੁਗਤਿ ਕੋ ਸਤਵਾ
 ਮੈ ਠਹਿਰਾਇ॥ ਸਤਵਾ ਮੈ ਠਹਿਰਾਇ ਬਾਲ ਸਰ
 ਤ ਬਹਿਚ ਲਾਇਓ॥ ਲਗਾਇਓ ਜਾਇਓ ਭਿਰ
 ਮਾਹਿਤ ਗੰਡ ਲਛ ਮਨ ਮਰਛਾਇਓ॥ ਹੋਇ ਬਿ
 ਕਲ ਧਾਰਿ ਪਰਿਯੋ ਲੋਗੁ ਗੁਰੇ ਪੁਰੇ ਸਬ॥ ਮ
 ਰਯੋ ਬਾਨਹਿ ਸਾਇ ਅਧਕ ਬਾਲ ਕੋਧ ਯੋਤਰ
 ॥ ੬੧॥ ੨੮੮॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਲਛ ਮਨ ਹਨਨ
 ਦਤੁਰ ਬੇਅੰਕ ਸਮਾਪਤਿ॥ ੪॥ ॥ ਭੁਲਣਾ॥
 ਬਾਲ ਹਨਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪੁਰ ਅਤਿ ਹਰਖ ਯੋਹੈ ਕਰ
 ਤ ਪਰਸਪਰਿ ਬੇਲ ਮਿਲਤ ਗੰਗਾਇ॥ ਹੋਤ ਅ
 ਸੁ ਅਸਵਾਰਿ ਅਨੰਦ ਹੁ ਮੈ ਅਵਧਕਾਇ ਰੋਜਾਇ
 ਸਚਾ ਬਿਧਿ ਸੁਨਾਇ॥ ਜਗ ਕਰਤ ਰਘੁ ਗਾਇ ਮਖ
 ਸਾਲ ਨਾਟੇ ਤਹਾ ਜਾਤ ਹਨ ਬਿਮੁਖ ਅਤਿ ਪ੍ਰਮਾਦਾਇ॥
 ਲਖ ਨ ਭਯੋ ਹਨ ਪਾਤਿਤਿ ਹਜਾਇ ਗਾਟੀ ਸੈਨ ਸ
 ਕਲਟੁ ਹਬਾਲ ਕਨ ਮੈ ਗਿਗਾਇ॥ ੧॥ ਭੁਲਣ
 ॥ ਸਰ ਬਭੁਤ ਕੀ ਬਾਤਿ ਜਗਤਾਤ ਜਾਨੈ ਗਾਪਾਤਿ
 ਪ੍ਰਗਟਿ ਨਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਛਪੀ ਕਾਇ॥ ਕਵਨ ਬਾਲ ਮ
 ਹਕਾਤਿ ਮੋਹ ਹਨਨ ਕੀਨ ਬਾਤ ਜੁ ਪਕੀ ਮੋਹਿ ਟੀਜੈ
 ਬਤਾਇ॥ ਗਾਯੋ ਜੋ ਕੋ ਕਾਇ ਰਹੁ ਸਕਲ ਭਾਖਿ

ਪ੍ਰਗਟਿ ਕੁਏ ਅਰਿ ਤੇ ਹਿ ਲਿਕੇ ਸਭਾਈ॥ ਥੈਰ ਲੀ
 ਯੇ ਦਸ ਬਦਨ ਕੇ ਬਾਤ ਮਾਰੇ ਸਕ ਲਥਾਤਿ ਰਘੁ
 ਨਾਥ ਕੇ ਕਹਿ ਸੁਨਾਈ॥ ੨॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਨਹਿ ਮਨ
 ਨਤ ਨਿਥਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ਲੀਜੈ ਅਸਤ ਸਸਤ ਕਛੁ ਤ
 ਹਿ ਕੋ ਲਗਤ ਨਾਹੀ॥ ਹੋਰਿ ਬੀਰ ਰਣ ਪੀਰ ਅਤਿ ਸ
 ਕੁਟਿ ਜੋ ਪੈਰ ਨਨ ਕੀਏ ਜੁਤ ਸੈਨ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਾਹੀ॥
 ਤੀ ਨ ਲੇਕ ਮਹਿ ਸੁਰ ਸਮਥਾਲ ਕੋਰਿ ਕਛੁ ਕਹੈ ਨਹਿ
 ਜਾਤਿ ਗੁਨਿ ਹੁ ਸੋਧਾਹੀ॥ ਅਚਲ ਮੰਗ ਜੇ ਉਤਰਾ
 ਸਾਵਧਾਨਿ ਟਾਢੇ ਤਨ ਕੁਛੁ ਏਯੋ ਸੁਮਨਾਹਿ ਕਛੁ ਏਯ
 ਤਾਈ॥ ੩॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਬਾਤ ਸੁਨਤ ਰਘੁ ਨਾਥੁ ਅ
 ਤਿ ਬਿਸਮਾਹੁਏ ਕੁਛੁ ਏਯੋ ਦੁਖ ਤਤਿ ਹਸਮੈ ਮਨ ਮੇਰਿ
 ਸਾਧੇ॥ ਲੋਗ ਕਰਤ ਬਿਲ ਲਾਪ ਪਛੁਤਾਪ ਭਾਰੀ
 ਕੁਰਤ ਰਾਹਿਤ ਬਰਾਮਲੀ ਨੇ ਬੁਲਾਏ॥ ਉਤਰ ਪਰ
 ਕੁਜ ਦੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰੇਹਿ ਭਾਖੀ ਲਖਨ ਸੁਤ ਘਨ ਬੀਰ
 ਗਨਿ ਥਾਲ ਘਾਏ॥ ਕਰਮ ਕੀ ਕਨਾ ਜਗ ਕਰਾ ਬਮੇਰ
 ਨਹੀ ਉਚਤ ਰਨ ਜੁਧੋ ਅਥ ਕਰੇ ਜਾਏ॥ ੪॥ ਕੁੰਡਲੀ
 ਆ॥ ਰਘੁ ਪਤਿ ਤ ਬੁਧਿ ਯੋ ਬਦਨ ਜਗੋ ਆਹਿ
 ਕਿਹ ਕਾਮਾ॥ ਜਿਹਨ ਮਿਤ ਮਸਕਾਤ ਦੁਇ ਜੁਲਿ ਮੁਏ
 ਸਿਰਾਮਾ॥ ਜੁਝੁ ਮੁਏ ਸਿਰਾਮ ਗਾਮ ਹੋਇ ਦੁਖ ਤਿ
 ਪਕਾਰਿ ਯੋ॥ ਲੀਜੈ ਲਿਕ ਸਮਾਜਿ ਬਾਤਿ ਸੋਧੁ ਸਿਨਿ
 ਉਚਾਰਿ ਯੋ॥ ਪੁਛ ਲੇਹੁ ਤਿਯਾ ਸਿਥਾਲ ਕਰੀ ਚਿਨ
 ਹਨ ਹਤਿ॥ ਜਗ ਆਹਿ ਕਿਹ ਕਾਮ ਬਦਨ ਭਾਖਯੋ

ਤਬ ਰਘੁ ਪਤਿ॥ ੫॥ ਸਵੈਯਾ ਸ੍ਰੀ ਰਘੁ ਪਤਿ
 ਰਕਹੀ ਭਰਤੈ ਯਹਿ ਦੁਤ ਅਚੇ ਕੁਕਰੀ ਥਤੀਆ
 ॥ ਕਛੁ ਕਾਲ ਸਰਪ ਭੂਇ ਯੋ ਸਿ ਸਕੇ ਜਿਯਾ
 ਤਕੀ ਏ ਰਘੁ ਕੇਨ ਤੀਆ॥ ਸੁਨਿ ਮੋਹਿ ਅਧਨ ਕ
 ਆਗ ਲਗੀ ਤਿਹ ਜਾਰ ਦਈ ਸਬ ਕੀ ਛਤੀਆ ॥
 ॥ ਜਿਹ ਗਕ ਸਕੇਟ ਹਨੇਰ ਨ ਮੈ ਸੋਭਿ ਗਤ ਅਨਿ
 ਤੁਭਾਇ ਯੋਹਤੀਆ॥ ੬॥ ਸਵੈਯਾ ਬੀਰ ਬ
 ਲ ਬਤ ਜੇ ਸਬ ਹੀ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਅਥੈ ਰਣ ਰੁਮਜ
 ਹੰ॥ ਸਬ ਲਿਕ ਸਮਾਜ ਪਠੈ ਅਬ ਹੀ ਕਪ ਰੀਛਿ
 ਜਿਰੇ ਰਣ ਪੀਰ ਮੰਗਾ ਸੁਧੁ ਲੇਹੁ ਤਇ ਯਾਦੁ ਹੁ
 ਬੀਰ ਨ ਕੀਹ ਤਿਯਾਇ ਲਜੇ ਪਾਪਾਰ ਤਹੰ॥
 ਜੋਭਿ ਜਾਤਿ ਫਿਰ ਯੋਨ ਹਿ ਆਵ ਤਿਹੋ ਬਿਧ ਨ ਬ
 ਲਵਾਨਿ ਬਸਾਤਿ ਨਗਾ॥ ੭॥ ਸਵੈਯਾ ਧ੍ਰ
 ਤਾ ਆਇ ਸਮਾਨ ਤਹੀ ਭਰਤੈ ਰਘੁ ਨਾਇ ਕਰੇ ਪ
 ਰਾ ਸੀ ਸਨਿਵਾਇ ਯੋ॥ ਜੁਪ ਸਮਾਜ ਕੀ ਯੋਜ ਬ
 ਹੀ ਕਪਈ ਸਤ ਬੈਜਗਤਾ ਤਬ ਲਾਇ ਯੋ॥ ਸਿ
 ਸਮਾਜ ਲੀਏ ਸਬ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪੈ ਪਤਰੀ ਛਨ ਕੇ ਚ
 ਲਿਆਇ ਯੋ॥ ਨਲਿਨੀ ਲਹਿਨ ਸਤ ਬਾਲਤ
 ਬੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਸਰੇਜ ਛੁਟੇ ਸੁਖ ਪਾਇ ਯੋ॥ ੮॥
 ਸਵੈਯਾ ਭੁਟ ਆਇ ਏਕੁ ਰੁਭੁ ਏਨ ਬਹੀ ਅ
 ਰੰਮ ਕਹਿਯੋ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਤਹੰ॥ ਜਹ ਗਤ ਏਭਿ
 ਰਨ ਪੀਰ ਗਿਰੰਦੁ ਬਾਲ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮ ਵਾਨ ਮੰ॥
 ॥ ਜਿਹ ਪਾਤਕ ਰੇ ਤੁਮ ਬਾਲ ਨ ਕੇ ਪਕਰੇ ਸਾਵ

ਧਾਨ ਸਹੋਤ ਜਗਾ ਸਿਸੁ ਪੋਖਾਨ ਕੀ ਮੁਹਿ ਚੋ
 ਪਬਛੀ ਸਬ ਲੋਗਾਨ ਸੇ ਰਖੁ ਬੀਰ ਕਰਾ ॥ ੯ ॥
 ॥ ਕੁੰਤੁ ਲੀਆ ॥ ਜਗਾ ਪਾਲ ਕਰ ਆਇ ਸਕਰੀ
 ਚਲੇ ॥ ਕੁਰਤ ਦਲ ਜੋਗਾ ਕਰ ਪਾਤਿ ਅੰਗ
 ਦਨੀਲ ਨ ਲਖੈ ਨ ਸਹਤ ਸਿਰ ਮੋਗਾ ਹੰਨ ਸਹਤ
 ਸਿਰ ਮੋਰ ਬੀਛੁ ਪਤਿ ਜਾ ਮਹਾਂ ਨ ਫੁੱਲਾ ॥ ਚੁ
 ਚਿਰ ਸਬ ਕੋ ਧਾਮ ਧੰਧੂ ਮਨੁ ਜਮੁ ਕੁਟਿਹੈ
 ਨਿ ॥ ਚਰਨ ਧਰਤ ਸੀਗਾ ਮਸਕ ਲਗਾਵੈ ਨਤ
 ਤਕਾਲ ਕੀ ॥ ਚਲੇ ਕੁਰਖ ਦਲਿ ਜੋਰ ਕਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਫੁੱਲਾ
 ਚਲਿ ਯੋ ਕੁਰਖ ਦਲ ਜੋਰਿ ਗਤ ਦੁਖ ਅਤਿ
 ਚਿਸਾਇ ਮਨਾ ॥ ਹੋਰੋ ਧਾਇ ਕਰ ਪੁਸ਼ਲ ਸਿਰ
 ਸੈਨਾ ਤਿਹ ਅਨਗਾ ॥ ਰਹੀ ਧਰਨ ਕੁਪੁ ਚਿਹਿ
 ਸਟਿਨ ਹਿਧਰਤ ਸੁਰਤ ਕਾ ॥ ਹਿਮਰਤਿ ਧਰ
 ਤਿਤੁ ਪਾਚਿ ਜਾਤੁ ਰਹਿ ਤੇਜੁ ਜਿ ਮਹਿ ਦਬਾ ॥
 ਅਤਿ ਅਪਾਰਿ ਉਮਰੇ ਕਟ ਕੇ ਸੁਰ ਸਬੈ ਹਰਖ
 ਇਸਨਾ ॥ ਧਰ ਗਤਿ ਚਰਨ ਜੋਰ ਤਾਤ ਸਬ
 ਚਲੇ ਗੁਪਹਿਤੁ ਮਰਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਫੁੱਲਾ
 ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਧੰਧੂ ਪਰ ਸਕੁਰਤ ਗਵ
 ਨ ਯੋਗ ਕੋਤ ਬਾ ਕਰ ਪਾਤਿ ਅੰਗ ਦਹਨ

੭

੦

ਨੀਲ ਨਲ ਚਲਤ ਤੇ ਸਥਾ ਅਵਰ ਮਾਨ ਕਰਕ
 ਜੁ ਖਰੀਛੁ ਪਤਿ ਦਲ ਯੇ ਮੁਦਤ ਮਨਾ ਬਾਨੇ
 ਲਵ ਰਵ ਕਿਨਰ ਗਾਨਿ ਕਤ ਸਕਤਾ ਸਕਤਾ
 ਕਵਨ ਗਾਨਾ ਤਹਾ ਭਰਤ ਧਾਪਤਿ ਭੁਭਿ
 ਯੇ ਜੁ ਪਕੀਯੇ ਜਾ ਬਾਲ ਕਨਾ ਕਹੁ ਬਿਕ
 ਲਲ ਛਮਨ ਪਰਿਯੋ ਕਹੁ ਮੁਰਛੁ ਸੰਤਪ
 ਨਾ ੧੨॥ ਛਪਾਨਿ ਰੱਖੁ ਚਮੁ ਸਥਾਨ
 ਭਰਤ ਤਾਤ ਪਤਿ ਚਿੰਤ ਜੁਤੀ ਗੰਮ ਅਨੁਮ
 ਤਦੁ ਪਤਿਤ ਬਹਿ ਬਚ ਕਰਤ ਬਾਲ ਪੁਤਾ
 ਰੇ ਬਾਨ ਚਾਰਿ ਅਗਿਆਨ ਕਰੀ ਤੁਮ ਯਹਿ
 ਅਜੁ ਗਤਿ ਕਤਿ ॥ ਕਾਟਾ ਕਾਜ ਲੋਗਾਨੁ ਨਿ
 ਯੇ ਮੁਰਛੁ ਤਕੀਏ ਕਤਿ ਤਾਤਿ ਮਾਠਿ ॥ ਅਥ
 ਲੋਚਣ ਠਾਠੇ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨਨ ਸੋ ਨਹਿ ਪ੍ਰੀਤ ਤਤਿ ॥
 ੧੩॥ ਛਪਾਨਾ ਬਹੁ ਰਕੁਰਤ ਬਚ ਕਰਯੋ ਸੋ
 ਪੁਤਲਗੁ ਸੇਕਤਾ ॥ ਸੁਭਟਿ ਭੁਏ ਸਵਧਾਨਿ ਸ
 ਸਤ ਸੇਜੇ ਏ ਸਕਲ ਸਜਾ ॥ ਮਘ ਬੁੰਦ ਕੇਰਾ ਏਤ
 ਬਹਿ ਸਥਾਨਿ ਚਲਾਵਹਿ ॥ ਲੋਗ ਪੁਰਿ ਪਸਮ
 ਤਾਹਿ ਨੈਕ ਸਮ ਬਾਲ ਨ ਧਾਵਹਿ ॥ ਕੁਸਾ ਆਇਸ
 ਲਵੇ ਕੇਕ ਦੀ ਕਰਹੁ ਜੁਧਾ ਏਹ ਸੇਰਾ ਅਥਾ
 ੪ ਚਤੁਰ ਨਿਸਕਲ ਸਮਧੋ ਸਿਸਨਿ ਚਤੁਰ
 ਸੀਨਾ ਸੁਤਾ

ਪਰਯੋਸੈਨਮਹਿਗਦਾਗਹਿਗਨਕਰੀਸਿਸਸੈਨ
 ਸਥਾ॥ ੧੪॥ ਕਿਤਲੀਆਗਾਬਾਲਕਅਤਿਕ੍ਰੋਧਤ
 ਤੀਏਸੈਨਾਹਨੀਅਪਾਗਿਹੈਰੇਰਬਸੁਰਬਸਕਲੇਛਾ
 ਮਹਿਕੀਏਸਿੰਘਾਗਿਛੇਨਮੇਕੀਏਸਿੰਘਾਰਗਦਾਗਹਿਪ
 ਰਿਯੋਕਦਕਮਹਿਜਿਸਹਿਪੁਰਗਤਿਦੋਹੋਤਿਹਤਿਸੋਓ
 ਠਵਹਤਹਿਮਾਏਸਿਕਲਕ੍ਰਪਯੋਪੁਲੇਆਹਿਯੋਤਿਹਕਾਲ
 ਕਾਸੈਨਾਹਨੀਅਪਾਰਿਤੁਓਯੋਕ੍ਰਪਤਿਅਤਿਬਾਲਕ॥ ੧
 ੫॥ ਕਥਿਤੁਸੈਨਾਨਿਗਾਚਿਰੁਹਤਕ੍ਰਪਯੋਅਪਾਰਤਬਸਾਤ
 ਥਾਂਨਿਬਾਲਕਕੀਚਿਰਤਿਹਪਠਾਏਹੈ॥ ਛੁਟਤਹੀਸਾਤਿਲਾ
 ਖਰਏਤਿਹਅਵਸਰਿਮੈਮਾਨੇਚਹੁਓਰਸਰੰਧਿਜਰਬਠਾਏਹੈ॥
 ਥਾਨਨਗਜਿਬੀਚਘੇਰਿਲੀਨੇਤਏਸੀਅਪੁਤਯੋਖਤਿਕਸਰਾ
 ਹਿਅਧਕਮਨਮਹਿਰਿਸਾਏਹੈ॥ ਲੇਤਧੀਨਥਾਂਨਿਕਰਤਾਂਨਤਬ
 ਮਾਰਿਯੋਕ੍ਰਸਪਾਵਕਜਰਿਸਰਜਕ੍ਰਸਕਲਤਿਹਜਗਾਏਹੈ॥
 ੧੬॥ ਕਥਿਤੁਪ੍ਰਿਥਮੈਸਰੰਧਿਜਰਕ੍ਰਜਾਗਯੋਕ੍ਰਸਤਤਕਾ
 ਲਬਹੁਹੈਸਰਸੈਨਾਹੁਕਲੇਗਸਕਲਜਾਗੈਹੈ॥ ਕੋਓਕਦਗ
 ਪਰਏਕੋਓਕਾਰੇਪੁਰਅਵਧਹੋਕੋਕੋਮਖਸਾਲਜਾਤਰ
 ਮਧੋਪੁਕਾਰੈਹੈ॥ ਬਾਲਕਕੋਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮਕਛੁਬਗਨਿਓਨਜਾਤ
 ਮਖਸੁਕਟਸੁਰਜੇਧੋਸਥਰਨਮੈਸਿੰਘਾਰੈਹੈ॥ ਕਛੁਕਲੇਕਸਿਰ
 ਜੁਧੋਕਰੇਤੋਹੁਰਤਗਾਇਥਿਹਬਲਿਬਚਨਜਾਏਦੁਤਹੁਓ
 ਚਾਰੈਹੈ॥ ੧੭॥ ਕਥਿਤੁਗਰਤਜੇਧਅਬਲੋਹੋਹਿਰੇਸਿੰ
 ਘਾਰੇਸਿਸਸਕਲਬਾਤਕਾਇਰਚਨਗਮਧੋਚਰੀਹੈ॥ ਪਠੀ
 ਏਪ੍ਰਕੁਅਵਰਸੈਨਬੇਮਖਜਨਕਹਤਬੈਨਸੁਨਤਰਘਨਾਬੁ
 ਸੈਨਆਰੇਤੇਧਾਰੀਹੈ॥ ਸੁਤਕ੍ਰਪਤਾਧਹੋਤਥੇਲਹੈਬਨਾਹਿਯੋ
 ਯਹਿਕ੍ਰਾਤਮਦਮੇਟੋਪ੍ਰਕੁਗਰਬਪ੍ਰਗਾਰੀਹੈ॥ ਹੀਛੁਅਵਰਬ

੭

੨ ਸਬਕਰਤੇ ਅਗੁਮਾਨ ਅਧਰਜੀਤਯੋ ਦਸਬਦਨ ਸਕ
 ਲਨਿ ਸਦਰ ਸੇਘਾਰੀਯੋ॥ ੧ ॥ ਕਥਿਤੁ ਲੀਨੋ ਬਲਿਛੰ
 ਨਵਾਂ ਕੋਈ ਨ ਬਿਧਨਾਮ ਜਾ ਕੋਈ ਨ ਕੇਨਾ ਖਧੁਰਗਰਬਧੁ
 ਹਾਰੀਯੋ॥ ਹੈ ਕੋ ਅਸਕਤਿ ਸਬਠਾਏ ਬਲਿਹਾਰਤਗੁ ਬਾਲਨਿ
 ਪਾਰਿਕਰੁ ਏਕਧੁਨਾ ਖਾਧਾ ਪਾਰੀਯੋ॥ ਸੀਤਾ ਸੀਤਾ ਘਰ ਸਤ
 ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਤਾ ਪਿਕੋਰੋ ਐ ਸੇਹੀ ਇਛਾ ਕਛੁ ਮਨ ਮੈ ਬਿਚਾਰੀਯੋ॥ ਮ
 ਰਕਟਿ ਅਧੀਨ ਬਲਿਹੀਨ ਤਾਂ ਕੋ ਕਹਾ ਬਿਸਿ ਸਕਤਿ ਤੇਜ ਅਪਨੇ
 ਹਿਰਲੀਨੋ ਮੁਗਾਰੀਯੋ॥ ੧੯॥ ਕਿੰਡਲੀਆ ਤਬ ਰਘੁਪਤਿ
 ਬੋਲੇ ਬਹੁਰ ਸਕਲ ਜਨ ਕਜਾਰੋਖਾ॥ ਨਿਰਦੁਖ ਨੋ ਕੇ ਬਾਖ
 ਠੋਯੋ ਅਧਰਕੀਯੋ ਹਮ ਦੇਖਾ॥ ਅਧਰਕੀਯੋ ਹਮ ਦੇਖ ਰਿਜਾਨ
 ਮਨਿ ਮਹਿਨਿ ਬਿਚਾਰੀਯੋ॥ ਸੀਆ ਸਤਿਵੰਤੀ ਨਹਿ ਤਾਹਿ ਮਹਿ
 ਭਵਨ ਨਿਕਾਰੀਯੋ॥ ਕਿਓਨਹੋ ਇਸਖਯੰਨਿ ਜਾਨਿ ਕੀਦੁ ਬਤਿ
 ਤੁਧੀ ਜਬਾ॥ ਸਕਲ ਜਨ ਕਜਾਰੋਖ ਬਹੁਰ ਬੋਲੇ ਰਘੁਪਤਿ
 ਤਬਾ॥ ੨੦॥ ਫੁਲਣਾ ਸੀਲ ਖਾਨਗਾਨ ਵਤਿ ਨਿਰਦੇਖ ਅ
 ਤਿਜਾਨ ਕੀਤਾਹੋ ਕੋਭਵਨ ਤੇ ਮਹਿਨਿ ਕਾਰੀਯੋ॥ ਰਜਕ ਸਚਨ
 ਮਨ ਮਾਂਨਿ ਅਗਯਾਨ ਕੀਨੋ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ਰਿਦਮਾਹਿ ਧਰ
 ਯੋ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਪਰਾਜਾ ਅਗਨ ਤਹੂੰ ਪ੍ਰਗਟਿ ਹੁੰਦੀ ਬੁਧੀ ਦੁਖਤਤਨ
 ਮਾਹਿ ਸਰੁ ਸੈਨ ਜਾਹਿਯੋ ਕੀਯੋ ਅਧਰਕ ਛੁਤਾ ਪਰਧੁਨਾ ਖ
 ਤਾਰੀ ਉਚ ਸਬਦ ਮਖਸਾਲ ਮਹਿ ਪੂਰੁ ਉਚਾਰੀਯੋ॥ ੨੧॥
 ਫੁਲਣਾ ਬਾਂਸ ਅੰਗ ਕਰਿ ਕਪਟ ਕੀ ਸੀ ਅਪਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮਜਰਾ
 ਮਹਿ ਕਰਕੀ ਪਵਰਗਾਖੀ॥ ਗਮਾਂਹੋ ਤਸਵ ਪਾਂਨਿ ਮਕਗੰਨ
 ਨਾਹਨ ਕੋ ਬੀਜਿ ਹਧਤਿ ਬੂਤਿ ਤ੍ਰੈ ਏਕ ਸਾਖੀ॥ ਰਿਖਾਨ ਕ
 ਜਾ ਜੋਗ ਮਹਿ ਬਿਘਨ ਕੀਨੋ ਕ੍ਰਿਪਤਾ ਹਿਰਣ ਮਾਹਿ ਸਰੁ ਸੈਨ
 ਨਾਖੀ॥ ਲਖਨ ਸਤ੍ਰਧਾਨ ਤਾਂ ਤੇਰਨ ਪਾਤਹੂੰ ਜਗੋਆਇ

ਕਿਹਕਾਮਰਘਨਾਥਗੁਪੀ॥ ੨੨॥ ਫੁਲਣਾਸੇ
 ਜਨਪੁਕੇਹੇਤਮਹਿਜਗਕੀਨੋਭਇਯੋਅੰਜਸੁਤਿਯਲੇ
 ਗੋਮੇਮਗਾਤਾਰੀ॥ ਕਵਨਬਾਲਿਜਹਸਚਸਥਰਨ
 ਚਿਗਾਏਲੋਗਕਦੇਰੇਸੈਨਰਘੁਬੀਰਹਰੀ॥ ਸਕ
 ਲਤਾਪਸਿਤਾਪਯਾਜਨਕਜੋਕੋਬਿਨਾਦੇਖਸੀਅ
 ਥਾਮਰਿਹਤੇਨਿਕਾਰੀ॥ ਤਾਹਿਕੋਥਤੇਜਗਮਹਿ
 ਥੇਰਹੁਆਜਗਤਿਤਾਤਮੁਖਕਮਲਤੇਇਹਚਿੰਤਾ
 ਗੀ॥ ੨੩॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਸਚਤਮਾਨਮੰਤ੍ਰੀਜਗਤਿ
 ਥੀਜਹੀਕੋਤਾਹਿਬੋਲਰਘੁਬੀਰਬਚਾਇਹਸੁਨਾਇ
 ਯੋ॥ ਸਕਲਸੈਨਲੇਸਿਰਾਤਮਜਾਹੁਰਨਤਮਮਹਿਜ
 ਹਾਦਹੁਬਾਲਿਸਕੁਕਟਕਘਾਇਯੋ॥ ਚਿੰਨ੍ਹਲਨੀਲ
 ਸੁਗੰਧਅੰਗਾਦਕਹੇਲੇਕੋਕੋਜੋਰਅੰਬੁਕਰਿਪਗ
 ਏਯੋ॥ ਕੋਰੇਜਪਮਹਿਅਸੁਮਕਤਾਇਲੀਜੇਬੁਝ
 ਤਮੈਥਲੁਮੋਹਿਕਿਹਕਾਮਅਯੋਯੋ॥ ੨੪॥ ਕੁੰਤ
 ਲੀਆ॥ ਰਘੁਪਤਿਮੰਤ੍ਰੀਸੋਕਰਿਯੋਯੋਕੁਟਾਹੁਕਪ
 ਗਜਾ॥ ਇਹਅਵਸਰਜੁਭੈਨਹੀਆਵਹੁਰੇਕਿਹਕਾ
 ਜਾ॥ ਆਵਹੁਰੇਕਿਹਕਾਜਬਾਜਮਖਰਨਮੁਕਤਾਵਹੁ
 ਜਾਮਵਿਤਯਾਵਿਤਬਾਲਿਸੁਤਿਨਲਸਮਝਵਹੁ॥
 ਕਹਾਪ੍ਰਾਕੁਮਗਾਇਯੋਬਾਲਦਹਿਸੈਨਕਰੀਪਤਾ॥
 ਸੋਕੁਥਹੁਕਪਗਜਕਰਿਯੋਮੰਤ੍ਰੀਸੋਰਘੁਪਤਿ॥
 ੨੫॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਲੇਤਸਿਦੇਸਚਲਯੋਰਨਕੋਰਘ
 ਬੀਰਵਜੀਰਮਗਾਬਲਿਗਾਰੀ॥ ਸੈਨਅਪਾਰਧਨੋ

ਪ੍ਰਭੁ ਜੀ ਪਰਿਆਇ ਸੁਖੀ ਸਕਰੀ ਅਸਵਾਰੀ। ਰਘੁਪਤ
ਇਕਥਾਇਨਮਾਥ ਪਾਰਿਯੋ ਸਬ ਸੁਰ ਪ੍ਰਸਿਤ ਚਲੇ। ਹਿ
ਤਧਾਰੀ। ਹੋਤ ਬਿਦਾਰਨ ਚਿਰ ਰਾਏ। ਤੇਰ ਜਾਇ ਤੇਰ
ਰਨ ਭੁਮਨਿ ਗਾਰੀ। ੩੬। ਸਵੈਯਾ। ਤਿਯ ਅਸਰਮ
ਜਨੇ ਹੋਤਗਾਇਯੋ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਕਾ। ਤਿਯ ਪ੍ਰਭੁ ਰਤਗਾ।
ਤਹਿ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਾਇ ਭੁਇਯੋ ਤਬ ਹੀ ਜਿਹ ਪਾਵਕ ਰੀਗ
ਵਹੈ ਸਰਗਾ। ਤਤ ਕਾਲ ਤਗਾਇ ਸਨਾਨ ਕੀ ਚਿਯੁ ਭੁਪਾ
ਇਨ ਪ੍ਰੀਤ ਰਿਦੇ ਪਰਤਗਾ। ਜਪ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿਯੋ ਜੇਗਰ ਕੇ ਭੁਰ
ਤੈਵਹੁ ਸਿਕਾਇ ਮੇ ਸੁਖ ਕੋ ਰਤਗਾ। ੩੭। ਸਵੈਯਾ।
ਨਿਤ ਕਰਮ ਕੀਏ ਸੁਖ ਹੀ ਭੁਭੇ ਤੇਜ ਲਮੈ ਤਬ ਹੀ ਪਨੁ ਬੰਨ
ਪਥਾਹਿਯੋ। ਐਧ ਕੇ ਪੁਨਿ ਇਕਤਰੀਏ ਬਿਧਿ ਸੇ ਸੁਰਿਅ
ਗਤ ਬੈਤਿਹ ਪਾਰਿਯੋ। ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਜਾਇ ਭੁਇਯੋ ਰਨ ਮੇ ਕਸ
ਬੰਨਤ ਹੋਕ ਸਚਿ ਰਧੁ ਗਾਰਿਯੋ। ਦਸ ਜੇ ਜਨ ਜਾਇ ਪ
ਕੰਥਾਨੇ ਮੇਨ ਭੁਭੇ ਤਬ ਰਥ ਬਾਲ ਸਿਧਾਰਯੋ। ੩੮।
ਸਵੈਯਾ। ਤਤ ਕਾਲ ਬਿਬਾਲ ਟਿਰੇ ਰੇ ਰਨ ਕੋ ਹੋਇ ਰੇ
ਤਬੈ ਕੁਸ ਬੰਨ ਚਲਾਇਯੋ। ਸਰਤੀ ਪੁਨ ਧੋਰਿ ਕਰਾਲਮ
ਹੋਰ ਬੰਨ ਤਗਾ ਮਕੇ ਕਾ ਤੇਰਾਇਯੋ। ਜੇ ਜਨ ਬੀਸਹ
ਇਯੋ ਤਬ ਹੀ ਬਹਰੇ ਤਿਹ ਕਾਲ ਤਗਾ ਚਲਿਆਇਯੋ।
ਬਾਲ ਪ੍ਰਾਕੁ ਮਪੋਧਤ ਹੀ ਭੁਰ ਤੇ ਮਨ ਮੈ ਅਤਿ ਰੇ ਪ੍ਰਬੁਧਾ
ਇਯੋ। ੩੯। ਕੁੰਡਲੀਆ। ਬਾਲ ਕਧ ਰਤ ਪੁਛੁ
ਰੁਰਤ ਕਹੇ ਜੇਯ ਯਾਰ ਪ੍ਰਥਾਤਾ। ਪ੍ਰਥਮ ਬਿਸਕੁਲ ਕੋਰ
ਮੁਝਨਾਂ ਮਕੇ ਪਿਤ ਮਾਤਿ। ਨਾਂ ਮਕੇ ਪਿਤ ਮਾਂ ਤਅਵ
ਰ ਬਿਦਯਾ ਗੁਰਗੁਰਾ। ਅਪਨ ਨਾਮ ਪੁਨ ਕਹੇ ਤਨ

ਕੁਮੰਤਮਤਿਗਾਧਗਾਅਤਿਪ੍ਰਸਿਨੋਇਥਾਲਤਬਹਿਬੋਲ
 ਯੇਤਤਕਾਲਕਾਕਹੁਜਥਾਥਥਾਤੁਤਰਤਪੁਰੁਯੇਪ੍ਰ
 ਤਥਾਲਕਾ॥ ੨੦॥ ਛੁਪਾਹੁਸਗਾਥਯੇਤਬਥਾਲਕੁਲ
 ਬਿਧਿਸਕਲਸੁਵਨਪਗਾਲਵਕੁਸਨਾਗੁਨਾਮਥਿਸਦੁਰੀ
 ਕੁਲਰਘੁਬਲਿ॥ ਪੁਤਜਨਕਜਾਨਾਨਿਸਿਖਯਹਿਥਾਲਮੰ
 ਕੁਮਾਨਿ॥ ਰਿਖਕਿਪੁਲਗਰਦਵਦਈਬਿਦਯਾਰੀਨੇਗਾਨਿ॥
 ਸਬਥਿਤੇਤਗਾਧਯੇਪ੍ਰਗਟਿਕਛੁਸਿਤਮਨਾਸਿਸਕਰਤਾ॥
 ਗਰਭੁਸੇਤਤਥੀਸੀਅਤਥਸੁਨਤਨਾਮਥਿਸਮਾਇਯੇਤੁਰ
 ਤਾ॥ ੨੧॥ ਛੁਪਾਥਚਨਥਾਲਕਨਿਸੁਨਤਿਤੁਲਤਮਨਕ
 ਰਤਚਿਤਅਤਿ॥ ਯਹਿਅਚਰਜਸਿਸਕਹੁਤਗਰਭੁਤਿਹ
 ਜੁਗਲਨਿਜਨਮਤਿ॥ ਹੇਥਨਦਰਅਗਯਾਜਬੁਸਉਚ
 ਕਹਤਬਿਜੈਹਿਤਾਸੁਸਤੁਪਾਥਿਧਿਸੇਖੁਬਛੁਮਨਮਹਿ
 ਬਹੁਅਹਿਕਿਤਾਕੀਤਿਅਨਰਹਿਜਨਕਜਾਸੇਵਕਰੀਪ੍ਰਸਿਨ
 ਹੀਆਯਾਰੇਥਲਿਤਿਹਾਕ੍ਰਪਾਕੋਨਿਸਚੈਅਨਚਰਮਾਤਸ
 ਆ॥ ੨੨॥ ਛੁਪਾਭਰਤਕਰਤਮਨਰੇਖਥਹੁਰਥਚਕ
 ਹਤਥਾਲਪ੍ਰਾਤਿ॥ ਰੇਥਨਚਰਅਗਆਨਤੁਮਹਿਸਿਰਚ
 ਰਯੇਕਾਲਕਤਿ॥ ਮਿਥਯਾਥਕਤਕਤਥਾਤਨੀਚਹੈਓਛ
 ਕਹਾਵਤਿ॥ ਤੁਮਅਹੀਰਧਸਜਨਮਛੁਤਪਤਿਮ ੨੩
 ਨਿਪਾਵਤਿ॥ ਥਚਕਰੇਰਭਾਥੁਰਤਅਥਹਿਕਰਤਹੇਤੁ
 ਮਹਿਗਤਿ॥ ਰਘੁਥਿਸਨਸਮਸਰਿਕਰਹੁਰਹਤਨਾਹਿ॥ ਨ
 ਮੁਕਕਤਿ॥ ੨੩॥ ਛੁਪਾਤਬਕੁਸੈਕ੍ਰਪੁਯੇਅਧਕਤ
 ਰਤਿਅਥਆਪ੍ਰਸਿਤਾਰਹੁ॥ ਥਨਚਰਜੇਧਪ੍ਰਤਾਪਆਪ
 ਤੁਮਨੰਨਿਗਾਰਹਾਧੰਦਥਾਨਕਰਿਤੰਨਥਾਲਤਤਕਾਥ
 ਪ੍ਰਗਾਰਤਿ॥ ਮਹਾਧੋਰਥਿਕਰਾਣਅੰਧਦਹਿਦਿਸਕੁਰ

੭

੭

ਭਾਰਤਿ। ਏਹੋਰਥਪਾਇਕਯਕਲਮੁਰਦੁ ਤਿਕਰਿਤੁ
 ਰੇਧਰਨਿ। ਤੁਰਤਉਤਿਯੋਨਕੁਰਥਸੁਤਥਹੁਰਿਪਰਿ
 ਯੋਸਹਿਥਾਤਰਨਾ॥ ੩੪॥ ਕੇਡਲੀਆ। ਬਾਲਕਮ
 ਨਕੁਪਤਮਹਾਮਾਰੇਬਨਲਿਸਾਇ। ਰਥਸਿਜਤਿਤਿਹਿ
 ਤੁਰਤਕੇਦੀਨੋਗਗਨਤਿਡਾਇ। ਦੀਨੋਗਗਨਉਡਾਇ
 ਸਹਤਿਸੈਨਾਸਥਮਰਕਟਿ। ਪਰੇਧਰਨਮੁਰਦੁਇਧੀਰ
 ਨਹਧਰਤਕਉਤੁਟਾ। ਏਕਮਹੁਰਤਿਥਿਕਲਉਠਿਯੋਥ
 ਹੁਰੈਤਤਕਾਲਕਾ। ਮਾਰੇਥਨਰਿਸਾਇਮਹਾਕੁਪਤਿ
 ਮਨਬਾਲਕਾ॥ ੩੫॥ ਕਥਿਤਾ। ਬਹੁਰੇਸਿਤੁਰਿਤਾਤ
 ਕਾਲਉਠਿਯੋਤੁਰਤਗਾਇਲੇਤਕਰਕਵਿਡਅਧਕਮ
 ਨਮੈਰਿਸਾਇਯੋਹੈ। ਤਾਥੇਜਿਮਤਪਤਿਹੇਤਗਾਇ
 ਬਚਮਰਕਟਿਨਸੇਤਮਰੇਬੁਲਿਹਮਰੇਅਥਕਵਨਕਾ
 ਜਆਇਯੋਹੈ। ਮਮਰਹੁਮੇਬਾਲਨਦੁਹੁਸੈਨਾਸਥ
 ਕੀਨੀਹਤਿਤਾਪਹਿਰੇ। ਲੋਹਗਮਲੇਗਨਯਗਾਇ
 ਯੋਹੈ। ਅਪਜਸਤੇਮਰਨਾਥੀਚਚਿਤਮੈਥਿਚਾਰਲੀ
 ਜੈਕਪਪਤਿਕੇਲੋਗਨਕੇਰੇਖਹੈਸੁਨਾਇਯੋਹੈ॥ ੩੬॥
 ਕਥਿਤਾ। ਸੁਨਤਿਤੁਰਤਥਾਤਗਾਤਲਾਗੀਜਨਅ
 ਗਕਪਜਾਗੇਸਥਜੇਧਮੰਗਰੇਖਉਪਜਾਇਕੋ।
 ਅਗਦਨਬਨੀਲਜਾਮਵਿਤਹੇਨਮਾਨਸਹਤਿਸਾਤਿ
 ਕਅੰਕਪਪਤਿਸਥਉਰੇਹੈਰਿਸਾਇਕੋ। ਚਲੇਸਰੂਪ
 ਇਨਾਇਸੀਸੁਤੁਰਤਗਾਇਹੁਕੇਤਰਵਰਪਯਗਰਿਹਾ
 ਥਲਿਆਵਤਿਉਠਾਇਕੋ। ਮਾਰਹਿਸਥਏਕੁਥਾਰਿ
 ਮਨਮੈਅਤਿਰੇਖਧਾਹਿਤਾਲਥਿਛੁਸੈਲਕੁਪਅ

ਤਿਹੀਬਛਾਇਕੈ॥੩੭॥ਕਥਿਤਾ॥ਥਾਨਰ
 ਅਪਾਰਿਕਰਿਲਿਆਵਤਿਧਰਾਰਿਤਹਾਸਬ
 ਹਇਕਬਾਰਮਾਨਮੇਧਬਰਸਾਇਯੋਹੈ॥ਪੁਰ
 ਪਰੀਤਸੈਲਪਰਹਿਥਾਲਕਪਗਨਾਹਿਟਰਹਿ
 ਨਿਰਕੈਸਿਸੁਗਾਏਰਾਸਨੈਕਹੁਨਆਇਯੋਹੈ॥
 ਤਥਹੀਕਸਗਾਇਰਿਸਮਾਰਿਯੋਮਾਰਤਿਸਰਮ
 ਰਕਟੀਸਨਾਕੋਨਕੁਟਿਸਉਡਾਇਯੋਹੈ॥ਬਾਤੁਰ
 ਬਲਧਾਰਿਸਬੈਧਰਨੀਪਰਿਭਾਰਿਸਰਏਕ
 ਰਏਮਿਤਦੇਹਏਕਨਕੋਘਾਇਯੋਹੈ॥੩੮॥
 ਕਥਿਤਾ॥ਬਾਤੁਰਨਿਗਾਰਬਿੰਤਬਣੀਹੈਅ
 ਪਾਰਕੁਰਤਮਹਾਜੇਧਸਰੇਸਬਰਨਮੇਸਿ
 ਘਾਰੇਹੈ॥ਪਵਨਕੋਕੁਮਾਰਿਜਾਕੇਖੁਲਕ
 ਨਪਾਰਿਕਛੁਦੇਣਾਗਿਰਲਛੁਮਨਹਿਤਕ
 ਰਿਧਗਿਜਿਹਧਾਰੇਹੈ॥ਮਰਕਟਿਸਮਾਨਿ
 ਆਨਸੁਰਤੀਨਕੁਵਨਨਮੇਜਨਨੀਜਾਅਚ
 ਨਿਬ੍ਰਹਮਾਸਦਾਰੇਹੈ॥ਤੇਤੇਸੁਬਧਾਰਧਰੇ
 ਟਰਤਨਾਹਿਹੋਨਹਾਰਬਿਧਨਾਕੇਅੰਕਪ੍ਰਬ
 ਲਿਕਾਹੁਨਨਿਵਾਰੇਹੈ॥੩੯॥ਕਿਤੁਲੀਅ
 ਮਨਮਹਿਅਤਿਉਤਾਰੁਰਤਬਾਨਰਿਦੁ
 ਖਤਿਨਿਹਾਰੇਮਹਾਬਲੀਮਰਕਟਿਸੂਕੁ
 ਲਬਾਲਨਕਰੇਸਿਘਾਰੇ॥ਬਾਲਨਕਰੇ

ਸਿੰਘਾਰਿ ਗਾਰਿ ਸਰੁਪਰੇ ਕੂਮਰਗਾਮਾਰਤ ਸੁਤ ਬਲ
 ਲਵਾਨਿ ਸਰਜਿਹ ਸਮਾਨ ਹਰਿ ਕਵਨ ॥ ਜਾਮਵੇਤ
 ਕਪਸੈਨਿ ਕੁਏ ਮੁਰਦੁ ਤਿਤਿ ਹਰਨ ਮਹਿ ॥ ਬਾਹਰੁ
 ਖਤ ਨਿਗਾਰ ਕੁਰਤ ਚਿੰਤਾ ਅਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ॥ ੪੦ ॥
 ਸੁਲਣਾ ਗਾਮ ਅਨ ਜਾਇਤ ਚਿੰਤਾ ਅਤ ਕਰਤਾ
 ਦੁੱਤਾ ਹਿਸਮੈ ਰਘੂਨਾਥ ਕੇ ਸਚ ਦੁਆਇ ਚਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸ
 ਦੁਤਿ ਹਿਸਰ ਸਿਰਾਮ ਮਹਿ ਸੈਨ ਸਿਰਾ ਚ ਤੁਰੇ ਗਥਾ
 ਅਪਕਲਿ ਮਾਇਯੋ ॥ ਗਾਥ ਜੇ ਰਿਕੈ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕੀ
 ਨ ਕੁਰਤ ਗਾਇ ਸੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰੈ ਚਲਾਇਯੋ ॥ ਬਾਲ
 ਮਹਾ ਪ੍ਰਬੀਨਿ ਬਿਧਿ ਯੁਧੀ ਮੈ ਸਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਮੈ ਤੇਰ ਸਖ
 ਕਟ ਕਪਾਇਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਲਣਾ ਬਹੁਰ ਜੋ ਕਰਿ ਸ
 ਚ ਦੁਪਨਿ ਬਚਨ ਗਾਏ ਏਕ ਮੰਤ੍ਰੇ ਅਵਰਤ ਮਮਾ
 ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਬਾਲ ਮਹਾ ਬਲਿਵਾਨਿ ਰਣ ਪੀਰ ਗਾਰੀ
 ਅਚਲ ਪੇਖ ਜਿਉ ਮੇਹਿ ਲੇਖਨ ਨਿਗਾਰੋ ॥ ਬੋਲ ਪਰ
 ਯੇ ਪੁਰਹੁ ਤੇ ਅਪਸਰਾ ਕੇ ਮਦਨ ਬਾਨ ਅਤਿ ਪ੍ਰਥਲਿ
 ਸਿਸਮੈ ਹਰਾਰੋ ॥ ਬੋਗ ਕਰੇ ਯਹਿ ਕਾਮ ਸਿਰਾ ਮਹੁ ਤੇ ਬ
 ਚਨ ਮੈ ਹਿਸਬ ਸਾਚ ਜੀਯ ਮਾਹਿਯਾਰੋ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁ
 ਲਣਾ ਕੁਰਤ ਸਚ ਦੁਮਿਲ ਪੁਰਸ ਪਾਗਿ ਮੰਤ੍ਰਾ
 ਟਾਤ ਗਲਿ ਖਤ ਪਾਤੀ ਬਾਨ ਅਗੋਲਾਈ ॥ ਪਨ ਪਾ
 ਥਰ ਪਾਨਾ ਥੇਕ ਕੁਤ ਲੈਨੇ ਇੰਦੁਲ ਕਸਰਿ ਤਾਹਿਈਨੇ
 ਚਲਾਈ ॥ ਪਾਰਿਯੋ ਜਾਇ ਪੁਰਹੁ ਤ ਕੇਲਾ ਰਾਮਾਹੀ
 ਤਹਾ ਜਾਤੀ ਬਾਨਿ ਅਤਿ ਠੋਰ ਕਪਾਈ ॥ ਜਬ ਹਿ

ਪੜਕਾ ਬਾਨ ਕੇ ਅਗ ਦੇ ਘੀਟੇ ਵਈ ਸਤ ਬਸ ਬਨ ਕੋ ਕ
 ਹਿ ਸੁਨਾਈ॥ ੪੩॥ ਝੁਲ ਝਾਗਾ ਬਿਸੁ ਪਜਾਹੁ ਤਮ ਭੁਵ
 ਨ ਬਿਸੁ ਮਕੀ ਜੈ ਰੁਰਤ ਮਹੀ ਮੰਗਾ ਹਮ ਤੇ ਪਰਾਈ॥
 ਸੁਰੁ ਬਿਦਾ ਕਰਿ ਬਹੁ ਰਿਯ ਹਿਕਾ ਮਕੀ ਨੇ ਰਾਮ ਰੁਤ ਕੋ
 ਚਰਿ ਅਪਸਰਿ ਚਲਾਈ॥ ਤਿਨ ਹੁਜਾਈ ਰੁਨੁ ਮਧੁ ਵੇ
 ਸਕੀ ਆਨੈ ਕਬਿ ਮਲਕ ਛੁਨਾਹਿ ਮਰਾ ਮਾਹਿਲ ਛੋਈ॥ ਹਾਥ
 ਜੋਰ ਕੇ ਜਾਤਿ ਪ੍ਰਣਾਮੁ ਕੀਨ ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਹਾਗ ਜਟਾ
 ਸੀ ਬੁਲਾਈ॥ ੪੪॥ ਕੁੰਡਲੀ ਆਪ ਅਪਸਰਿ ਪਰੀ
 ਜੁ ਅਮਰ ਪਤਿ ਸਸਿ ਬਟ ਨੀ ਮ੍ਰਿਗ ਨੈਨਾ ਰੇ ਹਿਯ ਨਖੁ
 ਸਰਿ ਪਲਕ ਤਿਹ ਨਿਖਲ ਜਤ ਤਿਅ ਮੈਨਾ ਨਿਖਲ
 ਜਤ ਤਿਅ ਮੈਨ ਸੈਨ ਸੇ ਮਰ ਛਾਵ ਤਿਰਨਾ ਅਲੇ ਕੇ ਸਕ
 ਤਿ ਸਮਾਨਿ ਪੇਖਦੁ ਤਿਗਿਰ ਹਿਯ ਰਨ ਪਰਿ॥ ਸੁਰਨਰ
 ਅਹਿ ਜੁ ਵਤੀ ਅਕਰਤ ਕਹਵਾਤਨ ਸਮ ਸਗਾ ਸਸ
 ਬਟ ਨੀ ਮ੍ਰਿਗ ਨੈਨ ਅਮਰ ਪਤ ਪਰੀ ਜੁ ਅਪਸਰਾ॥ ੪੫॥
 ਸਵੈ ਯਾਗੁ ਰੇ ਹਕਮਾਨ ਸਮਾਨ ਤੀ ਆਸਰਿ ਤੀ ਪਇ ਪੈਤ
 ਹਕੈ ਪਲਕੈ॥ ਪਿਕ ਬੈਨ ਨਿਨੈਨ ਨਿਸਾਵ ਕਸੇ ਬਰ ਛੀ ਮਖ
 ਛੁਟ ਰਹੀ ਅਲਕੈ॥ ਨਵ ਸਾਤ ਸਿੰਘਾਰ ਸਜੇ ਰੁਦ ਸੇਵ ਤਿੰਦੇ
 ਹਿ ਮਨੋ ਦਪਲਾਇ ਮਕੈ॥ ਸਬ ਜੋ ਬਨ ਵਾਨ ਮਹਾਂ ਮਦ ਮੇਰੁ
 ਰਤੈ ਛਿਗਾ ਆਨਿ ਖਰੀ ਚਲਕੈ॥ ੪੬॥ ਸਵੈ ਯਾਗਾ ਆਉਸੁ
 ਤਹਿ ਕਰੀ ਰੁਰੇ ਤੇ ਸਿਸਕਾ ਮਕੈ ਬਾਨ ਨਿਸੇ ਮਰਿ ਛੁਟੈ॥
 ਪਾਇ ਨਲਾਗਿ ਚਲੀ ਤਰਨੀ ਤਹਿ ਬਾਲ ਨਕੇ ਸੁਰੁ ਰੁਪਇ
 ਪਾਵੈ॥ ਕੁਇਰ ਨ ਪੇਰ ਲੀਯੇ ਰੁਵਤੀ ਕਰ ਰਾਵਨੁ ਤਾਵਨ
 ਮੈਨ ਬੁਨਾਵੈ॥ ਚਿਤ ਬੁਛੀ ਸੀ ਅਤਾਤ ਨੇ ਕੋਤੀ ਅਨੈਨ ਨਿਗਰ

੭

੭

ਮਹਾਸਕਦਾਏ॥ ੪੭॥ ਸਵੈਯਾਥਾਲਬੀਚਾਰਿਕੀਯੋ
 ਮਨੋਮੋਕਿਵਕਾਮਕੇਥਾਂਨਤੇਬਚੀਏ॥ ਤੀਅਰੁਪਨੈਨਿਹ
 ਰਕਰਹਿਗੁਰਪਾਇਨਜੈਮਨਕੇਖਚੀਏ॥ ਯਾਹਿਅਨਿਉਪਾ
 ਵਨਛਾਡਿਤਕਸਾਨਸੰਪਨਕੇਬਧੁਜੈਸਚੀਏ॥ ਬਿਖੁਨਾਹ
 ਪ੍ਰਏਸਕਰੈਤਨਕੇਹਰਿਨਾਂਸੁਪਾਜਬਹੀਅਚੀਏ॥ ੪੮॥
 ਸਵੈਯਾਸਿਸਾਗਿਆਨਕੇਥਾਂਨਲੀਯੋਕਰਮੈਪੰਨੁਅਰੋ
 ਤਿਸਹਿਬਿਧਿਸੈਰਹਾਇਯੋ॥ ਰਿਦਧਿਆਨਧਰਿਯੋਗਰਮੁ
 ਰਤਿਕੋਤੀਅਚਿਰਤਬਹਿਕਸਥਾਨਚਲਾਇਯੋ॥ ਛੁਟਤਜਾ
 ਏਲਗਿਯੋਤਰੁਨੀਨਕੁਚਿਰਿਸਥੈਤਿਹਕਾਲਉਤੁਗੋਇਯੋ॥ ੪੯॥
 ਮਾਥਿਰਿਮਗਿਰੀਖਲੁਗਾਰਿਤਹਾਂਹੁਇਬਿਅਕੁਲਦੇਹਿਤੀ
 ਆਮੁਰਿਛਾਇਯੋ॥ ੫੦॥ ਕਿਤੁਲੀਆਅਪਸਰਸਬਧ
 ਰਪਰਿਗਿਰੀਤਨਕਨਹੀਸਿਭਾਗਿ॥ ਅੰਗਅੰਗਸਬਧਨਿ
 ਭਏਪਰੀਸਕਲਬਲਿਹਾਗਿ॥ ਪਰੀਸਕਲਬਲਿਹਾਰਿਬੰਨ
 ਰਿਅੰਗਬਿਦਾਰਿਚਿ॥ ਕਾਹੁਕੇਕਰਕਟਿਤਿਕਿਸਹਿਪਗੁਸ
 ਰੁਕਟਿਡਾਰਿਚਿ॥ ਸੁਵਨਹੀਨਾਬਿਨਾਕਸਕਲਬਿਹਬਲਤਿ
 ਹਅਵਸਰਿ॥ ਤਨਕਨਿਹੀਸਿਭਾਗਿਗਿਰੀਧਰਪਰਸਬਅ
 ਪਸਰਿ॥ ੫੧॥ ਛਪਾਕਹੁੰਬਸਨਗਿਰਪਰੇਕਹੁੰਬੁਪੁਨ
 ਬਿਬਰੇਧਰਿ॥ ਏਹਿਦਿਸਗਈਪਲਾਇਅਪਸਰਾਕਾਲਕਰ
 ਰਗਾਕਾਮਕਟਕੇਕੀਤਥਾਲਅਨਿਦਰੁਇਯੋਜੀਆਬਨਾ
 ਬਨਮਹਿਕੀਜਾਕਰਤਿਅਧਕਮਨਿਹਰਪਤਾਤਸੀਆਕੁਰਤ
 ਤਾਇਯੋਕੇਪਤਹੀਏਥਾਲਅਚਲਪਿਭਿਮਰਨਾਸਰਿਕੁਵੇ
 ਰੁਤਿਆਰਿਓਰੁਰਤਪੁਨਰਚਮਰਲੀਨੇਦੁਪਤਮਨ॥ ੫੨॥
 ਛਪਾ॥ ਏਹਿਦਿਸਤੇਦੋਓਥਾਲਪਕਰਿਤਰਿਵਾਰਿਪਰੇਰਨਾ
 ਕਰਤਪਰਸਪਰਜੁਪੈਨਕਨਹਿਸੋਚਧਰਤਮਨਾਅਨਲਦਹ
 ਤਜਿਮਬਨਹਿਥਾਲਦੁਹਕਟਕਸਿਧਾਰਿਯੋ॥ ਪੈਰੋਪਾਇਕ

ਸਕਲਸਿਸਾਹੁ ਮੁਰਹੁ ਤਿਕਰਿਤਾ ਰਿਏ ॥ ਗਾਮ
 ਮਾਨੁ ਜੇ ਕ੍ਰਪਤ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਧ੍ਰਾ ਗਾਇਓ ਕ੍ਰਸਹਿ
 ਤਨਾ ॥ ਤਨਕਦਮ ਕਟਿਚਿਨਤਿ ਹੋ ਕ੍ਰਪਕੀਯੋ ਤਖਬ
 ਲਮਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਛਪਾ ॥ ਤਖਕੁ ਸਾਹਿਦੈ ਰਿਸਾਹਿ
 ਕੁਹਤਿ ਪ੍ਰਤਖਚਨ ਉਚਾ ਰਿਏ ॥ ਕਹਾ ਜਾਹੁ ਅਖ
 ਕੁਦਾ ਸਿਮਰ ਸੀ ਅਖਜਗਾ ਪ੍ਰਗਾਇ ਚਿਅੰਤਤੀ
 ਘਟਤੁ ਘਟਾ ਰਿਕੁਰਤ ਮੁਰਹੁ ਤਿਕੀਯੋ ਤਤਹਿਨਾ
 ਪ੍ਰਾਨਕੀਏ ਬਿਨਾ ਸਜਨ ਕਜਾ ਭੈਰਾਖ ਯੋ ਮਨਾਖ
 ਹੁਰਪਰ ਯੋ ਕ੍ਰਸਕਟ ਕ੍ਰਸੇ ਸਕਲ ਸੈਨ ਸਿਸੁਹਤ ਕ
 ਰਤਾ ॥ ਪੁਨਮਾ ਰਿਏ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਦੁਰੁਤਨ ਕਸੋਚਨ ਹਿਮ
 ਨਧਰਤਾ ॥ ੫੩ ॥ ਛਪਾ ॥ ਮਰਕਟ ਕਟਕ ਨਿਰ
 ਰਥਾਲ ਮਨ ਕਰਤ ਰੇਖਾਤਿ ॥ ਪਰੇਟੈ ਰਸੀਅਰੇ
 ਰਸਕਲ ਬਿਤਰ ਕੀਨੇ ਹਤਾ ॥ ਕਾਂਹ ਬਾਲ ਸੁਤ ਬਿਕਲ
 ਸਿਸਾਹੁ ਮੁਰਹੁ ਤਿਕੀਏ ਅਗਿ ॥ ਕਹੁ ਗਿਰਯੋ ਸਰੀ
 ਦਕਹੁਨ ਲੀਲਾ ਰੇਖਾਗਿ ॥ ਬਹੁਰੇ ਹਨ ਕਰਿਗੇ ਛੁ
 ਪਤਿਗਹਿ ਚਿਏ ਕ੍ਰਸਬਾਦਨ ਸੰਤਾ ॥ ਤਾਰਿਜੇ ਵਹੀ
 ਗੀਵਮਾਹਿ ਬਾਪਿਲੀਏ ਕ੍ਰਪਕ੍ਰਪਜਤਾ ॥ ੫੪ ॥
 ਕ੍ਰਤੁ ਲੀਆ ਬਾਲਕ ਅਤਿਹਰੇ ਬਤਿਹੀਏ ਹਨਮਤਿ
 ਪਕਰਿਚਿ ਪਾਇ ॥ ਤਾਰਿਜੇ ਵਹੀ ਗੀਵਮਾਹਿ ਜਿਵਹਿ
 ਦੁਰਾਧ ਪ੍ਰਗਾਇ ॥ ਜਿਵਹਿ ਦੁਰਾਧ ਪ੍ਰਗਾਇ ਹੋਤੀ
 ਮੁਰਕੋਤਾਇ ॥ ਪੁਨਪ੍ਰਤ ਮਰੁ ਅਸੁਏ ਕ੍ਰਦ੍ਰਸਮੇ

ਅਟਕਾਇਯੋ ਕੋਮਲ ਕੇ ਲਾਥਿ ਛੁਡਾਇਯੋ ਅਠਕਾ
 ਤਿਹ ਕਾਲਕਾ ਹਮ ਮਤਿ ਪਕਰਿ ਚਿਧਾਇਯੋ ਅਤਿ
 ਹਰਿ ਭਾਤਿ ਬਾਲਕਾ ॥ ੫੫ ॥ ਕਾਬਿਤਾ ਜਨਤ ਬਾਤ ਅ
 ਚਰਜ ਕੀ ਯੋਥ ਲਯੋ ਜਨ ਮੇਜਾ ਨਿਧ ਜੇ ਮੁਨਿ ਰਿਖ ਕਰੁ
 ਟਾਕਰਿ ਸੇਸੈ ਨਿਵਾਰੀਏ ਕਿਮਲ ਤੁਹੰ ਭਾਅ ਦੇ ਭਾ ਸੁਨ
 ਭਇਯੋ ਮੋਰਿ ਪਵਨ ਪੁਤ ਅਚਿਤੁ ਹਰਿ ਗਬਲੁ ਕੇ ਨਧਾ
 ਰੀਏ ॥ ਕੈਸੇ ਰਾਤ ਜਿ ਚਿਤ੍ਰੇ ਪ ਜੇ ਪਹੁਤੇ ਮਰਕਟ ਸਬ
 ਗੰਦਾ ਪਤ ਕੀ ਨਿਜਿ ਨਿਸਿ ਮਹੁਤੇ ਹਾਰੀਏ ॥ ਕਹੇ ਸੁਨ
 ਗਾਇ ਸਮਝਾਇ ਮੁਹਿ ਸਕਲ ਬਿਧਿ ਪੁਇ ਕੋ ਕ੍ਰਿਧਾ
 ਲਧੁ ਸਾਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਚਿਚਾਰੀਏ ॥ ੫੬ ॥ ਕਾਬਿਤਾ ਕ
 ਰਿਯੋ ਮਨ ਗਾਇ ਬਾਤ ਸੁਨੀਏ ਜਨ ਮੇਜਾ ਨਿਧ ਕਰਾਨ
 ਬਲ ਹਾਰਿ ਯੋਜਿ ਹਕੋ ਸਮਝਾਇ ਕੋ ॥ ਏਨੇ ਰਧੁ
 ਗਾਇ ਜੁ ਕੇਤਾਤ ਸਿਸ ਸੰਦਰ ਅਤਿ ਪ੍ਰਯੁਤੁ ਰੁਧ
 ਕਪਰੀ ਸੁਕਦਾਏ ਕੋ ॥ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਸਨ ਮਧ ਸੇ
 ਵਕਾਉ ਠਹਿ ਗਾਥ ਮਰਕਟਿ ਪਹਿ ਚਮੇ ਚਿਰ
 ਨਦ ਕ੍ਰਮ ਵਧ ਗਾਇ ਕੋ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਸਨ ਮਧ
 ਹੋਇ ਬਾਨੀ ਪ੍ਰਗਾਧਿ ਯੋ ਜੇਹ ਸੇਈ ਕਪ ਅਧ
 ਨੇਮ ਨਿਬਿਸ ਮਚਿ ਪਵਨ ਭਾਇ ਕੋ ॥ ੫੭ ॥
 ਕਾਬਿਤਾ ਗਰ ਬਤਿਥੈ ਮਰਕਟਿ ਜੋ ਪਾਤਿ ਹੁਏ
 ਗਨ ਮੇਹ ਮਰ ਮਮਾਨ ਅਵਰਿ ਜਨ ਨੀਨ ਜਾਇ ਮੋਹੇ ॥
 ਗੰਦਾ ਪਮ ਮਗਰਿ ਯੋਗਿ ਰਵੇ ਟਾਉ ਪਾਲਿ ਚਿ ਅਨ
 ਜਸੀ ਰਧੁ ਪਤਿ ਕੋ ਹਮ ਹੀ ਜੀਆਇ ਯੋ ॥ ਕੋ ਸੋਲ

ਤਨਜਾ ਅਹਿ ਕਿ ਤ ਕੇ ਹ ਕ ਜਾ ਹੈ ਕ ਪ ਨ ਤੇ ਅ ਪ ਨੇ ਬ ਲੁ ਸੀ
 ਪ ਤਿ ਦਿ ਨਾ ਏ ਯੋ ਹੈ ॥ ਹੇ ਏ ਅ ਸ ਕ ਤ ਦੀ ਨ ਬ ਲਿ ਹੀ ਨ ਕ
 ਰਿ ਤ ਹੇ ਸ ਬ ਯਾ ਤੇ ਹ ਨ ਵੇ ਤ ਸ ਹ ਤਿ ਬ ਨ ਚ ਰ ਹ ਗ ਏ ਚੈ ॥
 ੫੮ ॥ ਕ ਬਿ ਤੁ ॥ ਹੈ ਸੁ ਚੇ ਤ ਬ ਹੁ ਰੇ ਸੀ ਤਾ ਰਿ ਚੈ ਹੈ ਰੁ ਰ ਤਾ ਏ
 ਮੁ ਰੁ ਤ ਨਿ ਗ ਰਿ ਸੇ ਨਾ ਅ ਤ ਹੀ ਅ ਕੁ ਲਾ ਏ ਯੋ ਹੈ ॥ ਕ ਛੁ
 ਕ ਰਿ ਹ ਤਿ ਲੇ ਗ ਦੀ ਨ ਤਿ ਨ ਹੁ ਕੇ ਸੇ ਗ ਲੀ ਨ ਕ ਰ ਗ ਰਿ ਕੁ
 ਵੇ ਤਿ ਬਾਂ ਨਿ ਬਾਲ ਨ ਪ ਹਿ ਅ ਏ ਏ ਯੋ ਹੈ ॥ ਪੇ ਖ ਤ ਤਿ ਹ ਬਾ ਸ
 ਤਾ ਤ ਕਾ ਲ ਤ ਬ ਕ ਰਿ ਚਿ ਬ ਚ ਏ ਤੇ ਅ ਨਾ ਬ ਸਾ ਬ ਕਾ ਰੇ
 ਲਿ ਅ ਏ ਏ ਯੋ ਹੈ ॥ ਅ ਸੇ ਅ ਸ ਕ ਤ ਲੇ ਗ ਹ ਮ ਤੇ ਨ ਜੀ ਤਾ ਸੇ
 ਹ ਰ ਖ ਹੈ ਏ ਬਾਲ ਨ ਤ ਬ ਰੁ ਰੇ ਤੇ ਸੁ ਨਾ ਏ ਯੋ ਹੈ ॥ ੫੯ ॥
 ॥ ਕੀ ਤੁ ਲੀ ਘ੍ਰਾ ॥ ਬਾਲ ਕ ਤ ਬ ਬ ਲਿ ਬਿ ਗ ਸ ਸੁ ਨ ਹੁ ਪੁ
 ਤੇ ਰੇ ਮੇ ਰਿ ॥ ਅ ਸੁ ਪ ਵ ਨ ਸੁ ਤ ਸ ਹ ਤਿ ਅ ਬ ਲੇ ਚ ਲੀ ਜ
 ਹਿ ਜੇ ਰਿ ॥ ਲੇ ਚ ਲੀ ਜ ਹਿ ਜੇ ਰਿ ਮੇ ਰਿ ਦੁ ਸ ਸੇ ਅ ਟ ਕਾ
 ਏ ਯੋ ॥ ਤਿ ਹ ਲੀ ਜੇ ਮੁ ਕ ਰ ਏ ਏ ਯੋ ਬੇ ਨ ਹ ਮ ਰਿ
 ਗਿ ਗ ਏ ਯੋ ॥ ਹੈ ਹ ਨ ਮ ਤਿ ਸ ਮੇ ਤ ਜਾ ਏ ਫੇ ਰ ਹੁ ਤ
 ਤ ਕਾ ਲ ਕਾ ॥ ਸੁ ਨ ਹੁ ਪੁ ਤ ਰੇ ਯਾ ਸੇ ਰਿ ਬਿ ਗ ਸ ਬ
 ਲਿ ਯੇ ਤ ਬ ਬਾਲ ਕਾ ॥ ੬੦ ॥ ਫੁ ਲ ਟਾ ॥ ॥ ਬਾਲ ਬ
 ਚ ਨ ਸੁ ਨ ਰੁ ਰ ਤ ਤ ਨ ਤੀ ਰ ਲ ਗ ਜਾ ਰੇ ਖ ਹੈ ਏ ਤਿ ਹ
 ਬਾਂ ਨ ਬ ਹੁ ਰੇ ਚ ਲਾ ਏ ਏ ॥ ਅ ਸੁ ਗ ਘੋ ਰ ਬਿ ਕ੍ਰਾ ਲ
 ਕ ਰਿ ਲੇ ਬ ਖਾ ਨ ਤਾ ਰਿ ਅ ਵ ਨ ਅ ਕਾ ਸ ਏ ਕ ਬਾ
 ਨ ਛੁ ਏ ਯੋ ॥ ਫੁ ਟ ਤਿ ਜਾ ਏ ਤ ਤ ਕਾ ਲ ਤ ਨ ਬਾਲ
 ਲਾ ਰੇ ਤਾ ਰਿ ਪ ਰੇ ਜੇ ਨਿ ਹ ਰੇ ਤਿ ਕ ਵ ਕ ਰਿ ਸੁ ਨਾ ਏ ਯੋ
 ਹਿ ਤੁ ਪੁ ਰ ਪ ਕ ਰਿ ਪ੍ਰੀ ਤ ਸੇ ਹ ਨਿ ਤ ਮ ਤਿ ਸੇ ਸ ਹੁ ਨੇ ਕ

ਸਮਾਨਾਹਿਤਿ ਹਕਾਲਿ ਪਾਇਯੋ ॥ ੬੧ ॥ ਫੁਲਣਾ ਫੁਲਰ
 ਤਸਰਪਕੁ ਰਿਕਰਿ ਮਾਹਿ ਬਾਰਕਟੁ ਕਸਾਂ ਤੁੰ ਕਰ ਪਰਨਿ ਪਰ
 ਰਾਰ ਤੇ ॥ ਹੋਇ ਹਰਖ ਸਰਿ ਪੈਨ ਸੁਤ ਸੀ ਅਛਾ ਰੇ ਚਿਰੁ ਰਤ
 ਕੀ ਰੇਖ ਸੇ ਮਾਰ ਤੇ ॥ ਰਹਤਿ ਲੋਗ ਸਥਾ ਸਿਸਹੁ ਮੁਰਛਾਇਤੁ ॥
 ਹੇ ਮਨੋ ਅਨਲ ਤਿ ਵਬੁਨ ਹਿਜਿ ਮਜਾਰ ਤੇ ॥ ਜਾਹ ਜਨਕ ਜਾ
 ਮਾਤ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗਾਥੇ ਸਾ ॥ ਹਿਮਾਹਿ ਸੋ ਕਥੁ ਹਿ ਨਿਗਰ ਤੇ ॥
 ੬ ॥ ਫੁਲਣਾ ਨੀਲ ਬਾਂਨ ਤ ਬੁਰੁ ਰਤੋ ॥ ਹੋਇ ਰੇਖ ਛਾਡੇ ਜਤਾ
 ਹ ਅਵਨ ਕਾ ਸਕਰਿ ਅੰਧੁ ਗਾਰਿ ॥ ਯੇ ਕਮਗਤ ਬਸੀ ਅਸੁਤ
 ਕੁਪ ਹੁਏ ਪਵਨ ਬਾਂਨ ਕਰਿ ਤੰਨ ਤੀ ਘਨ ਪ੍ਰਗਾਰਿ ॥ ਸਕਲ
 ਲੋਗ ਨਰੁ ਚਿਰਿ ਬਹੁ ਰੇ ਪਗਾਏ ਨੀਲ ਬਾਂਨ ਕੇ ਤੇ ਜਛਿਨ ਮੈਨਿ
 ਵਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਬਿਕਲਿ ਤਨ ਸੈਨ ਪਰਨੀ ਪਛਾਗੇ ਦੇਖੁ ਰੁ
 ਤ ਸਾਵਧਾਨ ਸਿਸੁ ਰੇਖ ਪਾਰਿ ॥ ੬੩ ॥ ਫੁਲਣਾ ਨਾਮ
 ਜਨਕ ਜਾਲੇ ਤ ਕੁਸਬਾਂਨ ਛਾਡਿ ॥ ਯੇ ਕੁਰਤਿ ਚਿਤੁ ਯੇਨੁ ਚਿਰ
 ਨਹਿ ਸੁਧ ਸਿਧਾਗੀ ॥ ਪਾਰਿ ਚਿਮੁਰੁ ਪਰਿ ਮਾਹਿ ਸੁਧ ਤਨ ਕਨਾ
 ਹੀ ਸਿਸਹੁ ਨਿਰਥਿ ਮਾਨਿ ਦਰੀਅ ਮਾਹਿ ਪਾਗੀ ॥ ਹੋਇ ਅਸੁ
 ਅਸਵਾਰਿ ਬਨ ਕਰਹਿ ਕੀ ਜਾਲੇ ਤਲ ਕੁਟਹ ਨਵਿਤ ਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰ
 ਹਾਰੀ ॥ ਕਰਹਿ ਪਰਸਿ ਪਰਿ ਗਾਥਾ ਬਿਲਾਸਹੁ ਮੈ ਤਹਾ ਸੀਅ
 ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਤਿ ਸੇਕ ਗਾਰੀ ॥ ੬੪ ॥ ੩੬੩ ॥ ਇਤ ਸੁ
 ਇਤ ਕੁਰਬ ਬਹੁ ਹਿ ਪੰਚ ਮੇ ਅੰਕ ਸਮਾਪਤੀ ॥ ੫ ॥ ਕਿ
 ਰੁਲੀਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸੋਚਤ ਜਨਕ ਜਾਰ ਦਾਨ ਕਰਤ ਹੁਇ ਦਿ
 ਨਾ ਅਤਿ ਬਿਅਕੁਲ ਤਨ ਕਸਟ ਵਤਿ ਬਾਰਜ ਬਾਗਿ ਬਿਗੀ
 ਨਾ ਬਾਰਜ ਬਾਗਿ ਬਿਗੀ ਨੀਨ ਜਲ ਸੀਨ ਹੋਤ ਦੁਖਾ ॥ ਚਿਤੁ ਵਤਾ
 ਤ ਸੀਅ ਮਾਤੁ ਉਯੋ ਤਿਹਿ ਪੀਤ ਬਹਨ ਸੁਖਾ ॥ ਕਰਯੋ ਸੇਕ

ਨਿਸਾਮੀ ਧਰਮੋਇ ਮਨਫ ਨਦੁ ਖਤਨ ਮਹਿ। ਰਦਨ ਕਰ
 ਤਹੁਇ ਦੀਨ ਜਨ ਕਰ ਜੋ ਸੇਵਤ ਮਨ ਮਹਿ॥ ੧॥ ਸਵੈ ਯਾ
 ਸੋ ਕਬਹਿਓ ਜੇ ਸੀਆ ਕੇ ਜੀਆ ਸੋ ਮਧ ਬਾਲ ਕਰੀ ਮਹਿ
 ਕਨ ਪਾਈ॥ ਪ੍ਰਥਮੈ ਲਵ ਪਾਤਰਾਇਓ ਜੇਹਨ ਸੋ ਬਹੁਰੇ ਕੁਸ
 ਕੋ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਪਠਾਈ॥ ਦੋ ਮੈ ਰਿਏ ਕਨ ਆਇ ਮਿਲ ਜੇ ਕਰ
 ਮੀ ਜਤ ਮਾਤ ਮਹਾ ਬਿਲਖਾਈ॥ ਆਜੁ ਕੁਛ ਕਰਿ ਲਾ
 ਗਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਸਾਥੁ ਮੁਏ ਕਹੁ ਨਾਹਿ ਬਸਾਈ॥ ੨॥ ਸਵੈ
 ਯਾ। ਰਨ ਹੋਤ ਬਿਜੈ ਜਬ ਤਾਤਨ ਕੀਤ ਬ ਆਵਤਿ ਬੇਰਿ
 ਬਿਲਿ ਬਚੁ ਕਾਈ॥ ਜਾਨਤ ਹੋਇਤ ਪਾਤ ਕਹੁ ਕਰ ਸੇਵ ਸਕ
 ਚ ਸੀਆ ਮਰਹਾਈ॥ ਦੁਖ ਸੇ ਕਸ ਮੁਖਿ ਬੁਝਤਿ ਕੋਰਿ
 ਖਨ ਹਦ ਆਵਤਿ ਦੀਨ ਦਿਖਾਈ॥ ਧਰਿ ਪੀਰ ਰਮਾ ਮੁਨਿ ਪੁ
 ਏ ਪਰੀਤਿ ਹੋ ਸੋ ਬਤੀ ਆਸ ਬਤਾਖਿ ਸੁਨਾਈ॥ ੩॥ ਸਵੈ
 ਯਾ। ਕਰਿ ਜੇਹਤਿ ਮਾਤ ਕਰੀ ਬਿਨਤੀ ਰਿਖ ਜੀ ਮਾਏ ਕੋ ਸੁ
 ਕੁ ਸੋਨ ਕਰੇ॥ ਤਿਹ ਲੋਗਨ ਕੀਤੁ ਮ ਜਾਨਤਿ ਹੋ ਦੁਖ ਤਾਤਨ ਕੇ
 ਅਖ ਦੇਹ ਦੇਹੇ॥ ਲਵ ਪਾਤਿ ਸਾਨਿ ਜੇ ਦਿਤ ਦਿਤ ਮਹਾਂ ਬਹੁਰੇ
 ਕੁ ਸਕੀ ਮੁਪਨੈ ਕਰੇ॥ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਬਿਤਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਕੋ
 ਨਿਧ ਬੁਝਤਿ ਕੋ ਅਖ ਲਿਖ ਚਰੇ॥ ੪॥ ਸਵੈ ਯਾ। ਮਾਤ ਸਿ
 ਉਥਾ ਤੋ ਕਹੀ ਰਿਖ ਜੀ ਸੁਖ ਅੰਨਿ ਦੇ ਸੋ ਰਨ ਤਾਤਨ ਮਾਗੇ॥ ਸੋ
 ਕਤ ਜੇਹ ਪੁਥੀ ਰਕੁ ਜੇ ਸਦੁ ਜਾਨਹਿ ਦੇ ਸਬ ਬਾ ਕਹੁ ਮਾਗੇ॥
 ਅਰਜੀਤ ਅਬੈ ਸਿਸੁ ਆਵਤਿ ਹੈ ਪ੍ਰਾਇ ਅਮ੍ਰਿਤ ਆਨ ਪਰ
 ਤੁਮ ਦੇ ਆਗੇ॥ ਪਾਇ ਪਰਿ ਜੇ ਸੀਆ ਕੇ ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਕੇ ਮਹ
 ਮਹਿ ਰਿਖ ਜਾਜ ਸਿਧਾਗੇ॥ ੫॥ ਕੇਤੁ ਲੀਆ ਤਿਹ ਅਵ
 ਸਾਰਿ ਪਾਤਿ ਤਾਇਓ ਜੇ ਬਾਲਾ ਮੀ ਕਨਿ ਜਤ ਬਾਨਿ। ਸਿਧ

ਕਰਤ ਬਿਰਲਾਪ ਅਤਿ ਬਿਰਹਿ ਤਾਤ ਦੁਖ ਧ੍ਰੁਤਾ ॥ ਬਿ
 ਰਹਿ ਤਾਤ ਦੁਖ ਧ੍ਰੁਤਾ ਸਾਕੁ ਛੁਆਤ ਨ ਬਰਨੀ ॥ ਸੁਨਿ
 ਮੁਨਿ ਆਏ ਸਕਲ ਸਿਰਾ ਆਈ ਹਿੰਦੁ ਪਰਨੀ ॥ ਪਰਹਿ ਜਨ
 ਕ ਜਾਪਾਏ ਛਿਮਾ ਕੀਜੇ ਬਿਨ ਤੀਉ ॥ ਬਾਲ ਸੀ ਕਨਿ ਜਥਾ
 ਨ ਤੀਉ ਯੇ ਪਾਤਿ ਅਵਸਰ ਤਹਿ ॥ ੬ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਬਾਲ ਸੀ ॥
 ਕ ਕਰਿ ਜੇਰ ਮਾਤ ਸੁਨਿ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀ ਤਥਾ ॥ ਚਿੰਤ ਨਿਵਾਰਹੁ ਜੀਅ
 ਕੁ ਸਲਕਰਹੇ ਰਘੁ ਬਰਿ ਸਥਾ ॥ ਬਹੁਰ ਜਨ ਕਜਾ ਕਹਿ ਜੇ ਅਸ
 ਤਨਾਰ ਦਕਹਿ ਬਤੀਆ ॥ ਜਲ ਸੁਜੀਵ ਕਾ ਸੁਨਤ ਜਗਤਿ ਪਾਵ
 ਕ ਬਿਨੁ ਛੁਤੀਆ ॥ ਜਹਾ ਹੋਤੀ ਸੁਰ ਕਰ ਕਉ ਤਹਿ ਚਹੀ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰ
 ਤ ਸਲਲਾ ॥ ਮਹਾਭਯੋ ਕਰਿ ਆਜੁ ਮੁਹਿ ਸੁਨਹੁ ਸੁਵਹਿ ਰਿਖ ਬਰ
 ਸਕਲਾ ॥ ੭ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ਪਾਤਲ ਵਸੁਨਿ ਬਹੁਰ ਕੁਸ
 ਮਹਿ ਪਠਿ ਯੋਗਨਾ ॥ ਦੇਸਹਿ ਏਕ ਨ ਛਿਰਿ ਯੋ ਬਿਰਥਾ ਦਾਰਨ ਦੁਖ
 ਯਹਿ ਤਨਾ ॥ ਬਿਜੈ ਕਰਤ ਸਿਸੁ ਜਨ ਬਹਿ ਸੁਦਨਿ ਆਵਤ ਤਤ ਕਾ
 ਲ ਕਾ ॥ ਕਤਿ ਬਿਲਿਖ ਕਰਿ ਹੋ ਕਸਟਿ ਨਿਸਚੈ ਤਨ ਬਾਲ ਕਾ ॥ ਬਚ
 ਨ ਕਹਤਿ ਰਾਦਗਾਦ ਅਧਕਾ ਬਿਰਥਾ ਲਹੇ ਏ ਪਹਿ ਰਿਹ ਪਰੇ ॥
 ਦਰਨ ਪਰਤ ਬਿਨਤੀ ਕਰਤਿ ਬਹੁਰ ਰਿਖਾਨ ਚੈ ਤਨ ਕਰੇ ॥ ੮ ॥
 ਛੁਪਾ ॥ ਹੋ ਸੁਚੈ ਤਸੀਅਮਤ ਬਹੁਰਿ ਬਚ ਕਹਤ ਰਿਖਾਨ ਪਤਾ ॥
 ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਮੁਖ ਕਮਲ ਸੁਧਾਗੁ ਖਚਿ ਬਿਲਮਹੁ ਕਰਿ ॥ ਚਿਖਨ
 ਕਹਿ ਚਿਕਰਿ ਜੇਰਿ ਮਾਤ ਤੁਮ ਸੇਕ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਸੁਧਾ ਸਲਲਾ ਮ
 ਆਂਨਿ ਆਜੁ ਆਨੰਦ ਚਿਤ ਪਾਰਹੁ ॥ ਬਾਲ ਸੀ ਕਰਿਖ ਜਤਨ ਕਰਿ
 ਸੁਧਾ ਮੰਗਾਏ ਯੇ ਅਮਰ ਪੁਰਾ ॥ ਨਿਰਖ ਜਨ ਕਜਾ ਮੁਦਤ ਮਨ
 ਸਕਲ ਚਿੰਤ ਤਿਹਿ ਗਈ ਦਗ ॥ ੯ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਕਛੁ ਕਪੀਰ ਸੀ
 ਅਪਰੀ ਰਿਖੀ ਨਿਜ ਤਵ ਨਾ ਸੋਧਾਰੇ ॥ ਤਹ ਦੂਤ ਮਖ ਸਾਲ ਰਾਮ

ਪਹਿਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇਗਾ ਨਾਭ ਭਰਤ ਹਤਿ ਭੁਇਯੋ ਬਾਲ ਕੀਯੋ ਪ੍ਰਾ
 ਕ੍ਰਮ ਭਾਗੀ॥ ਬਾਂਤਰ ਸੇਨਾ ਸਕਲ ਸਿਸਹ ਮੁਰਛੁ ਤਿਕਰਿ ਭਾਗੀ॥ ਐ
 ਗੇਵ ਨੀਲ ਸੁਗੰਧ ਨ ਲਜਾ ਮਵਿਤ ਕਰਿ ਹਨ ਨਰਨਾ॥ ਬਾਂਧ ਲੀਯੋ
 ਸੁਤ ਪਵਨ ਤੇਹ ਯਹਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਕੀਯੋ ਬਾਲ ਕਨਾ॥ ੧੦॥ ਕ੍ਰਿਤ
 ਲੀਆ॥ ਬਾਲ ਕਤੁ ਮਰੇ ਭੁਪ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਧੈ ਦੁਤੀ ਅਰਘ੍ਯ ਨਾਥਾ॥
 ਰਨ ਮਹਿ ਗਰਜ ਤਿਸੰਘ ਜਿ ਮਵੇ ਟੀਧਨ ਖੀਆ ਗਥਾ॥ ਛੇ
 ਟੀਧਨ ਖੀਆ ਗਥਾ ਸਾਥ ਨਾਹ ਕਛੁ ਸੇਨਾ॥ ਨਿਸਚੈ ਤੁਮਰੇ ਭੁ
 ਪ ਸਤਿ ਮਾਨ ਹੁ ਮੁਖਿ ਬੈਠਾ ਜੇ ਸਨ ਮੁਖ ਤਿਹਿ ਭੁਇਯੋ ਤਾਹਿ ਸਾ
 ਰਿਯੋ ਤਤ ਕਾਲ ਕਾ॥ ਕਿਧੈ ਦੁਤੀ ਅਰਘ੍ਯ ਨਾਥ ਭੁਪ ਤੁਮਰੇ ਭੁ
 ਭ ਬਾਲ ਕਾ॥ ੧੧॥ ਕ੍ਰਿਤਿ॥ ਸਚੁ ਭਨਾ ਮਮਤ੍ਰੀ ਇਕ ਨਿਕਟ
 ਹੁ ਤੇਰ ਘ੍ਰਬੁ ਰਿਕੇ ਗਥ ਜੇ ਰਨਾ ਥਹੁ ਸੇ ਬਚਨ ਤਿਹੁ ਸੁਨਾਇ ਚਿਹੈ॥
 ਗਰਭੁ ਸਹਿਤ ਹੁਤੀ ਸੀ ਅਜੀਅ ਮਹਿ ਬਿਚਾਰੈ ਭੁਜ ਬਹਿ
 ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਬਨ ਕੇ ਪਟਾਇਯੋ॥ ਜਨ ਕਜਾਂ ਕੇ ਤਾਤ ਬਾ
 ਤ ਨਿਸਚੈ ਪਹਿਚਾਨੀ ਹਮ ਹਿ ਬਿਦ੍ਯਾ ਗੁਰ ਕੀ ਨੇਕ ਰਿਦ੍ਯਾ ਸਿਖਾ
 ਏਯੋ॥ ਅੰ ਸੁਹੇਤੁ ਮਾਗੀ ਬਲੁ ਭਾਰੇ ਸਿਸੁ ਯਾਂ ਤੇ ਅਥ ਕ੍ਰ
 ਪ ਧਾਰ ਬਾਲ ਨਰਨ ਕਟ ਕੇ ਤੇਰ ਘ੍ਰਾਇਯੋ॥ ੧੨॥
 ਕ੍ਰਿਤਿ॥ ਪ੍ਰਿਥ ਮੈ ਰਿਪੁ ਸਦਨ ਕੇ ਰਨ ਮੈ ਪਛੁ ਰਿਚਿਤਿ ਹਜਾਂ
 ਕੇ ਸਮਾਂ ਜਿਯੋ ਪ੍ਰਜਨ ਨੀਨ ਜਾਇਯੋ॥ ਬਹੁਰੇ ਅਜੀਤ ਰਨ ਜੀ
 ਤ ਤਿਥਿ ਹਿਉ ਦੁਨੀਤ ਅੰ ਸੋ ਸੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੁਤ ਸੁਰ ਸਿਸੁ ਘ੍ਰਾ
 ਏਯੋ॥ ਅੰਗ ਦੇ ਸੁਗੰਧ ਨਾ ਮਵਿਤ ਅੰਗਿ ਜੇ ਤੇ ਸਬ ਪਵਨ
 ਕੇ ਕੁਮਾਰਿ ਭਾਰਿ ਜੇਵਰੀ ਦਲਾਇਯੋ॥ ਅੰਗ ਭੁਗਤ ਗਾਇਕਾ
 ਇਤੁ ਮਰੇ ਅਤਿ ਸੁਭੁ ਟਿਸੁਰ ਜੁਧੈ ਕਰਿ ਬਾਲ ਨ ਦੁਹਰਨ ਮੈਰਿ

੭

੭

ਰਿਚਾਇਯੋਯੋ॥ ੧੩॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਮੰਤ੍ਰੀਕੀਥਾਤਜਗਤਤ
ਰਿਦਗਕੀਸਥਮੇਨਹੁਇਰੇਨਾਹਿਤਿਤਹੁਸੁਨਾਇਯੋਯੋ॥
ਤਿਆਗਿਓਜਭਿਤਿਲਪਿਤਹੁਮਕੀਸਮਹੀਸਥਤਰਕਰ
ਮਕਿਕਨਕਰਿਮਨਮੋਰੇਸਾਇਯੋਯੋ॥ ਕੀਨੇਸਮਾਜਗਜਥਾਜ
ਰਕੁਤਿਆਰਕੀਨੇਉਦਮਕਰਿਜਪੁਕੇਦੁਦਕੀਥਜਾਇਕੋ॥
ਚਲੇਰਘਗਾਇਅਨਕਥਾਜੇਥਜਾਓਧੁਰੁਸੈਨਾਅਧਾਰਿਸ
ਰਧੁਰੇਸੇਲਕਾਇਯੋਯੋ॥ ੧੪॥ ਕਥਿਤਾ॥ ਆਏਰਨਭੁਮਰੋ
ਮਧਕੇਲੇਗਮੁਰਦੁਤਿਸਥਜਗਤਤਪਾਤਤਾਹਿਠਾਓਧਾਇ
ਧਾਰੇਯੋ॥ ਕਹੁਰਿਪਸੁਦਨਹੈਧਰਿਧਰਿਥਿਹਲਮਹਾਕਹੁਰੁਰੁਤ
ਲਛਮਨਰਨਥਿਰੋਥਲਨਿਹਾਰੇਯੋ॥ ਕਹੁਨਲਨੀਲਤਹਿਉ
ਪਰਮਹਿਬਿਅਕੁਲਅਤਿਜਾਮਵਿਤਮੰਗਦੁਕਧਪਤਿਸੋਸੁ
ਧਾਰੇਯੋ॥ ਅਸੁਅਸਵਾਰਿਥਾਲਖੇਲਤਹੈਜਧੁਰੁਮਤਰਦਰਕੇ
ਸਾਥਪਵਨਪੁਤਥਾਧਿਰਾਰੇਯੋ॥ ੧੫॥ ਕਿੰਤੁਲੋਆਯਧੁਪੁਤ
ਮਨਅਚਰਜਅਧਕਨਿਰਖਥਿਦੀਰਨੇਸੈਨਾਸਿਸਥੇਲਤਹੈ
ਰਖਮਹਿਕਹਤਰਗਮਤਿਹਥੈਨਾਕਹਤਰਗਮਤਿਹਥੈਕਵਨਪਿ
ਤਮਾਤਥਾਲਤੁਯਾਥਿਸਗੋਰਕੁਲਕਵਨਸਕਲਥਿਤਿਤਕਹੈ
ਮੁਝਿਯਾਥਿਦਆਗੁਰਤਮਕਵਨਜਾਹਿਪ੍ਰਥੀਨਕੀਏਅਤਿਅਨਿ
ਖਥਿਦੀਰਨੇਸੈਨਾਅਧਕਅਚਰਜਮਨਰਘਪਤਿ॥ ੧੬॥
ਤੂਲਣਾ॥ ਤਾਤਕਾਲਤਥਥਾਲਹੁਇਪ੍ਰਸਿਨਕੀਨਾਜਧੁਰੁਮਮੇ
ਪੁਛਨਾਉਚਤਨਾਹੀ॥ ਸਕਲੋਸਧਤੁਮਲੀਜੀਏਕਾਏਰਹੁ
ਤੇਜੀਨਪੇਖਯੋਹਮਹਿਕੋਸਮਰਮਾਹੀ॥ ਗਏਭਾਗਾਰਨਤਿਆ
ਗਤੁਮਲੇਤੁਆਏਨਾਮਰੋਤਸਥਕਹੇਯੋਤੇਹਿਧਾਹੀ॥ ਅਸੁ
ਲੀਯੋਹਿਰਮੇਹਸਥਸੈਨਮਾਗੀਤੁਮਹਿਜੁਧਥਿਨਮਚੇਰਕੇਛੁ

ਬਨਤਨਾਹੀ॥ ੧੭॥ ਭੁਲਣਾ ਸੁਖਤੁਤਗਾਂਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ
 ਸਮਾਮੀਗੰਮਲਏ ਪੁੱਚਾਂ ਨਿਯਹਿ ਸੀਯਤਾਤਾ ਛਿਤ੍ਰਧਰਮ
 ਕੀਰੀਤਮਨਮਾਹਿਜੰਨੀਅਜੁਜੁਧਾ ਬਿਨੁਨਾਹਿਕਛੁਥਨਤਥਾ
 ਤਾ ਲੇਤਗਾਥਪਿਨਥਾਨਸਾਵਧਾਨਹੁੰਏਰਖਸਾਥਪੁਰੁਭਏ
 ਤਨਤਪਤਗਾਤਾਧੇਖਿਏਤਿਅਥਕਾਲਕੀਸਸਤ੍ਰਬਿਦਯਾ
 ਏਹੈਜੰਨਥਲਿਵਾਨਸਥਤੇਬਿਧਾਤਾ॥ ੧੮॥ ਭੁਲਣਾ
 ਮਹਾਘੋਰਬਿਕਗਲਸਰਿਗੰਮਕਾਛੁਚਿਤਾਤਕਾਲਤਿਹਥਾਲ
 ਕੀਦਿਸਪ੍ਰਯਾਹਿਥਿਧੇਖਥਾਲਥਲਵਾਨਿਸਿਸਰੇਖਹੁੰਏਹ
 ਥਲੇਤਤਰਵਾਰਿਸੇਕਾਟਿਡਾਰਿਯੋ॥ ਤਾਹਿਥਾਨਬਿਸਥਾਭਕੇ
 ਕਾਨਧਾਰੇਕੇਸਸਾਠਿਅਰੁਚਾਰਮੈਤਾਥਿਥਾਹਿਯੋ॥ ਅਵਰਕੇਸ
 ਦਸਖਸਟਿਫਲਤੇਜਵਾਰੇਸੋਭਿਥਾਨਸੀਅਤਾਤਪਲਮੈਥਿ
 ਡਾਰਿਯੋ॥ ੧੯॥ ਭੁਲਣਾ ਗੰਮਸਰੁਗਰਲਕੇਹੋਵਾਰੇ
 ਤਾਤਕਾਲਤਥਥਾਲ ਸਰਸੁਧਾਮਾਰਾਥਹੁਰਿਅਗਨਸਰਿ
 ਨਾਥਕਰਿਰੇਖਛਾਡੈਸਲਲਿਥਾਨਸੀਆਤਾਤਤਾਹੀਪ੍ਰਗਾਰੇ॥
 ਮੇਘਥਾਂਨਰਘਥੀਰਜਥਹਿਚਲਾਏਪਵਨਥਾਂਨਸੇਤੇਜਵਾਰਾ
 ਨਿਵਾਰੇ॥ ਸੈਲਥਾਨਰਘਨਾਥਕਰਿਕੇਪਛੇਡੈਲੇਤਦਕਕਰਿ
 ਥਾਲਤਿਹਕਾਟਿਡਾਰੇ॥ ੨੦॥ ਕ੍ਰਿਤੁਲੀਆ ਸਰਰਘਥੇਰਿਮਾ
 ਰਤਸਿਸਹਸਗਾਰੇਖਜੀਅਧਾਗਾਪਰਸਕਰਤਨਹਿਤਨਕਰਨਿ
 ਜਿਮਥਾਰਜਕੇਥਾਗਾ॥ ਜਿਮਥਾਰਜਕੇਥਾਰਥਾਲਰਨਅਚਲ
 ਮੇਰਸਮਾ॥ ਅਵਰਥਾਨਪੁਰੁਪਠਤਿਕੁਵਰਕਟਤਜਮੈਸਰਤਮਾ॥
 ਰੇਚਸੇਕਨਹਿਪਰਤਜੁਧਅਤਿਕਰਤਪਰਸਪਰਿ॥ ਮਹਾਰੇਖਜੀ
 ਅਧਾਰਿਸਿਸਹਸਾਰਤਰਘਥੇਰਿਸਰਿ॥ ੨੧॥ ਸਵੈਯਾਥਾਂ
 ਨਅਨੇਕਪ੍ਰਕਾਰਹੋਸੁਮਨਾਹਿਕਛੁਸਿਸੁਕੇਤਨਮਾਹੀ॥ ਗੰਮਥਿ
 ਚਾਰਕੀਯੇਤਥਹਿਤਿਹੁਲੇਗਨ ਜੋਧਾਏਨਸਮਨਾਹੀ॥ ਲਾਇ

6

ਕਰਾਜਤੁਏਅਥਹੀ ਸੀਅਤਾਪਸੇਤਾਪਸਥੈਦੁਖਜਾਹੀ॥
 ਸਿਤਮਅੰਕਕਰਿਯੋਜੀਅਸੈਸੀਅਤੇਸੁਤਦੇਇਕੁੰਗਪੁਰਾ
 ਟਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਇਕਥਾਲੁਕੁਏਯੋਸੀਅਤੇਪ੍ਰਿ
 ਥਮੇਰਿਖੁਦੁਸਰਥੇਦਨਤੇਪੁਰਾਟਾਹਿਯੋ॥ ਜਾਨਪੁਰੀਨਸ
 ਥੈਥਿਧਿਕੈਤੇਹਿਕਾਲਪੁਰੀਅਮਹਿਠਹਿਗਇਯੋਹੋ॥ ਪ੍ਰ
 ਫੁਤਿਹੈਸਿਸੁਤੇਬਤੀਆਗੁਰਨਾਵਕੁਹੋਜਿਨਿਤੇਹਪੜਾਹਿ
 ਯੋ॥ ਪਿਤਮਾਤਕਨਾਮਕੋਹੋਮਸੈਕੁਲਥੈਸਕੋਹੋਪੁਰੁਗਾਪਿ
 ਸੁਨਾਹਿਯੋ॥ ੨੩॥ ਸਵੈਯਾ॥ ਹੋਇਪ੍ਰਸਿਨਤਥੈਪੁਰੁਸੇਥ
 ਤੀਆਸਿਸਗਾਖਸਥੈਸਮਝਾਈ॥ ਬਾਲਮੀਕਰਿਖੀਗੁਰੇ
 ਹਮਹੋਕਰਣਾਕਰਿਕੋਰਣਹੀਤਸਿਖਾਈ॥ ਸੁਤਹੈਸੀਅਕੇਤਮ
 ਰੇਪੁਰੁਜੀਰਪੁਥੈਸਾਕੀਕੁਲਦੀਨਬਤਾਈ॥ ਰਾਮਥਿਚਾਰ
 ਕੀਯੋਮਨਮੈਕਤਕੋਏਨਸੋਗਕਰੀਲਗਾਈ॥ ੨੪॥ ਸਵੈ
 ਯਾ॥ ਬਾਲਕਨਾਮਕੋਹਿਯੋਸੀਅਕੋਪੁਰੁਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਵਾਹੁਛੁਟਯੋ
 ਤਥਹੀ॥ ਨੈਨਸਰੇਜਤੁਰੇਜਲਸਿਸੁਪੁਰੁਲਗਾਈਤਨਕੀਸਮ
 ਹੀ॥ ਸਤਥਿਆਪਗਾਇਯੋਤਥਦੇਹਥਿਥੈਸਿਸੁਨਾਮਲੀਯੋਜਨ
 ਨੀਜਥਹੀ॥ ਅਤਿਥਿਅਕੁਲਗੰਮਥਿਹਾਲਮਹਾਂਕਛਨਾਹਿ
 ਥਸਾਤਿਮਲੈਅਥਹੀ॥ ੨੫॥ ਕਿਤਲੀਆਮਨਮਹੱਸੋਚ
 ਤਜਗਤਿਪਤਿਕਰਿਹਮਕੀਯੋਥਿਰੋਧਾ॥ ਬ੍ਰਾਤਮੇਨਰਨਹਤਕੁ
 ਈਥਾਲਤਜਤਨਹਿਕੋਧਾ॥ ਬਾਲਤਜਤਨਹਿਕੋਧੋਜੋਧਥਲਿ
 ਵਾਨਸੁਰਅਤਿ॥ ਸੀਆਸਤਿਵੰਤੀਨਾਹਿਮੈਤੇਹਕਸਾਟੇਦੀ
 ਯੋਕਾਤਿ॥ ਕਿਓਨਹੋਇਮਖਹਾਨਜਨਕਜਾਥਿਅਕੁਲਥਨਮ
 ਹਿ॥ ਕਤਹਮਕੀਚਿਥਿਰੋਧਜਗਤਪਤਿਸੋਚਤਮਨਮਹਿ॥
 ੨੬॥ ਛਪਾ॥ ਸੀਅਸੁਤਰਿਦੇਥਿਚਾਰਕੁਗਤਿਸਥਨਮਥਿ

ਤਾਰਿਓ॥ ਅੰਬੁਗੀਕਪੂਰਲਾਇਆਇਧ੍ਰੁਆਮਉਚਾਰਿ
 ਓ॥ ਤੀਨਲੋਕਕੀਰਤਿਸਕਤਿਕਰਿਸਿ ਸਹੁਮੰਗਾਈ॥
 ਬਿਧਿਸੋਕਰਿਅਤੁਮੰਤ੍ਰਅਕ੍ਰਸਰਿਕੋਰਹਿਗਈ॥ ਸੋਓਬੰਨ
 ਕਰਿਤਾਂਅਤਿਗਮਹਿਦੈਸਿਸਹਨਿਯੋਜਥਾ॥ ਭਗਤਭਾਓ
 ਕੇਥਾਂਸੋਗਮਗਿਰੇਹੁਇਮਰਦੁਤਥਾ॥ ੨੦॥ ਛੁਪਾਇ
 ਕਸੀਅਕੋਜੀਅਪ੍ਰੇਮਦੁਤੀਅਤਨਿਲਗਿਯੋਰੁਗਤਸਰਿ
 ॥ ਪ੍ਰੈਬਿਹਬਲਿਮਨਮਗਨਗਮਮੁਰਦੁਇਪਰੇਪਰਿ॥ ਤਥਬਾਲ
 ਕਮਨਮੁਦਤਿਗਿਕਟਿਤਤਕਾਲਗਏਧ੍ਰੁਗਾਕਿਰਲੋਲੋ
 ਰਮਕਾਇਬਸਨਹਰਿਲੀਏਤਤਸਗਾਭਰਤਸਤ੍ਰਘਨਲਖਨ
 ਸਨਭੁਖਨਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਲੀਆ॥ ਉਤਮਆਯੁਧਬੀਨਕਰਿਸ
 ਥਇਕਤਮਨਿਮਦਤਿਕੀਆ॥ ੨੧॥ ਛੁਪਾਕੋਰਹਿਕਤਸਬ
 ਵਸਤ੍ਰਅਸੁਓਪਰਿਸਿਸੁਧਾਰਤਾ॥ ਚਲੇਭਵਨਮਨਿਮਦਿਤਪ
 ਵਨਜਤਲਕੋਟਧ੍ਰੁਗਰਤਾ॥ ਤਾਰਿਜੇਵਹੀਗੀਵਸੋਗਲੇਚਲ
 ਹਿਹਨੋਜਥਾ॥ ਪ੍ਰੈਤਰੇਗਿਅਸਵਾਰਹਰਖਅਤਿਭੁਏਬਾਲਤ
 ਥਾ॥ ਕੋਰਿਜੋਗਤਿਹਨਵਿਤਿਤਥਸਿਸਸਨਮੁਖਬਿਨਤੀਕਰਤਿ॥
 ਸੀਅਪਹਿਮਹਿਲੇਜਾਹਮਤਿਤਮਦਰਨਮਸਤਕਧਰਤਾ॥ ੨੨॥
 ਛੁਪਾਨਿਜਸੇਵਕਸੀਅਮਾਤਮੋਹਿਨਿਸਦੈਜੀਅਜਾਨਹਾ॥ ਨਿ
 ਕਸਜਾਹਿਮਮਧੇਪ੍ਰਾਨਜਨਨੀਸਚੁਮਾਨਹਾ॥ ਤਜਹਿਜਨਕ
 ਜਾਪ੍ਰਾਨਮੋਹਿਦੇਖਤਤਤਕਾਲਕਾ॥ ਸਤਬਚਨਮਹਿਜਾਨਿਸਮ
 ਤੁਲੀਜੇਓਰਥਾਲਕਾ॥ ਕਹਤਥਾਲਤਥਪਰਸਪ੍ਰਚਿਚਾਤੁਕੁ
 ਮਰਕਟਿਬਿਮਲਮਤਾ॥ ਨਿਜਮੁਕਤਾਵਨਹੇਤਅਥਹਮਸੋਕਸੋ
 ਛਾਲਿਕਰਤਿ॥ ੨੩॥ ਕੁੰਦੁਆਥਾਲਕੋਥੇਲੇਬਿਰਾ
 ਸਤਬਡਰਿਧਾਵਤਿਕਪਸੋਗਾਰੇਥਨਚਰਿਲੇਜਾਹਿਰੇਜ

ਨਕਸਤਾ ਪਹਿਤੋ ਹਿ। ਜਨਕ ਸਤਾ ਪਹਿਤੋ ਹਿ ਮਥੈ ਪਹੁ
 ਚਾਵਹਿ ਤਤ ਛਿਨ। ਹਮ ਸਿਛੁ ਲਖ ਲਕ ਪਟ ਕਰਤਿ
 ਨਹਿ ਭਰਤ ਮੁਕਤ ਮਤਾ। ਲਕਟ ਪੁਗਾਰਤ ਮੰਗ ਦਲੇ ਸਿਛੁ
 ਸੁਤਤਤ ਕਾਲਕਾ। ਭਰਿ ਪਵਤ ਕਪ ਮੇ ਹਿ ਬਿਗ ਸਥੈ
 ਤਥ ਬਾਲਕਾ। ੩੧॥ ਕਥਿਤਾ। ਮਾਵਤਿ ਸੀ ਮਤਾਤ ਮ
 ਤਚਗਨ ਪਹਿਤਾ ਹਿ ਯੋ ਸਿਸੁ ਪੇਖਨ ਵੇਤਗ ਮਾਮਤ ਹਿ
 ਸੁਖ ਪਾਇਯੋ ਹੋ। ਅੰਜਨੀ ਕੋ ਪੁਤ ਦੁਤ ਨੀ ਕੋ ਰਘੁ ਨਾਥੁ
 ਕੋ ਦੇ ਸਿ ਦੇ ਸੁ ਮੇ ਪਹਿ ਪੁਰਾਨ ਕੋ ਪਗਾਇਯੋ ਹੋ। ਸਿਕਟ ਕੋ ਸੇ
 ਮਾਮਾਇ ਮੋ ਕਤਿ ਸੁਖ ਦੇਤ ਅਤਿ ਲਿਕਾ ਬਨ ਮਾਹਿਗ ਮਮੁ
 ਕਾਇਆਇ ਚੋਯੋ। ਕੁੰਡੁ ਲਮਰਿ ਮੁਕਟਿ ਬਿਲੇ ਕਤਿ ਹੋਰ
 ਪੁਪਤਿ ਕੇ ਜਨਕ ਜਾ ਬਿਚਾਰਤਿ ਮਨ ਕਾਰੇ ਯਹਿ ਲਿਖਾਇ
 ਯੋ ਹੋ। ੩੨॥ ਕਥਿਤਾ। ਜਨਕ ਸਤਾ ਹਨ ਮਤਿ ਲੋਨੋ ਤਥਾ
 ਕਟਿ ਬੋਲੇ ਤੇ ਪਟ ਭੁਖਨ ਮਹਿ ਪੇਖੇ ਰਘੁ ਗਾਇਕਾ ਜਗਾ
 ਕਹਾ ਸਿਕਟਿ ਮੇ ਦੇਤ ਸੁਖ ਪਵਨ ਪੁਤ ਦੇਨ ਸਾਂਨੀ ਪਹਿ ਚਿਬਚ
 ਕੋ ਹੋ ਸਤਿਗਾਇਕਾ। ਭੁਗਤਿ ਰਿਪੁ ਸੁਦਨ ਕੀਨੇ ਹੋ ਲਛ ਮਨੁ
 ਕੁਸਲ ਸੁਹਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਦੀਜੈ ਬਤਾਇਕੋ। ਕਤਤ ਮਮੁ
 ਨ ਮੁਖ ਕੀਨੇ ਇਹ ਅਵਸਰਿ ਮੇ ਲਿਕਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਕੂਚਿ ਕਹਾ ਗਯੋ
 ਦਗਾਇਕੋ। ੩੩॥ ਕਥਿਤਾ। ਗਦਗਦ ਹੁਇ ਪਵਨ ਪੁਤ
 ਤਾਥੈ ਬਚ ਚਿੰਤਾ ਜਤ ਸੀਤਾ ਪੁਤਿ ਸਕਲ ਬਾਤ ਰਨ ਕੀ ਜਿਨ
 ਈਹੋ। ਲਛ ਮਨ ਰਿਪੁ ਸੁਦਨ ਭੋਰਤ ਗਾਇਕਾ ਮਚਿਦ ਕੀਨੇ
 ਬਿਰਧ ਬਾਲ ਸਥੈ ਮੁਰੋਛਾਇਹੋ। ਅੰਗ ਦਨ ਲੁਨੀ ਲਮਵ
 ਰਜਾ ਮਵੇਤ ਕਪਿ ਪਤ ਸੇ ਸਾਤ ਕਸ ਮੈਤਿ ਸਿਸੁ ਹੁਸੇਨ ਅਬਖ
 ਈਹੋ। ਮਹਿ ਬਾਧਿ ਸਿਰਿ ਲੀਨਿ ਯਹਿ ਚਰਿਤ ਬਾਲ ਕੀਨ

ਪਵਨ ਕੇ ਕੁਮਾਰਿ ਥਾਤ ਸ ਥੈ ਸਮਝਾਇ ਹੈ॥ ੩੪॥
 ਕਥਿਤੁ॥ ਹਨ ਮਤਿ ਕੀ ਬਾਨੀ ਸਮ ਕਾਨੀ ਸੀ ਅਮਾਨੀ ਤ
 ਬ ਸੁਨਾਤਿ ਮੁਰਛਾਨੀ ਸੁਧ ਸਾਤੋ ਭੁਲਾ ਨੀ ਹੈ॥ ਜੈ ਸੇ ਮ
 ਨ ਜਾਨੀ ਗਿਲਾਨੀ ਮਨ ਉਰਗਾਹੋ ਤਿ ਪਰਨ ਲਪਟਾਨੀ ਜਿ
 ਮ ਮੀਨਾ ਬੇਨ ਪਾਨੀ ਹੈ॥ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ਦਸਾ ਜਾਤ ਨ
 ਬਿਖਾਨੀ ਮਿਹਤ ਕਤੁਲ ਬਰਨ ਮਾਨੇ ਧਾਨ ਨ ਕੀ ਗਾਨੀ
 ਹੈ॥ ਬਾਲ ਕਥੈ ਏਯ ਮਾਨੀ ਪਾਉ ਚਾਪ ਤਿ ਨਿਜ ਪਾਨੀ ਪਾ
 ਨੀ ਮੁਖ ਰਾਗ ਤਿ ਪੁਨ ਮਾਤਾ ਜਗਾਨੀ ਹੈ॥ ੩੫॥ ਕਿਤੁ ਲ
 ਮਾਤਾ ਜ ਬਚੈ ਤੇ ਨ ਭੁਟੀ ਬੋਲੀ ਹੀ ਐ ਰਿਸ ਪਾਗਾ ਅਪਗਾ
 ਪੀਤੁ ਮਕਿ ਆਕੀ ਆਪਿ ਤਰਣ ਕਰਹੈ ਸਿੰਘਾਗਾ ਪਿਰਰ
 ਟਕਰਿ ਚਿ ਸਿੰਘਾਰ ਮਾਤਾ ਵਿਧਵਾਤੁ ਮਕੀਨੀ॥ ਮੁਖ ਦੇਖੇਤੁ
 ਮਪਾਧਿ ਕਵਨ ਸਿਖ ਤੇ ਕਥਿ ਦੀਨੀ॥ ਚਿਖਾਰ ਚਹੁ ਤਤਕਾ
 ਲ ਸੀਰਾ ਜਾਰਹੁ ਮੁਹਿ ਗਾਤਾ॥ ਬੋਲੀ ਹੀ ਐ ਰਿਸ ਪਾਰ ਭੁਟੀ
 ਚੈ ਤੇ ਨ ਜ ਬਮਾਤਾ॥ ੩੬॥ ਝੁਲਣਾ॥ ਅਪਕ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾ
 ਥੀ ਸੇਹਿ ਆਗੇ ਬਿਨਾ ਦੇਖ ਰਘੁ ਨਾਥ ਬਨ ਕੇ ਪਠਾਇ ਚਿ॥ ਤਤ
 ਜਨ ਮਪੁਨ ਕਛੁ ਜੀ ਅਪੀਰ ਧਾਰੀ ਤਾਹੁ ਤੁਸੁਖ ਮੁਹਿ ਨੀ ਕੇਦਿ
 ਘਾਇ ਚਿ॥ ਅਨੈ ਜ ਸਹਿਤ ਪਿਤ ਜਾਇ ਰਣ ਹਨ ਨ ਕੀਨੈ ਅਸੁ ਜੀ
 ਤ ਜਗਾ ਮਾਹਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕਮਾਇ ਚਿ॥ ਦੂਰ ਹੋਹੁ ਮੁਢਿ ਦਿਸਟ ਤੇ ਮ
 ਹਾ ਪਾਪੀ ਕਹੁੰ ਪਤਾ ਕੋ ਪੁਤ ਗੰਢਿ ਮਾਹਿ ਘਾਇ ਚਿ॥ ੩੭॥
 ਝੁਲਣਾ॥ ਕਰਤ ਸੇਵ ਪਿਤ ਮਾਤ ਕੀ ਪੁਤ ਨੀ ਕੇ ਸਫਲਿ ਹੋਤ
 ਹੋਤਿ ਜਿਨ ਮਯਾ ਜਗਤਿ ਮਾਹੀ॥ ਜਨ ਕੇ ਜਨ ਨ ਕੀ ਕਰਤ ਕੋ
 ਭੀਰਾ ਆਗਿ ਆਤਾਹਿ ਪਤਤਿ ਸਮਕੁਟ ਲਕੇ ਅਵਰਨਾਹੀ॥

ਹੋਤਮਹਾਹੁਤਿਆਤਾਹਿਦਰਸਦੇਖੈਸਕਲਲੋਕਪਰਲੋ
 ਕਤਿਹਅਧਮਕਹਾਹੀ। ਸੀਅਸੁਤਨਕੇਅਧਕਧਿਕਾਰਕੀ
 ਨਹੋਇਸੁਰਛੁਪੁਨਿਪਰੀਥਹੋਰੇਤਹਾਹੀ। ੩੮। ਫੁਲਣਾ
 ਸੀਅਕਰਤਥਿਰਲਾਪਸਿਤਾਪਭਾਰੀਬਾਲਭੁਏਸਨਦੁਖ
 ਤਿਅਤਿਸੇਕਸਾਹੀ। ਤਹਾਅਏਮੁਨਸਕਲਇਕਤਹੁਏਬਾ
 ਲਾਮੀਕਰਿਖਆਇਠਾਢੇਤਹਾਹੀ। ਮਨਨਾਰਿਸਥਆਏਸੀ
 ਅਚਰਨਲਾਹੀ। ਬਿਨਵਕਰਤਕਰਿਜੋਰਨਹਿਬਰਨਜਾਹੀ।
 ਸਕਲਕਰਤਪਰਬੋਧਤਿਹਲਗਤਿਐਸੇਸਨੇਅਨਲਪਰਾਧਿ
 ਤਤਿਹਕਾਲਪਾਹੀ। ੩੯। ਫੁਲਣਾ। ਦੁਖਤਜਨਕਜਾਅਧ
 ਕਤਿਹਸਮੇਦੇਖੀਬਾਲਮੀਕਕਰਿਜੋਰਤਥੁਬਚਓਦਰੇ।
 ਮਾਤਸੇਕਤਜਰਾਮਕੋਰਜਨਕੀਜੈਸਕਲਹੋਇਕਸੁਗਤਚਿ
 ਤਾਨਿਵਾਰੇ। ਸਲਲਜੀਵਕਾਸੀਚਤੁਮਤੇਰਖਾਏਚਿਬਦਨ
 ਸਾਚਰਿਖਨਾਰਦਹਿਜੀਅਧਾਰੇ। ਦਲੁਬੇਗਰਨਭੁਮਕੇ
 ਗਵਨਕੀਜੈਜਗਸਿਸਹੁਰਘਨਾਥਕੋਰੈਸੇਧਾਰੇ। ੪੦।
 ਕੁੰਡਲੀਆ। ਤਬਸੀਅਕਛੁਪੀਰਜਪਰਿਚਿਨਾਰਦਬਚਨ
 ਚਿਤਾਰਾ। ਬਾਲਮੀਕਅੰਮ੍ਰਿਤਸਲਲਲੇਆਏਚਿਤਤਕਾਰ
 ਲੇਆਏਚਿਤਤਕਾਰਜਨਕੇਜਾਕੇਕਰਿਦੀਨੇ। ਜੁਪਰੁਮਕੋਓ
 ਚਲਤਸੰਗਲਵਕੁਸਤਿਹਲੀਨੇ। ਰਿਖਘਰਨੀਤਹਿਦਲੀ
 ਸਾਧਮੁਨਿਵਰਿਗਵਨਸਥਾਨਾਰਦਬਚਨਚਿਤਾਰਪਰਿਹੁ
 ਧੀਰਜਕਛੁਸੀਅਤਬਾ। ੪੧। ਸਵੈਯਾ। ਸੀਅਮਾਤਚਲੀ
 ਰਨਭੁਮਜਗਾਰਿਖਕੀਘਰਨੀਤਿਹਸੰਗਸਿਧਾਰੀ। ਜਮਨੇਜਤ
 ਕੇਧੁੰਤਟਗੇਗਥਿਖੇਜਨਨੀਹਿਤਗਥੁਤਹੈਅਤਿਭਾਰੀ। ਰਿਖ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਅਧਿਲੀਚਿਕਰਮੈਪ੍ਰਭਧਾਏਸਰੋਜਨਕੇਹਿਤਕਾ

ਗੀ॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਦੇਸ ਕੀ ਚਿੰਨ੍ਹ ਮੈਂ ਜਹਾਂ ਗੰਗਾ ਪਰੇ ਸੁਪਦੇ ਹਿ ਬਿਸਾ
 ਗੀ॥ ੪੨॥ ਸਦੈ ਯਾਗਾ ਪ੍ਰੇਸ ਕੇ ਬਾਨ ਨੇ ਸੇ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹਉ ਬਿਅਕੁ
 ਲਾਗਾ ਬਾਗਾ ਮੁਰਦਾ ਏ॥ ਮਨਿ ਆਇ ਰਿਖੀ ਸੁਰਜੇ ਤ ਕਹੈ ਹਿ
 ਤ ਸੇ ਸਬ ਹੀ ਚਰਨੀ ਲਪਟਾਏ॥ ਸੀ ਅਮਾਤ ਸੇ ਮੇ ਤ ਜਿਤੀ ਤਰਨੀ
 ਜਗ ਪਾਵਨ ਪਾਇਨ ਸੀ ਸਫੁ ਹਏ॥ ਜਲ ਅੰਦਲ ਲੇਤ ਗਮਾਂਤ
 ਬਹੀ ਰਿਖ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇ ਤਿ ਭੁਏ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੪੩॥ ਸਦੈ ਯਾਗਾ
 ਲੇਤ ਸੁਪਾਰਿਖ ਜੀ ਕਰਿ ਮੇ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਦਇਓ॥
 ਚਹੁ ਰੈ ਤਿਹ ਭਾਇਨ ਬਕਤ ਮੇ ਹਿਤ ਸੇ ਰਿਖ ਜੀ ਜਲ ਦੇ ਤਿ ਭੁਏ
 ਪੁਨ ਸੀ ਦਤ ਸੇ ਨ ਸਮੁਹ ਜਹਾਂ ਰੁਚ ਸਾ ਬਿਖੀ ਸੁਰਗ ਬਲਾਇ ਚਿ
 ਰ ਪੁਨਾ ਬਸ ਮੇ ਤ ਉਠੈ ਸਬ ਹੀ ਤਿਹੁ ਲਗਾ ਕੇਤ ਬਸੇ ਕੁਗਾਇ ਚਿ॥
 ੪੪॥ ਸਦੈ ਯਾਗਾ ਅਨੁਜ ਮੇ ਨ ਉਠੈ ਸਬ ਹੀ ਰਪੁਨਾ ਬਿਲੇ ਕਮਾ
 ਸੁਖ ਪਾਇ ਚਿ॥ ਤਿਹੁ ਕਾਲ ਸੀ ਆਰਿਖ ਸਿਗਲੀ ਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਨ ਉ
 ਪਰਿ ਸੀ ਸਫੁ ਅਇ ਚਿ॥ ਲੇਤ ਮੁਨੀ ਸਰਬਾਲ ਨ ਕੇ ਪਿਤ ਕੇ ਪਗ ਬਾ
 ਰਜ ਮਾ ਬਨਿ ਦਾਇ ਚਿ॥ ਜਿਹੁ ਭਾਂਤਿ ਦੇ ਉਸਿ ਸੁ ਬੇਜਨ ਮੇ ਰਪੁ ਗਾਇ
 ਕੇ ਸੇ ਮਨਿ ਭਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ਚਿ॥ ੪੫॥ ਕੋਤੁ ਲੀਆ ਜਬ ਮੁਨਿ ਵਰ
 ਲਵ ਕੁ ਸਜਨ ਮਾ ਬਿਧਿ ਦੀਨੀ ਸਮਝੁ ਆ॥ ਸਨ ਤਿਹਾਂ ਮਹਰਖ ਤਿਹੀ
 ਮੈ ਲੀ ਏਤ ਤਿਹੁ ਲਾਇ॥ ਲੀ ਏਤ ਤਿਹੁ ਲਾਇ ਬਹੁ ਰਿਲ ਪੁ
 ਖੀ ਗਮਿ ਲਾਏ॥ ਪਰੇ ਚਰਨ ਸਿਸੁ ਪਾਇ ਤਿਹੁ ਗਾਹਿ ਕੇ ਠਲ ਗਾ
 ਏ॥ ਸੈਨਾ ਨਾਇ ਕਜਿ ਤੇ ਮਿਲਤ ਬਾਲ ਨੇ ਸੇ ਹਿਤ ਸਬ॥ ਬਿਧਿ ਦੀਨੀ
 ਸਮਝਾਇ ਜਨ ਮਕੁ ਸਲਵ ਮੁਨਿ ਵਰਜ ਬਾ॥ ੪੬॥ ਦੁਪਾ ਬਹੁਰ
 ਬਿਨ ਦਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਕਰੀ ਮੁਨ ਵਰਤਿਹੁ ਅਵਸਰ॥ ਸੁਤ ਜਨ ਮਾ ਤੇ
 ਸੀ ਅਮਾਤਿ ਦਾਨ ਕੀਨੇ ਮਨ ਰੁਚ ਪਾਇ॥ ਗਰਗ ਕਹਿਓ ਜਿਹੁ ਭਾਂਤ

6

ਸੀਅਸਿਕਲਪਕੀਯੋਤਥਾਗੋਰੰਚਨਗਜਬਾਜਬਸਨਰਿ
 ਖਕੇਹੇਰੰਗਮਸਥਾਸੁਨਰਘਪਤਿਮਨਮੁਦਤਿਅਤਿਜਨਕਸੁ
 ਤਾਥਹੁਮਾਂਕੀਆਥਿਦਾਰੀਏਮਨਿਵਰਸਕਲਥਾਲਮੀਕ
 ਰਿਖਸੰਗਲੀਆ॥ ੪੭॥ ਛੁਪਾਚਲੇਰੰਗਮਪੁਰਿਅਵਧਰਿ
 ਖਨਿਨਿਜਭਵਨਗਵਨਕੀਆਸਗਮਦਤਿਮਨਨਾਥਨਿਰਖ
 ਸੁਭਕ੍ਰਾਤਤਾਤਸੀਆਚਹੁੰਚਿਰਸਤਰੰਗਤਿਮਧਰਘਬੀਰ
 ਬਿਰਾਜਤਿ॥ ਸਜਲਸਘਨਤਨਬੋਰਨਕੋਟਕੇਦ੍ਰਪਛਥੁ
 ਜਤਿ॥ ਮਰਕਟਿਸਥਹਰਖਤਿਥਦਨਚਰਨਪਰਤਮੁਖਿਕਮ
 ਲਗੁਇ॥ ਕਹਤਪਰਸਪਰਸਕਲਮਿਲਿਜੈਜੈਜੈਰਘਬਿਸ
 ਮਾਇ॥ ੪੮॥ ਛੁਪਾਜੈਜੈਜੈਸੁਰਕਰਤਪੁਰਪਥਰਖਾਉ
 ਮੁਦਤਿਉਰਿ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਪਵਨਸੁਭੁਖਹਿਤਨਿਰਕਦੁਖਜਾਹਿ
 ਸਕਲਦੁਗਾਕੀਨਰਦਨਰਘਨਾਥਸਾਥਸਾਨਜਸੁਤਸੇਰਤਾ
 ਮਗਲੋਗਨਨਿਜਪੇਖਿਥਚਨਦਤਿਕਿਲਥਿਖਜੈਰਤਾਪੁਰ
 ਪ੍ਰੇਸਕੀਨੋਜਥਹਿਨਗਰਲੋਗਮਨਿਹਰਖਅਤਿ॥ ਸਕਲਘ
 ਜਾਭਾਖਤਤਹੁੰਜੈਜੈਜੈਜੈਜਗਤਪਤਿ॥ ੪੯॥ ਛੁਪਾਚੇ
 ਰਨਪਰਸਰਘਬੀਰਪ੍ਰਜਾਜਨਦੇਤਥਪਾਈ॥ ਬਹੁਰਜਨਕ
 ਜਾਸਦਨਜਾਤਮਨਮੁਦਤਿਲੁਗਾਈ॥ ਭੇਟਧਰਤਪਗਪਰ
 ਤਕਰਤਸੁਰਿਸਿਖਰਸਥਦਤਥਾ॥ ਜੈਜੈਜੈਜਗਜਨਕਰਹ
 ਤਮਨਹਰਖਮਗਨਸਥਾ॥ ਅਤਅਨੰਦਪੁਰਅਵਧਮਹਿ
 ਪਗਪ੍ਰਜਤਿਸੀਆਤਾਤਸਗਾਚਲੇਭਵਨਨਿਜਕਹਤਿਮੁ
 ਖਜੈਜੈਜੈਜੈਜਗਤਿਪ੍ਰਭਾ॥ ੫੦॥ ਛੁਦਾਸੁਨਤਸਹਤ
 ਸੀਯਅਤਿਪ੍ਰਸੰਨਮਨਗਰਪਦਕਮਲਨਮਤਥਹੁਹਿਤ
 ਕਰਿ॥ ਅਭੁਸਤਆਸਿਖਦੈਬਸਿਸਟਤਬਸਿਸਥਦਨਨ
 ਪਰਕਰਸਗਸਿਜਧਗਾਕੈਸਲਯਾਇਮਾਤਸਥਦਰਸਿ

ਨਿਮ੍ਰਤਹੈਧਰਿਸੀਸਚਰਨਪਾਗਿ॥ਤਿਹਅਵਸਰਿਸੁਖ
 ਕਵਿਕੇਸਕਹਿਸਕਓਤਥਸਥਸਥਦਰਹਿਯੋਤਿਭਵਨ
 ਭਾਗਿ॥ ੫੧॥ਕਿੰਤੁਲੀਆਤਥਰਘਪਤਿਹਰਘਤਿਹ
 ਏਕੀਨੋਜਗਅਰਿਗੁਅਸੁਮੰਗਾਇਯੋਤਗਾਹੀਥਲਪ
 ਠਿਯੋਥਿਧਸਿਭਾਥਲਪਠਿਯੋਥਿਧਸਿਭੁਅਵਰਰਿਖ
 ਸਕਲਥਾਏ॥ਸਿਵਥਿਰਿਚਸਨਕਾਦਿਦਰਸਹਿਤਸ
 ਥਸਰਆਏ॥ਮੁਨਿਜਪਾਏਸੁਨਤਿਗੰਮਪਠਏਅਨਿ
 ਚਰੰਜਥਾਕੀਨਹੁਜਗਅਰਿਭੁਹੀਏਹਰਘਤਰਘਪਤਤ
 ਥਾ॥ ੫੨॥ਕਥਿਤੁਸਾਨਜਸੁਤਸੀਅਸਾਥਆਏਮ
 ਖਸਾਲਨਾਥਮਾਥਗਾਪਾਏਨਗਰਕੇਕਨਥਿਧਾਇਚਿ
 ਹੋ॥ਰਿਖਥਸਿਸਦਿਹਾਥਲੀਨਅੰਚਰਸੀਅਗਾਠਿਦੀਨ
 ਅਤਿਭੁਤਅਨੁਪਜਗਥਹੁਚੋਰਚਾਇਚਿਹੋ॥ਬੀਰਨਸਮੇ
 ਤਰਘਬੀਰਮਹਾਂਮਦਤਚਿਰਚਰਨਦਿਜਪਘਾਚੇਤ
 ਮਨਅਨਿਦਥਛਾਇਚਿਹੋ॥ਸੇਵਨਕੇਦੇਵਕਾਮਸੇਵਕ
 ਰਤਥਹਮਨਕੀਲੋਗਨਕਲਿਆਨਹੇਤਕਚਿਤਕਵਿਖਾਇ
 ਚਿਹੋ॥ ੫੩॥ਕਥਿਤੁਅਸੁਲੇਤਆਏਤਹਾਂਸੁਦਰਸਖ
 ਸਾਲਜਹਾਚਰਚਤਿਸੁਗਪਰੁਪਅਦਿਭੁਤਥਨਾਇਚਿ
 ਕੋ॥ਭੁਖਨਸੁਧਾਰਅੰਗਸੇਵਕਸੁਚਸਚਵਸਿਰਾਹਿਰਦੇ
 ਓਮੰਗਲੋਗਪੇਖਤਹੋਧਾਇਕੋ॥ਰਛਕਸਥਬੀਰਤਾਤ
 ਪੁਜਤਪ੍ਰਭਮਦਤਿਗਾਤਦੀਨੀਪ੍ਰਦਛਨਮਨਅਨਿਦਥ
 ਛਾਇਕੋ॥ਕਿੰਤੁਚਹੁਓਰਿਛੇਰਿਜੇਜੇਜੇਕਰਤਿਹੋਰਿਥਹੁ
 ਰੈਅਸਥਾਨਤਹਾਂਠਾਏਹੈਆਇਕੋ॥ ੫੩॥ਕਥਿਤੁ
 ਪ੍ਰਥਮਰਘਗਾਇਸਿਧਿਥਿਜਨਕਗਾਇਤਹਾਦਿਜਥੁ

ਲਾਇਸਥੈਅਚਵੈਅਘਾਇਕੈ॥ ਥਹੁਰੈਧੁਕੁਰੇਟਿਏ
 ਤਚਿਤਹੁਮੈਅਧਕਰੇਤਹੈਰੇਰਕਏਕਏਕਅੰਥਰਥਨਾ
 ਏਕੈ॥ ਸੁਰਕੁਏਕੋਕੁਜਗੁਕਿਚਨਕੋਸਵਾਗੁਹਦਿਜਥਕ
 ਕੋਦੇਤਗਥਕਥਭਿਧਜਾਇਕੈ॥ ਦਛਨਜੇਸਥਨਲੀ
 ਨਤੋਅਸੀਰਥਾਦਿਕੀਨਜਗਕੋਤਰੇਗਧਾਸਗਏਰਿਧ
 ਜਾਇਕੈ॥ ੫੪॥ ਕਥਿਤੁ॥ ਰਿਧਥਸਿਸਟਥਾਲਮੀਕ
 ਕਾਰਗਅਭਿਥਿਆਸਏਵਸਥਏਕਤਥੇਦਮੰਤਰਮੁਖਤੇ
 ਉਚਾਰਹੀ॥ ਸੁਰਗੁਰਧੁਨਿਸਕੁਤਗਠਾਏਮਥਸਾਲਿ
 ਜਗਅਛਤਨਿਜਗਥਲੇਤਹੰਤਨਧੁਗਰਹੀ॥ ਸੁਨਿਸੁ
 ਨਿਸੁਤਿਥਚਨਮਸੁਅਤਿਹੀਥਿਦੇਹੰਤਅਗਨਥਿਰਿ
 ਜਾਤਲੋਗਜੈਜੈਧਕਾਰਹੀ॥ ਧੁਨਰਿਥਿਥਥੇਦਕੀਨਫੋਰ
 ਏਹੈਥਾਰਿਤੀਜੈਜੈਜੈਦੇਵਧੁਪਥਿਧਰਿਤੇਡਾਰਹੀ॥
 ੫੫॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਤਬਰਧੁਪਤਿਹਰਥਰਿਹੀਏਧੁਨਿ
 ਕੀਨੇਇਸਨਾਨਾਕੀਏਸਕਲਪਸਿਨਰਿਧਕਰਤਦਾਂਥਹੁ
 ਮਨਾ॥ ਕਰਤਦਾਂਥਹੁਮਾਨਅਸੁਤ੍ਰਿਤਧੁਰਨਕੀਜੈ॥ ਕ
 ਹਤਗਮਮਹਿਕੰਮਕਰਹੁਪੈਦਹੁਵਸੁਖਦੀਜੈ॥ ਰਿਧਦਿ
 ਜਥੇਦਉਚਾਰਿਕੀਥਿਸਾਵਧਾਨਹੰਤਸਥਾ॥ ਧੁਨਿਕੀਨੇ
 ਇਸਨਾਨਹੀਏਹਰਧਤਿਰਧੁਪਤਤਥਾ॥ ੫੬॥ ਏਲ
 ਏਨਾ॥ ਥਾਲਮੀਕਰਿਧਗਜਤਥਾਦਿਜੈਤੇਮੁਨਨਿਸਥਨ
 ਮਿਲਥੇਦਕੋਮੰਤਰਕੀਨੋ॥ ਅਸੁਤ੍ਰਿਤਈਸਨਸਾਤਿਅਨਿਦ
 ਭਾਰੀਅਗਨਕੁੰਡਕੋਚਲਿਥਿਮਨਹਰਧੁਭੀਨੋ॥ ਏਰਧ
 ਰਯੋਹਵਸਾਹਿਕਛੁਨਾਹਿਸਿਕਾਕਰਤਲੋਗਜੈਕਾਰ

ਪਸ
ਕੀ
ਜ
ਤ
ਮ

ਜਿਹਦਿਸਦਿਚੀਨੋਅੰਗੁਨੈਕਹੈਨਾਹਿਉਤਉਤਹਿਲਾਇ
ਚਾਥੈਸਹੋਇਸਾਵਧਾਨਿਤਿਹਰਫੁਲੀਨੋ॥ ੫੭॥ ਫੁਲ
ਣਾਗਮਰੁਏਮਨਮਦਤਿਅਨਿਦਹੁਮੈਸਫਲਜਗੈਜੈ
ਕਾਰਿਤਿਹਲੇਕਮਾਗੋ॥ ਅਪਕਦੇਨਸਨਮਾਨਰਘੁਨਾਥਕੀ
ਨੇਹਰਖਹੋਇਸਥਲੇਗਨਿਜਸਦਨਜਾਗੀ॥ ਬਿਦਾਕੀਏਰਿ
ਖਦੇਵਾਦਿਜਭੁਪਜੇਤੇਅਨੁਜੁਸਹਿਤਜਗਤਾਤਮਨਿਪਾਇ
ਪਾਗੀ॥ ਰਾਜਗੀਤਕਰਿਪ੍ਰੀਤਪ੍ਰਭਸਕਲਕੀਨੀਬ੍ਰਿਸ਼ਮੁਅਵ
ਰਿਓਦਾਰਿਸਮਗਮਨਾਗੀ॥ ੫੮॥ ਫੁਲਣਾਗਿਰਦੀਰਘੁ
ਭਦੇਤਿਚਿਤਚਾਹਿਹੀਸੇਲੇਤਭੁਪਮਨੋਹਰਖਨਹਿਅੰਕਮਾਹਿ
॥ ਚਲੇਗੇਹਿਨਿਜਦੇਹਿਕੀਸਰੋਤਿਭੁਲੀਕਹਤਖਹੁਰਿਕਿਮ
ਥਕੇਦਰਸਪਾਗੀ॥ ਜਿਨਹੁਗਮਪਦਕੰਜਸੰਭੁਭਿਲਾ
ਭੁਭਤਿਹੋਤਿਮਕਰਿਦਨਿਹਿਆਨਜਾਗੀ॥ ਸਿਤਸਿਆ
ਮਨਗਿਆਨਿਕਰਿਸਮਫੁਦੇਖਦੇਹਿਪ੍ਰਾਨਬਿਨਕਹੋਕਿ
ਕਾਮਆਈ॥ ੫੯॥ ਫੁਲਣਾ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਦਿਸੋਟਿਰਘੁ
ਪਸਥਥਿਰਕੀਨੀਨ੍ਰਿਪਨਭਉਚਿਮਨੋਤੋਖਪ੍ਰਭਚਰਨਲ
ਗੇ॥ ਬਿਨਵਕਰਤਕਰਜੋਰਸੁਨਿਸੇਹਿਰਘੁਨਾਥਜੀਗ
ਖੀਯੇਹਮਹੋਕੋਪਾਇਆਗੇ॥ ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਅਤਿਚੀਤਤੁ
ਮਦੁਸਹੀਕੀਗਜਭੋਗਸਮਥਿਖੈਕਰਿਜਾਨਿਤਿਆਗੇ॥
ਥਹੋਰਕਹਤਰਘੁਥੀਰਸੁਨਥੀਰਮੇਰੋਕਰਹੁਪਾਮਥਿਸੁ
ਮਮੁਪ੍ਰਿਧੁਨਿਜਾਗੇ॥ ੬੦॥ ਕੁੰਡਲੀਆ॥ ਤਬਪ੍ਰਭੁ
ਰਾਜਨਸੈਕਹਤਸੇਸਿਖਧਰਹੁਕਾਨਿ॥ ਧਰਮਨਿਆਉ
ਸਦਕੀਜੀਚਿਮਤਿਕਰੀਚਿਅਪਮਾਨ॥ ਮਤਿਕਰੀਚਿਅ

ਪਮਾਨ ਸਿਤ ਪੁਨਾ ਪੁਨ ਅਰਚਾ ॥ ਗੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵ ਪ੍ਰੀਤ
 ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ॥ ਰਹਤ ਲੋਕ ਪਰਿ ਲੋਕ ਪੁਨਾ ਹਿਰਾ
 ਜ ਸੁਖੀ ਸਥਾ ॥ ਮੋ ਸਿਖ ਪੁਰੁ ਕਾਨ ਕਹਤਿ ਗਾਨ ਸੇ ਪ੍ਰਭ
 ਤਥਾ ॥ ੬੧ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਮੰਜਨ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰੈ ਪ੍ਰਥਮੇ ਗੁਰ
 ਮੰਤ੍ਰ ਪੜੈ ਸਨਾਹਿ ਤਧਾਗਾ ॥ ਏਨਿ ਕਰੇ ਨਿਤ ਹੀ ਹਿਤ ਸੇਵਿ ਜਪਾ
 ਉਪਰੇ ਅਰੁ ਮਾਨਿ ਬਿਸਾਗੀ ॥ ਸੇਵ ਕਰੈ ਪਿਤੁ ਮਾਤ ਸਦਾ ਸਬੰਧੀ
 ਰਨ ਸੇ ਸਮੇਤ ਸਿਰਾਗੀ ॥ ਏਨਿ ਨ ਕੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲ ਸਦਾ ਸਬੰਧ
 ਨ ਦੇਵ ਕੁੰਜੇ ਮੁਖਿ ਚਾਰੀ ॥ ੬੨ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥ ਗਾਨ ਕੀ ਗੀਤ ਕਹੀ ਸਬ
 ਪੀਕਿ ਰਿਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਹੁ ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਪਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਨ ਲਾਗਿ ਕ
 ਹੀ ਬਤੀਆ ॥ ਬਿਸੇਰੈ ਤੁਮਨਾਹਿ ਨ ਏਕ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਚਰਚਾ ਤੁਮਰੀ ਮ
 ਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿ ਸਿਰਾਤਿ ਕੋਗਹਿ ਪਾਇ ਪਰੀ ॥ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮਿਲੈ
 ਰਹਿਣਾ ਕਾ ॥ ਕੈਤੁ ਮਦੀ ਨ ਕੋ ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਲਿ ਹਰੀ ॥ ੬੩ ॥ ਸਵੈਯਾ ॥
 ਗਾਨ ਕੀ ਸਿਰੀਸ ਨੀਤਿ ਕੋ ਰਖੁ ਬੀਰ ਪ੍ਰਸਿਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਤ ਬਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ
 ਏਕਿ ਪਾਟ ਕਹੀ ॥ ਤਨ ਸੇ ਮਨ ਬਾਛੁ ਤਿਦਾਨ ਦੀਯੋ ਅਬਹੀ ॥ ਤੁਮ
 ਏਨ ਕੈਤ ਬੰਸੇ ਸੁਖ ਸੇ ਗਹਿ ਪਾਇ ਸਰੋਜ ਚਲੈ ਸਬਹੀ ॥ ਤੁਮ ਸੇਹਿ
 ਬਿਨਾ ਸਤਿ ਪੈਛੈ ॥ ਮੇਰੇ ਵਿਗਾਸ ਉਦੈ ਰਦ ਸੇ ਜਬਹੀ ॥ ੬੪ ॥
 ਸਵੈਯਾ ॥ ਮਨੁ ਪਸਥੇ ਮਨਿ ਪਾਸ ਚਲੈ ਅਤਿ ਅਨੰਦ ਮਾਨਿ ਤਏ ਮ
 ਨ ॥ ਗਾ ॥ ਗਾਮ ਸਰੁ ਪਾਰਿ ਚਿਰਿ ਦਸੈ ਜਿਹ ਨਾਮ ਲੀਏ ਰਵ ਪਾਰੁ
 ਗਾ ॥ ਮਗੇ ਜਾਤ ਕੋ ਚਰਚਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੁਖ ਬਾਕ ਕਹਾ ਬਰਨੇ ਤਿਹ
 ਜਾ ॥ ਪ੍ਰਥੀ ਗਕੁ ਪਾਲ ਨਿਹਾਰ ਲੀਓ ਤਬ ਅਵਰ ਸੁਹਾਤਿ ਤਿ
 ਨਹੁ ॥ ਨਾਹੀ ॥ ੬੫ ॥ ਕ੍ਰਿਤੁ ਲੀਆ ॥ ਤਬ ਰਖੁ ਪਤਿ ਹਰ ਬਤਿ
 ਹੀਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਾਮ ਦੇਸਾ ॥ ਰਿਖ ਸੁਰਦਿ ਜਰੁ ਪਤਿ ਸਕਲ ਗਵ
 ਨ ਕੀਯੋ ਨਿਜ ਦੇਸਾ ॥ ਗਵਨ ਕੀਯੋ ਨਿਜ ਦੇਸ ਗਾਮ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ਬਿਗ
 ਜਤਾ ॥ ਗਾਨ ਸਿੰਘਾ ਸਨ ਬੈਠਿ ਕੋਟ ਕੋਟ ਪਦੁ ਮਲਾਜਤਿ ॥ ਅਨੰ
 ਦ ਚਿਰ ਨ ਸਮਾਤਿ ਕਰਤ ਜੈ ਕਲ ਲੋਗ ਸਥਾ ॥ ਪੁਰ ਕੀਨੇ ਪਰ ਦੇਸ
 ਹੀਏ ਹਰੁ ਪਤਿ ਰਖੁ ਪਤਿ ਤਥਾ ॥ ੬੬ ॥ ਛੁਪਾ ॥ ਲਵ ਕੁ ਸਕਥਾ

9

੫

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸੋਂ

